

IHS	
BIBLIOTECA DE LOYOLA.	
Sala	18
Estante	
Plúteo	9

40/4

5-5-3

INDEX OMNIVM QV AE INSIGNITER

A D. AVRELIO AVGVSTINO

D I C T A S V N T.

LONGE QVAM ANTEA AVCTIOR,

AC LOCVPLETIOR REDDITVS.

INSUPER MVLTAE QVAE ERANT MANCA,
mutila, & solum inchoata, tam in indice authoritatum sacrae
scripturae, id est, veteris ac noui instrumenti, quam in lo-
cis aliquot sacrarum scripturarum pugnantis
conciliatis in Augustino, reformata,
aucta, & repurgata sunt.

munoa.

*Esta conforme al
Exopurg. de 1707.*

*Por comission del
1.º off.
Hs*

Fco de Olague.

VENETIIS, Apud Dominicum Nicolinum.

M D L X X.

INDEX OPERVM DIVI AVGVSTINI IVXTA LITERARVM ORDINEM.

Busionem gradus duodecim.	Contra Arianorum sermonem, lib. 1. to. 6.
Tomo. 9. fo. 178	fo. 212
Contra Academicos, lib. tres.	De assumptione beatæ Mariæ virginis to. 9. fo. 195
De actis cum Felice Manichæo, libri duo. to. 6. fo. 159	Augustini regula. to. 1. fo. 280
Contra Adimantum Manichæi discipulum ibidem. fo. 55	Augustini vita per Possidonium to. 1. in principio.
De secundi aduentus die. to. 2. fo. 104	Apilini contra Donatistas, libri. 7. to. 7. fo. 119
De tempore secundi aduentus. incerto ibidem. fo. 103	De vnico baptismo contra Pelilianum, lib. 1. eodem. fo. 159
Contra aduersarium legis & prophetarum, libri duo. to. 6. fo. 188	De baptismo paruulorum. to. 2. fo. 27
In aduersis consolatio. to. 2. fo. 112	An baptizatus fuerit Petrus. ibi. fo. 152
De adulterinis coniugijs ad Pollentium, liber. 2. to. 6. fo. 271	De beatitudine vera. to. 2. fo. 207
De afflictione piorum. to. 2. fo. 189	De bene viuendo. to. 2. fo. 26.
De afflictionibus patienter ferendis ibid. fo. 197	De benedictionibus Iacob patriarchæ to. 3. fo. 344
De agone Christiano, lib. 1. to. 3. fo. 252	De blasphemia in spiritum sanctum. to. 10. fo. 8
De agri dominici cultura. to. 9. fo. 211	De blasphemijs Manichæorum. to. 2. f. 102
De altercatione Ecclesiæ & Synagogæ dialogus. to. 6. fo. 25	De boni natura contra Manichæos. lib. 1. to. 6 fo. 177
De amicitia, lib. 1. to. 4. fo. 388.	De bono coniugali contra Iouinianum. to. 6. fo. 255
De amicitia vera. to. 2. fo. 212	De bono discipline, ser. to. 9. fo. 206
De anima & eius origine, lib. quatuor to. 7. fo. 372	De bono viduitatis, lib. 1. to. 4. fo. 365
De anima incorporea. to. 2. fo. 134	Quomodo ad bona homines sint cogendi. to. 2. fo. 256
De actu animæ, sine corpore. ibi. fo. 135	Breuius collationum cum Donatistis. to. 7. fo. 180
De animæ immortalitate. to. 1. fo. 191	Antici noui, lib. 1. to. 9. fo. 202
De animæ quantitate. eodem fo. 195.	De cataclysmo, ser. ibi. fo. 213
De animæ pugna. to. 9. fo. 158	Categoriæ decem. to. 1. fo. 96
De animarum origine. to. 2. fo. 29, & f. 213	De cathechizandis rudibus, lib. vnus. to. 4. f. 323
De duabus animabus contra Manichæos, lib. 1. to. 6. fo. 46.	De catholica Ecclesiæ incremento. tomo. 2. fo. 193
De animi tranquillitate. to. 2. fo. 167	Cecilianus innocentia. to. 2. fo. 217
Annotationum in Iob, lib. 1. to. 4. f. 441	Ad charitatis amorem exhortatio. tomo. 2. fo. 202
De antichristo tractatus. to. 9. fo. 259	De charitatis laudibus, lib. 1. to. 9. fo. 228
Apocalypsis Ioannis expositio. ibi. fo. 141	De quatuor virtutibus charitatis, tractatus. ibi. fo. 227
De arbore scientiæ boni & mali tractatus. eodem. fo. 257	De chordis decem. to. 9. fo. 199
Ad articulos Augustino falso impositos responsio. to. 7. fo. 440.	Christianus, quomodo laudari possit. to. 2. f. 196
Arianorum sermo. to. 6. fo. 210	De christiana disciplina. to. 9. fo. 197
Contra Arianos. to. 2. fo. 234	

INDEX AVTHORITATVM,

- De Christiana doctrina. to. 3. fo. 2.
De Christiano ornatu. to. 2. fo. 102
De Circuncellionum immanitate. to. 2. fo. 97
De ciuitate dei, libros vigintiduos, quintus to-
mus complectitur.
De clericorum singularitate, censura tantum.
tomo. 4. fo. 370
De coercenda temulentia & contentione.
tomo. 2. fo. 94
Cognitionis veræ vitæ, lib. 1. to. 9. fo. 132
Cogendi sunt homines ad bona. to. 2. fo. 250
De cultura agri dominici, ser. to. 9. fo. 211
Concio ad cathecumenos, contra Iudæos, Pa-
ganos & Prianos, to. 6. fo. 17.
De concordia facienda. to. 2. fo. 222
Confessionum lib. 13. to. 1. fo. 28
De cõflictu vitiorum & virtutũ, lib. 1. to. 9. fo. 224
De coniugijs adulterinis, lib. 2. to. 6. fo. 271
De cõiugali bono contra Iouinianum, ibi. 255
De consensu Euangelistarum, lib. 4. tomo. 4.
fo. 125
Consolatio in aduersis. tomo. 2. fo. 112
Consolatio super morte vxoris, ibidem. fo. 191
Consolatio super obitu mariti. ibidem fo. 9.
De consuetudinibus varijs regionum, ibidem
fo. 167
De contemptu mundi, liber vnus, tomo. 9. fo. 203
De contemptu mundi perfecto, tomo. 2. fo. 47
De contemptu mundi, & potestate humana
quomodo vtendum. ibi. fo. 99
De continentia, lib. 1. to. 4. fo. 355
Contritionis cordis, lib. 1. to. 9. fo. 131
De correptione & gratia. to. 7. fo. 432
De correptione Donatistarum, & de modera-
tè coercendis hæreticis, tomo. 2. fo. 62
De corporum resurrectione. ibi. 203
De creatione primi hominis, tractatus. to. 9. fo. 257
Contra Cresconium Donatistam grammati-
cum, lib. 4. to. 7. fo. 66
De cura pro mortuis gerenda ad Paulinum,
lib. 1. to. 4. fo. 318
Damnatio Pelagianorum. to. 2. fo. 125
De decem chordis. to. 9. fo. 199
De deo diligendo liber alius, qui & meditatio-
num inscribitur. to. 9. fo. 160
De deo non triformi, sed vno. to. 2. fo. 237
Dialecticæ principia. to. 1. fo. 92
De disciplina Christiana. to. 9. fo. 197
De disciplinæ bono, ser. ibi. fo. 206
De disciplinis liberalibus. to. 2. fo. 194
De diuinatione demonum, lib. vnus to. 3. fo. 279
De doctoris ecclesiastici officio, tomo. 2. fo. 195
De doctrina Christiana, lib. 4. to. 3. fo. 2
De documentis salutaribus, lib. 1. to. 4. fo. 377
Contra Donati partem, Psal. to. 7. fo. 2
De Donatista parricida rebaptizato. to. 2. fo. 230
De Donatistarum dissidio. ibi. fo. 226
De Donatistarum immani licentia. ibidem.
fol. 230
De Donatistarum schismate. to. 2. fo. 225
Contra Donatistarum pertinaciam, ibidem 218
De Donatistis vi coercendis. ibi. fo. 229
Post collatione contra Donatistas, lib. 1. to. 7. 191
Contra Donatistas epistola. to. 2. fo. 208
De vi corrigendis hæreticis, Contra Donati-
stas. to. 2. fo. 50
Dialogus de Ecclesiæ altercatione, & synago-
gæ. to. 6. fo. 25
Dialogus Orosij. to. 4. fo. 233
Ecclesiæ catholicæ incrementum, tomo. 2.
fo. 52
De Ecclesiæ catholica contra Donatistas. ibi
fol. 217
De Ecclesiæ ritibus. ibi. fo. 168
De Ecclesiæ vnitate, contra Petilianum Donati-
stæ epistolam, lib. 1. to. 7. folio. 164
De Ecclesiasticis dogmatibus, lib. 1. to. 3. fo. 64
De electione Eradij. to. 2. fo. 155
De Emerito Donatistarum Episcopo. to. 7.
fo. 203
Enchiridion de fide, spe, & charitate, ad Lau-
rentium. to. 3. fo. 50
Epicurorum & Stoicorum tractatus, tomo. 6.
fo. 281
Episcopi institutio. to. 2. fo. 206
Epistolas complectitur tomo secundus.
Epistolę Bonifacij ad Augustinum, &
Aug. ad Bonifacium, to. 2. f. 242 & 243
Epistolę Ioannis expositio. to. 9. f. 124
De essentia diuinitatis, lib. 1. to. 4. fo. 348
De Euangelistarum consensu, lib. 4. tomo eo-
dem. fo. 125
De Euangelio mortuis prædicato. tomo 2
fo. 132
Euangelij Ioannis expositio, to. 9. fo. 2.
Excommunicari propter peccatum alicuius
an quis possit, to. 2. fo. 102
Exhortatio ad amorem charitatis, tomo 2,
fo. 202
Exhortatio ad piam vitam, ibi. fo. 193
Exhortatio ad concordiam Ecclesiæ, ibidem
fo. 226
Expositionis epistolę Pauli ad Romanos, inchoa-
ta, lib. 1. to. 4. fo. 416
Expositionis quarundam propositionum ex
epistola ad Romanos, ibi. fol. 422
Expositionis epistolę Pauli ad Galatas, lib. 1,
ibi. fo. 428
Fam-

INDEX AVTHORITATVM

- Antasia intellectus ac memoriæ epistola.
to. 2. fo. 100. & 101.
Contra Faustũ Manichęũ, lib. 3. tomo. 6. fo. 68.
Contra Felicem Manichęũ. ibi. fo. 159.
Contra Felicianum Arianum, de vnica trini.
ibi. fo. 250.
De feria quarta, siue cultura agri dominici,
to. 9. fo. 211.
De fide, ad Petrum diaconum, lib. 1. tomo. 3.
fo. 69.
De fide & symbolo, lib. 1. ibi. fo. 46.
De fide & operibus, lib. 1. to. 4. fo. 19.
De fide rerum inuisibilium, li. 1. to. 4. 351.
De fide contra Manichęũ. li. 1. to. 6. fo. 183.
De felicitate vera. to. 2. fo. 69.
Contra Fortunatum quẽdam Manichęorum
presbyterum. to. 6. fo. 51.
Ad fratres in eremo. to. 10. fo. 278.
De fuga in persecutione. to. 2. fo. 249.
Contra Fulgentium Donatistam, lib. 1. to. 7.
fo. 208.
Gaudenrij Donatistarum Episcopi episto-
la reprehenditur. to. 7. fo. 109.
De Genesi ad literam. lib. 1. to. 3. fo. 166.
De Genesi ad literam imperfectus lib. 1.
ibi. fo. 158.
De Genesi contra Manichęũ. to. 1. fo. 267.
De gestis cum Emerito Donatistarum episco-
po, lib. 1. to. 7. fo. 205.
Super gestis eiusdem, ser. ibi. fo. 203.
Grammaticæ, lib. 1. to. 1. fo. 33
De gratia & correptione. to. 7. fo. 432.
De gratia Chri peccato originali, ibi. fo. 549.
De gratia & libero arbitrio, ad Valentinum.
ibi. fo. 422.
De gratia noui testamenti. to. 2. fo. 174.
Habitaculi triplicis, liber vnus tomo. 9.
fo. 175.
De hæresibus oratio. to. 6. fo. 7.
De hæresibus ad Quoduult deum, lib. 1.
ibi. fo. 2.
De hæreticis coercendis. to. 12. fo. 92.
De hæreticis moderatè coercendis, ibidem.
epist. 48.
De hæreticis vi corrigendis. ibi. fo. 50.
De hæreticis corrigendis citra mortis penam.
ibi. fo. 216.
De hæreticis corrigendis. to. 2. fo. 216.
Hilarij epistola ad Augustinum, to. 7. fo. 400.
Homiliæ quinquaginta. to. 10. fo. 90.
Homiliæ de tempore. ibi. fo. 125.
Homiliæ de sanctis. ibi. fo. 255.
De hominis primi creatione, tractatus.
to. 9. fo. 257.
De honestate mulierum. to. 9. fo. 229.
Humana potestate quomodo sit vtendum.
to. 9. fo. 99.
Ianuarij inquisitiones. to. 2. fo. 168.
Idolatriæ excecatio. ibi. fo. 45.
De ieiunijs priscorum. ibi. fo. 114.
De ieiunij vtilitate, tracta. to. 9. fo. 254.
De Incarnatione verbi. to. 4. fo. 334.
De infirmorum visitatione. to. 9. fo. 207.
De immanitate Circuncellionum.
tomo. 2. fo. 97.
De impicitate malorum. to. 2. fo. 203.
De innocentia Cæciliani. ibi. fo. 217.
De innocentia vera, siue sententiæ, to. 3. fo. 346.
& de incens.
De inquisitione rerum diuinarum, tomo. 2.
fo. 136.
De inquisitione trinitatis. to. 3. fo. 345.
In Iob annotationum. lib. 1. to. 4. fo. 441.
De ira cohibenda. to. 2. fo. 207.
De Iudaismo, & vocabulo, Iudæi tomo. 2.
fo. 245.
Aduersus Iudæos, oratio. to. 6. fo. 22.
Contra Iudæos, Paganos & Arianos, oratio.
ibi. fo. 17.
De non temerè iudicando. to. 2. fo. 197.
Contra Iulianum Pelagianum, lib. 6. tomo. 7.
fo. 305.
De iureturando, idolothytis, & vim vi repel-
lendo. to. 2. fo. 211.
De iustitiæ perfectione. to. 7. fo. 461.
Laudari quomodo possit, Christianus. I.
to. 2. fo. 196.
De laudibus charitatis, liber vnus, tomo. 9.
fo. 228.
Contra legis & prophetarum aduersarium.
lib. 2. to. 6. fo. 120.
De libero arbitrio, to. 1. fol. 208. tomo. 2.
fo. 33.
De liberalibus disciplinis. to. 2. fo. 194.
De locis scripturæ varijs explicandis, tomo. 2.
fo. 86.
Locutionum, lib. 7. to. 3. fo. 31.
Magnificat expositio. to. 9. fo. 260.
De magistro, to. 1. fo. 183.
Quatenus mal tolerandi. to. 2. fo. 99.
De malis perpetiendis, spe vitæ cœlestis,
ibi. fo. 195.
De malis huius mundi tolerandis, ibidem.
fo. 213.
De Manichęorum moribus, to. 1. fo. 257.
Contra Manichęi epistolam, quam vocant
fundamenti, lib. 1. to. 6. fo. 36.
De mansuetudine Ecclesiastica, tomo. 2. 217.
A 3 Ma.

IN DIVVM AVGVSTINVM

Manuale lib. i.	to. 9. fo. 172	De peccatorum meritis, & remissione, ac de baptismo paruulorum, ad Marcellinum, lib. 3.	to. 7. fo. 212
De Mariæ assumptione,	ibi. fo. 195	De peccato originali paruulorum, tomo. 2.	fo. 213
Super mariti obitu consolatio.	to. 2. fo. 9	An ob peccatum vnus, alius possit excommu- nicari.	ibi. fo. 162
Contra Maximinum Arianorum episcopum, lib. 3.	to. 6. fo. 219	De Pelagio & Pelagianis.	to. 2. fo. 127
Meditationum, lib. i.	to. 9. fo. 151	Côtra Pelagiâos Hypognofticô. li. 6. t. 7. f. 443	
De mendacio ad Consentium, lib. i. tomo. 4. folio. 2		Côtra Pelagianos & Manichæos. to. 2. fo. 119	
Contra mendacium ad eundem, ibi. fo. 10		Contra Pelagianorum duas epistolas, ad Bo- nifacium.	to. 7. fo. 280
De mirabilibus sacræ scripturæ, lib. 3. tomo. 3. folio. 234		De perfectione iustitiæ contra Cœlestium, lib. i.	ibi. fo. 462
De moderando supplicio nocentum, tomo. 2. folio. 247		De perpetiendis malis, spe vitæ cœlestis. to. 2. fo. 195	
Monacharum regula, ibi. fo. 152		De perseverantiâ bono, lib. i.	to. 7. fo. 410
De monachis apostatis, ibi. fo. 103		Petilianus epistola.	to. 7. fo. 164
De moribus Ecclesiæ catholicæ, tomo. i. fo. 247		Contra literas Petiliani Cirthenfis episcopi Dona. lib. 3.	ibi. fo. 24
De morte vxoris consolatio, to. 2. fo. 191		Petrus an fuerit baptizatus.	to. 2. fo. 152
De mortuorum consolatione, sermones duo, to. 9. fo. 209		De Petro à Paulo reprehenso	ibi. fo. 17
De cura pro mortuis gerenda, to. 4. fo. 318		De poenitentia vera & falsa, lib. vnus tomo. 4. fol. 370	
De mulierum honestate, liber vnus, tomo. 9. fo. 229		De poenitentia medicina, lib. i.	to. 9. fo. 229
De mundi die supremo, to. 2. fo. 104		De poenitentia vtilitate, tractatus.	ibi. fo. 222
De mundi contemptu, ibi. fo. 40		Præceptorum dominorum speculum. tomo. 3. fo. 300	
fo. 47. fo. 98. & to. 9. fo. 103		De præceptorum decem conuenientia, & de- cem plagarum, lib. i.	to. 9. fo. 248
Mulicæ, lib. 6.	to. 1. fo. 108	De prædestinatione & gratia, lib. i. tomo. 7. fo. 394	
N atura boni contra Manichæos, lib. i. to. 6. fo. 177		De prædestinatione dei, lib. i.	ibi. fo. 422
De natura, & gratia, contra Pelagianos. to. 7. fo. 237		De prædestinatione sanctorum, lib. i. ibidem fo. 401	
De nocentium supplicio moderando, tomo. 2. fo. 247		De præsentia dei, & quomodo deus est ubi- que.	to. 2. fo. 81
De nuptijs, & concupiscentia, ad Valerium comitem, to. 7. fo. 263		Contra Priscillianistas & Origenistas, lib. i. tomo. 6. fo. 207	
O bedientiæ, & humilitatis sermo. tomo. 9. fo. 205		Prosperi epistola ad August. de reliquijs Pela- gianæ hæreseos.	to. 7. fo. 398
Super obitu mariti consolatio.	to. 2. fo. 9	Possidonius de vita Augustini.	tomo. 1. in principio.
De ocio monachorum.	ibi. fo. 111	Potestate humana quomodo vtendum sit. tomo. 2. fo. 99	
De officio doctoris Ecclesiastici, ibid. fo. 195		Plamorū enarrationes complectitur octauus tomus.	
De opere monachorum, lib. i.	to. 3. fo. 257	Psalterium quod matri suæ composuit. tomo. 9. fo. 260	
De opere breuiculi collationum cum Donatistis, to. 7. fo. 180		De pugna animæ tractatus.	ibi. fo. 258
Oratio aduersus Iudæos, to. 6. fo. 22		Vatensis mali tolerandi.	to. 2. fo. 99
De orando deum, to. 2. fo. 185		Quæstio epistola Iacobi.	ibi. fo. 33
De ordine, lib. 2.	to. 1. fo. 155	Q uæstiones sex contra Paganos ex- positæ.	ibi. fo. 58
De ornatu Christiano, to. 2. fo. 102			
Orosij dialogus, to. 4. fo. 234			
De ouibus, liber siue Homilia.	to. 9. fo. 233		
De agnitione irrisio.	to. 2. fo. 46		
P ontra Parmeniani Epistolam, lib. 3. tomo. 7.	fo. 3		
De pastoribus, lib. i.	to. 9. fo. 229		
De patientia, lib. i.	to. 4. fo. 361		

ORDINE ALPHABETICO.

Quæstionum Euangelicarum, lib. 2. t. 4. f. 111		De speculo, lib. i.	ibi. fo. 188
Quæstionum Euangelicarum secundum Mar- thæum, lib. 1.	ibi. fo. 122	Speculum peccatoris, tractatus.	ibi. fo. 218
Quæstionum in vetus instrumentum, lib. 7. ibi. fo. 28		Speculum de præceptis dominicis. tomo. 3. fo. 200	
Quæstionum octoginta trium, lib. 1. to. 4. fo. 185		De spiritu & anima, lib. i.	ibi. fo. 181
Quæstionum sexagintaquinq. dialogus. ibi- dem.	fo. 233	De spiritu, & litera ad Marcellinum, lib. i. ibidem.	fol. 266
Quæstionum veteris ac noui testamenti, lib. 1.	ibidem fo. 240	De substantia dilectionis, liber vnus tomo. 4. fol. 353	
De quæstionibus diuersis, ad Simplicianum, lib. 2.	to. 4. fo. 214	De supplicio nocentū moderando. t. 2. fo. 247	
De octo Dulcitij quæstionibus, lib. i. ibidem. fo. 227		De supremo mundi die.	ibi. fo. 104
De quæstionibus curiosis.	to. 2. fo. 76	De symbolo fidei ad catechumenos.	t. 9. f. 238
Ad quæstiones nouem Paulini.	ibi. fo. 88	De tolerantia quomodo coercenda. tomo. 2. fol. 94	
Quæstionum de trinitate.	t. 3. f. 343	De tempore Barbarico, ser.	t. 9. f. 214
R ectitudinis catholicæ conuersationis, tra- ctatus.	to. 9. fo. 249	De tempore secundi aduentus incerto. t. 2. f. 103	
De regionum varijs consuetudinibus. tomo. 2. fo. 167		Tolerandi quomodo sint mali.	ibi. fo. 99
Regula monacharum.	ibi. fo. 152	De tolerandis huius mundi malis ibidem. fol. 99	
Regulæ Augustini.	to. 1. f. 280	De toleranda aduersa valetudine.	ibidem fol. 207
Pro reis quomodo intercedendum.	t. 2. f. 71	Tractatus de eo quod dictum est à deo ad Moysen, ego sum, qui sum, incerti au- thoris	to. 6. fo. 283
De religione vera.	to. 1. f. 233	De tranquillitate animi.	to. 2. fo. 167
Reprehenditur Petrus à Paulo.	to. 2. fo. 12	De trinitate & vnitate dei, liber vnus tomo. 4. fol. 340	
De resurrectione corporum	ibi. fo. 203	De trinitate, lib. 15.	tomo. 3. fo. 78
De rerum diuinarum inquisitione. ibidem fo. 136		De trinitate incorporea.	to. 2. fo. 112
Retractionum, lib. 1.	to. 1. fo. 1	De trinitatis inquisitione	to. 3. fo. 345
Rhetorices principia.	ibi. fo. 104	De trinitate ineffabili	tomo. 2. fol. 207
De ritibus Ecclesiæ.	to. 2. fo. 168	De trinitate vnus dei.	ibi. fo. 96
S alutarium documentorum, lib. i. tomo. 4. fo. 377		De trinitate, altercatio inter August. & Pa- scensium.	ibi. fo. 238
De sacræ scripturæ mirabilibus, lib. 3. tomo. 3. fo. 234		De tristitia pia quam boni ferunt.	tomo. 2. fol. 203
Scalæ paradisi liber.	t. 9. fo. 177	V anitatis seculi, lib. i.	to. 9. fo. 204
De schismate finiendo.	to. 2. fo. 205	Ad Valentinum de correptione & gratia, lib. i.	to. 7. fol. 432
De seculi vanitate, lib. 1.	to. 9. fo. 204	De varijs scripturæ locis explicandis. tomo. 2. fol. 86	
Contra Secundinū Manichæū, lib. 1. to. 6. f. 169		Vbiue est deus, & quomodo	ibi. f. 81
Sententiæ ex Augustini & aliorum libris de- cerptæ.	tomo. 3. fo. 346	De vera beatitudine.	to. 2. fo. 208
Sententiarum viginti vnus, lib. vnus tomo. 4. fo. 211		De vera felicitate.	ibi. fo. 69
Sermones habet tomo. decimus.		De vera innocentia, siue sententiæ Augustini tomo. 3. fol. 346.	& deinceps
De sermone domini in mōte, lib. 2. to. 4. f. 392		De vera religione.	t. 1. fo. 233
Sermo Arianorum.	to. 6. fo. 210	De vera & falsa poenitentia, lib. vnus to. 4. fol. 370	
Ad Simplicianum, lib. 2.	to. 4. fo. 214	De verbis Apostoli	to. 10. fo. 55
De singularitate clericorum, censura tantum. tomo. 4.	fol. 370	De verbis domini	ibi. fo. 2
De sobrietate & virginitate, sermo. te. 9. fo. 216		De verbi incarnatione, li. 2.	to. 4. fo. 334
Soliloquiorum, lib. 2.	tomo. 1. fo. 172	De videndo deo	to. 2. fo. 155
Soliloquiorum animæ ad deum, lib. i. tomo. 9. fo. 164		De viduitatis bono, lib. i.	to. 4. fol. 365

ORDINE ALPHABETTO.

De virginitate sancta to. 6. fo. 262.
Ad virgines sacras to. 9. fo. 206.
De virginitate & sobrietate sermo tomo. 9. fo. 216.
De vita beata to. 1. fo. 167.
De vita Christiana, lib. 1. to. 9. fo. 192.
Ad vitam piam exhortatio to. 2. fo. 193.
De vitæ veræ cognitione, liber unus tom. 9. fo. 182.
De visitatione infirmorum, libri duo ibi. fo. 207.
De virtutibus & virtutibus cōstituti, lib. 1. ibi. fo. 224.
De unitate ecclesiæ cōtra Petilianum Donatistæ epistolam, lib. 1. to. 7. fo. 164.
Votum continentie non suscipiendum nisi ex coniugum consensu. to. 2. fo. 244.
De vrbis excidio, tractatus to. 9. fo. 255.
De utilitate credendi ad Honoratum, lib. 1. to. 6.
De utilitate ieiunij, tracta. to. 9. fo. 254.
De utilitate pœnitentiæ, tractatus. ibidem fo. 222.
Super vxoris morte consolatio. tomo. 2. fo. 198.

FINIS.

LOCI ALIQVOT SCRIPTV- rarum pugnantes, conciliati in Augustino.

Gene. 1. Vide de consensu euangelista-
rum to. 4.
In principio creauit deus cœlum & ter-
ram.
Tit. 1. Ante tempora æterna. to. 1. fo. 267. &
& to. 4. fo. 1206.
Ecclesiastici 18. Omnia simul creata.
Gene. 1. Moyses per sex dies opera dei comme-
morat. to. 3. fo. 186. g.
Gene. 1. Requieuit die septimo.
Ioan. 5. Pater meus usq. nunc operatur. to. 1.
fo. 270. h. & to. 2. fo. 31. m. & to. 3. fo. 182. h.
& fo. 352. d. & to. 6. fo. 56. e. f. & to. 8. f. 339.
l. & to. 9. fo. 34. b. c.
Marc. 10. Nemo bonus, nisi unus deus
Luc. 6. Bonus homo de bono thesauro. to. 2. f.
73. a. & to. 6. fo. 180. h. & to. 7. fo. 466. m.
Ioan. 15. Omnia quæ audiui à patre, nota feci
Ibi. 16. Multa habeo vobis dicere. to. 2. fo. 184.
d. & tom. 3. fo. 33. m. & fo. 256. & to. 10. fo.
80. c.
Galat. 1. Si hominibus placere uellem
1. Tim. 4. Nemo iuuentutem suam contem-

nat.
1. Cor. 10. Placere omnibus per omnia, sicut
& ego. to. 2. fo. 95. m. & to. 4. fo. 255. f. & fo.
280. d. to. 8. fo. 477. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.
Iaco. 1. Deus neminem tentat.
Deut. 13. Tentat vos dominus deus vester.
Ioan. 6. Hoc autem dicebat tentans eum. to. 2.
fo. 136. m. & fo. 205. a. & to. 4. fo. 32. h. & fo.
148. l. & fo. 408. l. & to. 7. 412. g. & to. 9. fo.
69. f. & to. 10. fo. 10. e.
Ioan. 1. Deum nemo vidit unquam.
1. Tim. 6. Quem nemo hominum uidit.
Matt. 5. Beati mundo corde, quoniam deum
videbunt.
1. Ioan. 3. Videbimus eum sicuti est. to. 2. fo.
159. b. c. to. 3. fo. 344. h. & to. 4. fo. 257. h. &
1. 6. fo. 58. a. b. & fo. 234. b. c.
Matt. 6. Orantes nolite multum loqui.
1. Thes. 5. Orate sine intermissione. tom. 2. fo.
187. d. e.
Exo. 20. Deus reddens peccata patrum in filios.
Deut. 24. Non morientur patres pro filiis.
Ezech. 18. Non portabit filius iniquitatem pa-
tris. to. 3. fo. 55. k. l. & to. 4. fo. 92. b. & 96. l. &
sequen. & 244. a. b. & 248. g. h. to. 6. fo. 57. g.
& sequen. & to. 7. fo. 372. k. & to. 8. fo. 417.
l. m.
Matt. 7. Nolite iudicare.
Psal. 57. Recte iudicate. to. 3. fo. 256. l.
2. Thes. 3. Qui non uult operari.
Matt. 6. Ne solliciti sitis. to. 3. f. 257. g. & sequen.
Deut. 6. Et in nomine eius iurabis.
Matt. 5. Ne iuretis omnino. to. 4. fo. 89. i. k. &
fo. 126. f. 30.
Oratio dominica.
Matt. 6. Matthæus septem petitiones posuit.
Luc. 11. Lucas autem tantum quinque. to. 3. in
Enchi. ad Laurentium. ca. 16.
Deut. 29. Vos vidistis vniuersa.
Ibidem. Et non dedit vobis. to. 4. fo. 94. c. d.
Iona. 20. Mane quum adhuc tenebræ essent.
Marc. 16. Orto iam sole to. 4. fo. 106. a. & fo.
175. f.
Matt. 17. Et post dies sex assumpsit.
Luc. 9. Post octo dies. to. 4. fo. 111. l. & 156. M.
& fo. 170. h. to. 3. fo. 211. B. & fo. 171. l.
Matt. 11. Iacob genuit Ioseph uirum Mariæ.
Luc. 3. Ioseph, qui fuit filius Heli. to. 1. fo. 22.
h. & fo. 27. b. & to. 4. fo. 94. l. & 114. g. & fo.
135. e. & sequen.
Matt. 10. Nequid tuleritis in uia, neq. uirgā
neque peram
Marc. 6. Et præcepit eis, ne quid tollerent in
uia, nisi uirgam tantum to. 4. fo. 148. l. &
sequen.

INDEX LOCORVM PVGNANTIVM

sequen.
Gala. 6. Alter alterius onera oportate.
Ibid. Vnusquisq. proprium onus portabit to.
4. fo. 148. K. & to. 10. fo. 81. d. c. & seq.
Matt. 10. Calciamenta in uia non esse portan-
da.
Marc. 6. Sed calciatos sandaliis. tom. 1. fol.
148. b.
Marc. 15. Hora tertia domum crucifixum
habet.
Ioan. 19. Hora ferme sexta. tom. 4. fol. 170.
f. g. & fol. 235. e. & seq. & fol. 256.
K. l. & tom. 8. fo. 214. m. & seq. tom. 9. fol.
117. h.
Ioan. 7. Spiritus nondum erat datus.
Psal. 50. Spiritum sanctum tuum ne auferas à
me
Luc. 1. Et repleta est spiritu sancto Elizabeth.
to. 4. fol. 197. l. & sequen. & fo. 263. l. & to.
9. fo. 56. l.
Ioan. 14. Pater maior me est.
Ioan. 10. Ego & pater unum sumus. tom. 2.
fo. 235. d. & tom. 4. fo. 203. K. & to. 3. fo.
86. K.
Philip. 2. Non rapinam arbitratus est se esse
æqualis deo.
Ibid. Semetipsum exinanivit formam serui ac-
cipiens. to. 4. fo. 203. l.
Rom. 3. Arbitramur enim hominem iustifica-
ri per fidem sine operibus.
Iaco. 1. Fides sine operibus otiosa est.
to. 4. fo. 207. f. & sequen. & to. 8. fo. 6. i. b. c. &
sequen. copiose.
Roma. 3. Arbitramur hominem iustificari per
fidem sine operibus.
Gal. 5. Fides quæ per dilectionem opera-
tur.
1. Cor. 13. Etsi fidem habeam, ita ut mōtes trā-
sferam.
to. 8. fo. 62. h. i. & sequen. copiose.
Sapient. 11. nihil odisti horum quæ fecisti.
Rom. 9. & Malac. 1. Iacob dilexi, Esau autem
odio habui.
to. 4. fo. 67. K. l. & fo. 220. b.
Ioan. 1. In propria uenit, & sui eum non recepe-
runt.
Ioan. 8. Vos propterea non audistis, quia non
estis ex deo.
to. 4. fo. 220. b. c. & to. 6. fo. 48. a. b.
1. Re. 10. Et insiliuit spiritus domini in Saul.
1. Re. 16. Et spiritus domini malus in Saul.
to. 4. fo. 222. f. & sequen.
Gen. 15. Et quarta generatione exient in
de.
Exod. 13. iuxta LXX. Quinta progenie exie-
runt filii Israel de terra Aegypti.
to. 4. fo. 247. g. h.
Sapient. 11. Deus mortem non fecit.
Ecclesiastici. 11. Mors & vita à deo sunt.
to. 4. fo. 248. E.
Esaie. 53. Qui peccatum non fecit.
2. Cor. 5. Pro nobis peccatum fecit.
to. 4. fo. 258. b.
Marc. 16. Sedet à dextris dei.
Esaie. 6. Vidi dominum sedentem.
Acto. 7. Stephanus uidit Iesum stantem.
to. 4. fo. 261. c. d. & to. 10. f. 187. l. m.
Leuit. 1. De sacrificijs offerendis lex.
Osee. 6. Misericordiam uolo, & non sacrificiū
to. 4. fo. 273. c. & seq.
Luc. 22. Et qui non habet, uendat tunicā suā,
& emat gladium.
Matt. 26. Conuerte gladium in locum
suum.
to. 4. fo. 273. f. & sequen.
Matt. 5. Quicunq. dimiserit uxorem suam, nisi
fornicationis, &c.
Matt. 14. & Luc. 19. Qui non odit uxorem.
to. 4. fo. 398. m. & seq. & to. 6. fol. 56. g. & se-
quen.
Mat. 5. Diligite inimicos uestros & benefacite
illis qui oderunt vos.
Ro. 12. Benedicite, & nolite maledicere.
2. Tim. 4. Reddet illi dominus secundum opē
ra illius.
Act. 23. Percutiet te deus paries dealbate.
to. 4. fo. 403. d.
Matt. 5. Orate pro persequentibus & calum-
niantibus uos ut sitis, &c.
1. Ioan. 5. Est autem peccatum ad mortem, nō
pro illo dico ut roget quis.
to. 4. fo. 403. f. & to. 10. fol. 156. h.
Matt. 7. Non omnis qui dicit mihi domine, do-
mine, intrabit, &c.
1. Cor. 12. Non potest dicere dominū Iesum
nisi in spiritu sancto.
to. 4. fo. 416. m. & to. 3. fo. 121. e.
Roma. 7. Quod autem operor ignoro.
Ibid. Peccatum ut appareat peccatum, per bo-
num, &c.
to. 4. fo. 424. f.
Rom. 8. Quos uocauit, ipsos & iustifica-
uit.
Matt. 22. Multi vocati, pauci autem electi.
to. 4. fo. 425. g.
Gal. 5. Omnis enim lex in uno sermone im-
pletur, diliges proximum tuum sicut teip-
sum.
Mat. 22.

INDIVVM AVGVSTINVM

Mat. 22. In his duobus mandatis tota lex pendet & Propheta.
 To. 4. fo. 38, m.
 Exo. 20. Honora patrem & matrem.
 Luca. 9. Sine ut mortui mortuos suos sepe-
 liant.
 Mat. 19. Omnis qui patrem aut matrem reli-
 querit.
 To. 6. fo. 57, f.
 Exo. 20. Ego sum deus zelans.
 Matt. 5. Estote benigni, sicut pater vester coe-
 lestis.
 To. 6. fo. 57, g.
 Exo. 21. & Deut. 19. Oculum pro oculo, den-
 tem pro dente.
 Matt. 5. Ego autem dico vobis, non resistere
 malo. To. 9. fo. 58, L, M, & seq.
 Exo. 25. Constituite tabernaculum, in quo co-
 morari vobiscum possim.
 Matt. 5. & Esa. 66. Coelum mihi sedes est.
 To. 6. fo. 59, e.
 Deut. 12. secundum desiderium animae tuae, oc-
 cide, manduca omnem carnem.
 Rom. 14. Bonum est non manducare carnem.
 To. 6. fo. 61, l.
 Esaia. 6. Vidi dominum sedentem in sede al-
 tissima.
 i. Tim. 1. Regi autem seculorum inuisibili.
 nem. To. 5. fo. 67, b, c.
 Luc. 24. Palpate, & videte, spiritus enim car-
 nem & ossa non habet.
 i. Co. 15. Caro & sanguis regnum dei posside-
 re non possunt.
 2. Co. 5. Nos enim iam secundum carnem no-
 nouimus Christum.
 To. 6. fo. 80, M, & sequen.
 Phil. 2. Et habitu inuentus ut homo. Tomo. 3.
 fo. 89, B.
 Matt. 5. Oderis inimicum tuum.
 Ibid. Diligite inimicos vestros.
 To. 6. fo. 113, b, c.
 I an. 5. Pater non iudicat quenquam sed om-
 ne iudicium dedit filio.
 Ioan. 8. Ego non quero gloriam meam, est
 qui querat ut iudicet.
 To. 6. fo. 142, b, & to. 9. fo. 69, e, & seq.
 Ioan. 5. Pater non iudicat quenquam, sed om-
 ne iudicium dedit filio.
 Ioan. 8. Ego non iudico quenquam.
 To. 9. fo. 41, h, l.
 Ibid. Multa habeo de vobis loqui & iudicare.
 To. 9. fo. 64, l.
 Matt. 8. Accedit ad eum Centurio, rogans eu.

Luc. 7. Misit ad eum seniores Iudaorum.
 To. 3. fo. 35, l, & to. 6. fo. 159, e, & sequen.
 & fo. 17, h, i.
 i. Tim. 6. Deus habitat lucem inaccessibilem.
 Psal. 33. Accedite ad eum & illuminamini.
 To. 6. fo. 165, g, h, & to. 8. fo. 441, f.
 Ioan. 8. Scimus quia deus peccatores non
 exaudit.
 Luc. 18. Domine propitius esto mihi pecca-
 tori.
 To. 6. fo. 210, m, & to. 9. fo. 71, h, & to. 10.
 fo. 116, k, l.
 i. Ioan. 3. Qui natus est ex deo non peccat.
 i. Ioan. 1. Si dixerimus quia peccatum non ha-
 mus, nos seducimus.
 To. 10. fo. 7, h, & fo. 225, d, e, & to. 9. fo. 113, g,
 d, e, & to. 10. fo. 121, l.
 Matt. 7. Pauci sunt qui inueniunt eam.
 Ibid. 8. Multi ab oriente & Occidente ve-
 nient.
 Apoc. 7. Turba multa quam dinumerare ne-
 mo poterat.
 To. 7. fo. 92, h, i, & fo. 105, f, g, & fo. 173, k, l,
 & to. 10. fo. 28, d, e.
 Matt. 12. Qui non est mecum, aduersum me est.
 Marci. 9. & Luc. 9. Nolite prohibere: qui
 enim contra vos non est pro vobis est.
 To. 7. fo. 121, k, l.
 Gala. 2. Viuo non ego iam, viuit vero in me
 Christus.
 Rom. 7. Scio quia non habitat in me, hoc est,
 in carne mea, bonum.
 To. 7. fo. 370.
 Eccli. 15. Si volueris, conseruabis mandata.
 Ezech. 36. Faciam, ut in praeceptis meis ambu-
 letis. To. 7. fo. 427, d, e.
 Ioan. 3. Non venit filius hominis, ut iudicet
 mundum.
 Ioan. 9. In iudicium veni in hunc mundum
 To. 7. fo. 432, D.
 i. Tim. 5. Peccantes coram omnibus corripe.
 Mat. 28. Si peccauerit in te frater tuus, corripe
 eum inter te & ipsum.
 To. 7. fo. 440, b, & to. 10. fo. 165, f.
 Psal. 115. Omnis homo mendax.
 Apo. 14. Et in ore ipsorum non est inuentum
 mendacium. To. 7. fo. 432, d,
 Ioan. 1. Non erat illi lux.
 Matt. 5. Vos estis lux mundi.
 To. 7. fo. 466, a.
 Prou. 20. Quis gloriabitur castum se habere
 cor?
 Matt. 5. Beati mundo corde.
 To. 7. fo. 466, b, c.

Psal.

IN DIVVM AVGVSVINVM

Psal. 61. Semel loquutus est deus.
 Heb. 1. Multifarie multisque modis olim deus
 loquutus est.
 To. 8. fo. 207, h.
 Psal. 68. Appone iniquitatem super iniquita-
 tem.
 Rom. 9. Quid ergo dicemus? Nunquid iniqui-
 tas est apud deum?
 To. 8. fo. 244, m, & sequen. a.
 Psal. 77. Coram patribus eorum fecit mirabilia.
 Mat. 23. Ne vobis dicatis patrem in terra, vnus
 enim pater vester.
 To. 8. fo. 283, m, & fo. seq. a.
 Apoc. 6. Quousque domine non vindicas san-
 guinem nostrum?
 Psal. 57. Latabitur iustus quum viderit vindi-
 ctam impiorum.
 Roma. 12. Non vosipsum vindicantes charis-
 simi.
 To. 8. fo. 291, m, & fo. seq. a.
 Psal. 85. Et multum misericors omnibus inuo-
 cantibus te.
 Prou. 1. Quia inuocabant, & non exaudiam
 eos.
 To. 8. fo. 311, m.
 Psal. 98. Et adorare scabellum pedum eius.
 Deut. 6. Dominum deum tuum adorabis.
 To. 8. fo. 364, d, e.
 Psal. 144. Prope est dominus omnibus inuocan-
 tibus eum.
 Hier. 11. & Prou. 1. Erit enim quum inuoca-
 bunt me, & non exaudiam eos.
 To. 8. fo. 555, e, f.
 Mat. 7. Quaeite & inuenietis.
 Prou. 1. Quaeunt me mali, & non inuenient.
 To. 8. fo. 462, l.
 Psal. 118. Legem pone mihi domine.
 i. Tim. 1. Iusto non est lex posita.
 To. 8. fo. 445, c, d.
 Psal. 118. In labijs meis pronunciaui omnia iu-
 dicia oris tui.
 Rom. 11. Quam inscrutabilia sunt iudicia eius.
 To. 8. fo. 440, c.
 Zach. 12. Ioan. 19. Videbunt in quem pupu-
 runt.
 Esaia. 26. Tollatur impius, ut non videat clari-
 tatem domini.
 To. 8. fo. 423, l, k.
 Sapient. 5. Sol non ortus est nobis.
 Mat. 5. Qui facit solem suum oriri super bonos
 & malos.
 To. 8. fo. 473, l, m, & fo. 544, b.
 Psal. 138. Nonne eos qui oderunt te domine
 odio habui?

Mat. 5. Diligite inimicos vestros.
 To. 8. fo. 530, b, c.
 Matt. 17. Helias iam venit, & ipse est Ioannes
 Baptista.
 Ioan. 1. Non sum Helias.
 To. 9. fo. 8, b, c.
 Ioan. 10. Quem pater sanctificauit, & misit in
 hunc mundum, vos dicitis, quia blasphe-
 mat, quoniam dixi filius dei sum.
 Ioan. 18. Et pro eis sanctifico meipsum
 To. 3. fo. 87, b, c.
 Roma. 8. Qui proprio filio suo non peper-
 cit, sed pro nobis omnibus tradidit illum.
 Gala. 2. Christus dilexit nos, & tradidit semet-
 ipsum pro nobis.
 To. 3. fo. 87, f, g.
 Gene. 4. Maledictus eris a facie terrae, &
 cetera.
 Etenim operari necesse est terram quae steri-
 les tibi fructus dabit.
 Mat. 6. Nolite cogitare de crastino.
 To. 6. fo. 57, a, b.
 Exod. 23. Si audieris vocem meam, & facies
 quaecunque praecipio tibi, odere odientes
 te, & contristabo contristantes te, praece-
 det te angelus meus, & adducet te ad Amor-
 raum & Pherezäum & Chanaanum &
 Hiebusaem & Gergasaem, & occide-
 tis illos. Deos eorum ne adoraueritis, ne-
 que feceritis opera eorum, sed euersio-
 ne euertite illos, & delere eorum memo-
 riam.
 Luca. 6. Diligite inimicos vestros.
 To. 6. fo. 64, h.
 Ecclesia. 5. Ne tardes conuerti ad domi-
 num.
 Ezech. 18. In quacunque die iniquus conuer-
 sus fuerit, &c.
 To. 10. fo. 49, h, i.
 Mat. 3. Ego a te debeo baptizari.
 Ioan. 1. Et ego nesciebam eum.
 To. 9. fo. 8, col. 4. per totum.
 Ioan. 13. Quo ego vado, non potestis veni-
 re.
 Ioan. 17. Pater volo, ut vbi ego sum, & ipsi sint
 mecum.
 To. 9. fo. 55, l.
 Ioan. 3. Non enim ad mensuram dat deus spi-
 ritum.
 1. Cor. 12. Secundum mensuram donationis
 Christi. To. 9. fo. 28, K.
 Ioan. 5. Ut in iudicium non veniat, sed transeat.
 2. Co. 5. Oporteret nos exhiberi omnes ante tri-
 bunal Christi. To. 9. fo. 42, l.
 i. Ioan.

INDEX LOCORVM PVGNANTIVM

1. Ioan. 14. Timor non est in charitate, sed per
fecta charitas foras mittit timorem.
Psal. 18. Timor domini castus permanens.
To. 9. fo. 69, f. & sequentem. & fo. 138, g, h,
& seq. & tot. 10. fo. 233, a, b, f. & seq.
Ioan. 14. Qui non diligit me, sermones meos
non seruat.
Ibidem. Et sermo quem audistis non est meus.
Tomo 9, fo. 94, l.
Rom. 5. Commendat dilectionem suam deus
in nobis, quoniam quum adhuc peccatores
essemus, &c.
Psal. 5. Odisti domine omnes qui operantur
iniquitatem. To. 9, fo. 113, d, e,
Matth. 5. Ne iustitiam vestram faciatis coram
hominibus.
Mat. 5. Luceant opera vestra bona coram ho-
minibus.
Tomo 9, fo. 136, b, c, & to. 10, fo. 225, a.
1. Tim. 6. Radix omnium malorum auaricia
est.
Eccle. 10. Initium omnis peccati superbia.
Tomo 9, fo. 136, H,
Psal. 44. Speciosus forma prae filijs hominum.
Esaie. 53. Et vidimus eum, & non habebat spe-
ciem & decorem.
To. 6, fo. 22, b, & to. 9, fo. 138, c, d,
Psal. 104. Latetur cor querentium dominum,
& confirmamini, quare facie eius semper
Esaie. 53. Quare dominum dum inueniri po-
test. To. 3, fo. 146, l.
Mat. 5. Diligite inimicos vestros.
1. Ioan. 2. Nolite diligere mundum.
To. 3, fo. 155, a,
Esaie. 66. Caelum mihi tronus est, terra autem
scabellum pedum meorum.
Esaie. 40. Qui psalmo mensus est caelum.
To. 10, fo. 323, l,
Psal. 115. Omnis homo mendax.
1. Ioan. 1. Si dixerimus quia peccatum non ha-
bemus, nos ipsos seducimus, & veritas in no-
bis non est.
1. Ioan. 3. Qui natus est ex deo, non peccat.
To. 4, fo. 19, c,
Lucas. 12. Cum vadis ad principem cum ad-
uersario tuo, da operam in via liberari ab
eo.
Mat. 5. Esto contentiens aduersario tuo cito,
cum es cum eo in via.
To. 10, fo. 2, c, & sequen.
Matth. 11. Iugum meum suauis est, & onus
meum leue.
2. Ti. 3. Omnes qui pie volunt viuere in Chri-
sto Iesu, persecutiones patientur.

To. 10, fo. 7, a, b, & fo. 148, l,
Ioan. 3. Nemo ascendit in caelum, nisi qui de-
scendit de caelo, filius hominis qui est in celo
Phil. 3. Nostra conuersatio in caelis est.
Col. 3. Si confurrexistis cum Christo quae sur-
sum sunt quaerite, ubi Christus est in dexte-
ra dei sedens: quae sursum sunt sapite, non qui
super terram. To. 10, fo. 51, a
Mat. 9. Dominus cum publicanis & peccatori-
bus manducabat dicens, Non est opus sanis
medicus, sed male habentibus. Non enim ve-
ni vocare iustos sed peccatores.
1. Co. 5. Scripsi vobis in epistola non commi-
seri fornicarijs. Si quis frater nominatur
in vobis aut fornicator, aut idolis seruens,
aut auarus, aut maledicus, aut ebriosus, aut
rapax, cum huiusmodi nec quidem cibum si-
mulsumere.
Matth. 3. Cuius ventilabrum in manu sua, &
permundabit aream suam, & congregabit
tritum in horreum suum, paleas autem
comburet igni inextinguibili.
Mat. 13. Simile est regnum caelorum sagine
missae in mare, & ex omni genere piscium
congreganti, Quae cum impleta esset edu-
centes & secus litus sedentes, elegerunt bo-
nos in vasa sua, malos autem foras miserunt.
Rom. 14. Tu quis es qui iudicas alienum ser-
uum? Domino suo stat aut cadit.
To. 10, fo. 122, g,
Eccle. 24. Qui bibit me adhuc sitiet, & qui edit
me adhuc esuriat.
Qui biberit de hac aqua, non sitiet in aeternu.
To. 10, fo. 150, c,
Mat. 5. Diligite inimicos vestros.
Psal. 68. Fiat mensa eorum coram ipsis in la-
queum.
1. Ioan. 5. Est peccatum ad mortem, non dico
ut quis pro illo oret. To. 10, fo. 155, h,
Matth. 5. Orate pro persequentibus & calum-
niantibus vos.
Apoc. 5. Vindica domine sanguinem nostrum,
qui effusus est. To. 10, fo. 155, k,
Matth. 5. Attendite ne iustitiam vestram facia-
tis coram hominibus.
Galat. 1. Si adhuc hominibus placerem, Christi
seruus non essem.
1. Co. 10. Placete omnibus per omnia, sicut &
ergo per omnia placeo. To. 10, fo. 156, b,
Mat. 6. Nesciat sinistra tua, quid faciat dextera
tua.
Mat. 5. Sic luceat lux vestra coram hominibus
ut videant opera vestra bona.
To. 10, fo. 156, l,
Nume.

INDEX LOCORVM PVGNANTIVM

Nume. 14. Non intrabitis terram pro qua iu-
raui patribus vestris, sed in solitudine iace-
bunt cadauera vestra.
Hier. 26. Repente loquar ad gentem, ut pro
peccatis suis faciam eis malum, & si pro ini-
quitatibus suis egerint poenitentiam, & ego
poenitentiam agam super malo quod cogi-
taui ut facerem eis, & non faciam. To. 10,
fo. 178, K, l,
Ioan. 11. Lazarus mortuus est, sed gaudeo pro
pter vos.
Ibid. Et lachrymatus est Iesus.
To. 10, fo. 179, h,
Gene. 6. Poenitet me fecisse hominem.
Hier. 18. Si poenituerit vos de peccatis vestris,
poenitebit & me de omnibus malis quae fa-
cturus eram vobis.
To. 10, fo. 183, d,
Lucas. 23. Memento mei dum veneris in re-
gnum tuum.
Luc. 24. Nos sperabamus quod esset redemptu-
rus Israel.
To. 10, fo. 200, K, l, & sequen.
Lucas. 13. Simile est regnum caelorum grano
sinapis, quod acceptum homo misit in hor-
tum suum, & creuit, & facta est arbor,
&c.
Mat. 17. Si habueritis fidem sicut granum sina-
pis, dicetis monti huic transi hinc & transi-
bit, & nihil impossibile erit vobis.
To. 10, fo. 269, f, & seq.
Exod. 3. Apparuit dominus Moyse in flamma
ignis.
Acto. 7. Angelus apparuit Moyse in rubo.
To. 10, fo. 225, b, c,
Psal. 34. Deus quis similis tibi, ne sileas neque
mutescas deus.
Mat. 11. Discite a me, quia mitis sum & humi-
lis corde.
To. 10, fo. 261, g, & sequen.
Deu. 21. Maledictus omnis qui pedet in ligno.
Roma. 6. Mortuus est & vetus homo noster
confixus cruci cum illo.
Rom. 8. De peccato damnauit peccatum.
2. Co. 5. Eum qui non nouerat peccatum, pec-
catum pro nobis fecit. To. 6, fo. 95, b, c,
Deut. 23. Oderis inimicum tuum.
Mat. 5. Diligite inimicos vestros.
To. 6, fo. 77, b, c,
Exo. 21. Oculum pro oculo, dentem pro dente
Mat. 5. Ego autem dico vobis non resistere ma-
lo, sed si quis te percuiderit in vnā maxil-
lam praebe ei & aliam.
To. 6, fo. 114, c,

Sapient. 1. Deus mortem non fecit, nec laetatur
in perditione viuorum.
Ecclesi. 11. Bona & mala, vita & mors, diui-
tia & paupertas a domino deo sunt
To. 6, fo. 123, f,
Ioan. 9. Scimus quia peccatores deus non exaudit.
Luc. 18. Deus propitius esto mihi peccatori.
To. 6, fo. 210, m,
Ioan. 14. Quem mittet pater in nomine meo
Ioan. 16. Mittam eum ad vos.
To. 6, fo. 216, m,
Ioan. 14. Veniemus ad eum & apud eum man-
sionem faciemus.
Ioan. 16. Nisi ego abiero paracletus non ve-
niet ad vos. To. 6, fo. 218, d,
1. Tim. 1. Regi seculorum immortalis inuisibili.
Ioan. 1. Deum nemo vidit vnquam.
1. Tim. 6. Quem nemo hominum vidit nec vi-
dere potest.
Ioan. 6. Non quia patrem vidit quisquam nisi
qui est a deo hic vidit patrem.
Mat. 18. Angeli eorum semper vident faciem
patris.
1. Ioan. 3. Filij dei sumus, & nondum apparuit
quod erimus. Scimus enim quia cum appa-
ruerit similes ei erimus, quoniam videbi-
mus eum sicuti est.
Tomo 6, fo. 234, b, c, & seq. & fo. 247, f, & se-
quen. & viuere.
Exo. 33. Non potest quisquam deum videre,
1. Tim. 6. Quem nemo hominum vidit neque
videre potest.
Ioan. 8. Abraham pater vester exultauit ut vi-
deret diem meum, vidit & gauisus est.
Gene. 32. Vidi dominum facie ad faciem, & sal-
ua facta est anima mea.
Tomo 6, f. 228, K, l,
Lucas. 2. Et erat subditus illis.
Psal. 8. Minuisti eum paulominus ab angelis
Ioan. 1. Omnia per ipsum facta sunt
1. Co. 15. Cum omnia fuerint filio subiecta, tunc
& ipse filius subiectus erit illi, qui sibi subie-
cit omnia.
Tomo 6, fo. 230, i,
Eccle. 10. Qualis rector ciuitatis, tales inhabi-
tantes.
Mat. 23. Quae dicunt facite, quae autem fa-
ciunt, nolite facere. Dicunt enim & non fa-
ciunt.
Tomo 7, fo. 9, a, b,
Mat. 5. Accepisti alapam, para alteram maxil-
lam
Ioan. 18. Si male dixi, exprobra de malo: si au-
tem, quibemtd me caedis?
Acto.

IN DIVVM AVGVSTINVM

Acto. 23. Percutiet te deus paries dealbare. To-
mo 4. fo. 6. i
Matth. 6. Nolite cogitare de crastino. fo. 6. i
Ioan. 13. Christus loculos habuit.
Acto. 11. Apostoli procurarunt multa fratrum
indigentia. To. 4. fo. 7. l
Matt. 18. Corripe inter te & ipsum solum
1. Tim. 5. Peccantem coram omnibus argue.
Tomo 4. fo. 19. a
Roma. 14. Bonum est non manducare carnem
neque bibere vnum.
1. Tim. 4. Omnis creatura dei bona est, & ni-
hil abijciendum quod cum gratiarum actio-
ne accipitur. Tomo 4. fo. 20. c
Rom. 3. Homo iustificatur per fidem sine operi-
bus.
Iacobi. 2. Inanis est fides sine operibus. To. 4.
fo. 207. f. & sequentibus.
Matt. 26. Tristis est anima mea usque ad mor-
tem.
Ioan. 10. Potestatem habeo ponendi animam
meam & iterum sumendi eam.
Ioan. 15. Maiorem dilectionem nemo habet,
ut animam suam ponat quis pro amicis suis
Tomo. 4. fo. 209. k. l
Sapien. 11. Nihil odisti eorum quae fecisti
Roma. 9. Esau autem odio habuit.
Tomo 4. fo. 220. c, d
Gene. 1. Ecce omnia quae fecit deus erant val-
de bona.
Marci. 10. Nemo bonus nisi solus deus
Mat. 12. Bonus homo de bono thesauro cordis
sui profert bona.
Tomo 4. fo. 237. h. i
Deute. 6. Audi Israel, dominus deus tuus, deus
vnus est.
Gen. 3. Ecce Adam quasi vnus ex nobis factus
est. To. 5. fo. 237. b
Psalm. 50. Auerte faciem tuam a peccatis meis
Psalm. 26. Ne auertas faciem tuam a me.
Tomo 8. fo. 270. a, b
Eccl. 12. Prohibitum est dari peccator, & su-
scipere peccatores.
Luc. 6. Omni petenti te tribuere.
Rom. 12. Si esurierit inimicus tuus ciba illum
Tomo. 8. fo. 382. k
Psalm. 44. Speciosus forma praefilijs homi-
num.
Esaia. 53. Vidimus eum non habentem spe-
ciem neque decorem.
Philip. 2. Semetipsum exinanivit formam ser-
ui accipiens.
Tomo 8. fo. 387. b, c, d (eum.
Psalm. 109. Iuravit dominus & non poenitebit

Matth. 5. Nolite omnino iurare.
Tomo 8. fo. 424. f, g
Psalm. 118. Non enim qui operantur iniquita-
tem, in vijs eius ambulauerunt.
1. Ioan. 1. Si dixerimus quia peccatum non ha-
bemus nos ipsos seducimus.
Tomo 8. fo. 438. k
Matth. 7. Nolite iudicare, ut non iudicemini.
Ioan. 7. Nolite secundum faciem iudicare, sed
iustum iudicium iudicate.
Zach. 7. Iudicium verum iudicate.
2. Tim. 4. Argue, obsecra, increpa.
Tomo 10. fo. 227. D. & sequentibus
1. Ti. 1. Venit Iesus in hunc mundum saluos
facere peccatores, quorum primus ego
sum
1. Co. 15. Ego sum nouissimus Apostolorum.
Tomo 10. fo. 65. H. & seq.
Deute. 28. Si aure audieris vocem domini dei
tui benedictus es in agro tuo, benedictus es
in prato tuo, benedictus fructus ventis tuis,
& fructus terrae tuae & generationes iumen-
torum tuorum, & g. ex ouium tuarum, be-
nedictus es in introitu tuo & egressu.
Mat. 16. Siquis vult me sequi abneget semet-
ipsum sibi, & tollat crucem suam & sequa-
tur me.
Marci. 8. Quid enim prodest homini si vni-
uersum mundum lucretur, animae vero suae
detrimentum patiat. Aut quam dabit ho-
mo commutationem pro anima sua?
Tomo 6. fo. 65. g
Ioan. 1. Omnia per ipsum facta sunt.
Psalm. 150. Omnis spiritus laudet dominum.
1. Ioan. 4. Omnis spiritus qui non confitetur
Iesum Christum in carne venisse ex deo
non est Tomo 10. fo. 88. b
Matth. 16. Beatus es Simon Bariona.
Vade retro Sathanas.
Tomo 10. fo. 89. l, m. & fo. 200. h
Leui. 26. Si ambulaueritis in lege, & praecepta
mea custodieritis, dabo pluias tempore
suo, & producet terra fructus suos, & arbo-
res poma. & vindemiae tuae mensibus succe-
dant & cetera.
Matth. 10. Nolite portare aurum neque argen-
tum neque nummos in zonis vestris.
Luc. 12. Stulte hac nocte animam tuam expe-
tam, quae praeparasti, cuius erunt?
Tomo 6. fo. 44. M. & fo. sequen. a
Ioan. 11. Qui credit in me licet moriatur viu-
it. Omnis qui viu-
it & credit in me, non morie-
tur in aeternum.
Tomo 10. fo. 90. c

IN DIVVM AVGVSTINVM

Ego sum qui diuitias do amicis meis, & pauper-
tatem inimicis meis.
Matt. 5. Beati pauperes spiritu, quoniam ipso-
rum est regnum coelorum.
Tomo 6. fo. 65. k, l
Deut. 21. Maledictus omnis qui in ligno pe-
ndit. Si vis perfectus esse tolle crucem tua,
& sequere me. To. 6. fo. 66. d, e
Nume. 15. De homine quem lapidari deus ius-
sit qui sabbato inuentus est ligna colligere.
Matth. 12. Homini manus aridam sanauit
dominus die sabbati. To. 6. fo. 66. f, g
Si vis perfectus esse, vade vende omnia quae
habes.
Matth. 19. Difficile diues intrabit in regnum
coelorum. Facilius intrabit camelus per fora-
men acus, quam diues in regnum coelorum.
1. Ti. 6. Praeceptum diuitibus huius mundi, non
superbe sapere, neque sperare in incerto di-
uitiarum, sed in deo viuere qui praestat nobis
omnia abundanter ad fruendum. Tomo. 2.
fo. 123. a, a
Ioan. 12. Qui amat animam suam perdet eam.
Eph. 9. Nemo vnquam carnem suam odio ha-
buit. Tomo 10. fo. 112. c, c
Ioan. 9. Veni ut faciam opera eius qui misit me
Ioan. 16. Omnia quae habet pater mea sunt.
Tomo 10. fo. 116. e. & sequentibus.
Matth. 11. Inter natos mulierum non surrexit
maior Ioanne.
Ioan. 1. Qui venit post me maior me est cuius
non sum dignus corrigiam calcamenti solu-
ere. To. 10. fo. 117. C. & seq.
Psalm. 127. Vxor tua sicut vitis abundans in la-
teribus domus tuae. Filij tui sicut nouellae
olivarum in circuitu mensae tuae.
Matth. 19. Sunt Eunuchi qui se castrauerunt
propter regnum coelorum. To. 6. fo. 66. g, g
Prou. 6. Imitare formicam, & intueri diligen-
tiam eius, quia ab aestatis tempore usque ad
hyemen colligit sibi alimoniam.
Matth. 6. Nolite cogitare de crastino. Tomo. 6.
fo. 66. g, h
Osee. 9. Da illi ventrem vacuum, & vbera
arida mortifica semen ventris ipsorum ne
pariant.
Ioan. 7. Flumina aquae viuae fluent de ven-
tre eius.
1. Corio. 3. Lac vobis potum dedi non escam.
2. Thes. 2. Factus sum paruulus in medio ve-
strum, tanquam si nutrix foueat filios suos.
Gala. 4. Filioli quos iterum parturio donec for-
metur Christus in vobis. Tomo. 6. fo. 67. k, k
Amos. 3. Non est malum in ciuitate quod non

fecerit dominus.
Matt. 7. Arbor bona factus bonos facit, mala
autem arbor fructus malos facit, Tomo. 6.
fo. 67. k, l
Esaia. 45. Ego sum deus qui facio pacem, &
constituo mala.
Roma. 11. Vides ergo bonitatem, & seuerita-
tem dei, In eos quidem qui ceciderunt se-
ueritatem, in te autem bonitatem, si per-
manerit in bonitate & car.
Matt. 5. Beati pacifici, quia filij dei vocabun-
tur.
Tomo. 6. fo. 67. a
Roma. 1. De filio suo qui factus est ei secun-
dum carnem.
2. Cor. 5. Itaque nos a modo neminem noui-
mus secundum carnem, & si noueramus
secundum carnem Christum sed nunc iam
non nouimus.
Tomo. 6. fo. 80. g. & sequentibus.

AUTHORITATES SA

cras scripturae a. D. Aurelio Augustino
expositae sparsim secundum ordi-
nem librorum Veteris ac No-
ui testamenti digestae.

Geneseos enarratio in summa exponitur.
Tomo primo de Genesi contra Mani-
chaeos per libros duos. to. 2. de Gene.
ad literam imperfectus. Eodem, de Genesi ad
literam per totum, Et to. 4. in libro Quaestio-
num super Genesim per totum.
Item Caput primum exponitur tomo. 10.
sermone. 137.
Item ex ca. 1. In principio creauit Deus coe-
lum & terram, to. 1. de Genesi contra Mani-
chaeos, lib. 1. capitibus. 1. 5. & 7. to. de Gene.
ad lit. imperfectus, ca. 2. & 3. eodem, de Gene.
ad lit. lib. 1. ca. 1. to. 4. in lib. 65. questionum.
quaestione 22. to. 6. contra Adimantum Mani-
chaei discipulum ca. 1. to. 1. lib. 12. Confessionum
cap. 3. & 5. lib. 12. cap. 17. 20. & 28. to. 6. contra
aduersarium legis & prophetarum lib. 1. cap. 2.
& 3. to. 4. de Dulcitij quaest. 9. 8. Eodem, de
quaest. veteris ac noui testamenti quaest. 3. 106.
& 122.
Terra autem erat inanis, & vacua, to. 1.
de Genesi contra Manichaeos lib. 1. cap. 7. to.
3. de Genesi ad literam imperfectus cap. 4. to.
2. lib. 12. Confessionum cap. 21. to. de Genesi
ad literam lib. 1. cap. 13.
Tenebrae erant super faciem abyssi. to. 1. de
Gene. contra Manichaeos lib. 1. cap. 3. eodem, 3.
lib. 12.

INDEX AVTHORITATVM

lib. 12. Confessionum cap. 3. & 17. to. 6. contra aduersarium legis & prophetarum li. 1. cap. 8. to. 9. in li. Soliloquiorum animæ ad deum, cap. 3. Spiritus domini ferebatur super aquas, to. 1. de Genesi contra Manich. lib. 1. ca. 5. to. 3. de Ge. ad lite. lib. 1. ca. 7. to. 1. lib. 13. Confessionum. 6. 7. & 8. to. 3. de Gene. ad literam imperfectus, cap. 5. in fine to. 4. in lib. 65. quæst. q. 22. Eodē, de octo Dulcitij quæstionibus, quæstione. 8. ibidem, de incarnatione Verbi, cap. 17. to. eodem, in quæstio. veteris testamēti, quæstio. 41. & 106. Dixitque deus, fiat lux. Et facta est lux, to. 3. de Gene. ad literam imperfectus ca. 5. Eodem. de Gen. ad literam, lib. 1. ca. 2. & 9. & 17. & lib. 4. cap. 21 & 22. to. 4. in lib. 65. quæstionum, quæst. 23. to. 6. contra Faustum, lib. 2. cap. 10. Eodem, contra aduersarium legis & prophetarum, libro. 1. cap. 11. & 12. to. 9. Soliloquiorum animæ ad deum, cap. 3. Vocauit deus diem lucem, & tenebras noctē. to. 1. de Gene. contra Manichæos, lib. 1. cap. 9. to. 3. de Gene. ad lite. imperfectus, ca. 5. & 6. Eodem, de Gene. ad literam lib. 1. cap. 10. Factum est vespere & mane dies vnus to. 3. de Genesi ad literam, lib. 1. cap. 17. Fiat firmamentum in medio aquarum, & diuidat aquas ab aquis, to. 3. de Genesi ad literam imperfectus, cap. 8. Eodem, de Gene. ad literam, lib. 2. cap. 1. & 6. Congregentur aquæ quæ sub cœlo sunt in locum vnum: & appareat terra arida, to. 1. lib. 13. Confessionum, ca. 17. to. 3. de Gene. ad literam imperfectus ca. 10. Eodem, de Gene. ad lit. lib. 1. ca. 12. ibidem, lib. 2. cap. 11. to. 6. contra aduersarium legis & prophetarum, lib. 1. cap. 13. Protulit terra herbam virentem, to. 3. de Gene. ad literam, lib. 2. cap. 12. & lib. 3. cap. 11. & 18. & lib. 5. cap. 4. Eodem, de Genesi ad literam imperfectus, cap. 11. Fiant luminaria in firmamento cœli, to. 1. lib. 13. Confessionum, cap. 18. to. 3. de Genesi ad literam imperfectus, cap. 12. Eodem, de Genesi ad lit. lib. 2. cap. 13. Et sint in signa & tempora & dies & annos, to. 3. de Genesi ad literam imperfectus. cap. 13. Eodem, de Genesi ad literam libro. 2. cap. 14. Producant aquæ reptile animæ viuētis, & volatile super terram, sub firmamento cœli, to. 3. de Genesi ad literam imperfectus, cap. 14. & 15. Eodem, de Genesi ad literam libro. 3. capite primo. Fecit dens bestias terræ iuxta species suas, iumenta & omne reptile terræ in genere suo, to. 3. de Ge. ad li. imper. ca. 16.

Fecit deus duo luminaria magna, & cætera. to. 3. de Genesi ad literam libro. 2. cap. 16. Educat terra animam viuētem secundum genus suum, &c. to. 3. de Genesi ad literam lib. 3. cap. 11. & 12. Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram, to. 1. de Genesi contra Manichæos, lib. 1. cap. 17. to. 3. de Genesi ad literam imperfectus cap. 16. Eodem, de doctrina Christiana, li. 1. cap. 22. Ibidem, de Trinitate lib. 12. cap. 6. & 7. Item lib. 14. cap. 19. Eodem, de Genesi ad lite. lib. 3. cap. 19 & lib. 6. cap. 8. & 12. Ibidem, de fide ad Petrum ca. 1. Eodem, to. de Spiritu & anima cap. 36 to. 4. lib. 83. quæst. quæstio. 51. Eodem, lib. 65. quæstio. quæstio. 18. Ibidem, de quæstio. veter. ac noui testa. quæstio. 21. & 45 to. 6 contra Adimant. Mani. discipulum, cap. 5. Eodem, contra Faustum, lib. 24. cap. 2. ibidem, contra sermonem Arrianorum, cap. 16. to. 9. de Cognitione veræ vitæ, cap. 3. Eodem, de creatione primi hominis per totum, to. 10. de Verbis domini, sermo. 63. Præsit homo piscibus maris, & volatilibus cœli, & c. to. 1. de Genesi contra Manichæos, lib. 1. cap. 18. & 20. ibidem, lib. 13. Confessionum, cap. 23. Eodem, de Genesi ad literam, lib. 3. cap. 20. to. 9. in Ioannis epistolam, tractatu octauo. Crescite & multiplicamini, to. 1. de Genesi contra Manichæos lib. 1. ca. 19. Ibid. lib. 13. Conf. ca. 24. t. 3. de Gen. ad lit. lib. 3. ca. 13. & 21. t. 6. de Bo no cōiugali, ca. 2. t. 7. cōtra Pelagiū & Cœlestiū de pec. orig. lib. 2. ca. 35. Ibi. de nuptijs & concupiscentia, lib. 2. cap. 9. Vidit deus cuncta quæ fecerat, & erant valde bona, to. 1. de Genesi contra Manichæos, lib. 1. ca. 8. & 21. Eodem, lib. 13. Confessio. 28. & 29. to. 3. de Ge. ad lit. lib. 3. ca. 23 & 24. Ibidem, lib. 11. cap. 21. to. 6. contra aduersarium legis & prophetarum, lib. 1. cap. 7. to. 9. Solilo. animæ ad deum, cap. 5. Producat terra animam viuētem in genere suo, to. 3. de Genesi ad lite. lib. 3. cap. 11. & 12. Germinet terra herbam virentem, & afferent semē, & ligna fructifera, to. 4. in dialogo ad Orosium, quæst. 38. Ex cap. 2. Perfecti sunt cœli & terra, to. 3. de Genesi ad lite. lib. 6. cap. 11. Requieuit deus die septimo, to. 1. de Gene. cōtra Manichæos lib. 1. cap. 23 to. 3. de Gene. ad lit. lib. 4. capitibus. 1. 2. 8. 9. & 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. & 20. to. 4. in lib. 65. quæstionum, quæstione. 42. to. 6. contra Adimantū Manichæi discipulum, ca. 2. to. 9. de Origine animæ, lib. 1. cap. 9. Eodem, in euangelio Ioannis tractatus. 17.

Con-

SACRAE SCRIPTURAE.

Consummauit opera sua in sex diebus, to. 3. de Gene. ad literam, libro. 6. cap. 11. Eodem, de Mirabilibus sacrae scripturae, lib. 1. cap. 1. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 8. Omne virgultum agri, & c. to. 3. de Genesi ad literam lib. 5. ca. 2. 3. & 4. Non enim pluerat dominus deus super terrā, to. 3. de Gen. ad lite. lib. 3. ca. 22. & lib. 5. ca. 6. Fons ascendebat de terra, ad irrigandum terram, to. 1. de Genesi contra Manichæos, lib. 2. cap. 5. & 24. to. 3. de Gene. ad lite. lib. 5. cap. 6. & 7. to. 4. lib. 65. quæstio. quæstio. 30. Formauit deus hominem de limo terræ, to. 1. de Gene. contra Manichæos lib. 2. ca. 7. to. 3. de Gene. ad lite. lib. 6. ca. 1. Eodem, de Spiritu & anima cap. 14. Inspirauit in faciem eius spiraculū vitæ, to. 1. de Gen. contra Manichæos, lib. 2. cap. 8. to. 3. de Gene. ad literam, li. 7. ca. 2. 3. 4. & 16. Eodē, de Spiritu & anima, ca. 14. & 42. Plantauit dominus Paradisum, & posuit ibi hominem, to. 3. de doctrina Christiana, lib. 3. cap. 36. Eodem, de Gene. ad lite. lib. 8. cap. 1. & 10. Lignum scientiæ boni & mali, to. 3. de Gene. ad lit. lib. 8. cap. 6. Flumen diuisum est in quatuor partes. Ibidem, cap. 7. Tulit ergo dominus hominem, & posuit eū in paradisu voluptatis, to. 3. de Genesi ad lit. lib. 8. ca. 8. to. 4. lib. 65. quæstionum, quæstione 31. Factus est homo in animam viuētem, to. 3. de Genesi ad lite. lib. 7. ca. 16. Ex omni ligno comedetis paradisi, de ligno autem scientiæ boni & mali non, to. 3. de Gen. ad lit. lib. 8. ca. 13. 17. & 27. to. 4. in quæst. veter. ac noui testamenti quæst. 127. to. 10. de Verbis domini, sermone 34. In quacunque die comederis ex eo, morte morieris, to. 3. de Genesi ad literam, lib. 8. cap. 17. & 18. to. 4. in lib. 65. quæstio. quæstio. 32. to. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 1. cap. 2. to. 9. de Arbore scientiæ boni & mali. per totum. Eua de costa Adæ fabricata, quid obumbret, to. 10. sermo. 158. & 153. Adduxit eam ad Adamum, vt videret quid vocaret eam, to. 3. de Gene. ad literam lib. 6. ca. 5. & lib. 9. cap. 12. & 14. Non est bonum hominem esse solum, to. 3. de Genesi ad lite. lib. 9. ca. 1. & 2. to. 4. in lib. 65. quæstionum, quæstio. 45.

Cumque obdormisset, tulit vnā de costis eius, to. 3. de Genesi ad literam, lib. 9. ca. 13. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 8. to. 9. in euangelio Ioan. tract. 15. Hoc nunc os ex ossibus meis, to. 1. de Gen. contra Manichæos, libro. 2. ca. 13. Et vocauit Adamus nomen uxoris suæ uirago, to. 7. de Nuptijs & concupiscent. lib. 2. cap. 4. Relinquet homo patrem & matrem, & adhærebit uxori suæ, to. 3. de Genesi ad lite. lib. 6. ca. 3. & to. 4. in lib. 65. quæstionem, quæstio. 46. Eodem, in dialogo ad Orosium, quæstio. 46. Erunt duo in carne vnā, to. 10. in 2. sermone Natalis domini. Ex ca. 3. Sed & serpens erat calidior cunctis animalibus, & c. to. 3. de Genesi ad lite. lib. 1. ca. 1. 2. 3. 4. & 29. Serpens dixit ad mulierem: Cur præcepit vobis deus, & c. to. 3. de Genesi ad literam, lib. 11. ca. 27. to. 4. in dialogo ad Orosium, quæst. 43. Eodem, in quæstio. veteris ac noui testa. quæst. 31. Eritis sicut dii scientes bonū & malum, to. 5. lib. 14. cap. 13. Aperti sunt oculi amborum, to. 3. de Genesi ad literam, lib. 11. cap. 31. to. 4. in lib. 65. quæstionum, quæst. 34. Eodem, in dialogo ad Orosium, quæst. 34. tom. 5. lib. 14. cap. 17. to. 7. de pecca. meri. & remissio. libr. 2. capi. 22. Eodem, de Nuptijs & concupiscent. libr. 1. cap. 5. Ibidem, contra Pelagi. Hyppo. libro. 4. Nudi erant, & non confundebantur, & c. to. 5. lib. 14. cap. 17. Pudenda folijs ficulneis texerunt, to. 7. de pecca. orig. contra Pela. & Cœlesti. lib. 2. ca. 34. Eodem, de Nuptijs & concupiscentia, lib. 2. ca. 9. circa finem, ibidem, contra duas epistolas Pela. libro 1. cap. 6. Cumq. audissent uocem domini dei deambulantis in paradiso, & c. to. 2. de videndo deo ad Pauli cap. 11. to. 3. de Genesi ad literam, lib. 11. cap. 33. Eodem, lib. 2. de Trinitate, cap. 10. to. 4. in lib. 65. quæstionum, quæstione. 35. to. 6. contra Adimant. Mani. discipulum, cap. 9. Ibidem, in dialogo ad Orosium, quæstione 35. Adam vbi es, to. 13. de Trinitate, lib. 2. cap. 10. Ibidem, de Gene. ad lite. lib. 11. cap. 34. to. 5. lib. 13. cap. 15. & 22. to. 4. lib. 83. quæstio. quæst. 65. to. 10. sermo. 26. ad fratres in cremo.

B Mulier

INDEX AVTHORITATVM

Mulier quā dedisti mihi dedit mihi fructū & comedit. to. 10. ser. 3. in Annunciatione, to. 3. de Genesi ad literam, libro. 1. cap. 35.
Maledicta terra in opere tuo, to. 1. de Genesi contra Manichæos, lib. 2. cap. 20. tomo. 3. de Gene. ad lite. lib. 11. cap. 38.
Spinæ & tribulos pariet tibi, to. 1. de Genesi contra Manichæos, lib. 1. cap. 13. tomo. 3. de Genesi ad literam, lib. 3. cap. 18. to. 9. de quarta feria, cap. 2.
Terram manducabis omnibus diebus vitæ tuæ, tomo. 1. de Gene. contra Manichæos, lib. 2. cap. 18. tomo. 3. de Agone Christiano, cap. 2. Eodem, de Genesi ad lite. lib. 11. cap. 36.
Multiplicabo erumnas tuas & conceptus tuos, tomo. 3. de Gene. ad lite. lib. 11. cap. 39.
In sudore vultus tui vesceris pane tuo, to. 4. in li. 83. quæst. quæst. 67.
Terra es, & in terram ibis, to. 3. de Trinitate, lib. 13. cap. 12. Eodem, de Genesi ad lite. lib. 11. cap. 38. to. 7. de Pec. meri. & remiss. lib. 1. cap. 2.
Ecce Adam factus est tanquam vnus ex nobis, to. 1. de Genesi contra Mani. li. 2. ca. 22. to. 3. de Ge. ad lit. lib. 11. cap. 39.
Fecit dominus Adæ & uxori tunicas pelliceas, tomo. 3. de Genesi ad lite. lib. 11. cap. 39.
Adam de paradiso eiectus, &c. to. 3. de Genesi ad lite. lib. 11. cap. 40. to. 7. de Pec. meri. & remiss. lib. 2. cap. 34.
Posuit deus ante paradysum voluptatis Cherubin, tomo. 1. de Genesi contra Manichæos, lib. 2. cap. 23. tomo. 3. de Genesi ad lite. lib. 11. cap. 40.
Ex cap. 4. Munera Cain deus non respexit: Abel autem respexit, tomo. 4. de vera & falsa pœnitentia, cap. 15. Eodem, in dialogo ad Orosium, quæstio. 47. tomo. 6. contra Faustum libro. 12. cap. 9. tomo. 7. contra literas Petilia. li. 2. cap. 52.
Vbi est Abel frater tuus, dixit dominus, to. 4. in quæstio. veteris ac noui testamenti, quæstio. 90. tomo. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 10. tomo. 9. de quarta feria, cap. 3.
Cain Abel interfecit, to. 4. in dialog. ad Orosium, quæst. 48.
Vox sanguinis fratris tui clamat ad me, tomo. 4. in quæstio. veteri ac noui testamenti, quæstio. 68. Eodem, in dialogo ad Oro. quæstio. 49. tomo. 6. contra Adi. Mani. discipu. cap. 4.

Maledictus eris super terram, tomo. 6. contra Adi. Manichæi discipulum, cap. 4. ibidem, contra Faustum, lib. 12. cap. 11.
Cognouit Cain uxorem suam, & concipies peperit Enoch, tomo. 5. lib. 15. cap. 8.
Posuit mihi deus semen aliud, tomo. 7. de Nuptijs & concupiscentia, lib. 2. cap. 8.
Ex cap. 5. Enoch per circūcisionem, deo ut transferetur principaliter non placuit, tomo. 4. in quæst. veteris ac noui testamenti, quæstio. 44. tomo. 7. de Peca. meri. & remiss. libro. 1. cap. 3.
Enoch septimus ab Adam cum deo ambulauit, & non apparuit, to. 4. in dialogo ad Orosium quæstione. 50.
Ex cap. 6. Pœnitent me fecisse hominem, to. 4. in lib. 83. quæstio. quæstione. 52. tomo. 5. li. 17. cap. 7.
Noe cum suis per aquam & lignum libera batur, to. 4. in dialo. ad Oro. quæst. 51. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 14.
Arca ex lignis imputribilibus facta erat, to. 4. in dialogo ad Orosium quæst. 52. to. 9. in euange. Ioan. tracta. 6.
Arca ad vnum cubitum desuper consummatur, to. 4. in lib. quæstio. super Gene. quæstio. 34. & 5. tomo. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 16.
Arca in longitudine habuit trecentos cubitos, in latitudine quinquaginta, & in altitudine triginta, to. 4. in dialogo ad Orosium, quæstione. 53.
Ex cap. 7. Post dies septem ego pluam super terram quadraginta diebus, to. 4. in dialogo ad Orosium, quæst. 54. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 17.
De omni genere animalium atque volatiliū immunda bina inducuntur in arcam, & munda septena, tomo. 4. in dialogo ad Orosium, quæstione. 56.
Eratque sexcentorum annorum quando diluuij aquæ inundauerunt super terram, to. 4. in dialogo ad Oro. quæst. 55. to. 5. in lib. 15. c. 14. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 18.
Quadraginta diebus & quadraginta noctibus, pluam super terram, to. 4. in dialogo ad Orosium, quæst. 14. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 17.
Rupti sunt omnes fontes abyssi, to. 3. de mirabilibus sacrae script. lib. 1. cap. 6.
Quindecim cubitis altior fuit aqua super montes, tomo. 4. in quæstio. super Genesim, quæstio. 10. Eodem, in dialogo ad Orosium, quæstio. 57. to. 5. lib. 15. cap. 27.

Ex

INDEX AVTHORITATVM

Ex cap. 8. Adduxit spiritum super terram, & imminutæ sunt aquæ, to. 3. de Mirabilibus sacrae script. lib. 1. cap. 7.
Requieuit arca mense septimo, tomo. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 19.
Aperiens Noe fenestram arcæ, emisit coruum, to. 4. in dialo. ad Orosium, quæst. 59.
Eodem, in quæst. super Genesim, quæst. 13. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 20. to. 9. in Euangelio Ioannis, tracta. 6.
Emisit quoque columbam & reuersa est, to. 4. in quæstio. super Genesim, quæst. 14. tomo. 6. contra Faustum, lib. 12. ca. 20. tomo. 9. in Euangelio Ioan. tract. 7.
Egredere de arca tu & vxor tua, to. 4. in dialogo ad Orosium quæst. 58. tomo. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 21.
Ex cap. 9. Cœpit Noe plantare vineam, to. 4. in dialog. ad Oro. quæst. 60.
Noe inebriatus nudus iacuit, quid figurat, to. 4. in dialogo ad Orosium, quæstio. 60. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 23. tomo. 10. sermone. 153.
Cham pater Chanaam videns verenda patris, tomo. 4. in dialogo ad Orosium, quæstione. 61.
Cham malectio, tomo. 10. sermone. 150.
Ex capite. 11. Erat autem terra labij vnus, & sermonum eorundem, to. 3. in libro. Locutio de Gene. cap. 11. tomo. 4. in lib. quæstio. super Genesim, quæstione. 20. tomo. 5. lib. 16. capite. 4.
Descendit autem dominus ut videret & ciuitatem & turrem quam edificabant filij Adæ, tomo. 4. in lib. quæst. super Gen. quæstio. 22. to. 5. lib. 16. cap. 5.
In regione Chaldeorum natus est Abraham, tomo. 5. lib. 16. cap. 12.
Ex cap. 12. Egredere de terra tua, & cognatione tua, de domo patris tui, &c. tomo. 3. de Trinitate, lib. 2. cap. 10. & 11. to. 4. in dialog. ad Oro. quæst. 62. Eodem, in lib. quæst. super Genesim, quæst. 25. tomo. 5. lib. 16. capite. 15. Ibidem, lib. 17. cap. 2. tomo. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 25. to. 10. sermone. 1. & 4. primæ dominicæ Epiph. Et primo sermone. Sexagesimæ.
Dic obsecro quoddam foror mea sis, tomo. 4. in lib. quæstio. super Gene. quæstio. 26. to. 5. lib. 16. cap. 19.
Ex ca. 13. Fratres enim sumus, tomo. 3. in lib. Locu. de Gene. lib. 1. cap. 13.
Homines autem Sodomitæ pessimi, to. 3. de Mirabilibus sacrae script. lib. 1. ca. 10.
Leua oculos tuos in directum, & vide à loco

in quo nunc es. to. 5. li. 16. cap. 21.
Omnem terram quam conspicias tibi dabo, & semini tuo, ibidem.
Ex cap. 14. Melchisedech sacerdos dei summi, to. 4. in quæstio. veteris ac noui testamenti, quæstio. 109.
Ex cap. 15. Sume mihi vaccam triennem, & capram trimam & arietem annorum triū, to. 5. lib. 16. cap. 24. to. 10. in 2. ser. dominicæ in quinquagesima.
Credidit Abraham deo, & reputatum est illi ad iustitiam, to. 10. feria secunda post primam dominicam quadrag. ser. 1.
Abraham de vernaculo suo dicit: Hic meus hæres erit, tomo. 6. contra Faustum, libro. 22. capite. 32.
Ex cap. 16. Sara vxor Abraham non genuerit sibi liberos, tomo 7. contra Iulia. Pela. lib. 3. cap. 11.
Agar passa est persecutionem à Sara. to. 2. de Correc. Dona. ad Bonifacium.
Angelus domini inuenit eam iuxta fontem in solitudine, to. 3. de Mirabilibus sacrae scripturæ, lib. 1. cap. 13.
Ex cap. 17. Eris pater multarum gentium, tomo. 5. lib. 6. cap. 12.
Masculus cuius præputij caro circuncisa non fuerit, delebitur anima illa de populo suo, to. 5. lib. 16. cap. 27. to. 7. de Nup. & concu. lib. 2. cap. 11.
Sara nonagenaria pariet, tomo. 3. de mira. sacrae script. lib. 1. cap. 12.
Ex cap. 18. Apparuit autem ei dominus in conualle Mambra, tomo. 2. de videndo deo ad Pauli. capite. 6. tomo. 5. libro. 16. cap. 28. to. 6. contra Maximi. Arri. episcop. lib. 3. cap. 26. tomo. 10. ser. 70.
Cumq. leuasset oculos apparuerunt ei tres viri stantes prope eum, tomo. 3. de Trinitate, lib. 2. capite. 11.
Loquar ad dominum meum, cum sim cinis & puluis, to. 3. de spiritu, & anima, cap. 53.
Ex cap. 19. Venerunt duo angeli Sodomam vespere, tomo. 3. de Trinitate, lib. 2. cap. 12. tomo. 6. contra Maxi. Arri. episcop. lib. 3. cap. 26. tomo. 10. sermone. 70.
Loth ab omni sodomitarum contaminatione purus, tomo. 4. in lib. quæstio. super Gene. quæstio. 45. tomo. 6. contra Faustum, libro 22. capite. 41.
Habeo duas filias quæ necdū cognouerunt virum: educam eas ad vos, & abutimini eis, tomo. 4. contra mendacium, cap. 9. Ibidem, in lib. quæst. super Gene. quæst. 42.

B 2

Non

INDEX AVTHORITATIVM

Non potero facere rem donec illuc egredia-
ris, to. 7. contra Gauden. episto. lib. 2. cap. 22.
Respicies vxor eius post versa est in statu
falsis, to. 5. lib. 1. cap. 30.
Infantes in Sodomis simul cum parentibus
cremati sunt. To. 4. In li. quæst. vete. ac noui
testa. quæstio. 13.
Loth cum filiabus concubuit, quid figurat,
to. 6. contra Faustum, lib. 2. cap. 42.
Ex cap. 20. Abraham Saram dixit sororem
suam esse, to. 4. In li. quæstio. super Gene. quæ-
stio. 48.
Venit deus ad Abimelech per somnium no-
cte, to. 4. in li. quæst. super Gene. quæstio. 49.
tom. 7. de Nupt. & concupiscen. lib. 2. cap. 13.
& 15.
Domine num gentem ignorantem & iu-
stem interficies? to. 4. in li. quæst. vete. ac no-
testa. quæst. 67. to. 7. de Nuptijs & concupisce-
cap. 13 & 15.
Ex cap. 21. Eijce ancillam & filium eius, to.
4. in li. quæst. super Gene. quæst. 51. to. 5. lib.
15. ca. 2. to. 7. in fer. S. Aug. super gestis cum
Emerito, to. 9. in Euangelio Ioannis, tractati-
bus. 11. & 12.
Caput. 22. exponitur to. 10. in primo ser. domi-
nicæ. 4. post octauam Epi. & fer. 71. Et ad fra-
tres in Eremito fer. 40.
Itē ex cap. 22. Tulit ligna holocausti & po-
suit super Isaac, to. 3. de Trinitate. li. 2. cap. 6. con-
tra Faustum, li. 12. cap. 25.
Nunc cognoui quod timeas dominum, to. 4. de
Trinitate. & vnica. dei. cap. 3. Eodem, de Essentia
diui. fo. 234. F. to. 6. contra ser. Arria. cap. 25.
Ibidem, contra Maxi. Arria. Episco. lib. 1. cap.
1. lib. 3. cap. 19.
Vidit post tergum arietem inter vepres he-
rentem cornibus, tomo. 3. de Mira. fa. scriptu. ca.
14. tomo. 6. contra Maxi. Arri. episco. lib. 3.
cap. 26.
In femine tuo benedicentur omnes gentes
to. 4. de Fide rerum inuisibilium, cap. 3. to. 5. li.
22. cap. 3. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 6.
& 41.
Tentauit deus Abraham & cetera to. 10.
sermo. 72.
Ex cap. 24. Abraham dixit ad seruum senio-
rem, pone manum sub femur meum, to. 4. in li.
quæst. super Gene. quæ. 62. to. 6. contra Secun-
dinum Mahi. cap. 25. to. 7. contra Pela. & Cæ-
lesti. lib. 2. cap. 28. to. 10. sermo. 75.
Abraham misit seruum suum ut peteret vxo-
rem filio suo Isaac, to. 9. in euan. Ioan. tracta-
ti. 43.

Ex cap. 25. Rebecca geminos habebat inclu-
sos in vtero, to. 4. in li. quæstio. super Gene.
quæst. 62. & 63. to. 5. lib. 16. cap. 35. to. 10. ser-
mo. 78.
Collidebatur in vtero eius paruuli, to. 9. in
Euange. Ioan. tracta. 11. Eodem, de Symbo-
lo ad catechu. lib. 2. cap. 2. to. 10. sermone.
78.
Maior seruiet minori, to. 5. lib. 16. ca. 35. &
42. to. 10. ser. 78.
Iacob antequam nasceretur magnum emi-
sit, quid significat, to. 4. de Catechi. rudibus,
capite. 3.
Esau factus est vir gnarus venandi & homo
agricola, to. 5. libro. 16. c. 37.
Ex cap. 26. In semine tuo benedicentur om-
nes gentes terræ, sup. cap. 22.
Ex cap. 27. Isaac maiorem benedicere vo-
luit, & pro illo nesciens benedixit minorem,
to. 5. lib. 16. cap. 37.
Iacob patrem suum matris medio, fallere vi-
detur, cum se dixit esse Esau, to. 4. contra men-
dacium, cap. 10.
Iacob non Esau benedictionem accepit, to. 4.
de Menda. cap. 5. Eodem in quæst. vete. ac no. te-
sta. quæst. 11.
Ex cap. 28. Noli accipere coniugem de ge-
nere Chanam, to. 5. lib. 16. cap. 38.
Vidit Iacob in somnis scalam stantem super
terram, & cacumen illius tangens cælum: ange-
los quoque dei ascendentes & c. Ibidem. Et to.
6. contra Faustum, lib. 12. cap. 26. to. 10. serm.
79.
Tulit de lapidibus qui iacebant, & suppo-
nens capiti suo, dormiuit in eodem loco, to. 3.
de Trinitate. lib. 2. cap. 6. to. 6. contra Faustum, li.
12. cap. 26.
Terram in qua dormis, dabo semini tuo, crit-
que semen tuum benedictum, sup. cap. 22.
Ex ca. 29. Quomodo Iacob accepit Rachel,
ad puteum, to. 10. ser. 80.
Serui alios septem annos pro Rachel, to. 6.
contra Faustum, lib. 22. cap. 53.
Ex cap. 30. De virgine Iacob & colore diuer-
so in pecoribus, tomo. 3. de Trinitate. lib. 3.
cap. 8.
Dormiat tecum hac nocte pro mandrigo-
rijs filij tui, tomo. 6. contra Faustum, lib. 22.
cap. 53.
Ex cap. 32. Nequaquam Iacob appellabitur
nomen tuum, sed Israel, to. 5. lib. 16. cap. 39. to.
6. contra Maxi. Arria. episco. lib. 3. cap. 26.
Vidi dominum facie ad faciem, to. 2. de vi-
dendo deo. ad Pauli. cap. 5. tomo. 6. contra Ma-
xi.

INDEX OPERVM AVGVSTINI

x1. Arri. episco. li. 3. c. 26. to. 9. de visitatione in-
firmorum, lib. 2. ca. 2.
Tetigit angelus neruum femoris eius to. 3.
lib. 16. ca. 39. to. 10. ser. 80.
Ex cap. 37. Ioseph à fratribus suis venditus
fuit, quid figurat, to. 6. contra Faustum, lib. 12.
ca. 28.
Ioseph historia exponitur, tomo. 10. sermo.
81.
Iudas cum nuru concubuit, singulare myste-
rium, tomo. 6. contra Faustum, lib. 21. cap. 63. &
83.
Misit autem Iudas hædum per pastorem suum
ut reciperet pignus quod dederat mulieri, to. 6.
Contra Faustum, li. 22. ca. 86.
Thamar habitum depoluit, ibidem,
ex ca. 38. Iudas cum Thamar nuru sua con-
cubuit, to. 6. li. 22. contra Faustum, ca. 83. 84. &
sequentibus
Caput 39. exponitur pro parte, tomo. 10. ser-
mo. 83.
Ioseph intellexit somnium regis, quid signi-
ficarent septem spicae & septem boues to. 3. de
Gene. ad lite. li. 12. cap. 9.
Caput 42. exponitur, to. 10. ser. 82.
Caput 43. exponitur, to. 10. ser. 82. Ex cap.
45. Osculabatur singulos, & per singulos fle-
bat, & irriguis fletibus paucit colla perfudit,
to. 10. ser. 83.
Ca. 49. exponitur, to. 3. de inquisitione Tri-
nita. in interrogatione de benedictione filiorum
Iacob, per totum.
Congregamini & audite filii Iacob, ut annu-
ciem vobis quæ ventura sunt, ibidem.
Beniamin lupus rapax, mane rapiet prædam
& vespere diuidet escas, to. 10. in li. 50. homi.
homi. 14.
Iuda te laudabunt fratres tui, manus tuæ in
ceruicibus inimicorum, tomo. 5. libro. 16. cap.
41.
Non auferetur sceptrum de Iuda, & dux de
femore eius, to. 6. contra Faustum, lib. 22. cap.
85.
Lauabit in uino stolam suam, & in sangui-
ne uuae pallium suum, to. 4. de essentia diuini-
tatis, fo. 234. A.
EXODVS.
Exodi enarratio in summa exponitur, to. 3.
in locutionibus, de Exodo, to. 4. in li. quæst.
super Exodum, tomo. 9. in Speculo de Exo-
do.
Item ex ca. 1. Populus in Aegypto seruiuit
regi durissimo, to. 4. de Catechi. rud. cap. 20.
to. 10. sermo. 84.

De Aegyptiorum paleis, to. 10. ser. 85.
Mortuus est Ioseph, & filii israel creuerunt,
& c. to. 10. sermo. 84.
Benefecit deus obstetricibus, & creuit popu-
lus, to. 4. Contra mendacium, cap. 15. & 16.
Ex cap. 2. Moses natiuitas, & quomodo mis-
sus est in fiscellam, to. 10. sermo. 86.
Moses fratrem defendens occidit Aegyptium,
to. 6. Contra Faustum, li. 22. c. 9. to. 4. in li. quæst.
super Exod. quæst. 2.
Moses accepit vxorē Aethiopiissam, to. 10.
sermone. 86.
Ex cap. 3. Apparuit Moses dominus in flam-
ma ignis de medio rubi, & videbat quod rubus
arderet & c. to. 3. de Trinitate. li. 2. ca. 13. Eodem,
de Mira. fa. scriptu. li. 1. cap. 16. to. 6. de eo quod di-
ctum est, Ego sum qui sum. Ibidem, Contra Ma-
xi. Archiepisco. lib. 2. ca. 26. to. 9. In Euange.
Ioan. tract. 3. tomo. 10. fo. 325. B. & sequenti-
bus.
Vadam & videbo quare rubus ardeat & non
comburatur, to. 10. ser. 86.
Veni & mittam te in Aegyptum. Et dixit
Moses, Domine non sum eruditus, & tardus
sum ad loquendum & c. Ibidem.
Solue calciamenta de pedibus tuis, locus. n.
in quo stas, terra sancta est to. 10. In primo ser.
de Apostolis.
Ego sum deus patris tui, to. 3. de Mirabili.
fa. scriptu. lib. 1. ca. 16.
Ego sum deus Abraham, deus Isaac, to. 3. de
Trinitate. lib. 3. ca. 10. to. 6. Contra Faustum, li. 16.
cap. 24. to. 9. in euangelium Ioan. tractatibus,
11. & 12.
Educam te de terra illa, in terram quæ fluit la-
cte & melle, to. 9. in Euang. Io. trac. 25.
Moses Aegyptios expoliavit, to. 6. Contra
Faustum, li. 22. c. 71. 72. 73 & 91.
Postulabitis uasa aurea, argentea ac uestes,
to. 4. in li. 83. quæst. quæ. 53.
Dominus præcedebat eos in columna ignis,
to. 3. de Trinitate. lib. 2. cap. 14.
Ego sum qui sum, to. 3. de Ge. ad lite. li. 1. c.
16. to. 5. li. 12. ca. 2. to. 9. in euangelio. trac. 38.
Eodem. de Specu. ca. 28.
Ex ca. 4. Proiecit virgam, & versa est in co-
lubrum. Figuratur Christum to. 6. Contra Fau-
stum, lib. 12. cap. 28. to. 10. sermo. 86. Eodem,
fo. 325. f.
De manu Moses leprosa & virga in colu-
brum versa, to. 3. de Mira. fa. scriptu. lib. 1. cap.
17.
Misit Moses manum suam in sinum suum, &
protulit eam leprosam, to. 10. ser. 86.
B 3 Aqua

INDEX AVTHORITATVM

Aqua vertitur in sanguinem, tom. 3. de Mirac. fa. scrip. lib. 1. cap. 18. to. 10. fol. 325. H. l. Leuauit Moyses Sephoram vxorem suam &c. to. 10. ser. 86.

Ego indurabo cor Pharaonis. Infra cap. 7. Et to. 7. de Prædest. & gratia. cap. 6. tomo. 10. ser. 88. & 89.

Ex cap. 5. Mandauit deus eiectionem se eos de Aegypto in terram Chanaan, to. 4. in lib. quæst. super Exo. quæst. 16.

Viam trium dierum ibimus in desertum, vt sacrificemus dño deo nostro, to. 10. ser. 90.

Ex cap. 6. Ecce ego gracili voce sum & quo modo exaudiet me Pharaon, tom. 4. In li. quæstio. super Exodum, quæst. 16.

Ex cap. 7. Ego indurabo cor Pharaonis, Su. ca. 4. to. 4. in lib. quæst. super exod. quæst. 18. 22. & 24.

Tolle virgam tuam, & proijce, su. cap. 4. to. 10. serm. 87. & 153.

Virga fit serpens & deuorat Aegyptiorum serpentes, to. 10. sermon. 87.

Aquæ in sanguinem versa, tom. 3. de Mira. fa. scrip. lib. 1. cap. 18.

Magi Pharaonis etiam miracula fecerunt, tom. 3. de Trin. li. 3. cap. 8. to. 4. in lib. 83. quæstio. quæst. 79. Eodem, libr. 2. 1. sententiarum, sententia. 4.

Aegyptijs decem memorabiles plagæ illate sunt, cum populum dei dimittere nollent. tom. 5. lib. 6. cap. 43. & lib. 18. cap. 52. tomo. 10. sermone. 87.

Percutiam virga aquam fluminis, & vertetur in sanguinem, tomo. 3. de Mira. fa. scrip. lib. 1. cap. 18. tomo. 10. ser. 87.

Ex cap. 8. Percutiam populos ranis, & ebulliet flumini ranas, tom. 10. ser. 87.

Percute puluerem, & sint cynifes in vniuersa terra Aegypti. Ibidem.

Percutitur Aegyptus musca grauissima. Ibidem.

Ex cap. 9. Mors pecudum, vesicæ turgent, tonitrua, & grando. tom. 10. ser. 87.

Indurauit dominus cor Pharaonis. Supra capitibus, 4. & 7.

Ad hoc te excitauit, vt ostendam in te potentiam meam, & vt annuncietur nomen meum in vniuersa terra, to. 3. in Enchiri. ad Laurentium, cap. 99.

Ex cap. 10. Venit locusta, veniunt & tenebrae, to. 10. sermone. 87.

Ex cap. 12. Agnus legalis, to. 10. serm. 150. & 181. cap. 12.

Sanguinem dixit non esse manducandum, sed esse fundendum, to. 6. Contra Adi. Mani.

discip. cap. 13.

Aspergite sanguine super lumen, & vtrūque postem, tom. 4. in li. quæst. ve. ac no. testa. quæst. 84. tom. 6.

Contra Faustum, lib. 12. cap. 30. tomo. 9. in Euang. Ioan. tract. 50.

De primogenitorū occisione to. 10. ser. 87.

Ex cap. 13. Dominus præcedat eos per diem in columna nubis &c. to. 3. de Trinita. li. 2. ca. 14. to. 10. ser. 90.

Ex cap. 14. Diuisa est aqua, & ingressi sunt filij Israel per medium siccis maris, tom. 3. de mira. fa. scrip. lib. 1. cap. 20. to. 9. de quatuor virtutibus charitatis, tom. 10. serm. 89.

Quid clamas ad me, tom. 10. ser. 90.

Electos ascensores ternos demersit in mare rubrum. Ibidem.

Ex cap. 15. Cantemus domino, gloriose. n. honorificatus est &c. tom. 3. de Mira. fa. scrip. lib. 1. cap. 21.

Venerunt in Marath, nec poterant bibere aquas. Ibidem. ca. 22. to. 10. ser. 91.

Ex cap. 16. Manna, to. 10. ser. 91.

Quomodo Manna fiebat vermis. Ibidem.

Ex cap. 17. Percuties petram & exibit illa aqua, tomo. 3. de Mirac. fa. scrip. lib. 1. cap. 24. tomo. 9. de Vili pœnitent. cap. 1. tomo. 10. serm. 92.

Extensio manuum Mosi quid obumbrat, tom. 10. in li. 50. homi. homilia. 27.

Excus de deserto Sin, & venias in Raphidim, to. 10. ser. 93.

Bibit de petra populus, & statim iniit bellum contra Amalech. Ibidem.

Moses vocat Iesum, & dixit ei: Elige tibi viros & pugna contra Amalech. Ibidem.

Ex cap. 19. Sina fumabat totus &c. tom. 3. de Trin. li. 2. ca. 15.

Moses intrauit in nebulam, tom. 3. de Trinita. li. 2. cap. 15.

Moses velata facie loquebatur filiis Israel, tom. 3. de Spir. & lit. cap. 17.

Ex cap. 20. Ego sum deus tuus fortis, zelotes, tom. 6. Contra Adi. Mani. discip. cap. 11. to. 3. in Ench. cap. 46.

Ego sum deus visitans iniquitatem patrum in filios in tertiam & quartam generationem eorum. Ibidem. cap. 7. to. 4. in lib. quæst. vete. ac noui test. quæst. 14.

Memento vt diem sabbati sanctifices, to. 9. in Euang. Ioan. tract. 3.

Requieuit deus die septimo supra Gene. cap. 2.

Honora patrem tuum, & matrem tuam.

SACRAE SCRIPTURAE.

tuam. to. 6. contra Adi. Mani. discip. ca. 6.

Non occides. to. 5. lib. 1. cap. 20.

Ex cap. 21. Si quis percussit mulierem pregnantem, & abortum fecerit &c. tomo. 4. in lib. quæstio. vete. ac noui test. quæstio. 23. Ibidem in libro. quæstio. super Exodum. quæstio. 80.

Oculum pro oculo, dentem pro dente. tomo. 6. contra Adi. Mani. discip. capite. 8.

Ex cap. 22. Qui immolat diis occidatur. to. 5. lib. 19. cap. 23.

Ex cap. 23. Oderis inimicum tuum. tomo. 6. contra Faustum. lib. 19. cap. 24.

Maledictus qui non reliquit semen super terram, tomo. 4. in quæstio. veter. ac noui testamenti, quæstio. 17. tomo. 6. contra Faustum, lib. 14. cap. 13.

Ex capite 24. Seniores Israel viderunt locum, vbi steterat deus Israel. tomo. 3. de Trinita. lib. 2. cap. 15.

Ex cap. 25. Constituite mihi sanctuarium: in quo commorari vobiscum possim. tomo. 6. Contra Adi. Mani. discip. cap. 10.

Ex cap. 30. De labro cœno, in quo Aaron & filij eius supos debent lauare pedes, to. 10. Ad fratres in eremo. sermo. 38.

Ex cap. 31. Videte vt sabbatum meum custodiatis, supra. cap. 20.

Dedit dominus Mosi duas tabulas lapideas, scriptas digito dei, tomo. 9. In Euangel. Ioann. tract. 33.

Ex cap. 32. Mose absente populus idolum fabricauit: Quid figurat. tomo. 6. contra Faustum, lib. 22. cap. 92.

Vitulum Moses igne combussit, Ibidem.

Ex cap. 33. Loquebatur dominus Mosi facie ad faciem, tomo. 4. in quæstio. vete. ac noui test. quæstio. 71.

Os ad os dominus Mosi loquebatur, tomo. 3. de Trinita. lib. 2. cap. 16. Eodem, de Gene. ad lit. lib. 12. cap. 27. to. 9. de Symbo. ad catechum. lib. 4. cap. 3.

Si inueni gratiam in conspectu tuo ostende mihi faciem tuam. tomo. 2. de videndo deo, Ad Pauli. cap. 8. u. & 13. tomo. 3. de Gen. ad lit. lib. 12. cap. 27. tomo. 6. contra Naxi. Arri. episco. li. 1. cap. 3. Eodem, lib. 3. cap. 26. tomo. 9. in euang. Ioan. tract. 3. & 53. su. Gen. 1. cap. 3. & 18.

Non videbit me homo & viuere, to. 2. de Videndo deo ad Pauli. cap. 13. tomo. 4. in lib. quæst. super Iudicum, quæstio. 54. to. 7. contra duas epistolas Pela. lib. 4. cap. 11. tomo. 9. In Solilo. anima ad deum cap. 1.

Posteriora mea videbis, faciem autem meam

videre non poteris, tomo. 3. de Trinita. lib. 2. ca. 17. to. 4. de Essentia diu. fo. 233. L. to. 10. ser. 181. cap. 12.

Miserebor cui misertus ero, & misericordiā præstabo cui misericors fuero, to. 3. in Ench. ad Laurentium, cap. 98. tomo. 10. de Verbis Apostoli sermo 20.

Est locus penes me, & stabis supra petram, tomo. 3. de Trin. li. 2. ca. 17. tomo. 10. serm. 181. capite. 12.

Ex cap. 34. Descendit Moyses de monte facie gloriosa, to. 4. in quæstio. vete. ac noui testam. quæstio. 8. tomo. 6. contra Aduer. le. & prophetarum, lib. 2. cap. 17.

LEVITICVS

Leuitici enarratio in summa exponitur, to. 3. in lib. Locutionum de Leuitico per totum, Eodem, in speculo de Leuitico, tomo. 4. in lib. quæst. super Leuiticum.

Item ex cap. 1. Ponet super caput hostiæ manus, & acceptabilis erit, tomo. 9. in Euang. Ioan. tract. 41.

Vinum & omne quod inebriare potest non bibes tu & filij tui, tomo. 6. de sancta virginitate, cap. 1.

Separate mundum ab immundo, & nemo manducet carnem cameli, tomo. 6. Contra Adi. Mani. discip. cap. 15. Ibidem, contra Faustum, lib. 6. cap. 7.

De immundis animalibus ad esum, tomo. 10. in lib. 50. homi. homi. 45.

Sancti estote, quoniam ego sanctus sum. tomo 7. de bono persequ. capite 2.

Ex capite 17. Anima carnis in sanguine est, tomo 6, contra Aduer. le. & propheta. lib. 2. cap. 6.

Ex cap. 19. Diliges amicum tuum sicut te ipsum sup. Exod. capite. 23.

Non augurabimini, nec obseruabitis somnia, tomo 9, de rectitudine catholic. conuersat.

Non maledices furdo, neque coram cæco pones offendiculum, tomo. 10. ad fratres in eremo. sermo. 38.

Ex cap. 23. Anima quæ non fuerit afflicta in die hac peribit, tomo. 9. de specu. peccatorum capite 6.

NUMERI.

Numerorum enarratio in summa exponitur, tomo 3, in libro locut. de Numero per totum. Eodem, de speculo, Numeri, tomo. 4, in quæst. super Numeros.

Item ex capite 11. Vulgus promiscuum flagrauit desiderio carnum, tomo. 3. de

B 4 Mira.

Mira. fa. scrip. lib. i. cap. 27.

Spiritus Moysi in 70. seniores distribuitur, & alijs duobus qui in castris refederant. Ibidem. lib. i. cap. 9.

Ex cap. 12. De Aethyopissa Moysi vxore. tomo. 3. de Mira. fa. scrip. lib. i. cap. 28.

Si fuerit propheta inter vos, in visione illius dominus cognoscatur. tomo. 3. de Gene. ad lite. lib. 12. cap. 27.

In columna nubis dominus præcedebat eos per diem, & cætera. supra. Exod. cap. 13.

Ex cap. 13. De exploratoribus, & de Botro. tomo. 10. sermo. 100.

Ex cap. 14. Senior populus mortuus est in deserto, & iunior in terram repromissionis ingressus est. tomo. 10. sermo. 102.

Non intrabitis terram pro qua iuravi patribus vestris, sed in solitudine iacebunt cadauera vestra. Ibidem.

Ex cap. 16. Chore & aliorum casus. tomo. 3. de Mira. fa. scrip. lib. i. cap. 29.

Rebelles consumpti igni. Ibidem. cap. 30.

Dathan & Abyron terra deglutiuit, tomo. 2. in Epist. 164. ad Emerit. tomo. 4. in quæst. super Nume. quæst. 28.

De thuribulis, tomo. 10. sermo. 98.

Ex cap. 17. Virga Aaron floruit. tomo. 3. de Mira. fa. scrip. lib. i. cap. 31. tomo. 10. sermo. 99.

Ex cap. 20. Moyses petram virga percussit, & fluxerunt aquæ, tomo. 6. contra Faustum. lib. 16. cap. 17. tomo. 9. in Euang. Ioan. tract. 26. to. 10. in lib. 50. ho. homi. 27. Eodem, sermo. 3. Annunciationis dominicæ, supra. Exod. cap. 17.

Aquæ contradictionis, tomo. 3. de Mira. fa. scrip. lib. i. cap. 32.

Num de Petra hac vobis aquam poterimus eijcere? tomo. 4. in quæstion. super Numer. quæstio. 19.

Ex cap. 21. Prosternebatur in eremo populus Israel moribus serpentum, tomo. 9. in Euang. Ioan. tracta. 12.

De serpente æneo. tomo. 3. de Mira. fa. scrip. lib. i. cap. 33. tomo. 10. sermo. 101. & fol. 308.

Moses exaltauit serpentem in deserto, tomo. 7. de pecca. me. & re. capite. 32. tomo. 9. in Euang. Ioan. tract. 12. de verbis Apostoli sermo. 14.

Ex cap. 22. De Balaam, Balaac & asina Balaam, tomo. 10. sermo. 103.

Aperuit dominus os asinæ Balaam, & locuta est, tomo. 3. de Mirabi. sacre scripturæ libro. 1. capite. 34. tomo. 4. de diuer. quæstion.

ad Simpli. libro. 2. quæstion. 1. tomo. 10. sermo. 103.

DEUTERONOMII.

Vide tomo. 3. in lib. locu. de Deuter. per tomo. Ibidem, de mira. sacre scripturæ lib. i. cap. 35. ibid. de speculo Deutero. to. 4. in lib. quæst. 5. Deutero.

Item ex capite 3. Ne dixeris in corde tuo, quis ascendit in celum, tomo. 3. de spiritu & litera ad Marcelli. cap. 29.

Ex cap. 4. Dominus deus tuus ignis consumens est, deus æmulator, tomo. 6. contra Adi. Mani. disci. cap. 13.

Ex cap. 5. Obserua & sanctifica diem quem præcepit tibi dominus. ibidem. cap. 16. supra Exod. cap. 29. auth. 3.

Honora patrem tuum & matrem tuam, super Exod. 20. cap. authoritas.

Ex capite 6. Dominus deus vester, deus vnus est, tomo. 3. de Trinitat. libro. 5. capite 11. tomo. 6. contra serm. Aria. capite. 1. ibidem, contra Maxi. Aria. episcop. lib. 3. cap. 23. tomo. 10. in sermo. dominicæ ante festum Natiuita. domini.

Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo, tota anima tua, tomo. 9. in Solilo. animæ ad deum, cap. 18. infra Matth. 22. authoritate. 7.

Dominum deum tuum timebis, & illi soli seruies, tomo. 3. de Trinitat. lib. i. cap. 6. tomo. 6. contra Aria. ser. cap. 29.

Non in solo pane viuit homo & cætera, tomo. 3. de mirabil. sacre script. li. i. cap. 23.

Ex cap. 9. Populus tuus quem eduxisti de Aegypto, fecerunt sibi vitulum conflatilem. supra Exo. cap. 32. Autho. 1. & 2.

Ex cap. 10. Iacob in Aegyptum descendit cum 75. animabus. tomo. 3. de Trinitate, lib. 7. capite. 4.

Ex cap. 12. Idola comminuete. supra Exod. cap. 32. Autho. 2.

Quod præcipio tibi, hoc tantum facito domino: nec addas quicquam, nec minuas. to. 6. contra Faust. lib. 17. cap. 2. & 6.

Ex cap. 13. Dominum deum vestrum time te. supra. cap. 6. autho. 3.

Tentat vos dominus deus vester, tomo. 1. de Gen. contra Mani. lib. 1. cap. 22. tomo. 4. de sermone domini in monte, lib. 2. Ibidem in lib. 83. quæstio. q. 60. Ibid. de consensu euang. lib. 2. cap. 30. tomo. 4. in lib. quæstio. super Genesis, quæst. 57.

Ex cap. 14. Ne comedatis quæ immunda sunt, supra Leuitici, cap. 11.

Ex

Ex cap. 17. In ore duorum aut trium testiū stat omne testimonium. to. 6. contra Faustum, lib. 16. cap. 13. to. 9. in Euang. Ioannis tracta. 36. circa finem.

Ex cap. 18. Prophetam fuscitabo eis, de medio fratrum suorum. Ibidem, cap. 15. 18. & 19.

Ex cap. 19. Oculum pro oculo, dentem pro dente, supra Exo. 21. autho. 2.

Ex cap. 21. Maledictus a deo est qui pendet in ligno. tomo. 6. contra Adi. Mani. disci. cap. 21. Ibid. contra Faustum, lib. 14. cap. 1. & 2. to. 6. de actis cum Felice Mani. lib. 2. cap. 11.

Ex cap. 24. Quicumque dimittit vxorē, det ei librum repudij. tomo. 6. contra Faustum, lib. 19. cap. 26.

Ex cap. 25. Frater iussus est fratris vxorem ducere. Ibid. lib. 32. cap. 10.

Maledictus q non excitat semen in Israel, tomo. 6. de bono coniugali, cap. 22. supra Exo. cap. 23. autho. 2.

Ex cap. 28. Videbunt vitam suam pendentem & non cedent. to. 6. contra Faustum, lib. 16. cap. 5.

Erit vita tua quasi pendens ante te, to. 6. de altera. Eccle. & synago.

Ex cap. 29. Adduxit vos quasi quadraginta annis per desertum, & non sunt trita vestimenta vestra. to. 6. de bono coniugali, ca. 2. to. 3. de Genesi ad literam, lib. 9. cap. 3.

Vestibus Israelitarum, & c. tomo. 7. de pecc. meri. & remissio. lib. 1. cap. 3.

Ex cap. 32. Vtinam scirent & intelligerēt, ac nouissima prouiderent. to. 9. de specu. pecca. cap. 1. & 3.

Videte quod ego sim solus, & non sit alius deus præter me. tomo. 6. contra Maxi. Arria. episcop. lib. 3. cap. 23. & supra, cap. 6.

Ex cap. 33. Qui appropinquat pedibus eius, accipiant de doctrina illius. to. 4. de essentia diuinitatis, fo. 233. m.

I O S V E

Iosue enarratio in summa exponitur, to. 3. in lib. Locutio. de Iosue. Eodem, de mira. sac. scriptu. lib. 2. cap. 1. & 3. ibidem, de speculo Iosue, tomo. 4. in lib. quæstio. super Iosue.

Item ex cap. 1. Moysi successit Iesus Naue, tomo. 5. lib. 18. cap. 11.

Quod iusto Dei iudicio filij Israel terram repromissionis receperint, to. 10. sermo. 105.

Parate vobis cibos ad diem tertium, tomo. 10. sermo. 106.

Ex cap. 2. Mittuntur duo exploratores ad ciuitatem Hierico. tomo. 10. sermo. 106.

De Raab Hierichuntina meretrice, tomo. 4. contra mendacium, cap. 15. & 17. tomo. 10. sermo. 106.

Ex cap. 3. Populus transito Iordane, terram repromissionis ingreditur, tomo. 10. sermo. 106.

Ex cap. 4. Tulit autem Iesus duodecim lapides, & posuit in Iordane, tomo. 10. sermo. 106.

Ex ipso Iordane, tulit alios duodecim lapides, & fixit in loca castrorum. ibidem.

Ex cap. 5. Vestes non detritæ. to. 3. de mira. sacre scripturæ, lib. 2. cap. 2.

Ex cap. 6. Post hæc ad ciuitatem Hierico vētum est, & muri eius ad clamorem populorum & sono tubarum vsque ad fundamenta deiecti sunt, tomo. 10. sermo. 106.

Sacerdotalibus tubis Hierico muri corruunt. ibidem.

De subuersione Hierico. tomo. 3. de mirabi. sacre scriptu. lib. 2. cap. 2.

Ex cap. 10. De statione solis & lunæ, to. 3. de mirabi. fa. scriptu. lib. 2. cap. 4.

Ex cap. 24. Erichonij regis Atheniensium nouissimis annis Iesus Naue mortuus est, tomo. 5. lib. 18. cap. 12.

I V D I C V M.

Iudicum enarratio in summa exponitur, to. 3. in lib. Locu. de Iud. Eodem, de mirab. sacre scripturæ, lib. 2. cap. 5. tomo. 4. in quæstio. super Iudicum.

Item ex cap. 4. Mulier plena fiduciæ, hostis tempora ligno transfigens, fidem Ecclesiæ figurat, tomo. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 32.

Ex cap. 6. Gedeonis historia exponitur, to. 10. sermo. 108.

Vellus complutum area sicca quid figurat, to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 32. tomo. 7. contra Peti. Dona. episcop. cap. 5. to. 10. de verbis Apostoli, sermo. 2. & 108.

Ex cap. 11. Iepte filiam quæ patri occurrit, occidit, tomo. 5. lib. 1. cap. 11.

Ex cap. 13. Sampsonis historia exponitur, tomo. 10. sermo. 107.

Qui cum mirabiliter fortis esset, putatus est Hercules, to. 5. lib. 18. cap. 19.

De Sampsonis fortitudine in capillis, to. 3. de mira. fa. scriptu. lib. 2. cap. 6.

Ex cap. 14. Irruit Spiritus domini in Sampson, & dilacerauit leonem quid figurat, to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 32.

Ex cap. 16. Sampson seipsum cum hostibus ruina domus oppressit, tomo. 5. lib. 1. cap. 21. & 26.

P R I

INDEX AVTHORITATVM

PRIMVS REGVM.

Primus regnorum liber enarratur, to. 3. de mira. fa. scriptu. lib. 2. cap. 7. & 8.

Caput secundum in summa exponitur, to. 5. lib. 17. cap. 4. & 5.

Item ex cap. 2. Arcus fortium superatus est, & infirmi accincti sunt robore, tomo. 5. lib. 17. cap. 4.

Pleni panibus minorati sunt, & esurientes transierunt terram. ibidem.

Exultauit cor meum in domino, dilatatum est os meum super inimicos meos. ibidem.

Dominus mortificat & viuificat, deducit ad inferos & reducit. ibidem.

Dominus pauperem facit & ditat, humiliat & exaltat. ibidem.

Et in caelis tonabis. ibidem.

Samuel autem adhuc puerulus, succinctus erat Ephod. tomo. 4. in quaest. veteris ac noui testamenti. quaest. 46.

Ex cap. 4. Arca capta & restituta, tomo. 3. de mirabil. fa. scriptu. lib. 2. cap. 7.

Ex cap. 7. Obtulit deo sacrificium Samuel, tomo. 4. in quaestio. veteris ac noui testamenti, quaest. 46.

Fragore caeli fugati hostes, tomo. 3. de mirabil. fa. scriptu. lib. 2. cap. 8.

Ex cap. 10. Et insinuet in te spiritus domini, tomo. 4. de diuer. quaestio. ad Simplicianum, lib. 2. quaestio. 1.

Ex cap. 11. Saul rex primus, to. 3. de mira. fa. scriptu. lib. 2. cap. 9.

Ex cap. 15. Poenitet me quod constituerim Saul regem, tomo. 4. de diuer. quaestio. ad Simplicianum, quaest. 2. super Genesim. cap. 6.

Ex cap. 16. Homo videt ea quae patent, dominus autem intuetur cor. to. 4. de quaest. veteris ac noui testamenti. quaest. 18.

Ex ca. 17. Dauid & Goliath monomachia, to. 10. in lib. 50. homi. 31.

De Dauid Isai patre suo & Goliath spurio, tomo. 10. sermo. 197.

Ex cap. 19. Saul prophetans, to. 3. de mirabil. fa. scriptu. lib. 2. cap. 9.

Ex cap. 21. Panes propositionis Dauid manducauit, quos non nisi sacerdotibus manducare licebat, quid significat, tomo. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 33.

Ex cap. 28. Diuina mihi in phitone, & suscita mihi quem dixeris tibi. tomo. 4. ad Simplicianum, lib. 2. quaest. 3. ibidem, de octo Dulcitij quaest. quaest. 6. tomo. 3. de mira. fa. scriptu. lib. 2. cap. 11. tomo. 4. in quaestio. veteris ac noui testamenti. quaestio. 27.

SECVNDVS REGVM.

Ex cap. 6.

Extendit Oza manum ad arcam dei, & tenuit eam, qua re morte percussus, t. 3. de mira. fa. scriptu. lib. 2. cap. 12.

Ex cap. 6. Cum Dauid multa prospera prouenissent, cogitauit deo facere domum, quae a rege Salomone filio eius postea fabricata est, tomo. 5. lib. 17. cap. 8.

Cumq. completi fuerint dies tui, & dormieris cum patribus tuis suscitabo semen tuum post te, to. 5. lib. 17. cap. 8.

Si inique aliquid gesserit, arguam eum in virga virorum, & in plagis filiorum hominum. ibidem. cap. 9.

Ingressus est rex Dauid, & sedit coram domino. &c. tomo. 4. ad Simplicianum, lib. 2. quaest. 8.

Incipe & benedic domui serui tui, ut sit in sempiternum coram te, to. 5. lib. 17. cap. 12.

Ex ca. 11. De Dauidis adulterio historia in summa enarratur, to. 10. in lib. 50. homi. 21.

Ex cap. 12. Dauid correptus per Natha, dixit, peccaui. &c. tomo. 6. contra Faustum, lib. cap. 67. & 97 tomo. 10. in libro. 50. hominum. 21.

Ex cap. 18. Dauid filium suum Absalon occisum descendit, tomo. 7. contra Gaudentij epistolam. lib. 2. cap. 14.

Ex cap. 22. Ascendit fumus de naribus eius, quid representat, tomo. 4. de Eslen. diu. f. 233. col. 2.

Ex cap. 24. Perambula omnes tribus Israel, a Dan vsque Bersabee, & numera populum. tomo. 3. de mirabil. fa. scriptu. lib. 2. cap. 13.

De plaga dei, & de arca Arrenae Hiebusai, &c. tomo. 10. sermo. 198.

TERTIVS REGVM.

Vide tomo. 3. de mirabilibus sacrae scripturae. lib. 2. cap. 14. & 15.

Item ex cap. 1. Salomon filius tuus regnabit post me, & sedebit in solio meo, tomo. 5. lib. 17. cap. 20.

Ex cap. 2. Semei sedit in Hierusalem annos tres, tomo. 4. de quaestio. super Leuiti. quaestio. 24.

Semei occisus est, tomo. 4. de Amicitia. ca. 13.

Ex cap. 3. De duabus meretricibus, & Salomonis iudicio. to. 10. ser. 200.

Ex cap. 11. Salomon simulachrorum cultu putauit esse aliquid utilitatis. tomo. 3. de Genesim ad literam. lib. 11. cap. 42.

Ex cap. 12. Roboam respuit consilium salubre, quare demum deletus est de regno. to. 7. de gratia & libero arbitrio ad Valen. capite 21.

Ex

SACRAE SCRIPTURAE.

Ex ca. 13. Ecce altare scindetur, to. 3. de mirabil. fa. scriptu. lib. 2. cap. 14.

Ex ca. 17. Helias a coruo fuit nutritus, to. 3. de mirabil. fa. scriptu. lib. 2. cap. 15. to. 10. sermo. 201.

Helias a vidua pascitur. ibidem, ca. 6. to. 10, in lib. 50. Ho. homi. 18, Eodem, ser. 146. & 201.

Helias suscitauit filium mortuum viduae. tomo. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 34. tomo. 2. de mirabil. fa. scriptu. lib. 2. cap. 16.

Testis huius viduae cum qua ego habito, malefecisti occidendo filium. t. 4. ad Simplicianum, lib. 2. quaest. 5.

Ex cap. 18. Helias orauit ut dominus daret pluuiam super terram, & multa quae ibidem conplectuntur, to. 10. ser. 201.

De holocausto in monte Carmeli. to. 3. de Mirabil. fa. scriptu. lib. 2. c. 18.

Ex cap. 19. Helias ieiunauit per quadraginta dies, to. 3. de Mirabilibus sacrae scriptu. lib. 2. c. 19.

Ex ca. 22. Achabo deceptus fuit a pseudopropheta. to. 4. in lib. 83. quaestio. quaest. 53.

QVARTVS REGVM.

Vide to. 3. de Mirabilibus fa. scripturae lib. 2. cap. 20, & ceteris.

Item ex ca. 1. De igne descendente super quinquagenarios, to. 3. de Mirabil. fa. scriptu. lib. 2. cap. 20.

Ex ca. 2. Helias in curru igneo fuit raptus, to. 3. de Mirabilibus sacrae scriptu. lib. 2. cap. 25, to. 7. de Pecc. meri. & remissi. lib. 1. cap. 3.

Helias uenies in Bethel caluus, a pueris illudebatur, to. 3. de Mirabil. fa. scriptu. lib. 2. c. 22. to. 6. contra Faustum, lib. 12. ca. 35. to. 10. ser. 203.

Ecce commemoratio ciuitatis bona, sicut & tu domine vides, sed aquae multae & steriles sunt, to. 7. contra Fulgen. Dona. artic. 19.

Caput quartum exponitur in summa. to. 10. ser. 206.

Ex ca. 4. Helias baculum per seruum mittit super mortuum: quid figurat, tomo. 6. contra Faustum, lib. 12. ca. 35. to. 10. de verbis Apostoli, ser. 11.

Helias stans in faciem pueri, suscitauit eundem. to. 7. de Anima & eius orig. lib. 3. c. 5.

Caput quintum enarratur. to. 10. ser. 207, & 208. Eodem, ad fratres in Eremo, sermo. 32.

Ex ca. 5. Naamam lepra. to. 3. de Mira. fa. scriptu. lib. 2. cap. 24.

Ex ca. 6. De ferri supernatione. Ibidem, c. 25.

Victoria per Heliasum. t. 3. de Mira. fa. scri-

ptu. lib. 2. ca. 26.

Ex cap. 17. Israelitarum calamitas. ibidem cap. 27.

Ex ca. 19. Angelus. 180. milia occidit de exercitu Sennacherib. to. 3. de Mira. fa. scriptu. lib. 2. cap. 27, & 28.

Ex ca. 20. Conuertit Ezechias faciem suam ad parietem cum lachrymis, tomo. 3. de mira. fa. scri. li. 2. c. 28, to. 9. de Viti. infir. lib. 2. ca. 2.

Ex ca. 25. Capta est illa ciuitas, & multa pars eius, & ducta est in Babyloniam. to. 3. de mira. fa. scripturae, lib. 2. ca. 29, to. 4. de catechizandis rudibus, cap. 21.

ESDRAE.

Vide to. 3. de Mirabilibus sacrae scripturae, lib. 2. ca. 33, & 34.

Super omnia vincit veritas, to. 4. in quaestione veteris ac noui testamenti, quaestio. 109.

TOBIAE.

Ex ca. 4. Si multum tibi fuerit, tribue abundanter. t. 9. de coe. vicio. & virtutum, ca. 17.

Eleemosyna ab omni peccato & morte liberat. to. 9. de recti. catho. conuersationis.

Ex ca. 6. De pisce qui ascendit ad Tobiam. to. 10. in 4. ser. Petri & Pauli.

Caput 12. Vtq. exponitur. to. 10. ser. 226.

Item ex ca. 12. Quoniam orabas cum lachrymis, obtuli orationem tuam domino. t. 2. de gratia noui testamenti, c. 29, to. 9. lib. 2. meditatio. cap. 3.

Videbar vobiscum manducare & bibere, &c. to. 2. de sex quaestio. contra Paga. quaestio. 1.

Aliqua ex libro Iudith exponuntur. to. 10. ser. 228, & 229.

I O B.

Vide to. 4. in lib. annotationum in Iob, per totum, fol. 296, col. 2, t. 10. ser. 223, 224, & 225.

Item ex ca. 1. Angeli venerunt ante conspectum dei, & inter eos affuit Satan. de videndo deo, ad Paulinam. to. 2. fo. 110, d. & fo. 112, c.

Ex ca. 5. Sustinentiam Iob audistis, & finem domini vidistis, de gratia noui testamenti, ad Honora. t. 2. f. 122, b, & de symbo. fidei ad Catechu. to. 9. lib. 1. cap. 3.

Ex ca. 6. Anima esuriens etiam amara dulcia esse videtur. infra Prouer. 27.

Ex ca. 7. Vita hominis militia super terram. to. 1. lib. 10. confessionum, c. 28. to. 5. lib. 21. c. 14. to. 9. in Solilo. ani. ad deum, cap. 15, & 16.

Parce

INDEX AVTHORITATVM

Parce mihi domine, nihil. n. sunt dies mei
to. 9, in Solilo. animæ ad deum, c. 2
Ex ca. 9. Si venerit ad me, non videbo eum:
si abierit, non intelligam de videndo deo. ad
Paulinam, to. 2, ca. 6 circa finem, & 12
Terra data est in manus impij, to. 2 de gra-
tia noui testamen. ad Hono. ca. 16
Ex ca. 10. Manus tuæ fecerunt me & plasma-
uerunt me. to. 1. in lib. Solilo. c. 2
Ex ca. 14. Homo natus de muliere, breui vi-
uens tpe. to. 9, in lib. Solilo. animæ ad deum, c. 2,
Multis miseris repletur. t. 9. in manuale, c. 8
Quis potest facere mundum de immundo?
to. 9, in lib. meditationum, ca. 36
Ex ca. 19. In carne mea videbo deum. to. 5,
lib. 22. cap. 29. to. 10. in 2. sermo. de Natiuitate
domini.
Ex ca. 23. Viam eius custodiui, & non decli-
naui ex ea. t. 7, de perf. iusti. contra Cœl. 308, c.
Ex cap. 24. Ab aquis niuium transibunt ad
niuium calorem. tomo 9, de triplici habita. c. 2.
Ex ca. 25. Nunquid iustificari potest homo
comparatus deo? to. 6, de sancta virgi. cap. 48.
tomo 2, de natu. & gra. contra Pela. cap. 7. to.
7. contra Pela. & Cœl. de peccato origina. lib. 2
cap. 32
Homo putredo & filius hominis vermis.
to. 2, de gra. no. test. ad Hono. c. 8
Ex cap. 28. Ecce timor domini ipsa est sapien-
tia. to. 3, de spiritu & litera, ad Marcellinum,
cap. 11
Ex ca. 34. Qui regnare facit hominem hy-
pocritam propter peccata populi. to. 6, de nat.
bo. aduer. Mani. ca. 32
Ex ca. 38. De cuius vtero egressa est glacies,
to. 4, de essen. diuini. fo. 233, l
Ex ca. 40. Hoc est initium figmenti domini
quod fecit vt illudatur ab angelis eius, to. 3, de
Genesi ad literam, lib. 11, ca. 20, to. 5, lib. 11, ca.
15, & 17.

PSALMORVM.

Vide tomo 8. per totum, & tomo 3, in specu-
lo de Psalmis.
Primum Psalmum exponit. to. 4, in quæst.
veteris ac noui testamenti, quæstio. 110. per to-
tum.
Item ex psal. 1. Et in cathedra pestilentiae
non sedit. to. 4, in quæstio. veteris ac noui testa-
menti, quæstio. 110.
Non sic impij non sic, sed tanquam puluis.
Ibidem.
Nouit dominus viam iustorum. to. 2, in epi-

stol. ad Valen.
Ex psal. 2. Assiterunt reges terræ & princi-
pes conuenerunt in vnu. t. 4, de consensu euā-
lib. 3, c. 18, to. 2, de corr. Donati. ad Bonif. c. 13
Qui habitat in cœlis iridebit eos. to. 7, de
anima & eius origi. lib. 1, ca. 14
Dominus dixit ad me, filius meus es tu, ego
hodie genui te. to. 3, in enchiridio ad Lauren-
ca. 49, to. 4, in quæstio. vet. ac noui testamen-
quæstio. 54, to. 6, de quinque hæresibus, cap. 4.
Et nunc reges intelligite, erudimini qui iudi-
catis terram, to. 7, contra literas Petiliani, li. 2,
ca. 92, ibid. contra 2. Gauden. epist. lib. 2, ca. 26
to. 10, sermo. 94
Seruite domino in timore. to. 7, de natu. &
gratia, contra Pela. c. 33, to. 9, de bono discipli-
c. 3, to. 2, de correctio. Dona. ad Bonifa. cap. 13
Apprehendite disciplinam, nequando irasca-
tur dominus & pereatis de via. to. 7, contra li-
teras Peti. li. 2, ca. 92, ibid. de natu. & gra. con-
tra Pela. ca. 33, to. 9, de bono discipli. c. 5, ibid.
de speculo peccatoris, c. 6,
Ex psal. 3. Ego dormiui & somnum cepi. to.
5, lib. 17, c. 17, & 18, to. 9, in euange. Ioan. tra-
cta. 47,
Domini est salus, to. 9, in euan. Ioan. tract.
34.
Ex psal. 4. Cum inuocarem exaudiuit me
deus iustitiæ meæ. to. 1, lib. 9, confess. cap. 4. ibi-
dem exponit istum Psalmum quasi per to-
tum.
Filij hominum vsquequo graui corde, vt
quid diligitis vanitatem & queritis mendaciū,
to. 10, ser. 12, & 141
Scitote quoniam mirificauit dominus san-
ctum suum. to. 10, ser. 141
Ira scimini & nolite peccare. t. 6, contra Fau-
stum lib. 22, ca. 92, to. 10, de verbis domini. ser-
mo. 35. eodem. in lib. 50. ho. homi. 42
Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in
domino, to. 1, de Magistro. cap. 1
Signatum est super nos lumen vultus tui
domine. to. 9, in euan. Ioan. tract. 40
In pace in idipsum dormiam & requiescam
to. 9, lib. 1, medita. ca. 37
Ex psal. 5. Mane astabo tibi & videbo. to. 4,
in lib. annotationum in Iob ca. 7, to. 9, in euā.
Ioan. tract. 34
Odisti omnes qui operantur iniquitatem,
perdes omnes qui loquuntur mendacium, to.
4, de menda. ad Consen. cap. 6. Ibidem contra
menda. ad Consen. ca. 1, to. 9, in euang. Ioan.
tract. 110, Ibidem in lib. Solilo. ani. ad deum,
ca. 27, to. 4, de patientia, cap. 22

Ex

INDEX AVTHORITATVM

Ex psalm. 6. Turbatus est à furore oculus
meus. to. 10, in li. 50. ho. homi. 42.
Ex psal. 7. Concepit dolorem, & peperit ini-
quitatem. to. 3, de Trinita. li. 9, c. 9.
Ex psal. 8. Ex ore infantium & lactentium
perfecti laudem, to. 6, contra Iudæ. Paga. &
Aria. ca. 10.
Minuisti eum paulominus ab angelis. to. 6,
contra sermo. Aria. ca. 5, to. 9, in Solilo. animæ
ad deum, ca. 7, to. 4, de Trinita. & vnita. dei. ca.
8, to. 6, contra Iudæ. Paga. & Aria. ca. 8, Ibidem
contra Maxi. Aria. epist. lib. 3, c. 25.
Omnia subieci tibi sub pedibus eius. to. 9, in
Solilo. animæ ad deum, ca. 20
Ex Psal. 9. Patientia pauperum non peribit
in finem. t. 5, lib. 14, c. 29, to. 4, de patientia, c. 29
Exurge domine non praualeat homo, t. 10,
de verb. do. ser. 31
Orphano tu eris adiutor, to. 9, in Euange.
Ioan. tracta. 75.
Tibi derelictus est pauper. tomo 10. ser. 110
Desiderium pauperum exaudiuit dominus,
to. 9, de cognitio. vera vite, ca. 39
Ex psal. 10. Parauerunt sagittas suas in pha-
retra, vt sagittent, to. 2, ad inquisitiones Ianua-
rij, li. 2, ca. 6, fo. 117, c.
Palpebra eius interrogant filios hominum,
to. 4, de essen. diuini. fo. 233, f.
Qui diligit iniquitatem, odit animam suā,
to. 9, in Euange. Ioan. tract. 87, to. 3, in senten-
senten. 1
Ex psal. enim In circuitu impij ambulant. t.
5, lib. 12, ca. 13, & 17
Secundum altitudinem tuam multiplicasti
filios hominum, ibid. ca. 14
Ex psal. 12. Vsquequo domine obliuisceris
me in finem, to. 9, in manua. ca. 31
Illumina oculos meos ne vniquam obdor-
miam, to. 9, in lib. Solilo. animæ ad deum, ca. 17
Ex psal. 13. Dominus de cœlo respexit sup
filios hominum, to. 3, de Trinita. lib. 15, ca. 2
Omnes declinauerunt, simul inutiles facti
sunt, to. 9, de tempore Barbarico, ca. 1, & infra
Ro. ca. 33, auth. 3, to. 7, de perfect. iusti, contra
Cœlest. in autho. que militant contra eum, ar-
ticu. 3, to. 2, de iust. & iustitia, & iustitia
Sepulchrum patens est guttur eorum, to. 7,
contra literas Petilia. lib. 2, ca. 9
Venenum aspidum sub labijs eorum. Ibidem,
cap. 14
Ex psal. 14. Qui ingreditur sine macula, ha-
bitabit in tabernaculo tuo, tomo 7, de per-
fect. iustitia contra Cœlestium in responsio.
10, to. 9, in 2. matthei, to. 10, in 1. matthei

Qui loquitur veritatem in corde suo. to. 4,
de menda. ad Consen. ca. 1. 63. Ibid. contra men-
da. ca. 6
Ex psal. 15. Bonorum meorum non egres da-
mine, to. 3, de Gene. ad literam, li. 8. c. 11, to. 6,
aduer. Iudæ. ca. 9
Propter hoc letatum est cor meum. to. 5, li.
17, ca. 18
Ex psal. 16. Ego clamaui, quoniam exaudi-
sti me. Ibid. lib. 11, ca. 14
Satiabor cum apparuerit gloria tua, to. 9, in
Euang. Ioan. tract. 102, Ibid. in Solilo. animæ
ad deum, ca. 13
Ex psalm. 17. Diligam te domine fortitudo
mea, Ibid. ca. 1
Tu illuminabis lucernam meam domine
& c. to. 10, de verb. domini, ser. 8
Dilatasti gressus meos subtus me. to. 4, in q-
stio. super Exo. quæstio. 107
Populus quem non cognoui seruauit mihi,
to. 5, lib. 17, ca. 16
Ex psal. 18. Cœli enarrant gloriam dei, to.
4, in lib. annota. in Iob, ca. 37, ibid. de consensu
Euang. lib. 1, ca. 30.
Dies diei eructat verbum, to. 9, in Euange.
Ioan. tract. 62
Non sunt loquelæ neque sermo. to. 7, cōtra
literas Petilia. lib. 2, cap. 32
In sole posuit tabernaculum suum. Ibid. t. 9,
in epistolam Ioan. tract. 1, & 2, ibid. de cantico
no. ca. 5
Tanquam sponsus dominus procedens de
thalamo suo, to. 4, de consensu Euan. lib. 1, ca. 30
Occursus eius vsque ad summum, to. 7, con-
tra literas Petilia. lib. 2, cap. 32
Nec est qui se abscondat a calore eius, to. 4,
de consensu Euan. lib. 1, ca. 20,
Timor domini sanctus permanens in secu-
lum seculi, to. 2, de gratia noui testa. ad Hono.
cap. 21
Delicta quis intelligit. to. 4, in quæstio. sup
Leuit. quæstio. 20
Ab oculis meis munda me domine, to. 1,
de libe. arbi. lib. 3, cap. 10. tomo 9, in manua.
cap. 5
Ex psal. 20. Quoniam præuenisti eum in be-
nedictionibus dulcedinis, to. 7, contra duas epi-
stolas Pela. ad Bonifa. lib. 2, ca. 9
Psal. 21, quasi per totum exponit August. t.
2, de gratia noui testa. ad Hono. cap. 6, 7, 8,
& c.
Item ex psalmo. 21. Deus deus meus respi-
ce in me, quare me dereliquisti. Ibidem
cap. 6

In

INDEX AVTHORITATVM,

In te sperauerunt patres nostri, to. 9, de 4. virtutibus, charitatis.
Ego sum vermis & non homo, to. 2, de sex quaestio. contra Paga, quaestio. 6. ibidem de gratia no. test. ad Hono. ca. 8, & to. 9 in Euang. Ioan. tract. 1. to. 10, ser. 181, ca. 2.
Foderunt manus meas & pedes meos, dinumerauerunt omnia ossa mea, to. 5, lib. 17, ca. 17.
Partiti sunt vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 118.
Ex psal. 22. Dominus regit me, & nihil mihi deerit, to. 7, contra literas Petili, lib. 2, ca. 47, to. 9, lib. 1, medita. ca. 35.
Psal. 23. exponitur, to. 4, in quaest. vete. ac no. testa. quaest. 111, per totum.
Item ex psal. 23. Quis ascendit in montem domini, ibidem.
Attollite portas principes vestras, ibidem.
Ex psal. 24. Delicta iuuentutis meae & ignorantias meas ne memineris, to. 7, de peccatorum meri, & remiss. lib. 1, ca. 24, & 36.
Dulcis & rectus dominus, to. 9, in Euange. Ioan. tract. 33, infra Psal. 33, autho. 2.
Vniuersa viae domini, misericordia & veritas, to. 3, in sententijs senten. 28.
Oculi mei semper ad dominum, quoniam ipse euellit de laqueo pedes meos, to. 9, de honesta mulie. ca. 5, in fine.
Innocentes & recti adhaerunt mihi, to. 9, de vita Christiana, ca. 10.
Proba me domine & tenta me, to. 10, ser. 1, san. Laurentij.
Non sedi cum concilio vanitatis, to. 7, lib. 3, contra epist. Parme. ca. 5.
Ex psal. 25. Domine dilexi decorem domus tuae, to. 5, li. 22, ca. 21, to. 9, li. 1, medita. cap. 20, to. 4, de saluta. documen. ca. 47.
Ex psal. 26. Vnam petii a domino, tom. 9, in Euang. Ioan. tract. 3.
Faciem tuam domine requiram, to. 9, in Solilo. animae ad deum, ca. 36, & 37.
Adiutor meus es tu, ne derelinquas me, to. 7, de gratia & libe. arb. ad Valen. c. 6.
Credo videre bona domini in terra viuentium, to. 4, de saluta. documen. ca. 47.
Viriliter age & confortetur cor tuum, to. 10, in lib. 50, ho. homi. 11.
Ex psal. 28. Dominus diluuium inhabitare facit & sedebit dominus rex in aeternum, to. 2, de praesentia dei, ad Dardanum, c. 18, in fi.
Ex psal. 29. Quoniam ira in indignatione eius, to. 7, contra Pelag. Hypog. in lib. 6, cap. 37.
Advesperum demorabitur fletus, to. 10, in.

18. sermo. Natiuita. domini.
Nunquid confitebitur tibi pulvis, to. 4, in quaestio. vete. ac noui testa. quaestio. 38.
Ex psal. 30. Quoniam defecit in dolore vita mea, to. 9, in manua. ca. 17.
Quam magna multitudo dulcedinis tuae, quam abscondisti timentibus te, to. 5, li. 21, ca. 24, to. 9, li. 1, medita. ca. 37.
Proiectus sum a facie oculorum tuorum, to. 4, lib. 1, quaest. super Gene. quaest. 54, to. 9, lib. 1, medita. cap. 39.
Ex psal. 31. Beati quorum remissa sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata, to. 4, li. 1, quaest. super Gene. quaest. 161, super exodum, quaest. 108.
Beatus vir cui non imputauit dominus peccatum, to. 2, de perfectio. iusti. contra Coelesti. in responsio. 15, ratioci.
Conuersus sum in erumna mea, dum configitur spina, to. 9, de vtilita. poeni. c. 1.
Dixi confitebor aduersum me iniustitiam meam dño, to. 4, de saluta. documen. cap. 56.
Nolite fieri sicut equus & mulus, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 15, ibid. in epist. Ioan. tract. 8, to. 3, de fide ad Petrum, ca. 24.
Ex psal. 32. Verbo domini celi firmati sunt, to. 1, lib. 11, confessio. ca. 6, & 7, to. 4, de essen. diuini. fo. 233, g.
Psal. 33, in parte exponitur, to. 10, de verbis domini, ser. 39, Eodem, in lib. 50, ho. homi. 1.
Item ex psal. 33. Accedite ad eum & illuminamini, to. 5, lib. 22, ca. 29, to. 6, aduersus Iudaeos, ca. 9.
Gustate & videte quoniam suavis est dominus, to. 5, lib. 21, ca. 24, to. 9, in Solilo. animae ad deum, ca. 22, to. 3, de spiritu & anima, ca. 58, supra Psal. 24, autho. 2.
Declina a malo & fac bonum, inquire pacem, to. 4, de continen. ca. 7, infra Psal. 36, autho. 1.
Oculi domini super iustos, to. 4, de essen. diuinita. fo. 233, e, to. 9, super Magnificat in principio.
Ex psal. 35. Veritas tua usque ad nubes, to. 1, lib. 13, confessio. ca. 15.
Homines & iumenta saluabis domine, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 30, & 34.
In lumine tuo videbimus lumen, to. 9, in Solilo. animae ad deum, ca. 26, ibid. in manua. c. 7.
Ex psal. 36. Declina a malo & fac bonum, supra Psal. 33, auth. 3, to. 4, in lib. 1, quaestio super Leuit. quaestio. 20, to. 9, de cognitio. verae vitae, cap. 37.
Custodi innocentiam & vide aequitatem, to. 9.

SACRAE SCRIPTURAE

to. 9, de vita Christiana, ca. 10.
Veruntamen in imagine pertransit homo, to. 10, in 1. ser. septua.
Ex psal. 38. Thesaurizat, & ignorat cui congregabit ea, to. 3, de Trinita. lib. 14, ca. 14.
Ex psal. 39. Eduxit me de lacu miseriae, & de luto fecis, to. 5, lib. 18, ca. 35, to. 9, in manua. ca. 24.
Beatus qui intelligit super egenum, to. 10, in lib. 50, ho. homi. 39.
Ex psal. 40. Ego dixi domine miserere mei, sana animam meam, to. 3, de spiritu & lite. ad Marcel. ca. 27, & 30, to. 2, de natu. & gratia, contra Pelagia, ca. 19.
Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur, to. 5, lib. 17, ca. 18.
Ex psal. 41. Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, to. 9, in Solilo. animae ad deum, ca. 35.
Abyssus abyssum inuocat, ibi, & to. 9, de contritione cordis, ca. 9.
Ex psal. 42. Iudica me deus, & discerne causam meam, to. 4, de consen. Euan. lib. 2, cap. 20, to. 2, de correct. Dona. ad Bonifa. cap. 7, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 21, & 43, in fine, & in principi. tract. 52.
Ex psal. 43. Manus tua gentes disperdidit, to. 3, de Gene. ad lite. lib. 6, ca. 12.
Vendidisti populum tuum sine precio, to. 4, in quaestio. super iudicum, quaest. 17.
Exurge quare obdormis domine, to. 4, de essen. diuini. fol. 234, l.
Ex psal. 44. Eructauit cor meum uerbum bonum, ibidem, fo. 233, K. cuius expositionem, vide to. 5, lib. 17, ca. 16.
Lingua mea calamus scribae velociter scribentis, ibidem, g.
Speciosus forma patris filijs hominum, to. 6, aduer. Iudae. ca. 4.
Propter veritatem & mansuetudinem & iustitiam, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 33.
Populi sub te cadent in corda inimicorum regis, to. 3, de Trinita. lib. 12, ca. 6.
Vinxit te deus tuus oleo latitiae, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 7, to. 4, de incar. verbi, lib. 2, ibidem, de fide rerum inuisibilium, cap. 3, to. 6, contra Maxi. Ari. epist. lib. 3, ca. 16.
Audi filia & uide, obliuiscere populum tuum, & te, to. 10, in primo sermo. 60.
Ex psal. 45. Fluminis impetus laetificat ciuitatem dei, to. 7, contra Cresco. Gramma. lib. 2, ca. 14.
Vacate & videte quoniam ego sum deus, to. 1, de vera religio. ca. 35.

Ex psal. 46. Quoniam rex omnis terrae deus, psallite sapienter, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 13.
Ex psal. 47. Ciuitas regis magni, to. 5, li. 17, c. 16.
Ex psal. 48. Homo cum in honore esset non intellexit, comparatus est iumentis insipientibus, to. 1, de quantitate animae, cap. 28, to. 3, de Gene. ad lite. lib. 6, cap. 12, & lib. 7, cap. 9, & 10, to. 5, lib. 22, cap. 24, tom. 7, de anima & eius origine, lib. 4, cap. 11, ibidem contra Pelag. & Coelest. de peccato origi. libr. 2, cap. 40, to. 9, de conueni. 10. praepo. & plaga Aegypti, cap. 5, tom. 3, de spiritu & anima, cap. 35.
Psal. 49, pro parte exponitur, to. 10, in li. 50, ho. homi. 2, & 28, eodem, sermo. 220.
Ex psal. 49. Deus manifeste veniet, deus non ster, & non filebit, to. 5, lib. 20, cap. 24, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 4, & 37.
Aduocauit caelum desursum & terram discerneret populum suum, to. 5, lib. 20, cap. 24.
Congregate illi sanctos eius, ibidem.
Immola deo sacrificium laudis, to. 6, aduersus Iudaeos, cap. 6.
Quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum, to. 7, contra epistolam Permenia. lib. 2, ca. 9, ibidem contra Cresco. Gramma. lib. 2, cap. 29.
Psal. 50, pro parte exponitur, tom. 10, in lib. 50, ho. homi. 21, & 27.
Ex psal. 50. Secundum magnam misericordiam tuam, to. 4, in quaestio. vete. ac noui testa. quaestio. 112, Hunc Psalmum ibidem exponit per totum.
Asperges me domine hyssopo & mundabor, to. 3, de doctri. Christi. lib. 2, ca. 16, & 41, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 119, to. 9, de quarta feria, cap. 5, to. 4, in quaestio. vete. ac noui testa. quaestio. 112.
Lauabis me, & super niuem dealbabor, to. 9, de quarta feria, ca. 5.
Auerte faciem tuam a peccatis meis, to. 4, in lib. 1, quaestio. super Exo. quaestio. 150, to. 9, in epistola Ioan. tract. 9, ibidem, lib. 2, medita. ca. 12, to. 4, in quaestio. vete. ac noui testa. quaestio. 112.
Cor mundum crea in me deus, & spiritum rectum innoua, & c. to. 2, de origi. animae, fo. 23, c, to. 1, li. Solilo. ca. 1, to. 4, in quaestio. uetel. ac no. testamen. quaestio. 112, & to. 3, in Enchi. ad Lauren. cap. 31.
Et spiritum rectum innoua in visceribus meis, to. 1, de quantitate animae, ca. 33.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, to. 7, contra 2. epistolas Pelagia. libr. 4, cap. 11, tom. 9, in Euang. Ioan. tracta. 4, to. 4, in

SACRAE SCRIPTURAE

in quæst. vete. ac noui testamen. quæst. 112, to. 7, contra Pela. Hypogno. lib. 5.
 Docebo iniquos vias tuas, to. 7, contra Cresco. Gramma. lib. 3, ca. 16.
 Domine labia mea aperies, &c. to. 9, in Solilo. animæ ad deum, ca. 7, to. 4, in quæst. vete. ac noui testamen. quæst. 112.
 Quoniam si voluisses sacrificium dedissem, to. 5, lib. 10, ca. 5.
 Sacrificium deo spiritus contribulatus, to. 7, contra Cresco. Gramma. lib. 2, cap. 12.
 Ex psal. 51. Sicut nouacula acuta fecisti dolium &c. t. 10, de verbis domini, sermo. 6.
 Ex psal. 55. Miserere mei domine, quoniam cœculauit me homo, t. 10, de verbis domini, sermo. 2.
 Pro nihilo saluos facies illos, to. 4, de patientia, cap. 20.
 Incolent & abscondent, ipsi calcaneum meum obseruabunt, to. 4, in lib. 90, super Gen. qst. 15.
 Ex psal. 56. Filij hominum dentes eorum arma & sagitta, to. 7, contra literas Petilia. lib. 2, cap. 14.
 Ex psal. 58. Misericordia eius prauent me, to. 7, de natu. & gratia, contra Pela. ca. 32, Ibidem, contra duas epistolas Pelagia. ad Bonifacium. lib. 2, ca. 9.
 Ex psal. 59. In Idumæam extendam calcamentum meum, to. 4, de essentia diuinitatis, f. 218, h.
 Ex psal. 61. Nonne deo subiecta erit anima mea, ab ipso enim salutare meum, to. 10, in lib. 1, ho. homi. 14.
 Diuitie si affluant, nolite cor apponere, to. 2, de orando deo, ad Probam, c. 3.
 Semel locutus est deus, t. 3, de spiritu & litera, ad Marcel. ca. 33, to. 5, li. 5, ca. 9, to. 6, contra Iudæ. pagani & Aria. ca. 6.
 Reddes unicuique secundum opera sua, to. 7, contra Pelag. Hypogno. lib. 3.
 Ex psal. 63. Exaudi deus deprecationem meam, deprecor, to. 9, de Specu. peccati. ca. 7, in fine.
 Ex psal. 64. Ad te omnis caro veniet, to. 4, continen. ca. 4.
 Exaudi nos deus salutaris noster, to. 9, in Solilo. animæ ad deum, c. 35, in fine.
 Visitasti terram, & inebriasti eam, to. 4, lib. quæstio. super Gene. quæst. 144.
 Ex psal. 65. Omnis terra adoret te, to. 4, de continen. ca. 14.
 Sicut deficit fumus deficiant, to. 10, ser. 109.
 Ex psal. 67. Pluuiam voluntariam segrega, bis deus, to. 3, de Trini. lib. 4, cap. 1.
 Ascendit in altum, captiuam duxit captiuam, to. 4, de essen. diuini. fo. 234, b.

Dedit dona hominibus, to. 9, de Symb. ad ca. thecume. lib. 2, ca. 7.
 Accepisti dona in hominibus, t. 3, de Trini. lib. 15, cap. 19.
 Deus noster deus saluos faciendi, t. 5, lib. 17, cap. 18.
 Visi sunt gressus tui deus, to. 4, de essen. diuini. fo. 234, a.
 Increpa feras arundinis, to. 9, de ouibus, cap. 14.
 Ex psal. 68. Quæ non rapui, tunc exolebā, to. 3, de Trini. li. 13, ca. 1, to. 9, in Euang. Io. tract. 79.
 Neque absorbeat me profundum, to. 10, in lib. 50, ho. homi. 16.
 Dederunt in escam meam fel, & in siti mea potauerunt me aceto, to. 5, li. 17, ca. 19, to. 9, in Euang. Ioan. tracta. 37.
 Fiat mensa coram ipsis in muscipulam, & in retributionem, to. 5, li. 17, c. 19, to. 6, aduer. Iu. cap. 5, & to. 10, in primo ser. feria. 6, post cineres.
 Quærite deum, & viuere anima vestra, to. 9, in Euang. Ioan. tracta. 63.
 Ex psal. 70. Quoniam tu es sapientia mea mea, to. 3, de Trini. lib. 15, cap. 17.
 Ex psal. 71. Suscipiant montes pacem populo, to. 9, in Euang. Ioan. tracta. 1.
 Dominabitur a mari vsque ad mare, & a flumine &c. tomo 7, contra literas Petilia. lib. 2, cap. 58.
 Liberabit pauperem a potente, to. 7, contra Pela. hypog. lib. 5, in principio.
 Qui facit mirabilia magna solus, tomo 3, in quæst. de tri. fo. 233, h.
 Psal. 72. Vtunque exponitur, t. 10, ser. 236.
 Ex psal. 72. Bonus est dominus rectis corde, to. 9, in Euang. Ioan. tracta. 25.
 Mihi adherere deo bonum est, to. 4, in lib. 83, quæst. quæst. 54, to. 5, li. 10, ca. 18 & 25, ibidem lib. 12, ca. 9, tomo 9, lib. 1, meditario. cap. 37.
 Deiecasti eos dum alleuarentur, to. 5, lib. 14, cap. 13.
 Perdidisti omnes qui fornicantur abs te, to. 9, in epistolam Ioan. tracta. 9.
 Ex psal. 73. Deus autem rex noster operatus est salutem in medio terræ, to. 7, lib. 17, c. 4.
 Ex psal. 74. Cum accepero tempus, ego iustitias iudicabo, to. 9, in Euang. Ioan. tracta. 28.
 Ex psal. 75. Vouete, & reddite domino deo vestro, to. 6, de adulterinis coniugijs, lib. 1, cap. 24, to. 3, de fide ad Petrum, cap. 3, in fi.
 Ex psalmo. 76. Nunquid in perpetuum obliuiscetur

INDEX AVTHORITATVM

obliuiscetur misereri deus, aut contineb. in ira mise. suas? to. 5, lib. 21, cap. 18. & 24. to. 3, in li. Enchi. ad Lauren. cap. 112.
 Ex psal. 77. Percussit petram, & fluxerunt aquæ, to. 3, de mira. sac. scrip. libr. 1, cap. 24, vide supra Exod. 17.
 Panem angelorum manducauit homo, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 13, to. 3, de mira. sac. scrip. libr. 1, cap. 23, to. 4, in quæst. vete. ac noui testamen. quæstio. 20, tomo 1, de lib. arb. lib. 3, cap. 10.
 Ex psal. 78. Redde vicinis nostris in sinum eorum, to. 10, ser. 110.
 Ex psal. 79. Deus conuertere nos, to. 7, de peccati. meri. & remiss. lib. 2, cap. 5.
 Ostende nobis faciem tuam, tomo 4, de essen. diuini. fo. 233, f. sup. Exo. 33, auth. 3.
 Fiat manus tua super virum dextere tuæ, tomo 7, de bo. perseue. cap. 7.
 Ex psal. 80. Dilata os tuum, & implebo illud, to. 4, lib. quæst. super Exo. quæst. 9.
 Ex psal. 81. Ego dixi dii estis & filij excelsi omnes, to. 5, lib. 9, cap. 23, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 48, to. 3, de fide & Symbo. cap. 9.
 Ex psal. 82. Imple facies eorum ignominia, tomo 7, contra literas Petilia. lib. 1, cap. 29.
 Psal. 83. Vtunque exponitur, to. 10, in lib. 50, ho. homi. 33, & 50.
 Item ex psal. 83. Beati qui habitant in domo tua domine, tomo 2, ad inquisitio. Ianua. epist. 19, ca. 15, to. 5, lib. 2, cap. 30, tomo 9, in Euang. Ioan. tract. 105, tomo 9, lib. 1, med. cap. 26, & 37, ibid. in soliloquijs animæ ad deum, cap. 35, ibi. in manua. cap. 16, & 17, Ibidem de triplici habet, cap. 14, & 6, tomo 3, de spiritu & anima, cap. 60, & 65, to. 9, de vani. sec. ca. 2, ibi dem de specu. cap. 29.
 Melior est dies vna in atrijs tuis, tomo 9, de tripli. habita. cap. 4.
 Ex psal. 84. Audiam quid loquatur in me dominus, to. 3, de Gene. ad literam, lib. 9, cap. 2.
 Veritas de terra orta est, tomo 1, lib. 13, con. felsio. ca. 18, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 41, in princ.
 Dominus dabit benignitatem, & terra nostra dabit fructum suum, tomo 7, de pec. me. & remis. lib. 2, cap. 17.
 Ex psal. 85. Tu deus solus, to. 4, de Trin. & uni. dei, cap. 13.
 Ex psal. 86. Fundamenta eius in montibus, tomo 4, lib. quæst. super Exo. quæst. 11.
 Quam gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei, to. 9, in manuali, cap. 17, & 24. to. 3, de spiritu & anima, cap. 37, 55, & 60, to. 9, de Symb. ad catechu. li. 2, ca. 12, li. 3, cap. 11, lib. 4, cap. 10.

Ex psal. 88. Iuravi David seruo meo, vsque in eternum praparabo semen tuum, to. 5, li. 17, c. 9.
 Misericordiam meam non dispergam ab eo, tomo 9, lib. 1, medita. cap. 2.
 Tu vero repulisti, & ad nihilum reduxisti, to. 5, lib. 17, cap. 10.
 Vsquequo domine auertis in finem. Ibid. cap. 11.
 Vbi sunt miserationes tuæ antiquæ domine? Ibidem.
 Ex psal. 90. Ipse liberauit me de laqueo venantium, tomo 9, in solilo. animæ ad deum, ca. 16, in fine. Ibidem de honestate mulierum, cap. 2.
 Scapulis suis obumbrabit tibi, to. 4, de essen. diuini. fo. 233, K.
 Angelis suis mandauit de te, vt custodiant te in omnibus vijs tuis, tomo 9, in solilo. animæ ad deum, cap. 27.
 Ex psal. 91. Vir insipiens non cognoscet, & stultus non intelliget hæc, t. 9, de spe. peccati. ca. 8.
 Ex psal. 92. Dominus regnauit decorem in durus est, to. 3, de spiritu & anima, ca. 35.
 Ex psal. 93. Dominus scit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt, to. 4, de salutar. docu. cap. 34.
 Secundum multitudinem dolorum meorum consolationes tuas, to. 5, li. 18, cap. 51.
 Ex psal. 94. Iplius est mare, & ipse fecit illud, tomo 5, lib. 11, cap. 34, tomo 10, de verbis Apostoli. ser. 11.
 Ex psal. 95. Cantate domino canticum nouum, cantate dño omnis terra, tomo 5, lib. 8, cap. 24, to. 9, in lib. canticum noui, cap. 1, in principio. to. 10, de verbis Apostoli. ser. 20.
 Annunciate de die in diem, to. 4, lib. quæst. super Exo. quæst. 98.
 Ex psal. 97. Psallite domino in cythara, to. 10, ser. 222.
 Ex psal. 98. Moyses & Aaron in sacerdotibus eius, tomo 4, lib. quæstio. super Leuit. quæstio. 23.
 Ex psal. 99. Domine refugium factus es nobis, tomo 10, de verb. domini, serm. 4, tomo 3, de Trini. lib. 5, cap. 16.
 Ex psal. 100. Misericordiam & iudicium cantabo tibi domine, tomo 9, in euan. Ioan. tract. 36.
 Ex psal. 101. Opera manuum tuarum sunt cœli: ipsi peribunt, tu autem permanes, tomo 5, lib. 20, cap. 24.
 Mutabis eos & mutabuntur, tu autem idem ipse es, tomo 6, de natu. bo. con. Mani. cap. 19, & 24, ibi contra aduerfar. leg. & prophe. libro. 1. capite. 6.

S A C R A E S C R I P T V R A E.

Anni tui non deficient, tom. 1, lib. 11, confessionum, cap. 13

Ex psal. 102. Benedic anima mea domino, & omnia quæ intra me sunt, tom. 9, lib. 1. medita. cap. 27

Noli obliuisci omnes retributiones eius, tom. 3, de spiritu & litera, cap. 33

Qui coronat te in misericordia. Ibidem.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis, to. 3, de Trinita. lib. 14, cap. 17. tom. 4, de continentia, cap. 7.

Qui replet in bonis desiderium tuum to. 3, de Trinita. lib. 14, cap. 14. in fine.

Ex psal. 103. Confessionem & decorem induisti, to. 4, de essen. diuinita. fol. 234. A.

Quis facis angelos tuos spiritus, & ministros tuos ignem vrentem, to. 5, li. 15, cap. 23, tom. 3, de mira. sac. scrip. li. 1. cap. 16

Qui fundauit terram super stabilitatē suā, to. 4, lib. quæst. super Gene. quæst. 132, infra, Psal. 135.

Omnia in sapientia fecisti, to. 5, li. 11, c. 32.

Draco iste quem formasti, ad illudendū ei. Ibidem, cap. 15, & 17.

Auferes spiritum eorum, & nō deficiet &c. to. 3, de Gen. ad lit. li. 10, cap. 8

Ex psal. 104. Quærite faciem eius, to. 4, de saluta. docu. cap. 56

Nolite tangere Christos meos, tomo. 4. in lib. quæst. super Iosue, quæst. 23

Ferrum pertransiuit animam eius, tom. 4, in quæst. vere. ac noui test. quæst. 73

Ex psal. 108. Os peccatoris & os dolosi super me apertum est, to. 7, contra Pela Hypo. lib. 6

Episcopatum eius accipiat alter, tom. 7, contra literas Petilia. lib. 2, cap. 8

Ex psal. 109. Dixit dominus domino meo, sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum, &c. to. 4, in li. 83, quæst. quæst. 69, tom. 3, de Trinita. lib. 1, ca. 8. tom. 5, lib. 17, ca. 17, tom. 6, contra ser. Aria. cap. 12, tomo. 4, de essen. diuini. folio. 233. H

Ex vtero ante luciferum genui te, tom. 4, in lib. annotationum in Iob, cap. 38, to. 3, de Trinita. lib. 1, cap. 12, tom. 9, in euang. Ioan. tracta. 3, tom. 3, de mira. sac. scrip. lib. 5, cap. 5, tom. 4, de essen. diuini. fo. 233. L. Ibidem de Trinita. & vnita. dei. capite. 4. Ibidem, in dialog. ad Oro. quæstion. 1. tomo. 6, contra Max. libro. 3, capite. 18, tomo. 10, in libro. 50, homi. homil. 43.

Iurauit dominus & non penitebit eum. to. 5, lib. 17, c. 17, to. 4, in lib. 9, super Exod. quæstio. 124, to. 6, contra aduersa. leg. & propheta. lib. 1, cap. 20, tom. 6, aduersus Iudæos, capite. 9

Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech, tomo. 5, lib. 16, capite. 22

Ex psal. 110. Magna opera domini, exquisita &c. tomo. 3, in Enchi. ad Laur. capite. 100

Ex psalm. 111. Potens in terra erit semen eius, to. 4, de octo Dulcitii quæstio. quæstio. 4.

Ex psal. 112. Suscitans à terra inopem, & de stercore erigens pauperem, to. 5, li. 17, ca. 4

Ex psalm. 113. Omnia quæcunque uoluit fecit, tomo. 3, in Enchi. ad Lauren. capite. 94

Cælum cœli domino, terram autem dedit filiis hominum, tomo. 1, libro. 12, confess. cap. 2

Ex psal. 115. Omnis homo mendax, tom. 4, in expositione epistolæ Pauli ad Galat. cap. 1, tom. 4, contra mendacium, cap. 20, tomo. 9, in euang. Ioan. tract. 39, in fine, to. 10, serm. 151.

Quid retribuam domino, pro omnibus quæ retribuit mihi, to. 5, lib. 5, cap. 18, tom. 9, lib. 1, medita. cap. 7, & lib. 2, cap. 9, Ibidem, de symbo. lo ad cathecum. li. 2, cap. 6, tom. 4, de saluta. docu. cap. 54, tom. 9, de conte. mundi. cap. 6, to. 10, ser. 151

Calicem salutaris accipiam, to. 4, lib. quæst. super Exod. quæst. 98, super Leuiti. quæst. 35, tom. 10, serm. 151

Preciosa in conspectu domini mors sancti eius, to. 5, lib. 13, cap. 7

Dominus mihi adiutor, & ego despiciam inimicos meos, tom. 9, de symbo. ad cathecum. lib. 2, cap. 1

Confitemini domino quoniam bonus, to. 10, in lib. 50, homi. hom. 46

Ex psal. 117. Lapidem quem reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli, to. 4, lib. quæstio. super Iosue, quæst. 30, tom. 6, aduer. Iudæos, cap. 8

Hæc dies quam fecit dominus exultemus. Ibid. in primo serm. Resurrectio.

Ex psal. 118. Viam mandatorum tuorum curri, tom. 4, in dial. ad Oro. quæst. 53

Da mihi intellectum & scrutabor legem, & custodiam illā, to. 7, de prædest. & gratia, ca. 11.

Inclina cor meum in testimonia tua, to. 7, de bono persequer. cap. 8

Auerte oculos meos ne videant vanitatem. tom. 9, de honest. mulier. cap. 5, tom. 7, contra Pela. & Cœlest. de gratia Christi, li. 1, cap. 15.

Bonitatem & disciplinam & scientiam doce me, to. 10, in lib. 50, homi. hom. 4

Omnis consummationis uidi finem, to. 9, in epist. Ioan. tract. 10

Præuaricantes reputauimus omnes peccatores terræ, to. 5, lib. 16, cap. 27

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum.

INDEX AVTHORITATVM

tuum, to. 10, de verbis Apostoli sermo. 12

Redime me à calumnijs hominum. Ibid.

Sepries in die laudem dixi tibi, to. 3, de doctrina Christi, li. 3, ca. 35, tom. 5, lib. 11, cap. 31

Pax multa diligentibus legem tuam, to. 9, in epist. Ioan. tracta. 1.

Ex psal. 120. Leuavi oculos meos in montes, to. 9, in euang. Ioan. tract. 1

Per diem sol non vret te, neq. luna per noctem, to. 9, in epist. Ioan. tract. 1

Ex psal. 121. Hierusalem quæ ædificatur ut ciuitas, to. 3, de trin. lib. 3, cap. 2

Ex psal. 123. Anima nostra, sicut passer erepta est de laqueo venantium, to. 9, in lib. Soli. animæ ad deum, cap. 16, in fine.

Adiutorium nostrum in nomine domini. to. 9, de symbo. ad Catechul. 2, cap. 1

Ex psal. 125. Euntes ibant, & flebant, to. 10, in primo ser. plurimorum martyrum.

Ex psal. 126. Nisi dominus ædificauerit domum, in vanum laborant, &c. tom. 5, li. 17, ca. 12, in fine.

Ex psal. 131. Sacerdotes tui induantur iustitiam, to. 7, contra literas Petilia. lib. 2, cap. 30.

Ex psal. 132. Sicut vnguentum in capite, quod descendit in barbam barbam Aaron. Ibidem, cap. 104

Ex psalm. 135. Qui firmavit terram super aquas, supra Psal. 103. auth. 3. to. 3, de Gene. ad literam, lib. 2, cap. 1

Eduxit Israel de medio eorum in manu potenti. Ibidem, lib. 6, cap. 12

Ex psal. 137. Quoniam excelsus dominus, & humilia respicit, & alta à longe cognoscit, to. 6, de sancta virginita. cap. 32

Ex psal. 138. Mirabilis facta est scientia tua ex me, to. 3, de Trinita. lib. 15, cap. 7, in fine.

Quò ibo à spiritu tuo, &c. si ascendero in cælum, to. 3, de trinita. lib. 2, ca. 5, to. 9, in euang. Ioan. tract. 36, tom. 9, de poeni. medita. cap. 5.

to. 10, in lib. 50, homi. homi. 27

Imperfectum meum viderunt oculi tui, to. 7, de baptis. contra Donati. lib. 1, cap. 15, circa finem, tomo. 9, in Soliloqu. animæ ad deum, cap. 14

Proba me deus, & scito cor meum, tom. 4, de essen. diuini. fol. 234. F

Ex psal. 140. Pone domine custodiam ori meo, to. 4, de continen. ca. 1, & 2

Non declines cor meum in uerba malitiæ. Ibidem, cap. 2

Corripiet me iustus in misericordia to. 7, contra lite. Petilia. lib. 2, cap. 103.

Oleum autem peccatoris non impinguet

caput meum, tom. 4, in lib. 83, quæst. quæstio. 59, to. 7, contra lite. Petilia. lib. 3, ca. 33, tom. 7

contra Cresco. gramma. lib. 2, cap. 23, lib. 4, ca. 15, tom. 2, de gratia noui test. ad Ho. ca. 31, to. 10, in lib. 50, homi. homi. 12

Ex psal. 141. Educ de carcere animam meā. tom. 9, in Solilo. animæ ad deum, cap. 35

Exaudi me domine in tua iustitia, &c. tom. 10, in 2. ser. domini. 5. post Epiph.

Ex psal. 142. Anima mea sicut terra sine aqua tibi, to. 1, lib. 3, confess. cap. 16

Psal. 143. Pro parte exponitur, to. 10, de Verbis domini. ser. 35

Item ex psal. 143. Homo vanitati similis factus est, to. 5, lib. 17, cap. 11, & li. 20, cap. 2

Domine inclina caros tuos & descende, to. 4, de essentia diuini. fol. 234. C

Dextera eorum dextera iniquitatis. tom. 4, lib. quæst. super Deut. quæst. 48.

Ex psal. 144. Miserationes eius super omnia opera eius, tom. 9, li. 1. medi. cap. 2

Prope est dominus omnibus inuocantibus eum, tomo. 9, in Soliloqu. animæ ad deum, cap. 1

Ex psal. 146. Magnus dominus noster, & magna virtus eius, tom. 9, in euangel. Ioann. tract. 39.

Sapientia eius nō est numerus, to. 5, li. 12, c. 18

Pullis coruorum inuocantibus eum. to. 4, in lib. annota. in Iob, cap. 38, in fine.

Ex psal. 147. Lauda Hierusalem dominum, quoniam confortauit, &c. posuit fines tuos pacem, to. 5, lib. 19, cap. 11

Ex psal. 148. Aquæ quæ super cælos sunt, to. 1, lib. 13, confess. cap. 15, tom. 3, de Gene. ad lite. lib. 3, cap. 1

Laudare dominum de terra. Ibidem, l. 9, c. 1

PROVERBIORVM SALOMONIS.

Vide to. 3, in speculo, de prouerbiis.

Item ex cap. 1. Abscondamus in terra uirū in fontem iniuste, to. 5, lib. 17, cap. 20.

Ex cap. 3. Honora deum de tua substantia, tom. 9, de uita Christiana, cap. 12

Disciplinam domini fili mi ne abiciās, to. 9, de bono discip. cap. 1. Ibidem de visita. in firmo. lib. 1, cap. 4

Quem diligit dominus, corripit, to. 4, in li. 83, quæst. quæ. 82, infra Hebræo. 12.

Lignum uitæ est his qui apprehenderint eam, tom. 6, contra aduer. leg. & propheta. lib. 1, cap. 15

Ex cap. 4. Omni custodia serua cor tuum, to. 9, de honestate mulie. cap. 5.

INDEX AVTHORITATVM

Ne declines ad dexteram neq. ad sinistra, tom. 4, lib. quæstio. super Deutero. quæst. 48. to. 2, in epist. 2. ad Valentinum.

Vias quæ à dextris sunt, nouit dominus, to. 7, de pecca. meri. & remis. lib. 2. cap. 35, tom. 4, lib. quæst. super Deu. quæst. 48.

Ex ca. 5. Ab aqua aliena abstinete, & de fonte alieno ne bibatis, tom. 9, in epist. 10. tract. 6.

Bibe aquam de cisterna tua, tomo. 7, contra Cresco. Gramma. lib. 2, cap. 14.

Cervæ grauisima, & grauisimus hinnulus. to. 4, in lib. 83, quæst. 71.

Ex ca. 6. Vade ad formicam d. piger, & discce sapientiam, to. 6, contra Adi. Mani. disc. ca. 24.

Nunquid homo potest abscondere ignem in sinu suo, ut vestimenta illius non ardeant? to. 9, de honestate mulierum, cap. 3.

Ex cap. 7. Honora dominum, & ualebis. supra cap. 3. auth. 1.

Ex cap. 8. Per me reges regnant, & tyranni per me tenent terram, to. 6, de natu. bo. aduer. Mani. cap. 32.

Ante omnes celos genuit me, to. 3, de Trinitate. lib. 1, cap. 12.

Ex cap. 9. Sapientia edificauit sibi domum, to. 5, lib. 17, cap. 4, & 20, to. 4, in quæst. vete. ac noui test. quæst. 52.

Initium sapientiæ timor domini, tom. 5, in lib. 83. quæst. 26. infra Ecclesiastici. 1. auth. 2.

Mulier stulta & clamorosa sedet in foribus domus suæ, ut vocet transeuntes, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 97.

Ex cap. 10. Qui nititur mendaciis, pascit vitos, to. 7, contra Cresco. Grā. li. 3, c. 9, in fine.

In multiloquio non deest peccatum. Ibid. lib. 1, cap. 1.

Anni impiorum minuuntur, to. 4, in quæst. vete. ac noui test. quæst. 33.

Ex ca. 13. Est quasi diues cum nihil habeat, & quasi pauper cum in multis diuitiis sit, to. 9, de 12. abusionum grad. grad. 8, in fine.

Sunt qui se diuites affectant nihil habentes, & c. tom. 10, ser. 212.

Egestas & ignominia ei qui deserit disciplinam, to. 4, in quæst. veter. ac noui testamen. quæst. 34.

Ex cap. 14. In corde prudentis requiescit sapientia tomo. 4, de essentia diuini. folio. 234, C.

Ex cap. 15. Victimæ impiorum abominabiles domino, tom. 7, contra epist. Parme. lib. 2, cap. 6.

Ex cap. 16. Hominis est animam præparare, tom. 7, contra duas epist. Pelag. lib. 2, cap. 8.

Diuinitas in labijs regis, to. 4, de essen. diuini. fo. 233, G.

Ante ruinam exaltabitur spiritus, to. 5, lib. 14, cap. 13.

Ex cap. 17. Omni tempore diligit, qui amicus est, to. 4, de amicitia, ca. 15, in fine, & ca. 18.

Ex cap. 20. Quis potest dicere, mundum est cor meum, tom. 6, de sancta virginitate, cap. 48.

Ex ca. 22. Diues & pauper obuierunt sibi, to. 4, in quæst. vete. ac noui test. quæst. 32.

Noli esse amicus homini iracundo, to. 4, de amicitia, cap. 12.

Ex ca. 23. Quando federis ut comedas cum principe, sapienter intellige quæ apponuntur tibi, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 17, & 48.

In auribus insipientium ne loquaris, tom. 7, contra Cresco. Gram. lib. 4, cap. 65.

Præbe mihi fili cor tuum, to. 9, de quatuor virtutibus charitatis.

Ex cap. 24. Septies in die cadit iustus, to. 5, lib. 11, cap. 31.

Ex cap. 25. Si esurierit inimicus tuus ciba illum, & c. to. 3, de doct. Christi. li. 3, cap. 16, to. 10, ser. 168.

Ex ca. 26. Vir linguosus non iustificabitur, to. 4, de amici. cap. 14, in fine.

Ex cap. 27. Laudet te alienus, & nō os tuū, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 26, & 58.

Meliora sunt vulnera diligentis, quam fraudulenta oscula odientis, tom. 7, contra literas Petilia. lib. 2, cap. 103, to. 4, de amicitia, cap. 27.

Ex ca. 30. Quis colligit ventos in sinum? to. 2, de sex quæst. 5, contra Pag. epi. 49, quæst. 5.

Auarus similis est inferno, to. 4, de salut. documen. cap. 30.

Catulus leonis fortior iumentis, tom. 6, contra Faustum, lib. 1, cap. 42.

Caput 31. exponitur, to. 10, ser. 217, & 218.

ECCLESIASTES.

Ex cap. 1. Vanitas vanitatum & omnia vanitas, to. 5, lib. 20, cap. 3.

Peruersi difficile corriguntur, tom. 7, contra Parmenia. epist. lib. 2, cap. 16.

Qui addit scientiam, addit & laborem, tom. 3, de spiritu & anima, cap. 49, in fine.

Ex cap. 2. Sapientis oculi in capite eius, to. 5, lib. 20, cap. 3.

Ex cap. 4. Væ soli: quia cum ceciderit, non habebit subleuantem se. tom. 3, de amicitia, cap. 5.

Ex cap. 5. Si quid nouisti deo, ne moreris reddere, supra psal. 75.

Ex cap. 7. Noli esse iustus multum. tom. 9, in

SACRAE SCRIPTURAE

in Euang. Ioan. tract. 95, to. 4, in quæst. vete. ac noui test. quæst. 15.

Fecit dominus hominem rectum, to. 5, li. 14, cap. 11.

Ex cap. 8. Est alia vanitas quæ sit super terram. Ibidem lib. 20, ca. 2.

Ex cap. 9. Nescit homo vtrum amore aut odio dignus sit, to. 3, de spiritu & anima, ca. 59.

Melior est canis viuus, leone mortuo. to. 4, in quæst. vete. ac noui testamen. quæst. 39.

Sicut pisces capiuntur hamo, & aues laqueo, sic homines, to. 3, de agone Christiano, ca. 7, in fine.

Ex ca. 10. Væ tibi terra cuius rex puer est, & cuius principes manē comedunt, to. 5, lib. 17, cap. 20.

Musca morituræ exterminant confectio-nem suauitatis, to. 7, contra Fulgen. Donat. articu. 14.

Ex ca. 12. Reuertatur puluis in terram suam, & spiritus ad deum suum, to. 3, de Gene. ad lit. lib. 10, cap. 9.

Deum time, & mandata eius obserua, hoc est omnis homo, to. 5, lib. 20, cap. 3.

CANTICORVM.

Ex cap. 1. Osculetur me osculo oris sui, to. 4, de amicitia, ca. 6.

Nigra sum, sed formosa. tom. 3, de doctrina Christiana. lib. 3, cap. 32, to. 10, ser. 201.

Annuncia mihi quem diligit anima mea, to. 10, de verbis domini, ser. 30.

Ex ca. 2. Ordinauit in me charitatem, to. 5, lib. 15, cap. 22, to. 4, de substantia dilectio. ca. 4, & 5, to. 10, de verbis domini, sermo. 7.

Leua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 99, to. 4, de amicitia, cap. 7.

Amore langueo. to. 9, in Solilo. animæ ad deum, cap. 11.

En ipse stat post parietem nostrum. to. 9, de visita infirmo. lib. 2, ca. 2.

Vox turturis audita est in terra nostra, to. 10, in lib. 50, ho. homi. 33.

Capite nobis vulpes paruulas, & c. to. 10, ser. 107.

Ex cap. 4. Hortus conclusus, fons signatus. to. 7, de baptis. contra Donat. lib. 5, ca. 27. Ibidem contra Cresco. gramma. lib. 2, c. 14, & 15.

Laui pedes meos, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 56, & 57.

Ex cap. 6. Sexaginta sunt reginæ, & octoginta concubinae, & adolescentularum non est numerus, to. 4, in lib. 83, quæst. quæst. 55.

merus, to. 4, in lib. 83, quæst. quæst. 55.

Dentes tui sicut greges ouium, to. 3, de doctri. Christiana. lib. 2, ca. 6.

Vna est columba mea, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 5.

Ex cap. 8. Quæ est ista quæ ascendit de deserto, to. 7, de gratia & libe. arbi. ad Valen. ca. 6.

Fortis est ut mors dilectio, to. 2, de sententia Iaco. Aposto. ad Hierony. epist. 29.

SAPIENTIAE.

Ex ca. 1. Spiritus sanctus disciplinæ effugiet fictum, tom. 7, contra literas Petilia. lib. 2, c. 26.

Spiritus domini repleuit orbem terrarum. to. 2, de præsentia dei, ad Dardanum, cap. 5.

Auris zeli audit omnia, to. 4, de essentia diuini. fo. 233, f.

Os quod mentitur, occidit animam, to. 4, de mendacio. cap. 5, & 16, to. 7, de natu. & gratia contra Pelag. ca. 15.

Deus mortem non fecit, to. 9, in Solilo. animæ ad deum, cap. 24, to. 7, de prædestina. dei, ca. 4, & 5.

Ex ca. 2. Inuidia diaboli mors intrauit in orbem terrarum, to. 7, de baptismo contra Donatist. lib. 4, c. 8, & 9. Ibid. de pecca. meri. & remis. lib. 1, cap. 9, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 12, ibidem de conflictu vitiorum & virtutum, ca. 6.

Ex ca. 3. Aestimata est afflictio exitus illorum, to. 4, in lib. quæstio. de exo. quæst. 143.

Qui abiicit disciplinam, infelix est, to. 9, de bono disciplinæ, c. 5.

Ex ca. 4. Iustus si morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit, to. 9, de vita Christiana, ca. 2.

Raptus est, ne malitia mutaret intellectum eius, to. 7, de prædestina. sanctorum, cap. 14.

Ex ca. 5. Tunc stabunt iusti in magna constantia aduersus, & c. to. 2, de correctio. Donatist. ad Bonifa. ca. 24, to. 7, contra. 2. Gauden. epist. lib. 2, cap. 27, & 29.

Ex cap. 6. Multitudo sapientium sanitas est orbis terrarum, to. 3, de doctrina Christiana. lib. 4, ca. 5, in fine.

Ex ca. 7. Attingit aut vbiq. pp suam munditiam, to. 6, de natu. bo. aduer. Manichæ. c. 29.

Vapor est quidam virtutis dei, to. 4, de incar. na. verbi, lib. 1, ca. 13, & 14.

Candor est luci æternæ, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 20, to. 3, de Trinitate. lib. 4, ca. 20, to. 10, de verbis domini, ser. 38, & 190.

Ex ca. 8. Attingit ergo à fine vsque ad finem fortiter, to. 1, de libe. arbi. lib. 2, ca. 11, to. 2, de præsentia dei, ad Dardanum, cap. 5, & 6.

INDEX AVTHORITATVM

Sortitus sum animam bonam. to. 3. de Gen. ad lit. lib. 10. ca. 7. & 17
 Scis quoniam aliter non possem esse continens. nisi deus det. to. 1. lib. 10. confessionum. ca. 2. 9. & 31. to. 4. de continentia. ca. 1
 Ex ca. 9. Corpus quod corrumpitur, aggrat animam. to. 5. lib. 13. cap. 16. lib. 19. ca. 4. to. 9. lib. 1. medita. ca. 37. to. 7. contra Pelagia. Hypogno. lib. 5
 Ex ca. 1. Omnia in mensura, numero, & pōdere disposuisti. to. 4. lib. 21. sentē. lēnt. 18. to. 3. de Gene. ad lit. lib. 4. ca. 3. 4. & 5. lib. 5. cap. 22. to. 7. contra Pelagia. Hypog. lib. 6. to. 4. in dialogo. Orosij. quēst. 39.
 Diligis omnia quę sunt, & nihil eorum quę fecisti. odisti. to. 4. ad Simplicianū, lib. 1. quēst. 2. to. 6. contra Adimantum Manichęi discipuli. ca. 17. to. 9. in Euan. Ioan. tract. 110
 Ex ca. 12. Semen illorum erat maledictum ab initio. to. 7. de nuptiis & concupiscen. ad Valer. lib. 2. ca. 8
 Ex ca. 15. Si peccauerimus, tui sumus. to. 4. de fide & ope. ca. 22
ECCLESIASTICI.
 Ex ca. 1. Timenti deum, bene erit in extremis. to. 4. in lib. 8. quēst. 36. to. 9. de cōfili. uitio. & virtu. ca. 3
 Initium sapientię timor domini. supra Proverb. 9. autho. 2. to. 9. in epist. Ioan. tracta. 9
 Fili concupiscens sapientiam, conserua iustitiam, & deus prębebit illam tibi. to. 6. contra Faustum. lib. 22. cap. 53
 Ex cap. 2. Vę duplici corde. to. 9. in Euan. Ioan. tract. 7
 Ex ca. 3. Honora patrem tuū ut superueniat tibi benedictio. supra Exo. 20. autho. 5
 Quanto magnus es, humilia te in omnibus. to. 6. de sancta virginitate. ca. 31
 Altiora te ne quęsieris. to. 6. ad Orosium cōtra Priscillianistas. ca. 11
 Ignem ardentem extinguit aqua, & elemosyna resistit peccatis. to. 9. de rectitu. catho. conuersa.
 Ex ca. 4. Nō cōtradicas verbo veritatis ullo modo. to. 7. contra epist. Parmenia. libr. 3. cap. 6
 Ex ca. 5. Non tardes conuerti ad dominum. to. 4. in quēst. super Matth. quēstio. 11. to. 10. in lib. 50. homi. ho. 13. Eodem. ser. 102
 Ex ca. 6. Multi pacifici sunt tibi, & consiliarius tibi sit unus de mille to. 4. de saluta. documen. ca. 6
 Amicus medicamentum est uitę. to. 4. de amicis. cap. 5

Ex ca. 7. Vindicta carnis impii, ignis & vermis. to. 5. lib. 21. cap. 9
 Noli esse iustus multum. to. 3. de sententijs excerpt. ex August. nu. 365
 Memorare nouissima, & in eternū non peccabis. to. 9. de specu. peccatoris. ca. 3. 4. & 5
 Ex cap. 10. Initium omnis peccati, superbia. to. 1. de Musica. lib. 6. cap. 13. to. 3. de Gene. ad lit. lib. 11. ca. 15. to. 7. de natu. & gratia. contra Pelag. ca. 29. to. 5. lib. 12. ca. 6. to. 9. in Euan. Ioā. tracta. 25. lib. in epist. Ioan. tract. 8
 Ex ca. 11. Bona & mala, vita & mors a deo. to. 4. in quēst. vete. ac noui test. quēstio. 34. to. 3. de sententijs excerpt. ex August. num. 303
 Ex ca. 12. Altissimus odio habet peccatores. to. 6. contra Adimantum Manichęi discipulum. ca. 17
 Da misericordiam, & ne suscipias peccatōrē. to. 3. de doctrina Christiana. lib. 3. ca. 16
 Iustifica animam tuam. to. 4. in quēstio. uete. ris ac noui test. quēstio. 22
 Ex ca. 15. Non est speciosa laus in ore peccatoris. to. 7. contra epist. Parmeni. li. 2. ca. 12. to. 9. lib. 1. medic. 33. ibi in Solilo. aīa ad deū. ca. 10
 Ex ca. 17. Deus creauit de terra hominem: secūdm imaginem suam, fecit illum supra Gen. 1. autho. 14
 Creauit ex nihilo adiutorium simile sibi. supra Gen. 2. autho. 14. & 15
 A mortuo, quasi nihil perit confessio. to. 10. de verbis domini. ser. 8
 Ex ca. 18. Qui uiuit in eternum, creauit omnia simul. to. 3. de Gen. ad lit. lib. 5. ca. 23. lib. 6. ca. 3. to. 3. de mira. fa. scriptu. lib. 1. ca. 1
 Post concupiscen. tuas non eas. to. 7. de nuptiis & concupis. ad Vale. lib. 1. cap. 26
 Ex ca. 19. Qui spernit modica, paulatim decedit. to. 9. de decē chordis. c. 11. to. 4. de saluta. docu. ca. 34
 Ex ca. 21. Fili peccasti, nō adicias iterum. to. 7. de nuptiis & concupiscen. ad Valer. lib. 1. ca. 26
 Ex ca. 24. Qui edunt me, adhuc esurient: & qui bibunt me, adhuc sitient. to. 3. de trini. lib. 15. ca. 2
 In tribus placuit spiritui meo, & c. to. 10. sermo. 169
 Ex ca. 25. A muliere initium factum est peccati, & per illam omnes morimur. to. 7. de peccata. me. & remis. lib. 1. ca. 16
 Ex ca. 26. Mulier ebria ira est magna, & contumelia eius & turpitudine non regetur. to. 9. in sermo. de sobrie. & virgi. ca. 3
 Ex ca. 27. Stultus ut luna mutatur, tomo. 2. ad

SACRAE SCRIPTURAE

ad inquisitiones Ioā. sol. 117. A
 Qui denudat arcana amici, perdit fidem, to. 4. de amici. cap. 13
 Ex cap. 28. Relinque fratri tuo nocente, to. 9. lib. 2. medi. cap. 12
 Ex cap. 29. Perde pecuniam propter fratrem, & amicum. to. 4. de amici. cap. 25
 Ex cap. 30. Miserere animę tuę placens deo. to. 3. in Enchiridio ad Laurentium. cap. 76. to. 5. lib. 21. ca. 27. to. 10. ser. 102
 Ex ca. 31. Beatus vir qui post aurum nō abiit, nec sperauit in pecunie thesauris. to. 10. in lib. 50. homi. 9
 Ad mensam magnam sedisti, scito quoniam talia te oportet preparare. to. 10. in primo ser. pluri. martyrum
 Ex cap. 34. Qui offert sacrificium ex rapina, quasi qui victimat filium in conspectu patris sui. to. 4. de saluta. documen. cap. 53
 Qui baptizatur a mortuo, & iterum tangit mortuum, quid proficiat lauatō illius? to. 7. contra literas Petilia. lib. 1. cap. 11. & 15. ibidē contra Cresco. Gramm. lib. 2. cap. 24. 25. & 27
 Dona iniquorum non probat altissimus. supra Proverb. 15
 Ex cap. 36. Miserere nostri deus omnium, & respice nos, & immitte timorem tuum. to. 5. lib. 17. cap. 20
 Ex cap. 37. Qui sophisticē loquitur, odibilis est. to. 3. de doctr. Christiana. lib. 2. cap. 31
 Ex cap. 39. Opera domini vniuersa bona valde. supra Gen. cap. 1. autho. 17
 Ex cap. 40. Graue iugum super filios Adā, to. 7. contra Pelagia. Hypog. lib. 5. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 66
 Ex cap. 42. Melior est iniquitas viri, quam mulier benefaciens. to. 3. de spiritu & anima. cap. 11. in fine
 Ex cap. 44. Enoch placuit deo, & translatus est in paradysum, vt det gentibus sapientiam, to. 3. de mira. fa. scrip. lib. 1. cap. 3
ESAI AE.
 Item ex cap. 1. Cognouit bos possēssorem suum, & asinus pręsepe domini sui, Israel autem me nō cognouit. to. 9. de bono discip. ca. 6. to. 6. contra iudeos. Paga. & Aria. cap. 13
 Cum extenderitis manus vestras, non exaudiam vos. to. 9. de vita Christiana. cap. 11
 Lauamini, mundi estote. to. 1. lib. 13. confess. cap. 19. to. 10. in ult. ser. primę dominicę quadragesimę.
 Ex cap. 2. De Sion exibit lex, & verbum domini de Hierusalem. to. 5. lib. 18. cap. 50.
 Ex ca. 3. Popule meus, qui te beatū dicunt,

ipsite decipiunt. to. 4. in lib. 83. quēst. 9. 59
 Ex ca. 5. Ipse iudicabit extrema terrę. to. 5. lib. 17. cap. 4
 Vę qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis. to. 9. in Euan. Ioan. tract. 10
 Vę vobis qui dicitis bonum malum, & malum bonum. to. 3. in Enchi. ad Lauren. capit. 13. & 19
 Ex cap. 6. Vidi dominum sedentem super solium excelsum & eleuatum. to. 6. cōtra Adimant. Manichęi discipulum. cap. 28. to. 2. de vido deo. ad Pauli. cap. 9
 Sanctus, sanctus, sanctus dominus deus exercituum. to. 3. de fide. ad Petrum diaconū. c. 1
 Vir pollutus labijs ego sum. to. 9. libro. 1. medi. cap. 33
 Oculos eius claudē, ne forte videat oculis suis. to. 7. contra Pelagianos Hypog. lib. 6
 Ex cap. 7. Si non credideritis, non permanebitis. to. 9. in Euan. Ioan. tra. 27. to. 10. de verbis domini. ser. 51 & de verbis Apo. ser. 27
 Ecce virgo concipiet, & c. to. 10. in 2. sermo. Natiuita. domini. ser. 40
 Buryrum & mel comedet. to. 4. in lib. annota. in Iob. cap. 20
 Ex cap. 8. Antequam puer sciat vocare patrem, & c. to. 10. in 4. ser. Epiphanię.
 Ex cap. 9. Erit principatus super humerum eius. to. 10. ser. 71
 Ex cap. 10. Reliquię saluę fiēt. s. 1. 17. c. 5
 Ex ca. 11. egredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet. to. 9. de Symbo. ad Catech. li. 3. cap. 4. to. 10. in primo sermone Annunciationis Marię.
 Ex cap. 14. Quomodo cecidisti de cōlo Lucifer, qui mane oriebaris. to. 3. de Genesi ad lit. lib. 11. cap. 24
 Sedebo in monte testamenti in lateribus aquilonis. to. 3. de mirab. sacre scrip. li. 1. ca. 2
 Ex cap. 26. Tollatur impius, ne uideat gloriam dei. to. 2. de viden. deo. ad Pauli. ca. 6. circa finem. to. 6. contra serm. Aria. cap. 11
 Viuunt mortui tui, interfecti mei resurgēt. to. 5. li. 20. ca. 21. to. 9. de conso. mortuorum. lib. 2. cap. 2
 Terra impiorum cadet. tomo. 5. libro. 20. cap. 21.
 Ex cap. 29. Populus iste ore suo & labijs glorificat me, cor autem eius longe est a me. to. 6. contra Faustum. lib. 22. ca. 55. to. 4. de saluta. docu. cap. 38.
 Ex cap. 38. Ecce ego adiciam super dies tuos quindecim annos. to. 3. de Gen. ad lit. lib. 6. cap. 17

INDEX AVTHORITATVM

Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ meæ, to. 1. lib. 2. confess. cap. 1.

Ex cap. 40. Omnis caro fœnum, to. 4. in lib. 83. quæst. quæst. 61. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 7. to. 1. de verbis domini, ser. 16. & 42.

Exalta vocem, & noli timere, to. 6. de quinque hæresibus, cap. 6.

Quis appendit tribus digitis molem terræ? to. 9. in Soliloq. animæ ad deum, cap. 28.

Ex cap. 42. Dedi spiritum meum super eum to. 7. de anima & eius origine, ad Renatum, li. cap. 14.

Tacui, semper filii: nūquid semper tacebo? to. 9. de ouibus, cap. 3. to. 4. in quæstio. vet. ac noui testamenti, quæstio. 1.

Ex cap. 45. Ego dominus & non est aliter, formans lucem, & creans tenebras: faciens pacem, & creans malum, to. 6. contra Adimantū Manichæi discipulum, cap. 27. Ibidem, contra Epist. Manichæi, cap. 38. ibidem, contra aduerfarium legis & prophetarum, lib. 1. cap. 23. to. 7. de prædestinatione dei, cap. 4.

Ex ca. 46. Redite præuicacatores ad cor. to. 9. in Euang. Ioan. tractatu. 18.

Ex cap. 48. Misit me pater & spiritus eius, to. 10. in 2. ser. Natiui. domini.

Ex cap. 51. Nolite timere opprobriū hominum, to. 2. de sex quæst. contra Paganos, quæst. 6.

Ex cap. 52. Gratis venundati estis & sine argento redimemini, to. 4. in lib. quæstionum. super Iudi. quæstio. 17. to. 9. in Euang. Ioanis, tractatu. 41.

Quam pulchri super montes pedes prædicantis pacem, to. 6. contra Faustum, lib. 3. 2. cap. 10.

Recedite, recedite, exite inde, pollutum nolite tangere, to. 7. contra epist. Parmenia. lib. 3. cap. 4. ibidem. In breui. in colla. tertij diei, loco. 4. to. 10. de verb. domini, ser. 18.

Ecce intelliget seruus meus, exaltabitur & leuabitur, to. 5. lib. 18. cap. 29.

Cap. 53. Pro parte exponitur, to. 10. in lib. homi. homi. 3. 6.

Item ex cap. 53. Quis credidit auditui nostro, & brachium domini cui reuelatū est ibidem, cap. 19. to. 6. contra sermo. Aria. cap. 12. to. 9. in euange. Ioan. tractatu. 48. & 53.

Generacionem eius quis enarrabit? to. 9. in euangelio Ioannis, tractatu. 31. ibid. de symb. ad Catechumenos, lib. 1. cap. 3. & lib. 2. cap. 3.

Ex cap. 54. Lauda sterilis quæ non parit, to. 4. in quæstio. vet. ac noui testamen. quæ-

stio. 40.

Erunt omnes docibiles dei, to. 7. contra Pelagi. & Cœlestium, de gratia Christi, lib. 1. ca. 13. ibidem, de prædesti. sanctorum, cap. 8.

Ex cap. 55. Quærite dominum dum inueniri potest, to. 9. in Solilo. animæ ad deum, cap. 31. ibid. in manua. cap. 4.

Ex cap. 56. Domus mea domus orationis vocabitur, to. 4. in quæst. vet. ac noui testam. quæst. 44.

Ex cap. 57. Spiritus à facie mea egredietur, & flatus ego faciam, to. 3. de Gene. ad lit. lib. 7. cap. 3. & lib. 10. ca. 6. to. 7. de anima & eius origine, ad Rena. lib. 1. cap. 14.

Caput. 58. pro parte exponitur, to. 10. in li. 50. ho. ho. 7. eod. ser. 106. & 172.

Item ex cap. 58. Frange esurienti panem tuum, to. 4. de salutari documen. cap. 5. & cap. 31. to. 10. in lib. 50. hom. ho. 18. eod. ser. 1. in sabba. post cineres.

Ex cap. 59. Iniquitates vestre diuiserunt inter vos & deum vestrum, to. 9. in euang. Ioan. nis, tractatu. 41.

Ex cap. 64. Oculi nō vidit deus absque te, quæ præparasti expectantibus te, to. 9. li. 2. meditatio. cap. 18.

Ex cap. 66. Cœlum sedes mea, terra autem scabellum pedum meorum, to. 6. contra Adimant. Mani. discip. cap. 10. to. 4. de essentia diuinita. fo. 233. L.

Omnia hæc manus mea fecit, to. 4. de essentia diuinita. fo. 233. H.

Ossa vestra quasi herbe germinabūt, to. 5. lib. 20. cap. 21.

Egredientur, & videbunt cadauera virorū qui præuicacati sunt, ibidem, cap. 22.

Vermis eorum non morietur, to. 4. ad Orosum contra Priscilianistas. cap. 6. to. 5. lib. 21. cap. 9. to. 3. de spiritu & anima, cap. 56.

HIEREMIAE.

Ex cap. 1. Ollam succensam video à facie aquilonis, to. 10. Ad fratres in cre. ser. 12.

Priusquam te formarem in vtero. no. te. to. 3. de Ge. ad literam, lib. 6. cap. 8. & 9.

Ex cap. 8. Pax, pax, & ecce nō est pax, to. 10. in primo ser. de Apostolis.

Ex cap. 9. Mors ascendit per fenestras vestras, to. 9. de honestate mulierum, cap. 4. in fine.

Qui gloriatur, in domino gloriatur, to. 7. de bono perseverantia, cap. 14.

Ego sum dominus, qui facio misericordiā & iudicium & iustitiam in terra, to. 5. lib. 17. cap. 4.

SACRAE SCRIPTURAE

Ex cap. 10. Scio domine, quia non est hominis via eius, &c. Corripe me domine, to. 7. de peccatorum meritis & remissione, lib. 2. ca. 17.

Ex ca. 13. Ecce faciet dominus nouum super terram. Fœmina circundabit uirum, to. 10. ser. 5. Natiui. domini.

Ex ca. 15. Facta est mihi quasi mendacium aquarum infidelium, to. 7. contra literas Petilia, lib. 2. cap. 102.

Si separaueris preciosum à vili, quasi os meum eris, to. 1. lib. 13. confess. cap. 20.

Ex cap. 16. Ego mittam piscatores multos, dicit dominus, & piscabuntur eos, to. 9. de utilitate ieiunij.

Domine fortitudo mea, & robor, & refugium meum in die tribulationis, to. 4. de consensu. euang. lib. 1. cap. 26.

Ex cap. 17. Maledictus homo qui confidit in homine, to. 3. in enchi. ad Laurentium cap. 14. to. 6. contra Faust. lib. 13. cap. 8. to. 7. contra Parme. episc. lib. 2. cap. 4. ibi. contra literas Petilia. lib. 1. cap. 3. ibidem de gratia & liber. arbitri. ad Valent. cap. 4. to. 4. de continentia, capite. 4.

Prauum est cor hominis & inquerutabile, quis cognosceret illud? to. 6. contra Faustum, li. 13. cap. 8.

Perdix fouet quæ non peperit, ibid. cap. 12. to. 9. de pasto. cap. 12.

Sana me domine, & sanabor, to. 9. lib. 1. medi. cap. 36.

Confundantur qui me persequuntur, to. 6. contra Faustum, lib. 13. cap. 16.

Ex cap. 18. Sicut lutum in manu figuli, ita vos in manu mea, to. 4. de essent. diuinitatis fol. 233. H.

Ex cap. 23. Cœlum & terram ego implebo, to. 5. lib. 22. cap. 29. to. 2. de præsen. dei, ad Dar. da. cap. 5. to. 9. in euang. Ioan. tract. 36. & to. 3. lib. de Trini. cap. 5.

Quid paleis ad triticum? dicit dominus, to. 7. contra epist. Parme. li. 3. ca. 3. ibi. contra Donati. post colla. cap. 10.

Qui furantur verba mea, to. 3. de doctrina Christiana, lib. 4. cap. 29.

Ex cap. 26. Repente loquar ad gentem, vt pro peccatis suis faciam eis malum, &c. to. 10. ser. 102.

Ex cap. 31. Patres comederunt uiam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt, to. 7. contra Iulia. Pela. lib. 6. cap. 12.

Ecce dies venient & ferram domni Israel, & domui iuda fœdus nouum. ibi. ca. 19. in fine.

Dabo legem meam in visceribus eorum, to.

3. de spiritu & litera, ad Marcelli. ca. 20. & 21. Et ero eis in deum, & ipsi erunt mihi in populum, ibidem, cap. 22.

Non docebit vltra uir proximum suum ibi dem, cap. 24. & 28. circa finem.

Ex cap. 32. Eduxisti populum tuū israel de terra Aegypti, in manu robusta & brachio extento, to. 4. de essentia diuinita. f. 233. G. in fine.

Fugite de medio Babylonis, vt saluet vnusquisque animam suam, to. 5. li. 18. cap. 18.

THRENORVM.

Ex cap. 1. Os eius ad iracundiā prouocauimus, to. 4. de essentia diuinita. fol. 233. G.

Ex cap. 4. Spiritus vultus nostri Christus dominus, cui diximus quod in mēbra eius viuemus in gentibus, to. 4. de incarnatio. verbi, lib. 2. cap. 1.

EZECHIELIS.

Ex cap. 11. Auferam cor lapideum de carne eorum, & dabo eis cor carneum, to. 6. contra Fau. li. 18. cap. 4. to. 7. de gratia & libe. arbitri. ad Valenti. cap. 4.

Ex cap. 16. Pater tuus Amorrhæus & mater tua Cethæa, to. 9. in euang. Ioan. tracta. 42.

Hæc fuit iniquitas sororis tuæ Sodomæ, scilicet turitas panis, to. 9. de conflictu vitio. & virtutum, cap. 20.

Iustificasti Sodomam, to. 6. contra Faustum, lib. 22. cap. 61.

Ex cap. 18. Patres comederunt uiam acerbam, supra Hieremiam, ca. 31. autho. i.

Anima quæ peccauerit, ipsa morietur, to. 7. contra Dona. post colla. cap. 7. to. 4. in li. quæstio. super Deut. quæst. 42. ibidem, in quæstio. super iosue, quæst. 1. 8. & 9. to. 6. contra aduer. leg. & Prophe. lib. 1. ca. 16. to. 7. contra Iulia. Pela. lib. 6. ca. 4. & 12. to. 9. in Apocalyp. Ioan. tract. 3. to. 3. de spiritu & anima, cap. 56, & in sententijs sententia. 4.

Filius non portabit iniquitatem patris, nec pater iniquitatem filij, to. 7. contra Dona. post colla. ca. 7. to. 4. in quæst. super Deut. quæst. 42. ibid. in quæst. super iosue, quæst. 1. 8. & 9.

Cum auerterit se impius ab impietate sua, quam operatus est, animam viuificabit, to. 9. in euang. Ioan. tract. 33.

Non letaberis in perditione morientium, to. 9. in li. 1. meditatio. cap. 39.

Ex cap. 28. Tu signaculum multitudinis, & corona decoris, to. 3. de Ge. ad litera. li. 11. ca. 25.

Ex cap. 33. Ille in iniquitate sua morietur, sanguinem autem eius de manu speculatoris requiram, to. 5. lib. 1. cap. 9.

Quacunque hora peccator ingemuerit, &

INDEX AVTHORITATVM

& conuersus fuerit, &c. to. 4. de vera, & falsa poenitent. cap. 17. to. 9. de conflictu vitorum, & virtut. cap. 15

Ex cap. 34. Lac comedebatis, & lanis operiebimini, &c. tomo. 9. de pasto. cap. 2. 3. & 4

Dispersi sunt oues meae quod non esset pastor. Ibid. cap. 8

Ex cap. 26. Sanctificabo nomen meum magnum, quid figurat, tomo. 3. de doctri. Christiana. lib. 2. cap. 34

Adducam vos in terram vestram, &c. & habitabitis in terra qua dedi patribus vestris. Ib.

Porta haec clausa erit & non aperietur, to. 10. in. 2. ser. Na. do. & ser. 14

Ex cap. 44. Vinum non bibit omnis sacerdos, to. 6. de sancta virginitate. cap. 1

DANIELIS.

Vide t. 3. de mira. fa. scrip. li. 2. c. 30. 32. & 34

Ex cap. 2. Abscisus est lapis de monte sine manibus, to. 9. in euang. Ioan. tracta. 7. & 9. Ibi dem in epist. Io. tracta. 1. tomo. 6. contra iudeos, Paga. & Aria. cap. 12

De tribus pueris missis in fornacem ignis, to. 10. ser. 1240.

Ex cap. 3. Angelus autem domini descendit cum Azaria & socijs eius in fornacem, to. 3. de mira. sac. scrip. li. 2. c. 31

Lux & tenebrae laudabunt dominum, to. 6. de natu. boni aduer. Manich. ca. 16. tomo. 7. contra literas Petilia. lib. 2. cap. 92

Deus est qui consolatur humiles, tomo. 6. contra ser. Aria. cap. 19. circa finem

Ex cap. 5. Apparuerunt digiti quasi manus hominis scribentis contra candelabrum, tomo. 3. de Gene. ad literam, lib. 12. cap. 11

Ex cap. 6. Daniele rex in lacum inuitus misit, tomo. 7. contra lit. Petilia. lib. 2. ca. 92. to. 3. de mira. sac. scrip. li. 2. cap. 32

Ex cap. 7. Vestimentum eius candidum quasi nix, & capilli capitis eius quasi lana munda, to. 4. de essen. diuinitatis, fo. 233. E. to. 3. lib. 2. de Trinit. ca. 18

Ex cap. 9. Cum venerit sanctus sanctorum cessabit unctio vestra, to. 6. contra Iuda. pa. & Aria. cap. 12

Vique ad antiquum dierum peruenit, & in conspectu eius obtulerunt eum, tomo. 6. contra Faust. li. 12. ca. 44. to. 3. lib. 2. de Trinit. cap. 18

Horruit spiritus meus, to. 5. li. 20. ca. 23

Ex cap. 12. Veniet tempus, quale non fuit ex quo gentes esse coeperunt, ibid.

Ex cap. 13. Susanna casta, duobus falsis testibus accusata fuit, tomo 9, in euange. Ioan. tra. 36, tomo. 10. ser. 242

O S E E.

Ex cap. 1. Vade sume tibi uxorem fornicationum, & fac tibi filios fornicationum, to. 6. contra Faustum, lib. 2. cap. 80. & 89

Et congregabuntur filii Iuda, & Israel pariter, to. 5. lib. 18. cap. 28

Ex cap. 2. Desponsabo te mihi in fide, to. 10. ser. 8. Nati. domini,

Ex cap. 3. Quia dies multos sedebunt filii Israel sine rege, & sine principe. ibid.

Ex cap. 6. Viuificabit nos post duos dies in die tertia suscitabit nos. Ibid. to. 10. ser. 90

Misericordiam, non sacrificium volui, to. 6. contra Faustum, li. 20. ca. 16. to. 5. lib. 10. cap. 5

Ex cap. 13. Absorpta est mors in victoria, to. 7. de pecc. meri. & remissi. lib. 3. cap. 11

IOELIS.

Ex cap. 1. Iobed, Michaeas, & Ionas, nouo testamento congruentia prophetauerunt, tomo. 5. lib. 18. cap. 30

Ex cap. 2. Omnis qui inuocauerit nomen domini, saluus erit. tomo. 2. in quaest. Hilarii, quaest. 2, fo. 82, L, & to. 10. de verbis Apostoli, ser. 15

Conuertimini ad me in toto corde uestro, tomo. 10. ad fratres in ere. ser. 30

A M O S.

Ex cap. 1. Amos in diebus Osae regis propheta se scribit, to. 5. lib. 18. cap. 27

A B D I A E.

Quae in Abdia, in Naum, & Abacuch, de salute mundi in Christo praenunciata reperiuntur, to. 5. libro. 18. cap. 31

In monte Sion erit saluatio, ibidem

Ascendent saluatores in montem Sion iudicare montem Esau. Ibidem

IONAE PROPHETAE.

Ex cap. 2. Erat Ionas in ventre ceti, tribus diebus & tribus noctibus, tomo 4, in quaestio. Euange. libro 1, cap. 7, tomo 2, de sex quaestio. contra Paga. quaest. 6, tomo 5, libro 18, cap. 44

to. 9, de symbolo ad catechumenos, libro 4, capite 6. tomo 10, sermo. 153

Ex cap. 3. Adhuc quadraginta dies & Ninive subuertetur, tomo 5, libro 18, capite 44

Viri Ninuitae poenitentiam egerunt in hac vita, tomo 5, libro 21, capite 24

EX MICHEA.

Ex capite 4. Erit in nouissimo dierum mons domus domini praeparatus in uertice montium, tomo 5, libro 18, capite 30

Ex cap. 5. Et tu Bethleem Effrata paruulus es in milibus iuda, ib. & to. 10, in ser. epiphaniae

Ex capite 6. Curuabo genu deo excelso, &c. tomo.

S A C R A E S C R I P T V R A E

to. 10, ser. 236. & 237

Ex ca. 7. Inimici hominis domestici eius, to. 5. lib. 16. cap. 5

N A V M.

Ex cap. 2. Ascendit qui dispergit coram te, qui custodiat obsidionem, to. 5. lib. 19. cap. 31

Quae in Naum & Abdia & Abacuch de salute mundi in Christo pronunciata reperiuntur, ibidem.

A B A C V C H.

Ex cap. 2. Iustus ex fide uiuit, tomo 5. lib. 19. cap. 4. to. 7. contra. 2. episto. Pelagia. ad Bonifa. lib. 1. cap. 3, & libro. 3. cap. 5

Ex cap. 3. Domine opus tuum, in medio annorum uiuifica illud, to. 6. contra iudeos, cap. 13.

In medio duorum animalium cognosceris, tomo. 5. lib. 18. ca. 32. tomo 6. contra iuda. pa. & Aria. cap. 13

Deus ab Aphrico venit, & sanctus de monte umbrato, ibidem, tomo. 9. de pastori. cap. 15. & 16.

Stetit & mensus est terram, to. 4. de essentia diuinitatis. fo. 234, d.

Eleuatus est sol, & luna stetit in ordine suo, to. 5. lib. 18. cap. 32

S O P H O N I A E.

Ex cap. 2. Horribilis dominus super eos, & attenuabit omnes deos terrae, to. 5. lib. 18. cap. 33.

De Christo & vocatione gentium, quae Hieron. is & Sophonias propheticis spiritu sunt praefati, ibidem

A G G A E I.

Ex cap. 2. Adhuc vnum modicum, & ego commouebo coelum & terram & mare, to. 5. lib. 18. cap. 35

Meum est aurum & meum est argentum, tomo 10. in libro 50, homi. homi. 30

Si tetigerit inquinatus in animam horum aliquid, si inquinabitur, to. 7. contra Fulgen. Do. na. artic. 16

Omnis qui accesserit illo, inquinabitur, to. 7. contra Dona. post. colla. cap. 10

Z A C H A R I A E.

Ex cap. 1. Conuertimini ad me, & ego conuertar ad vos, to. 7. de gratia & libe. arbi. ad Valentinum, cap. 5

Ex cap. 2. Dixit mihi angelus, qui loquebatur ad me, to. 3. de Gene. ad literam, lib. 9. ca. 2

ibidem, in Enchirid. ad Laurentium, cap. 59

Qui tetigerit vos, tangit pupillam oculi mei, tomo 5, lib. 20, cap. 30

Ex cap. 3. Iudicium verum iudicate, to. 10,

sermone 202

Ex ca. 9. Tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vinetos tuos, to. 5. lib. 18. cap. 35

Ex ca. 12. Fingens spiritum hominis in eo, to. 7. de anima & origine eius, ad Renatum, lib. 1. cap. 14

In die illa quaeram conterere omnes gentes, quae veniunt contra Hierusalem. to. 5. lib. 20, cap. 30

Ex cap. 14. Exibunt aquae viuae de Hierusalem, medium earum ad mare Orientale, & medium earum ad mare nouissimum, to. 7. contra Fulgen. Donati arti. 5

M A L A C H I A E.

Ex cap. 1. Iacob dilexi, Esau autem odio habui, tomo. 4. ad Simplicianum lib. 1, quaestio. 2, to. 3, in enchiridio ad Laurentium, cap. 98

Caecas & lufcas offeris mihi, non haec suscipiam de manibus vestris, to. 4, in quaestio. vete. ac noui testamen. quaestio. 5

Ex cap. 3. Statim veniet ad templum suum dominator, quem vos queritis, to. 5. lib. 18. c. 35

Quis poterit cogitare diem aduentus eius, to. 5. lib. 20, cap. 25

Sacrificium Iudae placebit domino. ibidem, cap. 26

Ego dominus & non mutor, to. 4, de essentia diuinitatis, fo. 233. D. to. 5. lib. 20, cap. 26

Ex ca. 4. Mementote legis Moyfi serui mei, quam mandauit ei in Ore. ibidem, cap. 28

Ecce ego mittam vobis Heliam Tesbitem antequam veniet dies domini. ibid. ca. 29

Conuertet cor patrum ad filios. ibid.

1. MACHABAEORVM.

Ex cap. 2. Abraham in tentatione fidelis inuentus est, supra Gene. 22, auth. 2

Daniel in sua simplicitate liberatus de ore leonum, supra Danie. cap. 6

2. MACHABAEORVM.

Ex cap. 7. Nescio qualiter in vtero meo apparuistis, neque enim spiritum & animam donavi vobis. tomo 7, de anima & origine eius, ad Rena. lib. 1, cap. 14, & 15

Ex cap. 14. Razias a lege domini sui non est auersus, to. 7, contra secundam Gauden. epist. lib. 2, cap. 23

M A T T H A E I.

Vide to. 4, in quaest. Euan. lib. 1, per totum, ibidem de consen. Euan. per quatuor li. ibide, in quaest. Euan. secundum Matth. per totum, to. 3, in speculo de euang. secundum Matth.

Ite ex ca. 1. Liber generationis Iesu Christi, tomo. 4,

INDEX AVTHORITATVM

4. tomo 4. fo. 204. h. 1.
Jacob genuit Ioseph. to. 4. de consen. Euan-
gelista lib. 2. cap. 3.
Christi generatio sic erat. tomo 10. f. 48. b. c.
Cum esset desponsata. Istud Euangelium ex-
ponitur to. 10. in 14. sermo. Natiuitatis domi-
ni.
Quod in ea natum est, de spiritu sancto est,
tomo 2. de praesentia dei. ad Darda. cap. 16. t. 3.
in Enchi. ad Lauren. cap. 37. & 38.
Ecce angelus apparuit illi in somnis. to. 3. in
Enchi. ad Lauren. ca. 59.
Noli timere accipere Mariam coniugem
tuam. to. 7. de nuptijs & concupiscen. ad Vale.
lib. 1. ca. 11. to. 7. contra Iulia. Pelag. lib. 5. c. 9.
Caput 2. exponitur tomo 10. ser. 199. & 300.
21. Ex cap. 2. Stella Magorum. to. 3. de mira. fa-
cra scriptu. lib. 3. cap. 4.
Ite & interrogate diligenter de puero, vt &
ego veniens adorem eum. to. 6. contra Iudcos,
Paganos, & Arianos, ca. 10.
Per aliam viam reuersi sunt in regionem
suam. to. 3. de trinitate, lib. 4. cap. 12.
Occidit pueros qui erat in Bethlehẽ a bima-
tu, & c. to. 4. in quaestio. Euange. super Matth.
quaestio. 1.
3. Ex cap. 3. Poenitentiam agite, appropinqua-
bit. n. regnum coelorum. to. 9. de tempore Bar-
barico, cap. 2. infra, cap. 4. autho. 4.
Vox clamantis in deserto. sermo. 1. Natiui.
Ioan. Baptift. & primo sermone decollationis
eiusdem.
Facite dignum fructum poenitentiae. to. 5.
lib. 2. ca. 27. to. 4. de vera & falsa poenitentia,
ca. 2. t. 10. in vult. ser. primae dominicae in qua
dragesi.
Potens est deus de lapidibus istis suscitare fi-
lios Abrahæ. to. 10. ser. 24. Natiui. domini.
Iam securis ad radicem arboris posita est to-
mo 6. de contritione cordis. c. 4.
Veniet ferens ventilabrum in manu sua, &
mundabit arcem suam. t. 7. contra Donat. post
colla. cap. 10.
Hoc euangelium to. um exponitur to. 10.
de verb. do. sermo. 63. Eodem ser. 2. infra octa.
epiphaniae.
Christus a Ioanne baptizatus fuit in Iorda-
ne, to. 3. de mirabi. sacrae scripturae, lib. 3. cap. 5.
Spiritus sanctus in columbae specie descen-
dit. to. 9. in episto. Ioannis, tractatu. 7. circa fi-
nem. to. 3. de trinitate, lib. 3. cap. 5. & 6.
Hic est filius meus dilectus, in quo mihi
complacui, tomo 4. de consen. euange. lib. 2.
cap. 14. to. 6. contra ser. Aria. cap. 13.

4. Ex ca. 4. Ductus est Iesus in desertum a spi-
ritu. to. 5. lib. 9. cap. 21. to. 3. de mirabi. sacrae
scripturae, lib. 3. cap. 6.
Cum ieiunasset quadraginta diebus & qua-
draginta noctibus. to. 4. de salutaribus docu-
mentis, cap. 5.
Dic vt lapides isti panes fiant. t. 10. de verb.
domini, ser. 41.
Poenitentiam agite, appropinquabit enim
regnum coelorum. supra cap. 3. tomo 1. lib. 13.
confessionum, cap. 12. to. 9. de poeniten. me-
dici. cap. 2.
Venite post me, faciam vos fieri piscatores
hominum. tomo 4. de fide & operibus, cap. 17.
in fine.
Capitulum quintum exponitur per totum.
tomo 4. de sermone domini in monte, libro pri-
mo.
Ex cap. 5. Videns Iesus turbas, ascendit in
montem, tomo 4. de ser. domini in monte, lib.
1. in principio.
Beatitudines istae exponuntur tomo 10. fo.
321. & 327.
Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est
regnum coelorum, tomo 9. de 12. abusio-
num gradibus, gradu 8. tomo 10. sermo.
110.
Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabun-
tur. tomo 9. lib. 1. meditatio. cap. 36. ibidem, in
lib. scalae paradi. cap. 6. ibidem de conflictu vi-
tiorum & virtutum. cap. 21.
Beati qui siciunt, & esuriunt iustitiam,
quoniam ipsi saturabuntur. to. 9. in Euangelio
Ioannis, tractatu 26.
Beati mundo corde, quoniam ipsi deum vi-
debunt. to. 4. de ser. domini in monte, lib. 1. to. 6.
contra episto. Manichei, ca. 42. to. 2. in commo-
nito. ad Fortu. ibidem, de viden. deo, cap. 5. 11.
12. 13. & 15. to. 9. in epist. Ioan. tract. 7. ibidem
in Soliloq. animae ad deum, can. 34. ibidem, de
speculo, cap. 27.
Beati pacifici, quoniam filii dei uocabuntur,
to. 4. de sermone domini in monte, lib. 1. to. 7.
contra literas Petiliani, lib. 2. cap. 68. per to-
tum.
Beati qui persecutionem patiuntur propter
iustitiam, quoniam ipsorum est regnum coelo-
rum. tomo 1. de vera religio. cap. 6. to. 7. contra
Parme. episto. lib. 1. cap. 7. ibidem contra literas
Petiliani, lib. 3. cap. 7. ibidem contra Cresco. Grã
ma. lib. 3. cap. 59. & 63. ibidem contra Dona.
post colla. ca. 17. ibidem contra Gauden. epist.
lib. 2. cap. 12. ibidem in sermone super gestis cū
Emerito Donatist. episco.

Vos

INDEX AVTHORITATVM

Vos estis sal terrae. to. 4. de sermone domini
in monte. lib. 1. to. 9. in Euange. Ioannis tracta-
tu. 23.
Vos estis lux mundi. ibidem.
Non potest ciuitas abscondi supra montem
posita, tomo 6. lib. 16. contra Faustum c. 17.
Nemo accendit lucernam, & ponit eam sub
modio, to. 4. de ser. domini in monte, lib. 1. t. 6.
de quinque haeresibus, cap. 7. to. 10. de verbis
do. ser. 39.
Sic luceat lux vestra coram hominibus, vt
videant opera vestra bona, to. 5. lib. 5. cap. 14.
to. 10. de verbis domini. 2. & fo. 224. m.
Non ueni soluere legem, sed adimplere, to.
6. contra Faustum, lib. 17. cap. 5. & 6. in fine li.
19. c. 2. t. 4. in quaest. vete. ac no. testa. quaest. 69.
Amen dico vobis, donec transeat coelum &
terra, iota vnum, aut apex vnus. & c. t. 4. de ser.
do. in monte, lib. 1.
Qui soluerit vnum de mandatis istis mini-
mis, minimus vocabitur in regno coelorum. t.
9. in epist. Ioan. trac. 7.
Qui fecerit & docuerit, hic magnus vocabi-
tur, & c. to. 10. de verb. do. ser. 3.
Nisi abundauerit iustitia vestra plusquam
Scribarum & Pharisaorum, & c. to. 6. contra
Faustum, lib. 17. ca. 5. to. 7. contra literas Peti-
lia. lib. 2. ca. 6. 1. to. 4. de fide & operibus. ca. 26.
to. 5. lib. 20. cap. 9. tomo 10. sermo. 205.
Non occides. supra Exod. 20. authori. sexta.
Non periurabis. tomo 10. de verb. Aposto.
sermo. 28.
Qui irascitur fratri suo reus erit iudicio. to-
mo 9. de conflictu vitiorum & virtutum, ca. 9.
Qui dixerit fratri suo racha, reus erit concil-
io. to. 9. in Euan. Ioan. trac. 51.
Qui dixerit fratri suo fatue, & c. t. 10. de ver-
bis domini, sermo. 4.
Si offers munus tuum ad altare, & c. to. 10.
de verbis domini, ser. 16.
Esto consentiens aduersario tuo. to. 4. de sa-
luta. documen. ca. 64. ibidem in quaest. veteris
ac noui testamen. quaest. 70. to. 10. de ver. do.
ser. 5.
Ne forte tradat te aduersarius iudici, & iu-
dex te ministro: & sic in carcerem mittaris. to.
4. de saluta. documen. ca. 64.
Qui viderit mulierem ad concupiscendum
eam, to. 9. de honestate mulierum, cap. 4. in fi-
ne, & ca. 5. to. 10. de verbis domini, sermone 16.
Mulier excepta fornicationis causa, non est
dimittenda. to. 4. in lib. 83. quaestio. quaest. 73.
to. 6. de bono coniugali, ca. 7.
Ego dico vobis non iurare omnino. to. 4. de

mendacio, ad Consen. ca. 15.
Nō potes vnum capillum album facere vel
nigrum. tomo 3. de doctrina Christiana, lib. 4.
cap. 21.
Sit sermo vester, est est, non non. ibid. cap. 5.
to. 3. in Enchi. ad Laur. c. 17. & 22.
Si quis te puerit in vnam maxillam, prae-
be illi & alteram. to. 4. de mendacio ad Con-
sentium, cap. 15. to. 6. contra Faustum, lib. 22.
cap. 76. & 79.
Qui vult tecum in iudicio contendere, & tu-
nicam tuam tollere, dimitte ei & pallium. to. 3.
in Enchi. ad Lauren. ca. 78. to. 10. in lib. 50. ho-
mil. homi. 1.
Audistis quia dictum est antiquis: Diliges
proximum tuum, & odio habebis inimicum
tuum & c. Euangelium illud exponitur. to. 10.
in primo sermo. se. 6. cinerum. Eodem, sermo.
168. 3.
Diligite inimicos vestros. to. 6. contra Adi-
mant. Manichaei disci. cap. 17. to. 9. de conflictu
vitiiorum & virtutum, cap. 7. tomo 3. in li. En-
chi. ad Lau. cap. 73. to. 10. in li. 50. ho. ho. 6. Eo-
dem, ser. 170.
Qui solem suum oriri facit super bonos &
malos. tomo 4. de salutaribus documen. ca. 46.
Attendite ne iustitiam vestram faciatis co-
ram hominibus, vt videamini ab eis. t. 4. in ser.
domini in monte, lib. 2. to. 9. in episto. Ioan. tra-
cta. 6. to. 10. de verbis domini, sermo. 2.
Capitulum sextum exponitur to. 4. in ser.
domini in monte, lib. 2. to. 10. sermo. 182.
Item ex ca. 6. Cauete ne iustitiam vestram
faciatis coram hominibus. to. 10. fo. 324. m.
Nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua. t.
9. in Euan. Ioan. tract. 51. 1. ibid. in episto. Ioan.
tract. 6. to. 10. in 20. ser. se. 6. Cinerum. Eodem,
sermo. 182.
Orationem dominicam exponit tomo 2. de
orando deo. ad Probam, ca. 11. tu. 10. de verbis
do. ser. 28. Eodem in lib. 50. ho. ho. 42. ibidem,
126. 135. & 182.
Item in oratio. do. Pater noster qui es in coe-
lis, to. 2. de praesentia dei ad Dar. cap. 9. & 13.
tomo 7. in ser. Augu. super gestis cum Eme-
rito.
Sanctificetur nomen tuum. to. 3. de spiritu
& litera ad Marcelli. cap. 16. to. 7. contra duas
epist. Pela. ad Bonifa. lib. 4. cap. 6. ibid. de corre-
ptio. & gratia, cap. 6. ibidem, de perseueran. bo-
no. lib. 2. c. 2. to. 2. de orando deum ad Probam
cap. 11.
Adueniat regnum tuum. to. 7. de anima &
eius origine ad Vincen. victo. li. 3. cap. 11.
Fiat.

SACRAE SCRIPTURAE

Piat voluntas tua sicut in celo & in terra. to. 7. contra duas epist. Pelagia. ad Bonifa. lib. 4. ca. 9. ibidem, contra Iulianum Pela. lib. 2. cap. 1. ibidem, de praedestina. sanctorum, cap. 8. ibidem, de bono perseveran. lib. 2. cap. 3.

Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. to. 3. in lib. locutio. de gene. ca. 39. to. 9. in lib. Soliloq. animae ad deum, cap. 23. to. 7. de bono perseveran. lib. 2. cap. 4. to. 10. in lib. 50. homi. ho. 14.

Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. to. 3. in li. Enchi. ad Laurentium, cap. 73. to. 7. contra Parme. epist. lib. 2. cap. 10. ibidem, de pecca. meri. & remiss. lib. 2. cap. 4. & 10. ibidem, contra Cresco. Gramma. lib. 2. cap. 38. to. 5. li. 2. 1. cap. 22. 27. tom. 7. de bono perseue. lib. 2. cap. 5. to. 3. de ecclesiasticis dogmati. ca. 32. 36. & 37. to. 9. de vtili. poen. ca. 2. to. 3. de sent. excerpt. ex Augu. ca. 38. to. 10. in lib. 50. homi. ho. 27.

Et ne nos inducas in tentationem. to. 7. de natura & gratia contra Pela. cap. 58. & 67. ibi. contra duas epist. Pela. ad Bonifa. lib. 4. cap. 9. ibidem, de bono perseveran. lib. 2. cap. 6.

Sed libera nos a malo. to. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 2. ca. 4. to. 4. de saluta. document. cap. 58. to. 10. de verbis Apostoli, sermo. 30.

Si dimiseritis hominibus peccata eorum, dimittet & vobis pater vester. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 74.

Si non dimiseritis hominibus, nec pater vester dimittet vobis. to. 9. de conflictu vitio. & virtu. cap. 9. ibidem, de rectitudine catholicae conversationis.

Cum ieiunatis nolite fieri sicut hypocritae eristes &c. Euangelium illud exponitur, to. 43. fo. 274. m. & sequentibus. to. 10. ser. 172. & 182.

Vnge caput tuum, & faciem tuam lava. to. 10. in 2. ser. feria sextae Cinerum. Eodem ad fratres in Ere. ser. 41.

Tu autem cum orabis, intra in cubiculum tuum, & clauso ostio ora patrem tuum in abscondito. to. 10. in primo & 2. sermo. feria sextae Cinerum. Eodem sermo. 182.

Thesaurizate vobis thesauros in caelis. to. 9. de contemptu mundi. cap. 6.

Lucerna corporis tui est oculus tuus. to. 3. de opere monachorum. cap. 26.

Si oculus tuus nequam fuerit, totum corpus tuum tenebrosum erit. to. 7. contra Iulia. Pelagia. lib. 4. ca. 3.

Nemo potest duobus dominis servire. to. 9. in Solilo. animae ad deū. c. 22. t. 4. de ser. domini in mote. l. 2. f. 276. C. uide infra Lu. 16. aut. 4.

Nolite solliciti esse animae vestrae, quid manducetis. to. 3. de opere monachorum, cap. 2. 24 & 26.

Primum quaerite regnum dei, & iustitiam eius. to. 7. de anima & eius origine, ad Vincen. victo. lib. 3. cap. 11. to. 4. de saluta. document. cap. 28.

Nolite solliciti esse in crastinum. to. 6. contra Adimant. Mani. disci. cap. 24. super author. 17.

Nolite iudicare, & non iudicabimini. to. 10. sermone 202.

Ex cap. 7. In quo iudicio iudicaveritis, iudicabimini. to. 2. de sex quaest. contra Paga. quaestio. 4. to. 9. de rectitu. catho. conuersa.

Qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis. to. 2. de sex quaestio. contra Paga. quaestio. 4.

Quid vides festucam in oculo fratris tui, trabem autem in oculo tuo non consideras? to. 10. de verbis domini, ser. 16. Eodem, in lib. 50. homi. homi. 5. & 40. ibidem sermo. 202.

Nolite sanctum dare canibus. to. 6. de adulter. coniugijs ad Pollen. lib. 1. cap. 26. & 27. to. 9. in Apocalyp. Homilia. 7.

Petite & dabitur vobis. to. 1. lib. 12. confess. ca. 1. to. 3. de spiritu & litera ad Marcel. cap. 32. to. 10. de verbis domini sermo. 5. Euangelium istud totaliter ibidem exponitur, infra Luc. 11. autho. 1. & Ioan. 16. autho. 6.

Quaerite & inuenietis. to. 9. de scala paradisi, cap. 2. infra ad Philippen. 2. autho. 7.

Pulsate & aperietur vobis. to. 9. in lib. 1. medita. cap. 39. ibidem, in Solilo. animae ad deum, cap. 37. ibidem, de scala paradisi. cap. 2.

Arcta est via quae ducit ad vitam, spatiosa quae ducit ad perditionem. to. 9. de triplici habitacu. cap. 4. to. 10. In sententijs sententia 19 infra Lucae. 13. artic. 1. to. 9. de 4. virtuti. charita.

Attendite a falsis Prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium. to. 9. de conflictu vitiorum & virtutum, cap. 4.

A fructibus eorum cognoscetis eos. to. 4. de sermo. domini in monte, lib. 2. to. 5. lib. 16. cap. 2.

Nunquid colligunt de spinis vinas? to. 9. in euange. Ioan. tracta. 46. ibidem, de pasto. cap. 10.

Omnis arbor bona, bonos fructus facit, to. 6. contra Adimant. Mani. disci. cap. 26. to. 7. contra literas Petilia. lib. 3. cap. 44. ibidem, contra Iulia. Pela. lib. 1. cap. 3.

Arbor mala, non fert bonos fructus. to. 7. contra

SACRAE SCRIPTURAE.

contra Pela. & Coelesti. de gratia Christi li. 1. ca. 18 & 19 ibidem de nuptiis & concupiscen. lib. 2. cap. 26. ibidem contra Iulianum Pela. li. 4. ca. 3. to. 4. de vera & falsa poenitentia, ca. 2.

Non potest arbor bona fructus malos facere. to. 3. in enchi. ad Lauren. ca. 15.

Non omnis qui dicit mihi domine, domine intrabit in regnum coelorum. to. 4. de salu. document. cap. 38.

Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem. to. 6. contra aduersa. leg. & Prophe. lib. 2. cap. 4. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 49.

Qui audit verba mea haec & facit ea, assimilabitur uiro sapienti. to. 7. de baptismo contra Dona. libro 6. ca. 24. to. 4. de ser. domini in mote. lib. 1. to. 6. contra Faustum, lib. 22. cap. 90.

Qui aedificat domum suam super arenam, imber descendens deiecit. to. 9. de ouibus, cap. 14.

Ex ca. 8. Extendens Iesus manum, tetigit leprosum. to. 4. in quaest. super Matth. quaestio. 4.

Centurionis Euangelium exponitur, to. 10. de verbis domini serm. 6. Eodem, in Euangelio Ioan. tract. 16.

Accessit ad eum Centurio, rogans eum. to. 6. contra Faustum, lib. 33. ca. 7. & 8. to. 4. de consensu Euange. lib. 2. ca. 20.

Homo sum sub potestate constitutus. to. 6. lib. 22. contra Faustum, ca. 74.

Audita fide Centurionis Iesus dixit, Amen dico vobis, non inueni tantam fidem in Israel. to. 6. contra Faustum, lib. 22. ca. 13. & 14. ibidem, contra aduers. leg. & Prophe. lib. 1. ca. 7.

Puerum Centurionis sanauit, non tamen descendit. to. 4. in quaest. Euang. lib. 1. cap. 18. tom. 10. ser. 74.

Multi ab Oriente & occidente venient & recumbent cum Abraham: filii autem regni eiicientur. &c. to. 6. contra Faustum, lib. 33. ca. 2. to. 10. in tertio sermone Epiphaniae.

Vulpes foueas habet, & uolucres caeli nidos &c. to. 4. in quaestio. super Matt. quaestio. 5. tom. 10. de verbis domini, sermone, 7. to. 6. de sancta virginitate. ca. 51.

Dimitte mortuos, sepelire mortuos suos. to. 3. de trinitate. lib. 4. ca. 3. to. 5. lib. 20. cap. 6 & 15. to. 4. in quaestio. super Matt. quaestio. 6. to. 6. de duabus animabus, ca. 2. to. 10. de verbis domini ser. 6. 7. & 18. to. 7. contra literas Petilia. lib. 12. cap. 7.

Christus in nauicula dormiebat. to. 4. de ef-

sentia diuinitatis. fo. 234. in. to. 10. serm. 228.

Euangelium istud exponitur. to. 10. fo. 217. c. 4.

Surrexit Christus, & imperauit uetis & maris. to. 9. in Euange. Ioan. tract. 49.

Demonones petierunt ut in porcos ire possent. to. 9. in episto. Ioan. tracta. 6.

Ex ca. 9. Venit in ciuitatem suam, & ecce offerebant ei paralyticum. to. 4. de consensu euange. lib. 2. ca. 25.

Quidam de Scribis intra se dixerunt, hic blasphematur. to. 3. de Trinitate. lib. 15. cap. 10.

Confide fili, remittuntur tibi peccata tua. to. 4. de consensu Euang. lib. 2. ca. 25.

Nemo mittit unum nouum in utres veteres, alioqui rumpuntur utres, & uinum effunditur, & utres percunt. to. 10. ser. 185. & 186.

Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. to. 9. de symbolo ad cathedra. lib. 2. cap. 10.

Cum transiret inde, vidit hominem sedentem in telonio. to. 6. contra Faustum, lib. 17. ca. 1. & 4. to. 4. de consensu Euang. lib. 2. ca. 26. to. 7. contra Cresco. Gramma. lib. 2. ca. 9.

Non est opus medico valentibus, sed male habentibus. to. 4. de vera & falsa poenitentia, cap. 5.

Misericordiam volo, non sacrificium. supra Osee. 6. aut. 2.

Non veni vocare iustos, sed peccatores. to. 9. in Euan. Ioan. tract. 7. to. 7. de perfectio. iustitiae, in responso. 5. ratiocina. infra Lucae. 5. autho. 5.

Nemo immittit commissuram pannirudis, in uestimentum vetus. to. 6. contra Faustum, lib. 7. cap. 2.

Non est mortua puella, sed dormit. to. 4. de consensu Euang. li. 2. ca. 28. to. 10. de verbis domini, sermo. 44.

Ex ca. 10. In uiam gentium ne abieritis. to. 4. in quaest. ue. ac no. test. quaest. 77.

Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam, &c. to. 4. de consensu Euan. li. 2. ca. 39. to. 4. in quaest. ue. ac no. testa. quaest. 104.

Excutite puluerem de pedibus uestris. to. 4. in quaestio. super Matt. quaestio. 7.

Amen dico vobis, tolerabilius erit Sodomitae in die iudicii, &c. to. 7. de baptis. contra Dona. lib. 1. ca. 5. & lib. 4. ca. 19.

Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporum. to. 6. in 2. disputa. contra Fortu.

Estote prudentes sicut serpentes. to. 4. de salu. do. ca. 28. to. 3. de Doctrina Christiana, li. 2. cap. 16. to. 4. de quaest. super Matthaeum, quaest. 8.

astote

INDEX AVTHORITATVM

Estote simplices sicut colubæ, tom. 4. in quæst. super Matth. quæst. 8

Nolite cogitare quomodo, aut quid loquimini, to. 3. de doct. Christia. lib. 4. ca. 15, to. 10. sermone 2. de Apostolis.

Non n. nos estis qui loquimini, sed spiritus, &c. to. 1. lib. 13. confel. ca. 31

Qui perseverauerit usq. in finem, hic saluus erit, to. 7. de bo. persever. lib. 2. ca. 1 & 2. infra c. 24. autho. 1

Quum persequuntur uos in ciuitate ista, fugite in aliam, to. 1. de vita August. ca. 30

Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine, to. 4. in quæstio. super Matth. quæst. 2. tom. 10. de verbis Apostoli, serm. 17

Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam occidere non possunt, to. 5. lib. 1. cap. 12. & lib. 13. ca. 2. to. 6. lib. 14. contra Faustum, ca. 12. to. 10. de verbis Apostoli serm. 18. to. 9. in Euangelium Ioan. tracta. 47. vide Luc. 12. autho. 1.

Nonne duo passeres asse veniunt &c. to. 3. de Agone Christia. cap. 8

Passer non cadit super terram, sine patre uostro, to. 3. de Gene. ad litera. li. 5. ca. 21. in fine.

Vestri capilli capitis omnes numerati sunt, to. 10. de verbis domini sermo. 6

Qui me confessus fuerit coram hominibus, confitebor & ego eum coram patre meo, to. 4. de uera & falsa poenitentia, ca. 5

Non veni pacem mittere in terram, to. 4. in quæstionibus super Matth. quæstio. 3

Qui amat patrem aut matrem plus quæ me, non est me dignus, to. 4. de salutarib. documentis, capite. 2

Qui dederit calicem aquæ frigidæ, &c. to. 10. ser. 1. in sab. post Cineres

Cû audisset Ioannes in vinculis opera Christi, mittens duos de discipulis suis ait illi: Tu es qui venturus es, an alium expectamus? to. 10. ser. 1. Natiuita. Ioan. Baptista, & ser. 2

EX ca. 11. Quid existis in desertum videre? arundinem uento agitaram? to. 9. in Euangelio Ioannis, tractatu quarto

Ioannes fuit plus quam Propheta, to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. ca. 27

Inter natos mulierum non surrexit maior Ioanne Baptista, to. 6. contra aduersarium legis & prophetarum, lib. 2. ca. 5. to. 9. in Euange. Ioan. tractatu 13. to. 4. in quæst. vete. ac no. testam. quæst. 26. to. 10. in lib. 50. homi. 44. Eodem, in primo sermone. Natiuitatis. S. Ioannis Baptista.

Regnum cœlorum vim patitur, to. 4. de sermo.

domini in monte, libr. 1. Ibidem, in quæstio. Euange. lib. 2. cap. 37. to. 9. in manuali, cap. 16. to. 10. ser. 1. Natiuita. Ioan. Baptista

Væ tibi Corozaim, væ tibi Bethsaida, quia si in Tyro & Sidone factæ essent uirtutes &c. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 94

Confiteor tibi pater domine cœli & terræ, to. 4. in quæstio. uete. ac noui testa. quæst. 100. Ibidem in quæstio. euangeliorum super Matth. quæst. 9. to. 10. de uerbis domini, ser. 8. & 9. to. 10. illud Euangelium illic exponitur: Eodem, ser. 1. dominice. 5. post octa Epiphaniæ.

Nemo nouit filiū, nisi pater, to. 4. in quæstio. Euang. lib. 1. cap. 1. tomo. 3. de Trinita. libr. 7. cap. 3

Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam uos &c. Euangelium istud in summa exponitur to. 10. de uerbis Apostoli serm. 12. ibidem in lib. 50. homi. ho. 34. Eodem, Ad fratres in Eremo, ser. 61

Tollite iugum meum super uos, to. 4. de saluta. documentis, ca. 7. to. 7. contra Pelag. Hypogno. lib. 5

Dicite a me, quia mitis sum, & humilis corde, to. 6. de sancta uirginitate, capi. 35. & 36. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 35. to. 4. de saluta. docu. cap. 3. to. 10. in lib. 50. homi. ho. 34

Iugum enim meum suauis est, & onus meum leue, to. 1. de musica. lib. 6. ca. 14

EX ca. 12. Discipuli esurientes, coeperunt sabato vellere spicas &c. to. 4. in quæst. Euang. quæst. 2. libr. 1. Eodem in quæstio. super Matthæum, quæst. 12

Harundinem quassatam non confringet, & lignum fumigans non extinguet, to. 4. in quæstio. Euang. lib. 1. ca. 3

Oblatus est ei dæmonium habens, cæcus & mutus, ibidem, ca. 4

Si ego in Beelzebub eicio dæmonia, filij uestri in quo eiciunt? to. 4. de quæstio. Euang. lib. 1. cap. 5

In spiritu sancto eicio dæmonia, to. 4. in lib. expositionis epist. ad Romanos inchoatæ. fol. 282. col. 4. k, to. 6. contra ser. Arria. cap. 14. to. 4. de essentia diuinitatis, fo. 233. l

Nemo potest intrare in domum fortis, & uasa eius diripere, nisi prius alligauerit fortē, &c. to. 10. ser. 197

Veniens uera fortitudo alligauit fortem, tomo. 6. contra Iudæos, Paganos, & Arianos, cap. 1

Qui non est mecum, contra me est, to. 7. de pecca. meri. & remiss. li. 1. ca. 28

Qui non congregat mecum, spargit, to. 6. contra

SACRAE SCRIPTURAE.

contra Faustum, lib. 12. ca. 16, to. 7. de baptismo. contra Donatist. lib. 6. ca. 31

Est peccatum in spiritum sanctum, qd neq. hic, neq. in futuro seculo dimittetur, tom. 4. in expositione epist. ad Romanos inchoatæ. fol. 282. h, & sequen. to. 7. contra Crescon. Gramma. lib. 4. ca. 8. to. 2. de correctio. Dona. ad Bonifacium, cap. 29, tom. 10. de verb. domi. sermo. 11

Aut facite arborem bonam, & fructum bonum, &c. to. 4. de sermo. domini in monte, lib. 2. to. sexto contra Felicem Manichæum, lib. 2. ca. 4. to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. cap. 6. to. 10. de verb. domini, ser. 12

Progenies viperarum, to. 4. in quæst. Euang. lib. 1. ca. 6

Ex uerbis tuis iustificaberis, to. 3. de trinita. lib. 9. ca. 9. in fine.

Generatio mala & adultera signum quærit, to. 2. de sex quæstio. contra Paganos, quæstio. 6. to. 3. de trinit. lib. 4. ca. 6. to. 9. de symbolo fidei, ad Catechu. lib. 4. ca. 6

Sicut Ionas fuit in ventre ceti tribus diebus & tribus noctibus, &c. to. 4. in quæst. Euang. lib. 1. ca. 6. to. 6. de sex quæstio. contra Paganos, quæst. 6. infra Lucæ. 11. ca. autho. 7

Cum immundus spiritus exierit ab homine, &c. to. 4. in quæst. Euang. lib. 1. ca. 8.

Erunt nouissima hominis illius peiora prioribus, to. 4. de fide & operibus, ca. 25

Quicumq. fecerit uoluntatem patris mei qui in cœlis est, ille meus frater, &c. to. 4. de ser. dñi in monte, lib. 2. to. 6. de fide cōtra Manichæos, ca. 25. Ibidem de sancta uirginitate, ca. 3 & 5

EX ca. 13. Exijt qui seminat seminare, &c. to. 9. de quarta feria. ca. 2

Alia ceciderunt in terram bonam, & dabant fructum, aliud centesimum, &c. to. 4. in quæst. Euang. lib. 1. ca. 9. tomo. 6. de sancta uirginitate, ca. 45

Quidam videntes non vident, to. 4. in quæstio. Euang. quæstio. 14

Audientes non audiunt, to. 7. de bono perseuerantia, ca. 14

Cum autem dormirent homines, venit inimicus eius, & superseminauit zizania in medio tritici, & abiit, to. 4. de quæstio. super Matthæum quæst. 11

Cum autem creuisset herba & fructum fecisset, tunc apparuerunt & zizania, to. 4. de quæst. super Matth. quæst. 12

Zizaniarum parabola exponitur, to. 10. in 2. sermo. Mortuis

Inimicus homo superseminauit zizania,

tom. 10. de uerbis domini, ser. 18. Eodem ser. 233

Sinite utraq. crescere usq. ad messem, to. 7. contra epist. Parme. lib. 1. ca. 7. li. 2. ca. 2. ibidē, contra literas Petilia. lib. 3. ca. 1. 2, & 3. ibidē contra Cresconium Grammaticum li. 2. c. 30. 35 & 39, to. 2. in epist. ad donatist. & epistola contra Dona. to. 7. contra Dona. post colla. ca. 5. 6. 8. 10. circa finem, & 20

Colligite primū zizania, to. 4. in quæ. Euang. lib. 1. ca. 10. ibidē in quæst. Euang. secundū Mat. quæ. 12. to. 10. de verb. do. ser. 18. Eodē, ser. 233

Granum sinapis cū creuerit, maius est omnibus oleribus, to. 4. de quæstio. Euan. li. 1. cap. 11

Mulier abscondit frumentum in farinae satis tribus, de quæst. Euan. li. 1. ca. 12

Qui seminat bonum semen, est filius hominis, to. 5. lib. 20. ca. 5

Fulgebunt iusti sicut sol, to. 9. de cognitione ueræ uitæ, cap. 46. Ibidem de uanitate seculi, cap. 2

Thesaurum in agro absconditum, tom. 4. in quæst. Euang. lib. 1. ca. 13

Simile est regnum cœlorum homini negotiatori, tomo. 4. in quæstio. super Matthæum, quæst. 13

Ibi erit fletus & stridor dentium, to. 1. de uera religione, c. 54, to. 2. de gratia noui testamē. ad Honorat. ca. 23, to. 9. de triplici habitaculo, cap. 2

Omnis scriba doctus in regno cœlorum, &c. to. 4. in quæstio. super Matth. quæstio. 16

Vnde huic hæc sapientia & uirtutes, to. 4. in quæst. Euan. lib. 1. ca. 14

Fratres eius Iacobus & Ioseph, &c. to. 4. in quæst. super Matthæum. q. 17

EX ca. 14. Tulerunt reliquias, duodecim cophinos fragmentorum plenos, to. 4. in lib. 83. quæstio. quæst. 61, tom. 6. contra Felicia. Aria. cap. 11

Viderunt Christum supra mare ambulante, to. 4. in quæst. Euan. lib. 1. ca. 15, to. 6. cōtra ser. Aria. ca. 15, to. 9. in Euang. Ioan. tract. 2. to. 3. de mirab. sacrae scripturae, lib. 3. ca. 8

Domine, saluum me fac, pereco, to. 9. de cātico nouo, ca. 2, to. 10. de verb. domini, ser. 13, & 14. Eodem, in 2. serm. cathedræ sancti Petri.

EX cap. 15. Munus quodecunque ex me, tibi proderit, tomo 4. in quæstio. Euang. lib. 1. cap. 16

Non quod intrat in os coinquinat hominem, sed quod de ore procedit, tomo. 6. contra Adimantum Manichæi discipulum, ca. 15.

D to. 4,

INDEX AVTHORITATVM

tom. 4. de menda. ad Consent. cap. 16, tomo. 6,
contra Faustum, lib. 16, cap. 31, to. 3, de trinita-
te, lib. 3, cap. 10, to. 4, de continentia, cap. 2
Omnia plantatio, quam non plantavit pater
meus coelestis, eradicabitur, tom. 4, in quaest.
Euan. lib. 1, cap. 17
Cecus cerum ducens, ambo in foueam ca-
dunt, tom. 9, de pasto, cap. 10
Cananeæ Evangelium exponitur, tom. 10,
serm. 74, & tomo 4, de quaest. Euang. libro. 1,
cap. 18
Non sum missus nisi ad oues quæ perierunt
domus israel, tom. 9, in Euang. Ioannis tracta.
31 & 47
Non est bonum sumere panem filiorum, &
dare canibus, to. 4, de fide & operibus, cap. 16.
Ibid. de octo Dulcitii quaest. quaest. 1
Catelli ædunt de micis quæ cadunt de mē-
sa dominorum suorum, to. 9, de scala paradisi.
cap. 4. in fine
O mulier magna est fides tua, to. 4, de fide
& operibus, cap. 16
Sanata est filia eius, ex illa hora, to. 4, in q.
Euang. lib. 1, cap. 18
Mutos, surdos, & cæcos, & debiles, proiece-
runt ante pedes domini, Ibid. cap. 19
Ex cap. 16, Facto vespere, dicitis serenum
erit, Ibidem, cap. 20
Intuemini, & cauete à fermento Phariseo-
rum, tom. 4, de consen. Euan. li. 2, cap. 52, tom.
10, de verb. do. ser. 45
Tibi dabo clauēs regni cœlorum, to. 3, de
doctrina christiana, li. 1, cap. 18
Quocunque solueritis super terram, &c.
tom. 10, de verbis domini, sermo. 8
Istud Evangelium exponitur, to. 10, de ver-
bis Apostoli, sermo. 31
Tu es Christus filius dei viui, to. 10, de ver-
b. dom. ser. 13. Eodem ser. 151
Tu es Petrus, & super hanc petram ædifica-
bo ecclesiam meam, Ibidem, & de verbis Apo-
sto. serm. 16
Filius hominis venturus est in gloria sua cū
angelis suis, & tunc reddet unicuique secundum
opera sua, tom. 10, ser. 181, cap. 8
Reddet unicuique secundum opera sua, to.
7, contra Pelag. Hypogno. lib. 3
Ex cap. 17, Post dies sex assumpsit Iesus, Pe-
trum, Iacobum, & Ioannem, & transfiguratus
est ante eos, tom. 4, in q. Euang. lib. 1, cap. 7, to.
3, de doctrina Christiana, lib. 3, cap. 35, to. 4, de
consen. Euang. lib. 2, cap. 56, tom. 9, in Euang.
Ioan. tracta. 17, to. 3, de mira. sacræ script. lib. 3
cap. 10

Ecce apparuit illis Moyses & Helias, cum
eo loquentes, tomo. 6, de quinque hæresibus,
cap. 7
Domine, bonum est nos hic esse, tom. 9, in
lib. Soliloq. animæ ad deum, cap. 22, Ibidem, de
scala paradisi, cap. 7
Helias venturus est, & restituet omnia, to.
4, in quaest. Euang. lib. 1, cap. 21
Sepe cadit in ignem, & crebro in aquam.
Ibid. cap. 22
Si habueritis fidem sicut granum sinapis, &
diceris huic arbori moro, eradicare, &c. Ibid.
cap. 29, to. 9, in Euang. Ioan. tractatu 40, infra.
Luc. cap. 17, autho. 1
Dicetis monti huic tolle te in mare, to. 4, de
quaest. Euang. cap. 19
Hoc genus non eiicitur nisi per ieiunium
& orationem, to. 10, serm. 230
De tributo didragma, to. 10, de verbis Apo-
sto. serm. 6
Ergo liberi sunt filii, tom. 4, in quaest. Euā.
lib. 1, ca. 23, tom. 10, de verb. Aposto. serm. 6
Ex cap. 18, Qui scandalizauerit unum de
pupillis istis &c. de quaest. Euang. lib. 1, cap. 24
Væ homini per quem veniunt scandala, to.
9, de rectitudine catholice conuersationis.
Angeli in cœlis semper vident faciē patris
mei, to. 2, de videndo deo, ad Pauli, cap. 9, to-
mo 6, contra Maximi. Aria. episcop. libro. 3,
cap. 9
Si peccauerit in te frater tuus, &c. tomo 6,
contra aduer. leg. & prophet. lib. 1, cap. 17, to.
10, de verb. do. ser. 16
Quæ solueritis super terram, soluta sunt &
in cœlo, to. 10, in li. 50. ho. homi. 23
Remittendum est, nedum septies, sed septua-
gies septies, to. 4, de consensu Euangel. libro. 2,
cap. 4
Oblatus est ei vnus, qui debebat ei decem
millia talentorum, to. 4, in q. Euang. li. 1, cap.
25, tom. 7, de baptismo contra Donatist. lib. 1,
capite. 12, tomo. 10, de verb. dominini. ser-
mon. 16
Ex cap. 19, Quos deus coniunxit homo nō
separet, tom. 9, in Euan. Ioan. tract. 9
Mulier excepta fornicationis causa, non est
dimittenda, supra ca. 5, auth. 22
Non omnes capiunt verbum istud, sed qui
bus datum est, to. 4, de continentia, cap. 1
Magister bone quid faciam, vt vitam æter-
nam habeam? to. 10, ser. 233
Si uis ad vitam ingredi, serua mandata dei,
to. 9, in Euan. Ioan. tract. 22, to. 10, de verbis do-
mini, ser. 17. Ibid. ser. 113 & 205

Si

SACRAE SCRIPTURAE.

Si vis perfectus esse, vade, vende omnia quæ ha-
bes, &c. to. 1, lib. 13, confession. ca. 19, to. 7, con-
tra literas Petiliani, lib. 2, cap. 104, to. 10, in lib.
50. ho. homi. 34
Habebis thesaurum in cœlo, tom. 9, de co-
gnitione veræ vitæ, cap. 47, Ibidem, de contem-
ptu mundi, cap. 6
Diues difficile intrabit in regnū cœlorum,
to. 4, in quaest. Euan. li. 1, cap. 26
Facilius est camelum per foramen acus tra-
sire, quam diuitem intrare in regnū cœlorū,
tom. 2, de orando deum, ad Probam, cap. 1, in-
fra, Luc. 18, autho. 3, tom. 2, in quaest. Hilarii,
epist. 89, quaest. 4, per totum.
Amen dico vobis, quod vos qui secuti estis
me, in regeneratione, &c. tom. 5, lib. 20, cap. 5,
to. 7, contra duas epist. Pelagii, ad Bonifacium
lib. 3, ca. 3, & lib. 4, cap. 11, Ibidem, contra Iu-
lianum Pelag. lib. 2, fo. 211, 85
Omni qui reliquerit domū, aut agros pp
nomen meum, &c. to. 2, epist. 89, fo. 85, 86, to. 7
contra literas Petiliani.
Ex cap. 20, Singuli acceperunt singulos de-
narios, to. 6, de sancta virginitate, cap. 26, tom.
7, de bono perseverantia, cap. 8
Euangelium istud de operariis in vineam
conductis exponitur totaliter, to. 10, de verbis
domini, serm. 59, Eodem, ser. 227
Multi sunt uocati, pauci uero electi, to. 4, ad
Simplicianum, lib. 1, quaest. 2, to. 7, contra Cre-
sco. Grammaticum lib. 3, cap. 66, & lib. 4, cap.
53, to. 5, lib. 18, cap. 48, to. 4, de vera & falsa po-
nitent. cap. 6, to. 7, de prædestinatione, & gratia
cap. 11
Potestis bibere calicem quē ego bibiturus
sum? to. 4, in quaest. Euan. lib. 1, cap. 27
Sedere ad dexteram uel sinistram, non est
meum dare vobis, to. 3, de trinitate, lib. 1, c. 12
Domine fili David, miserere nostri, to. 9, in
lib. Soliloq. animæ ad deum, cap. 2
Cæcus illuminauit, egrediens ab Hiericho.
to. 4, in quaest. Euang. lib. 1, cap. 28, & lib. 2, cap.
48, tom. 10, de verb. domi. serm. 18, Eodem, in
ser. 1, feria 4, post dominicam in sexagesi.
Ex cap. 21, Sedens super asinam & pullum.
to. 6, contra Faustum, lib. 12, cap. 42
In arbore fici, nihil nisi folia inuenit, tom. 4
in quaest. Euang. lib. 2, cap. 51, tom. 10, de verbis
domini, ser. 44
Parabola de vinea & hærede exponitur, to-
mo. 6, contra Aduersar. leg. & prophet. lib. 2, c.
4, to. 10, de verb. do. ser. 59
Qui ceciderit super lapidem istum, confrin-
getur, to. 4, in quaest. Euang. lib. 1, cap. 30

Ex cap. 22, Simile est regnum cœlorum ho-
mini regi, Ibidem, cap. 31
Hæc parabola exponitur, tom. 10, serm. 247
Amice, quomodo huc intrasti, non habens
vestem nuptialem? tom. 6, contra Faustum, li.
22, cap. 19, to. 7, contra Donatist. post colla. ca-
pi. 20, to. 9, in Euang. Ioan. tracta. 9
Ibi erit fletus & stridor dentium, supra, cap.
13, autho. 13
Reddite quæ sunt Cæsaris Cæsari, & quæ
sunt dei deo, tomo. 3, in sententiis, sententia 15
tom. 10, in 7. ser. ad fratres in Eremo. Eodem
de verb. domini, ser. 19, to. 7, contra Parmenia.
epist. lib. 1, cap. 7, Ibidem, contra Cresconium
Grammaticum, lib. 1, cap. 19, tom. 3, de fide ad
Petrum, cap. 45, infra Luc. 20, autho. 1, tom. 6,
lib. 2, contra Faustum, cap. 74
Erant apud nos septem fratres, & primus
vxore ducta, defunctus est, &c. to. 4, in quaest.
Euang. lib. 1, cap. 32
Non est deus mortuorum, sed viuentium,
to. 9, in Euan. Ioan. tract. 49
Erunt sicut angeli dei in cœlo, to. 9, de vani-
tate seculi, cap. 2, Ibidem, de rectitu. catho. con-
uerfa.
Diliges dominum deum tuum ex toto cor-
de tuo, &c. tom. 1, de vera relig. cap. 46, tom. 3,
de doctrina Christiana, lib. 1, cap. 22, Ibidem de
spiritu & litera, ad Marcelli. ca. 36, tomo. 9, in
Euang. Ioan. tract. 17, Ibidem de quarta feria,
cap. 6, Ibidem, lib. 2, meditatio, cap. 2, Ibidem,
in lib. Soliloq. animæ ad deum, cap. 18, to. 4, de
substantia, dilectio, cap. 5, Ibidem, de quaestio-
vere, ac noui test. quaest. 111, to. 10, in libr. 50.
ho. homilia. 37, & 38
Diliges proximum tuum sicut teipsum, to.
1, de vera religione, cap. 46, to. 3, de Gene. ad li-
teram, libro 12, capite 6, & 11, tomo 6, in Euā-
gel. Ioan. tract. 17, Ibidem, de vita Christiana,
cap. 10, & 26, Ibidem de uita Christiana, lib.
2, cap. 4, tomo 3, de spiritu & anima, cap. 35, to-
mo 4, de amicitia, cap. 20, Ibidem de substantia
dilecti, cap. 25
In his duobus, mandatis vniuersa lex pen-
det, to. 4, in quaest. Euang. lib. 1, cap. 33, tom. 5,
lib. 19, cap. 14
Quid vobis videtur de Christo, cuius filius
est? Dicunt ei David, &c. tomo. 10, sermon.
234, & 235
Ex cap. 23, Super cathedram Moysi sede-
runt scribæ: omnia quæcunque dixerint vo-
bis, facite, tom. 3, de doctrina Christiana, lib. 4,
cap. 27, tom. 6, contra Faustum, lib. 16, capite
29, tom. 9, in Euang. Ioannis, tract. 46, to. 7, de
baptismo

D 2

INDEX AVTHORITATVM

hymno contra Donatistas, lib. 4, cap. 11. Ibidem, contra literas Petilia, lib. 2, cap. 6, & 51. tom. 9, de pastor. cap. 4, & 10, to. 10, de verb. do. serm. 49

Alligant onera graua & importabilia, tom. 3, de opere monachorum, cap. 29, to. 7, contra literas Petil. lib. 2, cap. 61

Decimas dabant Pharisei, to. 10, ser. 105. Nolite nobis vocare patrem in terris. tom. 3, de Fide, & Symb. cap. 4

Vnus est enim magister vester, & vnus pater, to. 7, in breuiculus in collatione tertij diei, lo. co. 3, to. 9, de cognitione veræ vitæ, cap. 36

Vt vobis quod clauditis regnum cœlorum ante homines, tom. 9, de rectitud. catho. conuersatio.

Quid maius est aurum, an templū qui sanctificat aurum? to. 4, in quæst. euang. libro. 1. capite 34

Vt vobis Phariseis qui decimatis mentam & rutam, & omne olus, to. 3, in Enchir. ad Lauren. cap. 103

Duces cæci excolantes culicem, camelum autem glutientes Ibidem, cap. 35. Eodem de quæst. euang. lib. 1, cap. 35

Vt vobis Scribæ & Pharisei, qui mundatis quod deforis est, to. 9, de conflictu vitiorum & virtutum, cap. 4

Mundate quæ intus sunt, tom. 4, de continentia, cap. 2

Serpentes genimina viperarum, quomodo fugietis à iudicio gehennæ? to. 7, contra literas Petiliani, li. 2, cap. 14

Ecce ego mitto ad vos scribas, & sapientes, & prophetas, & ex illis occidetis, &c. Ibidem, cap. 14

A sanguine Abel iusti, vsque ad sanguinem Zachariæ, tom. 3, de mira. sacræ scripturæ, lib. 1, cap. 3

Quotiens volui congregare filios tuos, quæ admodum gallina congregat pullos suos, to. 4, in quæstion. Euang. lib. 1, cap. 36, tomo. 3, de Genesi ad literam, lib. 1, cap. 18, to. 9, in Euangel. Ioa. tracta. 15, tomo. 3, in Enchiridio ad Laurent. capite. 96, tomo 10, de verbis doct. serm. 29

Ex cap. 24. Qui perseuerauerit vsque in finem, hic saluus erit, tom. 4, in lib. 83, quæstio. quæst. 61, tomo 7, de corrept. & gratia. fo. 291 col. 3, cap. 6, supra, cap. 10, auth. 10

Vt autem pręnantibus, & nutriendis in illis diebus, tomo 10, de verbis do. serm. 20

Orate ne fiat fuga vestra in hyeme aut sabato, to. 4, in quæst. Euang. lib. 1, cap. 37. Ibid.

de consensu euang. lib. 2, cap. 77

Sicut fulgur exit ab Oriente, & paret vsque in occidentem, &c. tom. 4, in quæstio. euang. lib. 1, cap. 38

Vbiunque fuerit corpus, illic congregabitur & aquila. Ibid. cap. 42

Ab arbore fici discite parabolam. Ibidem, cap. 39

De die autem illa & hora, nemo scit neque angeli, nisi solus pater, tom. 1, de Genesi contra Manichæ. li. 1, ca. 23, to. 4, in li. 83, quæst. quæst. 60, to. 3, de trinitate, lib. 1, cap. 12, tomo. 10, de verb. do. serm. 21

Ex cap. 25. Caput 25. exponit to. 4, in li. 83, quæst. quæst. 59

Simile est regnum cœlorum decem virginibus, to. 4, in li. 83, quæst. quæst. 59, in principio to. 2, de gratia noui test. ad Hono. ca. 33, & 37. Euangelium istud exponitur, to. 10, de verbis do. ser. 22, & 23

Prudentes acceperunt oleum in vasis suis, tom. 2, de gratia noui test. ad Hono. ca. 31, & 37, supra psal. 44, auth. 6

Moram autem faciente sponso, dormitauerunt omnes & dormierunt. Ibidem, cap. 32

Media autem nocte clamor factus est. Ibid. cap. 34

Amen dico vobis, nescio vos, to. 4, in lib. 83, quæst. quæst. 60, & 66, to. 2, de gratia noui test. ad Hono. ca. 35, & 37. Ibid. in 2. epist. ad Valenti. fo. 34. Hono. to. 4, in li. quæst. super Gen. quæst. 15, 2, infra Lucæ 13, auth. 2

Euge serue bone & fidelis, supra multa te cōstituiam, tom. 9, in euang. Ioan. tract. 25

Euangelium istud de iudicio exponitur, tomo. 10, de verbis Apostoli, ser. 19. Eodem, in li. 50, ho. hom. vltima ca. 10, Ibid. in primo serm. sep. tuag. & in primo ser. de mortuis.

Cum venerit filius hominis in maiestate sua, &c. congregabuntur ante eum omnes, to. 3, de trini. li. 1, ca. 13, to. 9, de vani. secu. cap. 3

Venite benedicti patris mei, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 68, tom. 4, de trinitate & vnitate dei, cap. 7

Esurui, & dedistis mihi manducare, tom. 5, lib. 17, cap. 18

Discedite à me maledicti in ignem æternum, qui paratus est diab. tom. 9, de gratia noui test. ad Hono. cap. 23, tom. 4, de fide & operibus, capite 15, tomo 5, libro 21, capite 23, tomo 6, ad Oro. contra Priscillia. & Origen. capite 5, & 6. Ibidem, contra aduer. leg. & proph. libro 1, capite 16, tomo 4, de 8. Dulci. quæstio. quæstion. 1, tomo. 3, de mirabil. sacræ scrip.

SACRÆ SCRIPTVRÆ

scrip. lib. 1, ca. 2, to. 9, de vita Christia. ca. 10, to. 4, de salu. docu. ca. 49

Quandiu vni ex minimis meis non fecistis, nec mihi, to. 9, de visita. infirmorum, lib. 1, ca. 3

Ibunt hi in supplicium æternum, to. 4, de fide & operi. ca. 15, to. 3, de fide ad Petrum diaconum, cap. 45, to. 9, de vita Christiana, cap. 10

Ex cap. 26. Illi constituerunt ei triginta argenteos, to. 4, in quæst. Euang. lib. 1, cap. 41

Non bibam amodo de generatione vitis huius, &c. to. 4, de quæstio. Euang. lib. 1, ca. 43

Omnes vos scandalum patiemini in me in hac nocte, to. 10, ser. 121, & 124

Tristis est anima mea vsque ad mortē. t. 6, contra Felicia. Aria. ca. 15

Pater mihi possibile est, transeat à me calix iste, to. 2, de orando deum, ad Probam, ca. 14

Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma, to. 4, de salu. docu. c. 64

Qui gladio percussit, gladio morietur, to. 3, de agone Christia. cap. 29, to. 6, contra Faustum, lib. 2, cap. 70, to. 4, de consensu Euang. lib. 3, cap. 5, Ibidem in quæstio. vete. ac noui testam. quæst. 104

Petrus autem à longe secutus est, to. 4, in quæstio. Euang. lib. 1, ca. 46

Expuerunt in faciem eius, & colaphis eum ceciderunt. Ibidem, ca. 44

Petrus negauit Christum coram omnibus. Ibidem, cap. 45, to. 6, de quarta feria, cap. 5

Ex ca. 27. Emerunt agrum figuli in sepulchram peregrinorum, to. 10, ser. 114

Ager ille sanguinis est, to. 6, de quarta feria, cap. 3, & 4

Iudas abiens laqueo se suspendit, to. 5, lib. 1, cap. 17

De Iuda Ischarioth, to. 10, ser. 128

Si filius dei es, descende de cruce, to. 9, in euang. Ioan. tract. 37

Fregerunt milites crura, vt non relinqueret quicquam vsque in mane, quid figurat, to. 9, de cataclysmo, ca. 4

Ex cap. 28. Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, vsque ad consummationem seculi, to. 3, de Gen. ad lite. li. 6, ca. 8, to. 9, in Euā. Ioa. tract. 50, to. 6, de quinque hæres. ca. 6

MARCI.

Vide to. 3, in speculo de Euang. Marci

Item ex cap. 1. Tu es filius meus dilectus in quo mihi complacui, vide supra Mat. 3, auth. 7

Erat in deserto quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, supra Mat. 4, auth. 2

Poenitemini, & credite Euangelio. supra Mat. 4, auth. 3

Erat prædicans in synagogis eorum, to. 4, de consensu Euang. lib. 2, ca. 19

Sciebant enim ipsum esse, to. 4, in quæstio. vete. ac noui testa. quæst. 66

Ex ca. 2. Nudauerunt testem vbi erat, & palatium in lecto ante dominum miserunt, to. 9, de passio. ca. 6

Quid ista cogitatis in cordibus vestris? supra Mat. 9, auth. 2

Discipuli eius cæperunt progredi, & euellere spicas, sup. Mat. 12, auth. 1

Ex cap. 3. Quomodo potest Satanas Satana ei cedere? to. 4, in lib. 83, quæst. quæst. 79

Qui fecerit voluntatem patris mei, frater meus est, sup. Mat. 12, auth. 16

Ex cap. 4. Granum synapis cum seminato fuerit, & natum fuerit, sit maius omnibus oleis, sup. Mat. 13, aut. 7

Ex cap. 5. Mitte nos in porcos, dixerunt spiritus immundi, supra Mat. 8, aut. 10

Puella non est mortua, sed dormit, supra Mat. 9, aut. 10, to. 10, de verbis domini, ser. 44

Ex cap. 6. Vnde huic hæc omnia, sapientia & virtutes? to. 4, in quæstio. Euang. lib. 1, ca. 14

Præcepit eis ne quid tollerent in via, to. 4, de consens. Euang. lib. 2, ca. 30

Calciant eos sandalijs, Ibidem.

Cum sero factum esset, to. 4, de consens. Euang. lib. 2, ca. 47

Ex cap. 7. Populus hic labijs me honorat, cor autem eorum longe est à me. supra Esaiā 29.

Adducunt ei surdum & mutum, to. 10, fol. 319, l. & sequen.

Ex ca. 8. Cum turba multa esset cum Iesu, nec haberent quod manducarent. Exponitur to. 10, ser. 209

Ex cap. 9. Omnia possibilia sunt credenti, to. 4, in quæst. vete. ac noui testam. quæstio. 115.

Ex ca. 10. Quicumque dimiserit uxorem, & aliam duxerit, adulterium committit, to. 6, de adulter. coniugijs lib. 1, ca. 11, 12, & 22

Nemo bonus, nisi solus deus, to. 6, de natu. boni, aduersus Manich. ca. 39, to. 4, de incarna. ver. lib. 1, c. 15, Ibid. de trini & vnitate dei, c. 13

Ex ca. 11. De ficulnea arefacta, to. 10, ser. 74

Domus mea, domus orationis vocabitur omnibus gentibus, supra Esa. 56

Ex ca. 12. Reddite quæ sunt Cæsaris Cæsari, & quæ sunt dei deo, to. 7, contra epist. Parme. lib. 1, ca. 7, sup. Matt. 22, auth. 4

INDEX AVTHORITATVM

Ego sum deus Abraham, deus Isaac, & deus Iacob, sup. Exo. 3, aut. 3

Audi Israel, diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo, &c. sup. Deuter. 6, auth. 2, & Mat. 22, aut. 8

Ex cap. 13. Qui autem sustinuerit in finem, hic saluus erit. supra Mat. 10 aut. 10

Ex cap. 16. Post hæc autem duobus ambulatibus ostensus est, to. 10, ser. 146

Recumbentibus undecim discipulis, &c. euangelium istud exponitur, to. 10 fo. 318, & sequen. Eodem, ser. 181, c. 7, in fi.

Qui crediderit, & baptizatus fuerit saluus erit, to. 10, de blasphem. in spiritum sanctum, f. 9, m. Eodem de verbis domini, ser. 11

L V C A E.

Vide to. 4, in quæst. Euan. lib. 2, per totum, & to. 3, in specu. de Euan. Lucæ.

Item ex ca. 1. Erant ambo iusti ante deum. to. 7, de pecca. meri. & remiss. lib. 2, ca. 13, ibidem, contra Pelag. & Cœle. de gratia Christi, lib. 1, cap. 48, tomo. 10, in lib. 50, homi. homilia. 44

Ex auditu est deprecatio tua, to. 4, in quæst. Euan. lib. 2, cap. 1, to. 10, in lib. 50, homi. homilia. 44

Ioannis Baptistæ natiuitas, to. 3, de mira. fa. scriptu. lib. 3, ca. 1

Præcederet ante illum in spiritu & virtute Hæ. to. 9, in Euan. Ioan. tract. 4, to. 4, in quæst. vete. ac noui testa. quæst. 26

Missus est, exponitur t. 10, ser. 2, Annuncia. Eodem in 14 ser. Nati. domini.

et regni eius non erit finis, to. 6, de nat. boni, aduersus Mani. ca. 22, to. 5, lib. 22, ca. 1, to. 6, ad Orosi. contra Priscillia. cap. 7

Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco, to. 6, de sancta virgi. ca. 4, to. 10 in lib. 50, ho. ho. 44

Virtus altissimi obumbrabit tibi. r. 4 in quæst. vete. ac noui testa. quæst. 51, to. 10, in lib. 50, ho. ho. 44

Exultauit infans in utero meo, to. 2 de præsentia dei ad Dardanum, ca. 10

Magnificat anima mea dominum. to. 9, super Magnificat tom. 10, in 2. ser. Assumptionis Mariæ.

Promisit nobis seipsum, sicut iurauit patribus nostris, to. 9, lib. 2, medita. cap. 17

Ex c. 2. Et in terra pax hominibus bonæ voluntatis, to. 5, li. 14, ca. 8, tom. 6 contra Iudeos, Pag. & Aria. ca. 10, tom. 10, in lib. 50, homi. ho.

mi. 8

Christi natiuitas enarratur, to. 3, de Mira. fa. cræ scriptu. lib. 3, ca. 2

Pastores loquebantur adinuicem. Ibidem, cap. 1, & 3

Parentes Iesu, vt facerent secundum consuetudinem legis, obtulerunt par turturum, &c. to. 4, li. quæst. super Leuit. quæst. 40

Quia viderunt oculi mei, salutare tuum. to. 6, contra aduersa. leg. & prophe. lib. 1, ca. 11, to. 4, de continen. ca. 4

Et in signum cui contradiceretur, to. 4, lib. 4, f. 10, super Nume. quæstio. 36

Tuam ipsius animam gladius doloris pertransibit, to. 4, in quæst. veteris ac noui testa. quæstio. 73

Cum esset Iesus annorum duodecim, &c. Istud Euangelium exponitur, tomo. 10, fol. 317.

Descendit cum eis, & erat subditus illis, to. 6, contra Maximi. Aria. episc. lib. 3, cap. 18

Ex ca. 3. Vt putabatur filius Ioseph: qui fuit Heli, &c. to. 4, in quæst. Euan. lib. 2, cap. 5, & 6. Ibidem, de consensu Euan. lib. 2, ca. 1, in fine, & 3

Venerunt autem & publicani ad Ioannem, vt baptizarentur, & dixerunt illi: Magister quid facimus? Dixit illis. Nihil amplius exigitis, quam quod constitutum est vobis, to. 10, de verbis domini, ser. 19

Interrogauerunt illam & milites: Quid faciemus & nos? Neminem concutiat, neque calumniam faciat, sed contenti estote stipendijs vestris, to. 6, contra Faustum, lib. 2, ca. 74 to. 10, de verbis domini, ser. 19

Ex ca. 4. Dominum deum tuum adorabis, & illi soli seruias. supra Deute. 6, aut. 3

Ex ca. 5. Ascendens Iesus in nauiculam Petri, rogauit eum à terra reducere pusillum, to. 4 in quæst. Euan. lib. 2, ca. 2

Rete rumpebatur præ multitudine piscium, to. 4, in lib. 83, quæst. quæst. 81

Vade, ostende te sacerdoti, to. 4, in quæst. Euan. lib. 2, ca. 3

Paralyticum per tectum submiserunt. Ibidem, ca. 4, supra Marci. 2, auth. 1

Non veni vocare iustos, sed peccatores ad penitentiam, to. 7, de pecca. meri. & remiss. li. 1, ca. 27, supra Mat. 9, aut. 8

Quare discipuli tui non ieiunant, &c. to. 4, in quæst. Euan. lib. 2, ca. 18

Ex cap. 6. Dexteram manum aridam Christus sanauit. Ibidem, ca. 7

Descendens cum illis, stetit in loco capestri: to. 4,

SACRÆ SCRIPTURÆ.

to. 4, de consensu Euan. lib. 2, ca. 19

Vt vobis qui nunc ridetis, quia flebitis, to. 9, de consensu vitorum & virtutum, cap. 21

Diligite inimicos vestros, to. 6, contra Adimantum Mani. disci. ca. 17, to. 10, de verbis domini, ser. 15. Eodem, in li. 50, ho. ho. 29, supra Mat. 5, aut. 26

Qui aufert quæ tua sunt, ne repetas, to. 3, in Enchi. ad Lauren. ca. 78

Dimittite, & dimittetur vobis, t. 5, li. 21, ca. 27, to. 4, de salu. docu. ca. 28

Date & dabitur vobis, to. 4, in quæst. Euan. li. 2, ca. 8, to. 10, de ver. domini, ser. 15

Nunquid potest cæcus cæcum ducere? Ibidem, ca. 9

Similis est homini qui fodit in altum, & posuit fundamentum supra petram. Ibidem, ca. 10 ex ca. 7. Centurio misit ad Iesum seniores Iudeorum, rogantes de puero, to. 6, contra Faustum, lib. 33, cap. 7, & 8, supra Matth. 8, auth. 2

De iuvene suscitato à Christo extra portam Naim, to. 10, de ver. domini, ser. 44

Lamentaui & non plorasti, to. 4, in quæst. Euan. lib. 2, ca. 11

Peccatricis historia exponitur, to. 10, in lib. 50, ho. ho. 23

Cui plus dimittitur, plus diligit, to. 1, lib. 4, confel. ca. 7, to. 10, in lib. 50, ho. ho. 23

Ex ca. 8. Exijt qui seminat seminare semen suum, to. 10, in primo ser. de Apo.

Qui habet aures audiendi, audiat, t. 7, de bono perseverantia. ca. 14

Nemo lucernam accendens, operit eam vase, to. 4, in quæst. Euan. lib. 2, ca. 12

In regione Gerasenorum, curauit dominus aliquem, in quo erat legio dæmoniorum. Ibidem, ca. 13

Archisynagogi filia à Christo suscitatur, to. 10, ser. 74

Quis est qui me tetigit, to. 9, in Euan. Ioan. tract. 28, to. 4, contra menda. ad Consentium, ca. 13, to. 10, de ver. domini, ser. 6. Eodem, ser. 74, 152, & 155

Ex cap. 9. Qui voluerit animam suam saluam facere, perdet eam, tom. 3, de spiritu & anima, cap. 9

Transfiguratus est ante discipulos suos, to. 3, de doctrina Christiana, lib. 3, ca. 35, supra Mat. 17, auth. 1, to. 4, in quæst. Euan. lib. 1, ca. 7

Nemo mittens manum ad aratrum, & aspiciens retro, aptus est regno dei, tom. 9, de recti. catho. conuersa.

Ex cap. 10. Designauit dominus & alios se-

ptuagintaduos, t. 4, in quæst. Euan. lib. 2, ca. 14 euangelium istud exponitur, to. 10, ser. primo, de Apostolis.

Tyro & Sydoni remissius erit in die iudicii, to. 7, de bono perseverantia, ca. 9, & 10

Et tu Capernaû quæ usque ad cælum exaltata es, usque in infernum deprimeris, to. 10, ser. 1, de Apost.

Qui vos spernit, me spernit, &c. tom. 10, de verbis domini, ser. 24

Homo quidam descendebat ab Hierusalem in Hiericho, to. 4, in quæst. Euan. lib. 2, ca. 19, to. 7, contra Pelag. Hypog. lib. 3, to. 3, lib. 1, de doctri. Christiana, ca. 30, to. 10, de ver. domini, ser. 37. Ibidem de verbis Apost. ser. 2

Samaritanus misericordia motus, accessit ad vulneratum, sacerdos autem præterijt, to. 9 in Euan. Ioan. tract. 43, to. 10, de verbis domini, ser. 26, & 27. Eodem, de verbis Apost. ser. 2

Martha exceperit illum in domum suam, to. 4 in quæst. Euan. lib. 2, ca. 20, to. 10, de verbis domini, ser. 26, & 27, Ibidem de verbis Apo. ser. 15

Maria optimam partem elegit, to. 3, de trini. lib. 1, ca. 10, to. 10, de verbis domini, ser. 26, & 27. Eodem, de verbis Apost. ser. 15

Ex cap. 11. Domine, doce nos orare, to. 9, in Euan. Ioan. tract. 7, to. 10, de verbis domini, ser. 28

Amice, accommoda mihi tres panes, to. 4, in quæst. Euan. lib. 2, ca. 21, to. 10, de verbis domini ser. 29, Ibidem, ser. 171

Petite, & accipietis: quærite, & inuenietis, to. 2, de orando deum ad Proham, cap. 8, supra Mat. 7, aut. 4, to. 10, ser. 171

De pane, pisce & ouo, lapide, serpente & scorpione, to. 4, de quæst. Euan. lib. 2, ca. 22

Si in digito dei eijcio dæmonia, to. 4, in quæstio. Euan. lib. 2, ca. 17, to. 6, contra Faustum, lib. 32, cap. 12, to. 4, de catechizan. rudi. cap. 20. Ibidem, de essentia diuinita. fo. 233, 1, Ibidem, in quæst. ueteris ac noui testamen. quæst. 92

Beatus venter qui te portauit, to. 9, in Euan. Ioan. tract. 10

Erunt nouissima hominis illius, peiora prioribus, to. 4, de fide & operibus, cap. 25

Sicut fuit Ionas in ventre ceti, to. 4, in quæstio. vete. ac noui testa. quæstio. 64, supra Mat. 12, auth. 13

Nemo accendit lucernam & ponit eam sub modio, sed super candelabrum &c. tom. 10, fol. 324, 1.

Vide ne lumen quod in te est, tenebræ sint, to. 4, in quæst. Euan. lib. 2, ca. 15

Nunc vos Pharisei quod foris est purum, & intus est reple-

INDEX AVTHORITATVM

ropisdis luatis &c. to. 4. de quæstio. Euang. li. 2. cap. 16. t. 10. de verbis domini, ser. 30. Ibi totum istud Euangelium exponitur.
Quod superest, date eleemosynam, & omnia vobis munda erunt, to. 7. contra Cresco. Gram. mat. lib. 2. cap. 12. to. 3. in enchiri ad Lauren. ca. 72. & 75. to. 9. de conflictu vitiorum & virtutum, ca. 17. to. 10. de verbis domini, ser. 30.
Vulpes foucas habent & aues cœli nidos &c. to. 10. de verbis domini, ser. 7.
Sine mortuos sepelire mortuos suos. to. 10. de verbis domini, ser. 7.
Persequar te domine, sed permittite mihi primum renunciare his qui domi sunt. Ibidem.
Vae vobis legisperitis, qui tulistis clauem sciētiae, & cetera. 4. in quæstio. Euang. lib. 2. ca. 23. to. 6. contra aduer. legis & proph. li. 2. ca. 5.
Duodecimum caput Lucæ exponitur. to. 10. sermo. 196.
Ex cap. 12. Anima plus est quam esca, & corpus quam vestimentum. to. 4. de quæstio. Euan. lib. 2. cap. 24.
Nolite timere eos qui occidunt corpus, &c. to. 7. de gratia & libe. arbit. ad Valen. ca. 18. supra Mat. 10. auctori. 13.
Hominis diuitis cuius possessio attulit vberes fructus. Parabola hæc exponitur. to. 10. in lib. 50. ho. homi. 48.
Stulte, hac nocte repetunt animam tuam à te. to. 4. de saluta. docu. ca. 53. to. 10. de verbis Apost. ser. 19. Ibidem, in lib. 50. ho. homi. 7. & 47.
Nolite in sublime extolli. to. 4. in quæstio. Euang. lib. 2. ca. 29.
Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes, &c. Ibidem, ca. 25. to. 4. de continentia, ca. 7. to. 10. de verbis domini, sermo. 39.
Quis putas est fidelis seruus & prudens &c. to. 4. de quæstio. Euang. lib. 2. cap. 26.
Si enim quod nimium est &c. to. 4. de quæstio. Euan. li. 2. cap. 28.
Ignem veni mittere in terram. to. 6. contra Faustum, lib. 2. ca. 93.
Cum videritis nubem oriētem ab Occasu. to. 4. in quæstio. Euang. lib. 2. ca. 27.
Cum vadis cum aduersario ad principem &c. to. 10. de verbis domini, ser. 1. Eodem, in li. 50. ho. homi. 5.
Ex cap. 13. De sicu Inea cuius miseram sterilitatem tertius annus arguebat. to. 3. de trinit. lib. 4. ca. 4. to. 10. de verbis domini, ser. 31. Eodem, ser. 151.
Mulier decem & octo annos habens in infirmitate, to. 3. de trinit. lib. 4. ca. 4. to. 10. de verbis domini, ser. 31.

Tria fata farinae quid obumbrent. to. 10. de verbis domini, ser. 32.
Domine si pauci sunt qui saluantur. to. 10. de verbis domini, ser. 32.
Simile est regnum cœlorum grano synapis &c. to. 10. in 2. ser. S. Laurentij, & ser. 4. eiusdem festi.
Contendite intrare per angustam portam. to. 9. de tempore Barbarico, ca. 8. supra Matth. 7. aucto. 7. to. 10. de verbis domini, ser. 32.
Nescio vos vnde sitis. to. 4. in quæstio. veter. ac noui test. quæst. 110. supra Mat. 25. aucto. 6.
Ecce eicio demonia, & perficio sanitates. to. 4. de consensu euang. lib. 2. ca. 76. circa finem. to. 7. contra Iulia. Pelagia. lib. 6. ca. 8.
Ex cap. 14. Hydropicum, animali quod in puteum cecidit, comparauit. to. 4. in quæstio. Euang. li. 2. ca. 29.
Inuitatis dicite ut veniat. Ibidem, ca. 30. to. 4. de fide & operibus, cap. 17. to. 7. contra 2. Gauden. epist. lib. 2. ca. 17.
Homo quidam fecit cenam magnam, istud Euangelium exponitur to. 10. de verbis domini, ser. 33.
Compelle intrare. to. 2. de correct. Donati. ad Bonifa. ca. 16. to. 7. contra 2. Gauden. epist. lib. 2. ca. 17.
Qui se humiliat, exaltabitur. to. 7. de gestis cum Ameri. Donati. episc. fo. 163. col. 1. & 2.
Quinque iuga bouum emi. to. 9. de quarta feria, cap. 1.
Si quis venit ad me, & non odit patrem suum & matrem, &c. tomo 4. de sermone domini in monte, lib. 1.
Quis ex vobis volens turrim ædificare, non prius computat sumptus? to. 4. in quæstio. Euan. li. 2. ca. 31.
Sal infatuatum, &c. 4. de quæstio. Euang. li. 2. ca. 32.
Ex cap. 15. Quem perditam querit, donec inueniat: & cum inuenit, imponit in humeros suos. to. 4. in li. 83. quæst. quæst. 65. Ibidem, in quæstio. Euang. lib. 2. cap. 32. to. 9. lib. 1. medita. ca. 8. & 15. to. 7. contra Pelagia. Hypogno. li. 3.
Gaudium erit in cœlo super vno peccatore penitentiam agente. to. 1. lib. 4. confes. ca. 3. to. 9. in Solilo. animæ ad deum, cap. 27.
Drachmam perditam mulier querit. to. 1. lib. 10. confes. ca. 18.
Homo quidam duos habuit filios, adulescentior peregre profectus est. to. 4. in quæstio. Euang. li. 2. cap. 33. to. 10. de verbis domini, ser. 34.
Parabolam de filio prodigo, vide. to. 9. de tempore Barbarico, cap. 7. in principio. tomo 10. Ad fra. in fre.

SACRÆ SCRIPTURÆ

Iam non sum dignus vocari filius tuus, to. 4. de vera & falsa penitentia, cap. 3.
Mortuus erat, & reuixit, to. 2. de correctio. Dona. ad Bonifa. cap. 25. to. 9. in euang. Ioan. tract. 19.
Ex cap. 16. Villicum iniquitatis à villicatione eiecit, to. 4. in quæstio. Euang. lib. 2. cap. 34.
Facite vobis amicos de mammona iniquitatis, ut cum defeceritis, &c. tomo 5. lib. 2. cap. 27. to. 7. contra Iulia. Pelagi. lib. 4. cap. 4. to. 10. de verbis domini, ser. 35.
Si in alieno fideles non fuistis, quod vestrum est quis dabit vobis, to. 4. in quæstio. Euang. li. 2. cap. 35.
Nemo seruus potest duobus dominis seruire. Ibidem, cap. 36. supra Matth. 6. aucto. 16.
Regnum cœlorum vim patitur, supra Matth. 11. aucto. 4.
Omnis qui dimittit uxorem suam, mœchatur, to. 6. de adulterinis coniugijs, ad Pollen. li. 1. ca. 11. 12. & 22. & lib. 2. cap. 9.
Homo quidam erat diues, qui induebatur purpura, to. 4. in quæstio. Euang. lib. 2. cap. 38. to. 9. de contemptu mundi, cap. 7.
Parabola de diuite epulone & Lazaro me dico exponitur, to. 2. epist. 89. quæst. 4. to. 10. de verbis domini, ser. 24. & 25. Eodem, de verbis Apost. ser. 19. Ibidem, in lib. 50. ho. homi. 7. Ibidem ser. 110. & 227.
Crucior in hac flamma, to. 5. lib. 2. capite 3. & 10.
Diues Lazarum ad fratres suos mitti petijt ad Abraham, to. 4. de cura pro mortuis agen. cap. 14.
Ex cap. 17. Adauge nobis fidem, tomo 4. in q. Euan. lib. 2. cap. 29. supra Matth. 17. aucto. 6.
Ite ostendite vos sacerdotibus. Ibidem, cap. 40. to. 4. de vera & falsa penitent. ca. 10. tomo 9. de visita. infr. li. 2. cap. 4.
Regnum dei intra vos est, to. 9. de cognitione veræ vitæ, cap. 44.
In illa hora qui fuerit in testamento, & vasa eius in domo, &c. to. 4. in quæstio. Euang. libro. 2. cap. 41.
Qui in agro, similiter non redeat retro. Ibidem, cap. 42.
Memores estote uxoris Loth. Ibidem, cap. 43. to. 9. de cons. vitio. & virtutum, cap. 16. supra Gene. 19. aucto. 5.
In illa nocte erunt duo in lecto vno. to. 4. in quæstio. Euang. lib. 2. cap. 44.
Ex cap. 18. De Iudice iniquo parabola exponitur, to. 4. de q. Eua. lib. 2. cap. 45. to. 6. contra Adi. Ma. disc. ca. 17. to. 10. de verbis domini, ser. 36.

Pharisæus gratias agebat superbi, to. 7. de pecca. meri. & remi. lib. 2. cap. 5. t. 10. de verbis domini, ser. 36. Ibid. in li. 50. ho. homi. 44.
Difficile, qui pecunias habent, regnum dei intrabunt. supra Matth. 19. aucto. 7.
Facilius est camelum per foramen acus transire, quam diuitem in regnum cœlorum, to. 4. in quæstio. Euang. lib. 2. cap. 47. supra Mat. 19. aucto. 8.
Cæcus illuminatus est, cum appropinquaret Hiericho, to. 4. in quæstio. Euang. lib. 2. cap. 48. supra Matth. 20. aucto. 6.
Ex cap. 19. De Zachæo historia exponitur, to. 10. de verb. domini, ser. 35. Eodem, de ver. Apost. ser. 8. ibi. de tempore, ser. 110.
Venit filius hominis querere, & saluum facere, quod perierat, to. 7. de pecca. meri. & remissio. lib. 3. cap. 5. infra i. Ti. 1. aucto. 4.
Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam, to. 4. in quæstio. Euang. lib. 2. ca. 46.
Videns ciuitatem, fleuit super illam, to. 9. li. i. medita. cap. 36.
Domus mea, domus orationis uocabitur. supra.
Dico autem vobis quod si tacuerint lapides clamabunt, to. 10. in 24. ser. Natiui. domini, Esa. 56.
Ex cap. 20. Reddite quæ sunt Cæsaris Cæsari, & quæ sunt dei deo, to. 9. in Euangelio Ioan. tract. 40. super Matth. 22. aucto. 4.
Neque ultra mori poterunt, to. 4. in q. Euang. li. 2. cap. 49.
Dixit dominus domino meo, sede à dextris meis. supra Psal. 109. aucto. 1.
Ex cap. 21. Capillus de capite uestro non peribit. to. 5. lib. 22. cap. 12. 14. 15. 19. & 20. to. 10. in lib. 50. ho. homi. 14.
In patientia uestra possidebitis animas vestras, to. 10. in li. 50. ho. homi. 14.
Cœlum & terra transibunt, verba autem mea non. Ibidem, lib. 20. cap. 24.
Attendite, ne grauentur corda uestra in crapula & ebrietate. to. 1. lib. 10. conse. ca. 3. to. 9. in ser. de sobrietate & virgini. cap. 1. tomo 9. de conflictu vitiorum & virtutum, ca. 20.
Ex cap. 22. Intravit autem Satanas in Iudæa, to. 9. in Euan. Ioan. tract. 62.
Orate, ne intretis in tentationem, to. 4. in quæstio. Euang. lib. 2. ca. 50.
Sinite vsque adhuc. to. 4. de consensu euang. lib. 3. cap. 5.
Et conuersus dominus respexit Petrum, to. 7. contra Pelag. & Cœlest. de gratia Christi, lib. 1. cap. 45.

INDEX AVTHORITATVM

cap. 23. Pater, dimitte illis: non enim sciunt quid faciant, to. 9, in Euan. Ioan. tra. 31
Pater, in manus tuas commendo spiritum meum, to. 6, contra serm. Aria. cap. 9, tom. 4, de trini. & vnita. dei, cap. 6, & 7

Hodie mecum eris in paradiso, to. 3, de Gene. ad lite. lib. 12, cap. 34, tom. 7, contra Cresc. Gram. lib. 2, cap. 9, tom. 2, de praesentia dei ad Dardanum, cap. 2, & 3, tom. 9, in Euan. Ioan. tra. 111, t. 6, contra Felic. Ari. c. 15, to. 10, se. 144
Ex ca. 24, In diluculo venerunt mulieres, t. 4, in lib. quaest. super ludicum, quaest. 46

Ipse finxit se longius ire, to. 4, in quaest. Euan. ge. lib. 2, cap. 51, ibid. contra menda. ad Cosen. cap. 13

Euangelium istud de duobus discipulis euntibus in Emau exponitur, tom. 10, serm. 140, & 144

In fractione panis aperti sunt oculi eorum, to. 3, de Gene. ad lit. li. 1, cap. 31, to. 7, de nuptiis & concup. ad Valer. li. 1, ca. 5

Christus partem piscis assit, & fauam mellis coram discipulis manducauit, to. 2, de sex qu. contra Pag. quaest. 1, to. 3, de mira. sacrae scriptu. cap. 4, in fin.

Euangelium de parte piscis & fauam mellis exponitur, to. 6, contra Faustum, lib. 11, cap. 6, to. 10, sermo. 145, & 147, & fo. 317, col. 2

Sedete in ciuitate, quousque induamini virtute ex alto, t. 9, in Euan. Ioan. tra. 99

IOANNIS.

Vide to. 9, in Euan. Ioan. per totum, & to. 3, in speculo, de Euan. eiusdem.

Caput primum exponit, to. 4, in quaest. vete. ac nou. test. quaest. 122, per totum, to. 10, ser. 2, Nati. domini.

Item ex cap. 1. In principio erat uerbum, & uerbum erat apud deum, to. 3, de trini. li. 1, cap. 6, lib. 6, cap. 2, to. 2, de gratia noui test. ad Hon. ca. 3, to. 9, in Euan. Ioan. tra. 36, & 40, to. 4, in quaest. veteris ac noui test. q. 122, tom. 10, de uerbis domini, ser. 38. Eodem de uerbis Apostoli, ser. 31. Ibidem, ser. 3. oct. Epiphaniae.

Omnia per ipsum facta sunt, to. 9, in Euan. Ioan. tra. 8

Sine ipso factum est nihil, tomo. 6, de natura boni aduer. Mani. cap. 24, in fin. 25, & 26, to. 9, in libro. Soliloq. animae ad deum, capite 4, & 5.

Quod factum est, in ipso vita erat, tom. 3, de Gene. ad lite. lib. 5, cap. 13, & 14

Tenebrae eum non comprehenderunt, to. 3, de trini. lib. 4, cap. 2, to. 2, de uidendo deo, ad Pauli, ca. 9, to. 7, de pecca. meri. & remiss. lib. 2,

ca. 25, tom. 2, de gra. noni test. ad Hon. ca. 3, & Non erat ille lux, to. 9, in Euan. Ioan. tra. a. 14, & 33

Illuminat omnem hominem uenientem in hunc mundum, to. 7, de pecca. meri. & remiss. libro 1, capite 25, tomo 3, in Enchiridion. ad Lau. cap. 103, tom. 9, in Soliloq. animae ad deum, cap. 1. 17, & 34

In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit, to. 10, de uerbis dñi, ser. 39. Eod. ser. 24. Nati. dom.

In propria uenit, & sui eum non receperunt, to. 2, de gratia noui test. ad Hon. cap. 3, circa finem.

Dedit eis potestatem filios dei fieri, tom. 4, de consensu Euan. li. 2, ca. 3

Et uerbum caro factum est, to. 4, in lib. 183, quaest. 80, to. 3, de agone Christiano, cap. 21, ibidem de doctrina Christi, li. 1, cap. 13, t. 6, contra Faustum, lib. 23, ca. 10, to. 3, de trini. lib. 3, cap. 19, lib. 15, cap. 1, to. 4, de consensu Euan. lib. 2, cap. 3, to. 7, de pecca. meri. & remiss. lib. 4, cap. 3, lib. 2, cap. 24, to. 2, de gratia noui test. ad Hon. cap. 4, & 36, to. 6, contra ser. Aria. ca. 9, tom. 3, in Enchi. ad Lauren. cap. 34, tom. 9, in Euan. Ioan. tra. 40, to. 4, de trinita. & unita. dei, cap. 7, ibidem, in dialog. ad Orosi. quaest. 10, 4

Et uidimus gloriam eius, gloria quasi ueni geniti a patre, to. 3, de trinit. li. 13, ca. 19, to. 6, contra Manichae. epist. ca. 37

De plenitudine eius omnes accepimus, to. 9, in Euan. Ioan. tra. 13

Lex per Moysen data est: gratia & ueritas per Iesum Christum facta est, tomo. 6, contra Faustum, libro 22, capite 6, & libro 17, capite 6

Deum nemo uidit unquam, to. 6, contra Adimantum Manichaei discipulum, cap. 9, to. 2, in commonito. August. ad Fortunat. f. 107, M. 1, & sequen. Ibidem, de uidendo deo ad Paulinam, cap. 5, 7, 10, 11, in fine, tom. 4, de essentia diuinitatis, in principio, to. 9, de symbolo ad Catechu. menos, lib. 4, cap. 3, to. 4, in quaest. veteris ac noui test. quaest. 71, to. 3, de inquisitione trinitatis, f. 233, H. t. 6, contra Max. Aria. epi. li. 3, cap. 9, to. 10, ser. 2, Natiui. domi. eodem, ser. 23

Et ego nesciebam eum, to. 4, de consensu Euan. lib. 2, capite 15, De hoc Euangel. habes expositionem, to. 10, de uerbis domini, ser. 63, to. 10, in li. 50, hom. hom. 22

De Nathanaele, Cum esses sub ficu uidi te, to. 10, de uerbis domini, ser. 40

Ex capite 2. Nuptiae factae sunt in Chana

SACRAE SCRIPTURAE.

na Galilaeae, to. 4, de consensu Euan. lib. 2, ca. 17
Euangelium de nuptijs exponitur, to. 10, do minica. 2, post Epipha. ser. 1

Quid mihi & tibi est mulier? tomo. 3, de fi de & symbolo, cap. 4, to. 9, in Euan. Ioan. tra. 8, ibidem, de symbolo, ad Cathecu. lib. 2, cap. 5

Aquam in unum conuertebat ibidem tract. 9, to. 10, de uerbis domini, ser. 41

Quadraginta & sex annis aedificatum est templum hoc, to. 4, in lib. 83, quaest. quaest. 56, ibidem, in dialo. ad Orosi. quaestio. 26, to. 3, de trini. lib. 4, cap. 5

Ex cap. 3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto, to. 4, ad Simplicia. li. 1, quaest. 2, to. 7, de baptismo, contra Donatist. lib. 6, cap. 12, ibidem, de pecca. meri. & remiss. lib. 1, cap. 17, 29, 20, & 30, lib. 2, cap. 27, to. 2, de praesentia dei, ad Dardanum, cap. 14, 15, & 16, tom. 7, de anima & eius origi. ad Vincen. Victo. lib. 3, capite. 11, tomo. 10, de uerbis Apost. sermo. 14

Quod natum est ex carne, caro est, tom. 7, contra epist. Parmenia, lib. 2, cap. 11, to. 3, de fi de & symbo. cap. 9

Spiritus ubi uult spirat, tomo. 4, ad Simplicia. lib. 1, quaest. 1, tomo. 3, de mira. sacrae scriptu. cap. 3

Si terrena dixi uobis, & non creditis, &c. to. 4, in quaest. veteris ac noui test. quaest. 59

Nemo ascendit in caelum, nisi qui de caelo descendit, to. 3, de agone Christiano, cap. 25, to. 7, de pecca. meri. & remiss. lib. 1, cap. 3, to. 9, in Euan. Ioan. tra. 12, 27, & 31, to. 10, de uerbis Apost. 14. Eodem, ser. 174, & 234

Sicut Moyses exaltauit serpentem in deserto, &c. supra Nume. cap. 11, auctori. 2, to. 10, de uerbis Aposto. ser. 14, Eodem, ser. 101

Qui credit, non iudicatur, to. 3, de agone Christiano, cap. 27, to. 10, de uerbis Apost. ser. 14

Qui non credit, iudicatus est, to. 4, de fide & operibus, cap. 23, to. 2, de uidendo deo ad Paulinam, ca. 11, to. 10, de uerbis Apost. ser. 14

Qui facit ueritatem, uenit ad lucem, to. 4, in lib. annota. in Iob, cap. 6

Qui credit in filium habet vitam aeternam, to. 10, de uerbis Apost. ser. 14

Qui incredulus est filio, & qui non credit in filium, non habet vitam, &c. Ibidem.

Non potest homo accipere quicquam, nisi fuerit illi datum de caelo, to. 7, contra epist. Parmenia, lib. 2, cap. 15, to. 10, sermo. 8, de Natiui. domini, & ser. 2, Natiuita. sancti Ioannis Bapti. & in primo sermone decollat. eiusdem

Qui habet sponfam, sponfus est, to. 10, de uerbis Apost. ser. 31

Illum oportet crescere, me autem minui, to. 4, in lib. 83, quaest. quaest. 58

Ex ca. 4. Quod Iesus plures discipulos facit & baptizat quā Ioannes, ibidem, quaestio. 62

Samaritanae Euangelium exponitur, to. 4, in lib. 83, quaest. quaest. 64, to. 9, in expositione euangelij secundum Ioannē, tract. 15, to. 10, sermo. 92, eodē sermone primo, de Apostolis

Hora diei sexta uenit dominus ad puteum, to. 4, in lib. 83, quaest. quaest. 64

Domine, da mihi hanc aquā, ut nō sitiam, to. 9, de scala paradisi, ca. 10

Vade, & uoca uirum tuum, & ueni huc, to. 6, contra Faustum, lib. 23, cap. 87

Deus spiritus est, to. 4, de essen. diuinita. fo. 233, b, c, to. 9, de speculo, cap. 2, to. 3, de fide & symbolo, cap. 9

Propheta in patria sua honorem nō habet, to. 9, in Euan. Ioan. tra. 24

Ex cap. 5. Unus semper sanatur in piscina, post aquae motum, to. 9, in Euangelio Ioannis, tra. 12, to. 10, de uerbis domini, ser. 42

Ecce sanus factus es, noli amplius peccare, to. 4, de fide & operibus, cap. 10, to. 9, de uita Christiana, cap. 13, infra, ca. 8, auctori. 2

Pater meus usque modo operatur, & ego operor, tomo. 6, contra Adimantum Manichaei discipulum, cap. 2, tomo. 3, de Genesi, ad lite. lib. 4, cap. 11, & 12, & lib. 5, cap. 20, tomo. 7, de spiritu & anima, cap. 41, tomo. 4, in dialogo, ad Orosium, quaest. 42, to. 3, de inquisitione trinita. fo. 234, a, ibidem de sententijs decerpt. ex August. cap. 277

Non potest filius a se facere quicquam, to. 6, contra sermo. Arian. cap. 14, & 23, tomo. 3, de trinita. lib. 15, cap. 14, tomo. 10, in lib. 10, homi. 32

Quaecunque facit pater haec eadem & filius, Ibidem, cap. 15

Iudicium dedit omne filio, Qui uerbum meū audit, & credit ei qui misit me, habet vitam eternam, & in iudicium non uenit, sed transiit a morte, in vitam, to. 10, lib. 50, homi. 22, euange. ibi exponitur

Sicut pater suscitatur mortuos & uiuificat, to. 10, de uerbis domini, ser. 44, Eodem in lib. 50, ho. homi. 22

Si ego testimonium perhibeo de me, to. 10, de uerbis domini, ser. 43

Pater non iudicat quemq, to. 3, de trinita. l. 1, ca. 13, to. 6, contra ser. Aria. ca. 14, to. 9, in Eua. 10a. tra. 99, to. 4, de trinita. & unitate dei, ca. 8

Amen

INDEX AVTHORITATVM

Amen dico vobis, quia venit hora & nunc est, quando mortui audient, &c. to. 5, lib. 20. ca. 6, to. 10, de verbis domini, sermo. 4
Sicut pater habet uitam in semetipso, sic dedit filio, to. 6, contra serm. Aria. ca. 17, to. 3, de trinit. lib. 15. ca. 26, Eodem in sententijs, sent. 366, to. 10, de verbis domini, serm. 64, Ibidem in lib. 50, homi. homi. 22
Ille erat lucerna ardens & lucens, to. 10, ser. 1. Natiuit. Ioan. Baptista.
Neq. vocem eius audistis, to. 5, contra Adimantum Manichaei discipulum, cap. 9, to. 4, in quaest. veteris ac noui testa. quaest. 71
Scrutamini scripturas, to. 10, de verbis domini, ser. 45
Si enim crederetis Moysi, crederetis forsitan & mihi, to. 6, contra Faustum, lib. 16, ca. 20. 22, & 26, to. 10, de verbis domini, ser. 45
Ex cap. 6. Hoc autem dicebat tentans eum, to. 10, ser. 72
Panes quinque hordeacei, quibus dominus turbas cibauit, quid significant, to. 4, in lib. 83, quaest. quaestio. 61, to. 3, de mira. sacrae scriptu. lib. 3. ca. 9
Descendi de caelo, non ut faciam voluntatem meam, sed voluntatem eius qui me misit, to. 6, contra serm. Aria. ca. 7, & 18, to. 4, de trinita. & unitate dei, ca. 6
Nemo potest venire ad me, nisi pater, qui me misit, traxerit eum, to. 7, contra duas epist. Pelagia. ad Bonifa. lib. 1, ca. 3, & 19, Ibidem de gratia & libe. arbi. ad Valen. ca. 5, to. 6, contra serm. Aria. ca. 30, to. 7, de praedest. sanctorum, cap. 8
Omnis qui audiuit a patre, & didicit, venit ad me, to. 7, contra Pelag. & Coelestium, de gratia Christi, lib. 1, ca. 14, Ibidem de praedest. sanctorum, cap. 8, ibidem de bono perseverantiae, ca. 14
Durus est hic ser. to. 10, de verb. Apost. ser. 2
Patres vestri manducauerunt manna in deserto, & mortui sunt, to. 9, de utilita. poenit. c. 1, to. 10, n. libr. 50, ho. homi. 27
Caro mea vere est cibus, &c. Euangelium istud exponitur, to. 10, de verbis dñi, ser. 46
Qui manducat meam carnem & bibit meum sanguinem, &c. to. 5, lib. 21, ca. 24, to. 10, de blasphemia in spiritum sanctum, fo. 10, f. & sequē. Eodem, de verbis domini, ser. 11, & 46
Domine, ad quem ibimus? verba vitae aeternae habes, to. 9, de quarta feria, ca. 6
Omne quod dat mihi pater ad me venit, &c. Euangelium istud totaliter exponitur to. 10, in lib. 50, homi. homi. 22

Nonne ego vos duodecim elegi, to. 4, in lib. quaest. super Gen. quaest. 117
Ex ca. 7. Mea doctrina non est mea, sed eius qui me misit, to. 3, de trinita. lib. 1, ca. 12, & lib. 2. ca. 3
Nolite iudicare secundum faciem, to. 10, de verbis Apost. ser. 9. Eodem, ser. 202
Si quis sitit, veniat ad me, & bibat, to. 7, contra Cresconium Grammaticum lib. 2, ca. 13, & 14, to. 9, lib. 1, medita. ca. 37
Spiritus non erat datus, quia Iesus nondum erat glorificatus, to. 3, de trinita. lib. 4, ca. 20, to. 4, in lib. 83, quaest. quaestio. 62, to. 9, in Euange. Ioannis, tracta. 52, & 63, to. 4, de trinita. & unitate dei, cap. 4
Ex ca. 8. De muliere adultera Euangelium exponitur to. 9, in expositio. secundum Ioannem, tract. 33, & to. 10, de verbis dñi, ser. 47, & 95
Nec ego te condemnabo, to. 6, de adulterinis coniugijs, lib. 2, ca. 6, & 7
Vade, noli amplius peccare, to. 4, de uera & falsa poeniten. ca. 13, supra, cap. 5. autho. 2
Vos de deorsum estis, ego non, to. 4, de patietia, cap. 19
Vos de hoc mundo estis, ego non, to. 7, contra Iulianum Pelagianum, lib. 6, ca. 1
Principium qui & loquor vobis, to. 3, de trinita. lib. 5, ca. 13
Si manseritis in verbo meo, vere discipuli mei eritis. Istud Euangelium totaliter exponitur, to. 10, de verbis domini, ser. 48
Veritas liberabit uos, to. 3, de trinita. lib. 4, ca. 18
Qui facit peccatum, seruus est peccati, to. 5, lib. 19, ca. 15
Si filius vos liberauerit, vere liberi eritis. Ibidem, lib. 14, ca. 11, to. 7, contra duas epist. Pelagia. ad Bonifa. lib. 1, ca. 2
Non a me ipso veni, sed ille misit me, to. 6, contra ser. Aria. ca. 3, & 4
Vos ex patre diabolo estis, to. 6, contra Adimantum Manichaei discipulum, ca. 5, to. 9, de utilita. poeniten. ca. 1, to. 4, in quaestio. ueteris ac noui testamen. quaestio. 80. 90. & 98, to. 6, contra Iudaeos, Paganos, & Aria. cap. 2, to. 10, de verbis Apost. ser. 14
Ille homicida erat ab initio, & in veritate non stetit, to. 3, de Gene. ad literam, lib. 11, cap. 16, & 23, to. 7, contra literas Petilianus, lib. 2, ca. 13, to. 5, lib. 11, ca. 13, to. 6, contra Adimantum Manichaei discipulum, cap. 5
Qui loquitur mendacium, ex proprijs loquitur, to. 9, in Euange. Ioan. tracta. 5
Abraham exultauit ut videret diem meum

SACRAE SCRIPTURAE

meum, &c. to. 7, contra Pelagium & Coelestium, de peccato originali, lib. 2, ca. 27, to. 6, contra Maximinum Arianorum episcopum, lib. 3, ca. 22, vide supra Gene. 18. autho. 1, & 2, tomo 10 ser. 70
Ex ca. 9. De caeci nati illuminatione, to. 9, in expositione secundum Ioannem tracta. 44, to. 10, in lib. 50, homi. homi. 43, Eodem, ser. 104
Scimus quoniam deus peccatores non exaudivit, to. 7, contra episto. Parmenia. li. 2, ca. 8. Ibidem, de baptismo contra Donati. li. 5, ca. 21
Ego in hunc mundum veni, ut qui non vident, videant, to. 9, in Euange. Ioan. tract. 33, to. 10, de verbis domini, ser. 47
De pastore, mercenario & fure, to. 10, de verbo, ser. 49, & 50
Ex cap. 10. Oves vocem meam audiunt, to. 7, contra lite. Petilia. li. 2, c. 73
Omnes quotquot venerunt, fures sunt & latrones, to. 6, contra Faustum, lib. 16, ca. 12. Ibidem, contra aduer. legis & propheta. libro 2. cap. 4
Potestatem habeo ponendi animam meam, &c. to. 3, de inquisitione trinitatis, fo. 234, a
Opera quae ego facio in nomine patris mei, haec testimonium perhibent de me, to. 6, contra Faustum, lib. 12, cap. 1
Ego & pater vnum sumus, to. 4, in lib. 83, quaest. quaestio. 69, to. 3, de trinita. lib. 4, cap. 9. Et li. 5, ca. 3, & 9. Et li. 6, ca. 2, in fine, tom. 9, in Euange. Ioan. tract. 36, 37, 71, & 78, to. 4, in dialog. ad Orosium, quaest. 3, & 10, de verbo, ser. 51
Quem pater sanctificauit, & misit in hunc mundum, to. 3, de trinita. li. 2, ca. 5
Ex ca. 11. Si quis ambulauerit in die, non offendet, to. 9, in Solilo. animae ad deum, cap. 17
De Lazaro & alijs mortuis suscitatis, to. 3, de mirabi. sacrae scriptu. lib. 3, cap. 11, to. 10, de verbis domini, ser. 8, 44, & 52. Eodem, in lib. 50, homi. homi. 27. Ibidem, ser. 104
Lazarus per quatuor dies in monumento iacuit, to. 4, in lib. 83, quaest. quaestio. 65
Lazare, tibi dico, surge, to. 4, de vera & falsa poeniten. ca. 3, in fine
Lazarum discipulis tradidit soluendum. Ibidem, ca. 10
Qui credit in me, etiam si mortuus fuerit uiuet, to. 10, de verbo, Apost. ser. 33
Caphas cum esset pontifex, prophetauit, to. 4, ad Simplicia. li. 2, quaest. 1, to. 3, de Gene. ad lite. lib. 12, cap. 22, to. 4, in lib. quaestio. super Iudicum, quaest. 49
Ex c. 12. Qui amat animam suam, perdet eam, qui autem odit animam suam in hoc mundo

in vitam aeternam custodit eam, &c. 3, de doctrina Christiana, lib. 3, ca. 16, to. 10, in lib. 50, homi. homi. 37
Nunc princeps huius mundi eiicietur foras, &c. 3, de agone Christiano, ca. 1, to. 9, in epist. Ioan. tract. 4
Cum exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum, &c. 10, in 3. sermo. Annunciationis dominicae
Ambulate dum lucem habetis, ne tenebrae vos comprehendant, to. 1, de vera religione, c. 42, to. 9, in Euange. Ioannis, tract. 12
Qui credit in me, credit in eum qui me misit, to. 10, de verbis domini, ser. 53
Sermo quem locutus sum, iudicabit eum, to. 3, de trinita. lib. 1, ca. 12
Ex cap. 13. Vos mundi estis, sed non omnes, to. 7, contra lite. Petilia. li. 2, c. 22
Surgit a cena, & ponit vestimenta sua, to. 10, ser. 127
Cena domini exponitur to. 10, ad fratres in exremo, ser. 28
Cum recubisset ille supra pectus domini in conuiuio, to. 9, in Euange. Ioannis, tract. 18
In hoc cognoscent omnes, quod mei discipuli estis, &c. to. 4, in lib. 83, quaest. quaestio. 71. Ibidem, de saluta. docu. ca. 52
Animam meam ponam pro te, to. 9, de feria quarta, cap. 5
Ex cap. 14. In domo patris mei mansiones multae sunt, to. 6, de sancta virginitate, cap. 26, in fine, to. 7, de anima & eius origine, lib. 3, ca. 11. Ibidem, contra Pelagia. Hypogno. lib. 5
Ego sum via, veritas, & vita, to. 3, de doctrina Christiana, li. 1, ca. 34. Ibidem, de trinitate, lib. 1, ca. 12. Ibidem in sententijs, sententia. 268 to. 2, de sex quaest. contra Paganos, quaest. 2, to. 9, in Euange. Ioan. tract. 13, & 39. Ibidem in Solilo. animae, ca. 1, & 4. Ibidem, de Cataclysmo, cap. 5, to. 4, de incarnat. verbi, ca. 9, to. 9, de visita. infirm. ca. 2, to. 6, de Epicurae. & Stoic. ca. 8, in fine, infra, ad Philippen. 1. autho. 1, to. 6, 10 de verbis domini, ser. 54, & 55. Eodem, in lib. 50, ho. homi. 34
Ostende nobis patrem, & sufficit nobis, to. 9, in Euange. Ioan. tract. 37, to. 3, de trinita. lib. 1, cap. 8
Qui videt me, videt & patrem, to. 10, de verbis domini, ser. 18
Verba quae ego loquor, a me ipso non loquor, to. 6, de quinque haeresibus, ca. 6, to. 10, de verbis domini, ser. 57
Rogabo patrem, & alium paracletum mittam vobis, tom. 4, in quaest. vere. ac noui testamen.

INDEX AVTHORITATVM

men. quæstio. 97.

Qui diligit me, diliget à patre meo, & ego diligam eum to. 3. in sententijs, sententia. 363.

Veniemus ad eum, & mansionem apud eum faciemus, to. 6. contra sermonem Arrianorum, cap. 30. to. 4. de trinita. & vnita. dei, cap. 11.

Quem mittet pater in nomine meo, to. 6. contra sermonem Arrianorum, cap. 4.

Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis, tomo. 9. de ouibus, cap. 13. tomo. 4. in quæstio. vete. ac noui testamenti, quæstio. 92, tomo. 10. de verbis domini, serm. 57. Eodem, ser. 166, & 169.

Nō turbetur cor vestrum neque formidet. to. 10. de verbis domini, ser. 58.

Si diligereis me gauderetur tuique quia vado ad patrem, to. 10. de verbis domini, ser. 58. Ibidem, ser. 177.

Pater maior me est, to. 3. de fide & symbolo. c. 9. to. 4. in li. 83. quæst. quæst. 69, to. 3. de trinita. lib. 1. cap. 7. & 11. tomo. 4. de trinita. & vnita. dei, cap. 2. Ibidem, in dialo. ad Orosium, quæst. 4. tomo. 6. aduersus Iudæos, cap. 8. ibidem, contra Maximi. Arria. episco. lib. 3. cap. 24, & 25.

Ecce venit princeps huius mundi, & in me non habet quicquam, to. 3. de trinita. lib. 13, cap. 14. to. 4. in lib. quæstio. super Deutero. quæst. 55.

Ex cap. 15. Ego sum vitis & vos sarmenta. to. 10. de verbis domini, ser. 59.

Sine me nihil potestis facere, to. 3. de spiritu & litera, ad Marcelli, cap. 29. to. 7. contra Pelagium & Cœlest. de gratia Christi, lib. 1, ca. 26. 27. 29. & 45. Ibidem, contra duas epist. Pelagi. ad Bonifa. lib. 2. cap. 8.

Manete in dilectione mea, to. 3. de spiritu & anima, cap. 16.

Maiorem hac dilectione nemo habet, &c. to. 9. in epist. Ioan. tra. 6.

Omnia quæcunque audiui à patre meo nota feci vobis, to. 10. de verb. Apo. ser. 10.

Iam non dicā vos seruos, sed amicos meos. to. 1. de Gene. contra Manichæ. li. 1. cap. 7. to. 4. de amici. ca. 5. & 23.

Non vos me elegistis, sed ego elegi vos, to. 7. de prædestinatione sanctorum, lib. 1. cap. 17. to. 4. de patientia, ca. 20. 21, & 22, to. 10. Ad fratres in Ere. ser. 39.

Si non venissem, peccatum non haberent. to. 2. de correctio. Donatista. ad Bonifa. ca. 29. to. 7. contra duas epistolas Pelagia. ad Bonifa. lib. 3. cap. 3. to. 9. in episto. Ioan. tra. 6. to. 10.

de blasphemia in spiritum sanctum, fo. 9, I. Eodem, de verbis domini, ser. 11.

Cum venerit paracletus quem ego mittam à patre, to. 3. de trinita. lib. 4. cap. 20.

Ex cap. 16. Ego veritatem dico vobis, expe- dit vobis vt ego vadam, to. 10. de verbis domini, ser. 60.

Si non abiero, paracletus non veniet, to. 7. de pecca. meri. & remissio. lib. 2. cap. 32.

Ille arguet mundum de peccato, to. 7. contra duas epist. Pelagi. li. 3. ca. 3. to. 4. in quæstio. vete. ac noui testa. quæst. 89. to. 10. de verbis domini, sermo. 60. & 61.

Multa habeo vobis dicere, sed non potestis portare, modo, to. 4. contra mendacium, cap. 10.

Non enim loquetur à semetipso, to. 3. de trinita. lib. 2. cap. 3. tomo. 4. de trinitate & vnitate dei, cap. 3. & 10. to. 3. de senten. decerp. ex August.

De meo accipiet, & annuntiabit vobis, to. 4. de trinita. & vnita. dei, cap. 10.

Omnia quæcunque habet pater mea sunt, to. 10. ser. 2. Natiuita. domini.

Non potest ille venire, nisi ego abiero, to. 10. ser. 188.

Petite & accipietis, vt gaudium vestrum plenum sit, tomo. 9. in manuali, cap. 36. supra Matt. 7. author. 4. Lucæ 11. autho. 3. tomo. 10. sermo. 171.

Exiui à patre, & veni in mundum, to. 3. de trinita. lib. 1. cap. 10. & lib. 2. cap. 5.

Pater mecum est, tomo. 6. de quinque hæresibus, cap. 6.

Ex ca. 17. Hæc est vita æterna, vt cognoscatur solum deum, to. 3. de spiritu & litera, cap. 33. Eodem de trinita. lib. 6. cap. 9. Ibidem, in senten. senten. 37. to. 10. sermo. 112.

Ego te clarificauit super terram, to. 6. contra ser. Arria. cap. 23. & 34.

Ex ca. 18. Abierunt retro, & ceciderunt in terram, to. 9. in Euange. Ioan. tra. 47.

Ex cap. 19. Non haberes in me potestatem, nisi datum esset tibi desuper, to. 4. ad Simplicia. lib. 2. quæst. 1.

Erant autem hora quasi sexta, to. 4. de cōsen. Euang. lib. 3. cap. 13.

Inclinato capite emisit spiritum, to. 3. de spiritu & anima, cap. 34.

Tunica desuper contexta, to. 9. in Euā. Ioā. tra. 13.

Lancea latus eius aperuit, to. 9. in manuali, cap. 23.

Videbunt in quem transfixerunt, tomo. 9. in

SACRAE SCRIPTURAE.

in Euang. Ioan. tra. 19 & 21,

Scriptum autem titulum Pilatus, Iesus Nazarenus Rex Iudæorum, to. 10. ser. 3. Epiphania.

De Ioseph, qui petijt corpus Iesu à Pilato, to. 10. ser. 132.

Positus est in monumento nouo, tomo. 9. de symb. ad Catechume. lib. 3. ca. 6. to. 10. ser. 133.

Ex cap. 20. Tulerunt dominum meum, & nescio vbi posuerunt eum, to. 5. lib. 14, cap. 2.

Noli me tangere, to. 9. in Euang. Ioan. tra. 26, to. 3. de trinita. li. 1. ca. 9, & li. 4. c. 3, to. 10. de verbis domini, ser. 60. Eodem ser. 153, & 155.

Accipite spiritum sanctum, to. 3. de Gene. ad lite. lib. 10, cap. 5. Ibidem de Trinita. li. 4, cap. 20, to. 5. lib. 13, ca. 24. to. 9. in Euang. Ioan. tra. 74.

Quorum remisistis peccata, remittuntur eis, to. 10. in lib. 50. ho. ho. 23.

Christus apparuit discipulis ianuis clausis, to. 10. ser. 140.

Thomam dubitantem Christus nō spreuit, to. 6. contra Faustum, lib. 16, ca. 33. to. 10. ser. 156, & 159.

Quia vidisti me Thoma, credidisti: beati qui non viderunt & crediderunt, to. 9. in Euā. Ioan. tra. 79. to. 10. ser. 159.

Ex cap. 21. Mittite in dexteram nauigij rete, to. 4. in lib. 83. quæstio. quæst. 57, & 81.

Petre amas me, to. 9. de vtilita. poeniten. ca. 1. to. 5. lib. 14. ca. 7. to. 10. de verbis domini, ser. 49, & 62. Euangelium istud exequitur, to. 10. ser. 49, & in vigilia S. Petri & Pauli.

Manifestauit se iterum Iesus ad mare Tyberiadi. Euangelium istud exponitur, to. 10. ser. 140.

Si eum volo manere donec veniam, quid ad te, tu me sequere, to. 10. ser. 149.

AD ROMANOS.

Vide to. 4. fo. 279 col. 2. in exposi. episto. ad Roma. inchoata, per totum, & fol. 283. col. 1. in exposi. quarundam propositionum ex episto. ad Roma.

Item to. 4. ad Simplicia. lib. 1. quæstio. 1. aliquas quæstiones soluit ex eadem epistola Pauli ad eosdem, to. 9. in speculo epist. ad Roma.

Ro. caput primum pro parte exponitur, to. 10. ser. 143.

Item ex cap. 1. Qui factus est ei ex semine David secundum carnem, to. 4. fo. 209, d, & to. 10. fo. 223, j, K.

Reuelatur ira dei de cœlo super omnem impietatem, to. 10. ser. 143.

Iustus ex fide viuit sup. Abacuch. c. 2.

Inuisibilia dei à creatura mundi per ea quæ facta sunt, cognoscuntur, to. 9. in Solilo. animæ ad deum, cap. 21. to. 10. de verbis domini, ser. 55. ibi. ser. 143.

Cum cognouissent deum, non sicut deum glorificauerunt, &c. to. 10. ser. 143. tomo. 5. lib. 8. cap. 9.

Dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt, to. 10. de verbis domini, ser. 8. & 55. ibi. dem ser. 143.

Mutauerunt gloriam incorruptibilis dei, in similitudinem imaginis corruptibilis hominis, to. 3. de fide & symbolo, ca. 7. ibidem de spiritu & litera, ad Marcelli, ca. 12. to. 10. ser. 143.

Masculi relicto naturali vfu sceminae, exarserunt in desiderijs suis in inuicem, to. 9. de nuptijs & concup. li. 2. cap. 19, & 20.

Ex cap. 2. In quo alterum iudicas, teipsum condemnas, sup. Mat. 7. autho. 1.

Secundum & duritiam tuam & impoenitens cor, thesaurizas tibi iram, &c. t. 2, de correctio. Dona. ad Bonifa. ca. 29.

Reddes vnicuique secundum opera sua, supra Mat. 16. autho. 3.

Non est acceptio personarum apud deum, to. 4. de saluta. docu. ca. 38.

Qui sine lege peccauerunt, sine lege peribunt, to. 4. de fide & operibus, & ca. 23, & 24.

Non auditores, sed factores legis iustificabuntur, tomo. 3. de spiritu & litera, ad Marcelli, cap. 26.

Gentes, quæ legem non habent, naturaliter ea quæ legis sunt faciunt, t. 6. contra Faustum, li. 19. ca. 2. to. 3. de spiritu & litera, ad Marcelli, num. cap. 20 27, 28, & 29.

Quanto quis sublimior est, tanto magis peccat cum cadit, to. 4. in quæst. vete. ac noui testa. quæst. 102.

Ex cap. 3. Ex operibus legis non iustificabitur omnis caro, to. 3. in Enchi. ad Lau. cap. 34. to. 7. contra duas epist. Pelagi. ad Bonifa. lib. 1, cap. 8.

Nunc sine lege iustitia manifestata est, to. 3. de spiritu & litera, ad Marcelli, ca. 9, to. 7. contra Pelagi. & Cœlest. de peccato origi. lib. 2. cap. 25.

Omnes homines peccauerunt, to. 7. de natu. & gratia, contra Pela. cap. 41, supra Plal. 13. autho. 2.

Iustificati gratis per gratiam ipsius, tomo 3, de spiritu & litera, ad Marcell. cap. 27, tomo 7, contra Pelagi. & Cœlest. de gratia Christi, li. 1. cap. 31.

Arbi-

INDEX AVTHORITATIVM

Arbitramur hominem iustificari per fidem, sine operibus legis. t. 3, in lib. 83, quæstio. quæst. 76. to. 4. de fide & operi. ca. 14. et to. 7. de nat. & gratia, contra Pelagia. cap. 4
Ex cap. 4. Credenti in eum qui iustificat impium, reputatur fides ad iusticiam. t. 9. in Euā. Ioan. tract. 29.

Et signum accepit in circumcisione, signaculum iustitiæ. tomo. 6. contra Faustum, lib. 16. cap. 29.

Emortuum corpus Abraham. to. 4. lib. quæst. super Gene. quæstio. 35

Resurrexit propter iustificationem nostrā. to. 9. lib. 1. medita. cap. 37

Ex ca. 5. Gloriamur in tribulationibus, sciētes quia tribulatio patientiam operatur. to. 4. in lib. 83 quæstio. quæstio. 79. to. 3. de doctrina Christiana, lib. 4. cap. 7.

Charitas dei diffusa est in cordibus nostris. tomo. 3. de spiritu & lite. ad Marcelli. cap. 32, in fine. tomo. 10, de verbis Apostoli, sermo. 15.

Cum inimici essemus, reconciliati sumus deo per mortem filij. to. 3. de trini. lib. 13, cap. 16. to. 9. lib. 2, medita. cap. 16.

Salvum erimus ab ira, per ipsum. to. 7, contra Iulia Pelag. lib. 6, ca. 12

Per vnum hominem peccatum intravit in mundum, & per peccatum, mors. t. 7, de pecca. meri. & remiss. li. 1, ca. 9. to. 6, contra Prisci. ca. 11, to. 7, contra duas epist. Pelag. lib. 4, ca. 4, ibidem, contra Iulia Pelagia. lib. 1, cap. 2, lib. 6, ca. 12, to. 3, in Enchiri. ad Lauren. cap. 26 & 46, & 51
Ibidem, de Ecclesia. dogma. cap. 34 Eodem de Gene. ad lite. li. 10, cap. 11, to. 4, in dia. ad Oros. quæstio. 4, tomo 10, de verbis Apostoli, sermo. 14.

Mors regnavit ab Adā, vsque ad Moysen. tomo 7, de pecca. meri. & remiss. libro 1, cap. 11.

Per obedientiam vnius hominis liberamur. to. 3, de Gene. ad lite. lib. 10, cap. 14, to. 7, de pecca. meri. & remiss. li. 1, ca. 18, lib. 3, ca. 4, & 10, to. 6, contra ser. Aria. ca. 7

Lex subintravit, ut abundaret delictum. to. 4, in lib. 83, quæstio. quæstio. 66 to. 3, de spiritu & lite. ad Marcelli. ca. 6

Ex cap. 6. Quicumque baptizati sumus in Christo, in morte eius baptizati sumus. to. 7, contra Iulia. Pela. lib. 6, cap. 1. to. 3, in Enchi. ad Lauren. ca. 52,

Vetus homo noster simul crucifixus est. to. 4, de fide & operibus. ca. 10.

Quod enim mortuus est peccato mortuus

est semel. tomo 6, lib. 2, contra Maximum, cap. 2.

Nō regnet peccatum in vestro mortali corpore. to. 9, in Euange. Ioan. tracta. 41, to. 10, de verbis domini, sermo. 43. Ibidem, de verbis Apostoli, ser. 12. Eodem, in lib. 50, homi. homi. 21.

Humanum dico propter infirmitatem carnis vestræ. to. 10, de verbis Apostoli, sermone 17.

Sicut exhibuistis membra vestra servire iniquitati, &c. tomo. 10, de verbis Apostoli, sermo. 17.

Cum servi essetis peccati, liberi estis iustitiæ. Ibidem.

Stipendium peccati mors, gratia autem vitæ æternæ. to. 3, in Enchiri. ad Lauren. ca. 107, to. 7, de gratia & libe. arbi. c. 8, & 9. Ibidem, de correptione. & gratia, cap. 13

Caput. 7. exponitur. to. 4, in lib. 83, quæstio. quæstio. 66.

Item ex ca. 7. Mulier quæ sub viro est, vivente viro, alligata est legi. t. 4, in lib. 83, quæstio. 66.

Frates mei, & vos mortificati estis legi, &c. Ibidem.

Cum essemus in carne, passionibus peccatorum, quæ per legem sunt operabantur in membris nostris, ut fructum ferrent morti. to. 10, de verbis Apostoli, sermo. 4.

Lex peccatum est: absit. to. 4. ad Simplicia. lib. 1, quæst. 1.

Sine lege peccatum mortuum est. to. 4, in lib. 83, quæstio. quæstio. 66. Ibidem ad Simplicia. lib. 1, quæstio. 1.

Adueniente mandato, peccatum reuixit. Ibidem.

Scimus quoniam lex spiritalis est, ego autem carnalis. to. 4, in lib. 83, quæstio. quæstio. 66 to. 7, contra duas epist. Pela. li. 1, ca. 10 to. 10, de ver. Apostoli, ser. 12.

Non quod volo ago. to. 10. de verbis Apostoli, ser. 12. Eodem, ser. 3. secundæ dominicæ post epiph. Et ser. 2. tercię dominicæ post epiph.

Velle adiacet mihi, perficere autem bonum non inuenio. to. 4, ad Simplicia. lib. 1, quæst. 1. to. 7, de natu. & gratia, contra Pela. c. 50, & 51 Ibidem, de nuptijs & concu. lib. 1, ca. 29, & 30, ibidem, contra duas epist. Pela. li. 1, ca. 10, & 19, ibidem, contra Iulia. Pela. li. 3, ca. 26, to. 9, in Solilo. animæ ad deum, cap. 24

Condelector legi dei, secundum interiorem hominem. to. 9, in Euange. Ioan. tracta. 41, to. 10, ser. 2. dominicæ quartæ post octa. epi.

Vide

SACRAE SCRIPTURAE

Vide aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ. to. 4. ad Simplicia. li. 1. quæst. 1. to. 3, de Gene. ad lite. lib. 9, cap. 10, to. 7, de pecca. meri. & remiss. li. 1, ca. 39. Ibidem, contra Iulia. Pela. li. 2. fo. 210, facie prima

Quis me liberabit de corpore mortis huius? to. 7. contra duas epist. Pela. lib. 1, cap. 11. Ibidem, contra Iulia. Pela. lib. 6, cap. 11

Mente serui legi dei, carne autem legi peccati. to. 10, de ver. Apostoli, ser. 6

Ex ca. 8. Lex enim spiritus vitæ in Christo Iesu liberauit me à lege pec. to. 7, de nuptijs & concupisc. li. 1, cap. 32

Qui enim carnis sunt, quæ carnis sunt sapient, qui autem secundum spiritum, quæ sunt spiritus. to. 10, de ver. Apostoli, sermo. 6

Misit deus filium suum in similitudine carnis peccati. to. 6, contra Faustum, lib. 14, ca. 5, li. 16, cap. 15, li. 18, cap. 6, & lib. 2, contra Maximum, cap. 2, to. 10, de ver. domini, ser. 48. Eodem, de ver. Apostoli, ser. 14

Sapere secundum carnem, mors est. to. 3, de spiritu & litera, ad Marcelli. ca. 4, to. 7, de natu. & gra. con. Pe. cap. 17

Corpus quidem mortuum est propter peccatum. to. 3, de Gene. ad lite. lib. 6, ca. 22

Si secundum carnem vixeritis, moriemini, tomo. 7, de baptis. contra Donat. lib. 6, cap. 19, tomo. 4, de salutarib. documē. cap. 64, to. 10, de verbis domini, sermo. 43, ibidem, de verbis Apostoli, ser. 13.

Quotquot spiritu dei aguntur, hi filij dei sunt. to. 9, de pug. animæ, per totum, to. 3, in Enchi. ad Lauren. ca. 64, to. 10, de verbis domini, ser. 43. Ibidem, de verbis Apostoli, ser. 13

Non accepit istis spiritum seruitutis in timore, tomo. 2, de gratia noui testamen. ad Honorat. cap. 21

Accepistis spiritum filiorum in quo clamamus abba pater. to. 10, de verbis Apostoli, ser. 13

Spiritus noster non reddit testimonium spiritui nostro quia sumus filij dei, to. 10, de verbis Apostoli, ser. 13

Existimo enim quod non sunt condignæ passionis huius temporis ad futuram gloriam, to. 4, in lib. 83, quæstio. quæstio. 67, tomo. 5, lib. 5, ca. 18

Spes. sui facti sumus, to. 5, li. 19, ca. 4, to. 10, de verbis Apostoli, ser. 23

Spes autem quæ videtur non est spes, to. 10, de verbis Apostoli, ser. 23

Quid oremus sicut oportet, nescimus, to. 2, de orando deum, ad Probam, cap. 14

Ipse spiritus postulat pro nobis gemitibus

inenarrabilibus, to. 6, contra sermo. Arria. ca. 25, to. 4, de trini. & vnita. dei, cap. 3, to. 2, de orando deum, ad Probam, cap. 15

Scimus, quoniam diligentibus deum omnia cooperantur in bonum, to. 7, de gratia & libe. arbi. ad Valen. ca. 17, Ibidem, contra duas epist. Pelagi. ad Bonifa. lib. 2, cap. 9

Quos præsciuit, hos & prædestinavit, to. 7, de prædesti. dei, ca. 3, in fine. Ibidem, contra Pelag. Hypogno. li. 10, to. 10, de verbis Apostoli, ser. 16

Ut ipse sit primogenitus in multis fratribus, to. 6, contra epist. Manichæi, cap. 37

Si deus pro nobis, quis contra nos? to. 10, de verbis Apostoli, ser. 16

Proprio filio suo non pepercit deus, &c. to. 5, lib. 16, c. 32, to. 7, de nuptijs & concupiscen. lib. 2, ca. 33, to. 4, de saluta. docu. ca. 52

Quis accusabit aduersus electos dei? to. 3, de doctri. Christia. lib. 3, ca. 3

Quis nos separabit à charitate Christi? to. 1, de moribus ecclesiæ catho. lib. 1, ca. 11, to. 7, de gratia & libe. arbi. ca. 17

Quorum patres ex quibus Christus secundum carnem, to. 10, in. 2, ser. Nati. domini

Ex ca. 9. Qui super omnia est benedictus, to. 6, contra Fau. li. 16, ca. 15, to. 3, de trini. li. 2, ca. 13, to. 10, in. 2, ser. Natiui. domini.

Nōdum natus, nih il boni nec mali agit, to. 4, ad Simplicia. lib. 1, quæstio. 2, p. totum, to. 7, contra Pela. & Cæle. de peccato origi. lib. 2, ca. 31

Non est iniquitas apud deum, to. 4. ad Simplicia. lib. 1, quæst. 2, tomo. 9, in euange. Ioan. tracta. 53

Miserebor cui misertus sum, to. 10, de verbis Apostoli, ser. 20

Nunquid iniquitas est apud deum? Absit, tomo. 3, in Enchiri. ad Lauren. cap. 98, & 99

Non volentis neque currentis, sed miserationis dei est, to. 4, ad Simplicia. li. 1, quæst. 2, to. 3, in Enchi. ad Lau. ca. 32

Cuius vult miseretur, & quem vult inducat, to. 3, in Enchiri. ad Lauren. cap. 98 & 99, tomo 9, lib. 2, meditationum, cap. 15, tomo. 7, de prædestina. & gratia, cap. 4, & 6, tomo 10, de verbis Apostoli, sermo. 20

O homo tu quis es ut respondeas deo? tomo. 4, in lib. 83, quæstio. quæstio. 68, to. 3, in Enchi. ad Lauren. cap. 99

Aliquos facit tanquam vasa misericordiæ, alios ut vasa iræ. to. 7, de nuptijs & concupiscen. lib. 2, cap. 16

Ex capite 10. Aemulationem dei habent, sed non secundum scientiam. tomo. 9.

E in

INDEX AVTHORITATVM

In euange. Ioan. tractatu. 93. to. 10. de verbis domini sermo. 45

Ignorantes iustitiam dei, & suam constitutere volentes, &c. Ibidem, tract. 26. to. 10. de verb. Aposto. sermo. 13

Finis legis Christus est ad iustitiā omni creditenti, ibidem, tract. 55. to. 6. contra aduersa. lc. & Prophe. lib. 2. capite. 7

Corde creditur ad iustitiam, ore confessio fit ad salutem, to. 4. contra menda. cap. 6

Quomodo audient sine prædicante? to. 4. in lib. annot. in Iob. ca. 6

Ex ca. 11. Reliquia secundum electionem gratiæ dei salutæ factæ sunt. tomo. 4. de patientia, cap. 20. tomo. 10. de verb. domini. sermo. 7

Cum esses oleaster insertus es in oliuam bonam, to. 10. ser. 3. Epiphaniæ.

Fracti sunt rami, vt ego inferar. to. 2. de gratia noui testamenti. ad Hono. ca. 20

Altum sapere noli, sed time. to. 6. de sancta virginia. cap. 38. tomo. 7. contra Pela. Hypo. lib. 6

Secundum Euangelium quidem inimici, & cetera, to. 7. de prædesti. sancto. ca. 16

O altitudo dinitiarum sapientiæ & scientiæ dei. to. 6. de natu. boni. aduer. Mani. ca. 9. & 31. to. 9. in Solilo. animæ ad deum, ca. 28. to. 7. de bono perseverantiæ. lib. 2. ca. 11

Incomprehensibilia sunt iudicia eius. to. 7. de gra. & libe. arbi. ad Valen. ca. 22. & 23

Quoniam ex ipso & per ipsum & in ipso sunt omnia. to. 3. de fide & symb. ca. 9. to. 6. de natu. boni. aduer. Mani. ca. 27. & 28. to. 3. de Trinit. lib. 1. ca. 6

Ex ca. 12. Nolite cōformari huic seculo, to. 5. lib. 22. ca. 16

Sicut in vno corpore multa membra habemus &c. to. 2. de correctio. Dona. ad Bonifa. cap. 25

Benedicite & nolite maledicere, to. 6. contra Faustum lib. 16. ca. 22

Gaudere cum gaudentibus, & flere cum flentibus. to. 4. de saluta. docu. ca. 52

Si esurierit inimicus tuus ciba illum: si sitit, potum da illi, hoc enim faciens, carbonem ignis congeres super caput eius. tomo. 10. sermo. 168

Ex cap. 13. Qui resistit potestati, dei ordinationi resistit, tomo. 10. de verb. domini. sermo. 6

Non n. sine causa gladium portat, to. 7. contra epistol. Parme. lib. 1. ca. 7

Qui diligit proximum, legē impleuit, to. 4

de saluta. documen. ca. 22. to. 9. de laudibus charitatis, in principio, ibidem, de perfectione iustitiæ, contra Cēlest. in respon. 8. ratiocina.

Plenitudo legis, est dilectio, to. 6. contra Faustum, li. 17. ca. 6

Nox præcessit, dies autem appropinquavit. to. 6. contra Iudæos, Paga. & Aria. ca. 1

Abijcimus opera tenebrarum &c. to. 3. de spiritu & litera, ca. 6. in fine. to. 4. de salutaribus documen. cap. 59. to. 6. contra Iudæos. Paga. & Aria. ca. 1

Non in comestationibus, &c. to. 1. lib. 4. comestionum. cap. 12

Ex ca. 14. Bonum est non manducare carnem neq. vinum bibere. to. 1. de moribus Manichæ. lib. 2. ca. 14

Omne quod nō est ex fide peccatum est, to. 7. contra duas epistol. Pela. lib. 1. ca. 3

1. AD CORINTHIOS.

Ex ca. 1. Christum dei virtutem & dei sapientiam. to. 3. de Trinita. lib. 7. ca. 1

Infirmi mundi elegit deus, vt fortia quæque confundat. to. 1. lib. 4. confess. ca. 4. to. 4. in lib. quæst. super Nume. quæst. 50

Nō gloriatur omnis caro in cōspectu eius. to. 7. de correptione. & gratia, ca. 12

Ex cap. 2. Non iudicauit me scire aliquid inter vos, nisi Christū Iesum. to. 4. de fide & op. ri. ca. 10

Sapientiam loquimur inter perfectos, to. 1. in Euang. Ioan. tracta. 98

Quod oculus non vidit, nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit, &c. to. 9. lib. 2. mendita. ca. 18. ibidem de triplici hab. ca. 1

Quis hominum scit, quæ sunt hominis, nisi spiritus hominis? to. 9. in euang. Ioan. tract. 32. & 33

Nos autem non spiritum huius mundi accipimus, to. 10. in lib. 10. homi. homi. 14. Eodem. ser. 134

Animalis homo non percipit, quæ sunt spiritus dei, to. 6. contra Faustum, lib. 32. ca. 18. to. 2. de præsentia dei, ad Darda. ca. 12. to. 9. in euang. Ioan. tract. 98, to. 10. de verb. domini. sermo. 11

Spiritualis omnia iudicat. to. 3. de Gene. ad litteram, li. 12. ca. 24. Eodem, de Fide ad Petrum. cap. 4

Lac vobis potum dedi non escam, to. 10. ser. 2. Petri & Pauli

Ex ca. 3. Fundamentum aliud nemo ponere potest, præter illud, &c. to. 4. de fide & ope. ca. 15. & 16. tomo. 3. in Enchi. ad Lauren. ca. 68. to. 4

SACRAE SCRIPTURAE

to. 4. de. 8. Dulci. quæstio. quæstio. 1. to. 4. ser. de mortuis.

Spiritus dei habitat in vobis, to. 2. de præsentia dei, ad Darda. cap. 9. & 13. to. 3. in Enchi. ad Lauren. ca. 56

Templum dei sanctum est, quod estis vos. tomo. 6. contra epistol. Manichæ. cap. 39

Omnia vestra sunt, superiora & inferiora. to. 9. li. 2. medita. cap. 31

Ex cap. 4. Nolite iudicare donec veniat dominus, qui & illuminabit, & cetera, to. 9. in euang. Ioan. tracta. 90

Quid habes, quod non accepisti? tomo. 7. de peccata. meri. & remissio. lib. 2. cap. 81. tomo. 9. lib. 2. medita. cap. 15. tomo. 7. de prædestina. sancto. ca. 4. to. 2. in quæst. Hilarij, quæst. 2. fo. 83, b, c

Imitatores mei estote, &c. tomo. 3. de ago. Christi. cap. 6

In virga veniam ad vos, to. 7. contra epistol. Parme. lib. 3. cap. 1

Ex cap. 5. Tradere huiusmodi hominem Satanæ in interitum carnis, &c. to. 7. contra literas Petri. lib. 2. cap. 10

Expurgate vetus fermentum & cæ. exponitur tomo. 7. lib. 3. contra epistol. Parme. ca. 2. tomo. 3. lib. 4. de doctri. Chri. cap. 21

Scripti vobis, ne cōmiscamini fornicariis, aut avaris, tomo. 7. contra epistol. Parme. lib. 3. cap. 2

Ex cap. 6. Neque ebriosi regnum dei possidebunt, tomo 7, de baptis. contra Donat. libro 4, cap. 19 tomo 9, de rectitudi. catho. conuerla.

Nescitis quia corpora vestra membra Christi sunt? tomo 10, de verb. Apostoli sermo. 18.

Non possunt simul esse membra meretricis & Christi, tomo 5. lib. 21. cap. 25

Qui adharet meretrici vnum corpus est, tomo. 3. de Trinita. lib. 6. cap. 3

Qui adharet domino, vnus spiritus est, tomo 9. in euang. Ioan. tract. 14 to. 3. de Trinit. li. 6. cap. 3

Fugite fornicationem, to. 9. de conflictu vitio. & virtu. capite. 24

Nos templa dei viuimus, tomo 2. de præsentia dei, ad Darda. ca. 18. tomo 10, de verb. domini. ser. 16

Ex cap. 7. Vir non habet potestatem sui corporis, similiter nec vxor. tomo. 6. de bono coniugii. ca. 6. & 24. tomo. 5. lib. 16. cap. 25, to. 6. de adulte. coniugi. lib. 1. cap. 2

Nolite fraudare inuicem &c. tomo. 3. in En-

chi. ad Lauren. cap. 78

Dico autem non nuptis & viduis, tomo. 4. de bono viduitatis, cap. 2.

Melius est eos nubere, quā vri. ibidem, cap. 8.

De virginibus præceptum non habeo, consilium autem, eo. to. 6. de sancta virginia. cap. 13. in fine, & 14.

Solutus es ab vxore, non quæras vxorem, ibidem, cap. 15.

Tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi, ibidem, cap. 16.

Præterit figura huius mundi, tomo. 5. li. 20. cap. 24.

Si quis fidelis habet vxorem infidelem, & hæc consenserit habitare cum illo, non dimittat eam, tomo. 6. contra Adimantum Mani. di scip. cap. 3.

Vt sit sancta corpore & spiritu, to. 4. de bono viduita. cap. 6.

Ex cap. 8. Scientia inflat, charitas vero ædificat, to. 6. contra Faustum, lib. 15. cap. 8. to. 7. contra Cresco. Gramma. li. 1. cap. 25. tomo. 5. lib. 9. cap. 20. to. 7. contra duas epistol. Pelag. lib. 4. cap. 5. ibidem contra Pelag. & Cœlesti. de gratia Christi, lib. 1. cap. 26. tomo. 9. in euang. Ioannis, tracta. 27

Si enim quis viderit eum qui habet scientiā in idolo recubentem, nonne conscientiam eius cum sit infirma &c. to. 10. de verbis domini, ser. 6

Ex cap. 9. Quis militauit stipendijs suis vnquam, tomo 3. de opere mona. capite. 15

Si nos vobis spiritalia seminamus, & cetera, ibidem, cap. 8

Omnibus omnia factus sum, &c. tomo. 4. contra menda. cap. 12

Omnes quidem currunt, &c. tomo. 7. de perfectione. iusti. fol. 307, i.

Castigo corpus meum, & in seruitutem redigo, tomo. 9. de cantico nouo cap. 3. tomo. 10. de verbis Apostoli. ser. 19. to. 3. de Ago. Christi. no. cap. 6

Ex cap. 10. Patres nostri in nube fuerunt, & mare transierunt, tomo. 9. in Euang. Ioan. tract. 11, tomo. 10. in lib. 50. ho. ho. 27,

Petra autem erat Christus, to. 6. contra Faustum, lib. 16. cap. 17, to. 3. de Ge. ad lit. lib. 8. cap. 4. Eodem de Trinita. lib. 2. ca. 6, to. 9. in Euangelio Ioannis, tractatu. 30 tomo. 10. in lib. 50. homi. ho. 27

Omnia hæc in figura contingebant, to. 4. in li. viginti vnus sententia. sententia. 2. t. 6. contra Faustum, li. 16. ca. 28. lib. 18. c. 6, li. 22. c. 24, to. 4.

INDEX AVTHORITATIVM

In quæstio. vete. ac noui testa. quæstio. 84, to. 10, lib. 50, homi. homi. 27

Qui autem stat, videat ne cadat, to. 7, de bono perseveran. ca. 8

Tentatio vos non apprehendat, nisi humana, to. 4, in quæst. vete. ac noui testamen. quæst. 29

Fidelis deus non perimit vos ceteri supra id quod potestis, to. 3, de spiritu & litera, cap. 21

Vnus panis & vnum corpus multi sumus, to. 5, lib. 21, ca. 25, to. 2, de correctio. Donatist. ad Bonifa. ca. 30, lib. de præsentia dei, ad Darda. capite. 9

Ex capit. 11. Vir est caput mulieris, to. 6, de adulter. coniug. js, li. 2, ca. 4, to. 4, in quæstio. vete. ac noui testamen. quæstio. 24

Vir non debet velare caput suum, quoniam imago & gloria dei est, to. 3, de Trinita. lib. 7, ca. 6, & li. 12, ca. 7, libidem, de spiritu & anima, ca. 34, in fine, to. 4, in dialog. ad Orosium, quæstio. 18

Omnia autem ex deo, to. 7, de anima & eius origi. lib. 1, ca. 17

Vir si comam nutriat, ignominia est illi, to. 3, de ope. monach. cap. 31

Oportet hæreses esse, vt qui probati sunt, manifesti fiant, to. 1, de Gen. contra Manichæ. lib. 1, ca. 1, libidem, de vera religione, ca. 8, to. 2, de correctio. Donatist. ad Bonifa. cap. 2, to. 7, contra Pela. & Cælest. de pecca. origine. libro. 2, capite. 22, tomo. 10, sermo. 98

Probet autem seipsum homo, to. 4, de salut. documen. cap. 33

Qui manducat indigne, iudicium sibi manducat, to. 9, in euange. Ioan. tract. 6, & 26

Ex cap. 12. Nemo dicit dominus Iesus, nisi in spiritulano, to. 4, in expositione epistolæ ad Roma. inchoa. ca. 2

Vnicuique datur manifestatio spiritus ad vtilitatem, to. 9, in Euange. Ioan. tract. 32

Alij datur sermo per spiritum sapientiæ &c. to. 1, lib. 13, confessio. ca. 18

Deus temperavit corpus, to. 6, contra Faustum, lib. 21, ca. 9, to. 10, lib. 50, homi. homi. 15

Si patitur vnum membrum compatiuntur omnia membra, & si glorificatur vnum membrum, congaudent omnia membra, to. 10, in li. 50, homi. homi. 15

Aemulamini charismata meliora, to. 6, de sancta virginita. ca. 45

Ex ca. 13. Si habuero omnem fidem, chari-

tatem autem non, nihil sum, to. 7, de baptis. contra Donatist. lib. 1, ca. 8

Si tradidero corpus meum, ita vt ardeam, &c. cetera. libidem, ca. 8, & 9, to. 7, super gestis cum Emerito. in princip. to. 9, in Euangelium Ioannis, tracta. 6, & 9, tomo 4, de patientia, capite. 22

Charitas non agit perperam, to. 5, lib. 21, cap. 27

Charitas non inflatur, non emulatur, to. 10, in li. 50, homi. homi. 34

Non quærit quæ sua sunt, to. 2, de gratia noui testamen. ad Hono. ca. 24, & 25

Ex parte cognoscimus, & ex parte prophetamus, to. 6, contra Felicem Manichæ. lib. 1, ca. 11, to. 3, de mira. sacrae scripturae, ca. 7

Videmus nunc per speculum in ænigmati & cetera, to. 3, de Trinita. lib. 15, ca. 8, to. 2, in Euangelium Ioan. tract. 101

Tunc autem facie ad faciem cernitur, to. 4, in li. 83, quæstio. quæstio. 65, to. 2, in communito. ad Fortuna. fo. 107, 35, libidem de videntia deo, ad Pauli. cap. 22, to. 9, lib. 1, medita. capite. 22

Nunc autem manet fides, spes, charitas, tri hæc, maior autem horum est charitas, to. 3, in li. 83, ad Lauren. ca. 117, to. 10, in primo sermone, minicæ in quinquagesima

Ex cap. 14. Si ore lingua, spiritus meus orabitur, to. 3, de Gene. ad literam, lib. 12, ca. 8, Eodem de Trinita. li. 14, ca. 16

Nolite pueri effici sensibus, sed malitia pueruli estote, to. 4, in li. 83, quæstio. quæstio. 61

Ex cap. 15. per vnum hominem mors, &c. to. 7, de pecca. meri. & remiss. lib. 2, cap. 1, lib. 3, cap. 4, to. 2, de origi. animæ, ad Hieron. fo. 28, libidem de præsentia dei epistolæ to. 7, contra Pelagiam & Cælest. de pecca. origi. libro. 2, cap. 21, 24, & 26, libidem contra Iuli. Pelag. libro. 6, cap. 1, to. 10, in Euange. Ioan. tract. 3, & 75, tomo. 4, in dialog. ad Orosi. quæstio. 4, supra ad Roma. 5, capite. 5

Sicut in Adam omnes moriuntur, &c. to. 10, contra Iulia. Pela. lib. 6, ca. 12, tomo. 5, lib. 2, ca. 20

Cum tradiderit regnum deo, to. 3, de Trinita. lib. 1, ca. 8, & 10, to. 6, ad Oro. contra Pelagiam. ca. 7

Cum autem ei omnia subiecta fuerint, tu & ipse subiectus eris, to. 4, in li. 83, quæstio. quæstio. 69, tomo. 6, contra ser. Arian. ca. 33

SACRAE SCRIPTURAE.

Quotidie morior propter vestram gloriam fratres, to. 10, de verbis Apostoli ser. 28

Corrumpunt bonos mores, colloquia praua, to. 7, contra Donat. post colla. ca. 20, circa finem.

Inspiciens, tu quod seminas, &c. to. 7, de nutritijs & concupiscen. lib. 2, ca. 14

Alia est gloria solis, alia lunæ, to. 6, de sancta virginita. ca. 26, to. 3, de Gene. ad literam, lib. 2, ca. 16, libidem, de spiritu & litera, ca. 28, to. 9, de cognitio. verae vitæ, ca. 46

Seminatur corpus animale, & surget spirituale, to. 3, de Gene. ad literam, lib. 6, ca. 19, to. 3, de fide. & symbol. cap. 6. Eodem, in Enchi. ad Lauren. ca. 91

Primus homo de terra, terrenus; secundus homo de cælo, celestis, to. 2, de præsentia dei ad Darda. ca. 14, to. 4, in dialogo, ad Orosi. quæstio. 4

Sicut portauimus imaginem terreni, sic portemus & celestis, to. 3, de Trinita. lib. 14, ca. 8, Eodem, de Genesi ad literam lib. 6, cap. 19

Caro & sanguis regnum Dei non possidebunt, to. 3, in argumen. de fide & symb. fol. 32, col. 1, libidem de ago. Christiana. fol. 172, col. 1, to. 6, contra Faustum, lib. 11, ca. 3, libidem, contra aduersa. le. & proph. lib. 2, ca. 6, to. 3, in Enchi. ad Lauren. ca. 91, to. 4, in li. 65, quæstio. quæstio. 29

Omnes resurgemus, sed non omnes immutabimur, to. 5, lib. 20, ca. 20, to. 3, de fide ad Petrum, cap. 3, & 29, libidem de fide & symbolo, cap. 6

Resurrectio mortuorum, in istu oculi, to. 2, de sex quæst. contra Paga. quæstio. 1

Vbi est mors aculeus tuus, to. 4, in li. 83, quæstio. quæstio. 7, to. 7, de pecca. meri. & remiss. lib. 3, cap. 11, to. 2, de correct. Dona. ad Bonifa. c. 23, to. 7, de perfectione iusti. contra Cælesti. in respon. 14, ratiocina.

Absorpta est mors in victoria, to. 4, in li. 83, quæstio. quæstio. 70, to. 10, ser. 161

Ex ca. 16. Omnia vestra cum charitate fiant, to. 7, de gratia & libero arbitrio, ad Valen. cap. 17

2. AD CORINTHIOS.

Ex ca. 2. Bonus odor Christi sumus, to. 7, contra Iulia. Pela. lib. 3, ca. 23, to. 9, in euangelium Ioan. tract. 50

Ex ca. 3. Non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus, to. 6, contra Faustum, lib.

18, cap. 4

Non sumus sufficientes quid a nobis cogitare, sed sufficientia nostra ex deo est, to. 7, contra duas epist. Pelag. ad Boni. li. 2, ca. 8, libidem, de bono pertene. lib. 2, ca. 8, & 13

Litera occidit, spiritus viuificat, to. 3, de spiritu & litera, ad Marcel. ca. 4, 5, & 14, to. 6, contra aduersa. le. & pphe. lib. 2, ca. 7, to. 10, de verb. Apostoli, ser. 3, to. 3, de doctri. Christiana. lib. 3, cap. 5

Quod si ministratio mortis in literis formata lapideis, & cetera, libidem, ca. 7

Non poterant intendere filij Israel in faciem Moysi, libidem

Velamen super cor eorum positum est, to. 9, in euangelium Ioan. tract. 9

Cum conuersus fueris ad deum, auferetur velamen, to. 4, in quæstio. veteris ac noui testamenti, quæst. 8

Nos autem reuelata facie, gloriam dei speculantes, to. 3, de Trinita. lib. 15, ca. 8, to. 2, de uiuendo deo, ad Pauli. ca. 22

Ex ca. 4. Deus huius seculi excæcauit mentes infidelium, to. 6, contra Faustum, lib. 21, ca. 9, circa medium

De tenebris lumen clarescit, to. 4, in quæst. euang. lib. 1, ca. 7, in fine.

Habentes autem eundem spiritum fidei, to. 7, contra Pelag. & Cæle. de pecca. orig. li. 2, ca. 24, & 25

Et si exterior homo noster corrumpitur, sed interior renouatur de die in diem, to. 4, lib. 83, quæstio. quæstio. 51

Per fidem renouatur homo, to. 7, de perfectione. iustitiæ contra Cæle. in respon. 4, ratiocina.

Ex ca. 5. Quandiu sumus in corpore peregrinamur a domino, per fidem enim ambulamus, &c. to. 3, de doct. Christiana, lib. 1, ca. 37, libidem, de Trinitate, lib. 14, cap. 2, to. 10, de verbis Apostoli, serm. 20, Legatione fungimur pro Christo, to. 10, lib. 50, homi. homi. 49

Omnes nos manifestari oportet ante tribunal Christi, &c. to. 4, in li. 83, quæstio. quæstio. 59; libidem, de salu. docu. ca. 62, to. 3, in Enchi. ad Lauren. ca. 110, to. 10, de verbis Apostoli, ser. 34 & 35, Eodem, ser. 181, ca. 8

Vnus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt, to. 5, lib. 20, ca. 6

Neminem nouimus secundum carnem, to. 6, contra Faustum, libro. 11, cap. 1, 4, & 7

Iam non nouimus secundum carnem, to. 2, de uiuendo deo, ad Pauli. ca. 14

INDEX AVTHORITATVM

Vetera transferunt, noua uenerunt, to. 9. de cā
tico nouo, cap. 1

Deus erat in Christo mundum reconciliās
sibi, to. 10. ser. 120

Qui non nouerat peccatum, tom. 7, contra
Pela. & Coelest. de pecca. orig. lib. 2. ca. 32. Ibi-
de m, contra duas episto. Pela. ad Bonifa. lib. 3.
cap. 6. to. 2. in 2. episto. ad Valenti. fol. 343, h, to.
6. lib. 2, contra Maximum, ca. 2. to. 3. in Encli.
ad Lauren. cap. 4, to. 10, de uerbis domini.
fermo. 48. Eodem de uerbis Apostoli, ser-
mo. 6

Ex cap. 6, Os nostrum patet ad uos, cor no-
strum dilatatum est, to. 4. in dialogo ad Oro-
sium, quæst. 53

Nolite iugum ducere cum infidelibus, to. 7.
contra Dona. post colla. ca. 20

Vos estis templum dei uiui, supra i. Corint.
3. authorita. 3

Inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos.
to. 4. de essentia diuinitatis, fol. 234, d

Ex cap. 7. Tristitia seculi mortem operatur,
de consola. mortuo. lib. 1. ca. 3 in fine

Ex c. 9. Qui ministrat semē semināti, to. 9.
& panem in escam subministrat, to. 10. li. 50.
homil. homil. 27

Ex ca. 10. In promptu habentes vlcisci omne
inobedientiam, to. 2. de correcti. Dona. ad Boni-
fa. ca. 16

Ex ca. 11. Despondi vos vni viro, to. 6. de sã
ta uirginitate, ca. 2, to. 9 in Euangelium Ioan.
tracta. 13

Satanas transfiguratur se in angelum lucis, to.
3. de Gene. ad literam, lib. 1. ca. 13. Eodem, de
spiritu & anima, ca. 28

Quis infirmatur, & ego nō infirmor? to. 7.
contra. 2. Gauden. episto. lib. 2. ca. 14

Ex ca. 12. Scio hominem raptum usq. ad ter-
tium celum, to. 3. de Gene. ad literam, lib. 12.
ca. 2. 3. 4. 28, & 34, to. 7. de anima & eius origi-
lib. 4. cap. 8

Ter dominū rogavi, ut discederet a me sti-
mulus carnis, to. 9. in Euangelium Ioan. tracta.
7, & 8, tomo. 10. de uerbis domini, sermo.
53

Virtus in infirmitate perficitur, to. 3. de Ge-
nesi ad literam, lib. 3. capit. 15, tomo. 7. de na-
tura & gratia, contra Pelagia, cap. 27, Ibidem,
contra Pelagia. & Coelest. de gratia Christi, li-
bro. 1, ca. 12, to. 9. de uis. infir. cap. 4, tomo. 4, in
quæstio. veteris ac noui testamenti, quæstio.
119.

AD GALATAS.

Vide to. 4. in lib. expositionis epist. ad Gala-

tas per totum. fol. 287, colum. 3

Item ex cap. 1. Si quis uobis euangelizau-
rit præter id quod accepistis, anathema sit.
tomo 6, contra Faustum lib. 17. cap. 3

Ex cap. 2. Deus personam hominis non
accipit, supra ad Roma. 2. Authorita. 4

Gentes iudaizare cogebat. tomo. 7, con-
tra Cresconium Grammaticum, libro. 2, ca-
pit. 32

Non iustificabitur ex lege omnis caro, to-
mo. 7, de gratia & libero arbitrio, ad Valen-
tium, cap. 10

Viuo iam non ego, uiuit uero in me Chri-
stus, tomo 9, in Euange. Ioannis, tracta.
22

Ex cap. 3. Iustus ex fide uiuit. supra Aba-
cuch. 2

Factus est pro nobis maledictum, to. 6, con-
tra Faustum, lib. 14. ca. 4. Ibidem, contra Fel-
Mani. lib. 2, ca. 11

Sed conclusit lex omnia sub peccato, &c. to.
10, de uerbis Apostoli, sermo. 3

Si n. data esset lex quæ posset uiuificare, om-
nino ex lege esset iustitia. Ibidem, ser. 13

Lex pedagogus noster erat in Christo Iesu.
Ibidem.

Ex cap. 4. Cum uenit plenitudo temporis,
misit deus filium suum, to. 6. contra Faustum,
lib. 23, cap. 7, to. 3. de Trinitate, lib. 2, ca. 5, lib.
4, cap. 19, tomo. 4. de consensu euang. lib. 2. cap.
28, tomo 2, de gratia noui testamenti, ad Ho-
nora. cap. 3, tomo. 9, in Euangelium Ioan. tracta.
8, & 28, cap. 31, to. 7. de bono perseueran-
ca. 23, to. 9. de symbo. ad Cathedra. lib. 4, cap. 3,
tomo. 10, de uerbis domini, ser. 63. Eodem, ser-
mo. 193

Cum cognoueritis deum, imò cogniti sicut
a deo, tomo 4, de Trinitate & unitate dei, cap.
10

Timeo ne forte sine causa laborauerim in
uobis, tomo. 2, ad inquisitionem. Ianuar. episto. 119

Filioli mei, quos iterum parturio, donec for-
metur Christus in uobis, to. 6. contra Faustum,
lib. 24, ca. 1

Scriptum est quoniam Abrahā duos filios
habuit, &c. to. 5, lib. 5, cap. 2

Multi filij desertæ magis quàm eius quæ ha-
bet uirum, to. 4, de consensu Euang. lib. 1. cap.
31, tomo. 2, de correcti. Donatist. ad Bonifa. ca-
pit. 8

Qui secundum carnem natus fuerat, perse-
quebatur eum qui secundum spiritum, to. 9, in
Euangelium Ioannis, tracta. 11

xiice

SACRAE SCRIPTURAE.

xiice ancillam & filium eius, supra Gen. 21
Caput. 5. ad Galatas pro parte exponitur. to-
mo 10, de uerbis domini, sermo. 43. Eodem, de
uerbis Apostoli, sermo. 3. Ibidem, sermo. 2, do-
minica tertia post Epiphaniā.

Item ex cap. 5. Fides quæ per dilectionem
operatur, tomo 3, de spiritu & litera, cap. 32

Vos in libertatem vocati estis, to. 9. in Euan-
gelium Ioannis, tracta. 41

Caro concupiscit aduersus spiritum, tom. 6.
contra Faustum, lib. 12. cap. 21. tomo 3, de Ge-
nesi. ad literam, lib. 10. cap. 12. to. 7. de natura &
gratia, contra Pela. cap. 53, 54, & 56. Ibidem,
contra literas Petilia lib. 2. cap. 68. tomo. 5. lib.
15. cap. 5, & 7. lib. 19. cap. 4. tomo. 7. contra
duas episto. Pela. ad Bonifa. lib. 4. ca. 9. Ibidem,
contra Iulia. Pela. lib. 2. cap. 11. lib. 6. cap. 5. to-
mo 9. in Euange. Ioan. tracta. 41. Ibidem, lib. 2.
meditationum, cap. 13. tomo 4. de continen-
cap. 8. tomo. 9. de uiti. ieiunij, tomo 3. de doctri-
na Christiana, lib. 1. cap. 24. to. 10. de uerbis do-
mini, ser. 43

Ex cap. 6. Si præoccupatus fuerit homo in
aliquo delicto, to. 4. in lib. quæst. super Leuiti-
cum, quæst. 20

Alter alterius onera portate, to. 4. in lib. 83.
quæst. quæst. 71. Ibidem, de consensu euang.
lib. 2. cap. 30. to. 9. in euang. Ioan. tracta. 17. to.
10. de uerbis Apostoli, ser. 21. & 22

Operemur bonum ad omnes, maxime ad
domesticos fidei. tomo 4. de saluta. docu. cap.
46

Abstine gloriari nisi in cruce domini nostri
Iesu Christi, tomo 4, de fide & operibus, ca. 10.

Ibidem, lib. quæst. super Exod. quæst. 154. to-
mo 9. in Euangelium Ioan. tracta. 43. tomo 10
fo. 324, a, & sequentibus.

AD EPHESIOS.

Ex cap. 1. Elegit nos in ipso ante mundi con-
stitutionem, to. 4. ad Simplicianum, lib. 1. quæ-
stio. 2. to. 7. de prædestina. sanctorum, cap. 17.
& 18. Ibidem, contra Pelag. Hypognost. lib. 6

Instaurare omnia in Christo, quæ in coelis
& quæ in terra sunt, to. 3. in Enchi. ad Lauren.
cap. 62

In quo prædestinati sumus secundum pro-
positum eius, tom. 7, contra Pelag. Hypog. li. 6

Ex cap. 2. Secundum principem potestatis
aeris huius, spiritus qui nunc operatur in filios
diffidentia. tomo. 4. in lib. 83. quæstio quæ-
stio. 79

Eramus natura filij iræ sicut & ceteri, to. 7.

contra Pela. Hypog. lib. 5

Gratia salui facti estis per fidem, to. 3. in En-
chi. ad Lauren. cap. 30, & 31. to. 7. contra Pela.
Hypog. lib. 6

Hoc non ex uobis, sed donum dei est, to. 7.
de prædestina. & gratia, cap. 8.

Ex cap. 3. Propter quod peto, ne deficiatis
in tribulationibus meis, to. 10. de uerbis Apo-
stoli, sermo. 7

Ut possitis comprehendere quæ sit longitu-
do, latitudo, &c. tomo. 2. de gratia noui testa-
menti, ad Hono. cap. 26 & 36. Ibidem de vi-
dendo deo, ad Pauli. cap. 14. tomo. 9. in Euange.
Ioan. tracta. 118. tomo. 3. de doctrina Christia-
na, lib. 2. cap. 41. tomo 10 in lib. 50. homi. ho-
mil. 3

Ex ca. 4. Unus dominus, una fides, unum ba-
ptisma, to. 7. contra Cresco. Grammaticum, li-
1, cap. 28, & 29

Dedit dona hominibus, to. 3, de trinita. li. 15
cap. 19

Deponite ueterem hominem, &c. to. 4. in li.
83. quæstionum, quæst. 64. to. 3. de trinita. lib.
14. cap. 16. infra ad Colossien. 3. autho. 3

Renouamini spiritu mentis uestræ, to. 3. de
Genesi ad literam, lib. 3. cap. 20. lib. 6. cap. 24,
27, & 28. Eodem, de spiritu & anima, cap. 10

Deponentes mendacium, loquimini uerita-
tem unusquisque cum proximo suo. tomo 4.
contra mendacium, cap. 6

Nolite locum dare diabolo, tomo. 10. sermo.
27.

Nolite contristare spiritum dei, tomo. 3. de
Genesi ad literam, lib. 4. ca. 9, to. 4. de trinita. &
unita. dei, cap. 10

Ex cap. 5. Hoc autem scitote intelligentes
quod omnis fornicator aut immundus & aua-
rus, &c. to. 10. in lib. 50. homi. ho. vltima, ca. 10

Eratis aliquando tenebræ, nunc autem lux
in domino, to. 3. de ago. Christiano, ca. 3. to. 6.
contra aduer. leg. & proph. lib. 1. cap. 11, & 12,
tomo. 9. in Euang. Ioan. tracta. 2. cap. 11, & 22,
tomo. 7. de perfecti. iusti. fol. 308, 1, k, tomo. 10,
fermo. 90

Surge qui dormis, & exurge a mortuis, to.
3. de trinita. lib. 4, cap. 3, to. 7. de natura & gra-
tia, contra Pela. cap. 23, to. 9. in euang. Ioan. tra-
cta. 22, tomo. 10. de uerbis domini, sermo. 44,

Videte fratres quomodo caute ambuletis,
&c. tomo. 10, de uerbis Apostoli, sermo. 24. Lo-
dem, in lib. 50. homi. 1, & 10

Nolite inebriari uino, in quo est luxuria,
to. 4. de saluta. documen. cap. 37.

Exhiberet sibi ecclesiā nō habentē maculam
L 4 neque

INDEX AVTHORITATIVM

neque rugam to. 10. de verbis Apostoli, sermo. 29.

Nemo vnquam carnem suam odio habuit, tomo. 6. contra Faustum, lib. 2. cap. 7. to. 9. in euang. Ioan. tract. 2. tomo. 10. in lib. 50. homi. homi. 37.

Erunt duo in carne vna. tomo. 9. in euange. Ioan. tract. 9. to. 10. in 2. ser. Nati. do. Eodem, sermo. 234.

Ex cap. 6. Non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinem, sed aduersus principes & potestates, &c. to. 6. contra Secundi. Mani. cap. 10. to. 10. de verbis domini, ser. 8. Eodē ser. 1. dominicæ quintæ post octa. Epiphaniæ. Spiritualia nequitie in cœlestibus, to. 3. de Ago. Christiano, cap. 4. in fine.

Calciamus pedes in præparationem Euangelij pacis, to. 6. contra Faustum, lib. 3. 2. cap. 10. Pax fratribus & charitas cum fide magna à deo patre, &c. tomo. 10. lib. 50. homi. homi. 17.

AD PHILIPPENSES

Ex cap. 1. Siue occasione, siue veritate Christus nunciatur, tomo. 3. de doctrina Christiana, lib. 4. cap. 27. to. 10. de Verbis domini, sermo. 49.

Mihi viuere Christus est, & mori lucrum, tomo. 9. de conso. mortuo. lib. 1. cap. 5. supra Ioan. 14. autho. 2.

Desiderium habens dissolui & esse cū Christo, to. 9. in Solilo. animæ ad deum, cap. 1. Ibidem, in manua. cap. 8.

Ex cap. 2. Qui cum in forma dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem deo, to. 9. in euangelium Ioan. tract. 17. to. 4. de Trinitate, & vnitae dei, cap. 2. & 6. tomo. 3. de fide ad Petrum, cap. 2. Eodem, de Trinitate, libro. 5. cap. 2. tomo. 10. de verbis Apostoli, sermo. 31. Ibidem, sermo. 2. Natiuita. domini, & sermo. 2. dominicæ primæ post octa. Epiphaniæ. Ibidem, sermo. 235.

Semetipsum exinaniuit, formam serui accipiens, to. 6. contra episto. Mani. cap. 3. to. 3. de trinitate, lib. 7. cap. 3. to. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 1. cap. 2. to. 3. de sent. decer. ex Aug. cap. 3. 27. to. 3. de fide ad Petrum, cap. 2.

Habitu inuentus vt homo, to. 4. in lib. 83. questionum, quæstio. 73.

Factus obediens vsque ad mortem, tomo. 6. contra sermo. Aria. cap. 6. tomo. 9. in Euangelium Ioan. tract. 36. tomo. 5. lib. 14. cap. 15.

Cum timore & tremore salutem vestram operamini, tomo. 7. de natura & gratia, contra

Pelag. cap. 23. Ibidem, contra Pelag. & Cœlest. de gratia Christi, lib. 1. cap. 5. tomo. 10. sermo. 94.

Deus operatur in nobis velle, &c. tomo. 3. de spiritu & litera, cap. 2. & 33. to. 5. lib. 22. cap. 1. to. 7. contra Pelag. & Cœlest. de gratia Christi, lib. 2. cap. 4. 5. 10. & 25. to. 4. in lib. quæstio. super Exod. quæstio. 167. Ibidem, contra duas episto. Pelag. ad Bonifacium, lib. 1. cap. 10. & 19. lib. 2. cap. 5. to. 3. in enchirid. ad Lauren. cap. 3. 2. to. 7. de præditi. & gratia, cap. 11. Ibidem, de bono perseveran. lib. 2. cap. 13.

Omnes quæ sua sunt quærunt, non quæ Iesu Christi, tomo. 9. in Euangelium Ioan. tract. 46. & 51. circa medium, supra Matth. 7. autho. 5.

Ex cap. 3. Nos enim sumus circūcisio, qui spiritui dei seruimus, to. 10. de verbis Apostoli, ser. 15. quasi totum caput illic exponitur.

Secundum iustitiam quæ ex lege est quærim sine querela. Quæ mihi lucra fuerāt, hæc propter Christum damna esse duxi, &c. tomo. 10. sermo. 2. dominicæ quintæ post Epiphaniæ.

Ex cap. 4. Gaudete in domino semper, iterū dico gaudete, to. 10. de Verbis domini, ser. 37.

Pax dei quæ exuperat omnem sensum, cū stodiāt corda vestra, tomo. 2. de viden. deo ad Pauli. cap. 18. tomo. 3. in Enchirid. ad Lauren. cap. 63.

Scio abundare, & penuriam pari, tomo. 4. de bono coniugali, cap. 21.

AD COLOSSENSES.

Ex cap. 1. Qui eripuit nos de potestate tenebrarum, to. 7. de nuptijs & concupiscen. lib. 1. cap. 20.

In quo habemus redemptionem, & remissionem peccatorum, tomo. 4. in lib. 83. quæstio. quæst. 74.

Qui est imago inuisibilis, primogenitus omnis creaturæ, to. 10. ser. 190.

Ipse est primogenitus ex mortuis, to. 10. sermo. 161.

Ex cap. 2. Videte ne quis vos decipiat per philosophiam, tomo. 1. de moribus Eccle. catho. cap. 21.

In ipso inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter, tomo. 2. de præsentia dei ad Darda. cap. 19. tomo. 3. in sententijs, sententia. 293.

Expolians principatus & potestates, tomo. 6. contra Faustum, lib. 16. cap. 29.

Ex

SACRAE SCRIPTURAE.

Ex cap. 3. Si cōsurrexistis cū Christo, quæ sursum sunt quærite, to. 10. ser. 41.

Quæ sursum sunt sapite, tomo. 4. in lib. 83. quæst. quæst. 29, tomo. 3. de Gene. ad litteram, lib. 6. cap. 12. circa finem, tomo. 10. ser. 141.

Mortificate membra vestra, quæ sunt super terram, to. 7. de peccato. meri. & remiss. lib. 1. cap. 6. Ibidem, contra Iulia. Pelagia. lib. 6. cap. 5. tomo. 9. in episto. Ioannis, tract. 9.

Expolians uos ueterem hominem cū actibus suis, to. 1. de moribus Eccle. catho. cap. 19. tomo. 3. de Trinitate, lib. 14. cap. 16. to. 6. contra Faustum, lib. 24. cap. 1. & 2. tomo. 3. de Gen. ad litteram, lib. 3. cap. 20. supra ad Ephe. 4. authorita. 3.

1. AD THESSALONICENSES.

Ex cap. 3. Ne forte tentauerit vos is qui tentat, to. 4. in lib. quæst. super Gen. quæst. 57.

Ideo consolati sumus fratres in uobis, to. 3. de doctrina Christiana, lib. 3. cap. 4.

Ex cap. 4. Sciat vnusquisque uas suum possidere in sanctificatione & honore, to. 7. de nuptijs & concupiscen. lib. 1. cap. 8. Ibidem, contra Iulia. Pelag. lib. 4. cap. 10. lib. 5. cap. 7.

A deo didicistis, vt diligatis inuicem, tomo. 7. contra Pelag. & Cœlest. de gratia Christi, lib. 1. cap. 13.

Nolumus vos ignorare de dormientibus, to. 9. in euangelium Ioannis, tract. 49, to. 10. de verbis Apostoli, sermo. 32.

Dominus in iussu, & in voce archangeli, & in ruba dei descendet, tomo. 6. contra sermon. Aria. cap. 11. & 13. to. 9. in euang. Ioan. tract. 19. to. 4. de Trinitate, & vnitae dei, cap. 8.

Deinde nos qui uiuimus, qui relinquitur, simul rapiemur, cum illis, to. 5. lib. 20. cap. 20.

Ex cap. 5. Dies domini sicut fur in nocte ueniet, tomo. 4. in lib. 83. quæst. quæst. 59.

Corripite inquietos, consolamini pusillanimes, to. 7. contra literas Petilia. lib. 3. ca. 4. Ibidem, de correptione, & gratia, cap. 15. & 16.

Sine intermissione orate, tomo. 2. de orando deum, ad Probam, cap. 9. to. 6. de hæresibus, ad Quod uult deum, num. 57.

Spiritum nolite extinguere, tomo. 7. contra episto. Parme. lib. 2. cap. 13.

Omnia probate, & quod bonum est tenete, tomo. 7. de natu. & gratia contra Pelag. capite. 39.

2. AD THESSALONICENSES.

Ex cap. 2. Nisi uenerit discissio primum, &

cætera, to. 9. de Antichristo, in principio.

Et nunc quid detineat scitis, vt reueletur in suo tempore, to. 5. lib. 20. cap. 19.

Quem interficiet dominus Iesus spiritu oris sui, to. 3. de fide ad Petrum, cap. 11.

Cuius aduentus, secundum operationem Satanæ, erit in omni uirtute. Ibidem.

Ex cap. 3. Non enim est fides, tomo. 7. contra Iulia. Pelag. lib. 6. cap. 12.

Si quis non uult operari, non manducet, to. 3. de opere monachorum, cap. 1.

I. AD TIMOTHEVM.

Ex cap. 1. Finitis præcepti est charitas, to. 3. de doctrina Christiana, lib. 1. ca. 40. tomo. 9. de laudibus charitatis, in principio, tomo. 2. in Enchirid. ad Lauren. cap. 121. Scimus quia bona est lex, si quis ea legitime utatur, tomo. 7. de baptismo contra Dona. lib. 5. cap. 8. Ibidem, contra Cresco. Gramma. lib. 1. cap. 24.

Iusto lex non est posita, sed iniustus, tomo. 3. de spiritu & litera, cap. 10.

Qui prius fui blasphemus, & persecutor & iniurius, sed misericordiam consecutus sum, to. 10. li. 50. ho. homi. 14.

Christus uenit in hunc mundum peccatores saluos facere, to. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 1. cap. 27. per totum, supra Lucæ 19. autho. 1. to. 10. de verbis Apostoli, ser. 8. 9. & 10.

Regi seculorum immortalis, inuisibilis, soli deo, honor & gloria, to. 2. in commo. ad Fort. fol. 108, c. f.

Ex cap. 2. Qui omnes homines uult saluos fieri, tomo. 3. de spiritu & litera cap. 33. tomo. 6. contra aduers. leg. & propheta, lib. 1. cap. 14. to. 3. in Enchirid. ad Lauren. capi. 97, & 103, to. 7. de correptione, & gratia, cap. 14. & 15. Ibidem, contra Pelag. Hypog. libr. 6. tomo. 7. ad articulo. Augustini falso impositos, art. 2.

Vnus est mediator dei & hominum, homo Christus Iesus, tomo. 1. libro 10. confess. capite. 42 & 43. tomo. 6. contra Faustum, libro. 16. capite 15. tomo. 5. libro 9. capite 15, & 17. in fine, libro. 11. capite. 11. tomo. 7. contra Pelagianum & Cœlest. de peccato originali, libro 2. capite 24. & 28. tomo. 3. in Enchiridion ad Lauren. cap. 108.

Leuantes puras manus sine ira, &c. tomo. 10. sermo. 93.

Adā primus formatus est, deinde uua, & cætera, tomo. 3. de Gen. ad lit. lib. 11. ca. 42.

Ex cap. 3. Qui episcopatum desiderat, opus bonum desiderat, to. 5. lib. 19. cap. 19.

Ex

INDEX AVTHORITATVM

Ex cap. 5. Honora viduas, quæ vere viduæ sunt, tomo. 9. de vita Christiana. cap. 15.
Vidua quæ in delicijs viuit, mortua est. to. 4. de bono viduitatis. cap. 21.
Peccantes coram omni bus argue, to. 7. de correptione & gratia. cap. 16.
Neque communicaueris peccatis alienis, to. 7. contra Episto. Parme. lib. 2. cap. 21. Ibidem, contra literas Peti. lib. 2. cap. 106.
Caput. 6. primæ ad Timo. exponitur, tomo. 10. de verbis domini, ser. 5. Eodem, lib. 50. homi. 10. 13.
Item ex cap. 6. Radix omnium malorū est cupiditas, tomo. 6. in secunda disputa. contra Fortu. to. 3. de Gene. ad lite. lib. 1. cap. 15. & tomo. 10. lib. 50. homi. 8. Ibidem, ser. 205.
Qui solus hēt immortalitātē, to. 6. de natura boni, aduer. Manichæ. cap. 39. to. 3. de Trinita. cap. 1. & 6. Ibidem, de Gene. ad lite. lib. 7. cap. vlti. to. 2. de origi. animæ, ad Hiero. episto. 28. circa princip. to. 9. de cogni. veræ vitæ, ca. 31. tomo. 3. de inquisitio. Trinita. fo. 233, h. tom. 6. contra Maximi. Aria. episco. lib. 2. cap. 4.
Lucem habitat inaccessibilem, tomo. 9. in manuali. cap. 30.
Quem nullus hominum vidit vnquam. to. 3. de Trinita. lib. 1. cap. 6. to. 4. de essentia diuinitatis, fo. 233, b.
Diuitibus seculi præcipe, non sublimē sapere, tomo. 5. lib. 1. cap. 10. tomo. 10. libro. 50. homi. 13. Eodem sermo. 205. & 212.
Diuites sint in opibus bonis, facile tribuant, communicent, &c. tomo. 10. sermo. 205. & 212.
Est autem quæstus magnus pietas cum suffi cientia, tomo. 10. ser. 205.

2. AD TIMOTHEVM.

Ex cap. 1. Non dedit nobis deus spiritum timoris, sed virtutis & dilectionis, supra ad Roma. 8. autho. 7.
Ex cap. 2. Nemo coronabitur, nisi qui legitime certauerit, tomo. 9. de arbore scientiæ boni & mali, tomo. 10. ad fratres in Ere. sermo. 8.
Noli verbis contendere: ad nihil enim vtile est, & cætera, tomo. 3. de doctrina Christiana, lib. 4. cap. 28.
Cognovit dominus qui sunt eius, tomo. 7. de baptis. contra Dona. lib. 5. cap. 27. tomo. 5. lib. 20. cap. 7. & 8. tomo. 9. in Euange. Ioan. tra. 45.
In domo magna nō solum sunt vasa aurea, sed etiam lignea, tomo. 7. de Baptismo, contra

Dona. lib. 4. cap. 12. Ibidem, contra Dona. post colla. cap. 20.
Seruum domini nō oportet litigare, sed māsuetum esse in omnibus, tomo. 9. de conflictu vitiorum & virtutum, cap. 10.
Ex cap. 4. Qui iudicaturus est viuos & mortuos, to. 5. lib. 20. cap. 1. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 54, & 55.
Prædica verbum, insta oportune, importune, tomo. 7. contra Cresco. Gramma. lib. 1. cap. 6. tomo. 9. de pasto. cap. 7. in princip. tomo. 10. in lib. 50. homi. homi. 5.
Ex cap. 6. Bonum certamen certavi, cursum consummaui & cætera, tomo. 10. in lib. 50. homi. homi. 14.

AD TITVM.

Ex cap. 1. Deus ante tempora æterna, to. 4. in lib. 83. quæstio. quæst. 72. to. 5. lib. 12. ca. 10. tomo. 6. contra Priscil. & Origenist. ad Oro. cap. 6.
Omnia munda mūdīs, coinquinatis autem nihil est mundum, to. 6. contra Faustum, lib. 6. cap. 3. lib. 3. cap. 4. tomo. 10. de verbis Apostoli, ser. 31.
Constituentur se nosse deum, factis autem negat, to. 4. in expositio. episto. ad Roma. incho. fol. 282, l. to. 3. de doctrina Christiana, lib. 4. cap. 29. tomo. 10. de verbis Apostoli, ser. 31.
Ex cap. 2. In omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum, &c. tomo. 9. de pasto. ri, cap. 4.

HEBRAEORVM.

Ex cap. 1. Qui cum sit splendor gloriæ & cætera, tomo. 4. de incarna. verbi, lib. 1. cap. 12. to. 10. sermo. 190.
Omnes sunt administratorij spiritus, tomo. 9. lib. 2. medita. cap. 3.
Ex cap. 3. Iesus heri & hodie, ipse & in secula, tomo. 10. sermo. 9. Natiuita. domini.
Ex cap. 4. Viuus ē sermo dei, & efficax, &c. tomo. 5. lib. 20. cap. 21. to. 9. lib. 1. medita. cap. 37.
Omnia nuda & aperta sunt oculis eius, to. 4. de essentia diui. fol. 233, i. k.
Ex cap. 5. Filius meus es tu, ego hodie genui te. supra psal. 2. autho. 3.
Ex cap. 6. Non rursum facientes fundamentum poenitentiae ab operibus mortuis, tomo. 4. de fide & operibus, cap. 11.
Ex cap. 9. In priori quidē tabernaculo semper introibant sacerdotes sacrificiorum, tomo. 7. contra episto. Parme. lib. 2. cap. 7, & 8, to. 4. in.

SACRAE SCRIPTURAE.

in lib. quæstio. super Exod. quæst. 112. 129. & 133.
Neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introiuit semel in sancta, æterna redemptione inuenta, tomo. 3. de fide ad Petrum, cap. 2.
Testamentum testatoris morte firmatur, tomo. 4. in libro. 83. quæstio. quæst. 75.
Ex cap. 10. Vmbra habens lex futurorum bonorum, tomo. 6. de bono coniuga. cap. 20.
Iustus ex fide viuit, supra Abacuch. 2.
Ex cap. 11. Fides est sperandarum substantiarum argumentum non apparentium, tomo. 10. in lib. 50. homi. homi. 32.
Sine fide impossibile est placere deo, tomo. 9. contra Iulia. Pela. lib. 4. ca. 3. to. 3. de fide ad Petrum, in prologo.
Obtrauerunt ora leonum, to. 4. de consensu. ang. li. 3. cap. 16.
Ex cap. 12. quem dominus diligit, castigat, to. 4. in li. 83. quæstio. quæstio. 82. to. 9. in Euā. Ioan. tra. 8. to. 4. de patien. cap. 14. tomo. 9. de recti. catho. conuersa.
Ex cap. 13. Honorabile connubium in omnibus, & thorus immaculatus, tomo. 7. contra Pelag. & Cælest. de peccato origini. lib. 2. cap. 34.

ACTORVM.

Ex cap. 1. Mansit cum eis quadraginta dies, tomo. 9. in Euang. Ioannis tra. 64.
Sic veniet quemadmodum vidistis eum eūtem in cælum, Ibidem tra. 36. & 76.
Apparuerunt illis dispartitæ linguæ, Ibidem tra. 6.
Ex cap. 2. Factus est repente de cælo sonus aduenientis spiritus vehementis, tomo. 3. de Trinita. libro 2. cap. 5. & 6.
Agite poenitentiam, & baptizetur vnusquisque vestrum, tomo. 4. de fide & operi. cap. 8. & 11.
Saluamini à seculo isto prauo, Ibidem & ca. 12.
Ex cap. 3. Petrus & Ioannes ascendebant in templum, ad horam orationis nonam, to. 10. de verbis Apostoli, ser. 26.
Poenitemini, & deleantur peccata vestra, supra Mat. 4. aut. 3.
Ex ca. 4. Erat illis cor vnum, & anima vna, tomo. 9. in Euangelium Ioan. tra. 14. 18. & 39.
Nec quisquam eorum quæ possidebat, aliquid suum esse dicebat, tomo. 5. lib. 5. cap. 18.

tomo. 10. de verbis Apostoli sermo. 25.
Ex cap. 5. Ananias cum uxore sua quare occisus est, tomo. 3. de mira. sacra. scriptu. lib. 3. ca. 16. tomo. 10. de verbis Apostoli, ser. 25.
Ex cap. 7. Exi de terra tua, & de cognatione tua, & veni in terram quam monstraui tibi, supra Gene. 12. authorita. 1.
Fugit autem Moyses in verbo isto, tomo. 7. contra Iulia. Pelag. libro. 6. cap. 12.
Stephanus intendens in cælum, vidit Iesum stantem, & cætera, tomo. 4. in quæst. veteris ac noui testamenti quæst. 88.
Stephano dulces erant lapides torrentis, tomo. 9. in Solilo. anima. ad deum, cap. 22.
Ex cap. 8. Credo filium dei esse Iesum Christum, tomo. 4. de fide & operibus, cap. 9. & 12.
Ex cap. 9. Saule Saule, quid me persequeris, tomo. 5. libro. 17. cap. 9. tomo. 9. in Episto. Ioa. tractatu. 10. tomo. 10. de verbis Apostoli, sermo. 9. Eodem, in libro. 50. homi. homi. 14, & 17.
Ex cap. 10. Vidit cælum apertum Petrus, & descendens vas, & cætera, tomo. 3. de Gene. ad literam, lib. 12. cap. 11. 14. circa finem, & 32, tomo. 10. in libro. 50. homi. 45.
Ex cap. 13. Inueni David filium Iesse, & cætera, tomo. 4. de octo Dulci. quæstio. quæstio. 5.
Vobis oportuit loqui primum verbum dei, sed quia indignos iudicatis vitæ æternæ, ecce conuertimur ad gentes, tomo. 10. sermo. 198.
Ex cap. 14. Per multas tribulationes oportet nos intrare, & cætera, tomo. 9. lib. 2. medita. cap. 16.

IACOBI.

Ex cap. 1. Nolite plures magistri fieri, tomo. 1. in prologo.
Si quis vestrum indiget sapientia, postulet à deo, tomo. 6. de sancta virginitate, cap. 42.
Beatus vir qui suffert tentationem, tomo. 9. de recti. catho. conuersa.
Deus neminem tentat, tomo. 4. de consensu. euang. lib. 2. ca. 30. Ibidem, lib. quæstio. super Gene. quæst. 57. to. 10. de blasphem. in spiritum sanctum, fo. 10, e.
Omne donum de sursum est, &c. to. 6. de sancta virginitate, cap. 41.
Apud quem non est transmutatio, tomo. 5. lib. 11. cap. 21. to. 5. de specu. cap. 30.
Ex cap. 2. Offendens in vno, factus est omnium reus, to. 2. de senten. Iaco. ad ad Hiero. epist.

INDEX AVTHORITATVM

episto. 29. tomo. 4. de vera & falsa poenitentia, cap. 24. tomo 10. in. 3. sermo. feriaz. 6. Cinerum.

Iudicium sine misericordia fiet illi, qui non fecerit misericordiam, tomo. 5. lib. 21. cap. 22, & 25.

Fides sine operibus mortua est, to. 4. in lib. 83. quæst. quæst. 76. ibid. de fide & operi. cap. 145, 15, & 25

Dæmones credunt & contremiscunt, to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 6. to. 10. de verbis Aposto. ser. 16

Credidit Abraham deo, & reputatum est illi ad iustitiam, to. 9. de quatuor virtutibus charita.

Ex cap. 3. Linguam nullus hominum domare potest, to. 7. de natura & gratia contra Pelag. ca. 15. & 16, to. 10. de verbis domini sermo. 4

Ex ca. 4. Petrus, & non accipitis, to. 9. in Euange. Ioan. tractatu. 73 in principio.

Amicitia huius seculi, inimica est deo, to. 9. de vanitate seculi, cap. 1.

Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam, tomo 9 de obediens. & humili. cap. 21

Resistite diabolo, & fugiet a vobis, to. 7. de natu. & gratia, contra Pelag. ca. 58

Ex cap. 5. Ante omnia nolite iurare, tomo, 10. de verbis Aposto. ser. 28

Si quis infirmatur in vobis, inducat presbyteros Ecclesiae, ut orent super eum, tomo. 9. de visitatione infirmorum, lib. 2. cap. 4.

Confitemini alterutrum peccata vestra. Ibidem.

1. P E T R I.

Ex cap. 1. Omnis caro fornicum, to. 10. de verbis domini, sermo. 16. & 42. Vide supra Esa. 40

Verbum domini manet in æternum. Ibidem.

Deposita ergo omni malitia & omni dolo & adulatione, & inuidia, & detractione, tanquam modo geniti infantes, rationabile & innocens lac concupiscite, to. 10. in lib. 50. ho. ho. 20.

Ex cap. 2. Ipsi tanquam lapides vivi superædificamini domos spirituales, to. 2. de præsentia dei ad Dardanum, cap. 18

Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, &c. to. 9. de quarta feria, c. 5. Ibidem, de conflictu vitiorum & virtutum, cap. 9

Ex ca. 4. Christo igitur passo in carne, &c. tomo. 4. de fide & operibus, cap. 10, tomo. 10. in lib. 50. ho. ho. 20

Charitas operit multitudinem peccatorum, tomo. 9. in episto. Ioannis, tracta. 1

Ex ca. 5. Diabolus tanquam leo rugiens, circuit, quærens quem deuoret, to. 9. in Euangelium Ioan. tracta. 10. tomo. 4. in quæstio. veteris ac noui testamenti, quæstio. 2.

2. P E T R I.

Ex cap. 1. Audiuimus vocem delatam de celo, Hic est filius meus dilectus, &c. r. 10. de verbis Apostoli, sermo. 27

Ex cap. 2. Si deus angelis peccantibus non pepercit, &c. tomo. 5. lib. 11. cap. 33, & lib. 21. ca. 23. to. 6. de natura boni aduer. Mani. cap. 33

Hi sunt fontes sine aqua & nebulae turbidæ, to. 4. de fide & operibus, cap. 24. & 25

Si enim refugientes coinquinationes mundi in cognitione dei nostri, &c. Ibidem. cap. 25 in principio.

Ex ca. 3. Venient in nouissimis diebus in deceptione, to. 5. lib. 20. ca. 10

Adueniet autem dies domini ut fur, supra. ad Thessa. 5. authorita.

Mundus aqua inundatus perijt, tomo. 5. lib. 20. cap. 24

1. IOANNIS.

Vide to. 9. in epist. Ioan. per totum.

Item ex ca. 1. Deus lux est, & tenebrae in eo non sunt, tomo. 2. de gratia noui testamenti, ad Hono. cap. 22

Si dixerimus quia peccatum non habemus, &c. to. 6. de sancta virginitate, ca. 48, & 49. to. 7. de natura & gratia contra Pelag. ca. 34. to. 2. de sentent. Iaco. Apost. ad Hiero. epist. 29. to. 7. contra duas epist. Pelag. ad Bonifa. lib. 4. cap. 10

tomo. 9. in Euange. Ioan. tracta. 41. to. 3. de Ecclesia, dogm. ca. 35. to. 10. de verbis Apostoli, sermo. 29

Ex cap. 2. Si quis peccauerit, aduocatum habemus apud patrem Iesum Christum, to. 6. co. tra ser. Aria. cap. 19

Qui dicit se in Christo manere, debet sicut ipse ambulauit & ipse ambulare, tomo. 9. de vita Christiana, cap. 14. in prin.

Qui dicit se in lucem esse, & fratrem suum odit, in tenebris est usque adhuc, to. 10. in lib. 50. hom. hom. 40

Nolite diligere mundum, neque ea quæ in mundo sunt, to. 1. de musica, lib. 6. ca. 14. to. 9. de duode. abulio. gradibus, gradu. 7. tomo. 4. de salu. docum. cap. 13. tomo. 9. de contemptu mundi,

SACRAE SCRIPTURAE.

mundi, cap. 5. Ibidem, de vanitate seculi, cap. 1

Si quis diligit mundum, non est charitas patris in eo, to. 10. in lib. 50. ho. ho. 33

Quicquid est in mundo, aut est concupiscentia carnis, &c. tomo. 1. de vera religione, ca. 36. tomo. 9. in solilo. animæ ad deum, cap. 12. to. 10. ser. 31. ad fratres in Eremito.

Mundus peribit & concupiscentia eius, to. 4. de saluta. docum. cap. 25, to. 10. serm. 31. ad fratres in Eremito.

Filioli, nouissima hora est, to. 3. de doctrin. Christiana. lib. 3. cap. 36

Nunc Antichristi multi facti sunt, to. 6. contra aduersa legis & prophete. lib. 2. cap. 12, tomo. 9. de Antichristo in principio.

Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis, tomo. 7. de bono perseueran. capite. 8. circa principium & finem.

Ex cap. 3. Scimus quoniam cum apparuerit, videbimus eum sicuti est, to. 2. de videndo deo, ad Pauli. cap. 15

Ab initio diabolus, tomo. 5. lib. 11. capite. 13. & 15,

Omnis qui natus est ex deo, non peccat, tomo. 7. de natura & gratia, contra Pelag. cap. 14

Qui odit fratrem suum, homicida est, to. 9. de conflictu vitiorum & virtutum, capite. 7. Ibidem, de rectitudine catholice conuersation. tomo. 10. in libro 50. homilia. homilia 40, & 42.

Ex cap. 4. Nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex deo sint, tomo. 10. de verbis Apostoli, serm. 30

Omnis spiritus qui confitetur Iesum Christum in carne venisse ex deo est, tomo. 10. de verbis Apostoli, ser. 31.

Charitas ex deo est: & omnis qui diligit, ex deo natus est, to. 7. contra Pelagia. & Coelest. de gratia Christi, lib. 1. cap. 21

Deus charitas est, tomo 3. in quæstiunculis de trini. folio. 233. l. Eodem, de fide & symbolo, cap. 9

Quoniam ipse prior dilexit nos, tomo 7. contra Pelagia. & Coelest. de gratia Christi, lib. 1. ca. 26. to. 9. in lib. Soli. animæ ad deum, capite. 19

Perfecta charitas foras mittit timorem, tomo. 4. in libro 83. quæstion. quæstione. 36, tomo. 5. libro 14. capite 9. tomo. 10. sermon. 214.

Ex cap. 5. Mandata eius grauiora non sunt, tomo. 7. de natura & gratia, contra Pelagian. cap. 69

Est peccatum ad mortem: non pro illo di-

co ut roget quis, tomo. 7. de correptione & gratia, cap. 12, tomo. 10. in primo serm. sextæ feriaz Cinerum.

APOCALYPSIS.

Vide tomo. 9. in Apocalypsi per totum

Item ex ca. 3. Ego quos amo, arguo & castigo, supra Prouer. 3. autho. 3.

Ex cap. 4. In circuitu sedis quatuor animalia, tomo 9. in Euangelium Ioannis, tractatus, 36.

Ex capite 6. Vindica domine sanguinem nostrum qui effusus est, tomo 10. sermone. primo sextæ feriaz Cinerum. Eodem, sermone quarto, in festo sanctorum Innocentium.

Et datæ sunt illis singulae stolæ albæ, tomo. 10. sermone. quarto in festo sanctorum Innocentium.

Ex cap. 7. Stabant ante thronum in conspectu agni amicti stolis albis, & palmæ in manibus eorum. Ibidem.

Salus deo nostro, qui sedet super thronum & agno. Ibidem.

Hi sunt qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt stolas suas in sanguine agni. Ibidem.

Ex cap. 10. Accipe librum de manu angeli, tomo. 4. in quæstio. veteris ac noui testamenti, quæst. 72

Ex cap. 12. Stabat draco in conspectu mulieris quæ paritura erat, tomo. 9. de symbolo ad Ca thecu. lib. 4. cap. 1

Ex cap. 14. Besti mortui, qui in domino moriuntur, tomo. 5. lib. 20. ca. 9

Ex cap. 17. Aquas quas vidisti, super quas sedet fornicaria illa, &c. tomo. 6. contra Fulgen. Dona. ar. 12

Ex cap. 20. Vidi angelum descendentem de celo, habentem clauem abyssi, to. 5. libro. 20. cap. 7

Misit illum in abyssum. Ibidem.

Donec consummantur mille anni. Ibidem, & 13.

Oportet illum solui modico tempore. Ibidem, cap. 8. & 9

Qui non adorauerit bestiam, &c. Ibidem, cap. 9

Cum consummati fuerint mille anni, soluetur Satanas de carcere suo. Ibidem, capite. 11

Et vidi mortuos magnos & pusillos, stantes in conspectu throni. Ibid. cap. 14

INDEX AVTHORITATVM

Ex cap. 21. Vidi celum nouum, & terram nouam, tom. 5. lib. 20. cap. 17
Vidi sanctam ciuitatem Hierusalem de celo descendentem. Ibidem.
Absterget deus omnem lachrymam, ab oculis eorum, &c. Ibidem.

Ecce noua facio omnia, tomo. 9. de cognitione veræ vitæ, cap. 41
Ciuitas illa non eget sole, neque luna, to. 9. in manuali, cap. 17 in principio.
Ex cap. 22. Ego sum α & ω, to. 10. in 2. sermone de Natiuitate domini.

E I N I S.

INDEX OMNIUM QUAE INSIGNITER A DIVO AVGVSTINO DICTA SVNT,

Iuxta ordinem literarum digestus, per F. Florentium
Bourgoinum Franciscanum.

- A**RON. tomo. 5. folio. 1. columna. 4
Aaron erranti populo ad idolum fabricandum non consensit inductus, sed celsit obstrictus, Idem dicit de Salomone, tom. 5. 125. d
Aaron dissipauit populum Israel, to. 4. 57. m
Aaron figurabat Christum verum pontificem, tom. 10. 117. c
Aaron holocausta pro peccatis obtulit: & quare, tom. 4. 304. l
Aaron incensum domino offerens, placauit eum, tom. 10. 176. m
Aaron medius inter Moysen & populum, to. 4. 43. l. m
Aaron quomodo sacerdos in aeternum, tom. 4. 55. k
Ab Aaron cepisse summum sacerdotium, tom. 4. 69. m, & sequentibus.
Aaronis sacerdotium quomodo mutatum, tom. 6. 75. l, & 196. K
Aaron pontifex stans inter viuos & mortuos, quid representat, tom. 10. 176. m
Aaron centum viginti tribus annis vixit, tomo 4. 303. e, f
Aaronis virga, to. 3. 239. d, 240. l, to. 10. 131. d
Aaron virga, crux Christi, tom. 10. 177. d
Aaronis virga floruit, fronduit, & nuces protulit, tom. 10. 124. f, & 131. d, & 177. f
Aaronis virga Mariâ figurabat, tom. 10. 124. g
Sicut virga Aaron contra naturam nuces producere potuit, sic virgo filium dei contra naturæ iura generare, to. 10. 124. f
Vide Virga.
Abba, pater Hebraice, to. 2. 240. h, to. 10. 70. a
Abba pater, cur simul posita, tomo 4. 164. K, & 434. i, tomo 8. 289. l, tomo 10. 70. a
Abaddon quid significet, tom. 9. 144. h
Abel, tom. 3. 236. e, f
Abel iustus interpretatur, to. 5. 138. f
Abel primus iustus occiditur, tom. 5. 184. e
Abelis occisio quid præfigurabat, tom. 5. 136. d
Abel iustitiæ humanæ primatum tenuit, tomo. 3. 152. f, & sequen.
Abelis sacrificium cur acceptum, & Cain reiectum, tom. 4. 242. K, & sequentibus, tom. 5. 82. m, to. 6. 88. h, i, tomo. 9. 132. c
Abel iustus & peccator, tom. 7. 243. e, d
Sanguis Abel quomodo clamet de terra, tomo 8. 116. d, e
Abel Christum significat, to. 5. 173. d
Abel & Seth mortem Christi & vitam præfigurant, tom. 5. 138. f
Abel, qui fuit peregrinus in mundo, significat ciues celestis ciuitatis: Cain autem, qui ciuitatem ædificauit, ciues huius sæculi, tom. 5. 130. e
Abeloiæ hæretici, ex filio Adæ nominati, vxoribus non miscebantur: liberos adoptabant, &c. tom. 6. 83. i, k
Abenezzer, idest, lapis adiutorii, tomo. 5. 252. l
Abena dea, tom. 5. 355. m
Cur melius est abiectum esse in domo domini, quam in tabernaculis peccatorum sublimari, to. 8. 305. m
Abigail uxor Nabal, Dauid flexit iratum, tom. 10. 321. c
Abimelech Philistinorum rex, tom. 5. 154. g
De Abimelech ignoratiâ, & qualis in domo sua fornicarum extiterit clausura, t. 7. 328. K, l
Abimelech, interpretatur patris mei regnum, tomo 8. 74. m, & fol. sequentibus, b, & 164. f
abiit, stetit, & sedit, quomodo differant, tom. 8. 4. c
Mater ab lactare uolens paruulum quid facit, tom. 8. 57. K
ab lactari super matrem, quid sit, to. 8. 503. g, h
Ab lactandi quomodo sint paruuli spiritaliter, tomo. 9. in Euangel. Ioann. tracta. 98. 105. co
aboliti

INDEX IN DIVVM AVGVSTINVM

Abolitio peccati. to. 3. 353, m
Abominatio ab omen dicta est. tomo. 1. 1. g
Abominati dici solent, exheredati. tomo. 89. b
Abortiuus foetus. to. 3. 60. a
Abortus procuratio. to. 7. 266, i, k
Nulla mulier potiones ad abortum accipiat. tomo. 10. 247, d
Abortiuus foetus utrum resurgant in iudicio generali. tomo. 5. 190, i, & sequentibus.
Vide, Resurrectio.
ABRAHAM. tomo. 5. 83, a, & sequentibus. to. 10. 160, a, b
Abraham fuit de genere Sem. tomo. 10. 180, c
Gente Chaldaeus, to. 5. 92, d
Abraham, interpretatur pater excelsus, tomo. 5. 152, l
Abraham quare egressus de Mesopotamia. to. 4. 136, m, & sequentibus.
Quid egrediens signet. tomo. 6. 86, f, tomo. 10. 151, k
Cum quibus. to. 5. 147, b, & sequen.
Quare non nominetur in egressu, Nachor frater ipsius. Ibidem.
Vtrum exiuerit uiuo adhuc patre suo. tomo. 5. 148, g
Quo anno aetatis suae, tomo. 5. 149, f
Tempus exitus Abrahæ de Charra. to. 5. 148, f
Obedientia præcepti dei in exitu. tomo. 10. 151, k, & 160, e, f, & sequen.
Abrahæ promissio carnalis & spiritalis, tomo. 5. 148, l, & 149, f, & l
Quo tempore facta promissio. to. 5. 148, f, g
De secessione Loth & Abrahæ, quæ illis salua charitate complacuit, tomo. 5. 149, i, k
Abraham patruus ipsius Loth. tomo. 6. 125, b, & 136, a
Abraham duxit uxorem Sarai, quæ creditur fuisse Isca filia Aram fratris sui. to. 5. 147, b
Abraham uxorem suam Saram, qualiter sororem duxerit, castitatem vxoris deo committens. to. 5. 149, g
Abraham quomodo vicerit reges, Loth liberauerit, & a Melchisedech benedictus sit, tomo. 5. 150, b
Quercus prima abrahæ habitatio fuit, tomo. 10. 160, g
Abraham quomodo viderit deum sub quercu Mambre, to. 3. 89, g, h, tomo. 6. 247, l, & sequen. copiose.
Abraham tres vidit, & vnum adorauit, tomo. 4. 31, f, g, tomo. 6. 18, a, 248, co. 2. per totum.
Abraham credidit deo, & iustificatus est. to. 5. 150, g
In præputio existens. to. 5. 150, c

Iustificatio eius & gloria. to. 4. 422, g, h
Vtrum ex fide iustificatus an ex operibus, to. 8. 61, a, b
Fidei suæ signum circumcisionem accepit, to. 4. 244, k, to. 5. 151, e, f
Sacrificium abrahæ & visio fornacis, vacatrima, sol occumbens, aues non diuisæ, clypeus ardens, vespera, sopor, quid signent, to. 8. 394, k, to. 10. 153, d, e, & sequentibus.
Abrahæ prædixit dominus de tribulatione filiorum suorum in Aegypto: & quid significauerit visio fornacis. tomo. 5. 150, f, g
Abrahæ mendacium excusatum, tomo. 4. 14, h, i, to. 6. 130, l
Abraham ancillam tenebat non libidine abutendi, sed officio generandi. tomo. 9. 23, d
Abraham quare non peccauit in concubitu cubinæ. tomo. 5. 151, c, tomo. 6. 130, f, & 201, & 137, c
Promissio facta abrahæ super filio suo. to. 10. 160, i, & 162, f
Abrahæ semen quomodo promittitur ut aeterna maris & stellæ celi. to. 5. 150, c
Abraham non tanquam dissidens dixit, Numquid centenarius generabit? Et cum hoc admirans Sara ridendo dubitauit, sed confirmata est per angelum, to. 5. 153, j
Abrahæ promissio facta, per Christi aduentum completa. to. 4. 299, g
Abrahæ castitas non inferior Ioannis virginis tate. to. 6. 164, h, & sequenti.
Quicquid dicit scriptura de Abrahâ, & factum est, & prophetia est, tomo. 10. 163, b
Mutatio nomen Abram in Abraham quid. to. 10. 34, k, l
Abraham interpretatur pater multarum gentium. to. 5. 107, i
Quare post mutationem, alterum nomen solum retinuit Abraham, & Iacob ambo nomina. to. 10. 34, k
Abrahæ nomen & Saræ quare mutatum est. tomo. 5. 150, i
Abraham sub tribus temporibus tria fortia est nomina. to. 10. 298, h
Abraham & Sara cum ob vnus sterilitatem, ob vtriusque autem senectutem generari non possent, munus fecunditatis adepti sunt. to. 5. 151, m, & sequentibus.
Abraham hospitio carens, transeuntibus offerit hospitium. to. 10. 160, h
Abraham tres angelos suscepit hospitio. to. 10. 212, e
De tribus viris vel angelis, in quibus ad quem cum Mambre apparuisse Abrahæ dominus manifestatur, to. 3. 89, g, h, & sequen. to. 5. 152, b, to. 10. 161, d
Abrahâ tres vidit, & vnus adorauit, to. 10. 160, h
Abraham credidit tres angelos esse homines, in quibus aliquid diuinum cognoscebat, & ideo eis loquebatur vt vni domino, sicut & prophetis fiebat. Sic etiâ & Loth fecit. to. 5. 152, b, & sequen.
Abrahæ promissio facta de Christo. to. 2. 236, c, to. 4. 131
Abraham credidit deo filium suscepturus, credidit occisurus, tomo. 10. 162, g
Charitatem omnia credentem abraham habuit, tomo. 9. 227, l, tomo. 10. 146, c
Abraham a 50. vsque ad 70. descendit. to. 10. 87, a
Differentia apparitionis diuinæ ad abrahâ & ad Loth factæ. tomo. 10. 171, d
Abraham fecit iurare seruum suum super fremur suum. tomo. 6. 260, c, tomo. 7. 268, a, to. 8. 134, & 260, f, to. 9. 70, f, tomo. 10. 164, a
In abrahæ lumbis aliter fuit Christus, aliter Maria. to. 2. 216, h, i
Abraham spiritu prophético nouerat Christum de semine suo nasciturum. to. 10. 165, b
Abraham transiualis. to. 4. 30, d
Abrahæ corpus emortuum, quomodo accipiedum. Ibidem, f, & tomo. 5. 152, m, tomo. 7. 326, e
Centenarius erat Abraham cum genuit Isaac, to. 10. 298, i
De puero Abraham qui missus est ad Rebeccam. to. 10. 165, a
Puer abrahæ, verbu propheticu. to. 10. 163, b
Tentatur abraham, to. 10. 162, c, & sequenti. & 163, e, f
De obedientia & fide abrahæ, qua per oblationem immolandi & filij probatus est: & de morte Saræ. to. 5. 199, h, & sequen. to. 10. 173, a
Abrahæ fides in oblatione Isaac, & eius rei sacramenta, to. 3. 351, h, i, to. 8. 57, f, & sequen.
Abraham deuotus eo voto suscepit parricidium, quo suceperat filium, tomo. 10. 163, e, f
Abraham cum natura pugnans, tomo. 10. 163, g
Abraham deo immolare filium suum decreuerat. to. 5. 8, h
Quod abraham die tertio venerit, ostenditur mysterium trinitatis, tomo. 10. 161, m
Quare deus iussit abrahâ filium suum immolare. to. 8. 57, f, to. 10. 173, g
In monte Caluarie, ubi Christus crucifixus est, abraham voluit immolare filium. to. 10. 928, h
Abraham aliud corde gestabat, aliud filio promittebat. to. 9. 227, m

IN DIVVM AVGVSTINVM

De arietem quem abraham obtulit pro filio. to. 3. 238, f, g
Abraham pueris dicens, postquam adorauerimus, reuertemur ad vos, non est meritis. to. 9. 228, a
Abraham filium offerens, typum dei patris habuit Isaac dei filij. tomo. 10. 162, a, & 165, d
Quod deus pro toto mundo parauerat iâ abrahâ in filio suo disposuerat, to. 10. 163, h
Abrahæ deuotio filium immolare iubebat, pietas prohibebat. Ibidem.
Abraham credebatur filium suum resuscitandum. to. 5. 155, i, to. 10. 162, c, & f
Abraham laudatus, quia voluit filium obedienter occidere. to. 5. 153, e
Abraham est forma & norma obedientiæ. tomo. 10. 298, i
Abraham fuit pius obtemperando deo. to. 9. 227, m, to. 10. 162, g
Abraham quo anno emerit agrum sepulture Saræ: & quod ea emptione factus sit possessor terre Chananeæ. to. 5. 133, m
Abraham mortua Sara, quare acceperit secundam uxorem Cethurâ: & quid mysterij illud habeat. tomo. 3. 133, b, c
Item quod virtuose mulieribus utebatur. Ibidem, g
Abraham licet promissione generandi virtutem acceperit de anu, tamen de Sara generare non poterat, & de Cethura iuuenula poterat. to. 159, m
Abrahæ vxores alie à Sara, & uxores dicuntur: & concubinae. sed de Sara vxor solum fuit, & quid significetur in his. to. 5. 133, b, c
Abraham vidit nepotes suos & natos Iacob, & Esau, ante mortem per quindecim annos, vixit autem centum septuagintaquinque annis. to. 5. 157, e
Senectus abrahæ. to. 7. 216, b, 329
Abraham cum esset annorum, 155. mortuus est. to. 5. 154, d
De articulo temporis in abraham, a quo sanctæ successionis nouus ordo conexitur. tomo. 5. 147, m
Abraham pater est omnium gentium, quæ fidei eius vestigia consequuntur, to. 4. 30, i, k, to. 5. 148, m, to. 8. 58, f, & 94, k, to. 10. 160, f
Abraham pater noster, propter imitationem fidei, to. 3. 122, h, to. 9. 68, b
Abrahæ semen, omnes fideles. to. 2. 144, m, & 168, l, & sequen. to. 4. 32, a, g, to. 6. 133, i
Abraham nominis Christiani & fidei radicem habebat. to. 10. 260, f
Abraham iustificatus ex fide, tomo. 10. 161, a, f

Fides Abraham. to. 3. 358. h. to. 10. 160. h. & sequen. & 162. g
In Abraham duobus filiis significantur duo testamenta. to. 5. 153. h
Abraham filij. to. 8. 306. i
Abraham duo filii, allegorice. to. 4. 436. m. to. 6. 309. e
Quisquis imitatus fuerit Abraham, filius est Abraham. to. 8. 576. g
Ex Abraham coepisse gentem Hebreorum. to. 4. 124. c. d. Retract. to. 1. 12. d
Abraham diuitijs opulentissimus pauper erat, quia humilis erat. to. 8. 309. c. to. 10. 184. c
Deus quare potius se dicebat deum Abraham, Isaac, & Iacob, quam ceterorum prophetarum. to. 9. 22. g. h
Abraham qualem diem domini Iesu uidit, ex quo gauisus est. to. 9. 70. d. to. 10. 161. h
Abraham & Lazarus, an in inferno fuerint. to. 2. 81. h. i. k. to. 3. 233. l. m
Sinus Abraham quis sit. to. 1. 56. l. m. to. 2. 81. h. & 132. c. to. 3. 201. h. & 222. l. m. to. 4. 118. i. to. 6. 158. a. to. 10. 184. c
Abraham fuit propheta antequam aegyptij haberent aliquam sapientiam. to. 5. 179. e. f
Abraham nomen falso iactant Iudaei. to. 2. 246. l. to. 8. 142. k. to. 9. 67. l
Abraham. to. 5. 144. g
Abraxas, Basilidis haereticus. to. 6. 4. l
Abalon persequens patrem suum, typus hostium ecclesiae. to. 2. 67. g
Abalon interpretatur patris pax: & quid significat quod patrem persequitur, to. 8. 5. e, & 18. c. & 544. l
Abalon moriendo in sua impietate, cor patrum persequutus est. to. 7. 113. g
Abconso, ambulatio, percontatio, quid significet. to. 1. 277. f. g
abscondere a conspectu dei, quid est. Ibidem, & sequentibus.
abscondere, & ostendere dei, quid sit. to. 4. 349. b
abscondere quomodo Moyses & Aaron iussi sunt. to. 4. 82. m
abscondi in abscondito vultus dei, quid sit, to. 8. 59. b
Nec est qui se abscondat a calore eius, exponitur. to. 10. 183. a. b
Hoc est absentem esse, sensu abesse. to. 8. 367. e
absolvere quid. to. 10. 183. c
absolvere vel purgare non potest qui habet in mundum spiritum. to. 5. 90. b. c

absoluendi & ligandi potestatem dominus Ecclesiae in Petri persona tradidit. to. 9. 80. g
Vide, Petrus.
absorbere viuos quid sit. to. 8. 481. d
Quod absorbes, in corpus tuum trajcis. to. 8. 86. g
aliud est absorbere viuentes, aliud morientes. to. 8. 213. h
abstinentia carniū & vini. to. 1. 261. c, f, & sequentibus, Vide, Cibus.
abstinentia vera & delicata. Ibidem
abstinentiae ciborum finis triplex. to. 1. 261. g
& fo. seq. a
abstinentia Manichaeorum superstitiosa. to. 262. b
abstinere a carnibus, ueluti immundis, est contra fidem & apostolicam doctrinam. to. 173. i, k
De abstinenti potentia & impotentia. to. 153. m, & sequen.
De abstinentiae discretione. to. 2. 153. m
abstinentia falsa, quae non parit corpori. to. 843. f, & 63. K
abstinentia, to. 3. 74. l
abstinentiae meritum, to. 3. 68. l
abstinentia matrimonij, carnis, &c. to. 3. 74. l
abstinentia irrationabilis, to. 4. 87. l
Inter abstinentem & uescentem nihil intercedit Iouini anus credidit, to. 6. 153. c. in fine.
abstinentia, orationes & ieiunium, per breuius angustias perducit ad paradisi delicias. to. 10. 153. m
Immortalitatem Christus per abstinentiam parauit, quam prius Adam per gulam amiserat, to. 10. 165. m
abstractum plus est quam concretum, to. 64. K
abundantium in seculo, exempla diuersa. to. 10. 299. b
abutitur multis loquendi consuetudo. to. 1. 18. m
abusio rerū culpanda, non res ipsae. to. 1. 213. l
abuti, proprie quid. to. 4. 187. l
Et bonis male uti possumus, to. 1. 221. l
Duodecim abusus mundi, to. 9. 178. m, & sequentibus.
Quomodo tenebrae super abyssum. to. 1. 73. l
to. 3. 159. h, i, k
abyssus

abyssus sit homo, to. 1. 80. m
abyssus quid, to. 6. 126. i, to. 8. 125. f
abyssus in Ecclesia, & montes. to. 8. 88. b
abyssus, cor hominis. to. 8. 125. f
abyssus, praedicatoris verbi. Ibidem, g
abyssus dicitur immensa aquarum copia: & quomodo sit amictus terrae. to. 8. 391. b, & 409. f
abyssi sunt altitudines aquarum, to. 8. 280. i
ad abyssum quae pertinent. to. 8. 574. f
abyssus est profunditas impenetrabilis, incomprehensibilis, & maxime dici solet in aquarum multitudine. to. 8. 125. f, & 574. f
abyssi nomine significatur latentia corda mortalium, & profundae cogitationes hominum. to. 8. 514. h
Quod significat profunditatem peccatorum, quo quisque peruenit contemnendo deum. to. 8. 88. m
abyssus quomodo abyssum inuocat & quomodo in voce cataractarum. to. 8. 125. f
De abyssis terrae reduci quid sit. to. 8. 255. c
Diabolus dicitur rex abyssi. to. 9. 145. a
abyssus, populus malus. to. 9. 148. l
Triplicis abyssi distinctio. to. 9. 182. d, e
abyssus multa. to. 10. 61. k
academici dicti sunt discipuli Platonis, succedentes ei in schola eius, quae academia vocabatur: & eorum duo sunt genera. to. 5. 68. c
academici. to. 2. 78. f
academici unde vocentur. to. 5. 68. e
an academici dissimularint se scire uerum. to. 1. 148. f, g
academici primus in philosophia honos. to. 100. a, & sequentibus.
academici quare dissimularint suam sententiam. Eodem. 154. h, i, k, & 155. d
academiae tertiae princeps Carneades. Ibidem, m
academiam suam Plato Xenocrati reliquit. to. 2. 78. f
academici iidem qui Platonici. Ibidem
academica philosophia quomodo inualuerit. to. 3. 151. k
Contra academicos libri tres. to. 1. 140. c, & sequentibus. Retracta. fo. 1. d
quando scripti. to. 2. 150. m, & seq.
academicorum communis sententia, nihil certo sciri. to. 1. 1. c, & i, & 42. d, & 145. l
Non posse inueniri veritatem. to. 1. 147. m
academici plus quam par est laudari. to. 1. 151. k
academici accusantur. to. 1. 147. i, k

Contra academicorum rationes dei auxilio opus est, Ibidem, k, l, m
academicorum placita. to. 1. 1. d, & 145. i
academia noua & vetus. to. 1. 146. b, c
Contra novos academicos. to. 1. 146. d. tom. 5. 187. a
academicorum sententia uerisimilis, ridetur. to. 1. 146. d, & sequentibus.
academicorum friuolae rationes. Ibidem, h, i
academicorum uerba peculiaria. Ibidem, m, & sequentibus.
academica philosophia, to. 3. 151. k, to. 5. 107. b, & 187. l
Tullius de academicis. to. 1. 150. c
Quod diuersa sit academiae nouae ambiguitas a constantia fidei Christianae. to. 5. 171. m
academici veteres fuerunt usque ad Polemonem, quartum scilicet a Platone: sed academici noui a successore Polemonis inceperunt, qui noui dicebant omnia incerta esse, sed veteres dixerunt aliqua certa esse. to. 5. 187. l
aduersus academicos novos disputat, ostendens Ecclesiam sanctam habere certam scientiam de aliquibus, sed dubitationem nihilominus in quibusdam, to. 5. 194. d
Non est uerum nihil percipi posse. to. 1. 151. g
an academici dissimularint se scire uerum. to. 1. 148. e
Quomodo probabile inductum ab academicis. to. 1. 154. m
Minus esse mali esse indoctum, quam indocile cum academicis. to. 1. 150. e
academicorum opinio de incertitudine: & qui dicantur academici. to. 5. 37. i
academici & peripatetici consentiunt beatitudinem esse in hac uita, & etiam Stoici: & tamen dicunt mortem etiam sapientes posse sibi inferre, ut fugiant mala quae hic eos premunt. to. 5. 189. i
acca, Faustuli vxor. to. 5. 174. c
acarnanorum anni. to. 5. 135. a
accessus ad deum, to. 131. m, 173. a, to. 3. 344. i, & fo. seq. b, c
Accedimus ad Deum per poenitentiam. to. 8. 78. d, e
Puritate affectuum. eodem. fo. 196. g
Non pedibus, sed affectibus aliquis accedit ad deum, vel recedit. to. 8. 552. a
Accedendum est ad Christum ut illuminemur, non ut tenebimur. to. 8. 78. c

M V N I T I N D E X V I D I

Tunc accedis ad deum, si humiliaveris te per
penitentiam. Ibidem, d, e,
Acceditur ad deum, non pede, sed fide. tomo. 8
283, l,
Non per spacia locorum, sed per affectum vel
amorem accedit quis, vel recedit a deo. to. 8
359, a, & 367, c,
Accedere ad cor altum, quid sit. tomo. 8. 215, h
Accessus ad deum. tomo. 3. 200, b, tomo. 10
47, h,
Deus non est acceptor personarum. tomo. 9.
193, l,
Accidens non competit in diem. tomo. 3. 105,
g, h, to. 10. 139, m,
Accidens separabile & inseparabile. tomo. 3.
105, g,
Accidens speciale. to. 6. 252, b,
Accingere quid sit. to. 8. 133, l, & 340, c,
Accipitrem necat panis. to. 1. 259, a,
Mors acclamandi. to. 2. 155, a,
Accusationum duo genera. to. 1. 147, k,
Accusationis ordo. to. 2. 154, d,
Magis nocet qui crimen velat, quam qui accu-
sat. Ibidem.
Accusatio quomodo iudicatur legitima, to. 2.
52, c, f, & 63, i, k,
Accusando te misericordiam dei promerebis.
to. 8. 337, a,
Multi accusant in altero, quod in proprio cor-
de cogitant facere. to. 8. 225, h, i,
Accusare diabolum, aut factum de opere ali-
quo, criminofum est. to. 8. 337, h,
Potus acceti. to. 4. 173, b,
Accum Christo in cruce oblatum, quod gusta-
re noluit, quid significet, tomo. 8. 241, m, &
243, f, tomo. 9. 119, a, & sequen. to. 10. 187, a,
Acindini praefecti factum, to. 4. 399, m,
Achab rex, quantumcunque malus, poeniten-
tiam statim egit. to. 10. 155, b,
Achab deceptus fuit a spiritu malo, ut iret ad
bellum. to. 4. 191, b,
Achab quomodo punitus, to. 4. 96, k, l, & 78,
i, & 248, g, h,
Achaz rex. tomo. 5. 174, c,
Achimelech quid interpretatur, & quid figu-
rat. to. 8. 165, f,
Achille fabulae ferunt inuulnerabilem. tom.
2. 30, c,
Achior dux ammonitarum. to. 5. 148, d,
Achis rex Geth. to. 8. 74, i,
Achis interpretatur, quomodo est. Ibidem, m,
& 76, b, & 78, f,
Achis quomodo legitur dici Abimelech. to. 8.
74, m, & 229, b,

In persona regis Achis, error & stultitia signi-
tur. to. 8. 75, f,
Achitophel interpretatur, fratris ruina. tomo.
8. 13, d,
Non acquirere de malo. to. 10. 30, g,
Achion venator. to. 1. 38, m,
Agere, concupiscere est. to. 10. 60, b,
Actiones nostras omnes ad deum referre debe-
mus. to. 2. 112, f, g,
Actiones corporales rectas esse dicimus, si re-
gendis intellectuale mentis praefuerit. to.
3. 130, e, f,
Actiones humanae in hunc finem currere de-
bent, ut vel diuinæ imaginis in nobis simili-
tudo reformetur, vel huius vitae necessitas
consolatur. tomo. 3. 295, f, g,
Actiones subordinatae quatuor sunt in habita-
dine ad legem. tomo. 4. 199, b, c, d, & sequen-
tibus.
Actionem quadruplicem homo habuit. tomo. 4.
199, f, & deinceps.
Actionis in motu qui non respicit initium,
non prospicit finem: unde necesse est, ut me-
moriam respicienti, prospiciens connectatur
intentio. tomo. 5. 52, i,
Agere proprios motus deus permittit res con-
ditas, eas administrando. tomo. 5. 63, i, k,
Agit etiam deus multa per angelos, sed non
ex seipso beatificat angelos. Ibidem, b,
Actio animae quae tendit ad quietem, securitate
temque, non quae auget inquietum laborem
qualis esse debet. tomo. 8. 433, d,
Actionum humanarum omnium necessitas.
to. 8. 303, l,
Ex nobis male agere, ex deo bene agere habet
mus. to. 1. 147, k,
Quorum actus indigni deo sunt, indigni nota
tia dei dicuntur. to. 10. 161, k,
Actus bonus siue opus bonum, ex circumstan-
tijs vitiosus siue vitiosum redditur. to. 4. 13
i, to. 7. 335, a, b,
Actibus malis nunquam locum dedisse ma-
gnum & gloriosum est, sed multo fortius est
nunquam falsis suspicionibus laborasse. to. 9.
207, a, b,
Non quod volo, ago: sed quod odi, illud facio
exponitur, tomo. 10. 59, c, f, & sequentibus
Actus apostolorum, liber authenticus, & in Ec-
clesia legendus. to. 9. 115, c,
Acta apostolorum Manichæi cur damnantur, to-
mo. 6. 30, b, & sequentibus, & 115,
Aculeus mortis, quid, tomo. 2. 260, c, tomo. 7.
236, k, & 298, m, tomo. 8. 11 tomo. 10.
145, h, i,

IN DIVVM AVGVSTINVM

ad aliquid, to. 1. 106, k, & sequentibus.
ADAM interpretatur homo, & est commu-
ne tam viro quam mulieri, tomo. 5. 137, c,
Adam Graecis literis, quid spiritaliter signifi-
cat, to. 8. 257, i, to. 9. 21, g,
Quomodo factus est Adam ad similitudinem
dei. to. 9. 136, i,
Factus est primus Adam in animam vjuetem,
nouissimus in spiritum viuificantem: expo-
nitur, to. 2. 160, g,
Adam & Eva quomodo nati, to. 6. 39, c,
Adam primus homo non est natus, sed factus
patre nullo, nulla matre, sed deo operante,
tomo. 10. 131, k,
Adam vel primus homo quare factus fuit so-
lus. to. 5. 110, m, & infra,
Adam non fuit filius hominis, tomo. 10. 301, i,
Adam & Eva creatio, & quando, to. 3. 192, e, f,
& seq. plura.
Qua aetate aut statura conditus fuerit Adam,
tomo. 3. 194, d,
Adam cur non infans creatus, tomo. 7. 223, b,
Adam & Eva creatio, dona, peccatum, to. 4. 299,
i, & sequen.
Adam & Eva origo secundum Manichæos, to-
1. 278, b, c, 67, m, & 39, c, & 182, l, m,
Adam Pelagiani mortalem crediderunt, etsi
non peccasset, tomo. 6. 11, b, tomo. 7. 443, a,
Adam corpus, quale, tomo. 3. 195, k, & sequen-
tibus, to. 4. 245, k,
Adam corpus, & nostrum diuersa, tomo. 3. 196, f,
Adam stola data. Ibidem, f,
Adam an spiritum sanctum habuerit, to. 4. 295,
c, & 303, b, c,
Tria sunt Adam facta habitacula, tomo. 9. 175, m,
Quomodo locutus sit deus Adam, tomo. 2. 207, h,
Adam ecstasis cur immissa, to. 3. 211, g,
Adam per mulierem infirmus factus. Ibidem, f,
Adam mulier facta propter sobolem, to. 3. 208, c,
& sequen.
Et qua forma facta sit, eodem. 209, b,
Cur de latere viri. Ibidem, f, g,
Adam quare potius caro pro osse data est quā
os. to. 9. 29, k,
Adam sopito iuncta Eva, quid sibi velit, tomo. 1.
276, k, l,
Adam dormiebat, cum extracta ab eo mulier:
sic in cruce Christus mortuus, pendebat
cum apertum est eius latus, to. 10. 255, a,
Cur dormienti, & non vigili extraxit, to. 8.
185, i,
Mulier a qua initium peccati, ex latere Adam a-
perto facta est, to. 10. 255, a,
Costa Adam an non eo vigilante poterat educi,

& fieri Eva. to. 9. 19, g,
Adam quare vitam vocauerit ipsam Evam, to-
mo. 1. 249, c, f,
Stola data Adam. to. 3. 196, f,
Adam primo immortalis. to. 3. 66, c,
Adam in quo statu erat antequam peccaret.
to. 4. 212, a, b,
Adam libera voluntas to. 3. 76, b,
Adam pro libero voluntatis arbitrio regebat
corpus suum ante peccatum, sed non post.
tomo. 2. 10, m,
Adam in paradiso poterat omnia quae volebat,
viuebat sine ulla egestate, cibis aderat ne e-
suriret, potus ne sitiret, lignum vitae ne illi
senectus dissolueret. to. 5. 129, f,
Adam beator erat in paradiso in statu inno-
centiae, quam aliquis iustus in hac vita, sed
quantum ad ipem boni futuri beator est q-
libet iustus, quantumcunque tribulatus, to-
mo. 5. 97, g,
Adam non tenuisset si non peccasset, & hoc ex
diuina gratia. to. 5. 117, c,
Adam ante peccatum non habuit necessitatem
moriendi Ibidem, & 118, a,
Adam animalia quare, & quomodo addu-
cta. to. 3. 209, c, d, & h,
Adam & Eva datum sit praecceptum, tomo. 3.
205, i,
Cur Adam in mundo positus mandatum vel
legem accepit, cum ipse dominium catero-
rum haberet. to. 4. 303, d,
Adam cur prohibitus sit a re bona. tomo. 8.
255, m,
Adam quomodo locutus sit deus, to. 3. 205, i, k,
& 207, h, & 223, b, c,
Adam utrum sapiens fuerit vel stultus, tomo.
1. 14, g,
Adam comparatur stulto, to. 4. 194, a,
Lapsus Adam. to. 3. 53, b, & 67, f,
Reparatio. Ibidem, 351, g,
Adam & Eva tentatio, & transgressio, to. 3. 217, i,
& sequentibus, tomo. 4. 378, h,
Adam a diabolo elusus est, cuius filij nunc dia-
bolum elidant, to. 10. 278, d,
Adam primus accepit serpentis morsum cum
veneno. to. 10. 71, f,
Adam per gulam intemperantiam gloriam im-
mortalitatis amisit, to. 10. 165, m,
Adam non vescendi libidine soluit praecceptum
dei. tomo. 10. 29, h,
Adam se vnius arboris delectatione vendidit.
tomo. 10. 178, d,
Adam a semetipso malum fecit, quod fecit. to.
9. 105, h,

INDEX

Quod adam peccans prius reliquerit deum, quam relinqueretur a deo: & primam fuisse animæ mortem, a deo recessisse. tom. 5. 115. d. e.

Adam superbia cecidit, tom. 9. 136. h. Adam rapere voluit diuinitatem, & perdidit felicitatem. tom. 8. 240. d. Adam auaritia cecidit, cui deus non sufficit. tom. 9. 136. f.

Adam sicut deus fieri voluit, ut nullus ipsi dominaretur, tom. 10. 29. h.

Adam quomodo seductus, & quomodo Eua, tom. 5. 125. e. f. to. 3. 224. c.

adam plus peccauit quam Eua, quia sciens & prudens. tom. 5. 125. c.

adam sociali necessitudine credendum est paruisse blanditijs vxoris, ut Salomon mulieribus, & Aaron populo. tom. 5. 125. d.

Cur cecidit. tom. 18. 145. h. i.

Quod peccauit non obediendo, tom. 8. 249. m.

adam non nisi intemperantia prouocante Eua cognouit. tom. 10. 165. m.

adam non accepisset consilium serpentis, si non defecisset a dei dilectione. tom. 4. 378. h.

an adam & Eua præsciuerint casum suum, tom. 3. 220. f.

Quomodo aperti sunt oculi amborum, tom. 3. 222. k. l.

adam si non peccasset, quales fuissent nuptiæ, & liberorum propagatio. tom. tertio 208. c. & sequenti, tom. 6. 256. f. tom. 1. 23. i. tom. 7. 261. i. & sequenti. & 273. h. i. & 278. m. & sequen.

Item qualis fuisset corporum mutatio, tom. 3. 208. f.

adam ubi es? tom. 5. 115. e. & 118. c.

Quare interrogatus prius adam, tom. 3. 223. c. d.

adæ & mulieris excusatio superba. Ibidem, e. f.

adam excommunicatus. Ibidem, m.

Si adam humiliter se excusasset, & in authoris suam culpam non retorisset, a paradiso non exulasset, to. 10. 264. g.

adæ peccatum. tom. 3. 53. b. c.

Et quomodo multifarium. eodem 55. k.

adæ expulsio, quid allegorice, tom. 1. 249. f.

De poenis Adæ & Eue inflictis, to. 1. 248. m. & sequenti to. 3. 223. h. i.

adam quamdiu ieiunauit, in paradiso fuit, sed ubi comedit, eiectus est, tom. 10.

159. b. adam quæ habuit, & quæ perdidit. tom. 4. 386. i. k.

Adam imaginem dei perdidisse peccato, quomodo accipiendum, tom. 1. 22. m. & 270. e. & tom. 3. 296. d.

Labor adæ & cultura terræ quid, to. 1. 277. e. f. to. 3. 223. i. k.

Adæ labor, quid per allegoriam, tom. 1. 277. e. f.

Adi diuina sententia morti est adiudicatus, & cum tota posteritate damnatus exilio. tom. 10. 264. k.

adam si non peccasset, vtrum fuisset mortuus, tom. 2. 147. g. & tom. 7. 212. l.

adam veniæ redditus est: & quare, tom. 10. 179. l.

adam filios & filias procreasse, tom. 7. 243. c.

adam vnum filium malum, & alterum bonum genuit. tom. 9. 258. g.

adam necessitate fuit pater & focer eiusdem: sic & Eua uxor eius utrique sexui filiorum fuit, & socrus & mater. tom. 5. 137. h. i.

adam utriusque generis pater. tom. 5. 137. b.

In adam omnes peccatores sumus, to. 2. 49. e. & sequen.

adæ peccatum in posteros, tom. tertio 67. f. g.

ex adam adam, & super adam multa peccata nascuntur, tom. 8. 510. e.

Quicquid audiuit, secutum est in nobis, tom. 8. 306. a.

Quod in adam fuit culpæ, id in nobis est naturæ. tom. 10. 71. b.

Nullum erat propter adæ delictum salutis re medium, nisi Christus aduenisset e caelo. tom. 10. 129. f.

Peccatum adæ in posteros, tom. 3. 67. f. g. tom. 10. 79. m. & 145. col. 2. per totum.

In adam omnes moriuntur, to. 2. 32. l. & 146. b.

In adam peccasse quid. eodem 33. d. e.

ex adam massa perditionis, to. 2. 48. l.

Ex adam trahi peccatum originale. tom. 1. 27. h. & 230. d. e. to. 2. 120. c. & sequen.

adam & Eue peccata quomodo fiant nostra, to. 1. 230. b. c.

adæ peccatum ipsi soli obfuisse, non generi humano, secundum Pelag. to. 2. 196. c. d. tom. 7. 256. b. c. & 445. b.

adæ filiorum graue iugum, to. 7. 241. h. & 246. d. & 264. k.

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Adam quot annis vixit. to. 5. 134. e.

Caluarie locus, ubi immolatus Iesus, Christus crucifixus, adam sepultus. tom. 10. 162. c. d.

Adam in inferno, & inde liberatus. tom. 0. 2. 132. d. e.

Adam Christus, Eua Ecclesia. tom. 1. 255. k. l.

Adi duo, scilicet deus & hominis, spiritus, adueniunt. tom. 1. 239. & sequenti. to. 3. 274. e. & 273. b. tom. 2. 84. g. h. tom. 3. 139. g. & 253. k. l. & 354. e. f.

Differentia primi Adæ & secundi. to. 10. 178. d. e. & 239. k. l. 240. e. f.

Adam Christi figura. to. 10. 130. e.

Adam forma futuri exponitur. tom. 2. 358. k. l.

Comparatio Christi ad adam. tom. nono. 245. a.

Comparatio adæ, & Iob, & vxorum ipsorum. tom. 10. 237. b.

Adam non imitandus, sed Christus. tom. 4. 378. i.

Adam pater omnium gentium. tom. 9. 193. f. & k.

Et de quatuor literis vocabuli adam, Ibidem, 245. a. f.

Adamiani heretici, ex adam dicti. tom. 6. 137. b.

Nudi inter se versantur. Ibidem, l.

Adamas perhibetur non vinci ferro, igne, vel alia remissi heri sanguine. Et positus iuxta magnetem, non permittit ipsum ferrum attrahi a magnete. to. 5. 214. f.

Adamantius, dictus Origenes. tom. sexto. 6. c.

Adduci ea dici solent, quæ ambulare possunt. to. 8. 258. f. in fine.

Adædatus filius Augustini. tom. primo. 168. h.

Ingenium, & præmatura mors. Eodem. 57. h.

Adæona dea. to. 5. 35. m. & 56. f.

Adæps frumentum, quid sit. tom. 8. 298. i. k. & 570. a.

Adipem omnem bonum & ouium & caprarum non edere, quid sit in lege. tom. 4. 78. i. & sequentibus.

Adherere deo, nisi dilectione, amore & charitate, non valemus. tom. 1. 250. & 251. f.

Deo harendum, non mundo. tom. 4. 257. h.

Inherere debemus deo. to. 5. 82. d.

Qui adheret domino per confessionem voluntatis, vnus spiritus est. tom. 6. 231. m.

Mihi autem adherere deo bonum est, exponitur, tom. 4. 384. i. & sequenti. tom. 5. 89. f.

adherere deo, causa est beatitudinis: sed non adherere deo, causa est miseriæ. tom. 5. 103. h.

adherere deo, facit angelum beatum: & eius beatitudinis est causa. Et quod vitium malorum angelorum, scilicet quod non adherent deo, manifestat eorum naturam bonam esse. Ibidem, g.

adherere deo quam magna stulticia, ut ei uiuat, inde sapiat, & cetera. Ibidem, k.

quo glutino adheret anima deo, tom. 8. 212. m. & o.

Quantumcunque proficiat quis, necesse est cum carnis affectu adherere terrenis. tom. 8. 444. i.

Non nos corporibus nostris, quando cum domino erimus, sed ipsa potius nobis adherent, nos autem deo. tom. 8. ibi. dem. k.

adhaesio illa, de qua dicitur, adhæsit pavimento anima mea, quæ sit. Ibidem, g. & i.

adherere terrenis, mors est animæ. Ibidem, i.

Contra adamantum scripsit augustinus. to. 6. 55. c. & sequen.

adimanti autoritas apud Manichæi. tom. 6. 75. e. f.

adimantus Manichæi, quum viueret scætor. tom. 8. 206. k.

adimplere, quid. to. 4. 307. i.

adiuentio quid sit. to. 8. 410. e.

adiuentiones hominum incertæ. tom. 5. 90. c.

De adiutorio dei. tom. 3. 21. f. 347. k.

Et quomodo repetendum. tom. 4. 91. d.

adiutor deus. to. 4. 87. i.

Qui adiuuatur, etiam per se aliquid agit. tom. 8. 291. k.

Quomodo pater deus adiuuat filium. tom. 8. 418. m. & to. sequentia.

Omnēs sancti adiuuantur a deo, sed intus. tom. 8. 172. b.

Nisi adiuuet deus bona opera nostra, impleri non possunt a nobis. tom. 8. 212. k. o.

Deus adiutor in bonis, & redemptor in malis. tom. 8. 32. d.

I N D E X

adiutorium dei. to. 10.69, i
Coniunx ad quid creata in adiutorium uiri.
to. 3.208, c, d
adiutorium duplex to. 7.438, c, f
Sic opitulari deus affuevit suis, ut ubi defecit
humanum consilium, illic intercedat diui-
num adiutorium. to. 10.172, k
adiutores diaboli to. 10.170, f
admetus rex to. 5.172, m
aliter deus operatus est primo, aliter nunc ad-
ministrat omnia. to. 3.189, k
Vide Deus.
Admiratio de rebus inspiratis. to. 1.140, c, f,
& 268, i, k
Miratur deus opera sua, per tropum. Ibidem, i
admiratur Christus fidem credentium. Ibidem,
k, to. 6.190, k, l
admiracionis causa. to. 2.135, K, l
admiratio pro laude ponitur. Ibidem, l
admiracionem subtrahit paulatim assiduitas
experiendi, ut patet de calce & adamante,
to. 5.214, f
administat deus res & naturas varijs modis,
to. 5.61, g & sequentibus.
admirantes deum diligunt, & diligentes ipsum
admirantur. to. 9.260, l
adolescencia Augustini & vitia eius descripta.
to. 1.31, a & sequen.
adolescencia seductilis. to. 1.32, g
adolecentior, nomen est comparatiuum: & be-
ne intelligitur in comparatione maioris, to.
8.463, h
adolescencie conditio. to. 10.249, c, d, &
sequentibus.
adonai, significat dominum. to. 6.99, e
adoptionis lex. to. 1.21, h
adoptio, generatio spiritalis, to. 2.73, b,
174, g, i
adoptandi consuetudo apud veteres. to. 4.135,
e, to. 6.70, a
adoptio filiorum dei. to. 4.135, g, h, & 404, m
to. 6.70, a, b, & 115, g, h
adoptionis & naturae filij, quomodo differant,
to. 4.346, a
Adoptio filiorum dei, duplex. to. 7.291, g, h
adoptabat lex non solum uiuos, sed & mortuos;
& quomodo. to. 1.21, h
adoptati filij dei sumus, to. 10.44, b, c
~~Adoptio filiorum dei, duplex, to. 7.291, g, h~~
~~Adoptio filiorum dei, duplex, to. 7.291, g, h~~
Contra adoratores, siue adulatores partium
mundi. to. 1.247, m
~~Adoptio filiorum dei, duplex, to. 7.291, g, h~~
~~Adoptio filiorum dei, duplex, to. 7.291, g, h~~

adorationis honor etiam hominibus redditus.
to. 4.49, m
adorare deum in spiritu. to. 4.315, g
adoratio Christiani. to. 5.62, h
adorant Christiani sanctos & imagines, non
eodem modo sicut pagani idola. to. 5.
132, k
adorare & honorare differunt. to. 6.216, c, f
~~adorare & honorare differunt. to. 6.216, c, f~~
Vtrum eadem adoratio humanitati Christi &
deitati debetur. to. 8.364, b
Caro Christi quare à catholicis adoretur. to.
10.48, f
adorare in templo, & ad templum, differunt.
to. 8.9, c
adorare deum alienum, quam malum sit, to. 8.
297, m
adorantes idola, confunduntur. to. 8.358,
d, e
Quod in multis similes illis efficiantur. to. 8.
194, h, i
adorare deum in monte sancto eius, quid sit.
to. 8.366, f
adorare scabellum pedum eius, quid sit. to. 8.
364, d, e
~~adorare scabellum pedum eius, quid sit. to. 8.~~
~~adorare scabellum pedum eius, quid sit. to. 8.~~
adoratores veri. to. 9.31, i
Homines ab adoratione dei deuenerunt ad
adorationem hominum, ab homine ad irra-
tionalia. to. 10.199, g
adraftus Cyzicenus Mathematicus. to. 5.
217, l
aduena, est omnis homo nascendo, & incolam
uendo, quoniam compellitur migrare mo-
riendo, to. 4.78, b
aduena estis, expositum. Ibidem
aduena, est migraturus, non perpetuo mansur-
us. to. 8.112, k, & 442, e
Aduentus Christi.
Differentia lata inter primum Christi aduen-
tum, & secundum. to. 10.235, l, m
aduentus domini. to. 2. epistol. 78.79. & 80.
per totum.
aduentus primus & secundus Christi, to. 10.
103, l
aduentus duo iudicii, duo & praecones. to. 9.8, e
Christus primo aduentu venit quaesiturus ho-
spitium, in secundo venit daturus re-
gnum. to. 10.202, b
aduentus Christi prior, duplex, to. 4.197, b, &
aduentus spiritus sancti, duplex. Ibidem
aduentus Christi, duplex. to. 9.7, k
aduentus

I N D I V V M A V G V S T I N V M

Aduentus Christi primus manifeste per Da-
nielis hebdomadas praedicatur, to. 2.108, c, f
Aduentus Christi duos credimus: vnum oc-
cultum, alterum manifestum, to. 8.
19, c, d
Vnum miserantis, alterum iudicantis, to. 8.
39, f
Omnes iusti qui praenunciabant aduentum
eius, ad eius membra pertinebant, to. 8.
204, i, k
Vtrumque aduentum multi praecones pra-
cesserunt, to. 8.362, b
Ideo occultus aduenit, to. 8.169, d
Qui aduenit occultus, ueniet manifestus. Ibi-
dem, g
Quae fuerit causa aduentus domini in carne,
to. 8.159, l
Aduentus eius durus est duris, mitis pijs, Eo-
dem, 362, a
Cum aduenit, quid accepit, & quid dedit, to-
mo. 8.574, c, f
Cum angelis mansit, & ad nos venit, to. 8.
485, d
Christus cur aduenerit, to. 1.237, l, m
Aduentus Christi coepit primo gentibus mani-
festari cum Magi ad eum adorandum vene-
runt, to. 10.138, b
aduentus Christi seculo debitus erat, to. 1.
10.127, l
aduentus Christi praecipua causa, to. 4.
324, i
Quid ante eius aduentum tot seculorum ho-
mines egerint, to. 2.58, k
Ideo tunc hominibus aduenit Christus. Ibi-
dem, 59, e
aduentus Saluatoris, vitae nostrae remedium,
to. 10.143, b
Priusquam aduenit in carne Christus, in spiri-
tu venit visis congruis alloquens quos vo-
lebat, to. 2.104, f
Melodia coelestis in aduentu Christi, to. 10.
214, k, l
Christus aduentu suo iugum captiuitatis anti-
qua soluit à cervicibus nostris, to. 10.
128, a
Christus primo aduentu venit occultus, secun-
do ueniet manifestus, to. 10.235, l, m
Quod Christus dedit in primo aduentu, ex-
acturus est in secundo, to. 10.168, f
Qui aduentum domini primum non cognoue-
rit, non potest se preparare ad secundum,
to. 205, l
Aduentum Christi & demones nouerunt,
to. 9.14, i
multis illis

Primus Christi aduentus factus est latenter,
secundus vero manifeste fiet. to. 10.
194, l
De secundo Christi aduentu, to. 10.235, l
Aduentus domini diligendus & expectandus,
to. 2.105, c, & K
Aduentum domini diligentibus magna foelici-
tas. Ibidem
Aduentum domini, quis diligit. Ibidem, l
Aduentus iudicii signa, to. 2.104, f, & 107, f
& sequen. copiose,
Aduentus domini tempus cognoscere, non est
utile. to. 2.104, b, c
Vtrum tempus aduentus determinetur ex ver-
bis apostoli. to. 2.91, f, & 92, f, g
Dies aduentus Christi hominibus ignotus
est. to. 10.318, k, l
Aduentus secundi tempus incertum, to. 2.
103, k & sequen. copiose, to. 8.7, k, l
Aduentus eius, quomodo tardus vel longe fu-
turus est. to. 2.105, l
Vtrum aduentum domini adesse demon-
strent tribulatio locorum & regnorum, to-
mo. 2.109, h
Mirabilia in secundo Christi aduentu. to. 10.
194, l
Ante aduentum domini consummabitur pra-
dicatio Euangelij, to. 10.31, m. 105, h, &
112, h, i
Confusio reproborum in aduentu iudicis, non
erit transitoria, to. 9.129, m
Aduentus Christi est ad vnumquemque ho-
minum, quando hanc vitam exit. to. 2.
105, a, b
Aduentum domini sitienter desiderare, vigi-
lante expectare, & fideliter amare debe-
mus, to. 2.111, a
Preparatio ad domini aduentum, to. 10.23, h
& 123, d, e, f
Qualiter vigilandum ad aduentum domini.
to. 10.23, h
In Christi aduentu, quid veneramur. to. 10.
127, l
Aduentus Christi per Ecclesiam, to. 2.109,
k, l & fo. 110, f
Aduentus ad iudicium. to. 2.10, a, b
Vide Christus, & Iudicium ex-
tremum.
Aduersarius manifestus, & occultus, to. 3.
189, f
Quis aduersarius noster, to. 3.252, a, b. to. 9.
199, c, f. to. 10.92, b, & sequen.

M V M I T I N D E X

Sermo dei aduersarius nostrae uoluntatis. to. 2. c. & 92. b. c.
aduersarius tuus cui consenties, dum fueris in uia, quis sit. to. 8. 84. i. & fo. 327. a. b. & fo. lequenti. f.
aduersarius quo cum concordandum est in uia, Christus est. to. 9. 73. b.
Lex diuina noster dicitur aduersarius, to. 9. 204. l.
aduersarius noster diabolus. to. 2. 252. b. c.
aduersarij multi. to. 4. 397. m.
Qui sunt nostri aduersarij. to. 10. 148. a. b.
aduersarius noster in uia, non est diabolus, sed sermo dei. to. 10. 2. d. e. & sequenti. & fol. 92. c.
In quo concordamus aduersario nostro praecpto dei. to. 9. 201. h. i.
Concordare cum aduersario in uia, quid. to. 10. 2. c.
aduersarium bonis operibus percutere, to. 10. 121. i.
Quare diabolus nobis sic aduersatur. to. 9. 240. f.
De aduersarij nominis Christi, quibus in uastatione urbis propter Christum Barbari pepercerunt uictis. to. 5. 2. a. b. & sequenti.
aduersa. to. 3. 347. c.
De aduersitatibus quas soli mali metuunt, & quas semper passus est mundus, dum deos coleret. to. 5. 206. b. c.
aduersitas nulla confringit, quem sollicitas non corrumpit. to. 8. 302. d.
aduersa & prospera utraque cauenda sunt. to. 8. 269. k.
aduersa saepe non aufert deus a suis, propter eorum salutem. to. 9. 15. e. f.
De aduersitate temporalis. to. 10. 184. i.
aduersitates, q. nobis eueniunt, nobis ipsi sunt imputanda, & non deo. to. 10. 184. i.
aduersae res ad quid homini prosint, to. 10. 101. & sequenti.
In aduersis consolatio. to. 2. 112. i. k. & fo. 118. b. & 189. h. & sequenti. & fol. 199. f. & sequenti.
adulatio, oleum peccatoris. to. 2. 183. g. & 205. f.
adulatio pestilens. to. 3. 349. c. d.
adulatoris lingua plus persequitur, quam manus intersectoris. to. 8. 246. f.
adulatio quid. to. 10. 100. h.
adulator, quis. to. 4. 313. c.
adulatores dicuntur venditores olei. to. 2. 183. h. i. & 205. f. to. 10. 111. f. & 112. g. i.

Vide, Oleum.

adulatio est inimica amicitiae. to. 2. 196. b. c.
adulatio. to. 3. 349. c. in fine.
adulatores blanda facie decipiunt animas, & perpetua morte perimunt. to. 4. 375. l. m.
adulatores. to. 3. 4. h.
adulantium lingua ligant animas in peccatis. to. 8. 23. a.
adulatores cur cauendi sint. to. 8. 118. i.
Si non amas adulatorem, non timebis comminatorem. to. 8. 187. c.
Contra vitium adulationis, & quid sit adulationis. to. 8. 158. b. & 337. k. & 532. b.
Adulatoris lingua plus persequitur, quam manus intersectoris. to. 8. 246. f. in fine.
Scriptura nemini adulari. to. 10. 46. f.
Adulator non diligit, sed odit. to. 9. 140. i.
Adulatores perstringit. to. 10. 90. k.
Adulterium unde malum conuincatur. to. 10. 209. g. h.
Adulterium committit qui uxorem alienam concupiscit. Ibidem. i.
De adulterinis coniugijs. to. 6. 271. f. & sequenti.
Adulterio purgato per poenitentiam, fieri potest reconciliatio coniugij. to. 6. 277. l.
Contra adulteros lex Caesaris. Ibidem. k.
Adulterium non excusat procreandum filiorum causa. Ibidem. 278. e.
Adulterium in coniugio. to. 7. 319. g.
Cum adulteris ponere portionem, quid sit. to. 8. 158. a.
Sicut adulter latetur corrupta carne, sic diabolus latetur de corrupta mente. to. 8. 113. c.
De adulteris. to. 10. 246. f. g.
Si adulteri fidem haberent, iudicium dei formidarent. to. 10. 246. m.
Prima adulterii tela oculorum sunt, secunda uerborum. to. 10. 169. e.
Mulier, siue adultera, siue concubina, meretrix vocatur. to. 10. 296. h.
Non probari quod di. adulterium Paridis punierint, quod in Romuli matre, non uli sunt. to. 5. 21. d.
Non potuisse offendi deos Paridis adulterio, quod inter ipsos traditur frequentatum. to. 5. 15. j. & sequenti.
Adulterium foeminarum non puniebatur poena mortis, sed stuprum uirginum poena defoliationis. to. 5. 21. k.
Adulterium

IN DIVVM AVGVSTINVM

Adulterium Dauid. to. 3. 18. e. to. 10. 101. c. & sequentibus.
Poenitentia de adulterio. to. 10. 120. a.
Ioseph, certam de uirgine Maria adulterij suspicionem conceperat. to. 10. 16. h.
Iudaeorum astutia, in praesentatione adulterae ad Christum. to. 9. 57. f.
Adultera peccatoribus discedentibus remansit cum iudice sine peccato. to. 10. 175. d.
Adultera Christus ignouit. to. 6. 277. h.
Adulterium committit omnis qui dimittit uxorem suam, & ducit alteram. to. 6. 272. c. d. & sequenti. & 275. e. f.
Adulteris vxoribus viri ignorent, eodem. 277 g. & fo. sequenti. i.
Adulteram coniugem occidere, non licet Christiano. Ibidem. j. k.
Adulterorum filij, bonum opus dei. to. 7. 275. l. & 219. c.
Adulteri multi. to. 9. 26. f.
Adulter serpens antiquus. to. 8. 75. c.
De muliere deprehensa in adulterio, Sermo. to. 10. 39. g. & sequenti. & 174. k. l. & sequenti.
Opus & factura dei nullo modo adulterari debet. to. 10. 250. a.
Aduocatus licite vendit patrocinium. to. 2. 75. c.
Aduocati forenses taxati. to. 2. 75. c. & sequentibus.
Aduocatum habemus apud patrem, & caetera, exponitur. to. 4. 310. b.
Aduocatus noster & filius, & spiritus sanctus. to. 6. 216. m. & sequenti.
Christus aduocatus est noster apud patrem. to. 9. 125. d.
Aduocatus & iudex noster, idem. to. 10. 114. c. & 187. m. & 211. k. & 225. b.
Aedificantium duo genera. to. 9. 15. g. h.
Quicquid in templis manufactis agitur, in nobis spiritali aedificatione completur. to. 10. 252. a.
Quae sint fundamenta nostri aedificij spiritalis. to. 10. 324. k.
Aedificatio habet laborem, dedicatio exultationem. to. 10. 254. e. & 324. g.
Vide, Dedicatio.
Aedificatio domus post captiuitatem, & dedicatio eius. to. 10. 56. m. & sequentibus.
Aedificatio quae fit dedicatio, & quomodo. Ibidem. i. & sequenti. coptose.
Aedificare in Christo. to. 4. 416. c.
Aedificatio corporis Christi, est Ecclesia. to. 7.

234. g.
Aedificare proximum loquendo, est opus bonum facere. to. 10. 47. c.
Omne quod non aedificat, in periculum vertitur dicentium & audientium. to. 10. 279. k.
Aedificare stipulam, fenum, & lignum. to. 5. 224. f. & sequenti.
Aedificare supra petram, & super harenam, quid sit. to. 10. 248. f. to. 4. 416. d.
Aedificare super fundamentum, aurum, argentum, lapides preciosos, quid sit. to. 4. 24. b. & sequenti. to. 5. 224. f.
Aedificatio spiritalis. to. 3. 349. m.
Vide in littera E. Aedificium.
Aeger, homo. to. 10. 46. e.
Aegrotorum genera, duo. to. 10. 18. f.
Aegrotatio generis humani. to. 10. 49. l.
Humanum genus, magnus aegrotus iacens ab Oriente usque in Occidentem. to. 10. 49. l. & sequenti. & 64. k.
Vnumquodque animal aegrotans quaerit sibi necessarium. to. 10. 305. h. i.
Aegritudines ligaturis, non curentur. to. 9. 15. e.
Aegrotant periculosius, qui mentem febribus perdiderunt. to. 10. 64. h.
Officium erga destitutos & aegrotantes. to. 1. In Possidonio de uita Augult.
Vide in littera E. Aegrotare.
Aegria nympha. to. 5. 64. h.
Aegritas aliquando beata. to. 10. 3. d. & fo. sequenti. e.
Aegialeus rex. to. 5. 169. g.
Aegis, scutum Iouis. to. 4. 130. c.
Aegyptus imago coeli, secundum Trimegitum, to. 5. 72. l.
Aegyptus magis in meridie quam Africa. to. 10. 43. l.
Distantia terrae sanctae, & Aegypti. to. 168. h.
Aegyptus figura huius seculi. to. 4. 40. a. to. 9. 53. a.
Aegyptus olim idolis & superstitionibus dedicata. to. 10. 43. l. m.
Aegyptus tempore Augustini multos sanctos & sanctas habuit, mundum penitus continentem. to. 10. 43. l.
Quare deus populum suum in Aegyptum induxit, ubi tantum affligi permiserit. to. 9. 193. k.
Aegyptij. to. 5. 83. a.
Aegyptiorum dominatio. to. 10. 100. l.
Seruitus Aegyptiaca. to. 10. 170. a. b.

Lutea opera Aegyptiorum, mystice quid,
tom. 10. 100. l
Aegyptium extinguere, quid sit, tomo. 10.
173. c
Aegypti plagæ, tom. 156. d, 184. f, t. 10. 171. c
Aegyptus percutitur primogenitorum affe-
ctu tom. 10. 172. i
ægypti, peccata tomo. 10. 173. b
Ex ægypto fugere. tomo. 10. 146. i
Ex ægypto Israelitarum transitus, quid deno-
tet. tom. 4. 21. c
Egredi ægyptum, spiritaliter intelligendum,
tom. 8. 129. c
ægyptii merito spoliati ab Hebræis, tom. 6.
138. e, f
Et quid mystice, to. 3. 14. i, K, t. 6. 143. g, h
ægyptii, deceptione digni, to. 4. 191. f
Ex ægypto liberati, duce Christo, tom. 4. 194,
l, tom. 8. 129. c
ægyptum egressi filii Israel, quinta generatio-
ne, tom. 4. 224. g
ægyptii in mare rubro extincti sunt, to. 5. 167,
d, tomo. 10. 172. d, e, & l, 10. 171. c
Dij ægypti, homines mortui, to. 5. 73. c
ægyptiorum simulachra, to. 7. 159. a
ægyptij superstitionisissimi, to. 4. 215. j, m
ægyptiorum superbia ranis, & muscis doma-
ta, tom. 9. 136. K
ægyptij de sapientiæ nomine gloriati sunt, to-
mo. 5. 68. c
In ægyptum quando profectus Ioseph cum
Maria, tom. 4. 137. h, i

Aegyptus, Vide in litera E.

Aemulatio & inuidia quid differant, tomo. 4.
439. R
Charitas non æmulatur, non inflatur, tomo.
10. 45. i

Aemulus. Vide in litera E.

Aeneæ errores, tom. 30. b
Aeneas fugiens, penates aduexit, to. 5. 86. c
Aenigma quid, to. 8. 147. b
Aenigmatistæ qui, to. 4. 85. l
De ænigmate & tropicis loquutionibus, to. 3.
149. i, K, & sequent.
Æolus uentorum rex, tom. 5. 2. l
to. 6. 211. K
Aequalitas filij dei, to. 4. 190. g, h
Quum omnia deus fecerit, quare non æqua-
lia fecit, to. 4. 189. K
Aequalitas personarum diuinarum, to. 9. 247.

m, to. 10. 190. e, & sequent.
Aequalem deo Christus non se faciebat, sed
ei aequalis natus erat, to. 9. 34. d
De æqualitate patris & filij in diuinis, contra
Aerium & Eunomium plura, to. 10. 47. j, &
sequen. copiose.
In quacunque virtute filius est æqualis patri,
in omnibus alijs est æqualis, to. 10. 142. f, h
Deus pater non inuidet filio suo, ut ipse sit æ-
qualis, tom. 10. 44. d
De patris & filij in diuinis æqualitate, tom. 10.
47. c, d, & sequen.
Patris, filij & spiritus sancti, non sunt diuerse
separabiles dignitates, to. 9. 241. K, & 245. h
& sequen.
Filium probat Augustinus æqualem patri, to.
9. 36. h
Christus quia deus, æqualis est patri: quia ve-
ro homo, minor est patre, to. 10. 134. m, V
de, Persona, & Trinitas
Aequalia quare non fecerit omnia deus, tom.
4. 189. K
Aequales erimus angelis, to. 10. 59. d
Appetitus æqualitatis domini sui, deiecit ho-
minem, to. 10. 127. b, c
Similitudine rerum visibilium, rem inuisibilem
& inenarrabilem & incomprehensibilem
inquantum potuit, & res ipsa permisit, æqua-
litate patris & filij in diuinis, Apostolus
explanare conatus est, tom. 10. 48. d

Aequalitas. Vide in litera E.

Aequitas unde dicta, tom. 1. 132. f, in f.
Aequitas simulata, duplex est iniquitas, tomo.
8. 214. f
Aequitas stateræ dei & modius qua vnici-
que remerietur, to. 10. 24. d, & sequentibus.

Aequitas, Vide in litera E.

De æquiocis multiuocis, & similibus, tomo.
97. d, & sequen.

Aerarium. Vide in litera E.

Aesculanus deus, tom. 5. 35. a
Aesculapius, tom. 5. 26. m, & 74. d
Aestas prosperitatem significat, hyems aduersi-
tatem, to. 6. 66. h, i, tom. 8. 125. f
Ætates hominis considerandæ, tom. 1. 239. a
Ætates spirituales septem, Ibidem
Ætates mundi quare inæquales, tom. 1. 27. d
Ætates mundi septem, to. 1. 27. i
Ætates mundi sex, tom. 3. 99. i, to. 4. 110. h, &
236. f, to. 5. 242. d, to. 6. 88. f, to. 9. 18. m, &
sequent.

Secundum quatuor ætates, quatuor gradus

ad felicitatem. to. 3. 64. g
Ætas spiritalis. to. 4. 32. c
Ætas sexta qualis Christus venerit, to. 4. 33. d
Ætates generis humani & hominis vnus, col-
lata, to. 1. 272. m, to. 4. 191. b, & 194. i
Ætas, Vide in litera E.
Æternitas dei nescit tempora, to. 1. 58. g, & 68,
a, & ibidem, m, & 248. h, to. 4. 185. f, in fine.
Æternum quomodo accipitur. to. 3. 37. g, to.
4. 30. d, & 46. l, & 55. l
Æternitas vera dei est. to. 3. 350. a
Æternum & immortale differunt, to. 4. 185. g
Æterna, æternitatis participatione, fit anima.
Ibidem, i
Æternum quid in scripturis, to. 5. 221. i, to. 9.
45. d
Æterna non carnaliter cogitanda. tomo. 8.
130. f
Æternitas. to. 3. 346. f, & 350. a, 355. c
Comparatio æternitatis ad tempus. tomo. 9.
176. e
In æternitate stabilitas. to. 10. 32. i
Æterna vita quanti ematur. to. 10. 53. l
Sperare æterna. to. 10. 82. g, & seq.
Æterna dignitate priora. to. 4. 409. e, f
Æternitas, Vide in litera E.
Æther quid. to. 4. 130. c
Æther & aer differunt to. 5. 71. c
Æther Ioui datur. to. 5. 32. a
Æthiopissa uxor Moyfi. to. 3. 152. h
Æthiopia duplex Ibidem, i
Æthiopes nigri, mysticè. to. 8. 267. b, c
Æthiopissa Moyfi coniuncta, ecclesiam signifi-
cabat. to. 10. 170. K
aer corpus est, & secundum quoddam se gignit.
to. 2. 79. a
aer & aqua to. 3. 175. m
aer spiritus. to. 5. 42. b
aer Iunoni datur. to. 5. 32. a
aerem crassum aquæ nomine designari. to. 1.
270. h, to. 3. 160. e, f
aer crassior unde generetur. to. 3. 163. g
aer terra superior Eodem, 170. b
aer superior ignis. Ibidem, c
aerem appellari coelum. Ibidem, d & 175. j
m, & sequen. to. 6. 180. e
aer superior & inferior. to. 3. 176. g
aer caliginosus daemonum career. Eodem, 176,
a, b, & to. 6. 180. e
aerem impressiones quomodo generentur. to.
3. 176. a, & 191. K, l, & seq.
aer seruatus in balneis, urit: cuius etiam im-
pulsus, uento flante, sentitur. to. 5. 218. a
aerem animalia, demones, to. 1. 193. c Et 158. l,

to. 3. 176. l, m
Christus in aere immolatus est, ut aer munda-
retur. to. 10. 192. a
aeriani hæretici nõ orandum pro mortuis cõ-
sent. to. 6. 8. e
actiani ab Actio, qui Eunomiani, ab Eunomio
Actij discipulo. to. 6. 8. e, f
Diuisibilem per omnia patri asserunt filium
& filio spiritum sanctum. Ibidem
actiologia siue etymologia, to. 3. 159. c, tomo. 6.
29. m, & sequen.
affectiones animi. to. 1. 62. m, & 102. h
affectus animi ad malum, unde fit, tomo. 1. 222. j
m, & sequen.
affectus quid sit. to. 3. 294. i, & 349. g
affectus quatuor. to. 3. 282. c, d
to. 10. 294. h
affectus humani diuersitas, to. 3. 349. g
affectum, non uocem, audit deus. tomo. 4.
326. l
affectionibus prauis & turbulentis resistimus
veritate & virtute. to. 5. 75. K
afficitur, & mutabile est omne quoddam aliquid
patitur: & sic ostendit deum non affici. to. 5.
108. g
affectiones, vel passionis, siue perturbationes
animi, apostolus carni attribuit. tomo. 5.
120. h
affectiones bonas uel malas, voluntas causat
bona uel mala. to. 5. 123. g
affectiones de amore boni procedentes & de
charitate, dici possunt uirtutes & non vitia,
ut quidam putant. to. 5. 123. k
Sine affectionibus mentem perturbantibus, &
contra rationem accidentibus, viuere, nõ est
huius vite: sed talis impossibilitas in beatitu-
dine erit ubi nullum peccatum esse poterit.
to. 5. 123. a, b
affectiones has licet habeamus humanæ condi-
tionis infirmitate, nihilominus si sumus abf-
que ipsis, non recte uiuimus, cum dole-
re & affici oporteat circa quadam. tomo. 5.
123. c
affectione nulla inclinati, humanitatem potius
amittunt, quam veram assequantur tranqui-
litate. Ibidem
affectiones quomodo fuerint in Christo. Ibi-
dem, & to. 8. 350. i, k
affectus malus punitur, cui etiam effectus non
succedit, ut patet in edificatibus turrim Ba-
bylonis. to. 5. 144. c
Vtrum passionis futuræ sint in patria. Et quæ
ibi futuræ, quæ non. Ibidem d, & seq.
Superbientes in moderatione affectuum, qua-
les.

INDEX

les. to. 5.124, c, & seq.
affectiones tres sunt in corpore humano. to. 8.
179, d
affectantes mala, bona inuenire non possunt,
tomo 8.47, k
Vbi affectus, ibi misericordia. to. 8.75, i
Sine affectionibus nullus uiuit. to. 8.229, e
Non minor fuit affectus Ioseph ab Arima-
thia, quam Maria. to. 10.195, c
Affinitates futuræ, etiam si Adam non peccal-
set. to. 1.17, c
Affinitas spiritalis verior est carnali. to. 2.42, h
affinitas temporalis nihil prodest, si salus æter-
na contemnitur. to. 2.231, b
Affinitas gradus. to. 4.76, m
Cur infantes & innocentes hic affligantur. to. 1.
232, f
Afflictio piorum. to. 2.57, h, & seq. to. 3.353, k
& 350, a
Affligimur pro peccatis nostris. tomo. 2. 189.
k, & sequen.
Afflictiones temporariæ patienter ferendæ. to.
2.197, g, h, & 199, l
Afflictionibus erudimur. to. 2.186, f, g
Afflictio necessaria. to. 3.347, k, & 358, d, & h
Affligi cur permittuntur boni a deo magis
quam mali. to. 5.3, d
Qui fert patienter afflictionem diuinam, si iu-
stus est, coronam accipit: si peccator, indul-
gentiam. to. 10.245, l
Deus duabus de causis permittit hominem a
diabolo affligi. Ibidem.
Afflictio Agar, utrum persecutio. to. 9.23, e
Quid afflictio populi Iudaici, post mortem Io-
seph, designet. to. 10.169, l, m
Precatio in afflictione. to. 9.158, l
Africa. to. 5.149, c
Africanæ hæreses. to. 1. in Possido. de vita Au-
gust. cap. 7.
Africæ denudatio. to. 1. Ibidem cap. 28. to. 2.
100, d, to. 5.29, k
Afri temulentæ & cõtentiōsi. to. 2.57, l, & 94,
f, g, & seq. Vide, a phrica.
Africanus scripsit de Genealogia Christi in
Matthæo & Luca. to. 1.21, h
Agabus propheta. to. 2.87, c, f, & 89, d, to. 10.
182, l
Agabus. to. 6.120, e
Agabus. to. 1.86, f
Agar data est Abraham a Sara. to. 5.151, b, &
132, d, e
Agar & filius eius. to. 5.131, h
Agar & Hismael significauerunt carnales ve-
teris testamenti. to. 5.153, b

Agar & Cethura, vxores & concubinae disti-
sunt. Ibidem.
Agar afflicta est a domina sua Sara propter su-
perbiam. to. 9.141, e
Afflictio agar non vocatur persecutio, ludus æ-
Ismaelis cum Isaac, sic. Et afflictionem hæ-
reticorum figurat, quæ non est persecutio.
to. 9.23, d, e, Vide in Sara.
Agareni qui sint, & quos significant. to. 8.
297, b
Agenoria dea. to. 5.33, e, & 44, i
Ager, pro mundo. to. 1.272, f, to. 2.229, d, to.
10.165, e
Agi nomine, ecclesia figuratur. to. 8.369, e
& 418, g
Ager domini, mundus est. to. 8.577, b
Erunt duo in agro vno, vnus assumetur, alter
relinquetur. to. 8.508, m
Significat cor hominis vel bonum vel malum.
to. 8.522, i, k
Ager figuli, pretio pro Christo dato emptus,
quid significet. to. 10.185, l & 192, e
Agricolæ vnde. to. 5.81, m
Agricola, trinitas. to. 9.96, f
Agricolæ, præpositi ecclesiarum. to. 8.90, f
Agricola noster deus. to. 8.226, a, b, to. 10.
188, e
Hæreticos & schismaticos præcidit agricola
ab Ecclesia. to. 9.126, l
Agricolæ sæpe aduersus deum tonantem mur-
murant, grandinem timētes, sortilegos con-
sulunt, optant famem, quo possint vendere
quod seruant. to. 8.252, m
Agricultura in paradiso. to. 3.203, b
Agriculturæ labor honestus & sanctus. to. 3.
260, i
Agriculturam Manichæi damnant. to. 6.7, l
Agricultura, omnium artium innocentissim-
ma. Ibidem.
Homines ante agriculturam quomodo viue-
bant. to. 5.60, a
Agriculturæ adinuenit Sterces, & ut fimo ani-
malium agri fecundarentur docuit, quod ab
eius noīe sterces dictæ est, vñ & hunc quidam
stercutium vocatum ferunt. to. 5.172, k
Item alius quidam Homogyrus nomine, pri-
mus ad aratrum boues iunxit, qui & ut deus
tēplo & sacrificijs honoratus est. to. 5.147, e
Aggeus ppheta, de Christo & de ecclesia aper-
tiori breuitate prophetat. to. 5.178, e
Aginesis. to. 2.255, k
Agnetis & Crispinæ martyria, quarum al-
tera virgo, altera coniugata. to. 10.45, h
Agnoscere dei, seruare est. to. 8.542, e
agno-

IN DIVVM AVGVSTINVM

agnoscat se prius homo quis sit, vt agnoscat
quis sit qui cum fecit. to. 9.246, i
Qui deum per literas sacras dedignantur agno-
scere, illos in iudicio dedignabit deus agno-
scere. to. 10.289, m
Agonistici qui dicantur. to. 8.510, e
Agnus paschalis, typus Christi. to. 4.45, e, to. 6.
155, k, l, to. 8.355, l, m
Agnus in lacte coqui. to. 4.52, l, & 59, e
Agni paschalis immolatio, & mysterium. to. 4.
211, b, & seq. to. 9.213, l
Et eius mysteria quid figurabunt. Ibidem.
Agnus dei, Christus. to. 9.143, h
Agni, discipuli. Ibidem.
Quod semper immaculatus, non cui maculæ
ablatae sunt, sed quia nunquam contraxit.
to. 8.214, b
Quare agnus non die, sed ad vespertinum immo-
latus est. to. 10.205, K
Agnus occisus, vel Christum, vel martyres si-
gnat. to. 9.143, b
Agnus aliter dictus est Christus, quam aposto-
li aut sancti alij. to. 9.143, h
Agrippinus, prædecessor Cypriani. tomo. 7.
127, h
Alæ dei, protectio. to. 2.157, g, h, to. 4.348, K
Alæ dei quæ dicantur. to. 8.389, i
Alæ Christi, pullos protegent. to. 8.194, k, &
140, l, m
Alæ quibus protegant. to. 8.330, l, m, & 486, i
Alæ animæ duæ sunt, & quæ. to. 8.389, l, &
394, i
Alæ orationum, quæ sint. to. 8.128, e
Alæ animæ quibus volat a facie dei irati, quæ
sint. to. 8.527, d, & 577, e
Sub tegmine alarum dei sperare, quid sit. to.
8.88, d, & 184, b, & 233, k
Alæ quatuor animalium, testimonia possunt
dici veteris testamenti, tomo. 9.142, l, m
Alæ quatuor animalium. xxiiij. seniores desi-
gnant. Ibidem.
Duæ alæ magnæ ecclesiæ, sunt duo testamen-
ta. to. 9.146, b
Alanorum irruptio. to. 1. in Possidonio de vita
Augusti.
Christus alapam patiens, nos patiētiā docuit,
qua mundum vinceremus. to. 9.115, g
Alaricus Gothorum rex. to. 1.25, c
Quod in alba ciuitate religionis ritusq. value-
runt templorum. to. 2.58, R
Alba ciuitas, ab Ascanio condita est, tempore
Salomonis apud Latinos: ex qua deinceps
nō Latinorum, sed Albanorum reges appel-
lati sunt. to. 5.163, R

De impietate belli, qd albanis Romani intu-
lerunt: & de victoria, dominandi libidine
adepta. to. 5.23, l
Albani ad bellum prouocati. Ibidem.
Alba euerfa. to. 5.23, R
Albicerius diuinator Carthaginensis, homo fla-
gitiosissimus. to. 1.142, l
Albor in cute: lepra est, non candor. to. 8.267, l
Albula fluius, nūc Tyberis. to. 1.274, f, & to.
3.203, m
Alchimus. to. 5.182, b
Alec, varij generis apud authores. tomo
184, d
Alexander magnus epistolam scripsit ad O-
limpiadem matrem, in qua tempora regno-
rum describuntur, tomo. 5. 106, a
Alexander magnus, penē totum mundum ha-
buit: partim vi & armis, partim terrore. to. 5.
181, l
Alexander subiugauit Iudæos iam de Babylo-
nia liberatos, sine vastatione, & hostias in
templo dei immolauit, putās eum cum dijs
esse colendum. to. 5.182, a
Alexander Macedo. tomo. 2. 143, i, tomo. 5. 31, g
Alexander rex & pontifex, crudeliter in suos
regnasse traditur. to. 5.182, c
Alexandra, regina fuit Iudæorum. Ibidem.
De alexandro vetere hæretico. tomo. 2. 143, i, &
14, f
Alexander ærarius, frater ad mortem. to. 10.
155, R
Alexandrinus, chirurgus mirabilis. tomo. 5.
229, b
Alienum crimen, non maculat nescientem. to.
2.52, f, g
Alienum est omne quod malè possidetur. to.
2.75, e, f
Alienigenæ, & allophyli qui. to. 4.78, h, alieni
qui dicantur. to. 8.171, m, & 550, c, d
Alienus est, si quis tuorum nihil tibi prodest.
to. 8.149, f
Alienus vnde Christus factus sit fratribus suis.
to. 8.241, R
Alienigenæ qui sint. to. 8.300, b
Facinus vltimum est, inuadere aliena. tomo. 6.
170, h
Apud deū non interest, utrum vi an circumue-
rione possideatur alienum. to. 10.20, i
Alimenta, medicamentorum vice. tomo. 1.
64, l
De alimentis quæstio. to. 4.189, i
Alimenta sunt corporis medicamenta, quibus
corpus glorificatum, sanitate immortalita-
tis vigoratum, non indigebit. to. 5.207, h, i
Alipius

INDEX

Alipius concius & auditor Augustini, tom. i.
Alipium à Circensium infania conuertit, Ibidem.
Alipius capitur infania gladiatorum, tomo. i.
Alipius, vt fur apprehenditur. Ibidem.
Alipij integritas. to. i. 45. k, & sequen.
Alipius, in errore apollinaristarum, tomo. i.
Alipius, nomen Christi abhorruit. Eodem,
Alipius baptizatur cum Augustino. Eodem,
Alipius episcopus
Alipius,
Alipius & aliud, in diuinis differunt, tomo. i. 96. f.
Allegoria quadruplex. tomo. i. 245. m,
Allegoria celat mysterium, tomo. i. 269. d.
Allegoria,
Allegoria proprie, loquutio figurata, tomo. i.
Allegoria quid, to. 3. 149. k, & 159. c, to. 6. 29.
Allegoria non vbiq; locum habet. to. 4. 411.
Allegorizantes Priscillianistæ. tomo. 6. 9. c
Allegoria historiarum Exodi, to. 6. 30. d, & 86. k,
Allegorizandi ratio. tomo. 8. 18. b,
Allegoria fici. Eodem, 63. f,
Allegorica interpretatio animum, & piscium, &
ceterorum animantium, tomo. 15. 80. K,
Alleluia, quare canitur tempore Paschali, to. 2.
Alleluia non translatur, to. 2. 239. d. & tomo.
Alleluia, quid interpretatū dicatur, to. 8. 402.
Alleluia, & 572. e, f, tomo. 9. 136. a, tomo. 98. h, &
Alleluia, cur gemetur in titulis Psalmorum, tomo. 8.
Vtrum cum duo alleluia in Psalmis ponuntur
vnum ad finem Psalmi superioris, & al-
terum ad principium alterius pertineat, to.
Licet secundum antiquam ecclesiæ consuetu-
dinem, non sine sacramento certis diebus ca-
tetur: omni tamen tempore cogitare debe-
mus, tomo. 8. c
Qui cantare possint alleluia, to. 10. 98. h
Alligato diaboli, & solutio antichristi tem-
pore, quomodo & quando erit, tomo. 5. 200.
b, & m,

Vide, Diabolus.

Allopyli & alienigenæ qui, tom. 4. 78. b, to.
Allogia, & alloga, quid. to. 2. 115. k
Allogiani hæretici qui. to. 6. 6. k
Ioann. euangelium respuunt, & apoc. ibid.
Alpes. tomo. 5. 26. b
altare contra altare leuatum à schismaticis, to.
altare Psalms cantati, to. 1. 22. l
altare dei inuisibile, to. 3. 350. b, to. 8. 41. m,
altare dei, populus dei. to. 4. 53. d
altare. tomo. 4. 396. g
altare deo optimum, est cor mundum, tomo.
In templo Salomonis, duo erant altaria: unū
intus, alterum foris, to. 10. 154. b
In altaria Salomone dedicata, quotidie ignis
ardebat, to. 10. 254. c. in fine.
Non est inuentus in terra Iudæorum locus di-
gnus altari. to. 10. 226. b
altare dei duplex. to. 10. 12. h
Cor vniuersi cuiusque altare dicitur: aut dei aut
aduersarii. to. 5. 68. i. to. 10. 254. c
ad altare dei accedere. to. 10. 12. l
Ecclesiam altare designat. to. 9. 145. d
altare celeste qui amplectantur, & qui non
ad altare inuisibile quo non accedit iniustus
ille solus accedit qui ad istud visibile secun-
dum accedit. to. 8. 127. h
Altitudo quid sit. tomo. 1. 196. g
Altitudo in scripturis, quid significet, to. 2. 172.
Altitudo in Latina lingua, quid significet, to.
Sic altissimus est deus, vt non sit ab illo longè
miseria nostra, & gemitus noster. tomo. 8.
Altitudo est: nec eum attingit elatus sed ab hu-
milibus contingitur, to. 8. 270. m
Quod intus altus sit, & spiritaliter: nec perue-
nit anima vt eum contingat, nisi transierit
se. tomo. 8. 303. f
Alti, dicuntur superbi. to. 8. 179. b
Altior deus. tomo. 5. 61. k
Amalech, dicitur parturiens, vel dolens, tomo.
Quod interpretetur populus lingens. tomo.
Amalech populum dei vexans, quid figurabat.
Bellum contra Amalech, tomo. 10. 174. h
Amalechitæ & demones, ad crucis signum vi-
cuntur.

IN DIVVM AVGVSTINVM

cuntur. to. 3. 102. c. f
amalechitas brachiorum extensione superare, to. 10. 100. m
amalech, mystice quid. to. 10. 105. c. f
amaritudinem habebis, quocunque in terre-
nis rebus cor conuerteris. to. 8. 310. i
Qui deum amaricant. to. 8. 10. g
amaricantes in sepulchris, qui sint, tomo. 8. 230.
K. in fine.
amaricantes qui dicantur. to. 8. 241. m & 243.
c. & 514. a
Melior est amaritudo modica in faucibus, quā
aeternum supplicium in visceribus. tomo. 9.
200. l
Genera ambiguitatum, duo. to. 1. 95. a
ambiguitas, ex æquiuocis varia. ibi. d
ambiguitas sermonis, qua ratione expediatur.
to. 3. 16. i
ambiguitas & obscuritas, vitentur. eodem
ambiguum & obscurum, differunt. tomo. 1.
ambigua in Latinis exemplaribus, inspicienda
& iudicanda ex Græcis. to. 10. 85. m
ambitiosorum miseria. to. 1. 44. m
ambitio transit. to. 2. 249. b
ambitio virtutis præmia possidet. tomo. 5.
Ambrosius laudatus. tomo. 1. 42. i. & 43. d Et in
Possido. de vi. Augusti.
Ambrosio audito, quomodo Aug. respuerit.
to. 1. 42. k. to. 2. 165. a
Ambrosius quomodo dilectus a matre Augu-
stini. to. 1. 43. b
Ambrosij occupationes, studia, coelibatus.
Ibidem, d
Ambrosij lectio tacita. Ibidem, e, f
Ambrosium persequitur Iustina Ariana. to. 1.
Ambrosij & Augustini de vasis dominicis co-
flandis, sententia. tomo. 1. in Possido. de vita
Augusti.
Ambrosij morituri verbum piissimum. Ibi-
dem.
Ambrosius Origenem sequutus. tomo. 2. 17. i. in
fine.
Ambrosius quæ scripserit. to. 2. 39. g
Ambrosij de consuetudinibus Ecclesiarum re-
sponso. to. 2. 118. m. & 167. h
Ambrosius euangelicus disputator. to. 2. 162.
b. c
Ambrosio quatenus fauet Augustinus. tomo. 2.
Ambrosij dictio submissa. to. 3. 28. c. d

Temperata. Ibidem, f
Et grandis. Ibidem, h
Ambrosium Episcopum demones confessi. to.
Ambrosium laudat Pelagius. tomo. 7. 255. d. &
Ambrosij testimonia, de peccato originali.
tomo. 7. 262. f. & 303. c. & seq. & 306. d. e,
De gratia & auxilio dei. to. 7. 303. f
De vi Legis. Ibidem, 301. h
De perfecta iustitia. Ibidem, & seq.
De videndo deo. to. 2. 155. g. & seq. & per totā
epistolam.
Ambrosianæ quadrigæ. tomo. 7. 316. b. c &
Ambrosius consulit quid legendum. tomo. 1.
Ambrosius dissentit Aug. to. 7. 237. h. i
Ambrosius Mediolani Episcopus, tempore Au-
gustini. to. 10. 94. h
Ambulare quid. to. 10. 74. i
Ambulatio super aquas. to. 3. 251. d. to. 9. 213.
Diuinum verbum ambulans super aquas, san-
ctificauit eas. to. 9. 213. g
Qui dicuntur ambulantes. to. 10. 298. b
Ambulare dei. to. 4. 200. d
De ambulare in nobis. tomo. 10. 56. h
Per quid ambulemus in Christo. tomo. 10.
Per hominem Christum ambulans, peruenit
ad deum. to. 10. 47. b
Ambulare in Christo. to. 10. 82. i
Ambulare secundum spiritum. to. 7. 283. b. to.
Secundum carnem ambulare, quid. tomo. 10.
Ambulare per speciem, quid. to. 10. 80. d
Ambulare bene, quid. to. 10. 47. b
Qui sint qui ambulant in lege domini. tomo. 8.
Ambulare nostrum, est feruere in itineribus
bonorum operum. to. 8. 71. h
Optimus est, qui & viam tenet, & in ea bene
ambulat. to. 8. 61. e
Ambulare in lege domini sine querela. to. 10.
Ambulandum in humili, vt venias ad excelsa.
De eo quod Apostolus ait: Videte quomodo
caute ambuletis, non vt insipientes, sed ut sa-
pientes: redimentes tempus, quoniam dies
mali sunt.

INDEX

Homilia. to. 10.94, m, & seq. & habetur ferè to. 83, c, & seq.
Qui in tenebris ambulant. to. 9.126, b
In circuitu impij ambulant: exponitur. to. 5.107, c
Manus ambulare, quid. to. 10.116, b
Ambulare debent simul religiosi, & stare: & de disciplina in ambulando. tomo. 2. 153, a, b, & g
Amen & Halleluia non translata. to. 2.239, d, tom. 3.9, l
Amen, interpretatur verum. to. 6.99, c, to. 9. 66, h
Amen iuramentum est Christi. to. 9.66, h
Quid amigdala significent. to. 10.177, c, d
Tres amigdali testæ, quid significent. to. 10. 177, c
Amittere, quomodo sit emere. to. 10.83, e
Amare, quomodo sit alienari. to. 1.22, c
Amare, quid sit. to. 4.188, a
De amore ordinato & inordinato, & qualiter creator, qualiter creaturæ, amadæ. & ibi plura de ordine amoris. to. 5.141, l, m
Quid amandum. to. 1.19, b, & 173, c, to. 2.179, k, & seq. to. 4.188, a
Amari nihil, nisi aliquo modo cognitum. to. 3. 115, k, & 122, m, & seq.
Nemo prorsus amat incognita. to. 3.122, m, & seq. f
Quædam amasse, possedisse est. to. 3.120, c, & seq.
Amari debet vita beata super omnia, alias non habetur. & quod omnia amata sunt propter illam. to. 5.129, f
Amat anima mea amantem se: exponitur. to. 10.157, e
Amor quare amatur. to. 5.101, c, d
Amare, sed quid ametis videte. to. 8.61, g
Qui non amat, frigit, obrigit. Et quid sit amandum. to. 8.68, m
Ille amat & non delet, qui habet quod amat. to. 8.103, k
Ama & time: ama quod promittit, time quod minuitur. to. 8.130, f
Amare iustitiam. to. 10.79, i
Quatenus amandi consanguinei, vxor, & temporalia, vt non noceat eorum amor amoris Christo debito. to. 5.224, l
Et qualiter talia in persecutione ob Christum dimittuntur. Ibidem
Amant temporalia plus quam se, qui propter ipsa tormentis se exponunt: & ideo mali sunt. to. 5.5, c

Stultum est amare magis annulum, quam spiritum annuli datorem. to. 9.127, i
Malum est amare condita, deferendo conditorum. to. 9.127, h
Amat quis tepidius eum quem se cogitat necessario deserturum. to. 5.111, f
Magis amat qui obiurgat, quam qui adulatur. to. 2.12, b, & 205, f
Amatores seculi & operarij iniquitatis, timet sibi videntes spei suæ ruinam. to. 9.148, j
AMICITIA quid sit. to. 1.150, a, to. 2. 212, m, to. 4.388, c, & 391, c
Amicitia vera inter quos sit. to. 4.388, f
Amicitia triplex. Ibidem
Amicitiam natura iniecit. Ibidem
Amicitia vera. Ibid. 390, d
Amicitia puerilis. Ibidem
Amicitia spiritalis. Ibidem
Amicitia ex quibus procedat. Ibidem
Amicitia fons amoris dei. Ibidem
Amici delectus. Ibidem
Amicitia dissoluenda causa. Ibidem, k, & sequentibus.
Ad amicitiam qui minus idonei. tomo. 4. 391, m
Ad amicitiam quatuor requiruntur, Ibidem 391, c
Amici probatio. Ibidem
Amicitia fides. Ibidem
Amici quaestiosi. Ibidem
Amicus qualis eligendus. to. 4.391, f
Amicus quomodo arguendus. Ibidem
Amicitia cultus. Ibidem
In amicos beneficentia. Ibidem
Amicitia vis. to. 6.255, f
Amicitia vera vnde manat. to. 2.69, e
Amor amicitia debet esse gratuitus. to. 10.94, k & 113, c
De amicitia cultus. to. 4.261, g
Amicitia humana cum diuina comparatio. to. 1.37, c
Amicitia seculi & dei quibus constant. to. 4.377, m
Amicitia seculi, inimicitia est Dei. tomo. 10. 304, c
Amicitia regula quæ. to. 10.113, c
Amicitia quædam carnalis. tomo. 10. 113, c & sequen.
Multi amicitias maiorum optarunt, & maiora pericula incurrerunt. to. 8.505, h, i
Amicitia firma. to. 10.144, i
Tullij verba de amicitia. tomo. 2. 191, b, & 212, m
Ignoti

IN DIUVM AVGVSTINVM

Ignoti quatenus & quomodo in amicitiam recipiendi. to. 10.80, m, & seq.
In amicitiam receptus quis. to. 10.81, a
Amicitia rationis. to. 10.113, c
Amicitia vera non est pensanda temporalibus commodis, sed gratuito amore potiendi. to. 2.69, e, f
Amicitia fructus & voluptas. tomo. 137, d, to. 4389, m
Amicitia inter equos cohabitantes. tomo. 10. 113, c
Et ea est amicitia consuetudinis.
Quod amicitia bonorum secunda esse non possit, dum à periculis presentis vitæ trepidari necesse sit. tomo. 5.190, c, & sequen.
Amicitia Orestis & Pyladis. to. 137, a
Per amicitiam aliquis cognoscitur. tomo. 10. 80, m
Amicitia simulata quidam multa & pessima conantur inferre bonis: quæ si sustinent & perferunt patienter, vel causant prudenter, experti mala ipsa, nihilominus necessario grauius cruciantur. to. 5.190, f
Amici delectus. to. 4.390, h, i, & seq. e
Consideratæ & inconsideratæ amicorum receptiones quid efficiant. tomo. 10.80, m & sequen.
Amici probatio. to. 4.391, c
Amici comparandi. to. 1.163, d, e
Amicorum vnitas. to. 1.167, i
Mutua inter amicos. to. 4.392, k
Amici quomodo amandi. to. 1.173, d
Amicum quem dicimus. to. 10.81, a
Amicos coniunctio animorum facit. tomo. 10.146, f
Amicus dimidium animæ. to. 1.37, b
Amicus est alter ipse. Ibidem, & tomo. 2.18, g, & 207, g
Amicorum omnia communia. to. 1.146, f, to. 4. 390, e
Amicorum solatia. to. 2.185, m, & seq.
Amicum nihil esse sine amico. Ibidem. 186, a, b
Fides amico seruanda. to. 2.252, c, f
Beneficentia in amicos. to. 4.392, i
Amatur plus animus amici quam corpus. to. 9.56, d
Amici multum valent ad bona & ad mala. tomo. 10.49, i
Amicus gratis amandus est, propter sese, non propter aliud. to. 10.113, c
Amici quare amandi. to. 10.113, c
Tu amas amicum, si oderis quod nocet amico. to. 10.244, g

Ille veraciter amat amicum, qui deum amat in animo. to. 10.254, f
Nemo amicus est hominis, nisi prius fuerit veritatis. to. 2.69, e, f
Amici correctio. to. 4.392, l
Amicis veris debent consilia manifestari & cordis arcana. to. 2.20, f
Amici non debent prodere amicis aliorum peccata. Ibidem
Amicus de via quis. to. 10.25, m, & seq.
Quod de amicis potentioribus multi præsumpserint, ceciderunt illi de quibus præsumebant, & inuoluerunt eos qui de se præsumpserant. to. 8.507, d
Amicus recti non est, quando mallet, si fieri posset, id quod rectum est non iuberi. to. 8.233, e
Amicis optare salutem temporalem, non est indecens. to. 2.156, h
Optanda non est amicis longa vita, sed quod illis sit vtile. to. 9.125, g
De amicis quaestiosis. to. 4.391, d
De eo quod scriptum est, Facite vobis amicos de mammona iniquitatis. to. 10.29, l, & 184, f, g
Vide, Mammona.
Amici dei qui. to. 1.267, m
Per quid vocamur amici dei: & hoc nobis maxima gloria. to. 4.378, a
Amicus dei efficitur, qui inimici sit amicus. to. 10.257, b
Amicus huius seculi, inimicus est dei. tomo. 9. 107, c
Amicus quomodo arguendus. to. 4.391, f
Vtiliora sunt vulnera amici, quam voluntaria oscula inimici. to. 10.186, k
Amicus saepe creditur esse, qui inimicus est: inimicus, qui amicus est. to. 5.190, c
Amicos quanto plures habemus, tanto magis timemus, non solum de morte corporis, sed & animæ. Ibidem
Amico mortuo dolor habitus, tanto facilius sanatur, quanto animus dolentis erat melior. Ibidem, d
Amicis bonis mortuis gratulemur, cernentes eos à multis erutos malis, licet de morte contristati fuerimus. Ibidem
Amicum non potest quis amare fideliter, quæ cogitat deserturum, aut cui se futurum no-uit inimicum. to. 5.213, d
Amicos, siue amicitias, parabant Romani dando munera magis quam accipiendo. to. 5.16, b, c
Amicos facit nobis angelos similitudo bonæ

INDEX

na voluntatis. to. 5.22, c
Amicos deos credentes habere philosophi inci-
derunt in demones impios. to. 5.191, f
Amomum Assyriū vulgō nascitur. to. 2.4
Amor, populus turbidus, vel populus meroris
interpretatur. to. 8.300, b
Deus iniquos amauit, vt ab eis redamaretur.
to. 9.135, e
Amati sumus à deo. to. 10.46, k
Christus minus nos amat adhuc miseros q̃
beatos. to. 9.123, l
Deus nos amat, & odit. to. 10.46, g, h
Amandus est deus pro amore eius, ita vt si
fieri potest nosiplos obliuiscamur. tomo
10.46, g
Amare Deum, est diligere seipsum. tomo
5.83, l, m
Deus quare amandus, & quomodo. to. 10.113,
c, & sequen.
Deus gratus est amandus. to. 10.162, l & 242,
e, & sequen.
Quantum deus velit à nobis amari. tomo 9.
163, f
Amando, non ambulando itur ad Deum;
to. 2.71, f, g
Minus deum amat qui cum eo aliquid amat,
quod non propter eum amat. to. 9.168, a
Quisquis seipsum & non deum amat, non se
amat. to. 9.122, d
Non amatur Deus, nisi de Deo. tomo 10.
74, c
Amans deum, facillē quæ sunt mundi deserit.
to. 9.66, b
Filium non amamus nisi & patrem. tomo
9.108, c
Creator quomodo non malè amari possit.
to. 5.140, m
Amando bonum, meliores efficitur. tomo
8.551, i
Amor duplex potest esse in vno homine: sci-
licet, quo amatur non amandum, & quo
amatur amandum. Amor bonus facit audi-
re malum, quo proficiente malus amor de-
ficit. to. 5.101, d
Amor & dilectio indifferenter & in bono &
in malo apud sacras literas inueniuntur.
licet philosophi quidam aliter dixerint.
to. 5.122, i, k
An etiam ipsum amorem, quo & esse & scire
diligimus, diligere debeamus, quo magis
diuinæ trinitatis imagini propinquemus.
to. 5.101, d
Amore fertur animus, sicut corpus suo pon-
dere, siue deorsum grauitate, siue sursum le-
uitate nitatur. Ibid. e
Amores duo fecerunt ciuitates duas: terrenā
scilicet, amor sui vsque ad contemptum
dei: & celestem, amor dei vsque ad con-
temptum sui. to. 5.130, a
Amor bonus vel malus facit affectiones bonas
vel malas. Et q̃ passionēs nihil aliud sunt q̃
amor. to. 5.122, k, sequen.
Amor quid. to. 1.254, l, to. 3.293, l, to. 4.
353, b, to. 10.77, m
Amor. to. 3.303, f, g, to. 5.101, d, & 122, k
Amor vnde proueniat. to. 1.38, k
Amoris ordo, & gradus. to. 10.112, j
Amores diuersi, & eorum gradus. to. 10.112,
m, & sequen.
Duo sunt amores, mundi & Dei. tomo 9.
127, d
Amores duo, duas fecere ciuitates. to. 5.130, a
Interroget se quisque quid amet: & inueniet
vnde sit eius. to. 8.216, b
Amor bonus malus. to. 3.349, e, to. 4.353, m
& seq. to. 5.123, k
Amor & cupiditas. tomo 3.120, b, tomo 4.
353, a
Opus amoris & timoris. to. 3.351, k
Amor non improbat, modo in Deo fiat
tom. 1.38, k
Amor curfus est, & miser est qui nihil amat
to. 8.61, f, g
Amor curfus est. to. 8.115, a
Omnis amor habet vim suam, nec potest va-
care: sed si vis nosse qualis sit, vide quo di-
cat. to. 8.473, j
Omnis amor ascendit vel descendit. to. 8.
477, i
Amor vtilis. to. 10.112, b
Ad mutuū amorem inuitatio. tomo 2.
18, e, f
Amores honesti. to. 10.113, a
Amor sciendi. to. 3.122, b, c, & seq.
De substantia dilectionis & amoris. to. 4.353, m
& sequen.
Amorem & dilectionem, indifferenter & in bo-
no, & in malo apud sacras literas inueniri.
to. 5.122, i
Amor contemnendus. to. 10.112, k
Amoris seculi, & amoris patriæ celestis con-
flicus. to. 9.122, 6, l, m
Amor seculi & dei quomodo concurrant. to.
10.109, h, & seq.
Amor mundi, & amor dei quid efficiant.
to. 10.46, f, & 110, a, b
Amor carnalis nunquam excludere debet ce-
lestem. to. 4.380, k
Nemo

IN DIVVM AVGVSTINVM

Nemo nisi per amorem potest deo vicem red-
dere. to. 9.174, a
De amore tribulationum, & spe quæ per illas
ad celestia inuitat. to. 10.283, b
Amor quantus est in possidendo, tantus dolor
in amittendo. to. 5.50, e
Amor omnia efficit facilia & prope nulla. to. 10.
8, d, & 149, a
Quos quis sine amore illiciente non habuit, si-
ne vrenti dolore non perdet. to. 5.224, h
Amoris nexu vt homines coniungerentur,
deus hominem vnum formauit ex quo oēs
essent. to. 5.110, a
AMOR verus. to. 1.176, a
Amor celestium. eodem. 205, c, d
Amor dei. to. 10.14, e, & 46, f, & 79, i, & 110, a, b
Ad amorem æternum gradus. to. 3.118, g
Amor erga deum. to. 3.356, i, & 4.379, e
Ad amorē dei exhortatio. to. 3.253, a, & 285, k
Amoris dei stabilitas. to. 4.380, k
Amor dei, sons amicitia. Ibid. 390, h
Ad dei amorē omnia referenda. to. 1.138, i
Amor dei erga creaturas. to. 3.167, l, i
Amor dei, scripturæ summa. to. 3.6, d
Amor Christi & Ecclesiæ, allegoricus ex can-
ticis. to. 3.311, k
Amor illorum dicitur rectus, qui omnes affe-
ctiones rectas habent. to. 10.5.123, k
Amor boni facit hominem bonum, sed non co-
gnitio boni. to. 5.101, d
Amor celestis ciuitatis, dum nobis inhaerit,
non potest nos exollere, cum alios videam-
us fecisse mirabilia pro terrenis. tomo
5.44, g & seq.
Amore diuino sic inardescunt angeli, vt om-
nia alia, etiam ipsi sibi met vilescant respectu
illius. to. 5.80, m
Qui amat deum, debet odisse quod ille odit.
to. 8.345, d
Cū malè amamus, deus propitius negat quod
amamus, & iratus dat amanti quod amat.
to. 8.44, k, l
Cum id amamus quod vult deus vt amemus,
proculdubio daturus est. Eodem, l
Ita amabis quod deus amat: to. 8.134, i
Disce amare in creatura creatorem, ne te-
neat quod ab illo factum est, & amittas eū
à quo ipse factus es. to. 8.115, h
Amor castus quis sit. to. 8.266, c
Quid sit gratis amare deum. to. 8.513, a
Erubescant qui sic amant deum, vt inuideant
alijs. to. 8.77, i
Vt tali amori, qui suspicatur aliqd pulchrius
q̃ ille à quo est omne pulchrum. to. 8.129, a

Amandus est charitate & gratuito. tomo. 8.
172, d
Quod propter se amandus sit. to. 8.83, g
Quid amas vt deum non ames? to. 8.292, l
Christi erga nos amor, amore indignos. to.
10.46, k
Quid amor diuinus fecerit propter homi-
nem. to. 9.174, d
Nulla plaga debet ab amore Christi separare.
to. 10.306, l
Amor castus quis. to. 10.79, i, & 94, l
Amor uerus. to. 1.176, a, to. 10.113, i
Adhortatio ad amorem spiritualium, cum de-
hortatione voluptatum huius seculi. to. 3.
285, j, k, & seq. to. 94, l, m
Homines amando deum, efficiuntur dii:
amando mundum, efficiuntur mundus.
to. 10.135, b
Sicut amor immundus inflamat animam ad
terrena concupiscenda: sic amor sanctius ad
superna eleuat, & ad æterna inflamat.
to. 8.473, f
Amor proximi. to. 4.379, g
Vide, Caritas & dilectio.
Amor fratris, ex deo est. odium ex diabolo.
to. 10.211, g
Amor erga parentes, & liberos temporales.
to. 1.244, a
Serpentes, leones, & lupi, amant filios suos.
to. 10.113, a
Ferae amant filios. to. 10.152, d, e
Qui non amat filios vel uxorem, leone peior
est. to. 10.152, e, & 155, m, in fine.
Peruersus amor. to. 10.112, f, m, & seq.
Amor malorum tartareus est: viscum habet
quo deiciat in profundum, non pennas
quibus leuet in cælum. tomo 8.174, i, k
& 173, f, & 535, b
De amore peruerso, quo voluntas ab incom-
mutabili bono ad bonum commutabile de-
ficit. to. 5.117, d
Amor prauus cupiditas, sed rectus charitas vo-
catur. to. 8.23, i, k
Quisquis amat carnaliter, necesse est vt cū ze-
lo pestifero amet. to. 8.77, h
Amores turpes quantas molestias habcant,
to. 8.384, h
Amatores lubrici non curant reprehēsores ve-
races, vt sint formosi fallaces. to. 8.68, b
Amor malus, vel cupiditas, præcipitat in ea q̃
non sunt agenda: & metus malus reuocat ab
his quæ sunt agenda. to. 5.234, c
Amor peruersus causat innumerabilia mala:
sed ad hunc amorem capefcendum ostē-
dit mul-

I N D E X

dit multa data adiutoria diuinitus & etiam
huminitus. to. 5.236.l,m
Amor inordinatus parentum in filios. to. 10.
294.c
Amores lubrici & inhonesti, taxantur. to.
10.10.77.i,k
Amor illicitus, est cauendus. to. 10.152.e
Amor huius mundi. to. 1.13.f, to. 10.
46.f,g, & 110.a,b
Amor seculi. to. 10.14.e, & 33.k,l
Amor mundi separat nos à charitate. to. 9.
127.d,e,f
Amor huius vitæ caducæ. to. 10.33.m
Amor mundi mala religio. to. 10.21.c
Amor temporalium. to. 1.175.d, & 213.d,e
Amor terrenarum rerum, visum spiritualium.
to. 1.175.d, to. 10.29.a,b
Amor huius mundi, parit inimicitiam Dei.
to. 10.250.d
Amor laudis & gloriæ. to. 1.211.d, & 213.e
Amor vanæ gloriæ, in philosophis. to. 2.76.a
Amor excellentiæ, superbia vocatur. to. 10.45.i
Et is inuidet. Ibid.
Amor nostri. to. 1.175.c
Amor sui, ubi laudandus. to. 3.5.d
Vide dilectio.
Amorrhæi, quid interpretentur, & quos figu-
rent. to. 8.514.a
Amos propheta. to. 3.24.d
Amos, Elaias, Michæas, & Ionas, simul
prophetabant tempore Osæ regis: & non
tantum populo Iudæ, sed & gentili. to. 5.
175.c, & g
Amphibologia quid faciat. to. 3.9.a
Amphion citharæ suauitate, lapides mulsit &
attraxit. to. 5.171.g
Amplitudo, quid Ciceroni. to. 4.125.k
Amulius. to. 5.24.c, & 173.b
Amynta, rex decimus octauus Assyriorum.
to. 5.171.c
Anabaptismus quare vitatur. to. 7.130.i
Anabathmos. to. 8.107.g
Anachoretarum vita. to. 1.255.g
Analogia quid. to. 3.159.c, to. 6.29.m
Ananias, præceptor Pauli. to. 3.fo.2.e,
to. 4.120.i
Ananias & Saphira, avaritia perierunt. to. 9.
195.c
Ananias quid interpretetur. to. 10.85.c
Ananiæ condemnatio. to. 10.83.l
Quare Petrus Ananiam & Saphiram morte
damnavit. to. 10.228.d,e
Ananias baptizauit Saulum, & fecit de lupo
agnum. to. 10.255.g

Ananias baptizauit Saulum, & fecit Paulum.
to. 10.267.f
De Anastasio episcopo Romano. to. 2.
291.l, & 226.d
Anastafius papa. to. 7.40.g
Anathema maranatha, quid significet, & cur
vtrunque ponitur. to. 2.240.b
Anathema, unde processerit. to. 4.84.d, & g
Anathema, & anathemate quid. Ibid.g
Si quis alicui articulorum discredat, anathema
sit. to. 10.192.g, & seq.
Anatomici incisores. to. 5.235.c, & g
Anatomici medici. to. 7.387.m, & seq.
Anaxagoras, mentem dixit deum. to. 2.79.b
circa finem.
Anaxagoras. to. 5.65.g
Anaxagoras, dixit solem esse lapidem ardentem
propter quod factus est reus. to. 5.180.f
Anaximander philosophus, quo tempore cla-
ruerit. to. 5.65.g, & 175.g
Anaximenes, de deo. to. 1.60.b, to. 2.79.b
Anaximenes physicus. to. 5.65.g
Anaximenes opinio de Deo refellitur. to. 5.
169.m
Anchises. to. 5.101.g
Ancilla dei nos sumus. to. 8.478.f
Ancones. to. 4.544.a
Anconisci & anconici. to. 4.615.g
Ancus Martius, morbo interiit. to. 5.247.g
Ancus Martius. to. 5.177.g
Andragatius. to. 5.489.g
De Andrea apostolo nugæ. to. 6.187.g
Andreas & Petrus tunc Christo inhaeruerunt
quando de nauis eos vocauit, non autem
quando à Ioanne missi, dixerunt ubi habi-
tas? to. 9.154.g
De sancto Andrea. to. 10.255.g
Androgyni. to. 3.179.g
Anebantes ægyptius. to. 5.84.g
Andromache prius nupta Pyrrho, tandem se-
uo datur. to. 5.234.g
Angelus.
An sint angeli. to. 9.183.k
Quauis angelos non videamus esse, et
men nouimus ex fide & reuelatione. to.
8.390.b
angelorum definitio. to. 9.183.k
angelorum nomen largè usurpatum. to. 1.
13.g,h
angelos habere animas, nusquam inueniri.
Ibidem, & 16.g, & 22.b
angelorum conditio. to. 3.220.g,h
angeli quando creati. to. 3.159.d, & 160.f,g, & h
122.m, to. 5.95.a, & seq. copiose. to. 6.120.g,h
angeli

I N D I V V M A V G V S T I N V M

angeli quando creati, incertum. to. 4.335.f
angeli creati sunt ante cælum & terram. to. 8.
328.k
De opinione eorum qui angelorum creatio-
nem anteriorem volunt esse quam mundi.
to. 5.102.d
De Platoniorum opinione, qua putauerunt
angelos quidem à deo conditos, sed ipsos ef-
se humanorum corporum conditores. to. 5.
111.b, & seq.
De eo quod quidam putant, in conditione
firmamenti aquarum discretarum nomine
angelos significatos: & quod quidam aquas
existimant non creatas. to. 5.103.a, & seq.
angeli, si dicantur facti ante cælum & terram,
secundum quosdam, ut accipiantur principii
pro filio dei, in quo factum est cælum &
terra, de hoc non est vis facienda, dum ta-
men non dicat angelos deo coæternos. to.
5.85.e
angeli simul ut facti sunt, lux facti sunt, non
ita tantum creati, ut quo quo modo essent
& viuerent, sed etiam illuminati ut sapien-
ter beateq. viuerent. Ab hac illuminatione
quidam angeli, non solum non obtinuerunt
excellentiæ sapientis beateq. vitæ, quæ pro-
culdubio non nisi æterna est, sed & rationa-
lem uitam. to. 5.96.a
angelos sanctos in sublimibus cæli sedibus, no-
quidem deo coæternos, sed tantum de sua
sempiterna & vera felicitate securos & cer-
tos esse nemo ambigat. to. 5.102.f
angeli facti sunt ante omne tempus accipiendo
tempus propriæ & consuetudinarie. to. 5.
107.g
angeli semper fuerunt, quia omni tempore, si-
cut & tempus fuit, & tamen deo coæterni
non sunt, sed creati: & sine angelis tempora
esse non potuerunt. Ibid.h
angelorum esse non mensuratur tempore, eum im-
mortalitas non transeat in tempore. Ibid.k
angeli mouentur in tempore, & ideo coæter-
ni non possunt esse creatori, in cuius motu
non est dicendum fieri, vel fuisse, vel futu-
rum esse. Ibid.l
angeli an fuerint impares in primo statu: aut
bonis post malorum casum certa scientia
suar felicitatis sempiternæ accesserit. to. 5.
97.h
angeli in primo statu habuerunt aliq. et si non
præciam, beatitudinem. Ibid.k
angeli habuerunt bonam voluntatem in prin-
cipio sue creationis, quam voluntatem deus
fecerat, qui & excitando eam in bonis fecit

audiorem, & ex seipso implendo fecit me-
liorem, quando scilicet sibi adhererunt. to.
5.105.g, & seq.
angelos quoq. scilicet cum bona voluntate. i.
cum amore casto quo illi adhererent, crea-
uit: simul in eis condens naturam & largiens
gratiam: unde sine bona voluntate. i. dei a-
more, nunq. sanctos angelos fuisse creden-
dum est. Ibid.h,i
Ex quo accipitur documentum manifestum,
q. angeli fuerunt creati in gratia, & non in
puris naturalibus.
angeli quauis non sint expressi in illo senario
numero dierum, nihilominus creati sunt:
& intelliguntur vel nomine cæli, vel nomi-
ne lucis. to. 5.95.a
angeli, nuncij dei. to. 3.152.c, & 190.g
angelus, Latine nuncius. to. 5.178.h
to. 6.103.c, to. 9.46.l, & 84.e
angelus, officij nomen est, non naturæ, quia no-
men eius est spiritus. to. 8.391.a
Multo vtilius qui Latine nuncij nuncupantur,
angeli vocantur q. dii. to. 8.517.f
Vocabula angelorum. to. 3.57.i,k
De vna bonorum malorumq. angelorum na-
tura. to. 5.103.g
Natura angelica secundum se simplex est.
to. 4.303.g
angelorum natura bona est, & voluntas recta:
sed demonum natura bona, voluntas per-
uersa. to. 5.101.i
angeli boni dicuntur lux, mali vero tenebræ,
quando lux diuisa est à tenebris. Ibid.
angelica natura nulla est melior, sed præcedit
dignitate omnia cætera quæ deus condidit.
to. 5.97.a
angeli an sint æterni. to. 5.107.g
angeli boni & mali differunt. to. 1.236.h,
to. 5.103.g
In cælestibus apparatibus esse sedes, domina-
tiones, principatus, potestates. to. 6.210.a
angelicas virtutes inter se differre: quid autem
differant, nescit Augustinus. Ibid.a,b
angelorum multitudo, castra dei, & militia cæ-
li dicta. to. 4.36.l
angelorum populus. to. 4.41.i
angeli, aquæ supercælestes. to. 1.79.m
angeli scriptura non indigent, nec verbo.
Ibidem 79.a
angeli non reconciliant. Eodem. 67.i
angelica sublimitas. to. 1.226.m
angelorum panis. Ibid. 227.b
angelorum differentia. Eodem. 236.h
angeli, natura mutabiles. Ibid.

I N D E X

Angeli seruiunt deo liberaliter. ibidem, K
Qui facit angelos suos spiritus, exponitur. to.
5.140, b

N I

Quod boni & mali videntur materia ista cor-
porali quantum cuiq. potestas est: sed longè
amplior est potestas bonis quam malis. to.
8.286, l

Angeli non possunt mereri, quia dicit liberum
arbitrium inuertibile esse præmiū sicut ver-
tibili comparatur meritum. to. 5.105, m

Angolorum numerum dicit se ignorare. to. 5.
123, b

Angolorum etiam malorum natura, humanæ
est præferenda. to. 9.113, f

Angolorum obedientia, & ministeria. tomo. 3.
210, i

Angeli nullam possunt creare naturam. Ibidē,
K, & 249, f, to. 4.44, g

Angeli plantatores tantum & rigatores. to. 3.
210, l, & sequen.

Angeli deo creanti quomodo seruiant, ignora-
mus. Ibidem. 210, b

Angolorum potetiam omnis homo desiderat,
sed non iustitiam. to. 8.355, a

Angelus quomodo & quid possit operari in
mente hominis. to. 8.439, e, f

Angeli boni iussu diuina nonnunquam malis
angelis reuelant. to. 3.174, k, l

Angelos in cælo pugnasse est incredibile. to. 9.
145, m

Creatura corporea subdita est angelis. tomo. 3.
206, d

Angeli nomine, deum intellige. to. 6.12, b

Quod angeli non sint perituri igne quo mun-
dus incenditur. to. 8.382, c

Angeli & homines duo ex fonte æterno. to. 9.
260, k

Argumentum quod angelus sit creatus in gra-
tia.

De angelorum societate diuersa, quarum vna
fruitur deo, altera tumente typho: vna san-
cto amore flagrat, altera amore immundo
fumat: vna in cælis, altera in aere: vna tran-
quilla, altera turbulenta, &c. to. 5.102, h

Angolorum societates duæ, & diuersæ, & dispa-
res, non incongruè intelliguntur lucis & te-
nebrarum nominibus nuncupatæ. Ibi-
dem, j, k

Angolorum potentia, præscientia, virtus,
potestas, operatio, cognitio, &c.

Angolorum scientia. to. 3.126, e, & l, m, tomo. 5.
81, m, & 101, h

Angolorum scientia quomodo nata. to. 3.185,
m, & sequen.

Angolorum contemplatio. Ibidem, l

Angelica mens. Ibidem, 185, f

Angeli quomodo cognitionem rerum acceper-
unt. Ibidem, d, & sequen.

Angelica mentis celeritas. to. 3.181, k

Angeli quomodo deo subditi, & angelis creatu-
ra corporea subdita. Eodem. 206, d

Angelica creatura quomodo adiuuatur, & ad-
iuuat. to. 3.207, f

Angolorum præscientia. Ibidem, 83, f

Angolorum conditio. Ibidem, 83, f

Omnia in verbo cognoscuntur ab Angelis. to.
5.101, i

De notitia angolorum. to. 9.185, k

Angeli dei naturam in cælo inuestigare non
possunt. to. 10.285, f

Libera voluntas angolorum. to. 3.68,
d

Angolorum iustitia. to. 6.207, d & sequen. &
210, m

In angelis est vita quæ continet, sentit, & intel-
ligit, sed nutritorio auxilio non indiget. to.
5.67, b, c

Angeli nollent esse Archangeli propter volun-
tatis quietationem quam omnes beati ha-
bent. to. 5.241, l

Angelis bonis omnis corporalium temporali-
umq. rerum scientia, qua instantur dæmo-
nes, vilis est: nō quod earum ignari sint, sed
quia respectu charitatis diuinæ qua inard-
escunt, omnia alia & etiam seipsos contem-
nunt. to. 5.80, m

Angeli boni certius ista temporalia & mutabi-
lia nouerunt, quia eorum causas in verbo dei
conspiciunt: quibus causis quædam probantur,
quædam reprobantur, omnia ordinantur. Ibidem

Angeli nunquam falluntur de istis temporalibus,
quia vident in æternis atq. incommutabi-
libus dei legibus: sed dæmones falluntur,
quia de temporalibus per temporalia conie-
cturant. to. 5.80, a

Angeli sancti non per verba sonantia deum di-
scunt, sed per ipsam præsentiam immutabilis
veritatis, hoc est verbum eius vnigenitum. to.
5.101, h

Angeli trinitatem personarum & unitatem es-
sentia diuinæ melius cognoscunt, quam nos
ipsi nobis cogniti sumus. Ibidem

Angeli

I N D I V M A V G V S T I N V M

Angeli melius cognoscunt creaturam in ver-
bo quā facta est, quam in ea ipsa sciunt: ac-
per hoc et seipsos ibi melius quā in seipsis,
veruntamen & in seipsis sciunt: facti sunt
enim, & aliud sunt, quā ille qui fecit. Ibidē

Angeli sancti sicut habent permanendi æterni-
tatem, ita cognoscendi facilitatem, & requie-
scendi felicitatem. to. 5.102, c

Angeli sancti mouentur in deum motibus san-
ctis, id est piis cogitationibus, quibus ab eis
consultitur immutabilis veritas, tanquam
lex æterna in illa eorum curia superna. to. 5.
145, f

Angolorum motus ipse stabilis est, quia non
recedunt à diuina veritate, ad quam mouen-
tur tanquam ad fontem vitæ. Ibidem

Angelis quomodo loquatur deus. Non. n. sic lo-
quitur angelis deus, quomodo nos inuicem
loquimur nobis, vel deo, vel angelis. Ibid, g

Angeli audiunt non corporis aure, sed mētis,
ministri eius & nuncijs qui eius veritate in-
commutabili perfruuntur immortaliter bea-
ti. to. 5.86, a

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus
est omnipotens, & ideo simplex est, & so-
lus incommutabilis. to. 5.95, e

Angeli sunt, & post ruinam labentium perseue-
rantia suæ præscientiam acceperint qui ste-
terunt. to. 5.97, h

Quæ causa sit beatitudinis angolorum bono-
rum, & quæ causa miseriæ angolorum ma-
lorum. to. 5.117, l

Angelis permanentibus in summo bono, deus
dedit tanquam ipsius permanens præ-
mii, vt de sua permanens certi essent. to. 5.121, h

Angolorum perfectio. to. 10.59, g

Angeli confirmati in charitate. tomo. 10.
59, k

De duabus Angolorum societatibus diuersis
atq. disparibus, quæ non incongruè intelli-
guntur lucis & tenebrarum nominibus nū-
cupatæ. to. 5.102, m

Angolorum ministeria & ami-
citia erga homines.

Angelis bonis & malis quomodo vtatur deus.
to. 8.286, l, & sequen.

Angeli offerunt deo orationes nostras. to. 2.
183, a, & 187, e, to. 9.160, l

Angeli quoq. proximi nobis: & quomodo dili-
gendi. to. 3.63, k

In Angelis cura dei erga nos. to. 3.253, a

Angolorum ministeria & operationes circa
mortuos. to. 4.396, k

Minister Angelus. to. 4.396, k

Angeli ministri nostri. to. 9.160, l

Angeli mittuntur à deo ex aliqua causa, per
quos agit. to. 5.81, k

Angeli mittuntur a deo ad faciendam iustiti-
am. to. 5.34, m

Angeli beati nō sunt medij inter nos & deum.
to. 5.78, c

Angeli etiam in scriptura sancta dicuntur dii.
Eodem, g, & h. Vide, Dij.

Angolorum edictis data est lex. to. 5.85, c

In angelis persona vnius dei, non quidem per
suam personam, quæ est inuisibilis, sed cer-
tis iudicijs deus per subiectam creaturam
visibiliter apparuit. Ibidem.

Per angelos ab initio prædicatum est sacramē-
tum incarnationis, & passionis Christi, illis
quibus decuit prædicari. to. 5.64, l

De ministerio sanctorum angolorum quo pro
uidentiæ dei seruiunt. to. 5.86, a

Angolorum amicos non facit similitudo bonæ
voluntatis, & ipsis fauentibus beatificamur.
to. 5.74, m

Angeli boni & homines boni sunt vna socie-
tas propter communem finem. to. 5.240, k

Angeli sine difficultate nos adiuuant, quoniam
spiritualibus

INDEX

spiritibus motibus puris & liberis non laborant. to. 5.102, c
Angeli a deo fuerunt creati, & in creatione aliarum rerum aliquod ministerium deo prae-buerunt cetera facientis sed cuiusmodi ministerium, nescitur. to. 5.111, i
De amicitia sanctorum angelorum erga nos. to. 5.190, e
angeli dicuntur nostri, quia nos iam suos ciues habere ceperunt. Sic & Christus noster est. to. 5.240, k
In angelis sanctis diffusa est gratia, & charitas per spiritum sanctum qui datus est eis sicut & nobis. Ibidem.
angeli beati attendunt nos peregrinos, & miserantur: & iussu domini auxiliantur nobis, ut ad illam patriam communem aliquando redeamus. to. 8.210, g
angeli mittuntur ad nostram directionem. to. 9.160, l
angeli nuntij sunt domini. to. 10.133, g, & 122, b
angeli dati sunt nobis in custodiam nostram. to. 10.169, 2, b, to. 10.309, m, & sequenti.
Exempla super custodia & visitatione angelorum. to. 10.302, d, e
angeli sunt custodes nostri, & vota nostra deferunt ante conspectum diuinæ maiestatis. to. 10.126, e
Angelorum apparitiones, & adorationes.
angelorum corpora, & apparitiones. to. 1.20, d, to. 2.157, c, to. 3.57, k, l
angelos apparere hominibus, & loqui, quomodo intelligendum. to. 2.135, k
angeli quomodo mittantur, quomodo de hominibus appareant. to. 3.93, f, g
Eadem de re plura, eodem. 96, g, h
angeli quando apparuerunt Abraham & alijs, maledabant, sed non alebantur. to. 5.117, l
Tres Angeli, triformem intelligentiam scripturarum designant. to. 9.146, l
angelus quare volebat in via Moysen occidere. to. 4.245, e
angelos, quos sancti patres receperunt hospitio, ut pater de Abraham & Loth, putabant esse homines, quia eis officia humanitatis impendebant. to. 5.152, c, & sequenti.

De angelo descendente de caelo, habente ca-

thenam, & claudente draconem id est diabolum, & claudente annis mille. to. 5.187, d
Qualiter ascendant & descendant super filium hominis. to. 8.135, b, c
angeli ad Christum in obsequium mitti possunt: non in adiutorium. to. 8.184, f
Quomodo vel quando manibus portauerunt Christum. to. 8.333, m
angeli descendebant ad Christum, qui in terra erat, ad quem ascendebant qui etiam in caelo erat. to. 10.167, b, c, d, & 358, f
Quomodo angeli ascendant & descendant filium hominis. to. 10.167, b, c, d, & 358, f
angeli alternis carminibus ascendente Christo resonabant, to. 10.214, b
angeli confortant apostolos tristes de discipulis magistri sui. to. 10.224, b
angelus amictus nube, saluator noster esse. to. 9.145, b
angelus in sole stans, praedictorem in ecclesia signat. to. 9.149, b
angelos diligimus & honoramus. to. 10.247, K
angeli nos quoque diligunt. Ibidem. 247, K
angelorum cultura. to. 2.92, a
angeli quidam signis mirabilibus excitant, colendum vnum deum, quidam autem fecerunt. primis autem credendum esse apparere secundis, qui sunt daemones. to. 5.84, b
angeli quidam veterauerunt sibi fieri honorem deo debitos, in adorando vel sacrificando ab his qui sic fieri credebant. to. 5.87, g
angelus templa erigere, num pium sit. to. 10.223, g
angelos solet scriptura viros appellare. to. 10.248, f
Sicut boni angeli respuunt sibi deferri honorem diuinum, ita & mali desiderant sibi gloriam dei. to. 8.343, g, & seq.
Sicut mali irascuntur si non coluntur, sic boni indignantur si pro deo colantur. Ibidem.
angeli to. 3.190, g, & sequenti.
angeli vnus dei. to. 5.87, g
angeli. to. 5.140, c
angeli boni & mali, opera quaedam habent similia. to. 3.222, b
alia Angelorum, alia daemonum oracula. to. 3.280, l

IN DIVVM AVGVSTINVM

Angeli quomodo potuerint concumbere cum filiabus hominum. to. 4.28, m, & sequenti.
Angelorum opera, ministeria, & eius nominis ad alia translatio.
Ecclesia angelorum & nostra. to. 3.57, m
angeli indifferenter Ecclesiam significant. to. 9.143, m, & 144, e
Angeli colorum praepositi sunt super potestates aereas, & inde procedit verbum quod hic sit. to. 8.401, c
De his quae sanctis angelis & hominibus possunt esse communia. to. 5.73, m
Omnes angeli populorum, interiores homines in animo viuentes. to. 9.147, c
Homines etiam sanctissimi, quando in hac vita viuunt, angelis non aequant. to. 10.59, K, l
Angelorum consortes sancti. to. 2.60, k, & 82, f, to. 3.53, e, f, & 221, d, e
angelorum ministerio congregabuntur electi in iudicio. to. 5.210, h
Angeli non possunt dici creatores animalium. to. 4.111, e, & i
Angeli quaecunque terrena animalia rapere possunt, & constituere ubi volunt sine labore: Exemplum de Abacuc. to. 5.210, h
Angeli sancti puniunt sine ira, quos accipiunt aeterna dei lege puniendos: & miseris sine miseria compulsionem subueniunt. to. 5.76, k
Angelis vnde tremor in iudicio. to. 10.193, m, & sequenti.
Angeli in aduentu Christi crucis vexillum deferent, Christum praevienientes. to. 10.193, m
Vide crux.
adueniens Christus ad iudicium, mittit quatuor angelos ad. 4. angulos terrae. to. 10.307, m
Vide, aduentus.
angeli dicti sunt filij Seth, qui non fuerunt angeli nisi mystice, sed homines, to. 5.140, e
Christus in forma serui, infra angelos fuit. to. 5.78, e
angelus dictus est Christus. to. 6.12, b
angelus magi consilij Christus. to. 3.90, h, to. 4.32, i, to. 8.78, f
angeli dei dicti sunt homines iusti, to. 4.28, a, to. 5.140, c, to. 6.70, d, e, to. 8.255, f
Christiani. to. 4.245, m
Boni praedicatores. to. 9.16, h, in fine.
Angelus dictus est Ioannes Baptista, to. 4.28, a
Quod angeli dicantur oues. to. 8.18, i

Angeli mali.

Angeli exterminatores, & eorum ministeria. to. 1.243, m
angelorum malorum seruitus. Eodem. 247, l
De malis angelis error Manichaeorum. Eodem. 265, b
angelos infimos animaliter vivere, audacter dictum. to. 1.20, i
angeli transgressores unde in hanc detrusi caliginem, to. 3.176, a, b, & 220, e, f
angelicae ruinae causa. to. 3.219, a
angeli mali an statim ceciderint post creationem. Ibidem. c, d
angeli mali ubi facti. Ibidem. e, f
angeli mali bonis subditi. Ibidem. l, m
angeli quare post lapsum poenitentiam assequi non potuerunt sicut homines, to. 3.234, b, c, & 344, b
angeli mali peccando facti sunt. to. 6.180, e, f
angelorum casus. to. 3.53, d, & 233, m, & 150, a
Et quod homines pii succedunt in locum angelorum eiektorum. Ibidem. 37, e, to. 9.160, l, m
angelorum pars, quae lapsa est, restaurabitur ex hominibus, ut sic ciuitas illa superna non fraudetur suorum numero, ciuium: quin etiam fortassis & vberiore lateat. to. 5.226, i
Casus angelorum & hominis, to. 3.159, m
Vide, Diabolus, Daemon.
angeli quomodo erant tenebrae. to. 5.96, a
angeli peccauere. to. 5.101, h
angelis desertores. to. 5.120, f
angelicam naturam deus condidit veribilem, melius iudicis de malis benefacere, quam mala esse non sinere. to. 5.226, h
angeli ante peccatum qualiter fuerunt participes illius sapientiae diuinæ, definire quis potest. Non enim habebant talem vitam, qualem sancti angeli habent, quia scientes timor, nescientes error beatos esse utique, non sinebat. to. 5.96, a
angeli simul ut facti sunt, ei a quo facti sunt adhaeserunt: eoque sunt isti ab illorum societate discreti, quod illi in eadem voluntate bona manserunt, isti autem ab eis deficiendo mutati sunt, mala scilicet voluntate: to. 5.205, g
angelorum bonorum & malorum appetitus contrarij, non fuerunt ex diuersis principijs siue naturis, cum sint omnes angeli ab vno deo, sed fuerunt ex diuersis voluntatibus, dum alij communi bono & beatifico adha-

I N D E X

adhæserunt, alij velut bonum suum ipsi si-
bi essent, à communi bono & beatifico ad p-
pria defluerunt. to. 5. 103, g, & seq. 226.
g, & sequen.

Angeli mali, habentes elationis fastum pro ex-
cellentissima æternitate: vanitatis altu pro
certissima veritate: studia partium pro indi-
vidua charitate: superbi, fallaces, inuidi esse-
nti sunt. to. 5. 103, h

Angeli mali ab eo qui summe est auersi, & ad
seipsos conuersi, peccauerunt per superbiam.
to. 5. 104, k

angelus à deo per superbiam ad se conuersus,
& quod quasi tyrannico fastu eligens gau-
dere de subditis, magis quam esse subditus,
de spiritali paradiso cecidit. tomo. 5. 125, c
Angeli minores subuersi sunt à principe suo.
Ibidem.

Angeli mali aut minorem acceperunt diuinā
gratiam, quam illi qui perstiterunt in ea: aut
si æqualem, isti amplius adiuti peruenerunt
ad beatitudinem, illis mala voluntate cadentibus.
to. 5. 47, h

Angeli quod ante peccatum fuerunt in gratia,
non solum ex his argui potest, sed etiam ex
hoc quod de spiritali paradiso angelus cecidit,
in quo erat primus homo, & fruebatur
bonis spiritalibus. Ibidem, & 125, c

Angeli, cum sint spiritus, vtrum possint corpora-
liter coire cum feminis, aere corporati.
Et dicit hoc non audere definire, quanuis
multi fide digni dicant ab expertis se audi-
uisse, incubos mulieribus sæpe fuisse impro-
bos. Dicit hoc etiam à sanctis angelis remo-
ueri omnino, tomo. 5. 140, a

Quod angeli corpora non habeant, videtur
cum dicit, quia natura spiritus sunt: sed non
audeat temere definire, an aliqui spiritus ele-
mento aereo corporati, possint hanc pati li-
bidinem, vt quomodo valeant sentientibus
feminis misceantur. Ibidem.

Angeli, propter peccatum, detrusi sunt in ima-
huius mundi: qui est eis velut carcer, vsque
ad vltimam damnationem. to. 5. 102, h

Angeli mali, vel demones, præcipitandi sunt
in mortem secundam, post diem iudicii. to.
5. 120, f

Sunt angeli iracundiæ, quos iam non propter
iustitiam, qua non gaudent, sed propter ma-
litiæ poenā humana delectat. tomo. 8.
15, m

Angelis malis deus vtitur, non solum ad puni-
dos malos, verum etiam ad probandos bo-
nos. to. 8. 277, k

Si per angelos malos deus inflixit plagas ægy-
ptijs, vtrum etiam aquam in sanguinem ver-
terit, & ranas per eisdem fecerit, quorum
similia etiam magi fecerunt. Ibidem. 287, a
Et si quæ mirabiliter de creaturis facta sunt,
malis angelis tribuere non audemus, habe-
mus tamē sine dubitatione in scripturis quod
eis tribuere possimus. Ibidem, d, e

angelus cadens de sublimi habitatione celo-
rum, factus est diabolus, & accepit quendam
locū suū in hoc mari magno. to. 8. 400, k
Vnde, & quo deiectus sit. to. 8. 574, g

angeli mali grauius homine peccauerunt. to.
9. 113, g

Angelici hæretici, angelos colunt. tomo. 6. m
angelos animarum creatores voluerunt Seleu-
ciani. Ibidem. 4, f

Angulus de vtroque pariete gaudens. tomo. 8.
198, i

Angulus in ædificio quid. to. 10. 18, j
angularis lapis Christus. to. 6. 142, k

Angustia pro tristitia. tomo. 3. 42, k
Ibi angustia, vbi premeris. to. 8. 65, h

Melius est post paucas angustias beari, quam
post breuem lætitiā damnari. to. 10. 223, j

Angusta via. tomo. 3. 347, g
In loco angusto tria sunt. to. 10. 65, g

animus, anima.
animus quid sit. to. 1. 198, c, to. 3. 281, d

animus, vel anima, quid sit, & quid sit anima
melius. to. 8. 71, d, e

animus & anima idem sunt. tomo. 3. 290, g
De animo humano. tomo. 3. 294, h

animus, melior hominis pars. tomo. 3. 129, d, e
animus maior. tomo. 5. 9, d

Animam Varro dicit deum. to. 5. 573, d
De spiritu & anima. tomo. 3. 281, m

animus seipsum intelligit. tomo. 3. m, Ibidem.
282, b

animus vita est, sic vita carere non potest. to.
1. 193, k, l

animus nec in corpus conuertitur. tomo. 1.
194, c, d

animus non est temperatio corporis. tomo. 1.
193, l, & sequen.

animus incorporeus quantum valeat. tomo.
1. 198, c, f

animus incorporeus cernit incorporea. to. 1.
Ibidem, d

animus ad incorporeorum amorem excitā-
tus. tomo. 3. 122, b

animi extensio. tomo. 1. 72, a
In pueris motu grandescit corpus, non ani-
mus. to. 1. 200, l

animi

I N D I V V M A V G V S T I N V M

Animi vires. to. 3. 282, c
Animus à sensibilibus adducens. to. 3. 24, f

Animus sentit nihil omnino fieri sine causa.
to. 1. 156, e

animus rationalis regit, sed irrationalis cupidi-
tas regitur. to. 5. 128, d

animi æquitas melior, quàm corporis sanitas,
to. 3. 201, i

Animæ renascentia. to. 3. 4, K
De animi tranquillitate. to. 2. epist. 116

animi nostri motus quomodo à spiritalibus
sentiantur, & ab ijs afficiantur. to. 2. epist. 115.

to. 3. 288, f
Animorum coniunctio, maior est quàm loco-
rum. to. 1. 245, e

animi agricudo. to. 3. 350, m
animi humani mutabilitas. tomo. 4. 222, i, & se-
quenti. d

animus non mutatur, vt desinat esse animus.
to. 1. 192, m

Non in annis, sed in animis est perfectio. tomo.
4. 382, d, e

animus quare ad bonum tardus. to. 1. 543, h
Error animi. to. 1. 173, b

animi appetitus quomodo sit continendus.
to. 10. 21, m

animus malè conscius. to. 3. 349, d
animæ pars inferior, contra rationē insurgens,
frenari debet, & cogi seruire spiritui, tanquā
mulier viro. to. 5. 132, a

animæ, vel animi, partes vitiosas philosophi
quidam confessi sunt esse iram atq. libidi-
nem. to. 5. 127, h

animus rectissime dicitur sensus, quando seip-
sum vincit. to. 5. 128, g

Veritati, à qua est animus quod est, quatenus
ipsa est, nihil contrarium. to. 1. 117, b, c

Viua substantia & immutabilis, animus, nec si
quomodo mutabilis, propterea mortalis sit.
to. 1. 191, g

Nec si per substantiam ad defectum tendit ani-
mus, ob id interit. to. 1. 193, f, g

animus nec per falsitatem perit, veritati con-
trarij, etsi animi est cā veritas. to. 1. 194, a, b

De anima & eius origine libri. 4. to. 7. 373, b, c
& seq. Retract.

Difficilis de anima quæstio. to. 2. 260, l, m
Quæstio de anima to. 3. 196, h

animæ origo dubia. to. 3. 216, a
Et quomodo de hac Augustinus adhuc hæsitat
to. 1. 1, i, to. 3. 216, a, b

De animarum origine variæ sententiæ. to. 1.
155, k, to. 2. 10, k, & 30, i, k, & 134, g, & to.
3. 65, f, g, 212, f, & 294, c

anima, an ex propagine, vel ex noua insuffla-
tione. to. 7. 373, f, & 382, h

anima creata à deo. to. 1. 196, a, 198, d, tomo. 3.
212, d, e, to. 7. 373, e

an anima ex nihilo. to. 3. 197, b, & 212, d, & m,
& 202, b, to. 6. 208, l, to. 7. 373, e

Quod non sit de substantia dei, probatur. to.
8. 124, g

Quod sit res spiritalis, incorporea, & vicina
substantiæ dei: inuisibile quiddam, regit cor-
pus, mouet mēbra, dirigit sensus, præparat
cogitationes, exercit actiones, capit rerum in-
finitarum imagines. to. 8. 557, c

Quod non possit dici esse ex terra, propter id
quod scriptum legitur, &c. to. 8. 442, c

Verum potius facta, an facta debeat dici. to. 8.
439, a

anima vnde sit facta, & quid sit. to. 3. 199, g
animæ origo quæritur. Ibidem, m, & seq. &
212, m, & sequenti.

anima, vtrum à seipsa sit. to. 4. 185, m
Quod anima de nihilo fiat. to. 3. 292, b

animæ causalis ratio. to. 3. 200, k
animæ quando creata. to. 3. 193, d
anima facta ad imaginem & similitudinem
dei. to. 3. 292, l

animam aliquid esse. to. 1. 195, e
anima quid. to. 3. 283, k & 284, l
Quod sit ventus, non quo corpus propellen-
te sentimus, sed vita quædam qua uiuimus.
to. 8. 522, c
animæ natura, & quod non sit deus. tomo. 10.
88, g
animæ liberum arbitrium, & origo. tomo. 4.
334, d
anima non est corpus, sed spiritus. to. 1. 27, c &
sequenti.
an materia aliqua spiritalis fuerit animæ, to. 3.
197, c, d & sequen. copiose
an corpus fuerit materia animæ. Ibidem, f, g
animam non esse ex corporeo elemento. ibi-
dem, l
anima incorporea non inconuenienter dicitur
illuminari luce incorporeæ simplicis sapien-
tiæ dei. to. 5. 96, h
animæ natura simplex est. to. 1. 195, m
anima incorporea. to. 2. 30, c, to. 3. 198, l
anima pro vniuersa natura incorporali ponit-
ur. to. 1. 13, i
animarum non ideo diuersæ naturæ, quia di-
uersæ voluntates. to. 4. 189, k
animarum differentiæ. tomo. 1. 226, h, animæ
duæ. to. 6. 8, b
De anima duæ opiniones. to. 3. 212, f
anima

anima intelligibilis & intellectualis. to. 4. 212, c.
De animarum numero. to. 1. 206, i
animarum fons. to. 2. 31, a, to. 3. 213, h, & fo.
215, b
aliud est anima, aliud est ratio. to. 10. 124, c
anima & spiritus idem. to. 3. 65, h, to. 9.
260, m
anima & spiritus hominis. to. 7. 393, h, i
animam spiritus nomine generaliter dici. ibi-
dem, k, l
anima intellectiva quid sit. to. 9. 183, h
an anima habeat rationem feminis occultam.
to. 3. 216, l
animæ substantiam non crescere aut decre-
scere. Eodem. 217, f
animæ dimensio. to. 3. 284, f
Quod corpus, non animus per ætatem gran-
descat. to. 1. 199, a, b
De animæ quantitate. to. 1. 208, b, & sequen-
Retracta. 2. m
anima quomodo sit in loco. to. 3. 286, m
De animæ conformatione. to. 4. 189, i
anima reatrix. to. 3. 30, b, in fine
anima quomodo cognoscitur. to. 1. 176, f
anima à nobis videri non potest. to. 9. 187, a
Animæ dignitas & præstantia.
Animæ dignitas. to. 3, h, to. 3. 289, m
animæ præstantia. to. 3. 199, d, e, & 298, g, & se-
quentib. to. 6. 46, m, & plura in seq. to. 10.
322, d, e
anima quatenus deo similis. to. 1. 195, a
In anima quomodo sit imago trinitatis. to. 3.
125, m, & sequen. & 141, m & sequen. & 143, b
animæ peccatricis, etiam damnandæ, dignitas.
to. 1. 224, c, & sequenti.
anima quatenus deo similis to. 1. 195, b, c
anima confertur ad res conditas, & deum. to. 1.
207, g, & sequenti.
Per quid anima vnitur deo. to. 3. 285, i
anima non est pars dei, nec eiusdem naturæ cū
deo. to. 2. 39, b, to. 3. 197, k, l, to. 5. 67, l, to. 10.
108, g
anima deo minor. to. 10. 46, g
anima munda verè templum dei. to. 4. 186, h,
to. 10. 323, b
anima quomodo æterna, bona, sapiens, pulchra,
casta fiat. to. 4. 186, k
animæ cum deo comparatio. to. 3. 291, d
anima supra omnia corporea. to. 1. 195, c, d
anima carni præponitur. to. 10. 112, e
animæ, ad ea de quibus corpus constat, compa-
ratio. to. 3. 285, g
Quod sit melior quàm corpus. to. 8. 123, e
Qualibet anima vilis excellentissimo corpore

excellenter inuenitur, & nō meritis, sed na-
tura. to. 8. 556, f
Quævis peccatrix vituperabilis sit, laudabilior
tamen est omni corpore laudabili. Ibidem
anima magnum bonum, & non summè bonum
to. 10. 69, b
Anima in diuino amplexu fecundatur virtutibus.
to. 5. 85, f
anima, perfecta vt anima. to. 10. 156, f
Animæ perpetuitas immortalitas, & immutabilitas.
De immortalitate animæ. to. 1. 191, d, & sequen-
tib. Retracta. 9, d, & 47, h
Liber obscurus. Ibidem 9
animæ immortalitas. to. 1. 47, h, & 177, a, b
180, a, & sequen. c. to. 2. 30, b, to. 3. 65, h
141, c, d, to. 5. 112, i, to. 9. 210, l
Quod facta sit à deo & immortalis. to. 1.
118, a
Quod anima sit immortalis, ab adiacente im-
mortalis. to. 1. 191, d
anima non est simpliciter, sed secundum quod
immortalis. to. 10. 323, b
anima si credit, immortalis est ad vitam: si non
credit, immortalis est ad penam. to. 9. 224, c
animæ natura, per id quod immortalis est cre-
ta, sine qualicunq. vita esse non potest. Si
ma mors eius, est alienatio à vita dei in æ-
ternitate supplicij
animæ sunt perpetuæ. to. 9. 186, f
Quomodo anima est immortalis. to. 10. 322, c
anima beatissima esse non potest, nisi fuerit
sua æternitate certissima. to. 5. 96, f
animæ immortalitatem & Pythagoras credidit.
to. 1. 195, b
Plato de immortalitate animæ. to. 5. 85, f
animæ immortalitatem quidam appetens
occidit. Ibidem
Philosophi huius seculi animam immortalem
dixerunt. to. 5. 181, a, b, to. 8. 325, c, to. 10.
197, m, & 199, f, g
Animam in aliam rem non mutari. to. 1. 191, d
to. 3. 198, g, & 212, c, d, to. 9. 37, b, & 64, m
Anima iudicat de omni specie corporali, ac
hoc est melior omni corpore: & est mutabi-
lis cum melius iudicet post exercitiū quā
ante, ac per hoc non est corpus, nec est eius-
dem naturæ cum deo qui omnino est immu-
tabilis. to. 5. 67, b
anima prægnantis, quauis sic vel sic affecta
fœtum tenerum aspergere varijs coloribus
possit, vt in virgine Iacob patet, ipsam tamen
naturam solus deus facit. to. 5. 111, d
Mutabilitas

Mutabilitas animarum, exemplo Apostolo-
rum. to. 10. 200, h
Vita animæ.
Animæ vita quæ. to. 3. 350, k, 178, d, e, & to. 5.
119, d, to. 10. 77, d & 86, d.
Animæ vita & mors. to. 3. 296, m.
Anima vita est corporis, non autem sua sed
deus. to. 9. 37, e, & 186, k, to. 10. 69, c
Anima vita est alicui, & habet vitam suam,
to. 10. 322, c
anima cum secundum seipsam viuit, an recte
viuat. to. 10. 69, c, & sequentibus.
Cura animæ ne à deo deferatur. to. 9.
178, c
De cura animæ. to. 10. 303, b, & seq. anima-
rum resuscitator dominus. to. 9. 77, g
Compunctio cordis, sanitas est animarum,
to. 10. 283, i
De salute animæ. to. 10. 304, m
Animæ vires, potentia, lumen, cremen-
ta, cognitio, visio, &c.
Animæ vis infinita. to. 1. 161, i, & 196, h,
& 198, c, f
Virtutes in anima. to. 3. 198, f, g, 382, c, d,
& 286, d, e, & sequen. i, k
Animæ virtutes. to. 4. 380, i
Animæ virium consideratio. to. 9. 16, m,
anima dat vitam, potentia vero animæ diuer-
sa habent officia. to. 10. 124, c
Animæ vires. to. 3. 282, c, d. Item. 288, j,
& 291, g, h
Animæ virium, cum choris angelorum, frigi-
da collatio. to. 3. 282, f
In anima vestigia trinitatis à quo. Ibidem, g
anima non est suæ vires vel potentia, quia nō
est simplex: quia simplex est ipse qui habet
quicquid est, vt solus deus. to. 5. 96, f
Item quod sit suæ potentia, argumētum, quia
dicit voluntatem illustrari vt videat, & accē-
di vt diligit, to. 5. 125, k
animæ gradus septem. to. 1. 206, k, & sequen-
Idem. to. 3. 298, m, & seq.
animæ rationali dedit deus mentem, intelligen-
tiam, & voluntatem, to. 5. 43, c, d
anima quomodo creascit & sentiat. to. 1. 199, i,
& 199, h, i, to. 3. 217, f, g
anima nunquid ex se sciat, to. 1. 200, k
anima si æterna. Ibidem.
animam omnes artes secum attulisse, quomo-
do accipiendum. Ibidem.
Retracta. 2. m
animæ vim somnūs non adimit. to. 1. 194, f
anima an per se moueatur. to. 4. 185, c
anima repugnans sensibus. to. 1. 137, b

anima quicquid agit, tota agit. to. 3.
286, c, d
Tria esse in anima, quæ sunt vnum, mentem,
notitiam sui, & amorem. to. 3. 119, c
Licet anima sit vnus naturæ, tres tamen diuer-
sas habet dignitates. to. 9. 257, c
anima vtrum per se moueatur. to. 4. 185, c
animæ liberum arbitrium, & origo. to. 4.
334, d
animæ pro virium varietate uaria nomina. to.
3. 289, f
Definitio virium animæ. to. 3. 291, i, k
an in sit in anima vis diuinationis. to. 3. 227, c, f
animæ raptus. to. 3. 231, k, l
Cur vna anima sit alia docilior. to. 9.
187, b
anima alloquitur, docetur, & confirmatur. to.
3. 298, d, & sequenti.
anima quomodo viuificat & viuificatur. to. 9.
37, e
anima capax omnium. to. 3. 283, k
animæ lumen. to. 3. 232, g
anima à deo recedens. to. 3. 292, m
anima auertens se à lumine iustitiæ, quanto
magis querit quod inueniat contra iustitiā,
tanto plus a luce repellitur, & in tenebrosa
demergitur. to. 8. 215, i
Si ad suam lucem attenderit, tenebratur: si ad
lucem dei, illuminatur. to. 8. 363, i
Infelix est si a corpore suo petat consilium. to.
8. 556, m, & 557, c, in fine.
Quod hæc, quibus anima occupatur sub ea fa-
cta sint: si hæreat superiori, inferiora calca-
bit: si recedat a superiori, ista ei in supplicij
uertentur. to. 8. 557, e
In medio quodam loco anima rationalis con-
stituta, legem accepit, hæere superiori, rege-
re inferiorem: & regere non potest inferio-
rem, nisi regatur a meliore. Ibidem.
Quod obligata terreno amore, quasi visum
habeat in pennis, volare non potest, nisi mū-
data ab affectibus seculi. to. 8.
176, k
anima dedita temporalibus, semper exardescit
cupiditate, nec satiari potest quia multiplici
erumosa cogitatione disticta, simplex bo-
num uidere non finitur. to. 8. 8, c
anima amore mouetur, tanquam ad locum
quo tendit. to. 8. 24, i
Quod per seipsam aliquid supra se conspiciat,
& per seipsam videat: quia vt ipsa norit se, vi-
det se. to. 8. 123, f, 124, g
Non attingit quod supra se est, nisi effuderit
se supra se. Ibidem, h, & 198, e
Totum

INDEX

Totum quod pulchrum est in anima, virtus
& sapientia est: sed nec sapit sibi, nec valet
sibi, nec ipsa sibi, lux est: nec virtus: quia à
fonte veritatis recedens tenebratur, accedens
illuminatur. to. 8. 196, a
Anima carnalis scemina comparatur, intelle-
ctus viro. tomo. 3. 354, f, g, tomo. 9. 30, d, e
In malis cogitur anima corpori inseruire. tomo.
10. 204, m
Anima instar oculi omnia videt, seipsam autē
non videt. to. 9. 187, a
Quo ordine anima prouehitur ad cognitionē
sui. to. 1. 166, c, d
Sensus animæ quibus percipit deum. tomo. 1.
174, l
Anima an fuerit præcia futuri. to. 3. 200, c
Visionum animæ tria genera. to. 3. 287, l, m
Visionum animæ alia genera. Eodem. 287, b
Animæ imagines falsæ, & visus multiplex. to.
3. 287, h, i, & sequenti animæ quomodo
sciant. to. 4. 322, d
Vnde anima tanta videt in somnis. tomo. 9.
186, m
Omni animæ in seuit deus initia intellectus &
sapientiæ. to. 10. 32, l
Anima corpori colligata.
Anima tanta est in toto corpore, & in singulis
partibus. to. 1. 194, k, tomo. 2. 30, c, to. 6. 40,
k, l, to. 9. 187, a
Anima quare ubique sentiat in corpore. tomo.
1. 204, g, h
Diuiso corpore, quomodo non diuidatur ani-
ma. tomo. 1. 205, d, e
Anima an à corpore patiat, & quomodo sen-
tiat. to. 13. 3, a, & sequenti.
Animam non posse in corpus mutari. tomo. 1.
194, g
Nec somno, nec huiusmodi corporis affectio-
ne, animæ vim minui. tomo. 1. Eodem, f, &
sequenti.
Anima, an cum carne creetur, an à deo mita-
tur. to. 3. 215, a, b
Anima quomodo latuerit, & postea carni in-
serta sit. to. 3. 200, a, b
Anima an compulsa ad corpus sumendum.
Ibidem, d
Animæ coniunctio cum corpore. tomo. 3.
289, a, b
Animæ & corporis amicitia, tomo. 3. 284, a,
& 289, a, b
De corpore & anima. to. 3. 293, h
Anima domina corporis. to. 3. 350, b, in fine.
tomo. 6. 167, a
Aliud anima, aliud organa corporis. tomo. 3.

199, f
Animæ requies in hac vita. to. 3. 346, h
Anima quomodo non diuidatur, corpore diui-
so. to. 1. 205, d
Animarum numerus. Ibidem, d
Animæ, in homine, operatio varia. Ibidem, d
Anima vitur corpore, tanquam seruo, vel in-
strumento. to. 5. 85, f
Anima data est corpori nostro, vt bona faciat.
to. 5. 91, d
Fieri potest vt anima melior inferius corpore
inhabitet, deteriorq. superius. tomo. 5. 79
K, in fine & sequenti.
De natura humanæ animæ, creatæ ad dei im-
ginem. to. 5. 110, f
In anima est dolor carnis, & ex carne. Item
quod dolor, tristitiæ, & huiusmodi sunt in
anima. to. 5. 126, g
Anima dolet sine corpore, non econuerso. &
de triplici dolore animæ. tomo. 5. 214, e
Anima non recte imperat corpori, si deo ser-
uiens non subieitur. to. 5. 197, f
Plus pro anima quam pro corpore laboramus.
est. to. 9. 249, g, to. 10. 309, f, g
Anima non tantum afficitur ex carne, verum
etiam his motibus agitur ex seipsa. tomo.
5. 122, e
Animæ quomodo corporibus adherent, & ali-
mentum habent, omnino est mirus modus, & co-
prehendi ab homine non potest, & hoc ipse
se homo est, sic etiam mirum dicit modum
esse, quo spiritus alligatur ignibus æternis.
tomo. 5. 218, a
Animæ vno cum corpore mirabilis, quomodo
præstat nobis materiam diuinæ laudis.
to. 5. 248, h, & sequenti. & fo. sequenti, i, &
sequenti.
Anima omnis in corpore defectum patitur. to.
8. 299, f
Quod anima tua sit melior corpore tuo: quia
cum fuerit iusta, sit postea immortale cor-
pus tuum. to. 8. 72, d
Sic vitur corpore, quomodo cytharista plau-
rio. to. 8. 147, a
Qualia onera patiat anima cum in corpore
corruptibili agit vitam. tomo. 8. 381, c, f
Anima secundum quasdam suas partes inferio-
res perturbatur moribus secularibus, & cor-
pitudine quadam terrenorum desideriorum
non secundum eam partem quæ mens ratio-
nalis vocatur. tomo. 8. 557, d
Anima dicitur in quantum est vita corporis.
Spiritus autem, in quantum est subtilitas spiri-
talis. tomo. 3. 65, h, tomo. 9. 160, m

IN DIVVM AVGVSTINVM.

an lux dici & caligo noctis animæ quid confe-
rant vel noceant. to. 9. 187, f
Sicut deus ubiq. totus est, uiuificans, omnia
mouens, ita anima in toto corpore. tomo. 9.
257, d, e
Anima in corpore, quinario numero censetur.
to. 10. 22, g
Anima quomodo sit mortua cum uiuat cor-
pus. to. 10. 86, d
Animæ & corporis ornamenta. to. 10. 104, l
Animæ & carnis differentia. to. 10. 113, e
Anima humana omnium creaturarum naturā
participat. to. 10. 103, b
In bonis cogitur animæ inseruire corpus. to.
10. 304, m & sequenti.
Anima inuisibilis, melior est corpore visibili.
to. 10. 199, f, g
Corpus humanum visibile, per animam inuisi-
bilem videt. to. 10. 199, f
Anima hominis.
De anima opiniones duæ tractatæ, anima ex
traduce, an singula singulis creentur. to. 1.
9, h & 27. c. to. 3. 213, f, g, & sequenti.
Anima hominis quomodo creetur. tomo. 3.
65, f, g
Anima infunditur. Ibidem, h
Anima imago dei. to. 3. 69, a & 292, l, m, tomo.
4. 350, a
Anima & spiritus, idem sunt in homine. to. 3.
65, h & 200, h, i & 282, l & 294, g
Anima rationalis & intellectualis. to. 3. 352, f,
to. 5. 82, f
Anima gradus, etiam in homine, tres sunt. to.
5. 61, g
Animam talem creauit deus adæ, quod per ra-
tionem atq. intelligentiam omnibus esset præ-
stantior animalibus. Et animam illam dicit
statum, quā siue tunc insufflando, siue prius
fecerat. to. 5. 110, c
Factus est homo in animam viam, cur dictū
sit. to. 3. 199, b, to. 5. 118, d
Anima hominis qualis. to. 5. 110, c
Singulorum animæ singula. to. 2. 21, i
Animæ duæ non sunt in homine. to. 2. 65, g
Anima mulieris vnde. to. 3. 211, h, i
Quæstio, de anima mulieris, difficilis. tomo. 3.
213, m
Anima cur datur mox morituris. to. 2. 31, b
De anima & baptismo infantium, opiniones.
to. 3. 215, l & sequenti.
De vniuersali uia animæ liberandæ, quam Por-
phyrius male quærendo non reperit, &
quam sola gratia Christiana referauit. to. 5.
92, a

animam bonam aut malam sortiri, quomodo
intelligendum. tomo. 3. 213, i, & sequenti. &
215, b, c
Varia animæ in homine operatio. to. 1. 206, i, k
Anima vna credentium, quomodo accipiendū.
to. 3. 135, i, k & 355, l
Nihil infirmius est anima nostra, posita in me-
dis temptationibus seculi. to. 8. 322, f
anceps est inter confessionem infirmitatis, &
audaciam præsumptionis: ideo in viroque
periclitatur. to. 8. 60, k
Anima quando sit prægnans, vel lactans. to. 8.
118, a
De anima nostra quicquid vult deus facit, quā
in manu eius est. to. 8. 81, f
Quod decora esse non possit, nisi confessa ei
fuerit fœditatem, qui semper pulcher est.
to. 8. 339, a
Quomodo eripatur, sicut passer, de laqueo vel
quantum. to. 8. 482, d
Quo semper sit in manibus. to. 8. 458, e
Anima iusti, sedes est dei. to. 8. 142, i
Anima agitur, transitur, transitura ad cōtem-
nenda terrena. to. 8. 363, g
Quid amplius habeat anima humana quā pe-
coris. to. 8. 48, m
Animam propriam possunt homines ponere,
sumere autem non. to. 9. 75, i
Animam ponere, mori est. Ibidem.
Animam multi habent mortuam. to. 10. 17, k
Anima uniuscuiusq. non est discernenda nobi-
litate, sed opere. to. 10. 126, i
Anima pia, mater Christi. to. 6. 256, l, m
Anima fidelis est sanctuarium Dei. tomo. 9.
169, i
Pater, filius, & spiritus sanctus simul habitant
animam fidelem. to. 9. 241, i
Anima debet seruire deo. to. 10. 36, e
Tria sunt animæ nostræ necessaria. tomo. 10.
152, m
Anima verbo dei est pascenda. to. 10. 154, d
Anima nostra aut à legitimo rege regitur, aut à
tyranno vastatur. to. 10. 169, m
Animam suam amare vel odire, quid sit. tomo.
9. 81, e
Confidentia animæ amantis deum. tomo. 9.
174, b, c
Amor animæ suæ.
Animam pro fratribus ponendam subtiliter ex
scripturis concludit Augustinus. tomo. 9.
74, i
Minus est omne, quod anima amare potest, p-
ter deum. to. 10. 48, g
De eo quod dominus dicit in Euangelio,
Qui

INDEX

Qui amat animam suam, perdet illam. to. 10.
112, c, & sequenti.
Et quomodo simul vera ista sententia.
Nemo unquam carnem suam odio habuit,
Ibidem.
animam nostram amare & odire quatenus de
beamus. to. 10. 112, m, & seq.
Propter domesticas occupationes, non est ne-
gligenda anima. to. 10. 153, m
Plus amanda est anima quam corpus. to. 10.
274, c, d
Anima Christi.
Anima Christi vnde sit. to. 2. 134, g to. 3. 215, d
Anima Christi non ex traduce Adam. Ibidem, g
An Christus in lumbis Abraham, secundum ani-
mam. Ibidem, h, i
animam rationalem Christus habuit, ut ceteri
homines. to. 8. 48, m
Idem probatur & officiis naturalibus, & scri-
pturarum testimonijs. Ibidem, 49, b
anima Christi quibus malis repleta fuerit. to.
8. 316, h
Querentes animam Christi cur culpentur, cum
alibi arguantur non requirentes eam. to. 8. 78.
h, & 105, c, f, & 117, f, & 246, a & 541, l in fine.
anima Christi quare tristis. to. 10. 186, k
Quare christi anima tristis veniebat ad mor-
tem. to. 10. 276, g, h
animam suam quomodo posuerit Christus. to.
9. 75, g, h
animam Christi nunquam dimisit diuinitas.
Ibidem, h
error circa animam Christi. to. 10. 201, h
Error circa animam. Ibidem
De animae origine opiniones tres. to. 3. 212, a
& to. 4. 334, d
anima non ex traduce. to. 2. 11, c, & 29, i & 33.
c, & 215, a to. 3. 211, i, k & fo. sequen. d, to. 6.
210, c, to. 7. 236, i
De origine animae, quaestio obscurissima. to. 2.
epist. 157. to. 3. 196, h, i
animae ex coelo lapsa. to. 19, h, to. 2. 29, i
Errores circa creationem animarum. to. 10.
223, b
animam quidam dixerunt esse aeream, non va-
leantes cogitare incorporea. to. 5. 96, h
Vera de animabus opinio. to. 6. 50, f
animas hominum fuisse ante corpora, Plato
docuit. to. 3. 133, i
Contra argumentum Platoniorum quo ani-
mam humanam asserunt deo esse coaeterna.
to. 5. 91, h & sequenti.
Opinio quorundam reprobari, dicentium ani-
mas ante corpus conuersatas in coelo. to. 10.

63, b, & sequenti.
an, iuxta Platonem, anima peccavit ante hanc
vitam. to. 1. 211, f, to. 2. 33, c, to. 7.
216, h
animam dixit hominem Plato, corpus vero
organum vel domicilium. to. 1. 248, k
animas ante corpora fuisse, & pro meritis opo-
rum in corpora mitti, error notatus. to. 1. 9.
h, to. 3. 194, h, i, & 213, h
animas ob delicta alibi commissis, in corpora
detrudi, iuxta Platonem. to. 7. 216, h
animas reuolui vsq. ad corpora bestiarum, di-
xit Plato, sed differentia posuit inter animas
sapientis & aliorum. to. 5. 91, c, & 117, f
animas quidam Platonici ex terrenis corpori-
bus, moribundisq. membris esse dixerunt.
to. 5. 214, l
De opinione Platoniorum, qua putant ani-
mas hominum daemones esse post corpora.
to. 5. 77, m
animam esse quintum corpus, dixit Aristote-
les: Plato vero, bullum. to. 5. 234, d
animas peccasse scribit Origenes, & ideo cor-
pora mundi producta fuisse, quibus quali-
tate carceribus allegaretur, sed error est, de quo
plurimum admiratur August. to. 5. 101, h
anima non est ex dei substantia: contra Mani-
chos. to. 1. 266, c, & 273, m to. 2. 36, i, & se-
quenti. b, c, to. 3. 197, k, l, & 198, k, & 292, f
& sequenti. to. 4. 15, f, & fo. 350, a, to. 6. 208, h
animam ex traduce, & corpoream, Tertullia-
nus putauit. to. 2. 214, d, e to. 3. 217, d, to. 4.
10, g, h
Post mortem verti in daemone. Eodem. 10.
d, & i
animam ex transfusione generari, Luciferiani
dicunt. Eodem. 10, e
Error opinionum de anima. to. 3. 123, c
animae quando creata. to. 3. 193, d, e
animas non esse filias angelorum, to. 3. 212, m
& sequen. d, e
animam ex atomis esse, & in easdem post mor-
tem solui, Lucretius scripsit. to. 6. 31, h
animam ex substantia dei Manichaei asserunt.
to. 1. 14, i, k, to. 6. 93, b, & 46, m
Et Priscillianista. to. 4. 12, k, to. 6. 93, b Gno-
stici item, to. 6. 4, m
animae duae Manichaeis. to. 1. 235, m to. 6. 6, g
& 49, a, & 76, m
animarum demigratio secundum Manichaeos.
to. 6. 6, c, & 73, c, d, & sequenti. b, c
animarum resurrectio secundum Manichaeos.
Ibidem. 71, k
animarum creatores, angelos dixerunt Seleu-
ciani

IN DIUVM AVGVSTINVM.

animam non esse imaginem dei, haereticis. to. 6. 8, i
6, 9, d
animas sceleratorum conuerti in daemones, &
in quacunque animalia, existimantes. Ibi-
dem, & 12, d
De duabus animabus, contra Manichaeos. to. 6.
46, m, R tract.
Quod animae duae non sint in homine, to. 3.
65, g, & 294, d, to. 6. 46, m
De opinione eorum qui rationales animas triu-
generum esse dixerunt, id est, in dijs celesti-
bus, in daemonibus aereis, & in hominibus
terrenis. to. 5. 69, b
anima partem non intellectualem, sed spirita-
lem, qua corporaliu rerum capiuntur ima-
gines, dicit Porphyrius, per quasdam theurgi-
cas consecrationes idoneam fieri, atq. apta
susceptioni spirituum & angelorum, ad uide-
dos deos. to. 5. 2, m, & seq.
animam non posse esse beatam nisi exuto cor-
pore, philosophi contendunt, contra quos
disputat. to. 5. 108, b
Philosophi dixerunt animas propter peccata,
in carcere post mortem detineri. to. 10. 197,
m, & sequen. & 199, h
Errores uarii philosophorum, de felicitate vel
infelicitate animarum post mortem. to. 10.
198, a, 199, i, k
Error Pythagoreorum, de transitu animarum
immundarum. to. 10. 199, i
Confutatio errorum philosophorum, circa
beatitudinem animarum post hanc vitam.
to. 10. 199, k, & sequen.
animae quo reuoluantur, opinio. to. 5. 91, c
animarum circumitum, quae isti ponunt osten-
dit esse impossibile, per beatitudinis abla-
tionem. to. 5. 109, b
animae quomodo intelligantur a corpore sol-
ui, & iterum reuerri, ac visa referre. to. 9.
187, g, h
Obliuio miseriarum seculi, faciebat animas
beatas ad corpora velle reuerri secundum phi-
losophos. to. 10. 199, i, k
Iupiter uel Hecate, secundum philosophos, est
anima mundi. to. 10. 200, a, b
anima exuta.
Exitus animae a corpore. to. 9. 210, l
Tremendus est animae a corpore exitus. to. 9.
252, i
animarum locus post mortem, vsq. ad iudiciu
futurum. to. 3. 63, m
animarum locus an corporalis. Eodem 202, h, i
anima corpore exuta, quo feratur, to. 3.

232, g, h
anima quo reuertatur, quo corpus, to. 1. 9, h,
to. 2. 10, b, & 33, c, & 214, f, g, to. 3. 213, l
animarum sedes occulta. to. 4. 319, d, e
De animarum secretis receptaculis, in quibus
requiescunt corporibus exuta. to. 5. 106, i, &
sequenti.
animarum receptacula non erunt nisi aeternu
gaudium, & aeternum supplicium, to. 5.
221, R
animarum diuersa receptacula, to. 9. 78, d
animae vita post mortem. to. 4. 84, d
animae exuta. to. 6. 193, K
Vide de mortuis.
De philosophis qui animae separationem a cor-
pore putant esse poenalem, cum Plato indu-
cat summum deum dijs minoribus promit-
tentem, q. nunquam sint corporibus exuen-
di. to. 5. 115, g
anima soluta corpore, qualis. to. 1. 208, l
Status animae decedentis a corpore. to. 9. 219, i
~~Animae quomodo sciunt quaedam uiuentium.~~
to. 4. 322, c
De impietate eorum, qui asserunt animas sum-
mae vereq. beatitudinis participes iterum at-
que iterum per circumitus temporu ad eas-
dem miseras laboresq. redituras. to. 5. 109, b
~~Quod non reuoluantur in pecora.~~ to. 8.
564, c, d
animas cum corporibus mori dicentes, to. 6.
10, g
anima rapta visione spiritali & intellectuali.
to. 2. 227, k, l

Animae sanctorum, & damnatorum.
De animabus bonis, ac malis. to. 6. 49, a
animae iustae a corpore separatio. to. 9. 205, a
animae sanctorum ante passionem. to. 3. 69, k
animae sanctorum post ascensionem. Ibidem
animae peccatorum in inferno. Ibidem
animae iustorum ante resurrectionem Christi
ubi. to. 4. 119, b
animae piorum in sinu Abraham securae expe-
ctant iudicii diem. to. 8. 92, h
Quomodo animae beatae sunt nunc in coelo, &
quomo-

I N D E X

quomodo futurae sint resumptis corporibus. to. 9. 187, l
Quomodo animae beatae possunt audire preces uiuentium. Ibidem, g
Anima beata. to. 5. 91, f
Animae piorum à corpore separatae, in requie sunt: impiorum autem, poenas luunt, donec istarum ad aeternam vitam, illarum uero ad aeternam mortem, quae secunda dicitur, reuiuiscant. to. 5. 113, l
Animabus beatorum melius esse cum corporibus suis incorruptilibus, quae desiderant & expectant. to. 5. 113, a, & 117, d
Animae beatorum non desiderant corpora sua nisi impasibilia, aduersus Platonem, & Virgilium. to. 5. 236, m
Animae martyrum quomodo adsint periclitantibus, negat se posse definire Augustinus, to. 4. 322, e, f
animae beatae quomodo norunt seipsas. tomo 3. 144, b
~~animae beatae non separantur à corpore.~~
~~animae beatae non separantur à corpore.~~
De actu animae sine corpore, de quo uis prodigiosa. to. 2. epist. 101.
Anima an suscitari possit sacris magicis. to. 4. 225, col. 4. & fo. sequen. col. 1.
Animae defunctorum quomodo uiuentibus appareant. to. 4. 321, c
~~animae defunctorum quomodo uiuentibus appareant.~~
animae piorum requiescunt in pace. Ibidem, m, & sequentia.
Animae uniuersalis liberatio, est in fide Christiana. to. 5. 92, a
In die commemorationis animarum fidelium defunctorum: Sermones tres. to. 10. 272, i
animae parentum quomodo coluntur. to. 5. 5, l, & sequentibus.
Animae peccatrices, & damnatorum.
animae reatus unde. to. 1. 238, f, g, to. 3. 31, e, f
anima quibus rebus seducitur. tomo. 1. 238, k
animarum medicina. Ibidem. 299, b, c
Vide infra, animae medicina.
Quare etiam damnandas animas curat deus. to. 1. 224, c
Etiam in anima impiorum est aliqua dei imago. to. 3. 141, c, d
Quod peccatrix anima numeros agat & numeris agatur. to. 1. 139, i
anima quantumcunque uitiata praeponeatur omni corpori sicut aurum sordidum omni argento. to. 5. 76, e
anima sua culpa lapsa, sola dei misericordia

liberatur. to. 2. 313, e, f, tomo. 3. 211, e, f
anima à deo recedens. to. 2. 292, m
anima incommoda prosequitur, in perditionem usus sensitiuae, & partis intellectiuae, & huiusmodi, propter quem beatitudinem in hac uita impossibilem ostendit. to. 5. 75, l
anima, licet immortalis sit in se, nihilominus mori cū à deo deseritur. to. 5. 55, f, & 112, l
anima tanto minus subditur deo, quanto minus deum in ipsis suis cogitationibus concipit: & tanto minus anima subditur caro, quanto magis aduersus spiritum concupiscit. to. 5. 188, h
Pagani anima, fornicaria est, Christiani malis adultera. to. 10. 2, c, d
animarum perditio lugenda. to. 4. 385, m
Quae anima tradenda sit bestiis. to. 8. 268, m
anima uiuens mortua. to. 9. 75, f
Misericordia animae, quae Christum non amat. to. 9. 172, f
Tortores animae duo, timor & dolor. tomo. 10. 35, i
anima à duobus occiditur. to. 10. 49, l
anima peccatrix olla aenea comparatur. tomo. 10. 99, a
anima uirginitas in quo corrumpatur. tomo. 10. 111, e, f
adultera anima peccatrices. to. 10. 113, l
anima hominis rebricitat curis, ut facillime impleatur nummis. to. 10. 150, h
Non nisi per carnem anima peccat. to. 10. 240, l
anima infidelium quomodo mortuae. tomo. 2. 113, h
De miseria animae. to. 10. 313, e, f
anima peccatrix & peccatorum in fine ditionis praetio. to. 9. 205, f
anima peccatrix à corpore separatio. Ibidem
anima quae à deo excidit, quis transitus. tomo. 10. 46, g
anima quae post baptismum peccauit, an illi quando exeant de gehenna. to. 4. 227, m, & sequent.
animam ab inferno reuocare, solius diuinae potentiae est. to. 10. 179, g
animas erunt Christus de inferno, quamquam ibi nunquam fuerint. to. 8. 313, f, g
Anima brutorum.
anima uetegabilis. to. 1. 247, h, i
Ne in animam quidem irrationalem rationalis anima conuertitur. to. 1. 194, l
Pecora habent animas. to. 10. 203, m
anima quadoque non secundum id quod rationalis sed secundum id quod animans corpus animalis dicitur.

I N D I V V M A V G V S T I N V M .

dicitur. to. 8. 410, h
anima brutorum, mortales. to. 3. 65, g, h
anima quae proprie in animante dicitur, tomo. 4. 185, b, c
De his qui sola rationalia animantia partes esse uiuus dei asserunt. to. 5. 33, e
anima mulsae praestantior sole. to. 6. 47, e
Anima in genere.
anima uita & mors. to. 3. 49, g, h, & 141, c, d, & 271, h, i, & 296, m, & 350, k, to. 5. 200, i, to. 6. 186, g, h, to. 10. 5, b
anima lumen deus. to. 3. 232, g
Medicina animae est, credere in deum, to. 1. 239, b, c, to. 10. 50, b, & sequen. & 104, i
anima causa omnis religio. to. 6. 32, d
anima non sic suscitatur quomodo corpus. to. 8. 254, d
Quod resuscitata, absente deo, non uiuat, licet corpus uiuat. to. 8. 94, m
anima uelut. to. 10. 116, e
Gaudium animae. to. 9. 173, f
Bonae animarum affectiones, ab illa diuina luce, quae non afficitur, afficiuntur, tomo. 10. 142, d, e
Desiderium & scitis animae in deum. to. 9. 171, c, & 172, g, h, i
animam violans reus erit sanguinis christi. to. 10. 189, a, b
Anima de quibus dicitur, & quae animae nomine appellantur.
anima pro uita, to. 1. 193, k, to. 3. 33, k, & 43, d, & 44, c, to. 4. 74, g, h, & 76, a, & 399, c, d, & 411, h
anima pro homine, per synecdochen. to. 337, m
in fine. & fo. sequen. d, & 43, d, e, & 112, h, to. 4. 40, i, & 209, k
anima dicitur spiritus nomine, to. 3. 213, i, k
anima dicitur carnis nomine. to. 3. 49, f, g, & 214, d, e
anima dicitur cordis nomine. to. 3. 212, f
anima pro corpore. to. 2. 215, i
anima terra dicitur. to. 3. 159, g
anima quomodo dicatur sanguis. to. 6. 59, k, l, & 202, m, & sequen.
anima nauicula dicitur. to. 10. 160, c
animaduersio vindicantis est. to. 8. 270, a
animantia bruta quomodo cognoscant. to. 1. 204, b, c
animalium cognitione necessaria. to. 3. 10, h, i, & sequen. & 171, g, h
animal irrationale utrum beatum esse possit. to. 4. 185, b
animantia perniciose cur creata. to. 1. 270, k
animalia terrestria, & aquatica. to. 3. 176, i, k

animalia aquatica. to. 3. 235, R
animalia à philosophis. Ibidem.
animantes soliuagae, & gregales. to. 5. 110, m
animalium benedictio. to. 3. 177, h
animalium tria genera: immortale rationale, ut angelus: rationale mortale, ut homo: irrationale mortale, ut brutum, to. 5. 78, a
animalia praecedunt nos in multis, licet omnia praecedamus per rationem. tomo. 5. 69, g, h
animalia quae minus habent molis, plus habent admirationis. Ibidem.
animalia cuncta mortalia, inter quae homo principatum tenet, dixerunt Platonici facta à dijs, iussu uel permisso summi dei. tomo. 5. 111, m
animalium ponit Plato tria genera, in quibus est anima rationalis, scilicet deos, homines & daemones in aere. to. 5. 69, b
animalia quaedam non solum uiuunt in igne & aquis calidis absque dolore, imò etiam uentantur illis elementis suae naturae conuenientibus. to. 5. 213, f
animalia quaedam sic habent sexum, ut tamen non generent, to. 5. 142, a
animalia bruta quaedam, licet de putrefactione nascantur, nihilominus generant ex concubitu: ut mulsae, & huiusmodi. Ibidem.
animalium foetus diuersi coloris possunt daemones procurare, diuersa obijciendo phantasiae. to. 5. 169, d
animalia, etiam noxia, erant in paradiso terrestri, ipsis tamen hominibus subdita & innoxia. to. 5. 125, d
animalia omnia non fuerunt in arca Noe. to. 5. 142, a
animalia in insulis post dilunium fuerunt & poterant ibidem nasci de terra, propter ministerium. to. 5. 145, i
animalia, subdita hominibus, dicit subito effera fuisse, dominis suis fuisse fugientibus ab eis ex terrore. to. 5. 28, f
animalium immundorum prohibitio, quid significet. to. 10. 117, m, & seq.
animalia munda & immunda. to. 10. 111, h
De animante rationali. to. 5. 33, e
Et quod sola sint partes dei. Ibidem.
~~animantia quare adducta ad Adā.~~
animantia quare adducta ad Adā. to. 3. 209, d
In medio duorum animalium, &c. exponitur. to. 5. 177, c
Quatuor animalia apocalypsis quid significent. to. 9. 142, l
H 3 christus

INDEX

Christus quatuor animalium figuram in se ex-
presit. to. 10. 207, f
Animal beatissimum sempiternum dixerunt
Platonici esse mundum, solem & stellas. to.
5. 90, m
Anna, gratia eius interpretatur, & quid signi-
ficet. to. 5. 158, a, & deinceps.
Annæ duæ memorabiles. to. 2. 189, d, e
De Annæ cantico matris Samuelis, per quem
significatur Ecclesia dei, & ciuitas, propheti
eo locuta spiritu. to. 5. 158, l
Annæ canticum exponitur. Ibidem.
Anna mox natum talem vidit. to. 5. 72, a
Anna vidua agnouit virginem matrem. to. 10. 128, l
Anna vidua magni meriti fuit, meruit enim
videre Christum puerum. to. 10. 131, m
Christus quare ad Annam primum ductus
est. to. 9. 115, b
Annas & Caiphas vicissim suos annos age-
bant. Ibidem, h
De annulis suspensis, & virtute magnetis. to.
5. 214, g
Annulorum aureorum tres modij Carthagi-
nem misit. to. 5. 44, b
Quod annuncietur, longè postis annuncia-
tur. to. 8. 31, f
In festo annunciationis dominicæ sermones
tres. to. 10. 62, l, & sequen.
Anni stant in vita æterna, hic autem tran-
seunt & pereunt. to. 5. 159, g
Annus quot diebus constet. to. 3. 174, c
Annus bissextus. Ibidem.
Anni vitæ humanæ. to. 4. 29, h
Non in annis, sed in animis est perfectio. Eo-
dem, 382, d, e
Anni seculi quot sint. to. 8. 328, b
Cur pro magno apud homines, & ante deum
pro nihilo habeantur. Ibidem.
Cum multi intra septuaginta annos gerant in
firmisimam & erumnosam senectutem, &
sepe vltra octoginta annos senes mirabili-
ter vigere probentur, cur dicitur dies anno-
rum. to. 8. Ibidem, c, d
Anni nostri, quos hic duemus, in gemitibus
sunt non in claris vocibus. to. 8. 56, m
Quod non addantur crescentibus, sed subtra-
hantur exemplum. to. 8. 56, m
Anni nostri quia mutabiles sunt, anni æterni
cogitandi. to. 8. 279, k, l
De anno solari, de alio anno lunari, item de
bissexto. to. 5. 134, m
De annorum numero diuerso durationis mû-
di, secundum nos & Hebræos. to. 5. 134, f

De annorum discrepantia inter nostros codi-
ces, & Hebræos. circa vitam hominum ante
diluuium, cuius causam dicit se ignorare.
Ibidem, h
De parilitate annorum, qui iisdem quibus nû-
spacijs, & in prioribus seculis cucurrerunt
to. 5. 135, K
De falsitate eius historiarum, quæ multa milia an-
norum præteritis temporibus adscribit. to.
5. 106, m
Annorum numerum continet ordo personarum,
qui dirigitur ab Adam vsque ad Noë, &
à Noë, vsque ad Abraham,
anni ab Adam vsque ad diluuium. to. 5. 138, l
Cur deus dicat, Nō permanebit spiritus meus
in hominibus istis, quia sunt caro: anni illi
rum centum viginti, & cætera. to. 4. 303, e
Anni mille & lxxij. fluxerunt à diluuiio vsque
ad Abraham, secundum vulgatam ædifica-
tionem. In hebræis autem codicibus 106 sunt
pauciores. to. 5. 146, b
Annos decem antiquitus valuisse pro vno de
nostris, quidam dixerunt. Et ideo non tar-
tum vixerunt primi homines quantum in
scriptura sonare videtur. Hanc opinionem
destruit. to. 5. 134, m, & sequen.
An in dinumeratione annorum, Hebræorum
magis quam septuaginta interpretum sit se-
quenda authoritas. Ibidem.
De differentia qua inter Hebræos & nostros
codices videntur annorum numeri differ-
nare. to. 5. 134, e, & sequen.
De Aegyptiorum mēdaciissima vanitate, quæ
antiquitati scientiæ suæ centum milia alen-
bit annorum. to. 5. 180, p
Anni quadraginta sex templi extructi, allego-
ricè. to. 2. 99, k, m
Anni Aegyptiorum breues, quaternis mensi-
bus finiuntur. to. 5. 106, b, & 145, b
Archadum anni. to. 5. 135, b
Annus magnus, quem vulgò Platonis voca-
nt. to. 3. 163, b
Annorum numerum, quo mundus durabit
quid frustra computant, cum nostrum non
sit nolle tempora vel momenta. to. 5. 185, e
Per annos 365. dixerunt antiqui idolatriæ de-
bere durare religionem Christianam. Ibidem, k, & seq.
Verum possint dici anni sine annis. to.
mo. 8. 109, h
Anni mille, quomodo sint ante deū sicut dies
hesterna quæ præterijt. to. 8. 328, m
Anni dei in generatione generationum qui
sint. to. 8. 321, g, h
Anni

IN DIUVM AVGVSTINVM

Anni dei, qui non deficiunt, quales sint. to. 8.
475, d, e
Anni nostri veniunt vt eant. to. 10. 2, f
Anseres edaces. to. 6. 43, c
Antæus terræ filius, quem necauit Hercules.
to. 5. 171, l
Ante dicitur dupliciter, scilicet æternitate &
tempore. to. 5. 111, l
Antenna arbori suspensa crux Christi. to. 10.
148
Antropomorphitæ hæretici, deo corpus tri-
buebant. to. 6. 8, d
Antropomorphitas perstringit. to. 1. 249, k
Contra antropomorphitas. to. 2. 157, h, &
165, h
Vide, Vadiani.
Leuius peccant Manichæi *argum. p. 174.*
to. 6. 41, g
Anticategoria. to. 7. 95, i, & 94, i
Quid de Antichristi aduentu Apostolus præ-
dixerit. to. 2. 106, g, h, to. 5. 206, e
Tempus aduentus Antichristi. to. 9.
159, g, h
Non veniet Antichristus, nisi prius discessio
omnium regnorum fiat ab imperio Roma-
no. to. 9. Ibidem, i
Christi saluatoris aduentum præueniet Anti-
christus. to. 10. 193, l
Enoch & Helias propheta, mittetur ante An-
tichristum prædicaturi. to. 9. 259, l
In conceptione Antichristi diabolus simul
in vterum matris eius intrabit. to. 9.
259, e
Antichristus in peccato totus concipietur, &
in peccato nascetur. to. 9. 259, d
Antichristus in Babylone nascetur. to. 9.
Ibidem, f
Antichristus nascetur de tribu Dan. to. 9.
259, d
Diabolus totam Antichristi matrem replebit,
circundabit, obumbrabit interius exteriusq.
possidebit. to. 9. Ibidem, e
Antichristus in Berisaida & Corozaim nu-
trietur, & conuersabitur. to. 9. 259, f
Antichristus omnes artes magicas docebit.
to. 9. Ibidem.
Antichristus per artem magicam mirabilia &
innumera stupenda faciet. to. 9. 159, h, g
Antichristus gloriam suam est quæsiturus.
to. 9. 54, a
Antichristus idololatriam renouabit. to. 9.
259, d
Antichristus mittet prædicatores ad quatuor
partes mundi. to. 9. Ibidem, f

Antichristus templum Hierosolymitanum in-
staurabit. to. 9. 259, f
Antichristus locis per quæ Christus ambula-
uit destructis, filium dei se nominabit. to. 9.
Ibidem.
Super omnes deos gentilium extolletur Anti-
christus. to. 9. 259, k
Plerique Christiani, etiam electi, uisus Anti-
christi mirabilibus, dubitabunt an ipse sit
Christus. to. 9. 259, g
Omnes Iudæi confugient ad Antichristum.
to. 9. Ibidem, k
Antichristus veniet facturus contraria Chri-
sto: imò quæ Christus fecit destructurus.
to. 9. 259, c
Antichristus regnabit per tempus & tempora,
& dimidium temporis. i. tribus annis &
dimidio. to. 5. 109, i, k, to. 9. 149, i
Antichristum Christus veniens interficiet spi-
ritu oris sui. to. 5. 203, h
Diabolus tempore Antichristi soluetur. to. 9.
149, a, & c
Per Antichristum diabolus solutus, in omni
sua virtute, mirabiliter quidem, sed menda-
citer operabitur. to. 5. 206, k
Antichristus, vel diabolus per eum seducet gen-
tes, etsi iusto dei iudicio, tamen maligno
suo concilio. Ibidem.
Antichristi signa & prodigia, vtrum mendacia
dicantur, quia sensibus sunt illusura, vel
quia ad mendacia trahant, tunc melius
apparebit propter quod horum dictum sit.
Ibidem.
Antichristus in quo templo sedere debeat, vel
in destructo, scilicet ædificio Salomonis,
vel in Ecclesia, non determinat Augustin.
to. 5. 206, f
Antichristi aduentus sciri non potest. Ibidem, h
Antichristi moram quæ tardat venire, innuit
Thessalonicenses sciuisse, sed nos nescimus.
to. 5. 185, g, & 206, g
Antichristum dicit secundum quorundam opi-
nionem debere reuelari imperio Romano
cessante, quod aperte tunc Apostolus dice-
re noluit, ipso imperio in suo vigore ma-
nente. to. 5. 208, g, & seq.
Antichristi persecutio. to. 5. 185, e
De Antichristi persecutione qua soluetur dia-
bolus. to. 5. 201, m, & seq.
Antichristus terrore, muneribus, & miraculis
eriget se in fideles. to. 9. 259, g
Antichristi tribulatio tribus annis & dimidio
durabit. to. 9. Ibidem, h
Antichristus post tres annos & dimidium præ-
dicatio.

I N D E X

dicationis Enoch Helix, eos occidet. to. 2.59, l
Antichristus excitabit persecutionem in Christianos ubiq. terrarum. ibid. m
Tormenta Antichristi in Christianos. to. m. 9. 259, f, & m
Antichristi tempore talis erit tribulatio, qualis non fuit ab initio mundi. tomo. 9. ibidem, g
An ante tempus persecutionis Antichristi mille anni annumerandi sint. to. m. 5. 203, h, & deinceps.
Antichristi tribulatio signata est in timore Abraham, quem habuit circa solis casum. to. 5. 150, f, g
Antichristum occidet Christus. to. 5. 185, c
Antichristus. to. 5. 151, m, to. 10. 38, l
Antichristus, magnus. to. 6. 206, h
Antichristi, omnes contra disciplinam Christianam uiuentes. to. 7. 143, f, & 147, m, & 155, e, to. 9. 128, l, m
Antichristus, idest, contrarius Christus. to. 9. 128, f
De Antichristo tractatus. to. 9. 259, c
De Antichristo prophetice exponitur, Constitue domine legislationem, &c. cum versibus sequentibus. to. 8. 25, l, m
Antichristus vim habebit in imperio, dolum in miraculis. ibid. 16, e, in fi.
Vnusquisq. ex voluntate sua est Antichristus, vel cum Christo. to. 9. 128, h
Antichristi multi præcesserunt. to. 9. 152, d
Qui contra iustitiam uiuit, Antichristus est. ibidem.
Antichristus, dicitur contrarius Christo. to. 9. 128, f
Antichristus pseudopropheta nuncupatur. to. 5. 204, m, & seq.
Antichristus, refuga vocatur. to. 5. 206, g
Antichristus iniquus nuncupatur. to. 5. 206, i
Antichristus dicitur homo peccati, & filius perditionis. to. 9. 259, f
Antichristus filius diaboli dicitur, in quo erunt omnes thesauri malitiæ absconditi. ibidem, k
Anticipatio in scripturis. to. 3. 40, c
Vide, Prolepsis.
Antiochus: Platonius, scæneus. to. 1. 154, a
Philonis auditor. ibid. 146, c
Antiochus Ascalonita, ex vetere academia. to. 1. 154, a
Antiochus rex Syriæ. to. 5. 182, b
Antiochiæ primò appellati sunt discipuli Christiani. to. 7. 80, i

Antiphrasis in scriptura. to. 3. 19, b, to. 4. 15, k
An inferiorem partem terræ, quæ nostræ habitationi contraria est, antipodas habere credendum sit. to. 5. 146, g
antiquissimos homines sacrificasse, non taceat scriptura. to. 5. 137, m
antiquarius quis. to. 10. 37, g
antisthenes, Cynicæ sectæ author. to. 5. 180, d
antonius eremita. ibid. d. m. to. 3. 2, c, in fine
antonii vita apud Treueros reperta. tomo. 1. 53, a
De Antonio monacho Aegypto, Ibi. 53, m
antonio reuelauit dominus fugiendum esse locum. to. to. m. 286, a
anubis, idolum Romanum. to. 1. 50, m
apparere quid in scriptura diuina. to. 2. 160, g
apparitio Samuelis. to. 3. 244, a
Vide Samuel.
apparitiones spirituum. Eod. 228, g
apparitiones dei quomodo fiant. to. 4. 53, f, & 57, e, to. 6. 58, b, c
Dubitatio de apparitionibus diuinis. to. 3. 82, a
Deum apparere per substantiam suam, siue est, non nisi mundis corporibus dignatur. to. 10. 325, b
apparitiones. to. 4. 17, a
apparuit Christus post passionem, in Hierosolymis, & in Galilæa. to. 4. 308, g
Christus primò Magdalene flenti apparuit. to. 10. 195, a
Cogitationes Apostolorum super apparitione Christi terræ erant. to. 10. 201, f
apparere Christo in sancto, quid. to. 10. 165, b
apparuit deus inuisibilis patribus visibiliter, nec species qua ipse videbatur, erat deus, sed cet in ipsa videretur. to. 5. 85, f
apparet deus sine vlla sui mutatione, non per id quod ipse est, sed per id quod sibi subicitur. to. 5. 152, c
Quod nos apparebimus deo in sancto de fide. to. 10. 201, f
rio, vt appareat nobis in potentia & gloria. to. 8. 211, b, c
Deus non in omnibus apparet, sed eis qui mouerunt opera eius intueri. to. 8. 230, m
appellare quando licet. to. 2. 65, x
appetere vel appeti velle, criminofum est. to. 2. 153, a, b
appetunt ardentius quæ uctantur. to. m. 2. 68, f, in fine, & g, in principio.
appetitus qui sentitur in carne, voluptatem præcedit. to. 5. 126, h
appetitus omnis deus est finis. to. 5. 82, g
Appetitus proprii boni, est in corporibus inuisibilibus, licet non sit amor. to. 5. 102, m
appetit

IN DIUVM AVGVSTINVM

appetit homo naturaliter aut voluptatem, quæ delectabiliter mouetur corporis sensus aut quietem, quæ fit vt nullâ molestiam quisq. corporis patiat. to. 5. 186, h
Apelles hæresiarcha, vnde dicti apellitæ. to. 6. 5, g
Bonum deum & malum finxit. ibid. & 206, i
Christum non verum hominem fuisse. to. m. 6. 5, f
aper de sylua quid sit. to. 8. 293, g
apis in mellis copia, non frustra pennas habet. to. 2. 181, a
apes non habent sexum maris vel feminae. to. 5. 142, a
apex. to. 4. 395, m
Quid sit deum ab aphrico venire. tomo. 9. 234, d, e
De api rege argiuorum, quem ægyptij Serapin nominatum, diuino honore coluerunt. to. 5. 169, b, & seq.
apis bos ægypti, & chorea sacerdotum. ibidem.
apocalypsim respuunt alogiani hæretici. to. 6. 6, k
apocalypsim esse Ioannis euangelistæ. to. m. 6. 266, a, to. 9. 60, l
apocalyp. Pauli apocrypha. to. 9. 105, f
In apocalypsi multa dicuntur obscura, vt mentem legentis exerceant, & ibi sunt pauca, ex quorum manifestatione alia indagentur, cū labore. to. 5. 205, m
apocrypha vnde. to. 4. 84, h, to. 6. 140, k
apocrypha nullius ponderis. to. 6. 79, a
apocryphæ scripturæ continent fabulas, in quibus cæsi aliqua inueniatur veritas, tamen propter multa falsa nulla est canonica auctoritas. Et ostendit quomodo earum origo non innotuit patribus, & ideo eas esse apocryphas censuerunt. to. 5. 223, g
apocrypha multa sunt indicata, & remota canonica auctoritate, diligenti examinatione, quæ dicta sunt ab hæreticis, & conscripta nomine prophetarum vel apostolorum. ibidem
apocrypha etiam legebat Augustinus: & inuenit aliquando ea respondere sanæ fidei. to. 10. 21, k
Apollinaris hæreticus: vnde apollinaristæ. to. 6. 8, f
Apollinaristæ Christum dicunt corpus non animam sumpsisse. to. 1. 31, d, to. 2. 120, k, l
to. 4. 78, c, & 108, g, & seq. to. 6. 8, e, & 212, g, to. 7. 378, h, to. 9. 75, f

apollinaristæ quid senserint de incarnatione Christi. to. 3. 64, a, to. 8. 49, k
Aduersus apollinaristas. to. 4. 208, f
apollinaris. to. 2. 143, i, & 29, i
apollinaristæ quid de Christo sentiant. to. 8. 48, l, m
apollinaristarum error. to. 9. 75, f
Confutatio erroris apollinaris. tomo. 10. 223, h, i
Error apollinaris, dicentis Christum esse verum deum, & non hominem. to. 10. 223, h
Error apollinaris, dicentis Christum minus de humanitate accepisse. to. 10. 222, m
apollo verus. to. 1. 150, f
apollo, sol. to. 5. 59, d
apollinis quadruplex oraculum de Christo. to. 5. 195, d, & seq.
apollo citharista Delphicus. to. 5. 52, g
apollo Delphicus. to. 5. 170, e
apollini Delphico instituti sunt ludi musici. to. 5. 171, g
apollinis oraculum ambiguum. to. 5. 26, m
apollo Cumanus. to. 5. 22, h
apollonij miracula. to. 2. 5, h, & 8, g, & 6, i, l
apophthegma Augustini in calamitatibus. In Psalmo, de vita. to. 1
apostolica radix. to. 3. 62, b
apostatauerunt primò angeli, cum principe suo diabolo. to. 5. 140, c
apostata, uxori Ioth comparantur. to. 10. 294, g
apostolorum auctoritas. to. 2. 24, g
apostolorum prædicatione in omnem terram. to. 1. 205, b, c, & seq.
apostolicæ literæ in primis legendæ. tomo. 2. 22, b, c
apostoli an fuerint baptizati. tomo. 2. epistola 108.
apostolorum post Petrum catalogus. tomo. 2. 226, e
apostolis permissum esse non laborare. to. 3. 259, g
apostolorum libertas viuendi de Euangelio. ibid. f, & seq.
apostoli non laborantes, an peccarint. to. 3. 262, b
apostoli dicti arietes gregis. tomo. 2. 119, g, to. 8. 221, h
apostoli, lumen mundi. to. 2. 174, e
Firmamenta Ecclesiæ, columnæ. tomo. 2. 123, a
Boues. to. 9. 20, l
Patres. to. 8. 137, e
Nubes. to. 8. 124, l, & 280, k, & 322, c
Cæli

I N D E X

Cœli. to. 4. 132. h. to. 8. 30. a. & 70. d. & 23. i. b
Piscatores hominum. to. 8. 219. i
Coles. Ibid. 221. g
Canes. to. 8. 235. c
Principes. Ibid. e
Duodecim portæ Hierusalem. tom. 8. 316. d,
to. 10. 275. i
Montes. to. 8. 87. i. & 23. i. b. & 276. l
Iudices. to. 6. 243. f. to. 10. 275. k
Sal terræ. to. 10. 275. l
Lapides preciosi. Ibid.
Ossa dei. to. 2. 178. a
Apostoli & prophetæ, quomodo fundamenta.
to. 8. 299. f. & 315. b. & seq.
Apostoli nihil à Christo diuersum docuerunt.
to. 4. 129. f. g
Apostolorum genera quatuor. to. 4. 240. k
Apostolus, missus interpretatur. Ibidem, &
to. 9. 84. e
Apostolorum cura in pauperes. to. 4. 430. a
Apostolorum traditiones in Ecclesia. tom. 7.
23. h. & 139. f. & 143. m
Vocatio apostolorum. to. 4. 141. l
Apostolus dicitur Paulus, per antonomasiam.
to. 7. 283. e
Christus apostolos ex Iudæis sumpsit. to. 10.
163. l. & seq.
Deus filius apostolos de mundo elegit cum
patre, quos ipse homo accepit à patre. to.
mo 9. 110. i
Apostoli discedente Christo, multa nondum
portare poterant. to. 9. 103. c. d
Apostoli Christum comprehensum, non mo
do carne, sed mente reliquerunt. to. 9.
108. i
Apostoli, post Christi resurrectionem, quod
dimiserunt repetunt, tanquam obliti quod
audierant. to. 9. 120. h
Apostoli, Christo sepulto, retrocedere non po
terant. Ibidem, i
Apostoli post resurrectionem Christum vi
dentes, nondum Ecclesiam videbant, sed cap
ut eius sponsum eius videbant. tom. 10.
317. k
Imminente Christi passione apostoli deum
negabant, quem repleti spiritu sancto in
ipsis etiam tormentis confitebantur. to. 10.
220. h
Apostoli à Christo ascendente pignus accepe
runt. to. 10. 214. m
Quare Christus apostolis dicebat, Cum ad
huc vobiscum eram, &c. to. 10. 317. i
Apostoli quare accepto spiritu sancto om
niū gentium linguis locuti. to. 10. 103. d

Apostoli, accepto spiritu sancto, Christum quæ
patientem refugerunt, refugium habue
runt. to. 9. 108. j
Apostoli prius super miraculis Christi admi
rantes, recepto spiritu sancto cœperunt Chris
tum laudare. to. 10. 220. g. h
Apostoli, aduētū spiritus sancti, facti sunt vtres
noui. to. 10. 221. a. & b
Multi præter apostolos vna cum ipsis reple
ti sunt spiritu sancto. tomo 10. 220. i. & b
fo. sequen. a
Apostoli, ex quibus tribus fuerint. to. 8.
234. g
Quibus sint vasa mortis & sagittæ acutæ. to.
8. 15. b
Apostoli quid reliquerint. to. 8. 379. b
Quod desperabant de Christo. to. 8. 240. a
Eorum tristitia in passione domini, non erat
acceptabilis. to. 8. 243. a
Apostolos elegit deus: humiliter natos, inno
ratos, illiteratos: vt quicquid magnū
esset & faceret ipse in eis esset & faceret.
to. 5. 183. i. K
Apostolum Iudam voluit habere inter eos.
& quare. Ibidem
Per apostolos piscatores ineruditos, deus ex
omni genere tam multos pisces, etiam ipsos
philosophos, cepit. to. 5. 123. f
Apostoli sedebunt in iudicio cum Christo.
to. 5. 200. m
Apostoli fuerunt luminaria parata verbo, ac
censa spiritu sancto. to. 5. 184. f
Apostolos infirmos, quare elegerit Christus.
to. 8. 222. b. c
Apostoli pleni spiritu sancto, vocabantur post
sim ebrij. to. 10. 220. i. & fo. seq. b
Apostoli de mundo generatione erant, regere
ratione non erant. to. 9. 111. g
Apostoli vnum erant in natura sua, sicut pa
ter & filius vnum erant in sua. Ibidem
Qui laborauerint ante apostolos. tomo. 10.
274. k. l
Verba apostolorum, qui viderunt, firmè sunt
tenenda. to. 9. 124. g. h
Christus apostolis futura nunciabat, vt pos
sederent non quæ nunciabat, sed eum de
quem se esse dicebat. tom. 9. 95. i
Spiritus sanctus loquutus per apostolos. tomo.
10. 87. k. l
Apostoli orbem terrarum Euangelio repleue
runt. to. 5. 91. d
Apostoli nihil à Christo diuersum docue
runt. to. 4. 129. f. g
Apostoli in cœna fuerunt ordinati sacerdoti.
to. 5. 91. d

I N D I V M A V G V S T I N V M

tes. to. 10. 291. f
Apostolis non prohibitum est manibus victū
querere, modo apostolatus non impedia
tur. to. 9. 120. i
Petrus & Paulus, præ cæteris apostolis, qua
dam fidei virtute præcellunt. tomo. 10. 267.
l. m
Apostolus in quo sit imitandus. to. 3. 253. h. i
Apostolus quare primò dixerit, Non amula
tur: & postea. Non inflatur. to. 10. 45. i. k
Apostoli verba peruerentes. to. 10. 36. g
Apostoli & miracula. to. 3. 251. c
Apostoli mortuos suscitauerunt, sed nō virtu
te propria. to. 10. 179. h
Quid de sanctis Apostolis, cum in hac vita es
sent sentiendum. to. 10. 59. k
Apostoli carnis concupiscentias habuerunt.
to. 10. 59. f. g
Apostoli erant vasa electa, sed adhuc fragilia.
Ibidem, k
Apostolos testimonium perhibere de Christo,
quid sit. to. 9. 101. b
Communitas Apostolorum. to. 10. 314. m
Apostolorum memoria. to. 5. 5. i
In festis Apostolorum: Sermones. 2. tomo. 10.
274. g
Apostoli, præ cæteris, quare sint honorandi.
to. 10. 275. i. k. & sequen.
Sedes Apostolica. to. 2. 126. a & 144. c
Apostolici hæretici, nihil concedūt proprium.
abstinent à coniugibus. Encratici similes.
to. 6. 6. m
Qui & apotactitæ appellantur. Ibidem
apostrophe to. 4. 57. c
apotactitæ hæretici qui. to. 6. 6. m. & 8. e
Vide, apostolici.
apotheca, quid significet. to. 3. 263. g
apotheca, quæ sit. to. 3. 174. h. i
Quid non apprehenderit Paulus, quādo dixit,
Ego me non arbitror apprehendisse. to. 10.
74. f
Aprilis mensis, vnde sic dictus. to. 6. 108. l
apringius proconsul. to. 2. 217. c
Liber de apto & pulchro. to. 1. 38. l
aptum, cui ex aduerso est ineptum, quasi reli
gatum pendet aliunde. to. 2. 6. b
apuleius magus. to. 2. 5. h. & 8. g. & 61. l
apuleius apher. to. 5. 68. e
apuleius Madaurensis. to. 5. 69. d
aqua & terræ creatio. to. 3. 168. g
aqua super cœlestes, Angeli. to. 1. 79. m. to. 3.
171. d. e
Quar solus spiritus feratur super aquas to. 1.
78. g

an spiritus, qui super aquas ferebatur, spiritus
sanctus intelligatur. tomo. 4. 302. m. & se
quen.
aquarum congregatio. to. 1. 269. b. to. 3. 162. g
& 168. e. f. & 172. g. to. 6. 191. g
aquarum diuisio. to. 1. 269. a. to. 3. 162. c
aqua supra firmamentum. to. 1. 269. a. tomo. 3.
162. c. & 170. k. & sequen.
Deus medietatem aquarum super cœlos impo
suit, & medietatem abyssi demersit. to. 10.
195. k
Per aquas inferiores, aliqui intellexerunt visi
biles demones, vel populos, vel aquas: per su
periores vero, angelos. to. 5. 103. a
aquas quidam negauerunt à deo factas. to. 5.
103. a
aqua siue inferior, siue superior, vtique aqua
est. to. 5. 32. b
aquarum natura fluida & grauida, super cœ
los est: sicut etiam phlegmatis sedes, quod
est humor fluidus & frigidus, & ideo grauis
est in capite: contra illos qui dicebant per
aquas illas angelos non intelligi. tomo. 5.
103. b
aqua. to. 3. 163. d. e
aquarum natura duplex. to. 3. 175. g
Liquor omnis ex aqua. to. 3. 239. b
Quomodo circundet terram, quasi vestimen
tum. to. 8. 230. i
aquam deo coeternam dicentes hæretici. to. 6.
9. d
aqua secundum naturam, vertitur in lapides.
to. 3. 240. d
aqua in sanguinem. to. 3. 237. a. b. to. 9. 248. g.
to. 10. 171. g. & 175. i
Aqua tunc in sanguinem vertitur, si de rerum
causis carnaliter sentias. tomo. 8.
286. h. i
eadem aqua maris rubri, alios abluuit, alios o
bruit. to. 9. 213. k
aqua edulcata. to. 3. 240. i
aqua quomodo dulcescant. Ibidem, l
aquas dulcescere, iniecto ligno. tomo. 10.
100. m
aqua amara, legis literam figurat. tomo. 10.
173. g
De amara aqua, & manna. Ibidem
aqua ex petra. to. 3. 240. c
aqua contradictionis. Ibidem, m
ad aquam contradictionis probari, quid sit. to.
8. 296. c
aquam extraxit Moyses virga, qua duo ligna
crucis significat. to. 9. 50. b
aqua baptismi, per spiritum efficax. to. 1. 79. h
aqua

INDEX

aqua baptismi. to. 7. 28, i, & 179, l
aqua Christum lauando, lota est. to. 10. 135, h
& 138, h
Christus omnibus aquis benedictionem dedit,
quando in Iordanis alueum descendit. to. 10. 135, h
Christus suo baptismo omnes aquas consecra-
uit. to. 10. 138, h
aqua sacramenti, & aqua spiritus, quid desi-
gnent. to. 9. 134, b, c
aqua sacramenti, & aqua significans spiritum
sanctum, differant. Ibidem
aquam, quam in vinum Christus conuertit,
quare non effudit, & vinum aliunde eduxit.
to. 9. 18, m
aqua in vinum conuersa, quid signet. to. 9. 18,
h, to. 10. 35, d, & 142, m, & seq.
De conuersione aquae in vinum, sermo. to. 10.
35, c, & sequen.
Iesus ambulans super aquas to. 4. 152, j, k
Triplex est aqua saluatoris. to. 10. 299, g
aqua putei, quam hauriebat Samaritana, est vo-
luptas seculi: hydria autem, est cupiditas. to.
9. 30, c
aqua viua. Ibidem, a
Aqua viua, quam Christus Samaritanæ pro-
mittebat, quid est. Ibidem, b, c
aqua significata, in sacris literis. to. 9.
134, c
Aqua nomine, celi ac terræ significantur. to.
1. 77, d, e
aqua nomine aerem crassum designari. to. 1.
270, h, to. 3. 164, c, f
aqua nomine spiritum sanctum. to. 1. 276, m, to.
3. 19, k, to. 4. 197, c, d, to. 7. 12, l, & 75, d, &
179, l, to. 9. 134, b
Item spiritus malignus. to. 7. 179, m & seq. to.
9. 134, a, b
Per aquas, populi designantur. to. 2. 85, d, to. 3.
16, k, to. 7. 12, l, & 52, b, & 77, h & 178, j, to.
8. 47, 2, & 295, m, to. 9. 134, c
aquam intelligi in bono & in malo. to. 7.
179, k
aqua mendax, homines mendaces. to. 7. 77, g,
h, & 178, i
aqua vitæ, salutaris. to. 8. 65, h,
Congregata in vtre quid significet. to. 8.
71, g, h
aqua sine substantia, quæ sit. to. 8. 482, k
aquarum decursus, quid significet. to. 8.
4, f, g
aqua multæ sunt variæ doctrinæ: dei autem vna
est. to. 8. 65, h, & sequen.
aqua decurrens quid significet. to. 8.

190, d
Quod significet prosperitatem seculi. to. 8.
225, a
Quomodo aquæ intrauerint ad animam Chris-
ti. to. 8. 238, a
Facere operationem in aquis multis, quid si-
gnificet. to. 8. 413, f
aquis superiora celi protegi, quid sit. to. 8.
388, l, m
aquarum nomine charitas significatur. Ibidem
& 389, m
aquæ fugientes ab increpatione dei, quid signi-
ficent. to. 8. 392, a
Quomodo inter medium montium pertransi-
re dicantur. Ibidem, b
aquarum strepitus, quare nunc clarius nunc
pressius. to. 1. 156, a
aqua potus etiam interdictus. eod. 177, m
aqua aut abluit, aut rigat si effundatur: & signi-
ficat Christum. to. 8. 392, a
In aquis huius mundi ambulare. to. 8. 392, a
115, k
Quod aqua quosdam absorbeat, quosdam
suscipiat. to. 8. 481, a
Quomodo stabunt super montes, cum iam
per montes steterint. to. 8. 392, a
Aquarum ab aqua dicti, quod aquam solam
cant in calice. to. 6. 9, a
aquarum oculos sol uegetat. to. 1. 259, b, c
267, b
aquila. to. 5. 180, a
aquila quomodo renouet inuentum suum
& quid figuret. to. 8. 229, m, & sequen.
382, a, b
Ideo quærit te maior aquila, quia coepit
porem. to. 8. 482, a
aquilarum pulli quomodo à parentibus pro-
ducuntur. to. 9. 61, a
Aquila significat Ioannem euangelistam. to.
4. 127, b, & 183, k
aquila in medio celi volans, quid sit. to. 9. 44,
c, & f
Aquila, doctor Hebraicus. to. 5. 140, a
aquilo spiritaliter pro diabolo. to. 2. 181, h, to.
4. 449, h, to. 8. 144, h
aquiloni in canticis dicitur, ut expurgat. to.
181, h
Aquilonis latera. to. 8. 144, h
aquilo contra meridiem est: & significat diabo-
lum, & regnum eius. to. 8. 144, h, &
323, l
Quomodo ab aquilone nubes coloris auri.
to. 8. 144, i
De aris Paganorum euerendis, Augustini
sententia.

IN DIVVM AVGVSTINVM

sententia. to. 10. 6, f
Ara dei, Ecclesia dei est. to. 9. 143, i
Ara testantur statuas pro numinibus accipi.
to. 10. 5, m
Per Arabiam gentes figurantur. to. 8. 259, k
Arabici hæretici animas cum corporibus mo-
ri dixerunt. to. 6. 13, g
Et in fine seculi utrunque resurgere. Ibidem
Aratus, rex Assyriorum. to. 5. 169, e, f
Aranea filum reclinat suæ corpore velut in-
tegro parit. to. 2. 136, l
Nihil Aranea tabidius. to. 8. 111, c, & 478, i
Arbiter, medius est ad componendam causam.
to. 8. 400, a, b
In eruce, Christus fuit verus arbiter. to. 10.
188, m
Arbitrium liberum. to. 1. 267, b, to. 2. 170, d, to.
3. 53, f, & 63, i, & 65, i, & l, & fol. seq. b, c, &
k, & 200, d, & 254, c, & 275, k, & 294, d, &
349, g, & fol. seq. l, to. 4. 185, m, & 214, b, &
368, m, to. 5. 125, c, to. 6. 163, c, & fol. seq. a,
to. 7. 297, d, to. 10. 61, f
De verbis apostoli, Peto non infirmari in tri-
bulationibus meis pro vobis, quæ est glo-
ria vestra: Et de libero arbitrio, sermo.
to. 10. 62, f
Libera arbitrium quid. to. 7. 446, c
Præscientia dei non obstat libero arbitrio. to.
1. 224, m, & fol. seq.
Libera arbitrium, causa peccati. to. 1. 48, b,
& 236, i
Libera arbitrium nostrum, causa est peccati:
nullo autem pacto deus. to. 9. 83, h
Adam pro libero voluntatis arbitrio regebat
corpus suum ante peccatum, sed non post.
to. 2. 10, l, m
Libera arbitrium ad recte agendum datum.
to. 1. 213, l
Quia datum est libera arbitrium, ad ma-
lum flexile. to. 1. 214, b
Nimia liberi arbitrii extollentia. to. 7. 223, g
Arbitrium electio. to. 3. 294, d
Arbitrium hominis ad mortem. to. 3. 351, l
Arbitrium liberum perdidimus in Adam.
to. 2. 150, f
Arbitrium captivum. to. 2. 149, b, to. 3. 53, f
Peccatum & recte factum, utrum in libero sit
voluntatis arbitrio. to. 4. 186, l
Qualis homo sit factus à deo, & in quam
sortem deciderit suæ voluntatis arbitrio.
to. 5. 115, c
Arbitrium voluntatis tunc verè est liberum,
cum vitii peccatisque non seruit: tale datu

est à deo, quod amissum est proprio vitio, &
nisi à quo dari potuit, reddi non potest. to-
mo. 5. 125, c
Arbitrium magis est liberum, quando peccare
non potest. to. 5. 241, l
Arbitrium seruum. to. 7. 319, h
Arbitrium liberum sibi non sufficit. Ibidem
240, i
Libera arbitrium etiam in impio manet.
to. 7. 281, c
Per arbitrium voluntatis tentationes huius ui-
tæ superare non possumus sine adiutorio
dei. to. 8. 327, m
Libera arbitrium homini à deo datum. to.
10. 96, h Et quale. Ibidem
Omnes creaturæ rationales, ab initio crea-
tionis, libero sunt donatæ arbitrio. to. 10.
147, f
In nobis deus posuit quicquid à nobis requi-
rit. to. 10. 277, k
De libero arbitrio & gratia, plura to. 10. 66, j,
& seq. copiose.
Libera arbitrio quantum dandum. to. 10. 62, e
De liberi arbitrii diuitiis non gloriandum, &
presumendum. to. 10. 55, k, l
Libera arbitrium parare deo locum, aut dia-
bolo. to. 10. 98, i, k
Cui ascribendum, cum non peccamus, libere ne ar-
bitrio à gratia dei. to. 10. 68, a
Liberi arbitrii depressio. to. 10. 97, m
Et quia omnia nostra gratia dono, & misericor-
dia dei tribuenda, non meritis nostris. to.
10. 97, g, & seq. usque in finem.
Libertas ad malum. to. 7. 281, g
Libera arbitrium ad malum habemus. to-
mo 10. 66, c, d
Ad male agendum liberam habemus voluntatem,
ad bene agendum non. to. 10. 69, g, & seq.
Libera arbitrium non tam extollendum, ut
dicat quis sine dei adiutorio se iustum esse.
to. 9. 96, g, h
Libera arbitrium, non adiutum à deo facile
labitur. to. 9. 203, i
Libera arbitrium sine deo. to. 10. 66, d, e
Libera arbitrium nihil valet sine dei gratia.
Ibidem, i
Deus hominem fecit rectum, sed arbitrio no-
stro facti sumus mali. to. 10. 31, m
Homo per se credere potuit, per se autem re-
surgere non potuit. to. 10. 218, k
Libera arbitrium ad nos vulnerandum no-
bis valet, ad sanandum non valet. to. 10. 68, h
Per libera arbitrium homo se vendidit. to.
10. 67, g

Per

I N D E X

Per liberum arbitrium periit homo . tom. 10.
117, i
Error Manichæi, tollentis liberum arbitrium.
to. 10. 223, c
Vide liberum arbitrium, & voluntas.
Arbores sapiunt Manichæis. to. 1. 264, k
Tilon, Indiæ insula, arbores producit quæ nun-
quam folijs nudantur. to. 5. 216, c
Arbor in paradiso vetita, cur dignoscantur bo-
ni & mali appellata. to. 6. 180, f, g, to. 8. 268,
m, & seq. to. 10. 29, h
Arbor vetita. to. 5. 117, c
Arbor scientiæ. to. 10. 29, h
Arbor paradisi non fuit mala, licet in ea fuit
malum repertum. to. 9. 257, k, l
Arbor in paradiso, de qua Adam comedit bo-
na. to. 10. 29, f, & seq.
Arbor quare interdicta fuerit. to. 5. 117, c
De arbore scientiæ boni & mali tractatus.
to. 9. 257, h
Arbores lignaq. fructifera paradisi, signant vir-
tutes & mores. to. 5. 117, f
Arbor bona facit bonos fructus. tom. 4. 415, f,
to. 6. 67, l, m
Et quomodo mala faciat bonos fructus. to. 4.
415, f, to. 6. 67, l
Arbor anima est, fructus opera. to. 4. 415, f,
to. 7. 29, l, m
De eo q. scriptum est, aut facite arborem bo-
nam, & fructum eius bonum, &c. Sermo.
to. 10. 13, b, & seq.
Facite arborem malam, & fructum eius malus:
admonitio est ne fiat, non præceptum ut
fiat. to. 10. 13, b
Arbor bona, bona hominis voluntas: & arbor
mala, voluntas mala. to. 7. 312, f, & seq. &
337, a, & seq.
De arbore ficulnea, quæ per triennium fructu
non ferebat: & muliere octodecim annis
infirmam. to. 10. 27, h
Circumfessio arboris in Euangelio, est humi-
litas penitentis. to. 10. 13, d
Arbor ficulnea, genus humanum. to. 9. 215, d,
to. 10. 27, h, & 204, g
Arbor sterilis, non faciens fructum genus ho-
minum est non faciens penitentiam. Ibid.
Christus infructuosus maledixit arbori. to. 10.
37, h, & 164, d, & 204, f
Hyemis arbores non probat, sed æstas. tom. 9.
53, c, d
Arbor anima. to. 4. 415, f
Arboris similitudo. to. 10. 33, i
Arca Noe.
De arca atque diluvio: nec illis esse consen-

tiendum, qui solam historiam recipiunt se-
ne allegorica significatione, nec illis qui se-
las figuras defendunt, repudiata historica
veritate. to. 5. 141, i, & seq.
De cataclysmo, & arca Noe. to. 10. 146, a, b,
& 160, l
Arca Noe capacitas, structura. to. 4. 28, b
Arca ostium. to. 5. 141, i
Arca mensura, quid repræsentat. Ibid.
Arca centum annis fabricata, quid significet.
to. 6. 85, l
Arca septimo mense requieuit, quid in my-
stio. Ibid.
Arcam quare coniunctim exeant, qui dis-
creti intraverant. to. 6. 85, l
Arcam diluvij quomodo exposuerit Philo-
sophus. to. 6. 86, i, & seq.
Arca Noe, cur de lignis quadratis & imputri-
bilibus facta fuerit. to. 8. 316, f
De arca glutino, & magnitudine, quæ potius
Geometricis cubitos habere secundum O-
genem, ubi sex de nostris vnum valere di-
cunt. to. 5. 141, i
Arca ligna imputribilia, quid signet. to. 9. 13, a
In arcam intrabant animalia, nutu dei venien-
tia, non hominis actu. Et de animalibus que
ibi fuerunt, utrum quæ solum generant et
coitu. to. 5. 141, i
In arca septena fuerunt animalia de mundi
de immundis autem bina: q. factum motu
est, nisi propter mysticum intellectum. to.
5. 142, l
In arca potuerunt esse alimenta, quæ omnibus
animalibus convenirent, quæ convenirent
fames vel deus facere potuit. to. 5. 142, l
Arca Noe, & quæ facta sunt in ea signifi-
cantur. to. 5. 141, i
Per arcam significatur crux Christi, per qua
saluamur à diluvio: cuius arca longitudo
ad similitudinem corporis humani, sextus
tantum habet quàm latitudo, & decies tan-
tum quàm altitudo. Ibid.
Per arce ostium, existens in latere per quod
intrabant animalia, figuratur vulnus crucis
fixi, per quod ingredimur vitam: quia de
ipso vulnere profluxerunt nobis sacramen-
ta novæ legis. to. 5. 141, i
Arca, lignis quadratis compacta, significat fir-
bilem vitam sanctorum, & cætera quoque
quæ in eiusdem arce constructione dicun-
tur, Ecclesiasticarum signa sunt rerum. Ibid.
Arca mansiones, quæ appellantur bicamerata
& tricamerata, significant fidem, spem, &
charitatem: vel fructum tricesimum, sex-
agesimum, & centesimum: ut inferior sit pu-
dicia matrimonij, superior vidualis, supre-
ma virginalis. to. 5. 141, g
Arca tria habuit solaria, vel tres ordines came-
rarum. f. infimum, medium, & supremum:
quæ arca gubernata est diuino gubernacu-
lo, ne naufragium pateretur. Ibid.
Quid figurabat q. omnia genera animalium
continebat. to. 8. 393, b
Arca Noe Christum signabat. to. 9. 19, h
Arca Noe, Ecclesiæ typus. to. 2. 133, c, & seq.
to. 5. 141, d, & seq. to. 7. 145, k, & 110, c, to. 9.
111, l, to. 10. 217, e, f
Vide in Noe.
Triplex est arca Ecclesiæ. to. 10. 161, b
Arca sanctificationis dei, quæ sit. to. 8. 563, h
Arca testamenti dicta est, in qua lex erat: quia
signa dabantur & responsa inde, in quibus
testimonium diuinæ voluntatis perhibeba-
tur. to. 5. 88, m
Arca facta à patre. to. 10. 109, a
Arca facta à filio. Ibid.
Arca transeunte, Jordanis sicatur, &c. t. 5. 88, a
Arca capta & restituta. to. 3. 244, e, to. 5. 88, a, b
Arca circuitio, prædicationem verbi signifi-
cat. to. 2. 170, d
Arca testamenti, quid significet. to. 5. 87, a
Arcades. to. 5. 172, i, & seq.
Arcana deo nota. to. 1. 60, g
Arcana scripturæ. to. 3. 348, f
Archelaus. to. 5. 165, h
Archelias. to. 2. 78, f
Archelaus. to. 5. 187, m
Archisynagogi filia. to. 4. 146, m, & seq. to. 10.
164, c, & seq.
Quid filia archisynagogi designet. to. 10.
164, c
Architriclinus. to. 10. 143, c, d
Archontici, sive Archontiaci, hæretici, mundum
à principibus angelis creatum esse di-
cunt. to. 6. 5, f
Arcus fœderis. to. 2. 236, c, to. 6. 85, b, & 196, m
Arcus fortium infirmatus est, &c. exponitur.
to. 5. 158, c
Arcus nomine, scripturæ sanctæ figurat in-
telliguntur. to. 8. 24, b
In arcu domini duæ sunt sagittæ ardentes, &
vasa mortis. to. 8. 15, b
Arcus dei extentus est in comminatione, non-
dum in præsentatione. to. 8. 200, K
Arcus domini intensus, minæ sunt eius. to. 8.
190, e, & 200, K
Arcum tendere, & conuerti in die belli, quid
sit. to. 8. 283, f

IN DIVVM AVGVSTINVM.

arcus prauis, significat animi intentionem.
to. 8. 287, g
Arcus iniquorum, infidiæ ipforum. to. 8. 93, e, j
& 140, c, & 214, a
Arcus in manu dei, sunt præcepta eius. t. 9. 216, e
Ardea ciuitas oppugnatur. to. 5. 23, i
Non minus ardebunt, quia cum multis arde-
bunt. to. 10. 122, i
Arca dominica, ecclesia dicitur. to. 1. 233, f
Arca, Ecclesiam significat. t. 8. 12, m, & 40, g, h
Nihil in ea agitur, nisi ut fructus ab integum-
tis purgentur. to. 8. 16, i
Qui arcam longius attendit, paleam solam pu-
tat, nec peruenit ad discretione granorū,
nisi spiritu oris sui. to. 8. 40, g, h
Arena maris, multitudo hæreticorum. to. 10.
146, c
Arcuna Hiebusæ, quid sit. to. 10. 226, a, b
Argentum, pro omni pecunia. to. 4. 102, l
Argentum, pro eloquio. to. 5. 153, k
Argentum, igne examinatum, probatum septu-
plum, quid significet. to. 8. 25, g, & 232, c
Probatum argento, qui sint. tom. 8. 177, k, l, &
236, l, m, & 414, c
Argentinus deus. to. 5. 35, a
Argui, ab argo dicuntur. to. 5. 169, i
A carnalibus ad spiritalia nulla argumentatio.
to. 10. 32, f
Non omnes qui arguuntur, emendantur.
to. 8. 102, e
Qui arguitur corripitur. to. 8. 263, c
Argui in iudicio non vult, quisquis in hac vi-
ta sanari desiderat. to. 8. 11, b
Omnes arguentur qui non habent fundamen-
tum, quod est Christus. to. 8. 11, c, & 102, e
Proditor est qui cum qui in se occulte pecca-
uit, coram omnibus arguit. to. 10. 16, h
De eo quod scriptum est, Ipse arguet mundum
de peccato, de iustitia, & de iudicio: Sermo.
to. 10. 50, i, & seq.
Qui arguit palam, pacem facit: Si peccauerit in
te frater tuus: & peccante coram omnibus ar-
gue: exponitur. to. 10. 16, h, & seq.
Argus, post obitum, deus haberi cepit, tom. 5.
169, i
Quid arida, quid mare. to. 1. 79, h, c
Arida, pro terra. to. 3. 35, c, d
Aries, cæleste signum. to. 2. 170, h
Aries, quem Abraham obtulit pro filio, unde
allatus. to. 3. 238, f, g
Et quid adumbret. to. 5. 153, k, & seq. to. 6. 85,
f, & 249, l, to. 8. 57, g, to. 10. 162, a
aries in sacrificijs, Christum præfigurabat. to.
6. 109, a
Arietis

INDEX

arietes sunt duces Ecclesie. to. 2.119, g to. 8. 221, g, & 225, e
arietes duces sunt gregum, & præpositos Ecclesiarum significat. to. 8. 242, k
arietes, quando induantur exultatione. to. 8. 221, g
arietum filij, qui sint. to. 8. 47, m, & 260, k
aries quid significet. to. 5. 151, h
aries triennis, quid. to. 10. 153, e
arion Methymæus. to. 5. 6, f
Ariopagus, unde dicatur. to. 7. 119, a
Quid Varro tradat de nuncupatione Areopagi, & de diluvio Deucalionis. tomo. 5. 170, k
Areopagitæ unde dicantur. Ibidem
Aristippus. to. 5. 75, a
Aristobolus rex & pontifex factus est, assumpto diademate. to. 5. 182, b
Aristobolus victus ducitur. Ibidem, d
Aristoteles discipulus Platonis, vir excellentis ingenij & eloquij, Platoni tamen impar: cōdidit, sectam peripateticam, & in suam hæresim multos congregavit: viuo adhuc præceptore suo. to. 5. 68, d
Aristoteles. to. 6. 159, c
Aristotelici. to. 5. 75, l
armatura Christianorum. to. 2. 14, f
arma lucis. to. 4. 38, g
armatura Christianorum adversus hæreticos. to. 6. 112, h
arma dei nos ipsi quomodo sumus. tomo. 8. 80, b
In armis dei non aliquid fixum accipi oportet, quasi res ipsa aliud esse non possit. Ibidem.
Prius arma nostra comburenda sunt igni, quam armet nos deus armis. Evangelicis. to. 8. 140, e, f
Quæ sint arma iustitiæ à dextris & sinistris. to. 8. 111, b, & 350, h
Arma publicam oppugnationem significant. to. 8. 140, e
Duo sunt genera armorum diaboli, valde fortia. to. 9. 240, g
amentarium Augustinus hortatur ad contemptum vitæ præsentis, ac rerum terrenarum, & ut uotum quod deo promissit, reddat. to. 2. 48, k, & sequen.
Aguvia. to. 3. 216, m, in fine.
Araphaxat filius Sem. to. 5. 146, m
arræ desponsationis Christi. to. 9. 162, a
Cum Ariani conflictatio, to. 1. in Possido. de vita Augusti.
Arianorum superstitio. to. 1. 235, f

Ariana hæresis. to. 2. 99, b
Inter Arianorum & Donatistarum hæresim, quid intersit. to. 2. 62, g
Ariana hæresis de filio. to. 2. 99, b, to. 3. 54, k
l, to. 9. 92, c, d
Ariani solum deum patrem inuisibilem dicunt. to. 2. 157, d, & 160, i
Arij argumenta impugnata. to. 3. 105, f, & 108, h, & sequen. k
arianos perstringit. to. 2. Episto. 150 to. 3. 64, a, to. 10. 20, h, & 32, d, e
ariana hæresis impugnatur. to. 2. epist. 174, to. 4. 264, h, & sequen. to. 6. 13, a in fine, & sequen. & 11, e, & sequen. & 13, d
Contra Arianos. to. 6. 13, a, & 18, d, & 21, l
Contra Ariani rebaptismum. to. 6. 16, e
Ariani spiritum sanctum blasphemantes, arguntur. to. 2. 63, l, to. 6. 21, c, d, & 215, k
Arianorum sermo. to. 6. 37, o
Contra sermonem Arianorum. Ibidem & 21, d, & sequen. Retract. to. 126, l
ariani dicunt Christum corpus non animam sumpsisse. to. 6. 21, a, b
Ariani, ab Ario, diuinam substantiam separant. to. 6. 8, e
Ariani rebaptizabant catholicos. Ibidem, c
Semiariani, qui. Ibidem, c
Arianus arguitur. Ibidem, c
Contra Arianos, Sabellianos, & Iudeos, phetie de Christo discussæ. Ibidem 126, l
& sequen. copiose, b, c
Ariani cum Donato. to. 7. 80, b
ariani volentes disputare de eo quod non possunt intelligere, miserunt in ecclesiam theodos, dum gradus in diuinitate faciunt. to. 8. 502, d
Exclamatio in arianos. to. 9. 216, l
arianorum incommoda. to. 9. 244, l
Arianus & Photinianus inter se diuisi. to. 10. 95, c
De reprehensione Arianorum. Serm. 1. to. 10. 95, c, & sequen.
Contra Arianos disputatio uehement. to. 10. 32, d, & sequen. copiose.
arianorum hæreseos scopus. Ibidem, c
arianorum argumenta. to. 10. 32, d, e, & sequen. copiose.
ariani similitudines adhibent, pro astruenda sua opinione, & ipsam cogunt etiam catholicas similitudines adhibere. to. 10. 32, d, e
ariani melioris conditionis faciunt hominibus alicuius filium, quam filium dei. tomo. 10. 44, d, e
arianorum & Sabellianorum hæreses contrariæ.

IN DIVVM AVGVSTINVM

riani. to. 10. 47, d, & sequen.
Ariani & Eunomiani in hæresi consentiunt. to. 10. 47, K
Et ipsorum malitia. Ibid. 48, c, d
Arianorum venenatus syllogismus contra Ecclesiam. to. 10. 48, c
Et ibidem responsio.
Ariani negabant quod Iudæi confitebantur, de filio dei. to. 9. 34, d
Arianorum error. to. 9. 75, g, & 87, d, & 92, c, to. 10. 108, l, & sequen.
Confutatio erroris arianorum. to. 9. 203, d, & 248, a, to. 10. 222, l, & sequen. h
Ariani ex quibus uerbis domini argumentantur filium minorem patre. to. 9. 34, k
Arianos confundit Augustinus, filium patre minorem dicentes. to. 9. Ibidem, m
Arius Christum, in quantum deum, dicit non fuisse æqualem patri. to. 9. 203, d
Spiritus sanctum non creatorem, sed creaturam contendunt ariani, Eunomiani, & Macedoniani. to. 10. 9, e
Ariani dei filium in diuinis, creaturam asserunt. to. 10. 47, m
Ariani filio dei ingrati calumniantur, enim eum ex eo unde nos redemit. to. 10. 47, l
Arij error circa æqualitatem personarum. to. 10. 140, m, & sequen.
error arij circa Christi cum patre æqualitatem. to. 10. 214, a
arianorum hæresis de inæqualitate personarum, confutatio. to. 9. 213, a & 214, c, d
Ariani dicunt filium esse patre minorem. to. 9. 239, b
Disputatio in arianos de æqualitate personarum. to. 9. 243, a, b
Contra arianos, de filio dei. to. 10. 88, l, & sequentibus.
Contra arianos, de trinitate & unitate dei. to. 10. 55, b, & sequen.
Error arij, dicentis Christum esse hominem perfectum, & non deum perfectum. to. 10. 223, h
error arij, de æqualitate spiritus sancti, quia specie columbæ apparuit. to. 9. 243, a
Disceptatio in arianos, super æqualitate personarum. to. 10. 142, a, b, & sequen.
Meretrix, quæ infantem diuidi uolebat, arianam hæresim figurabat. tomo. 10. 226, e
Hæresis ariana meretrice crudelior. to. 10. 226, g
Confutatio hæresis arianæ. to. 10. 226, e, f
Arrogantia non ita caueatur, ut veritas relinquatur. to. 9. 70, d

Artes omnes animam secum attulisse. tomo. 1. 9, m
Artes liberales omnes per se intellexit Augustinus. Ibidem, 32, f
Artes liberales quis assequi ualeat. to. 1. 166, m
Artes mechanice, in scripturis usus. to. 3. 13, i
Quæ artes humanæ amplectendæ. Ibidem, 14, g
Artes liberales non contemnendæ. Ibidem, k
Ars, quid. to. 5. 35, m
In arte diuina clarius cognoscunt angeli creaturam, quam in seipsa. tomo. 3. 101, h
Ars diuina non errat in monitis. to. 5. 145, b, c
Artem habebat mens diuina omnium producendorum. to. 5. 111, d
Ars uiuendi, dicitur virtus. to. 5. 186, h, & 236, k, l
Artes bonæ possunt per virtutem, non per fallacem ambitionem ad honorem, & gloriā, & imperium peruenire. to. 5. 45, k
Artium scientias uariarum, deus humanis ingenijs creauit, quas concessit adiuuandum vitam nostram. to. 5. 64, i
Ars magica, à diabolo tradita & inuenta est. tomo. 5. 211, m
Artes magicæ operantur in virtute demonum. to. 5. 70, h, i
Ars non potest esse sine impostura. tomo. 8. 78, h
Ars non habet uitium, nec nouit. to. 8. 84, b
Quicquid in arte delectat, arifice comendat. to. 8. 45, f, in fine.
Artifices, cur sæpe mendaces sint, & periuri. tomo. 8. 251, l
artibus nephandis, celum apperere, maledictum magnum est. to. 8. 23, c, in fine.
Hoc ipsum in illis maxime puniendum est, qui artem nequitie delegerunt, unde vitam transigant, & inde uolunt se pascere unde offendatur deus. to. 8. 496, d
Regula artis dei. to. 10. 22, d
Vide, Disciplinæ.
Artificum labor, honestus & sanctus. tomo. 3. 160, i
Artifex summus. eodem. 249, b
Artificiatum melius cognoscitur in arte, quàm in seipso. to. 5. 101, h
Artemonij cuiusdam hæresis, à Paulo Samosatenō instaurata. to. 6. 6, d
Artoryritæ hæretici, qui. to. 6. 6, k
Horum sacrificium, panis & calicis. Ibidem.
Arundo quassata, quid signet. to. 4. 111, g
Arundo ori Christi cum potu admota, scripturam designat. to. 9. 119, b

Aruno circa, Ecclesia est. t. 9. 150. d. & h.
Asaph, synagoga siue congregatio interpreta-
tur. tomo 8. 260. k, & 264. e, & 277. k,
289. l, & 295. g
Asaph homo erat hoc nomine appellatus, cui
ideo Psalmi inscribuntur. t. 8. 292. j, & 295.
g, & m, & fo. seq. i
Asbeston lapis arcadiæ, qui semel accensus,
nunq̃ extinguitur. to. 5. 214. c
Ascades, assyriorum rex. to. 5. 171. d
Ascanius, æneæ filius. to. 5. 23. e, & 123. h
Ascensio Christi. to. 3. 47. d, e, to. 9. 80. i, tomo
10. 206. a
Ascensio Christi, quomodo ad nos pertineat.
to. 3. 57. e, f
Ascendere & descendere dei. to. 4. 349. b
Ascensio Christi, fuit grande miraculum. to-
mo. 5. 229. k, l
Christus ascendit ad cœlum propter bonos
& malos. to. 8. 14. d, b
Non sic ascendit ad cœlum vt deferat quod
habet in terra. to. 8. 106. h
Quomodo ascenderit in iubilatione & voce
tubæ. to. 8. 142. d
Tunc ascendit ad patrem, quando nobis in-
notescit æqualis patri. to. 8. 210. h
Quod ascenderit non deferens, quia veniens
non recessit. ibidem, g
Quod ascenderit prior ante nos, & nos in il-
lo. to. 8. 250. m
Non ascendit, nisi qui descendit. tomo 8.
44. m
Christus ascendit angelorum suffultus obse-
quio, non tamen necessario. to. 8. 334. k
Solus ascendit, qui solus descendit. tomo
8. 477. i, k
Quomodo ascenderit super occasum. to-
mo 8. 230. g
Ascendisti in altum, cepisti captivitatem: quo
modo intelligendum est. to. 8. 234. g
Quid sit ascendere cœlum cœli ad Orien-
tem. to. 8. 237. e
Christus Magdalenæ dixit, Ascendo ad pa-
trem meum, & patrem vestrum, & non no-
strum. to. 9. 120. c
Deus, quod propter hominem sumpsit, leua-
uit in cœlum. to. 9. 247. l
Ascendit in altum captiuam duxit, & c. locus
explanatus. to. 10. 3. c
Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit:
locus declaratus. to. 10. 51. a, b, & 71. b, c
In vigilia ascensionis domini, sermo. tomo
10. 213. b
In festo ascensionis domini, sermones se-

ptem. to. 10. 213. e, & seq.
De eodem festo. fo. 318. e, & seq.
Ideo Christus ascendit in cœlum, vt nos desu-
per protegeret. to. 10. 213. i
Ascensio Christi, catholice fidei confirmatio
fuit. to. 10. 213. m
Ascensio domini, glorificatio nostra est. to.
10. 213. i
Nullum vitium nostrum ascendit cum medi-
co nostro. to. 10. 213. j
Deus eleuatus est in cœlum, cum militiæ cos-
lestis obsequio. to. 10. 213. m
Christus in ascensione eleuat, & eleuatur. to.
10. 213. m, & seq.
Verba apostolorum, ad Christum ascendem-
tem. to. 10. 214. a
Modus ascensionis Christi. to. 10. 214. b, c
& 215. a, b
In Christi ascensu, omnia cœlestia gaudent.
to. 10. 214. h
Ascensus Christi mirabilis & delectabilis fuit.
to. 10. 215. a
Cum Christo non ascendit superbia, aut aliud
vitium. to. 10. 215. b
Ascensio Christi presentibus discipulis. tomo
10. 224. a
In die Pentecostes, non ascendit Christus ad
cœlum, vt quidam putauerunt. to. 10. 219. j
De ascensu Helie, in curru igneo. tomo 3.
167. k
Ascensus ad deum. to. 3. 351. b
Vide accedere.
Ascensio corporum in cœlum, probatur pos-
sibilis per rationes. to. 5. 190. f, g
Ascensus vbi nobis dispositi sint, & quod. to. 8.
470. e, d, & 490. d
Christus descendit ad te, vt fieret tibi conual-
lis plorationis: mansit in se, vt esset mon-
ascensionis. to. 8. 467. e
Ascendendum est ab exemplo humilitatis Chri-
sti, ad diuinitatem ipsius. ibidem
Vt ascendamus, descensum est ad nos. ibi-
dem, d, e
Qui sint ascendentes & descendentes. ibi-
dem, g, h
Ceperit homo disponere ascensum in corde,
incipit pati linguas aduersantium. ibidem
h, i, & 481. f, g
Ascensus non potest nobis esse utilis, nisi pri-
mò humiliati à conualle, nobis ascendendum
esse meminerimus. to. 8. 469. j
Ascendere debemus corde, in affectu bono, in
fide, spe, & charitate: in desiderio perpetui-
tatis ac vitæ æternæ. ibidem
Ascensio

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Ascensio interior, non sit pedibus, non scalis,
non pennis: & tamen si attendas, sit pedi-
bus, scalis, & pennis. to. 8. 107. g
Quod non fiat corporis pedibus, sed cordis
affectibus. to. 8. 480. i
Tanto plus ascendis, quāto plus amaueris. to-
mo. 8. 304. d
Ascendis amando, descendis negligendo. tomo.
8. 310. h
Ascendendo, venit homo ad angelos, qui de-
scendendo incidit in latron es. to. 8. 313. k
Ascendit ad Hierusalem & cœlestem omnibus
qui p̃ficiat, descendit ois q̃ deficit. t. 8. 489. e
Amādo deum, ascendis: amādo seculum de-
scendis. ibidem
Ideo de ascensione cogitare debemus, quia in
adam omnes descendimus ab Hierusalem
in Hierico. tomo. 8. 488. c
Ascendere debemus affectu pietatis, & charita-
tis, non intueri homines qui prosperantur
in hoc seculo. tomo. 8. 483. g
Ascendimus ad cœlum, si cogitemus deum, q̃
ascensus in corde fecit. tomo. 8. 477. a
Ascendere in corde, est in deum proficere.
ibidem, b
Si spiritaliter ascendimus spiritaliter intelli-
gere debemus. ibidem, c
Ascensionis impedimentum, superbia. tomo.
8. 469. l
Per alteram partem ascendere. quid. tomo.
10. 42. e
In cœlum ascendere. to. 10. 71. c
Electi ascensores terni. to. 10. 173. e
Modus ascendendi ad diuinā maiestatis agnitio-
nem. to. 10. 137. f, g
Electi ascensores Pharaonis, qui sint. tomo. 10.
173. d, e
Nunc ascendamus in cœlum corde, vt tandē
ascendamus corpore. tomo. 10. 213. i
Ascite hæretici, ab vtrē sic appellati. to-
mo. 6. 8. k
Asclepius. to. 5. 72. k, & sequen.
Asiā, est prouincia, mediam partem terræ habi-
tabilis continens. to. 5. 149. b
Asiā, elatio interpretatur. to. 9. 141. f
Asiā Balaam. Vide Balaam.
Asinis stulti & indomiti comparati. tomo.
4. 449. c
Asiā subiugalis, synagoga. to. 9. 81. c
Asiā pulum, significare populum gentium.
ibidem
Asiā sint Christiani. to. 8. 77. g
Asinus adductus ad Iesum, populū humilem
& mansuetum designat. to. 8. 65. b, & 77. g

Asiā & pullus. to. 4. 156. a
Asiā, Ecclesia. to. 10. 179. e
Duo pueri cum asina, populus Iudæorum. to.
10. 161. m, & sequen.
Asiā Abrahæ, Iudæorum synagogā designat.
to. 10. 162. a
Asperum. to. 1. 102. l
Aspiratio exprimenda. to. 1. 31. i
Aspis gaudet luce. to. 1. 259. f
Aspidis prudentia contra incantatorem, qd
nobis demonstrat. to. 8. 188. a, b,
& sequen.
Quomodo cum veritate grauiatur, pellem de-
ponat: & percutiēti corpus offerat, vt caput
seruet. to. 8. ibidem, d, e
Aspidi, surdi comparantur, verbum dei nō au-
dientes. to. 8. 188. a, b
Aspides, insidiosæ. eodem, 189. l, m
Asiracus. to. 5. 138. i
Minus errat assentiens, quam suspensens sen-
tentiam. to. 1. 153. b
Temeritas asserēdi vitāda. t. 3. 158. m, & 170. g
Assumpit deus totū hominē, quia perfectus
deus & perfectus homo. to. 5. 89. a
Assur ciuitas, vnde Assyrij. to. 5. 143. e
Assur ædificauit Ninuē. ibidem
Assur, figuratē pro diabolo poni solet. tomo.
8. 300. c
Assyrij. to. 5. 47. l
Assyriorum regnum quinque milia excedit
annorum. to. 5. 106. a
Et de eodem regno. to. 5. 168. e
Assyriorum primus rex fuit Belus, secundus
Ninus, qui regnabat quando Abraham na-
tus est. ibidem
Nullum maius fuit imperio Assyriorum, pri-
mis temporibus, nec ita diffusum. ibidem, f
Assyriæ caput, erat Babylon. to. 5. 149. c
Assyriorum regnum quantum durauit. tomo,
5. 31. k, l
Assyriorum regnum innuit quasi totam Asiā
occupasse, cum gentes adhuc rudes essent
ad resistendum. tomo. 5. 174. d
Assyriorum regnum, post annos ferme mille
trecentos quinque, ad Medos translatus
est. to. 5. 31. a, b, & 173. b
Assyriorum & Chaldæorum regnum, idem
fuit: in cuius regni Babylonia captiuatus
est populus Iudæorum: in quo regno Abra-
ham Nini temporibus natus est. to. 5. 168. f
Assyrij nati sunt de Assur, qui nominatur in-
ter filios Sem, maioris filij Noe, qui etiam
regnum Nemrot obtrinerunt. to. 5. 143. e
Assyrij dirigentes interpretantur. to. 8. 193. k
K 2 Asaroth,

Astrolith, idolum. to. 4. 102, K
Astrologia, idolum. to. 4. 102, K
Astrologi, quid signent. to. 2. 17, g, h, to. 4. 40, b, to. 8. 232, l
Astrologi vocant stellas. to. 5. 181, f
Astrologi, qualia signa dicantur. to. 8. 232, l
Astrologi noluerunt factorem suum aspicere crucifixum. to. 10. 196, f
De astrologia. to. 1. 40, l
Astrologia vaticinia. Ibidem.
Astrologorum vanitas eleganti similitudine taxata. Ibidem, 40, b
Astrologia vanitas detestata. tomo. 1. 36, g, h, & 40, b, & 48, g, & sequenti. & 143, a, b
Astrologia fabulis, Manichæorum, libri pleni. tomo. 1. 41, h
Astrologia inuentio. to. 1. 165, K
Constellationum ratio discussa. tomo. 1. 48, K & sequenti. tomo. 3. 11, h, tomo. 4. 189, a
De falso Manichæo, & de astrologia. tomo. 1. 40, l
Astrologi quid senserint in ponendo fatum. tomo. 5. 39, h, i
Astrologi multa vera dicunt, non ex inspectio ne alicuius artis, sed instinctu malorum spirituum. to. 5. 40, c
Et quod Atlas perhibetur fuisse magnus astrologus. to. 5. 170, m
Astronomiam innuit primo ægyptios habuisse ab Ifide. to. 5. 180, l
Astronomia, & alia tales scientiæ, magis ad exercenda ingenia, quam ad illuminandas vera sapientia mentes hominum solent valere. Ibidem.
Contra astrologos vanos, inuectio. tomo. 8. 64, d
Astutia in bonum. to. 2. 34, b
Astuti proprie. to. 3. 218, a
Astutia vulpium nomine appellata. tomo. 6. 270, a
Astuti sicut serpentes. to. 8. 188, b, c, d
Astutia sine simplicitate, superbia est. tomo. 10. 280, c
Asylum facinorosorum. to. 4. 128, a
Asylum lunonis. tomo. 5. 3, f
Asylum constituitur à Romulo & Remo. tomo. 5. 11, e, & 46, c
Asylum Romæ constructum, liberans noxios confugiētes ad se, significabat remissionem peccatorum, quæ fit in Ecclesia. tomo. 5. 46, c
Athamas & Io, a lunone puniuntur. tomo. 5. 47, d
Athanalius sententia, de Psalmis cantandis

in Ecclesia. to. 1. 69, f
De videndo deo. to. 2. 157, f
Athanasius fugit Cōstantium Imperatorem. to. 2. 241, d
Athanasius contra Arrianos. to. 7. 86, i, h
Athenæ, Minervæ consecrata. tomo. 2. 212, b
Athenienses quomodo admirati sint, loquuntur Paulus. to. 8. 276, f
Athenienses in Græcia multum claruerunt, plus tamē fama quā re quæ etiam nō putuam habuit gloriam ex literis & philosophis. tomo. 5. 198, a
Atheniensium ciuitas, à quo nomen accepit. tomo. 5. 170, m
Atheniensium ciuitati nomen à Minerva est, quæ Græce Athena dicitur. tomo. 5. 170, m
Athenienses, tempore David regis, destituti habere reges, post interitum Codri: & magistratus habere coeperunt administrandam reipublicam. to. 5. 173, f
Atheniensibus Paulus loquitur. tomo. 5. 68, p & 185, l
Athenienses. to. 5. 168, f
Quando Atheniensium ciuitas sit condita: & quā causam nominis eius Varro perhibet. to. 5. 170, c, f
Athenienses quando magistratus habere coeperunt. to. 5. 173, f
Athleta Christi verus. tomo. 7. 33, l
Atlantici. to. 5. 124, a
Atomi epicuri. tomo. 2. 79, h, & 80, g, & sequenti. & 204, l, & 208, a
Atria, ampliora spatia domus sunt. tomo. 8. 512, c, d
Atria domini quæ sint. to. 8. 302, f, & 305, m
Atrij nomine præfens Ecclesia significatur. tomo. 8. 355, c
Quod significet futuram beatitudinem. tomo. 8. 369, i, K
Atrium, dicuntur qui videntur esse in ecclesia & foris sunt. to. 9. 145, d
Atys pulcher adolescens. to. 5. 52, h
Atys flos. tomo. 5. 62, e
Quam interpretationem de abscissione Atys, Græcorum sapientiam doctrina repererit. to. 5. 62, e, & sequenti.
Auaritia quid. tomo. 1. 229, R
In auaros. to. 1. 205, a, b, to. 8. 110, d, e, & f
Auaritiam quatenus tolerauit Cyprianus. tomo. 2. 52, g
Auaritia fons malorum. tomo. 3. 219, b, & 349, m
Auaritiæ vanitas. Ibidem, 348, g
Auaritiæ

IN DIUVM AVGVSTINVM

Auaritiæ malum. to. 4. 380, c
Auarus, inferno similis. Ibidem, d
Radix omnium malorum auaritia. to. 5. 4, b, to. 9. 136, h, to. 10. 148, e & 303, h
Auaritia plures allicit quæ peritia, ut patet de plurimis qui artificiosi fiunt propter quæsum. to. 5. 56, h
Ab auaritiæ sordibus purgat amor sapientiæ. to. 5. 57, c
Auaritia non est avari vitium, sed hominis peruersi, amanti aurum iustitia derelicta, quæ incomparabiliter auro debuit anteponi. to. 5. 205, c
Auarus potest pecuniam magnam habere nō autem non egere. to. 5. 58, b
Auarus fruitur nummo, & vitur deo, quoniā non nummum propter deum impendit, sed deum propter nummum colit. tomo. 5. 110, f
Auaritia, idolorum seruituti comparata. Ibidem, 134, a
Auaritiæ & hæresis comparatio. Ibidem, b
Auaritia, insatiabilis. to. 8. 114, e, f
Auaritia est porta morris. to. 8. 20, g
Auaritia non est opus dei. to. 8. 496, c
Auaritia quicquid mali habet, vanitatis est. Ibidem, 109, l
Non omnis auaritia vituperabilis est, sed est bona & optima. to. 8. 336, c
Quod ad omnes terminos se extendat. tomo. 8. 83, g, & 114, e, f
Auaritiæ remedium. to. 8. 479, a
Aliud iubet deus contra auaritiam, aliud auaritia contra deum. to. 8. 187, e
Ideo inimicatur deo, quia, & c. to. 8. 360, d
Auaritia duriora iubet quā Christus. tomo. 8. 496, a
Noli velle ab auaritia possideri. Ibidem.
Cū arguitur incipit odire & criminari. Ibidem, b
Auaritia crescit copia. to. 8. 480, g
Auaritia nomen est generale, cum plus quis appetit, quā sat est. to. 8. 446, K
Apostolus genus significabat per speciem, cū dicebat: Radix omnium malorum, auaritia. Ibidem, l
Auaritia impedit ne gratis colatur deus. Ibidem, m
Quod deus avarus sit salutis nostræ. tomo. 8. 368, l
Avarus ministrum lucris sui facit deum. to. 8. 58, g
Avarus nimis est, cui non sufficit deus. Ibidem.

dem. 171, f
Cum accusas auarum, ille accusat deum. tomo. 496, b
Avari debemus esse vitæ æternæ. to. 8. 336, c
Avarus dum colligit, colligitur: & dum vult esse prædo, fit præda. to. 8. 110, c
Avaris ipsa fecunditas molesta est. tomo. 8. 523, h, i
Quod vocem habeat pietatis, sed excusationē iniquitatis. to. 8. 506, K
Quod velit habere plenam arcem, & inanem conscientiam. to. 8. 171, g
Auaritia tollit ab homine securitatem. tomo. 9. 140, c
Avarus omnis, cæcus est. to. 9. 198, g
Qui propter avaritiam seruant, palliant se, ut quasi propter filios seruent. to. 9. 202, a
Auaritiæ incommoda. to. 9. 226, a, b
Auaritiæ morbus nunquam melius compescitur, nisi cum dies mortis sine fine meditatur. Ibidem, c
Spiritus auaritiæ, & spiritus luxuriæ, diuisi sunt aduersum se. to. 10. 9, b, c
Auaritia amat unitatem. to. 10. 20, m
Auarorum in pauperes insidiæ. tomo. 10. & sequentibus.
Auarorum & cupidorum conceptio. Eodem. 21, a, b
In raptos, auaros, & concussos, inuectio, Ibidem.
In diuitum avaritiam inuectio amara. tomo. 10. 24, b, c
Auaritia diuitum inexplabilis. tomo. 10. Ibidem, c
Tenaciter sua seruantes, qualiter à scriptura increpentur. to. 10. 78, l
Auarorum poena. to. 10. 79, b, & 93, f
Auaritiæ onus, quod graue. to. 10. 81, f, g
Auaritiæ & pigritiæ contrarii motus hominē disperpunt. Ibidem, g
Auaritiæ sarcina. to. 10. 81, f, & seq.
Auaritiæ & pigritiæ discrimen. Ibidem, h
Avari taxantur. to. 10. 107, h, & seq.
Vermes auaritiæ. to. 10. 173, l
Auaritiæ profunditas non patet oculis, sed scetet animis. to. 9. 198, g
Parabola avari, argentis horrea pro vna die. to. 10. 232, h, i
De avaritia vitanda. to. 10. 224, l
Quare Christus dixit, Abstine ab omni avaritia. to. 10. 224, m, & seq.
Nouit Christus, non nos, quantum sit leuendum ab avaritia. to. 10. 225, b
Contra auaros. to. 10. 241, g
I 3 Auarus

I N D E X

Aurus est deus ad salutem nostram. tomo. 10.
278, i
Avaritia nouerca est, & summa inimica iusti-
tie. to. 10. 294, m
Omnia vitia in homine senescunt, sola avari-
tia iuuenescit, to. 10. 303, h
Detestatio auaritiæ. to. 10. 119, f, & sequenti.
& 303, h
Auaritia insatiabilis, to. 10. 303, h Nihil auaro
sufficit, cui deus non sufficit. to. 10. 305, c, &
sequenti.
Audacia vires ministrat. to. 1. 201, c, d
Auditores & electi qui, apud Manichæos. to.
2. 102, l
Audire, pro obedire. to. 4. 94, d
Auditus bonus & malus. to. 8. 87, b
Audire veritatem nihil est, si non sequitur fru-
ctus. Eodem. 229, b
Venit audiri, vt audiatur. to. 2. 98, f
Obedientius audiri cuius vita orationi respon-
det. to. 3. 30, f, & sequen.
Auditores bonorum sunt pauci, malorum au-
tem multi. to. 5. 39, c, & sequen.
Domine audiui auditionem tuâ & timui, & c.
exponitur. to. 5. 177, c
Audire pro obedire, credere, & usq. in finem
perseuerare. to. 5. 200, R
Auditus malus quis sit. to. 8. 87, b
Audiendo credimus, & credendo videbimus.
to. 8. 136, K & 146, d
Audire coram deo, est intelligere. to. 8. 27, m,
in fine, & sequen.
Audire, & auribus percipere, si differant. to. 8.
146, g, h
Qui audiunt, feliciores sunt, quam qui loquun-
tur. to. 8. 162, h
Qui bene audit, & non bene operatur, valde
male digerit. to. 8. 390, h
Qui sint qui non audiunt quod loquuntur.
Eodem. 147, a
Qui vis te audiri, prior te audi. to. 8. 158, m
Audire & facere, est supra petram ædificare.
Ibidem. 192, h
Auditui dari exultationem & læticiam quid
est. to. 9. 48, K
Audire verbum dei, securius quam prædicare.
Eodem. 86, c
Nihil nobis prodesset Christus, si videretur à
nobis, & non audiretur. to. 10. 23, i
Audire vocem filii, quid. to. 10. 54, c
In aure audire. to. 10. 76, g, & sequen.
Debet prius audire deum, qui vult exaudiri a
deo. to. 10. 306, d
Aures dei. to. 4. 348, f

Aures mouet quidā homines, vel singulas, vel
ambas simul quando uolunt. to. 5. 129, c
Auris dei, non membrum corporeum est, sed
potentiam esse, qua audit, debemus accipe-
re. to. 8. 22, R
Aures cordis, non corporis requirit deus. to. 8.
146, f
Quomodo aures nostræ ad voces nostras, sit
aures dei ad cogitationes nostras, tomo. 8.
573, h
Deus inclinat aurem, si tu non erigas cerui-
cem. to. 8. 309, a
Non ad dinitem, sed ad egenum & inopem
inclinat aurem suam. Ibidem.
Sicut aures corporales ad os hominis, sic cor
hominis ad aures dei. to. 8. 469, d
Interioris hominis aures requirit christus. to.
10. 171, l
Aures duplices. to. 10. 171, l & 18, c, f, to. 10.
36, l
Augustinus monitus. to. 5. 16, c, f
Auersio causat uitium non conuersio ad ero-
turam. to. 5. 117, d
Auersio à deo qui summè, & conuersio ad de-
os, qui non summè, est causa miseriarum
hominum. to. 5. 104, b
Deus tunc dicitur auertere faciem suam
non dat animæ notitiam sui. to. 8. 25, a
Qui non vult à se auerti faciem dei, vult au-
ti faciem dei à peccatis suis. to. 8. 164, b
Quod auertendo faciem peccata delet, ad-
tendo scribat. Ibidem.
Tu à peccatis tuis noli auertere faciē, si uis
ab ipsis auertat faciem suā deus. to. 8. 131, i
Deus auertit ab eo quod tu fecisti, ne auertat
ab eo quod ipse fecit. to. 8. 270, d
Aues aeris auxilio volant. to. 1. 270, d
Aues quadrupedes. to. 3. 129, a Retracta. to. 1.
22, c
Auium quidam voces, pecorum q. & aliorum
quorumlibet hominum, sic imitantur atq. ex-
primunt, vt nisi videantur, discerni omnino
non possint. to. 5. 129, d
Aues descendentes super corpora, quæ dissi-
erant, quid significant. to. 5. 150, d
Quid significet quod aues dant vocem de me-
dio petrarum. to. 8. 381, a
Aues cœli, spirituales quasdam animas signifi-
cant. to. 8. 394, i, K, & sequen.
Aues volantes in medio cœli, sunt Ecclesia mi-
litans. to. 9. 148, m, & 149, d
Nihil aufertur homini, nisi ille iusserit vel per-
miserit qui donauit: spiritualia non aufertur

I N D I V V M A V G V S T I N V M

nisi tu prius dimiseris. to. 8. 43, g, h
Auferre aliter intelligi non potest, nisi vt per-
datur vt non sit. to. 8. 258, c
Quid portarum urbis ablatis. tomo. 10.
181, K
augures inconstantes. to. 1. 143, a
augurationes vanæ. to. 4. 33, m
auguria nihil profuerunt Romanis, quæ inuen-
ta sunt falsa eis victis, to. 5. 37, e, & sequenti-
bus.
De augurijs. to. 10. 245, f, & sequen.
Qui totam christianam religionem desiderat
custodire, omnia auguria contemnat oportet.
Ibidem. R
Quātumcunq. augures vel diuini nobis vera
prædicent, non est illis credendum. Ibidem.
Qui augurijs & alijs superstitionibus credide-
rit, quantumuis bonum faciat, nihil illi pro-
derit. Ibidem, m
Augustinus philosophus doctissimus. to. 1. 102, m
Augustinus. to. 1. 102, m
augustini vita, in libris confessionum suarum.
to. 1. 28, g, & sequenti.
augustini vita per Possidonium descripta. to. 1.
in principio.
augustini vitæ compendium. Eodem. 168, c, f
Augustini infantia, pueritia, & studium, descri-
pta. to. 1. 28, m, & sequen.
augustini parētes, moribus & fide dispares. Eo-
dem. 30, l, & 32, e
augustini adolescentia, & q. in ardore libidino-
so consumpta. Eodem 31, a, & sequentibus.
augustini peregrinatio, studiorum causa. Eo-
dem. 32, d
augustini patria, Tagastēse oppidum. Ibidem.
37, c, d, In Possidonio.
Relatio Calisti de conuersione, perseuerantia,
& quibuldam dictis sancti Augustini. to. 10.
313, a, & i
Quod plus Augustinus curauerit vitare barbari-
smum, quam vitare morum. to. 1. 31, K
ad literas Augustinus cogebatur, quo tamen
deus vtebatur bene. to. 1. 30, m
augustini furtum. to. 1. 32, h, 33, b
Quid Augustinus amauerit in furto. tomo. 1.
33, b, c
Obpale lusum, Augustinus neglexit iussa pa-
rentum. to. 1. 29, i, K
Augustinus puer morbo corripitur, reualefcēs
baptismum differt. Ibidem, l
Augustinus accusat adolescentiam in ardore li-
bidinoso consumptam, to. 1. 31, a, b
Lucta spiritus & carnis in Augustino. tomo. 1.
54, m

Quibus studijs potissimum Augustinus sit de-
lectatus. to. 1. 30, a
Augustinus, quomodo amore captus. Eodem.
33, e, & 36, e
Augustinus versatur in foro, inter cauidicos.
Eodem. 34, i
Augustinum Hortensius Ciceronis excitauit
ad ardorem philosophiæ. Ibidem, l, & 53, d,
& 168, e
Augustinus sacras literas fastidit, propter sim-
plicitatem stili, to. 1. 34, m & sequentibus.
Augustinus a Manichæis, quomodo captus.
Ibidem, & in Possidonio.
Augustinus nouem annis Manichæus fuit. Eo-
dem. 252, c, & 281, i
Et quomodo euaserit. to. 6. 29, e
Augustinus quandiu, & quomodo alios seduxe-
rit. Eodem. 30, c
Augustinus rhetoricam docet. Ibidem, d
Augustinus astrologiæ deditus, to. 1. 36, g
Augustinus spiritualia capere nō potuit, præ cor-
poralibus. Eodem. 39, b
Augustinus prædicamenta per se intellexit, &
omnes artes liberales. Ibidem 40, e, & in Pos-
sidonio.
Augustinus alienatur à secta Manichæorum,
Romam proficiscens. Eodem. 41, h, i
Augustinus febri correptus, periculo se labo-
rat. to. 1. 41, a, to. 2. 81, d
Augustini errores ante susceptam euangelij
doctrinam. to. 1. 42, c
Augustini de incarnatione Christi error. Ibi-
dem, d, & sequen.
Augustinus qualiter contulerit cum catholi-
cis. Eodem, g
Augustini discipulorum impudentia & fraus.
Eodem. 41, K, & 42, h
Augustinus docturus rhetoricam it Mediola-
num. Eodem, 42, i
ab Ambrosio episcopaliter susceptus. Ibidem.
Augustinus audito Ambrosio, paulatim ab er-
roribus resipiscit. Ibidem, K, & in Possidonio.
Augustinus, nec Manichæus, nec catholicus.
tomo. 1. 43, m
Augustinus inanis gloriæ sectator. Et de mise-
ria ambitionum. tomo. 1. 44, m
Augustinus deliberat de instituenda vita. Eo-
dem. 46, m
Inter Augustinum & Alipium contentio de
matrimonio & coelibatu. to. 1. 46, c
Augustino vxor quaritur. Ibidem, e
Augustinus quomodo experit agnoscere deū
incorporeū, reiectis imaginibus corporeis.
Eodem, i, B

I N D E X

Augustini somnium de separatione creationis à creatura, & de vniuersitate. Ibidem. 48, e
Augustinus miserè torquetur inquirens unde sit malum. Ibidem. & 49, m
Augustino quomodo diuina misericordia sub uenerit. to. 1. 49, b
Augustinus quæ in libris Platonis inuenit, consentanea doctrinæ christianæ. Ibid.
Augustino clarius innotescunt diuina. Ibid. f
Augustinus quid senserit de Christi incarnatione. to. 1. 42, d, & sequen. & 50, b, c
Augustinus quid in sacris libris inuenit, non inuentum in Platonis Eodem. 51, f
Augustinus Paulum apostolum legit præ cæteris. Ibidem.
Augustinus accensus amore diuinorum, ad Simplicianum ire statuit. Ibidem. h, i, & sequentibus.
Augustinum quæ remorabantur à conuersione. Eodem. 52, g
Augustinus audit Potitiani vitam Antonij narrantem, sed displicuit. Ibidem. k, l, m, & sequentibus.
Augustinus in horto quid fecerit. Eodem. 54, e, f
In Augustino lucta spiritus & carnis. Ibid. m
Somnium matris de filio. to. 1. 35, m
Quale responsum mater Augustini, acceperit à quodam episcopo, de ipsius conuersione. to. 1. 36, b, c
Augustinus vocis admonitu quomodo totus conuersus. Eodem. 55, c
Augustinus deserit rhetoricæ professionem. Ibidem. g, & In Possidonio.
Augustinus Ambrosium consulit, quid legendum. Eodem. 57, g
Augustinus Mediolani baptizatur, ab Ambrosio. to. 1. 10, f, & 29, k, & 57, g In Possidonio. to. 2. 118, m & 165, a
Anno ætatis suæ. 30. to. 10. 313, a, & c
Augustinus quæ Mediolani viderit. to. 1. 57, i
Augustini colloquium cum matre, de regno cælorum. Eodem. 58, f
Augustinus quomodo luxerit mortem matris. Ibidem. l
De exequijs item maternis, Ibidem. & fo. seq. co. i
Augustini conuersi confessio, qualis tum fuerit ipse. Eodem. 60, g, & seq.
Augustinus varias carnis cupiditates confiteatur. to. 1. 68, i, & sequenti.
Augustinus postremo, ad Christum verum mediatorem confugit. Eodem. 67, l, m
Augustinus ad verbi ministerium se accingit,

veram scripturarum intelligentiam à deopetulant. to. 1. 68, b, & sequentibus.
Augustinus raptus ad presbyteri gradum. to. 1. In Possidonio.
Augustini pugna cum Manichæis, Donatistis, & Pelagianis. Ibidem.
Cum Ariani. Ibidem.
Augustini scripta gratiosa. Ibidem.
Augustinus designatus episcopus, uiuo Valerio. Ibidem. & to. 2. 38, b, c, & fo. sequenti. a, b
Per Augustinum, pax & profectus Ecclesiæ. to. 1. In Possidonio.
Augustinus insidijs Circumcellionum petitus. to. 1. Ibidem.
Item Donatistarum. to. 3. 52, f
Augustinus in causis audiendis, qualis. In Possidonio.
In increpando, qualis. Ibidem.
Augustinus pro reis, quomodo inuenerit apud magistratum. Ibidem.
Augustinus erga episcopos, clericos, & inuitu qualis. Ibidem.
Augustini liberalitas erga pauperes. Ibidem.
Augustinus in re domestica, qualis. Ibid. Item de conuictu foeminarum. Ibidem.
Augustini & Ambrosii in bonis Ecclesiasticis, ualis item dominicis dispensandis, sententia. Ibidem.
Augustini officium erga destitutos & egrotantes. Ibidem.
Augustini luctus, ac preces, morbus item extremus. Ibidem.
Augustini precibus energumini liberati. Ibidem.
Aegroti sanati. Ibidem.
Augustinus vixit annis septuaginta sex. Ibidem.
Augustini mors, penitentia in morte, & sepultura. Ibidem.
Augustini laus ingenua. Ibidem.
Augustini opera hæreticorum factiones exstinctæ. to. 2. 28, g
Augustinus antiquæ fidei conditor. Ibidem.
Augustinus sanctus & eruditus. to. 1. Ibid. a, b
Augustini laus ab eruditione. Eodem. 35, b, & d, & 199, a
Augustinus seruus seruatorum. to. 1. 48, f
Augustinus, Valerij episcopi conuersus. to. 1. In Possidonio. to. 2. 38, b, & 40, b, c
Augustinus omnia dimisit. to. 2. 124, k
Augustinus senex, Eradium successorem suum designat. to. 2. epist. 110. fo. 155
Augustinus veniam petit ab episcopo quodam, quem literis asperioribus offenderat. Eodem. 155, K, l
Augustinus

I N D I V M A V G V S T I N V M

Augustinus in sanctis scripturis plura se nescire, quàm scire fatetur. Eodem. 173. k. 174, l
Augustini fides. Eodem. 235, c
Augustinum facile posse vinci, sed videris vtrū veritate an clamore. Eodem. 237, g
Augustinus, Hebraicam linguam ignorauit. Ibidem. 242, d
Augustinus Græcam linguam leuiter attigit. to. 3. 92, b, c
Augustinus superbus & garrulus disputator fuit iuuenis. to. 6. 29, g
Augustinus, quomodo vitæ præsentis spe, atq. negocijs implicatus. Ibidem. h, i
Augustinus male faustus victor in disputationibus olim contra Christianos. to. 6. 50, f
Augustinus se multa ignorare ingenue fatetur. Eodem. 210, c
Augustinus dialecticus. to. 7. 68, a, b
Augustinus non erubescit à præbytero discere, quemadmodum nec presbyter à laico. Eodem. 378, c
Augustinus senex, à iuvene paratus discere. to. 2. 104, c
Augustini clementia, in hæreticos. to. 1. 248, f, to. 2. 93, h, in fine & i, & 138, h, in fine, & i, & 192, i, k, & 230, a, b, & to. 7. 286, c
Augustini lenitas erga malos, tomo 1. in Possi.
Augustini ciuitas erga idololatrias. to. 2. 45, e, f
Augustinus orat pro homicidis hæreticis. to. 2. Epist. 158, & duabus seq.
Augustinus negotiorum forensium examinatore. to. 3. 265, k, l, & sequenti.
Augustini labores innumerabiles. Ibidem.
Augustinus scripsit libros. CCXXXII. præter Epist. & Homilias. to. 1. 28. k to. 6. 2, k
Augustinus anno ætatis suæ trigesimo tertio, infans adhuc in Christo. to. 1. In Possidonio.
Augustinus cum matre sua philosophatur. Eodem. 159, d, & sequenti. h, i, & 166, a, & sequentibus.
Augustinus quātum tribuat meritis precibusq. matris suæ. Eodem. R, & 168, h
Augustini regulæ tres monasticæ. Eodem. 277, l, & sequentibus.
Augustinus quantum scriptis suis tribus velit. to. 2. 93, g
Augustinus qualem lectorem velit librorū suorum. to. 3. 93, c, d
Augustinus, quo anno salutis floruerit. to. 2. 112, f
Augustinus Euangelio non credidisset, nisi auctoritas Ecclesiæ eum comouisset. to. 6. 37, a
Quod melius in barbarismo, contra grammati-

cos voluerit intelligi, quàm in sua disertitudine auditores deferere. to. 8. 99, e
Maluit ut eum reprehenderent grammatici, quàm ut eum non intelligerent populi. to. 8. 529, c
Non timuit detractiones. to. 8. 330, k
Quod in errore lectoris maluerit sequi voluntatem dei, quàm suam in proposito. to. 8. 525, i
Quod duos in die fecerit sermones, tomo. 4. 170, h, i
Testatur se fecisse sermonem de aduētū domini ad iudicium. to. 8. 565, g, & m
Quod iam senex, non dedignatus sit ex ministrario & studijs adolescentium octosorum aliquid discere. to. 8. 391, d
Querela Augustini, quod in audiendis iudicijs improborum, impeditus sit a perscrutandis mandatis dei. Ibidem. 458, h
Quod in exequijs cuiusdam fidelis exposuerit psalmum. Eodem. 391. k. l
Quod psalmorum dicta, non tantum aure & corde, sed & stilo a fratribus excipiebantur. to. 8. 164, l
Quod iubentibus fratribus & coepiscopis, exposuerit psalmos. Eodem. 80, m, in fine, & 92, m, & 531, g
Quod psalmum. 131. iussu cuiusdam episcopi exposuerit. to. 8. 504, a
Quod hortatu uenerabilis patris & episcopi sui. N. exposuerit psal. eod. 315, h, i, & 350, l, & 391, k
Quod iussu episcopi Seueri tractauerit psalmos. to. 8. 353, l
Augustinus non exposuit omnes psalmos per ordinem, sed modo hunc, modo illū, & post redactæ sunt expositiones in ordinem. to. 8. 383, i, 393, d, e
Quod omnes psalmos quos codex psalterij tenet, partim exposuerit dictando, partim sermocinando: & cur psalmum. 118. exponere distulerit. to. 8. Ibidem. 436, h
Excusatio eius de expositione eiusdem psalmi. to. 8. 466, l
Augustinus cum adhuc puer erat, suspicabatur, cum audiret tonitrua, quasi uehicula de stabulo procedere. to. 8. 280, k
Quod sit trans mare baptizatus, & qui cum eo. to. 8. 101, m
Videtur Augustinum fuisse monachum. Eodem. 186, k, & 187, c
Augustinus quantum præterita sua mala non negat, tanto magis deum, qui sibi hæc ignouit, laudat. to. 8. 101, l
Seuerio,

Seuior fuit in malo suo quod dānauit, quā
hæreticus qui in eo hoc vituperauit. Ibid.
Quantum gaudebat de gratia dei, tantum de
suis præteritis timebat, & de cōtinua pugna
sua aduersus cogitationes malas. Ibidem
Quod laborauerit contra hæreticos, disputan-
do, conuincendo, conueniendo, terrendo, ta-
men omnes diligendo. to. 8.113.f
Suspicientur de eo homines quod volunt, siue
bonus siue malus sit, tamen ab Ecclesia non
recessit. Ibid. g
Hoc dicit in Ecclesia catholica, vt spes sua nō
sit in homine. Ibid.
Etsi de loco quasi sublimiore loquebatur, timo-
re tamen fuit sub pedibus audientium. to-
mo 8.231.b
Non cum tam delectabant voces laudantium
quā deuotio confitentium, & facta recto-
rum. Ibid.
De eius humilitate, in p̄dicatione. to. 8.289.f
Non ideo loquebatur in populo, vt accla-
marent, vt laudarent, nec vt honores, lau-
des, aut utilitates temporales impetraret.
Eodem. 541.e
Quod maluerit audire, q̄ loqui. to. 8.534.f
Non semetipsum commendabat subditis, sed
subditos deo. Ibid. 577.d.e
Humilitate iacebat sub pedibus subditorum
suorum. to. 8.489.i
Licet ex officio dispensationis subiectos suos
custodierit, voluit tamen cū eis ymbra ala-
rum dei custodiri. Ibid. K.l
Sæpe passus est insidias hæreticorum. tomo
8.469.k
Cum quanto tremore ad populum loqueba-
tur. to. 8.162.i
Id quod dixit, nulli præscripsit ad meliorem
intellectum. Eod. 90.g.h
Blanda Augustini suorum admonitio. tomo
10.28.e
Augustinus sollicitudinis & curę suę subditos,
ipsomet subditos testes citat. to. 10.42.g
Augustinus sæpe petitus mala consilia. Ibid. h
Augustinus per Simplicianum Liguriensem
in fide est edoctus. to. 10.281.g
Augustinus cum Simpliciano per annum cum
dimidio conuersatus, in fide est edoctus.
to. 10.313.c
Promotio Augustini ad sacerdotium. to. 10.
280. g. & m.
Promotio Augustini ad episcopatum. to. 10.
313.e
Augustinus factus episcopus, vixit cum regu-
laribus scđm regulā apostolicā. to. 10.284.g

Augustini paterna vigilantia, cum loqueretur
Christianis imbecillioribus de scripturis,
ne eos offenderet, vel occasionem daret bi-
sphemiz. to. 10.34.g
Augustinus reprehensus q̄ non corripere pec-
cantes, sed indignē. to. 10.461
Augustini cura, de subiecto sibi populo. to.
10.42.h.i
Augustini publica confessio, & pro offensis, vt
sibi remittantur deprecatio. to. 10.103.k
Augustini humilitas. Ibid. a
Augustinus in Aethiopia prædicans, vidit di-
uersa monstra. to. 10.296.k
Augustinus Romę scolas sex annis, tempore
Theodosij senioris, gloriose rexit. to. 10.313
Augustinus monachorum institutor. tomo
61.c. in fine.
Augustinus anno 33. ætatis suę solitariam
tam incœpit. to. 10.297
Conuersatio Augustini in eremo cum 12
fratribus. tomo 10.313
Vndecim discipuli Augusti. Ibidem. a
Augustini conuersatio cum fratribus suis.
to. 10.314.a.b
Modus uiuendi Augustini cum regularibus
Ibidem, c
De obitu ac commendatione sancti Augustini
tomo 10.313.c.f
Augustinus, durante Vandalorum obsidio-
ne obiit. tomo 10.313
De translatione corporis sancti Augustini
Sardinia ad Papiam. Ibid.
Comparatio Augustini ad Abraham. tomo
10.298.i.k
Augustinus, & Hieronymus.
Augustini & Hieronymi disputatio de Peri-
rephensio à Paulo. tomo 2. 10. per
tum, & sequentibus.
Augustinus probat nouum testamentum
Hieronymo castigatum. Eod. 11
Translationem ex Hebraica veritate nō
bat. Eod. 11. h. i. & 13
Augustinus cum opinione sua incidit in er-
rem Hebionitarum. Eod. 11. a
Augustinus prolixus, & suboscuro. Ibid. 16
Augustinum monet Hieronymus, ne senem
uenis prouocet. Eod. 18. a
amor Hieronymi in eundem. Eodem 17, &
& 36
Augustinum quā suissē gloriam, vt cum Hi-
eronymo certaret. to. 2. 18.g
Augustinus cedit Hieronymo in cognitione
scripturarum. Eodem. 20
Augustinus deplorat discordiam inter Rufi-
num &

num & Hieronymum. Ibidem
Augustinus Hieronymo in multis inferior.
to. 2.25.d
Augustini & Hieronymi de hebdomadibus
Danielis sententia. Eod. 103.i.k, & seq.
Augusti imperatoris edictum contra Donati-
stas. to. 2.71.k
Augustus mensis, pro Sextili. to. 3.11.g
Aulus Gellius citatur. to. 4.30.d, in fi.
Aulus Gellius. to. 5. & seq.
Aurinus. to. 5.35.a
Aurum, argentū, lapides preciosos edificare
quid sit. to. 4.24.b, to. 8.298.d, & seq.
De auro & argento quod ab Aegyptijs filij
Israel acceperunt. to. 4.191.b,c
Aurum de puro argento sordidatur. tomo
4.410.c
Multi vt aurum acquirant, fidem perdunt.
to. 8.482.m
Ille aurum habet, qui nouit vti auro: qui autē
vti non nouerit, habetur non habet, posside-
tur non possidet. Ibid. 482.m
Ergo dominus auri, non seruus, quia & aurum
fecit deus, & te super aurum. Ibid.
Quod melius sit sordidum aurum, q̄ plum-
bum purgatissimum. to. 8.556.a
Aurum non est vile auaro, sed bene vtenti.
to. 8.515.i
Auri viriditas quæ sit, & cur inter scapulas nō
in pectore. to. 8.232.c,d
Auri nomine sapientia intelligitur. tomo
8.259.1
Aurum, hypocrisis. to. 9.147.1
Aurum quid. to. 10.112.1,k
Aurum & argētum, in quo genere bonorum.
tomo 10.107.g,h
Post aurum non ire. to. 10.79.e
Auri mala. to. 10.84.a,b
Aurum & argentum, res iudicis iusti sunt.
Ibidem, c
Deo eo quod in Aggæo scriptum est, Meum
est aurum, & meum est argentum: Homi-
lia. to. 10.107.d,e, & seq.
Aufes vocabatur Iosue. to. 10.105.b
De falsitate auspicij, quo Romani regni forti-
tudo & stabilitas visa est iudicari. to. 5.37.e
Auster spiritaliter, quid signet. to. 2.181.h
Auster ventus est calidus, glaciem liquefaciens.
to. 8.487.h
Regina Austri. to. 10.138.d
Automedon auriga nobilis. to. 1.24.h
Auritas diuina & humana. to. 1.163.d,e
Auritati diuina non tribuendum, quod
arte demonum fit. Ibid.

Authoritati cum ratione credendum. tomo
1.195.a
Authoritatis & rationis beneficentia. Eodem.
239.c
Authoritate & ratione, quomodo vtendum
in disceptationibus. to. 1.248.f,g, & 253.d
Auritas doctorum Ecclesiæ. Eodem. 163.b
to. 2.95, m
Auribus quantum tribuendum. to. 2.157.i
circa finem.
Deus author naturarum, non vitiorum. tomo
4.115.c
De authoritate canonicę scripturę diuino
spiritu condita. to. 5.193.f
Auribus quibuscunque non est creden-
dum indistincte, immo nec ipse Augusti-
nus vult temere credi cuncta quę posuit.
to. 5.216.f
Auritati diuinę credere debet humana frā-
gilitas: & magis debet credere angelis im-
mortalibus, qui nobis fidem reuelauerunt,
quā sermonibus. to. 5.91.1
Sine veritate non valet authoritas. to. 9.196.e
Auxilium dei. tomo 3.353.a, to. 7.222.m,
& seq. & 241.f
Pro auxilio diuino, precatio. to. 1.172.g
& sequenti. 210.d,e
Auxilium non est quarendum nisi à domino.
to. 9.81.h,i
Azimorum primus dies qui. to. 2.81.k
Azimorum solennitas. to. 6.76.c,d
Azima Christianorum. to. 6.255.k,l
Diebus azimorum contaminatio erat alieni-
genę domum intrare. to. 9.115.1
Azima quid. to. 10.61.d

B

Baal & Baalim. to. 4.102.i,k
Baalsamen. Ibid. i
Baalbereth & Baalim, idola. Ibid. 105.k
Verba domini ad Heliam.
Reliqui mihi septem milia, &c. exposita. to.
10.7.a
Babylonia interpretatur confusio, to. 4.331.m
to. 5.144.a, to. 8.217.a, to. 9.145.a
Babylonem non condidit vxor Nini, vt dixe-
runt quidā, sed instaurare potuit. t. 5.169.h
Babylon fuit initium regni Nemroth, de stir-
pe Cham, quā ciuitatem mirabilem ipse
edificauit, in qua esset sicut in metropoli.
to. 5.143.d
Quod in Babylonia turrim voluerunt ædifi-
care mirabilis altitudinis, siue turres, quę
singulari numero significarentur, tomo 5.
144.m, & seq.

I N D E X

Babylon appellata est confusio, quia ibi confudit deus labia omnis terræ. to. 5. 144. a
Babylon fuit caput regni Assyriorum, in quo primo regnavit Belus, secundo Ninus, filius eius. to. 5. 149. c
Babylonia quasi prima Roma. to. 5. 169. g
Babylonica captivitas. to. 3. 247. a
Captivitas Babylonica & in ea gesta quid significant. to. 4. 331. m
In Babylonia populo Israelitico captivato propheraverunt illis Malachias, Aggeus, Zacharias, & Esdras. to. 5. 168. i
In Babyloniā transmigrationis, allegoricē. to. 6. 87. d, e
Babylonia ciuitas, est mater omnium impiorum. to. 8. 46. a, & 205. l, & seq.
De Babylonis medio esse fugiendum, quomodo sit intelligendum. to. 5. 172. l
Babylon per Cain inchoata est in intumescere fidis regionibus, quæ diuturno tempore caput extulit super ceteras gentes. to. 8. 205. d, & 217. a
Quod significet societatem omnium impiorum, ab Oriente, ab Occidente; & ipsa habeat regnum terrenum. to. 8. 46. b
Quod ad eam omnes iniqui pertineant. to. 8. 316. i
Babylonia interpretatur confusio: & significat mundum. to. 8. 486. h, i, & 518. c, to. 10. 437. K
De Babylone exire, quid sit, & quomodo exeat, de ea. to. 8. 217. c
Multum interest inter medium & exteriora Babyloniæ. to. 8. 519. l, m
Babylon quomodo sit filia Babylonis. to. 8. 521. h
Sicut persecuta est nos paruulos, ita paruuli eius vicissim elidantur ad iram ut moriantur. ibid. i
Quomodo Babyloniæ duplum reddatur. to. 8. 578. c
Babylon impia, diaboli congregatio. to. 9. 146. K, l
Babylon præcipue superbiorum raptorum luxuriosorum & huius mundi imaginem gerit. to. 9. 148. f
Babylonis ædificatio. to. 10. 288. i
Bacchanalia. to. 2. 46. h, to. 5. 53. g
Bacchæ mulieres. to. 5. 172. m
Bacchanalia instituta sunt Liber. ibidem
Bala, famula Rachel, interpretatur inueterata. to. 6. 135. f
De Balaam & balach. to. 10. 179. c, & seq.
Balaam in arte magica, & carminibus noxijs

præpotens erat. ibid. e
Deus Balaam inuocare demones prohibet. ibidem, e
Balaam quid. ibid. e
Balaam prohibetur, ne eat ad Balach, ut maledicat Israel. to. 10. 179. b, c
Balaam auaritia. to. 4. 85. a, b, & seq.
Balaam, quare iuit ut malediceret Israel. to. 10. 179. c
Balaam magus demones vidit, a sinu autem angelum vidit. ibid. e
Balaam a sinu quomodo locuta, to. 3. 211. c, & 222. h, 242. a, to. 4. 222. h
Vide, Asinus. ibid. e
Asinorum non ideo miranda est sapientia, quia semel vna insipientiam Prophete darguit. to. 2. 27. h, i, & 145. d
Balaam prophetia. to. 4. 310. d
Balaam laudabilis & culpabilis erat. to. 10. 179. f
Balaam scribas & phariseos denotabat. ibid. e
Balach, primus rex Edom. to. 4. 37. a
Balach ad Balaam mittit ut maledicat Israel. to. 10. 179. c, & seq.
Balach adulationis. ibid. e
Balach, exclusio vel deuoratio interpretatur. ibidem, f
Baleus, Assyriorum rex decimus. to. 5. 169. g
Balneis vnde nomen inditum. to. 1. 154. d
Balnea mensura. to. 2. 154. d
Balnearum usus conceditur. ibid. e
Baptismus.
Baptismi aquam per Spiritum sanctum effundit. to. 1. 78. h, to. 2. 27. c, & seq.
In baptismo susceptorum fideiussio. to. 2. 28. l, in fine & g
Baptismi efficacia in culpis remittendis. to. 67. a, b, to. 10. 173. a
Baptismus, sacramentum Christianæ societatis. to. 2. 32. l, & seq.
Baptismus prima peccata soluit. to. 1. 13. m, & seq. m, & 56. k, to. 2. 67. a, b, & 73. c
Baptismus circumcisioni succedit. to. 2. 11. m, & sequen.
Baptismus sanguinis. ibidem. 152. a, b, to. 5. 68. i, & 249. f, to. 7. 324. a, b
Baptizasse Christum quomodo accipiendum. to. 2. 152. a, b
Baptismi consideratio, & fructus. to. 4. 77. g, h
Baptismi & circumcisionis collatio. to. 2. 249. d, e, to. 3. 353. k, to. 7. 139. f, g
Baptismus mundationem conscientie præfigurans, quando euacuabitur. to. 2. 249. d, e, & 268. i
Baptismi mysterium. to. 3. 56. c, & 268. i

IN DIVVM AVGVSTINVM

Baptismi donum, contra peccatum originale & ætium. to. 3. 57. c
Baptizati oleo quare vnguntur. to. 3. 74. i, & 157. h, i
Baptismi gratia. to. 3. 354. d
Baptismus. to. 3. 55. i, & 77. g, h, & 288. h, & 292. d, & 354. d
Baptizatus esset pro lauisset. to. 3. 59. c
Baptizandi cur exorcizentur & exsufflentur. to. 3. 66. b, to. 7. 262. c, 267. d, e, & 275. h
Non baptizari. to. 3. 79. c
Baptismus quando & quibus dandus. to. 4. 19. h, i, & 20. e, f
Baptizandos tam fidei opera quam fidem docendos. to. 4. 20. h
Ante baptismum scire & agere vitam Christianam, necesse. Ibid. m
Baptismus spadonis. Ibid. m
Baptizandus ne qui vitam impiam mutare noluit. to. 4. 22. K
Baptismus fidei opera præcedant. ibid. m
Baptizandorum catechismus. ibid. 22. a
A baptismo num merito repellantur obstinati in peccatis. to. 4. 25. g
A baptismo prohiberi non nouum. Ibidem 25. l
Baptizandi quæ facere debeant. ibid. e
Ad baptismum Apostoli grauibz peccatis obnoxios non admiserunt. ibid. 26. d
Baptismo Christianorum vita respondeat. to. 4. 27. c, & seq.
Contra eos qui omnes ad baptismum citra discrimen admittebant. to. 4. 19. h
Baptismus quando, & quibus dandus. to. 4. 20. c
Baptizandos tam fidei opera quam fidem docendos. to. 4. ibidem. h
Baptizabat Iesus plures quam Ioannes, & cetera exponitur. to. 4. 197. i, & seq.
Baptismus non debuit cessare: & quare. to. 4. 308. l
De baptismo sanguinis. to. 5. 113. b
Baptismus delet omnia peccata. to. 5. 8. k
Baptismo sanguinis purgatur quis ab omnibus peccatis, etiam non baptizatus baptismo fluminis: & ille maior est isto. to. 5. 113. h, i
Baptizato Christo in iordane, innotuit religio & doctrina Christiana, per corporale eius præsentiam. to. 5. 185. l
Propter baptismi sacramentum, quidam miraculose curati sunt ab infirmitate corporali.

ut patet de Constantino baptizato & munito à lepra. Item sancta Otilia, cæca nata, visum recepit. to. 5. 230. e, & seq.
Post baptismum remanet mors & poena multiplex. to. 5. 112. c
An hi qui inter hæreticos baptizati sunt, & de teriores postea male viuendo facti sunt: vel hi qui apud catholicos renati ad hæreses aut schismata transierunt: vel hi qui à catholicis, apud quos renati sunt, non recedentes, cum se viuere perstruunt, potestatem legio sacramentorum remissionem æterni sperare supplicij. to. 5. 223. l
De baptismo error Manichæorum. to. 6. 8. b
Baptismus in aqua non recipiunt Seleuciani. ibidem, i
Baptizatos semel in Christo, non posse relabi in peccatum: error iouiniani & Pelagij. to. 6. 9. f, & m
Baptismatis figura fuit circumcisio. to. 7. 360. d
Baptismus per diluuium signatur. to. 6. 84. c
Per nubem, & mare rubrum. Eod. 86. k, l
Baptizandi erunt catechumeni in periculo mortis. Item qui pro se respondere non possunt. ibid. e
Baptismo Christi, omnia peccata remittenda perferenda Christianis. to. 6. 141. k, & 156. e
Relapsus a baptismo. to. 6. 17. h
Nec baptisma nec baptizandi potestatem amittunt recedentes ab Ecclesia. to. 7. 13. h, i, & seq. & 120. i, & seq.
Baptizare potest laicus in necessitate to. 7. 13. l, 14. m
Baptizare verum possint qui nunquam fuerunt Christiani. ibid. 10. a
Baptismus non omnibus prodesse. to. 7. 27. b, & 70. c, & f
Baptismus vnus bonorum & malorum. to. 7. 39. m, & seq.
Baptizatos ab hæreticis, quomodo recipiant catholici. to. 7. 53. c
Baptizati sanctificatio vnde, contra Donatistas. to. 7. 61. e, f
Baptizat sacerdos ministerio visibili, Christus inuisibili gratia. to. 2. 228. k, & 230. d, to. 7. 63. f, g, & 228. e
Baptismus non alius, sed idem huic utilis, illi inutilis, to. 2. 228. k, & sequenti. l, to. 7. 71. i, & 81. e, f
Baptismus, sacramentum est nouæ vitæ. to. 7. 74. c
In bapti-

I N D E X

In baptismo deus abluit, non homo. to. 7. 63, g.
& 76, c, & 81, f.
Baptizare possunt & boni & mali. to. 7. 76, c,
to. 9. 10, g.
Baptizari a mortuo quomodo accipiendum.
to. 7. 77, l.
De baptismo, cypriani sententia. to. 2. 55, h, i,
& sequenti, to. 7. 71, c, 79, l, m, & 81, c.
De baptismo contra Donatistas, to. 7. 119, h, &
sequenti. Retracta. to. 1. 23, f.
Baptismus
Baptismus accipere potest in extremo posi-
tus, etiam ab hæretico. Ibidem.
Baptismus an generet filios apud schismati-
cos. eodem. 122, d.
In baptismo an semper peccata remittantur.
Ibidem. 132, l.
Qui sine charitate baptizatur, quatenus acci-
piat remissionem peccatorum. tomo. 7.
123, i.
Et de fide accendentibus ad baptismum. Ibi-
dem, & sequentibus.
Baptismi sanctitas pollui non potest. tomo. 7.
130, i.
Baptismi integritas & sanctitas. Ibidem. 131, a.
Baptismus
Baptismus non corrumpitur. tomo. 7. Ibi-
dem, i.
Baptismus ubique Christi est. to. 7. 133, m, &
136, k.
Baptismus & malè datus, & malè acceptus per
se bonus. eodem. 136, i.
Baptisma commune bonis & malis. to. 7. 81,
c, f, & 137, g, 146, d, e.
Baptismus nec in pessimo deterior. eodem.
138, l.
Baptismi vicem implet martyrium. Ibidem.
139, c, d.
Baptismus ubi non necessarius. Ibidem.
Baptismus non omittendus. Ibidem, e.
Baptizando, qui per se respondere potest non
valet alterius confessio. Ibidem, h.
Baptismus & pietas. Ibidem, h, 178, c, f.
Baptismus legitimum habent hæretici, sed
non legitime. to. 7. 141, h, i.
Baptismus solius Christi est. to. 7. 142, c, f, to.
9. 29, c, f.
Baptisma potest esse sine spiritu. to. 7. 145, c.
Baptisma vnum. Ibidem, f.
Baptismus
Baptismus & malus dat. malo. Ibidem. 146,
f, & sequentibus.
Baptismus
Baptismus verbis Evangelicis consecrandus.
Ibidem, c.
Baptismus necat. eodem. 153, g.
Baptisma bifariam accipi. to. 7. 196, b.
Idem baptisma quomodo prodest, & obest. to.
7. 157, c.
An non baptizatus baptizet. Ibidem. 158, d.
Baptismus ludicrè & mimicè acceptus an ap-
probatus sit. Ibidem, & sequentibus.
De vnicò baptismo contra Petilianum. to. 7.
159, i, & sequen. Retractionum. tomo. 7.
25, i.
Baptismus dant & accipiunt boni & mali. to.
7. 178, d.
Per baptismum quomodo euacuetur pecca-
tum in paruulis, similiter & in adultis &
quid inde consequentur utilitatis. eodem.
223, d, e.
Ex baptizatis nati, quare baptizantur. to. 7. 230,
i, & sequen. b, c, & 235, e.
Et baptizato nascitur baptizandus, quemad-
modum ex circumciso incircuncisus. to.
235, f.
A baptismo initium renouationis. eodem.
224, c.
Baptismus abluit quidem peccata omnia, sed
non aufert infirmitatem. to. 7. 291, e.
Et quid baptismum tribuendum. Ibidem, h, 365, f.
Baptizari in morte Christi, quid sit, ex Chris-
ti sermone. eodem. 310, c.
Baptismus regeneratio, renascentia. eodem.
362, a.
Baptizati non carent concupiscentia. eodem.
365, g.
Baptizatus omni peccato caret, non omni
lo. Ibidem.
Baptismo prædestinati. to. 7. 381, c.
Baptizati in vnitatem charitatis in ecclesia, non
salui. to. 7. 128, g.
Non est remissio sine baptismo. to. 7. 169, g.
Hæretici & mali Christiani, dare & accipere
possunt sacramentum baptismi. tomo. 7.
169, g.
Baptismus omnibus necessarius. to. 7. 217, d.
De baptismo. to. 7. 217, d.
Baptismi figura fuit mare rubrum. tomo. 7.
408, i, k.
In baptismo omnia peccata dimitti, figuratè
ostenditur. to. 8. 291, l, m, & 295, m.

I N D I V V M A V G V S T I N V M .

Cur Christus baptizari voluerit, quis fordes
non habuit. to. 8. 334, d.
Quod in baptismo fiat remissio omnium pec-
catorum. to. 8. 22, h.
Cū nouerimus ex baptismo Christi solui pec-
cata, & ad remissionem peccatorum ualere,
non ob aliud cum infantibus matres cur-
runt, nisi ut soluantur propago peccati. tomo.
8. 161, c.
Cū in baptismo omnis reatus sit dimissus, cur
adhuc remanet peccandi desiderium. to. 8.
439, a.
Quod baptismus omnibus sit communis, sed
ipsa gratia non est communis omnibus to.
8. 281, d, e.
Quod vnus atq. idē baptismus alijs est ad vi-
tam, alijs ad mortem. to. 8. 518, a.
Baptismus Christi ornat militem, & conuin-
cit desertorem. to. 8. 113, d, e.
Baptizat ipse Christus per ministros tomo. 9.
10, a.
Baptisma suum nemini tradidit Christus: &
quare. to. 9. 10, b.
Baptizari quare voluit solum Christus in suo
nomine, non autem Pauli Petri &c. tomo.
9. Ibidem, b, c.
Baptizare cōcessit Christus Apostolis, & alijs
ministerialiter, non autem authoritatue.
to. 9. 10, c, d.
Apostoli quare non aliquando dixerūt baptis-
ma meum, bene autem Euangelium meum.
to. 9. 10, f.
Baptizabant apostoli ante mortem Christi,
non autem ipse Christus. to. 9. 11, e.
In baptismo non merita ministrorum, sed vir-
tus Christi operatur, to. 9. 11, a, b, & 12, c, f.
Baptizat æque Christus & per bonos & per
malos ministros. Ibidem. 12, f.
Baptisma non melius aut peius à bono quam à
malo ministro. Ibidem, f.
Baptismus
Baptismus Simoni mago nihil profuit. to-
mo. 9. 13, c, f.
In baptismo quatuor hominum genera gene-
rari. to. 9. 22, i, k.
Baptismus Christi, quid. to. 9. 29, f.
Baptismi virtus non in aqua. to. 9. 96, d.
Accedit verbum ad elementum, & fit sacra-
mentum. Ibidem.
Baptizabat Christus effectiue, discipuli sau-
tem ministerialiter. to. 9. 29, d, e.
Baptismo Christi aqua necessaria & verbum.
Ibidem, c.
Baptismus omnia dimittit peccata. tomo. 9.
131, l.
Baptismus gratis de cælo descendit. tomo. 9.
141, g.
Munera gratuita creationis & recreationis.
to. 9. 161, c, d.
Baptismo peccata abluuntur. to. 9. 195, d.
Verbum & aqua conficiunt sacramentum bap-
tismi. to. 9. 213, g.
Aqua baptismatis nō solum corpus, sed & ani-
mam abluit. Ibidem.
Baptismus omnia peccata delet. to. 9. 220, g,
& sequentibus.
Baptismus signabatur per transitum maris ru-
bri. to. 9. 222, i, & 223, f.
Propter omnia peccata baptismus inuentus
est. to. 9. 240, c, & 245, l, m.
Baptismus, vnus est introitus omnibus ad vi-
tam. to. 9. 240, c, f.
Promissio Christianorum in baptismo. tomo.
9. 249, f.
Qui superstitionibus utitur, baptismi perdit
sacramentum. Ibidem, l, m.
Qui crediderit, & baptizatus fuerit &c. ex-
ponitur. to. 10. 10, e, f.
Baptismus quomodo mundet per fidem.
tomo. 10. 27, c.
Ad recens baptizatos oratio Augustini, ne se
ab hæreticis seduci patiantur. to. 10. 51, e, f.
Baptismatis effectus. to. 10. 61, l, & 64, f.
Ante baptismum adulti catechumeni penite-
re debent. to. 10. 104, l, m.
Baptismi nostri efficacia. tomo. 10. 135, h, &
sequentibus.
Baptismatis Christi ratio. Ibidem, m.
Baptismus Christi. to. 10. 138, f, & dein.
Dominica infra octauas Epiphaniæ domini
de baptismo Christi, Sermo primus. Ibidem.
In baptismo Christi maiori penè munere
unda q̄ Maria ditata est. to. 10. 138, f.
Mariæ & vnde baptismalis comparatio.
Ibidem.
Baptizatus habet cum quibus pugnet. to. 10.
145, b, c.
In baptismo Christi potius Purgantur fluen-
ta, q̄ purgant. to. 10. 138, i, & m.
Per baptismum omnia peccata delentur. tomo.
10. 152, b.
Baptismatis fonte, cælo vicina, portatur Eccle-
sia. to. 10. 161, a.
Nisi Ecclesia ad aquā baptismi venisset, Chri-
sto sociata non esset. to. 10. 165, d.
Baptizatus est populus Israel in mari & nube.
to. 10. 173, g.

I N D E X

Baptismi gratia, uacuatur quisque omnibus malis. to. 10. 170. c
Baptizatus est populus Christianus in aqua & spiritu. to. 10. 173. g
De non differendo baptismo. to. 10. 174. a, b, & sequen.
Baptismus vnum docet Christus. ibid. d, e
Ad baptismi sacramentum quomodo perueniatur. to. 10. 180. a, b
Baptismi sacramentum in quo constet. tomo 10. 186. d
Qui baptismi sacramentum desiderat, quid petat. to. 10. 186. e
Cum peccato accedentes ad baptismum, gratiam dei non recipiunt. ibidem. e, f
Ad baptismi sacramentum per poenitentiam mundati veniant. ibidem. f
Baptismus quare signetur signo Christi. tomo 10. 188. d
Extra baptismum nullus saluatur. tomo 10. 190. g
Baptismus Christi nobis est sepultura. to. 10. 192. c
Baptizatus factus est membrum Christi, tomo 10. 209. g, h
Ad baptizatos, vt bonos non malos in Ecclesia imitentur. ibidem
Baptisma vnum de fide tenendum est. tomo 10. 223. b
Baptisma tam maioribus q̄ minoribus celebrandum. ibidem
Baptismus paruulorum.
Paruulos, etiam si non baptizentur, habere uitam æternam, Pelagii dogma. to. 2. 83. l, & 120. b, c, & 146. c, d, & g, h, to. 7. 36. a, b
Baptismus paruulorum non est superfluous. tomo 2. 27. c, & seq. & 120. d, to. 3. 216. b, to. 7. 139. f, & 235. f
Baptizantur recte pueri, in fide offerentium & Ecclesie. to. 1. 232. f, g, tomo 2. 28. c
Paruulorum non baptizatorum damnatio. to. 2. 31. K, l, & 31. c, & seq. & 120. d, & 146. d, & sequentibus. to. 3. 76. c, to. 7. 238. a, b
Infantes non baptizati, leuissime quidem, sed tamen damnantur. to. 7. 215. k, & 353. h
De baptizandis paruulis Cypriani decretum. to. 2. 32. b, to. 7. 234. h, i
Baptismus infantum & senu. to 3. 55. i
Pueri baptizandi. tomo 3. 66. c, d, & 214. b, & 292. d
Baptismo infantes seruari. Eodem. 244. g
Cur anima infantis non baptizati condemnatur. ibid. i, K
De anima, & baptismo infantum, opinio-

nes. ibid. l, m
In baptizandis paruulis consuetudo Ecclesie non spernenda. to. 3. 217. b, tomo 7. 139. d
De pueris non baptizatis questio. tomo 3. 292. d
Profectus eorum qui infantes baptizantur. tomo 7. 137. c
De baptismo paruulorum contra Pelagianos. to. 2. 120. c, & seq. to. 7. 212. k. Retracta. to. 1. 24. h
Inscrutabile, cur infantes alii discendant fructu baptismi, alii non. to. 7. 216. h
Baptismi paruulorum ratio. Eod. 234. f
Et quod de paruulis, in peccato originali natis, veteres nihil dubitarint. ibidem. m, & sequentibus.
Etiam infantes non baptizatos, esse in potestate diaboli. Eodem. 247. a
De baptismo paruulorum, Ioannis Chrysostomi sententia. Eod. 3. 120. d
Baptismus paruulorum. to. 7. 234. f
Fides offerentium pueros ad baptismum, potest pueris ipsis. to. 9. 2. a
Quare dominus permittat baptizari uirum ex infantibus, & alium ante baptismum focari. to. 10. 67. d
De baptismo paruulorum, Augustini tempore ortæ questiones. to. 10. 70. d
Cypriani, de baptismo paruulorum, sententia. to. 10. 72. c, d, & 120. d
Vtrum infans baptizari debeat ante octiduum, quia infans octauo die circumciditur. to. 10. 72. f, & 120. d
Filii suscepti in baptismo, sunt sicut filij diendi. to. 10. 234. a, b
Baptismus Christi.
Christus baptizatus à Ioanne. tomo 3. 55. i, & 250. k, l, tomo 4. 147. f, g, & 306. b, c, tomo 10. 135. h
Dominus quare à Ioanne voluerit baptizari. to. 2. 22. l, m, to. 10. 51. h, i, & 128. i
Quare pater testimonium in Christi baptismo perhibuit. to. 10. 135. h
In Christi baptismo tota cœlestis curia admiratione lætata est. ibid.
Christus baptizatus est, non sibi, sed nobis. to. 4. 311. i, to. 10. 138. m, in fine
Baptismus Ioannis.
Alius baptismus Ioannis, alius Christi. to. 2. 56. f, g
Baptismus Ioannis coeptum non cessauit, sed additum est ei quod deerat. to. 4. 309. i
Baptismi Ioannis effectus. ibidem
Baptisma Ioannis imperfectum. to. 4. 274. b
Baptismus

I N D I V M A V G V S T I N V M

Baptismus Ioannis. to. 7. 64. l, & 81. m & 139. d, e, & 177. a
Baptismus Ioannis & Christi. tomo 7. 141. l, & 160. g
Baptisma Ioannis non dedit peccatorum remissionem, nisi in spe. ibidem. 141. b
Post baptismum Ioannis quare baptizauerit Paulus. ibidem. c, & 177. a, b
Nec baptismus Ioannis iterabatur. Eodem. 142. d
Baptismus Ioannis quare dicatur, & non baptismus Pauli, & c. to. 7. 177. a, b
Baptizabat dominus plures quam Ioannes. ibidem. to. 9. 11. f, & 29. c
Baptismus Ioannis quid profuerit. to. 9. 8.
De baptismo Ioannis & Christi, copiose. tomo 9. 9. h, i
Baptizari quare voluerit Christus à seruo. tomo 9. 8. l, & 26. a
Baptisma Ioannis sicut nomen ante ipsum accepit, sic nec post. to. 9. 9. l
Baptismo Ioannis quare Christus baptizatus. ibidem
Baptisma Ioannis Christo suffecit, non autem ceteris, sed denovo, oportuit baptizari. tomo 9. 9. m
Baptisma Ioannis quare non solus Christus accepit, cum ad hoc baptizabat. Ioannes ut Christus baptizaretur. to. 9. 26. b
Christus cum innumerabili multitudine ad baptismum Ioannis profectus est. to. 10. 138. l, m & sequen.
Baptismus Ioannis non auferebat peccata, sed vitam emendabat. ibidem. l
Ioannes baptizauit Christum, cum se profiteretur minorem. to. 10. 207. c
Rebaptismus.
Contra anabaptismum Donatistarum. to. 2. 55. h, i & epist. 172, & 173
Rebaptizare hæreticū omnino peccatum est. tomo 2. 241. a, b
Rebaptizare catholicum, immanissimum scelus est. ibidem
Qui sint habendi pro baptizatis. tomo 3. 67. a
Baptismus non repetendus. to. 3. 74. k, & 77. h, & 354. f, to. 4. 96. j, & 420. c, tomo 7. 143. m, & 103. h, & 123. a, b
Rebaptizant catholicos Ariani. to. 6. 8. d
Et Donatistæ. ibid. m
Contra rebaptismum Ariani. to. 6. 16. m
Rebaptizari non debent hæretici. to. 7. 71. a, b
Rebaptizatos veniam mereri posse. Eodem. 128. g
Anabaptismus quare uitatur. Eodem. 130. i

Baptismi iterationem natura ex horret. Eodem. 140. c
Ostendit Augustinus quomodo aliter dixerit Cyprianus, aliter Donatistæ, baptismum iterandum. to. 7. 124. m
Cypriani opinio. to. 7. 125. b
Nec Ioannis baptismus iterabatur. tomo 7. 142. d
Quod uenientibus ab hæreticis, non sit iterandus baptismus, similitudine ostenditur. tomo 8. 37. h, i
Rebaptizare non debet episcopus, cum audierit confessionem fidelis Christiani quia cum audierit, quod non sit, dat illi tantum quod non habeat, vt quasi ipse sit extra culpam: quia secundum uocem eius facit. to. 8. 113. d, e
Baptizari quare denovo tenebantur baptizati à Ioanne, non autem ab ebrioso luxurioso, & c. to. 9. 11. d, e
Rebaptizati moriuntur ab aquis. tomo 9. 143. b, & 144. f
Contra anabaptistas. to. 9. 10. i
Baptizauerunt Apostoli post Ioannem, quomodo accipiendum. to. 9. 11. d, e
Baptismus siue per bonum siue per malum ministratur, reiterari non debet. ibidem. f
Baptizatus ab hæreticis, in unitatem Ecclesie adductus, non rebaptizatur. to. 10. 12. d
Rebaptizationis gurgis. to. 10. 44. a
Barba in facie hominis est ad decorem, non ad necessitatem, cum mulier debiliore uiro careat ipsa. to. 5. 238. f
Barba Aaron, quid. to. 7. 52. g, h, to. 8. 509. g, h
Barba significat uirtutem & fortitudinem. tomo 8. 76. e
Barba non intelligitur nisi in perfectis. tomo 8. 510. a
Barbarorum irruptio. to. 1. in Possidonio. tomo 2. 100. d, & 189. h
Barbari feroces, pro Christo mites apparuerunt. to. 5. 2. b, c
Barbarorum crudelitas. to. 10. 184. l, m
Barbarismus quid. to. 3. 9. c, in fine
Barthesanes hæresim Valentini sectatus primum, deinde nouam condidit fatum asserens. to. 6. 6. l
Vnde Barthesanes, aliàs Barthesanistæ. ibid.
Baruch. tomo 5. 177. m
Balan interpretatur siccitas: & quid sit, conuerti vel conuertere ex balan. tomo 8. 234. m
Quod interpretentur confusio. tomo 8. 515. b, & 518. b

K De bap-

I N D E X

De basilicis Apostolorum, quæ omnes ad se
confugientes à barbaris defenderunt. tom.
5.3,f

Basilides hæreticus quid distet a Simonianis.
to.6.4,l

Basilides negauit mundum à deo conditum, sed
à trecentesimo sexagesimo quinto celo. chri-
stum item crucifixum negauit, sed eius lo-
co Simonem Cyrenæum. Ibidem

Basilides primus ausus est dicere, deum quem
Iudæi colunt, non fuisse verum deum. to.
6.206,i

basileus rex est serpentum. to.8.334,c

basilij magni de ieiunio sententia. tomo.7.
308,f

bastarna, vehiculi genus. to.2.167,a,b

bathanus, siue Bathanarius Aphricæ comes.
to.5.215,h

Beatitudo, beatus.

Quid beatissimum faciat. to.1.14,c

Ad beatitudinem peruenitur via fidei. Ibi-
dem,f

beatitudinem possident Angeli. Ibidem

beatissimi possessione, qui sunt, magna quæ-
stio. Ibidem

Animal irrationale vtrum beatum esse possit.
to.4.185,b

De beata vita. to.1.167,a, & sequen. retracta.
fo.9,k

De beata vita & summo bono, quæstio. to.1.
144,h,i, & sequen.

beatitudinem appetunt omnes. to.1.39,k, &
seq. & 113,a, & 143,b,c, & 146,i, to.8.71,b

Beata vita, vtrum in memoria sit. to.1.63,K,
& sequen.

beata vita, verum gaudium. Ibidem, 63,b

beata vita, quid, & vbi. Ibidem & tomo.2.
128,g,h

beatam vitam in veritatis inquisitione confi-
stere. to.1.143,h,i, & seq.

beatus qui deum habet. to.1.169,d

Beata vita, quæ. to.1.212,i

beati cur pauci euadant. Ibidem, 212,b,c

beatus nemo absque sapientia. Eodem, 217,g

beatus vere quis. to.1.248,g, to.3.135,c, to.4.
211,a,b, to.8.61,e,f

Aliud bene, aliud beatè viuere. to.1.248,m, &
sequen. & 250,c,d

Vitam beatam philosophi perperam docue-
runt. to.2.69,e,f

beata vita quomodo impetranda. Ibidem

An beatus sit qui secundum suam viuit volun-
tatem. to.2.186,g,h, to.3.135,c,d, tomo.4.
211,b

beatum esse, quid to.2.188,k

beatitudinis appetitus. to.3.53,h

beatè viuere, an omnes velint, & norint. Eo-
dem 135,a, & sequen.

De beatitudine variæ philosophorum senten-
tiæ. Ibidem

beatius bona velle quæ non habes, quam ha-
bere quicquid vtrunq. vis. Ibidem, e,f

beatus non vult, nisi quod licet optare. Ibi-
dem, f

beati sumus hic fide & spe. to.1.93,c, & 633,fo

3.136,i,k

beatitudo vera consistit in immortalitate. Ibi-
dem, k

beata uita, perfecta cognitio dei. to.1.172,a

beati quomodo deum videbunt facie ad faciem
tomo.2.9,k, l, & seq. & epist. 111.

beati, æquales angelis Dei. to.2.156,coll.

per totum. tomo.3.53,c, & 76,c,d

beatorum visa post mortem. to.3.204

De quatuor virtutibus, an & quomodo sint
beatis. to.1.133

beati ex prædestinatione to.3.77

beatitudinis distantia, & æqualitas. to.3.

355,c

beatitudo sic est in animo, vt in corpore
tas. tomo.4.211

beatitudo Christianorum interna. tomo.4.

324,c

beatorum iocunditas. to.8.312

beatorum corporum gloria. tomo.9.188

Beata non potest esse nisi creatura rationalis
to.5.103,h

beatus quomodo dicatur, non solum deus, sed
& angeli. Item primus homo ante peccatum,
similiter iustus in hac vita. to.5.96

& sequen.

beatior erat primus homo ante peccatum, quam
sit homo iustus & pœnis subditus: sed quod
ad aliquid est beatior homo iustus illo. to.
5.97,g

beatitudinem quodammodo habemus in præ-
sentia bonæ vitæ: sed hæc beatitudo illi quam
in eternam esse dicimus comparata, prorsus im-
mensa reperitur. to.5.191,g, & 194

Beata vita hominis deus est, vt anima vita cor-
poris. to.5.197

beatitudinis nostræ fons est deus, & omnis
petitionis finis. to.5.82

beata potest esse rationalis creatura, non ex
ipsa, sed ex deo: hoc enim adeptus, beata est
quo non adeptus, misera est. to.5.103

beatum facit hominē finis bonus, qui est sapi-
entia. Ibidem, a

beatorum

I N D I V M A V G V S T I N V M .

beatorum quomodo deus sit finis, & quomo-
do deus ipsis sit vita, victusque communis.
to.5.241,k

Beatificat deus sicut angelos per seipsum, ita
homines, quauis hominibus mittat ange-
los. to.5.63,k

Beati sunt firmi dei æternitate, sunt certi dei
veritate, sunt sancti dei munere: & innuit
hic trinitatem. to.5.83,l

Ille qui non alio, sed seipso bono beatus est: iō
miser non potest esse, quia seipsum amitte-
re non potest. to.5.103,i

Beatitudinis angelorū causa est, adherere deo,
sed miseræ angelorum malorum causa ex
contrario est intelligenda, quod est non ad-
herere deo: & sic etiam de hominibus dicitur.
Ibidem

Beata sit anima, si gratiæ dei non sit ingrata. to.
5.57,d

Beatus nemo est, qui non fruitur eo quod a-
mat. to.5.67,b

Beatitudo non est sine amore & gaudio, licet
sit sine tristitia & timore. tomo.5.124,d

Beatitudinem perfectā angeli à principio crea-
tionis habuerunt. to.5.96,a

Beatitudo finalis, quæ finem consumentem nō
habet est pax æterna. to.5.191,h

Beatitudo æterna, æternitatis nomen accepit:
non quia post longitudinem temporis quan-
tumcunque finiatur, nec ita vt alijs morien-
do decedentibus, alijs succedentibus orien-
do perseueret: sed quia ciues in ea immorta-
les erunt, hominibus adipiscentibus quod
nunquam sancti angeli perdidit. to.5.
226,f, & seq.

Beatissima vita esse non potest, nisi de sua fue-
rit æternitate certissima. tomo.5.96,e

Beatus & mortalis nemo potest esse, licet ali-
qui contrarium senserint. tomo.5.91,e

Beata vita, si nō amatur, nō habetur. to.5.229,f

Beatitudinem omnes homines appetunt,
quam diuersi in diuersis esse posuerunt: Pla-
tonici autem, in participatione diuini lumi-
nis dixerunt animam fieri beatam. to.5.187

i, & sequentibus copiose.

Beatitudinis appetitum naturaliter nobis in-
didit deus. to.5.115,a

Beatum esse illum, qui viuit secundum virtu-
tem: quod est consequi finem boni, dixit Pla-
to. to.5.67,b, & seq.

Quod nisi beata sit creatura, indigentiam
suam explere non potest: quæ beata nō est,
nisi deo adhæreat. tomo.5.103,k

Beatitudinem destruebant philosophi, dicen-

tes, circumitum temporum esse & anima-
rum: quod reprobatur multipliciter. to.5.107,
m, & seq.

Beatam animam esse non posse dixerunt Pla-
tonici, nisi omni exutam corpore: contra
quos disputat. to.5.115,g

Non ergo ad beatitudinem cōsequendam om-
nia fugienda sunt corpora, sed corruptibilia,
molesta, graua & moribunda, contra quæ
erunt dotes corporis. tomo.5.
116,d

Beatitudinem dixerant aliqui esse homini à
corpore, alij ab anima, alij ab vtroque. Sed
contra beatum dixerunt Platonici homi-
nem, deo fruementem. tomo.5.
187,i

Beatam vitam hominis, dixit Varro esse & cæ-
teri Academici, quæ virtute fruitur, & alijs
animi, & corporis bonis, sine quibus virtus
esse non potest: beatissimam vero, si pro-
fus omnibus bonis animæ & corporis, vt
nullum omnino bonum desit. tomo.5.
188,k

Beatam vitam etiam socialem perhibent esse,
quæ amicorum bona propter seipsa diligit,
sicut sua, eisque propter seipsos hoc velit
quod sibi. Ibidem, m

Beatitudinem fatentur Stoici sapientem habe-
re in hac vita: aduersus quos Augustinus.
to.5.189,i

Nec beatitudo, nec summum bonum est in hac
vita, vt posuerunt Varro, Academici, Peripa-
teticæ, Stoici, & plures Philosophi. Ibi-
dem, k

Beatitudinem in hac vita philosophi victi cer-
tis rationibus dicerent non esse, si crederent
veritati: sicut victi malis ingrauescentibus
cum sibi ingerunt mortem, cedunt infelici-
tati. to.5.188,l

Quod beatitudo non sit in virtute, ostendit:
quia in continuo bello est cum vitijs. to.5.
188,g

Beatitudinem non tenemus iam præsentem,
sed expectamus futuram, sicut & futuram sa-
lutem. Vnde spe futuri seculi iam sumus bea-
ti, sicut & saluati. Quam beatitudinem ipsi
philosophi, quoniam non videntes nolunt
credere: hic sibi conantur falsissimam fabri-
care, quanto superbiore, tanto mendaciore
virtutes tomo.5.189,a, & sequen.

Beatitudinem etiam in sociali vita non esse o-
stendit, quia multa incommoda ex societate
contingunt, vt patet in iudicijs falsis: in
sociali amore, vbi multæ latent insidiæ ali-

quando,

K 2

I N D E X

quando, & multus sequitur dolor de ipso-
rum morte. to. 5. 189. c. & seq.
Beatus quis non esset, etiam si vellet viuere,
dummodo turpiter. tomo. 5. 129. a
Beatissimam vitam futuram nemo potest negare,
in cuius comparatione vita hæc misera est,
quantumlibet abundet bonis. to. 5. 194. h
Beatorum animæ desiderabiliter ac patienter,
expectant corpora sua, & quod caro ipsorum
requiescit in spe, argumentum, quod virtus
est in eis. to. 5. 117. d
Beati qui certitudinaliter sciunt penam damnatorum,
cum deus erit omnia in omnibus, sicut etiam
Propheta præsciuerunt: ideo dicuntur egressi
ad videnda cadavera eorum mali autem tunc
eorum delicias ignorabunt to. 5. 208. f. g
De beatorum premio diuerso, ubi etiam dicitur,
quod nullus superiori inuidebit, nec aliquis
beatus velit esse quod non accepit, sicut nec
digitus manus. Et post: Sic itaq. habebit donum
alius alio minus: ut hoc quoque donum habeat,
nec velit amplius. to. 5. 241. k, l, m
Beatitudo hominis. to. 5. 67. l
Beatus quis est non amando, sed fruendo. Ibidem,
m, & sequen.
An homines, cum sint mortales, possint vera
beatitudine esse felices. tomo 5. 68. m
Ad consequendam vitam beatam, quæ participatione
est summi boni, non tali mediato-
re indigere hominem, qualis est daemon, sed
tali, qualis est vnus Christus. tomo. 5. 79. b
Veram beatitudinem, siue angelis, siue hominibus
per vnū deum tribui, et Platonicos defini-
nisse, sed vtrū hi quos ob hoc ipsum cole-
dos putant vni tm deo, an et sibi sacrificari
velint, esse querendum. to. 5. 81. i, & sequē.
Beatos esse omnes homines velle. Ibidem
Beati, quare. to. 5. 82. k, l, m
Vita beata in vno deo solo est. to. 5. 85. c
De comparatione beatitudinis iustorum, nec-
dum tenentium promissionis diuinæ præ-
mium, & primorum in paradiso hominum
ante peccatum. to. 5. 96. f, & sequē.
De vera beatitudine, quam temporalis vita
non obtinet. to. 5. 129. e
De beatitudine pacis æternæ, in qua sanctis
finis est, id est, vera perfectio. tomo. 5. 191. h
Populus beatus, cuius est dominus deus ipseus,
&c. to. 5. 197. i
Vita beata. to. 5. 124. f
De promissione æternæ beatitudinis sanctorum,
& perpetuis supplicijs impiorum. to. 5.

227. b, c
Beatitudo est omnium bonorum summa & cum
multis. to. 8. 5. a
Beatitudinem omnes concupiscunt: sed quomodo
ad eam perueniatur, plurimi nesciunt. to. 8. 437. k
Beatitudinem omnes amant, siue male siue bene
viuentes, sed non contingit omnibus quod
volunt, nisi illis qui iusti esse voluerint. to. 8. 72. c
Sicut beatitudo animæ promittitur, sic carnis
resurrectio. to. 8. 210. g
Beatitudinem omnes habent singuli beati. to. 8. 303. a
Nullus vnquam vel potest, vel potuit, vel poterit
inueniri qui nolit esse beatus. tomo. 8. 437. k
Omnes habendo aliquid, volunt esse beati: sed
fieri non potest, ut res deteriore te faciat esse
beatum. to. 8. 72. f
Melius est beatum, quam miserum esse. Ibidem
Si vis esse beatus, in animo tuo quære quid
melius. Ibidem
Beatos, sola veritas facit. to. 8. 72. f
Beatum esse tam magnum bonum est, ut & homines
boni velint & mali: & ideo mali sunt mali
ut sint beati. to. 8. 72. f
Beatum esse, & bene esse, si differant. tomo. 8. 493. f
Beatus quisque vocatur, quando quod amat, habere
videtur. to. 8. 44. a
Beati erimus possidendo deum. to. 8. 72. i, m
Beatus dicitur aliquis, aut agendo, aut habendo.
to. 8. 303. a
Si vis esse beatus, esto in via immaculatus. to. 8. 437. i, k
Verè beatus est, non si id habet quod amat, sed
si id amat, quod amandum est. to. 8. 44. a
Non est aliud beatorum genus, qui scrutantur
testimonia dei, quam qui ambulant in lege
domini. to. 8. 437. m
Quomodo beati sint qui scrutantur testimonia
dei, cum videamus homines eius scrutari
testimonia non beatos, quia non imma-
latis. Ibidem, 286. a
Quod spe sint beati, non quia scrutantur, sed
quia iuuantur sunt quod exquirunt. Ibidem
Beatus nullo modo es, nisi intelligas iubilatio-
nem. to. 8. 322. f, g, & 367. k, l
Non sunt beati, non quorum remissa sunt pec-
cata, non in quibus inuenta non sunt. to. 8. 62. l, m, & fol. seq. g
Beati eritis sola re meliore quam vos estis. &c. 72. f

I N D I V M A V G V S T I N V M

Beati, quid acturi sint. to. 8. 44. a, & 317. b
Totum negociū beatorum, est laudare deū, &
deo frui. Ibidem. 303. a, b
Omnes qui beati dicuntur, habent aliquid, &
agunt aliquid. to. 8. 303. k
Ocium beatorum, & actio quietorum, quæ
sit. to. 8. 425. c
Beati sunt cum Christo: damnati ubi est Chri-
stus, non cum Christo. to. 9. 113. m
In vita beata magis deum diligemus, quia me-
liores erimus. to. 9. 123. k
Vitæ beatæ conditiones. to. 9. 154. g, h
Vitæ beatæ excellentiæ. to. 9. 164. c
Triplex beatorum cognitio. to. 9. 177. a
Beatorum vita est laudare deum, & sine fine
amare. to. 9. 204. g, h
Quomodo similes deo erimus in beatitudine,
& videbimus eum sicuti est. to. 9. 130. e, f
Beatitudinis excellentiæ. to. 9. 171. g, h, & 203. k, l, & 252. l, m
Beatitudinis delitiæ. to. 9. 243. k, l
Exhortatio ad beatam vitam. to. 9. 252. k, l
Beatus quis tomo. 10. 30. f, & sequen. & 57. k
& 69. d, e
Beatitudinis futuræ gloria. to. 10. 55. b
De eo quod scriptum est, Beatus vir qui post
aurum non abiit, nec sperauit in pecunia:
thesauris, &c. Homilia. to. 10. 94. f, & sequen.
De eo quod Propheta dicit in Psalmo, Beatus
qui intelligit super egenum & pauperem:
in die mala, &c. Homilia. to. 10. 113. l
Beatitudo. to. 10. 125. g, h
Tota scripturarum series, nos ad veram beati-
tudinem celestem adhortatur. to. 10. 139. g
Beatitudo mundanorum. Ibidem
Beatitudo non potest ignorari. Ibidem, b, c
Beatitudo fidem præsupponit. tomo. 10. 139. c, & 140. k
Beatus est qui rectè credendo bene viuunt. to. 10. 152. m
Beati sunt quorum os dominus aperit vt lo-
quantur. to. 10. 170. l
Beata vita esse non potest nisi æterna. tomo. 10. 185. h
Nulla res terrena facit beatum. tomo. 10. 198. m
Volentes beati esse, res quærunt homines qui-
bus sint miseri. Ibidem
Nemo hic beatus esse potest. to. 10. 199. a
Beatitudo hic parari potest, possideri non po-
test. to. 10. 277. b
Tres admirationes angeli super animæ beati-
tudine. to. 10. 305. l

Nemo inueniri potest, qui beatus esse non vo-
lit. to. 10. 323. h
In festo omnium sanctorum. Ibidem, & seq.
De octo beatitudinis. Ibidem
Bebus & Numitorius, vnco tracti, sparsis vi-
sceribus interierunt. to. 5. 29. f
In Beelzebub, &c. to. 4. 149. l
Belotus siue Belocus, Assyriorum rex nonus.
to. 5. 169. f
Beluarum domitores. tomo. 1. 210. h, & fol. se-
quen. a
Beluæ marinæ, quantæ magnitudinis esse per-
hibentur. to. 2. 62. a
Beluis, in quo melior sit homo. to. 4. 211. h
Belus, fuit primus ex Assyriorum. to. 5. 168. e
Bellum, & belli patrocinium. to. 2. 7. f, & 8. b
Pro bello. to. 2. 50. a, in fine
In bellicis periculis, quid agendum Christia-
no. to. 2. 100. h, & sequen. & 189. h, i
A bellicis rebus abstinendum pro virili. tomo. 2. 109. k
Bella nulla sunt gesta, vt victores, ppter deos
eorum quos vicerant, parcerent victis. to. 5. 2. g, & sequen.
Bello iusto fauet deus. to. 2. 243. c
Bellum bonum. to. 3. 348. i
Belli tempore humana præsidia fidelibus non
contemnenda. to. 4. 36. l, m
Bella iusta, quæ sint. tomo. 4. 97. e, tomo. 6. 138. k, l, & sequen.
Bellum spiritale. to. 4. 199. d, & seq.
Bellantibus causa iustitiæ, gratuita est victo-
ria, & pax inde proueniens optabilis, quia
hæc bona sunt & dona dei. tomo. 5. 131. m, & sequen.
Bellat terrena ciuitas, quia bonum non habet
sufficiens, & quærit victrix esse iam captiua
ta peccatis, & post victoriam superbius ex-
tollitur, quæ tamen victoria mortalis est.
Ibidem
Bella & lites oriuntur ex amore temporalium
rerum. Ibidem
Bellando desiderat quis peruenire ad quandā
pacem, pro rebus in finis: & quomodo pro-
pter hanc pacem periculosa bella requirit.
Ibidem
Bellum quis mouet pacis intentione: etiam pa-
cem frangit vt pacem habeat secundum suā
voluntatem. to. 5. 192. l
Bellum quis mouet vt quiescat aliquando, si-
ue quia timet ne rursus exurgat. to. 5. 190. a
In bello succumbens potius vult seruire, quam
interire, secundum naturam. tomo. 5. 168. d
De bello damnatorum grauissimo, ubi nec
K 3 natura

INDEX

natura cedit dolori, nec dolor naturæ. to. 5.198.b
De bello intestino vitiorum & virtutum, quod non finit nos perfectam habere pacem: propter quod dicit beatitudinem non posse hic haberi. to. 5.197.k
De bello vitiorum & virtutum periculosissimo multipliciter: in quo tribuenda est victoria, non nobis, sed deo: in quo non sic vincimus quin nobis venialia insint. to. 5.219.e, & seq.
Bellum contra vitia suscipiendum est, & gerendum acriter, ne ad damnabilia peccata perducatur. Ibidem
Bellorum utriusque testamenti, ratio. to. 6.139.a, & seq.
Bella præcipua, domini auxilio peracta. to. 3.249.l
Bellum esse sine aliqua pace non potest. to. 5.92.l
Libido dominandi, causa belli. to. 5.24.a
Bellis & tribulationibus consuevit diuina providentia mores hominum corruptos corrigere. to. 5.9.f
Bella sic crudelia nunquam dracones vel leones inter se habuerunt sicut homines. to. 5.110.b
Bello carere cupimus, & ad capefcendam ordinatissimam pacem, ubi firmissima stabilitate potioribus inferiora subdantur, igne diuini amoris accendimur. to. 5.220.f
Bellare cum vitijs melius est q̄ captiuari à vitijs sine pugna, etiam si nulla spes nobis esset pacis æternæ. Ibidem
Bellorum euentus, & terminus in diuino arbitrio, & iudicio vel misericordia est. to. 5.47.b, & 168.d
Bellis ciuilibus se affligebat populus Iudæorum, sicut diuina sinebat prouidentia, ut ira dei vel misericordia patesceret, donec eius indignatione crescēte subuerteretur à Chalæis. to. 5.168.g
Bella prospera & aduersa, temporibus iudicium se alternauerunt, sicut se habebant peccata populi, & misericordia dei. to. 5.156.e, f
Bella prosperata sunt in manibus populi Hebræi, non tam propter ipsorum merita, q̄ propter peccata illorum, qui debellabantur. Ibidem
Idem dicit de Romanis. to. 5.34.g
In bello deus est virtus nostra, qui in pace est premium. to. 5.164.f
De bello iusto, quod exercet sapiens: Et subdit, Iniquitas partis aduersæ, iusta bella in-

perit gerenda sapienti. Et homo condolere debet talibus, alioqui humanum sensum perdit. to. 5.190.a
Bellum non est sine peccato. Nam & cum iustum geritur bellum, pro peccato econtrario dimicatur. Et omnis victoria malorum est diuino iudicio. to. 5.193.g
Bellant & pugnant meli contra bonos, non autem boni contra bonos. to. 5.189.e
Bella gerentes, deo auctore, non sunt rei homicidiorum quæ subsequuntur. to. 5.8.f
Bellum iustum, est pro defensione patriæ, non pro cupiditate dominandi: & exemplificat de Romanis impetitis ab hostibus finitimis. to. 5.22.e
Belligerare, & per domitis hostibus dilatare regnum, malis videtur sclicitas, bonis vero necessitas. to. 5.34.g
Bellum nullum suscipi debere ab optima ciuitate, dixit Cicero, in libro de republica, nisi aut pro fide, aut pro salute ciuitatis. to. 5.229.a
Quod in bellis non sit discretio cognatorum, ut sibi parcant. to. 5.23.a
De diuersitate linguarum, qua societas humanum dirimitur: & de miseria bellorum, etiā quæ iusta dicuntur. to. 5.190.m, & seq.
Belli incommoda. to. 5.26.a
Bellorum mos. to. 5.3.k, & 4.b
De connexion bellorum, quæ aduentum Christi, plurima & grauissima præcesserunt. to. 5.29.b
Tempora exitusq̄. bellorum ex dei pendere iudicio. to. 5.48.b, & seq.
In bellis & in vrbium euerfione, quæ aspectu gesta sunt, de belli consuetudine accidunt. to. 5.9.b, & seq.
In bellis & in vrbium euerfione, quæ clementer gesta sunt de potentia proueniunt nominis Christi. Ibidem
Bellum primum finitimis regionibus intulit Ninus primus rex Assyriorum. to. 5.31.8.
Bella inferre finitimis, & inde in cetera peccata, ac populos sibi non molestos sola regni cupiditate conterere & subdere, quid aliud quam grande latrocinium uominandum est? Ibidem
Bellum Samniticum. to. 5.48.c
Bellum seruile gladiatorum. to. 5.28.a, b
Bellum seruile Siciliæ. Ibidem
Bellum fugitiuorum gladiatorum. to. 5.47.b
Bella socialia, quid sunt. to. 5.18.f, & 28.f
De diuersis generibus belli, quæ post concordiam ædem Concordiæ sunt sequuta. to. 5.26.a
Bella

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Bella vrbana Romanorum. to. 5.28.f
Bellum Punicum. to. 5.16.e, & 26.a
Bello Punico primo, nihil miserabilius, &c. to. 5.26.g
Bellum Punicum secundum. to. 5.16.e, & 25.d
De afflictione belli Punici secundi, qua vires utriusq̄. partis consumptæ sunt. to. 5.26.a, b
Bellum Punicum secundum, per annos. 18. Romanos extenuauit. to. 5.48.c
Bello Punico secundo, nihil miserabilius. to. 5.44.f
Quanta clades Romanos sub bellis Punicis triuerint, frustra deorum presidij expetitis. to. 5.26.e, f
De bello Punico inter Hannibalem & Romanos, ubi tot Romani ceciderunt, ut tres modij annulorum aureorum occisorum mitterentur Carthaginem. to. 5.26.b
Bellans Hannibal aduersus Saguntinam ciuitatem Hispanorum, ita illos arctauit, ut ciues seipsos occiderent igne & gladio, ne in manus venirent inimicorum. Ibidem, g
In bellis duobus ferme septuaginta Romanorum milia ceciderunt. to. 5.48.c
In bello miles mortuum spolians, cum iam nudatum fratrem suum agnouisset esse, detestans ciuilia bella, occidit seipsum, ibidem se germano suo socians. to. 5.20.8
De bello multiplici, ubi Romani perperissi sunt mala: & inducit in testimonium contra eos qui bellis dicebāt Romanos fatigari propter nomen Christi. to. 5.47.b, c
Bellum Mithridaticum. Ibidem
De discordia ciuili, quam Græciæ seditiones excitauerunt. to. 5.28.h, & seq.
Bella ciuilia. to. 5.18.d, & seq.
Bellorum ciuiliū initium. to. 5.22.h
De bellis intestinis, quæ vastauerūt Romam, de quæ bello Mariano, atque Syllano. to. 5.38.f, & sequen. vsque ad fo. 29.f
Bella ciuilia crudelia, omnibus bellis hostilibus amariora, quibus res publica nec afflicta, sed perditā omnino indicata est. to. 5.29.b
Bellare visi sunt demones in campo magno, ut homines ad bella sua prouocarent exemplo: quia iam se retraxerant ex causa. to. 5.19.i, k
De bellis Gallorum & Gothorum contra Romanos, & de malis quæ passi sunt ipsi Romani a proprijs ciuibus. to. 5.29.a
Bellum spiritus, aduersus carnem, nullum esset, si natura humana in sua sterisset reformationem: nunc vero quæ pacem felix cum deo habere nolit, secum pugnat infelix. to. 5.

235.f, g
Cum bella crebescant, alijs pro veritate, alijs pro salutate certantibus quæ ergo bella adtulit deus vsque ad fines terrarum. to. 8.140.d
Bellum, quale & contra quos nobis indicatur. to. 8.274.g
In die belli conuerte quid sit. to. 8.283.h
Bellorum duo sunt genera: & quæ tomo 8. 548.e, f
Consolatio defunctorum in bello. to. 9.388.æ
Bellant orationibus viri spirituales. tomo 2. 252.a, b
Bellum contra vitia, sortem facit athletam. to. 9.201.b, c
Maximum bellum est aduersus peccata. to. 9.213.e, f
In quo bello consistat vita tota sanctorum. to. 10.145.h
Bellerophon, Chymera, & Pegasus. tomo 5. 179.l
Bellona dea. to. 5.26.f, & 31.e
Bema Manichæorum. to. 6.38.h
Benedictio sacerdotis. to. 2.52, i, in fine.
Quare deus benedixerit homini, piscibus, & volatilibus, & non alijs creaturis. to. 1.81.f
Benedictiones Iacob patriarchæ. tomo 3. 344.c
Benedicere, pro maledicere. tomo 4. 15.k, & 107.e
De oraculo & benedictione, quam Isaac non aliter quam pater ipsius merito ciuldem ac dilectione accepit. to. 5.154.f
De benedictione Iacob, per quam benedictio Christi ostenditur. Ibidem, l
De benedictione quam Iacob in Iudam filium suum promisit. to. 5.156.l
Benedicere deum, quid sit. to. 8.42.h
Benedicendus deus omni tempore. tomo 3. 348.f, g, to. 8.76.d
Benedictio dei. to. 8.226.m, & seq.
Benedictio in multiplicatione, solet maxime & propriè intelligi. to. 8.229.K
Benedictio dei, vita æterna est. tomo 8. 418.æ
Omnes bene viuētes, benedictione domini benedunt. to. 8.498.a, b
Quæ sit benedictio domini ex Sio. to. 8.494.a
Esto vnum & benedictio Sion ad te perueniet. to. 8.512.g
Quod multis modis velint homines benedici a deo: & multis modis benedicit, & donat quæ petuntur. to. 8.226.b
Ut benedicant, qui benediciunt deum, præstitum est eis. to. 8.95.i
K 4 Vt

INDEX

Vt benedicat anima nostra dominum, deus be-
nedicat nos. to. 8. 226. m
Cum benedicit nos dominus, nos crescimus:
& cum benedicimus dominum, nos cresci-
mus, quia utrumque nobis prodest. Ibidem
Qui maledicit domino ipse minuetur: & qui
benedicit, ipse augetur. Ibidem. 226. a
Prior est in nobis benedictio domini, & con-
sequens est, vt benedicamus dominum. Ibid.
Cur domino benedicere debeamus. to. 8.
383. h
A benedictione dei nunquam interiora no-
stra filere debent. Ibidem, i
Benedictio iusti, est gloriari & inhabitari à
deo. to. 8. 10. h
Benedicere deum in Ecclesijs, est sic uiuere,
vt per mores cuiusque benedicatur deus.
to. 8. 42. h
Quidam uoce benedicunt, quidam moribus.
Ibidem
Benedictio, est ab animo benedictis, non ab
ipsa uanitate. to. 8. 153. c
Quid sit benedicere ore, & corde maledicere.
tomo 8. 206. k
Si uis benedicere dominum, fac uerbum, fac
voluntatem eius. to. 8. 386. e
Ibi non benedicitur, ubi non dominatur.
Ibidem, f
Cum coeperis in bona uita benedicere do-
minum, omnia opera eius cum benedicunt,
non merita tua. Ibid.
Qui benedicit deum in discordia, ore benedi-
cit, corde maledicit. to. 8. 511. b
Quid sit benedicere deum per singulos dies.
to. 8. 551. l, & seq. a, b
Quid sit benedicere deum in omni tempore.
to. 8. 67. d
Qui sint qui benedicunt dominum in omni
tempore. to. 8. 76. d, e, & 153. g, h
Quid sit benedicere deum in noctibus. tomo
8. 205. e
Qui benedicturi sunt deum sine defectu, hic
incipiunt benedicere. Ibid. d
Noli gloriari si lingua benedicas, & uita ac
moribus maledicas. Ibid. e
Benedicendus dominus omni tempore, in pro-
speris & aduersis. to. 10. 26. g
Benedic primum, exponitur. to. 10. 56. c
Benedicti regula, quicquid sufficit habet. to.
9. 227. e, f
Beneficentia in corpus proximi. to. 1. 253. g
Voluptas & utilitas ex beneficio in proximu
collato. to. 1. 82. l, m
Beneficentia in animam proximi. to. 1. 254. i

Beneficentia. to. 3. 348. h, i
Beneficentia in omnes. to. 4. 368. h
Beneficentia in amicos. Eodem. 392. j
Quaestio maxima gentilium & Christiano-
rum, Quare beneficia dei ad impios & in-
gratos, flagella dei etiam ad iustos & pios
perueniant. to. 1. 12. a
Quibus proprie beneficijs dei, excepta gene-
rali largitate sectatores ueritatis utantur.
to. 5. 63. K
De beneficijs multiplicibus nobis à Deo col-
latis. Ibid.
Quanto quis maiora à deo beneficia acceperit,
tanto illi obligator. to. 9. 162. g
Beneficia conseruationis diuinæ. tomo 9.
167. i, k
Nulla est hora vel momentum, quo diuina
beneficio non utamur. Ibid. m
Beneficia dei sunt semper memoranda. tomo
9. 181. b
Quid pro beneficijs deo debeamus. Ibid.
Beneficium nullum praestat homo deo, sed ac-
cipit. to. 10. 3. d
Beneficia dei cogitata, quid faciant. to. 10.
159. m
Beneficia dei in nos collata. Ibid.
Acquiritur beneficium muneribus adulationi-
bus, aut fauore, symoniace acquiritur. tomo
10. 176. m
Deus multa nobis, nullis praecedentibus
meritis, contulit beneficia. to. 10. 174. d, e
Beneficia in inimicos. to. 10. 210. h
Beneficia, quae saluator dominus incho-
auit, spiritus sanctus consummauit. tomo
10. 220. c, in fine.
Benefacere deus semper paratus, sed hominum
malitia prohibetur. to. 10. 235. j
Beneficentia in uita commendatur. tomo 10.
epist. 62
Beneuolentia. to. 3. 351. f
Beniamin adulescentulus, in mentis excessu,
quem significet. to. 8. 236. f, in fine
Beniamin, interpretatur filius dexteræ. to.
8. 292. m
Beniamin, quare detineatur in Aegypto. to.
10. 168. i, k
Vbi dei benignitas supplet, quæ desunt baptis-
mo. to. 7. 139. g
benignitas dei. to. 9. 162. h
benignitas dei, in tolerantia peccatorum no-
strorum maxime relucet. to. 9. 207. l, m
Etiam nolentibus deus subuenire cupit. to.
mo 10. 3. d
Et inuitus in reos vindicat, si rei indulgenti
miserantis

IN DIVVM AVGVSTINVM

miserantis non contemnant. Ibidem
Berecynthia, quæ & Cybele, deum mater. to.
5. 12. f
Berecynthia dea, quales sacerdotes habet. Ibi-
dem, & sequen.
Berecynthia, quomodo parit Cynocephalum.
to. 5. 153. g
Berilli uocata uilis. to. 3. 10. k
Bersabee, interpretatur puteus facietatis. to. 6.
142. m
Bersabee adulterium cum Dauid. tomo 8.
159. b
In bestijs, num ratio & scientia. tomo 1. 203. h
& sequen.
Bestia quomodo cognoscant. Ibid. 204. b, c
Bestia domita hominibus seruiunt. Eodem,
210. h, & sequen.
Belus, ratione antecellit homo. Ibid. 1. 270. c
Bestijs & homini communia. Eod. 210. l
In bestias, potestas hominis. Eodem, 270. c
Bestijs dominari, allegoricè. Ibidem, e
Bestia & pecora, differunt. tomo 3. 164. b, &
177. b, c, & sequen.
Bestiarum inter ipsas discordia. Eod. 178. l, m
Bestia, feri homines. to. 4. 103. c
Bestia, ne laedant & interimant homines. to. 7.
309. e, f
Bestia multæ & aues, excedunt homines, quo
ad corporalia. tomo 5. 69. g, An omne be-
stiarum genus etiam remotissimæ à terris
insulæ, ex eo numero acceperunt, qui in
arca diluuij inundatione seruatus sit. to. 5.
145. i
Bestia de qua dicitur in Apocal. est ciuitas in-
fidelium, imago uero eius, est congregatio
falsorum Christianorum, se fideles simulan-
tium, & infideliter uiuentium. tomo 5. 202. l
Bestia, in qua non est ratio, non potest
ei non subiiciuntur, criminis sui uotum in
se recipientes, quia nec in fronte per profes-
sionem, nec in manu per operationem. Ibi-
dem, m
Bestia syluæ, gentes significant. tomo 8. 393. a
in fine.
Quomodo potabunt aquas pertransientes in-
ter medium montium, & non manentes.
Ibidem, d
Homines non sunt tradendi bestijs deuorandi
to. 9. 240. l, m
Bethel, ante Luza dicta, & Vlamaus. tomo 4.
36. f
In Bethlehem, Christus nascitur. to. 4. 332. f
to. 9. 55. b
Bethsan, eadem est quæ Scythopolis. tomo 4.
4. f, in fine.
bibliotheca Augustini. to. 1. in Possid.
Ptolamei, Philadelphi bibliotheca insignis.
to. 5. 181. m
Quomodo Christus biberit de torrente in uia.
to. 8. 429. a, & 177. k
Quod bibendo humorem foris positu in me-
bra mittamus. to. 8. 206. h
Non omnes bibunt eundem potum in hoc
mundo, sed aliqui feces, aliqui uinum. to. 8.
272. h
Nullus in conuiuio cogat alium plus bibere,
quam oportet. to. 9. 250. e
Bibere aquam de petra, quid sit. tomo 10.
174. f, g
Bibere de uia spiritali. to. 10. 178. b
Bigas, quos equos uocamus. to. 5. 188. k
Binarius numerus, bipertitam charitatem si-
gnificat. to. 9. 33. f
Bisextus, unde proueniat. to. 5. 134. m
Bitumen quid sit. to. 6. 84. f, g, to. 7. 166. f
Blandimenta aliquando à uiduabus plus eli-
ciunt, quam tormenta. to. 10. 20. i
blasphemia quid. to. 1. 260. i, k
blasphemare peius est quam peierare. tomo 4.
19. h
Pagani, deum blasphemantes. tomo 5. 6. fa-
cie. 2
Familia Christi quid respondere debeat in fide-
libus, cum exprobrant quæ eam in furore ho-
stium non liberauerit Christus. tomo 5. 10.
c, & seq.
Cum blasphematur deus, de malo opere tuo
blasphemamus deum. to. 8. 561. l
blasphemant, qui dicunt omnia regi casibus.
to. 8. 574. h, i
Ne blasphemetur deus Israel, decretum Nabucho-
donosor. to. 9. 23. g
blasphematur Christus lingua & uita. tomo 9.
51. m
Quaestio, cum & pater & filius peccata dimittant,
cur sola in spiritum sanctum blasphe-
mia non dimittatur. tomo 10. 11. f
Spus blasphemiat. to. 9. c, d, & i, k, & sequen.
Etiam in patrem blasphemiam dimittitur. to. 10.
11. c, f
blasphemia hæreticorum, præcipue a riano-
rum. to. 10. 44. d, e, & sequen.
ethnicorum blasphemiam & argumenta contra
fidem Christi, tempore Augustini. to. 10. 49. l, m
Paganorum blasphemiam in Ecclesiam Christi,
quia nemini poenitenti sinum claudit. tomo
10. 105. l, m, & seq.
Vide peccatum in spiritu sanctum, & Verbu.
Bonu.

I N D E X

- bonifacius Romanæ Ecclesiæ episcopus. tom. 1.27.g
bonifacius Episcopus. comes. tom. 2.27.b, 62, c, & 99.k, l
bonifacio presbytero crimen intentum. tom. 2. epist. 137.a
- Bonum.
bonorum tria genera. to. 1. 9.g, h, & i, tomo 5.67.c
bonum duplex. to. 10.3.m, & seq.
Multa sunt genera bonorum. to. 10.143.l
bonum quid. to. 10.13.f
Bona sunt valde omnia quæ sunt. to. 1. 50.h, & 236.d, e, & 267.l, & 273.g. to. 3. 350.l
Omnia bona licet quibusdam non apta. tomo. 1. 50.k
Ordo bonorum ab vno deo. to. 6.48.m
Boni per se & participatione differentia. tom. 1.259.e, f
Omnia quæ boni specie nos ad vitia inuitant, in solo deo esse vera & perfecta. to. 1.32.l
bonum nostrum quod est. to. 5.82.k
bona à bono deo facta. to. 5.100.i
Bonum omne à deo. to. 3.260.e, f
bonorum diuersitas. to. 3.355.f
bonum incorruptibile. Eodem. 350.l
Bona solida. Eodem. 358.d
Inter bonum & malum non sunt iudifferentia. to. 2.16.d
Bona & mala futura, cur scriptura nobis prænunciat. Eodem. 197.k
Quomodo idem, malum sit & bonum. tom. 3.51.i, k
Et de natura contrariorum. Ibidem, l
Mala quomodo ex bonis. Ibidem, m
Bonorum & malorum causa. to. 3.53.a
Boni & mali discrimen, experientia docet. to. 3.205.c, d
Bonum mali subsidio non indiget. Eodem. 219.i
Bona amplectenda, & mala fugienda. Eodem. 196.b, & sequen.
Bonum appetendum, & necessarium, differunt. to. 4.411.k, l
Bona æterna & temporalia. to. 3.352.b
Bonum idem & malum, ex variis causis tom. 4.13.f, g
Bonum & malum à deo. Eodem. 56.l
Bona malorum admixtu dulciora. Ibidem. 213.g
Tria pessima totidem optima. Eodem. 383.a
boni & mali potestas à deo. tomo. 4.128.l, to. 6.180.d, e
Boni & mali dignoscantia. to. 6.198.i, k
Nondum natos nihil egisse boni vel mali. to. 7.261.d
Ex bonis mala orta sunt. Eodem. 312.d, & sequen. b
Boni & mali pugna in membris nostris. Eodem. 321.a
In suo quidque genere bonum est. to. 6.47.f
De natura boni contra Manichæos. to. 6.178.i, & sequen.
bonum incommutabile, deus est. to. 3.352.b, to. 6.178.i, tomo. 7.228.h
Bona omnia ex deo. tomo. 1. 15.g, & 221.a, & d 237.f, to. 3.66.m. 275.c, & sequen. to. 6.178.i, k, & 178.c
Bonis quoque malè vti possumus. to. 1.221.a
bonis magnis nemo malè vitur. Ibidem
ad bonum neminem cogendum esse, Donatista existimant. to. 2.250.k
In bonis perseverantia à deo. to. 2.65.k
bonum incommutabile & simplex, est deus. to. 5.99.i
Bona quædam dedit deus hominibus. to. 5.102.a
Bona aliqua sunt meliora alijs, à terrenis vel delictis ad cœlestia, & à corporalibus ad spiritualia, & ob hoc sunt inæqualia, ut essent omnia. tomo. 5.99.a
Bona præsentia sunt communia bonis & malis, & quare: sed futura bona tantummodo bonis proprie, ut malis mala. tom. 5.33.d, & 198.g
Vbi ostendit iudicium occultum in istis
Bono communi contempto, & diuina voluntate, homo primus punitur. to. 5.119.b
bonum commune spernentes angeli, miserati sunt. to. 5.103.b
Bonum commune præferendum est proprio. Ibidem
Exemplum in Marco Regulo, & Romanis. to. 5.6.h, & 15.b
- Boni adempti & boni relictæ testimonium est dolor. to. 5.192.m
De bonis nobis concessis à deo, qui bonus est solus, in quibus nostrum nihil est, nisi peccatum. to. 5.140.m
Vnde corruptio boni. to. 6.455.a
Bona quædam, etiam legitima obesse. to. 7.70.c, d, & 209.k
to. 2.133.b, & 88.c, & 87.f
Bona partim sunt temporalia & terrena, partim cœlestia & æterna. to. 8.87.f
Est bonum aliud alteri: & omnes creaturæ habent quoddam bonum integritatis suæ, & perfectionis naturæ suæ. to. 8.382.a
Electio bonorum à deo. to. 9.161.g
Bona

I N D I V V M A V G V S T I N V M .

- Bona cœlestia, nullus carne vestitus dicere, intelligere, vel cogitare potest. tom. 9.163.h
Bonum priuatum ubi homo acquiescit, superbium facit. tom. 8.504.h
Duorum bonorum adinuicem est comparatio, non boni & mali. to. 10.46.b
Inuisibilia bona præstantiora visibilibus. tom. 10.76.a
Omnia sua volunt homines habere bona præter vitam. tom. 10.104.e, & 201.a, & 227.h, i, & 311.b
Bona Dei non vituperanda, sed eorum malus vfus. tom. 10.107.k
Quale bonum homini querendum. tomo 10.13.g
Omnia bona sunt, unde facias bene, non quæ te faciant bonum. tom. 10.243.m
Bona sunt habenda quæ faciant hominem bonum. tom. 10.259.e
Bona Ecclesiarum, patrimonium pauperum sunt. to. 10.287.h
Boni & mali finis. to. 3.237.h
Finis boni. to. 5.67.b, & 95.i, k
Boni finem aliqui philosophi posuerunt in corpore, alij in animo, alij in vtroque. to. 5.186.g
Summum bonum.
Summum hominis bonum. tom. 1. 140.h, & 218.i, k, & sequen.
Summum hominis bonum, in deo uerius, quam in mente. tom. 1. 11.i, tomo. 2.78.f
Summum bonum, & summum malum, iuxta Cornelium Celsum. to. 1.176.l, m
Ad summum bonum per similia excitamur. tom. 1.219.l
Summum bonum nemo amittit inuitus. ibid. 219.a
A summo bono quod homo defleatur, unde fit. tomo. 1.222.m, & seq.
Summo bono noceri non potest. to. 1.257.d
Boni per se, & participatione differentia. Ibidem, e, f
Nihil expectandum, nisi quatenus conducit ad summum bonum, nihil horrendum, nisi quatenus auocat. to. 1.175.i, k
Deus summum bonum. tom. 1.249.d, e
De summo bono philosophorum concertationes. tom. 2.78.c, d, & seq.
Bonum summum Plato dixit Deum esse. sed Epicuræ posuerunt in voluptatibus carnis: Stoici autem in animo esse dixerunt. to. 5.67.c
Bonum summum quidam Socraticorum dixerunt voluptatè, quidam vero virtutè. to. 5.65.e
Bonum, quo angeli beati, deus illis est: à quo creati sunt. to. 5.80.a
- Bonum summum & totum est habere Deum in patria. to. 5.82.l
In bono summo malum esse non potest. to. 5.104.b, & seq.
Boni summi amplexu incorporeo anima veris fecundatur virtutibus. to. 5.82.k
Bonum summum solum simplex, & ob hoc immutabile, quod est deus: ab hoc bono creata sunt omnia bona, sed non simplicia, & ob hoc mutabilia. to. 5.96.e, f, & 163.k
Tripartitam summi boni definitionem Varro ponit, quarum tamen una sit eligenda. to. 5.123.k, l
De tribus sectis summum hominibus bonum querentibus, quam eligendam Varro definiat, sequens veteris Academiæ Antiocho autore sententiam. to. 5.123.b, c
De summo bono, & summo malo quid Christiani sentiant contra philosophos, qui summum bonum in se sibi esse dixerunt. to. 5.188.c, d
Vita æterna, summum bonum. Ibidem, d
Solutus Deus summe bonus. to. 6.45.b
Quid vel quale sit summum bonum. tomo 9.163.g
Comparatio summi boni, ad cætera bona. Ibidem, g
Solum summum bonum, est animæ sufficientia. tom. 9.174.l
Summum bonum appetendum est. tomo 9.175.g
Vide, beatitudo, Fœlicitas.
bona, & bonitas Dei.
Deus vnice bonus. to. 3.115.f, & seq.
In originali bono, duo sunt. to. 5.234.g
bonitas Dei, est causa rerum totius mundi. tomo. 5.99.e
Bonitas Dei, & iustitia quomodo relucet in bonis & malis, quæ nobis dedit in hac vita. Ibidem.
De bonitatis diuinæ fonte, quæ ab eo emanant omnia bona. to. 5.234.h
Bonitatis possessio, non fit minor propter confortis accessum: imò tanto maior est quanto concordius, possidet sociorum charitas indiuus. to. 5.132.c, & seq.
An inter dæmones, quibus dii superiores sunt, sit aliqua pars bonorum, quorum præsidio ad veram beatitudinem possit humana anima peruenire. to. 5.75.h
Bonum simplex, ipsum est bonum, quo cuncta sunt bona. to. 8.34.a
Quod bono nullo indigeat Deus, quia ipse est summum bonum, & ab ipso est omne bonum.

INDEX

num. to. 8. 254. k
Quod ille bonus, & summe bonus, & de se sibi
bonus, & ipse nostrum summum bonum: &
inde recedendo non sumus nisi mali. ibidem.
155. b
Ita proprium est deo, quod bonus est, ut si bo-
num velis appellare, deum intellige. tomo
8. 435. h
Quale sit illud bonum de quo dictum est, Ne-
mo bonus, nisi solus Deus. to. 8. 382. m
Cum Christus dixerit, Nemo bonus, &c. non
se discreuit, sed vniuit. to. 8. 132. b
Quod bonus sit dominus, sed bonus non ut sunt
bona quae fecit bona valde: quia multo me-
lior qui fecit, quam ea quae fecit. to. 8. 511. x
Quod ille bono suo bonus sit, non aliunde par-
ticipato bono, nec adhaerendo alteri bono.
Ibidem l
Sic bonus est deus, ut istis non indigeat quo sit
bonus. ibidem.
Omnia cum additamento bona dicuntur, do-
minus autem nihil melius dicitur, quam bo-
num. ibidem, m
Bonum bona faciens, sicuti est proprie, sic &
bonum est proprie. ibidem. 511. a, b
Cum queras bonum tuum, illud quare quod
est melius animo tuo. tomo. 8. 72. d
Quod summum bonum sit bonum hominis:
& nihil illi deest cui summum bonum, bo-
num est. tomo. 8. 382. l
Omne bonum nostrum, deus est. to. 8. 308. d
Non facile inveniuntur qui bona interiora di-
ligant. to. 8. 8. b
Bona domini, dulcia & immortalia, & incom-
parabilia, sempiterna & incommutabilia. to-
mo. 8. 46. f
Quae sint bona Hierusalem. to. 8. 492. h, i
Talia bona desideras, quae videas omnibus die-
bus vitae tuae. to. 8. 495. c
Quae sint illa bona. Ibidem, d
Quae sint bona domus dei. tomo. 8. 541. f
Cur non de bono priuato, sed communi gau-
dere debeamus. tomo. 8. 504. g, h
Bonitas proprie vocatur delectatio, quae in spi-
ritalibus deputatur. tomo. 8. 451. c
Cur psalmista oret, Bonitatem doce me: qui iam
dixerat, Bonitatem fecisti cum seruo tuo: &
cur addiderit, disciplinam, & scientiam.
Ibidem, d
Bonitas non docetur si non detur, & non dici-
tur nisi delectet. tomo. 8. 452. e, f
Diuina bonitas magis relucet in creatione na-
turae rationalis, quam aliarum creaturarum.
tomo. 9. 165. i

bonitas dei erga nos. tomo. 10. 3. c
Bona dei intantum in nobis crescunt, inquam-
tum peccata nostra minuuntur. to. 10. 10. i
Duo bona Christi. tomo. 10. 3. i
Christi erga homines bonitas: & quid pro no-
bis passus, nobis contulerit. tomo. 10. 31. h, i
& 74. m, & sequen.
De eo quod psalmista dicit, Bonitatem & di-
sciplinam & scientiam doce me. Homilia
tomo. 10. 91. h, & sequen.
Bonitas, disciplina, & scientia quid coniuncta
possunt: & quod separatae noceant. ibidem
h, i, & sequen.
Bona externa.
Bona externa foelicem non faciunt. to. 140. d
Bonorum externorum cupiditas. tomo. 1. 17. i
& sequen.
Bona externa quomodo admittenda. ibidem
Bonis temporalibus quatenus vtendum. tomo.
1. 213. d, e, & seq. to. 2. 100. h, i
Valde bona, quare postremo additum. tomo.
82. b, c, to. 3. 179. l, m, & seq. tomo. 10. 144. i
Externa commoda non propter se, sed propter
alia vera bona possunt admitti, verius quae
expeti. tomo. 1. 175. g, h
Bona terrena & bonis & malis cur dantur.
mo. 2. 100. h, & 175. m, to. 8. 226. c, & seq.
Bona temporalia dona dei sunt. tomo. 8. 87. d
Bona terrena auferuntur iustis, ut probentur
& malis, ut crucientur. tomo. 2. 100. h, i
112. i, in fine, & R
Bona terrena non sunt praepone da coelestibus
ibidem, & 123. d, e
Bona temporalia quomodo contemnenda.
mo. 3. 355. a, b
Bona temporalia & aeterna, quomodo differunt.
tomo. 3. 352. b
Bona temporalia. tomo. 5. 2. i
Bonis carnalibus solis, mali perfrui volunt.
mo. 5. 20. f
Ex bonis, quae sunt in hac vita, manu ducimus
ad cogitandum coelestia bona. tomo. 5. 23. i
Bona terrena in veteri testamento, quid in nouo
uo significant. tomo. 5. 28. d
Bonis terrenis inhiantes. ibidem
Bona exteriora, vel corporalia nolunt Stron-
gare, sed potius commoda corporis appella-
re: quia scilicet nullum bonum dicunt homi-
nis esse, nisi virtutem Platonici vero, & pe-
ripetici, dicunt ipsa esse bona, sed parua &
exigua. tomo. 5. 75. l, m
In bonis temporalibus videns psalmista peccato-
res abundare, dicit se penè lapsum fuisse
sed post cognoscens illa bona quasi fuisse
fomalia

IN DIVVM AVGVSTINVM

omnia se reprehedit, & solum coelestia quae
rit dicens, Quid enim mihi est in caelo, &
a te quid volui super terram. to. 5. 89. d, e
Bona temporalia contemnenda sunt pro aeter-
nis. to. 5. 85. k, l
Bona ista inferiora, si plus amentur coelestibus.
vel sola ipsa bona credantur, necesse est ut
miseria consequatur. to. 5. 131. b
Bonum suum habet hic terrena ciuitas, sed in-
sufficiens, propter quod in seipsam saepe di-
uiditur litigando. to. 5. 131. a
Boni proprii cupiditas, cum nulli sufficiat,
est causa diuisionis hominum, & bellorum.
Ibidem.
Bona multa concessit deus ad pacem hanc mor-
talem seruandam: scilicet cibum, vestitum,
lucem, & huiusmodi, eo modo ut si quis eis
bene vtatur, transeat ad pacem aeternam:
si vero male, & hanc, perdat & illam. to-
mo. 5. 192. a
Bona, non sunt bona, virtute carenti & male
eis vtenti. to. 5. 188. m
Boni maiores desertio & proprii amplexio,
peccatum causat, non amor minoris boni.
to. 5. 121. c, & 139. l
De bonis quibus etiam hanc vitam damna-
tioni obnoxiam, creator impleuit. to. 5.
234. g, h, & deinceps.
Quod sint inferiora bona, quae alijs & alijs
bona sunt: & omnia in suo genere facta
sunt bona. to. 8. 382. m
Bona ista sunt & non sunt: non enim stant,
sed labuntur, & fluunt. to. 8. 495. b
Ideo non conferunt veram foelicitatem, quia
non extinguunt insatiabilem cupiditatem.
to. 8. 409. h
Quod sint mala deserto illo a quo facta sunt.
to. 8. 383. l
Non ideo non a deo sunt, quia & malis praes-
stantur. to. 8. 68. i
Sicut sunt communia malis cum bonis, ita
etiam mala communia sunt bonis & malis.
to. 8. 126. c, d
Quod ea deus quibusdam det bonorum,
quibusdam malo eorum, secundum altitu-
dinem iudiciorum eius. to. 8. 172. f
Quod aliquando det bonis, aliquando non det:
aliquando det malis, & aliquando non det.
to. 8. 183. h, & 225. c
Sunt alia bona quae dat deus inimicis suis,
& alia quae non seruat nisi amicis. Ibid.
225. c, & 262. m
Sunt quaedam media bona & mala, quae dat
bonis & malis: bonis tamen seruat seipsam,

malis ignem sempiternum. tomo. 8. 181. h,
& 305. d
Dei sunt omnia bona terrena: & ne tibi
quasi magna videantur quae donari pos-
sunt & malis, maiora tibi seruaui. to. 8.
212. f, & 261. b, c
Quod ea det deus bonis & malis, se autem
solum non nisi bonis. tomo. 8. 294. a, b, &
311. c, d
Noli pro magno expectare ab eo bonum, quod
dat non bono. Nam si pro magno ea daret,
malis non daret: & cur det ea malis. to-
mo. 8. 265. i
Cur deus bona ista temporalia permixta esse
voluerit bonis & malis, exemplo ostendi-
to. 8. 226. d
Bona ista temporalia habenda sunt in viam
quam sinistra, sed aeterna in desiderio.
to. 8. 471. a, b
Quod boni habeant bona ista terrena, quomo-
do capillos. to. 8. 165. m
Quaecunque bona dei accipiunt inimici dei:
ab illo accipiunt: & cum ab alijs petunt
& accipiunt, ab illo accipiunt. tomo. 8.
226. d
Quicumque ea propter supplementa neces-
sitis, vel propter aliquam infirmitatem de-
siderat, non nisi ab illo desideret, qui fons
est omnium bonorum. ibid.
Qui praesentia rerum bona a demonibus que-
runt, impii sunt. to. 8. 261. a, b
Qui ea quaerunt ab alio quam ab vno vero deo,
dupliciter peccant. to. 8. 87. f, g
& sequen. d, e, & 210. i, k
Quod omnia det deus, licet multi ista ea a
demonibus petant, & non habeant: Et rur-
sus, multi non petunt a demonibus, ha-
bentque ea: & multi petunt a deo, & non ha-
bent. to. 8. 472. d
Boni, cum vident bona terrena, propter quae
seruebant, deo abundare his qui deo non
seruiunt, nutant & propè labuntur. tomo
8. 261. b, c
Sicut non praestantur nisi a deo, ita nec aufer-
ri possunt nisi eo iubente aut permitten-
te. to. 8. 43. h, & 46. b
Exemplum de Iob. to. 8. 49. c, f, 81. c
Ideo auferit ea, vt, &c. to. 8. 227. c, f
Cum bonus ea perdiderit, adest consolator
qui abstulit: quando malus perdiderit, non
habet foris quod teneat, non habet intus
ubi requiescat. ibid. f, g
Bonorum temporalium conditiones. tomo
8. 246. c

Bona

I N D E X

Bona externa non sunt computanda pro auxilio celestium. to. 9. 252, b, c
Bona temporalia, & à bonis & à malis haberi possunt. to. 10. 4, a
Bona temporalia, corporalia, siue carnalia bona sunt. Ibidem.
Bona temporalia, bonis bona, malis mala. to. 10. 13, e
Bona externa homini, quid absque bonis interiorius. to. 10. 13, f
Bona temporalia tacita voce contra malum dominum clamant. Ibidem.
Omnia quæ eripi possunt, bona non sunt. to. 10. 280, c
Boni.
Boni semper sui similes. to. 3. 18, e
Bonum & iustum hominem operatur deus. tomo. 3. 204, h
Bonus nemo, nisi ex malo. to. 3. 350, h
Bonorum bona opera in abscondito sunt. Eodem. 350, c, in fine.
Bonorum profectus, in tentatione Ibidem.
Boni in speciem. Ibidem, k
Bonis etiam irascitur dominus. to. 4. 96, d
Bonus aliter deus, aliter homo. tomo. 2. 73, a, tomo. 6. 181, i
Nemo bonus per se. to. 3. 66, K
Boni qui, incertum. to. 3. 350, c
Boni quomodo purificentur. to. 5. 3, c
Neque bonus vir merito dicitur qui seipsum quod bonum est, sed qui diligit. to. 5. 11, d
Speciosus corpore, bonus vocatur, secundum consuetudinem scripturæ. to. 5. 140, e
Bonorum paucitas, & rursus multitudo. to. 7. 92, h, i, & 105, f, g, & 173, l, m
Boni ubique boni. to. 7. 124, h
Ille bonus est, qui quando potest mala facere non facit. tomo. 8. 342, g
Quanto magis bonus es, tanto magis oneris iniquitati. tomo. 8. 93, a
Quisquis bonus est: non putet se solum bonum. to. 8. 40, h
Omnes boni hic latent, quia bonum eorum incertum est, & absconditum in corde. Eodem. 160, b
Boni pauci sunt & ignoti, mali multi & cogniti. Ibidem. 357, l
Quod modo separentur à malis non loco, sed affectu. to. 8. 12, l
Quod bonis multa bona præstentur à malis. tomo. 8. 349, f
Ut quisque fiat bonus, à mortalitate & malitia incipit. to. 8. 205, c, d
Quis homo bonus. to. 10. 253, f
Boni, vasi pleno odoramentis & aromatibus assimilantur. to. 10. 184, i, k
Benefacere.
Non est qui faciat bonum, non est usque ad unum: exponitur. to. 5. 144, f
Bona opera quomodo debemus multiplicare vel bene vivere, propter summum bonum habendum, & summum malum vitandum. to. 5. 188, d
Bona opera nostra quando deo ascribimus, putantur nobis ad meritum. tomo. 5. 240, i, & sequen.
Bona nulla facere quis potest, absque diuino auxilio: nec ulla mala nisi diuino iussu & dicio permittatur. tomo. 5. 198, a
Nihil boni ex nobis, ne extollamur. to. 7. 22, b
Totum bonum quod habemus, ab artifice nostro habemus. to. 8. 369, g
Ab illo sit bonum tuum, à quo recedens facti malum tuum. tomo. 8. Ibidem, i
Quicquid boni in te est, ex de iustificationibus est. to. 8. 41, p
Bonum te fecit humilitas, superbia malum. Ibidem.
Magni interest cum boni aliquid facimus, eius rei contemplatione faciamus. Eodem. 447, c
Non poteris facere bonum, nisi declinaveris à malo. to. 8. 349, b
Si non est qui faciat bonum, non est usque ad unum: quis ergo ille qui gemit inter malos? tomo. 8. 170, a, & sequentibus.
Bonum est facere bene coram hominibus, non ut videaris. to. 9. 13, f
Bonitas & iustitia nostra à deo. tomo. 10. 30, a, b
Deus est, qui bonos nos faciat, non nos ipsi. tomo. 10. 65, l
Quid sit homini facere bonum. tomo. 10. 243, e
Timendum est benefacere propter laudem humanam. to. 9. 137, b
Quid est bonum quod Apostolus non poterat perficere cum vellet. tomo. 10. 143, k
Nullum bonum irremuneratum. to. 10. 153, d
Qui bene coacti faciunt, Simoni Cyrenæo miles sunt. to. 10. 294, k
Si quid boni agimus, ad hoc nos hortatur angelus bonus. to. 10. 310, d
Vide Opus, & Misericordia.
Boni & mali.
Bonos, an contaminent mali in Ecclesia. to. 10. 123, e, & tomo. 2. 209, k, & 221, m, & sequenti.

I N D I V M A V G V S T I N V M

quenti. & 224. c, & 229. c, in fine, & d
Bonos à malis conscientia separat. to. 2. 224, d
Et bonis & malis vititur Ecclesia. to. 1. 235, g, & 239. h, i
Boni sæpe expelluntur, per seditiones malorum. Ibidem. 235. h
Boni, quomodo exercentur per malos. tomo. 1. 243, m, tomo. 3. 347, K
Boni malos, & mali bonos semper persecuti. tomo. 5. 34, i
Magnis bonis nemo male vititur. tomo. 1. 221, f
Bonum mali subsidio non indiget. to. 3. 219, i
In malis bonum. to. 3. 349, a
Boni admonentur, ne desidia malorum & ipsi pigrescentes corrumpantur. to. 3. 265, a, b
Quod boni peccatis alienis non contaminentur. tomo. 7. 101, d, e
Boni & mali in Ecclesia. tomo. 2. 124, b, c, to. 6. 92, m, & seq.
Bonorum pia tristitia ex impietate malorum. to. 2. epist. 145. to. 8. 248, d
De bonis, & de malis bñfacit deus. to. 3. 253, i, K
Bonis & malis diuina providentia ad puniendum, & opitulandum. tomo. 4. 186, a
Per bonos & malos agit spiritus domini. to. 4. 107, c
Boni & mali, in virga ferrea reguntur. tomo. 4. 135, l
Boni cur non semper triumphant de malis. to. 4. 101. c, d, & l, m
Bonorum & malorum creatio. tomo. 3. 218, f
Bonorum numerus, semper de numero impiorum auctus. to. 3. 350, a
Boni in cõparatione malorum, pauci. to. 6. 92, a
Inter bonos latent mali, coniuncti eis communiõne sacramentorum. tomo. 5. 11, g
Bonorum maior est numerus, quàm malorum. tomo. 5. 99. k, l
Bonus nullus erit qui primo malus nõ fuerit, quamvis non omnis malus bonus erat. to. 5. 131, f
De bonorum pugna & malorum. to. 5. 135, d
Quod in questione, quam de finibus bonorum, & malorum philosophica disputatio ventilavit, ducentas octoginta, & octo sectas esse Marcus Varro perspexit. to. 5. 186, f
Quomodo bonum aliquando creditur malum, & malum bonum, & sic refugitur, & appetitur. to. 5. 237, h
Bonum malo quandoque nocet, sic & malum bono, quandoque prodest. tomo. 9. 88, f
Boni & mali, differenter puniuntur. to. 9. 193, e, f
Quis bonum faciat ex malo. to. 10. 3, m
Pauciores boni quàm mali. to. 10. 19, l
Quisquis bonus est, non putet se solum modo bonum esse. to. 10. 236, l
Quisquis malus est, non putet neminem bonum esse. Ibidem.
Omne quod bonum est, per bonos homines agit Deus: & quod impium est, per malos exercet diabolus. to. 10. 170, f
Sub specie boni, multa mala fiunt. to. 10. 281, l
Bonorum & malorum diuersitas. to. 10. 184, i
Bona & mala, quæ versantur in sæculo, nec boni solum habent, nec mali. to. 10. 248, a
Borboritæ hæretici, aliàs Gnostici. tomo. 6. 4, a
Bubulus finus. to. 1. 262, h
bos lassus fortius figit pedem: proverbium. to. 2. 18, e, in fine & seq. d
bos Serapis colebatur in Aegypto. to. 5. 169, c
boves primo iunges ad aratrum, translatus est inter deos. tomo. 5. 169, i
Quod homines dicantur boves. to. 8. 18, i
boves triturantes qui sint. to. 8. 225, e
bos & boves, qd significant mysticè. to. 9. 20, l
Quinque iuga bouum, quid. to. 10. 28, h, i
boves, homines a fide remoti. to. 10. 28, i, in fine.
Cognovit bos possessorem suum, & asinus præsepe domini: exponitur. to. 10. 128, k
botrus vuar, Christus. to. 8. 16, k, l
botri, verba bona, & bona præcepta. to. 10. 42, g
Quid duo, ferentes botrum, designent. to. 10. 177, i, & seq.
brachium dei, dicitur Christus. to. 4. 133, b, & 348, g, to. 7. 167, f, to. 8. 127, i, & 354, g, to. 9. 83, a, & 261, f
brachium domini, quid præstiterit. to. 8. 254, g
brachium peccatorum, quale sit. tomo. 8. 93, f
Omne tempus vitæ nostræ, studium est ad celeste brauium. to. 10. 158, R
breuitas, obscuritatem parit. to. 1. 22, a
brevitatio hebdomadarum Danielis, quomodo intelligenda. tomo. 2. 167, c, d, & seq.
breue est, quicquid finem habet. to. 8. 203, l
bruti fraus erga Collatinum. to. 3. 15, h, & 25, b, & sequen.
brutus proprios filios morte punit. Ibidem, c
brutus, primus consul, interficitur. Ibidem, d, e
burda. to. 2. 98, m, & 227, m
C
Acus monstrum, occiditur ab Hercule. to. 5. 191, a, & seq. K *de uirgini* to. 3. 36, g
Casus Angelorum, & hominis.
Cecidit homo sponte, sponte resurgere non potuit. tomo. 1. 11, h, & 222, l, tomo. 3. 53, f, g, tomo. 4. 200, k, l
Casus

I N D E X

Casus hominis, quare ratione reparatus. tomo. 1.
227. a, & sequen.
Casus angelorum. tomo. 3. 53. d
Lapsus, & reparatio totius hominis. to. 1. 23. 6.
f. Vide, Lapsus & homo.
Lapsus Adæ. to. 3. 67. f
Cadere quid. to. 5. 203. c
Cadauer, à cadendo, dicitur caro exanimis: &
sic etiam animæ per peccatum cadentes, pos-
sunt dici cadauera. Ibidem
Cadauera. to. 5. 208. c, & seq.
Cadunt populi ante Christum, ubi erigebant
se contra Christum. to. 8. 132. d
Per quid homines cadant a Deo. to. 8. 470. f
Non cadunt male, qui Deum in corde habent.
Ibidem 30. h
Casus maiorum, sit tremor minorum. tomo. 8.
159. b
Quod non regantur casibus omnia. tomo. 8.
263. c, f
Quomodo septies in die cadit iustus, & resur-
git. to. 8. 465. c
Caducarij qui. to. 1. 170. i
Cæcilianus, Episcopus Carthaginensis. to. a.
63. i, k. tomo. 6. 8. l
Cæciliani causa cum Donatistis & innocetia.
tom. 1. 25. i, k, to. 2. 52. c, d, & seq. Et 63. i,
k, l, & 64. e, & 209. l, m, & seq. Et 218. a, b, &
seq. plura. Et 227. c, & seq. to. 6. 9. l, to. 6.
7. 90. l, m
Cæcilianus, opera Lucillæ, damnatur à Dona-
tistis. to. 2. 222. f, to. 7. 4. i
Pro Cæciliano sententia Constantini Augu-
sti. to. 7. 93. c
Cæcilianus præses. to. 2. 96. c, f
Cæcilianus, ad Donatistas exire nolens propter
insidiarum factionem, ab Episcopis septua-
ginta in concilio Bagaitano condemnatur.
to. 8. 96. b, & 98. f
Cæcilianus damnatus. to. 10. 82. c, d
Cæcilianus absoluitur. to. 1. 24. c
Cæcilius. to. 2. 254. c, f
Cæcus illuminatus Mediolani. to. 1. 14. b
Cæcitas ex parte contigit in Israel, donec ple-
nitude gentium intraret: exponitur. to. 2.
90. m
Cæcorum visiones, vnde. to. 3. 229. R
Cæci, mysticè quid. to. 4. 112. a
Cæcos esse cum luce. to. 4. 397. c
Cæcitas, oculi vitium. to. 5. 226. h
Cæcitate vel aorasia, quomodo percussii sunt
Sodomitæ. to. 5. 235. c
Excæcatio infidelium. to. 6. 121. f, g, 123. c, f,
204. m, & seq. to. 7. 270. c

Cæcus frustra præsens est rebus quas non vi-
det, immo rectius absens, quàm præsens esse
dicitur. to. 8. 367. d
Cæcitas mentis, damnum est intelligentiæ vo-
luntatis. to. 8. 123. d
Cæcum te confitere, & illuminari mereberis.
tom. 8. 222. g
Cæcus euangelicus, typus generis humani. to-
mo. 9. 70. h, i
Cæcitas peccati. to. 9. 71. h, i
Excæcat Deus hominum, cum eum describit
merente malæ voluntate. to. 9. 83. d
Cæcitas, hereditaria nostra poena. tomo. 10.
116. f
Deus non solum terret cæcum ducentem, sed
& cæcum sequentem. to. 9. 232. d
De cæco illuminato. to. 10. 116. e, f, & seq.
152. c, & seq.
Cæco per lutum, de sputo factum, oculos refo-
mauit Christus. to. 4. 310. d
De illuminatione cæci nati, ac totius mundi
citæ: Homilia. to. 10. 116. e, f
De duobus cæcis sedentibus secus viam, & de
mâtib, Domine, misere nostri fili David
sermo. to. 10. 17. g, & sequen.
Cæcum à natiuitate, quare illuminauerit Chri-
stus. to. 10. 179. g
Cæci duo sanati. to. 4. 147. f, & 151. f
Duo cæci, iuxta viam sedentes, quid adumbrar-
int. to. 10. 18. g, h, & 41. f
Excæcatio Sampsonis. to. 10. 18. g, h, & 41. f
Cæcitas ex parte Israel, facta est. to. 10. 41. f
Cæcitas Iudæorum occulta est manifesta a Deo
quæ sit, &c. to. 8. 244. d
Ad hoc excæcandi erant, vt cæcari illumina-
rentur, humiliati confiterentur, confessi illumi-
narentur. to. 8. 222. g, & 232. d
Cæcitas Iudæorum. to. 10. 11. i, k
Cæcus luce illuminatur, cum resurgit à potu-
tom. 10. 319. m
Duplices cæci. to. 10. 17. k, l, & seq.
Cæci facti sunt, adueniente domino, videntes
id est, qui se videre existimabant. tomo. 7.
71. i, k
Cæcitas, vindicta animæ à Deo auersæ. tomo.
10. 32. d
Cæram fluere à facie ignis, quid. to. 8. 190. e
Comitatus Cæsaris. to. 1. In Possidom
Cæsar quid senserit de generali hostium con-
suetudine, victas ciuitates euerrentium. to-
mo. 5. 3. b
Cæsar, Pompeij socer. to. 5. 23. f
Cæsar Augustus, qui fuit tempore Christi re-
staurauit rempublicam. to. 5. 23. f, & 206. c

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Cæsar Augustus & eius bella ciuilia. tomo. 5.
29. b, c
Cæsar Augustus, primo Antonium impugnat,
postea, sororem suam cum orientali impe-
rio ei dat. Ibidem
Cæsares sunt nominati omnes, qui successerunt
Cæsari Augusto: sicut à Siluio filio Ae-
neæ, cognominati Siluij. to. 5. 173. i
Cæsaris & catonis laudes, & comparatio. to. 5.
43. g
Cæsaris clementia. to. 5. 47. l
Cæsaris cadauer. to. 10. 303. R
Quod cæsar præcipit, tolerandum & feren-
dum est. to. 10. 20. g
De eo quod scriptum est, Reddite quæ sunt
dei deo, & quæ sunt cæsaris cæsari. sermo. to.
10. 20. e & seq. 175. c
Cain ex coniunctione maris feminae natus: ex-
ponitur. to. 5. 136. d
Cain, prior omnium natus est: & quare genera-
tionis suæ tempus respectu posteriorum
non scribitur, sicut Seth fratris sui. Ibi-
dem.
Cain interpretatur, possessio. to. 5. 137. b
Cain sacrificium. tomo. 5. 82. m
De Cain & Abel, offerentibus diuersa sacrificia
to. 5. 132. R
Cain munera, quare reprobata. tomo. 10. 83. l
Cain quomodo viderit deum. to. 2. 163. e
Cain peccatum, quare arguit deus. to. 5. 132. m
De causa & pertinacia sceleris cain, quem à fa-
cinore concepto, nec dei sermo reuocauit.
Ibidem. R
Cain occidit fratrem, quia non habebat charita-
tem. to. 9. 132. b
Quod Cain fratrem suum occidit, ostendit, qd
ciuitas mundi ciuitatem dei persequitur. to.
5. 136. d
Cain homicidio damnatus est. to. 9. 195. b
Cain negauit quod commisit. to. 5. 126. d
Cain, quia negauit parricidium quod commisit
æterna poena damnatus est. to. 10. 79. l
Cain ciuitatem condidit. to. 5. 131. f
Quæ ratio fuerit, vt Cain, inter principia gene-
ris humani, conderet ciuitatem. tomo. 5.
133. f
Cain condidit ciuitatem terrenam, quia non ha-
bebat cælestem. to. 5. 138. k
Cain primo natus, terrenam condens ciuitatē,
postremo Abel, qui fuit peregrinus, signifi-
cant quod primo natus est cuius huius secu-
li, & post cuius Hierusalem cælestis. Item
quod prius est quisque malus, & postea bo-
nus. to. 5. 130. d, e, & 133. b, c

Cain potuit esse primus rex in ciuitate quam se-
cit. to. 5. 139. c
Cain, an tunc primo cognouit uxorem suam,
quando genuit Enoch. Et vtrum primoge-
nitus suus fuerit, & quo nomine filij sui pri-
mam ciuitatem nominauit. to. 5. 133. l
Filius Cain, hoc est, filius possessionis tomo. 5.
139. i
Cain generationes quid. to. 5. 138. R & seq.
De eo quod Cain successio in octo ab Adam
generationibus clauditur, & in posteris ab
eodem patre Adam, Noe decimus inueni-
tur. Ibidem
In Cain generationibus, quare feminae nomi-
nantur, & non in generatione Seth fratris
sui. to. 5. 137. c
Cain genus totum in diluuii absumptum est
Ibidem. k
Cain generationes finiuntur in femina. tomo.
5. 138. e
Cain, ad hominum ciuitatem pertinet tomo. 5.
130. e
Cain parricidæ supplicium. to. 7. 31. b
Cain non est occisus. to. 8. 116. d
Quid sit quod Cain accepit signum à domino
ne occideretur. Ibidem. 122. 196. c, d, &
285. b
Cain, typus iudæorum to. 2. 89. b, to. 5. 133. d,
to. 6. 83. h, & sequen. copiose to. 8. 116. d, &
122. e, & 196. c
Successores Cain, persequentur Ecclesiam vs-
que ad finem mundi. to. 9. 149. c, & f
Caini hæretici, Cain & Iudam honorabant,
Sodomitas, item & schismaticos. tomo.
6. 5. e
Caini blasphemant legem, & resurrectionem
negant. Ibidem.
Cainan. to. 5. 134. m, & seq.
Caiphæ prophetia. to. 3. 102. h, & 230. b, to. 4.
107. c, d, & 157. b, & 222. g
Quæ mane aquid Caiphæ cum Christo acta.
to. 4. 167. f
Calligonus eunuchus. to. 7. 213. f
Calach, ædificatio. to. 5. 143. d
Calamitas Israelitarum. to. 3. 247. i
Puer plorans, propheta suæ calamitatis. to. 10.
95. c
Calamus, pro scriptura. to. 8. 236. R
Calamus quassatus, quid. to. 5. 213. l
Calcaneum obseruare, quid sit. to. 8. 148. e, f, &
180. l, m
Calceamentum quid mysticè signet. tomo. 4.
148. b
Calceamenta dei. Eodem. 349. a
L calceati

calceati utroque pede concinatores, in myste-
rio. to. 6. 155. k
calceamentum, Euangelium Christi significat.
to. 8. 201. i
Quæ sint calceamenta. to. 10. 275. c
calix quid in scripturis. to. 3. 19. k
calix in malo, quid significet. to. 8. 25. c
calix in manu domini, vini meri plenus mixto,
quid sit. to. 8. 272. c, & g, h
calicem salutaris accipere, quid sit. to. 8. 281. b,
& 434. b
calix humilitatis & passionis. tomo. 9. 52. g
calix passionis, Christo à patre datus, quid sit.
to. 9. 114. m
calix quid. to. 10. 18. d
calix aquæ frigida. to. 10. 158. a
calphurnius. to. 2. 18. f
caluities non est irridenda. to. 8. 301. k, l
calumnior tibi. tomo. 2. 54. b
calumniari, quid in Græco dicatur. tomo. 8.
461. d
calumniatoris nomine, qui humiliatur, diabolus
intelligitur. to. 8. 257. i
calumnie superborum, quibus humilitas christiana
despicitur, multæ sunt, sed illa est maxima, &c.
tomo. 8. 461. d
calumnia non facit hominem reum, nisi apud
iudicem hominem. tomo. 8. 462. b, c
calumniatores christi, seipso ore proprio occi-
derunt. to. 8. 189. h
De calce mirum dicit, quod occultum ignem
concupit, & eum præseruat, propter quod vi-
ua dicitur: aqua autem infusa in qua alia frige-
scunt, feruescit: oleo vero minime, cum ta-
men ignis sumentum sit. to. 5. 214. & seq.
camelum glutientes. to. 4. 112. g
camelum per foramen acus transire, quid sit.
Eodem. 121. h, i
dicamerata, tricamerata. to. 5. 141. g
camillus. to. 5. 60. b, & 83. f
camilli exilium. to. 5. 15. h
camilli reuocatio, gloria, & mors. Ibidem
camilla occiditur, de quo Diana dolet. tomo. 5.
23. i
caminum dixit scriptura, linguam adulatoris,
to. 8. 246. f, & g, in fine.
caminus tribulationis. Ibidem, f, g
campi Elysei. tomo. 5. 91. c
campi sylvarum, vel saltuum, qui sint. to. 8. 505. m
in fine & sequen.
Quod sint populi iusti, propter æqualitatem.
tomo. 8. 221. f
campestris, unde dicantur. to. 5. 127. b
ampestris & capestrati. to. 7. 278. m, & 284. k

Chanaan dicitur vniuersa terra promissionis
tomo. 4. 98. l
chanaan, motus eorum, interpretatur. tomo. 5.
143. l
chanaan, interpretatur humilis: & quid figu-
rat. to. 8. 404. d, In principio.
Chananeæ humilitas, & fides. to. 4. 25. f, & 153.
d, to. 6. 267. i
chananeæ mulier, gentium personam gerit. to.
4. 419. b, to. 10. 18. h
De Chananeæ
chananeæ gentilis, & non Iudæa erat. Ibidem
Quare Christus differebat ex audire chananeæ
to. 10. 163. i, & seq.
Quare christus chananeam appellabat. can-
to. 10. 164. f
chananeæ, perseverando, ex cane facta est ho-
mo. Ibidem, g
chananeæ, filij cain, expulerunt filios Sem & ter-
ra promissionis, & eam incoluerunt. to. 10.
180. b, c
chananeæ, duplici crimine rei inuenti, potue-
runt iure à terra promissionis expelli. Ibidem, c, d
cancer, res nullis medicamentis sanabilis. tomo.
5. 230. h
cancer tres species tomo. 5. 232. d
candidati, sancti to. 4. 404. f
canes, Apostoli to. 8. 255. d
Per canes olim iuratum to. 1. 201. i
Canes non semper in malo. to. 2. 86. d, & 89. b, c
canum natura. Eodem. 179. d
canis, pro homine extremo & contempnibili.
to. 3. 36. m, to. 4. 105. d
canes, nequissimi homines to. 4. 178. i
canes, gentes. Ibidem, i, & 305. f, tomo. 8. 195. i
canes, dicti veritatis oppugnatores. to. 4. 44. d
De cane rabioso, quomodo morfu suo hominem
in rabiem vertat. to. 5. 237. d
canum imaginatio. to. 6. 40. m
canum mortuorum alligatio, in tormentis. to.
7. 105. a, b
Sunt canes laudabiles, non detestabiles, fides
seruantes domino suo, & pro eius domo co-
tra inimicos latrantes to. 8. 255. d
Non solum dentes canum, sed & lingua lau-
datur: quod figuratiter ostenditur. Ibidem, d, e
Sunt canes reprehensibiles à propheta. Ibidem
canes sunt, qui canino more latrant, & nesciunt
res contra quos. to. 8. 36. h
canes dicuntur, qui lapides colunt, & simile
chra lapidea adorant. to. 10. 135. d
canonici, sacra scriptura libri. tomo. 3. 8. b, &
sequenti.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Ex canonica scriptura fidem concipimus. tomo.
5. 194. e
canonicas appellamus scripturas, nouas & ve-
teres, unde fides concepta est. Ibidem
canonica scriptura nulli cedit. tomo. 7.
125. g, h
canonicorum regularium, & eremitarum san-
cti augustini, eadem est vita, & ea apostoli-
ca. to. 10. 291. b
cantus Ecclesiasticus instituitur. tomo. 1. 57. i
Modulatio & utilitas cantus Ecclesiastici. Eo-
dem. 65. d, & to. 2. 173. g
canticum graduum. tomo. 1. 78. f
cantandum quid. Eodem, 282. m
canticum nouum, laus dei. to. 2. 174. i, tomo. 3.
348. h
Non omnis qui labijs personat, cantat canti-
cum nouum. to. 2. 179. i
cantat veraciter, qui synceiter amat. Ibi. can-
ticum Israelitarum. to. 3. 229. h
De cantu, vel harmoniaca musica David, & de
sonorum concordia, in quibus est spiritalis
delectatio. tomo. 5. 164. l
De cantu vel cantico gloriæ, quo dicit nihil
esse iucundius cœlesti ciuitati. tomo. 5.
242. b
canticum canticorum, est quedam voluptas
sanctiarum mentium in coniugio illius re-
gis & reginæ ciuitatis, quod est Christus &
Ecclesia. Et ibi dicit quod Salomon ipsum
fecit. to. 5. 167. b
Cantare scienter, non aui, sed homini diuina
voluntate concessum est. tomo. 8. 30. l
Nemo cantat deo dignus, nisi ab illo acceperit
quod cantare possit. Ibidem. 80. a
Cantat deo, qui vivit deo. Eodem. 230. g
Multi cantant ipsum, & quo prohibentur can-
tare. to. 8. 241. i
Cantare & psallere quid sit. to. 8. 492. f
Cantare est edificare. to. 8. 353. a
Quomodo bene cantandum sit deo, ne aures
eius offendantur. Ibidem
Cum cantaueris voce, silebis aliquando, sic can-
ta vt nunquam sileas. Ibidem. 561. k, &
573. i
Si quis cantauerit transiliens gaudeat se esse
quod cantauit. to. 8. 107. f
Cantare debemus amatoria patriæ nostræ, nō
vetera: quia via noua, viator nouus, canticū
nouum. to. 8. 228. b
Ipsa cantatio confessio est, confessio peccato-
rum tuorum, & virtutis dei. Ibidem. c, d
Aliquando cantant amando & desiderando, ali-

quando cum tribulatione: & aliquando exul-
tando, cum spe cantant. tomo. 8. 480.
Cantatio labiorum tuorum, exigitur de corde
tuo. Eodem. 153. g, in fine.
Vide ne bene cantes, & male viuas. tomo. 18.
159. k
Ille deo cantat, qui ore confitetur. Ibidem
185. b
Vtrum omne canticum psalmus sit, an potius
omnis psalmus canticum: an sint quedam canti-
ca quæ non possint dici psalmi, & quidam
psalmi qui non possint dici cantica. to. 8. 7. g
Canticum cum cithara, est bene loqui & bene
facere. Eodem, 337. d, & 361. f
Cantica graduum quot sint, & quare sic vocen-
tur. to. 8. Ibidem 580. a
Canticum est omne quod ore profertur, & si-
gnificatur intelligentia mentis. tomo. 8.
229. c
Canticum graduum, est canticum ascensionis
nostræ. to. 8. 480. i
Canticum graduum Salomonis, quid sit. tomo.
8. 489. c, & 490. d
Non potestis probare quæ cantatis, quam ve-
ra cantes, nisi coeperitis facere quod can-
tatis. Ibidem, 469. h
Quale canticum nos doceat deus, tomo. 8.
336. h
Canticum diuinitatis, de canticis Sion quale sit.
Ibidem. 520. k
Canticum pauperum de canticis Sion, quid sit.
Ibidem. l
Canticum nouum, gratia noua. to. 8. 552. a
Canticum vetus, testamentum vetus: canticum
nouum, nouum est testamentum. tomo. 8.
570. i
Qui vult cantare canticum nouum, diligat æ-
terna non terrena. Ibidem
Canticum nouum non pertinet ad homines
veteres: quia illud non dicunt nisi pertinen-
tes ad testamentum nouum. to. 8. 69. c
cantare canticum vetus vel nouum, quid sit.
tomo. 8. 353. a, b
Quisquis se a communione sanctorum sepa-
rat, non cantat canticum nouum. Ibidem,
570. k
Qui cum omni terra non cantat canticum no-
uum, non cantat. Ibidem. l
canticum nouum, in toto orbe terrarum, non
in parte cantatur. tomo. 8. 361. a, b
canticum nouum, ad nouum hominem, vetus
ad veterem pertinet. Ibidem. 113. l
cantus vetus, cupiditas carnis: cantus nouus,
charitas. Eodem. 353. a
L 2 Turpi-

Turpitudines cantionum, animos humanos il-
lectos eneruant. to. 9.199,m
Cantica canticorum, anigmata sunt. tomo. 9.
233,g
Vetus homo canticum vetus, non nouum, can-
tare satagit. to. 9.200,e,f
cantate domino canticum nouum, &c. exponi-
tur. to. 10.56,m, & 79,l
Canticum nouum, nil habet nisi amorem no-
uum. to. 10.254,f
cantores theatricos nescire artem. to. 1.110,c
cantantium consuetudo, mendis librorum pa-
trochatur. to. 3.9,d,e
cantandum sceler. to. 8.30,l
canthus quid. to. 1.240,c
capernaum, metropolis Galilææ. to. 4.145,e
capillorum ornatus prohibetur, to. 2.102,i, &
153,b
capilli nostri, numerati. to. 3.253,m
capilli dei. to. 4.348,e
capilli nostri. to. 10.6,c,d
capillus capitis vestri non peribit. to. 5.234,b
capilli resurgentium non peribunt, vel quan-
tum ad quantitatem, vel numerositatem: &
quomodo etiam mystice intelligi possunt.
Ibidem, c
capilli, superflua sunt corporis, sed inde deter-
gendi sunt pedes domini to. 8.536,m
Quod significant superflua rerum terrena-
rum. to. 8.165,m
De eo quod ait dominus in Euangelio, Capil-
lus de capite vestro non peribit: Homilia.
to. 10.97,e,f, & seq.
capilli, superflua possessiones. to. 10.103,g
Quid capilli quid arma Sampsonis. to. 10.
181,k,l
capitolium construxit Tarquinius rex Roma-
norum, interfector soceri sui prædecessoris:
quod Sylla cepit, licet non Galli. to. 5.23,
m, & 24,i
capitolium per anseres liberatur à Gallis. to.
5.18,g
capitolium a seruis & exilibus occupatur, &
incenditur. to. 5.25,h
Et ibi de morte Herdonij ducis.
capitolium arsit. to. 5.18,f
cappadocia habet equas, quæ vento concipi-
unt. to. 5.215,c
capra, quid significet. to. 5.150,h
capræ nomine, significatur Ecclesia de genti-
bus. to. 8.394,R
capra triennis, quid. to. 10.153,e
capriuos deus non deserit, quos
suos. to. 2.190,e,f

Captiuitas Babylonica, & in ea gesta quid si-
gnificent. to. 3.240,a, to. 4.221,m, & seq.
captiuitas Romana. to. 4.331,f
captiuitas. to. 5.3,f
captiuitas non est timenda Christianis: & ex-
plicat de Daniele, & tribus pueris, quia re-
per deum suum habent. to. 5.6,f
Quod eo tempore, quo impletis septuaginta
annis, Iudeorum est resoluta captiuitas: Ro-
mani quoque a dominatu sunt regio liberati.
to. 5.175,R
captiuitas nostra prima. tomo. 8.253,R, &
306,h,i
captiuitas filiorum Israel in Babylone, & red-
tus eorum, quid significant. to. 8.406,h,i, &
519,c,d, & 56,e,f
De prima captiuitate filiorum Israel: & quid
significet. to. 8.248,h,i
Qui sint primi vel secundi captiui ibidem, h
k, & 253,k,l
Non est illius iniusta captiuitas, qui deseruit
Imperatorem, & diuertit ad desertorem. to.
8.253,a
Quod captiuitas filiorum Israel temporalis,
nostram captiuitatem præfigurabat. to. 8.
217,l, & 306,h,i
Remissa iniquitate, à captiuitate liberaris. Ibidem.
Qui sint qui nos aliquando captiuos duxerunt.
to. 8.519,m, & seq.
Quod ipsi captiuatores nostri, etiam latrones
dicantur. Ibidem. 519,a
Contra captiuatores nostros, oportet nos li-
beritatem habere. Ibidem, b
captiuatores nostri, quæ verba cantionum ali-
quando interrogent de nobis. Ibidem, c
Quod sit captiuitas, & quid sit. to. 8.234,b
Cur non sit felix captiuitas, si ad bonum ho-
mines possint capi. Ibidem.
Quod homines tenebantur captiui sub diabo-
lo, & demonibus seruiebant: sed redempti
sunt sanguine Christi. to. 8.354,b
Homo quomodo ex libero in diaboli captiui-
tatem venundatus sit, & iterum liberatus.
to. 10.253,k
Exultatio captiuorum, in inferno. tomo. 10.
197,c,d
Captiuauit captiuitatem Christus. tomo. 10.
36,c
De capite tonso. & comato. to. 3.181,b,c
Capiti

IN DIVVVM AVGVSTINVM.

Capitis non velandi mysterium. Ibidem
Caput dei. to. 4.348,e
Homo duo capita habens, & cætera. tomo. 5.
145,b
Triceps quare Cerberus. to. 5.162,g
Capita draconum, quæ sint: & cæ. to. 8.268,a
Caput hominis, pro mente poni solet. to. 8.5,
8,h, & 38,l, 143,f,g
Caput erigere, leuitatis est indicium, & super-
bia signum. tomo. 8.104,b
Capita draconis, sunt reges. to. 9.145,k
Reclinatio capitis. to. 10.53,a
Caput Ecclesiæ Christus. to. 2.69,b, & 83,k,
to. 10.43,b,c, & sequen.
Caput non potest dici ubi corpus nullum est,
cui sit caput, & quomodo Christus sit ca-
put & corpus Ecclesiæ. to. 8.131,h
Sicut bonorum caput est Christus, sic malo-
rum est diabolus. to. 8.532,d
De excellentia capitis ad cætera membra. Eo-
dem. 48,l
Vbi caput, ibi cætera membra. to. 8.50,c
Caput omnium iustorum, qui ab initio fuerunt,
quomodo Christus. to. 8.99,b
Quomodo capita inimicorum suorum resur-
gendo conuassauit. to. 8.235,l
Quod sit super omnes inimicos nostros. Eo-
dem. 45,e
Quod huic capiti, connexionem charitatis, ad-
hareat corpus Ecclesiæ. tomo. 8.53,i
Quomodo caput & corpus vnum sint. Ibi-
dem.
Sicut Christus caput est Ecclesiæ, ita uir mu-
lieris. to. 9.199,h
Quod caput præcessit, & membra secutura ipe
caput. to. 10.254,m
Vide Ecclesia, Christus, & Corpus.
carbo, consul. to. 5.18,f, & 29,b, & seq.
carbones ignis congregare super caput, quid.
to. 4.427,l
carbones desolatorij, ad poenitentiam referun-
tur. Ibidem.
De carbonibus mirum esse dicit, qui cum leuif-
simè frangantur & conterantur, nulla æta-
te vincuntur, nullo humore corrumpuntur:
& sic ignis corrumpens alia, eos præseruat.
to. 5.214,c
carbones nigri, peccatores significant: sed cum
ad hos accesserit flamma charitatis, ex mor-
tuis reuixerunt. tomo. 8.533,c
carbones ignis in alios veniunt ut accendantur,
in alios, ut deiciantur. Ibidem.
carbonibus ignis, significari indignationem
dei. tomo. 8.291,c

Carbones vastatores, vel desolatorij, qui sint:
& quare vastatores. tomo. 8.468,k,l
extincti carbones, mortui dicuntur: arden-
tes, viui appellantur. Ibidem, m, & se-
quenti. a
Carbunculi notitia vtilis. to. 3.10,k
Carcer, pro tenebris ignorantia, to. 2.134,d
Carcer, poenæ tenebrarum to. 4.396,k
Carcerem merita faciunt. to. 8.341,f
Vtrum nomine carceris mundus iste possit in-
telligi. Ibidem, & g
Aliqui dixerunt carcerem istum corpus hoc
esse, sed intellectus iste vacillat aliquantulum.
Ibidem, h,i
Non corpus tuum est carcer tuus, sed corrup-
tio corporis tui. Ibidem.
Gaudenti homini & carcer latus est, & tristi
pratum angustum. Ibidem, g,h
In carcere longè differunt reus & visitator.
to. 9.127,g
cardea dea. to. 5.32,g, & 52,g
cardinales Donatistæ. to. 7.121,h
cariatharbæ, eadem est quæ & Hebron. tomo.
4.101,a
Kedarior. to. 1.263,a
carneades philosophus tertiæ Academiæ prin-
ceps. t. 1.144, 145,l, & 147,c, & 154,m: et
to. 2.256,c
Caro.
caro. to. 3.223,d, & 347,i
caro quid. tomo. 4.315,f,g
carnem natura non esse malum. to. 4.348,f
to. 10.69,a
Quod carnis substantia non sit mala, sed pec-
catum ipsum sit malum, ostendit mediator
Christus, ipsam sine peccato assumens, &c.
to. 5.88,a
carni dedit deus originem, pulchritudinem, vale-
tudinem, salutem, concordiam, &c. t. 5.43,d
carnis naturam acculare in peccatis, quæ bona
est, ut accusant Manichæi pessimum est. to.
5.121,c
caro vnde. to. 10.60,e,f
carnium origo fabulosa, secundum Mani-
chæos. to. 6.74,l
carnem à diabolo conditam, Patritiani asser-
uerunt. to. 6.81,i, in fine.
Priscillianistæ. Ibidem. 9,c
Et alij. Eodem. 206,k
carnes abominantur Encratitæ. tomo. 6.5,h
Manichæi. Eodem. 7,k
Priscillianistæ. Eodem. 9,c
caro, vtrum dei opus sit, cum irrisione Mani-
chæorum. to. 10.84,h
L 3 Quod

I N D E X

Quod caro non sit opus diaboli. Ibi.
caro uiuificatur à deo, de anima to. 10. 8. c. d
carnium & vini abstinentia. to. 1. 198. c. d, &
260. c. d, & sequenti.
carnium elus non coinquinat, ceteris paribus.
to. 1. 261. m, & sequenti.
carnis esum, cur Manichæi ince dicant. Ibi-
dem. 162. b
carnes, cur immundæ Manichæis. Ibid. 263. a.
to. 6. 75. d. e

A carnibus & uino quatenus abstinendū, con-
tra Manichæos. to. 6. 61. l, & sequenti.
carnes comedere prohibentes, quomodo intel-
legendum. to. 6. 61. c. d
A carnibus cur abstineant fideles, tomo. 6.
152. l, m
De populo carnes postulante, in solitudine. to.
3. 239. g
carnis humanæ imbecillitas. to. 2. 10. m, & se-
quenti.
caro humana valde bona. to. 68. i. k

caro appellatur totus homo in scriptura, à par-
te totum significans. tomo. 5. 120. b, & se-
quenti.
carnem appellat scriptura diuina, non solum
hominum, sed etiam piscium, & huiusmo-
di. Ibidem.
caro, est pars vilior hominis, to. 9. 197. l
caro nostra, iumentum nostrum est, iter agen-
tibus in Hierusalem. to. 9. 202. l
caro nostra vinculum nostrum, & carcer no-
ster est. to. 9. 254. l, i
caro nostra miseranda potius, quàm cauenda.
to. 10. 7. f
caro nostra subiacet alienæ potestati, sed capil-
li nostri sunt numerati creatori. tomo. 10.
322. a, b
Pulchritudo carnis, fœno comparatur. to. 4.
380. x, & fo. seq. i, & sequen.
caro, quare fœnum dicta. to. 10. 16. m
Omnis caro fœnum, & c. exponitur. to. 10. 35.
i, & sequenti.
Qua ratione sapientia carnis in inica est deo.
to. 4. 312. h
In carne quomodo simus vel non simus. to.
8. 433. f
In carne esse, quid. to. 10. 58. g, & 62. a, b
Et quomodo, qui in carne sunt, deo placere
non possunt. Ibidem.
Non esse in carne. to. 10. 62. b, c

Viueresecundum carnem, quid sit. to. 4. 378.
to. 5. 120. a, & 121. c
cor impœnitens, quandiu quis in hac carne vi-
uit, non potest iudicari. to. 10. 11. a
Si secundum carnem vixeritis, moriemini, ex-
ponitur. to. 10. 36. d
Qui de sola carne cogitat, bestiis sunt similes.
to. 10. 154. f
Ambulare secundum carnem. to. 10. 61. x
In carne fidentes. to. 10. 72. l
Fidere in carne quid. Ibidem. m
caro concupiscit aduersus spiritum, & c. to. 3.
242. c, to. 4. 315. i, k, to. 5. 188. g, to. 10. 36.
f, & sequenti. & 57. a, & seq. & 60. l, m, & se-
quenti.
caro concupiscit, quomodo dictum. tomo. 3.
214. d, e
An caro concupiscat sine anima. Ibidem. f
caro non est causa peccati, in quantum cor-
ruptibilis. to. 5. 120. d
A carne accidere passiones vel perturbatio-
nes, id est, cupiditatem, lætitiā, & tristitia-
m, Virgilius scribit, quasi Platoniam ex-
plicans sententiam: sed error est. Ibidem. a, b
& 121. c
Ex carne corrupta aliqua existunt indicia
uel incitamenta peccati, non tamen omnia
cum etiam diabolus eis carens, peccatis non
careat. to. 5. 121. b
caro corruptibilis non fecit animam peccatri-
cem, sed anima peccatrix fecit esse corrupti-
bilem carnem: loquitur de primo homine.
to. 5. 120. c
caro non repugnat naturaliter rationi, sed ex
uitio. Ibidem. b
caro non concupiscit per se, nec dolo, sed
ma vtrunq. in carne facit. tomo. 5. 128. i, &
sequenti.
carnis voluptatem, præcedit appetitus quid
qui sentitur in carne: dolorem autem non
præcedit motus, qui ante dolorem sentia-
tur in carne, sed est in anima motus talis, &
præcedit tristitiam aliquando. Ibidem.
Et ibi de dolore carnis.
cupiditas carnis, triplex. to. 1. 67. d
carnis rebellio. to. 4. 387. e
Rebellio carnis vnde. to. 7. 229. e, & fo.
carnem quomodo odisse conueniat. to. 2. 5. b
caro domanda. to. 4. 381. i, to. 10. 69. f
Spiritus an odit carnem. to. 10. 62. e, f
Quid concupiscencias carnis perficere. to. 10.
145. a
Per tres mortuos, quos suscitauit deus, intelli-
genda est concupiscencia carnis. to. 9. 259. a, b
Qualis

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Qualis & quanta est concupiscencia carnis.
to. 10. 293. d
Deus in nobis habitat, & tamen permittitur
caro concupiscere aduersus spiritum. tomo
10. 36. h
Non est maior homini miseria, quàm quod
caro concupiscit aduersus spiritum. to. 10.
219. d
carnis cupiditates vincendæ. tomo 3. 347. i, &
to. 10. 72. l
Et quomodo. Ibidem. b
Spiritus & carnis pugna, & victoria vicissitu-
dinaria. to. 10. 62. c
carnis pugna, vsque ad huius vitæ finem. tomo.
4. 358. a, to. 10. 145. g, h
Stimulus carnis angelus Satanæ Paulo datus.
to. 10. 45. l
Manifesta sunt opera carnis, & c. exponitur.
to. 5. 120. d, e
carnis opera, quare sic nominantur. tomo 5.
Ibidem.
Opera carnis. to. 10. 56. h, & 165. f
carnalis delectatio est frenanda, non relaxan-
da. to. 10. 101. e
carnis incommoda. to. 10. 304. c, d
caro spiritui seruiens, spiritalis dicitur. tomo. 5.
117. d
caro bene obediens, famula est animæ. tomo. 8.
557. c, d
caro quomodo debet seruire animæ. tomo. 10.
36. e
carnem secundum animam viuere. tomo. 10.
69. c
carne seruire deo. to. 10. 72. i
caro velut ancilla gubernetur, & anima velut
domina reficiatur. to. 10. 154. f
Labor ex angustia carnis, dilatio ex charita-
te. to. 10. 8. f
caro exultat in deum. to. 10. 109. l
Per carnis afflictionem mentis infirmitas oc-
ciditur. tomo. 10. 293. k
Precatio aduersus carnis mala. to. 4. 387. i
Quomodo intelligitur, Et erunt duo in carne
vna. to. 10. 125. b, & 142. x, & 242. l
caro vna fit in permixtione viri, & vxoris. to.
10. 152. e, f
Sicut in permixtione viri, & vxoris fit vna ca-
ro, sic fit in permixtione illicita amatoris
& meretricis. Ibidem. e, f
Homo & deus sunt duo in carne vna. tomo. 10.
125. c
carnalis persequitur spiritalem. tomo 2.
51. f, g
carnalis homo, & spiritalis. to. 4. 201. h
carnales dicti, etiam renati per fidem. tomo. 4.
215. l, & 220. a
Sunt carnales, qui malè intelligunt Christum.
to. 4. 316. d, in fine.
caro, est etiam Ecclesia. to. 4. 370. m, & seq.
to. 6. 187. b
carnalia sapientes, spiritalia cogitare, nequeunt.
to. 9. 183. a
carnales totum per oculos, nihil per oculos
mentis intelligunt. to. 9. 202. f
Homines, filij Adam, carnales erant: nunc filij
Dei sunt spirituales effecti. Ibidem. g
carnales facile decipiuntur ab hæreticis. tomo.
10. 32. d
carnalis, quis. tomo. 10. 59. l
carnales inter se diuiduntur, spiritales vero
nunquam. to. 10. 153. f, g, & to. 5. 150. i
carnales a Dei & proximi amore facili ter sepa-
rantur. to. 10. 153. g
In homine carnali tota regula intelligendi, est
consuetudo cernendi. tomo. 10. 202. d, &
207. m
Exclamatio in carnem. to. 10. 304. d, e
caro quomodo accipiat in scriptura. tomo. 1.
274. x, l
carnis & sanguinis nomine, quid intelligatur.
to. 121. d, to. 5. 120. c, to. 10. 7. f, g
caro dicitur homo. to. 2. 275. i, k, l, to. 3. 37. d,
e, & 54. m, to. 4. 209. i, k, & 207. l, to. 6. 213.
g, & 220. a, to. 7. 377. c, d, to. 8. 48. i, tomo. 10.
58. g
Per carnem omnem, intelligitur omnis homo.
to. 7. 377. c, d
Per carnem intelliguntur consanguinei. to-
mo. 3. 9. a
caro dicitur anima. to. 3. 49. g, & 214. d
caro pro corruptione, mortalitateque carnis.
to. 6. 80. f, g, & l, & 105. i, k, & 205. m, & seq.
caro carnalis affectus. to. 7. 269. f, to. 8. 43. e, f
carnis nomine, appellati sunt homines. to. 8.
48. i, & 184. a
caro mulierem signat, cum dicitur, Neque ex
voluntate carnis. to. 9. 5. f
caro dicitur vxor, spiritus vir. Ibidem. g
Peccatum quare appellatur caro. tomo 10.
40. l
caro nostra, eadem erit in resurrectione. to. 1.
16. h, i, & 18. a, to. 6. 80. m
carnis instauratio, quocunque modo interie-
rit. to. 3. 59. c
carnis resurrectio, quomodo accipienda. to. 3.
49. g, Retracta. to. 116. h, to. 3. 60. m, & seq.
257. e, Retracta. to. 121. d, to. 6. 80. l, & seq.
L 4 Retra-

INDEX

Retracta. to. 1. 16.g
caro & sanguis regnum dei non possidebunt:
exponitur. to. 3. 257.e, Retract. to. 1. 16.i, &
21.e, tom. 6. 60.a, & 79.e, l, & m, & 105.l, &
202.m, & seq. to. 8. 163.d
Interitus carnis, quid. to. 4. 313. R
Quod caro sanctorum, quae nunc requiescit
in spe, in meliorem reparanda sit qualitate,
quam fuit primorum hominum ante pecca-
tum. to. 5. 117.c, & 236.i, & seq.
In carne mea videbo deum, &c. exponitur. to.
5. 241.d
carnis resurrectio credenda est. to. 10. 188.e
carnis nostrae resurrectio nos reparabit in æ-
ternum. to. 10. 190.g, h, Vide, Resurrectio.
caro Christi, vita fidelium. to. 3. 354.i
caro Christi, non per seipsam mundat nostram
animam & carnem, sed per verbum à quo
suscepta est. to. 5. 88.m
caro Christi, caro vera, non peccatrix caro, sed
similitudo carnis peccati. to. 6. 66.e, & 94.b,
c, to. 7. 265.e, & 294.c, & 352.e, to. 10. 40.
R, & 61. f, g, & 71. f, g, & 79.m
carnem Christi, sine anima, Ariani voluerunt.
tom. 6. 213.e, f
carnis Christi creator, etiam spiritus sanctus.
eodem. 241. f, g
De carne Christi, Hilarij sententia. t. 7. 306.c
Veram carnem, non falsam, Christus habuit.
to. 8. 106.b, c
Per carnem suam dominus duo genera factorum,
operatus est, miracula, scilicet, & pas-
siones. to. 8. 186.f, g
Ideo omnis caro ad Deum venit: quia car-
nem Christus ex utero virginali assumpsit.
to. 8. 218.i
Omnis caro, id est, omnis generis caro ad eum
venit. ibidem
Christus de Adam tantum carnem accepit, non
autem peccatum. to. 9. 8.i
Christus solus carnem hominis, sed non pecca-
tum habere potuit. to. 9. 97.K
carnem Christi quomodo deserere non potue-
runt pater, & spiritus sanctus. to. 10. 124.d, e
Opera magis probant Christum in carne ve-
nisse, confitentes, quam linguarum strepi-
tus. to. 9. 134.f, g
caro Iesu, caro est Mariæ. to. 9. 196.i
Deus sumpsit carnem, & non est mutatus in
carnem. to. 9. 241.l
Christi caro, diaboli muscipula. tom. 10. 40.m,
& sequen. a
Non poterat dei caro de femineo utero nisi si-
ne generante prodire. to. 10. 128.b

caro Christi ut honoretur, verbum caro factum
est. tom. 10. 152.a
Christus in sua carne, non solum delicta san-
ctorum, sed etiam cupiditates animorum
boleuit. to. 10. 182.a
Nisi manducauerint homines carnem filij ho-
minis, &c. exponitur. to. 2. 258
carnem quomodo dat nobis suam dominus
manducare. to. 9. 50.
~~Quomodo caro domini comedatur non in
manducatione, sed in participatione.~~
Qui manducat meam carnem, &c. exponitur.
to. 10. 10.f
Modus manducandi carnem domini. ibi-
dem, f, g
comestio carnis & sanguinis dominici, pro
mum. tom. 10. 39.d
Quomodo caro domini comedatur non in
dicium. ibidem
carnem Christi manducare quid. tom. 9. 50.
to. 10. 55.h, i
Carpocrates heresiarcha: unde Carpocratiani
tom. 6. 42
Christum purum hominem, utroque parente
progenitum existimavit. ibidem
Resurrectionem corporis simul cum lege ab-
ciebat. ibidem
Negabat mundum à Deo factum. ibidem, &
206.i
Carthaginiensium fœda licentia. to. 1. 41.K
Carthago a phrica caput. tom. 2. 219.f, & g
quenti, g
Carthago euerfa plus Romanis nocuit, quam
aduersa. to. 5. 27.
Carthago destructa fuit a Scipione, a Romanis
missio, in tertio bello Punico. to. 5. 27.
& 27.a, & seq. Et qualiter. ibidem
De Carthagine, siue bello cum Romanis, & siue
ge vtrorumque: & quomodo Saguntum ciui-
tatem destruxerunt. tom. 5. 26.f, Vide
bellum.
Carthago, secundum quosdam, Tharsis. to. 8.
144.b
Carthago, excellens negotiationibus. ibidem
Carthago quibus nominibus appellata sit. &
quis eam condiderit: & quod primordia re-
gni eius nauibus floruerunt. ibidem
Carthago, regnum Veheris. tom. 8. 290.b
Genium Carthaginis. to. 10. 5. l, m
Carthago Augustini tempore, Christiana. tom.
10. 26.m
Quid significant decem formellæ casei. to. 10.
225. f, g
Cassiciacum rus, schola Augustini. to. 1. 72.d

IN DIVVM AVGVSTINVM.

castellum, pro villa. to. 4. 177.b
Si castigare corpus nostrum curemus, sancto-
rum societatem obtinere poterimus. to. 10.
217.g
De Castitio consule. to. 2. 293.l, m
castitas vera. to. 1. 209.b, to. 2. 191.h, to. 3. 347.
c, to. 4. 4.g, h, & 9.b, & seq.
castitatem quomodo deprecatur Augustinus.
tom. 1. 53.d
castus, qui. Eodem. 170.l
castitas falsa Manichæorum. tom. 1. 10.g, &
247.e
castitas, quomodo fugit de moribus. tom. 2.
163.b, c
castitas nec in corpore potest violari, cuius
etiam membra possunt separari. to. 2. 191.
h, & 241.i
De castitate, pudicitia, aliisque virtutibus.
to. 4. 9.b, c
castum, castitate castum est. tom. 4. 9.b, &
186.i
casta sit anima, castitatis participatione. ibi-
dem
castitas Lucretiæ commendatur. to. 5. 7.i
castitatis virtus non perditur, violenter cor-
rupto corpore, sed violato proposito. to. 5. 7.
e, & seq.
castitatem virginum deus a Barbaris violari
permisit, aut superbientes humiliando, aut
ut humiles per superbiam non eleuarentur.
tom. 5. 11.a, & seq.
castas foeminas Imperator Romanus iubet ser-
uare suos, in debellatione aduersariæ ciuita-
tis. to. 5. 3. k, & seq.
castitatis & probitatis tanta est vis, ut omnis,
vel penè omnis eius laude moueatur huma-
na natura: nec vsque adeo sit turpitudine
vitiosa, ut totum amittat sensum honestatis.
to. 5. 19.c
castitas non est bona, nisi quando est secundum
fidem summi boni: & exemplificat de casti-
tate philosophorum gymnosophistarum, &
aliorum errantium. to. 5. 138.l
castitatem tenuisse qua vacatur ab opere gene-
randi, nemo ante diluuium legitur. ibidem
castitas matrimonialis, virginalis, & vidualis,
significantur per cameras ordinatas in arca
Noe, secundum infimum, medium, & supre-
mum in quibus saluantur animalia. tom.
5. 141.b
castitatis integritas, coniecit Ioseph innocen-
tem in carcerem. to. 5. 169.a
De castitate matrimoniali Abraham, utente
viriliter foeminis. to. 5. 151.b

castus, cæteris paribus, melior est coniugato:
aliàs non. Et exemplificat de Isaac, & Abra-
ham. to. 5. 154.g
Gloria castitatis, testimonium conscientiae.
tom. 5. 6.m
castitas coniugalium patriarcharum, non infe-
rior virginitati christianorum. to. 6. 261.i,
R, l, & sequen.
castum cor ad deum, quale sit, exemplo osten-
ditur. to. 8. 182.j, k
castificat se, qui voluntatem suam deo adiun-
git. to. 9. 130.i
Vxor adulteri casta, habet Christum caput, &
non maritum. to. 9. 200.R, l
Quæ virum castum, & mulierem castam fa-
ciant. ibidem, m
castorum regula. to. 10. 39.e
Elizabeth longævam castitatem agens, meruit
fecundam posteritatem. to. 10. 126.g
Qui castitatem non habet, portare Christum
non potest. to. 10. 130.g
Deus per casta virginis membra venit in ter-
ram, ut ostenderet deum esse castitatis auto-
rem. ibidem
Qui amat castitatem in vxore, amet eam in se.
tom. 10. 169.e
Maritus plus amat vxoris castitatem, quam
carnem. ibidem
castitas amplexanda. ibidem, e, f
castitas Ioseph. ibidem, f
castitas Sufannæ affuit in iudicio, quæ Euæ
defuit in paradiso. to. 10. 187.e
castitas, cum dei adiutorio, ante omnia custo-
dienda est. to. 10. 247.e
Ad sacramenta accessuri, castitatem diuturnam
seruent. ibidem, f
De castitate & munditia. to. 10. 250.h
castitas, angelica est vita. ibidem
Assuescat iuuenis castitatem, ut sit dignus sa-
pientia dei. ibidem, i
Quotidiana est pugna castitatis, & durior, &
rara victoria. to. 10. 251.b
Sine castitate opera monachorum nihil valēt.
tom. 10. 285. K
Qui sunt dicendi casti, vel continentes. ibi-
dem, l
castitatis excellentiæ. ibidem, R, l
Tarpeiæ Romanæ castitas. to. 10. 102.l
castitatis & fornicationis comparatio. to. 10.
309.d, & l, Vide, continentia.
castor, & Pollux. to. 5. 37.a, & 172.g
casu nihil fieri in mundo. to. 4. 186.l
casum & Fortunam prouidentia Dei tollit.
tom. 8. 65. h, i

INDEX

catachresis, tropi species. to. 3. 19. b
cataphryges hæretici, à regione dicti, quos Mo-
tanus induxit. to. 6. 4. h
cataphryges secundas nuptias pro fornicatio-
ne habent. Ibidem, & 156. h
cataphryges, spiritum sanctum in se non apo-
stolos, missum delirant. to. 3. 256. k, to. 6. 4.
h. & 156. h
Sacramenta funesta habent. to. 6. 4. h
Ad cataphrygas Tertullianus descivit. to. 4.
365. b, c. tom. 6. 10. i
cathari hæretici, qui. to. 6. 5. m
cathari secundas nuptias non admittunt: pœ-
nitentiam negant. Ibidem
cathari & nouatiani appellantur. Ibid.
catharistæ qui fuerint apud Manichæos. tom.
6. 7. i
De catechumenis defunctis. tomo. 3. 68. i
catechismus baptizandorum. tomo. 4. 22. m, &
sequentibus.
catechumeni quando baptizandi. Ibidem
22. f, g
De catechizandis rudibus. to. 4. 323. m & seq.
Retracta. tomo. 1. 22. b
catechumenis sacri libri quomodo exponendi.
to. 4. 324. f
Ad catechismum fictè accedens, qualiter sit in-
struendus. to. 4. 325. a
catechismi exordium. Eodem. 325. c
catechizandi docti, quomodo tractandi. to. 4.
325. d
Grammatici & rhetores quomodo accipiendi.
Ibidem, i
Aduersus catechistæ rædium remedia. Ibid. l
catechistæ error quomodo sanandus. tomo. 4.
327. d
Hilaritas in catechismo. Ibidem, g
catechumeni fastidio, quomodo medendum.
Ibidem, h, i
catechista quomodo suum animum debeat ex-
timulare. Ibidem, m
catechistæ oratio pro personarum diuersitate
temperanda. to. 4. 328. d
catechistæ orationis formula. Ibid. f
concio ad catechumenos, contra Iudæos, Paga-
nos, & hæreticos. tomo. 6. 17. d, & sequenti-
bus.
catechizandi quomodo Pagani. Eodem. 90. k,
& sequentibus.
catechumeni, etiam in periculo mortis bapti-
zandi. Eodem. 276. k, & seq.
catechumenus Augustinus diu. tomo. 6. 32. m
catechumenorum sanctificatio. tomo. 7. 229. a
catechumenus catholicus hæretico baptizato

præferitur. to. 7. 138. a
catechumeni quantum debeant gratiam sancti
lauacri desiderare. to. 8. 122. g
In catechizando cur prius ignis adhibetur. to.
8. 225. a
catechumeni quando sunt, super illos sunt per-
cata eorum. to. 9. 240. f
catechumeni nondum baptizati, in vtero ma-
tris Ecclesiæ sunt cruce signati. Ibidem, e
Ad catechumenos, siue audientes, sermonem
detorquet de corpore & sanguine domini.
to. 10. 39. a, & seq.
catechumeni baptizabantur in Paschate. Ibidem, b, c
competentibus & catechumenis non licebat
bere concubinas, quas postea in matrimo-
nium ducant. tomo. 10. 119. l
Quid agat Augustinus in categorijs. tomo. 1.
97. g, h
catena magna in manu angeli, potestas omni-
carnis in manu christi. tomo. 9. 148. b
cathedra Moyfi, sana doctrina. tomo. 3. 306. g
cathedra Moyfi, cathedra christi. tomo. 7. 42. a
to. 8. 102. a
cathedra pestilentia. to. 8. 4. f
christus cathedram in cælo habet, & scholam
in terra, in qua docet. tomo. 9. 199. a
Super cathedram Moyfi, &c. exponitur tomo.
10. 41. k, & sequen.
christus dicens, cathedram Moyfi sedent, &c.
non misit credentes ad Iudæos, vt à iudeis
instruerentur. Ibidem, h, i
cathedra loquitur de Episcopis & prædicato-
ribus. to. 10. 42. f
In catholica sola, perfecta veritas ex vtriusque
testamenti consensu. tomo. 1. 251. d, b, c
catholicum inde dicitur, quia totum tenet. to.
2. 53. d, e, & 231. b, to. 8. 221. m
catholicum, quid Donatistis. to. 7. 183. m
catilinæ oratio. to. 132. k, & 193. g
catilina habet quædam communia cum apo-
stolis. Eodem. 260. e, f
catilinæ coniuratio. to. 5. 21. a
catilinæ coniurationem, Tullius consul op-
presit. to. 5. 96. e
catilina laxatur. to. 2. 32. b
De catilinæ falsis virtutibus. Ibidem
catilina. to. 5. 3. h
catilina infœlix. to. 5. 18. m
catonis lepidum dictum. to. 3. 11. f
Cato

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Cato quomodo uxorem suam alteri tradide-
rit. to. 4. 20. i, to. 6. 260. a, b, to. 7. 254. k, l
Cato quanto magis gloriam fugiebat, tæto ma-
gis eum sequebatur. to. 5. 44. k
Catones plures. to. 5. 9. k, l
Catonis filius. Ibidem
Marcus Cato. to. 5. 43. g
Catulus hausto veneno moritur. tomo. 5. 29. f
Catuli leonum rugientes, & quærentes, quid
sint. to. 8. 373. l
Quod sint spiritalia nequitia in cœlestibus.
Eodem. 398. e
Quomodo orto sole in cubilibus suis congre-
gentur. Ibidem, i
In cauda, posteriora intelliguntur. to. 8. 189. d
Caudæ equorum, sunt hæreticorum præpositi.
tomo. 9. 144. h
Caudæ mulierum, hæreticorum principes sunt.
to. 9. 145. a, b
Quid caudæ vulpium alligatæ. tomo. 10. 181. h
Caudinæ furcæ. to. 5. 26. k
Nihil sine causa. to. 1. 156. g, to. 2. 138. l
Causa prima deus. to. 3. 93. k, & 348. d, tomo. 4.
185. f
Causa originalis omnium à deo. to. 3. 95. l, m
Causæ superiores & inferiores. tomo. 3. 211. c
Nihil fit, si causa efficiens non præcedat. tom.
5. 42. a
Est causa fortuita, naturalis, & voluntaria. to. 5.
42. a
Non sunt causæ efficientes, eorum quæ sunt,
nisi voluntariæ illius nature, scilicet quæ spi-
ritus vitæ est, dei nempe: quia in eius volun-
tate summa potestas est, quæ creatorum spi-
rituum voluntates bonas adiuuat, malas iu-
dicat, omnes ordinat: & quibusdam tribuit
potestatem, quibusdam non. Ibidem
Causa rerum quæ facit, nec fit, deus est: aliæ ve-
ro causæ, & faciunt & fiunt, sicut sunt om-
nes creati spiritus, & maxime rationales: cor-
porales autem causæ quæ magis fiunt, quàm
faciunt, non sunt inter causas efficientes an-
cipis faciunt spirituum voluntates. Ibidem, c
Causis æternis, quæ sunt in deo, quædam pro-
nantur, quædam reprobantur, omnia ordi-
nantur. to. 5. 80. a
Causam deficientem habet mala voluntas, non
efficientem. to. 5. 105. d

Causa triplex rerum, ostenditur in productio-
ne ipsarum. Causa efficiens ostenditur in
hoc, Dixit deus. Causa formalis, Fiat lux, &
facta est lux. Causa finalis, Et vidit deus quod
esset bonum. Vnde si quærimus quis fecerit,
deus est. Si per quid: Dixit, Fiat: & facta est.
Si quare fecerit: quia bonum est. tomo. 5. 99. c
Causas latentes in natura habent omnia cor-
poralia. to. 5. 99. d
Secundum causas naturales vel inferiores ita-
tutum, quod euenire debeat, deus mutat, sed
non præscientiam. to. 5. 114. a
Causa causæ non præiudicat, nec persona per-
sonæ. to. 7. 192. i, k, & 196. d, e
Causæ in festiuitatibus, nec dicendæ, nec au-
diendæ sunt. to. 10. 251. m
Cautio. to. 5. 122. b
Cautius, siue Catus, deus. to. 5. 35. m
Cedar interpretatur latine tenebræ. tomo. 8.
469. d
Cedendum aliquando furori persequentium.
to. 9. 79. i
Cedit Paulus. to. 9. 74. d
Cedri Libani, altitudines sunt mundi. tomo. 8.
293. f
Quod significant religiosos, & fideles, ac po-
tentes huius seculi. to. 8. 397. g
Quod significant superbos. to. 8. 47. a
Klironus. to. 3. 260. i
Celsinus. to. 1. 144. d
Celsitudo peruersa, quid. to. 5. 125. k
Celsus de sectis philosophorum scripsit. tomo.
6. 3. c
Censuræ Ecclesiasticæ modus. tomo. 7. 17. a
De Centauris, qui dicebantur homines admix-
ti equis. to. 5. 171. k
Centuplum repromittitur in Euangelio. to-
mo. 2. 123. g
Centenarij numeri perfectio. Ibidem
Quomodo intelligendum sit quod eis, qui di-
luuio perdendi erant, dominus dixerit: E-
runt dies eorum centum viginti anni. to. 5. 141. b
Centenarius numerus aliquando ponitur pro
vniuersitate. secundum illud, Centuplum ac-
cipiet in hoc seculo. to. 5. 201. e
Centum quinquagintatium piscium nume-
rus, quid significet. to. 9. 121. d
Centum quinquagintatium numerus pro-
gressionis vnius ad septemdecim constitui-
tur. Ibidem, f, g
Centum quinquaginta tres pisces, in secunda
piscatione capti, significant omnes saluan-
dos. to. 10. 203. e
Centurionis accessus ad Iesum. to. 4. 139. b, c
Centu-

I N D E X

Centurio mirans. to. 4.173.f
Centurio beneficium à saluatore accepit. to. 4.307.c
Centurio humilitatis exemplum. to. 6.266.h
Centurionis & Reguli diuersa fides. tomo. 9. 32.e,f
De puero Centurionis, & verbis eius, indignū se praesentia domini indicantis: Sermo. to. 10.4.m, & seq.
Centurionis cor intrauit Christus, nō domus parietes. Ibidem, & sequen. a
Quid signet, quōd dominus non intrauit cor poraliter domum Centurionis. to. 10.5.a,b
Centurio gentilis, in Euāgelio, Ecclesiā Christo ex gentibus credituram praefigurauit, Christo non viso. Ibidem
Centurio. to. 10.18.h
Centurio, per humilitatem, meruit suum seruum sanari. to. 10.164.i
Centurio corde recepit dominum. Ibidem
Cerberus quare triceps. to. 5.171.l
Cercopitheci to. 5.145.b
Cerdoniani duo principia inter se pugnantia finxerunt. to. 6.5.f
Christum non esse filium dei. Ibidem, g
Bonum dei & malum fingunt. Ibid. & 206.i
Resurrectionem negant. Ibidem, 5.g
Vetus testamentum respuunt. Ibidem
Cerebri consideratio. to. 3.198.m, & seq.
Cerebri pars anterior origo sensuum. Eodem. 199.c
Cerebri tres ventriculi. Ibidem, d
A cerebro sentiendi motus. to. 3.229.i
Cerebri vis. Eodem, 286.f
Ceremoniae, à carendo appellatae. to. 1.25.m
Ceremoniae Iudaeorum, pestiferæ Christianis. to. 2.16.m, & 17.c, & 22.k
Ceremonias legis ablatas per gratiam euāgelii, probat Paulus ubique. Ibidem, 16.a
Ceremoniae non sunt inter indifferentia. to. 2.17.c
Ceremoniae Iudaeorū umbræ sunt futurorū. to. 2.22.a, & seq. & 246.k, to. 3.272.i
Ceremoniae superstitiosae laxatae. tomo. 2.91.h, & seq.
De ritibus varijs Ecclesiae. to. 2. epist. 118. & 119.
In ceremonijs, contentiosa obstinatio, & superstitiosa timiditas. to. 2.167.i
Ceremoniae multae irrationabiles. to. 4.87.c
Ceremoniae, & tabernaculum, & alia omnia, significabant quae in Christo impleta credimus, implenda confidimus. to. 5.64.m

Quare ceremoniae veteris legis in Ecclesia gaudentur. to. 10.18.a
Cyprianus iussu proconsulis Aspasij, super ceremonijs, abnegauit. to. 10.321.a
Ceres dea. to. 5.60.g
De sacris Cereris Eleusinae. to. 5.60.g
Cerinthus haesiarcha, unde cerinthiani, & chiliaistae dicuntur. to. 6.5.b
Mundum ab angelis factum dicunt. Ibidem
Iesum hominem tantum fuisse, nec resurrexisse, sed resurrecturum dicentes. Ibidem
Circumcisionem obseruant, & alia. Ibidem
Mille annos post resurrectionē uoluptatibus corporeis tribuunt. Ibidem
cerinthis & Hebionis haesim perstringit. to. 2.16.k, & 17.c
certitudo nulla, secundum Academicos. to. 37.i
Nihil certum est in hac vita, siue bonum, siue malum, nisi mors. to. 8.112.b
De sola morte certi sumus in hac vita. to. 21.g
Tene certum, dimitte incertum. to. 10.111
ceruicati dicuntur superbi. to. 8.497
Cervus animal, est insignis velocitatis, serpentes necans, & peremptis serpentibus adhaesit. to. 8.122.k
ceruorum mira solertia, inuicem portēdo, agrando flumina. Ibidem. m & 498.g
to. 4.205.b
ceruorum nomine spiritales significantur. to. 8.397.m
ceruorum mirabilis natura. to. 10.80
cetus iussu diuino deglutit Ionā. to. 3.210
ceti magni, spiritaliter. to. 1.127
ceti costae. to. 2.614
cethura filij, haeticorum typus. to. 4.43
cethuram accepit Abraham, post Saræ mortem. to. 5.153
cethura & filij eius, quid representent. Ibidem, f
dem. f
chaldaei. to. 5.84.g, & 94
chaldaeorum regio. to. 5.147
Sautia chaldaeorum in sanctos pueros. to. 245.c,d
cham interpretatur calidus. to. 5.143
cham peccans maledicatur in filio, significat haeticos, & quare: & etiam hominem maledictum in opere suo. Ibidem
Ex cham filio Noe, nati dicuntur Aegyptii & Aethiopes. to. 5.147
cham, pater chanaam, conditor Aegypti fuit. to. 8.405.m
cham maledictus est, quia patri non obediuit.

I N D I V M A V G V S T I N V M

diuit. to. 9.105.l
Chamaeleon quomodo colorem mutat. to. 3.126.b,c
Chaos ex nihilo, & ex hoc omnia. tomo. 1. 268.c,f
Character dominicus. to. 7.61.l, m, & 146.a, & 203.b, to. 9.13.d
Charitas.
Charitas dei erga nos. to. 1.67.l, m, to. 9.160, m, & seq. copiose.
Charitas dei, ipse deus. to. 3.154.g
Charitas dei, qua nos facit dilectiores suos. Eodem, 276.f, in fine.
Charitas dei, praecipua causa aduentus Christi. to. 4.325.i
Charitas dei plena, ubi. to. 1.10.i, to. 7.463.h, i
Charitas perpetuo manet. to. 1.16.h, & 244.m, to. 3.75.g, & 116.i, & seq.
Charitate deo connectimur. to. 1.250.b, to. 4.354.c
Charitatis ardor. to. 1.10.k
Charitas, morum Christianorum regula. to. 1.256.d
Charitas in proximum. to. 1.207.i, to. 4.411.m
Charitas quid. to. 2.351, k
Charitas mutua, commendatur. to. 2. epist. 62
Charitas, sumus dei cultus. Eodem. 179.i, & sequen.
Charitas donum dei. Eodem. 202.a, b, to. 3.354.c, to. 4.424.m, to. 9.33.d, e
Charitas, plenitudo legis. to. 2.202.b, to. 3.351, g, to. 4.428.c, & 438.m
Charitas, scopus totius scripturae. to. 2.173.k, l
to. 2.6.d, e, & 171.m
Charitas est motus vel affectus animi. to. 1.250.a, to. 3.175.f
Ad charitatem inferendam quae faciant. to. 3.175.g
Charitatis & misericordiae ordo. Eodem. 59.d
Charitas quomodo maior fide ac spe. Eodem, 64.f
Ad charitatem referuntur omnia praepcepta legis. Ibidem, i
Charitas omnia credit deo. to. 3.276.c
Charitas & patientia, ex Iob. Eodem, 311.l, m
Charitas virtus peculiaris piorum. to. 3.344.k, l, & 346.g
Charitatis lex. Ibidem. 347.a
Charitas, lex prophetarum & Euangelinū. Eodem, 352.c
Charitatis excellentia. eod. 354.c, to. 7.429.f
& sequen. copiose. to. 9.57.a
Charitas vera. to. 3.118.c, d, & 355.m

Charitas inexhausta. Eodem. 338.m
Charitatis praepceptum tria iubet. tomo. 3.55.f, g, 350.i
Charitas nusquam non inculcanda. Eodem. 324.f, g
Charitas finis praepcepti. Ibidem, & 428.c
Charitatis geminus funiculus. to. 4.354.d
Charitas ordinata. Ibidem, f
Charitas mutua. to. 4.383.c
Charitas in absentes. Eodem. 377.m
Charitas erga inimicos. to. 4.403.c, d, to. 9.127.c

Charitatis cōseruatio, humilitas. Eodem. 431.d
Charitas, ignis. to. 5.82.i
Charitas dei diffusa est in cordibus, per spiritum sanctum, qui datus est, & c. exponitur. tomo. 5.105.f
Charitas. to. 5.122.i, k
Charitatis ordo perturbatus. tomo. 5.140.m
De charitate angelorum, qua mouentur in deum, cuius charitatis respectu omnia eis vilescunt. to. 5.80.m
De charitate Apostolorum, qua ardebant, ne timore frigidi essent. to. 5.184.l
Charitas est forma qua diligens anima reformatur. Et quid in anima faciat charitatis ignis. to. 5.83.h
Non sustinuerunt martyres passionē tā grandē, nisi in eis charitas spiritus sancti habitasset. innuit. to. 5.1229.i
De charitatis amore quomodo ametur & quomodo trahat amantem. tomo. 5.101.d
Charitas vel amor proximi, quāto maior, tāto bonitatis possessio amplior. to. 5.131.c, & se.
Ad charitatem ampliandam, dicit, matrimonia inierdicta fratrum & sororū. to. 5.137.i
Extra charitatem bona facta, quomodo remuneret deus temporaliter. apparet in Romanis. to. 4.45.k

Charitas leue facit iugum. Eodem. 248.a
Charitas, gluten est. to. 8.212.m
Charitas dei in tribus, charitas proximi in septem consistit. Eodem, 68.l
Charitatis suae mēsuram Chrs dixit, & nobis indixit.

indixit. Ibidem. 183. e
Non est vera charitas in eo qui ingratus est
spiritui sancto, per quem diffunditur in cor
dibus nostris. Ibidem. 183. e
Ideo maior est fide & spe, quia &c. Eodem. 183. k
Charitas a quo comparatur. 183. 88. a & 391. m
In omnibus scripturis supereminensissimam
viam, supereminensissimum locum chari-
tas obtinet. Ibidem. 388. m
Maior est charitas dei in nos, quam nostra in
deum. Ibidem. 390. a, b
Charitas dei & proximi, quae donatur a deo,
instanter orare debet ut augeatur. 180. 8.
452. d, e
Exerceri debemus in charitate, ut redeamus
ad charitatem. Ibidem. 346. g
Charitatis fortitudo magnificenter non po-
test exprimi, quam ut morti comparetur.
180. 8. 476. f
Quanto maior est in vnoquoque charitas, tan-
to minus ei dominatur iniquitas. 180. 8. 462. b
Quanto maior est in charitate, tanto am-
plius te torquet quem toleras. 180. 8. 366. d
Tantum proficis in charitate, & incipis senti-
re deum, quantum accedis ad similitudinem
dei. Ibidem. 367. c
Charitas est fons proprius, cui non communi-
cat alienus. Ibidem. 389. l
Præceptum charitatis super cælos, super om-
nes libros, quia ei subduntur omnes libri, &
omniscient omnes lingue sanctorum. Ibidem
Charitas alienum opus facit esse suum, & si in
illa non fuerimus, nihil prodest quicquid
aliud habuerimus. Ibidem. 476. c
Sit charitas in te, & scientiæ plenitudinem co-
sequeris. Ibidem. 492. b
Sic charitas violenta est ad saluandum, quo-
modo mors ad auferendum violentissima.
180. 8. 466. a
Qui non habent charitatem, graues sunt sibi
qui autem habent, portant se. Eodem. 498.
g, h
Charitas portat onera proximorum, sed non
premitur talibus oneribus. Ibidem. 498. i
In charitate latitudo, in odio angustia est. 180.
8. 12. d
Charitas quæ est, ut a cæteris, quæ appellan-
tur charitates, segregetur, & distinguatur.
180. 8. 393. a, b
Charitatem de corde puro non habent ad se-
latrones, & mali. Ibidem. 498. b
Charitas descripta ab Apostolo duo habet præ-
cepta. Ibidem
Charitas nos vnum facit cum Christo. 180. 8.

229. d, in fine.
Charitas dicitur amor dei & proximi. E-
dem. 61. f, g
Non solum in nos ipsos, sed etiam in eos qui
foris sunt, exhibere debemus charitatem.
180. 8. 73. d
Qui charitatem habere incipit, intronititur
quomodo ramus oliuæ a columba in ar-
cam. 180. 8. 36. g
Qui charitatis vulnere non fuerit vulneratus,
ad veram sanitatem non potest peruenire.
180. 8. 103. k
Charitas non permittit te non prestare quic-
quid potes, etiam inimicis. Eodem. 63. i
Charitas ubi fuerit, necesse est ut operetur. I-
dem. 63. i
Charitas compagem facit, & peruenit ad chari-
tatem. Ibidem. 63. i
Charitas semper redditur, & semper debetur.
180. 8. 76. a
Semper nos debitores facit, quia illa vna est
quæ & si quod die redditur, semper debetur.
180. 8. 101. a
Multi dona habere possunt, charitatem habere
non possunt. Ibidem. 8. 101. a
Charitas Christi maxime declaratur in di-
uisione hereditatis. Ibidem. 8. 101. a
Charitas nostra dicitur esse radix. 180. 8. 101. a
Charitas quanta erogat, non finitur, & si non
inuenit quod det, dat beneuolentiam præ-
stare consilium, si potest. Ibidem. 8. 101. a
Semper habet unde det, cui plenum pecus est
charitatis. Ibidem. 8. 101. a
Charitas omnibus necessaria. Ibidem. 8. 101. a
Charitatem habens, omnia habet. Ibidem. 8. 101. a
Charitas innouat. Ibidem. 8. 101. a
Charitas, fructus naturæ. Ibidem. 8. 101. a
Charitas perfecta, est paratum esse mori pro
fratre. Ibidem. 8. 101. a
Charitas extinguit delicta. Ibidem. 8. 101. a
Priuationo dilectionis dei, radix est omnium pec-
catorum. Ibidem. 8. 101. a
Charitatem, præ cæteris mandatis, commen-
dauit dominus. Ibidem. 8. 101. a
Charitas perfecta quæ est, calicem salutarem accipe-
re, & nomen domini inuocare. Ibidem. 8. 101. a
Charitas, ut perficiatur, nascitur. Ibidem. 8. 101. a
Charitatis opera, ad hominum laudem, facien-
tes, conuincuntur non habere charitatem.
Ibidem. 8. 101. a
Sine charitate nihil habetur, nihil agitur. 180. 9.
131. p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, z

Charitas sola discernit inter filios Dei, & dia-
boli. Ibidem. 131. a
Charitas, margarita preciosa. Ibidem
Sine charitate nihil profunt omnia. 180. 9. 131. a
Charitas margarita preciosa est, quam inuenit
negociator. Ibidem
Charitas ubi incipit. Ibidem. 131. f
In quo opere, & qua veritate agnoscitur cha-
ritas Dei, & fratris. Ibidem, i
Summa charitatis in hac vita perfectio, est ani-
mam suam pro amicis exponere. 180. 9. 132. i
Charitatis violatio, est peccatum quod qui fa-
cit, non est ex deo. Ibidem. 131. m, & 133. c
Si quis petat a deo, & non accipiat, an recte di-
catur non habere charitatem. 180. 9. 133. c, d
Charitatem non habens, negat Christum in
carne venisse. Ibidem. 133. g
Charitas laudata placet, ut seruatur. 180. 9. 135. i
Iesus opus venire non erat, nisi propter cha-
ritatem. Ibidem. 134. l
Charitas facta hominum & intentiones discer-
nit. Ibidem. 135. g
Charitas, quomodo pedes, manus, aures, oculi,
aut cætera membra habeat. Ibidem
Charitas in columba demonstrata. 180. 9. 135. l
Charitas sequitur more columbino. Ibidem, l
Negligere correctionem, non est habere cha-
ritatem. Ibidem. 135. k
Charitatis opera non semper permanere de-
bent, charitas autem semper. Ibidem. 136. e
Ordo charitatis. Ibidem. 136. e, f, & seq.
Charitatis & superbiæ comparatio. Ibidem, m
& sequen.
Charitatis conditiones. Ibidem. 136. m
Deus, charitas & dilectio est. Ibidem. 137. m
Quomodo cognoscendum est quantum in cha-
ritate profecerimus. Ibidem. 138. a
Charitas sola implet legem. Ibidem. 133. e
Charitas a timore incipit, quam ipsa crescens
paulatim expellit. Ibidem. 138. f
Disciplina charitatis quæ sit. Ibidem. 140. k
Charitatis conditiones vel proprietates. Ibidem. 133. e, & 229. b
Charitatis seruor. Ibidem. 167. m
Charitas est animæ pulchritudo. Ibidem. 139. b
In duobus præceptis charitatis tota lex pendet
& propheta. Ibidem. 140. i
Charitas magis confert, quam recipiat. Ibidem. 192. h
Charitas nihil aliud quam dilectio. Ibidem. 198. a
Charitas totius boni summa est. Ibidem. 207. h
Merces charitatis omnia credentis. Ibidem. 227. m, & 228. d
Charitate omnia sunt facilia. Ibidem. 228. l

De quatuor virtutibus charitatis. Ibidem. 227. a
& sequen.
De laudibus charitatis. Ibidem. 227. k
Charitas tolerans quæ sit. Ibidem. 227. h, i
Quid ad charitatem omnia tolerantem atti-
net. Ibidem, i, k
Charitas omnia sperans. Ibidem. 228. c
Filii Israel per charitatem, omnia sperantem,
Ægyptum sunt egressi, desertum peruagati,
& terram desideratam ingressi. Ibidem, d
Christus charitatem, omnia sustinentem, præ
cæteris habuit. Ibidem. 228. e
Charitas omnia sustinens. Ibidem
Christus quæ pro charitate sustinuit. Ibidem. 228. e, f
Tene charitatem, & in ea inuenies omnem scientiam.
Ibidem. 228. k, l, & m
Homo est templum Dei, in quo habitat chari-
tas. Ibidem. 228. l
Charitas omnium bonorum, radix est. Ibidem, m
Quid sit charitas. Ibidem. 229. a, to. 10. 27. f
Charitas multos priscorum coniunxit. Ibidem. 229. b, c
Charitas Dei ex omnibus animabus fecit vnam
animam. Ibidem. 228. m
Perfecta charitas, perfectum donum spiritus
sancti. Ibidem. 10. 10. l
Feruor charitatis a spiritu sancto, qui peccatis
refrigescit. Ibidem
Vniuersa inutiliter habet, qui charitatem non
habet. Ibidem. 10. 19. i
Charitatis laus. Ibidem. 10. 22. k, l, & 45. i
Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris: ex-
ponitur. Ibidem. 10. 36. d
De charitate: & quomodo possideatur. Ibidem
charitatem habere. Ibidem. 10. 43. a
charitas vincit omnia, & sine qua nihil valent
omnia. Ibidem. 10. 45. i
charitas quare non infletur. Ibidem, i, w
charitas aliquando molesta est, sed ut sanet.
Ibidem. 50. a, b
Sine spe & charitate nemo in Christum recte
credit. Ibidem
Latitudo charitatis. Ibidem. 56. h, & 62. l
charitas adeo donum dei, ut & Deus dicatur.
Ibidem. 69. a
charitatis laus, & quid possit charitas. Ibidem. 74. c, d
charitatis bona. Ibidem. 75. d
Peribunt fides & spes, manebit sola in portu
statione charitas. Ibidem. 74. c

Ala charitatis. to. 10. 81. K
Charitas quam facile habeatur. to. 10. 92. l. m
Amaritudo cupiditatis, & dulcedo charitatis
quæ. to. 10. 93. K
Et quomodo hæc duo sibi inuicem opponun-
tur. ibidem
Ex carnalis corporis humani constitutione, do-
ceri charitatem. to. 10. 98. b, c, & seq.
Per charitatem omnia singulorum dona, om-
nibus communia sunt. ibidem, c, d
Duæ charitatis alæ. to. 10. 105. K
Germanissima & sincerissima charitas quæ.
to. 10. 110. i, K, Et ibi plura de charitate.
Charitas non æmulatur, &c. Ibid. K
Charitatis perfectio, & opus. to. 10. 122. a
Finis legis est charitas. to. 10. 141. b
Sicut radix omnium malorum est cupiditas,
ita radix omnium bonorum charitas. Ibi-
dem, c
Charitas separatos, spiritaliter congregat. to-
mo 10. 143. d, e
Dominica secunda, post octauas Epiphaniæ,
Sermo secundus, de charitate. to. 10. 143. d
Laus veræ & integræ charitatis. Ibid. e
Charitatis, ex effectu, commendatio. tomo 10.
141. c, d
Charitatis gesta mirabilia. Ibidem d, e
Charitas omnes status, & tempora illustravit.
Ibidem.
Sine charitate diues pauper est, & cum chari-
tate pauper diues est. to. 10. 35. f, & 143. e
Charitatis magnæ sunt diuitiæ. to. 10. 143. e

Charitas intelligit quantum animæ referret
in cælo, & quantum corpori seruet in mun-
do. Ibidem, f
Charitas omnibus virtutibus est sublimior. to.
10. 143. f
Charitas oleo comparatur. ibidem
Qui charitatem voluerit habere in alio sæcu-
lo hanc sibi faciat patronam in mundo. Ibi-
dem, g
Charitas vera. to. 10. 143. g, & seq. g
Charitas dulcis & suavis est. to. 10. 143. i
Charitas sola esse non potest ubicunque sit.
to. 10. 152. m
Charitas omnia bona largitur abunde. to. 10.
143. i
Charitas est finis præcepti. to. 10. 144. f
Charitate quid dulcius. Ibidem, f, & seq.
Qui habet charitatem Deus in illo manet, &
ipse in Deo. Ibidem

Radix omnium bonorum est charitas. to. 10.
144. g
Charitas etiam vsque ad inimicos protendi-
tur. Ibidem, b
Radix charitatis in cælo plantata est. Ibidem, b
Charitatis quatuor virtutes. to. 10. 145. l. m
& sequen.
Virtus charitatis, quæ omnia tolerat, quomodo
acquiratur. to. 10. 146. a
Qualis debet esse charitas peregrinantium. to.
10. 150. a, b
Charitas ædificat: exponitur. to. 10. 45. f
Charitas humana, etiam licita, communis est
fidelibus & infidelibus. to. 10. 152. a
Charitatis humanæ diuisio in licitam & illicitam.
Ibidem
Impossibile est utranque charitatem humanam
habere. to. 10. 152. a
Qui charitate humana non afficitur, inter ho-
mines censendus non est. to. 10. 152. a
Charitatis diuisio, in diuinam & humanam.
Ibidem, c, & seq. f
Ordo charitatis, in rebus externis. ibidem, c
Charitas distinguit inter filios Dei, & filios
diaboli. Ibidem, c
Charitas quare maior fide & spe. to. 10. 153. a
Charitas obtinet principatum in omnibus præ-
ceptis Dei. Ibidem
Sine charitate nihil deo placere potest. to. 10.
153. c
Charitas est præmium sanctorum in cælo.
Ibidem, g
Nullum medicamentum charitate saluberrimum
est. to. 10. 153. c
Charitas est vnum præceptum, in quo qui
fecerit factus est omnium reus. Ibidem
Charitas domini, circa genus humanum.
Ibidem
Per concordiam charitatis pro membris omni-
bus clamat. to. 10. 153. d
Charitatis dulcedo sit cor nostrum obtineat
debet, ut in nobis locum non possit habere
odij amaritudo. to. 10. 153. d
Diuisa est futura spes charitatis, propter di-
uersa merita charitatis. to. 10. 153. d
Qui non vult talem habere charitatem, qua
Iesus Christus præcepit, ex omni parte Hieru-
salem portas clausas inueniet. tomo 10.
211. a
Sine charitate nullus vnquam videbit Deum.
tom. 10. 211. c
Qui charitatem habere noluerit, qua confici-
tia ad dominum, qui est charitas, accedat
presumit? Ibidem

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Sine deo est, qui non habet charitatem, tomo.
10. 211. g
Charitas, in partes distributa, non minuitur
sed augetur. to. 10. 229. c
Sine charitate nemo gloriam æternam intra-
bit. to. 10. 309. e
Negocium iustum suscipit necessitas charitatis,
tomo. 5. 194. g
Charitas dei est præferenda mundo, tomo. 10.
273. f
Ordo charitatis. to. 10. 291. l
Tanta est possessio charitatis, ut & singulis to-
ta sit & omnibus integra. tomo. 10. 229. f
De pietate & charitate. to. 10. 300. K, l
Radix nostra, charitas est. to. 10. 311. e
Charitatis unitas, præponenda est terrene com-
modo hereditatis. to. 10. 315. h
Eadem charitate diligimus deum, & proximum.
tomo. 10. 319. g
cheremon. to. 5. 85. g
cherubin. to. 5. 159. b
cherubin, sedes est gloriæ dei: interpreta-
tur plenitudo scientiæ. tomo. 8. 292. l, &
211. e, f
cherubin custodiens paradisum, dominus est.
tomo. 10. 193. d
Chirographa peccatorum, sanguine Christi de-
leta. to. 7. 23. l
chirographum paternum, quod scripsit Adam.
Eodem, 3. 10. h, i
chirographi paterni debitores, omnes homi-
nes. Ibidem, i
chorde decem, decem præcepta, mysticè, tomo.
8. 68. K
De decem chordis. tomo. 9. 199. b, & seq.
chorde quid sint, & quid significant. tomo.
8. 181. K, l
chore, & aliorum casus. to. 3. 241. j, K
chore, Christus. to. 8. 122. j, & 137. h, i, & 141.
K, l, & 301. K, l, & 305. f
chore filij, Christiani. Ibidem
Chore interpretatur caluicium, vel caluaria.
Eodem. 122. j, & 188. c, & 131. f, & 301. K, l
Pro filijs Chore quid sit. tomo. 8. 137. h, i, &
141. j, & 144. c
Quid nomine chore figuretur. to. 8. 165. m, &
301. j, & 305. f, & 349. g
Cur chore & duces ipsius terra viuentes abor-
buit, & populum illis consentientem de cæ-
chorus concordiam consumpsit. to. 8. 176. b
te constituit. to. 8. 349. f
chorus est consensio cantantium. to. 8. 577.
gin sine.

chorus laudat deum, quando, &c. tomo. 8.
581. K
chrismatis mysterium. tomo. 3. 354. i, tomo.
4. 128. c
chrisma, unctio. to. 10. 39. j
Christus.
christi nomen, à chrismate. to. 3. 354. j, & 4. 34.
a, b, & 128. c, to. 5. 165. f, to. 6. 22. c, & 86. g,
& 243. c, to. 8. 43. d, & 153. l, m, & 577. f, to.
9. 57. f, to. 10. 39. j, & 194. g, & 215. i.
christus Iesus, nomen dispensationis. tomo. 2.
236. m
christus, Hebræice Messias, Græcè Christus à
chrismate, Latine unctus dicitur. tomo. 8.
43. d, & 392. c
christus est nomen sacramenti, tomo. 9.
128. k
christi.
christi multi per gratiam, tomo. 4. 100. m, & se-
quentibus.
christi, reges Iudæorum dicebantur. Eodem.
10. c, & 168. d, to. 8. 404. f
christi dicuntur omnes fideles, propter mysti-
cum chrisma. to. 5. 203. c
Quomodo quidam christi appellabantur, an-
tequam esset unctio, ex qua hoc nomen im-
positum est regibus. to. 8. 404. f
christus quis. to. 10. 88. k
christi nomina & officia.
De christo quæ dicuntur in scriptura, sanè ac-
cipienda. to. 2. 137. K, & seq. & 170. g, h, 235.
c, & sequen. to. 3. 81. d, & 82. j, K, & sequen.
christus multa dixit se esse, quæ per similitudi-
nem accipienda sunt. tomo. 9. 75. b
Attributa christi. to. 9. 170. g, h
christus tribus modis in scripturis nomina-
tur. to. 10. 141. f, & seq.
christus, est verbum, anima, & caro. tomo. 10.
203. m
christus, secundus Adam. to. 1. 276. K, l, Agnus.
tomo. 2. 170. f
christus agnus dei. to. 3. 89. l, m
christus magni consilij angelus. tomo. 3. 90. h,
in fine. to. 4. 32. i
christus dictus est angelus. to. 5. 178. h
christus angelus. tomo. 6. 12. b, to. 8. 76. f, tomo.
9. 46. l
christus est arbor circa fluvium transplantata.
to. 9. 127. g
aries rubricatus. to. 4. 54. a
christus, botrus vine. to. 8. 16. K
christus, brachium dei. tomo. 4. 123. b, tomo.
9. 83. a
christus, Chore. to. 8. 122. h, i
M colonus,

M V N I T I O N A M V I C W I
I N D E X

Colonus, Christus est. to. 10. 13. d
Christus, consiliarius. to. 6. 12. m
Christus, David appellatus est. tom. 4. 23. k
Christus, dialecticus. to. 2. 67. h
Christus, dies: horæ, discipuli tomo. 9. 78. b
Christus intus docet. to. 1. 190. e, f
Christus docet, homo admonet. Eodem, 190. a
Christus, doctor fidelium. to. 6. 16. m
Christus, dux noster ex ægypto. Eodem. 188. e, f
Christus, ab effectu rerum, nomen Emmanuel accepit. to. 10. 126. m
Christus, figulus. to. 10. 185. m
Christus, finis legis. to. 3. 350. b, tomo. 3. 114. h, & 121. g
Christus, finis fidelium. to. 3. 358. d
Christus est fons vitæ. to. 10. 174. c
Christi & fullonis comparatio. tomo. 10. 87. g
Christus fundamentum fidei. tomo. 3. 50. a, b, tomo. 4. 24. a
Christus, est fundamentum cordis, quando nihil ei præponitur. to. 5. 224. d
Christus, fundamentum, primum, & maximū. to. 8. 315. m
Christus gallina. to. 9. 194. k, l, & 350. m, to. 26. u, l, & 109. l
Gentes & idololatæ scorpiones, quos tamen gallina christus comedit, & in corpus suū, Ecclesiam, trahit. tomo. 10. 26. K, & sequen. b
Christus, gloria, & splendor, & gloria. to. 2. 96. i, to. 4. 336. h
Christus granum sinapis. to. 10. 111. k
Christus quomodo est granum in terram missum. to. 10. 204. a, b
Christus, hæreditas & testator. tomo. 6. 92. i
Christus, hæreditas bonorum. tomo. 9. 65. c, to. 10. 30. g
Participes christi. to. 5. 164. e
Qui christum possidet pietate, omnia possidet. to. 10. 46. k
Christus, hostia erat, & sacerdos. tomo. 10. 192. m
Vide infra, christus sacerdos.
Christus, illuminator. to. 10. 116. f
Christus, inspector cordium. to. 10. 75. R
Christus instaurat omnia. to. 3. 57. a
Christus intercessor efficax. to. 1. 59. d, & 67. l, to. 2. 30. f
Christus, iudex viuorum & mortuorum. tomo. 10. 14. h

3. 48. g, & 56. f, g, & 354. h, to. 9. 105. f
Christus, iudex. tomo. 4. 396. f, tomo. 6. 14. h, 214. h, j
Vide infra, Christi iudicium: & in litera, j, l, d
Christus, lapis vnctus à Iacob. to. 3. 202. f, g, to. 6. 86. g, tomo. 8. 135. i, k
Lapis angularis. to. 4. 332. k, l, to. 6. 142. f, g, & to. 10. 70. a
Christus dictus est lapis offensionis. tomo. 9. 128. l
Christus lapis angularis, fecit vtrumque populum, gentilem & Iudaicum, vnum. tomo. 10. 136. e, f
Quare Christus dictus est lapis angularis. to. 10. 138. b, c
Lapis reprobatus ab edificantibus. to. 3. 202. g, to. 6. 124. f
Lapis excisus sine manibus. tomo. 8. 135. a, b, & 373. e, to. 9. 7. m, & 19. l
Christus, leo de tribu Iuda. to. 2. 17. a, & d, to. 18. i, to. 8. 159. g
Christus leo & serpens. to. 10. 114. k
Quare Christus dictus est leo & agnus. tomo. 2. 12. f, g
Christus, liberator. tomo. 1. 30. b, tomo. 2. 4. g
Christus lignum vitæ dicitur. to. 5. 171. a
Christus, lumen animarum. to. 8. 200. a
Christus lumen, Ioannes lucerna. tomo. 10. 88. d, e
Christus, lumen. tomo. 10. 152. h
Christus lux gentium. to. 6. 25. l, & 202. a
Lux mundi. to. 9. 11. a
Christus quomodo maledictum. to. 4. 43. a, b, & 66. d, & 94. a, b, & seq.
Christus, manus & virtus dei. to. 6. 14. l
Christus, manna. to. 6. 8. a
Christus, nubes & columna. Ibidem
Christus mediator. tomo. 3. 1. m, & 205. d, e
Vide, Mediator.
Quomodo Christus est mediator dei & hominum: & quomodo à dæmonibus liberatur. to. 5. 78. e, & 93. e, to. 9. 113. a
Christus, vitæ mediator: diabolus, mortis. tomo. 3. 100. h
Inter Christum & diabolum nulla mediatio. tomo. 7. 220. g
Christus, medicus. tomo. 1. 59. d, to. 8. 88. m, to. 10. 6. i, k, & 18. c, d, & 45. l, & 46. e, & 47. m, & 68. g
Medicina. to. 3. 4. f, g

I N D I V V M A V G V S T I N V M .

Quomodo Christus gregem curauit. tomo. 9. 231. f, & sequen.
Christus mons magnus qui creuit ex minimo lapide. to. 6. 19. a, & 23. k, & sequen. l, to. 8. 188. c
Christus, mundator. to. 7. 81. f
Christus negociator cælestis, in hunc mundum venit accipere contumelias, dare honores: haurire dolorem, dare salutem: mortem subire, & dare uitam. to. 8. 53. h
Christi opera cum patre. to. 3. 354. d
Vide opera, & Trinitas.
Christus, ouis pascualis. to. 3. 202. f, in fine
Christus panis angelorum. to. 1. 227. b, to. 9. 25. k
Christus, panis communis. tomo. 10. 25. e, & 151. g
Christus, paracletus. to. 9. 93. l
Christus paries est, ad quem nos oportet conuertere. to. 9. 208. g
Christus, passer. to. 10. 109. k
Quomodo dicitur pastor & ianuarius. to. 8. 35. a
Christus, nostra pax. to. 6. 14. c
Christus quomodo factus peccatum. to. 3. 55. g, to. 6. 94. d, e, & 229. g, h, to. 10. 61. h, i
Christus pellicanus est nascendo, histicorax moriendo, & passer resurgendo. tomo. 8. 375. f, g
Christus, petra, lapis, to. 1. 17. h, to. 2. 133. e, to. 3. 202. f, g, to. 6. 86. k, to. 9. 222. h
Quod dictus est petra, agnus, & leo, ut per hæc visibilia ad inuisibilem informemur: to. 8. 132. d
Christus est petra fundamenti, & lapis angularis. to. 10. 324. c
Christus, principium. to. 9. 64. a, b, & 203. e
Christus, propheta. to. 6. 19. b, tomo. 9. 30. m, & 46. k
Christus, propheta, similis Moyse. Eodem. to. 6. 103. b, c
Christus quoque proximus noster. tomo. 3. 6. k, l
Christus, rex & sacerdos. to. 4. 120. k, & 128. d, & 135. k, & 136. b, & 195. m
Christus, rex seculorum. tomo. 6. 28. l, m, & 167. a, b
Christus quomodo rex Iudæorum. to. 8. 213. d, e, to. 9. 81. a
Christus non solum rex Iudæorum, sed & gentium. to. 6. 117. m
Christus rex, est vltor impiorum regum, & rector piorum. to. 10. 136. c
Christus sacerdos. to. 5. 91. l
Christus, sacerdos & sacrificium. to. 3. 72. m, & 231. f, & sequen.

to. 5. 87. i, to. 8. 43. d
Christus sacerdos, secundum ordinem Melchisedech. to. 4. 346. m, to. 5. 150. c, to. 6. 25. k
Christus salus. to. 10. 30. b
Nulla salus sine Christo. to. 10. 70. h
Christus salutare dei. to. 2. 179. l, to. 4. 100. m, to. 5. 241. d, to. 6. 191. e, to. 8. 93. h, & 117. m
Christus verè Samaritanus. to. 9. 69. d, e
Christus sanctificat apostolos in seipso. to. 9. 111. l
Christus dicitur sanctus, & sanctus sanctorum. to. 9. 196. f
Christum esse sapientiam dei. to. 3. 255. m
Christus, seruus. to. 2. 240. k
Christus sinapi comparatur. to. 10. 270. c
Christus est arbor sinapis: omnes martyres vel sancti sunt rami. Ibidem. d
Quomodo christus reficiat sitientes, & laborantes. to. 10. 81. f
Christus, sol iustitiæ. to. 2. 169. a
Quod dicitur sol petra, ouis, leo, non proprietate, sed similitudine. to. 8. 330. a, & 343. e, & 397. b, c
Christus quomodo factus est spes nostra. to. 8. 202. d, e
Christus etiam patriarcharum scopus. tomo. 1. 58. g, to. 2. 59. e, f, & 121. i, k, & 131. b, & 213. h, j, & to. 4. 330. g
Quomodo christus est splendor lucis æternæ, & imago inuisibilis dei. tomo. 10. 222. c
Christus sponsus. to. 1. 38. i, in fi. to. 6. 19. h, & 20. f, & 27. d, & 132. g, to. 7. 168. g
Christum cum audis, noli sponsum à sponsa separare. to. 8. 83. m
Christus, sponsus Mariæ. to. 10. 127. i
Christus sponsus & sponsa. to. 10. 142. h
Quod christus est substantia populi sui. to. 5. 163. c, d
Christus nobis factus est turris fortitudinis. to. 8. 202. f, g
Christus, uapor virtutis dei. tomo. 4. 336. d
Christus, verbum patris quare dicatur. tomo. 3. 46. g
Christus est verbum dei, & non verbum hominis. to. 10. 201. f, g
Christus apud patrem veritas & vita assumendo hominem factus est via. to. 10. 47. b, Vide infra, Via.
Chrs uermis, & nō homo. tomo. 2. 176. h, & sequen.
Christus vermis, bifariā intelligitur. Eod. 62. c
Quomodo christus est vermis. to. 10. 215. i
Christus solus uia ad salutem. to. 1. 50. a, b
M 2 christus

Christus est via, veritas, & vita. to. 9. 43. c. & 58. m. & 214. c.
Christus, via. to. 10. 109. l. m. & 173. a
Christus, perfectissima victima. to. 3. 101. d
Christus nobis vicit. to. 10. 21. h. i
Christus in se vinci maluit, vt victor esset in cunctis. to. 10. 187. d
Virga efficitur Christus nobis. tomo 10. 177. h
Christus, virtus & sapientia dei. Eodem 31. m. & 74. c. f. & 101. c. f. & 173. c. d. to. 4. 111. m
Vita nostra, Christus. to. 10. 6. c
Christus est vita, mors est diabolus. Eodem 311. c
Christus vitis vera, & agricola. to. 9. 96. a. b
Et per similitudinem. Ibidem
Vitus saginatus. to. 4. 117. l
Christus dicitur vitulus. to. 10. 161. f
Christus vnigenitus, & primogenitus quomo do. to. 3. 47. k. l. to. 4. 91. l. to. 6. 45. c. & 168. b. & sequen. Vide Filius.
Christus quomodo unctus spiritu sancto. to. 3. 157. h. i
Figura & promissiones Christi.
Passio Christi prophetatur in psal. 21. tom. 2. 175. a. b. & sequen.
Christi regnum Sibyllae etiam praedixerunt. to. 2. 212. c. d. to. 4. 129. k. & 417. h. i. tom. 6. 12. l
Christi haereditas, Ecclesia catholica: & possesio Christi, termini terrae. to. 2. 221. c. f. & 225. k. l. & 228. l. m. & sequen. & 249. a. b
Christi promissio Abraham facta. tomo 2. 226. c
Christum & Ecclesiam, discimus in scripturis. to. 2. 228. h. & l. & m
Triphariam scripturae videtur loqui de Christo. to. 3. 86. i. & seq.
De Christo prophetiae. to. 4. 33. l. m. & 36. a. & 48. i. k. & 52. m. & 59. c. & 95. l. m. & 333. i. k. to. 7. 92. c. f
Christi mors & gloria praedicta. to. 4. 123. i. & sequen.
Christus promissus, & exhibitus. tomo 4. 131. k. l
Christum adumbravit natiuitas Iacob. to. 4. 324. g
Quod sacramentum redemptionis Christi nullis rebus temporibus defuerit, semperque sit diuersis significationibus praedicatum. to. 5. 63. l
Christus fuit verus Salomon promissus Dauid patri suo. to. 5. 162. m. & seq.
Christum verum reges figurabant, propheti-

ca vncione. to. 5. 163. k
de psalmo tertio, & quadagesimo, & quinde cimo, & sexagesimo septimo, in quibus mors & resurrectio domini prophetantur. to. 5. 164. l. & seq.
Sapientiae liber passionem Christi aperitissime demonstrat. to. 5. 166. a
Christi passio & resurrectio, praenunciata. to. 5. 175. h
Christus natus est impleta prophetia Iacob. to. 5. 182. d
Quae Porphyrius dicat, oraculis deorum, & sponsa de Christo. to. 5. 195. d. & seq.
De Christo filio dei, prophetiae discuntur, contra Iudaeos, Arianos, & Sabellianos. to. 6. 12. b. & sequen. & 19. m. & sequen.
De Christo prophetiae, ex libris Ethnicorum. Eodem 20. f
De Sibyllinis uaticinijs. Ibidem. a
Christum praedictum a prophetis Hebraeis, piose contra Manichaeos. to. 6. 82. l. & sequen.
Christus summus pontifex noster, quomodo praefiguratus. to. 7. 10. l
De Christo obscurius loquuti prophetae, de Ecclesia. to. 8. 5. l
Christum Iudaei, sub velo, non vident. Eodem 218. a
Christi typus, Abraham. to. 6. 86. i
Isaac. to. 3. 88. a. to. 6. 86. f. to. 8. 51. d
Aaron. to. 10. 1. l
Item figuratus fuit per lapidem adiutorij. to. 5. 155. c. d
Item figuratus fuit in benedictionem Iacob. Ibidem. f
Christus aries pro Isaac immolatus. to. 6. 86. i
Lapis Iacob. to. 3. 202. g. to. 6. 86. i
Ioseph. to. 6. 86. i
Vide Ioseph.
Virga Moyse. to. 6. 86. i
Iesus Naue. to. 6. 86. a. 103. & seq.
Botrus in ligno pendens. to. 6. 86. a. & 88. l
Samson. Eodem. 87. l
Dauid. Ibidem
Helias. Ibidem
Heliseus. Ibidem
Salomon. to. 6. 92. m
Vide christi nomina & officia, & in multis singulas has dictiones.
Prophetiae de natiuitate Christi.
Christus a patre & spiritu sancto, ad nostram redemptionem destinatus est. to. 9. 24. l
to. 10. 1. l
125. f
Triduanus

IN DIUVM AVGVSTINVM.

riduana mors Christi, per prophetas promissa, est impleta. to. 9. 247. i
Aduentus.
Christus cur aduenerit. to. 1. 237. l. m. to. 10. 41. h. i
Christus & in iuuetute, & in senectute venit. to. 1. 20. d. & seq.
Ante Christi aduentum, pios seruatos fuisse per Christum. tomo 2. 59. d. c. 121. h. i. & 129. i. k
Ante Christi aduentum, sancti etiam ad inferos descendebant: & quomodo inde liberati. to. 2. 13. d. c
Christi aduentus in carne & spiritu. Eodem 133. c. f
Christi missio, eius incarnatio fuit. to. 3. 354. k
Christi missio, eius incarnatio fuit. to. 6. 212. i. to. 9. 61. d
Christus, cur tam serus aduenerit in carne. to. 4. 260. c. to. 7. 405. k
Christus quare tanto post venit, & non in principio peccati hominis. to. 4. 189. l
Retractionum. to. 1. 20. d
Christus cur non ante venerit. to. 4. 315. c. & sequen. to. 9. 55. c
Christi aduentus praecipua causa, dilectio. to. 4. 324. i
Christus qualis venerit aetate sexta. tomo 4. 331. d
Christum Iudaei praecipue missum. tomo 4. 428. g
Christus quare venit, & quid boni attulit generi humano, cum videantur peiora esse in rebus humanis, quam antea. to. 8. 519. d
Christi aduentus duplex. to. 9. 7. k. l
Christus tanto occultior venit, quanto humilior. Ibidem. k
Christus non diceretur manifestus venire, nisi occultus venisset. to. 9. 7. k. l
Christus quomodo dicitur occulte venisse & manifeste venturus. to. 9. 52. i
Christus primum uenit saluare, dein iudicare. to. 9. 60. h. i
Christi aduentus quantum credentibus salutaris, tantum non credentibus exitialis fuit. to. 9. 99. i
Christus a Iudaeis speratus, non fuit cognitus, quia humilis venit. to. 9. 128. k
Proximus Christus factus est nobis misericordia. tomo 10. 31. d
Quomodo Christus venit ad nos, & nobiscum est, & ad nos venturus est. tomo 10. 14. h. i
Misericordia est, qua Christus venit a patre ad nos iustitia, qua a nobis ad patrem recel sit. to. 10. 50. m

Et quare illa praecipue dicatur iustitia. to. 10. 51. a
Christus quare in mundum hunc uenerit. to. 10. 64. d. & seq.
Christus uenit propter peccatores. to. 10. 64. m
Christus, aduentu suo, rescidit peccatorum chromatographum. to. 10. 128. a
Christus in mundum uenit, & mundus eum non agnouit. to. 10. 128. f
Christus ex sublimibus in infima & abiecta descendit. Ibidem. h
Quae erunt propria Christi, in qua uenerat. tomo 10. 135. b. c
Qui receperunt Christum. Ibidem. c
Christus quomodo ad nos uenerit. tomo 10. 187. h
Christus uenit ad miseriae nostras, & eas tolerauit. to. 10. 198. m
Vbi Iudaei legebant Christum venturum, ibi legebat quae erat occisura Christum. to. 10. 243. a
Christus in hunc mundum descendit, suas scripturas probaturus & confirmaturus. to. 10. 306. b. c
Christus non uenit ut diuidat, sed ut colligat. to. 10. 319. h
Quod dixit ueritatem, & pertulit iniquitatem, allaturus aequitatem. to. 8. 134. d
Ignem attulit, & gladium. to. 8. 200. g. h
Christus habuit duo bona, & nos duo mala. to. 10. 31. f
Christus quid sui nobis donauerit, & quid nostri acceperit. Ibidem. f. g
Christus uenit triste laticicare seculum. to. 10. 129. i
Christus deus, & aequalis patri.
Christum esse uerum deum. to. 1. 159. a. to. 3. 80. i. & 255. k. to. 6. 28. i. & seq.
Christus dei imago, & similitudo. to. 1. 20. d. c. & 244. h. tomo 3. 48. k. tomo 4. 335. l. & 346. a
Christus deus immensus, quomodo claudi potuerit utero uirginis: & plura de incarnatione Christi. tomo 2. 2. c. & sequen. tomo 6. 146. i
In Christo diuinitatis plenitudo corporaliter, quomodo intelligendum. tomo 2. 85. d. e to. 3. 226. f. & 353. i
Christi diuinitas. to. 3. 75. h
In Christo duae naturae, & una persona. Ibidem. i
Christus aeternus deus, ex uirgine natus. to. 3. 65. b
Christus non creatura, sed creator. to. 1. 196. m. & seq.
Christus figura substantiae patris. to. 4. 335. a
M 3 Oculo

INDEX

Oculo humano non cernitur christus. to. 9.
97. l
christus hoc est, quod deus pater. tomo. 10.
44. c. d
christus vnus substantiæ cum patre: & quid
dictum sit vnus substantiæ. Ibidem
christus unum cum patre. to. 10. 51. b
christus est super omnia deus benedictus. to.
10. 125. c
christus est æqualis patri. Ibidem, d
christus Iesus heri & hodie, &c. exponitur. to.
10. 128. i
Deus erat in Christo, &c. exponitur. tomo. 10.
188. f. g
christus creatura minor patre
Minor patre christus. to. 2. 4. f. tomo. 4. 342. R.
343. l
christus quomodo creatura. to. 2. 82. k. l
Subiectio christi, est traditio regni. tomo. 4.
309. c
christus etiam minor parentibus. to. 9. 95. f
christus reliquerat patrem, quem secum habe
bat. to. 9. 108. i
christus, secundum carnem, minor spiritu san
cto. to. 10. 11. e
christus æqualis patri, & minor patre. to. 10.
47. i. k. & seq. & 142. b
christus, secundum quod homo, minor est patre:
& quæ sunt creaturæ, tolerat. to. 10. 125. d. e
christus incepit esse in eo quo minor est pa
tre. to. 10. 131. h
christus, secundum humanitatem, est inæqua
lis patri: secundum diuinitatem vero, est il
li æqualis. to. 10. 142. d. e
christus est inæqualis patri in vna parte, & in
altera æqualis. Ibidem. g. h
Tradita omnia christo à patre. tomo. 10.
143. i
christus, diuersis rationibus, minor & æqualis
est patri. to. 10. 214. f
christus deus, æternus, & vni
cus dei filius
christus, filius dei natus, non factus. tomo. 1.
209. g
christi incarnatio, & amplitudo regni eius. to.
2. 45. h. & sequen.
christus non factus, nec creatus. tomo. 3. 80.
1. k
christus quomodo prædestinatus filius dei.
to. 4. 417. l. & seq. to. 7. 407. e. f. & 417. l. to.
9. 109. l. m
christum daemones confessi. to. 6. 12. a. b
christus verus & dei & hominis filius. Eodem
69. a. & c. & 72. d. e. & 213. b. c

christus de patre natus, sine tēporis die, de ma
tre vero est natus hodie. to. 10. 31. i
christus est vnicus filius patri, & nobis vnicus
saluator. to. 10. 187. f. i
christus est vnus, idemq. communis filius dei
& Mariæ. to. 10. 215. k
christo diuinitatem falso tribuisse apostolos,
error. to. 1. 21. c
christus deus & homo.
christus vnus, Ecclesia, deus, homo. tomo. 7.
219. b. c
christus & deus & homo. to. 1. 237. m. tomo. 4.
81. g. h. & seq. & 235. g. h. to. 3. 48. l. & 54.
m. & seq. & 354. l
christus deus & homo, vna persona. to. 2. 80. j
k. 137. k. & seq. to. 3. 139. h. to. 6. 213. a. &
seq. & 232. i. k. & 37. m. 51. b. 91. g. & 95. f
christi hypostasis, quæ cōplectatur. to. 2. 117.
R. to. 4. 343. d. & to. 6. 18. f. in fine, & seq. &
213. e. f
De eodem christo diuersa prædicantur, ob
uerfas naturas hypostaseos. to. 3. 84. h. & 54.
l. m. & seq. & 75. h. i. & sequen.
christus factus est particeps mortalitatis
stræ, vt nos particeps faceret diuinitatis
to. 5. 340. f
Quod verus homo, uerus deus erat, in nullo
fallax, in nullo falsus: quia ubiq. verax, ubiq.
que veritas. to. 8. 135. l. in fine, & m
christus, non homo tantum, sed & deus: quia
deus ante carnē, deus in carne, deus cum car
ne. Ibidem. 141. l
christus sic homo erat, vt & deus esset. tomo. 4.
183. e
christus noster est, & patris. Eodem. 50. h
quod fuit recens homo, sed sempiternus
deus. to. 8. 29. d
In christo aliud apparebat, aliud latebat: cur
batur æger homo per id quod videri pote
rat, vt postea capax fieret visioni eius quæ
latendo differebatur, non negando auferre
batur. Ibidem. 42. o. m
christus se non demonstrauit in terra, sed de
monstrauit solam carnem suam. to. 8. 104. g
Quod habuit verū corpus mortale. to. 8. 84. f
circa finem.
christus duplicis naturæ, vna æqualis patri,
altera minor. to. 9. 95. f
christi humanitas, quomodo cogitanda dicitur
tas item. to. 9. 65. d. e
christus, in quantum homo, apparebat, particeps
tur. to. 9. 119. j
christus æternus in diuinitate, & temporalis
in carne. to. 9. 127. i
christus

IN DIVVM AVGVSTINVM.

christus in quantum homo, pro nobis exorat
patrem: in quantum deus, nos exaudit oran
tes. to. 9. 108. b
christus æternus, temporalis factus est, vt nos
temporales faceret æternos. to. 9. 127. f. g
christus assumpsit quod non erat, non amisit
quod erat. to. 9. 237. c
christus quomodo simul in maiestate dei, &
paupertate hominis. to. 10. 7. i
christus, firmitatem suam cum infirmitate fi
delium, commutauit. to. 10. 14. i. in fine.
christus, in tribus simul dicitur christus & sin
gulis deitate, humanitate, & anima rationa
li. to. 10. 47. l
Et ibidem, singulorum trium specialia.
Deus, & humanitas filij assumpta, vnus chris
tus. tomo. 10. 47. l
In Christo vna persona, & duæ substantiæ, id
est, naturæ non confusæ, sed vnitæ. Eodem.
48. a
christus, deus & homo. tomo. 10. 108. h. & 109. d
christus inuisibilis deus, factus est visibilis ho
mo. to. 10. 126. k
Licet Christus infirma pro infirmis pertule
rit, non tamen maiestate aut potentia minu
tus est. to. 10. 128. d
christus deus factus est homo, vt homo fieret
deus. Ibidem. h
christi deitas non minoratur, cum infirmitas
assumitur. to. 10. 129. g
christus suscepit hominem in se, vt deum susci
piamus in nobis. Eodem. 130. d
christus non confusione naturæ factus est ho
mo, sed vnitate personæ. to. 10. 131. f. g
christus accepit quod ipse non erat, non amit
tendo quod erat. Ibidem. h
christus iacebat in pannis, qui regnabat in cœ
lis. to. 10. 133. m
christus manens apud patrem in diuinitate, su
cepit nostram infirmitatem in humanita
te. Eodem. 134. e
christus inter homines homo, offerens homi
nem videntibus, deum seruans credentibus.
Ibidem. f
christus est patris reuelator, & matris creator.
Ibidem. h
christus occultabat quod erat, & demonstra
bat quod factus erat. Eodem. 135. a
Esse cepit Christus homo, & non desinit ef
se deus. to. 10. 141. k. & seq.
christus secundum quod homo occisus est &
non secundum quod deus. tomo. 10. 187. i.
K. & 191. c
Duplex est in Christo substantia. tomo. 10.

214. a
De Christo secundum quod deus, & secundum
quod homo. to. 10. 224. l
christus pro Iudæis orauit in homine, qui ex
audiuit cum patre. to. 10. 256. d
Errores circa diuinitatem & hu
manitatem Christi.
Christum virum fuisse sapientissimum, Paga
ni fatentur, sed deum negant. to. 1. 22. d. to.
4. 38. f. & sequen.
christum phantasma putarunt Manichæi. to.
2. 102. l. to. 4. 111. m. to. 6. 7. m
christum negans esse Christum, non magis ne
gat, quam si se negaret esse Christianum.
to. 9. 115. c
christus non phantasma. tomo. 3. 65. b. tomo. 4.
111. m
christus commenticius Manichæorum. to. 6.
69. c
christum hominem negantes. to. 9. 90. c. d
Errores hæreticorum de Christo tomo. 9.
212. k. l
Hæreticus dicit Christum solum fuisse spiri
tum: fidelis, spiritum & carnem. tomo. 10.
201. c. d
Et ibi errores de humanitate vera Chri
sti. b. c
Error quorundam confundentium humanita
tem & diuinitatem Christi. to. 10. 222. m,
& sequen.
christi humanitas, corpus, mens,
spiritus, anima.
christus num recte dicatur homo dominicus.
to. 1. 17. f
Vide homo.
christus quomodo creatura. to. 2. 82. k. to. 3.
47. i. k. & 78. b
Et q. aliunde quam de genere Adæ, potuerit
deus hominem suscipere. Ibidem
christi anima, vnde sit. tomo. 2. 134. g. tomo. 3.
215. d
Gratiæ indicium christi humanitas. tomo. 3.
54. a. b
christi corpus anima, spiritus, siue mens. to. 3.
47. a. & 255. k. l. to. 6. 214. f. g
christi humanitas. to. 3. 70. R. & 75. g. h. & l.
m. & 355. a. b
cur deus factus homo, & passus. tomo. 3. 254.
c. d
christum corpus induisse verum. Ibidem. R. l
christum non solum habuisse corpus hominis.
Ibidem. k. & fo. seq. b
christi corpus non fuisse imaginarium. to. 3.
255. c. to. 4. 185. f
M 4 christi

INDEX

Christi corpus semper mansisse eodem. tom. 3.
256. f
Idemque sublatum in cœlum. ibid. g
christus homo. to. 3. 355. b
christus quare in homine apparuerit, & spiri-
tus sanctus in columba. tom. 4. 189. l
Inter Christum hominem, & ceteros homi-
nes, discrimen. to. 4. 199. b, in princ.
christus totum hominem assumpit. tomo 5.
89. a
christus quomodo homo. to. 5. 93. e
christus nihil minus, sed plus quam ceteri ho-
mines habuit: & quid. to. 8. 49. a
christus omnia habuit, quæ hominis sunt, præ-
ter peccatum. ibidem, b
christus quomodo cilicio indutus. tomo 8.
84. d, e
Quod suscepit duo quæ noueramus, ut osten-
deret nobis quod non noueramus. ibidem,
247. a
In Christo non sola caro erat, sed & caro, &
anima, & verbum. to. 8. 310. d, e
christus, secundum humanitatem, accepit po-
testatem in cœlo, & in terra. to. 9. 143. d
Morienti salutare est de Christi humanitate
loqui. to. 9. 208. g
christus Lazarum fleuit, veram ostendens hu-
manitatem. to. 9. 210. e
christus quare in carnem venit, & nasci homo
dignatus est. to. 10. 27. m
Homo, Christus Iesus. to. 10. 28. g
Homo Christus, nostræ naturæ. Eod. 63. i
In Christi corpore, tota vita nostra consistit.
tom. 10. 123. d
christus ut videretur nobiscum, hominem vi-
sibilem se fecit. to. 10. 126. m
christus, cessantibus naturæ legibus, nouus ho-
mo in nouam vitam solo deo operante per-
ficitur. to. 10. 127. c
Naturæ iura per Christum mutantur, in ho-
mine. to. 10. 128. i
christus hominem induit, ut hominem doce-
ret. to. 10. 188. f, g
christus verus homo factus, omnes angustias
pertulit humanas. to. 10. 192. g
christus factus est quod fecit, ne perierit quod
fecit. to. 10. 202. a
Christi caro. to. 3. 71. e
Christi carnis excellentia. to. 3. 71. e
christus verbo & carne commixtus. to. 3. 101.
1, & 104. k
christi caro ex iustis & peccatoribus originem
ducit. to. 4. 46. k, & 91. m
christus quomodo carnem acceperit, in carnē

non mutatus. to. 4. 126. m
Quare Christus post tot tempora tandem in
carne apparuerit. to. 7. 405. k
christus quomodo in similitudine carnis pec-
cati. to. 7. 294. c, & 355. d
Quod particeps factus est infirmitatis nostræ,
non iniquitatis. to. 8. 194. l, m
Quomodo legitur habere peccata & delicta,
qui peccatum non fecit. to. 8. 35. l, & 103.
christus, in quo non erat peccatum, venie-
re peccatum quod non fecisset, si fuisset
in peccato. to. 9. 130. l
christus similitudo erat carnis peccati, non
peccati. tom. 10. 40. k, & seq.
confiteri Christum in carne venisse. tom. 10.
89. a, b, & seq.
christi caro, deitas, & crux. to. 10. 124. j
christus nobiscum venit carnis infirmitate, &
non iniquitate. to. 10. 129. a
Hæretici omnes negant Christum in carne
venisse. to. 10. 89. a
Item Pagani, Iudæi, mali Christiani. ibidem
christum contemnebat Porphy. negans esse
Deum, propter carnem, crucem, & humilitatem
di: propter quæ non cognouit ipsum. to. 10.
88. l, & seq.
Christi conceptio.
Christi humanitas, gratiæ iudici. to. 3. 54. a, b
christus quomodo conceptus de spiritu sancto
ibidem, c, d
Et non filius spiritus sancti. ibidem, & 344. m
christus natus de spiritu sancto. to. 3. 54. l, m
& fo. seq. c
christus quomodo & in vtero matris fuerit, &
in cœlis. to. 4. 189. a
christus erat simul totus in cœlo, & totus in
virginis vtero. to. 9. 183. j
Mysteria incarnationis Christi. to. 9. 241. a
Mirabilia incarnationis Christi. tomo 9.
247. b
Virgo fide concepit Christum, & non libidine.
to. 10. 8. a
conceptio duplex. to. 10. 21. c, & sequen.
Quare Christus de femina sine viro. tomo
10. 35. d
Vtrum Christus, ante virginis conceptionem,
tom. 10. 63. k
christus non de substantia spiritus sancti, sed de
potentia conceptus est. tom. 10. 127.
christus, qui terra, mari, & cœlo non capit,
intra vnius corpusculi membra recipitur.
to. 10. 127. c, d
In Christi conceptione, maritus est sermo, &
vxo

IN DIVVM AVGVSTINVM.

vxo auricula. to. 10. 129. i
Nulla potuit fieri grauedo virgini christum
concipti, nulla tristitia parturienti. ibi-
dem
christus post matrem, de matre factus est, ante
omnia de patre non factus est. eodem.
130. a
Modus conceptionis Christi, & ordo. to. 10.
130. i, & l
conceptionis Christi, solus auctor est spiritus
sanctus. to. 10. 215. i
christus qua die conceptus est in vtero virgi-
nis, in ipsa resurrexit ab inferis. tomo 10.
133. b
christus conceptus est in æquinoctio verno,
& natus est in æquinoctio hyberno. ibi-
dem
christus sine peccato concipi voluit. tom. 10.
145. f
conceptionis Christi, & Ioannis comparatio.
to. 10. 265. k
Maria virgo credidit, & concepit. tomo 10.
318. f
Christi natiuitas.
Christi generatio duplex. to. 4. 135. b, to. 9. 24. f
Vtraque christi natiuitas, incomprehensibilis
est. to. 9. 247. a
christus solus natus est ex virgine. tomo 2.
136. l
Verbum, quomodo caro factum. to. 2. 137. i,
k, & 199. f, & to. 3. 4. f, & 54. l
christi natiuitas. tom. 3. 47. i, & seq. & 55. c, &
249. d, tom. 6. 18. f, g
christus cur ex virgine natus. tomo 3. 139. i,
& sequen.
christi natiuitas incontaminata. to. 3. 255. k,
l, to. 6. 185. k, l
christus quare de femina natus sit. tomo 4.
185. e
christus natus est tempore Augusti Cæsaris.
tom. 5. 29. c
christus per Mariam homo est factus. tom. 5.
165. i
christi, de patre, natiuitati initium à tempore
dantes hæretici. to. 6. 9. e, & 212. c
christi conceptio, & natiuitas spiritalis. to. 6.
151. c, & 262. k, l
Aliter christus, aliter nos nascimur. tomo 7.
230. h
christus cur infans natus est, secus atq; Adam.
to. 7. 223. b
Mirabilia natalis christi. to. 9. 24. c
Mysteria natiuitatis christi. tomo 9. 24. f, &
244. i, k

christus natus est ex Mariæ virgine. tomo 9.
247. a
christi humana natiuitas, humilis & excelsa
fuit. to. 9. 239. c
christus, non nolens, in tempore natus est.
ibidem, e
Quomodo christus natus est de virgine. to. 9.
241. l, & 244. i, k
christus factus de femina, sine viro. tomo 10.
35. d
Scriptura vtrunque dicit: christum ex virgi-
ne, & muliere natum. to. 10. 52. d
christus mirabiliter procreatus est. tomo 10.
126. l
christus ea veritate carnis, qua nos, natus est,
non tamen eo quo nos more conceptus, &
natus est. ibidem
christus ex virgine conceptus, & natus, sua na-
tiuitate coniugia non damnauit. ibi-
dem, m
christus procedit ex Mariæ vtero. tomo 10.
127. f
christus quare natus. eodem. 128. a, b
christus prælegit ciuitatem, vterum, & diem
in qua nasceretur. to. 10. 128. k
christi pulchritudo, vbique patebat in natiuita-
te sua. ibidem, m
christus quare ex virgine carnem suscepit.
to. 10. 130. m, & seq.
Natus est christus, non sibi, sed nobis. tom. 10.
133. k
christus, quia vnigenitus, fratres non habet,
omnes tamen dignatus est vocare fratres.
tom. 10. 134. g, h
christi prærogatiua in incarnatione, & nati-
uitate. ibidem, h
christus nascendo nobis aduenit, nobis viuendo
militauit, nobis militando confluxit. to.
10. 135. h
christus nascens, accepit virtutem Damasci, &
& spolia Samariæ. to. 10. 137. b
christi & Adæ ortus diuersus. tomo 10.
165. a
christi natiuitas, & egestas. to. 10. 202. b
christus non sibi, sed nobis natus, sicut non si-
bi, sed nobis passus. to. 10. 216. b
christus natus est de spiritu sancto, & Maria
Virgine. to. 9. 239. b
christum matrem habuisse, à quibusdam nega-
tur. to. 2. 42. m, & seq.
Christi infantia.
christi pueritia. to. 4. 135. e, f
christi infantia, caruit ignorantia. tomo 7.
231. g
Præf.

INDEX

Præsepium fuit primum christi cunabulum. to. 10. 127. l.
Pannis christi infantiae, facta sunt emplastra naturae. to. 10. 132. l.
In præsepi christus dignatus est poni: & quare. ibid. b.
christus in cunabulis manifestatus est iis qui propè, & iis qui longe. to. 10. 136. e.
Pastores angelo nunciante, magi stella demonstrante, ad christum perducti sunt. ibidem, g.
Iudei, de civitate natiuitatis christi interrogati, dicunt Bethlehem. to. 10. 136. d.
Oblatio Christi Simeoni. to. 10. 128. k, l.
christus adhuc in manibus matris portabatur, & iam dominus orbis agnoscebatur. ibidem, l, m.
Qui christum humilem adorauerunt, inuenerunt excelsum. eodem. 129. a.
christus inimicitias Herodis fugiens, portantibus parentibus Aegyptum petiit. to. 10. 137. c.
christi a magis visitati, & Salomonis à regina visitati differentia. to. 10. 138. d.
christus duodecim annorum, remansit in templo. to. 10. 316. l.
Christi parentes, & cuius filius sit.
christus quare se toties filium hominis appellat. to. 2. 176. h, i, & to. 4. 134. c.
christi anima, non ex traduce Adam. to. 3. 216. g.
christus quomodo fuerit in lumbis Abraham. ibidem, h, i, & seq.
christus ex utroque genere, & regum, & sacerdotum. to. 4. 135. d, e.
christus semen Abraham. to. 4. 433. i.
christus, quomodo sit filius David, dominus item. to. 4. 159. l, m, & 417. i, k, & 426. l, m.
christus, quare dicatur filius David. to. 4. 305. i.
christus vnigenitus, & primogenitus quomodo. to. 6. 171. g, h.
christus natus est de semine Sem, filij Noe. to. 5. 142. i.
christus intelligitur per David, de cuius semine carnem assumpsit. to. 5. 163. b, & sequent.
christus dicitur filius ingenuorum, to. 5. 167. a.
christus factus est filius hominis, vt filios hominum faceret filios Dei. to. 5. 219. b.
christus cur de bonis, & malis nasci voluerit. to. 6. 237. g, h.
christus, radix Iesse. to. 7. 167. b.

christus filius synagogæ. to. 8. 133. i.
Quod cæci, confitendo christum filium David, illuminari meruerunt. eodem. 420. i.
christus interrogando Iudæos, quomodo sit filius David, non se negauit filium, sed mendum, quo id fieret, inquisiuit.
Quomodo sit filius David, & dominus, testimoniis scripturarum declaratur. ibidem, f, & 75. d, e.
Quomodo in eo quod sit filius David, etiam factus est dominus David: exemplo ostenditur. to. 8. 421. g.
Christus secundum carnem filius est David, secundum diuinitatem creator est David. Ibidem, b, & 551. k.
Quare filius sit David. to. 8. 183. i.
Qui dicit Christum non esse filium David, tradidit Euangelio. to. 8. 420. i.
Generationes à Christo vsque ad Adā, septingintaseptem, & e conuerso. to. 10. 134. d.
Christus, filius David. to. 10. 18. k.
Christi generatio sic erat: exponitur to. 10. 48. c.
Christus, & filius dei, & filius hominis, to. 10. 71. c.
Tu es Christus filius dei viui, &c. exponitur to. 10. 88. l.
Christus patrem habet in cælis, & matrem in terris. to. 10. 133. i.
Iudæi dicebant Christum esse suum, quem diuini occiderunt. to. 10. 129. j.
Christus generationem suam temporalem cit hominibus utrunque enarrandam. to. 10. 124. b.
Iudæi adhuc sperant Christum ex David venturum. to. 10. 242. j.
De Christi parentibus. to. 10. 316. l.
Christus parentibus subditus erat, & non filium parenti matri. to. 10. 317. b.
Vita, doctrina, miracula.
Christi vita epilogata. to. 1. 237. m.
In his quæ Christus interpretatus est, non esse liberam hominum diuinationem. to. 2. 62. c.
Christi doctrina per totum orbem confirmata. to. 1. 205. a.
Fatigatum fuisse Christum ex itinere, quid est. to. 9. 29. i. to. 10. 174. b, c.
Christus propter nos egere voluit, vt haberemus vbi seminaremus. to. 9. 202. c, d.
Quid Christus pro nobis fecerit. to. 9. 239. b, c.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

christus suscepit mala nostra, vt nobis tribueret bona sua. to. 10. 185. k.
christi vita tota cum labore fuit. to. 10. 293. m, & sequenti.
christus baptizatur à Ioanne. to. 3. 56. a, & 249. k.
christus, quare baptizatur. to. 8. 334. d.
Ioannes non dubitauit de Christo. to. 4. 306. d. & sequenti.
christus mundus ablui voluit, vt ablueret imundos. to. 10. 135. m.
christus propter humilitatem, & non propter iniquitatem baptizari voluit. to. 10. 266. k.
christus, an baptizauerit, to. 2. 152. a.
christi tentatio, & ieiunium. to. 3. 253. a.
christi miracula recensentur. Ibidem, c.
christi tentatio, nostra eruditio. to. 3. 348. m, to. 8. 41. c, & 332. c.
christus quando voluit tentari à Satana, nos transfigurauit in se. Ibidem. 202. c.
christi ieiunium, & sitis, spiritaliter, to. 8. 241. l.
christus tentatus trifariam. to. 9. 127. m.
christus quadraginta diebus & noctibus ieiunauit. to. 10. 159. b.
christus, post quadraginta dierum ieiunium, de diabolo triumphauit. to. 10. 158. l.
christus, per abstinentiam, quæ Adam amisit, reparauit. to. 10. 165. m.
ieiunauit Christus, & quare. Ibidem.
christus ideo dicebat, Non sum missus, nisi ad oues domus Israel, quia ibi solum corporali ter apparuit. to. 9. 75. a.
christus, quomodo Iudæis cognitus. to. 10. 164. b, & sequenti, copiose.
christus suam præsentiam solis Iudæis exhibuit. Ibidem.
Non magna felicitas homini Christi præsentia corporali, si non habiter in pectore. to. 10. 5. a.
Et ibidem de hoc exempla. a, b.
christus differenter egit cum hominibus to. 10. 6. i.
christus non contempsit secularia hominum instituta. to. 10. 142. m.
christus non dedignatus est hominum conuersationem. Ibidem.
christus quomodo tributum soluerit, & mortem. to. 10. 61. g.
christus variis in responsis, to. 4. 314. i.
christi interrogationes, quomodo accipiendæ. to. 6. 196. m, & seq.
christus aliquando secundum sensum hominum loquebatur. to. 10. 36. a.

Et ibi quomodo ad captum nostrum se submisserit. Ibidem. a, b.
christus sæpe vsus est præterito tempore pro futuro. to. 9. 110. b, c, & g, & 111. g.
Loquitur aliquando Christus vt deus, aliquando vt homo. to. 10. 125. b, c.
christus ad nostram doctrinam responderet, & interrogaret. to. 9. 116. d.
christus, in adultera, interrogatores interrogauit, & iudices iudicauit. to. 10. 175. c.
christus Phariseum obiurgando, ei pepercit. to. 10. 27. c.
christus in quo dæmones eiicit, to. 10. 11. l.
Si christus potuit super fluctus maris ambulare, potuit ianuis clausis coenaculum intrare. to. 10. 208. e.
christum ascendisse ad diem festum quasi in occulto, quid significet. to. 9. 52. l, m.
christus, quare se absconderit à iudæis, tum lapidare vellent. to. 9. 70. g, h.
christus, quare quaeritur. to. 10. 71. m.
christus, quare orat. to. 8. 48. h, i.
christus orat pro fidelibus, vt vbi est, illi sint secum. to. 9. 113. l, m.
christus orauit pro apostolis credentibus, & pro omnibus per eos credituris, to. 9. 111. m. & sequentibus.
christi patientia. to. 10. 146. k.
christus vbi non respondebat, sicut ouis fletabat: vbi autem respondebat, sicut pastor docebat. to. 9. 117. c.
christus quando siluit, & quando non siliebat. to. 10. 106. c, d, & g, h.
christus orauit pro persecutoribus suis. to. 10. 244. m.
christus vna voce prostrauit Saulum, & erexit Paulum. to. 10. 163. m.
christus reliquit patrem & matrem, vt adharet vxori Ecclesiae, to. 3. 154. c. to. 6. 83. h, & 8. 134. a, to. 9. 19. f.
Euangelio demonstrauit Christus initia viarum & operum dei. to. 10. 48. b.
christus fecit miracula multa, to. 5. 182. i.
christi primum miraculum. to. 6. 19. g.
Miracula Christi calumniantes, prophetias de ipso intelligere non possunt, to. 9. 60. b.
christum multa dixisse & fecisse, quæ scripta non sunt. to. 9. 77. d.
christi facta, & facta, & signa sunt. Ibidem.
Miracula christi. to. 9. 242. c.
Christus talia opera faciebat, per assumptum hominem, vt ex ipsorum claritate patris & filij

I N D E X

& filij diuinitas agnosceretur. to. 10. 126. m
christus miracula sua corporaliter & spiritaliter operatus est. to. 10. 179. g
Libros de Christo scribendos mundum nō capere, hyperbolicum est. to. 9. 124. a
christus ipse nihil scripsit. to. 1. 22. d, to. 4. 127. d, & sequentibus.
christum scripsisse magica, quidam fingunt. to. 4. 127. d
christum ex libris Platonis profecisse, cōmentum Platoniorum. tomo. 2. 39. g. tomo. 3. 9. d
christum laudant, & dæmones, & Pagani. to. 4. 129. f
christo cesserunt dij, qui loui cedere noluerunt. to. 5. 37. d
Pagani in Christi laude falluntur, tomo. 9. 106. m
Christi affectiones, infirmitas, mortalitas, paupertas, deformitas, & horum opposita.
Motus, Christus suscepit. to. 5. 123. b
Quomodo Christus assumpsit passiones & affectiones nostras, in incarnatione. Ibidem
christi infirmitas. to. 8. 194. k, l
christi infirmitas, & fortitudo. tomo. 9. 29. g, h
Vide, Incarnatio.
christus quare suscepit infirmitatem naturę. to. 10. 17. g
christus naturę humanę suscepit infirmitates. to. 10. 126. R
christus dominus, visitauit seruos suos per infirmitatem. to. 10. 129. c
Humiliata est Christi virtus, vt pietas augeretur. to. 10. 130. f
christus, quasi nullius virtutis, contemptus est in terra. to. 10. 243. c, d
christus mortalibus natus est mortalis. to. 10. 318. f
christus, quā pauper nasci voluerit. tomo. 4. 72. d
christus & diues & pauper. tomo. 10. 35. f, g, & 184. g
christus qui diuites facit, pauper efficitur. to. 10. 128. i
Exinanitio Christi. to. 10. 141. l
christus cum diues esset, factus est pauper. to. 10. 184. g, h
christus pauper fieri voluit, vt diuites pauperes haberent quibus darent. tomo. 9. 198. c, d
christus hospes voluit esse in terra, per quem facta est terra. to. 10. 201. l

christus sua paupertate nos ditauit, sua infirmitate nos sanauit, & sua morte nos viuificauit. to. 10. 244. f
christus diues, propter nos pauper factus est, vt nos ditaret. to. 10. 133. g, & sequentibus.
Quomodo Christus dicitur speciosus forma, & deformis. to. 9. 139. c, d
Iudæis Christus sordidus, & sine decore. to. 10. 43. c, f
Qui amata suę Ecclesię decorus. Ibidem
Deformitas & speciositas Christi. tomo. 10. 86. d, e
Deformitas Christi, pulchritudo nostra. Ibidem, c
christus sine specie & decore. tomo. 10. 111. k, l
christus vbique pulcher. to. 10. 128. f
In Christo nobis maxima humilitas commendatur: viam nobis fecit per humilitatem, quia per superbiam recesseramus a deo. to. 8. 74. a
christi humilitas. to. 9. 109. m
Veritas, iustitia, & mansuetudo in Christo. to. 10. 39. k, l
christus, quantum mitis & humilis fuit. to. 10. 261. h, i
causa humilitatis Christi, quæ. tomo. 10. 109. m
Dominatio Christi ad omnes extenditur, humilitas vero ad quosdam tm̃. tomo. 9. 280. a
christus non minus fuit potens & sapiens in formando, q̃ in formando. tomo. 10. 273. a
Per Christum omnia. to. 10. 66. g, h
christus vnus iustificat. to. 7. 214. f, & sequentibus.
Solutus Christus verē iustus. to. 7. 221. f
In Christo omnes thesauri scientiæ & sapientiæ sunt reconditi. to. 4. 316. m
christus quomodo nesciat diem nouissimum. to. 8. 9. l, & 90. c
christus singulis diuersus efficitur, prout indiget is qui operatur. tomo. 10. 177. d
Eget Christus, quando eget pauper. tomo. 10. 248. i
De illis omnibus vide supra, Christi infirmitas.
Passio, mors, sepultura.
Christus, qua ratione hominem liberauit. to. 227. a, & sequentibus.
christus quomodo in sacramento quotidie immolatur. to. 2. 28. d
christus pro nobis semel immolatus est, & quotidie a nobis in sacramento immolatur. Ibidem, & to. 8. 276. l

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

christi passio, precium mundi. tomo. 2. 224. b, & 232. e
christus patitur in membris suis. to. 176. e, to. 8. 720. d, & 324. l, m
christum passum esse anno quadragesimo sexto, quidam putarunt. to. 3. 12. d, e
christi passio, mors, & sepultura. tomo. 3. 47. d
crux, sepultura, resurrectio, ascensio Christi, quomodo ad nos pertineant. tomo. 3. 56. f
christus passus & mortuus, bona voluntate patris. to. 3. 62. d
christus mortem gustauit, & deglutit. to. 3. 70. b
christi passio, & mors spontanea. tomo. 3. 101. k, to. 4. 209. a
christus, perfectissima victima. to. 3. 101. d
Per passionem & mortem christi, cur deus liberauit hominem, & non aliter. to. 3. 137. b, c
Et cur deus factus homo & passus. tomo. 3. 254. c
christum filium dei, passione non fuisse mutatum. to. 3. 255. e
christi sudor, quid adumbret. to. 3. 348. f
christi mors indebita, liberauit obnoxios mortis. to. 3. 138. l, & 354. b
christum crucifixum scire, quid sit. tomo. 4. 21. d
christi mors, & gloria prædicta. tomo. 4. 132. i, & sequentibus.
christi passio, secundum quatuor Euāgelistas. to. 4. 170. b
christus pro omnibus mortuus est. tomo. 4. 314. f, g
christus crucem portauit, vt Isaac portauit ligna ad victimæ locum. tomo. 5. 153. k
christus spinis coronatus, figuratur per arietem harentem cornibus inter vepres, immolatum ab Abraham. Ibidem, l
In Christo impleta credimus, impleta cernimus, impleta confidimus. Et præmittit de caeremonijs Iudæorum, & templo, & alijs quæ per Christum impleta figurabantur. to. 5. 64. m
christus passus est octauo calendas aprilis, quo etiam annuncius fuit. tomo. 5. 186. a
christus habuit potestatem moriendi, non necessitatem, licet habuerit corpus animale. to. 5. 118. e
christum occidentium peccata, lota sunt in baptismo eorum. to. 5. 113. i
christi crucifixio prædicta. to. 6. 27. c
christus quomodo maledictus. tomo. 6. 66. d, & 94. m, & sequentibus copiose.
christus voluntarie passus. to. 6. 185. m, & sequentibus.

to. 9. 21. k, l
christum pro peccatis nostris mortuum. to. 7. 218. i, k
christus cur mori voluerit. to. 7. 232. a
christus semel mortuus est. to. 8. 34. g
christus patitur in nobis. to. 8. 210. b, c, tomo. 9. 41. b
christi passiones non in solo christo, imò passiones Christi, non nisi in Christo. tomo. 8. 204. f
christus in nobis moritur, & resurgit. tomo. 8. 210. d, e
christus soluit templum suum. eodem 227. a, b
christus, granum tritici, mortuum & multiplicatum. to. 8. 245. h, to. 9. 81. e
christus de torrente huius seculi bibit. to. 8. 190. d, & 481. h, i
christum non fuisse sub fati necessitate. tomo. 9. 55. e, & 62. g, h
christus quomodo posuerit animam suam. to. 9. 75. c, & sequentibus.
christum occidere volunt Iudæi, gentiles videre. to. 9. 81. d
christi passio præcedit glorificationem. Ibidem
christi perturbatio, quid nobis significarit. to. 9. 87. m, & sequentibus.
christus, quare crucifixus. to. 9. 104. h, i
Passionis christi commemoratio. to. 9. 151. m, & sequentibus.
christus sub Pontio Pilato crucifixus est. to. 9. 245. a, b
Procuratio mortis Christi, p̃ Iudæos. Ibidem, b, c
christus a Iudæis occiditur, vt gentes redimantur. Ibidem, c
christus in morte orauit pro crucifigentibus eum. to. 9. 131. i, to. 10. 194. b, c, & 256. d, e
christus, quando voluit, omnia consummauit in cruce. to. 9. 119. c
christi mortis vera testimonia. Ibidem, e, & 247. h
christi poenę, in passione. to. 9. 117. a
Tormentorum genera in passione christi. to. 9. 247. g
christi morte, non meritum nostrum, sed misericordia eius commendatur. to. 9. 113. f
christi sanguis fusus est, in remissionem etiam peccati quo fusus est. to. 9. 101. b
Quare oportuit Christum pati, & resurgere. to. 9. 126. k
Mors Christi, pro nobis, omnibus alijs beneficijs præstat. to. 9. 163. c
christus morte sua factus est lapis offensionis, resurrectione vero sua mons magnus. to. 9. 223. e, f
Christus

IN D E X

Christus ostendit nobis in cruce, quid tolerare, in resurrectione quid sperare debeamus. to. 9. 239.f
Christi mors carnalibus est lac, spiritualibus cibus. to. 9. 104.g,h,& seq.
Mors Christi, & vita nostra, unde. tomo 10. 54.f,g
Tempore passionis Christi, nihil ignominiosius morte crucis. to. 10. 18.c
Dominus cautionem, quam diabolus habebat contra nos, crucifixit. to. 10. 25.i,k
Christus quare esurierit, defecerit, vulnerari se passus sit, denique cur mortuus sit. to. 10. 35.d,e
Mors Christi, nostra redemptio. to. 10. 40.i
Solus Christus sine peccato inuentus est, & tamen pro peccato mori voluit. to. 10. 149.h,j,& seq.
Christus impios amavit, & pro impijs mortuus est. to. 10. 46.K
Seuire in Christum. to. 10. 49.m
Communio passionum Christi. tomo 10. 74.b,& seq. copiose.
Christi mors & sepultura. to. 10. 111.m, & sequentibus.
Christum hora sexta crucifixum, & hora tertia, quomodo accipiendum. to. 8. 141.m, to. 9. 117.h
Christus, quicquid passus est, hoc pro salute nostra. to. 10. 126.k
Christus pro impijs mortuus est, exponitur. to. 10. 110.e,f
Presura Christi. to. 10. 142.k,l
Christi passio, exponitur. tomo 10. 146. K, & sequen.
Christus, quare occisus. Ibidem, l
Christus sine sanguinis sui effusione potuit genus humanum reformare. to. 10. 147.g
Christus iudicatus est, & vicit. tomo 10. 149.f,g
Christus crucifixus est in eo loco, in quo Adā iacebat sepultus. tomo 10. 162.c,d
Quod Adam iuste debebat, Christus iniuste mortem suscipiendo persoluit. tomo 10. 178.c
Christus operatus est ut fortis, passus ut infirmus. to. 10. 181.f
Tunica Christi, quæ non fuit diuisa, est charitas. to. 10. 182.i,k
Christus totum mundum redemit, qui plus de dit, quam totus mundus valeret. tomo 10. 185.i
Chlamyde coccinea, quare induatur Christus. Ibidem, l

Christus non passus est hostes suos vulnerari. to. 10. 186.l
Passio Christi, & eius resurrectio, quid nos doceant. to. 10. 187.l
Christus quare habuit manus extensas in cruce. Eodem 188.a
Traditus est Christus. to. 10. 88.a
Christus pro solo homine mortuus est, ex tamen quæ non senserunt, beneficium præstiterunt obsequium. tomo 10. 189.a
Comprehensio Christi à Iudæis. Ibidem, a
Christus in horto capitur. Ibidem, a
Christus pro seruorum maleficijs morte puni- tur. Ibidem, l
Christus ea sustulit, quæ maxime displicere ma- nant infirmitati. to. 10. 190.a
Christus accepit mortem de nostro, ut daret nobis vitam de suo. Eodem 190.a
Discipuli à magistro edocti, non potuerunt habere fidem latronis in cruce peditis. Ibidem, l
Christus ideo mortuus est, ut nos viuificaret, & resurrexit, ut nos suscitaret. to. 10. 191.a
Christus, quare crucifixus extra ciuitatem. to. 10. 193.a
Christus in cruce maximum operatus miracu- lum. Ibidem, l
Christus non necessitate, sed libera voluntate omnia tormenta, etiam ad mortem vigile sustinuit. to. 10. 194.a
Christus innocens affligitur, ut noxius liberetur. to. 10. 197.a
Christus pro peccato mori venit, sed peccatum non venit. to. 10. 198.a
Christus malum nostrum tulit, ut nobis bonum suum. Eodem 198.a
Si mors Christi pro nobis facta est, quanto magis vita eius. to. 10. 213.a
Quare Christus tale genus mortis elegerit. to. 215.l
In corpore humano nos Christi mors viuifica- uit, nos relurgendo crexit, nos ascendendo conlecravit. to. 10. 216.a
Christus, nec cruce, nec sepulchro, nec inferno deuinci potuit. Ibidem, l
Quare Christus noluit præcipitari, lapidari, aut capite truncari. Eodem 213.a
Quare Christus in patibulo se pati elegerit. Ibidem, l, & fo. seq. b,c
Simpla mors Christi, profuit duplici mortui- stræ. to. 10. 216.a
Quicquid generis tormentorum passus est Christus, pro contraria sananda nostra firmitate passus est. Ibidem, l
Christus mortuus est, ut peccatorum indolentiam

IN D I V V M A V G V S T I N V M.

gentiam largiretur. Ibidem 217.i,k
Iudæi Christum ridentes, caput mouebant, quod sanum non habebant. tomo 10. 256.d,e
Christus extra muros vrbs immolatus est ne credatur solum oblati pro Iudæis. to. 10. 193.b
In passione domini cœlestia & terrena turbantur. to. 10. 188.m
Mirabilia in morte Christi, gloriam patientis ostendebant. to. 10. 216.c
Precatio ad Christum. to. 9. 158.c, & seq.
Sepultura Christi.
Christus sepultus dicitur per synecdochen. to. 7. 360.b
Triduum mortis Christi. to. 2. 62.a, to. 3. 21.b, to. 4. 111.h,i, & 175.i,k
Christi sepulturæ mysterium. to. 3. 182.h,i
In morte Christi, anima erat in inferno, corpus in sepulchro, ipse vero in paradiso. to. 9. 113.m
Christi sepultura. to. 9. 245.d
Quid tres noctes sepulturæ Christi designet. Ibidem, d,e
Quare Christus vno die & duabus noctibus iacuit in sepulchro. to. 10. 216.c
Quare Christus sepultus est. Ibidem, d
Christi exanimis, vsque ad tertium diem mansit in sepulchro incorrupta. to. 10. 223.m
Errores circa passionem, & mortem Christi, Christi mortem euacuant Pelagiani. to. 2. 129.g
Christum digne fuisse passum pro iniquitatibus suis, & ideo ipsum deum non esse, dicit Porphyrius Apollinem deum interrogatum respondisse: & tamen deum Hebræorum maximum esse, ita ut ipsum etiam numina perhorrescant. to. 5. 195.c,f
Christum crucifixum negant Basilidiani, sed eius loco Simonem cyreneum. to. 6. 4.l
Item Simoniani. Ibidem, k
Item Manichæi. Eodem 185.m
Christi diuinitatem passibilem dicentes, hæretici. to. 6. 9.d
Christum non verè passum, nec verè mortuum, Manichæi fingunt. Ibidem 95.i
Christum passibilem natum è terra, qualis de- mentia Manichæorum. tomo 6. 117.m, & sequen.
Christum quotidie nasci, pati, ac mori dicunt Manichæi. to. 6. 186.f
Descensus ad inferos. l, & sequen.
Christus quomodo soluerit inferni dolores. to. 2. 132.b, & seq. to. 3. 233.l
Et quos inde liberavit. to. 2. 132.d, & seq.
Quando Christus sepultus est, ibi nec anima fuit. to. 10. 187.k
Christus apud inferos. to. 10. 196.l,m
Et quare descendit ad inferos. Ibidem, & 216.d,e
Christus inferis timorem & admirationem incussit. to. 10. 196.l,m, & seq.
Christus, facta præda in inferno, viuis exie de sepulchro. Ibidem 197.d
Error circa descensum Christi ad inferos.
Christo descendente ad inferos, omnes inde liberatos, hæretici æstimantes. to. 6. 9.d
Christi resurrectio.
Christi resurrectio, nihil hominis perire naturæ indicauit. to. 1. 237.a
Christus post resurrectionem quomodo à quibusdam, & non agnitus sit, & agnitus. to. 2. 87.k, & 92.a
Christus quomodo post tres dies dicatur resurrexisse. to. 3. 21.b,c, & 47.d, & 99.a, & 4. 255.g,h, to. 9. 245.d,e
Christi resurrectio, & ascensio. to. 3. 47.d,e
Christi resurrectio, sacramentum renouationis nostræ, & eius quæ in fine futura est euigilationis exemplum. to. 3. 100.l
Christi cibus post resurrectionem. to. 3. 250.l
Christi glorificatio. tomo 4. 196.i,k, to. 9. 87.d, & 88.m, & sequen.
Quod Christus post resurrectionem comedit & bibit, & etiam angeli, non alimentorum indigentia, sed ea potestate qua poterat. to. 5. 117.l,m, & 235.c
Christus, post resurrectionem manducauit cum discipulis suis, & quare. to. 5. 117.l,m, to. 10. 208.a
Christus non apparuit post resurrectionem discipulis in claritate corporis sui, quia hoc non sustinuerat humanus & infirmus aspectus. tomo 5. 235.c
Christi resurrectio prædicta. to. 6. 17.g,h
Christum resurrexisse, propria fides est christianorum. to. 6. 106.m
Christi resurrectionem tota trinitas operata. to. 6. 215.f,g
Cur solus Christus resurrexit. to. 7. 232.b
Christi resurrectio, mane. to. 8. 198.k
Christi potentia maxime apparuit in resurrectione. Ibidem 223.k
Christus resurgens apparuit discipulis suis. Ibidem
Christum

I N D E X

Christum post resurrectionem nemo impiorum vidit. to. 9. 94. g
christi resurrectio, cetera alia opera sua superavit. to. 9. 100. k
christi manifestationes, post resurrectionem, quomodo numerande. to. 9. 121. m, & seq.
christi corpori non obstituerunt ostia clausa. to. 9. 120. d
Non solus pater filium suscitavit, sed & filius seipsum. to. 10. 7. d
christus, quare cum cicatricibus resurrexit. to. 10. 28. k, l
Et quare eas servet in coelo. Eodem. 317. f
christus quare resuscitatum suum corpus subtraxerit ab oculis credentium. to. 10. 50. e, & sequen.
christi resurrectio, primum patientiae. tomo 10. 64. R
Domini resuscitatio, quid nobis praestiterit. to. 10. 72. l
Virtute resurrectionis Christi agnoscere magna res. to. 10. 73. m, & fo. seq. a
christus mori voluit & resurgere, ne de resurrectione dubitarem. to. 10. 78. e, f
Tertia Christi manifestatio discipulis, quomodo intelligatur. to. 9. 121. m, & seq.
christus in fractione panis agnoscitur. tomo 9. 126. f, & h
christus seipsum suscitavit. to. 10. 147. l, m
christus post resurrectionem vivebat, spe mortua in discipulis. to. 10. 198. e
Discipuli sciebant christum mortuum, sed dubitabant suscitatum. ibidem, h
Eux mortem nuncianti, cito creditu est. Magdalenae vitam resurrexisse, non est creditu. to. 10. 200. f, & seq.
De manifestatione Christi ad mare Tyberidis. to. 10. 203. b
christi resurrectio, per Ionam figurata est. to. 10. 204. c, d, & 205. g, h
christus, quomodo ad discipulos ianuis clausis intrauit. to. 10. 206. g
christus, post resurrectionem suam non solum se cernendum praebuit, sed & palpandum. to. 10. 207. m
Diei resurrectionis Christi fructus. tomo 10. 209. d, e
Resurrectio domini, spes nostra est. tomo 10. 213. i, R
Simpla Christi resurrectio, dupla resurrectio nostra profuit. to. 10. 216. c
Sicut in passione christi mysterium pietatis est, ita in resurrectione operatio potestatis. Ibidem, e, f

Tanto tempore laetamur de resurrectione domini, quanto passionem eius fleueramus. to. 10. 219. R
christus omnibus sensibus manifestare voluit suam resurrectionem. to. 10. 317. f
confutatio errorum, de veritate resurrectionis & humanitatis Christi dubitantium. Ibidem, g, h
Christi ascensio. to. 6. 28. e
Christi ascensio praedicta. to. 10. 318. l, m
Ascensio Christi in coelum. to. 10. 318. l, m
Extrema verba Christi, descendens ad coelum, sunt nobis mente tenenda. Eodem. 319. d
christi ascensionem angeli praedicaerunt. to. 10. 319. d
mo. 8. 142. d, e
christo ascendente corporaliter, pater, filius, & spiritus sanctus affuerunt spiritaliter. to. 9. 102. e, f
christus reliquit mundum, quando corporali discessione ascendit ad patrem. tomo 9. 107. g
christus abscessit corporaliter ab oculis, ut divinitas adveniret cordibus. to. 10. 214. g, h
Quomodo solus Christus ascendat in coelum. to. 10. 51. a, b
Quomodo solus Christus, qui de coelo descendit, ascendit in coelum. to. 10. 71. d, e
christus, quae spolia reportavit ad coelum. tomo 10. 214. g, h
christus in coelum ascendens, membra sua commendavit. to. 9. 140. m, & seq.
christus proficiens voluit dare, quod in omnibus rediens desiderabat invenire. to. 10. 211. g
christus in corpore suo levavit nos. tomo 10. 311. m
christus ascendit in coelum, sedet ad dexteram patris. to. 2. 82. m, & 110. b, to. 9. 80. l
christus sedet ad dexteram patris, quomodo accipiendum. tomo 3. 48. f, & 256. g, h
tom. 6. 214. l
Quomodo Christus homo sedeat ad dexteram patris. tomo 9. 245. g, tomo 10. 187. l, m, & seq.
quare. to. 10. 216. f
christus oravit pro nobis, orat in nobis, oratur a nobis. to. 8. 309. k
christus interpellat pro nobis, & omnes martyres qui cum illo sunt. tomo 8. 314. f
Filium hominis quomodo dicebat Christum in coelo, cum dixit, Nemo ascendit in coelum, nisi qui de coelo descendit, filius hominis qui est in coelo: & alibi, Cum videritis filium hominis ascendentem ubi erat prius. to. 9. 51. a, b, to. 10. 242. i, k

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

christus in coelo rogandus. to. 9. 107. d, e
Quomodo Christus sit in coelo sedens a dextris dei. to. 9. 187. l
christus quomodo non sit ubique, & rursum sit ubique. tomo 2. epist. 57. & 56. k, & m
christus sic ascendit in coelum, ut non deferat terram. to. 6. 143. h
christi caput in coelo est, pedes in terra. tomo 8. 335. l, m
christus adhuc in terra iacet, & patitur in suis membris. to. 9. 141. a
Scientia spiritali christus ubique est. tomo 10. 34. g
christus & hic sitit, nudus est, & c. & in coelo exaltatus. to. 10. 41. c
Ite christum ad patrem, & recedere a nobis, quid. to. 10. 47. m
christus quomodo in coelo, & simul in terra apud nos. to. 10. 31. f, g, & 35. b, & 35. f, & 71. c, & 73. h, & 148. d, & 167. a
Item angeli quomodo descendant, & ascendant ad filium hominis. tomo 10. 35. b
christus ascendit in coelum, & non recessit a nobis. to. 10. 213. h
christus hominem portavit ad coelum, & deum misit ad terras. to. 10. 220. c
christum in carne sedere ad dexteram patris, negarunt Seleuciani. to. 6. 8. j
Christus veniet iudicare.
christus venturus est iudicare vivos & mortuos. to. 9. 245. h
christus venturus est iudicare vivos & mortuos, quomodo intelligat. tomo 9. 139. l, & 245. h
christus ad iudicium cum gloriosa cruce veniet. to. 10. 193. K, l
christus in potestate nostra posuit, qualiter in iudicio iudicemur. to. 10. 277. i
christus post resurrectionem non est visus, nisi a suis: in iudicio ab omnibus est vivendus. to. 10. 318. l
christi imitatio.
christi tota vita, disciplina morum fuit. tomo 1. 237. a
christi mansuetudo. to. 1. 248. g
Vide supra, christi vita, & c. to. 8. 309. k
christus humiliatus, exemplum. to. 2. 78. f, to. 3. 16. m, & 249. m, to. 6. 267. b, to. 8. 89. l, to. 9. 81. a, & 85. f
Vide supra, christi infirmitas.
Per christum vivendi exemplum nobis datum. to. 3. 4. i
Ad christum inuitatio. to. 4. 186. m, & 189. R
to. 3. 47. k, to. 3. 78. b, & seq.

christi imitatio. tomo 3. 122. b, c, & seq. & 349. m, to. 6. 266. c, d
Per christum a scientia peruenimus ad sapientiam. to. 3. 139. l
christum lumen verum sequamur. tomo 3. 354. R
christus imitandus, non Adam. to. 4. 73. 8, l
christus dat nobis exemplum patiendi. tomo 5. 76. R
christi humilitas. tomo 3. 183. l, & fo. sequen. l
christus non remaledixit. to. 8. 89. l
christus crucifixus est, ut humilitatem doceret. to. 9. 4. h
Quid discamus a Christo. to. 10. 8. f, g
Exemplum Christi pra oculis semper est habendum. to. 10. 126. e, f
Mors christi, omnes operas nostras deberet excitare. to. 9. 163. b, c
No erubescat exercere christianus, quod exercere dignatus est christus. tomo 10. 165. i, R
christus hospes & pauper factus est, ut nos ad misericordiam inuiteret. to. 10. 201. m, & sequen.
christus in cruce pendens, docuit nos, orare pro inimicis, in nos etiam saevientibus. to. 10. 212. a, b
Ideo christus pati voluit, ut nobis patientiae suae demonstraret exemplum. tomo 10. 255. i
Ideo christus resurrexit, ut nobis exemplum resurrectionis ostenderet. tomo 10. 213. e, f
Nulla virtus, vel aliud quodvis bonum, sine christo nobis inesse potest. tomo 10. 300. d
In eo quod christus natus est, & mortuus est, conditionem nostram nobis ostendit. to. 10. 262. b, c
In eo quod christus resurrexit, & ascendit in coelum, mercedis exemplum praebuit. Ibidem
Christiani.
christiani, ubi primum sic dicti. to. 1. 13. R, to. 7. 80. i, to. 9. 104. e
Post ascensionem christi, apud Antiochiam, primum coeperunt appellari discipuli christiani. to. 9. 115. c
christiani sumus gratia dei. to. 1. 25. c, tomo 2. 125. g
christiani fuerunt, etiam patriarchae. to. 1. 67. l
to. 2. 59. e, f, & 121. h, i, R, & 129. i, R, & 213. R
l. to. 4. 330. h, & 364. l, m, to. 7. 293. e, f
christiani prohibiti a iohannis, lege Iuliana. to. 1. 52. g
christiani, catholici, & orthodoxi, quare dicti. to. 1. 235. g

I N D E X

De ordine, & uario fructu christianæ vitæ.
to. 1.83.h
christianorum perfectorum vita describitur.
to. 1.255.g, & seq.
christianorum, in ciuitate simul uiuentium,
mores laudati. Ibidem.m
Ex malorum christianorum moribus, non vi-
tuperandam ecclesiam. to. 1.256.e
christianorum angusta ditio. to. 2.84.e, f
christiani verè Israelitæ, & Iudæi tomo. 2. epi-
sto. 200
christiani Iudaismum non seruent. Ibidem
christiani Iudaizantes qui. Eod. 246.h
christianorum carnalium exitus, & seditio-
nes. to. 1.235.h
christianos regeneratio, & non generatio effi-
cit. to. 2.259.k, l
christiani quatenus liceat vti literis prophæ-
tis. to. 3.14.h, i
christiani nominetenus. Eodem. 50.b
Et titulus fidei an sit profuturus. Eodem. 58.f
christiano quid credendum. to. 3.50.f
christiani malè uiuentes. Eodem. 177
E christiani, quare non christianus nascatur.
to. 4.259.c, to. 7.235.g
Paulum manifestè laborem præcepisse Chri-
stianis. to. 3.258.m
Vide, Labor.
christianorum omnium una respublica. Eo-
dem. 264.c
christiani omnes, sacerdotalis & regiæ digni-
tatis consortes. Eodem. 354.i, in fine.
De corrigendis malis Christianis. to. 4.19.K
christiani supergressi sunt numerum Iudæo-
rum. to. 4.304.c
Postulatur duplici genere pro Christianis. to.
4.310.b
christiani verè, qui. to. 4.329.k
christiani mali, fugiendi. Eod. 333.c, d
christiani, subditi sint potestatibus sublimiori-
bus. Eodem. 427.l, m
christianis erant infesti Ro. & tamen infide-
les, in vastatione vrbs, ipsis christianis pe-
percerunt propter Christum. to. 5.2.c
christianis detrahentes. Ibidem
Fingentes se Christianos. Ibidem.d
christianorum diuitiæ, sunt virtutes victus, &
amictus, & huiusmodi. to. 5.4.b
christianus non debet se extollere. tomo. 5.
46.i
Deus verus, quem Christiani colunt. tomo. 5.
63. h, i
Quæ sit inter philosophicas artes, religiosi ex-
cellentia Christiani. Eod. 68.d, e

christiani malè uiuentes, figurantur in medi-
filio Noe cham, à Noe maledicto. tomo. 5.
143.l
christiani sunt semen abrahæ, licet, secu-
dum carnem, ex gentilibus nati sint. to. 5.
149.l
De habitu & moribus populi Christiani. tomo.
5.194.e
Habitus, vel victus mutatio, non facit Chri-
stianum, sed falsorum dogmatum expul-
sio. Ibidem
christum piũ & sanctum fuisse virum, Por-
phyrius Hecaten respondisse ait: Christus
nos tamen pessimos atque ita fato eos ma-
los esse: quaq. ratione Porphyrius hoc con-
finxerit. to. 5.194.g
christiani uiuentes infideliter, figurantur po-
tius imaginem bestiarum. to. 5.204.m
christianæ religionis, vel ecclesiæ cultus, in-
choata in Hierusalem. to. 5.185.m
christiani origo, radix, & caput christus. to. 5.
25.g, & 81.i, k
christiani uerè, & pseudochristiani, qui. Eod.
87.m, & seq. to. 8.95.l, m
christiani mali, peius viuunt omnibus Paga-
nis & Iudæis. to. 8.95.l, m
christianus occidi non potest. Eod. 204.k
christianorum honore, impiorũ, corda torquen-
tur. Ibidem
christianorum magistratus. Eodem. 205.c, d
& 222.e, f
christianorum spes quæ: & quare Christiani
sumus. to. 8.210.g, h
christianus populus, Iudæorum populo præ-
tus. Eodem. 283.g
christianus similis debet esse lapidi quadrato.
to. 8.316.c
christiani mali omnibus peiores sunt, ideo et
parantur inutilibus sarmentis vitis. Ibidem
56.a
Multi fieri volunt Christiani, & prohibentur
malis moribus Christianorum. Ibidem
c, d
Quod ecclesia per malos Christianos oppre-
brium sustinet, & ab his inimicitias sumit.
Ibidem a, b, & 58.d
Cum omnes Christiani dicuntur, & quibz
ne viuunt, & qui malè, confusio est. Ibidem
Incipe viuere vt Christianus, & vide si tibi
obijciatur nomen Christianum à Christo
nis, sed nomine, non vita, non moribus. Eo-
dem. 59.m
Ideo quidam fieri nolunt Christiani, quia
sufficere putant bona de vita sua. to. 8.210.g, h
Christiani

I N D I V M A V G V S T I N V M.

Christianum nomen non perijt mortuo Chri-
sto, sicut inimici volebant, sed seminatum
est per passionem martyrum, vt continuo se-
ges Ecclesiæ exurgeret. tomo. 8.119.
f, & seq.
christiani, cur à Christo nominantur, & non
Pauliani vel Petriani, cum ab ipsis per Euā-
gelium sint geniti. to. 8.136.f, g
Quare christiani sumus. tomo. 8.
210.g, h
christiani & christianum nomen, non deerit
vltimo in finem seculi. Ibidem. 254.g
malis qui dicunt abundare pressuras &
Eodem. 254.g, temporibus christianorum.
christiani nihil laudant regna terrena. Ibid.
465.m
Qui non est verax, christiani non videt fi-
ctos. Ibidem. 468.a, b
Quod multi sunt malè viuētes christiani, iter
quos qui voluerit viuere vt bonus christi-
anus, patitur verba aspera, tomo. 8.330.k, l, a.
333.h
Honore christianorum, corda torquentur im-
piorum. Ibidem. 204.k
Non ideo quis esse debet christianus, vt abun-
det hic felicitate terrena, tomo. 8.
499.b
Ideo quidam fieri nolunt christiani, quia excu-
sant se per malos christianos. tomo. 8.
42.h, i
christiani, Samaritanis similes, qui solo verbo
christo credunt, to. 9.32.c
christiani, veri filij abrahæ. to. 9.68.b
christiani multi vocantur, & non sunt. tomo. 9.
130.c
christianum vocari, & non esse, inutile est.
Ibidem
christiani verbo, & non facto, de cælo cadunt.
to. 9.143.i, k
cur quis christianus nuncupetur. tomo. 9.
192.i
Nemo dignus nomine christiani, qui non se-
quitur christum ducem, ibidem.k
Recordia eorum qui christiani nominis hono-
rem sibi arrogant, & virtutibus carent. to. 9.
193.g
christianæ virtutes, præcipuæ. Ibi-
dem. g, h
christianorum vita. Eodem. 194.d
Qui de futuro seculo non cogitat, nondum
christianus est. tomo. 9.
199.k
Parum est vocari christianum, & non facere

opera christiani. tomo. 9.
202.c, d
Gaudens nomine christiano, gaudeat cum ti-
more & obedientia. tomo. 9.
221.d
Inter omnia christianorum certamina, sola du-
ra sunt prælia castitatis, tomo. 9.
229.f
Quod christiani sumus, propter nos est: quod
vero præpositi sumus, propter alios est. Ibi-
dem, m, & sequen. a
Nomen christiani non prodest, vbi non sequi-
tur factum. tomo. 9.
132.g
christianus est templum spiritus sancti. tomo. 9.
239.m
Quid spernere, & quid diligere christianus de-
beat. to. 9.240.h
conuersatio christianorum inuicem. tomo. 9.
249.f, & sequen.
Non sufficit vocari christianum, si opera non
faciat christiani. ibidem. g
Non christiano nec auguria, aut quæ vis sig-
nificat nocere possunt. tomo. 9.250.k
christiani à Oriente & Occidente vocati. to.
10.5.f
Qui christianorum sanctificationem blasphe-
mant, spiritum sanctum blasphemant. tomo.
10.9.d
Quare christiani facti sumus. tomo. 10. 33. k, l
Tria potissimum christiano in hoc seculo me-
ditanda. Ibidem, l, m
Populus christianus, & Iacob, & Israel. Eo-
dem. 34.l
Arma christianorum. to. 10.37.a, b
christiano quæ cogitanda. to. 10.51.e
Quare facti sumus christiani. to. 10.53.g
Christiani veri non sunt in carne. tomo. 10.
62.b, c
Christianum esse. to. 10.79.f, & seq.
christiani sumus, sed non cum impijs. tomo.
10.66.k
Primorum christianorum serui & charitas.
tomo. 10.83.h
Christianus bonæ fidei, & bonæ spei, quid fa-
ciat. to. 10.87.i
Quid christiano saluberrimum, ad cogitandũ
to. 10.78.g
Institutio vitæ hominis christiani. to. 91.d, e
Christiani nomine, opere vani, tomo. 10.
100.m
De prædicatione temporum christianorum,
in diuinis scripturis: Homilia, to.
10.111.a, b

INDEX

christianus aut probatur, aut emendatur. to. 10. 118. h
Vitæ verè christianæ institutio. to. 10. 121. e
christianus quis dicatur to. 10. 130. g
Qui christum non habet in se, christianus dici non potest. Ibidem
Non est christianus, qui contra christi præcepta venire contendit. to. 10. 130. g
christiani dicuntur fratres. to. 10. 155. i
Quis reddit Christo mala pro bonis? to. 10. 168. f
christianus solutus est à litera legis. to. 10. 173. g. h
Pugna christiani. to. 10. 174. k
Non potest esse concors cum christo, qui est discors cum christiano, to. 10. 210. f
christianus non est, qui in christi ecclesia non est. to. 10. 217. e
De christiano nomine. to. 10. 233. l. & 234. f
Quare christiano nomine gloriamur. Ibidem. g
Nulli sufficit nomen christianum, nisi opus christiani faciat. to. 10. 233. l. & 234. h
Qui opera christianis contrarij. facit non ad remedium sed ad iudicij. christianum nomen & baptismi sacramentum suscipit. to. 10. 234. k
Boni christiani. nullis tormentis separantur à Christo. to. 10. 245. i
Non decet christianum seculi lucris inhiare. to. 10. 250. e
Quæ decent christianum, Ibidem. e & seq.
christiani nominis dignitas sola non facit christianum. to. 10. 273. a
christus dedit nobis pignus. to. 10. 278. a. b
Christi gratia.
Per Christi & eius spiritum, inseparabiliter iungimur deo. to. 1. 244. a
christi gratia nullæ genti, nullo seculo unquā defuit. to. 2. 59. c. f
christus plenus gratia, cur dictus. to. 3. 157. h
christo ministrare quid sit to. 9. 81. g
christi gratia, regnum mortis destruit, to. 7. 213. m & seq.
christi gratia, & prædestinatio. to. 7. 407. d. e & sequenti.
De gratia christi, contra Pelagium, to. 7. 249. d. & sequen.
christi membra, etiam interfectores eius. to. 9. 63. f. g
christi præsentia. to. 9. 71. b

christus quare elegit nos to. 9. 98. l
christus non meritis nostris nos elegit. to. 9. 99. a
christus quicquid pro nobis fecit, voluit to. 239. f
Quid à Christo expectare debeamus. to. 10. 242. g
In Romanos idololatrias, & in Christum blasphemias, inuectio, to. 10. 26. k. l. & sequen.
christus, & lex, quid nobis præstiterint. to. 68. g
christus, prius dilexit homines, cum peccatis essent. to. 10. 157. a
christus qui tantum nobis corpus, scilicet quantum reposcat. to. 10. 168. l
Christus caput ecclesie. to. 2. 69. b. & 83. a
christus caput ecclesie, & 169. h. i. & 47. l. to. 4. 132. k. & 324. l
& 339. christi. to. 3. 354. l
christus totus, caput & ecclesia, to. 7. 109. d. l
& no. a to. 8. 53. l. & 11. l
Quid significatum sit in Abel, & Seth, & in nos, quod appareat ad Christum & corpus eius, id est, Ecclesiam pertinere. to. 1. 138. e. f
De his quæ in quadragesimo quarto psalmo ad Christum & Ecclesiam pertinent, aperte dicuntur, aut tropicè. to. 5. 164. d. & seq.
christus est caput & corpus, & ideo in se transferre membrorum suorum, id est, fidelium personam. to. 5. 164. d. & 11. l
Quod christus sit caput & corpus ecclesie testimonijs comprobatur. to. 8. 173. k. l. & 182. f. & 192. l. & 216. h. & 238. i. k
christus vnus est, & omnes christiani membra eius. to. 8. 480. l
Vnus Christus, christiani multi: quia vnus est Christus, caput & corpus. to. 10. 492. h. i
Quod aliquando ex persona membrorum suorum aliquando ex persona sua, tanquam patris, loquitur. to. 8. 544. l
christi cū præsentia ecclesia spiritalis & corporal. to. 9. 107. l
corpus Christi, ecclesia. to. 10. 553. l
christus & ecclesia, vnum corpus. to. 10. 553. l
38. e. f
christus, caput & corpus. to. 10. 330. l
christus, ecclesia caput. to. 10. 41. b Et ibi
ra de capite.
christum prædicat christus, id est, ecclesia

IN DIVVM AVGVSTINVM.

sua. to. 10. 45. d
Sacramentum corporis christi. Ibidem.
christus vnus nobiscum factus est. to. 10. 51. b
caput nostrum, christus. to. 10. 75. h
Christus, quare caput nostrum, to. 10. 76. i
christus caput, ecclesia eius corpus. Ibidem.
christus caput membrorum, & vniuersi corporis. to. 10. 98. e
In christi corpore, vita nostra consilii. to. 10. 123. d
christus modo orat pro nobis in nobis, & oratur à nobis. to. 10. 256. d
caput & corpus ecclesie, vnus est Christus. to. 10. 142. h
caput ecclesie est in cælo, & membra in terra. to. 10. 183. k
christus secundum quod est caput ecclesie, est in cælo: secundum quod corpus, est in terra. to. 10. 167. a
christianismus, vera religio. to. 1. 61. k. & 237. g
christiana religio, non solum nostris temporibus, sed & apud antiquos fuit. to. 1. 13. k
Vide, de Patriarchis.
christianismus vera philosophia. to. 1. 154. b. c
christianismi summa. to. 2. epist. 200. to. 4. 420. a. b
christum euangelizare, quid sit. to. 4. 21. c
christi religio diffusa. to. 4. 131. a. b
christus ubiq. prædicatus. Ibidem. h
Euangelizatus est Christus, & bonis & malis. to. 10. 155. m
In Christo pastore fiducia. to. 4. 385. d
Pagani Augustini tempore, omnem non prosperum successum rejiciebant in fidē christi. to. 10. 49. m. & sequen.
chrysippus, to. 5. 75. a
chrysippus Stoicus, disputator acerrimus. to. 7. 69. m
chrysostomum sequitur Hieronymus, in sententia Origenis, qua Paulus reprehendit Petrum. to. 2. 14. i. k
chrysostomus interpretatur silentium. to. 5. 143. d
cibus sum grandium, vox dei. to. 1. 49. g. & fo. sequenti. b
cibi auditas in curis. Eodem. 145. k
cibus medicamenti uice sumendus. Eodem. 64. l
Non cibi immunditia, sed cupiditatis timēda. Ibidem. 65. a & 249. d & in Possid.

cibus an ad corpus vel animam pertineat. to. 1. 168. i. k
cibus animæ, & fames. Ibidem. l
cibus Augustini, qualis. Eodem. 262. g. & in Possidonio.
cibus animæ, verbum dei. Eodem. 227. b. c
ciborum religio. to. 1. 256. a & seq. to. 2. 91. h & sequentibus.
In ciborum delectu, supersticiosiores, fraterne admonendi. to. 1. 256. d. e
Tribus causis abstinetur à certis ciborum generibus. Eodem. 261. g
ciborum delectus. to. 2. 175. i. k. to. 3. 68. f. g. to. 6. 106. b. & sequen. to. 9. 93. e
cibos & nuptias damnantes. to. 3. 68. g
cibi & potus abstinentia. Ibidem. 76. i. k. to. 6. 61. c. d
Et merita ex abstinentia. to. 3. 68. g
cibus domini quis to. 4. 197. c
ciborum luxus. Eodem. 383. l
cibus animæ, & ieiunium. Ibidem.
cibus spiritalis. Eodem. 408. d
cibus domini post resurrectionem. to. 3. 252. l
Non cibi genere, sed auiditate immodesta quifque culpandus est: & exemplificat de Esau. to. 5. 154. i
cibus vel alimentum corporis, est quoddā sibi medicamentum. to. 5. 207. h
cibi non sunt damnandi. to. 6. 61. l. m. & sequentibus.
cibi vsus vel abstinentia, qualis esse debeat. to. 4. 116. c
cibus in vituperatione non est, sed luxus. to. 6. 176. i
A cibis quibusdam, cur abstineant fideles. to. 6. 152. m. & sequen.
cibus noster, deus, solus reficit, & non deficit. to. 8. 163. e. in fine.
cibus, Christus: quomodo sit lac. to. 8. 75. c
Si non vis esse cibus serpentis, noli esse terra. to. 8. 401. h
Quis sit cibus superbiorum, & cibus piorum. Eodem. 372. g
cibi dulces, qui sint. Ibidem. 176. m
In cibo panis deuorare populum dei, quid sit. Eodem. 170. a
cibus & potus, quem Christus dixit sumendū ad vitam æternam habendam, quid est. to. 9. 50. f
Solidus cibus, est separatio boni à malo. to. 9. 104. l. & 105. c
Lac & cibus noster, est christus. to. 9. 128. d

I N D E X

Ventris ingluuiei & parsimonie ciborum pugna. to. 9. 226, f, g
mundum cibum & potum sumpserunt patres in deserto, quem nos, si spiritaliter & non corporaliter sumerent. to. 9. 222, i
cibus noster celestis quis, & quid ad eum capiedum parandum. to. 10. 54, c
cibus eiecit Adam à paradiso. tomo. 10. 159, b
Dies singuli absque nimietate ciborum, sunt transeundi. Ibidem. d
cibi parandi ad diem tertium. tomo. 10. 181, d, e
cibus sempiternus qualis. to. 10. 191, f
cicatrices vulnorum, cur christus retinuit. to. 2. 61, l
cicatrices apparebunt in corporibus martyrum gloriosis, non tanquam vitia, sed veritatis indicia. to. 5. 135, e
ciceronis linguam, ferè omnes mirantur, petrus non item. to. 1. 34, b
ciceronis Hortensius excitauit Augustinum, ad ardorem philosophie. Ibidem. & 53, d, & 168, c
Alios item. Eodem. 13, 5, c
ciceronis quaestio de virtutibus. Retract. tomo. 1. 19, b
cicero, etsi sapiens, non tamen in omnibus probatur. to. 1. 149, h
cicero, inclytus orator. to. 2. 31, 8, l
ciceronis studium non damnat Augustinus. to. 2. 76, c, in fine.
cicero, Ro. author eloquii. to. 3. 26, l
Et magnus author eloquentie. to. 3. 148, f
cicero dicitur locutor nobilis. to. 5. 121, d
ciceronis sententia, de virtutibus animi. to. 4. 187, g, h, Retracta. to. 19, b
cicero augur. to. 5. 48, i
cicero. to. 1. 163, b
cithara. to. 4. 55, i, & 70, a, & 76, b
cilicium ad peccati expiationem pertinere. to. 4. 136, c
cilicium quomodo vestimentum christi. tomo. 8. 241, m
Quod significet carnis mortalitatem propter similitudinem carnis peccati. Ibidem. 84, c
cilicium christi. Ibidem. & 8, f, & 8, i, k
Quintus circinnatus. to. 5. 46, u
cingere, accingere, & praecingere si differant. tomo. 8. 340, c
cineris nomine, poenitentia designatur. tomo. 8. 571, f, g
cinerem manducare tanquam panem, quid sit. to. 8. 375, h

circensium ludorum insania. tomo. 14. 4, b, c
& 53, a
circensium spectaculum. to. 5. 154, a
circumcelliones, Donatistae sunt, & eorum terror. tomo. 1. in Palsidonio. tomo. 2. 54, b, & 64, g, h, & seq.
circumcellionum insidijs, petitus Augustinus. to. 1. in Palsidonio.
circumcelliones multi conuersi. tomo. 1. 50, b
circumcellionum mira crudelitas. to. 2. 98, m, 98, c, to. 7. 87, g, h, & seq.
circumcelliones mortem sibi consciscere conueuerunt. to. 6. 39, i
circumcelliones qui, & vnde sint. tomo. 7. 7, f, g
circumcelliones, vnde nomen acceperint. tomo. 7. 115, g, tomo. 8. 508, m, & 509, i
circumcellionum scelera. to. 87, g, h
De circumcellionum crudelitate in catholico. to. 8. 24, h, & 178, c
circumcisio carnalis, ymbra erat futuri. tomo. 2. 258, b, c
circumcisio, loco baptismi. tomo. 2. 58, m, tomo. 7. 273, f, g
circumcisio, alia carnis, alia cordis. tomo. 2. 241, l, m, to. 3. 194, a, b
circumcisio & baptismus comparantur. to. 2. 241, d, e, to. 3. 353, k, to. 7. 318, p
circumcisionis sacramentum quare Abraham fidei suae signum accepit. to. 4. 244, k, & 304, K, to. 6. 74, h, i
circumcisio quare praeccepta octauo die. tomo. 4. 247, l, m
circumcisio & praeccepta quare data sunt populo. to. 4. 304, u
circumcisio usque ad christum. tomo. 4. 106, a
circumcisionem accepit Abraham, in Christo promissio. Ibidem. 7, a
Non circumcisio Iudaeum facit, sed naturae sub dei creatoris deuotione progenita. tomo. 4. 314, i
Arbiter circumcisionis & praepitij venit christus. to. 4. 314, i
circumcisio Abraham datur, & dicitur testamentum domini. to. 5. 151, & seq.
circumcisio imperata est quando de Sara promissus est filius supra naturam, ut significatur vocatio gentium, quae est per gratiam, non per naturam: quae quidem gratia, quae ad omnes pertinet, ideo iussi sunt circumcidi non solum filij Abraham, sed & serui & ancilli. Ibidem. Circum-

I N D I V M A V G V S T I N V M.

Circumcisio quid significet. Ibidem
De masculo, quasi octauo die non fuerit circumciscus, perit anima eius: quia testamentum dei dissipauit. Ibidem. h, i
Circumcisione veteres non saluati. tomo. 6. 73, a, b
Circumcisio spiritalis. Ibidem. b, c
Circumcisionem spiritalem christiani tenent. to. 6. 63, g
Circumcisio cordis, in carne adumbrata. Eodem. 74, h
Circumcisio carnis, signaculum iustitiae fidei. to. 6. 74, k
In circumcisio, carnis expoliatio figurata est. tomo. 6. 105, k, & sequen. to. 7. 37, g, to. 9. 54, g, h
Circumcisio paruulorum. to. 7. 261, c
Incircumcisorum paruulorum damnatio. to. 7. 328, g, h
Circumcisionis cultellus, cur petrinus. to. 7. 261, d, to. 9. 54, h
Circumcisio noui testamenti. Ibidem
Circumcisio carnis, praeccepta in signo baptismatis. to. 7. 318, m
Circumcisio figura fuit baptismatis. to. 7. 273, f
Circumcisio carnis signaculum est fidei, circumcisio cordis est propter ipsam fidem. tomo. 8. 272, i
Circumcisio quare septimo die, & in tali membro praeccepta. to. 9. 54, g, h
De verbis Apostoli, Nos enim sumus circumcisi, qui spiritui dei seruimus, & c. to. 10. 72, h, & sequen.
Nos sumus circumcisio, nos sumus iustitia, quod dicitur. Ibidem, i
Quare Hebraeorum infantes octauo die circumcidebant. Ibidem, l
Quare cultellis petrinis circumcidebantur paruuli Hebraeorum. Ibidem. k, l
Pastores & Magi primiti fuerunt circumcisi & praepitij. to. 10. 128, k
Christus suscepit circumcisionem, ablaturus circumcisionem. Eodem 129, a
Circumcisio, quare octauo die fiebat. tomo. 10. 198, i, k
Signum veteris testamenti, circumcisio: signum noui testamenti, crux. tomo. 10. 324, a, b
Circumcitorum quidam Philosophi posuerunt, dicentes omnia redire eodem numero post circulationem magni anni, & inducant illud Salomonis: Nihil sub caelo nouum. to. 5. 208, m

De circuitu quem ponunt Philosophi in animabus & rebus, ponentes eternitatem mundi. to. 5. 108, d, & seq.
Circuitus temporum ponentes, tollunt beatitudinem, & miseriarum plenitudinem ponunt: vnde hos multipliciter destruit. to. 5. 109, b, & seq.
Etsi circumcisi tales essent, non solum prudentes tacerentur, verumetiam doctissimi nescirentur. Ibidem, c
In circuitu dei, qui esse dicantur. tomo. 8. 322, g
Circumcisi, temporalium rerum cupiditatem significat, quae septem dierum repetito circuitu tanquam rota voluitur. tomo. 8. 25, h, i
Qui circumcisi, & non intrant Ecclesiam, rotam temporis amant. to. 8. 57, h
Circumcisi est impiorum, ubi itur sine fine. to. 8. 533, a, b
Circumfodere. to. 10. 27, i
Circumstantiae personae, loci, temporis, & huiusmodi requiruntur, sine quibus opus est vanum. to. 5. 123, l
Cithara differt à psalterio. to. 8. 68, g, & 127, i, k, & 128, d, & 256, i
Distinctio citharae & psalterij, & cur nunquam legatur cithara decem chordarum, sicut psalterium decem chordarum. tomo. 8. 68, g, & 127, i
Quid significet quod cithara ab inferiore sonum reddit. tomo. 8. 68, h, & 186, e, f, & 281, i
Cithara est caro Christi humana patiens. to. 8. 186, f, g
Quod significet carnem, ideo ab inferiori sonum reddit. to. 8. 256, i
Qui citharizat, ubique deum laudet. to. 8. 68, i
Cithara carnem christi, passioni coniunctam, significat. to. 9. 143, c
In cithara tria sunt. to. 10. 124, e
Ciuitates duae, dei & huius mundi. to. 1. 25, e, to. 2. 247, m, & seq. to. 4. 330, e, to. 8. 205, l, m, & sequen.
Ad ciuitatis eternae amorem exhortatio. to. 2. 247, m, & sequen.
Ciuitas quomodo florere debeat. Ibidem
Ciuitas quid. to. 2. 7, h, & 70, b
Ciuitates duae post iudicium. to. 3. 64, a
Ciuitas bonorum & malorum. tomo. 3. 220, c, d
Ciuis, hospes. to. 3. 347, i
Ciuitatis eternae, eterna sunt gaudia. Ibidem m in fine.

I N D E X

Ciues terreni, & cœlestes. to. 3. 350. h
ciuitates duæ, Hierusalem, & Babylon. to. 3.
351. f, to. 4. 327. f
ciuitas supra montem posita. tomo 4.
394. g
De ciuitate dei, libri xxij. to. 5. habet. Retra-
cta. to. 1. 13. c, d
Deus ciuitatis conditor. tomo 5. 1. b
ciuitas dei gloriosissima. ibidem, a
ciuitas dei, in hoc seculo, inter impios peregrina-
tur. to. 5. 1. a
Inimici ciuitatis dei. ibidem, b
ciuitas terrena. ibidem, b
ciuitatem desiderans beatam, debet euitare fo-
cietatem dæmonum. tomo 5. 19. c
ciuitas dei sempiterna. to. 5. 45. l
ciuitas dei, mundi dilectoribus, odiosa. ibi-
dem
De mercede sanctorum ciuium ciuitatis aternæ,
quibus vitia sunt Romanarum exempla virtutum. ibidem
ciuitatis status, harmoniæ musicæ compara-
tur. tomo 5. 17. c
ciuile. to. 5. 51. i
ciuitas est hominum multitudo, aliquo socie-
tatis vinculo colligata: quæ vera virtute bea-
ta redditur. to. 5. 51. i, & 133. i
ciuitatem ædificauit prior Cain, pertinet ad
ciuitatem diaboli: secundus Abel, pertinet
ad ciuitatem dei: & quid hoc significet. to.
5. 130. e
ciuitates destruuntur per peccata, quibus irre-
tuntur, quibus expulsis pacem habent. to.
5. 10. k
ciuitas Rom. multo magis destructa est in per-
uersitate morum suorum ciuium, quam in
ruina facta ab hostibus. to. 5. 12. b
ciuitatum subuersio est ex impetu aquarum,
vel ignium, vel terremotuum, & huiusmo-
di. tomo 5. 30. k
ciuitas terrena, quæ non est sempiterna, habet
hic finem suum quem appetit & intendit:
quod quia non sufficit ad tollendum angus-
tias, in seipsam bellando diuiditur, & qua-
rit esse victrix gentium, cum sit captiua vi-
torum. tomo 5. 131. m, & seq.
ciuis, sociusque Romæ. quid sit. tomo 5.
45. a
ciuitatis terrena, proprium est deos colere, qui-
bus adiuuantibus regnet in pace terrena.
to. 5. 132. m
De ciuitate terrena, tractat scriptura sacra, pro-
pter cœlestem. 133. f
ciuitates sunt aliquando liberæ, ab euentibus

bellorum ciuilium, sed nunquam à pericu-
lis. to. 5. 189. e, & sequent.
ciuitas terrena habet initium, & finem terre-
num. to. 5. 138. a
ciuitas terrena, est imago ciuitatis cœlestis.
tomo 5. 131. g
ciuitas dei, seruat frequenter leges ciuitatis ter-
renæ, quæ non sunt cōtra diuinum cultum,
& valent ad pacem. tomo 5. 193. m
& sequent.
ciuitatis terrena totum genus in diluui-
sumptum est, sed reparatum ex filiis Noe.
tomo 5. 138. k
ciuitates bonorum & malorum, inuicem sunt
permixtæ, donec ultimo iudicio dirima-
tur. to. 5. 114. g
ciuitates duas fecerunt amores duo. tomo 5.
130. a
ciuitatis terrena ciues, parit peccato vitia
natura: cœlestis vero ciuitatis ciues, parit
peccato naturam liberans gratia. tomo 5.
130. m
ciuitates solum duæ sunt, vna bonorum, alia
malorum. tomo 5. 120. m, & 121. m
& 124. f
ciuitas cœlestis, aliter vititur pace, & rebus
mundanis, quam terrena. to. 5. 134. m
ciuitas superna, parit hic ciues suos, in quibus
peregrinatur quoad omnes suos congregat
resurgentes. to. 5. 134. m
ciuitas terrena generatur in coniugio, sed cœ-
lestis regeneratur. tomo 5. 136. c, & seq.
ciuitas, si audiret præcepta diuina vniuersalis
ter terras vitæ præsentis ornaret sua fide
tate respub. & vitæ æternæ culmen bene-
fime regnatura conscenderet. to. 5. 134. m
ciuitas ex summis, medijs, & infimis incipit
& ordinatur. to. 5. 134. m
A ciuitatis legibus, debet paterfamilias domus
sue præcepta sumere. tomo 5. 193. l
De ciuitate terrena incipiente, à Cain homi-
cida, & terminante vsque ad Iamach homi-
cidam: & de ciuitate dei quæ ostenditur esse
in spe & in fide mortis & resurrectionis
Christi, figurata in morte Abel, & in seculo
nato loco eius. to. 5. 139. b, & sequent.
ciuitas cœlestis, dum peregrinatur in terra
omnibus gentibus ciues euocat, atque
omnibus linguis peregrinam colligit locum
tatem, siue ciuitatem. to. 5. 139. b
ciuitas dei, peregrinans in mundo, significatur
in arca. to. 5. 141. a
ciuitas vna dei, vnum templum, & vnum
crificium.

IN DIUVM AVGVSTINVM.

ciuitas cœlestis, significata per Isaac quomodo
pacem habeat & amorem, & cor vnum. to. 5.
131. m
ciuitas significatur aliquando nomine templi,
vel domus, in scriptura diuina. tomo 5.
138. i
ciuitatem Hierusalem, vidit Ioannes descen-
dentem. to. 5. 205. k
De ciuitatis cœlestis mirabili distantia, à ciui-
tate terrena. to. 5. 45. m, & 93. b, &
142. c
Pro ciuitate cœlesti omnia relinquentes, &
quæcunque sustinentes, non magnum est.
to. 5. 45. b, & seq.
In ciuitate superna, nullus moritur. tomo 5.
45. l
ciuitas superna, incomparabiliter clarior est
terrena. to. 5. 20. f
ciuitas dei, quæ. to. 5. 93. a
ciues esse debemus, ciuitatis supernæ. ibidem, b
ciuitatis sanctæ origo, informatio, & beatitudo.
to. 5. 100. c
ciuitates, id est, societates. to. 5. 103. h
ciuitates angelorum & hominum. ibidem.
ciuitas dei, Ecclesia est. to. 5. 115. g
ciues sanctæ ciuitatis dei. to. 5. 123. k
In superbia & humilitate, discernitur ciuitas
dei à ciuitate diaboli. to. 5. 125. l, & sequenti-
bus.
Gratia parit ciues cœlestis ciuitatis. tomo 5.
121. i
Natura vitata, parit ciues terrena ciuitatis.
Ibidem.
ciuitas, nihil aliud est, quam hominum multi-
tudo, aliquo societatis vinculo colligata. to. 5.
133. i
Generationes Seth & Cain, duas ciuitates præ-
figurant. to. 5. 136. c
ciuitas terrena, vsque in sui finem, carnales ha-
bitura est generationes. tomo 5.
137. d
ciuitas terrigenarum, & regeneratarum. to. 5.
139. e
Progenies duæ, duas insinuant ciuitates. Ibi-
dem.
ciuitatem, vna in re huius seculi, altera in spe
dei. to. 5. 139. i
ciuitas dei plantatio. to. 5. 147. m
ciuitas dæmonicola. to. 5. 180. e
ciuitas ciuitatis dei. to. 5. 191. i
ciuitas terrena, non viuunt ex fide. tomo 5.
194. m
ciuitas cœlestis, viuunt ex fide. ibidem.

ciuitas cœlestis in hac peregrinatione, vititur
pace terrena. to. 5. 194. b
christus, conditor ciuitatis supernæ. tomo 5.
228. a
ciuitas, est vbi rex, vbi curia, vbi ministri, vbi
plebs inuenitur. to. 8. 20. a
ciuitas, proprie in hominibus inhabitantibus
intelligitur. to. 8. 474. a, b
ciuitas, cum sine additamento ponitur, ciuita-
tem dei vel Ecclesiam significat. to. 8. 259. a
m, in fine. & seq.
ciuitas circumstantiæ, quæ sit. to. 8. 59. c, & 195
l, & 201. i
ciuitas contradictionis, quæ sit. Ibidem.
175. f
Qui sunt muri huius ciuitatis. ibi. h, i
ciuitas dei quæ sit, & qui ciues eius. tomo 8.
143. c
Quomodo ex latere Aquilonis colligatur. ibi-
dem. h, i
Non scandalis, sed charitate circundanda est.
to. 8. 146. m
Quæ sit virtus huius ciuitatis. ibidem
Rex ciuitatis Hierusalem, se fecit nobis viam,
vt ad ciuitatem perueniremus. Eodem
315. i
Quomodo fundamenta huius in montibus.
to. 8. 315. k
In ciuitatibus terrenis, alia est fabrica ædifi-
ciorum, alij sunt ciues, illa ciuitas in suis ci-
uibus ædificatur, qui sunt lapides viuui. to. 8.
316. c
ciuitas cœlestis ex quibus constet. ibi-
dem. h, i
Quid sit, homo factus est in ea, & ipse funda-
uit eam altissimus. to. 8. 317. l
ciuitas dei ex quibus constat, & à quibus cu-
stoditur. ibi. 336. i, & seq.
ciuitas dei, est Ecclesia sancta: & lex huius est
charitas, quæ deus est. to. 8. 363. i
Quod ædificatur ex viuui lapidibus, & quod
sit fundamentum eius. ibi. 361. l, & 361. a, b
ciuitas dei, ab Abel ciuitas diaboli, à Cain exo-
dium sumpsit. to. 8. 390. a
Et qui ciues aut reges earum. to. 8. eodem. 205
l, m, & 205. a, b
Duæ istæ ciuitates permixtæ sibi corpore, &
corde separatæ, currunt per ista volumina
seculorum vsque ad finem. Eodem 528. c
ciuitas Hierusalem, in Babylonia captiua tene-
tur, non tamen tota. ibidem
ciues Hierusalem, si in republica ciuitatis ba-
byloniæ paci consulunt, & fideliter versant,
nō eos sinit deus ire in Babylonia. ibi. e, f
Quod

I N D E X

Quodd modo in ciuitate Babylonica etiam ciues vtriusque permixti sunt, & inuicem se angariant. to.8.164.d
Inueniuntur etiam ciues Hierusalem, administrare aliquid in terra. ibi.h
Quodd vna est ciuitas celestis sancta quæ constat ex, &c. Eodem.204.h
Quod hæc duæ ciuitates aduersantur sibi vsq. in finem seculi, donec fiat separatio. tom.8.205.a,b, & 217.a
ciuitas terrena maior est tempore, non sublimitate, non honore. Eodem.205.a,b
cur illa maior est ætate, ista dignitate. ibidem. c, d
Quomodo Cain solus ædificauerit ciuitatem: & quod significat quod vbi prius non erat ciuitas, ædificauit, & ciuitas Hierusalem non ibi edificata est, vbi non erat ciuitas: sed erat ciuitas primo quæ appellatur Hiebus. ibid. 217.a
ciuitas mala ab initio vsque in finem currit. & bona ciuitas mutatione malorum conditur. to.8.205.d,e
Quodd ciues malæ ciuitatis, administrant aliquando actus bonæ ciuitatis, exemplo ostenditur. ibidem
Quodd ciues bonæ ciuitatis, quandoque administrant quosdam actus malæ ciuitatis. ibid.
ciues Hierusalē & Babylonix, vnde modo distinguantur. to.8.217.b,c
ciuitates duas, faciunt duo amores. ibidem.
ciuitas celestis purgatis omnibus ciuibus suis, erit nullo admixto seditioso aut turbulento. ibidem. 566.b,
ciuitates diaboli, quæ sint & quando destruentur. to.8.20.m
Nulla est ciuitas omnis animæ immundæ capax, nisi diaboli ciuitas. to.9.148.e
ciuitatem superborum, Cain fratris sui sanguine fundauit. to.9.149.c, & f
ciuitas in monte constituta, est Ecclesia. to.9.150.c
ciuitates dei, prærogatiuæ. tom.9.154.m, & sequentibus.
Alias ciuitates pro peccatis perdit, alias flagellat. to.9.256.c
Duæ ciuitates. to.10.29.l
Mundi ciuitas, quomodo destruenda. tom.10.180.m, & sequent.
Terror diuinus in ciuitatem Constantinopolim. to.9.256.l,m
Nunquam quis ciuis cælorum erit, qui ociositatem amauerit. to.10.286.m
clamor in scripturis, signat impudentem ini-

quitatem. to.3.22.l, in fine & 41.i, K, to.4.43.h
clamor cordis. to.4.48.m, to.8.60.f
clamorem, pro manifestis peccatis scriptura ponit. to.4.451.l
Infantes in utero matrum clamantes. tomo.5.30.l
Ego clamaui, quoniam exaudisti me: exponitur. to.5.97.m
clamare bene, & clamare inaniter. to.10.12.a
clamare ad Christum, quid. tomo.10.18.k, & 19.b,c
Et qui clament. ibidem
clamantes iuxta viam. to.10.18.l
clamare operibus debemus. to.10.19.e
Perseuerare in clamando. ibidem. e
clamor cordis. to.10.69.m, & seq.
clamare ad deum. to.10.77.f
De eo quod Esaias dicit, clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, &c. Homil. to.10.93.a, & seq. & 181.a
clamare ad deum sine voce. to.10.173.b
clamare debemus. to.10.181.a
Multi clamant voce, & corde muti sunt: & multi tacent labijs, & clamant affectu. to.8.469.h
clamor cordis, magna est cogitationis intentio: qui, cum est in oratione, magnum exprimit desiderantis & petentis affectum: vt non desperet effectum. ibid.
dem. 463.k
Tunc in toto corde clamatur, quando aliunde non cogitatur. ibidem.
Qui desiderat, etsi lingua tacet, corde clamat: qui non desiderat, quolibet amore & clamore aures hominum feriat, mutus est deo. to.8.315.i
Multi clamant ad dominum, pro rebus transitorijs, vix quisquam propter ipsum dominum. Eodem. 277.l,m
Verè tunc clamanti tibi deus intendit, quando ipsum quæris: non quando per ipsum aliud quæris. ibidem. m, & sequentibus.
Aliud est clamare aduersus deum, aliud huiusmodi dicere. to.8.221.h
clamare ad deum ore meo, non ore alieno, quid sit. ibidem. 225.g
clamor cordis, feruor est charitatis. to.8.104.l
clamor ad deum non est vocis, sed cordis. ibidem. 60.f
Qui hominibus fileat, deo sicut clamor sonat. to.8.5.h
clamare debemus, magna cordis intentione. to.8.7.l
clamor

I N D I V M A V G V S T I N V M.

Clamor corporalis auditur, spiritalis intelligitur. to.8.10.g
Multi ad dominum clamant, non voce sua, sed voce corporis sui. ibi. 540.i
clamor tuus, cogitatio tua. Ibidem
Quis est qui clamat à finibus terræ. Eodem. 477.l,m
Non clamaret à finibus terræ vnus, nisi esset in multis vnus. to.8.176.c
Quod hæreditas illa quæ est per oēs terras, clamat à finibus terræ. eodem. 202.b
Quid sit clamare à finibus terræ. ibid. 179.d
clarificatio domini. to.4.191.i, k, to.9.88.m, & sequentibus.
clarificare, glorificare, honorare, idem Græcis. to.6.218.e
christus, multoties clarificatus a patre. to.9.82.b,c
clarificatum filium hominis dicebat Christus absente Iuda, futuram designans in resurrectione. to.9.89.a
Glorifico & clarifico idem, sicut gloria & claritas. to.9.109.b,c
Spiritus sanctus, quomodo filium clarificauit. to.9.106.h
Pater, quomodo clarificat filium. to.9.108.m
christus, nisi resurrexisset, nec clarificatus fuisset, nec patre clarificasset. to.5.113.k, l
clarificat patrem filius prædicatione, quem pater clarificauerat resurrectione. Ibidem.
Quomodo filius clarificauit patrem, à quo petit clarificari, vt illum clarificet. tom.9.109.h, & sequentibus.
De claudiano viro illustri. to.2.71.a
claudi, qui. to.4.112.a
De claudio ab utero matris, ad portam speciosam à Petro sanato, historia tractata. to.10.83.m, & sequenti copiose.
claudicatio Iacob, quid præfigurari, to.10.343.k
Quid pes Iacob claudicans, & quid non claudicans, figuret. to.10.167.l
clauis ecclesiæ. to.3.4.i, in fine & 73.d, to.6.194.h, to.10.105.l,m
clauis non vni, sed vnitati dedit christus. to.9.80.h
clauis ligandi & soluendi, vniuersa ecclesia accepit in Petro. ibidem. g
clauis abyssi, potestas populi. to.9.148.l
clauis regni cælorum, quare data Petro. tom.10.190.i, & sequentibus
clauis ecclesiæ, certiorem sunt quam corda regis. to.10.123.b,c

clauem scientiæ, Paulus à christo accepit. to.10.267.m
clauium cælorum commissio facta est Petro. to.10.190.i, k
clauem potentiæ, Petrus à christo accepit. to.10.267.m
clementia dei. to.3.347.h
clementia, quid ciceroni. to.4.187.i
In quo consistat clementia. to.10.289.a,b
cleombrotus se præcipitavit, lecto Phædone Platonis. to.5.8.h
clericorum laus. to.1.255.m
ad clericatum post poenitentiam, nullus admittatur. to.2.68.f,g
clericatus impedimenta. to.3.68.h
De singularitate clericorum, censura tantum. to.4.370.d
cur in cleris duo testamenta intelliguntur cū testamentum Græcè non ita dicatur. to.8.232.c, & f
cleros Græcè, fors dicitur Latine: hinc clerici appellantur qui sunt in Ecclesiastici ministerij gradibus ordinati. ibidem. f,g
clericus & negociator. to.10.20.i
clerici mercatores. ibidem
clerici milites. to.10.20.h,i
clerici, Augustini tempore, dimissas & fluētes habebant tunicas. ibidem
Cingulum clericorum. ibidem
Clerici mali, vellent aliqua eradere & delere ex Euangelio: quod cum non possunt, conātur peruertere. to.10.41.R,l
clericus comam nutriens, & capillos radere erubescens, non de dei, sed mundi sorte esset testatur. to.9.204.c
Clerici & sobrii esse, & ebriosos arguere tenentur. to.10.240.f
De communi vita clericorum. to.10.314.l, & sequent.
Non decet clericum cum mulieribus sedere, vel fabulari. to.10.296.h
De obseruantia clericorum. to.10.298.g,h
De vita & moribus clericorum. to.10.299.l
Ad fratres in eremo, de vita clericorum. tom.10.313.l,m
Maius est onus quam honor, in clericatu. to.10.314.k
Clericus regularis profitens, duas res profitetur: sanctitatem interius, & clericatū exterius. ibidem
Nemo clericorum regularium, potest aliquid dicere esse tuum. tomo.10.314.m, & sequent.
Quid clibanus in somnio abrahæ. tom.10.

INDEX

- io. 153. i
Cloacina dea. to. 5. 35. h, & 54. g
coagulare, in bono accipitur, & in malo: & qd
significet. to. 8. 452. i
De codicibus emendandis. to. 3. 10. f, g
codrus, rex Atheniensium, amore patriæ libe-
randæ mortuus est. to. 5. 173. h

coelibes. to. 1. 86. f
coelestiani, ijdem Pelagiani. to. 2. 18. e, to. 6. 6.
2. & 10. k
Coelestius Pelagianus excommunicatur. to. 1.
25. i
Coelestius Pelagianus. to. 2. 121. i
Acta aduersus Coelestium & Pelagium. to. 2.
epist. 90. cum duabus seq.
coelestiana hæresis, Augustini diligentia op-
pressa. Eodem 20. e
contra Coelestium & Pelagium. to. 7. 249. d
coelestii error, de traduce peccati. Eod. 25. e, c,
& sequen.
De sententia pontificis in Coelestium. ibi-
dem. g
coelestii damnatio. Eodem. 257. g, & 287. h, i
cælum rapiunt indocti. to. 1. 54. e
cælorum regnum. Eodem. 58. f
cælum & terra omnis creatura. to. 1. 69. b, &
274. f, & i
Cæli & terræ nomine mundus significatur. to.
1. 249. h, to. 3. 46. e, 207. a
Rursum quid cæli & terræ nominibus signifi-
catum. to. 1. 74. k, & 76. c
cælum terra maius. Eodem. 73. h
cælum & terra duplex. ibidem. d
cælum cæli domino, quid. ibidem. 73. k, m,
& 75. f
cælum cæli, cælum intellectuale. ibi-
dem. c
cæli & terræ nomine, spirituales & carnales in
Ecclesia. to. 1. 79. h, to. 3. 170. a, to. 8. 24. m
cælum, scriptura, nubes, prædicatores. tomo. 1.
79. a
cælum, sicut pellis, extentum, quid allegoricè.
to. 1. 79. l, m, to. 3. 152. d, e
cæli, sicut liber, plicabuntur. to. 1. 79. l, m, to. 8.
343. f, g
Orbium coelestium concentus. to. 2. 43. f
cælum, locus dei præcipuè. to. 2. 85. g, tomo. 3.
344. l, m
Cælorum secreta discutere non est fragilitatis
nostræ. to. 3. 48. e
Cælum dicitur aer. tomo. 3. 171. e, & 175. a, &
253. d, to. 6. 180. f

cæli figura. to. 3. 172. e
Et de motu cæli. ibidem. i
cæli cælorum, quomodo dicatur. tomo. 3.
175. a
cælus perijisse aquis diluuij. ibidem.
cælum tertium quod Paulus raptus, quid fue-
rit. tomo. 3. 225. f, & sequen. & 232. c, &
233. f, g
An verè viderit cælum. ibidem. 225. b
cæli multi, secundum quosdam. tomo. 3.
232. d, e
cælum primum, secundum, & tertium quid.
Eodem. 233. c
Ad cælestia mentem excitemus. Eodem.
297. h, i
cæli, id est, Apostoli, enarrauerunt gloriam dei.
to. 4. 132. h, to. 8. 30. a, & 70. d
cælo tegitur, qui non habet vnam. tomo. 4.
319. b
cæli fragore, hostes fugati. to. 3. 244. f
cæli siccitas. ibidem. 244. f
cæli, in scripturis sanctis. to. 4. 394. f
cælum thronus dei. to. 4. 400. e, & 401. g, h
cæli nomine, sanctæ animæ. Eodem. 401. g, h
407. i, to. 8. 15. f
cælum, qua violentia rapiatur. to. 4. 398. m, to.
8. 316. i
In cælo maximus & minimus. tomo. 4.
398. m
cælo recondere thesauros, quid. tomo. 4.
410. c
Sententia quorundam de tertio cælo. tomo. 4.
233. f, g
cælum, spiritus. to. 4. 407. i, to. 8. 24. m
cælum, iustus. to. 4. 407. i, to. 8. 24. m
cæli corda iustorum. to. 4. 407. i, to. 8. 24. m
cælum in duas partes diuiditur. tomo. 4.
57. f
cælum quidam palatum vocauerunt. ibi-
dem. l
cælum, pater, Saturni. to. 5. 60. e
cælicolæ, vnde. to. 5. 81. m
coelestia luminaria, sunt animalia beata & leni-
piterna secundum Platonicos. to. 5. 92. a, &
sequen.
De cælo aereo pereunte incendio ignis exte-
mi. to. 5. 205. b, & sequen.
cælorum ordo, firmissimus. tomo. 5. 217. l, m
peribunt tu autem permanebis, & c. exponi-
tur. to. 5. 209. f
cælum Angelos repræsentat.
aduocabit cælum sursum, & terram discen-
dem. to. 5. 209. f

IN DIVVM AVGVSTINVM:

- cælum, sanctos significat. Ibidem
cælus trecentos sexaginta quinque Basilides
hæreticus asserbat. to. 6. 4. l
In cælestibus apparatus esse sedes, domina-
tiones, principatus, potestates. Eodem
210. a, b
cæli quot sint, in quorum tertium se raptum
commemorat Apostolus. tomo. 7.
259. d
cæli, pro libris. to. 8. 17. c, & 343. f
In cælo mansiones multæ. to. 7. 385. g, h, Vi-
de, Mansiones.
Quomodo cæli facti sunt in intellectu. to. 8.
117. i
cælum nubibus contegi, quid sit. tomo. 8.
164. i
cælorum nomine, animæ sanctæ intelligun-
tur. to. 8. 4. k
cælorum nomine libri vtriusque testamenti
significantur. to. 8. 17. c
Quod figurent Evangelistas. Eod. 29. f
cæli dicuntur sancti, eleuati à terra, portantes
dominum: & quam gloriam domini enar-
rent. tomo. 8. 30. a, & 476. m
cælorum nomine iusti & Apostoli significan-
tur: & quomodo verbo domini firmati, &
spiritu oris eius omnis virtus eorum. to. 8.
70. e
cæli, cur domino indigent. Ibidem. a
Quomodo cæli sint supra se: vel quot sint: vel
quibus modis distincti: quibus incol-
pleti: & qua dispositione re-
est à nobis inueniuntur. Ibidem. b, c
cælum supra nubes est, & sursum, ubi est habi-
tatio angelorum. to. 8. 186. g, h
Qui cælorum nomine intelligantur. to. 8. 70.
d, & 155. f, g
cælum quomodo aduocetur sursum, cum sit
semper sursum. Eodem. g
cæli, quando annuncient iustitiam. ibi-
dem. e
Quomodo cæli distillauerint à facie dei. to. 8.
230. m, & seq.
cæli & cælum non aliud, sed hoc ipsum est.
ibidem. 231. b, c
Quid cælorum restat post cælum cæli. to. 8.
237. f
Quomodo inclinentur cæli, ut descēdat deus.
ibidem. 550. k
cæli tunc continentur mirabilia dei, & cæ. to.
8. 337. g
cæli quos fecit dominus, qui sint, & quos figu-
rent. to. 8. 196. e, & 363. g, h

cum sint opera manuum dei, verum peribunt
igne futuri iudicii. to. 8. 382. b
Vis esse cælum dei, purga te à terra. tomo. 8.
358. c
centurionis humilitas & fides, Eodem 1. i.
& 143. m
Quod iusti ita sint cælum, ut sint cæli, eodem
476. l, m
cælum intelligitur firmamentum, sed per figu-
ram liber legis. to. 8. 342. h
Quando extenditur sicut pellis, aut quando
plicabitur ut liber. ibidem
Deus tam facile extendit cælum, quomodo tu
pellem: nec tamen extendit quomodo tu pel-
lem. to. 8. 399. f, g
Quid sit cælum extendere sicut pellem. ibi-
dem. g, h, & 391. m
Quomodo cælum plicabitur ut liber. ibidem
400. k, l
Superiora cæli aquis protegi, quid sit. ibidem
Non sic in cælo est deus, quasi subtrahit cæ-
lo ruinam sine sede formidet, Eodem 430. h
quomodo habitet in cælo. ibidem. a, m
quale sit cælum illud. to. 432. h, i
cælum cæli domino, quid sit. to. 46. g, & tomo.
cælum, Ecclesia est. tomo.
10. 115. f
cælum, ubi. to. 10. 25. g
cælum, esse, quid. Ibidem.
Sanctificatum est cælum, quia diabolus est de-
iectus. to. 10. 25. g
cælum, quare apertum in Christi baptismo.
to. 10. 135. m
cælum in nobis anima est, terra vero corpus.
to. 10. 196. c
cælum triplex. tomo. 9. 188. a, b
De cæna domini, plura. tomo. 2. episto. 118.
per totum.
cæna suprema. to. 4. 161. R
cæna dominicæ non quotidie communicant
Orientales. tomo. 4. 408. e
Maria virgo non interfuit vltimæ cænae chris-
ti. to. 9. 112. a
De eo quod scriptum est, homo quidam fecit
cænam magnam: sermo. tomo. 10. 28. f, g, &
sequentibus.
Homo cænam magnam faciens, christus Ie-
sus. ibidem. g
Nos non solum vocati, sed & ducti & coacti
ad cænam sumus. to. 10. 28. g
Primi serui missi, ad inuitandum & conuoca-
dum ad cænam, Prophetæ sunt: secundi
Apostoli. ibidem. g, h
Inuitati

I N D E X

Inuitari ad cenam. to. 10. 28. g
cenam repudiare Ibidem
Iudei christum occidentes, nobis cenam præparauerunt to. 10. 28. g
Apostoli & prædicatores cenantes, iam ructando nos ad cenam inuitauerunt. Eodem. 29. c
Ad Christi cenam qui veniant to. 10. 29. d
Hæretici ad cenam, id est, unitatem fidei cogendi. Ibidem. d. c
In cena domini, sermo. to. 10. 29. 1. a
christus dedit corpus suum in cena. to. 10. 29. 1. c, & h
Gentes de vicis, hæretici de sepibus ad cenam christi veniunt to. 10. 29. c
cenobitarum vita, & laus. to. 1. 255. i
ceni vsus, in medicamentis. to. 1. 259. a
coertio, instructio to. 1. 254. k
coæui, qui. to. 10. 32. i, k
coæternum & coæuum differunt to. 10. 32. i, k, & 33. d
Cena inueniri, generans vnum, & generatū Ad eam in hoc seculo to. 10. 32. k
inuitus nem catholicam, nemo cogatur cogendi quomodo. to. 2. 230. c, & l. & m
na etiam homines ad bona to. 2. epist. 204
Mali quatenus cogenda ad bonum. Eodem. 52. g, h
cogendus nemo ad fidei. inuitus. 45. f
cogendi quatenus inuiti. Ibidem 114. m
cogitare, a cogendo to. 11. 62. l
cogitationes, liberæ to. 1. 247. l
cogitationibus malis non assentiendum. to. 1. 276. a, b, c
cogitatio & obliuio dei. to. 3. 153. l
cogitationes nostras an aliquando videre possimus to. 4. 190. f. R retractationum. to. 1. 19. b
cogitationes mortalium, timidæ to. 5. 107. g
cogitatio prima, & reliquæ cogitationis quæ. to. 8. 275. i, & seq.
cogitatio & recogitatio dei. to. 5. 141. d
cogitationes bonæ a deo, malæ, non semper a diabolo. to. 3. 69. l, m
cogitationes latere diabolum Ibidem. l
cogitationis nimia, vis. to. 3. 127. f, & seq. & 199. f & 220. c. in fine.
cogitandi varia ratio. to. 3. 128. f
cogitationes, loquutiones sunt cordis. to. 3. 150. b
cogitamus multa in hac vita to. 5. 141. g
cogitationes sanctorum, in patria, patebunt sibi

adinuicem. to. 5. 241. f
cogitationes cordis dei, quæ sunt. to. 10. 72. d
Nullum mare tam profundum est, quàm est cogitatio dei, vbi mali florent, & boni laborant. to. 8. 337. b
Vt comprehendatis cogitationes dei, quæ sapientes sunt, relinquit cogitationes hominum, quoniam uanæ sunt. Ibidem 344. b
A cogitationibus decidere, quid sit. to. 10. 10. c, f
Non potest fieri vt habeat mala facta, qui habet cogitationes bonas. to. 8. 573. a
cogitationes mentis esse possunt, quarum sunt opera corporalia: nullum autem opus bonum, cuius non sit in mente cogitatio. 8. 229. d
cogitatio quando confitetur deo, & reliquit cogitationis diem festum agent. to. 8. 276. k
Qui malum cogitat, etsi nihil mali aliquid faciat, facit plurimum sibi, & in semetipsum impius est. to. 8. 344. l
In cogitatione, quisque innocens aut reus est. Ibidem. 459. l, m
Qui in cogitatione miser est, vbi scilicet cogitatio Ibidem
De cogitatione, facta procedunt bona vel mala quomodo de interiori palatio quicquid iussit imperator to. 8. 573. a
quis cognoscere dicitur, quia cognoscitur. to. 8. 130. l, & 184. k
Non sic cognoscitur angelus. to. 8. 157. d
Deum nemo cognoscit, nemo ignorat. to. 1. 271. a, 272. b
cognoscere, in scripturis, pro placere aut approbare ponitur to. 8. 371. d
Deus omnia cognouit, antequam fecit. Ibidem. 157. c, & seq.
cognita per artem di iudicantur. to. 8. 34. b
Immissor malarum cogitationum, an sit diabolus. to. 9. 8. f
cogitatio alia dei, alia hominis. to. 10. 10. b
In hoc mundo, quid cogitandum. to. 10. 35. m
cogitatio, parens operationis. to. 10. 10. b
Mortes malarum cogitationum. to. 10. 10. b
Quicquid boni cogitauerit homo, subito de percussus sciat, quia hospes ille de corpore venit. to. 10. 11. a
Remedium aduersus malas cogitationes. to. 10. 178. b, & 312. d, e

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

De cogitationibus. to. 10. 312. d
Paralytica cogitatio est, de crastina cogitare conuersione, & hodiernam negligere. to. 10. 311. a
Cogitationes ascendentes in corda nostra, veniunt de terra. to. 10. 317. f, g
Cognitionis gradus. to. 4. 76. m, & seq.
Cognatio spiritalis, carnali præferenda. to. 6. 262. k
De cognitione nostra egredi, quid. to. 10. 151. l, m
cognatio nostra, sunt peccata nostra. Ibidem
cognoscendi curiositas. to. 1. 66. i
Ad cognitionem sui, quo ordine anima prouehitur. to. 1. 166. c, d
Anima quomodo cognoscitur. to. 1. 177. f
cognoscere quid, & sentire quid. to. 1. 202. m
cognitio rerum naturalium, nō beat. to. 3. 51. f, g, & fo. seq. a, b
cognitio sui, necessaria. to. 3. 98. h, & 294. k, & fo. seq. c
Per agnitionem infirmitatis nostræ perficimur. Ibidem 98. k
cognitio rerum, in verbo Dei. to. 3. 184. d, e
Ad cognitionem sui, tres gradus. Ibid. 295. m, & sequen.
cognitio creaturæ inuisibilis. to. 3. 356. l
Aliter per sensus, aliter incorporea cognosci. to. 3. 120. i, k
cognitio non semper oritur a sensibus. to. 5. 67. g
cognitio priuationis, est quædam ignorantia. to. 5. 105. d
cognitio, qua angelus seipsum cognoscit facit diem vnum: qua autem cognoscit firmamentum, facit secundum: & sic deinceps. to. 5. 95. i
cognoscuntur quædam per species, quædam per speciei priuationem. to. 5. 105. d
cognitio proprii status, ad sletum reduxit Alciadiem, qui se credebatur esse beatum. to. 5. 123. f
Et cognouit uxorem: exponitur. to. 5. 133. i
Quod spiritali cognitioni, quæ spiritalia videntur, inimica sunt carnalia phantasmata. to. 6. 46. k
cognoscere, pro credere. to. 9. 113. a
cognitio, sine charitate, saluos non facit. to. 9. 127. d
Locum canticis canticorum explanatus, Nisi cognoueris remetipsam, o pulchra inter mulieres, &c. to. 10. 51. g
cognitio nostra nunc, & futura. to. 10. 75. f, g
Modus cognoscendi seipsum, vel alterum, inuidum. to. 10. 286. e
cognitio dei perfecta, vita beata. to. 1. 9. k, & 172. c
Sola dei cognitio beat. eodem 40. b
cognoscimus deum hic in ænigmatibus. to. 1. 60. m
Et alia de cognitione dei. Ibidem 60. a, & sequentibus.
De cognitione dei, & beatitudine, plura. to. 1. 63. k, & seq.
Quæ ad cognoscendum deum necessaria. to. 1. 175. b, c
cognitio diuina. to. 1. 173. d, e
cognitio dei, quibus animis contingat. to. 1. 199. h, i
cognitio dei certa, quando perficietur. to. 1. 246. d, to. 3. 118. i, k
Quomodo cognoscitur deus, quomodo creatura. to. 1. 72. b
Vacandum vt Deum cognoscas. to. 1. 241. a
A deo felix cognitio. to. 3. 144. k, l
Simplicissima dei cognitio. to. 3. 153. k
Quæ retardant a cognitione diuinorum. to. 1. 50. l, m
cognoscit omnia deus. to. 4. 302. l
cognoscere dei, quid sit. to. 4. 195. i, & 349. f
Prima cognitio dei, scire quid non sit. to. 3. 115. d
cognitio dei perfecta in vita futura. to. 7. 286. d, e
cognoscimus deum, & non nisi cogniti. to. 2. 127. d, to. 3. 118. i, k, & 181. f
cognitio dei per creaturas. to. 3. 269. i
cognitio nominis dei. to. 8. 20. c, Vide Beatitudo.
De cognitione diuinæ claritatis. to. 9. 184. b
cognitio dei in quo consistat. to. 9. 170. e, f, & seq. & 171. l
cognitio beatifica. to. 9. 176. i, & sequentibus.
cognitione dei nihil melius est. to. 10. 185. c
Non cognoscit dominum, qui conditionis suæ non agnoscit officium. to. 9. 206. m
Quomodo cognoscendus sit dominus. Ibidem, m
Cohærentia quæ sint. to. 1. 100. c
coitus fugiendus. to. 1. 175. f, & 176. d
Sine coitu plura animalia procreantur, quæ tamen coeundo pariunt. to. 2. 58. f
Quando Adam, & Eva congressi primò sint. to. 3. 208. c
coitus, quando peccatum. to. 6. 257. a, b
coitus honestus. to. 7. 260. m
A pro-

I N D E X

A proprijs vxoribus abstinendum. tomo 10.
123.m
Colaphizari. to. 10.45.k.1
Colarbasus hæresiarcha, & quid senserit. tomo.
6.5.d
Collatinus, Lucretiæ maritus. tomo. 5.7.i
Collationis, habitæ cum Donatistarum episcopis, breuiarium. tomo. 2. epist. 15.2.k. tracta.
to. 1.25.b, & in Possidonio.
Breuiulus collationum cum Donatistis. tomo.
7.170.a, & seq. Retractatio. to. 1.25.4
collator non sit assentator. to. 2.205.f, Ad mutua
collationem inuitatur Proculianus
episcopus, pro schismate componendo. to. 2
epist. 147.
Maximinus episcopus. epist. 203.
**Collatio Augustini cum Fortunio Donatista
rum episcopo.** to. 2. epist. 163
Cum Pascentio Ariano. epist. 174, & 178.
**collationes, pacificæ cum diuinarum scriptura
rum autoritate fiant.** to. 2.250.g.h
collatio plus proficit. to. 7.95.k.1
Collatio quid. to. 10.185.m
collationem Donatistæ recusarunt. to. 7.88.m
180.a
Vide Disputatio.
Quomodo ex multis colligamur in vnum. to.
3.100.c.d
Quid fractum colligare. to. 9.23.1.a
collina dea. to. 5.3.2.f, & 34.k
**Colles eminentiora loca dicuntur, minus ta
men quam montes.** to. 8.490.d
Quod significant iustos. to. 8.221.f
Quomodo suscipiat pacem. x. 8.257, & 484.b
**Non est nobis colluctatio aduersus carnem &
sanguinem, &c. exponitur.** tomo. 10.148.b,
& sequen.
Collyrium spiritale. tomo. 9.5.h.i
colimus numen, & colimus agrum. to. 1.77.k
colendus solus deus. tomo. 1.207.g, & seq. &
239.d
De cultu vnius dei, dissensio ibid. d.e
**Latriam nec hominibus pijs, nec angelis bonis
exhibendam, multo minus saxis & demoni
bus.** to. 2.60.l
Cultus diuinus quibus constet. to. 3.50.m
**Dæmonum cultus vnius dei cultui cessuros
prædictum à prophetis.** to. 3.281.e.f
De vno solo deo colendo. to. 3.302.m, & seq.
De deo vno colendo. to. 3.312.k, &
sequentibus.
**Actio pia est deum colere, & eius gratia cōtra
vitia interna pugnare.** to. 3.353.i, in fine.
cultus dei charitas. to. 2.79.k

coli pro deo non vult Ecclesia. to. 3.57.b
**coli oportere vnumquemque deum, quomodo
seipse colendum esse præceperit, Socrati
sententia.** to. 4.129.i
to. 5.1.1.m
to. 5.1.1.m
Deos victos colere. to. 5.1.1.m
cultus deorum, abusus. to. 5.1.1.m
**cultores deorum nulla probitatis præcepta
à dijs suis acceperunt, & in sacris eorum
pia queque celebrabant.** to. 5.1.1.m
Deus vnus colendus q̄ creauit omnia. to. 5.1.1.m
Quis deus colendus. to. 5.1.1.m
**De vero dei cultu, à quo Platonici, quam
creatorem vniuersitatis intellexerint, de
runt, colendo angelos siue bonos siue malos
honore diuino.** to. 5.81.a
ibidem
to. 5.82.b
to. 5.82.b
Deitati debitus cultus. to. 5.82.b
colere homines. to. 5.82.b
Deus deorum colendus. to. 5.82.b
**De cultu diuino multa sunt vsurpata, quæ
noribus deferuntur humanis.** to. 5.82.b
**coli se nolunt quicumque angeli, sed solum
deum.** to. 5.82.b
**Totum quod rectè colitur deus, homini cre
dendum est prodesse, non deo.** to. 5.82.b
**Propter cultum vnius dei, data est lex, cum
gnis mirabilibus.** to. 5.82.b
**cultus Christianæ religionis inceptus à Hiere
saem.** to. 5.82.b
**cultus soli deo debitus, vno verbo Latine
minari non potest, & ideo Græcè dicimus
ἀγαπάω.** to. 5.81.b
cultus deo debitus, est ipsum diligere. to. 5.81.b
dem. R
cultus dei in sacrificijs est antiquus. to. 5.81.b
**cultor dei non legitur aliquis fuisse à benedi
ctione duorum filiorum Noe, vsque ad
braham.** to. 5.81.b
cultus dei verus apud paucos. to. 5.81.b
32.f
Si colis deum, coleris ab eo. to. 5.81.b
558.c
**contra eos qui ad hoc colunt deum cum sciant
se esse mortales, nec in istis delicijs semper
viuere, sed vt ista omnia eis in finem vitæ
suppetant.** to. 5.81.b
**contra eos qui deum colunt propter vitam tem
poralem, & dæmones propter ista tempora
lia.** to. 5.81.b
**colimus deum tanquam dominum, colimus
deum tanquam terram suam.** to. 5.81.b
72.k
Deus colendus est propter se. to. 5.81.b
**qui colit deum ad mercedem, castum corpus
deum habet.** to. 5.81.b

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Quod gratis sit colendus. exemplo. Iob. tomo.
8.24.l
**Non ideo colendus est, vt habeas in futuro se
culo quæ hic necesse est relinquere.** tomo. 8.
130.f
**Quod non sit colendus propter animam, &
dæmonia propter carnem, quia deus fecit
animam & carnem, & qui vtrunque fecit,
ipse vtrunque pascit.** to. 8.210.k
**Cur qui colunt deum propter res spirituales,
meliores tamen sunt his qui eas à dæmoni
bus quarunt.** to. 8.210.k
**Qui colit deum propter terrena, non deum
colit, sed id quod diligit.** to. 8.285.l
**Qui ideo deum colunt, vt bene eis sit secundā
carnem, mortui sunt.** to. 8.294.a.b
**Cultus Dei non est referendus ad alia bona
quæ dat deus.** to. 8.407.b
**Qui colit deum causa emolumentum, vel vili
tatis rerum temporalium, mercenarius est,
& auaritiæ seruus.** to. 8.448.m
**Non est colendus solum propter ista tempo
ralia.** to. 8.477.f
**Exigitur à te vt gratis deum colas, nō quia dat
temporalia, sed quia præstat æterna.** tomo. 8.
129.c
Nihil colendum nisi deus. to. 9.189.i
Columus deum, & quomodo. to. 10.30.g.h
Deus colit nos, & quomodo. ibidem
cultura dei in nos. to. 10.48.g
columus nos deum, & ipse nos colit. ibid.
Et quod vltimum horum probatione eget. ibid.
Propter quid colendus deus. to. 10.95.b
Gratis deum colere debemus. to. 10.113.c
colimus & colimus. to. 10.188.c
colonus & colonia quid sint. to. 5.81.m
coloni, vnde. ibidem
colonus, sanctus. to. 10.27.i
colonus, Apostolus. to. 20.13.d
colophonius. to. 5.60.i
Quid per colum. to. 10.234.m
De columbarum collo. to. 1.152.c
columba spiritus sanctus. to. 2.81.h, & i, &
& seq. to. 3.87.i, & seq. to. 9.10.f, & 111.&
135.
Et quod verum corpus columbæ formatum. to. 3.255.b.c
Columbæ simplicitas. to. 4.69.f, tomo 9.
10.h
columbæ natura. to. 4.69.f
**columbæ & turtur, vtræque auis est simplex, &
innocua.** to. 5.150.i
columba reuersa ad Noe, quid sit. to. 6.77.
l, m, to. 8.494. m
**columba pro signo dilectionis ponitur, & in
ea genitus amatur.** to. 8.174.l
columba deargentata quæ sit. ibid. 232.c
**columbas vendere in templo, quid sit. eodem
501.c**
**columba à molestiis querit auolationem, sed
non amittit dilectionem.** tomo 8.
174.l
**columba super Christum descendit eo bapti
zato.** to. 9.9.c
**Spiritus sanctus quare sæpius per columbam
significetur.** to. 9.111.i
**columbæ species, spiritus sanctus descendit super
Christum, ad Iordanem.** tomo 10.
51.i
Trinitas de cælo columbam fecit. tomo 10.
53.c
**Quomodo spiritus sanctus in specie columbæ
apparuit.** to. 9.243.c
Gemitus columbinus. to. 10.17.a
**columba ab arca missa, quæ est reuersa, quos si
gnat.** to. 9.111.i
columbæ qui in Ecclesia. ibidem
columbas vendere quid sit. to. 9.20.i
columba fel non habet. to. 9.135.l
**Quare columba apparuit in baptismo Chri
sti.** to. 10.139.a
columba nubis & ignis. to. 2.137.l, to. 3.
88.a, b, fo. seq. h, i
columbas terræ confirmare, quid sit. to. 8.27i.
h, i, & 539.c
Quid tertiam partem terræ comburi. to. 9.
144.c
Commemoro pro commonefacio. to. 7.
423.l
Comminantur magi Soli & Ifidi. to. 5.85.g
Committi & committentes, quid dicatur. to.
8.250.a
Commixtus. to. 3.101.l, & 104.k
**Legitima commixtio hominis, culpa non va
cat.** to. 10.126.l
Commodius scribere. to. 2.2.b
**Commoda & incommoda, quæ bonis ac malis
plerumque communia sunt.** to. 5.3.d
**Qui circa proximos debitam negligit charita
tem, commouere non poterit diuinam pie
tatem.** to. 10.212.m
**Communicatio dominici corporis, apud sepul
chra martyrum.** to. 1.43.c
Ad communionem schismatici an cogendi sint. eodem. 10.f
Communio eucharistiæ. to. 3.354.i, to
mo 4.20.g, h. 381.g

I N D E X

Orientalis non quotidie communicant cenam dominicam. eodem. 408.c
communicant boni & mali. tom. 6. 92.m, & seq. to. 7. 141.i, k
communicare pro consentire. tom. 7. 16.h, & 155. k, & 193.d
communio vera corporis, & sanguinis Christi. to. 9. 49.m, & seq. & 51.m

communicare, quid in Paulo. to. 10. 4.i
Quid sit communicare malis. to. 10. 19.g
Et obiter locus apostoli, ad Ephesios, declaratus, Nolite communicare, &c. to. 10. 93.l
communicare quid. to. 10. 93.l
Tempore Augustini communicabant sub utraque specie. to. 10. 234.c
communio malorum non maculat, sed consensio factorum. to. 2. 83.h
Non sunt suspendendi a fidelium communionem quibus mors proxima timetur. tom. 9. 209. k, l
Communione Ecclesiasticam declinantes, munus salutis aeternae amittunt. tom. 10. 154.i
communione Ecclesiastica dignus quis. ibidem
Nemo à communionem prohiberi potest, nisi publico crimine laboret. to. 9. 221.h
Quae sit sanctorum communio. tomo 10. 217. f, g
Quibus vestigiis imitari debemus sanctos, ut eorum communionis participes simus. ibidem, h
Quanta auiditate desiderandum sit sanctorum communioni associari. to. 10. 217.h, i
commune, immundum vocat. to. 1. 261.a
commune bonum praerendum proprio, exemplo Marci Reguli. to. 5. 6.h
communis boni amore, Furius Camillus ingratis patriam a Gallis liberavit. tom. 5. 46.f
communis boni amore, Decij se occiderunt. ibidem, h
commune bonum praepoentes Romani privato, protulerunt quaecunque possidebant exceptis singulis aureis annulis, & bullis, ut possent milites stipendiare. to. 5. 27.c

communia sunt omnia in societate iustorum. tom. 2. 67.i, k
In communitate quomodo sit viuendum. to. 2. 153. K

communi luce priuari daemones, priuatis consequuntur potestates. tom. 5. 92.b
commune bonum, quia angeli dimiserunt, biis adhaerentes, ideo ceciderunt. tom. 1. 103.g, h
Non communis boni, sed proprii amor causa bella. to. 5. 168.d
communitas Apostolorum, & discipulorum Christi post pentecosten. to. 10. 154.i
commutatio, in melius, vel in deterius est. to. 8. 238.l
comam nutrire, quid signet. to. 3. 266.c
comes dignitatis nomen. tomo 4. 251. f, to. 6. 26.g
comitatus Caesaris. to. 1. In Possidonio comitatus. to. 2. 193.c
comestio Christi, post resurrectionem suam, & de comestionibus angelorum in phantasmate, sed verè factis. to. 5. 117.l, m
comœdiarum descriptores non possunt recipi nisi ab his quorum moribus conueniunt. tom. 2. 248.b, c
comœdiæ. to. 5. 132
comparatiuum non semper auget. to. 7. 94.i, & 106. k
comparationes humanæ, fallunt. tom. 9. 42.c
comparatio decem plagarum Aegypti ad Romanas calamitates. to. 5. 83.a
comparantes semetipsos sibi metipsis, semetipsos non intelligunt: exponitur. tom. 9. 109.g
comparatio non debet fieri inter aliquos homines, nisi pensatis omnibus conditionibus. tom. 5. 154. h
comparatio decem persecutionum Ecclesiae, per decem Imperatores. to. 5. 184.c
comparatiuum. to. 7. 94. h
Christi comparatio ad patrem in caelis, & ad matrem in terris. to. 10. 287.c
compassionis dolor piorum, de malorum moribus, prodest. to. 5. 184.d
compassionem non habens de malis, quæ humanum perdidit sensum, tomo 5. 190.a
compedes sapientiae quando ferreæ, aut quando aureæ. to. 8. 377.f, g
compedes sapientiae, quæ sint. to. 8. 378.a
compedes sapientiae, in ornamentum vertuntur. to. 8. 378.g
Sunt compedes disciplinae dei, & timoris eius, quibus sancti compediti erant, sed ipsi soluti euolabant, & in coronas conuertebantur. to. 8. 377. h, & seq. com.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Compedes animæ, quæ sint. tomo 8. 245. g
Quod sit infirmitas corporalis, & corruptibilis corporis. to. 8. 291.d, e
compediti dicuntur qui præceptis sapientiae colligati sunt, quæ patienter sustentata, in ornamenta vertuntur. ibidem, e, f
compedes nostræ, quas soluit dominus, quæ sint. to. 8. 560.c
competentes, qui dicti. to. 1. 16.h, to. 2. 213. d, to. 4. 20.g, & 321. k, to. 10. 186.d, e
Quid competentes obseruare debeant. ibidem, f
Quid competentes fugere debeant. to. 10. 186. f, g
Ad competentes. tomo 10. 206. k, l, & sequenti.
compunctio, quid sit. to. 3. 294.h
compungi, duobus modis dicitur. tomo 8. 8.m
Qui nolunt modo habere compunctionem medicinalem, habebunt postea poenalem. tom. 8. 191. m, & seq.
compunctio cordis, dicitur stimulus peccatorum, in dolore poenitendi. tom. 8. 418.h
Non compungi, quid sit. to. 8. 54. h, i
compunctionis efficacia. to. 10. 283.i
De compunctione cordis. to. 10. 310. i, k
Quid sit compunctio cordis. ibidem, m
compunctio ex humilitate nascitur. ibidem
compunctionem, quam habemus de peccato, significauit lancea percussoris. tomo 10. 255. a
Si non compungitur, quare pectus tunditur: eodem. 254.m, in fine
Numidia concilium. tom. 1. 25.b
concilium contra hæreticos. to. 2. 98.a
concilium Carthaginense contra Pelagianos. tom. 2. epist. 90.
contra Donatistas. cod. 143. f, Retracta. tom. 1. 25.b
concilium M. leuitanum, de cohibendis Pelagianis. to. 2. epist. 92.
conciliorum autoritas. tomo 2. 167. f, g, tomo 6. 36.d
concilium Zertense, contra Donatistas. tom. 2. 208. f
concilium contra ebrios. to. 2. 94. i, k
concilium Ariminense Homouisionem reuocare tentauit. to. 6. 237. a, b
conciliorum autoritas, ex scripturarum auctoritatibus pendet. ibidem
conciliorum prouincialium decreta, cedunt maioribus conciliis: canonica scriptura nullo cedit. to. 7. 125. g, h

concilium vitatum. to. 7. 88.l
Sententia concilij Bagaiensis. to. 7. 89.m
concilium Carthaginense de hæreticis baptizandis. ibidem, 125. f
concilia minora cedunt maioribus. cod. 84.l
Cyprianus in concilio Carthaginensi. ibidem, b
Dissensus à concilio, præfatur libertatem a Cypriano concessam. to. 7. 147. k
De concilio Maximinianistarum. to. 8. 73. c, f, & 96. g
De concilio apud cauernam Susi, propter Priamiani Carthaginensis episcopi causam, & quo tempore fuerit celebratum. ibidem, h
De concilio Bagaitano, in quodam nati sunt Maximianistæ. to. 8. 98. f, g, & 190. b
concinit, qui consonat: qui autem non consonat, non concinit. to. 8. 263. d
Ante concionem orandus est Deus doctore Ecclesiastico. to. 3. 26. g
concionatori non tantum preces, sed & studia est necessarium. ibidem, h, i
Eadem Ecclesiastica necessaria, quæ oratori. ibidem, l, m
conceptus noster, in peccatis. to. 2. 84. l
conceptiones coniunctorum & singularium. to. 2. 253. m, & seq.
conceptio virginea. ibidem, 253. a, b
Qui conceptus est de spiritu sancto. tomo 3. 47. k
In conceptu animalium, vis picturarum. tom. 4. 35. f
conceptio & perfectio corporis humani. cod. 192.m
conceptio & natiuitas spiritalis. eodem 217. a
concipere non potest femina geminos filios, diuerso tempore. to. 5. 39. h, i, & 40. f, g
conciens vnum femina, non potest alterum concipere via naturæ. to. 5. 40. i
concipere potest mulier, vel generare prouectæ ætatis de iuvene, sed de seniore non potest. to. 5. 152. m
conceptus Rebecca sterilis, ad orationem viri sui Isaac. to. 5. 154. d
christus non potest dici conceptus in iniquitate. to. 8. 161. c
Maria non carnaliter concupiscendo, sed spiritaliter credendo, concepit. eodem 233. m
In conceptione trahitur iniquitas ex Adam. tom. 8. 161. b
Non ideo concipiuntur homines in iniquitate, & in peccatis in utero matris aluntur, O 2 quia

I N D E X

quia peccatum est misceri coniugibus: sed
quia illud quod sit, utique sit de carne por-
nali. *ibidem*, c
Melius est sterilem remanere, quam de ince-
sto concubitu concipere. *tom. 8. 201. f*
Omnes homines concipiunt. *to. 10. 21. b*
concupiunt aliqui de Christo, aliqui à diabolo.
Ibidem
Ad concordiam adhortatio. *tomo 2. 20. i, &*
sequen. b, c
Concorditer est viuendum. *to. 2. 153. R*
Ad concordiam commendandam, ex vno pro-
pagatum est omne genus hominum. *to. 5.*
110. b
Concordia fraterna multum valet, ad propi-
tandum deum. *to. 7. 128. c*
Tunc secum mali concordant, quando in per-
niciem iusti conspirant. *to. 8. 93. a*
Sicut est concordia membrorum, sic erit & ho-
minum. *to. 8. 501. c, d*
Concordia fratrum non corrumpitur propter
aliquos falsos. *ibid. 508. m, & seq.*
De fraterna concordia, & offensionis relaxa-
tione. *to. 10. 114. b, c, & seq.*
Concordia Marci, & Lucæ, super duobus di-
scipulis euntibus in Emaus. *tomo 10.*
201. i, K
Non potest habere concordiam cum Christo,
qui discors voluerit esse cum Christiano.
tom. 10. 325. l
Concubine Augustini. *to. 1. 47. g*
Concubina & vxor, quomodo differant. *to. 4.*
35. c
Concubinam potuit habere maritus, de licen-
tia vxoris propriæ. *to. 5. 151. b*
Concubinæ, in veteri testamento, aliquando
dicebantur vxores. *tom. 5. 153. b, c*
christiano vtrum liceat habere concubinam.
to. 10. 119. l
concubinas habere, nunquam licuit, nec lice-
bit. *to. 10. 246. R*

Quid facere debent curati concubinaris pu-
blicas obstatas. *to. 10. 246. l*
concubitus fugiendus. *to. 1. 175. f*
Immundum fieri hominem ex concubitu con-
iugali, lex dicit. *to. 1. 26. a, b*
Rex quidam Cyprius solebat proponere in
concubitu formosam picturam, ne mulier
eius deformes pareret. *ibidem, h*
Libido concubitus. *to. 3. 71. c*
An concubitus propter peccatum. *to. 3. 209. x*

Concubitus coniugatorum. *to. 4. 87. c, d, &*
234. c, d. to. 7. 259. h, i
Excessus concubitus, cum vxore propria, pec-
catum est. *to. 9. 201. f*
Conculcari ab homine, quid. *tomo 10.*
21. i
De concupiscentia, copiose. *to. 1. 15. K, & seq.*
tom. 2. 244. c, f
Concupiscentia coniugalis. *to. 1. 23. i, & 26.*
K, to. 3. 139. i, R
Varias concupiscentias carnis confitetur Au-
gustinus. *to. 1. 64. h, & seq.*
concupiscentia triplex in mundo. *tom.*
242. f, g
Concupiscentia, hostis internus. *tom.*
202. b
Non concupisces, exponitur. *tom. 2. 246.*
& sequen.
Non concupiscere, non est in potestate nostra.
to. 3. 214. c, d
concupiscentia & mens, virum, & mulierem
adumbrant. *to. 3. 264. b*
concupiscendi vis. *Eodem. 280. c*
concupiscentia carnis vincenda. *eodem. 347.*
i, & seq. h, i
Vincimus diabolum, concupiscentias vincen-
do. *to. 3. 212. c*
concupiscentia, per legem demonstrata. *to. 4.*
214. g
concupiscentia, in somno mota, non est culpa.
tom. 5. 8. f
concupiscentialis noster motus, præter nostræ
voluntatis legem, sua lege mouetur. *ibid.*
dem
concupiscentia quæ lege sua mouetur, præter
legem nostræ voluntatis, peccatum non cau-
sat in nobis. *ibidem.*
Inobedientiam concupiscendi, repugnantem
in membris, patimur: & quare. *tomo 5.*
112. b
concupiscentia. *to. 5. 121. l*
concupiscentia carnalis, pugnat contra spiri-
tem, & contra. *to. 5. 132. d*
concupiscentia, siue libido carnis, quomodo do-
minatur in corpore. *to. 5. 126. K*
concupiscentia refrenanda, & cogenda seruit
spiritui. *to. 5. 133. b*
concupiscentia frustra vertitur in dolorem.
to. 5. 214. l, m
contra concupiscentiam vigilandum, vt nobis
subdatur. *to. 5. 237. b*
De concupiscentia mala, & amore peruen-
so, cum quo nascimur omnes. *tomo 5.*
236. l, m

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

concupiscentiæ origo, secundum Manichæos.
to. 6. 8. b
concupiscentiæ lex in nobis, quid. *tom. 7. 229.*
f, & fo. seq. e, & sequen.
De nuptijs & concupiscentia. *Eodem. 263. l,*
& sequenti.
concupiscentia ex peccato est, non ipsa pecca-
tum. *Eodem. 263. g*
concupiscentiæ vis decreuit. *Eodem.*
268. l
Concupiscentia sine reatu. *Ibidem. 268. a*
concupiscentiæ non consentiendum. *Ibi-*
dem, b, c
Vbi non est peccatum, ibi non intercessit con-
cupiscentia. *to. 7. 272. K*
concupiscentia peccatum dicitur, quum ex se
non sit. *to. 7. 284. e*
concupiscentia in Paulo, quid. *tom. 282. c*
concupiscentiæ partus. *Eodem. 284. g*
concupiscentiæ morbus infantum, unde. *Eo-*
dem. 324. b
concupiscentia quomodo maneat actu, & præ-
tereat reatu. *Ibidem. 368. m, & seq.*
concupiscentiæ malum. *Ibidem. 365. e, f,*
368. c
quomodo illiciat. *Eodem. 365. e*
concupiscentia non caret baptizati. *Ibi-*
dem, g
concupiscentia quare peior, sit ignorantia. *Ibi-*
dem, i
concupiscentia mala impiorum pœna. *tom. 8.*
190. f, & sequen.
Vide, Cupiditas.
concupiscentia mala, quasi ardor est ignis. *to.*
8. 190. g
concupiscentia carnis, non venit nisi ex tradu-
to. *Ibidem, l*
Qui concupiscentias suas vincere nolunt, iu-
dicio dei traduntur in concupiscentias.
to. 8. 88. a
concupiscentia carnis, sequentes primo ducit
nos, postea renitentes trahit, deinde accepta
sed adhuc contendere nobiscum. *Eod. 2. 18. g*
concupiscentia, quæ est in membris, est pœna
peccati. *to. 8. 253. l*
Concupiscere concupiscentiam, quid sit. *Eo-*
dem. 409. h
Est concupiscentia laudabilis, est & danabilis.
to. 8. 442. e, & seq.
concupiscentia non potest intelligi, nisi mala,
quando tacetur quid concupiscatur. *Ibi-*
dem, h, g
Quomodo concupiscit desiderare iustificatio-

nes dei, cum in homine sit concupiscentia
& desiderium, & desiderare sit concupiscere.
to. 8. 443. l, R
Ut quid concupisco desiderare iustificationes,
ac non potius ipsas iustificationes, quam ea-
rum desiderium concupisco. *Ibidem, l*
Quo pacto possum iustificationum desiderium
concupiscere, & ipsas iustificationes non
concupiscere, cum ideo earundem deside-
rium concupiscam, quia ipsas habere concu-
pio. *Ibidem.*
concupiscentia, qua caro concupiscit aduer-
sus spiritum, quam odimus, est mala dilec-
tio, & concupiscentia, qua spiritus concu-
piscit aduersus carnem, est bona dilectio.
Ibidem.
Quod recte concupiscuntur iustificationes
dei, & recte concupiscitur concupiscentia
iustificationum. *Ibidem, m*
An aliud concupiscere, aliud desiderare: non
quod non sit concupiscentia desiderium, sed
quia non omnis concupiscentia desiderium
est. *to. 8. 443. m*
concupiscuntur & quæ habentur & quæ non
habentur. nam concupiscendo fruitur ho-
mo rebus quas habet, desiderando autem ab-
sentia concupiscit. *Ibidem.*
Sæpe quid sit agendum videmus, nec agimus,
quia non delectat vt agamus, & concupisci-
mus vt delectet, præuolat intellectus, & tar-
de sequitur aut nullus aut infirmus affectus.
Ibidem.
Quæ sint concupiscenda vel non. *tomo.*
8. 207. e, f
concupiscentia tollenda est, ne robur accipiat.
to. 8. 522. K, l
concupiscentiam mundi subiugando, tria alia
facile subiugantur. *to. 9. 128. b*
Amotionis concupiscentiarum deprecatio. *to.*
9. 186. c
Pompæ diaboli, sunt concupiscentia carnis, co-
cupiscentia oculorum, & superbia vitæ. *to.*
9. 244. c, d
Quid sit remi alienam concupiscere. *t. 9. 249. c*
Velimus, nolimus, habemus concupiscentias.
to. 9. 258. l
concupiscentia quare peccatum appelletur.
to. 10. 36. h
Senectute fatigantur hostes nostri, id est con-
cupiscentiæ nostræ. *to. 10. 37. a*
concupiscentia, ex peccato. *to. 10. 36. h*
concupiscere, est facere. *to. 10. 37. c*
concupiscentias perficere. *Ibidem.*
Non concupisces, exponitur. *tomo 10. 8. c, d*
& se-

INDEX

& sequentibus.
Aliud non concupiscere aliud post concupiscentias non ire. to. 10.59,m
concupiscentia, ex carne est. to. 10.60,m
concupiscentia, peccati mater. tomo. 10.166,a,b
concupiscentias carnis ne perfeceritis, exponitur. to. 10.145,3, & se.
Hoc præceptum, Ne concupiscas, non potest pro hoc statu impleri. Ibidem, b
concupiscentia tanto augetur, quanto ei obeditur. to. 10.145,3,c
Quomodo concupiscentia resistendum. Ibidem.
concupiscentia finire non potest, quando viui mus. to. 10.145,3,d,e
concupiscentia insidiatur sanctis dormientibus, quando non potest vigilatibus. to. 10.145,3,u
Quid sit concupiscentia oculorum. tomo. 10.292,c
conculsores deum malitiae suae volunt facere participem. to. 10.20,h
condemnatio quibus præparata. to. 10.60,l
Non amat deus condemnare, sed alleuare. to. 10.236,c
Quantum inter sit inter conditorem & condita. to. 1.74,c, & sequen.
condere. to. 7.47,i
Aliter conditus angelus, & aliter homo. tomo. 5.112,g
Ex omni conditione, & gradu, quidam conuertuntur ad Christum. to. 9.143,l
Hominis prima conditio. to. 10.66,b
christus primum condens hominem, nec semen patri nec viscera matris quæsiuit. tomo. 10.128,b
Quatuor sunt conditiones productionis humanæ. to. 10.131,u
Dignitatem suae conditionis, & excellentiam suae reformationis quilibet attendere debet. to. 10.218,k
confessionum libri tredecim. tomo. 1.28,g, & sequentibus.
confessio delictorum ad deum, Ibidem, u, to. 4.380,m
confessio cordis. to. 1.60,g
confessio malorum ad quid conducatur. Ibidem, h,i
confessionis utilitas, Ibidem, u, l, to. 3.351,i
Cur confitemur deo scienti. to. 1.68,a
confessio peccatorum humilis, meretur veniam, & iactantia sanctitatis reportat culpam. to. 2.86,l
Confitebatur peccata sua sanctus Daniel. tomo.

2.119,h
confessio delictorum, & laudis. tomo. 1.184,a
to. 8.350,c,d
confessionis humilitatem superbi non habent. to. 3.221,e
confessio laudis. to. 3.346,f
confessio & satisfactio. to. 3.348,f
confitendum quomodo, & quibus. tomo. 374,h
confessio & satisfactio priuata & publica. Ibidem, 374,l
confitens accuset, non excuset se. tomo. 375,h,i
confessionis dilatio. Ibidem, 376,f
confitentem audiens sacerdos, qualis esse debeat. Ibidem, 376,f
confitens, & confessor quales esse debeant. to. 4.384,f
confessio extra Ecclesiam. to. 7.137,f
confitendum est non timoris necessitate sed ge, sed libera voluntate cum lege. to. 8.47,l
Qui non profert ore confessionem ad salutem omnis firmitas eius in infirmitate confitetur. to. 8.67,b
tit.
Deus audit vocem confessionis in corde, ut tequam voce profertur. Ibidem
qui nolunt confiteri peccata sua, sine causa laborant in defensione peccatorum suorum. Ibidem, g
In confessione oportet ut clames peccata tua, & taceas merita tua. to. 8.62,m
Remanet in vetustate, qui noluit confiteri amare nouitatem. Ibidem
Qui non vult humiliari confessione iniquitatis suae, humiliatur pondere manus dei. Ibidem, 64,a, in fine.
Multi contententur peccata sua, non aduertunt se, sed aduersus deum, aut fatum. Ibidem
Sic confitearis peccata tua, ut & curam geras pro peccatis tuis. to. 8.108,m
Nemo se confitetur peccatorem, nisi humiliter de seipsum deo. Eodem, 121,f
Multi contententur deo cum bene fecerit eis, sed blasphemant, si male. to. 8.152,f
In confessionem veniat peccatum tuum, non in defensionem. Eodem, 162,f
In confitente est spiritus sanctus. Ibidem, 162,a,b
Quod non potest esse confessio peccati in malis.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

mine, à seipso. Ibidem.
confiteri iniquitatem tuam, & gratiam dei. to. 8.228,d,e
Si non confessus lates, non confessus damnaberis. Ibidem.
Times confiteri, qui non confitendo esse non potes occultus: damnaberis tacitus, qui possis liberari confessus. Ibidem.
Si plangunt ante hominem confessi latrones, letentur ante deum confessi fideles. Ibidem.
Ad hoc exigit confessionem, ut liberet humilem: & ad hoc damnat non confitentem, ut puniat superbum. Ibidem.
Tristis esto antequam confitearis: confessus exulta, iam sanaberis. Ibidem.
Qui confessionem perdit, verè mortuus est. to. 8.242,d
Amissa confessione, non erit locus misericordiae. Ibidem, e
confiteri & inuoca, to. 8.27,m
Quid times confiteri, bonus est & ignoscit confitenti deus. to. 8.270,a
Fac confitendo propitium, quem negando non facis nescium. Ibidem.
Confessio nos humiles facit. Ibidem.
Elatus si fueris, confiteri non poteris, nec ea negas deo quæ nescit. nam confessio tua illum non docet, sed te mundat. Ibidem, e, & d
Multæ sunt corda confitentium, vnum credentium, quia diuersa peccata homines confitentur, vnam fidem credunt. Ibidem.
Quando non confiteris peccata tua, quodam modo rixaris cum deo. to. 8.273,e,f
Prima confessio iungit nos deo. to. 8.275,i
Prima confessio est, recedere a peccatis: secundæ, non obliuisci gratiæ & misericordiæ tibi præstitæ: Exemplo de Paulo & de David. Ibidem.
Si te confessus fueris puluerem, deus de pulvere facit hominem: quia omnes humiles confitentur ei, & adorant eum. tomo. 8.177,h, in fine.
Confiteri peccata tua, & orietur de te veritas. Eodem, 155,c
Cum ceperis confiteri peccata tua, similis efficiaris deo. Ibidem, 157,g
Antequam confitearis peccata tua, intercludis ad te viam dei. Ibidem, u
Confessio, modo salutaris est in loco poenitentiae, postea sera & infructuosa. tomo. 8.215,c
Confessio indicat viuos. Eodem, 320,l

Bonum est confiteri domino, & in peccato tuo quod fecisti, & in bono facto quia ipse fecit. to. 8.337,b
Siue virum siue foeminam, præcedere debet confessio peccatorum, salubris poenitentia quæ valet ad corrigendum hominem, non ad irridendum deum. to. 8.346,c
confessionem & humilitatem amat deus. Ibidem, 348,g
Quid sit in confessione præoccupare faciem dei. to. 8.350,c
Si pulchritudinem amas, confiteri, ut sis pulcher. to. 8.355,m
confessio, hostia ex deo. Ibidem, 355,b
Semper confiteri, quia semper habes quod confitearis. Eodem, 369,i
In futura vita non erit confessio peccatorum, sed confessio laudis. Ibidem, b
confessio cur ante decorem ponitur. tomo. 8.398,m
confiteri domino quod es, & disputasti cum eo. to. 8.402,c
Suavis est deo confessio tua, suavis est tibi gratia ipsius. Ibidem.
Confessio non est opus iustitiæ, sed delicti improbatio. to. 8.426,g
Falsa confessio non impetrabit veram mundationem peccatorum. tomo. 8.438,f
Confiteri in directione cordis, quid sit. tomo. 8.440,h
Confitenda sunt deo omnia quæ dignè patimur. Eodem, 225,a
Primo requirit deus confessionem, quam orationem. to. 8.270,b
Bene confiteri, quid sit. Ibidem, 331,f,g
confessionis, negligentia periculosa est. tomo. 8.242,d
De confessione humiliantis, edificantur tui tates Iudæ, ut foris ab eis superbi remaneant, qui confiteri erubescunt. tomo. 8.245,h
confessio, in scripturis duobus modis dici solet, laudis scilicet & peccatorum. Eodem, 351,d, & e
In duobus confitemur domino: misericordia, quod peccatorem respexit: veritate, quod promissionem reddidit. tomo. 8.523,d
Testimonia quibus declaratur duplex confessio, & in peccatis, & in laude dei. eod. 435,f, & 542,i, & 554,e,f
Quod alia est confessio peccatorum, alia iustitiæ dei. to. 8.163,f
O 4 confessio

I N D E X

confessio fit in omni multitudine, sed non in
omnibus deus laudatur. *ibidem*. 85.b
confessio pro laude poni solet. *tomo*. 8.
291.d
Non semper confessio peccatorum est, sed &
laus dei deuotione confessionis exprimitur.
to. 8. 425.c
Non potest confiteri domino, qui non gusta-
uit quoniam suauis est. *to*. 8. 411.e
confessio in dei laude est, quanquam etiam cū
sua quisq. confitetur peccata, cum dei laude
confiteri debet: nec aliter est pia confessio
peccatorū, nisi non desperans & poscens mi-
sericordiam dei. *to*. 8. 407.f
Nulla est confessio peccatorum pia & uilis,
ubi non laudatur deus: siue etiam corde,
siue ore atque sermone. *ibidem*.
Quod gemina est confessio. *to*. 8. 51.g
confiteri in cithara & psalterio, quid sit. *ibid.*
127.i
Quomodo confitentur domino omnia opera
eius. *to*. 8. 554.e, f
Incipe à confessione, si vis à via fidei perducī
ad possessionem speciei. *ibid.* 563.h
Quomodo confessio dei est in cœlo, & in ter-
ra. *to*. 8. 575.c, d
confessio sollicitatis, non gemitus peccatorum
erit in uita sempiterna. *ibidem*. 137.g
confessio fit in inferno ante iudiciū, sed nō post.
to. 8. 11.f, g
Muscas confitens deum non fecisse, tandem
nec hominem coactus est confiteri. *tomo*. 9.
3.h
confessio malorum operum, initium bonorū
operum. *to*. 9. 25.b
confiteri non est aliud ore dicere, & aliud in
corde retinere. *to*. 9. 46.c
confitēda esse peccata sacerdoti, insinuat Chri-
stus in resurrectione Lazari. *tomo*. 9.
79.e
Pro Christi confessione, innumerabilis socie-
tas regnum cœlorum: uolenter intrauit.
to. 9. 115.d
Trinæ Petri negationi, trina redditur confes-
sio. *to*. 9. 122.c
confitēs se peccatorem, habet in se ueritatem.
to. 9. 125.a
confitentes ore Christum, & factis negantes,
sunt in operibus hæretici. *tomo*. 9. 129.
a, b
Non sufficit confiteri Christum in carne ue-
nisse, sed quare uenerit. *to*. 9. 134.f, & se-
quen.
confessio fidei, non solum uerbo, sed factis est

facienda. *to*. 9. 137.f
Differentia inter Petri & dæmonis confesio-
nes. *to*. 9. 139.b
Hæretici fingunt se confiteri Christum, qui
tamē non, ut sicut fides habet catholica, cre-
dunt. *to*. 9. 144.d
Redemptionis confessio. *to*. 9. 151.f
Proprie utilitatis confessio. *to*. 9. 170.m
confessio auricularis. *to*. 9. 207.f, *to*. 10. 120.d
& seq.
confiteri & pœnitere, à malo est declinare.
to. 9. 207.h
confessio mentalis non sufficit. *tomo*. 9.
208.m
Confessio ambigua non est salubris. *tomo*. 9.
209.a, & seq.
Modus confitendi. *ibidem*.
circumstantiæ peccatorum sunt confitendo.
to. 9. 209.c
cautela confessoris, in audiendis confessioni-
bus captiosis. *ibidem*.
confessio generalis non est aspernanda. *to*. 9.
209.e
Nemo pro arbitrio, nisi confessus, accusatur,
uel conuictus, est condemnandus. *tomo*. 9.
221.i
Præueniendus est deus, in confessione, ne & ip-
se præueniat. *to*. 9. 237.d
De eo quod scriptum est, Confiteor tibi pater
domine cœli & terræ, &c. Sermo. *tomo*. 10.
7.
confessio non semper est peccatorum, sed etiam
laudis. *tomo*. 10. 70.d
confessio, id est, sui accusatio. *ibidem*.
Ecclesiæ peccata confitenda. *to*. 10. 77.f
confessio peccatorum, per cilicium adumbrat-
ur. *to*. 10. 85.m
Vera confessio, quæ.
Petri & dæmonum eadem confessio, sed di-
uersa intentione. *tomo*. 10. 75.d, & sequen.
89.g, h
et quibus distinguantur. *tomo*. 10. 87.b
confessionis bonum. *ibidem*.
confessio nos sanat. *ibidem*.
Hæretici multi, qui confitentur Christum in
carne uenisse. *to*. 10. 85.b
Et tamen non sunt ex deo. *ibidem*.
Quid sit, confiteri Christum in carne uenisse.
to. 10. 88.k
Omnis spiritus qui confitetur Iesum Christum
in carne uenisse, ex deo est. Sermo. *tomo*. 10.
88.g
De eo quod beatus Iacobus dicit, Confitemini
in alterutrum peccata uestra: & orate pro
inuiem

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

inuiem ut saluemini Homilia. *tomo*. 10.
96.d
confitenda sunt peccata nostra: & quibus. *to*.
10. 96.e
Quare deus nos uelit confiteri peccata. *ibi-*
dem
Primo homini utrum præceptum confiteri
peccata. *to*. 10. 96.e
In confessione nulli s. debet se exculare. *to*. 10.
96.f, g, & seq.
confiteri peccata sua dissimulans, indulgen-
tiam non meretur accipere. *ibi-*
dem. f
confessio, initium sanitatis est. *to*. 10. 96.i
confiteri, quid. *to*. 10. 105.l
De eo quod in Psalmo, Confitemini domino
quoniam bonus. Homilia. *to*. 10. 118.g
confessio si non fuerimus, non possumus ueniā
mereri. *Ibidem*
de confessione peccatorum, & pœnitentia, plu-
ra. *to*. 10. 118.g, & seq.
confessio vocalis peccatorum, ex scripturis sa-
cris elicitur. *to*. 10. 147.k
Non solius est peccatoris confessio, sed & lau-
datoris. *to*. 10. 147.l
Peccatum confessus, à morte reuixit. *tomo*. 10.
147.m
Nihil animus fallitur, qui deum fideliter cōfi-
teretur. *to*. 10. 143.b
Quid facit Ecclesia, si iam peccator per con-
fessionem sit suscitatus? *tomo*. 10.
147.m
confessio auricularis est in præcepto. *tomo*. 10.
159.e, & 292.g
de confessione peccatorum. *tomo*. 10. 159.e, &
292.f, g
confessio est necessaria ad salutem. *tomo*. 10.
159.e
confessionis efficacia. *ibidem*. g
confessio duplex. *to*. 10. 147.k, l
Quia adam confessus est peccatum commif-
sum, ueniæ redditus est. *to*. 10. 179.l
confessio antistitibus Ecclesiæ facienda. *to*. 10.
122.e, & seq.
Et de quibus. *ibidem*
Item quod etiam antistitibus malis. *ibidem*
Necessaria est oris confessio, cum corde fide-
li. *to*. 10. 215.d
confessionis. mors non est, sed hæreditas uitæ.
to. 10. 278.c
Infortunatus comes semper debet esse confessio.
ibidem
Quomodo confitendum est alteri. *tomo*. 10.
292.g
Non differenda confessio. *tomo*. 10. 292.h,
& i, p
Melius est piè confiteri ignorantiam, quàm te-
mere scientiam uindicare. *to*. 10. 285.d
confessionis excellentiæ. *to*. 10. 292.l
confessoris discretio. *ibidem*. m
In festo unius cōfessoris, serm. *to*. 10. 278.h
contra eos, qui cum tribulantur, cōfidunt in ho-
mine, non in deo. *to*. 8. 558.f, l
Qui cōfidit in domino tota mente, si moria-
tur in peccatis, non damnabitur. *tomo*. 10.
159.h
Quomodo confirmat iustos dominus. *tomo*. 8.
93.g
Humana diuinis & non diuina humanis deest
confirmari. *to*. 9. 217.d
Promittere gregi futuras pāsiones, infirmum
est confirmare. *to*. 9. 231.a
confatilia per Euangelium exterminantur. *to*.
5. 177.m
conflictatio Augustini cum Fortunato in Pos-
sidonio.
Est confusio adducens ignominiam: & est con-
fusio adducens gloriam: exponitur. *tomo*. 2.
57.b
confusio linguarum. *tomo*. 3. 237.l. Vide,
Lingua.
confundi, est aliter inuenire quàm sperabas.
to. 6. 92.m
confusio temporalis quædam est uilis, quam
non formidabit Christianus: immo si hanc
non habuerit, æternam habebit. *to*. 8. 53.a,
& 59.h
Multi confusi sunt salubriter, & ideo reueriti.
to. 8. 82.m
Irreuerentia est, non confundi. *ibi*. 241.i
confusio est quæ mordet conscientiam. *eod.*
242.l
Ne confundamur in æternum, quid fiet. *to*. 8.
249.a
Multis expedit confundi, ut deficiant. *ibidem*
251.c
confusio est de mala conscientia, uerecundia
propter modestiam. *ibidem*. f
Mali duobus modis confundentur, aut cū cre-
dent in Christum, aut cum uenerit Chri-
stus. *to*. 8. 256.k
In iudicio confundentur perniciō sē, qui mo-
do nolunt confundi salubriter. *tomo*. 8.
315.b
Nemo nostrum uiuit sine confusione, nisi
prius confusus reuiuiscat. *ibidem*
Tota ista uita est cōfusio quædam rerū huma-
rum non pertinet ad deum. *to*. 8. 486.i
Qui

INDEX

Qui confundentur, & qui non. Et in quo glorandum. to. 10. 50. d, e
congregatio, & pecorum, & hominum dici potest. to. 8. 267. c, 281. g, & 298. m
congregatio populi Christi circumdantur, quæ sit. to. 8. 14. m
coniugale debitum. to. 1. 11. i, & 13. 8, tom. 4. 217. f
coniugium spiritale in homine. to. 1. 275. f, & sequen. d, to. 3. 354. f, to. 4. 198. h, & 397. c, f, to. 6. 187. a, b, to. 9. 5. f, & seq.
Manichæi damnant coniugij usum. to. 1. 256. g
Quod neuter coniugum continere debet, sine alio. to. 2. 48. g, h, & 99. g, h, & 241. c
coniugium infidelium. to. 2. 123. f
A coniugio abstinent serui Christi. to. 3. 74. l, m, & 92. k
coniugium Paganum. to. 4. 210. l
coniugij fides. to. 4. 365. l, m
Vide de bonis coniugalibus.
coniugium non ideo malum, si melior est castitas. Eodem 366. c
Et coniugatorum membra sancta. ibidem. d, e
coniunx, in adiutorium viri facta. to. 5. 110. d
coniugatorum concubitus, & de eius pudore, non solum vulgari, sed etiam coniugali. to. 5. 127. f
coniugium prohibetur inter propinquos, propter charitatem dilatandam. to. 5. 137. h, i
Melior est homo fidelis coniugatus, quam continens infidelis. to. 5. 154. i
coniugium dei fingunt Pagani. to. 6. 111. i
coniunx dei bona voluntas. Ibidem. e
De bono coniugali, contra Iovinianum. to. 6. 255. e, & seq. Retracta. to. 1. 23. i, to. 3. 208. i
De adulterinis coniugijs. to. 6. 271. f, & seq. Retracta. to. 1. 27. d
coniugium impar. to. 6. 275. h, i
De dimittendo vel non dimittendo infideli coniugio, copiose. to. 6. 273. l, m, & sequen.
coniugum reconciliatio purgatis adulterijs perpetratis. to. 6. 277. i, & seq.
coniugij bonum, quid. to. 7. 221. i
coniugium bonum. Eodem 261. f
Trium coniugij bona. to. 3. 208. h, i, to. 6. 261. c, d, to. 7. 261. g, & 354. l
coniugibus quomodo utendum. to. 7. 265. k, l
coniugum numerositas. ibidem. m
coniugium insolubile. Eodem 265. a
coniugium perfectum inter Ioseph & Ma-

riam. to. 7. 265. c, 354. l
coniuges esse negat, qui sunt indigni hoc nomine. to. 7. 265. l
coniugium incontinentiæ asyllum. ibidem
Questio de coniugijs difficillima. to. 6. 276. x
Pudicitia coniugalitatis. to. 7. 263. d
coniugium amor, spiritualis. to. 7. 263. d
E sancto coniugio quare nascantur filij iusti. Eodem. 266. a
coniugij bona non sunt ex peccato. ibidem
coniugalitatis pudor, ex peccato. Ibidem
coniugium ætas. to. 7. 263. d
coniugium intemperantia, venialis. to. 7. 266. h, i, & 353. c, d
Vide Nuptiæ, & Matrimonium.
coniugia casta quomodo probantur. to. 6. 182. i
coniugatorum regula, quæ. to. 10. 398. c
coniugalitatis vita cum humilitate, superba castitate melior. to. 10. 45. g, & 46. g
coniugia adulterina. to. 10. 119. m, & 120. g
Sermo ad coniuges. to. 10. 168. a
castitas in coniuge, amanda. to. 10. 168. a
De castitate coniugali. to. 10. 246. f, & 247. d
Si coniugium sacerdotibus prohibetur, quare magis fornicatio? to. 10. 296. h
coniunctio maris & femine. to. 3. 192. b, & sequen.
coniunctio Christi sponsi cum sponsa. to. 6. 242. c
Mirabilia facta in coniunctione Christi sponsi, ad Ecclesiam sponsam. Ibidem
Conscientia.
conscientiæ malæ poena. to. 3. 350. b
conscientiæ testimonium. to. 4. 422. d
conscientiam malam non sanat præconium operantis, nec bonam vulnerat coniunctio operis. to. 7. 55. g
conscientia dantis. to. 7. 75. i, & sequen.
conscientia bona & mala. to. 8. 61. f, & sequen.
Quomodo conscientia mala tota in desperatione est, sic conscientia bona tota in spe. ibidem. g
Vt habeat quis bonam conscientiam, credat & operetur. ibidem
Ad conscientiam suam redire nolentes, ne libris peccatorum evertantur miseri fiant. to. 8. 76. m
Quod alienum est ab opere, alienum est à conscientia: quod alienum est à conscientia, alienum videtur esse à scientia. Eodem 84. b
conscientia mala rixosæ mulieri comparatur. to. 8. 76. m

IN DIVVM AVGVSTINVM.

to. 8. 76. m, & 87. c
Ipse est sua poena, quem torquet conscientia sua. ibidem 94. b
conscientia delictorum, ligno intus putrido, & in nullo edificio duraturo, comparatur. to. 8. 138. m
Iniquorum conscientias non sanat nisi indulgentia. ibidem
conscientia delictorum, tribulatio omnium gravissima. Eodem 138. l. Vide, Cor.
Quomodo magna poena est impiorum, conscientia, sic gaudium magnum piorum. Eodem 172. b
conscientia non est digna sanari, si mota non est. to. 8. 200. h, i
conscientia inanis. to. 8. 227. g
conscientia iniquorum, modo circum amicta est iniquitate & impietate. ibidem
conscientia mala est, quomodo si quis à stillicidio aut à fumo exit de domo sua. to. 8. 371. i
Ab illo accipimus initium bonæ conscientie, à quo vitam poscimus obedientie. to. 8. 442. a
Venter interioris hominis, est conscientia. to. 8. 82. e
conscientiæ peccatricis infelicitas. to. 9. 181. g, h
conscientia nostra coram deo est, conuersatio nostra coram fratre est. to. 9. 235. i
conscientia nostra, eremus solitudinis est, ubi nemo præter deum videt. to. 9. 237. i, & sequen.
Bona conscientia dei donum. to. 10. 23. b
Etiam bona conscientia trepidat coram deo. Ibidem. d, e
conscientiæ trepidatio sub iudicio dei. to. 10. 111. g
conscientia bona, gloria nostra. ibidem
conscientia est cognoscenda. to. 10. 158. i
Per tribulationes conscientia purgatur. to. 8. 425. f, g
De puritate conscientie. to. 10. 283. b
Efficacia puritatis conscientie. ibidem
conscientia puræ conscientie. to. 10. 283. c
conscientia & fama sunt duæ res nobis maxime necessariæ. to. 10. 313. m
Consecratio.
preconante consecrationem. to. 2. 90. h
conscientes, qui. to. 10. 186. c
consensus. to. 4. 397. d, e
consensus gentium in Christum. to. 6. 36. b, c
Malis non consentiendum approbando. to. 10. 211. c

19. h
In hominis potestate est, non consentire diabolo. to. 10. 96. g
consilium dei. to. 2. 59. b
consulendi qui. to. 4. 377. l
consilia malorum. to. 4. 384. g
consilium, donum spiritus sancti. to. 4. 394. m
consilium iustum præfert M. Regulus propriæ utilitati. to. 5. 6. h
consilium dei est immutabile. to. 5. 107. c, & seq.
consilia sanctorum. to. 6. 183. h, & seq.
consilium domini, quod manet in æternum, quale sit. to. 8. 71. a
Deus non facit aliquid consilio repentino, quod non æternitate se facturum esse præsciebat. to. 8. 410. g
consilia à melioribus petenda sunt. to. 8. 556. l
Non est opus consilio, nisi in aduersis. to. 8. 25. i, in fine, & g, in principio.
cum das consilium, non laboras, nihil perdis, & elemosynam facis. ibidem. 488. a
Sunt qui assumunt pallium consulentis, sed habent venenum perimentis. to. 8. 467. h
consilium qui libenter audierit, & fecerit, maiorem habebit gloriam. to. 10. 157. g
Differentia consilij & præcepti. ibidem
Vbi humanum deficit consilium, illic diuinum intercedit adiutorium. to. 10. 172. k
consolationes nostræ in deserto. to. 8. 211. l
Fidelium consolatio. to. 7. 180. g, h
consolatio non est nisi miserorum, gementium & lugentium. to. 8. 314. d, & 483. i
Non possunt consolari intrinsecus, licet quæcunque bona temporalia habeant, qui deum non habent. to. 8. 94. a
Quomodo consolari reuinit anima iusti. to. 8. 278. f
consolatio interior supplet exteriorem. to. 9. 102. d
Mœstam animam consolatur deus. to. 9. 173. c
conspectus dei nobis promittitur. to. 10. 8. g
constantia sanctorum, pro Ecclesia. to. 1. 235. h
constantis exemplum. to. 4. 6. e
Ad constantiam, in fide, exhortatio. Eodem 332. a
constantis tres. to. 5. 334. a
constantia iustorum. to. 7. 78. d
constantia matris septem fratrum, hortantis eos ad poenas pro lege tuenda. to. 9. 211. c
constantia.

M V L T I N D E X

Constantinopolis, à christiano imperatore condita. to. 102.6.m
Apud Constantinum Cœcilianus falso accusatur. to. 1.25.i, rom. 2.52.6.2.i, & 97.f.g, & 216.d, & 227.e.f
Sententia Constantini Augusti, pro Cœcilianus. no. 7.93.c
constantius imperator hæreticus. tomo. 6. 237.a
constellationis hora. to. 5.40.d
constituta hominum iniqua, non sunt dicenda iura. to. 5.195.K
consuetudines & leges, pro ratione locorum & temporum, non temere violandæ. to. 1.35.f, & seq.
consuetudinis vis. to. 2.58.i. to m. 6.54.b, & sequen.
consuetudo mala, quomodo tollenda. tomo. 2. 94.K
consuetudines variae regionum. to. 2. epist. 118 & fo. 173.f
De consuetudinibus ecclesiarum, Ambrosij responsum. to. 2.118.m, & 167.h
consuetudinis, etiam in melius mutata, novitas perturbat. to. 2.168.a
consuetudinem non esse iustitiam. tomo. 3. 17.K.I
consuetudinem vincere, difficillimum. to. 4. 397.f
consuetudinem vincere dura pugna est. to. 8. 55.c
consuetudo diuersa in habitu, victu & alijs rebus, non impedit religionem christianam, dum modo non sit contra diuinam legem. tomo. 5. 194.e.f
consuetudo mala, ex mala voluntate sumpsit exordium. to. 5.104.d
consuetudine vitia roborata difficulter vincuntur. to. 5.219.f
consuetudine nimia peccatum fit, quasi naturale. to. 5.204.c
consuetudines Ecclesiæ, ab Apostolis traditæ. tomo. 7. 127.h, & 139.f, & 144.m, & sequentibus.
consuetudo, cedit veritati discussæ. to. 130.e.f, 134.e, & 152.b, & 156.g.h,
consuetudo, rationi frustra opponitur. Eodem 134.b
consuetudo, rationi & veritati postponenda. Eodem 156.m
Ad consuetudinem malam, quarto progressu peruenit anima. to. 10.37.m
Mala consuetudo, quantum malum. ibidem, l
Qualiter homo, verbo dei obiurgatus, recedat

à mala consuetudine. Eodem 31.a
Ecclesiæ consuetudo & obseruatio, pertinaciter retinenda. to. 10.65.g.h
consuetudo mala, quomodo deducenda. to. 10. 86.f.g, & sequen.
consuetudines Paganorum erubescant christiani. to. 10.234.d, & seq.
consules primi Roma. expulsa regia potestate, nec ipsi compleuerunt annum suum. to. 5. 25.b
consules. to. 5.43.f
Aliud est. consummari, aliud consumi. tomo. 2. 202.c
Quid sit, omnis consummationis videre nem. to. 9.140.d
contagia terrena, sunt sitis, fames, lassitudo, dolor, mors: ad hæc descendit christus. to. 4. 233.K
contemplationis verum gaudium, quando nobis contingat. to. 3.82.K, & seq.
contemplatio diuinitatis. Eodem 352.m, & sequen.
Meditatio & contemplatio quid sint. tomo. 3. 289.c
contemplatiua vita, excedit actiuam. to. 5.128.d
contemplatio incommutabilis boni æterni, semperque manentis, qualis. to. 8.44.a
contemplatio, in quo consistit. tomo. 9. 108.a
Officium contemplationis. to. 9.177.K
Gradus contemplationis, sunt inseparabiles. to. 9.178.f, & seq.
Quatuor nos retrahunt, à quatuor gradibus contemplationis. ibidem
contemplatio, est optimum bonum, cui omnes virtutum actiones postponuntur. tomo. 10. 143.m
contemplatio, omnia sanctitatis merita facit superat. Eodem 144.a
Impedimenta contemplationis. to. 10.299.d, & to. 1. in Posidonio.
mundi contemptus. to. 3.353.c
contemptus opum. to. 4.329.g
contemptus vitæ præsentis. tomo. 9. 204.f
contemptor discipulus inexcusatus erit, qui sciendi didicit, & contempsit. tomo. 10. 3.c
contentiones interpretum, perniciosæ. tomo. 1. 76.l, m
contentionem abhorruit Augustinus. ibidem
69.m, to. 2.218.h, i, & 235.h, i
contentio, & dolus. to. 2.95.l
contentiones, quomodo coercendæ. ibidem
dem.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Contentiosi disputatores taxati. tomo. 2. 164.h, 235.h, i, & sequen. i. x
Continentiæ superstitiosa ostentatio. tomo. 1. 41.e.f
Continentiæ donum esse à deo. to. 1.33.b, & 46.c, & 64.h, to. 2.120.3, & seq. & 200.c, in fine. to. 4.55.i, & 368.K, tomo. 6. 269.c
Continentia coniugalis. to. 2.48.g, h, to. 4.134. tomo. 6. in libro de bono coniugali, copiose.
Continentiæ meritum non amittit, qui vxori debitum reddere cogitur. to. 2.244.f
Plura de continentia coniugali. ibidem e, & sequen.
Continentia. to. 3.68.f
Continentiam vouere. to. 3.74.m
Continentia, quid Ciceroni. to. 4.187.i
Continentia. Eodem 355.l
Continentia libidinis, oris, & cordis. ibidem. l
Continentia à malis, iustitia ad bona. Eodem 357.i
Continentia vera, & falsa. Eodem 360.c
Continentia, non tantum libidini moderatur. ibidem. f
Quod nec continentia sine perseverantia, nec fides sine operibus saluet. ibidem x, i
Continentia animi virtus est non corporis. to. 6.269.e.f
Continentia in opere, & habitu. ibidem f, & sequen.
Continentiæ præfertur obedientia. ibidem. l, m
Incontinentium querelæ. to. 6.278.a, b
Incontinentiæ vitio, nuptiarum honestate subueniendum. ibidem c, f, to. 7.357.i
Ad continentiam exhortatio. to. 6.280.h, & sequen.
Continentiam clericorum. ibidem l
Continentiæ tempus, nunc. to. 7.266.f
Incontinentia, mater omnium vitiorum. Eodem 318.c
Incontinentia coniugalis, culpa uenialis. Eodem 166.h, & 353.d, 356.f
Continentiæ votum seruandum. to. 3.74.m, & seq. to. 8.302.c
Vide, Castitas.
Ex ipsius continentiæ viribus, aestimanda laus. to. 4.367.d
Exhortans Augustinus, monet à deo donum esse continentiam. ibidem. R
Continentiæ bonum. to. 5.7.c
continere non licet viro, sine vxoris consensu. to. 8.579.K
Continentia à deo data. to. 9.162.i

Continentiæ quanta difficultas. ibid. A
Continentia dupliciter seruatur. tomo. 10. 21.m
De duplici continentia. ibidem m, & seq.
Qui se non magis quam animalia continuerint, peiores sunt animalibus. tomo. 10. 247.l
Continere & sustinere, duo sunt laboriosa præcepta à domino. tomo. 10. 247.m, & sequen.
De continentia & sustinentia. ibidem
Quid sit continentia. ibidem
Ad iuvenes, vt continent. to. 10.249.a
De Continentia. to. 10.250.d
Continentia & sobrietas, in quibus consistant. ibidem. e
Contradictio linguarum, quæ sit. tomo. 8. 59.c
Contradicentes redarguere. to. 10.78.l, & 93.c
Factis contradicitur deo, & eius verbi dispensa toribus. to. 10.79.d
Contradicentes, qui. to. 10.93.c, & seq.
Contraria, quæ dicantur. to. 1.100.h
Contrariorum tres species. to. 1.103.K
Contraria simul inesse, contra dialecticos. to. 3.51.l
A contrarijs notis, pleraque ignota intelliguntur. Eodem 140.f
Contrarietas exclusa. to. 4.181.l
Contrarios effectus operatur eadem causa, in diuersis rebus non contrarijs. tomo. 5. 214.d
Sicut contraria contrarijs, sic similia similibus curantur. to. 10.264.c
Qui non conterunt cor, non sanantur: & quid sit conterere. to. 8.163.g, & 562.d
Noli erubescere conterere cor: quia tales sanat dominus. ibidem. e
Contritionum alligamenta, quæ sint. ibid. g, h
Contritio cordis, quæ sit. to. 8.270.m
Contritio Petri, agnito crimine suo. to. 10.179.h, & seq. & 190.i, & seq.
De figuris controuersiarum. to. 1.107.c
Quæ sint circumstantiæ controuersiam facientes. to. 1.105.c
Controuersiarum modi. ibidem
Contubernales qui dicantur. to. 8.505.l, & m
Contumaciæ crimen, quod. to. 10.47.g
Contumelia patienter ferenda. tomo. 1. 235.h
Contumeliæ aduersariorum, non facile contemnendæ. to. 7.305.g
Conualles, depressa sunt loca terrarum. to. 8. 392.g

conuersationem hominum non designatur
Christus. *to. 10. 142. m*
curanda est bona coram hominibus conuersa
tio. *to. 9. 236. a, b*
conuersatio Israelitarum in deserto. *tom. 10.*
176. e, f, & seq.
Quod deus & angeli magis gaudent in pecca
torum conuersione. *to. 1. 52. c*
Quare plus laudandum sit in magni peccatoris
conuersione. *ibidem. f*
De conuersione peccatorum plura, occasione
sumpta à conuersione Victorini. *to. 1. 51. l,*
& seq.
conuersio nostri, penes deum. *ibidem. f. to. 2.*
45. l, m, to. 3. 77. f, to. 7. 228. k, l, to. 8. 306. a,
b, to. 9. 83. l
conuerti ad deum, & discedere, quid. *to. 3. 204.*
l, & 351. i
Qui reuertitur, non sibi, sed gratiæ dei tribuat.
Eodem. *211. f*
conuersio. *to. 3. 351. i*
conuertet cor patrum ad filios: exponitur. *to.*
5. 211. l
conuertet cor hominis ad proximum suum:
exponitur. *ibidem*
Quomodo conuertit deus in peius terram So
domorum. *to. 5. 216. c*
conuerti ad deum ne differas. *tomo. 4.*
123. l, m
conuersio ad deum. *eodem. 347. K*
De conuersione malorum, non desperandum.
to. 7. 91. a
conuerti non potest aliquis, nisi confusus & re
ueritus. *to. 8. 246. c*
Nemo conuertitur ad deum, nisi ab iniquita
te. *eodem. 253. a*
In ipsa prima conuersione tua didicisti, quod an
te conuersionem tuam iustus non fuisti. *ibi*
dem. b
Deus conuertit nos, & conuertitur ad nos. *to.*
8. 240. a
Non conuertereris, nisi vocareris. *ibid. 306.*
a, b
Qui nolant conuerti in melius, deum conuer
tunt in peius. *ibidem. 269. e*
conuerti retrorsum, quid sit. *ibidem. 118. g, 181.*
e, & 430. d, e
conuerrere in profundum maris quod sit. *235. b, c*
conuerti ad vespertum, quid sit. *Eod. 195. h*
conuersio nostra perfecta, paratum inueniet
deum. *to. 8. 111. d*
Anima non conuertitur ad deum, nisi ab hoc
seculo auertatur. *to. 8. 20. c*
Quid sit conuerti retrorsum, post inimicos.

ibidem. 19. h
Anima conuertens se ad deum, orat ut ad
conuertatur deus. *to. 8. 111. d*
conuersione tua illuminaris. *to. 8. 111. d*
conuersus deus indulgentiam promissit, sed
tioni crastinum non promissit. *to. 8. 55. i*
cum ceperit homo velle conuerti, quas primo
sustinet tentationes. *tom. 3. 48. i*
conuertendum est cor ad deum, non ad ho
mines. *to. 8. 308. m*
Deus benefaciendo per uero suo, conuertit
iniquorum sponte malum, ad odium iusti
rum. *to. 8. 409. i*
Omni homini conuerso ad deum, mutatur
lectatio, non subtrahitur. *eodem. 269. e*
conuerti ex confusione quid sit. *ibidem. 17. a*
conuerti debemus ad gratiam, & auerti a pec
catis. *to. 8. 351. i*
conuersio peccatoris ad deum, non est diffi
da. *to. 9. 252. d, e, & 253. g*
conuertimini ad me, & ego conuertar ad
exponitur. *to. 10. 46. h, & 110. a*
Quomodo, & per quid, conuertimur, & auer
dimus ad deum. *to. 10. 47. h, 211. d*
In quacunque die conuersus fuerit peccator,
&c. exponitur. *to. 10. 49. b*
Ne tardes conuerti ad dominum, &c. exponi
tur. *to. 10. 95. m, & sequen*
to. 10. 96. l, m
De eodem, Homilia.
conuersio vera.
Iudeus, hereticus, vel Paganus, forte conuer
tetur ad deum, ut primum locum fortitudo
to. 10. 236. h
conuersio lupi rapacis in agnum. *tomo. 4.*
261. d
De non tardando conuerti ad dominum. *to.*
10. 311. a
Non est differenda conuersio ad deum. *to.*
dem. a, b
conuicia æquanimiter toleranda. *tomo. 10.*
157. d
Conuiuia.
Conuiuialis disputatio. *to. 1. 168. b*
conuiuia refugit Augustinus. Eodem, in Po
sidonio.
conuiuium domini, vnitas corporis Christi
to. 2. 66. m
conuiuium cum publicanis. *to. 4. 1. a*
In conuiuio celesti, panis iustitia, potus
tia est. *to. 10. 1. a*
An amici & parentes, ad conuiuium sine
tandi. *to. 10. 1. a*
In quo loco dignatur dominus sumere con
uiuium. *to. 1. 1. a*

Non est in diuina conuiuia, quæ ad fontem
vel arbores sunt. *to. 10. 246. b*
cooperatores dei. *to. 5. 144. f*
cooperatores, pater & filius. *tom. 10. 108. l, &*
sec.
Vide, Operari.
cophini nomine, opera seruilia significantur.
to. 8. 296. a
cophinum stercoris, sordes poenitentiae. *to. 10.*
12. e
cophinus stercoris, in Euangelio, quid, *to. 10.*
27. e
cordis arcana, deo cognita. *to. 1. 60. g*
sursum corda, Eod. *205. c, d, to. 2. 213. e. Vis*
cordis.
Quod corde concipitur, hoc actione promi
tur. *to. 3. 286. f*
cordis mutatio. *Eodem. 348. h*
cor rectum. *Eodem. 240. i*
cordis mundatio. *to. 4. 231. g, to. 5. 285. l*
cor dei. *to. 4. 405. c*
cordis os. *Eodem. 348. h, to. 8. 34. b, & 45. h*
cordis & oris continentia. *Ibidem. l*
cor mundum. *to. 4. 293. g*
cordati homines, per deos Penates signifi
cati. *to. 5. 3. a*
Homines cor luteum habentes. *to. 5. 40. d*
cor habere ad dominum est obedientia. *to. 5.*
125. m
cor habere ad seipsum, superbiæ est. *ibidem.*
Ante ruinam exaltatur cor, & ante gloriã hu
miliatur. *ibidem*
Per cor caro mundatur. *to. 5. 89. f*
cor peccatoris, dicitur abyssus. *to. 5. 201. f*
cor eleuatur ad deum per obedientiam & hu
militatem: sed contra deum, per superbiam.
to. 5. 205. m
cor lapideum, & carneum. *to. 6. 97. l, m, &*
108. k
In cordibus hominum, etiam malorum, deus
operatur, *to. 7. 430. e, f, & sequentibus co*
piose.
cor quomodo praparat homo. *tomo. 7. 290.*
cor rectum, & tortum, *to. 8. 65. c, d, & 89. k, &*
162. l, m, 216. f, & seq.
inter cor rectum & prauum, quid interest, *to.*
8. 66. c, d
cor distortum, non potest collinari rectitudi
ni dei. *to. 8. 65. i, & 134. f, g*
cor rectum, quale sit. *to. 8. 66. e, f, 89. k*
cor leuandum est sursum, ne putrescat in terra.
Eodem. *65. m, & seq. & 574. b*
corde creditur, ad iustitiam, ore autem fit con
fessio ad salutem: quomodo intelligitur. *to.*

8. 116. g, to. 10. 50. f
cor tunc derelinquit se, cum non est idoneum
ad cognoscendum se. *to. 8. 117. e*
Quod sit eleuandum, non hic corde habitan
dum. *to. 8. 58. e*
cor hominis profusum, & inscrutabile est. *to.*
dem. 125. h
cor tanquam nauis in huius seculi tempestate
turbatur, cum Christus per fidem in illo
non est, *tomo. 8. 40. e & 81. d, e, &*
139. k
cor non est retinendum intra cor, sed effundē
dum coram domino. *to. 8. 207. c*
cor castum, quale est. *ibidem. 264. b*
Vt cor possit esse rectum cum deo recto para
tur à domino, fide præcedete, qua acceditur
ad deum directum, ut cor fiat rectum. *Eod.*
dem. 283. i
cor quare leuandum est in celos. *to. 8. 310. h,*
& 326. g, h
Nō sic leuatur cor, quomodo leuatur corpus,
to. 8. 310. h
cor quod nos dereliquit, tunc inuenimus, &c.
ibid. m. i
cor aperiendum est deo, & claudendum dia
bolo. *to. 8. 540. i, k*
cor omne, omni cordi clausum est. *Eodem.*
180. h
cor prauum, vel cor rectum, quid sit. *Ibidem.*
371. l
cor arefcere sicut fenum, quid sit, *to. 8. 374. m,*
& 376. m, in fine.
cor inclinare, diuini est muneris, & propriæ
voluntatis. *to. 8. 446. k*
cor christiani aliàs angitur, quā cor infidelis.
ibidem. 477. m
corda iustorum nunquam deferuntur. *ibid.*
202. l
cor distortum, putat torta esse omnia, quæ
dicuntur à deo: putat praua esse omnia quæ
fecit deus, & displicent ei iudicia dei: maxi
me in quibus ipse corripitur. *tomo. 8.*
561. g
cor distortū, est quod non se corrigit ad deū,
& deum vult distorquere ad se: & quomo
do dirigitur. *ibidem*
cor duplex quid sit. *to. 8. 91. a*
cordis nomine, cogitationes cordis significan
tur. *to. 8. 14. g, & 41. k*
Scrutari intima cordis, solius dei est, *tomo. 9.*
100. d
Vera cordis requies. *to. 9. 175. a*
De eo quod scriptum est, Non turbetur cor
vestrum, neque formidet. *tomo. 10. 47. g, h*
& sc.

INDEX

& sequenti.
Intentio cordis humani quod dirigatur & quod
spectet, inuendum est, to. 10.2.1
Graues corde. to. 10.13.8
Deus cordis inspector. to. 10.2.2.b
Christus cordium cognitor. to. 10.27.c
Sursum cor, quod in sacrificio cantatur, incul-
cat Augustinus. to. 10.27.8
cor sursum habere. to. 10.62.1
cor inspicitur, non factum. to. 10.75.1
Deus cor interrogat, non manum. to. 10.79.1
& 94. k
De eo quod propheta dicit in Psalmo, cor meum
& caro mea, exultauerunt in deum uiuum;
Homilia. to. 10.109.1. & seq.
corda fidelium, sunt cœlum. to. 10.144.1
cor nostrum, est dilectus filius unicus. to. 10.
146. h
Indurat deus cor nostrum: & quomodo. tom.
10.171. m, & sequenti.
Sursum cor ad dominum, non superbia, sed re-
fugium vocatur. to. 10.213. k
Nemo gloriatur castum se habere cor. to. 10.
301. a
Corax, rex decimussextus Sicyniorum. to. 5.
171. e
cornelii Celsi sententia. to. 1.176. l, m
cornelij baptismus, tomo. 4.77. h. in princi-
pio.
cornelius spiritum sanctum accepit ante baptis-
mum. Ibidem, & 84. b
cornelij fides. to. 7.404. b
cornelius à Petro baptizatus. to. 10.103. f
cornelius Centurio, miles fuit, & saluatus est.
to. 10.307. a
Quid significat, quod cornu carni hæret & carne
excedit: & quanquam de carne oriatur, su-
perat carnem. to. 8.362. i
cornu peccatorum, de iniquitate est: cornu Chri-
sti, de maiestate. to. 8.271. x
cornua peccatorum, dignitates sunt superbo-
rum: cornua iustorum, munera Christi. ibi.
273. k
cornua decem omnia regna mundi. tomo. 9.
145. K
corona, certantibus datur. to. 3.262. a
Quid faciemus coronati. to. 9.252. l
coronari rosis, lene est: sed radices sunt spina-
rum. to. 8.168. l

Quod coronaris, illius misericordia corona-
ris. Ibidem, & 442. m
Quid deus in homine remuneret, siue cor-
net. to. 10.97. x
corona spinea, quare Christi capiti imposita
to. 10.185. l
corpus, pestes corporeas aliquando significa-
to. 1.10. e, f
corporis felicitas ante peccatum. to. 1.13. i
Et quale futurum in resurrectione. Ibidem
& 236. g, h, to. 4.190. f, Retra. tom. 1. 204.
to. 6.60. a, b
corpus mortuum. to. 1.13. i
corpus. to. 1.13. i
An uere sit corpus. to. 1.13. i
corpus, anima, spiritus. to. 3.47. i
Instauratis corporibus superflua non accedunt
tomo 3.60. c
corporibus suis decor addetur. Ibidem
Resurgent corpora, omni uitio libera-
dem. e
corpora damnatorum. to. 3.73. a
corpora impiorum. to. 3.73. a
Aeternas rationes in corporalibus, homo
to. 3.13. i
lus animantium percipit. to. 3.13. i
Quale corpus primi hominis. to. 3.13. i
corpus animale. to. 3.13. i
corpus Adam, animale. to. 3.13. i
Transformationes corporum. to. 3.13. i
Qualia futura fuissent corpora, si non fuisset
peccatum. to. 3.13. i
corpora, an subito reformentur, to. 3.13. i
Qualis fuisset corporum mutatio, si a deo
peccasset. to. 3.13. i
corporum resurrectio, quare futura. to. 3.13. i
Vide Resurrectio.
corpora defunctorum, deo peccati non possunt
to. 3.13. i
corpora bona, & amor istorum, to. 1.175. e, f
213. d, e
corporis & animi renascentia. to. 3.13. i
corporea est omnis creatura. Eodem, & to. 1.13. i
Incorporeus, solus deus. Ibidem, & to. 1.13. i
corpora coelestia & terrestria, tomo. 3.73. a
c, d
corpus animale & spiritale. Eodem, & to. 1.13. i
seq. & 226. f, g
corpus idem mortale & immortale. Eod. & to. 1.13. i
corpus Adæ & nostrum, diuersa. Ibidem
De corpore humano medicorum sententia
Eodem. 198. m
corporis humani motio considerata. Eodem

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Eodem. 206. m, & sequenti.
corporale translatum vocabulo. tom. 2. 226. f
corpora mortuorum dilaniata. eodem. 122. a
to. 4. 30. i
corpus nostrum quomodo redigimus in serui-
tutem. to. 3.253. i
corporis compositio. eodem, 285. g, h
corporis materia. eodem. 289. d
De corpore & anima. Ibidem. 293. h
corpus aggrauat animam. to. 3.253. i
corporum mutatio. eodem. 352. f
corpus, an à deo sit. to. 4.185. d
corporis humani conceptio, & perfectio. eod.
192. m
corpora exusta. to. 4. 320. i
Defunctorum corpora, non omnino contem-
nenda, nec abiicienda. tom. 5. 5. c
corpora sanctorum sepeliendi ratio. Ibid. d, e
corpora defunctorum ad Dei providentiam
pertinent: eisque honor impenditur sepul-
tura, propter fidem resurrectionis astuen-
dam. Ibidem
corpus sanctum sit, vsu sanctæ voluntatis. to. 5.
6. b, c
corporis sanctitas, quam pudicitiam vocant,
non tollitur eo corrupto per uolentiam, aut
violato. Ibidem, f
corpora quædam subiacent voluntatibus no-
stris, quædam angelicis, omnia autem diui-
næ voluntati, cui etiam omnium volunta-
tes subiunguntur. to. 5. 42. a, b
corporales causæ, quæ magis sunt, quam fa-
ciunt, non sunt inter causas efficientes annu-
merandæ. Ibid. c
corporum munera, potiora nobis, habent mul-
ta brutis, ut discamus plus animas diligere
to. 5. 69. g, h
Fieri potest ut anima melior, corpus inferius
inhabitet, deteriusque superius. Ibidem, j, k
corpori omni præfertur anima, qualiscunque
naturæ. to. 5. 69. a
corpus est seruus, sed animus dominus. to. 5.
83. h
corpora nostra, in resurrectione, erunt immor-
talia: & talia quale Christus suo exemplo
demonstrauit. to. 5. 90. m
corpori data est anima, ut beneficiat. tomo. 5.
91. d
corpus deformatur, si supercilium parum atti-
nerit sibi perditur: sic & pulchritudo uni-
uersi. tom. 5. 99. f
corruptibile corpus aggrauat animam, & de-
cogitant: exponitur. to. 5. 167. g, & 115. g

Quomodo corpus etiam in inferno dicitur
mortale, vel mortuum, cum tamen ibi uiuat
semper. to. 5. 112. i, & sequenti.
corpus unde uiuat. Ibidem
corpus semper magis appropinquat ad mor-
tem. to. 5. 114. c
corpus non esse onerosum anime, ostendit Au-
gustinus, nec ipso carere debere, propter bea-
titudinem consequendam: contra Platonici-
cos. to. 5. 115. g, h
corpora indissolubilia, & beatæ uiuere cum
suis animabus, ponunt Platonici, deum pos-
se facere. to. 5. 116. a
corporea incorporeis multo mirabilis copu-
lantur, quam quæcunque corpora corpori-
bus. Ibidem, g
corpora sanctorum immortalia, ibi erunt ubi
esse uolent. Ibid. & 241. i
corpora mortis necessitate dissolui. to. 5. 117. a
corpora sua beati desiderant, & patienter ex-
pectant, propter promissa dei, & glorifica-
tionem. Ibidem, d
Seminatur corpus animale, resurget spiritale.
Ibidem
corpus primi hominis erat animale, lignorum
vsu indigens. Ibidem
corporum dores, innuit esse ab anima mouen-
te, corpus pro uoluntate sua, & partim à cor-
pore in quo erit omnino sanitas. ibi-
dem, l, m
corpora beatorum non indigebunt vsu ligno-
rum, ad uitandam esuriem, vel mortem, ut
primorum parentum, sed ut possibilitate non
necessitate uescantur, ut Christus & ange-
li. Ibidem
corpora nostra, dicuntur animalia: & beato-
rum, spiritalia. to. 5. 118. a
corpora post resurrectionem, qualia erunt.
Ibidem
corpus in spiritum uiuificantem, & in animam
uiuificantem. Ibidem, e
corpus animale, & spiritale. Ibidem, d, e
corpus nunc dicitur spiritale, quia spiritui om-
nino subditur: sicut nunc spiritus carni ser-
uiens dicitur carnalis: & corpus spiritui sub-
ditur mirabili obtemperandi facilitate. to.
5. 117. d
corporis natura non molestat animam. tom. 5.
120. f
corporis corruptio, quæ aggrauat animam, non
peccati primi est causa, sed poena. Ibidem, h
corpori animus imperat, naturali ordine. to. 5.
128. g
Corpus humanum figuratur in arca. to. 5. 141. e
P Cor-

Corporis glorificati ascensus in cœlum, est miraculosus. *to. 5. 182. x*
De corporis pœnalitatibus diuersis prosequitur, scilicet in perditione sanitatis, formositatis, &c. *to. 5. 188. e*
Corpus nostrum, in resurrectione, renouabitur. *to. 5. 191. g*
Corporis immortalitatis recte dicitur sua sanitas, quia non reficitur alimentis tanquam medicamentis. *to. 5. 207. g, h*
An possint corpora, in vitione ignis, esse perpetua. *to. 5. 213. e*
Corpora damnatorum, doloribus plena, mori non poterunt. *Ibidem. h*
Corpora damnatorum sine detrimento ardēt, & sine interitu dolent. *to. 5. 214. c*
Corpora glorificata futura in cœlo, Augustinus probat contra philosophos. *tomo. 5. 227. e*
Corpora beatorum esse indissolubilia. *Aug. ostendit multipliciter. to. 5. 116. g, & 233. m, & seq.*
Corpora esse posse in cœlo, contra Platonicos, August. ostendit. *to. 5. 233. d*
Corporibus resurgentium vitia detrahentur, sed natura seruabitur. *to. 5. 234. g*
Corporis glorificati agilitatem, innuit esse ab anima, vel etiam dotes. *to. 5. 232. m*
De corpore gloriosorum, pulchritudine excellentē, & colore luminoso. *to. 5. 235. a, b*
Corpus resurget spiritale, ita tamen ut sit caro non spiritus, subiecta tamen spiritui. *to. 5. 236. k*
Corporis dotes videtur tangere, cum dicit, quod eis deerit omnis infirmitas, &c. & si quid aliud non decet illud regnum, in quo erunt sancti & quales angelis dei. *Ibidem. g, h*
Corporis humani harmonia. *to. 5. 235. c*
In corpore quedam sunt ad decorem solum, quedam ad officium & vtilitatem. *Ibidem. e*
Corporis pulchritudine, sine vlla libidine, perfruemur inuicem in patria: vbi membrorum transit necessitas, & pulchritudo remanebit. *to. 5. 238. f*
Corpus erit omnimodo spiritui subiectum, & eo sufficienter viuificatum, nullis alimonijs indigens. *Ibidem. i*
Corpus non esse fugiendum animabus beatis, ut dixit Porphyrius, sed potius corruptibile. *Eodem. 239. a*
Corporum gloriosorum motus quales erunt, dicit Aug. se ignorare: dicit tamen eorum motus & status decentes esse, sicut & spe-

ciem corporis. *to. 5. 241. i*
Corpus, non animam, esse imaginem dei, habet. *to. 6. 9. d*
Corpus mortis, vitium est, non substantia. *to. 7. 246. d*
Corpus peccati, quid. *to. 7. 261. e*
Corpus mortis, ob concupiscentiam. *Eodem. 283. i, k*
De corpore mortis liberari, quid sit. *Eod. 283. g, & 283. b, c, & 315. d*
Corporis nostri redemptio expectatur. *Eodem. 364. d*
Corpus mortuum propter peccatum. *tomo. 7. 212. c, to. 8. 161. d*
Corpus, sepulchrum est animæ mortuæ. *Eodem. 320. i*
In corpore humano, barba & saluæ, quid significent. *to. 8. 76. e*
In corpore nostro, duo considerata sunt: mentum dei, & pœna meriti. *tomo. 8. 542. h*
Quod sanctorum corpora, quæ recte cœlorum nomine appellantur, peribunt: quia mutabuntur. *to. 8. 33. a, d*

Miracula, quæ fecit Christus in corporibus, plus significabant quàm in animabus agerentur, quàm quid pro salute ipsarum corporum mererentur. *to. 9. 32. i, & seq.*
Gloria corporum beatorum. *to. 9. 188. e*
Quomodo deus resurgentium corpora reformabit. *to. 9. 211. a, b*
Damnati recipient corpora, non ad beneficium, sed ad supplicium. *to. 9. 256. g*
Corpora nostra, templum dei, non polluentur. *to. 10. 16. m*
Multi in corpore viuo, habent animam mortuam. *Eodem. 17. k*
Temperatura corporis materialis, & spiritalis. *to. 10. 45. g, h*
De verbis Apostoli: Nescitis quia corpora vestra, membra Christi sunt: Sermo. *to. 10. 76. h, i, & seq.*
Dignitas corporum nostrorum. *tomo. 10. 76. i, k*
Corpora nostra, Christi membra. *Ibidem. Et*
templa spiritus sancti. *Ibid. k, l*
Vixit sepe corpus, mortua intus anima, ipsam viuificante. *to. 10. 86. c, d*
Membrorum humani corporis administratio compatiuntur. *to. 10. 98. b, c, & seq.*

Unde probentur aliqui non esse in corpore Ecclesie. *ibidem. e, f, & seq.*
In corpus suum peccantes. *to. 10. 100. i, k*
Confutatio erroris Porphyrii, de fugiendo corpore. *to. 10. 200. a, b*
Opinio Philosophorum, de loco corporum post resurrectionem. *tomo. 10. 202. f, & sequentibus.*
Confutatio opinionis Philosophorum, de eleuatione corporum ad cœlos. *ibidem. h*
Quandiu in corpore mortis huius contineamur, vitium nobiscum portamus. *tomo. 10. 241. i, in fine.*
Corpus modo animale, post resurrectionem erit spiritale. *ibidem. m*
Corpus Christi. *to. 3. 22. i, b, & seq. & 354. i*
Corpus Christi non fuisse imaginariū. *to. 3. 255. c*
Corpus domini semper mansisse. *idem ibidem. f*
Corpus Christi, in cœlum sublatum. *ibidem. g*
Corpus Christi, Ecclesia. *tomo. 4. 177. c, tomo. 5. 22. i, d*
Corpus Christi non fuisse phantasma. *to. 4. 185. f*
Corpus Christi fuit mortale, non necessitate, sed potestate. *to. 5. 118. e*
Corporis Christi gloriosi claritatem, non absentem sed præsentem, non viderunt discipuli. *tomo. 5. 235. c*
Corpus Christi mysticum, Ecclesia, cuius est spiritus caput, quod quidem corpus in gloria perficitur. *to. 5. 235. l*
Corporis Christi typus, Loth. *tomo. 6. 129. g*
Corpus verum Christum habuisse, quomodo probatur. *to. 8. 49. b*
Corpus Christi plenum, non vnus homo, sed tota Ecclesia est. *to. 8. 240. g*
Corpus Christi mysticum. *to. 9. 49. b*
Christus, præsentia corporali, ad oues Israel tantum venerat. *tomo. 9. 56. b*
Corpus Christi premi, & non tangi. *tomo. 10. 5. m*
Corpus Christi, Ecclesia, ipse caput. *tomo. 10. 5. i, b, & seq.*
Vide caput, & Ecclesia. *to. 10. 82. l*
Corpus Christi quod. *to. 10. 82. l*
Corpus Christi multi moleste præmunt, pauci salubriter tangunt. *tomo. 10. 164. c, d*
Corpus Christi custodiuit tumulus incorruptum, sicut vterus virginis illibatam. *tomo. 10. 193. l*
Corpus Christi spiritualiter manducat, qui per fidem operantem, per dilectionem vnitur deo: & sic in eius est corpore mystico. *tomo. 5. 223. m*

corpus Christi etiam a malis accipi. *to. 7. 141. i, k*
Corporis dominici consideratio ex Cypriano. *Eodem. 158. l, m, & seq.*
In corpore & sanguine Christi salus nostra. *tomo. 8. 75. c*
Orientalium morem reprehendit, qui in anno semel corpus dominicum, tempore Augustini, accipere incipiebant. *tomo. 10. 255. h*
Ad sacramentum corporis & sanguinis domini, qui accedere debeant. *tomo. 10. 39. f*
De corpore & sanguine domini, & de humilitate tenenda, arrogantiaque vitanda: Sermo. *to. 10. 55. g, & seq.*
Correctio, Correctio.
correctio fraterna, patienter toleranda. *tomo. 1. 282. c, d, to. 2. epist. 87.*
correctionem ferant maiores, etiam a minoribus. *tomo. 2. 25. d*
Exemplo Pauli. *Eodem. 24. e*
corrigendi errores dilectione, non odio. *tomo. 1. 250. a, & seq. & 154. c*
correctio amicorum manifesta. *to. 2. 19. b, c, & 154. e*
In corripiendo modum, qui excessit, non continuo veniam a subditis petat. *tomo. 2. 154. e, f*
correctio aspera, excusata. *tomo. 2. 205. f, g*
corripit deus errantes varijs modis. *tomo. 2. 228. k*
correctio, elemosyna. *tomo. 3. 58. m, & sequentibus.*
corrigit deus bonos per malos. *tomo. 3. 349. a, & seq. i*
De corrigendis malis Christianis. *to. 4. 19. k*
corrigendi quomodo peccantes. *ibidem. e, & 429. a, b*
Vide, Arguere, & Mali.
correctio amici, qualis esse debeat. *tomo. 4. 392. k*
corripiendi proximum, regula. *Eodem. 413. e*
corrigere non audentes, propter quadam cupiditatis vincula, non propter officia charitatis. *to. 5. 4. l*
De correctione fraterna. *to. 5. 132. f*
corripere malos, pertinet ad innocentis officium. *tomo. 5. 193. l*
corripitur, quocunque genere pœna licito & iusto, qui paci aduersatur. *ibidem. k*
correctio diuina, cum dilectione. *tomo. 6. 264. a*

corruptio diuina, nec iustis nec peccatoribus
parit. Eodem 127.b, & f, g
corruptionis ecclesiasticae modis. to. 7. 17. a, b
corrigi debet palam, quod in occulto nocet.
Eodem 159. k
corruptiones in charitate fiant. Eodem.
429. i
De corruptione & gratia. to. 7. 43. 2. h, i, & seq.
Retract. to. 1. 27. k
Non corrigeris, nisi dono dei. to. 8. 159. k
corrigit arguendo, consolamini alloquendo,
& exemplum præbere bene viuendo. ibi-
dem 159. a
Nullius correctio desperanda est, nisi diabolii.
ibidem 173. b
Quos humana industria corrigere non potest,
pati necesse est: & qui corrigi non potest
tuus est, aut consortio generis humani, aut
Ecclesiastica communione coniunctus. ibi-
dem. R
correctio fieri debet animo dilectionis, non vl-
tionis. to. 8. 384. b
correctio vitæ, in qua ætate potissimum fieri
debeat. Eodem 440. R, I
Nemo corripitur sine labore & dolore. to. 8.
328. f
Melius est à iusto misericorditer corripitur,
quam fallaciter laudari. to. 8. 539. l, m
correctio ad emendationem pertinet. tomo. 8.
11. b
correctionis diuersus modus, diuersis adhiben-
dus. to. 9. 21. a, b
correctio fraterna non solum est sub consilio:
sed & sub præcepto. ibidem
Boni malos non corrigenes, rei censetur. to. 9.
215. k, l
correctio fraterna pro tempore est adhibenda.
to. 9. 225. d
Nullus fructus correctionis, sine spe remissio-
nis. to. 10. 9. g
Quatenus & quomodo corripiendi peccantes.
to. 10. 15. l
De eo quod scriptum, Annuens oculis conge-
rit hominibus mercedem: Et, Si peccauerit
in te frater tuus, corripe eum inter te & ip-
sum solum: Sermo. tomo 10. 15. k, & se-
quen.
Non negligenda inuicem peccata nostra, non
quaerendo quid reprehendamus, sed viden-
do quid corrigamus. ibidem
Fraternum nostrum, quare corripimus. tomo. 10.
16. a
Pudori parcendum in corrigendo, ne præ vere-
cundia defendatur peccatum. ibidem d

In ipsa corruptione malorum, quid cauendum.
to. 10. 19. h
concordati loci scripturæ veteris, & noui testa-
menti, Qui arguit palam, pacem facit: Salu-
monis. Corripe illum inter te, & ipsum so-
lum: Christi. Peccantes coram omnibus an-
gue: Pauli.
Quando corripiendus frater in occulto, quan-
do palam. ibidem. g, h
Ad vitæ correctionem exhortatio. to. 10. 40. a
& seq.
Impingunt, & qui peccatis alienis homines co-
taminari putant: & qui quasi de hoc seculi
peccantes corripere negligunt. tomo. 10.
81. e
Non corrigimur, nisi dono dei. to. 10. 61. e
Veritas, etiam per iniquos, corripit peccato-
res. Eodem 92. b
corruptionis ordo. to. 10. 92. d
Proximus quomodo corripiendus. ibidem
cum odio corripientes, qualis poena maneat.
ibidem. e
Quem non corrigunt verba, corrigan expen-
menta. to. 10. 151. a
Omnis homo prius se vult interrogari, & po-
stea patienter tolerat corripitur. to. 10. 127. a
corroborari virtute, quid. to. 10. 62. h
De corruptione. to. 1. 228. i, & seq. & 258. f, g, h
6. 179. h
corruptio naturæ. to. 3. 1. h, i
corruptio est boni exterminatio. ibidem
corruptio boni vnde sit. to. 6. 44. k, & seq. cor-
piose.
Vbiunque corruptio, ibi bonum fuit. ibi-
dem. k, l
corruptio tendit ad non esse. to. 6. 44. f
corruptio, permisso dei, à nobis est. ibidem
Quia corruptio ista de peccato est, ipsius no-
mine appellantur peccata. to. 8. 163. d
corruptio non erit, cum salus perfecta fuerit.
ibidem. e
corruptio cordis habet gradus suos: qui inter-
pit à mala fide, inde itur ad turpes mores,
de in acerrimas iniquitates. tomo. 8.
168. k
Sicut sunt tria genera corruptionis, sic tria sunt
genera curationes. to. 10. 21. f
Plerique per inconstantiam corruerunt, pauci
per perseverantiam saluati sunt. to. 10. 21. f
coruus Helie.
coruus Noe non reuersus, quid significet. to.
85. l, to. 9. 11. l
coruorum nomine qui censentur. to. 8. 56. f, g
corui qui, in Ecclesia.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

coruus ab arca egressus, mortuus est, & ideo
non est reuersus. to. 9. 13. h
Vox coruina, to. 10. 17. a
corui Helie ministrantes, sunt populus gen-
tium. tomo 10. 226. i, k
collæ ceti. to. 2. 61. k
De crapula. to. 1. 64. k, & seq.
trapule detestatio. to. 9. 226. g
Vide, Gula. to. 1. 46. m
cras inueniam. to. 1. 46. m
cras pro futuro quocunque tempore. to. 3. 42.
8. to. 4. 412. d
De crastino quomodo non cogitandum. to. 4.
412. d, to. 6. 6. g, h
cras, cras, coruina vox. to. 10. 17. a
crasitudo terræ quæ sit. to. 8. 539. k
cras occidi. to. 5. 29. f
creatori potius quam creaturæ seruiamus. to. 1.
13. a, & 23. b, to. 3. 348. g
creaturæ vocabulum, late acceptum. tomo. 1.
13. k
Omnia creata, sunt mutabilia in se, in deo sta-
bilia. to. 1. 38. g
Quomodo creaturæ sunt, & non sunt. to. 1. 49. g
Omnia bona, quæ sunt. ibid. 5. 1. h, i
to. 3. 72. a, b
Omnia condita laudant deum. tomo 1. 50. i, &
83. h
Sanæ mentis homini, nihil displicet in creatu-
ris dei. to. 1. 50. k
In creaturis quomodo veritas & falsitas. ibi-
dem. l
creatio coeli terræque. to. 1. 68. e, to. 3. 65. f. in
fine. & 159. c
creatura clamat creatorem deum. ibidem, f
Ex nihilo conditus mundus, to. 3. 46. e, tomo. 6.
180. a
Verbo æterno, deus condidit omnia. tomo. 1.
68. g, h
creatura duplex. to. 1. 73. b
creatura spiritalis qualis. ibidem, c, & 80. h, i
Quantum interfit inter conditorem & con-
dita. ibidem
creaturarum ordo. to. 1. 77. k, & 227. d, to. 3.
356. k
creationis rerum causa, sola dei bonitas. to. 1.
78. m, in fine.
De separatione creatoris à creatura, & de vni-
uersitate somnium. to. 1. 48. d, e
creatio spiritalis virtutum. to. 1. 80. h, i
Ad creatorem, per creaturarum similitudines
ducimur. to. 2. 170. d, & seq.

creator omnipotens. to. 3. 46. e
creaturas non præcessit materia. ibidem, & se-
quen.
creaturæ rationales. to. 3. 76. a, b
Ordo creatoris non turbatur vicio creatura-
rum. to. 1. 226. g
Ad creatorem tendere iubemur, non ad creatu-
ram, vt efficiamur beati. to. 1. 231. i, k
De creatore, vix sine errore disputari potest,
de creatura secus. ibidem.
creaturæ omnes enarrant creatorem. tomo. 1.
232. k
creaturæ mutabiles: & quare, to. 1. 237. d
Author rerum rebus anteponendus. ibi-
dem k, l
Ex rebus conditis, quomodo deprehendatur
summa veritas. to. 1. 242. h
creare & condere quid. to. 1. 258. i, tomo. 3. 47. i
creatura omnis, corporea. to. 3. 65. f
Et alia de creaturis. Eodem. 72. a, b, & sequen.
Deus omnibus creaturis vituit, vt vult. to. 3.
94. a, & seq.
Quot modis creatura assumitur ad significan-
dum. to. 3. 95. c
creatio aque & terræ. to. 3. 168. g, & se.
Hominis creatio. tomo. 3. 192. g, & se-
quenti.
Vox dei ad creaturas. to. 3. 193. f
Modus creandi hominis. to. 3. 194. a
Nulla creatura est eadem cum deo. to. 3. 76. a
to. 6. 172. l
creata omnia simul. to. 3. 186. g, & 212. l, m
De creaturis dei multa nos latere. tomo. 3.
190. f
creatura spiritalis, & corporalis. tomo. 3.
206. l
creaturas quomodo deus moueat, obsecrum.
ibidem. m
creatura corporea subdita angelis. tomo. 3.
206. d
Bonorum & malorum creatio. Eodem,
219. f, g
creaturæ conditio. to. 3. 249. d
creaturæ bonum. ibidem. e
creator, solus deus. Eodem, 210. k, & 249. f
Nulla creatura mala. to. 3. 353. h
creaturæ inuisibilis cognitio. to. 3. 356. l
creaturæ vocabulum, quomodo accipiat Pau-
lus. tomo. 4. 200. d
creatura omnis in homine numeratur. ibi. g, h
creatorem creaturamque cognoscere, vera sa-
pientia. to. 4. 209. b
Vtrum omnia in vtilitatem hominis creata
sint. to. 4. 185. d

I N D E X

Orbem creatum ex materia inuisa. tomo. 4.
305.f
creaturam omnē vanitati subiectam quomo-
do accipiendum. to. 4. 425.c
creatura est laudanda propter deum nō vene-
randa tanquam deus. to. 5. 62.i
creaturæ omnes confesæ sunt Christum. to.
5. 88.c
creatura omnis, vt sit, & bene sit, indiget eo à
quo facta est. to. 5. 86.b
creatura omnis mutabilis, monstratur facta es-
se ab eo qui est omnino immutabilis. to. 5.
93.b
creaturam fecit pater, filius, & spiritus sanctus.
to. 5. 99.m
creatura omnis desiderat esse, & nosse. tomo. 5.
101.d
creauit deus omnia simul, innuit. tomo. 5. 101.l
creaturæ oī inest modus, species, & ordo, quia
a deo trino est. to. 5. 101.c, f, & 104.i
creatura omnis melius agnoscitur in arte, qua
facta est, quàm in seipsa. tomo. 5. 95.i.
101.h
creatura est mutabilis, quia est ex nihilo. tomo.
5. 103.m
creatura, quæ peccare non potest, non est mel-
lior natura illa quæ peccare potest: sed ecō-
uerso. to. 5. 103.h, i
creatas res deus essentiarum gradibus ordina-
uit. to. 5. 103.m, & i
creaturarum, sibi succedentium, ordo pulcher
nos non delectat. to. 5. 104.e
creaturæ inferiores peragūt infimam pulchri-
tudinem temporum, in genere suo, istius
mundi partibus congruentem, quorum mi-
nores succumbunt maioribus, & in qualita-
tes superantium superata conuertuntur:
quem ordinem in nullo debemus contem-
nere, ne artificem contemnamus. ibi-
dem.
creatura rationalis, quantumcūq. nociua, dat
artifici suo gloriam, quamuis in ratione no-
cui considerata nobis displiceat. ibi-
dem.g
creatura irrationalis, peccare non potest. ibi-
dem.f
creatura non potest esse cōæterna deo, etiam
si nunquam incepisset. to. 5. 108.b
creatores non sunt angeli, sed solus deus. to. 5.
110.e
creatio omnium naturarum, deo est tribuen-
da. to. 5. 110.g
creator est laudandus, etiam ex minima crea-
tura. to. 5. 236.k

Ex rectitudine laterum, concludit bonitatem
creaturarum a deo. to. 6. 42.d
creare, & facere, indifferenter poni. to. 6. 197.f
& seq.
creatori creaturā, nō posse æquari. to. 7. 242.i
creaturæ laus, iuxta Pelagianos. to. 7. 297.a, &
seq.
creator ab operibus cognoscendus. to. 8. 123.d
& seq.
Qui creauit in cœlo angelum, ipse fecit in ter-
ra vermiculum. to. 8. 575.m
Quicquid creaturarum est, à domino factum
est: nec vllō eguit quod fecit, sed bonitate fe-
cit. to. 8. 511.m
Vniuersam creaturam deus, non per aliquam
creaturam, sed solus fecit: licet per angelos
& homines quædam mirabilia facit. to. 8.
518.h
creaturā omnē, deus quatuor gradibus ordina-
uit. to. 8. 554.f, g
Quod non creauit omnia verbo, & hominem
tanquam præstantiorem cæteris, quasi ma-
nibus fecit. to. 8. 31.c
Quomodo creator per creaturā cognosci po-
test. to. 8. 123.c
creatura omnis spectaculum est, vt in omni-
bus conditorem artificem quæras. tomo. 8.
545.a, b
Creaturarum species, voces sunt quædam crea-
torem laudantium. to. 8. 45.g
Omnia quæ in creatione mundi leguntur, in-
terpretari possunt ad significationem facu-
rorum, de Christo & Ecclesia. tomo. 8.
143.c
Non potes dicere, deum ignota creasse. to. 8.
208.k, l
Quod omnia antequā crearentur, nota erant.
ibidem. 157.e
Qui creaturam curiosè quæsierunt, eius crea-
torem ignorauerunt. to. 8. 225.f
Omnis creatura laudat deum, non quod sen-
sum habeat laudandi, sed quia bene cogitata
laudem parit. ibidem. 239.i
Quod deus creauit, nouit, & quale sit per eius
bonitatem, & quale futurum sit per propriam
voluntatem. ibidem. 254.k
Qui ex operibus corporis agnoscit viuentem,
ex operibus creaturæ agnoscit creatorem.
to. 8. 269.e, f
Quomodo ex consideratione creaturæ, mens
surgit in cognitionem & admirationem crea-
toris. Eodem. 367.a, b
Cū creatura dei totus mundus dicatur, qd p
nouam creaturam figuratur? to. 8. 388.l
Create

I N D I V V M A V G V S T I N V M .

Creator non indiget creaturis. to. 8. 157.d
Omnia laudant creatorem suum. tomo. 9. 129.
c, d
Distinctio dierum creationis, secundum Au-
gustinum. to. 9. 121.d, e
Creatura rationalis, in corpoream, & incorpo-
ream distinguitur. to. 9. 160.i
Creatus est homo vel angelus, propter bonita-
tem dei. ibidem. i
Creatura rationalis creata est laudādum deū,
seruiendum, deo, fruendum deo. ibi-
dem.
Creationis nostræ consideratio. tomo. 9.
161.c, d
Deus dilexit creaturam rationalem, antequā
esset. ibidem. c
Comparatio creationis naturæ humanæ, ad
alias creaturas. to. 9. 165.e, f
Creaturarum trifaria subsistentia. tomo. 9.
184.m
Omnia creata, deo creatori suo famulantur.
to. 9. 220.g
Vnde creatura sit condita. to. 9. 185.i
Quinque quæstiones de creatore, respectu
creaturæ. ibidem. l
Creator in tota creatura consistit. tomo. 9.
185.l, m
Omnis creatura est in creatore. tomo. 5. 198.
d, e
In quo omnia creata sunt deo similia. tomo. 9.
186.k, l
De creatura sua, creator omnium procreatur.
to. 10. 127.d
Omnia creata, Paganos, hæreticos & peccato-
res quadam voce conuincunt. tomo. 9.
244.c, f
Quicquid deus creauit, bonum est, licet homi-
nes interdum vrantur ad malum. to. 9. 257.
l, m
Verba sapientiæ, Prouerbiorum libro, Domi-
nus creauit me ab initio viarum suarū, &c.
& Arriani, & Ecclesia de Christo dicta in-
telligunt. to. 10. 47.m, & seq. Et ibi locus is
declaratus.
Curat deus homines singulos. tomo. 10. 66.
h, e
Creaturis donauit deus, vt hoc quod sunt, ge-
nerent. to. 10. 66.b, c
Duplex hominum creatio. to. 10. 66.b, c
Creaturarum bonitatis differentia. tomo. 10.
69.a, b
Quid homini cum alijs creaturis commune.
to. 10. 84.l, m
Creatoris & creaturæ differentia. tomo. 10.
88.c
Trinitas vna, creator. ibidem
Vitia non sunt creaturæ dei, & propterea non
laudent deum. to. 10. 111.b
Errorum, circa mundi creationem, exclusio.
to. 10. 195.i
Christus propter suos creatus, est creator. to.
10. 129.m
Deus æque facilius facit, & creat omnia. tomo.
10. 163.a, b
Omnis creatura, præter hominem, agnouit
creatorem suum patientem. tomo. 10.
185.R, l
Omnes creaturæ, præter hominem, creatori
suo patienti, quoad possunt compatiuntur.
to. 10. 188.m, & seq.
De creatione mundi. to. 10. 195.g, h
Quid per creaturas, sex diebus creatas. ibi-
dem. l, m
Quid per ordinem creationis dierum intelli-
gatur. ibidem.
Philosophorum opinio, de creatione mundi.
to. 10. 199.d
Pulchritudo rerum creatarum. ibidem. c, f
Quid intelligatur per litteram Genesios, In
principio creauit deus cœlum & terram.
to. 10. 195.l
Confutatio opinionis Platonis, de creatione
mundi. to. 10. 200.b
Deus nos creauit, vt æterna nobis conferat bo-
na. to. 10. 218.d
Deus omnia imperio suo creauit. tomo. 10.
223.d
Creator inuisibilis, hominem ex visibili & in-
uisibili creauit. to. 10. 322.a
Credere & scire quid differant. to. 1. 173.c, &
189.c
Credere & bonum operari, quomodo nostrū
est. Eodem. 18.e, f
Credere scripturis. to. 1. 72.l
Credere non solum, sed & intelligere fideliū
est. to. 1. 209.g, h, & 214.d, e
Credendum quibus. to. 1. 229.c, & seq.
Credere & videre quomodo distant. tomo. 2.
161.g, h
Credimus fide, quæ non videmus. ibidem.
i, k
Credi dicuntur, etiam quæ videntur. to. 9. 95.i
Incredibile est homines ignobiles, imperitos, &c.
doctis re incredibile persuadere. to. 5. 227.h
Credentes, intelligere facit deus. tomo. 1. 208.f,
to. 3. 354.2

I N D E X

Qui credit & loquitur, & si non vera loquitur, fideliter loquitur, & contra. to. 2. 196. c, in fine.
credendum quid Christiano. to. 3. 50. f
credere quodlibet non bonum. to. 3. 276. c
credendi voluntas a Deo. ibidem, g, & seq. copiose.
credere & opinari differunt. to. 4. 2. e
Non sufficere fide solum credere. to. 4. 26. f
credibilem tria genera. to. 4. 190. f
credimus futura ex præteritis. tomo 4. 352. f
credere omnia, vitium est: nihil credere, ibidem. to. 4. 383. m
credere multa etiam in rebus humanis, quæ non cernuntur oculis. to. 4. 351. c
credenda sunt, quæ incredibilia videntur, scilicet veritas diuina, & omnipotentia. to. 5. 215. d
credere ventura omnia in scriptura expressa cogimur rationabiliter, per ea quæ olim aliis fuerunt futura, & iam sunt nobis præterita, cum certissimè euenerint, ut prophetæ prædixerunt. to. 5. 21. b, f, & seq.
credere se dicit, quæ expertus est, vel testibus idoneis nouit, de his mirabilibus, quæ per eum numerata sunt: ea autem quæ scripsit alibi tamen lecta, sic habet, ut neque neganda, neque affirmanda decernat. ibid.
credere nec licet ea, scilicet quæ scripta sunt ab his qui non sunt diuinitus docti, atque humanitus falli poterunt. ibidem
Ad credendum, quæ videntur rationi esse contraria, inducit per multa mira, quæ deus ostendit in natura, quæ videntur esse ipsius rationis naturæ. ibid. e
credere nolunt aliqui, nisi ea quæ sunt experti, & hæc eorum est tota ratio. tomo 5. 213. h
credidit mundus propterea numero exiguo ignobilium, infirmorum, & imperitorum hominum, quia in tam contemptibilibus testibus multo mirabilius diuinitas ipsa persuasit: ut patet in miraculis Apostolorum. tomo 5. 228. i
Incredibile est, mundum tam incredibilem rem credidisse. ibidem
credere debent Deo Philosophi de resurrectione, qui eam prædixit, & non potest mentiri. to. 5. 238. K, l
De utilitate credendi contra Manichæos. to. 6. 29. e, & seq. *Retracta.* tomo 1. 14. d, to. 6. 86. g, h
credulus, an sonet in vitium. to. 6. 33. a
Inter credentem, & credulum, differentia. ibidem, d
credulitas, quare via est ad religionem. ibidem
credere, opinari, intelligere. ibidem, h
credere sapientibus, tutissimum. ibidem, m
credere in Deum, & quod credimus, confiteri donum dei. to. 7. 419. c
credunt homines in Christum, & Christus se non credit hominibus. tomo 9. 21. i, k
credere in deum, plus est quàm credere deo. to. 8. 283. e
Qui non credit in Christum, nec in patria est, nec in via. to. 8. 480. m
Hoc est credere in Christum, diligere Christum. ibid. 500. g
Quod antiqui credebant illum futurum, quem nos venisse iam credimus. tomo 8. 99. b
Ita credebatur à patribus dispensatio susceptæ carnis futura, sicut à nobis iam facta creditur. to. 8. 163. b
Ut credas in Christum, in potestate tua est. eodem, 249. m
Nisi crederemus quod lateret, non esset merces fidei. ibidem 421. k
Qui loquuntur quod non credunt reprobatifunt, quamuis aliis utiles sint. tomo 8. 124. h
Non perfecte credunt, qui quod credunt, loqui nolunt. ibidem, 8. l
credere nemo potest in deum nisi aliquid intelligat, tamen ipsa fide qua credit sanatur, ut intelligat ampliora. to. 8. 300. c
Non credentes inhabitare, quid sit. tomo 8. 151. g
credentibus in Christum, quare Christus non se credebatur. to. 9. 21. l
Terra quæ dixit Christus Iudæis, quæ sunt, quibus non crediderunt. to. 9. 24. e, f
Nemo credit inuitus. to. 6. 72. c
credere in Deum oportet, nec sufficit credere ei. to. 9. 53. k, l
credendum prius est domino, & deum cognoscemus. to. 9. 51. h
credere prius est necesse, quàm quod quis possit cognoscere. to. 9. 53. k, l
credere in deum, quid sit. ibidem, m
credere, cur non potuerunt Iudæi. tomo 9. 83. d, e

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Credentium varietas. to. 5. 84. f
credendum in se non negabat Christus, cum dicebat, Qui credit in me, non credit in me, sed in eum qui me misit. Ibidem, & seq.
credere licet homini, non autem in hominem. to. 9. 84. e, f
credere, verè quid sit. to. 9. 110. k
Ceteri fideles crediderunt per verbum fidei, quod Apostoli prædicauerunt. to. 9. 111. m, & seq.
Christi regnum, est credentes in eum. tomo 9. 116. g
Christi regnum non est hinc, est tamen hic. ibidem, g
Quid credere quod Iesus est Christus. to. 9. 139. l, m
Gentes in Christo credentes, ab Ecclesia creduntur. to. 9. 149. a, & d
Rationalis creatura necesse habet temporales causas ad æternitatem referre. to. 9. 160. l
credere deum, & credere in deum, quid sit. to. 9. 187. e
credere in Deum, plus est quàm credere deo. to. 8. 283. e
Quid sit credere in vnicum filium Dei. to. 9. 238. k
Quomodo credendum sit. to. 9. 246. g, h
Sic crede, ut desideres videre quod credis. ibidem, h
Quomodo possibile sit credere in eum, qui non videtur. to. 9. 244. g, h
Non crededo, homines in regno diaboli sunt. to. 10. 8. m
Qui crediderit, & baptizatus fuerit, &c. locus expositus. to. 10. 10. e
Est modus quo qui baptizatus crediderit, saluus sit: & est modus manducandi carnem, & sanguinem Christi, sine quo exterior operatio nihil prodest. ibidem, g, & sequentibus.
credendo mare premimus, fixis vestigiis, titubando mergimur. to. 10. 14. i, k
Meritum eorum qui non viderunt, & credunt, magnum. to. 10. 17. i
credimus in Christum: & quomodo. to. 10. 28. m
credendum, ut oremus: & orandum, ut credamus. to. 10. 30. i
Iudæi quid prædicerent, quare in Christum non credunt. to. 10. 38. d, e, & seq.
Quod simpliciter prædicatur, credendum: quod subtiliter disputatur, intelligendum est. to. 10. 44. b
De eo quod scriptum est, Qui credit in me, credit in eum, qui me misit: Sermo. to. 10. 45. c, & seq.
credere in Christo, medicina animæ. tomo 10. 50. b
credere Christum, & credere in Christum, differunt. ibidem, l
credendo nascimur deo. ibidem, d
Qui credit in Christum. ibidem, l
Quæ post Christum creditum abijcienda, & quæ in meliores vsus conuertenda. tomo 10. 56. h, i
credit in altero, qui peccauit in altero. to. 10. 72. c
Qui credit in filium, habet vitam æternam: exponitur. to. 10. 72. h
Infantes quomodo credant. to. 10. 72. c, d
Intelligere, an credere, vtrum præcedere debeat. to. 10. 84. m
credere oportet, ut intelligamus: & non intelligere, ut credamus. ibidem, m, & sequentibus.
Quomodo credenti iam dixerit Christus, Si potes credere, &c. to. 10. 85. e
credo domine, adiuu infirmitatē meam, &c. exponitur. ibidem
De verbis beati Ioannis: Charissimi, nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex deo sint, &c. Et confutatione Manichæorum: Sermo. tomo 10. 87. k, l, & sequen.
credere in Christum nemo potest, nisi prius moriatur. to. 10. 118. f
Christus, omnium credentium saluator est. to. 10. 129. i
Non sanitati, aut etati, credendum est. to. 10. 160. d
Abraham credidit deo, & reputatum est illi ad iustitiam: exponitur. to. 10. 160. e, f, & 184. c
Abraham radicem fidei, nominisque Christiani habebat, quia totum illi credulitas donauit, quicquid legali posset obseruatione conferri. to. 10. 160. f
Abraham non dubitauit credere, quando ei filius promittebatur, ideo non trepidauit, quando exigebatur offerre. to. 10. 162. f, & 163. f, g
Isaac incredulitate nascitur. tomo 10. 160. l
Plures crediderunt in Christum post mortem suam, quam ante. to. 10. 169. l
credo in deum patrem, &c. exponitur. to. 10. 185. m, & seq. 187. f, & seq. & 190. d, & seq.
Credens

I N D E X

Credens deo, quid sit facturus. to. 10. 190. d. e
credo, exponitur. to. 10. 191. a, & seq.
credere iubet nos dominus. to. 10. 194. f
credere Ecclesiam, & non in Ecclesiam debe-
mus. ibid. i
Qui crediderit in mediatorem, & fideliter vi-
xerit, post mortem recipiet corpus ad orna-
mentum. to. 10. 198. c
christum nouimus, si credimus. to. 10. 200. m
Maledictio est illis, qui male credunt articulis
fidei. to. 10. 125. h, i, & seq.
credere deum, & credere deo, sunt necessaria
saluti. to. 10. 215. f, g
Aliud est credere deo, aliud credere deum, &
aliud credere in deum. ibidem
christo credimus, cum ei per dilectionem ad-
hæremus. ibid. h
Dæmones credunt deum, & confitentur. to.
10. 215. g
crescere tritariam. to. 1. 200. f, g, & 271. d
crescere & multiplicare, quomodo accipiendū.
to. 1. 14. l, & fo. sequent. b, & 271. d
crescite, & multiplicamini. to. 5. 124. m, &
128. a
Ioannes Baptista, quomodo dicebat de Chri-
sto, illum oportet crescere, me autem mi-
nui. to. 9. 27. i
crescere deum in nobis, quid est. ibidem, m,
& sequent.
crescere, est proficere: decrescere, deficere. to-
mo 9. 128. c
contra Cresconium Grammaticum, libri qua-
tuor. to. 7. 66. f, & sequentib. Retracta.
to. 1. 24. b
Crispus rex. to. 5. 170. m
cribrum continet aquam. to. 5. 86. e
crimen alienum, non maculat nescientem. to-
mo 2. 52. f
Libellus criminum. ibid. c
crimen & peccatum differunt. tomo 3. 58. d
Scelerati regnum dei non possidebunt. to. 3.
58. g, & k, l
crimina infanda, penitus eiicienda. ibi-
dem, k, l
crimen, etiam vnum, excludit à regno Dei.
to. 7. 135. i, k
Nullus falso crimine læditur, nisi apud iudicē
hominem. to. 8. 462. b
Omne crimen, facinus, vel peccatum, nostræ
est negligentiae: & omnis virtus, & sancti-
tas, Dei est indulgentiae. to. 10. 7. c
Non propterea crimina committenda, quia si-
ne peccatis in hac vita esse non possumus.
to. 10. 100. e, f

Peccatis sanctorum sua crimina defendentes.
tom. 10. 101. d
Quæ sunt vitia capitalia. eod. 273. j, k
Quibus capitalia crimina deleantur. eod. 274. b
criticam accessionem medici vocant per quam
transiunt ad sanitatem: maior ibi æstus, sed
ducens ad salutem. to. 8. 20. b
Crispina sancta femina, qualia passa sit. to. 8.
522. b, & f, g, & 524. f
crispinus, Donatistarum Episcopus, multu-
tus. to. 1. In Possidono-
to. 7. 88. a
crispini immanitas. to. 7. 88. a
De passione sanctæ Christianæ nobilis, & deli-
cata femina. to. 8. 473. a, b, & c
Crocodylus maxillas tantum superiores mo-
uet. to. 1. 179. b
crudelitas parcens. to. 2. 74. d
crudelitas, num in bellatoribus Israelitis. to. 4.
56. l
crudelitas humana maior est, quam bestialis.
to. 5. 29. h
Crux nostra mortificatio carnis. to. 1. 271.
f, to. 2. 43. b, c, & 172. f
crucis, tempus. to. 2. 172. f
crucis figura, mysticè. Ibidem, & fo. 183. b
to. 3. 15. m, in fine.
crux Christi, candelabrum dicitur. tomo 2.
254. c
crucis signum, omnem Christianam actionem
præ se fert. to. 3. 11. a
crux penitentiae. to. 3. 99. f
crux Christi, quomodo ad nos pertineat. to. 3.
56. e, f
crucis signo, Amalechitæ & dæmones vincun-
tur. to. 3. 102. a
crucis Christi præfiguratio. to. 4. 48. c, & 84. b
crucem Christi Cyrenæus portat. tomo 8.
170. d
crucifixio domini, & tertia hora, & sexta, quo-
modo accipiendum. ibidem, f, g, & 308. b
& sequent.
cruce Christi, nihil olim execrabilius. to. 4.
186. m
In cruce domini, veteris hominis crucifixio fi-
gnificata. eod. 423. a
crucis Christi præfiguratio, arca Noe. to. 4.
330. f
Virga Moysi. ibid. a
crucis lignum, significatur in arca Noe, & in
lignis quæ Isaac immolandum portauit. to. 6.
240. k, & seq.
crucis figura, Moyses orante, & nullo Hebræo
rum cadente, inimici eorum prostrati sunt. to. 6.
216. d, e

I N D I V M A V G V S T I N V M.

Item de serpente æneo. to. 5. 83. c
Ecclesia per crucem salua. to. 5. 141. e
Moyses manus ad cælum extendens, crucem
signat. to. 6. 11. h, & 86. m
Serpens in eremo. eod. 66. e, & 86. m
crucis signum prædictum. to. 6. 27. a, & se-
quentibus.
crux fidelium. to. 6. 66. d, e
crux Christi euacuatur. to. 7. 235. g, h, &
sequent. & 240. g, h
crux Christi inimici. eod. 296. d, e
crux Christi, signum est humilitatis: & quare
in fronte portatur. to. 8. 542. h
Quod sit finita in pœna, honorata in gloria.
to. 8. 93. g
crux Christi etiam pro ipsis persequentibus fa-
cta est. to. 8. 129. d
crux Christi clavis fuit, qua clausa patefcunt.
eodem. 139. i
Qui crucem Christi irridet, à dæmonibus,
tanquam à bestiis deuoratur. ibidem 132.
h, & 141. l
In cruce Christi apparebat confusio, & infir-
mitas, sed abscondita latebat virtus. to. 8. 201. e
crucis latitudo, longitudo, altitudo, & profun-
dum, quæ sint. eodem. 385. m, & seq. to. 9.
214. i, to. 10. 216. a, b, & 264. d, e, 323. m
Non careremus viciis, nisi crucifigeretur
Christus in nostra infirmitate. to. 8. 107. d
De cruce Christus descendere quare noluit.
ibid. 183. l, m, & 215. k, & 246. c, d
De cruce non descendit, vt patientiam, non po-
tentiam, ostenderet. eodem 122. c, in fine,
& seq. & 149. b
Quare in cruce manus extendit. tomo 8.
211. e
Quomodo vnus euangelistarum narrat domi-
num crucifixum hora sexta, & alter hora
tertia. eod. 214. m
crux Christi, lignum est, quo mare huius mun-
di transeamus. to. 9. 4. e
crucem Christus non ad potentiae documen-
tum, sed ad exemplum patientiæ suscepit.
to. 9. 6. a
Christus, quare de cruce non descendit, dicen-
tibus Iudeis, Si filius Dei es, &c. ibidem, a
h, & 60. k
crux Christi in cordibus fidelium figenda.
to. 9. 69. k
Si de cruce descendisset Christus, de sua resur-
rectione nos non lætificasset. to. 8.
216. d, e

Maluit non descendere de cruce, vt non poten-
tiam ostenderet, sed insultantibus celsiss. vi-
deretur. to. 8. 250. m, & seq.
christi crucis dimensiones. to. 9. 118. h, i
Sine Christi cruce, nihil sacramentorum rite
perficitur. ibidem, i
crux Christi quolibet mense dat fructum. to-
mo 9. 150. i
Morienti salutare est, de crucis imagine loqui.
to. 9. 208. K
christi crucifixio. to. 9. 113. a
crucis Christi præfiguratio. to. 9. 214. a, b
Quatuor gradus sanctæ crucis perducunt ad
cælum. ibidem, i
crux erecta summitate cælos, infimo inferna,
brachiis respicit latera mundi. to. 10. 215.
m, & sequent.
christianus signo crucis, & simbolo fidei, infi-
diantem vincit diabolus. tomo 9.
240. f
crux christi fidelibus non est opprobrium, sed
triumphus. to. 9. 247. d
Nulla arte, præter inuocationem, & crucem
Christi, saluari est possibile. to. 9. 250. c
In omnibus actibus nostris præcedat signum
Christi. ibidem, g
crucis signum sit arma nostra. ibidem
Signum filij hominis, est crux Christi. to. 10.
173. g
Principum Christianorum edictum, ne quis
crucifigatur. to. 10. 18. e
Et hoc in honorem crucis Christi. ibid.
christus crucem prius honorauit, vt honoraret
fideles suos. to. 10. 18. e, f
Etiam reges, in fronte, nunc portant signum
crucis. ibidem, e
Amplius fuit de sepulchro resurgere, quam de
cruce descendere. ibid. e, f
crux Christi, clavis, qua scriptura mysteria a-
periuntur. to. 10. 29. K
Vita ista mare, fluctus tentationes, & crux
Christi naus, qua ascensa trajicimus. to. 10.
55. i, v
Mihi absit gloriari, nisi in cruce, &c. exponi-
tur. to. 10. 62. K, & seq.
crucis Christi insultatio sapietum huius mun-
di aduersus catholicos. to. 10. 63. m
christus, quare crucifigitur. to. 10. 71. e
Mali cruce se signantes, quid faciant. to. 10.
101. a, b
Isaac crucis meruit signa portare. to. 10.
132. e
Si sancta crux eleuata non esset, Christianus
populus in æternum perisset. to. 10. 173. c
Qui

I N D E X

qui vult diaboli vitare venenum, videat christum crucifixum. to. 10. 178. d
Myſteria ſanctæ crucis, to. 10. 178. f, g, & 215. m, & ſequen.
Chriſtus dicens in cruce, Sitio: fidem incredulæ gentis concupiſcet. to. 10. 185. l
De cruce & latrone. to. 10. 192. l
Cruce chriſti, feriæ, & nundinæ ſpirituales. ibidem
Sanctæ crucis effectus. ibidem
Antea crux nomen condemnationis erat, nunc autem honoris. ibidem
Crucis laudes. ibidem. l, m
Cruce fulgebit in iudicio. to. 10. 193. m, & 307. m
Et quare crux Chriſti in iudicio apparebit. to. 10. 194. a
Propter crucem annua feſta conſtitui. to. 10. 192. m
Cruce eſt altare. ibidem
Cruce Chriſti, feſtiuitas epulationis eſt. to. 10. 193. b, in fine.
Beneficium duplex operatus eſt Chriſtus, per crucem. ibidem. c
Chriſtus crucifixus vniuerſam creaturam turbauit. to. 10. 193. c, d
Cruce, quantorum bonorum nobis cauſa eſt. ibidem. k
Cruce, regni inſignis. ibidem
In ſecundo Chriſti aduentu, cruce ita fulgebit, vt obſcurentur luminaria cœli. ibidem. m
Cruce Chriſti erit Luna lucidior, & Sol præclarior. to. 10. 193. m
Cruce geſtamus in fronte. to. 10. 194. h
Monitio metrica, ad crucis figuram. to. 10. 208. k, l
Cruce magnum quoddam continet ſacramentum. to. 10. 216. a
Quid cruce Chriſti ſignificabar. to. 10. 215. l
Contra inimici inſidias cruce munimur. ibidem. m
Cruce iacens Orientem, Occidentem, Meridiem, & Aquilonem tangit. Eodem 216. a
In forma crucis dilectio & amicorum, & inimicorum attendenda eſt. to. 10. 264. d
Crucis ſignum præſidium eſt amicis obſtaculum inimicis. to. 10. 264. k
Omnia ſacramenta Eccleſiaſtica, in virtute ſigni crucis perficiuntur. ibi. k
In feſto inuentionis ſanctæ crucis. to. 10. 264. m, & 324. a
Effectus ſigni crucis. ibidem. c
Cryſtallum, quid ſit, & qualiter generatur. to. 1565. i
Et quid ſignificet. eodem. 571. h
Cryſtallum ſolui, quid ſit. ibidem. l
Cryſtallum mittere ſicut buccellam panis, quid ſit. ibidem. h
Eccleſiæ verba ſunt, Annuncia mihi, &c. vbi cubas in meridie. to. 10. 43. f, & ſequen. c
pioſe.
Cubile noſtrum, eſt cor noſtrum: ibi tumul- tum patimur conſcientiæ noſtræ, aut ibi qui eſtimus in conſcientia bona. to. 8. 77. h
m, & 87. a, & 91. l
cubiculum, eſt cordis noſtri ſecretum. to. 10. 156. g, h
Cubitus geometricus. to. 428. b
Cubitus geometricum dicunt tantum habere, quantum ſex de noſtris: & huiusmodi cubitos quidam arbitrantur arcam habuiſſe. to. 5. 142. l
De cucurbita, in Iona. to. 2. 17. m, 21. c, & 21. e
Allegoria eiſdem. Eodem. 62. a, & 67. a
Cucurbitarum homicidæ manichæi. to. 67. a
Culpandæ non res ipſæ, ſed eis abutentes. to. 215. i
culpæ reiectio & excuſatio. Eodem. 187. h
culpæ veniales. to. 3. 347. b
culpa hominum ſœlix dicitur, propter quam diluendam tantum bonum factum eſt. to. 161. f
Vnius diei culpa, vnius anni pœna compenſanda eſt. to. 10. 179. a
Culter petrinus. to. 9. 94. h
cuneus, quaſi conneus. to. 1. 167. a
Cunina dea. to. 5. 33. d
Cupiditas, ſons malæ patientiæ. to. 4. 23. h
Cupiditates, portæ inferi. to. 3. 340. f
Cupiditates carnis vincendæ. Eodem. 193. d
cupido varietatis vnde naſcitur. to. 297. h
cupiditas, quid, to. 1. 229. b, to. 3. 17. c, f, to. 4. 188. b
cupiditas carnis, triplex. to. 1. 17. c
cupiditas rerum externarum. Eodem. 175. c
& ſequen.
Cupiditatem in omnibus peccatis æſtimari. Eodem. 206. i, k
Cupiditatum tyrannis graphicè deſcribitur. Eodem. 211. d, e
cupiditatē ſolam culpæ ſcriptura. to. 3. 17. c
Ad cupiditatem euellendam quæ faciunt. ibi. dem. f
cupiditas

IN DIVVM AVGVSTINVM.

cupiditas, ſons malorum to. 3. 219. b, to. 4. 380. to. 6. 183. g
Vide, Auaritia.
cupiditas habendi. to. 3. 352. a
Vide, concupiſcentia.
cupiditas. to. 5. 122. f
cupiditas vel concupiſcentia, ſecundum vſitatum modum, in mala parte accipitur, ſi non addatur reſpectu cuius ſit. ibi. dem. l
cupiditas temporalium quanto eſt maior, tanto anima deo diſſimilior. to. 5. 80. a
cupiditas, eſt paſſio. to. 5. 122. f
cupiditas cum paruula eſt, elidenda eſt to. 8. 522. k
Quod non ſit opus dei, & ei nihil ſufficit. to. 8. 568. c
cupiditas dicitur amor mundi. ibi. 61. g
cupiditas mala nō eſt a deo, nec vlli nocet, niſi ille permittat. to. 8. 71. l
cupiditas, quæ ſape faciendæ legis inſuſionibus contradicit, quali dilectione expugnatur. to. 8. 456. c
Quod ſit porta mortis. to. 8. 21. g
cupiditatis & mundi contemptus certamen. to. 9. 226. a
cupiditas, omnium malorum radix. to. 9. 228. m, & 252. c, to. 10. 144. g
Auri cupiditas, hydropi comparata. to. 10. 43. b
Radix omnium malorum cupiditas, radix omnium bonorum charitas. to. 10. 13. e
Tempeſtas vnicuique cupiditas ſuas. to. 10. 14. d, in fine.
De eo quod ait Apoſtolus, Radix omnium malorum eſt cupiditas, quam quidam appetentes naufragauerunt, &c. Homilia. to. 10. 93. u, & ſeq.
cupiditas diabolum introducit. to. 10. 113. k
cupiditas miſeria. to. 10. 149. a, & ſeq.
Flagellandum eſt a cupiditate. to. 10. 225. b
Flamma cupiditatis diabolus ardorem ſua vitæ exhalat. to. 10. 254. d
cum pecuniæ incremento, rabies cupiditatis augeatur. to. 10. 259. fig
cupiditas cupit diuidere, ſicut charitas colligit. to. 10. 319. i
Recitare pro corrigere. to. 1. 202. c
cura vel cura familie. to. 4. 380. b
curarum finis eſt delectatio. to. 8. 14. g
Habeat curam tui qui ſecit te, qui habuit tui curam priuſquam eſſes. to. 8. 57. c
cura deo de nobis. to. 10. 6. c, d
curie quæ dicantur: & quæ Roma trigintaquatre curias habuit. to. 8. 475. h
curiaſij tres. to. 6. 23. l
curioſitas in ſacris literis damnata. to. 1. 252. f, & ſeq.
curioſitas cognoscendi. to. 1. 66. i
De curioſis. to. 1. 234. b
curioſitas diuinorum, peſtifera. to. 3. 11. i, k, & ſequen.
curioſa, omnis anima indocta. Eod. 253. g
Inter curioſum & ſtudioſum differentia. to. 6. 33. b, c
contra curioſos & ſerupuloſos: paratiores ad interrogandum, quam ad intelligendum capaciores. to. 5. 130. d
curioſi comparantur piſcibus maris. to. 8. 18. m
curioſitas inuenit hæreſim. to. 9. 104. e
curioſitas vnum eſt ex malis mundi. to. 9. 127. l, m
curioſitas librorum & ſcientiarum, arguitur. to. 9. 219. f
Etiam, curioſitate, cupit vt homines trahantur ad deum Augu. to. 10. 39. b
Curmæ ægrotantis viſio. to. 4. 321. g, & ſequen. tibus.
Melius eſt viam pigrius ambulare, quam præter viam fortiter currere. to. 8. 61. c, f
Nō pedibus, ſed deſiderio currimus ad deum. to. 8. 302. c, in fine.
Quid ſit currere viam mandatorum dei. to. 8. 445. b
Non ad deum paſſibus, ſed affectibus currimus. to. 9. 202. m
curtiſ armatus, lequo concito, in abruptum hiatum terræ ſe præcipitem dedit. to. 5. 46. g
Currus igneus Helix. to. 3. 246. k
currus dei, quis ſit. to. 8. 234. c
currus, volubilem ſucceſſionem temporalium bonorum ſignificat. to. 8. 33. f
Tunc curuatur homo, cum ſe facit pronum ad terrenas concupiſcentias. to. 8. 162. m
curuari, eſt non poſſe cor erigere a terra. ibi. to. 104. e
curuus eſt, qui non bene a audit, Surſum corda, &c. to. 8. 248. h
Mulier decem & octo annis incurua, quid ſignet. to. 10. 27. k
Incuruum in terram eſſe, quid. Eodem 28. b, in fine.
Diabolus & angeli eius animas curuauerunt ad terras. to. 10. 119. k, l
cuſtodia dei. to. 3. 356. h
Cuſtodia vitæ noſtræ deo. to. 9. 162. a
Quiſque

HYMN IN D E X

Quisq. homo angelum ad sui custodiam deputatum habet. Ibidem, e
Custoditio verborum dei, intelligenda est operatio praeceptorum. to. 8.440. k
Si vis habere custodem non dormientem, deum elige. to. 8.470. g
Dominus quomodo custodit animam, & introitum, & exitum nostrum. Eod. 473. b, e
Cybele.
Sacra matris deum, obsecra. to. 5.11.2
Cymacia, quid. to. 4.28. b, i
Cymbalum sonans, & cymbalum iubilatio nis, quid sit. to. 8.581. l
Cynici philosophi, quales. to. 1.103. b, c
Cynici appellabantur philosophi, qui cum diuersa sequerentur bona finalia: alij scilicet virtutem, alij voluptatem, eundem tamen habitum & consuetudinem tenebant. to. 5.86. a
Cynici cur sic appellati. to. 7.267. g, & 344. f
Cynicorum secta. to. 10.171. e, & g, h
Cyniphes, muscula breuissima. to. 3.65. e
Quid per cyniphes intelligatur. to. 9.248. i, k
Cynocephalus, quid sit. to. 5.15. g
Cynocephalus. to. 5.23. m
Cynocephali. to. 5.145. m
Cynomia, canini mores sunt, qui nec parentes quando nascuntur, vident. to. 8.286. i
Cynomya, quid. to. 10.171. e, & seq.
Cypriani sepulchrum vbi. to. 1.41. m
Cypriani finis, de ortu animae & caelo. Eod. h
Cypriani auctoritate, Donatista se defendere conati sunt. to. 1.223. f, to. 7.71. b, c, & 38. k, l, & 187. b
De zizania in Ecclesia. to. 1.24. d
De oratione diuina. to. 2.49. f, & 148. h, & m, to. 7.40. i
De mortalitate. to. 2.151. d, to. 7.407. l, & sequent. c
Cyprianus excusatur. to. 2.27. e, f, & 55. i, k, & seq. to. 7.124. i
Cypriani decretum de paruulis baptizandis. to. 2.32. b
Cyprianus collegarum auaritiam quatenus tolerauit. to. 2.52. g, h, to. 7.87. a, & 135. m
Cypriani solennitas quomodo celebrata. to. 2.175. a
Cyprianus doctor suauissimus, & martyr beatissimus. to. 3.14. l
Et quod vsus literis prophanis. Ibidem.
Cyprianus martyr gloriosissimus, & doctor lucidissimus. to. 7.419. b

Cypriani nimia facundia. to. 3.25. f, g
Eodem. 28. b
Cypriani dictio submissa. Ibidem.
Temperata. Ibidem.
Et grandis. to. 6.73. l
Cypriani martyrium. to. 6.73. l
Cypriani temporibus, qualis Ecclesiae vntas. to. 7.19. c, d
Cypriani sententiam, de baptizandis haereticis, Ecclesia non accipit. to. 2.55. col. 3. per totum
to. 7.71. c, & 78. m, 233. m
Cypriani, dicta, aliorumq. doctoru, quomodo accipienda sint. to. 7.71. c
Cypriani laus. Ibidem. l, & 146. b
Cypriani sententia de vasis honoratis & inhonoratis discussa. to. 7.79. d, & l, & 136. i, k, & seq. & fo. 158. b, Retra.
Cyprianus amantissimus vnitatis. to. 7.101. c
Cypriani auctoritati quantum differendum. to. 7.125. b
Cypriani opinio. Ibidem.
Cypriani sententia, de Petro reprehensa a Paulo. Ibidem.
Cypriani errorem imitantur Donatista, charitatem non imitantur. to. 7.127. c
Cypriani error. Ibidem.
Cypriani epistola, & coepiscoporum sententia excussa. to. 7.129. e, d
Cyprianus non fuit auctor sententiae. Ibidem.
Cypriani encomium. Eodem. 142. m
Cypriani orationibus adiuuari exoptat. Eodem. 143. a, b
Cyprianum praepostere imitantes. to. 7.146. m
& sequent.
Cypriani testimonia citata, de peccato originali. to. 7.300. g, h, & seq.
De gratia & auxilio dei. Ibidem.
Cypriani liber, de oratione dominica, diligenter legendus. to. 7.427. d
Cyprianus ab inferiore accepit mortis sententiam & a superiore coronam. to. 7.300. g, h, & seq.
Quod in passione est contristatus, sed a deo corona consolatus. to. 8.314. f
In natali beati cypriani sermo. to. 10.321. f
Cyprianus in exilium curubini missus est. Ibidem.
Cyprianum praecesserant multi martyres, & eius hortationibus armati. to. 10.321. l
Cyrene, vbi sit. to. 9.234. f
Cyrus. to. 5.32. b, & 175. k
Cydon, interpretatur duritia eorum. to. 5.39. i, d

IN DIVVM AVGVSTINVM.

D Aciani ira, & poena Vincentij, transcurrunt. to. 10.260. e, f
Dactylor in chitae heretici, qui. to. 6.9. k
De pedibus, Dactylo postponendis, propter silentium. to. 1.122. b
Dadali volatus. to. 1.180. i, k
Dadali Labyrinthus. to. 5.171. k
Quomodo Dadalus & Icarus volant. Ibidem.
Vide, Diabolus.
Demonum notitia. to. 1.24. e
Demonum an possint hominum cogitationes cognoscere. Ibidem.
A demonijs remedia vitiorum. to. 1.67. i
Demonum mira fallacia. to. 1.163. e, to. 3.100. f, & sequent.
Demonum religio superstitiosa. to. 1.246. h
Vide, Idololatria.
Demonum errore humano delectantur, & passuntur. to. 2.60. m, to. 3.280. a, to. 6.120. l, m
Liberatione hominum torquentur. to. 1.171. g, h
A demonibus quomodo nobis cogitationes inferantur, & somnia. to. 2.166. g, h
A demonibus quomodo decipiuntur mathematici, & diuinatores. to. 3.111. i, k
Dæmones quomodo occupent homines. to. 3.69. m
Demonum miracula ad decipiendos homines. to. 3.100. g
Dæmones quomodo vera norunt, & futura nonnunquam praedicunt. to. 3.173. k, l
Demonum ludificationes. to. 3.198. i, k
Demonum sapientia & astutia. to. 3.218. a
Demonum perspicacia, & praescientia. to. 3.228. a, b
Demonum locus. to. 3.252. e, to. 6.180. e, f
Dæmones cur rectores harum tenebrarum di- & sequenti. Retracta. to. 1.23. e
Dæmones futura scire, & praedicere, non esse mirandum. to. 3.279. a, b
Demonum natura & potentia, Ibidem, f, & sequentibus.
Demonum experientia. Ibidem, & 288. f, g

Dæmones, vnde mira sciant. Ibidem, h
Dæmones vnde praesciant futura. Ibidem, k
Dæmones, an per exteriora signa internas hominum cogitationes deprehendant, Ibidem, l, Retracta. to. 1.23. e
Alia dæmonum, alia prophetarum oracula. Ibidem, l
Dæmones quomodo fallant & fallantur. Ibidem, m, & seq.
Dæmones cur ipsorum mala vel fliceant, vel praedicant interdum. Eodem. 282. b
Dæmonum cultus vnius dei cultui cessuros, praedictum a prophetis. Ibidem, b, c, & e, f
Dæmones quoque interdum docent verum deum colendum. Ibidem, d
Dæmones, improbi mulieribus. to. 4.28. a
Dæmones Christum laudare compulsi sunt. to. 4.129. f
Dæmonium mutum. to. 4.149. k
De dæmoniaco. to. 4.181. f
Dæmonia eiiciuntur mystice. to. 4.159. d
Dæmonia diuersa. to. 4.288. g
Dæmones torqueri a martyribus. to. 4.323. i, k
Dæmon accusator in iudicio. to. 4.386. m
Dæmones delectantur in cultu hominum, & obsecrationibus, & huiusmodi. to. 5.12. f, g, & 14. l, m
Demonibus nihil est peius, quibus comparantur homines mali. to. 5.99. l, & 10. k
Dæmones naturaliter sunt astutiores ad decipiendum. to. 5.14. k
Dæmones erroribus humanis gaudent: pro quibus etiam se colendos, mille nocendi fallendique artibus, interponunt. to. 5.14. i
Dæmones quidam facillime praevident, & citissime a remotis nunciant futura, etiam quando fiunt. to. 5.19. f, g
Dæmones inuicem pugnant. Ibidem.
Dæmonum malignitas, nisi se aliquando alicubi transfiguret in angelos lucis, non implet negotium deceptionis. to. 5.19. b
Dæmones agitant occultas mentes iniquo instinctu, & instant faciendis adulterijs, & passuntur factis. to. 5.19. c
Dæmones invident plus hominibus, quam qui cuncte inimici ad inuicem: Et hominum aeterna felicitas, eorum est poena. Ibidem.
Dæmonum poena, est sanctorum felicitas, quibus invident. Ibidem.
Dæmo

INDEX

dæmones ad decipiendum semper vigilantissimi. to. 5. 22. k
dæmones permittuntur terrere & excitare mentes hominum, sed arcantur superiori potestate, ut quæ volunt non semper faciant. to. 5. 22. f
dæmones quomodo mouent animum. to. 5. 25. h
dæmones parum possunt super bonis, vel malis corporalibus, auferendis. Et quod dii non custodierunt in præliis sibi seruientes. to. 5. 25. f, g, & sequen. & 27. b. c, & f, g
dæmones quomodo coegerunt quendam nunciare Romanis nomine deorum, ut instaurarent ludos scenicos. to. 5. 36. i
dæmonis responsum, factum Iuliano, to. 5. 37. f
dæmones delectantur fallacia simulachrorum, quod & deceptores & deceptos pariter possident. to. 5. 38. b
dæmones quos possident. ibidem. g
In dæmonibus maxima est fallendi cupiditas. ibidem
dæmon distinguitur, in cadæmonem, & calodæmonem. to. 5. 50. a
dæmones operiones noxias inuidia mirabili & occulte inferunt cogitationibus impiorum, & aperte aliquando sensibus ingerunt, & qua possunt fallaci attestacione confirmant. ibidem. b
dæmonibus prostituitur anima in peccato, sicut meretrix viris. to. 5. 61. m
dæmones hydromantie artibus conciliantur. to. 5. 64. i
dæmones non possunt, quod non sinuntur, efficere. to. 5. 53. h, & 155. h
dæmones, inquit Plato, habent enim dijs immortalitatem corporum, cum hominibus animorum passiones, & ideo obsecratiuius ludorum delectantur. ibidem
dæmones dicit præcellere homines, sed præcellit à dijs. ibidem. Sed quod magis præcellamus eos bonitate vitæ, & animalia bruta ratione, ostendit. to. 5. 69. h, i
dæmonem habebat Socrates familiarem, quod eum mouebat desistere ab actione eius quod sibi celsisset in malum. to. 5. 69. d
Dæmonum desperatio non est comparanda spei hominum piorum. to. 5. 169. i
Dæmones, secundum Platonicos, sunt genere animalia, animo passiva, mente rationalia, corpore aerea, tempore æterna. to. 5. 70. a

Dæmones quomodo perturbantur.

dem, k
Dæmonum definitio. to. 5. 70. m, & 74. d
Dæmones, dixit Apuleius Platonici preces nostras ad deum portare, cum sint medijs reportare ad nos impetrata ab eis. to. 5. 70. g, & 74. e
Ad dæmones pertinent diuinationes magorum, augurum, & haruspicum, & huiusmodi. to. 5. 70. m, & 83. b
Dæmones sunt in hoc æreo cælo tumultuantes. to. 5. 71. a

Dæmones de cælo, pro peccato, eieci sunt in hunc aerem caliginosum, ubi sunt tanquam in carcere. to. 5. 71. g, & 121. i
Dæmonibus reuelatibus Hermes Aegyptius, longe ante prædixit simulachra peritura. to. 5. 72. a
Dæmones in iudicio puniendi sunt, æterna damnatione, cum hominibus. ibidem
Dæmones alligantur idolis, ad decipiendum. to. 5. 73. g
Dæmon quomodo ab homine Deus factus. ibidem. k
Dæmones præstando beneficia, multo magis nocent, quia ut decipiant, ideo præstant. ibidem
Dæmones, secundum Hermetem, sunt animæ mortuorum. to. 5. 74. d
Dæmones torquentur in locis tibi venerantur: & confitentur se affligi dum de obsecrationibus corporibus eiiciuntur. ibidem
Dæmones quomodo distinguuntur, secundum Philosophos. to. 5. 74. d
Dæmones fluctuant perturbationibus mentium secundum Apuleium. to. 5. 75. k, l
Dæmonum mens subiecta est passionibus humanarum, atque huiusmodi cæteris. to. 5. 76. l

Dæmones esse animas hominum, quomodo dicit Platonius Apuleius. ibidem

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Dæmonum non esset æterna materia, nisi esset eorum magna malitia. to. 5. 78. m
Adæmonum potestate nos liberat mediator Christus per suam fidem, to. 5. 78. c
dæmones ponit semper scriptura in mala parte. to. 5. 80. f, g
dæmones bonos malunt: Platonici appellare, quam deos illos, quos nos dicimus angelos, ad ministeria hominum missos. to. 5. 80. f, g
dæmonicolæ. ibidem
dæmon est nomen græcum, & dicitur à scientia quam dæmones habent sine charitate: & ideo superbissimi. ibidem. h
dæmonum superbia genus humanum possidebat, pro meritis, to. 5. 80. h, & 237. R, l
Quod dæmones dicebant Christo: Venisti ante tempus perdere nos dupliciter exponitur. to. 5. 72. b, & 18. i
dæmonum princeps tentauit Christum, explorans de ipso an Christus esset, quia dubitauit de ipso. to. 5. 80. k
dæmonibus post tentationem Christus magis innotuit, angelis ministrantibus. ibidem
dæmonum scientia. ibidem. m
dæmones sepe falluntur in cognitione futurorum, non autem Angeli. ibidem
dæmones non alternas temporum causas, & quodammodo cardinales in dei sapientia cõteplantur: prædicant tamē futura per experientiam signorum quorundam. to. 5. 80. a
dæmones esse in hoc ære, deos autem in æthere scribit Apuleius. to. 5. 84. d
dæmones non aliter se colendos persuaserunt, nisi mirabilium operum effectibus. to. 5. 87. d
dæmones non stincunt, nec subiugant aliquē sibi, nisi societate peccati. to. 5. ibidem. e
dæmones priuati luce illa, communi omnibus scilicet diuina, suas priuatas potentias conferantur. to. 5. 92. b

dæmones aliquoties fuerunt beati, ante cæsum. to. 5. ibidem. i
dæmones præcedunt nos ordine naturæ. to. 5. 98. e
dæmonum malitia facit ad pulchritudinem vniuersi ordinis. to. 5. 97. m, & 99. i
dæmones sunt tenebræ, quas deus diuisit à lucem.

ce. to. 5. 102. h, i
dæmonum licet natura sit bona, voluntas tamen est peruersa. ibidem. u
dæmones in secundam mortem, post iudicium vltimum præcipitabuntur. to. 5. 120. f
de dæmonum, siue angelorum, primo peccato: & quid ex hoc peccato consecuti sint. to. 5. 102. l, & 124. a
dulsi dæmones. to. 5. 140. c
dæmones vtrum, miseri possint mulieribus. ibidem. d
dæmones diuersos animalium fœtus procurare possunt, ut de Iacob. to. 5. 169. d
dæmones non creant naturas, sed specietenus commutant, quæ vere à deo creata sunt, ut esse videantur quod non sunt. to. 5. 172. m
dæmonum arte fit, ut corui ferant aquā ad templum Diomedis, ad decipiendum homines, ut scilicet colat homines mortuos pro dijs. to. 5. 173. e
De hominum ludificatione mirabili, ut homines credant se conuerti in bestias. ibidem
de dæmonum illusione in somnis & in vigilijs, quando sensibus illudunt multipliciter. to. 5. 237. d
dæmoniaci habent obrutam intelligentiā, quādo secundum suam voluntatem & animæ eorum, & corpore, malignus utitur spiritus. to. 5. 188. f
dæmones tunc maximè gloriantur, quando se transfigurant in angelos lucis. to. 5. 215. m, & 191. f
dæmones illiciuntur diueris delectabilibus, ut spiritus signis: vnde magicæ artis, earum quæ artifices extiterunt. to. 5. 215. m
dæmonum miracula cauere debemus, quæ etiā innuunt multo maiora posse fieri à bonis Angelis. ibidem. & sequen.
dæmones liberandos a penis, dixit Origenes. to. 5. 220. i
dæmonum incursum dicit etiam paruulos baptizatos aliquando pati: & ideo nullum iustum posse confidere se ab huiusmodi esse liberum, to. 5. 219. m, & 237. d
dæmones iudicem agnoscunt. to. 6. 12. a
dæmones in celestibus, id est, ære. to. 6. 180. c, d
dæmonibus insita est maleuolentia quadam, & per-

& perniciēs nocendi, quia gaudent de malo hominum, & fallacia: si nos sefellunt, pa-
scuntur. to. 8. 358, f
Quod exigunt superbæ sacrificium, & volunt
se coli pro deo. Ibidem, g
Sunt principes dæmoniorum, & sunt dæmo-
nia qdam contempibilia, q animas seduce-
re qrit: sed vbi sol nō ortus fuerit. t. 8. 398, e
Non noceunt nisi permisi semperq. nocen-
di habent voluntatem: nec si placentur, nec
si rogentur, desinunt nocere velle. tomo. 8.
46, b, & 49, e, f
De hoc exemplum. to. 8. 82, l, m
Dæmonium meridianum quid sit. to. 8. 350,
a, b, & 333, i, R
Dæmonum laquei. Ibidem. 350, h, i, & seq.
Dæmonium meridianum, pro vehemēti per-
secutione. to. 9. 331, d
Dæmones, milui. to. 8. 350, l, m, & 333, h
Dæmonum supplicium esse sempiternum. to.
5. 221, k
Dæmones, vt decipiant, vera falsis immiscēt.
to. 9. 14, k
Dæmon in quo eiiciatur. to. 10. 8, m
Dæmones inuitantur ad maledicendum, non
ad benedicendum. to. 10. 179, c
Dalmanutha locus, qui & Magadan. tomo. 4.
243, g, h
Acceptit virtutem Damasci, & spolia Samariæ:
exponitur. to. 10. 137, b
Damnatio peccatoris, iusta. to. 1. 12, i
Damnationem non semper certum indicium
esse malefacti. to. 1. 209, i
Neminem damnat deus, nisi æquissima veri-
tate: & neminem liberat a damnatione, nisi
gratuita misericordia. to. 2. 97, b, c, & 110, e,
f, & sequentibus.
Quod non damnat bonam naturam, quam cō-
didit, sed iniquitatem, quam improbat. t. 2.
140, h, i, & 146, m, & sequen.
Damnati. to. 3. 77, h, i
Damnandorum pœna. to. 4. 382, c
In damnatione nouissima, quanuis sentire nō
desinat, tamen quia sensus nec voluntate
suaui, nec quieto salubris sed dolore pœna-
lis est, non immerito mens est potius appel-
lata, quàm vita. to. 5. 112, l
Damnatio reddetur iuste, salus aut ex gratia
quæ non debetur. to. 5. 139, R
De damnatorum bello vbi dolor nunquam ce-
dat naturæ vel voluntati, & econuerso. to.
5. 197, b
Damnatorum ignis videtur esse respectu car-
nis, & vermis respectu animæ. to. 5.

208, g
Damnati post iudicium ignorabunt delicta
beatorum, sed beati scient tormenta dam-
natorum: vnde ad eorum videnda cadauer-
ra dicuntur egressuri scilicet per certā scien-
tiam.
Damnantur plures homines, quàm saluatur.
to. 5. 218, g
Damnandos fore nullos homines quidam di-
xerunt, sed in iudicio precibus sanctorum
liberandos. to. 5. 220, l, & sequen.
A damnatione non omnes liberandos fore q-
dam dixerunt, sed tantummodo Christi ba-
ptismate ablutos, & percipientes eucharis-
tiam, sed infidelitate. tomo. 5.
221, c
Quidam vero solos percipientes in fide cat-
holica, licet post fuerint prolapsi in hæresim.
Ibidem, d
Quidam vero solos perseverantes in fide ec-
tholica, in qua ipsi perseverauerunt, licet
alias, pessimæ vitæ fuerint. ibi-
dem.
Quidam vero solos eos qui digna faciūt elec-
mosynas. Eodem, f
Damnatos omnes, vel aliquos, post multarum
perpersiones pœnarum, liberandos quidam
dixerunt. Aliqui autē & dæmones, vt Ori-
ge. tomo. 5. 220, f
Damnatorum omnium, scilicet hominum &
dæmonum, ostendit æternum esse suppli-
cium. to. 5. 221, i
Dānatorum corpora quomodo in igne ar-
dent, no sine detrimento ardent. tomo. 5. 214, f
De damnatione sua nemo iussit conqueri po-
test, contra deum. to. 8. 46, e, f
Quod damnandus esset peccator, si deus ag-
ret ex regula legis. Eodem. 53, b, &
sequen.
Frustra damnatur ab homine, quem deus iu-
stificat. to. 8. 101, e, & 106, h
Vtrum damnatis detur mitigatio pœnæ. Ibi-
dem. 407, g, h
Vtrum damnati habeant noticiam & cursu
rum amicorum. to. 8. 417, a
Iustitiæ erat damnati omnes. to. 7. 111, k
Damnatio Ecclesiastica. to. 7. 440, k
Damnati mortem appetunt. t. 20. 53, f, & seq.
Deus quare vnuin damnet, & alterum saluet,
infrutabile. to. 10. 62, m, & 63, f
Melius non fuisse natum, quàm esse damnatum.
to. 10. 94, l, m

IN DIVVM AVGVSTINVM.

damnati frustra misericordiam postulabunt.
to. 10. 160, c
deus alios coronat, alios damnat, nunquam
errat. to. 10. 253, d
Misericordia damnatorum. to. 10. 276, m, & seq.
danae à Ioue grauidata, specie imbris aurei.
to. 1. 30, f
danae. to. 5. 13, R, & 171, e
danaus rex, Græciæ terras incēdit. to. 5. 171, g
danielis hebdomada, de primo Christi adven-
tu accipiendā. to. 2. 103, R, & seq. & 107, d,
& seq. copiose.
danielis visio excussa. to. 3. 92, i, R
daniel exemplum cœlibatus. to. 4. 121, b
daniel somnia interpretans. to. 3. 248, c, d
daniel, in lacum leonum missus. ibidem, h, i
daniel quid & quando prophetauit de Chri-
sto. to. 5. 178, c
Qui etiam prophetauit de die iudicii. Eodem.
209, h
daniel, vir iustissimus, orat pro peccatis suis.
to. 7. 53, l, m
daniel, qui vitam quietam in cœlibatu elegit
significat seruos dei. to. 8. 508, c
danieli obedierunt leones, quia deo erat subie-
ctus. to. 9. 136, R
daniel, quare sit dictus vir desideriorum. tomo.
10. 59, e
daniel inter ora leonum proiectus, illæsus eva-
sit. to. 10. 246, d
daniel, conuictis accusatoribus, Susannam libe-
rauit. to. 10. 187, e, f, & 246, e, f
Omni petenti se dare. to. 4. 403, a
Res secundæ: quare quibusdam dantur, ceteris
vero non. to. 5. 3, d, & seq.
Dans deo aliquid suum, sibi autē seipsum, &c.
to. 5. 132, l
Non potens fratri superflua dare, animam suā
dare potest. to. 9. 132, f
Quomodo intelligatur, Dominus dedit, domi-
nus abstulit. to. 9. 239, h
deus nil melius homini dat, quàm seipsum. to.
10. 25, a, b
date, & dabitur: exponitur. to. 10. 107, b
deus non habet datorem, quia non habet me-
liorem. to. 10. 175, b
dominus vult dare quæ sua sunt, & non habet
vbi ponat. to. 10. 241, f
de patre philosopho. to. 1. 18, e
Sub Dario, Persarum rege, relaxata est captiui-
tas Iudeorum. to. 5. 175, l
dathan & Abiron, schismaticos adumbrant.

to. 2. 224, c
dauid, typus Ecclesię persequens. to. 4. 67, g, &
173, d, e
dauid an resurrexerit. Eodem. 132, i
dauidici versus quibus numeris consistant. Eo-
dem. 195, c
dauidis adulterium. to. 3. 18, e, to. 8. 174, f
dauid iuramentum excusatum. tomo. 4. 14,
d, e
dauid cur crebrius pater Christi dictus, quàm
Abraham. Eodem. 126, R
dauid sacerdotis personam figurauit, quādo co-
medit panes propositionis. ibidem
dauid orans exauditur, Saul non item. Eodem.
245, h, i
dauidis nomine & Christus appellatur. Eod.
233, R
dauid Abraham præponitur: & quare. tomo. 4.
305, h, i
dauid pater regni. ibidem, i
dauid cum esuriret, panes propositionis mādā-
cavit. to. 4. 308, m
Ex Dauid semine Christum factum, cur dixe-
rit Apostolus. to. 4. 312, d
dauid solus, nouē psalmos ore proprio cecinit,
to. 8. 11, c
dauid noluit occidere Saulem. to. 5. 161, c
de Dauid cogitante facere domum dei: & quid
per prophetam dictum sit de filio suo ædifi-
caturo domum, per quam Christus intelli-
gitur, amplius quàm Salomō. ibidem, m
dauid primum inter reges regnasse in numero
beatorum, innuit. to. 5. 164, R, l
dauid erat in canticis eruditus, qui musicā non
voluptate, sed fideli voluntate dilexit. ibid.
dauid fecisse totum librum Psal. opinatur Au-
gust. licet alij aliter. ibidem
Et ibi d studio dauid, i positione Psalmorū.
dauid prophetauit de Christo, & de futuro iu-
dicio. to. 5. 166, h, & seq.
dauid regnans diuino testimonio p̄dicatus, p
humilitatem peccata superauit. ibidem
dauid Sauli succēdit. to. 5. 173, i
dauid contra Goliath, Christum contra diabo-
lum significauit. to. 6. 11, g, to. 8. 34, i, K, &
seq. to. 10. 225, g, h, & seq.
dauid regnans, Saulo reprobato, quid adum-
bret. to. 6. 90, b, c
dauid, typus Christi. ibidem, d
dauidis laus & meritum. Eod. 137, h, & seq.
dauid interpretatur manu fortis, siue desidera-
bilis. Eodem. 142, m, & seq. to. 8. 80, a, b
Quod deus elegit tribū Iuda pp Dauid, & da-
uid propter Christum. to. 8. 288, i, R
Q 2 Quid

M V N D E X

Quid significet quod ab officio pastorili pecorum, ad hominum regnum translatus sit. Eodem, 288. a

Cur non prius regnum tenuit, quam primo à persequentibus liberaretur. ibid. & 164. l. m Non solum figurabat personam regis, sed & sacerdotis, quia manducauit panes propositio- nis. ibidem. 164. a. b

Quod pro vno facto meruit gloriam, & inui- diam. ibidem. 164. a. b

David insanum se simulat. ibid. 1. & seq. & 76. a

Quid figurat quod mutat vultum coram Abimelech, & dimittitur. to. 8. 74. K, & 164. f

Quid significat quod ad hostia tympanizabat. to. 8. 75. K

Quid designat quod succendit Mesopotamiam, & Syriam Sobal. ibidem. 199. d. e

Quod non perpetravit adulterium & homicidium, cum Saul inimicum pertulit, sed dum securus ab hostibus. to. 8. 160. e. f

Sicut ad David Nathan propheta mittitur, sic David ad nos mittitur. ibidem. f. g

David agnoscens culpam suam, amplexus est poenam suam, quærens gloriam non suam. to. 8. 162. m

Quid significat quod fugiat à facie Saul, in speluncam. Eodem. 183. h. i

Cum apud Ziphæos latitaret, Christum & Ecclesiam eius figurabat. to. 8. 171. l

David vnus homo erat, sed non vnum figurabat: & quando vnum figurabat: & quando vnum figurabat, illum præfigurabat qui est mediator dei & hominum. ibidem. 199. a

Nomine David, saepe propter originem carnis, Christus designat. Eod. 173. i. k, & 283. h. i

Quid designat quod cum tenuerunt Allophyli in Geth. to. 8. 179. i. k

David interpretatur manu fortis: & figurat Christum. ibidem. 28. c. & 45. m

Quod interpretatur desiderabilis: & significat Christum qui mortem nostram vicit, & vitam desiderabilem promissit. Eodem. 80. a

Multi cadere volunt cum David, & cum David non resurgere. to. 8. 159. a

Quod non cadendi exemplum propositum est, sed resurgendi. ibidem

Quod David nullum sibi ad peccandum exemplum proposuit. ibidem

Quid significat quod terra sit ei restituta. to. 8. 356. m, & seq.

Manuscripto David in quo declaretur. to. 8. 304. b. c

Quod præsumens de domino, confecit bella omnia, præfigurans tamen manu fortem quendam, qui omnes inimicos Ecclesie in consuetudine debellaret. ibidem. d

De mysterio belli, quod gessit cum Golia. to. 8. 547. a. b

Quid significat quod arma Saulis posuit, & rancia, & quinque lapides tulit. ibidem. d

David rex sublimis, Nathan prophetam au- uit. to. 8. 160. f

David cur scribitur fuisse filius Iesse. ibid. 260. d

David nudæ mulieris aspectu, adulterium & homicidium commisit. to. 9. 229. f

David Christi figura. to. 10. 65. f

David adulterium. to. 3. 18. e, to. 10. 10. d

De monomachia Goliath & David: Homilia. to. 10. 107. l, & seq.

Et quid mystice præfigurauit. ibidem. l. m

David in peccatis conceptus, mundum non potuit liberare a peccatis. to. 10. 13. e

David rex & propheta, graue peccatum commisit. to. 10. 115. a

David poenitentia, nec honore regio, nec veli menti dignitate impeditur. ibid. b

David post grauissima peccata, non distulit poenitentiam. ibid. a. b. c

David nulla actio familiaris deo coniunxit, quam inimicorum dilectio. to. 10. 210. d

David filium ægrotantem flebat, de finitum non fleuit. to. 9. 211. e

David, leonem & vrsum, sine armis occidit. to. 10. 225. h

De David & Isai patre suo. ibid. f. g

Quomodo Christus est dominus David. to. 242. c. d

Magnum est nosse mysterium, quomodo Christus sit dominus David, & filius David. to. 10. 242. d. e, & 243. b. c

De duobus peccatis David, minus elegit tunc. to. 3. 21. c

Debet nemini quicquam deus. to. 1. 229. g

Homo debet seipsum deo, ut beatus sit à quo accipit ut sit. to. 9. 33. f

Debita peccata dici. to. 2. 75. a. to. 4. 87. e. & 408. h, to. 8. 259. h, to. 10. 25. i, k, & 87. e. & 191. f, & 196. d. e, & 219. f

Debitum quod pluribus debetur, maius est eo quam quod vni vel paucis. to. 2. 166. e. f

Debita etiam sanctis dimittuntur. to. 3. 67. f

Debita pecuniaria, quomodo dimittenda. to. 4. 408. h, & seq.

Debitum exigens non peccat, sed qui exigit ultra debitum. to. 6. 114. f

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Debitum coniugale. Eodem. 257. b. c

Debitorem nostrum se fecit deus, non aliquid à nobis accipiendo, sed permittendo. to. 8. 420. i

Quæ debita petimus nobis dimitti. ibidem. 437. a, to. 9. 223. b

Debita delictorum reddere, est penas luere. to. 8. 138. m

Debitorem deum habemus in paucis, redditorem in multis. to. 8. 55. a

Quomodo debet nobis deus. to. 8. 69. k, l

Deus fidelis est debitor, esto tu fidelis exactor. ibidem

Deus vult sic hominem esse debitorem, ut habeat debitorem. to. 9. 235. e

Omnis homo debitor est dei, & omnis homo debitorem habet fratrem. to. 10. 15. a

Regulam proposuit nobis dominus, qua liberemur à debitis nostris. ibidem

Debitum, quid. to. 10. 25. i

Debitum contrahitur, &c. to. 10. 191. f

Quicquid deo exhibeamus, semper debitores sumus. to. 10. 204. k, l

Tardius dare debitum, est peccatum. to. 10. 235. g

Vide infra, Dimittere. to. 2. 171. a, b

Decalogi duæ tabulæ. to. 4. 56. k

Et quid significant. to. 4. 56. k

Decalogi observatio. to. 3. 270. d. e, to. 7. 291. c, to. 9. 7. e. f

Decalogus quoque occidit, nisi adsit gratia. to. 3. 270. d. e, & seq.

Decalogi præcepta, cum charitate data, à spiritali collata. to. 3. 271. a

Decalogi partitio & expositio. to. 4. 49. c, & sequen.

Decem præceptorum legis, tria ad deum pertinent, septem ad homines. to. 9. 200. a

Decalogus primo datus est Iudeis. ibidem. e

Quare decalatus est Sampson. to. 10. 181. l

Decani monachorum. to. 1. 255. i

Decidentes quos confirmat deus. to. 8. 555. b

Deci duo, quomodo se inferis deuouent pro exercitu. to. 5. 35. g, & 46. h

Decem viri quomodo constituuntur. to. 5. 15. d. e

Decem, Decimæ. to. 3. 50. f, & præcedentibus.

Progressio vnius ad decem & septem numerum, facit. to. 10. 203. f, & sequen.

Decime de omnibus bonis, sunt deo offerendæ. to. 9. 250. m, & seq.

De reddendis decimis. to. 10. 235. f

Deus de omnibus creatis retinuit decimam, non

sibi, sed nobis profuturam. ibidem. f, & seq.

De militia, de negotio, & de artificio reddendæ sunt decimæ. ibidem. g

Decimæ tributa sunt egentium animarum. ibidem

Deus non premium decimarum postulat, sed honorem. to. 10. 235. h

Qui decimam dare renuit, ab eo dominus nouem partes pro vna detrahit. ibidem. h. i

Retinens decimas, duplici benedictione se fraudat. ibidem. h, & k

Qui decimas dare noluerit, res alienas inuasit. to. 10. 235. i, k

Decipiendus nemo. to. 4. 191. c, & seq.

Decepti quomodo Aegyptij à filiis Israel. ibidem. f

Inde decipitur quisque, unde decipere uoluerit. to. 8. 82. d

Etiā deformia faciunt ad decorem vniuersi. to. 1. 161. l

Item mala. Eodem. 226. f

Decorum vniuersi. to. 1. 272. g

Decens & indecens differunt. to. 2. 11. g, h

Decor domus dei, quis sit. to. 8. 41. c

Decor regni celestis, qualis sit. to. 8. 556. i, k

Decor meo deus virtutem præstitit, ex voluntate sua, non ex mea. to. 8. 51. f

Concupiuit rex decorem tuum, &c. exponitur. to. 10. 5. i

Declamare. to. 2. 17. g

Homines vtriusque decursus. to. 1. 239. h, i

Dedicatio vitulorum aureorum. to. 3. 243. m

De dedicatione domus dei, & fidelium. tom. 5. 252. f

Nunc dedicatur domus, quæ in æternum manebit. to. 8. 47. d

Dedicatio domus iam facta est in capite, tanquam in fundamento. to. 8. 50. k

Nostræ domus dedicatio quoniam futura. to. 10. 56. i

In annuario dedicationis Ecclesie, vel altaris: Sermones quinque. to. 10. 252. a, & sequentibus.

In dedicatione Ecclesie. to. 10. 324. e, & k. l

deducit nos Christus, tanquam dux: & in se ducit, tanquam via: & ad se perducit, tanquam patria. to. 8. 202. d

defectus. to. 1. 104. a

defectus voluntarios, non necessarios iusta pena consequitur. to. 5. 105. d

deficere, quid. to. 6. 116. l

Non omnis defectus, vel culpæ putandus est, vel poenæ: quia est defectus laudabilis, vel optabilis, licet vltimatus defectus in malo accipiat. to. 8. 455. i

DELECTATIONES

Delectatio a bono in malum, malus est: a malo in bonum, bonus est. *ibidem*
Omnis qui deficit, non descendit: sed cadit. *to. 8.477.a*
defensoris officium, quod. *to. 2.79.1*
defendere montē Elau, &c. exponitur de euāgelio & Apostolis. *to. 5.176.1*
Aliud est a crimine obiecto defendere, aliud debito præconio prædicare. *to. 10.58.m*
definitio quomodo examinanda. *to. 1.102.d*
de arte definiendi. *to. 1.98.b*
definitio. *to. 3.13.c*
deformitates conueniunt vitæ præsentī, q̄ tolluntur a beatis resurgentibus. *tom. 5.235.b*
Omnes corporis deformitates reformabuntur. *to. 9.163.1*
Vide, Corpus, & Resurrectio.
Oratio pro defunctis ad altare. *to. 1.59.e*
Et quod eis proſit. *to. 10.89.1*
Laudationes defunctorum, sunt magis pro cōsolatione viuorum. *to. 2.191.a, b*
Corpora defunctorum. *to. 3.351.c, f*
Vnde fit ut proſint, aut non p̄ſint quæ fiunt p̄ defunctis. *to. 4.318.h, i*
Quomodo defunctorum animæ uiuentibus appareant. *to. 4.321.c, & seq.*
Vide mortui.
Degener. *to. 10.44.f, g*
deglutire viuos, quid sit. *to. 8.481.e*
Delectatio carnis, animam sordidat & grauatur. *to. 2.171.m, & seq.*
delectatio. *to. 4.397.d*
delectationem luxuriæ vel libidinis, nullā maiore dicit esse, respectu corporis. *to. 5.126.1*
Nemo sic delectat, quā ille qui fecit omnia quæ delectant. *to. 8.68.1*
Alias delectantur impij, quā iusti, in hac vita. *to. 8.92.8*
delectatio pernicioſa, sequitur cupiditatem: fructuosa, charitatem. *Eodem. 2.1.1*
Carnalis delectatio, præſertim vsq̄ ad illicita & aliena progrediens, frenanda est, non in imperio collocanda. *to. 8.160.d, e*
Non debemus delectari ex præterita vita nostra, neque ex præſenti. *to. 8.189.e*
delectatio carnalis, cum homine nascitur. *ibid. 191.1*
delectatio quibus mutatur, nō subtrahitur. *to. 8.270.K*
delectatio carnis, maiores dolores habet, q̄ suauitates. *to. 8.506.1, m*
delectationes bonæ. *to. 10.58.R*
Delectationes licitæ, & illicitæ in sensibus. *to. 10.75.1, m*

delectationi carnis mentis delectatio præponenda. *Eodem. 7.6.4*
delectatio occidit & tranſit, miserum facit & relinquit. *to. 10.126.a*
Vno momento delectationis, amittitur gratia corporis. *to. 10.127.2*
Delicta abundantia, per legem. *to. 3.267.1*
delicta a peccatis differunt. *ibidem*
Quæ & indifferenter dicuntur. *to. 8.271.8*
delinquere, quid sit. *to. 8.271.8*
delicta claudunt mentem, sicut tenebræ oculolos. *Eodem. 3.2.8*
delictum magnum, quid sit. *ibidem. 3.2.8*
Si videntur tenebræ, intelliguntur delicta. *ibidem. 3.2.m*
delictorum duo sunt genera: propria scilicet, & aliena. *ibidem*
Delicta nostra, Christus sua fecit. *to. 8.37.4*
& 128.f, & 240.f
delitiæ si affluant, ne apponas cor. *to. 8.92.8*
delitiæ iustorum, pax. *to. 8.528.2*
delitiæ nostræ Christus. *to. 8.107.1*
Sunt quædam delitiæ sanctæ & bonæ, quædam malæ.
Vide, Voluptates.
delphini dorſo Merimnæus nobilissimus citharista, cum esset eiectus de nauī, altera est reuectus. *to. 6.6.1*
demenetus. *to. 5.172.1*
Epistola ad Demetriadem. *to. 2. epist. 14.100*
7.254.1, K
democrates, præceptor Augustini. *tom. 6.107.a*
democritus de deo. *to. 2.79.1*
demonsthenis responsum. *to. 7.72.1*
Aliud. *to. 6.281*
denarius operariorum, quid ſignet. *to. 6.281*
m, & sequen.
denario vitam æternam ſignificari. *to. 9.90.1*
Lex, denarius. *to. 10.104.1*
denarius in Euangelio operarij præſertim, & ta æterna est. *to. 10.104.1*
denarius promissus omni hora venienti a ſubne differat. *ibidem. 10.104.1*
denarius, est merces ſuprema laboris. *tom. 10.207.a, b*
denarii numeri mysterium. *to. 3.7.m, & sequen. 10.104.1*
denarius ſignificat numerum præceptorum. *to. 5.13.1*
undenarius autem, peccatorum. *to. 5.13.1*
Per denarium numerum poſſe ſignificari uerſitatem. *to. 5.13.1*
denarius numerus, legem dei, id est, iustitiam ſignificat. *to. 10.104.1*

IN DIVVM AVGVSTINVM.

denarij numeri perfectio. *to. 10.108.b*
denarius, iunctus quadragenario, conſtituit tepus quinquagenarium ſummæ felicitatis. *to. 10.107.a, b*
De denominatiuis. *to. 1.97.1*
denſum. *to. 1.101.1*
dentem hominis molarem teſtatur ſe uidiſſe Auguſt. de quo potuiſſent ceterum de noſtris fieri, quem credit fuiſſe gigantis. *to. 5.134.b*
dentes peccatorum, & dentes Eccleſiæ, qui ſunt. *to. 8.6.1, m*
Quid faciendum, quando dentes obſtupeſcūt. *to. 8.152.d*
dentes quando ſunt arma ſagittæ. *to. 8.185.1*
dentes peccatorum conterere, & in ore conterere, quid ſit. *Eodem. 189.f, g, & ſeq.*
dentes Eccleſiæ, qui ſunt. *ibid. 288.b, & 352.f*
Adeodatus, Auguſtini filius oſtendit, cum patre baptizatus eſt. *to. 10.313.c*
Deo gratias, diaconus Carthaginiensis. *tom. 4.323.m*
Amicus Auguſtini. *to. 1.5.d*
deo gratias dicere, quid ſit. *to. 8.509.c, f*
depoſitum reddendum eſt, non negandum. *to. 8.187.a*
deprecari, uerbum commune eſt: & quid ſignificet. *to. 8.329.K*
Quomodo uerum eſt, q̄ deus non derelinquit ſuos. *to. 8.100.1*
Quomodo derelictus legitur Chriſtus, qui a patre nunquam receſſit. *ibid. 107.d, & 128.g, h, & 154.e*
derelinquere uſque ualde, uel uſquequaque, quid ſit. *to. 8.440.h*
Quo deus dereliquit Chriſtū, qui erat in Chriſto, ſibi mundum reconcilians. *Eod. 250.a*
de duobus generibus hominum, mundum derelinquentium. *to. 10.294.g*
deſcendere, aſcendere, uel moueri, quomodo dicatur deus. *tom. 4.349.c, to. 5.144.c, to. 10.161.1*
deſcendere, quid ſit. *to. 8.462.d*
Inter deſcendere & cadere, multum intereſt. *to. 8.467.d*
Quod ſancti, imitantes deum, deſcendunt ad nos. *ibidem*
deus deſcendit. *to. 10.128.h*
deſcendi ut uideam, &c. exponitur. *to. 10.161.1, K*
de deſcenſu Chriſti ad inferos. *to. 10.166.K, & 206.c*
deus deſcendit, non ut honorem mundi conſequeretur. *to. 10.199.c*
deſcenſus Aenæ ad inferos. *ibidem, i*
deus nunquam deſerit hominem, niſi prius ab

homine deſeratur. *to. 10.171.K*
deſertum malū, & horribile mundus. *t. 8.211.f*
deſerta, unde repleta ſint ſeruis dei. *t. 8.174.a*
Vbiunque in deſerto fueris, miſceatur tibi mali. *ibidem b*
deſerti nomine, ſeculū hoc figurat. *to. 8.210.c*
Quod hoc deſertum ſit ſine uia, & ſine aqua: ſed dñs miſit in ipſum uiam & aquā. *ibid. K*
Si ab hoc deſerto homo exigit, quod ſibi ſaluti eſt, nunquam uidebit potentiam & gloriam dñi, ſed remanebit in ſiti moriturus. *ibid. l*
In deſerto conſolationis nræ, quales. *t. 8.211.l*
Specioſa deſerti, quæ ſunt. *to. 8.221.f, g*
deſerti nomine, gentes ſignificantur. *to. 8.47.b, & 230.1*
In deſerto habitare. *to. 10.165.b*
deſertum peccatoris noſtri, quomodo habet Chriſtus. *to. 10.165.c*
In deſerto diabolus cum Chriſto, & in paradifo cum Adam, certat. *to. 10.165.b*
conueniens eſt deſertum ſaluti, ubi nō eſt Lua quæ perſuadeat. *ibidem*
In deſerto uidetur habitare, qui quadageſimo tempore ieiunus & caſtus eſt. *to. 10.165.b*
Chriſtus in deſerto ieiunauit, quia Adam de paradifo pulſus deſerta coluit. *ibidem*
Per deſertum, in quo Ioannes prædicabat, populus gentilis intelligitur. *to. 10.265.b, c*
deſiderij prohibiti fructus dulcior. *to. 4.423.d*
deſideria ſecularia detinent homines, quaſi cōpedes. *to. 4.308.f*
Ipſum deſiderium tuum quod ante dominū eſt, oratio tua eſt: & ſi continuum deſideriū continua oratio. *to. 8.104.K, l*
Quale deſiderium noſtrum debeat eſſe, ante oculos dei. *ibidem*
deſiderium, ſitis animæ. *to. 8.210.f*
deſideria carnalia de languore ſunt. *t. 8.381.d*
deſiderium, non eſt niſi rerum abſentium cōcupiſcentia. *to. 8.443.m*
Vtrum aliud ſit quā concupiſcere. *ibidem*
deſiderio bono, leuamur ad deum: & deſiderio malo, ad ima præcipitamus. *to. 8.477.i, K*
Eius deſiderium impletur, qui non eſt deſiderio ſeculi plenus. *to. 8.491.a*
deſiderium malum, locum facit diabolo. *to. 8.533.m*
de deſiderio ſanctorum patrum ad Chriſtum. *Eodem. 444.c, d*
deſiderium carnis, quid. *to. 9.127.1*
deſiderium animi, facit cum capaciorem. *to. 9.130.g*
deſiderium exercet nos ad præmiū conſequendum. *ibidem, g, h*
deſiderij

I N D E X

Desiderij humani conditio. to. 9. 169. i
Desiderium mortis. to. 9. 208. c. d
Tota vita Christiani, desiderium est. to. 9. 130. g
Desiderium priscorum patrum, de visione mei-
sae. to. 10. 131. m
Totum desiderium nostrum, sit in vitam eter-
nam. to. 10. 150. d
Desideria iuuenilia, sunt maximè fugienda. to.
10. 249. i, & seq.
Desidia, segnitie, pigritia, negligentia, vitia
sunt utique, quibus labor fugitur: cum labor
etiam ipse, qui utilis est, poena sit. tomo 5.
236. a
Delolari, est ad desolationem perducere. to. 8.
468. m
Desperandum non esse, de quocunque pessimo,
in hac vita. to. 1. 17. e, to. 7. 137. a, to. 8. 94. d
Non desperandum peccatoribus. to. 3. 211. f
Desperationis malum. to. 3. 347. h, to. 9. 57. m
Non desperandi peccatores. to. 3. 350. a
Desperare, quid. to. 4. 372. h
Desperati, molesti, & timendi. to. 8. 58. g
De nullo est desperandum, nisi de diabolo &
angelis eius. to. 8. 173. a, b
Sicut cautos facit deus eos qui non ceciderunt,
sic desperatos esse non vult qui ceciderunt.
to. 8. 160. f
Qui hominibus sunt desperati deus verbo cu-
rat. to. 8. 181. a, b
Propter duo homines desperare solent. to. 8.
498. c, & fo. seq. f, g
Qui desperat ut peccet, & sperat ut peccet:
vtrunque metuendum est & periculosum.
to. 8. 554. c
Desperantes maximè timendi sunt. to. 9. 57. m
& sequen.
Duorum discipulorum, euntium in Emaus,
desperatio, & consolatio. to. 9. 126. e
Desperatio Cain, figurauit desperationem Iu-
dæ. to. 9. 212. b, c
Peccatorum multitudo, non adducit in despe-
rationem, sed impietas. to. 10. 212. b, c
Desperationis & spei fiduciæ bellum. to. 9.
225. l, m
Non est desperandum, de venia peccatorum,
pœnitentibus. to. 9. 240. b, c
De nullo desperandum, quamdiu uiuit. to. 10.
11. a
De nullo peccatore, etiam scetente quadridua-
no, desperandum sub Christo suscitatore.
to. 10. 37. d
Peccatores, in opus foras prorumpentes, non de-
sperandi. ibidem. x, l
Desperatione periclitantes. to. 10. 40. d, e

Dei medela, spe & desperatione periclitanti-
bus præstata. to. 10. 40. e
Voragine duæ, peruersa spes, & desperatio. to.
10. 49. f, & seq.
A desperatione & peruersa spe reuocat deus
per scripturas. to. 10. 49. h
Desperandum non est de illis qui peccata sua
non solum corrigere nolunt, sed etiam de-
fensare non erubescunt. to. 10. 91. e
De nemine desperandum. to. 10. 101. e
Non desperandum, quantumcunque magno
peccatori. ibidem. g, h
Seipso suspendentes ex desperatione. to. 10.
105. l, m
Peccatores non debent desperare. to. 10. 107. b,
& 122. l
Nunquam est de bonitate & misericordia di-
uina desperandum. tomo 10. 253. a, &
154. m
Desperatio, nec confitetur de scelere, nec ve-
niam meretur de iudice. to. 10. 160. m
ex desperatione sequitur obduratio. to. 10. 171. a
& 172. c
ex multitudine peccatorum sequitur desper-
atio. to. 10. 171. x
Deus destruit quosdam ita, ut non ædificet:
quosdam ut ædificet. to. 8. 321. g, & 273. m
Contra detractores distichon. to. 1. in Politi-
donio.
Detractio, artificium diaboli. to. 2. 198. c, d
Detractio cauenda est. to. 4. 380. l, to. 9. 251. b,
l, to. 10. 302. k, & seq.
Detrahente fratrem aduersus fratrem, & aduer-
sus filium matris ponere scandalum, quid
sit. to. 8. 174. f, g
Detractor, quia facta sua sibi placent, placere
putat & deo. ibidem. h
Qui detrahunt nobis, aliquando faciunt abscis-
sionibus, aliquando coram in facie, ubi magni-
tudinis opus est fortitudine. to. 8. 340. e, f
Magis nocent Christo qui detrahunt, & per
hoc animas interficiunt, quam qui eius mor-
talem carnem scruendo peremerunt. ibid.
416. c
Quod pro detractoribus nostris orare debe-
mus, exemplo Christi. ibidem. d, e
Detractionis & libertatis iustæ correptione
certamen. to. 9. 340. c, d
De eo quod in Psalmo, Sedens aduersus fra-
trem tuum detrahebas, &c. Homilia. to. 10.
90. l, m, & seq.
Detractio, quid. to. 10. 300. d
De murmuratione & detractone. tomo 10.
289. h

I N D I V V M A V G V S T I N V M .

detractio, grande uitium est. to. 10. 301. m
Peior est fornicatore detractor. to. 10. 302. a
Vide, Obrectator.
deuerra dea. to. 5. 53. h
deuare a laude dei. to. 10. 148. c
deuotio, quid sit. to. 3. 294. h, i
deuotio plebis sub Apostolis. to. 10. 83. g, h
dei nomen, & definitio.
dei uocabulum, quid præ se ferat. to. 3. m, &
sequen.
deus, nomen est substantiæ. tomo 8. 238.
b, c
Nomen deus & diabolus, ab eadem litera inci-
piunt: & nihil tam distinctum quam deus
& diabolus. to. 8. 398. g
duæ syllabæ dei. to. 9. 189. l
deus, nomen est potestatis, non proprietatis.
to. 10. 191. b
deus dicitur, quicquid volumus, quicquid ex-
petamus. to. 9. 130. h
deum non esse, nemo audet dicere: etiam si au-
sus fuerit cogitare. to. 8. 26. l, & sequenti.
deum quomodo definiat Cicero. to. 5. 235. f
Deus quid, & eius essentia.
Deus quid sit, & quo cognoscitur. to. 1. 60. a,
to. 4. 240. e, to. 9. 183. l, to. 10. 55. b, c
deum omnes intelligunt id, quo nihil melius.
to. 3. 3. b
Cognitio dei per creaturas, to. 3. 269. i
Quod deus sit aliquid supra animam rationa-
lem. to. 8. 124. h
Nec mundus, nec aliquid quod in eo sit est
deus. to. 9. 169. m, & sequen.
deus propriè est. to. 1. 58. g
deus solus, perfectissimè est. to. 3. 105. e, f
In deum, non competit accidens. ibidem. g
deus, substantia est. to. 8. 239. g
deus idem est intelligere, viuere, & beatum es-
se. to. 5. 67. c
deus nulla natura est contraria, nisi quæ non
est, cum sit summa essentia, a quo omnis es-
sentia est. to. 5. 103. l
deus quomodo dicitur substantia. to. 3. 113. b, c
deus summa essentia, unde dicatur. to. 1. 236. d, e
deus vocatur qui est, & verè est. to. 9. 130. e,
to. 10. 325. e
deus essentia deitatis. to. 9. 19. c, d
Mirabilis essentia dei. to. 9. 172. e
Natura dei non potest deficere, to. 5. 105. e
deus non habet quo proficiat, nec unde deficiat
to. 8. 57. l
Dei natura qualis.
deus spiritus est. to. 1. 35. e
deus solus incorporeus. tomo 3. 65. f, tomo 4.

347. b, to. 9. 191. c, d
deus non est corpus, vel eiusdem naturæ cum
anima. to. 5. 67. k, & sequenti.
deitas, incorporea est. to. 9. 191. c
Vide infra, deus qualiter visus.
deus magnus, non mole, sed virtute. to. 3. 109. n
dei naturæ nulla sit accelsio. ibidem. i
Solus magnus. to. 8. 312. i, k
Vnde probatur esse magnus. to. 8. 558. d, e
Magnitudo dei in homine facta. to. 9. 189. m,
& sequentibus.
Latitudo dei. to. 5. 204. b
deus est magnus, & ipsa magnitudo qua est
magnus. to. 10. 140. h, i
deus non diuiditur in partes. to. 9. 189. g, h
In deo non est pars, nec diuisio. to. 9. 190. m, &
sequenti. b
Infinitas dei. to. 9. 192. b
deus finitus Manichæo. to. 6. 40. c
Solus inuisibilis. to. 6. 234. d
deus immensus. to. 4. 348. c, to. 6. 40. b
deus est solus immortalis, tomo 6. 222. b, c, &
236. d, to. 9. 186. i
deus incommutabilis. tomo 1. 79. b, & 221. l, &
236. h, & 249. k. to. 2. 137. k. to. 3. 75. c, d,
& 350. m, to. 4. 348. d, to. 6. 179. l, to. 9. 191.
f, & fo. sequenti. a
dei substantia, incommutabilis est: quia semper
manet. to. 8. 327. k
deus immutabilis. to. 1. 79. b
deus solus simplex & immutabilis est. tomo 5.
96. f
Solus immutabilis. to. 6. 180. h, i, & 236. d,
Immutabilitas dei, to. 9. 191. f, & fo. sequenti. a
Nihil per se stabile aut immutabile, nisi deitas
sola. to. 10. 144. b
deus incontaminabilis. to. 5. 79. c
deus ineffabilis. to. 3. 3. a, & 348. d, to. 8. 312. h,
to. 10. 32. f
Quod sit ineffabilis: quia facilius dicimus, qd
non sit, quam quid sit. to. 8. 312. h
Quicquid occurrit, quod cogitari potest, non
est deus. to. 8. 44. a
Quicquid vis, deum voces, quia non est quod
vocas: non enim ei potes congruum nomē
inuenire, quia non remanet in vno nomine.
to. 8. 89. i
deus est solus inuisibilis. to. 4. 348. b. to. 9. 186. i
& l
Vide infra, deus quomodo visus.
dei cognitio, scientia, sapientia, visio.
deo nota arcana. to. 1. 61. c
deo nihil sapientius. to. 3. 3. c
Solus sapiens. to. 6. 181. i, k, & 236. f, g
deus

I N D E X

Deus cognoscere dicitur, quādo cognoscentes facit. to. 3. 83. l. m. & 181. e. to. 4. 32. i. to. 8. 90. c. d. & 129. u. l. to. 3. 77. f. g.
dei obliuio & recordatio. to. 3. 349. m. to. 4. 350. h. to. 8. 318. m.
deus quā scire uel nescire dicatur. to. 4. 57. f. & 185. f. 195. i. & 198. m. & 349. e.
deus non aliter nouit facta, quam facienda. to. 5. 85. d.
deus simul intelligit infinita. to. 5. 111. d.
deus quomodo scire, uidere, uel discere dicatur. to. 5. 144. e.
deus nos uidet in natura sua. to. 9. 189. m.
deus & bonos uidet & malos. to. 10. 8. i.
dei uoluntas, ad substantiam eius pertinet. to. 1. 74. e.
dei uoluntas, principium nescit. ibid. 69. l. m.
dei uoluntas, prima causa. to. 3. 92. i. & seq. & 348. d.
dei uoluntas omnium causa. to. 1. 267. m. to. 3. 94. b. & 195. u.
dei uoluntas in saluandis & perdendis. to. 3. 61. i. u. Vide infra.
Providentia & praescientia dei
dei uelle, facere est. to. 9. 189. h.
deus non uult fieri, quicquid malē sit. to. 9. 238. i.
de omnipotentia dei dubitare, dementis est. to. 1. 230. a.
deus cogi non potest. to. 1. 48. c. d.
deus omnipotens. to. 3. 46. d. & 61. i.
dei potentia creaturis non alligata. to. 3. 195. d. e.
deus si suam potētiā subtraheret, omnia uerterentur in nihilum. to. 5. 111. l.
deus potest reparare carnem eandem numero, etiam si tota annihilata esset materia carnis. to. 5. 134. b.
deus omnipotens est, ad faciēda maiora & minora. to. 10. 187. g.
deus non potest negari omnipotens. to. 10. 197. l.
deus potest, quod impossibile est. to. 10. 202. i.
Deus summum bonum, & uita beata.
Deus unice bonus. to. 3. 115. f. & seq.
deus summum bonum. to. 1. 12. m. & 22. k. & 83. l. & 208. c. & 249. l. & to. 3. 353. h.
Adeo omne bonum, to. 1. 11. f. & 33. g. & 221. m. to. 285. e. & seq. Vide Bonum.
deus solus bonus. to. 2. 73. a. to. 6. 181. i.
deus summus bonus. to. 10. 69. a. b.
deus omnium uita. to. 3. 72. e.
de deo dicitur i morali philosophia, q̄ est sum-
mum bonum: propter quod omnia facere de-
bemus, quo beati sumus, nec ultra ipsum re-
quiescere debemus. to. 5. 67. b.
deus est beata uita hominis, & finis, & summu
bonum. to. 5. 197. i.
In deo angelus clarius cognoscit res, quā in
proprio genere. to. 5. 101. i.
deo adherere, facit beatum. to. 5. 103. h.
deus non potest esse miser, quia seipso beatus
est: sine quo creatura rationalis est misera.
Ibidem. to. 5. 240. b.
deus est omnia in omnibus. to. 5. 240. b.
Locus dei. to. 1. 28. l.
Deus ubiq; totus. to. 1. 28. l.
dei praesentiam neminem effugere, cum sit ubi-
que. to. 1. 54. i. u.
deus non alicubi est. to. 2. 82. e. to. 4. 186. h.
de praesentia dei, ad Dardanum. to. 2. 82. e. p.
deus ubique. to. 3. 72. d. e. to. 9. 113. m. to. 10. 63. g. & seq. 179. l.
deum non contineri loco. to. 4. 52. e.
deus incircumscriptus & illocalis. to. 4. 348. e.
to. 9. 184. c. & 186. g.
deus quomodo ubique praesens. to. 4. 407. i.
deus in animo habitat. to. 4. 304. d.
deum loco includit Manichaeus. to. 6. 40. x.
deus ubique totus, ubique praesens, nullus in-
cluditur locis, & c. implens caelum & terra,
praesente potentia, non absente natura. to. 5. 110. i. u.
dei ciuitas & domus est Ecclesia. to. 5. 73. g. h.
deus non loco mouetur, qui semper ubique est
totus. to. 5. 144. e. f.
deus in templo, cum in loco non sit. to. 6. 5. p. u.
deus ubi fuerit ante mundum conditum, ubi-
te quaeri. to. 6. 184. h.
dei statura ubique tota est, & nullo continetur
loco: non est enim distincta humanis mem-
bris. to. 8. 31. e.
deus non finitus, quasi corporalibus locis aut
membris. to. 8. 54. d.
Quod nusquam non est, qui nulli deest. ibid.
deus propinquare, & ab illo recedere quid sit. to. 8. 55. l. m.
dei sedes in sanctis suis. to. 8. 398. f.
Vbi erat deus antequam fecit caelum & terra. to. 8. 325. d.
deus ubique est substantialiter & potēcialiter.
to. 9. 186. f. & 189. a.
deus in omnibus creaturis essentialiter manet.
to. 9. 184. e.
deus spiritus est, praesens ubique totus. to. 9. 189. d.

I N D I V M A V G V S T I N V M .

189. a. & 207. f. & 238. e.
Deus nullo loco continetur. to. 10. 47. h.
Deum nemo potest fugere. to. 10. 110. d.
Deus quibus longē, & quibus propē. to. 10. 120. g. h.
Tempus & aeternitas dei.
Deus aeternus. to. 3. 75. c. to. 4. 185. f. & i.
Dei aeternitas nescit tempora. to. 1. 58. g. & 69. m. to. 4. 185. g.
Quod ante tempora a deo creata, nulla fuerint
tempora. to. 1. 69. b.
Deus aeternus. to. 5. 107. d.
In deo non est tempus, sed aeternitas. to. 9. 127. b.
Deus nec praeteritum nec futurum, sed solum
praesens habet. ibidem.
Deus extra omne tempus est. to. 9. 186. h.
Deus incomprehensibilis, quomodo
& ubi inueniatur.
Deus corporea uirtute non inuenitur. to. 1. 61. d.
Deus ubi inuenitur. to. 1. 64. d. e. & seq.
Deus intelligibilis. to. 1. 175. d.
Ex ordine rerum cognosci deum. to. 1. 243. f.
Deus auctoritate scripturarum uestigandus.
to. 1. 249. c.
De deo quomodo cogitandum. to. 3. 104. c.
Dei quomodo obliuiscimur, & reminiscimur.
to. 3. 144. m. in fine, & sequenti.
Deus supra mentem. Eodem. 146. g. h.
Deus quomodo semper quaeritur. ibid. h. i.
Quid sentiendum de deo. to. 3. 206. k.
De quaerendo deo. to. 3. 346. g.
Deus incoercibilis. Eodem. 348. e.
Deus quaerendus est, sine quo nulla natura sub-
sistit, nulla doctrina instituit, quantum scilicet
ad triplicem philosophiam. to. 5. 66. a.
Ad deum reducitur omnis philosophia. ibi-
dem.
Deum cognouerunt philosophi summum esse,
neque mutabilem. to. 5. 67. b.
Dei nulla est imaginatio. to. 6. 40. a.
Deus quomodo sit inquirendus in rebus visibi-
libus & corporalibus. to. 8. 123. c. & 269. e. f.
Deum inquirere manibus, quid sit. to. 8. 217. a.
Deus quomodo sit, ex creaturis cognoscitur. to. 9. 3. e. & to. sequenti. f.
Deum qui non potest intelligere quid sit, intel-
ligat quid non sit. to. 9. 45. b.
Deum quomodo quis nominet, non ca-
pit. to. 9. 103. m. & sequenti.
Deum capit, qui ab eo qui dat incrementum
perit ac sperat. to. 9. 104. b.
Intelligentia de deo, nulli qui non habet deū,
prodest. to. 9. 105. e.
Deus neque per sensus exteriores, neque interio-
res inueniri potest. to. 9. 169. k.
Diuinā maiestatis consideratio. to. 9. 171. b.
Deus nullis uerbis exprimi, nulla cogitatione
comprehendi potest. to. 9. 183. c. & f.
Deus incomprehensibilis. to. 10. 31. m. & 32. b.
Deum oculo cordis puro contingere, beatitu-
do. to. 10. 32. c.
Philosophi deum de longinquo quomodo ui-
derint, & unde. to. 10. 46. k. l. & seq.
Deus quis. to. 10. 111. d.
Modus cogitandi deum. to. 10. 323. g. h.
Deus omnium author & creator.
Deus mali author non est, qui omnium quae
sunt, author est. to. 4. 186. h. i. in fine. R. etra-
stationum. to. 1. 19. a.
Deus condidit omnia uerbo. to. 1. 71. i.
A deo sunt omnia. to. 1. 208. f.
Deus ex nihilo creauit omnia. ibidem.
Deus omnium creator. to. 1. 71. i. to. 3. 72. a. b.
& 75. d.
Deus quid fecerit ante mundi creationem. to. 1. 69. b. & 72. b.
Deus quomodo malorum author. to. 1. 208. b.
Deum non esse authorem peccati. to. 1. 222. i.
in fine.
Dei & creaturae consideratio. to. 4. 185. g.
Deus cum omnia fecerit, quare non aequalia se-
cit. to. 4. 189. k.
Deum simul fecisse omnia. to. 3. 186. g. & se-
quentibus.
In deo quomodo fuerint omnia. to. 3. 190. e. &
fo. sequen. c. & sequentibus.
Deus solus creator. to. 3. 210. k. & 309. f.
Deus cur mundum fecerit. to. 4. 241. l.
Deus quare fecerit mundum, stultē quaeri. to. 1. 267. i. & seq. to. 4. 18. c.
Deus est principium naturae ueritas doctrinae
felicitas uitae. to. 5. 68. d.
Deus absque sui mutatione potuit producere
mundum in tempore, & alia, & cetera. to. 5. 98. a. & sequentibus.
Item quid Plato senserit de creatione mundi,
quia elatum deum dixit ex ea. ibidem.
Deus noluit producere res antequam essent.
ibidem.
Deus, testante Platone, est omnium author na-
rarum, intelligentiae dator, & amoris, quo
bene uiuitur, inspirator. to. 5. 100. e.
Deus non vituperatur ex uitijs, sed laudatur
ex omnibus naturis. to. 5. 104. l.
Quare

INDEX

Quare deus non ante fecerit hominem dicitur
se stultum querere. to. 5. 106. i. & seq.
deus q non mutabili uoluntate produxit ho-
minem in tempore, & alia huiusmodi, dicit
esse inuestigabile & inscrutabile. to. mo 5.
107. d, e

deum non posse operari aliquid noui, sine sui
mutatione, dixerunt philosophi: ideo mun-
dum æternum & circuitum in rebus posue-
runt, to. 5. 108. d

dei sapientiam & uirtutem, qua pōt sine sem-
inib. operari, non attendentes, sed eam usita-
tis meritis operibus, reputant fabulosa
quæ scribuntur de prima creatione mundi:
non attendentes q etiam conceptus & par-
tus & huiusmodi, si eis narrarentur, & non
uidissent, non crederent. to. 5. 110. d

deus producit omnia, & secundum diuersas spe-
cies una ui & una sapientia operatur in na-
tura. to. 5. 43. d, & 111. i

deus etiam laudandus est ex minima creatura.
to. 5. 236. k

deus creator ab operibus cognoscendus. to. 8.
123. e, f

deus creat impios ad utilitatem iustorum. to.
7. 349. e

deus cur hominem faciebat, quem sciebat futu-
rum non bonum. to. 7. 375. h

Excepto deo, quicquid aliud est in natura re-
rum, factum est a deo. to. 8. 312. g

deum requiesuisse die septimo. to. 9. 38. k

deus author cuiuscunque naturæ, non autem
uitij. to. 9. 68. m

deus naturæ author to. 10. 71. i

deus est causa, creator, & dator omnium quæ
sunt, fuerunt, uel erunt. to. 10. 140. l

Excellentia dei in paradiso. to. 10. 172. e, f

Operatio dei,
Deum requiescere & operari, quomodo acci-
piendum. to. 1. 244. h, to. 23. 1. m, to. 3. 182. h,
& sequenti. & 352. e, to. 4. 329. m

deus quomodo operatur. to. 3. 169. c

Quomodo deus agat aut quiescat. to. 3. 181. e

dei operatio gemina in creaturis. to. 3. 203. d,
copiose, & 210. g, h, & m, & fo. seq. e, f

dei inoperatio quæ sit. to. 4. 336. i

deus nouit quiescens agere, & agens quiescere.
to. 5. 109. g

In dei uacatione ab opere, non est intelligen-
da desidia, &c. Sicut nec in eius opere labor.
ibidem

de u prius cessasse, & posterius operatum esse,
utrum sit dicendum, dicit se nescire. ibid.

deus operatur in oī opere. to. 5. 111. h, & 237. l

Deus si potentiam suam fabricatoriam rebus
subtrahat, ita non erunt, sicut antequam
rent non fuerunt. to. 5. 111

deus operatur in angelis cooperantibus, & per
angelos. to. 5. 144. f

deus operatur naturalem generationem. to.
mo 5. 151. e, f

deus operatur etiam in cordibus malorum.
to. 7. 430. h, i

deus operatur in rebus, quæ sunt in
cit. to. 8. 170. a, & c

deus fecit quæ futura sunt. to. 9. 90. m

deus omnia sola uerbi potestate perficit. to. mo
10. 194. g

deus omnia in solo verbo fecit. to. 9. 189. k

Deus an author mali.
Deus & de malis benefacit. to. 4. 357. g

deus nullorum uitiorum offensione uituperan-
dus est, sed omnium naturarum considera-
tione laudandus. to. 5. 104. k

deus permittit aliquid iuste, quod diabolus
cit iniuste. to. 5. 206. l, m

deus pro meliori finit malum esse. to. 5. 226. h

deus quomodo facit mala. to. 6. 87. k

deus omnia iustissima ratione facit. to. 9. 145. b

Vide titulum præcedentem.
Prouidentia dei, & qualiter creaturas
administret. to. 1. 208. g

Diuina prouidentia omnia regi. to. 1. 208. g
& 249. c, to. 3. 191. l, 253. m, & 352. f

dei prouidentia & hominis libertas. to. mo
223. e, f

dei præsentia non obstat libero arbitrio. to. mo
224. m, & seq.

dei prouidentiam cum genere humano, sacra
historiæ testantur. to. 1. 239. g, h

diuinæ prouidentie argumenta. to. 3. 191. m,
& sequentibus

dei præsentia. to. 3. 62. h, & 196. i, & 347. d

diuinæ prouidentie opus bipertitum. to. 3. 209. k

c, d, 210. h, & m, & fo. seq. e

dei occulta quatenus nobis cognita. Eodem
350. l

dei præsentia de malis. to. mo 3. 219. h, &
355. k, l

dei prouidentia omnia fieri, & quæ ipse facit
& quæ fieri ipse permittit. to. 7. 412. f

deo est prouidentia, & cura omnium rerum. to.
4. 210. f, & seq.

dei cura erga nos. to. 3. 191. a

deus continet & tuctur omnia. to. 3. 191. a

IN DIUVM AVGVSTINVM.

182. i, to. mo 9. 191. b

Deus aliter operatus est primò, aliter nunc ad-
ministrat omnia. to. 3. 189. k, & 191. i, k

deus quomodo creaturas moueat, obscurum.
to. 3. 206. m, & seq.

deus semper quiescit, omnia tamen agens. co-
dem 206. c

deus semper idem, administrat omnia. ibid. g

Dei onera, tarditas ingenij humani, non asse-
quitur. to. 3. 352. f

Arbitrio Dei omnia regi. to. 3. 352. f

diuina prouidentia, & punit, & opitulatur, per
bonos, & malos. to. 4. 186. a, b

deum res humanas non curare arbitantes, ta-
xantur. to. 4. 210. f, g, to. 8. 263. e, f

Omnium curam gerit Deus, quasi omnium
opifex. to. 4. 317. a

deus res conditas sic administrat, ut eas pro-
prios motus agere sinat. to. 5. 63. i, k

deus, testante Platone, sicut vniuersi mundi,
ita omnium animalium species æterna in-
telligentia continebat. to. 5. 111. c

In deo, omne quod dicitur, id ipsum est. to. mo
10. 142. d

deus quomodo restituit omnia. to. mo 1.
257. c

Deus vnus, & verus.
Deus vnus. to. 1. 240. d, e, to. 3. 75. b, to. 6.
185. e, & 214. d

Vnus verus Deus. to. 4. 129. m, & seq.

deum vnum, dixerunt aliqui, plures res esse: ali-
qui e conuerso vnā re plures deos. to. 5. 9. e

deus vnus, est incorporea incommutabilisque
natura, à quo vita bona, & æterna possenda
est. to. 6. 60. b

Deus trinus, & vnus, & de Deo prædicata.
Quæ de patre, filio, & spiritu sancto dicuntur,
ut vox patris, homo, columba, sonus vocis,
lingua, diuina uelut ignis, quomodo acci-
pienda. to. 2. 137. k, & seq. to. 3. 79. e, f, &
87. i, k, & seq. to. 4. 104. k, l, & seq.

Deo quicquid absolute dicitur, & de singu-
lis personis singulariter dicitur. to. mo 3.
106. c, d

deus vnus & trinus: & quæ personis commu-
nia, quæ non. to. 3. 79. e, f

deus solus continet omnes personas. to. 3. 109. k

deus est vnus, pater & filius & spiritus sanctus.
to. 5. 96. f

deus pater vnus est. to. 8. 283. m

Quis deus vnus pater, an filius, an spiritus
sanctus, an ipsa trinitas stetit in synagoga
deorum. to. 8. 299. a, & 516. d

Quia & singulus quisq. deus, & ipsa trinitas
vnus deus. to. 8. 299. b

Cum dicitur simul aut diuim pater, & filius,
& spiritus sanctus, nihil aliud intelligendum
est quàm vnus deus. to. 8. 8. h

deus de deo dicitur filius, nō autē pater: sicut
filius de patre, non autē pater de filio. to. 9. 53. i

diligens filium dei, diligit filios dei, & membra
filij dei. to. 9. 139. m

Quicquid substantialiter potest dici de deo, est
vnum in tribus personis. to. 10. 139. f

Quæ substantialiter & quæ relatiue dicuntur
de deo, & de personis. to. 10. 139. h, i, & k, l

deus quomodo pater. to. 10. 187. f

Quæ dicuntur de deo singulariter, & non plu-
raliter. to. 10. 139. l

Dei in creatura apparitiones.
deum non videmus oculis corporeis, sed men-
te. to. mo 1. 249. c, to. mo 2. 9. m, & sequen. &
136. m

deum visum diabolo, & impios visuros deum,
nonnulli putarunt. to. 2. 157. f, & 160. d

deum nemo vidit unquam: exponitur. Eodē.
160. a, & sequenti. & 156. m, & sequenti.

deum iusti antiqui quomodo viderint. Eodē.
160. d, & seq. & ibidem. l

In igne rubi. to. 3. 88. a, b, & 90. f

columna nubis & ignis. to. 2. 137. l, & 3. 88. a, b

Fulgere & tonitruo in monte. Sina. to. 3. 88. b

deum quomodo angeli videant. Eodē. 161. i

deum videt purgatus animus. to. 3. 3. d

deus visibilis induta carne. ibidem. e

deus quomodo visibilis & inuisibilis. to. mo 2.
159. l, & sequenti. to. 3. 344. h, to. 4. 257. h, i,
to. 6. 58. a, b, & 67. b, & 234. m, & seq.

deus inuisibilis. to. 4. 348. b

dei apparitiones quomodo fiant. to. 4. 53. f, &
57. d, e

deus varie assumit creaturam, & de apparitio-
nibus diuinis plura. to. 3. 87. k, & sequen.

A deo, primaria causa, proficiscuntur omnia.
Eodem. 93. k, l, & seq. l, m

Et multa de miraculis diuinis, & magicis. ibi-
dem. 93. i, & seq.

dei essentia nūquam per se apparuit. Eodē. 96. i

Et de ministerio angelorum plura. ibid. 9. k

deus oībus creaturis utitur ut vult. Eodē. 94. a

De deo & creatura. to. 4. 185. g

Deus videtur in corporali specie, sicut lenten-
tia in voce. to. 5. 85. e

deus facit mirabilia solus. to. 8. 280. f

deus quomodo utatur angelis bonis & malis,
copiose. to. 8. 286. l, & seq.

Deus cum creatura non est maior, nec sine il-

I N D E X

la minor. to. 9. 22. e
Deus homo. to. 3. 69. d
Deus homini pmixtus, dura loquitur. to. 2. 4. e
Deus cur factus homo. to. 3. 4. e. to. 10. 87. b & 164. h
Deus factus est homo, quomodo accipien-
dam. to. 3. 69. d
Deum habuisse tam mentem, quam animam
hominis. to. 3. 255. l. m
Deus & homo. to. 3. 355. l
Deus factus particeps humanitatis nostrae,
compendium praebeat percipiendae deitatis
suae. to. 5. 78. f
Vt particeps fieres diuinitatis, deus prior par-
ticeps tui esse uoluit. to. 8. 475. c, d
Contra eos qui attribuunt deo humani corpo-
ris formam. to. 8. 329. k
Quod non habet formam humani corpo-
ris. ibidem. 419. d, e
Si quid de deo sentis, secundum corpus, uel se-
cundum animam humanam, multum er-
ras. Eodem. 503. e, f
Deus quomodo homo factus. to. 10. 35. l, m
Deus homini omnia factus, ne alicubi errer.
to. 10. 46. i
Deus quomodo uenerit ad nos. to. 10. 63. h, i
Deus factus est homo, ut homo fieret deus.
to. 10. 128. h
Deus homo factus. to. 10. 191. c
Deus factus est homo, ne periret homo. to-
mo. 10. 198. i
Deus uenit ad nos, si mundare domum ueli-
mus. to. 10. 213. k, l
Dei praedestinatio, praescientia, electio, uoca-
tio, odium, & cetera.
Deus certum sanctorum numerum predesti-
nauit. to. 1. 14. c to. 2. 146. a, b
Dei electio, gratuita. to. 1. 18. d to. 2. 142. f, g
Dei uocatio. to. 1. 20. k
Dei propositum & uocatio. to. 1. 24. f
Diuinam electionem non iudicet homo. to. 1. 81. d
Deus cur etiam animas damnandas curat, to-
mo. 1. 224. c & seq.
Deus quare creauerit pscitos ad danationem. to.
2. 213. k. & sequenti. to. 3. 218. e, f & sequenti.
Dei creatio & praedestinatio. to. 3. 61. l
Deus cuius uult, miseretur. to. 3. 61. l & se-
quen. to. 4. 219. i
Deus quomodo, praescientia eligat credituros,
& damnet incredulos. to. 4. 427. m & seq. &
seq. & fo. sequen. c, d
Deus semel uocauit omnes iustos. to. 4.
452. i
Deus quo induret. Eodem. 219. h, i & 350. h

Deus quomodo obstupefacit. Eodem. 103. g, h
Deus quomodo excecat mentes infidelium.
to. 6. 121. f, g & 204. m & sequentibus.
Deus quem uult illuminat, & quem uult ex-
cecat. Eodem. 204. m
Deus quare aliquos tradit in desideria cordum.
to. 6. 121. f
tomo. 4. 207. m & sequen.
Dei odium uel dilectio, an ex praescientia
eorum operum nostrorum. to. 4. 217. e & seq.
Deus non mutat praescientiam, sed statum.
to. 5. 203. a
Dei praescientia, & praedestinatio, num tamen
da propter frigidos. to. 7. 47. h
Deus nescit suos, intus & foris. to. 7. 47. h
Deus cur praecipit quod scit non obseruari.
Eodem. 222. a
Deus gignit malos, sed in bonum suum. E-
dem. 275. e, f
Deus quomodo omnes homines saluos fieri uult,
quorū pereant ex his aliqui. to. 7. 434. h
Itē cur indueret alios, misertus aliorum.
Deus quos dignatur uocat, & quem uult re-
giolum facit, Ambrosij dictum. to. 7. 434. h
Dei praescientia quomodo praedicanda. to.
dem m & sequen.
Dei praescientia & praedestinatio quid. to.
7. 418. b, c
Deus quare istos homines oues facit, & istos
non facit. to. 7. 434. h
Quare deus unum hominem dignum habet,
& alterum indignum. to. 10. 241. d
Dei diuinitas, & dominatus. to. 1. 7. f
Deus non eget rebus conditis. to. 4. 181. d
Deum non pati necessitatem. to. 5. 195. e
Deus non est diues pecunia, sed omnipotens
tia. to. 5. 195. e
Dixi domino, deus meus es tu, quoniam
eorum meorum non eges: exponitur. to.
mo. 5. 82. c, d & seq.
Deus est uerus dominus, qui non indiget
feriore. to. 9. 134. d
Deus est omnium, deus in omnibus integer.
to. 9. 134. d
Deus peccare non potest. to. 9. 134. d
Dei in nos dona & beneficia. to. 10. 350. h
Deus omnibus donat, nihil amittens. to.
1. 28. k
Deus dat regna terrena bonis & malis.
to. 5. 38. g
Deum scire quid nobis necessarium sit, ante
quam petamus ab eo. to. 7. 217. e
Deus non replet arcam, sed peccatus. to. 8. 179. e

I N D I V M A V G V S T I N V M

Deum cum uolueris, habebis: quia antequam
velis, uenit ad te: & cum auersa uoluntate ef-
ses, uocauit te. to. 8. 72. c
Deus cum sit omnium, est tamen singulorum.
Ibidem. f
Est tamen deus, etsi non tuus deus. to. 8. 156. m
Cum sit omnium, eorum tamen proprie est q-
eum diligunt, tenent, possident & colunt.
to. 8. 181. g, & 532. i
Deus fidelis. to. 8. 69. d, e to. 9. 29. m
Deus alia dona dat inimicis, alia amicis suis.
Ibidem 150. d
Deus praestat nobis aeterna & temporalia. to.
10. 4. h
Deus nobis non infert bona sua, nisi auferat ma-
la nostra. to. 10. 10. i
Deus se nobis dat. to. 10. 26. b
Deus nullus est debitor, quia mutuo accepe-
rit, sed quia promisit. to. 10. 28. a, b
Deus quatuor res insignes dei, circa nos. to. 10. 74. l
Deus quid nobis praestiterit. to. 10. 110. f
Deus Israelitarum, Deus christia-
norum, Deus recens.
Deus Israel cur dictus. to. 4. 131. m, & 132. f, g
Deus israel quis, iuxta Hebraeos. to. 4. 132. f
Deus sabaoth. Ibidem
Deus israel, deus uniuersae terrae. ibi. i, k
Deum prophetarum blasphemant Manichaei.
to. 2. 102. l, to. 6. 7. a
Deus uere non est notus, nisi in Iudaea. to. 8.
273. l
Opinio gentium de deo nostro. to. 4. 130. b
Deus noster est ille, quem Iudaei uelint no-
lit, cognoscunt. to. 5. 195. e
An uerus sit deus, cui christiani seruiunt, cui
soli debeat sacrificari. ibi.
Deus noster, quo rex est omnis terrae. to. 8. 142. g
Deus noster non est deus ad tempus, quomo-
do dii gentium, sed deus in aeternum. ibid.
Dei deorum dominus, vnus est, non factus, &
uerus deus solus, ipse pater, & filius, & spi-
ritus sanctus. to. 8. 153. k
Deus dii gentium, demonijs, est terribilis, dijs
a se factis est amabilis. Ibidem, m
Christus quibus est occultus deus deorum. to.
8. 153. b
Deus recens, est deus ad tempus factus: deus no-
n recens non est, sed ab aeternitate in aet-
ernum. to. 8. 296. f
Deum recentem sibi faciunt, qui Christum
creaturam putant imparem, & inaequalem
patri. Ibidem, g
Deus deorum, est Christus Christianorum q

videbitur in Sion. ibid. 304. k
Cur non sit similis deo, in dijs gentium. to. 8.
312. h
Super quos deos terribilis est deus. to. 8. 354. g
& 363. d
Quomodo nimis exaltatus est Christus super
omnes deos. to. 8. 359. b
Ipse est summus deus noster, qui est super om-
nes deos, & etiam super angelos, nec habet
super se deum. to. 8. 350. c, d
Deus noster ubi est. to. 8. 351. l
quod non potest demonstrari ad oculum, si-
cut dii gentium. ibidem, m
Deus noster quis. to. 10. 3. k
Deus noster, deus uidentis & uiuentis: dii falsi,
nec uidentes nec uiuentes. to. 10. 8. g
Dei cultus, & quid de deo
sentiendum.
Deus quomodo colendus. to. 1. 27. i, & 207. f
Deus in omnibus laudandus. to. 1. 214. f, & 28.
g, & 39. i, & 50. i, & 228. i
Dei scire, uel inuocare, utri sit prius. to. 1. 28. g
De deo quid doceat Ecclesia. to. 1. 249. h
Deus unicū diligendus. ibidem, l
Deus unicū colendus. to. 1. 13. i, 205. h, to. 3.
302. m, & 312. k
Deus vnus adorandus. to. 3. 304. e
De deo quomodo differendum. to. 3. 79. a
Deus vnus etiam ignoranter colitur extra Ec-
clesiam. to. 7. 71. k, l
Deum nobis scriptura more humano cur deli-
niat. to. 3. 79. k, l
De deo proprie dicta. ibidem, l
De deo quomodo cogitandum. to. 3. 104. c
De deo quid sentiendum. to. 3. 206. k
De deo quid credi debeat. to. 3. 349. e
Deus possessio nostra. to. 4. 378. d
Deorum cultum horrentes Iudaei multiplica-
ti sunt & exaltati ab vno deo qui solum re-
gna cultoribus tribuit. to. 5. 39. k
Deo, datori felicitatis, consecrandi sumus. to.
5. 55. f
Deum vnum colimus, qui fecit caelum & ter-
ram. to. 5. 63. a
Dei vice colentem creaturam, dicit peccare du-
pliciter. ibidem, 2
Deo debemus cultum, qui pietas, uel religio di-
citur: & q omnia sunt uera delectio. to. 5.
81. a, b
Deo seruit ciuitas terrena, ppter temporalia.
to. 5. 132. m
Deum colens Cōstantinus, est mirabiliter exal-
tatus, alijs idololatriis trucidatis. to. 5. 48. h
Deus agricola noster. to. 8. 377.
Deum

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Deum esse possessionem nostram, & nos esse possessionem Dei. to. 8. 72. f, g, & 91. l, m
deum inuocantes propter secularia commoda, non inuocant deum. to. 8. 171. f, & 182. x
Deus purè ac castè amandus, & colendus. to. 8. 183. i, k
Item gratis. to. 4. 432. b
Deus sine magno fructu honorari non potest, nec sine magno detrimento despici. to. 10. 307. f
Dei participatio, & quid à nobis requirat. to. 3. 348. i
Deo quid hominem iungat. to. 1. 3. i, h, j, to. 3. 348. i
Deo inseparabiliter iungimur, per Christum, & eius spiritum. to. 1. 129. d
Deus nobiscum, & quomodo. to. 10. 129. c
Deo hæredum, non mundo. to. 4. 384. x
diuinitatis participatio. to. 8. 170. d
deus quid requirat à nobis. to. 5. 82. e
Deus à nobis duplex requirit sacrificium. to. 10. 254. c
deo nihil accidit ex nostris. to. 10. 32. d
Quid deo reddimus. to. 10. 75. a
deus quomodo adiutor & cooperator noster. to. 10. 69. i
deus rector & habitator nostri. to. 10. 137. i
deus est vita nostra. to. 10. 277. f
Ad deum quomodo perueniatur. to. 1. 173. a, b, Vide, Accedere.
De videndo deo. to. 2. epist. 111. & 112. to. 9. 83. m, Retractionum. to. 1. 25. b
Cum Deo, A Deo, In Deo, Ex Deo, Coram Deo.
Cum deo esse, quid sit. to. 1. 160. m
A Deo habet homo vt sit, & quod deus In eo, & ipse in deo. to. 1. 128. h
Inter deum, & quod de deo est, nihil distat. to. 4. 315. b
Aliud est esse deum, aliud participem dei. to. 5. 242. m
In deo quicquid est, deus est. to. 5. 96. f
Ex Deo, de Deo, differunt. to. 6. 170. a, & 180. i, & 182. a, b
Coram Deo, quid dictum. to. 10. 90. l
Dei ad nos conuersio, & auersio. to. 5. 6. f
Suos non deserit deus. to. 5. 6. f
Deus prius deseritur, quàm deserat, sed primo reuertitur ad animam reformando eam. to. 5. 115. d
Abundantiam rerum habentes, & Deum derelinquentes, filij sunt perditionis. to. 7. 152. k
Deus quomodo auertatur à nobis, & conuertatur ad nos. to. 10. 46. h

Alienatio nostri a Deo, à nostro malo est. to. 10. 110. c
dei auersio à peccatoribus, quæ. ibidem
De verbis Apostoli, Si deus pro nobis, contra nos: Sermo. to. 10. 74. k, & 277. Deum cui similis.
Quid in homine simile Deo. to. 3. 137. f, & sequent.
deo similis est, qui bene vult inimico suo. to. 8. 255. a
deus similis inuisibilibus. to. 10. 75. m
deus perfectus, vt deus. to. 10. 157. d
Deo nihil potest comparari. to. 10. 212. i
deum qui iniuste comparat, violat.
Dei iustitia, misericordia, longanimitas, seueritas, pœnitentia veritas, &c.
Dei iustitia dei dubitare, dementis est. to. 12. x, & 230. a
Dei iustitia vera, interna, immutabilis. to. 35. e
deum iustum negare, sacrilegium est. to. 209. g
dei misericordia & iudicium. to. 3. 42. j, & 128. b
deus qua iustitia peccata puniat. to. 1. 214. b
dei iustitiæ, potentia quomodo adiuncta. to. 3. 137. h
Et quod iustitiam sequi debet potentia. to. 1. 214. b
deus malis ingerit mala, quia iustus est. to. 56. k
deus quare sinat iustos affligi. to. 4. 376. f, & sequent.
Apud Deum nulla iniquitas. to. 4. 214. b
dei misericordia quomodo accipienda. to. 225. e, f, & h, to. 6. 195. f, g
deus aduersarius impiorum. to. 4. 377. a, b
deus qua iustitia remittant peccata. ibidem
f, & seq. copiose.
dei gratia iusta est, & gratia iustitia. to. 418. g
dei misericordia præcedit omne pœnitentiæ meritum. ibidem
diuine iustitiæ seueritas, punit etiam iustos. to. 4. 418. g, h
dei iustitia, disciplina nominat. ibidem
de dei ira, scriptura loquitur more humano. to. 5. 76. x
de dei bonitate & iustitia, quomodo relucet malis inflctis, & bonis concessis in hac vita. to. 5. 237. a
deus ultor & elemens. to. 6. 174. a
deus quomodo nec iustus parcat, nec peccatoribus. to. 6. 127. a

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Dei pœnitentia & longanimitas. to. 6. 183. c, d
Dei bonitas & seueritas erga nos. to. 6. 180. c, d, to. 7. 396. f
Dei misericordia, & iudicium discernenda. to. 7. 404. m
Quomodo dicitur iustus, fortis, & longanimis. to. 8. 15. l
Dei misericordia abutentes, notantur. to. 8. 60. m, & sequentibus.
Cur quidam deum esse negant, aut iniustum dicunt. to. 8. 66. d, e
Dei iustitia & misericordia. ibid. 160. h
Dei veritas & misericordia. to. 8. 354. a, & 321. h
Deus merita nostra non attendit. Eod. 254. a
In deo duo sunt, potestas & misericordia. ibidem. 208. l, m
Deus quare permittit innocentem occidi. Eod. 208. d, e
Dei iudicium pro iustitia poni. to. 8. 257. d
Dei misericordia mane annuncianda & veritas dei per noctem. Eodem. 337. c
Deus misericordiam diligit, & veritatem. ibidem. 459. a, b
Deus reseruat omnia iudicio suo. to. 7. 338. x, l
Deus cur parcat malis ad tempus, vel quare laborant boni ad tempus. Eodem. 342. e, f, & sequentibus.
Deus in omnibus iustus & misericors. to. 9. 57. l, to. 9. 10. 178. R, & 183. c, d
Deus non est acceptor personarum. to. 9. 193. l
Præmissis, metu, supplicij, benignitatis suæ consilio deus nos ad se inuitat. to. 10. 3. d
Deus fons iustitiæ. to. 10. 4. c, & 30. a
Quomodo deus dicitur iustus, pœnitens & nesciens. to. 10. 142. e
Si non puniaris ab homine, deum time. to. 10. 79. i
Qui in tenebris, præsentem deo, facit quod publice facere pertimescit, deum esse non credit. to. 10. 247. a
Quod egerimus cum petitore nostro, hoc aget deus cum suo. to. 10. 322. l
De deo corporaliter dicta.
de deo corporaliter ac more humano dicta, quomodo accipienda. to. 1. 245. m, & seq. & 249. i, & 268. k, l, & 270. a, b, to. 2. 157. h, i, to. 4. 78. b, & seq. & 191. m, & 224. c, & 248. c, & sequent. to. 6. 195. d, e, & sequent.
Deum ambulare, & transire. to. 4. 349. d
Deum ascendere, & descendere, quid sit. to. 4. 349. b, c
Deus quomodo audiatur, & non audiatur. to. 6. 195. g, h
Dei caput, capilli, oculi, & alia membra, quid.

tom. 4. 348. e, & sequent.
Deus crucifixus est, quomodo dictum. to. 2. 137. l, to. 6. 348. g, h
Deus dictus diabolus. to. 6. 123. f, g, & 204. m, & sequentibus.
Deus quorundam, venter est. Ibid. 204. m
Dij gentium dæmonia. ibidem.
Dei elurire. to. 8. 157. e
Deus faber. to. 10. 138. h
Dei facies. to. 8. 230. e
Deus, fundus noster. to. 10. 30. f, g
Deus ignis edax, quo sensu. to. 6. 61. i
Dei incipere & desinere. to. 3. 159. d
Deus incoinquinabilis. to. 6. 180. b
Deus quomodo dicatur irasci. to. 3. 350. h, to. 4. 350. g, to. 6. 145. f, g
Dei ira, & zeus, quid. to. 8. 290. e, f
Dei iurare quid. to. 6. 25. n, l, & 195. e, f
Deus solus securus iurat. to. 8. 321. l
Deus in conscientijs nostris loquitur. to. 4. 409. a
Deus locutus per angelos & Prophetas. ibidem. b
Deus, quomodo cum diabolo locutus. ibidem.
Deus, quomodo loquatur. to. 3. 193. b, & 104. 1. & 206. h, & 206. a, & 221. b
Dei loqui & videre. to. 4. 349. d, e
Deus loquitur in natura sua, & etiam loquitur per angelos. to. 5. 76. a, b
Deus locutus est nobis per Prophetas, per se ipsum, & per Aposto. to. 5. 193. f
Deus loquitur tribus modis. to. 5. ibidem, c, d, & 145. g
Deus medicus noster. to. 10. 57. d
Deus, per tropum, probat, aut miratur. to. 1. 268. i
Dei ostendere, & abscondere. to. 4. 349. b
Dei pœnitere, & non pœnitere, quid sit. to. 3. 350. h, to. 4. 350. g, to. 6. 25. k, & 195. f
Vide supra.
Dei prouidentia.
Dei pœnitentia, qualis. to. 4. 92. l, & 224. b
Dei posteriora. to. 4. 349. l
Refugium nostrum deus. to. 10. 3. l
Dei sedere & stare, quid. to. 4. 349. b
Dei silere & tacere. to. 8. 85. d
Deus sol noster interior. to. 10. 18. c
Dei vestimenta, & calciamenta. to. 4. 349. m
Deus vestitus est in cælo. to. 2. 203. m
Dei videre & misereri. to. 9. 119. c
Deum vigilare & dormire, quid sit. to. 4. 350. i
Deum zelare, quid sit. ibidem, f, to. 6. 195. g, h
R Dei

IN DIVVM AVGVSTINVM

Dei prædicata.

In deo nihil secundum accidens dicitur. to. 3.
105.g, to. 10. 149.m, & sequen.
Quædam ex tempore de deo prædicantur, nul-
la ipsius demutatione. to. 3. 107.c
Quicquid de deo prædicatur, iuxta substantiã
prædicatur. to. 3. 147.c, f
De deo prædicantur denominatiua. tomo. 9.
171. l, m
Quicquid verè prædicatur de deo, est ei essen-
tiale. to. 9. 183. d, e
Quædam de deo substantialiter dicuntur, &
quædam relatiuè. to. 10. 139. f, g
Alius deus dicitur propriè aliter translatus,
aliter relatiuè. to. 10. 140. h
Deum per decem prædicamenta, circumscribi
possumus. ibidem. 40. g, h
Opiniones & errores, circa dei naturam: &
deum negantes.
Deum corpus igneum esse, quidam putauerunt.
to. 1. 15. d, & 245. i, to. 9. 190. a
Quæ blasphemi Manichæi de deo prædicent.
to. 1. 260. i, k
Dij Manichæorum, duo. to. 1. 249. i
Deum corporeum esse, Tertullianus finxit.
to. 2. 214. d, e, t. 3. 217. c, d, & sequenti. 6. 10. h
De deo philosophorum deliramenta. to. 2. 79. a
& sequentibus.
De deo error triplex. to. 3. 78. h
Contra eos qui inducunt tres deos. to. 3. 254. i
Deum esse inuolidum, quidam opinati. to. 4.
210. h
Deus sine animo. to. 5. 54. g
Deum vnum aliquando plures res esse aliqui
dixerunt: aliquando econuerso dicebant re-
vnam esse plures deos. to. 5. 59. e
Deus quid sit, opinio. to. 5. 40. d, & seq.
Deus quod videri potest ab homine. to. 5. 79. i
Deus quomodo describitur à Porphyrio. to. 5.
88. g, & sequentibus.
Deum ponunt corporeum, Antropomorphi-
tæ. to. 6. 8. d
Deum non esse creatorem mundi asserunt Si-
moniani, Menandriani, Saturniani, Basil-
diani, Nicolaitæ. to. 6. 4. x, l
Vide, mundus.
Deum bonum & malum, Gnostici fingunt. ibi-
dem. m
Dei esse negant Diogenes, Atheus t. 7. 57. l, m
A deo malum esse aliquando, Seleuciani asseve-
rant. to. 6. 8. i
Deum non facere mala, Coluthiani docuerunt.
ibidem. x
Deum creasse naturas malas, Floriani finxe-
runt.

Deus, quomodo facit mala. to. 6. 6. e
Deum triformem putantes hæretici. to. 6. 9. a
Deos finxerunt duos, bonum & malum Cer-
doniani & Manichæi. to. 6. 20. a
Deum non esse, per pauci dicunt ore vel corde,
sed plurimi moribus & vita. to. 8. 168. h, &
seq.
Ille putat deum non esse, qui credit ei facere fa-
cta sua mala. ibidem.
Non est deus, nisi cui displicet iniquitas. ibi-
dem.
De deo omnium hæreticorum opinio, diuersa
est, sed vanitas vna: & si opinionum varietas
te discordant, simili tamen vanitate collige-
tur exemplum. to. 8. 297. h
Pauci, qui dicunt in corde suo, non est deus. to.
10. 8. h
Dij, angeli & homines.
Dij homines dicti sunt. to. 3. 81. b, to. 4. 3. b
& 52. h, to. 8. 153. k, l
Deus effector deorum. to. 5. 72. i
Dij bonis, quos nos angelos vocamus demo-
nes non possunt esse amici. to. 5. 77. a
Deorum beatorum, id est, angelorum, amici
nos facit similitudo bonæ voluntatis. ibi-
dem.
Deorum & hominum differentia in tribus.
to. 5. 77. h
Homines quomodo dicantur dij. to. 5. 80. e
Dij dicuntur homines in scriptura expressè,
quam ipsi angeli. ibidem.
Dij creati, non sua virtute, sed veri dei partici-
patione sunt dij. to. 5. 72. a
Eritis sicut dij: exponitur. to. 5. 83. i
Deos facit, credentes in se, verus deus. t. 8. 33. i
Qui sunt dij & domini, quorum deorum & do-
minorum sit deus & dominus, qui est verus
deus. Eod. 5. 16. d, e
Nō quia boni sunt omnes, sed quia sermo dei
ad illos factus est, appellati sunt homines
dij: alioquin dñs eos nō sic dii iudicaret. ibi-
dem.
Dij terræ, dicitur populus Iudeorum. to. 8. 143. b
Dij, quorum ipse est deus, q sunt, & vbi sunt.
ibidem. 153. R
Quod homines facti sunt dij, gratiæ est ado-
rantis, non nature generantis. ibi. l, & 3. i
Non existendo sunt homines dij, sed sunt par-
ticipando illius vnus qui verus est deus.
to. 8. 45. i, in fine.
Vtrum sicut homines, ad quos factus est ser-
mo dei, dij vocantur, ita & angeli vocandi
sint dij. ibidem. 5. 16. d, e
Cur nunquam in diuinis eloquijs, reperiuntur
sanctos angelos appellatos deos. ibidem. dij

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Dij gentium, an & qui sint. to. 5. 64. b
Deos gentium demones esse. to. 5. 64. b
Sunt dij super quos magnus est deus, sed non
sunt nobis. to. 8. 35. i, g
Dij recentes. to. 8. 296. f, & seq.
Ethnicorum, de deorum na-
tura, opiniones.
De deorum natura, variaz philosophorum se-
ntentia. to. 1. 233. h
De dijs suis, quid nugati sint Pagani. to. 4. 130.
c, & seq.
De dijs, quid Socrates senserit. to. 1. 234. i, k
De dijs, falsæ opiniones. to. 1. 246. h
Dij, an habeant corpora. to. 5. 51. i
Dij sunt animalia, sicut & demones, Platonicè
dicunt, sed non perturbationes habent: quia
sunt beati. to. 5. 70. c
Deos nescire inferiora, nisi eis à demonibus
intermedijs nunciaretur. to. 5. 73. i
A dijs facta sunt animalia mortalia, secundum
Platonicos. to. 5. 135. b
Deorum multiplicatio, & pluralitas.
Deorum trium nomen, & causa. to. 5. 15. m
Deorum tria genera, de quibus disputauit Scæ-
uola pontifex. to. 5. 37. m, & sequen. & 51. h
& 77. h
Deorum distinctio & differentia. to. 5. 3. e, &
12. e
Deorum multiplicatio. to. 5. 23. m
Deorum controuersia. to. 5. 37. i
Deorum contrariorum templi. tomo. 5. 35. g,
& seq.
Dij antiquorum erant discordes. tomo. 9.
155. b, c
Consultatio erroris gentilium, super pluralita-
te deorum. to. 10. 224. m
Dij à quo, & quæ forma facti.
Deos cœlestes fecit summus deus, alios autem
deos facit homo terrenus. to. 5. 71. i
Deos, sive idola, facta à nepharijs hominibus,
cogitur Hermes confiteri. ibidem. m
Dij quomodo facti fuerint. to. 5. 72. d
Dij factis meliores sunt homines qui fecerunt
eos, etiam increduli. to. 5. 73. k
Deos factos ex vtraque natura, confitetur Her-
mes. to. 5. 73. c
Dij cur humaniter figurentur. to. 5. 57. c
Quomodo dij varijs latitant. to. 5. 54. g
Quomodo dij gentium dicantur demonia,
quod sint simulachra. to. 8. 354. i, & 117. e, f
hominum.
Dij boni & mali, & placatio eorum.
Dij non sunt estimandi nisi boni, sicut Plato

dicat & alij philosophi. to. 5. 34. b, & 69. l
deos omnes bonos aliqui opinati sunt, quidam
vero bonos & malos, & hi malos dicunt esse
demones. to. 5. 74. d, & seq.
dij notui. to. 5. 14. f
dij mali. to. 5. 15. e, & seq.
dij mali propitiabantur cadibus tristibus, bo-
ni autem obsequijs lætis. to. 5. 14. f, & 1, & se-
quen.
deorum placatio, quæ erat per turpia, erat scele-
ratissima. to. 5. 20. f
Deos malos ponentiam, opinio mirabilis. to. 1.
5. 64. g, & seq.
Deorum cultus.
deos omnes colendos esse sapienti, Paganorum
sententia. to. 4. 129. f
Et cur Romani Hebræorum deum solum, nō
receperunt. ibidem. h
deos non omnes colunt, qui nostrum reiiciunt:
to. 4. 130. i
deos, conditori præferentes. to. 5. 2. b
dij non est seruendum: pro bonis temporali-
bus habendis, vel malis fugiendis. to. 5. 6. i,
& 18. k, l
Quod dijs non sit seruendum, q remunent
in alia vita, ostendit Augustinus. ibi-
dem.
Qualia de dijs gentium etiam cultores eorū
se sentire fateantur. to. 5. 37. i
In deorum cultum, & honorem, castrabantur
aliqui. to. 5. 63. m
dij plurimis sacrificandum dixit Plato, quos
omnes dixit bonos. to. 5. 68. e, & K
Quod templa, aræ, sacerdotes, sacrificia, & va-
tes, quæ dijs instituuntur, deo verò deben-
tur. to. 8. 351. h
quod dij non sint colendi, rationibus ostendi-
tur. to. 8. 431. m
Contra eos qui dicunt se nec simulachra, nec
demonia colere, sed per effigiem corporale
eius rei signum intueri, quā colere debeant.
ibidem. 432. b, c
deos gentium exterminandos, & vnum deum
adorandum fore, per Prophetam prædictū
est. to. 8. 516. R
dij, qui non fecerunt cœlum & terram, peri-
bunt de terra, & sub cœlo: quomodo intelli-
gatur. to. 8. 63. d, e
Deorum gentilium mores, vanitas,
instituta, execrat o.
dij fugitiui. to. 5. 23. k
dij peregrini. to. 5. 15. g
dij certi & incerti. to. 5. 19. i
dij epulones. to. 5. 52. g
R 2 dij

INDEX

dij Scenici. to. 5. 69. l
Dij non sunt æstimandi, qui nec se nec alios li-
berant. to. 5. 2. g, h, & k
Quod gentiliū deorum vanitate detecta, ne-
queat dubitari, æternam eos vitam nemini
posse præstare: qui nec ipsam adiuuant tem-
poralem. to. 5. 55. e
Ad deos pertinebat legem dare, peccantes ar-
guere, minari pœnas, promittere præmia, &
cætera. sed contrarium facientes, non sunt
dicendi dij. to. 5. 12. e, f
Paganorum deos, nunquam bene viuendi san-
xisse doctrinam. to. 5. 13. b
De officijs singulorum deorum. to. 5. 53. g
Deorum falsorum execratio. to. 2. 248. b, & se-
quentibus.
Non sunt credendi dij, quos coluit antiquitas.
to. 9. 244. g, h
Dij, ex hominibus mortuis.
Deorum sepulchra, Cicero commemorat. to.
4. 130. c
Deos immortales iam mortuos putari, procu-
rauerunt dæmones quibusdam falsis mira-
culis, quibus adorarentur & colerentur. to.
5. 64. g, & seq.
Dij, quos coluerunt homines idololatræ, in-
ueniuntur homines mortui fuisse, in ipso-
rum libris. to. 5. 73. i, 74. a
Deus cepit haberi Argus rex Argiuorum, iā
mortuus, qui honor fuerat delatus primo
cuidam homini priuato & fulminato Ho-
mogyro, eo q̄ primitus boues ad aratra iun-
xerit. to. 5. 169. i
In deorum numero computati sunt aliqui. ibi-
dem. m
De deo Mercurio, qui fuit nepos Athlantis.
Item de Hercule. ibidem
In deos translati sunt Ino vxor Athamantis
regis, & eius filius Melicertes, qui præcipi-
tio spontaneo in mari perierunt. to. 5. 172. d
Dij selecti, Penates, maiores, minores.
Qui sint dij selecti, & an ab officijs viliorum
deorum habeantur excepti. to. 5. 55. m
Quam nulla sit ratio, quæ de selectione quo-
rundam deorum possit ostendi, cum mul-
tis inferioribus excellentior administratio
deputetur. ibidem toto cap. 3.
De Apolline, & Diana, cæterisq̄ selectis dijs,
quos partes mundi esse voluerunt. to. 5. 59.
d, & sequent.
Dij selecti, quare dicantur. to. 5. 55. m
Dij selecti viginti, mares duodecim, foeminae
octo. ibidem
Et quomodo deus vnus multorum supplet de-

fectus. to. 5. 63. g, & seq.
Quod etiam Platonici, licet de vno vero deo
bene senserint, multis tamen dijs sacra fa-
cienda censuerint. to. 5. 68. d
Dij Penates, quid sint, to. 5. 2. m
Deos Penates sibi profuturos impudentes Ro-
mani crediderunt, qui Troiam custodire
non valuerunt. ibidem
Melius actum est cum dijs inferioribus, qui
nullis informantur opprobrijs, quam cum sele-
ctis, quorum tantæ turpitudines celebra-
tur. to. 5. 53. l
Dij minores qui, secundum Platonicos. to. 5.
111. b
Dij diuersarum nationum. to. 5. 34. a
Dij duo coluntur ab Asyrijs. to. 5. 47. l
Deos duos colebant Persæ, vnum bonum, aliud
malum. to. 5. 47. l
Deum dixerunt Aegyptij Serapin. to. 5. 169. e
Deum sibi fecerunt Latini, Aeneam regem
suum, qui non comparuit quando mortuus
est. to. 5. 173. g
Deus Socratis q̄ sit dæmon. to. 5. 74. a
Dij non liberauerunt Mar. Regulum a mor-
te, quibus se subiecit: ne iuramentum viola-
ret, quod per deos iurauerat. to. 5. 6. h, &
seq.
Quod Romani auferendo libertatem Poetis
in homines, quam dederunt in deos, melius
de se quam de dijs suis senserint. to. 5. 1. a
Romanos debuissse intelligere, q̄ dij eorum
qui se turpibus ludis coli exercebant inibi-
gni essent honore diuino. ibidem
Romani, quosdam sibi deos non ratione, sed
adulatione instituerunt. to. 5. 55. m
Quod si dijs vlla cura esset iustitiæ, ab eis Ro-
mani accipere debuerunt præcepta iustitiæ
potius quam leges ab alijs hominibus mutar-
re. ibi. 1. f
Quod dijs Roma. nunquam vlla cura fuerit,
ne malis moribus respublica deperisset. to.
5. 17. d, & sequent.
Quantos sibi deos Romani præter consuetu-
tionem Numæ adiecerint, quorum eos nu-
merofitas nihil iuuerit. to. 5. 23. m
De deorum infinita multitudine, quos cole-
bant Romani. to. 5. 32. e, & seq.
Deorum omnium & deorum summum dice-
bant Roma. Iouem, qui omnia implet. to. 5.
32. d, & 33. c, & seq.
Dij à Roma. constituti. to. 5. 35. g, & sequentibus
Deorum præcepto volens obedire Curtius
cipitem se dedit. to. 5. 48. f
Libri Numæ Pompilij vbi sacrorum deorum

IN DIVVM AVGVSTINVM.

causæ venerationis scriptæ erant, cõbusti fue-
runt à Senatu Romano. to. 5. 64. c
Dij Penates reuertuntur Lauinium. to. 5. 86. g
Deorum minorum nomina.
Deus Argus & Homogyrus. to. 5. 169. i
Dij, Aurinus, Aesculanus, Argentinus. to. 5.
35. a
Deus Faunus. to. 5. 35. h
Deus Ianus. to. 5. 35. h
Deus Nodotus. to. 5. 32. f
Deus Phegous. to. 5. 169. f
Deus Picus. to. 5. 35. h
Deus Siluanus. to. 5. 35. h
Dij, Altor, Rufor, Tellus, Tellumo. to. 5. 61. k
Deus Telexion. to. 5. 169. h
Deus Terminus. to. 5. 36. k
Dij Panor, & Pallor. to. 5. 36. i, & 34. h
Deus Tyberinus. to. 5. 35. h
Deus Vagitanus. to. 5. 32. e, & 33. d
Dij, Vinnus, & Sentinus. to. 5. 62. a
Deorum minorum nomina.
Dea Abeona, & Adeona. to. 5. 56. f
Dea Cloacina. to. 5. 32. e
Dea Diana & Lucina. to. 5. 33. d
Dea Fides. to. 5. 34. f
Dea Flora, & ludi eius. to. 5. 26. f
Dea Felicitas. to. 5. 34. a, & seq.
Dea Fortuna. ibidem
Dea Iniquitas. to. 5. 34. h
Dea Isis, eadem quæ & Io. to. 5. 74. m, & 169. f
Dea Iuuentas. to. 5. 36. k
Dea Lacturcia. to. 5. 32. g
Dea Melancomice. to. 5. 170. a
Dea Mena. to. 5. 56. a
Dea Murcea. to. 5. 34. i
Dea Opis. to. 5. 33. d
Dea Partonda. to. 5. 53. i
Dea Pecunia. to. 5. 36. g
Dea, Populonia, Fulgora, & diua Rumina. to.
5. 54. a
Dea Pudicitia, & sacella eius. to. 5. 35. g
Dea Rubigo. ibidem. 35. b
Dea Rumina. to. 5. 58. k
Dea Salacia, & Venilia. to. 5. 61. d
Dea Segetia. to. 5. 47. l
Dea Theatrica. to. 5. 52. g
Dea Victoria. to. 33. f
Vnus est Victoria, Felicitas, vel Fortuna,
Vnus vel Fides, sicut Roma. ponebat. to. 5.
34. m, & sequent. vsque ad 35. g
De deorum trium contentione. to. 5. 170. l
Diuina innotescunt homini, deo duce. to. 1. 49. f
A diuinorum cognitione quæ retardent. ibi. m

Diuina nemo scit, nisi spiritus dei. to. 1. 83. e
Diuinæ res, quæ dicantur. to. 1. 143. a, b
De diuinis, non temere argutandum. to. 1. 159. a
De deo vix citra periculum disputari potest: se-
cus de creaturis. to. 1. 23. i, j, k
Diuina pertractare, vltra captum humanum.
ibidem. l
de rebus ineffabilibus, parcissimè loquendum.
to. 2. epist. 150. m
Natura diuina. to. 3. 75. b, & 190. d
Diuinitas Christi. to. 3. 75. h, i
Diuina attributa. to. 9. 164. c, d
Diuina nomina. to. 9. 170. g
Diuinæ maiestatis consideratio. to. 9. 171. b, c
Diuinæ proprietates. to. 9. 189. d
Diuinæ essentiae cognitio. to. 9. 190. g
Diuina substantia, indiuidua est. ibi. m
In diuinitate non est materia. to. 5. 205. R,
206. d
Diuinitas Christi stat. to. 10. 19. b
Diuina opitulatio. to. 10. 27. m, & seq.
Diuinitatis quædam discussio. to. 10. 52. a
Potentia diuinæ maiestatis, est se intra termi-
nos humanæ infirmitatis abscondere. to. 10.
133. d
Natura diuina non potest apparere homini ni-
si assumpta visibili & sensibili creatura. to. 10.
132.5. b, c
Diuini, Diuinitio.
Diuinatō Carthaginensis, Albicerius, infi-
gnis. to. 1. 142. k, & seq.
Diuinatōrum inconstantia. ibi. m, & seq.
Diuinatio per dæmones fit. to. 1. 143. c, d, &
164. e, f, to. 3. 11. i, k, & seq. & 175. l
Diuinatio à rebus diuinis dicta. to. 1. 143. e
Diuinationes Mathematicorum vanae. to. 1.
48. g, & seq. to. 3. 11. f
Diuinatōrum & dæmonum societas ibi. l, m
Diuinatores vnde præterita & futura dicant,
ibidem. i, R
Et quod istis non credendum. ibi. h, i
Diuinatōrum execrabilis idololatria. ibi. k, l
Diuinatores & Mathematici, maxime dicen-
tes vera, cauendi Christianis. to. 3. 174. h, i,
& sequent.
De diuinatione dæmonum. to. 3. 279. a, & seq.
Retractionum. to. 1. 24. e, to. 4. 226. a
Diuinationes dæmonum, vnde sint. to. 3. 229. e
Diuinare quomodo videantur medici, nautæ,
agricolæ. ibi. h, i
Diuinationis vis, an insit animæ. to. 3. 227. e, f
Diuinationes occulto instinctu, & casu factæ.
to. 3. 230. a, b
Diuinationum exempla. to. 3. 228. a, b
R 3 & se-

& seq. & fo. seq. a, b
Diuipatio. to. 5. 41. h
De diuinantium & magorum arte nepharia. to. 5. 84. d, & seq.
Diuinatione fit sine cognitis causis aliquibus inferioribus. to. 5. 92. h
Diuinationes illicitæ sunt. to. 9. 104. c
Qui diuinos, uel fortilegos, aut caragos, & huiusmodi requirit, statim baptismi sacramentum perdit. tomo. 10. 245. g, & sequen.
Vide Mathematicus.
Deuteronomium, secunda lex. to. 3. 242. c, to. 4. 94. c, & 101. h
Deuterofis Iudaica. to. 6. 198. f
Deuterofis lex est Iudæorum, continens præter diuinarum scripturarum canonem milia fabularum. to. 8. 455. g
Per dexteram & sinistram in scripturis, quid. tomo. 3. 32. c, & 48. f, & 24. g, h, tomo. 6. 176. g
Ad dexteram dei sedere filium. tomo. 3. 48. f, & 25. 6, g, to. 6. 214. m
Declinare in dexteram aut sinistram, quid sit. to. 4. 94. l, & seq. to. 7. 230. f, g
Aliud dextra uia & sinistra, aliud declinare ad dexteram uel sinistram. to. 4. 94. m
Dextera dei. to. 4. 348. h, to. 8. 361. c
Dextera to. 4. 402. f
Dextera, intentio implendi præcepta diuina. to. 4. 405. m
Dextera Christi, quæ sit. to. 8. 134. d
A dextris patris, cum sedeat filius, quomodo dominus a dextris eius est. Ibidem. 428. g, h, & 425. k
Dextera dei, dicitur felicitas illa quæ quoniã oculis ostendi non potest, tale nomen accepit. Ibidem. 524. f
Dextera dei, quæ nos amplexatur, quæ sit. Ibidem. 472. c, d, & 551. f
Quomodo in dextera dei longitudo dierum, & anni uitæ esse dicuntur. to. 8. 472. c
Dextera nostra, uita æterna est. Ibidem. 250. m, in fine.
Quomodo dominus protector super manum dexterae nostræ. to. 8. 472. l
Quin dexteram considerat, uidet: qui in sinistram, excœcatur. Ibidem. 542. i
Dextera eorum, dextera iniquitatis: quid sit. Eodem. 471. a, & 551. f
Hoc cuique dextrum dicitur quod præponit, sicut sinistra dexterae præponitur. Ibidem. 416. g, h
Dextera nauigij, bonos: sinistra, malos desig-

gnat. to. 9. 121. h, i
Charitatem fraternam habens, iam in dextera dei est. to. 9. 132. d
Dextera nostra, pura conscientia: sinistra, mundi cupiditas. Ibidem. m, & seq.
Filius dei, est ad dexteram patris: & tamen pater non est ad sinistram filij. tomo. 9. 133. d, & 242. i
Dextera, regnum cælorum significat sinistram, mundi uanitas uel cupiditas. to. 10. 70. f
In dextera manu intelligitur amor dei in sinistra, mundi uanitas uel cupiditas. tomo. 10. 156. e, & l
Dextera, quid. Ibidem.
Dextera dei, dicitur æterna felicitas. tomo. 187. l
Deus habet dextram, & non sinistram.
Diabolus uel dæmon, & eius creatio.
Diaboli uocabulum. to. 3. 221. a, to. 4. 85. d, & 261. f
De diabolo, quæstio ociosa. to. 2. 204. f
De diabolo creato ad malum, opinio. to. 1. 11. f
d, & seq. to. 3. 220. i
Diaboli conditio. to. 3. 221. f
Diabolus cur fecerit deus. to. 3. 220. f
~~De diabolo, quæstio ociosa.~~
Diabolici generis origo, secundum Valentinum nos. to. 6. 68. f, & seq.
Diaboli origo. to. 9. 68. f, & seq.
Diaboli bonitas, superbia, ruina, locus. to. 1. 15. d, & 280. f
Diaboli bonitas. to. 1. 15. d, & 280. f
Diabolus malus non est, quomodo. to. 1. 15. d, & 280. f
h, to. 3. 68. d, e, to. 6. 180. f
Diabolus creaturam fuisse bonam. to. 3. 220. i, & seq. d
Diabolus non semper fuit malus. to. 5. 82. f
Diaboli superbia, & ruina. to. 1. 15. d, & 280. f
Diabolus cuius suggestionem lapsus sit. to. 1. 15. d, & 280. f
Diabolus unde ceciderit. to. 3. 176. a, & 220. f
Diabolus, an sui casus prædictus fuerit. Ibidem. 220. e, f, & h
Diabolus superbia cecidisset. to. 3. 220. a, & d
Diabolus non natura, sed peccando factus est. to. 1. 275. g, to. 6. 180. e, f
Diabolus in ueritate non stetit. to. 3. 220. e, & m
Casus diaboli. to. 5. 110. m, to. 10. 118. m
Diabolus ab initio peccat, quomodo intelligitur. Item illud, Ab initio in paradiso dei fuerit. to. 5. 97. m, & seq.
Diaboli uitium. to. 5. 121. i
Diabolus ibi uersatur, ubi homo quem decipit. to. 10. 4. a
Nidus diaboli. Ibidem.

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Diaboli potestas, malitia, astutia, tentatio. to. 1. 121. h, i
diabolus, quo iure possederit hominem. to. 1. 126. m
de diabolo, quomodo intelligitur: Ille homicida erat. to. 5. 125. d, & seq.
diabolus non potest habere voluntatem bonam. to. 5. 130. l
diaboli tentatio cedit in decorem vniuersi. to. 1. 242. k, l
dæmones exterminatores, & angeli iracundiæ, ultimi serui. Ibidem. m
diabolus suggestionibus operatur. to. 1. 276. a, b, to. 9. 35. d
diaboli astutias, norunt fideles. Ibidem.
diaboli malitia, fidelibus cedit in bonum. to. 1. 277. g, to. 3. 101. b, c, & seq.
diabolus, potestas tenebrarum, princeps potestatis aeris. to. 2. 149. m, & seq.
diabolica infideliæ innumerabiles. Eodem. 138. c, d
diabolus latere cogitationes. to. 3. 69. l
diabolus mediator mortis. Eodem. 101. h
In diaboli potestatem homo quomodo traditur. Eodem. 137. f
Et quod diabolus non est alienus à potestate dei. Ibidem. h
diabolus non potentia, sed iustitia superandus. Ibidem. h, i
diabolus iustitia Christi vincitur. Eodem. 137. h, i, & l
diabolus nihil potest, nisi permittatur. to. 3. 219. l, & sequen. to. 4. 129. k, to. 6. 206. g, to. 8. 43. g, in fi. & 71. k, l, & 373. l
diabolo qui separatim potestatem quandam tribuunt, reprehenduntur. tomo. 3. 219. m
diabolus vincimus, vincendo concupiscen- to. 3. 252. c
diaboli fuga. Eodem. 349. c
diaboli tyrannis victa. Eodem. 351. h
diabolus, quomodo intrat in cor hominis. to. 4. 162. f
diabolus, author mortis. to. 4. 386. i
diabolo renunciandum. Ibidem. R
diabolus, quomodo ante deum steterit, & coram illo locutus sit. to. 4. 408. m, & sequen- tibus.
diabolus sit homo similis, viuendo secundum seipsum. to. 5. 121. h
diabolus commouit hæreticos. to. 5. 184. m, & seq.
diabolus respondit quanto tempore mansura esset Christiana religio. to. 5. 185. g
diabolus plus possidet eos qui odijunt seruien- tes deo. Ibidem.
Quod nihil valet nisi permissus. to. 8. 43. g, & 400. k, l
diabolus nihil tibi facit, nisi de super pmissus. to. 8. 66. f, & 71. i, & 182. m
diabolus olim cogebat, nunc docet Christianos negare Christum. to. 8. 13. c, d
Quod magis metuendus cum fallit, quam cum sequitur. Ibidem.
Quod prius decepti vituperando Christum, modo laudando. to. 8. 120. a
Ideo vera persuadet peccata, & c. Ibidem. 197. b
diaboli potestas, sub potestate est. to. 8. 208. a
diabolus ad mensuram tentat. Ibidem. b
diabolus & angeli eius sic sunt, quomodo milui. to. 8. 212. a
diabolus posse ignem de cælo immittere. to. 8. 286. m
Et quomodo utatur deus bonis & malis angelis. Ibidem. 287. a, b
diaboli infestatione vndique vallamur. to. 7. 319. l
diabolus suffocat Christianos, exemplo Christianorum. to. 8. 348. e
Tantum nocet, quātū permittitur. to. 8. 359. k
Quod non habet potestatem cogendi, sed astutiam suadendi. Eodem. 336. m
diabolus nescit quantā bona de illo fiant, etiam cum sequitur. to. 8. 501. h
diabolus in cor Iudæ non intraret, nisi ille locum daret. Ibidem. 518. c
diabolus, caput malorum. to. 8. 532. d
Sine deo, non vincitur diabolus. to. 9. 130. b
diabolus imitatus, de diabolo est. Ibidem. m
diabolus sine malis nocere non potest. tomo. 9. 144. k
diabolus dicitur rex abyssi. to. 9. 145. a
diabolus nullum audet hominem lædere, nisi deus permiserit. tomo. 9. 145. l, m, tomo. 10. 245. l
Quanto diabolus de sanctis dei cecidit, tanto magis eos persequitur. to. 9. 146. a
diaboli tentatores. to. 9. 167. c
diabolus in quascunque vult formas transformatur. Ibidem. g
diaboli sunt nobis dati ad exercitium. tomo. 9. 169. b, c
Quomodo vincendus sit diabolus. to. 9. 212. f, g
diabolus congregat sine iudicio diuitias suas. to. 9. 232. k
diabolus omnibus dictis Christi aduersarius est. to. 9. 147. e
diabolus, quantum potuit, Christi mortem procurauit. Ibidem. e, f
R 4 Locum

INVITIVND EXIOW

Locum dare diabolo. to. 10. 7. f. g. & 162. u
diabolus non timet, qui deo se committit. to.
10. 25. u
diabolus non cogit aliquem ad peccatum. to.
10. 126. f. g.
diabolus potest ad malum invitare, non trahere. ibidem, f
diabolus calumniator, quid querat contra nos. to. 10. 113. e
diabolus non cognovit Christum esse deum. to. 10. 129. g
In paradiso diabolus cum Adam decertat, in deserto cum Christo dimicat. to. 10. 165. b
diabolus ubique certat, sed ubi mulierem non invenit, victus abscedit. ibidem.
diabolus, appropinquante Paschate, maiore impetu contra fideles se preparat. to. 10. 170. d. e
diabolus non persequitur nisi malos, ibidem. e. f
diabolus malos, quia amicos, non persequitur: persequitur autem alios per eos. to. 10. 170. e. & 174. g. h
diabolus de paradiso expulit, & deus reducit. to. 10. 188. m
Inuestitura in diabolus, humani generis inimicum. to. 10. 190. a. & seq.
diabolus, primum hominem abstulit a paradiso, & Christus latronem consententem eruit ab inferno. ibidem, c
Trophæo & gladio suo diabolus victus est. to. 10. 213. f. g. & 225. l
diabolus nihil sine dei permissione valet. to. 10. 191. g
Qui vult cito inimicum suum diabolus vincere, debet proximum suum sibi reconciliare. to. 10. 213. d
quomodo diabolus de cordibus nostris effugatur. to. 10. 225. m
Nemo diabolo astutior, ad falsa crimina confingenda. to. 10. 242. f
Timendum est cum diabolo habere negocium. ibidem.
Qui nequitias a diabolo sibi immixtas contempserit, deus diabolus ab infestatione illa repellit. to. 10. 245. h
Diaboli alligatio, solutio, poena.
diaboli ultima poena. to. 1. 248. j. u
de diaboli alligatione mille annis, eius solutione, tempore solutionis eius, persecutione, trium annorum: & quare tanto tempore ligatus. to. 5. 200. b. & sequent. & m
diabolus soluetur, ut magis appareat eius maligna potentia, & sanctæ civitatis fidelissima

patientia. to. 5. 201. b
Solutio diaboli, quid. ibidem.
diabolus fortis unicuique fidelium tunc alligatur, quando ab illo tanquam vas eius eripitur. ibidem, d
De damnatione diaboli cum suis, & de resurrectione corporum omnium mortuorum, & de iudicio ultime retributionis. to. 5. 204. m, & sequent.
diaboli supplicium æternum. to. 6. 208. a. & sequentibus.
diabolus quomodo alligaverit Christus. to. 8. 232. l
Iustitiæ vinculis alligatur diabolus. to. 10. 3. j
Diaboli nomina, prædicata, & figurata. to. 5. 167. a
Aduersarius noster. to. 3. 252. a. & to. 4. 244. b
diabolus, Aquilo. to. 2. 181. h. & to. 4. 445. b
diabolus dictus deus. to. 6. 123. e
diabolus, excacator. to. 10. 116. f. Goliath.
to. 6. 115. f
diabolus homo dictus, & homo diabolus. to. 3. 220. a. j
diabolus, homicida. to. 3. 220. d. & to. 7. 303. a. j
to. 6. 88. h
diabolus leoni comparatur. to. 2. 177. e
diabolus bitormis est leo, & draco. to. 3. 137. h. & to. 8. 112. c. & 120. b. j & 245. m, & 339. e
diabolus leo dicitur, & serpens. to. 8. 112. c
diabolus leo dictus est propter apertam suam & draco, propter occultas insidias. to. 8. 112. c
diabolus, per leonem ore fortem, & versum manu potentem, figuratus est. to. 10. 213. d
diabolus, lupus. to. 9. 74. e
diabolus pater impiorum, imitatione. to. 2. 128. j
Pater mendacij. to. 9. 68. j
diabolus, quare dicatur pater impiorum. to. 10. 105. a
diabolus, quomodo pater. to. 10. 270. f. j
diabolus mundanorum, pater nominatim, sed imitatione. to. 10. 151. m, & seq.
diaboli filij, qui. to. 10. 151. m
diaboli filij, quomodo Iudæi. to. 9. 68. j
diabolus significatur per principem Tyri. to. 3. 221. b. c
diabolus, quomodo princeps huius mundi. to. 3. 252. b
Diabolus, quomodo dicatur princeps mundi & quomodo eiectus de cordibus credentium. to. 9. 82. e. f. & sequent. & 95. j. & 203. e. f
diabolus est princeps exercitus peccatorum. to. 9. 213. f
diabolus

IN DIVVM AVGVSTINVM.

diabolus, iniquorum princeps. to. 10. 51. d
diabolus, quare rectores mundi appellantur. to. 10. 7. g
diaboli vasa mali homines, & tanquam capitis corpus. to. 3. 221. b
Spiritus Iunonis, & spiritus Herculis, diuisi sunt aduersum se, & ambo pertinent ad regnum diaboli. to. 10. 9. c
diabolus serpens. to. 1. 276. a. j, & to. 3. 218. b. to. 8. 112. b. c
Tentator. to. 3. 218. b. c
diabolus, qui vir. to. 6. 17. f
diaboli de possessionibus diaconorum in claustris. to. 10. 315. d. e
diaboli a theus, deum esse negavit. to. 7. 57. l
in fine. to. 1. 93. f. & seq. Retract.
diaboli quid. to. 1. 93. f. & to. 7. 68. a. b, scientia veritatis. to. 1. 152. h. & seq. & i
diaboli inuentio. Eodem. 165. f
diaboli principia. to. 1. 93. f. & seq. Retract.
to. 1. 10. f
Multum percipi docet dialectica. to. 1. 152. h. j
dialectica utilitas in scripturis. to. 3. 13. i. k
dialectica, ad iudicandum utilis est. to. 3. 14. d. e
dialecticus Augustinus. to. 7. 68. a. b
dialecticus Paulus. Eodem. 68. c
dialectica & eloquentia. ibidem. a
dialecticus & Rethor, quid differant. ibidem. g
dialecticus Christus. to. 7. 69. h
dialectica dolosa. ibidem. i
dialecticus, quis. ibidem. k
dialectici insignes, fuerunt Stoici. to. 7. 68. c. & seq.
dialectica vlus. ibidem. m, & sequenti.
dialectica proprietates, in cogitando deo. to. 9. 183. e
Diana, dea. to. 5. 40. l
Diana vrhana. ibidem
Diana, luna. to. 5. 48. l. m, & seq.
diapalma, quid sit. to. 8. 7. l
dicibile & dictio, differunt. to. 1. 93. i
dictionem plus ornatur pudor, quam eloquentia. to. 2. 191. m
Sermo in longum protractus, caret intelligentia. ibidem. 16. c
Ab Ethnicis si quid bene dictum in nostrum est conuertendum. to. 3. 14. i
Ordo narrationis inuersus, qua ratione explicandi varia genera. to. 3. 21. d
dicere sapienter & eloquenter. ibidem, & to. 3. 22. d
quoniam. h. & 30. h
Et peripicue. Eodem. 24. k. & seq.

dicendo flectendi animi. to. 3. 25. d
Alias, alio vtendum dicendi genere. to. 3. 27. e
dicendi genus, triplex, submissum, temperatum, & grande. ibidem. c. & seq.
dictio varianda est. Eodem. 29. a
dictionis granditas, quid efficiat. ibidem. m, & sequenti.
Et alia de ratione dicendi. Eod. 29. b. & seq.
Vt cum audientium voluptate dicamus. ibidem. d
Orandus deus, ut adsit nobis dicentibus. to. 3. 30. l. m
Si terrena dixi vobis, & non creditis, &c. ex ponitur. to. 4. 307. a. b
debet sibi non omnino displicere, qui dicit. to. 4. 323. b
dicere, proprie quid. to. 4. 416. m, & seq.
dicere dei generationem filij significat, sine initio & sine fine. to. 8. 132. c
dicendi modus, cur subinde varietur. to. 8. 140. h. j
dicere patris, est filius. to. 9. 45. a
Mos loquendi scripturæ sanctæ & Ecclesiasticæ consuetudinis, pro totius vitæ actibus verbum dicere. to. 10. 11. c
dici nihil potest, quod sentiri non possit: sentiri autem multa, quæ dici non possunt. to. 10. 32. g
Quæ dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quæ in aure auditis, prædicate super tecta: verba Euangelij expolita. to. 10. 76. g. h
Vide Orator.
didonis mortem fleuit Augustinus. to. 1. 30. b
dido fratrem fugiens, delapsa ad terras Aphricæ, Carthaginem condidit. to. 8. 144. b
didrachma, quid. to. 10. 61. g
didrachma, cur Christus pro se tantum ac Petro soluit. to. 4. 258. d
didymus videns, scripsit in epistolam Pauli ad Galatas. to. 2. 14. i
Item de spiritu sancto. to. 4. 45. m
didymus. to. 3. 294. g
dies, quomodo accipitur. to. 1. 71. c. to. 3. 161. a
dies explicatur, in quantum vocabulum. to. 3. 161. a
dies exponitur. to. 5. 95. R
dies ponitur in scriptura pro tempore indeterminate. to. 1. 272. e. to. 2. 103. k. & 107. a
to. 8. 25. k. l
dies diuersis modis accipitur in scripturis. to. 8. 319. f. g
dies, in Græco, semper terminini generis est, & tempus significat. ibidem
Per diem unum, annos mille accipi. to. 2. 107. a. b
Dies pro malis iuxta illud Matthæi, Propter electos breuiabuntur dies. Eodem. 108. e. d
dies

IN DIVVM AVGVSTINVM

Dies quomodo abreviabantur, aliter. ibid.
Testimonia quibus pbatur nomine diei, uni-
uerfum tēpus figurari. to. 8. 165. k, & 179.
a, b, & 311. c, & 456. c
dies, tota, nocte includit. to. 8. 251. i
dies tota, vita tota est. to. 8. 104. e
dies & nox prosperitatem & aduersitatem hu-
ius seculi significant. tomo. 8. 123. c, &
125. x
dici nomine, lætitia significatur, tom. 8. 4. f, &
33. l
dies lætus dicitur, quia lætos facit. to. 8. 130. l,
& 512. c
dies, nox, lux, tenebræ. to. 3. 167. m
de qualitate primorum dierum, quia antequā
sol fieret vespere & mane traduntur ha-
buisse. to. 5. 95. h
Factum est mane, & vespere dies vnus, & c. ex-
ponitur. ibidem. i
dies & nox spiritaliter. to. 3. 184. d, & to. 8. 268. g
dies sex, quomodo accipiendi. to. 3. 179. b, &
185. g
Numerus dierum, quomodo accipiendus. to.
3. 185. g, & sequenti.
Inter primos dies, uocabulum noctis non in-
terpretatur: pro quo multiplex angelica co-
gnitio demonstratur. to. 5. 95. h, i
dies primus. to. 10. 150. c
Cur sex diebus non addatur nox. to. 3. 185. f, g
Septem dies, & septem ætates mundi. to. 1. 270.
k, & deinceps.
Septem dierum allegoria. to. 1. 272. g
dies vnus, septies repetitus. to. 3. 185. i, & fo.
sequenti. l, m
diem eandem dicit septies repetitam in mun-
di productione, propter senarij perfectio-
nem. to. 5. 101. l, & seq.
dies primi, non sine causa sic ordinati sunt. to.
8. 324. i
Quod comparantur ad ætates mundi. ibi-
dem. l
Quid significet, quod die quarto cœli lumina
ria facta leguntur. to. 8. 342. m
dies dominici festiuitas. to. 2. 171. b, & to. 6. 63. f
dies quietis, sanctificatus. to. 3. 182. a
dies septimæ requies, significat requiem eorū
qui in deo requiescunt: non autem requiē
dei cum iam laboret. tomo. 5. 95. m
Vide, Sabbatum.
die sabbati, agebatur in Ecclesia cum Catechu-
menis. to. 10. 115. c, d, & 116. d
dies isti sunt ordinati. to. 10. 83. c
dies dominicus, post septimum est octauus: &
ipse primus habendus est, qui significat re-

surrectionem dominicam. tomo. 8.
580. m
Vide infra, Dominica dies.
Dies solaris. to. 1. 269. m
dies quando incipiat. Eodem. 269. a
dierum ac noctium distinctio. to. 3. 167. m, & fo. seq. a
Successio diei & noctis. to. 3. 168. d
dies brumalis, totidem habet horas quot æ-
uus: licet breuiores. to. 1. 243. g
dies a quo deinceps incrementum lucis ac-
pit dies quid significet. to. 10. 131. i, k
dies seculi, tres sunt. to. 8. 51. e
dies veteres ex Adam, noui ex Christo. to. 8.
109. m
Homo non accepisset dies declinātes sicut ve-
bra, si a die vero non declinasset. ibid. 376. d
dies pleni, qui sunt. to. 8. 262. m, & seq.
Altitudo diei, quæ sit. to. 8. 179. d
dierum longitudo, quæ sit. Eodem. 335. e
dies isti exiui sunt, & quasi vna gutta ad com-
parationem æternitatis. to. 8. 378. g
dies isti non sunt, quia ante, abeunt q̄ veni-
& cum venerint stare non possunt. ibidem
dies nostri, in quibus dissent à diebus domini.
Eodem. 432. m
dies vrbæ, qui sunt. ibidem. 549. h
dies sicut fumum deficere, quid sit. to. 8. 374. l
diem hominis concupiscere, quid sit. to. 8. 100. d
Pueris decedunt dies, nō accedunt. to. 10. 171.
l
Craftinus dies. to. 4. 412. d
dies intercalares. to. 5. 134. m
dies ægyptiaci & Genethliaci.
Dies obseruare, & menses: & c. superflitio. to.
4. 435. d, & seq.
Signa dierum & temporum. to. 3. 185. i, & in fine
dies ægyptiaci. to. 4. 435. f, in fine
de electione diei, quo vxor ducitur, quomodo
agro aliquid plantatur, aut seritur. tomo. 5.
41. m
de ore Christiano ritus Ecclesiasticus non
Paganicus procedat ne dies à syderibus ap-
pellentur. to. 8. 342. m
Vnde factum est, vt dies nominibus syderum
appellarentur. ibidem. & seq.
Dies boni, & mali. tomo. 8.
79. m
dies boni, non sunt hic querendi. to. 10. 161. h
dies mali semper in seculo, dies boni semper
in deo. ibidem. 79. m
dies boni. to. 10. 90. h, i, & seq. & 85. g
dies, vnde bonus. to. 10. 99. m
dies videre bonos. to. 10. 34. a, b, & seq.
Quod

IN DIVVM AVGVSTINVM

Quod aliter habent impij dies malorum, ali-
ter fideles. to. 8. 44. d
Quomodo dies iniquorum, prospicit deus. to.
8. 93. b
dies dimidiare, quid sit. to. 8. 178. c, d
dies mali, qui sunt. to. 8. 346. e, to. 10. 185. g, h
dies malos quid faciat. to. 10. 83. d, & 95. a
Ab Adam vsq. nunc semper fuerunt dies mali.
Ibidem per totum.
dies per se non sunt mali. to. 10. 95. a, b
dies nostri, mali. to. 10. 17. c, f
diebus malis, dies malos addere. to. 10. 95. m
In diebus malis, mors potius optatur quā vi-
ta. to. 10. 185. g
Mali sunt dies, & eo peiores quia diliguntur.
ibidem. h
Dies natalitius.
Dies natalitius hominis morituri, cum gaudio
celebrari debet. to. 10. 123. e
Christus, sine matre de patre natus, creauit om-
nem diem, idem q̄ de matre sine patre na-
tus, diem natalis sui consecrauit. tomo. 10.
128. e
die æterno nascente, augmentum debuit dies
temporalis accipere. to. 10. 133. c
Ioannes Baptista, præcursor Christi, natus est
cum dies inciperet minui: Christus autem,
cum dies inciperet crescere. ibidem. h
Dies æternus, Dies domini.
dies præsentia luminis diuini. to. 1. 243. c
dies, lætitia. to. 8. 4. e
Alij sunt dies cœli, alij sunt dies terræ. to. 8.
323. g
dies vitæ æternæ, vnus est. to. 8. 44. i, k
dies super dies, qui sunt. to. 8. 203. l
dies domini, eius anni dicantur. ibidem.
dies quomodo diei eructat verbum. to. 8. 29. f,
& 268. i, & 472. l
Cur vna dies domini, melior super milia. to. 8.
305. m
Est dies qui est, & sunt dies qui non sunt. to.
8. 109. i, k
dies beatorum simul sunt omnes, ideo sariant:
quia vnus est qui stat, & non transit, ipsa est
æternitas. to. 8. 329. m
dies æternus, vita beata. to. 10. 53. k
dies noster, Christus. to. 10. 150. c, d
dies tres. to. 10. 173. a
dies in qua oportet nos operari, Christus est.
to. 9. 70. m
dies domini, quid est. to. 9. 147. f
Abraham exultauit vt videret diem meum,
& c. exponitur. to. 10. 161. h
dies domini quem vidit Abraham: vide

Abraham. dies mortis.
Quare deus celet nos vltimum nostrum diē.
to. 10. 40. c, & 96. m, & 106. b
Incessanter diem extremum cogitare habe-
mus. to. 10. 189. e
Dies nouissimus.
de supremo mundi die. to. 2. epist. 80
dies nouissimi, dicti etiam dies Apostolorum.
to. 2. 108. i
dies huius vitæ vltimus, semper incertus. to. 2.
155. l
Diem nouissimū nescire filiū, quo genere lo-
cutionis dicat. to. 3. 83. l, m, & 8. 10. k, l, & 90. c
de die autem illo & hora nemo scit, neque an-
geli cœlorum, neque filius hominis, nisi pa-
ter solus: exponitur. to. 4. 195. i
de eodem, sermo. to. 10. 21. e, & seq.
diem nouissimum vt iliter deus latere voluit.
to. 8. 90. c, & 55. d
dies mala, est dies iudicii. to. 8. 119. i
dies iudicii, quos comprehendet vt fur. to. 8.
470. a
dies iudicii, scientiam nemo sibi arrogare de-
bet, aliqua computatione annorū. to. 10. k, l
Quomodo diem iudicii, filius nescire legitur.
ibidem.
Quod nulla annorum temeraria supputatio-
ne, octauus intelligi potest. ibid.
dies vltimus sicut infidelibus auget laborem,
sic fidelibus finit. to. 8. 90. f
et si dies iudicii longè est, tuus dies vltimus
longè abesse non potest. Eodem. 92. g
Quibusdam malus erit, & quibusdam bonus.
ibidem. 148. e
dies domini, quando veniet. to. 10. 23. a
dies nouissimus. to. 10. 150. e
Solus dies iudicii expectat vterus. to. 10. 183. c
differentia, quid sit. to. 1. 98. e
differentia rerum, sit tribus modis. to. 1. 104. f
diffidentia sui. to. 3. 349. g
diffidentia filij, qui. to. 7. 291. d, e
Licet Christus puerili egestate fuerit contem-
ptus, non tamen deus est diffidendus. to. 10.
128. c, d
Nemo de indulgentia diffidat diuina. to. 10.
154. l
digitus dei, dicitur spiritus sanctus. to. 2. 172. a,
to. 3. 90. l, m, & 271. m, to. 4. 44. l, & 115. g, &
149. l, & 331. k, & 348. i, tomo. 8. 17. c, tomo.
10. 61. b
digiti pluraliter. to. 4. 348. i
In digitis, agnoscimus diuisionem operationis:
& radicem vnitatis. to. 8. 548. e, f
Tutior

IN DIVVM AVGVSTINVM

Tutior est in corpore digitus sanus, quam oculi lippens. Ibidem. 502. k
Quid significaverit dominus, digito scribens in terram. to. 10. 39. m, & seq.
Dignitas, quid Ciceroni. to. 4. 187. k
Ex tribus dignitatibus animæ, tenemur deum diligere. to. 9. 157. f
Quanto maior est dignitas in honore, tanto grauior est in reddenda ratione difficultas. to. 10. 298. f
Dilatatio, pro exultatione. to. 3. 42. k, & fo. sequen. a
Dilatatio cordis, iustitiæ est delectatio. to. 8. 445. b
Quod significat charitatem. Eodem. 445. e, & 455. i
Dilectio, & quid sit. to. 1. 19. c
Dilectio, proprie quid. to. 1. 19. c
Dilectio, in bonam & malâ partem accipitur. to. 5. 100. i, k, & seq.
Dilectio & amor, idem sonant. to. 9. 122. d
Dilectio, dulce uerbum est, sed dulcius factum. to. 9. 135. m
Deus, dilectio est. Ibidem. b
Vide, Charitas. to. 9. 135. m
Quid diligendum, & ordo dilectionis. to. 1. 173. c, to. 3. 5. a, & 351. k, to. 4. 188. a
Diligendum quid sit. to. 1. 173. c, to. 3. 5. a, & 351. k, to. 4. 188. a
Diligi an possit, quod nescitur. to. 3. 115. k, & 122. m, & seq.
Quomodo diligatur trinitas incognita. Fodé. 116. m, & seq.
Quid rectè diligatur. to. 3. 351. k, & fo. se. a
Dilectionis regula. to. 1. 244. m, to. 3. 4. m
Dilectionis ordo, & quibus sit succurrendum. to. 3. 5. f, g, to. 9. 160. e, f
Regulam diligendi proximum, à semetipso dilector accepit. to. 5. 8. c
Hinc apparet te diligere quod bonum est, si inuentus fueris odisse quod malum est. to. 8. 360. d, in fine.
Quæ licita charitate humana, sint diligenda. to. 10. 152. c, & seq.
Diligimus & odimus, quos nō cognoscimus. to. 9. 100. b, c
Non diligitur, quod penitus ignoratur. to. 9. 103. h
Dilectionis, necessitas, & effectus.
Omnibus debemus dilectionem, quæ tanto amplius debetur, quanto plus redditur. to. 2. 94. b, c, & 196. b
In dilectione habenda, nullus potest se excusare. to. 10. 155. g, & seq. & 157. b, & 277. g
Trinitatis summo bono, dilectione habemus.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

ut cum filio suo filii sui essemus. ibidem. d
dilectio, qua pater diligit filium, in nobis est. to. 9. 114. f
Quis melior, quem plus, an quem minus diligit Christus. to. 9. 123. b
dilectio patris probatur in nobis: quia filium suum misit mori pro nobis. to. 9. 123. e
Mors Christi, super omnia mouere nos debet ad diligendum deum. to. 9. 103. b, c
Qui diligantur à deo. to. 9. 194. f, & seq.
dilexit nos Christus. to. 10. 134. b
dilexit deus hominem ante ruinam. to. 10. 185. k
dilectio Christi, erga nos. to. 10. 189. l
quam incomparabili Christus nos dilexerit charitate. to. 10. 264. b
dilectio dei & sui, sui & proximi, dei & proximi, amici & inimici. to. 5. 156. a
diligere deum, est diligere seipsum. to. 5. 82. c, d
dilectio sui, includitur in mandato de dilectione dei: & quod diligere proximum sicut seipsum, non est aliud quod ei quantum potest commendare deum diligendum. ibidem
dilectio sui & proximi. to. 1. 253. d, & seq. to. 5. 156. a
dilige deum primo, secundo teipsum, & tertio proximum. to. 10. 112. l, & seq.
dilectos à nobis debemus ad summum bonum ducere, & ad ipsum duci à quibus diligimur. to. 5. 82. a
Vt homo se diligere nosset, constitutus est ei si nis ad quem referret omnia quæ ageret ut beatus. ibidem. l
Non diligit proximum, tanquam seipsum, qui nescit seipsum. to. 8. 443. g
Qui vult sicut seipsum diligere proximum, cum illo pecuniam suam diuidat oportet. to. 9. 299. b
Modus diligendi deum & proximum. to. 3. 4. m, & seq. & 350. l
dilectio dei & proximi. to. 3. 348. l, & 346. g
de diligendo deo, proximo, & seipso. to. 3. 5. e, & 350. i
In diligendo deo & proximo, uoluntas dei breuiter insinuat. to. 4. 420. a
dilectionis dei & proximi, quanta uicinitas. to. 4. 21. d, & seq. & fo. 23. b
dilectio dei & proximi, perpetuè manet. to. 1. 16. b, to. 3. 7. f, & seq.
Ad dilectionem dei & proximi seruandam, reseruntur quæcunq. antiquitus de sacrificiis diligere debet quis deum, proximum, & seipsum. to. 5. 142. f
sum. to. 5. 308. e, f
In deo proximus diligitur, deus autem propter se. to. 8. 472. i
Plus diligendus est deus, quam quicunq. proximus. to. 9. 215. g
dilectio dei prior est ordine præcipiendi: proximi autem, prior ordine faciendi. to. 9. 33. g
Nemo potest diligere fratrem, & non diligere dilectionem. to. 9. 139. e, f
de eo quod dominus dicit in Euangelio, Diliges proximum tuum sicut teipsum. to. 10. 112. m, & seq.
Nullus potest diligere deum, & fratrem odio habere. to. 10. 123. h
dilectionis plenitudo, est ponere animam suâ pro amicis suis. to. 9. 97. g, h
Plus diligendi sunt inimici, quam amici. to. 10. 156. a
Primum medicamentum ægrotanti, est perfecta dilectio, qua amicum & inimicum amet. to. 10. 210. g
Qui amicum & inimicum diligit, omnes para dist portas inueniet apertas. to. 10. 211. a
dilectio, qua diligentem se quis diligit, non sufficit deo. ibidem. i
dilectio amici & inimici, in præcepto est. to. 9. 225. b, c
Dilectio dei.
deus vnice diligendus. to. 1. 250. l, to. 3. 201. l
Optandum ut oēs diligant deum. to. 3. 5. g, h
Ad diligendum deum, exhortatio. to. 3. 253. a
to. 9. 253. k
dilectio erga deum. to. 3. 336. f
dilectionis diuinæ succensam animam dicit esse sacrificium deo. to. 5. 83. f, g
Quanta dilectione debeant induci ciues super nâ patriæ, ad amorem eius. to. 5. 45. l, m
diliges dominum deum tuum, &c. exponitur. to. 5. 82. a, l, to. 8. 442. f, to. 10. 153. c
Qui diligunt deum, odisse debent quod ipse odit. to. 8. 360. d
Vt sciamus diligere deum, sciendus est deus: & ut sciat homo diligere proximum tanquam seipsum, debet diligendo deum, diligere seipsum. to. 8. 443. g
deum sic diligamus, ut ipsam non præter aliud nec aliud præter ipsum diligamus. to. 8. 182. i
Gratis enim dilige, quia melius ab eo non inuenies quod det, quam seipsum. Eodem. 172. c
Quantum dilecti sumus prius quam diligereamus

INDEX

geremus deum, ostendit. to. 8.211.c
Non in superficie, sed in medullis cordis diligendus est deus. to. 8.225.d
Quod plus diligendus est omnibus rebus, quia maior & melior inuenitur. to. 8.285.l
An potius ideo diligimus quia exaudiuit dominus, aut ideo diligimus ut exaudiat. ibidem. 43.2.l
In aeternum diligens, in aeternum meretur habere quod diligit. to. 8.458.g
diligendo deum, qui prior nos dilexit, diligit quisque seipsum: ut possit salubriter diligere proximum sicut seipsum. to. 8.462.b
Si recte diliguntur iustificationes dei, recte diligitur dilectio iustificationum. to. 8.427.f.g
dilectio noua est, & aeterna. to. 8.576.i
dilectio dei per quid ostenditur. to. 9.94.c.d
dilectio dei, & uulgaris, in quo differunt. to. 9.97.f.g
dilectio dei complectitur omne aliud preceptum. ibidem
diligere deum, donum dei est. to. 9.108.b
Melior est qui plus diligit Christum, felicius est quem plus diligit Christus. to. 9.123.c
Quis melior qui plus an qui minus diligit Christum. ibidem. b.c
Quanto magis Christum in hac vita diligimus, tanto facilius liberamur a malo. to. 9.123.i
diligentes deum, quantumcumque distent, in idem tendunt. to. 9.133.m, & seq.
Qui diligit patrem, diligit filium. to. 9.139.m
Non diligit quis imperatorem, & odit legem eius. ibidem. g
dilectio dei via est, qua ad coelestia bona peruenitur. to. 9.160.e.f
quomodo diligendus sit deus. ibid. g, & 197.i
Quantum homo teneatur diligere deum. to. 9.163.d
Quid sit diligere deum. to. 9.194.a
Conuincitur deum non diligere, qui mandata eius non uult custodire. to. 9.204.i
Tota dilectio dei, in mandatorum eius obseruatione consistit. to. 9.207.i, k, t. 10.153.c, d
Dilectio sui.
Dilectio sui, ubi laudanda. to. 3.5.d
Magis mihi me debeo, quam hominibus ceteris, quamuis deo magis quam mihi. tomo. 1.11.a
diligere se, quid sit. to. 9.99.b
Quomodo sese quisque diligere debeat. to. 9.197.k
dilige teipsum: hoc est, animam, non carnem. to. 10.36.e
dilectio unicuique a se incipit. tomo. 10.

112.i
Dilectio proximi.
Proximi dilectio. to. 1.14.b, c, to. 3.12.8, 10.4.438.k, t. 9.194.d, t. 10.36.d, e, & 153.4
diligendus omnis homo ut proximus. tomo. 3.5.i
dilectio Angelorum. ibidem
Qui diligit fratrem, deum diligit. to. 3.117.b, to. 4.438.k, l, m
In sanctis quid diligamus. to. 3.116.d, & seq.
diligens proximum tuum: exponitur. to. 5.82.k, l
Si proximum diligis ad iniquitatem, dilectio tua laqueus erit dilecti. to. 8.555.e
disce non diligere, ut discas diligere. to. 8.604
dilectio proximi, includit in se dei dilectionem. to. 9.89.k, l
dilectio proximi, necessario est cum dilectione dei. to. 9.97.g, & 98.l
Quicquid sit de dilectione fratris, in bono opere sit. to. 9.133.l
diligens membra filij dei, sit & ipse membrum filij dei. to. 9.139.m
dilectio fraterna est erga Christianos. tomo. 9.140.k
Proximus quomodo diligendus est. to. 6.197.i
dilectio proximi ad malum, non est dilectio. ibidem. l, m
dilectio parentum, praecipua est inter dilectiones proximi. to. 9.200.e, d
Modus diligendi filios. to. 9.215.g, h
Non potest diligere proximum, qui seipsum non diligit. Et ibidem, quis seipsum diligit. to. 10.36.d, e
de modo quo nos inuicem diligere debemus. Homilia. to. 10.98.b, & seq.
Proximum peruersum diligere. to. 10.112.m
Quomodo intelligatur, Diliges proximum tuum, & odio habebis inimicum. to. 10.310.k, l
Qui diligit decorem domus dei, diligit proximum tanquam seipsum. to. 10.253.a
Dilectio inimici.
Inimici quomodo diligendi. to. 1.175.d
diligendi inimici. to. 3.58.m, & seq. to. 4.420.k, & seq. copiose. to. 10.103.i
diligendi homines, non errores. to. 3.346.f, & seq. e, f
Haec tibi regula dilectionis praefigitur, ut imitans patrem coelestem, diligas inimicum. to. 8.173.c
Homo hominem vincit humana felicitate, diabolum vincit inimici dilectione. ibidem. g
Sic inimicus diligatur, ut non displiceat domini iustitia qua punitur, &c. to. 8.291.e
Non est perfecta dilectio Christiani, nisi cum implet quod Christus praecipit: Diligite inimicos, &c.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

cos, &c. to. 8.349.f
Quales inimicos diligere debemus. tomo. 8.530.c
Non diligas propter uitia homines. Ibidem
Diligere inimici vitium prohibemur, sed diligere naturam iubemur. to. 9.149.b
Dilectio qua mundus mundum diligit, falsa est. to. 9.149.b
Dilectio mundi, non compatitur dilectionem dei. to. 9.128.b
Si terram diligimus, terra erimus: si deum, dii. Ibidem
Diligens mundum, & negligens charitatem, negat Christum in carne uenisse. tomo. 9.135.a
Communis hominis dilectio, potius dicenda est inuidia. to. 9.198.b, c
Nolite diligere mundum, neque ea quae in mundo sunt: exponitur. to. 10.29.2, b
Non usque adeo sunt diligenda terrena, quia & amplius sit diligendus deus. tomo. 10.152.k
Qui plus deo diligit creaturam, offendit creatorem. to. 10.241.g
Diligentia. In unoquoque opere bono, mater est diligentia. to. 10.285.k
Diluuij accessus & recessus. to. 3.236.c, d
Aquarum eruptio. to. 3.235.f
Diluuij sacramentum. to. 4.330.f
Diluuium praesentis uitae, qua in nauiculae possumus. Eodem. 354.h
Diluuium signat baptismum. to. 6.84.e
Diluuij quadraginta dies, quid significant. to. 6.84.i
Diluuium spiritale. to. 6.196.m
Diluuij sacramentum expositum. Ibi. 196.b, c
De diluuiio & eius conditionibus. to. 5.141.b, & seq.
Post diluuium Mathusalem uixisse quatuordecim annos quidam dixerunt. to. 5.134.g
Vide, Mathusalem.
Diluuium tria fuerunt. to. 5.170.a, b
Diluuium Deucalionis quando fuit. tomo. 5.171.m
In diluuiio omnis generatio Cain consumpta est, & quod ante nullus legitur castitatem tenuisse, quia uacatur ab opere generandi. to. 5.138.l, & seq.
A diluuiio, usque ad Abraham, per spacium scilicet amplius quam mille annorum, non legitur aperte aliquis coluisse deum, credit tamen eos etiam tunc non defuisse. to. 5.142.h, & seq.
In diluuiio omnium animantium interitum scriptura denunciat, ut innuat magnitudinem futurae cladis. to. 5.141.d
In diluuiio ostendit aquam excreuisse etiam super montem Olympum. Ibidem. k
Diluuium generale, tempore Noe factum, nec Graeca nec Latina nouit historia. to. 5.70.b
De

to. 9.137.c
Quare nos monuit Christus inimicos diligere. Ibidem e
Perfecta dilectio, est in dilectione inimici. to. 9.137.e
Deus nos inuitat ad inimicorum nostrorum dilectionem, exemplo sui. to. 9.138.e
Deus diligit inimicos suos, qui solem facit ori ri super bonos & malos. Ibidem
Deus nos inimicos dilexit, ut eius amici efficeremur. to. 9.139.a
Nullum medicamentum utilius est ad sananda peccata, quam inimicorum dilectio. to. 9.251.e
Inimicorum dilectione filij dei efficiuntur. to. 9.249.h, & 251.e
De eo quod dicit dominus in Euangelio, Diligite inimicos uestros, Benefacite his qui oderunt uos: Homilia. to. 10.92. f, & sequen.
Ad diligendum inimicos, quid nos mouere debeat. Ibidem. h, i
Nihil tam benignum, quam inimicos diligere. to. 10.141.e
Inimicorum dilectio, est de precepto diuino. to. 10.156.a, & 157.g, & 256.c, d, & 277.h
Inimicus, in quantum homo, non in quantum inimicus est diligendus. to. 10.155.f
Si inimicos non diligimus, filij dei esse non possumus. to. 10.157.g
De dilectione inimicorum. to. 10.210.g, & 211.i
Iacob diligendo fratrem suum Esau, exemplum praebuit dilectionis inimicorum. to. 10.210.h
Inimicum diligere debemus, in hoc quod deus fecit, non in hoc quod diabolus intromisit. Ibidem. l
Vt diligatur inimicus, uel pro eo oretur, cum interiori infirmitate litigandum est. to. 10.253.l
Diligendo inimicum, facis amicum. to. 10.256.g
Vide, Inimicus.
Dilectio mundi.
Mali quando uidentur diligere, conscientiam sibi debent, non amicitiam. tomo. 8.93.2

INDEX

De diluuiō magno, facto tempore Ogygij.
ibidem
de diluuiō Deucalionis facto regnante Cecro-
pe, Atheniensium rege, cuius temporibus
Moyſes eduxit populum de Aegypto. to. 5.
171. m
diluuiū. to. 5. 133. g
de longa uita hominum, quæ fuit ante dilu-
uiū, & de ampliore humanorum corpo-
rum forma. Ibidem m, & ſeq.
Vide, annus, Corpus, & Homo.
Aqua diluuij facta eſt ſuper terram ſexcente-
ſimo anno uitæ Noe, &c. to. 5. 135. R
Quod in diluuiō nullus bonus mortuus ſit,
ſed iam omnes mortui erant, non fruſtra
creditur. to. 5. 141. b, & ſeq.
An poſt diluuiū à Noe uſque ad Abraham
aliquæ familiæ ſecundum deum uiuentium
reperiuntur. to. 5. 142. g, h
diluuiū aquarum. to. 5. 147. m
diluuiū aquarum multarum, quid ſit. to. 8.
65. g
diluuiō periſſe cælos. to. 8. 382. b
diluuiū perſecutionum. to. 8. 240. d
diluuiū per quadraginta dies fuit. tomo 10.
161. a
diluuiū hominem deleuit, crimen delere nō
potuit. to. 10. 132. c
diluuiū ſimilitudo fuit noſtri baptiſmatis.
to. 10. 161. a
dimidium cuiuslibet corpori. to. 1. 243. f, g
dimitti quicumque dimiſerit omnia ſua pro-
pter me, accipiet in hoc ſeculo centuplum,
& in futuro uitam æternam poſſidebit: ex-
ponitur. to. 2. 111. i
Contra non dimittentes peccata. to. 3. 59. a, b
Qui dat ueniam peccanti eleemoſynam dat.
to. 3. 58. m
Vide. Ignoscere.
Orandum omnibus pro dimittendis peccatis.
to. 3. 66. e
dimittendum quomodo debitum pecuniariū.
to. 4. 408. h, i
dimittentibus ſolis cōdonantur peccata. to. 4.
410. R, to. 6. 179. R
dimitte nobis debita noſtra. to. 6. 197. R, l
deus ſemper dimittit noſtra delicta ſi nobis di-
ſpiceamus. to. 9. 125. c
dimittendæ ſunt alijs offenſæ in nos commiſ-
ſæ. to. 9. 251. d
Quantumuis bonus bonam habeat conſcien-
tiam, habet tamen neceſſe dicere, Dimitte
nobis debita noſtra, &c. to. 10. 23. e
dimittantur peccata illi, qui dimittit. to. 10. 25. R

Etiam ſanctiſſimis quotidie dicendum, Dimitte
nobis debita noſtra. to. 10. 87. e, & 100. f
Sicut & nos dimittimus debitoribus noſtris:
exponitur. to. 10. 87. R
dimittendum omnibus, & orandum pro om-
nibus. to. 10. 93. f
dimittendum, ut dimittatur nobis. tomo 10.
103. i, R
dimittere ex corde debitoribus. to. 10. 109. d
& ſeq.
Remittite, & remittetur: exponitur. tomo 10.
107. a
Vbi dimittenda peccata. to. 10. 115. f
Peccata dimittenda ſunt inimicis noſtris. to.
10. 157. i, R
Dimitte, ut tibi dimittatur. to. 10. 159. i
Quomodo ſecurè oramus, Et dimittite nobis
debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debi-
toribus noſtris. to. 10. 211. m
dimitte ueniam à te petenti, ne tibi claudere
tris indulgentiam. to. 10. 219. d
Qui dimittit terrena, accipit cœleſtia. tomo
241. f
Qui non dimittit aduerſario, ipſe prius ſibi
erit aduerſarius. to. 10. 241. d, h
Exhortatio ad dimittendum inimicis. to. 10.
244. l, m
Dinomachi opinio. to. 7. 366. h
Diogenes. to. 5. 65. g
Diogenes concubuit cum uxore publice, di-
cens non eſſe uerecundandum de talibus.
to. 5. 127. R
Diomedes.
Diomedes poſt Troiæ excidium in deos re-
tus. to. 5. 172. d
In Diomedis templo aqua aſpergunt aliter no-
ſtris, Græcis applaudentibus. Ibidem 6, &
173. c
Diomedis ſocios conuerſos dicūt in uolucres
Ibidem
Volucres Diomedæ.
Dionyſij tyranni factum, in liberis procrean-
dis. to. 7. 314. d
diptychium lapideum, quid ſignificet. to. 8. 413. f
m, & ſeq.
diplois quid ſit. to. 8. 413. f
diſpater.
diſceſſus à deo. to. 3. 204. m, & 348. g, & 354. g
Temeritas eſt inquirere, quæ Apoſtoli Chri-
ſto diſcedente portare non poterant. to. 8.
103. e, f
diſcendi acumen, intelligendi; celeritas de-
num dei. to. 13. 9. e, in fine
diſcentium duplex gratia dei.

IN DIVVM AVGVSTINVM

diſcere remiſci. to. 1. 10. m, & 183. R, & 200. R
diſcendum hominibus, per homines etiam. to.
3. 2. d, e
diſcentium ſtatus melior, quàm docētium. to.
3. 355. a
diſcentium profectus. to. 3. 347. R
quomodo diſcatur. to. 3. 375. c
diſcendi occaſionem, dant quæſtiones motæ
ab hæreticis contra Eccleſiam. tomo. 5.
143. R
Non diſcit deus ad tempus viuendo: & cur di-
ſcitur ad tempus videre, & cognoscere. tomo.
5. 144. e
Qui diſcit humilis eſt, & laborat ut non ſit ſu-
perbus. to. 8. 162. h
Quæ diſcere debemus à Chriſto. tomo. 8. 178,
& tomo. 10. 81. i
Alia ſunt quæ ideo diſcimus ut tantum ſcia-
mus, alia ut ea etiam faciamus. tomo. 8.
452. g
Non didicit qui non facit, licet memoria te-
neat quod audiuit. to. 8. 462. c
Contra eos qui nihil diſcere volunt, putantes
quia ſi aliquid didicerint, ſuperbi erunt. to.
8. 503. e, f
Nemo ab homine ſolo quid diſcere poteſt. to.
9. 129. h
Magnum lucrum cū operationis effectū mon-
ſtratur, quicquid magiſterijs cœleſtibus di-
ſcitur & tenetur. tomo. 10. 3. a, b
Quid Chriſtus homo factus à ſe nos diſcere
velit. to. 10. 33. h
diſcite à me: quia mitis ſum & humilis corde:
exponitur. to. 10. 110. g, h
Quid filius dei nos à ſe diſcere velit. tomo. 10.
68. c, d, & 81. j, R, & 110. R
Vix diſcretiua. to. 3. 289. d, e
Quid eſt diſcernere cauſam de gente non ſan-
ctæ. to. 10. 278. g
Diſciplina à diſcendo, pro ſcientia. tomo. 1. 180,
h, & 208. d. tomo. 3. 140. g, h, tomo. 6. 197. f
Diſciplina pro correptione. to. 3. 140. h
de liberis diſciplinarum veritas. to. 1. 180. g
diſciplinarum Retraſtatio. to. 1. 10. f, g
diſciplinarum memoria: & quomodo diſcipli-
nas liberales diſcimus. to. 1. 61. i, R, & ſeq.
& ſeq. & ſo. 162. c, d
diſciplinas liberales nimium tribuit Augu-
ſtinus. tomo. 1. 162. c, d
Retraſtatio. tomo. 1. 9. R
diſciplina vitæ, lex dei. to. 1. 163. b
ibidem.
diſcere remiſci. to. 1. 10. m, & 183. R, & 200. R
diſcendum hominibus, per homines etiam. to.
3. 2. d, e
diſcentium ſtatus melior, quàm docētium. to.
3. 355. a
diſcentium profectus. to. 3. 347. R
quomodo diſcatur. to. 3. 375. c
diſcendi occaſionem, dant quæſtiones motæ
ab hæreticis contra Eccleſiam. tomo. 5.
143. R
Non diſcit deus ad tempus viuendo: & cur di-
ſcitur ad tempus videre, & cognoscere. tomo.
5. 144. e
Qui diſcit humilis eſt, & laborat ut non ſit ſu-
perbus. to. 8. 162. h
Quæ diſcere debemus à Chriſto. tomo. 8. 178,
& tomo. 10. 81. i
Alia ſunt quæ ideo diſcimus ut tantum ſcia-
mus, alia ut ea etiam faciamus. tomo. 8.
452. g
Non didicit qui non facit, licet memoria te-
neat quod audiuit. to. 8. 462. c
Contra eos qui nihil diſcere volunt, putantes
quia ſi aliquid didicerint, ſuperbi erunt. to.
8. 503. e, f
Nemo ab homine ſolo quid diſcere poteſt. to.
9. 129. h
Magnum lucrum cū operationis effectū mon-
ſtratur, quicquid magiſterijs cœleſtibus di-
ſcitur & tenetur. tomo. 10. 3. a, b
Quid Chriſtus homo factus à ſe nos diſcere
velit. to. 10. 33. h
diſcite à me: quia mitis ſum & humilis corde:
exponitur. to. 10. 110. g, h
Quid filius dei nos à ſe diſcere velit. tomo. 10.
68. c, d, & 81. j, R, & 110. R
Vix diſcretiua. to. 3. 289. d, e
Quid eſt diſcernere cauſam de gente non ſan-
ctæ. to. 10. 278. g
Diſciplina à diſcendo, pro ſcientia. tomo. 1. 180,
h, & 208. d. tomo. 3. 140. g, h, tomo. 6. 197. f
Diſciplina pro correptione. to. 3. 140. h
de liberis diſciplinarum veritas. to. 1. 180. g
diſciplinarum Retraſtatio. to. 1. 10. f, g
diſciplinarum memoria: & quomodo diſcipli-
nas liberales diſcimus. to. 1. 61. i, R, & ſeq.
& ſeq. & ſo. 162. c, d
diſciplinas liberales nimium tribuit Augu-
ſtinus. tomo. 1. 162. c, d
Retraſtatio. tomo. 1. 9. R
diſciplina vitæ, lex dei. to. 1. 163. b
ibidem.
diſciplinæ ignari, arduas quæſtiones ne at-
tingant. to. 1. 166. a
diſciplinæ omnium excogitatrix ratio. Ibi-
dem. 165. c, & ſeq.
diſciplinæ liberales efferunt intellectum ad di-
uina. Ibidem. l, m
In diſciplina catholica, ſola perfectæ veritas.
to. 1. 251. b
Quæ quibus quomodo tradenda. to. 1. 239. R
diſciplina domeſtica. to. 1. in Poſſid.
diſciplinæ vocant liberales, variarum ſerui li-
bidium. to. 2. 194. l, m
diſciplinæ liberales damnat Auguſtinus, niſi
adſit ſtudium pietatis. ibidem. f, g
Liberales diſciplinæ non verè liberant. Ibi-
dem. R, l
In diſciplinis liberalibus, animæ ſalus non con-
ſiſtit. to. 2. 224. a, b
diſciplinis liberalibus parum conuenit cū ſan-
ctis ſcripturis. to. 2. 231. g
diſciplina diſta iuſtitia dei. to. 4. 418. h
diſciplina naturalis inuenta eſt propter natu-
ram, rationalis propter doctrinam, & mora-
lis propter uſum. tomo. 5. 100. f
diſciplina aſtronomiæ valet ad exercitanda in-
genia, magis quàm ad illuminandas mentes
vera ſapientia. tomo. 5. 179. l
Ad diſciplinam pietatis, quæ via. tomo. 6. 32. l
diſciplinæ Eccleſiaſticae modus. tomo. 7. 17. m,
& ſeq.
diſciplina Eccleſiaſtica non negligenda. tomo.
7. 54. a
diſciplina interpretata de Græco dici ſolet
eruditio quæ ſit per moleſtias. tomo. 8.
451. d
diſciplina quæ ſignificat emendatoriam tribu-
lationem, accipiendo diſcitur, id eſt, non au-
diendo vel legendo vel cogitando, ſed expe-
riendo. to. 8. 452. c, f
Quod deus amat diſciplinam, quam quiſque
etiam in domo ſua & in ſuis ſubditis amare
debet. to. 8. 193. i, R
Non proficit diſciplina data, ſi mentis prauiti-
tas non corrigitur. to. 8. 266. i
diſciplinam cur apprehendere debemus. tomo.
8. 5. c, d
Diſciplinam qui odiant. to. 8. 158. a
In quos diſciplinam exercere non potes, pa-
tienter feras. to. 8. 390. b
diſciplina quid ſit. to. 9. 180. R
Melius per viſum quàm per auditum diſcitur,
to. 9. 187. c
diſciplina Chriſtiana. to. 9. 197. f
diſciplinæ domus, Eccleſia. Ibidem. f
S Vide.

INDEX

Vide, Artes.
Qui sint apti ad disciplinam. t. 9. 197. f. & seq.
Nihil est quod non disciplina emendet, aut saluum faciat. to. 9. 206. e
Disciplina, magistra est veræ religionis. Ibidem, e
Deus, in principio operis sui, primò disciplinā fecit. to. 9. 206. f
Disciplinæ ratio mūdum gubernat. Ibidem, f
Humana & non bestialis videtur perire disciplina to. 9. 206. e, f
Disciplina per charitatem imponenda, & de corde lenitas non dimitrenda. to. 10. 15. i
Per solutionem disciplinæ, crescit nequitia. Ibidem, h, i
Et hoc vigilanter cauendum. Ibidem.
Disciplinam qui abijcit, infelix est: exponitur to. 10. 175. h
Disciplina cum bonitate. to. 10. 91. i
Disciplinam qui non dat, crudelis est. tomo. 175. h
Discipulorum fraus in præceptores. tomo. 1. 41. k, & 42. h
Discipuli Christi, dicti omnes credentes. t. 4. 142. e
Discipulos suos Christus filios appellauit: & quare. to. 4. 308. a
Discipulos duodecim nō frustra habere voluit dominus. to. 8. 38. c
Quod discipulis suis dominus dixit, etiam nobis dixit: & posteris. to. 10. 38. c
Non solum duodecim, sed omnes credentes discipuli Christi. to. 10. 41. a
Duodecim discipulos Christus elegit, vt se verum diem esse ostenderet, in quo duodecim sunt horæ. to. 9. 78. b
Quare Christus idiotas [&] pescatores discipulos elegerit: non potentes, diuites, sapientes. &c. to. 10. 85. c
De duobus discipulis euntibus in Emaus. to. 10. 198. c, & e, f, & 200. f, & 201. h, i
Duo illi discipuli, iudici præconis nomen imponunt. to. 10. 200. g
Discipuli in medio sui Christum videbant, quem non credebant. to. 10. 201. b
Duo angeli confortant discipulos, de discessu Christi pauidos. to. 10. 214. g, & m, & seq.
Christus post triumphum discipulos à captiuitate liberatos benedictione ditauit. to. 10. 219. l
Duorum discipulorum Christi dubitatio. to. 9. 223. d
Duodecim primi discipuli Augustini. tomo. 10. 287. f, g

Discordia, quomodo sedandæ. to. 1. 58. d
De discordiosis. to. 1. 234. a
Discordia in vrbe post Tarquinium exactum. to. 5. 28. k
Discordia vitium. to. 5. 11. d
Discordia, dea. to. 5. 11. d
Discordia vitium. to. 10. 47. g
Discordia, auctor diabolus. to. 10. 47. g
Discordia, siue inimicitia, auctorem suum perdidit. to. 10. 47. g
Discordia vitanda. Ibidem.
Discordia qualiter inter Christianos dispensanda, & ineunda concordia. tomo. 10. 114. h, i
Exclamatio in discordes. to. 10. 35. l
dispensatio. to. 2. 14. c
dispensatores salutis æternæ, ministri Euangelij. to. 2. 19. g
dispensant verbum dei boni & mali. Ibidem.
De diuersitate dispensatorum. to. 10. 275. a
dispensator, seruus est, nō dominus. to. 10. 295. g
Displicere.
Si tibi displices, tolle à te oculum tuum. to. 8. 477. l
Si tibi displicet quod & deo, illi coniungitur. to. 8. 162. a
disponere, Quomodo deus disposuerit omnia. to. 3. 181. b
In dispositione diuina, futura iam facta sunt. to. 5. 85. d
Dispositio. to. 7. 467. d
disputationes olim à notarijs excipiebantur. to. 1. 163. g, & 141. h
Vide, Notarij.
disputationibus inutilibus, fabulæ vtiliores. to. 1. 34. c
disputantium inconditi mores. to. 1. 179. a, b
disputatorie artis pauci gnari sunt. to. 1. 181. d
In disputationibus Christianorum, nō modo philosophorum nomina, sed veritas amplectenda. to. 1. 234. b, c
disputatores contentiosi nominantur. to. 3. 254. i, k
164. h, & 235. f, g
disputabatur & legebatur olim in Ecclesijs. to. 2. 173. f, g
disputationes habitæ, vt schismata componerentur. to. 2. 205. f
Ibidem.
Disputator non sit adulator. Ibidem.
disputator feruidus excusatur. to. 2. 211. j
disputatores intempestiui. Ibidem.
In disputationibus libri canonici ad sunt. Ibidem.
dem. 224. m
Ad disputationes Ecclesiasticas non pertinet disciplinas liberales. to. 2. 231. f
disputat

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Disputatores non victoriam, sed pacem spectant. to. 2. 235. h, i
disputationibus non inutiliter exercent ingenia. to. 3. 57. l
In disputationibus modestia Augustini. to. 3. 201. h, i
Vide, Temeritas.
disputatio Pauli Athenis. to. 3. 262. R
disputatori qualis adhibendus sit modus. to. 5. 11. x, & seq.
disputatoria dialectica. to. 7. 68. a, b
disputator Paulus. ibidem, c, d
disputare quid. ibidem, f
disputator verus. ibidem.
disputare cum deo quid sit. to. 8. 402. c
disputationes quando fructuosæ sint. to. 8. 441. h
disputatio eadem, aut par, scientia. to. 1. 174. i
Disimilitudo inter homines, mirabilior, quàm similitudo. to. 5. 217. b
Distinctio quantum faciat. to. 3. 15. c, d
Distinctio in pronunciando. ibidem, f
Distingere, pro definire. to. 4. 65. m
Diu, & non diu. to. 1. 110. g
Diu non est quod habet extremum. to. 8. 54. c
Diuerforia sanctorum. to. 1. 255. m
Diuerforia. to. 1. 97. f
Diuitiarum illecebræ. to. 1. 140. d, & 175. e
Diuitiæ, honores, potentatus, fœlicem non faciunt. to. 1. 140. e, f, tomo. 2. 185. a, tomo. 7. 151. i, j
Diuitijs quomodo vtendum. to. 1. 245. e, f
Diuitiarum verus contemptus, et si tenentur. tomo. 2. 39. d, e, tomo. 3. 354. c, tomo. 8. 227. e, f
Vide bona externa: & possessio.
Fideli totus mundus diuitiarum est. to. 2. 75. f, & 123. g, to. 6. 65. h, in fine. tomo. 8. 130. a, & 550. R
Diuitiæ tanto melius habentur, quāto minus amantur. to. 2. 75. f
Diuitiæ si relinquendæ. to. 2. 122. R
Diuitias multi sub religionis prætextu cumulant. to. 2. 124. i
In diuitijs desolatio magis quàm consolatio. to. 2. 182. l
Diuitiæ veræ & falsæ, to. 3. 348. h, to. 10. 30. c, d, & 259. f
Diuitiæ dicte mammona. to. 4. 118. f
Diuitiæ cur alienæ dicuntur. ibidem.
Diuitias, cur Christus appellauerit mammona iniquitatis. to. 10. 30. c, d
Diuitiæ huius seculi, mammona iniquitatis, vnde decunq. sint. ibidem.
Diuitiæ christianorum sunt virtutes to. 5. 4. b

In diuitijs cupiditas reprehenditur, non facultas. to. 5. ibidem, c, to. 10. 97. a
Aliud sunt diuitiæ, aliud pecunia. to. 5. 59. b
Si diuitias suas communes Christiani faciunt, nulla ventilari debent gloria: cū Romani principes, eis contemptis, pauperes fiebant. to. 5. 46. R
diuitijs veris abundat aliqui, qui imperfectos recipiunt in æterna tabernacula. tomo. 5. 226. R
diuitiæ non faciunt nos fœlices. to. 5. 45. e
diuitiæ, sine virtute, nocent diuitibus. to. 5. 188. d
diuitiæ quomodo pijs dentur à Christo. to. 6. 65. g, h, & sequentibus.
diuitiæ animæ. ibidem. 66. c
Diuitiæ temporales, & æternæ. to. 6. 205. c, & l, m
Diuitiæ in cœlo reponendæ sunt, & per quos reponuntur. to. 8. 110. g, h
diuitiæ quare querantur. to. 8. 148. l
Quod non sint perdendæ, sed ad locum tutū transmittendæ. ibidem, x
Omnes qui male viuunt, diuitias suas alienis relinquunt. to. 8. 149. e
Diuites desiderijs vastantur, cupiditatibus dissipantur, timoribus cruciantur tristitia contabescunt, to. 8. 51. e
diuitias non damnari. to. 8. 167. m
Diuites qui reprehendantur. ibidem
Diuitiæ quomodo possidendæ. Eodem. 170. e
diuitiæ donum dei. ibidem. 150. c, & seq.
Diuitiæ quod malum important, maximè incautis hominibus. to. 8. 520. k
Diuitiarum sufficientia & plenitudo, deus est. to. 8. 477. g
Qui diuitias falsas querit, veras nō desiderat: & qui veras querit, adhuc pauper est. to. 8. 480. f
Diuitiæ istæ non sunt veræ diuitiæ, sed ipsius salutis. ibidem, g
Quod plus augeant cupiditatem ei qui eas possidet. ibidem, h
Ad hoc accesserunt, vt egestas cresceret. Eodem, i, k
Diuitiæ veræ quæ sint, & vbi. ibidem, h, i, tomo. 10. 176. c
Tales diuitias debemus querere, quæ non possint amitti, quæ non oculis carnis, sed cordis, videntur. to. 8. 482. a
Diuitiæ pauperis, ipse dominus: est diuitiæ auari, diabolus. to. 8. 419. g, h
Diuitiarum tria sunt genera. Eodem. 408. d, e
Non diuitiæ, sed superbia diuitum cruciatur. S 2 bitur.

M V N I T S I N D E X

bitur. to. 8. 309. c
Tunc ueræ sunt diuitiæ, quando nihil nobis
deest. to. 8. 239. e
diuitiæ Christi quæ sint: & quod nostræ diui-
tiæ implebuntur de paupertate ipsius. ibi-
dem. f
diuitiæ temporales & spirituales qualiter differ-
rant. Eodem. 245. d
Cur peccatores obtineant diuitias. ibidem
262. a
Qui diuitias non habent, non cupiant: qui ha-
bent, non de eis præsumant. ibidem, h, i
diuitiæ fluunt, & si cor apposueris, fluens. to. 8.
207. f
Quod non sit sperandum in multitudine diui-
tiarum, sed in deo vero. Eodem 167. m, &
sequenti.
Nihil profunt exteriores diuitiæ, si interior p-
mit egestas. to. 8. 170. g
Vbi habere debeamus diuitias nostras. to. 8.
170. a
diuitias interiores nemo tibi auferre potest in
uito. to. 8. 182. m
diuitiæ ecclesiæ, deus eius. Eod. 91. m
diuitiæ huius seculi, non sunt merces laboris
in vinea domini. to. 9. 129. f
Amendo diuinas quis plus amat mortem, quã
vitam. to. 9. 198. k
diuitiæ bonæ, bonos facere non possunt. to. 10.
104. a
diuitiæ bonum: non unde sis bonus, sed unde
bonum facias. ibidem. b
diuitiarum instabilitas. to. 10. 4. h
Non sperare in incerto diuitiarum. ibidem.
Omnes diuitiæ, etiam vita, ipsa, inter superflua
deputanda. to. 10. 6. c
diuitiæ & patrimonia, compedes. to. 10. 24. d
diuitiæ non amandæ, sed deus qui fecit illas.
to. 10. 42. e
Onus diuitiarum, & paupertatis, to. 10. 81. m,
& sequenti.
diuitiæ haberi possunt, sed amari non debent.
to. 10. 30. d
diuitiarum contemptus, & spontanea pauper-
tas quanta res. to. 10. 84. b, c
diuitiæ duplices & paupertas duplex. to. 10. 93.
k, l, & sequenti.
diuitiarum duo genera. to. 10. 107. h, i
Et earum usus & effectus. ibidem.
diuitiæ iustæ. ibidem, h
diuitiæ bonæ. to. 10. 180. g, h
diuitiæ iniustæ. to. 10. 107. h
diuitiæ superbiam generant. to. 10. 4. h
Vermis diuitiarum superbia. to. 10. 4. h, & 97. a

In diuitiis nihil est sic cauendum, quàm super-
bia morbus. to. 10. 183. m, & 231. l
Morbus diuitiarum, est superbia magna. to. 10.
231. l
Non sunt maiores cœlestibus diuitiæ. to. 10. 164. K
diuitiæ quæ putantur plenæ deliciarum sunt ple-
næ periculorum. to. 10. 184. e
Quare peccatores obtineant diuitias. to. 10.
243. h, i
diuitiæ omnes, deus noster est: vita omnium
nostrum, beata æterna. to. 10. 256. a
diuitiæ cum acquiruntur, falsam lætitiã de-
buunt, cum perduntur, verã tristitiã de-
linquunt. to. 10. 259. d
Vnde periclitantur homines, nisi propter diui-
tias acquirendas? to. 10. 270. d
diuitiarum detestatio. to. 10. 293. b
deus suis bonis dat bonos, & cruciat malos.
to. 10. 107. f, & sequenti.
diuites Abraham, Isaac, & Iacob quamquam di-
uites fuerint, tamen regnum cœlorum me-
ruerunt. to. 2. 178. c, d
diuites noui testamenti. to. 2. 182. l
diuites, dicti superbi. to. 3. 351. b, & c
diuites Christiani, pauperes sunt. to. 3. 351. b, & c
diuites. to. 3. 351. b, & c
Superbire nobiles & diuites non debent aduer-
sus pauperes & ignobiles, quoniam simul di-
cunt deo, Pater noster: quod non possunt ve-
rè ac pie dicere, nisi se fratres esse cognoscant.
to. 4. 407. h
diuitum laqueus. to. 8. 4. b
diuites, qui elemosynas fecerunt, plus sancti-
tati de ipsis quas pie distribuerunt, quàm
contristati de temporalibus perditis. ibi-
dem, d
diuitibus quomodo thesaurizandum. ibidem.
de diuitis anxij præ diuitijs, & pauperis sibi sat-
ficientis comparatione. to. 5. 37. e
diuites nunquam contenti, odiosi, semper in li-
te anxij, nunquam securi, &c. ibi-
dem.
Quod non visque ad te solum, diuites est deus.
to. 3. 159. k
Christus diuites apud patrem, pauper apud nos.
diuites in cœlo, pauper in terra: diuites deus,
pauper homo. to. 8. 119. h
Intellige in Christo occultas diuitias, quem
pauperem vides. ibidem, l
Quod hic pauper fuit, & magnas diuitias inueni-
lit, quibus faceret diuites eos quos inuenit
pauperes. to. 8. 104. h
Christus veros pauperes dat: & falsos diuites
pauperat. Eodem. 110. m
Deus

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Deus maxime diuites est: quia facit diuitias quas
alii volunt habere. to. 8. 408. d
diuites tanto plus egent, quanto plus habent.
to. 8. 51. e
diuites egent, & quod est grauius, egent pane.
to. 8. 78. K
diuites peculiosus, seruus est magni patrifami-
lias. to. 8. 110. i
diuites plebis quomodo deprecantur vultum
reginæ. to. 8. 137. b
Nemo vult esse diuites, nisi ut inflatur inter eos,
inter quos viuunt, & superior illis videatur.
to. 8. 147. x
Qui vult esse diuites, non hæreat parti: sed illi in-
hæreat, qui totum creauit & possidet. ibi-
dem, l
diuites adorant deum, sed humanitatem nolunt
exhibere fraternam. ibidem.
diuites quantam gloriam visus est habere inter
homines, cum viueret, tantam vetustatem,
& corruptionem suppliciorum habebit cū
mortuus fuerit apud inferos. to. 10. 8.
151. h, i
Cum diuites factus fuerit homo, cur iustus non
timebit. ibidem, m
Quod nihil secum aufert, etsi dimittit quibus
vult, non seruat quibus vult. ibidem
152. a, b
Non ideo secum bene fecit [ut aiunt] quia mā-
ducauit & bibit, & fecit quod voluit. Ibi-
dem, c
diuites iniquitatem quam manducauit ore cor-
di apud superos, apud inferos in supplicijs
digerat. ibidem.
In diuitibus, non tam attendendæ sunt faculta-
tes, quàm cupiditates. to. 8. 166. i, k
In diuites, non pecuniam, sed auaritiã condē-
nari exemplo probatur. ibidem, l, m
Multi pauperes tutius latebant: diuites facti,
mox fortioribus præda sunt facti. to. 8. 171. x, l
diuites præceptoribus & correctoribus suis ini-
micitias inducunt: & sunt inimici verum di-
centibus. to. 8. 171. g, h
Quod excedunt metas humani generis, homi-
nes se pares cæteris non putantes. ibi-
dem, h, i
diuites & pauper, conditione & sorte humani ge-
neris, in qua omnes nascuntur, æquales sunt.
ibidem, m, to. 9. 252. g, h
Diuites qui non superbe sapiunt, in deo paupe-
res sunt. to. 8. 309. b
diuiti bonum est, ut agnoscat se pauperem: si. n.
plenum se putat, tumor est illi, non plenitu-
do: agnoscat se inanem, ut possit impleri. ibi-
dem, 476. e

diuites multi in diuitijs suis moriuntur. to. 8.
78. h, & sequentibus.
diuites difficile ingreditur in regnum cœlorum.
to. 4. 121. h, i, to. 8. 262. l
diuites non superbiant in pauperes. to. 4. 407. h
diuites huius seculi, etiam inter pauperes do-
mini numerari. to. 8. 344. l
diuites Christus, & pauper. Eodem. 373. c, & se-
quentibus.
Necesse est ut transeat diuites, aut ipse per res
suas, aut res ipsius per illum. to. 8. 479. a
Si nihil cupit, nihil diuiti deest. ibi-
dem, h
deus ideo fecit diuitem, ut probet illum de pau-
pere. to. 8. 483. k
Plus est pauperi videre cœlum stellatum, quàm
diuiti rectum inauratum. to. 8. 550. d, e
diuites ad hoc plus habet, ut plus tumeat. ibidem
505. i
diuites tuti essent, si non haberent quare quæ-
rentur a raptoribus. to. 8. 507. d
difficile est ut diuites non contrahant plura
peccata. to. 8. 508. a
Quanto eris ditior, tanto timidior, to. 4. 92. f
Superflua diuitum, necessaria sunt pauperum.
to. 8. 568. e to. 10. 4. K
Mendici & diuitis, per naturæ conditio. to. 10.
4. e, f
diuites, quis vere. to. 10. 4. g, & 144. g & 164. x
Volens diuites fieri, pererrat a fide, & inserit se
doloribus multis. to. 10. 4. g
Aliud est esse diuitem, aliud velle diuitem fie-
ri. ibidem
Qui vult diuites fieri, incidit in tentationem &
desideria multa, stulta & noxia. to. 10. 184. f
diuites vtantur consuetudine infirmitatis suæ.
to. 10. 4. l
diuitum preciosus victus infirmitatis. ibi-
dem.
In diuites immisericordes: sermo. to. 10. 24. b, c
Quid diuitibus repescitur, si bene fecerint pau-
peribus. ibidem, c, d
diuites & pauper, duo contraria, sed duo sibi ne-
cessaria. to. 10. 24. d
diuitibus quid Paulus præcipiat. to. 10. 4. g, h,
& sequenti.
diuitiæ quid generent. ibidem.
diuitiæ officium. to. 10. 24. d
dignatio dei est, cum visitat diuitem in paupe-
ris specie. ibidem, f
diuites deo. to. 10. 84. d
diuites qui, in scripturis. to. 10. 117. i
diuitibus consilium quod datum. to. 10. 97. a,
& sequenti.
Maiores nostri quare diuites, & nos pauperes.
to. 10. 119. h

Diues & pauper, eiusdem sortis sunt futuri. to. 10. 123. m, & seq.
Deus diuitem facit, ut dum pauperi superflua dat, remedium suorum peccatorum acquirat. to. 10. 126. i
Laudandus est diues humilis, laudandus est diues pauper. to. 10. 184. a
Diues quomodo pauper. Ibidem, d
Qui volunt diuites fieri, &c. exponitur. to. 10. 184. f, & seq.
Comparatio pauperum ad diuites. tomo. 10. 228. i, k, & sequen.
Quid habet diues, si deum non habet. Ibidem, k
Exclamatio in diuites huius seculi. tomo. 10. 228. l, m
Avaritia est, esse velle diuitem. Eodem. 229. b
Qui diues est, & se humiliat, multum deo placet. to. 10. 231. l
Qui nihil habet, & se diuitem esse affectat, maxime deo displicet. Ibidem.
Nihil diuitem eo qui fecit omnia. to. 10. 232. a
Qui sint diuites huius mundi. tomo. 10. 231. m, & 232. b, c
Contemptus diuitiarum huius mundi. Ibidem, c, d
Meliores sunt qui se humilant, cum sint diuites. to. 10. 232. e, f
Diues vult habere seruū fidelem, & non vult esse deo seruus fidelis. Ibidem, g
Redemptio animarum viri, diuitum ipsius. tomo. 10. 232. f, & h, i
Contra diuites. to. 10. 248. g, h
Quisque diues erubescat bonis suis, ne simul pereat cum eis. to. 10. 259. e, f
Parabola de oue, diuite, & paupere, proposita à Nathan ipsi David. tomo. 10. 101. R
Diuitis, cui succellerat regio, historia exponitur. to. 10. 93. c, d
De homine diuite, qui destruere cogitabat veteres apothecas, & edificare ampliores: Historia. tomo. 10. 78. l, & sequen. & 119. f, & sequen.
De diuite adolescente. to. 10. 248. f, g
Diues epulo, & eius historia. to. 10. 231. l, & seq. & 79. a, b, & 93. e, f, & 183. m, & seq. & 232. d, e, & 290. d
De diuite & meditatione mortuorum. tomo. 10. 312. a, & sequen.
Diuitis purpurati, & Lazari vicerosi exequitur. tomo. 10. m
Conditio Epulonis post mortem. to. 10. 238. i
Diues quomodo cruciatur in flamma, &c. tomo. 5. 218. b, to. 9. 71. c

Diuitis Epulonis lamentationes. to. 10. 238. i
Responsio diuina ad Epulonem. Ibidem.
Diuitis Epulonis, & Lazari comparatio. tomo. 10. 307. h
Diuisio. to. 3. 137. i
Quid sentiendum videatur, de eo quod scriptum est, Diuisit deus inter lucem & tenebras. to. 5. 98. l
Spirituales inter se nunquam diuiduntur. tomo. 10. 153. f
diu isio linguarum, fuit poena superbia. tomo. 5. 144. e, Vide, lingua.
diu isio rei communis facienda est à maiore, & minor debet eligere. tomo. 5. 144. e
Spiritus non est qui diuiditur, sed dona eius. to. 9. 93. k
Euangelistarum concordantia, super diu isio ne vestimentorum Christi. tomo. 9. 118. c
Christi vestimentorum, diu isio forte. Ibidem, c
Omni diu isionem & inaequalitatem naturae diuina excludit. to. 10. 217. a
Diuortium quando liceat. to. 4. 398. h, i, & seq.
Diuortia Priscillianistarum. to. 6. 17. h
De diuortio, quaestio difficillima. tomo. 6. 17. h, & sequen.
Docti, doctrina, doctor.
Doctor internus Christus. to. 1. 190. e, f, to. 2. 192. e
Docet Christus, admonet homo. tomo. 1. 190. e
Docet Christus, admonet homo. tomo. 1. 190. e
Doctoris Ecclesiastici officium. to. 1. 239. i, k
to. 2. epist. 132.
Quae, quibus, quomodo tradenda. to. 1. 239. i, k
Doctrina Christiana summa. to. 1. 255. d, & seq.
Doctores Ecclesiae, non supra scripturam. to. 2. 21. f, g, 55. g
doctrina Christiana, contra magnum errorem defendenda. to. 1. 8. in fine
Minus malum indoctum esse, quam indoctum cum academicis. to. 1. 10. c
de deo quid doceat Ecclesia. ibi. 249. b
doctores Ecclesiarum, non temere iudicandos censet Hieronymus. tomo. 2. 101. a
doctores Ecclesiastici, honorifice citati. tomo. 2. 156. m, & seq. & 160. e
doctoribus quantum tribuendum. to. 2. 157. h
& seq. e, & 161. g, h
de doctrina Christiana. to. 3. 2. a, & seq. Retra. tomo. 1. 11. f
doctores non contemnendi, etiam in sacris literis. to. 3. 2. lege prologum. Et contra leges erga praepceptores. Ibidem.
doctrina omnis, vel rerum est, vel signorum. tomo. 1. 10. l

Doctrinarum genera duo. to. 3. 11. d
Quae doctrinae humanae amplectendae. Ibidem. 14. g, & sequen.
Doctoris Evangelici oratio, plana & perspicua esse debet. to. 3. 22. c, d, & 24. h, i, & seq.
Docendi modus in populis. to. 3. 24. k, l, & sequentibus.
doctrina catholicae Ecclesiae. to. 1. 255. d
Officium doctoris Christiani. to. 3. 22. c
Summa duorum librorum, de doctrina Christiana. to. 3. 15. c
Quare conanti docere, dicendum perspicue. to. 3. 25. a, b
Non docebit vnusquisque ciuem suum, & fratrem suum. to. 3. 273. m
Doctori Ecclesiastico, orandus deus ante cōcio nem. to. 3. 26. g, & 32. l, m
Nec tūtem preces, sed & studium necessarium. Ibidem. 26. h, i
doctrina sana, id est, Christiana. Ibidem. 31. m
Doctrinae externus vsus. to. 3. 203. e
Doctrinae apostolicae utilitas. to. 3. 346. g
Doctrina patris. to. 3. 354. h
doctoribus vanam gloriā insidiari. Eod. 355. a
arudio diuina. to. 4. 357. c
doctores Ecclesiastici audiendi. to. 4. 120. i, k
docendi gradus. to. 4. 192. h
docendi cathecumenos, ratio. to. 4. 324. f, & seq.
docendum in spiritu lenitatis. to. 4. 420. m, & seq. a, & c.
doctores falsi vtriusque comparati. to. 4. 452. h
doctrinae seculares comparantur siliquis. to. 4. 117. g
docti quomodo tractandi. to. 4. 325. f, g
doctores sacrae scripturae, pauci esse debuerunt. to. 5. 178. d
doctrina nulla potest esse sine memoria & ratione. to. 5. 188. m
doctores quodammodo inducunt literas in corda discipulorum, quos scriptura appellat grammaticos isagogos. to. 5. 180. k
doctorem deū habere debemus, vti habuimus naturae nostrae authorem. to. 5. 100. g
doctoribus cur plerumque minus aliquid reuelatur. to. 7. 126. k, l
doctoribus catholicis, quatenus vti Augustinus. to. 7. 235. c, d, & 278. k, & 300. g, h, & 304. a, b
doctrina quo possit dici gratia. tomo. 7. 251. h
dociles dei. Ibidem. i
docere & discere debet Episcopus. to. 7. 134. c, & 145. e
doctores Ecclesiae, lumina ciuitatis dei. tomo. 7. 306. f, & seq.
Et horum testimonia, de peccato originali. Eo

dem. 305. k, & seq.
Qui recta docent in sincere. to. 7. 67. c, d
Quomodo filius doctus dicitur à patre deo. to. 8. 456. f, g
docere non est aliud quam scientiam dare: & haec ita disciplinae connexa est, quae altera sine altera esse non posset: quia nemo docetur, nisi discat: & nemo discit, nisi doceatur. to. 8. 452. f
deus quando vult docere, prius dat intellectum: sine quo ea quae ad diuinam doctrinam pertinent, homo non potest discere. Ibidem. g
Quod docet suauitatem inspirando delectationem: disciplinam, temperando tribulationem: docet scientiam, insinuando cognitionem. Ibidem
Sic docet ut facias, non tantum ut scias. Ibidem
doctrina dei una est, & quae alia autem doctrinae inquinant animas. to. 8. 65. h
doctor bonus docet quod scit prodesse, & non docet quod obest. to. 8. 90. c
Quomodo docet deus ex iuuentute. to. 8. 253. m, & seq.
Omnis doctrina, quae in isto tempore dispensatur, transit. Eodem. 393. d
docere nos magis debet iudicium veritatis, quam praedictum consuetudinis. to. 8. 407. e
Tunc opus est voce doctrinae, quando patris imperium. Eodem. 534. g
Qui te docet, intus est: quando tu doces, tunc foras exis ad eos qui foris sunt. Ibidem
Doctores boni, recte medici dicuntur. tomo. 8. 320. l
Filio pater aliquid ostendit, cum nobis, qui sumus eius membra, ostendit. to. 9. 41. b
demonstrat deus pater aliquid filio, quoniam nobis per filium aliquid demonstrat. Ibidem. d
Pater quomodo demonstrat filio maiora, quam esset sanitas corporis in languido. tomo. 9. 45. i
doctrinam suam, quomodo Christus non suam dicebat. to. 9. 53. g, h
Doctores ecclesiastici, an habeant aliquid in doctrina, quod carnalibus taceant, & spiritalibus dicant. to. 9. 104. g
Sonus verborum foris aures percutit, magister intus. to. 9. 129. h
Si vnctio docet nos, quid opus est alio doctore? to. 9. Ibidem. g
Cultus exterior agricolae, disponit arborem ad fructum: deus autem dat fructum: ita de doctrina. to. 9. 129. i
Vana est doctrina exterior, nisi spiritalis sanctus intus doceat. to. 9. 129. h, & k

Docilior cur vna anima sit, quā alia. *to. 9. 187. b*
Disputati Christi in medio doctorum in templo. *to. 9. 242. b*
De eo quod scriptum est. Qui fecerit & docuerit sic, maximus vocabitur in regno celorum, &c. Sermo *to. 10. 3. a, & seq.*
Doctoris & auditoris, diuersa officia. *to. 10. 3. b*
Et eorum in negligendo, & contemnendo pericula. *ibidem. b, c*
Doctor contemnens, grauitus affligitur: & obsequentis discipuli exemplo pleuit. *to. 10. 3. c*
Docere, & non facere. *ibidem*
Doctor aliquando quibus doctrinā tradit mysterium, ab eisdem factorum debet imitari exemplum. *to. 10. 3. c*
Ex dominicis libris querendum, quod alios doceamus. *to. 10. 26. a*
De superiore, loco prædicator non potest nisi bene docere & dicere. *to. 10. 42. h*
Deus doctor interior. *to. 10. 47. f*
Mentes pie, docibiles sunt verbi dei: impii vero nolunt intelligere. *to. 10. 68. f*
Christus in passione docuit, quid toleremus: in resurrectione, quid speremus. *to. 10. 187. l*
Christus pauca verba docuit ad moriendum celestia, quæ quilibet idiota potest tenere. *to. 10. 211. k*
Quæ docuit Christus ad salutem necessaria. *to. 10. 218. l, m*
Cupientes euadere docti, seruent quod negligunt, vel non peruenient ad id quod appetunt. *to. 10. 262. m*
Qui sacerdotes subiectos docere debeant. *tom. 10. 308. b, c*
Vide, Catechismus. *ibidem*
Indocti celum rapiunt. *to. 1. 54. e*
Docet Idumeus, interpretatur motus terrenus: & quid significet. *to. 8. 164. c, & 171. m*
De Ecclesiasticis dogmatibus. *to. 3. 64. m*
Dogmata, sunt placita sectarum. *to. 4. 111. l*
De salutaribus documentis. *Eod. 377. k*
Dolori tempus medetur. *to. 1. 37. d*
Extra deum, non nisi dolores. *ibid. 38. f*
Dolor corporis, summum malum. *to. 1. 176. l*
Dolor quid sit. *Eod. 232. i, & 236. f, to. 6. 179. h*
Dolor ex fide. *to. 4. 374. b*
Dolor de peccatis. *Eodem. 376. d*
Dolor causatur ex amore. *to. 5. 188. e*
Dolendum est de boni amissione potius quam latandum, si non sit compensatio melioris. *to. 5. 192. m*
Dolor est testimonium boni adepti, & boni relictii. *ibidem*
Dolor amissi boni in supplicio, testimonium est

bonæ naturæ. *ibidem*
Dolore molestari homo non debet velle, nec desiderio perturbari, nec morte dissolui, ad hoc ut aliquid utile cognoscat: & secundum cognitionem vitam moresque componat. *to. 5. 193. d*
Dolor carnis, est animi dolor ex carne, & quædam ab eius passione dissensio. *to. 5. 126. g*
Dolor inest animæ ratione corporis læsi, in quo est: dolet etiam cum corpore permixte ipso incolumi: dolet tertio exuta à corpore. *to. 5. 237. k*
Dolor, qui dicitur corporis, ad animam pertinet. *ibidem*
Dolorem omnem occidere dolentem, non est necesse: cum corpora ipsa non omnia dolores occidat. *ibidem*
Dolor non interimit damnatos: Dolor quando vincit, mors sensum abijcit: sed ubi natura vincit, dolorem sanitas tollit. *to. 5. 197. b*
Multi dolent damnum pecuniæ: & non dolent damnum iustitiæ. *to. 8. 106. k, in fine*
Dolor æternus, plenus corruptionis, ad hoc confinitur, ut sine fine finiatur. *to. 8. 111. a*
Dolor animæ, tristitia dicitur. Molestia quæ fit in corpore, dolor dici potest, tristitia non potest. *Eodem. 127. m*
Dolores parturientis, non sunt nisi dolores parturitæ. *to. 8. 144. a*
Est dolor fructuosus, & infructuosus. *to. 8. 170. a*
Dolor nullus in corpore immortalis, nullus in corpore stupido. *to. 8. 179. a*
Dolores corporum plerumque immutuntur: Angelis Satanæ, sed hoc non possunt permitti. *to. 8. 301. h*
Dolores inferni, quādo intuentur te. *Eod. 388. d*
Dolere anima, non dolente corpore potest: dolere autem corpus sine anima non potest. *to. 8. 318. h*
dolor quomodo nobis præceptum sit. *tom. 8. 348. k*
Inhumanum dolere in morte charorum. *tom. 10. 90. c*
Dolor, comes penitentia. *to. 10. 120. a*
Dolus, & astutia, in bonum. *to. 2. 34. a*
Dolus quid sit. *to. 9. 16. a, to. 10. 100. b*
Quis dolus simplicis, quæ fictio non mentis, nisi profundum mysterium veritatis. *to. 5. 154. k*
Dolus est, cum aliud agitur, aliud simulatur. *to. 8. 9. a*
Dolus est, cum aliud ore profertur, aliud corde regitur. *to. 8. 2. e, & 131. a*

Dolus est, ostentatio iustitiæ cum conscientia peccati. *to. 8. 62. b, & d*
Dolosus est, qui cum sit iniquus, iustum se præ tenditur. *ibidem. d, e*
dolositas, est fraus quædam in verbis, aliud promittit, aliud sentiendi. *to. 8. 158. a, b, & 166. d*
dolositas in fraude est, in simulatione, & seductione. *to. 8. 178. c, d*
dolosi dolos patiuntur. *to. 8. Eodem. 222. f*
Dolus petentis, vel vis tyranni nouacula copatur, quæ superflua radit. *to. 10. 6. c, & seq.*
contra deum nullus dolus, nulla techna. *to. 10. 39. l, m*
Dolum loqui, quid. *to. 10. 90. k*
Domitores beluarum. *to. 1. 210. h, & seq. a*
Domat deus iumentum cui insidet. *to. 8. 65. b*
Ut bestia non domatur nisi ab homine, ita homo non nisi à deo. *to. 10. 3. i, & seq.*
Imago dei domat seruum, & nemo nisi imago dei, ita solus deus domat imaginem suam. *to. 10. 3. h*
Domitianus. *to. 5. 47. l*
Domitius deus. *to. 5. 53. i*
Dominandi libidi miseris facit. *to. 1. 213. m*
Dominus deus, cur simul ponantur in scriptura. *to. 3. 204. i, k*
Dominatus Christianus. *Eodem. 350. i*
Dominandi libido vastat corda dominorum magis, quæ seruitus seruorum suorum. *to. 5. 193. h*
Dominandi libido, magnis ualis, agitat & conterit genus humanum. *to. 5. 24. a*
Libido dominandi reprimatur. *to. 5. 44. e*
Interest multum inter cupiditatem dominationis, & vanæ laudis: quia qui laudari volunt, dant operam ut laudentur, aut vere, aut dolo: qui autem contempta laude dominari vult, etiam per aperitissima scelera quærit plenius obtinere quod diligit: & expleat de Nerone. *to. 5. 46. c, & deinceps.*
De domini iusti, & prælati boni commoditate, qui seruiunt subditis, etiam imperatres. *to. 5. 193. f*
Domini debent corrigere inobedientes, turbam pacem. *ibidem. K*
Verum dominus semper fuerit ipse deus, multum inquit, & insolentia relinquit, assignans dominandi appetitum, Romulus occidit Remum consortem suum. *to. 5. 131. c*
Dominandi libido, quæ est in tyrannorum antiscendi, vel huiusmodi. *to. 5. 126. i*
Dominium malorum, est ad tempus. *tom. 5. 131. a*

Christus quomodo dominatur à summe usque ad terminos orbis terrarum. *to. 5. 162. d*
Dominatur homo secundum naturalem ordinem irrationalibus, non autem homini. *to. 5. 193. g*
Dominium Romanis dicitur fuisse dei voluntate. *to. 5. 174. e*
Dominabatur iuste parietes nostri, à quibus patres familias dicerent ipsi domini. *to. 5. 193. k*
De quo iure dominandi. *ibidem*
Domini secundum carnem. *to. 6. 245. f, g*
Vix quisquam est, qui dominandi amore careat, & humanam gloriā non appetat. *to. 8. 4. e*
Quomodo Christus dominatur in medio inimicorum suorum. *Eod. 420. e*
Ut iniusti dominantur iustis, hoc facit deus, propter disciplinam populi sui. *to. 8. 48. g*
domini & serui, diuersa sunt nomina sed homines & homines, paria sunt nomina. *ibid. h*
Sunt domini secundum carnem, & temporales: est & dominus secundum spiritum, dominus verus, & æternus. *ibid.*
dominus æternus distinguendus est à domino temporali: & tamen subdi oportet propter dominum æternum domino temporali: exemplum. *to. 8. 48. i*
Non enim dominus Christi pater eius, nisi quia dignatus est nasci secundum carnem: pater est dei, dominus est hominis. *tom. 8. 525. a*
dominatio, apertissime terrorem insinuat. *ibidem 23. f*
dominus verus, quis est. *to. 8. 247. a*
dominus magnus & laudabilis, quæ sit. *to. 8. 354. f*
Ille est dominus rerum suarum, qui. *to. 8. 147. h*
Christus noluit impedire dominationem terrenorum in hoc mundo. *to. 9. 116. f*
Nemo est verus dominus, quia quilibet eget inferiore. *to. 9. 137. k*
domini tria necessaria habere debent. *tom. 9. 179. k*
dominari, quid. *to. 10. 28. h*
dominari velle, vitium primum. *ibid.*
domini Christiani, & eorum serui, fratres. *to. 10. 115. d*
deus constituit dominos, ut seruis dominentur. *to. 10. 126. i*
dominicæ diei festiuitas. *to. 2. 171. c, to. 6. 63. f*
dominicus dies, christi resurrectione sacratus, non solum spiritus, sed etiam corporis requiem significat. *to. 5. 242. d*
dominicus dies, quare dictus. *to. 10. 72. l*
Omni die dominico, ad Ecclesiam christiani conueniant. *to. 10. 234. b*
diebus dominicis & natalitijs, diuino est vacandum

candum cultui. to. 10.251. h
Quare dies dominicus a priscis patribus diuino cultui deditus est. ibidem
dies dominicus, est primus dies seculi. tom. 10. 251. i
A quibus cessandum est diebus dominicis. ibi.
Mirabilia die dominico, olim aduenerunt. to. 10.251. i, k
Quare sabbatismus Iudaicus in diem dominicum translatus est. ibidem
Nemo in uenatione die dominico se occupet. to. 10.251. k
Nemo die dominica se a sacra missarum celebratione separet. ibidem
dominica prima aduentus domini Saluatoris: Sermo. to. 10.123. d
dominica secunda aduentus: Sermo. to. 10.116. i
dominica proxima natiuitati domini Saluatoris. to. 10.124. c
dominica infra octauas Epiphaniæ: Sermo. to. 10.316. l
dominica prima post octauas Epiphaniæ: Sermones duo. to. 10.141. a, b
dominica secunda post octauas Epiphaniæ: Ser. tres. to. 10.142. m, & seq.
dominica tertia post octauas Epiphaniæ: Sermones tres. to. 10.144. e, & seq. & 316. e, & f.
dominica quarta post octauas Epiphaniæ: Ser. duo. to. 10.145. k, & seq.
dominica quinta post octauas Epiphaniæ: Sermones duo. to. 10.147. k, & seq.
dominica in septuagesima, de lapsu mundi, & auaritia: Ser. to. 10.150. e, & f.
dominica in sexagesima, de uocatione Abraham, egredere de terra tua, &c. Ser. tom. 10. 151. i, k, & seq.
dominica in quinquagesima: Sermo. duo. to. 10. 152. l, m, & seq.
dominica prima in quadragesima: Sermones duo. to. 10.158. k, & seq.
dominica secunda in quadragesima: Sermo. to. 10.163. i
dominica tertia in quadragesima: Sermones duo. to. 10.169. b, & seq.
dominica quarta in quadragesima: Ser. to. 10. 176. d
dominica in ramis palmarum: Sermones tres. to. 10.185. i, & seq.
dominica in octauis Paschæ: Sermones octo. to. 10.205. l, & seq.
dominica secunda post octauas Paschæ: Sermo. to. 10.209. m, & seq.
dominica tertia post octauas Paschæ: Sermones duo. to. 10.210. f

dominica in Rogationibus: Sermones duo. to. 251. d, & seq.
dominica post Ascensionem domini: Sermo. to. 10.318. h
dominica prima post festum sanctæ trinitatis: Ser. duo. to. 10.224. l, & seq.
dominica secunda post festum sanctæ trinitatis: Sermo. to. 10.226. a
dominica tertia post festum sanctæ trinitatis: Sermones duo. ibidem
dominica quarta post festum sanctæ trinitatis: Sermones tres. to. 10.229. d
dominica quinta post festum sanctæ trinitatis: Ser. duo. to. 10.228. g, & seq.
dominica sexta post festum sanctæ trinitatis: Ser. duo. to. 10.229. k, & seq.
dominica septima post festum sanctæ trinitatis: Ser. tres. to. 10.230. g, & seq.
dominica octaua post trinitatem: Sermo. to. 231. K
dominica nona post trinitatem: Sermones duo. to. 10.233. a, & seq.
dominica decima post trinitatem: Sermones duo. to. 10.233. a, & seq.
dominica undecima post trinitatem: Sermo. duo. to. 10.234. x, & seq.
dominica duodecima post trinitatem: Ser. duo. to. 10.235. f, & seq. & 319. k
dominica tertia decima post trinitatem: Ser. duo. to. 10.236. g, & seq.
dominica quartadecima post trinitatem: Sermo. duo. to. 10.237. e, & seq.
dominica decima quinta post trinitatem: Sermo. duo. to. 10.238. b, & seq.
dominica sextadecima post trinitatem: Sermo. duo. to. 10.239. i, & seq.
dominica decima septima post trinitatem: Sermo. duo. to. 10.242. b, & seq.
dominica decima octaua post trinitatem: Sermo. duo. to. 10.243. c, & seq.
dominica decima nona post trinitatem: Sermo. duo. to. 10.243. c, & seq.
dominica uicesima, de bono discipline: Sermo. duo. to. 10.345. c, & seq.
dominica uigesima prima: Sermones duo. to. 10.245. c, & seq.
dominica uigesima secunda: Sermones duo. to. 10.246. c, & seq.
dominica uigesima tertia: Sermones duo. to. 247. m, & seq.
dominica uigesima quarta: Sermones duo. to. 10.249. k, & seq.
dominica uigesima quinta: Sermones duo. to. 10.250. h, & seq.

dominica uigesima sexta: Sermo. to. 10.251. g, & seq.
dominica oratio. Per orationem
dominica deum interpellamus, aut pro petendis bonis, aut pro vitandis malis aut pro delendis commissis. to. 10.218. m, & seq.
domus nulla tam foelix, in qua non aliquod flagitium extiterit. to. 2198. e, f, & seq.
domus pro cubiculo. to. 3.33. g
domus Israel, carnalis & spiritalis. Eodem
domus dei custodia. Eodem 347. m
domus dei, & porta coeli. to. 4.34. a
domus habere fundatam supra petram. to. 4. 416. c
domus quæ domino edificatur, est Ecclesia. to. 5.173. g
domus dei instauratur. to. 5.157. l
domus dei sunt fideles, quam Christus edificauit, non de lapidibus & lignis, sed hominibus. to. 5.162. c
domus dei dicitur domus dauid, propter genus dauid, sed domus dei dicitur propter templum dei. to. 5.164. e
domum hanc dei, dicit dauid edificasse, & etiam nos bene uiuendo. ibid.
domus huius uelima dedicatio, est uita æterna. ibidem. h
domum edificamus deo, cum bene uiuimus &c. ibidem
domus dei edificatur per nouum testamentum, uelut lapidibus. to. 5.196. a
Prophetiam Agai, qua dixit maiorem futuram gloriam domus dei, quam primum fuisset, non in reedificatione templi, sed in Ecclesia Christi esse completam. to. 5.183. f
domus dei, Ecclesia. to. 7.104. l, m, & seq. to. 8. 41. c
Est domus forma pietatis habens, & pietatem non habens: est domus & forma & pietatem habens. to. 8.146. b
domus dei secretum. to. 8.124. R
domus dei, & bona eius desideranda. Eo. 219. d, e
domus dei quomodo edificatur. Eodem 353. a, b
domus dei, omnis terra. ibidem
domus dei, nihil aliud est, quam templum dei. Eodem, 9. b
domus dei, est ea in qua manebimus. to. 8.43. i
domus magna, & uasa eius quæ. Eodem, 230. i
de edificatione domus dei post captiuitatem, & ubi edificatur. to. 8.353. m, & seq. tom. 10.

56. i, k. Et cantico nouo. to. 10. Ibidem. k
Domus dei, populus dei, non solum qui modo sunt, sed & qui ante nos fuerunt, & qui post nos futuri sunt. to. 8.489. h
Domus dei, quos habet custodes. ibidem
Domus illa etiam ciuitas est, &c. to. 8.492. e
Domus dei futura in imagine prophetiæ prædicta est. to. 8.505. m
Ad domum dei, qui pertinent. ibi. 505. b, c
Domus dei in his est quos prædestinauit & præcipit persequeretur. ibid. c, d
In domum domini latantes ire, quid sit. to. 8. 474. h
Domum dei qui faciant speluncam latronum. ibidem. 500. l
Domus tanquam ad sempiternum eligitur, & quid significet. to. 8.303. h
Domum tuam si habueris pauperes: domum dei si habueris, diues es. ibidem. l
Domus duobus modis dicitur bona uel mala. Ibidem. 541. d
Domus nostræ, corda nostra sunt, ibi libenter habitamus, si ea ab iniquitate mundamus. to. 8.269. c
domus eburnæ quæ sint, & quid significant. ibidem. 136. e, f
Non est domus composita, ubi inter uirum & uxorem pax nulla est. to. 9.154. a
Domus dei, cantando edificatur, credendo fundatur, sperando erigitur, diligendo perficitur, sed in futuro seculo dedicatur. tom. 10. 79. l
Domus Christi. to. 10.109. k, l
Domus, habitatores significat. to. 10.149. h
Sapissime maiora patimur pericula à domesticis. to. 10.281. c, d
Nullus obseruet qua die, domum exeat uel reigrediatur. to. 10.245. g
Quomodo domus deo edificanda est. to. 10. 254. e
Domiducus deus. to. 5.54. i
Donatus episcopus Carthaginensis. to. 1.17. h
Donatum rebaptismum non instituisse. ibi. j, k
Donatistas defendere conati sunt authoritate beati Cypriani. Eodem. 23. f
Contra Donatistas leges Honorij Imperatoris. Eodem. 24. b
Contra Donatistas Dulcius Tribunus ab imperatore missus. Eod. 27. e, f
Donatistarum episcopi septem. Eod. 26. l, & seq. c, f
Donatistæ fuerunt multæ ciuitates. to. 2.52. h
Contra Donatistas & Rogatistas. Eodem. Epistola. 48
Donati hæresim, nihil habere commune cum Ariana.

IN DIVINA VGVSTINVM

Arlana. to. 2. 62. g
Pugna cum Donatistis. to. 1. In Possido.
Donatiane factionis sunt Circumcelliones. to.
1. In Possidonio. to. 6. 9. a
Rogatistae. to. 2. 51. a
Circenses. Eodem. 193. f
Maximinianistae. to. 6. 9. a, to. 7. 63. g, h
Donatistae Ecclesiam in sola Africa, & sola Do
nati parte remansisse finxerunt. to. 2. 63. i, &
227. l, & epist. 48. & 234. to. 3. 256. l. to. 6. 9. l
Donatistae rebaptizant catholicos. to. 2. 191. i,
& 222. l. to. 6. 9. l
Cōtra Donatistarum anabaptismum. to. 2. 58.
h, & seq.
Donatistarum, de ministris baptismi impietas.
to. 2. 198. i, & to. 7. 12. c, d, & 15. m, & seq.
Donatistarum immanitas. to. 2. 66. f
Donatistarum schismatis origo queritur. to. 2.
epist. 50
Donatistae, quare ab Ecclesia catholica descii
uerint. to. 2. 63. i
Donati factio, primum pars Maiorini diceba
tur. to. 2. 97. f
Donatistarum & Circumcellionum furor &
immanitas. to. 2. 51. a, & 62. g, & 64. g, h, &
seq. copiose & fo. 66. b, c
Donatistarum & Circumcellionum latrocinia.
to. 2. 189. g, & 227. a, b
In Donatistas latrones, lex pecuniaria. to. 1. In
Possidonio. to. 2. 66. b
Donatistarum confictae reuelationes. to. 2.
226. b, & h
Donatistarum pertinacia, etiam post condem
nationem. Eodem. 221. l
Donatistas respicientes corrigi uult, non nece
ri. to. 2. epist. 158. 159. 160
Donatistarum defectus per leges imperiales.
to. 2. 66. c
Donatistarum obiectio, de possessionibus. Ibi
dem, &
Donatistarum iustitia. ibid. l, m
Donatistarum cantus in Ecclesia. to. 2. 173. f,
& seq.
Donatistarum furor, ubi exortus. Eod. 196. l
Donatistarum episcopi conuicti in concilio
Carthaginensi. to. 2. epist. 152
Donatistae uocant catholicos Macarianos. to.
2. 218. k, & 225. a
Traditores. Eod. 227. k, l, & 229. c
Donatistarum uanitatibus respondetur. to. 2.
epist. 166
Donatistae mendaces. to. 2. 248. g, & 227. c
Donatistae cum peccatoribus non loquuntur.
Eodem. 228. l

Donati haeresis Lucille opibus adiuta. ibidem
220. f, g
Vide, Lucilla.
Donatiani credere uel non credere, liberum
esse uolunt. to. 2. 65. b, c
Donatistae neminem existimant cogendum
se ad bonum. to. 2. 250. k
donatus presbyter citatus ad concilium, fuit
mortem inferre uolebat. to. 2. epist. 209
Donatus Afer. to. 2. 223. b
Donatistarum insidijs petitus Augustinus. to.
3. 52. c
Donatistarum impia excommunicatio. to. 4. 20. a
In Donatistas. to. 4. 20. c, to. 8. 34. l, & 77. k
Donatistarum multa schismata. to. 6. 9. a
Donatistae, iudem Parmenianistae. to. 6. 9. a
Donatiane haeresis princeps, Donatus quidam
Numida. Eod. 3. l
Donatistarum schisma, propter Cæcilianum
episcopum. ibidem
Vide Cæcilianus.
Donatus filium minorem patrem, & spiritum
sanctum minorem filio, putauit. to. 6. 9. m,
in fine.
Donatistae mortem sibi ipsis consciscences. to. 6. 9. m
Donatus multa scripsit. ibidem
Donatus alius. ibidem
Contra patrem Donati, psalmus Abecedarius.
to. 7. 2. a, Retract. to. 1. 17. g
Donatistae pseudomartyres. to. 7. 6. a, b, 2. f, g
Donatistae, quales baptismi ministros fingun
tur. to. 7. 25. d, e, & 29. k, l
Donatistae, talem fieri dicunt baptizatum, qui
lis fuerit baptizator. to. 7. 51. l, m, & 63. l
Donatistarum episcopi orant pro populo, &
pro se populum orare nolunt. to. 7. 53. k
Donatistae, siue Donatiani. to. 7. 71. k
Donatianos probat & haereticos, & schismati
cos. ibidem
Donatistae mutati, transeunt ad catholicos.
ibid. 73. f
Donatistae Cyprianum allegant. to. 7. 78. k, l
Donatistarum mendacia. to. 7. 83. b
Contra Donatistas, lex imperialis. to. 7. 87. b
i, & seq.
Donatistae concilium recusant. ibid. l, m
In Donatianos acriter inuehit, & in causam
Maximinianistarum. to. 7. 98. m
Arguit Augustinus contra Donatistas, ex
rum dictis. to. 7. 103. k
Donatistae Cypriani errorem imitantur, &
ritatem non imitantur. to. 7. 117. k
Quid obstat quominus donatistae respiscant
to. 4. 125. b

IN DIVINA VGVSTINVM

Ad donatistas exhortatio, ut ad Ecclesiae unita
tem redeant. ibidem, h
Donatus quantum absit ab exemplo Cypria
ni. ibidem, k
Donatistas & haereticos, sicut & malos Chri
stianos, dare & accipere posse sacramentū
baptismatis. to. 7. 159. g, h
donatistarum tota causa tractata. to. 7. 164. c,
& seq.
donatistarum argumenta refelluntur. tom. 7.
172. c, & g, h, to. 10. 43. K, & seq.
deliramenta donatistarum refellunt. to. 7. 173. e f
Breuiusculum periculum. to. 7. 180. g, h
donatistarum collationum cum donatistis. to. 7.
180. a, & seq. Retract. to. 1. 25. a
donatistae traditores. to. 7. 209. c, d
& to. 2. 67. a
donatistae non agnoscendo baptismum catho
licorum, negant se esse fratres. to. 8. 73. e
dicunt totam Ecclesiam perisse, praeter quam
in Africa. to. 8. 34. i, k
Vt audirentur à iudice, nomen Christi impo
nebant in possessione sua. to. 8. 37. h, i
Cōtra donatistas agit. to. 8. 101. i, & seq. & fo.
176. b, c
A donatistis quidam subdiaconus excommu
nicatus, apud catholicam querens quod per
didit, recipi non potuit. to. 8. 94. b
donatistae obijciunt catholicis traditionem,
quam nusquam & nunquam poterunt pro
bare, sed potius de mendacio ipsi conuincū
tur. to. 8. 96. b, c
Quod diuiserunt se ab unitate orbis terrarū,
& erexerunt Maiorinum aduersus Cæci
lianum. ibid. & d
Quod dixerunt se esse catholicos, ut excludere
possent haereticos. Eod. 190. b
Contra Donatistas proferuntur testimonia
ueteris ac noui testamenti. to. 8. 569. f, g
donatus dirupit Ecclesiam Christi, & persecu
tor non fregit crura Christi. to. 8. 77. m
donatistae dicunt sancta esse sacramenta, si per
sanctos donentur. to. 8. 24. h
donatistae, & ceteri haeretici, ab Ecclesia expel
luntur, sicut à nuptijs qui non habebat ue
stem nuptialem. to. 9. 19. i
donatistae confundit Aug. to. 9. 26. k
to. 9. 128. l, m
donatistae & Maximinianista inter se diuifi.
to. 10. 9. c
donatistas perstringit. to. 10. 19. i, K
donatistarum argumenta. ibidem, K

donatistae Maximinianistas receperunt, tanquā
integros, quod ante dānauerant. to. 10. 20. c, d
donatistas perstringit, & Antichristos appel
lat. to. 10. 38. i, & seq. copiose
Ecclesiam decollant donatistae. ibid. m
In donatistas inuectio. to. 10. 42. e
donatistae, de parte dici uolunt. ibid.
donatistae, Maximinianistae, Rogatistae, here
ses, Augustini tempore in Africa. to. 44. a
donatistarum de Christo diuersi errores. to.
10. 89. b, c
donati haeresis. ibid. b, & d, & seq.
donec quomodo accipiat. to. 3. 81. i, & 4. 203.
c, d, & 396. l
dona dei multifaria. to. 1. 80. d, e, to. 4. 365. f,
to. 6. 269. f, g
Ex dono dei omnia. to. 1. 78. e, & h, i
dona dei in se nusquam non agnoscit Augusti
nus. to. 1. 65. m, & seq. & 68. c, & 253. g, &
273. l, to. 7. 420. g
deus omnibus donat, nihil amittens. to. 1. 68. d
dona dei habent etiam impij. to. 3. 344. l, to. 4.
224. i
donum dei proprie dicitur spiritus sanctus. ibi.
Vide, Spiritus sanctus.
dona spiritus sancti, sine charitate, nihil pro
sunt. to. 4. 223. h, i
dona spiritus sancti septē. to. 4. 393. l, to. 10. 230. m
Trium officiorum formae doni spiritus sancti
in Apostolos datae sunt. to. 4. 311. k
Ex donis quae deus dat in hac uita, conicere
possumus quae in alia uita dabit nobis. to. 5.
238. h, i
dona dei, non tantum bonis & malis commu
nia, sed etiam bestiis & pecoribus. tom. 8.
386. k
Quanta nobis Christus dona largitus sit. to. 9.
242. h
dona sua in nobis deus amat. to. 10. 5. i
dedit dona hominibus. to. 10. 36. c, d
donum dei, spiritus sanctus. ibidem, d
donū maximū spiritus sanctus est. to. 10. 50. k
dona dei predicanda, non merita nostra. to. 10.
62. l
Quae dona magis acceptet deus. to. 10. 136. a
dispendium magnum est, si deum de dei dono
promereri noleris. to. 10. 165. i
A dono spiritus sancti prorsus alieni sunt, qui
oderunt gratiam & societatem unitatis. to.
10. 211. f, & l
distinctiones donorum. to. 10. 263. a, b
de septem donis spiritus sancti, contra septem
uitia

I N D E X

uitia. to. 10.285.a,b
Dormitio.
Obdormiscere, pro altius contemplari. to. 1.276. R
Dormientes dicuntur mortui. to. 2.184. R, l, to. 8.318. l, to. 9.78. c
Vide Mortui.
Dormire, pro cessare. to. 3.38. c
Dormientes oculis pa tentibus. to. 3.229. R
Dormite iam, & requiescite, quomodo pronūciandum. to. 4.164. h
Dormiendo concupiscentem ostendit nō peccare. to. 5.10. c, f
Ego dormiui, & somnum cepi. &c. exponitur. to. 5.166. a
Quomodo dormientes apparere possint. to. 5.172. l, & seq.
Dormitio pro morte ponitur. to. 5.207. c
Dormit Iesus. to. 8.40. c
Vide, Somnus.
Dormiuit Christus semel, ut illi coniuñx de latere fieret. to. 8.183. h, i
Deus dormit, quando dormit fides tua. to. 8.81. d, e
Cum dormit Christus, turbatur nauicula mētis. to. 8.175. c, d
Quaecunque anima oblita fuerit, dominum suum, dormit. to. 8.210. d
dormire inter medios clericos, quid sit. to. 8.233. e
Qui modo dormiunt in suis cupiditatibus, postea nihil inuenient in manibus suis. to. 8.275. c, & 505. R
Dormitio, est cordis duritia. to. 8.275. f
Modo mali dormiunt, & iratum deum nō sentiunt: sed ut dormirent iratus est. quia quomodo non sentiunt, in fine sentient. ibid. g
Christus dormit in nauī, si fides dormit in corde. to. 8.336. c, & 349. b, & 568. m
Dormitare, est animam saepe à spe refrigerescere. ibidem. 445. m
Omnis homo dormit, & dormitabit. Eodem. 471. R, l
In quo non dormit fides, uigilat Christus. ibidem. m
Sunt quidā qui non dormiunt, sed dormitant. ibidem. 505. R, l
Dormitio Christi, est passio eius. to. 8.525. m
Dormientes dicuntur mortui, aliquando resurrecturi. to. 8.318. l, to. 10.37. f, & 89. i
Dormitio & somnus si differunt. to. 8.6. i
Dormire, pro mori ponitur. to. 8.121. m
Qui dormit, morti similis est: & qui sint qui dormiunt. to. 8.151. c, d

Nemo dormit turbatus, nisi Christus, & quomodo. ibid. 184. l
Dormienti Christo, facta est coniunx de latere suo. ibidem.
Quare dicitur. Ego dormiui, & somnum cepi. idem esse uideantur. ibid.
Dormiens Lazarus quare domino dicebatur. qui erat fororibus mortuus. to. 9.17. to. 10.37. f
Dormientes, quare uirgines dictae. to. 10.22. m
Dormiunt & sapientes, & stultae uirgines. Eodem. 23. a
Dormire Christo. to. 10.37. f
Quare Christus dixit, Amicus noster dormit. to. 10.179. i
Dormiente Christo in nauī, discipuli peribantur. to. 10.24. l
Dormitio incorruptionis uel alia corporis, non maior in toto corpore beato, quam in illa qua parte sui. to. 5.8. g
Dormitio agilitatis, innuit habere corpus gloriatum ex qualitate sui. Item ex anima eius pus subleuante. to. 5.23. g
De dotibus corporis. to. 5.1. l
Dotes innuit esse in aeternitate, ueritate, & licitate, quas ponit beatos habere. to. 10.225. b
Dotes animae tangit, cum dicit: Ibi uacabimus. &c. to. 5.24. l
Dotes tam animae quam corporis tangit mine pacis aeternae. to. 5.19. l
Dorham, interpretatur defectio. to. 10.1. l
Doxologia, quae dicitur gloriae exaltatio. to. 9.155. f
Drachma quid sit, & quid significet. to. 5.28. g, h
Draco hic quem finxisti ad illudendum, ponitur. to. 5.11. l
Dracones magna sunt animantia: maiora sunt super terram: circa aquam uersantur: de speluncis procedunt, tum feruntur in terra: concitatur propter eos aer: & quomodo laudent deum. to. 8.5. f
Draconis nomine, ipsi diabolus significatur. ibidem. 400. h
Quod ad hoc factus perhibetur, ut illudamur, & à quibus. ibidem.
Quomodo figurat diabolus. to. 8.322. R, l
Draconum capita conteri in aquis, quid sit. to. 8.267. a
Draco magnus rufus, diabolus est. to. 9.1. l
Draco & angeli eius, sunt diabolus, & ministri eius. ibidem.

I N D I V V M A V G V S T I N V M .

Quid draconem deiici in terram. ibidem. m
Drusus superbus, quomodo uult, senatum ad se uenire. to. 5.28. a
Dubia.
In dubijs fidei rebus quid agendum. to. 1.236. d
Dubitare de occultis, melius est quam litigare de incertis. to. 3.202. h
Dubia in scripturis. to. 4.26. b
Dubitamus sine iusta reprehensione de quibusdam rebus, quas neque sensu, neque ratione percipimus, &c. to. 5.194. d
Dubia si discutuntur, non rumpenda unanimi tas. to. 7.124. i
Duci, quid spiritu. to. 10.145. a
De dulcedine diuina, quam gustantes hic sitimus potius, quousque iam satiemur in uisio ne dei plena. to. 5.223. g
Quomodo dulcis & rectus est dominus. to. 8.38. e
Dulcedinem dei qui gustabunt, uel non gustabunt. to. 8.59. m
Dulcedinem dei nemo scit, nisi qui gustauerit. to. 8.167. e
Quis non contemnat dulcedinem seculis, inhians dulcedini uitae aeternae. to. 8.238. c
Dulcedo huius seculi ad tempus fauces indulcat, sed in magna amaritudinem postea conuertetur. to. 8.482. l
Dulcedini uitae temporalis, cur deus immiscet amaritudinem. to. 8.528. h
Dulcedo transitoria, aeternam parat amaritudinem. to. 9.147. i
Ineffabilis dulcedo dei. to. 9.164. a
diuini amoris dulcedo. to. 9.173. d
Dulcedo siue suauitas mundana, & spiritalis. to. 10.59. i, R
Dulcitus, Tribunus, & notarius Impe. to. 1.27. e, in fine to. 2.93. f, to. 7.109. l, m
dulcitij questiones octo. to. 4.227. R, & seq. Re tracta. to. 1.27. i
dulcitus legum imperialium executor. to. 7.109. l, m
dulcia & latria quid. to. 4.52. c
duodecim tabulae, id est, Ro. antiquis. leges. to. 5.70. R
duodenarius numerus. to. 5.102. m
duodenarij numeri sacramentum. to. 5.200. e
Porus duodecim ciuitatis, & duodecim angulius, sunt duodecim apostoli & prophetae. to. 9.150. c
duodenarij numeri consecratio. to. 10.118. e
duodecim lapides, missi in Iordanem, signant duodecim patriarchas. to. 10.180. l

duodecim lapides leuati à Iordane, sunt duodecim apostoli. Ibidem
dupli ad simplum concentus, allegorice. to. 3.98. c, & seq.
Ratio dupli ad simplum, per alios numeros. to. 3.99. h
duri & absque affectione, humanitatem quasi amittunt: & dicuntur in humani. to. 10.5. 124. g
duritia quid. to. 7.395. i
Vide, Induratio.
dux, dicitur quasi ductor exercitus: & qui non potest dici rex, potest dici dux, uel princeps. to. 5.181. b
dysenteria. to. 3.209. a
E
Ebrionae. Vide, Hebionae
Ebriosi sal susculā comedunt. to. 1.52. e
Ebrietas regnabat in Africa. to. 2.157. l, & 94. g
Ebriosi in honorem martyrum. to. 2.94. h
Ebrietas quomodo coercenda. ibid. i
Ebrietas impunita. to. 2.173. g
ebrietas pro saturitate. to. 4.39. c
ebrietas sabbati nomine significata. to. 4.160. l
Ebrietas malum. Eodem. 381. R
Inter ebriosum, & ebrium, discrimen. to. 6.13. l, m
Ebrietas sanctorum. to. 8.89. g, h, & 396. d
Ebrietas laudabili quae sit. ibi. 272. h, i
Nemo se inebriet, omnes tamen se ad ebrieta tem parent. Eodem. 396. d
Quid insanis ebrioso? Ibidem
Ebrietatis proprietates. to. 9.217. b
Ebrietatis mala sequentia. ibidem b
Iucunditati, non ebrietati, condita est uini natura. to. 9.217. f
Prouocatio compotantium, uitiosa est. ibidem. g
Ebrietati deuinctus, suae potestatis esse non potest. ibidem
Ebrietas, Ecclesiasticis praecipue uiris interdictur. to. 9.217. h
Multa incommoda ebrietatis. to. 9.218. d, e, & seq. to. 10.294. e, & 308. f
Ebriosus. to. 10.58. d, e
Ebrietas fugienda. to. 10.145. c, d, & 239. R, & seq. & 240. g
Ebrietas causa est multorum certaminum. to. 9.217. c
Totus Holofernis exercitus, ebrietate soluitur. to. 10.239. f
Nemo adiurandus uel cogendus est accipere uinum,

M V M I T I N D E A X

vinum, plus quam oportet. to. 10. 239. i, k, & 240. a, & f
Ebriosi, similes sunt paludibus. to. 10. 239. l
Quod de ebrietate nascitur, igni praepratur. ibidem.
Corpus nimio potu diffuens, fructus animae necessarios exhibere non poterit. ibidem
Ebriosorum condiciones. ibidem, l, m
Ebrietatis effectus. to. 10. 239. m, & 240. b, c, & sequen.
Qui in superfluum cibum, potum, uel uestitū expendit, quod in eleemosynas esset erogandum peccat. to. 10. 238. g, h, & 240. a, b
Ebriosi, peiores animalibus sunt iudicandi. to. 10. 240. h
Finis ebriosi, ignis aeternus. to. 10. 240. d, e
Ebrietas, est quasi inferni puteus. ibid. d
Ebrietas inducit obstinationem. ibid.
Bibere ad mensuram aequalem, de paganorum obseruatione remansit. to. 10. 240. f
Quicumque aequali mensura bibunt, diabolo sacrificant. ibid.
Ebriosi uituperant sobrios. to. 10. 240. g, h
Ebriosorum miseria. ibidem, h
Melius est carnem sobrietate occidi, quam animam ebrietate mori. ibid.
ebriosorum excusatio. to. 10. 239. m, & seq. 240. h
ebrietati resistens, & pro ipsa patiens tribulationes, dominus ad martyrij gloriam reputabit. to. 10. 240. i
Terribilis casus ex ebrietate. to. 10. 194. c, d
ebrietas quam graue sit peccatum. to. 10. 240. k, l
Contra eos qui in honore sanctorum, audent se uino inebriare. ibid. m
Quilibet tenetur corripere ebriosos. Eodem. 241. b
De detestatione ebrietatis. to. 10. 294. c, d
ebrietatis exempla. to. 10. 294. e, f
ecclesia, id est, populus dei per omnes gentes. to. 4. 324. g, to. 8. 220. d, e
ecclesia ex uocatione dicta est. to. 4. 417. g
ecclesia, id est, populus dei. to. 7. 124. e
ecclesia describitur. to. 7. 145. f
Ecclesiae praedictio, figurae, nomina, similitudines.
ecclesiam repetit ex ueteri testamento. to. 2. 54. k, l, & 63. e, f
ecclesiam Christi dicimus in scripturis. to. 2. 228. l
ecclesiae oppugnatio, per gentes a prophetis praedicta. to. 3. 281. f, g

In Ecclesia quae sunt, praedicta esse in scripturis sanctis. to. 4. 331. i
ecclesia catholica, praedicta. ibid. a
Quae ab Esaia, de Christo & ecclesia sunt praedicta. to. 5. 176. l, & seq.
De prophetia quae in oratione Abachuc, & tico continetur. to. 5. 177. c, & seq.
De prophetia Danielis & Ezechielis, quae Christum, ecclesiamque concordat. to. 5. 178. c, & seq.
De trium prophetarum uaticinio. i. Aegai, Malachiae, & Malachiae. ibid.
De ecclesia apertius dixerunt prophetae, quae de Christo. to. 8. 390. c, & m
ecclesiam futuram in gentibus, praedictum est. to. 8. 390. c
ecclesia dei ante mundi originem, in praefectura dei signata erat. to. 9. 141. i
Testimonia scripturae ecclesiam catholicam attingentia. to. 10. 145. g
Omnia quae dicta erant de ecclesia, uidebuntur tempore Augustini impleta. to. 10. 183. c
Figurae ecclesiae, in lege naturae & lege scripturae. to. 10. 252. g, h
ecclesia in Abel, Noe, Abraham fuit. to. 10. 234. l
ecclesia per Euam adumbrata. to. 1. 274. h
ecclesia praefigurata in ueteri testamento, per pauciori numero contenta, diabolus uicit. to. 4. 330. e, & seq.
ecclesia aequaliter per arcam Noe figuratur. to. 4. 121. b, & 330. f, to. 5. 141. e, seq. to. 7. 141. i, & 166. d, e, to. 8. 18. l
ecclesiae typus, Hierusalem. to. 4. 331. i, m, p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, z
ecclesiae praefiguratio. to. 3. 231. a, b, to. 4. 331. i, m, p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, z
Iacob patriarcha. to. 4. 15. m, 324. m
Vellus Gedeonis. to. 7. 166. g, & 260. l
ecclesiae septem adumbratae per septem mulieres. to. 4. 252. g, & seq.
ecclesia Christi, ciuitas regis magni, figuratur in Anna, matre Samuelis prophetae. to. 5. 158. l
In Ecclesia Christi, remissio peccatorum significata per Asylum Romae constitutum. to. 5. 45. c
ecclesiam mundi nomine significari. to. 7. 231. i, to. 9. 98. m
Mulier amicta sole, est ecclesia. to. 9. 145. i
Mulier Sareptana, Ecclesiam praefigurauit. to. 10. 100. a
ecclesiae similitudines. to. 7. 55. i, & 89. h, i, k, l, m, n, o, p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, z

IN DIVVM AVGVSTINVM.

ecclesiae, ager dei. to. 1. 269. d, to. 2. 232. g, h, to. 10. 99. l, & 185. m
ecclesia, ancilla dei. to. 8. 328. g
ecclesia, arca dominica. to. 1. 135. g, to. 2. 64. a, to. 3. 77. l, to. 7. 76. f, to. 8. 18. l
ecclesia arcae comparatur, quia paleam habet. & frumentum. to. 8. 16. i, & 40. h, & 85. b, & 340. f, & seq.
ecclesia, atrium dei. to. 8. 353. c
ecclesia quoque caro est. to. 4. 359. m
ecclesia, ciuitas in summitate montis. to. 2. 247. i
Ciuitas regis magni. to. 7. 179. c
Quod firmata sit super fundamentum ecclesiae. to. 8. 390. c, & m
ecclesia, est ciuitas aurea, arca aurea, phylax aurea. to. 9. 110. h
ecclesia, columba speciosa. to. 7. 121. h, & 133. l, m, 145. g
Inter multorum corporum, improbitatem gemens. to. 7. 143. l
ecclesia est domus vel ciuitas quae aedificetur. to. 5. 63. g
ecclesia, domus dei. to. 7. 105. a, b, to. 8. 41. c
Domus magna. to. 7. 136. k, Retract. to. 1. 5. in fine. & g, in principio.
ecclesia, quomodo dicat dealbata, vel illuminata. to. 8. 384. e, f
ecclesia dicta, grex dei. to. 4. 417. g
Ortus conclusus. to. 7. 75. e, f, & 76. e, f
ecclesia Christiana, uere Iudaea. to. 8. 273. b
ecclesia, mons Sion, & Hierusalem spiritalis. to. 6. 23. f, & m, to. 84. m
ecclesia nauicula est, mare seculum. to. 8. 341. c
ecclesia nauis, peregrinas merces terrae nostrae aduexit, remissionem peccatorum, & regnum celorum. to. 10. 14. g, h
Oliua fructifera. to. 6. 25. a
Ouille dei, & pecus dei. to. 4. 417. g
ecclesia ouis dominica. to. 7. 300. b
Paradisus. to. 12. 1. c, & 192. d, & 233. a, to. 7. 133. h
ecclesia, petra. to. 7. 132. i
Regina a dextris in uestitu deaurato. to. 2. 117. m
ecclesia dicitur regnum dei. to. 5. 202. g
ecclesia, regnum celorum. to. 9. 90. m
ecclesia, Sol, & Luna. to. 2. 111. l, m, c. 8. 23. b, c, & sequent.
Sol, Luna, & stellae sunt ecclesia per totum orbem diffusa. to. 9. 43. f, g, & i, & 144. c, & f

ecclesia, stabulum: uita aeterna, domus. to. 10. 56. b
Septem stellae in dextera Christi, Ecclesia est. to. 9. 141. i
Stella, abyssus, puteus, populus peccator ab ecclesia cadens. to. 9. 144. f
Terra uiuentium. to. 3. 20. a
Tonitrua, fulgura, terrae motus, sunt ecclesiae praedicationes & uirtutes. to. 9. 142. k, & 144. b, & c
ecclesiae, torcularia. t. 8. 16. i, & 18. c, & 204. c, d
ecclesia, est torcular fontis aeterni. to. 10. 182. a
ecclesia uinea domini. to. 6. 23. g
Ecclesia primordia, diffusio, & amplitudo. ecclesiae catholicae amplitudo. to. 2. 53. a, & sequentibus. & fo. sequent. a, & 62. b, & sequentibus.
Paucitas item. Eodem. 53. d, & f, g
ecclesiae fructificatae. to. 8. 4. g
ecclesiae primordia. to. 4. 332. g
ecclesia fidelium colligitur ex omnibus generibus hominum & diuersis legibus. to. 5. 195. c
ecclesia primò diffusa est à Hierusalem. to. 5. 184. m
Quod sit ab ortu solis usque ad occasum. to. 8. 152. a
ecclesia tota est, ex omnibus toto orbe diffusa: nec solum qui praesentem vitam agunt, sed etiam de his qui ante nos fuerunt, & futuri sunt. to. 8. 181. g, & 193. c, & 109. a
Quod sit in toto orbe diffusa, ex euangelio probatur. to. 8. 185. a, b
Quod de toto mundo electa sit, & mortificata a terrena uita. Eodem. 199. f
Quod sit per omnes gentes, non in magna gloria, sed in magna tentatione. to. 8. 202. b, c
Non vincitur, non eradicatur: nec cedit quibuslibet tentationibus, donec ueniat huius seculi finis. ibidem. i
ecclesia uniuersitas, ex toto orbe commendatur. Eodem. 221. l, & 228. c
Sic sunt multae Ecclesiae, ut sit una. t. 8. 220. c, & 476. l
Quod sit à mari usque ad mare, & à flumine usque ad terminos orbis terrae. to. 8. 257. d
Ecclesia in alijs abeuntibus, in alijs uenientibus in aeternum est fundata. ibidem. 228. m
Christum maledicunt qui dicunt Ecclesiam perisse de orbe terrarum, & in sola Aphrica remansisse. to. 8. 312. k
Quod à quatuor mundi partibus in nomine trinitatis vocetur. to. 8. 316. e
T Qui

I N D E X

Quod dicitur illam perire, iam in illa non sunt.
idem. 378.c
Quod erit usque ad finem seculi in omnibus
gentibus, ex Euangelio ostenditur. to. 8.
382.a
Quod inceperit ab Hierusalem terrena, ut
gaudeat de deo in illa Hierusalem celesti.
to. 8. 569.f.g
Quod loquatur omnium gentium linguis,
quia diffusa est per omnes gentes. ibi-
dem. c.d
ecclesia incepit ab Hierusalem, & peruenit
ad omnes gentes. to. 9. 126.i, k
ecclesia catholica est per totum orbem diffu-
sa, non illa hæreticorum. to. 9. 233.d, e
ecclesia tempore Augustini diffusa erat per to-
tum orbem terrarum. to. 10. 183.b
ecclesia continet omnes fideles ubique terra-
rum. to. 10. 188.2, b
Hanc ecclesiam Christus in sua resurrectione
constituit. to. 10. 208.d
Nunc videmus Ecclesiam diffusam per gen-
tes, quam Apostoli Christum videntes no-
dum videbant. to. 10. 317.l
Ecclesie glorificatio.
ecclesia nunc est regnum Christi. to. 5. 202.R
De ecclesie glorificatione sine fine, post mor-
tem. to. 5. 205. k, & seq.
Ita exaltata est in nomine Christi: ut om-
nes nondum credentes in ipso sub pedibus
eius iaceant. to. 8. 141.b
Quod non defutura usque ad extremum iudi-
cium. to. 8. 254.g, & 455.f
Totus mundus in bonis & malis refugium ha-
biturus est ad Eccl. to. 9. 143.g
Ecclesia militans & triumphans.
De moribus ecclesie catholice. to. 1. 247.d
ecclesie militantis perfectio & sanctificatio. ibi-
dem. 10. 1. k
ecclesia militans & triumphans. tomo. 3. 57.h
ecclesia angelorum, & nostra. Ibidem, m
ecclesia præfens ædificatur ex bonis & malis,
sed celestis ex electis solum. tomo. 5.
183.i
ecclesia fidelium est una ciuitas cum beatis. to.
5. 83.l
Et est ædificata de latere Christi dormien-
tis, ut mulier de latere viri. tomo. 5. 234.g
ecclesia regnat nunc primum cum Christo in
vitis & mortuis. to. 5. 204.l
ecclesia præfens & futura, una ecclesia. tomo. 7.
187.b, c
ecclesia sanctorum quæ sit. to. 8. 577.a
Quod ex parte peregrina sit, & ex parte

manens in cælo. ibidem. d
ecclesia militans præcedit triumphantem
pore, non dignitate. to. 8. 204
Quod comparetur torculari. to. 8. 161
In allegoria, Lunæ comparatur. Ibidem. 174
Quod ex parte spiritali luceat ut Luna, ex
parte carnali obscura sit. tomo. 8. 234
ecclesia nostra, in spe beata est. tomo. 9. 126
ecclesiarum militantis & triumphantis diuer-
sitas. ibidem. g, h
ecclesia militans, sequi debet Christum, per
tationem. ibidem. h, i
ecclesia militans, per Petrum: triumphans, per
Ioannem designata. ibidem. j, k
ecclesia p̄fens peregrina est, adiuncta illi trium-
phanti. to. 10. 141
Ecclesia catholica & orthodoxa.
ecclesia orthodoxa cur sic dicta. tomo. 1. 235.g
ecclesia catholica, id est, toto orbe diffusa. ibi-
dem, & 239.e, to. 2. 53.c, & 179. h, & 209. b
& 224.2, & 228. m, & seq. g, & 231. b, tomo.
3. 156. b, tomo. 4. 132. v. tomo. 6. 206. a
ecclesie catholice laus. tomo. 1. 235. a
ecclesie catholice doctrina. Ibidem. 255. a
ecclesiam catholicam negant Donatillæ. tomo.
2. 62. h, j, & epist. 48. & 161. tomo. 3. 254. l
De catholica ecclesia id potius credendum, quod
diuina scripturæ tradunt, non quod lingua
humana maledicunt. tomo. 2.
194. i
ecclesia catholica, hæreditas Christi. to. 2. 221. i
e, f, & 125. l, & 228. m, & seq. tomo. 7. 168. h
ecclesia vniuersalis templum dei. tomo. 3. 57. h
ecclesia catholica. to. 3. 74. k, & 77. j, & 156. b
in fine. & 256. l
Credere ecclesiam catholicam. to. 3. 49. a
ecclesiam, & non in ecclesiam credere de-
mus. to. 10. 217. d
ecclesie catholice dignitates. tomo. 9. 244. a
Christus ecclesiam constituit in loco synago-
gæ. to. 10. 165. a
ecclesia cur dicatur catholica. tomo. 10. 186. a
Ecclesia Christi, & synagoga: ecclesia magna
ecclesia sancta.
ecclesia Christi, domus Iulianæ. tomo. 2. 200. a
ecclesia Christi à paucis tangitur, à multis pre-
mitur. to. 10. 5. a
ecclesie Christus adhæsit synagogam relinquens.
to. 6. 83. h, j
ecclesie & synagoga altercatio. to. 6. 253. a, & 254. a
quentibus,
Quod plantata sit, unde eradicata sunt fructus
synagoga. to. 8. 121. a
ecclesia

I N D I V M A V G V S T I N V M.

Ecclesia natus synagoga. to. 8. 134. a, b
Ecclesia est condita ex circumcisione & præpu-
tio. to. 10. 138. c
Ecclesia est post synagogam vocata, sed ante
synagogam promissa. to. 10. 252. g
Ecclesia magna, quæ sit. to. 8. 85. b, & 116. f
Ecclesia sancta, quid. tomo. 10. 188. a, & sequen-
tibus.
Ecclesie vnitas.
Ecclesia, vnica dicta. to. 2. 179. e, f
Ad Eccle. vnitatem, exhortatio. tomo. 2. epi-
stol. 166.
Ecclesie vnitas, Cypriani temporibus. tomo. 7.
19. c, d
De vnitate Ecclesie, contra Petilianum Donati-
stæ epistolam. to. 7. 164. c, & seq.
Ecclesia, vbi. ibidem. d, & 165. a
Ecclesie priuata in orbe Christiano. to. 7. 80. i
Propter vnitatem Ecclesie, multa ecclesie
vna ecclesia. to. 8. 541. c
Quod dicatur vnica. to. 8. 36. h, & 85. a
Ecclesie communio.
ecclesia in paucis. to. 3. 350. c
ecclesie incorporari, participatione sacramen-
torum. to. 4. 217. a
ecclesia communio, Christiani sunt toto orbe
terrarum diffusi. to. 7. 129. i
ecclesie membra, mali non sunt. to. 7. 133. k, l
Christus caput, Ecclesia corpus.
ecclesia, societas sanctorum. to. 2. 28. k
ecclesia, corpus Christi mysticum. Ibidem. 68.
e, & 69. b, & 169. h, to. 4. 177. c
ecclesie sue caput, Christus. to. 4. 324. g, h, &
330. g, h
De viro perfecto, id est, Christo: & corpore
eius, id est, Ecclesia, quæ est ipsius plenitu-
do. to. 5. 234. i, & seq.
ecclesia est corpus Christi, cuius ipse Christus
est caput: quod corpus completum erit suo
tempore: nunc enim sibi accessit quotidie.
ibidem.
ecclesia Christi carni adiuncta, vnum Christum
constituit totum. to. 9. 124. g
ecclesia, corpus Christi. to. 10. 38. e, f, & 41. b
Testimonia de Christo & ecclesia. to. 10. 38.
h, & seq.
Et serè in scripturis inueniuntur simul. ibi-
dem.
ecclesia cum capite suo, vnum Christus. to. 10.
51. b, c
Ita diabolus cum suo corpore, vnum diabolus.
ibidem. d
ecclesia, corpus Christi: Christus caput Eccle-
sia. to. 10. 89. c, d, & 181. f

Vide Christus, & Corpus.

In Ecclesia carnales & spirituales,
boni & mali.
In Ecclesia, Zizania. tomo. 2. 221. m, & seq. &
232. g, h
Palee. to. 1. 239. i, in fine.
Pisces mali. to. 2. 124. b
ecclesia quomodo vititur, & bonis & malis. to.
1. 235. g
ecclesia non vituperanda ex malorum Chri-
stianorum moribus. to. 1. 256. e, f
In Ecclesia quid refecandum. to. 2. 230. d, e
ecclesia permixta. to. 3. 20. f, to. 4. 19. m
In ecclesia boni & mali. to. 2. 124. c, d, Et 232.
g, h, to. 3. 77. l, m
quod morum diuersitate perturbantes eccle-
siam, contra fraternam charitatem agentes,
se corrigere debeant. to. 3. 266. h, i
Ab ecclesia propter malos nemo se separet. to.
4. 20. d, e, to. 10. 19. f, g, & 192. a
christiani falsi intra ecclesiam. to. 5. 11. g
Latentes inter impios ecclesie filij. ibidem
De incerta multiplicatione ecclesie, qua in
hoc seculo multi reprobi miscentur electis.
to. 5. 183. i
Ecclesia eterna malos habet bonis permixtos.
to. 6. 92. m, & seq.
Ab ecclesia non recedendum ob zizania. to. 7.
79. c, d, & l, m, & 86. f, g
Et de vnitate ecclesie catholice plura, ex sen-
tentia Cypriani. ibidem 79. a, b
ecclesia vna. Ibidem, 122. g
Vide supra, ecclesie vnitas.
Quod magnos habeat, & paruos: spirituales, &
carnales. to. 8. 17. l, m, & 45. l, m
Quod pauciores bonos, multos malos habeat.
to. 8. 86. a
Boni & mali congregantur in ecclesia, sed se-
parabuntur in fine seculi. to. 9. 144. g, h, to.
10. 19. f
Non tota ecclesia cadet: qui mali autem sunt,
de cælo cadent. to. 9. 143. i
In ecclesia boni percutiuntur ut corrigantur,
mali suis voluptatibus relinquuntur. to. 9.
144. m
Ecclesia, dicitur fictos & malos Christianos
sub pedibus habere. Ibidem, 145. k
Ecclesia Christi, vbi.
ecclesia in Sole posita. to. 2. 228. m
Ecclesia, locus dei. to. 4. 450. b
ecclesia Christi, est ubicunque timetur & lau-
datur
T 2

I N D E X

datur deus. to. 8. 36. i
ecclesia, deorsum est, & sursum. to. 8. 523. d, in
fine.
ecclesia est, ubi est Christus. to. 8. 357. c
Ecclesia sponsa Christi: & ubi ei facta.
Ecclesia sponsa, ex latere Christi formata, to. 1.
276. l, to. 6. 83. g, & 256. f
ecclesia Christi sponsa. to. 3. 4. i
ecclesia cur sponsa, cur vxor dicta. to. 6. 27. d, e,
& 132. g, h
ecclesia sponsa est Christi assumpta, dum ad-
huc foeda erat. to. 8. 132. R
Quod ex ancilla facta sit vxor. to. 8. 478. f
ecclesiae Christi que matrimonium, magna cha-
ritate coniunctum. to. 8. 328. g
Quod sit facta de latere Christi dormientis.
to. 8. 490. e, & 492. x, to. 9. 119. e
Adamo dormiente sit Eua, sic Christo mortuo
ecclesia. to. 9. 19. g
Christi latus, non solum vulneratum, sed aper-
tum fudit ecclesiae sacramenta. to. 9. 119. d
Christus Ecclesiam suam collocauit in manife-
sto. to. 9. 203. b
ecclesia desponsata. to. 10. 22. e
ecclesia virgo esse non posset, nisi sponsum cui
traderetur, filium virginis inuenisset. to. 10.
134. d
Ecclesiae diuitie, thesauri, possessio.
ecclesia irrigat hortum deliciarum. tomo. 9.
183. a
ecclesiae proprietates. to. 9. 246. b
ecclesia omni genere ciborum, fideles reficit.
ibidem. d
ecclesia totum possidet, quod a viro suo acce-
pit in dotem. to. 9. 248. e
Diuitiae primitiae ecclesiae, & paupertas hu-
ius temporis. to. 10. 83. x
Locuples in ecclesia, quis. ibidem.
In thesauris domini, quid habeat ecclesia. to. 10.
87. g
Ecclesia virgo & mater, & filij eius.
Ecclesia dei mater omnium fidelium. to. 1. 207.
f, & 254. c, d, to. 2. 42. R, & 249. c, to. 4. 40. f
ecclesia, mater spiritalis. to. 2. 230. d
ecclesia, & mater, & filia. to. 4. 112. a
ecclesia mater vera, pia, & casta. to. 6. 21. g
ecclesia, & virgo, & mater. to. 6. 262. i, to. 10.
130. b
ecclesia quomodo generet, & quod non satis sit
nasci ab ecclesia. to. 7. 122. c, d, & 123. d
ecclesia quosdam concipit in utero, quosdam
aborrit. to. 8. 188. i
De ecclesia exponitur, Latere sterilis quae non
parit. to. 8. 428. f

In corpus ecclesiae nemo transit, nisi prius oc-
cisus moriatur quod fuit, ut sit quod non
fuit. to. 8. 480. a
ecclesia pariens discernit, quos geminos pro-
gnans pertulit exemplo Rebecca. Eodem
490. g
Qui ecclesiam sicut intrant, oderunt ecclesiam.
to. 8. 497. R
Inuenimus in verbis domini, ecclesiam & fr-
tres ipsius & sorores & matrem ipsius esse.
to. 8. 494. l
ecclesia dicitur virgo, quae nulla haereticorum
commixtione polluta est. to. 9. 146. d
ecclesia quotidie parit in prosperis, & in ad-
uersis. to. 9. 147. d
ecclesia primo genuit Christum, & quondam
generat membra eius. ibidem. d
ecclesia non cessat parere frigidis Christianis.
to. 10. 19. e
Christus ecclesiam suam genetrici similem re-
didit. to. 10. 128. f, & 263. d
ecclesiae concessit Christus in spiritu, quod ma-
trix in corpore. to. 9. 245. a, to. 10. 43. R
ecclesia, Mariam imitans, virgo est, & parit.
to. 10. 188. c
Non habebit deum patrem, qui ecclesiam non
luerit habere matrem. to. 9. 248. d
ecclesiae filij boni. to. 3. 350. e
ecclesiae filij legitimi, qui. to. 7. 144. g
Ecclesia sine macula & ruga.
ecclesia hic non sine omni macula & ruga. to. 1.
10. l, & 17. g, & 23. f, to. 2. 67. a, & 84. c, f, to. 7.
269. l, m
ecclesia quomodo sine macula & ruga, & tri-
men, quotidie orat, Dimitte nobis debita no-
stra, &c. to. 10. 87. b, & seq.
Quomodo Christus mundet ecclesiam suam,
ut sit absque ruga & macula. tomo. 10.
87. g, h
ecclesia quomodo sit sine ruga, & macula in
tendicula crucis. ibidem.
ecclesia nigra est originali peccato, sed candida
da baptismi sacramento. to. 10. 170. l
Christus Ecclesiam meretricem inuenit, &
virginem fecit. to. 10. 188. b
Vnde ecclesia dicitur nigra, sed formosa. to. 10.
226. R
Ecclesiae ordo.
In ecclesia iste ordo est, ut alij praecedant, alij
sequantur: & qui praecedunt, habent quem
sequuntur. to. 8. 114. b
ecclesiae partes tres, gentiles, haeretici, & catho-
lici. to. 9. 147. f, & 148. l
Tres status ecclesiae. to. 10. 309. f
Ecclesia

I N D I V V M A V G S T I N V M .

Ecclesiae fides, consuetudo, autho-
ritas, potestas.
Apostrophe ad ecclesiam, totius sapientiae ma-
gistrum. to. 1. 254. c, d
ecclesia cum aliquid credidit, eam non inaniter
credere credendum est, vnde cuncte tradi-
tum sit, etiam si canonicarum scripturarum
hinc expressa non proferatur autoritas. to.
2. 132. d, e
ecclesiae fides. to. 10. 165. f, g
ecclesiae traditiones tripartitae. to. 2. 167. a, &
168. a, & seq.
De Ecclesiae ritibus, copiose. to. 2. episto. 119.
ecclesiarum consuetudines, quae non sunt con-
tra fidem, neque contra bonos mores, obser-
uandae sunt. to. 2. 173. f, g
In ecclesia congregatis Christianis quid agen-
dum. ibidem. g
ecclesia multa tolerat. ibidem. h
ecclesiae consuetudo non spernenda. tomo. 3.
216. b
ecclesiae disciplina. to. 4. 18. K, & seq.
ecclesiae consuetudo & autoritas. to. 4. 318.
K, l, & seq. f
ecclesiastica consuetudo creditur ab Apostolis
tradita, quamuis nihil in literis eorum inue-
niatur, nec in concilijs posteriorum. to. 7.
127. h, & 144. m
ecclesiae catholicae autoritas. to. 1. 49. m, & 231.
g, to. 4. 420. g, to. 6. 36. d, & 79. a, & 157. 71. c
ecclesiae autoritas commouit Augustinum
euangelio credere. to. 6. 37. a
ecclesiasticae potestatis officium, aduersus im-
probos. to. 4. 20. e
ecclesia fundata supra petram, clauis regni coe-
lorum accepit in Petro. to. 9. 123. f
ecclesia, participum suorum peccata dimittit,
non participum retinet. to. 9. 120. e
Peccata in ecclesia quomodo per homines di-
mittantur. to. 10. 103. g
ecclesia nulli relapso & poenitenti gremium
claudit. to. 10. 106. a, & sequen.
Ecclesiae mansuetudo, tolerantia, oratio.
& seq. & 224. c
ecclesia quare non orat pro angelis malis, suis
inimicis. to. 5. 222. m
ecclesia pro quibus orat. ibidem.
ecclesia pro quibus exauditur. ibidem.
ecclesia non erat pro infidelibus defunctis, ne-
que pro impijs. ibidem.
Mores ecclesiae exhortationes, to. 10. 18. a

Quare aliquando ecclesia peccatoribus parcat.
to. 10. 106. f
ecclesia non frustra orauit pro inimicis suis.
to. 10. 183. b
Ecclesia malorum separatio ab ecclesia,
Extra ecclesiam esse, Haereticorum ecclesia
ecclesiae profectus, per Augustinum. tomo. 1. in
Polsidonio.
ecclesiae pax per eundem. ibidem

extra ecclesiam quid haberi non possit. to. 7.
74. c
Ab ecclesia dei non separat quempiam mater-
na conditio, sed propria culpa. tomo. 7.
23. d
Qui extra ecclesiam est, nec audit, nec videt, &
qui in illa est, nec surdus est, nec caecus. to. 8.
145. e
Non sunt tot haereses contra ecclesiam catholi-
cam, quot sunt testimonia legis & prophe-
tarum pro ecclesia. to. 8. 569. l
Volens laedere ecclesiam, aut in praesenti, aut
in futuro laederetur ab igne. to. 9. 145. f
Qui in ecclesia, & qui extra ecclesiam. to. 10.
12. c, d
Decollare ecclesiam. to. 10. 38. m
Omnes qui extra ecclesiam catholicam ma-
nent, deputati sunt poenae aeternae. tomo. 10.
190. g
ecclesiae haereticorum non dicuntur catholice
& quare. to. 10. 194. i
Maximus dolor erit peccatoribus, nisi poeni-
tuerint, cum excludentur ab ecclesia sancto-
rum. to. 10. 252. d, e
Ecclesiae persecutio.
Pro ecclesia, sanctorum constantia. tomo. 1.
235. h
Consilium, utrum hostibus aduentantibus ex
ecclesijs episcopis recedendum sit. tomo. 1. in
Polsidonio. to. 2. episto. 180.
ecclesiae persecutae consolatio. to. 2. 66. f
ecclesia multa tolerat. to. 2. 173. i
ecclesia patiente, Christus patitur. to. 2. 176. e,
to. 8. 320. c, d, & 324. l, m
ecclesiam persequentes profunt. to. 3. 350. h
De ecclesiae persecutionibus decem. to. 5. 184. f
& sequentibus.
ecclesia exercetur ab inimicis suis utiliter. to. 5.
184. a, & sequentibus.
In ecclesia sua voluit Christus apostolos suos
simplices esse & ignobiles: & Iudam etiam
malum
T 3

INDEX

malum sustinuit, ut disceret ecclesia sustine-
re patienter. to. 5. 183. K, & 184. a
ecclesia non seducitur à diabolo. to. 5. 201. m
ecclesiam maxime persequuntur mali Chri-
stiani. to. 8. 58. d
ecclesie stabilitas. Eodem, 203. i
ecclesia varijs quatur tentationibus, & non
cadi. to. 9. 123. f
ecclesia catholica contra omnes hæreses pu-
gnat, sed expugnari non potest. tomo. 9.
240. b
ecclesia pro Christo moritur, ut cum Christo
viuat. to. 9. 143. b
ecclesia non cessat ex omni errore corrigere &
colligere homines qui blasphemauerant spi-
ritum sanctum, ut eundem accipiant. tomo.
10. 9. h
ecclesia nullius veram confessionem aspernat-
ur, nullius simulatione fallitur. to. 10. 13. a
Per aspera tempora proficit ecclesia. to. 10. 94
c, in fine.
Ecclesia domus, siue templum.
ecclesiarum parietes num faciant Christianos.
to. 1. 51. a
ecclesia pro templo. to. 2. 215. K, to. 4. 74. K
ecclesia vel templa Christianorum, magis ve-
nerata sunt à paganis victoribus, quam tem-
pla aliorum deorum. to. 5. 3. f
In ecclesijs Christianorum vterque sexus con-
gregatur in locis separatis, ubi audiunt salu-
tifera & non mortifera, ut in templis idolo-
rum. to. 5. 120. h
ecclesiam bene frequentantes, Christi sponsa
sunt. to. 9. 126. h
ecclesia non est deus, sed domus dei. tomo 10.
194. i
Quomodo continendum sit in Ecclesia. to. 10.
234. b
Qui choros, balationes & cantiones luxurio-
sas ante ecclesiam sanctorum exercere non
erubescunt, sunt Paganis deteriores. ibi-
dem.
In contentiones factas in Ecclesia. tomo. 1.
225. K, l
Non est garriendum aut confabulandum in
ecclesia. ibidem
De acquirendis possessionibus pro Ecclesia.
to. 10. 315. c, d, & seq.
ecclesiastica bona quomodo indigentibus ero-
ganda, to. 1. in Palsidonio. Item de vasis tē-
plorum. ibidem.
Quid seculares in ecclesijs facere debeant. to.
10. 308. d, e, & sequen.
ecclesiasticus, liber Iesu filij Sirach. to. 1. 21. e,
to. 4. 32. d
ecclesiasticus non est Salomonis liber. tomo. 5.
166. h
In ecclesijs, libro Salomonis, præ dicitur de
sacramento Eucharistie: & discernitur uni-
tas dei à ciuitate diaboli, ibidem, & sequen-
tibus.
ecclesiastici liber, non est Salomonis: in quo
phatur de fide gentium. ibi.
eclipsis Solis, tempore passionis Christi. to. 1.
109. g
eclipsis Lunæ, qualiter causetur, & c. tomo. 2.
169. K, l
eclipsis.
eclipsis in morte Romuli. to. 4. 5. f
Ecstasis, excessus mentis, siue alienatio. to. 3.
95. e, in fine, & 162. to. 3. 207. f, & 227. d
& seq. g. to. 4. 34. m, & 222. f, tomo. 8. 5. a
236. g, & 393. c
Vide, Extasis.
In ecstasi consilium datum puero ægrotanti.
to. 3. 229. c, d
In ecstasi visiones vnde. ibidem
Vide, Visio.
ecstasis. to. 5. 218. h
Aedificium dei sumus, quia colit nos & habi-
tat in nobis. to. 8. 226. m, & seq.
Deus sic ædificat, ut non destruat. to. 8. 226. m
Non quæ ad ædificationem, sed quæ ad destru-
ctionem sunt, facillimè fiunt. to. 8. 165. a
De ædificatione domus dei. to. 8. 335. m
Vbi ædificata sit post captiuitatem. to. 8. 335. m
& 426. b
In ædificando domum dei, multi laborant
nisi dominus ædificauerit, in vanum labo-
rant ædificantes eam. to. 8. 489. d
Quid sit ædificare in arena, & supra petram.
to. 8. 386. e
Ædificare aurum, argentum, & lapides pre-
ciosos, quid sit. to. 8. 504. a
Alius intellectus de eodem. to. 8. 504. a
Ædificantium hominum genera, & qui sunt.
to. 8. 394. m, & sequen. & 459. d, & sequen.
Aeditio vulgata, dicitur septuaginta interpre-
tum. to. 5. 144. b
Vide in litera A, Aeditio.
eden, quid Hebræis. to. 1. 275. f, to. 6. 84. d, to. 1.
232. e
edent pauperes, & saturabuntur, & c. quomodo
intelligatur. to. 8. 36. m, & 147. i
Quod propter correctionem liceat aliquando
non edere cum fratribus, sed potius cum
Paganis. to. 8. 37. i
edom idem cum Esau. A quo

IN DIVVM AVGVSTINVM.

A quo Idumæi propagati. Eodem. 37. m
eodem ipse est Esau, & significat carnales. to.
8. 523. e
Edom unde appellatus sit: & quod Punice in-
terpretetur languis, & quid significat. ibi-
dem. f
Quod interpretetur terrenus. to. 8. 199. e
Educa siue Educalia dea. to. 5. 33. d, & 39. i
effectus causarum secundarum magis attribun-
tur causæ primæ. tomo. 5. 111. b, c, & se-
quenti.
Estrum fructificatio interpretatur. to. 8. 201. e,
& 202. m, & 416. h, i
Estrum, cur Manasse in benedictione præpona-
tur. to. 8. 283. h
Estrata verbum est Hebræum: & interpretatur
Latinè, speculum. to. 8. 505. m, & seq.
Aegeria nympha dicitur exor Numæ. to. 5.
64. h
Aegyptij dicuntur nati fuisse ex Cham, filio
Noë. to. 5. 147. i
Quomodo Aegyptum intrauit Iacob. tomo. 5.
155. g, h, & seq.
In Aegypto quomodo in breui tēpore multi-
plicatus est Israel mirabiliter: & de ipsorum
afflictione. to. 5. 156. c
In Aegypto seruierunt filij Israel quadringē-
tis annis: non quod omnes ibi acti sint, sed quod
ibi completi sunt. to. 5. 150. K
In Aegypto quomodo per centum quadragin-
ta quatuor annos, post mortem Ioseph, mira-
biliter multiplicatus est Israel. tomo. 5.
156. c
In Aegypto. mortuo Ioseph, populus Israel
fuit centum quadragintaquinque annis trā-
quille, vlt. ad mortem illorum qui cognou-
erunt Ioseph: sed postea fuit afflictus, & de
eius diuinitus multiplicata fecundatione.
to. 5. 156. c
ex Aegypto populum eduxit Moyses, regnani-
te Cecrope rege Atheniensium, cuius tem-
poribus diluuium factum est: quod tamē nec Ae-
gyptum, nec sua contigit vicinia. to. 5. 170.
178. d
De Aegyptiorum maximo deo Serapi, & bo-
ne, quem mirabiliter decepti colebant. to. 5.
169. b
Aegyptij primò habuerunt sapientiam, ab Isi-
de magistra. to. 5. 179. f
Aegyptiorum sapientia fuit maximè astrolo-
gia. ibidem. R, l
Aegyptus habuit reges Ptolemæos post mor-
tem magni alexandri. to. 5. 181. l
Aegyptij coluerunt pro dijs quosdam homi-
nes mortuos. to. 5. 169. c
Aegyptus, in Hæbreæ lingua, tenebras vel tri-
lationes significat. to. 8. 286. K
Quod interpretetur afflictio. tomo. 8. 514.
l, m
Quod sæpe in imagine ponatur huius seculi, à
quo spiritaliter recedendum est. tomo. 8.
429. K
Nonine Aegypti, vel Aethiopiæ, omnium gē-
rium fides significatur. to. 8. 237. b
Vide in litera A, Aegyptus.
egenis & indigentibus quomodo succurren-
dum. to. 1. in Palsido.
Vide, Pauperes.
Qui nullus eget, perfectus est. to. 8. 249. a, &
sequen.
Impleto egentis inopiam, ut impleat deus inte-
riora tua. to. 8. 108. a, b
Super egenum & pauperem intelligere, quid
sit. to. 8. 119. h, i
Quomodo egenus & pauper omnis homo. to.
8. 247. a
Deus non indiget hominis, vel angeli officio.
to. 9. 160. K
Quare deus sanctos suos egere faciat. to. 10.
99. m, & seq.
Egressus dei est, cum apparet in operibus suis.
to. 8. 382. l
Quomodo Christus egredi dicatur. to. 8. 319.
d, e
Egregius apud Latinos quid dicatur. tomo. 10.
73. a
Egritudo nihil est, nisi sanitatis perturbatio.
to. 8. 179. b
Vbi homo egrotat & deus curat, magnum est
pietatis & sanitatis indicium. tomo. 8. 565.
l, m
Quis non egrotat in hac vita, cum nasci in cor-
pore mortali sit egrotare. to. 8. 383. g
Si egrotas, de salute tua cogita. ibi. d
Egrotas duos facilius fert sanus vnus, quam
duo egroti se inuicem singulos. to. 3. 40. f, &
93. a
Foras non eiciendum cum dicit Christus ad
se venientem, quid. to. 9. 48. d, e
Principem mundi quomodo dicebat Christus
foras eiciendum. to. 9. 82. e, f
Elatio. to. 5. 125. l, & seq.
elceleos & Samscoos Hebionis copulat Epi-
phanus. to. 6. 5. b, & l.
Elceleste quid sentiant. ibidem. 5. c
elci Pseudopropheta, vnde Elcefei. ibidem. l
eleazarus pontifex. to. 5. 181. m
eleemosynarum distribuendarum, ratio.
T 4 to. 2.

to. 2.244.i. & sequen.
eleemosynarum multa genera. to. 3.58.l.m. &
sequen.
eleemosynis peccata purgantur. ibidem
eleemosyna sceleratè viuientium. eod. 59.b.c
eleemosynarum ordo. ibidem.d
eleemosynam dantes, à nobis ipsi incipiamus.
to. 3.59.d. to. 10.27.f. & 49.i
eleemosynis freto non indulgendum. uitijs. to.
3.59.f.
In eleemosynis, non sciat sinistra, quid faciat:
dextera: figuratè dictum. to. 4.148.c. & 405.
g.h. & seq.
eleemosyna danda. to. 4.377.l
eleemosyna de suo est faciendā, & non de alie
no. to. 4.381.d. to. 10.79.c. & seq. & 93.g
eleemosyna quomodo dāda. to. 4.405.g.h. to.
5.225.a. to. 10.156.i. & seq.
eleemosynæ meritum, æternum. to. 6.193.a
eleemosynam facit, qui dimittit illi, qui in eū
peccauit. to. 5.221.f
Contra eorum persuasionem, qui putant sibi
non obfuturā peccata, in quibus cum elee
mosynas facerent, perstiterunt. to. 5.225.a.
& seq.
eleemosynas dignas faciens pro peccatis suis,
primò debet incipere ipsas facere à seipso,
alias indignæ sunt. ibidem.c
contra eleemosynas facientes absq. debitis cir
cūstantijs. to. 5.211.d
eleemosyna facta line iustitia, parum ualet. to.
5.225.c.d
eleemosynas quidam faciunt: parum dando,
& multa rapiendo, existimantes se ad hoc
pascere Christum. ibidem
eleemosynas adiuuantes orationes nostras, ideo
faciendæ sunt, ut cum de præteritis pecca
tis oramus, exaudiamur: non ut per eas ma
lè faciendi licentiam comparare credantur.
ibidem
qui eleemosynam Christiano porrigit, non
Christiano porrigit q. in eonò diligit Chri
stum, nò aut diligit ipsum q. nò vult iustifi
cari à Christo. Eleemosyna quo animo de
Christus attendit, nò cui datur. ibidi. & seq.
eleemosynas facientes spirituales aut corpora
les de diuitijs bonis, sanctorum patrocinio
saluantur: qui autem de malè acquisitis, vel
quia in peccatò perdurant, nequaquam: ut
scriptum est, Misereere animæ tuæ placens
deo. to. 5.226.R
eleemosynarum largitas, quibus iustorum su
fietatur inopia, prodest bonis modò critèr,
ad capeffendū regnum æternum, quibus sua

merita non sufficiebat, ipsis iustis suffragan
tibus eius. ibidem
Quære cui facias, non expectes petentem
sed præoccupā. to. 8.395.k.l. & 564.a.b. &
10.113.m
Fiant eleemosynæ, & redimuntur peccata, qui
deat indigens de dato tuo, ut & tu gaudes
de dato dei. to. 8.108.m
Si eleemosynam dederis tristis, & eleemosy
nam & meritum perdidisti. Eodem, 128.d
Quòd non sint faciendæ propter iactantiam,
atamen publicè propter vultum Ecclesiæ.
to. 8.137.c
Cum facis eleemosynam iusto, plus tibi pro
dest. to. 8.383.b
Quomodo non sint contraria. Omni peten
te tribue: &, Desudet eleemosyna in manu
tua. ibidem
Si tibi peccator homo occurrat, da eleemosy
nam operi dei, non operi hominis. ibidem
eleemosyna non procedit nisi de corde. to. 8.
486.l.m
Quomodo etiam pauperes eleemosynas facere
possunt. to. 8.488.m
Eleemosynarum duo genera. to. 8.427.c. & 430.
10.92.l.m
Et quæ potior eleemosyna. to. 10.107.a. & seq.
a. & 116.c
Petentibus quādoque magna fit misericordia,
cum non datur quid petitur. to. 9.92.m. &
seq.
Eleemosynæ sunt in remedia salutaria peccato
rum. to. 9.132.c
eleemosynam molestè largiens, non habet dili
lectionem. to. 9.132.f
Bona quæ ex datione eleemosynæ, & decima
rum, à deo redduntur. to. 9.250.m. & seq.
Eleemosynæ largitio, quomodo fiat. to. 10.9.
194.m
In mendico petente eleemosynam, Christus
petit. to. 9.198.d
Nemo diligit proximum, qui non attendit ad
clamorem pauperum. ibidem
Quid ad eleemosynam requiratur. to. 10.9.
201.i. & k
Eleemosyna perfecta. ibidem
In eleemosynis habetur modus. to. 10.9.
201.m
Eleemosyna à morte liberat, & purgat peccato
ta. ibidem. 201.
Necessitatis est unde uiuatur accipere, charita
tis est præbere. to. 9.230.a
Commutatur eleemosyna, quantum uiuatur
parua, in vitam æternam. to. 9.230.a
Eleemo

Eleemosynæ proprietates. ibi. l
Vltio diuina in negantes eleemosynam, uel de
cinās. to. 9.251.a
Nullus, quantum uis pauper, ab eleemosyna se
exculare potest. to. 9.250.l. to. 10.10.
238.f. & g
De eleemosynis pauperibus erogandis exhor
tationes pulchræ. to. 10.4.i. k. & seq. & 24.
d. & 35.g. & seq. & 100.d. & seq. & 165.h.i.
& 201.m. & seq. & 238.f.g
Ad bona opera, & præcipue eleemosynas, ex
hortatio. to. 10.24.a
Præmittitur ad hospitium, id est, aliud se
culum, quod pauperibus erogatur. to. 10.
24.c
Christus pascendus in corpore pascens in spiri
tu. ibid. f
eleemosyna quid sit. to. 10.27.e. & seq.
eleemosynæ commendatio. to. 10.27.e. & 165.
i. & 208.i. & k
Facite eleemosynas, & omnia munda sunt uo
bis: quomodo intelligendum. to. 10.27.e. & f.
& seq.
Vera eleemosyna, & sine qua nulla alia ualet,
nec ulla bona opera. to. 10.27.g
eleemosynæ de iustis laboribus dandæ. to. 10.
30.a
Non ex rapto & scenore. ibi. a, b
Deus non irridendus, rapinis pauperū in elee
mosynas distributis. to. 10.30.b
eleemosynæ ex rapto & scenore sunt facien
dæ, sed raptus non iterandus. to. 10.30.c. d
eleemosynæ ad quid faciendæ. to. 10.97.d. e
Quare in iudicij commemoratione, dominus
solius eleemosynæ, quæ fit cum charitate, &
non aliarum uirtutum mentionem faciet.
to. 10.100.d. e. & seq. & 144.g
eleemosynis omnia crimina redimi: exponi
tur. to. 10.100.e
eleemosynæ pauperibus erogata, deo dantur.
to. 10.105.h
eleemosynæ quatenus profint. to. 10.100.e
eleemosyna, quæ peccata mundet. to. 10.107.
a. & seq.
eleemosynarij, & eorum præmia. to. 10.113.l. m
eleemosyna, magnam opus est. Eod. 114.a
Quibus danda eleemosyna. ibid. b
eleemosynæ effectus. ibid. a
eleemosynæ quomodo, & de quibus dandæ.
to. 10.119.a. & h. & 158.c
eleemosyna est medicina. eod. 118.m
eleemosyna faciendā cum hilaritate. to. 10.
121.d
Licet eleemosynis semper sit uacandum, in so

lennitatibus tamen præcipue insistendum est.
to. 10.123.m
exhortatio ad eleemosynam faciendam, potius
quàm ad thesaurizandum. to. 10.151.e. f.
& seq.
Solas eleemosynas Christus imputabit, ijs
quos damnaturus est. to. 10.151.f
eleemosyna multum conducit ad delenda pec
cata. ibid.
eleemosynam esse in absconso quid. to. 10.156.
g. & seq.
Multi foris fecerunt eleemosynā, & intus non
faciunt. ibi. g
eleemosynam faciens, ut ab hominibus laude
tur, etiam si occultè fecerit, publicè facit. to.
10.156.k
Bonum est ieiunare, sed melius est eleemosy
nam dare. to. 10.158.a
Pauci ab eleemo. excusantur. ibi. a, b
Deus de re sua dari pauperibus præcepit.
to. 10.165.i
eleemosynæ fructus. to. 10.207.R
eleemosyna à morte peccati liberat. to. 10.
217.R
eleemosyna, ieiunium, & oratio, sunt tria re
mediorum genera. to. 10.219.g
eleemosyna curat flagitia, in proximum. ibi
dem. g. h
Vniuersique eleemosynam ostio clauso fa
ciat. to. 10.229.g
Anima eleemosynis redimenda est. to. 10.
232.i
Peccata eleemosynis redimenda sunt. to. 10.
238.h. & m
Misericordia in iudicio denegabitur, qui elee
mosynam non amauerit. to. 10.306.h
eleemosyna, eum iniquitate acquisita, abomi
natio est apud deum. to. 10.307.g
elementorum natura. to. 1.256.a. to. 3.160.l. &
170.k. l. & 211.d
elementorum quatuor proprietates. to. 2.3.R
De elementis mundi. to. 3.68.g
elementorum commutatio. to. 3.175.g
Ad quatuor elementa referri quinque sensus.
ibid. d. e
Ordo quatuor elementorum. to. 3.175.f. to.
10.202.i. & k
Cuique elemento sua animalia. to. 3.176.i
elementa, quomodo in corpore humano. to. 3.
289.d
elementa omnia carnem appellari. to. 4.312.h
elementa mundi, diligentium. to. 4.435.b.
& seq.
elementorū coniunctio. to. 5.71.a. & seq. 116.a
elementorum

MVNITI N D E X V V I C M I

Elementorum qualitates deribunt siue inter-
bunt igne conflagrationis. to. 5. 205. h
elementa quatuor mundi Plato distinxit. Hic
ostendit corpora glorificata posse in celo
esse, non obstante elementorum ordine. to.
5. 232. m
elementa quinque Manichæorum. tomo
6. 7. g
elementa, an quatuor, uel plura. to. 7. 259. d
errata. quintum corpus, siue quinta essentia
to. 3. 199. g
elementa contra sui naturam, Christianis ob-
sequuntur. to. 10. 173. c
elephantiasis. to. 3. 209. a
eleusina. to. 5. 60. g
eliezer Abrahæ vernaculus. to. 5. 149. a
electio piorum, & reprobatio malorum. tomo
1. 18. d, e
electio dei, gratuita. ibi. to. 7. 348. d
electio. to. 3. 129. d
electio & reprobatio nondum natorum. to. 4.
217. b, & seq.
electio differt à proposito. ibi. f, g
electio non præcedit iustificationem, sed con-
tra. ibi. h
electio non nisi in bonum accipitur. tomo 4.
37. k
electi Israel. to. 4. 53. f, g
electionem non ex operibus factam. tomo 4.
426. l, m
Ut nos eligeret deus de uniuersa impietate ge-
neris humani, gratia est, non nostri meriti.
to. 8. 53. b, & seq.
Quod elegerit infirma mundi, non ut de ora-
tore piscatorem, sed de piscatore lueretur
oratore. Eod. 93. h, & 578. f
Cur non elegerit doctos & potentes, sed in-
firma mundi. to. 8. 222. c, d, & 331. m, &
seq.
eligimus Christum, postquam per gratiam ele-
git nos. to. 9. 98. g, h
Dum uiuitur sub fide, melior eligatur locus.
to. 9. 242. m
electio secundum gratiam, & secundum iusti-
tiam. to. 10. 6. m
Quare dominus in terris non elegerit, poten-
tes, diuites, sapientes, &c. in discipulos. to.
10. 49. R, & 85. b, c, & seq.
Piscatores & pauperes idiotas, quare elegerit
dominus in discipulos. ibi. 49. R, & seq.
Christus infirma mundi elegit, ut confundat
fortia: exponitur. to. 10. 185. b
Tres sunt modi eligendi. to. 10. 297. R, l
Vide, Præscientia dei.

electi qui, apud Manichæos. to. 1. in Possido
nio. to. 2. 102. l, to. 6. 7. f, to. 8. 537. d
electi huius seculi. to. 8. 536. l, & fo. seq. c, d, &
539. b
electus & assumptus à deo, quis sit. to. 8. 219.
b, & seq.
Cum electi dei sint omnes sancti, familiariter
sibi usurpant nomen illud quidam Mani-
cheorum. to. 8. 537. d
Elizabeth, conceptum Iesum agnouit. tomo
5. 72. a
Elizabeth ambulauit in omnibus iustificatione
nibus domini. to. 10. 73. b
Elizabeth erat sterilis corpore, sed secunda uti-
tutibus. to. 10. 264. a
ellebori natura. to. 1. 159. d
eloquentia non semper uera persuadet. tomo
3. 14. d
eloquentia quomodo comparetur. to. 3. 12. d
& seq.
eloquentia insipientis fugienda. ibi. d, & seq.
& 352. a
eloquentia sana in sacris literis. to. 3. 22. f
eloquentia quid sit, & quatenus utilis. to. 7. 66. f
& seq.
Contra eloquentiæ vituperationem. tomo 7.
95. i
eloquia domini quomodo casta. to. 8. 259. g
Quomodo sint abscondenda in corde. tomo 6.
440. a, b
eloquium suum deus statuit in timore suo
quibus non dat spiritum timoris sui, nisi
qui in se mouent illud contra faciendum. to.
8. 447. f
eman interpretatur frater eius. to. 8. 318. d
emauriani hæretici. to. 2. 102. d
Emendare, Emendatio.
Exhortatio ad uitæ emendationem, & ut ho-
ni simus. to. 10. 137. f
emendabit me iustus in misericordia, &c. ex-
ponitur. to. 10. 96. i, k, & seq.
emeritus superatus. to. 1. in Possido
Ad Emeritum Donatistarum episcopum. to.
2. 224. a, & seq. Retractatio. to. 1. 26. g
De gestis cum Emerito Donatistarum episco-
po. to. 7. 205. c, & seq. Retracta. to. 1. 24. d
Acemilius frumentum in fame ministrans, po-
tit regnum: & non occiditur. to. 5. 25. f
Emmanuel interpretatur nobiscum deus. to.
10. 125. a, & 126. m
emere quid. to. 10. 83. c, & seq. & 95. d
Vili uultis emere, & care uendere, dictum
iuldam Mimi. to. 3. 131. d
emorhoilla, Christi uestimenti tactu sanant
est.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

est. to. 10. 164. c, d, & 206. b, c
Quid Emorhoilla figurabat. to. 10. 164. d, e
empirici medici. to. 7. 388. f, g
enachor. to. 5. 144. b
enachor. to. 3. 11. R
encenia quid. to. 9. 76. c, d
enchiridion quid. tomo 1. 27. h, i; tomo 3.
50. b
enkratitæ hæretici, qui & Taciani: absti-
nent à carnibus & matrimonio. tomo 6. 5.
h, & 8. c
enkratitæ differunt à Tacianis apud Epipha-
nium. ibi. 5. h
endor interpretatur fons generationis. tomo 8.
300. c
Æneas regnat. to. 5. 23. R
Vide in litera A, Æneas.
energumeni precibus Augustini liberati. to. 1.
in Possido.
ennij dictum: Omnes mortales sese laudari ex-
optant. to. 3. 135. m, & seq.
enoch. to. 3. 235. d, e
enoch filius Cain. to. 5. 133. f
enoch interpretatur dedicatio. to. 5. 138. h
enoch fuit propheta. to. 5. 179. h
enoch, septimus ab Adam, scripsit aliqua diui-
na, sed inter scripturas apocryphas nominā-
tur: & ratio ibi ponitur. ibi.
enoch translatio, status, & reditus. tomo 3.
208. g
enoch & Helias translati, quomodo resuscitan-
tur. to. 7. 212. a
De Enoch translati, & quomodo significat re-
surrectionem Christi & nostram. tomo 5.
138. h
enoch quot annis uiixerit ante translationem
suam. to. 5. 134. g
enoch, ubi nunc sit, cuiusmodi questio. tomo 7.
259. d
enoch & Helias conuertent ad Christum, quot
gentes inuenient. to. 9. 259. l
Qua ratione commemorato Enoch, qui fuit fi-
lius Cain, totius generationis eius usque ad
diluuium sit continuata narratio: comme-
morato autem Enos, qui fuit filius Seth, ad
conditionis humanæ principium sit reditu.
to. 5. 139. g, & seq.
Ephemerides agrotatio. to. 4. 316. b, c, & 318. f
ephemerides astrologica, taxantur. tomo 4.
436. f
ephemeridarum inspectores, mali Christiani.
to. 8. 120. m

ephi, trium modiorum mensura est. tomo 10.
225. f
epi, dñs. to. 3. 288. d
ephod quid sit. to. 4. 105. e, & sequentibus co-
piosis.
epictetus, Stoicus philosophus. to. 5. 75. a
Ab Epicuri sententia, haud procul fuit Augu-
stinus. to. 1. 47. h
epicurus, uoluptuarius. Eod. 150. c, & 151. a
epicurus posuit innumerabiles mundos. ibi.
to. 2. 80. h, to. 5. 94. b, to. 6. 40. a
Epicuri Atomito. to. 2. 78. h, & 80. g, h, & seq. &
208. a
epicuri error, de summo bono. to. 6. 31. i
epicurus de generatione mundi quid sentiat.
to. 5. 94. b
epicurus, delirus Philosophus, non amator sa-
pientia, sed uanitatis dicendus est: quem ip-
si etiam Philosophi porcum nominauerunt,
quia uoluptatem corporis summum bonum
dixit. to. 8. 269. f
epicurei Athenis clarebant, asserentes res hu-
manas ad deorum curam non pertinere. to.
5. 180. c
epicureorum & Stoicorum controuersia. to. 5.
67. l, & seq.
epicurei summum bonum constituerunt in car-
ne. to. 5. 120. b
epicurei. to. 5. 47. i
Tractatus de Epicureis & Stoicis. to. 6. 281. a,
& seq.
epicureorum de beatitudine opinio. tomo 10.
69. c, d
epidaurus. to. 5. 23. m
epilogi lectoris memoriam recreant. tomo
7. 109. i
epimenidis uersum citat Paulus. to. 6. 201. b, c
epiphane. to. 5. 182. b
epiphania quid. to. 10. 136. b
epiphania interpretatur manifestatio. to. 10.
136. b, & R, & m, & 310. R
Mysteria facta in die Epiphaniæ domini. tomo
10. 135. g, & 138. i, k
Miracula. to. 10. 135. g
In die Epiphaniæ, Christus nos regenerauit ad
salutem. to. 10. 135. l, m
epiphaniæ diem, Donatistæ celebrare solebat.
to. 10. 137. a
Dies Epiphaniæ, alter est natalis saluatoris.
to. 10. 138. g
In festo epiphaniæ, & per octauas: Sermones
septem. to. 10. 13. g, & seq. & 316. e
dominica intra octauas Epiphaniæ: Sermones
tres. to. 10. 138. f, & seq.
Vide,

INDEX

Vide, Dominica.
Epiphanius episcopus Cyprius. to. 6.2.f
epiphanius, de hæresibus scripsit. Eodem. 3.c
Episcopus.
episcopus, Latine super intendens dicitur. to. 10.278.i
episcopus Græce dicitur superintensor: quia desuper intendit: & desuper videt & ideo alior locus positus est episcopus. to. 8.489.i
Episcopi designatio, receptio, & institutio.
episcopi quomodo recipiantur. to. 7.74.k
episcopus olim ex suffragio populi designabatur. to. 2.155.m
episcopi institutio. to. 2. epist. 148
episcoporum sublimitas, & rursum miseria. ibidem.
Romanus episcopus quomodo ordinabatur. to. 7.188.e,f
episcoporum ordinandorum consuetudo. ibidem.
episcoporum olim mos in congregando populum, in die anniuersario ordinationis suæ. to. 10.28.f
De anniuersario episcopalis ordinationis: quid in eo attendendū, ac recolendum sit. Homilia duæ. to. 10.103.g,h, & seq.
episcoporum laus, auctoritas, & officium.
episcoporum & clericorum laus. to. 1.255.i,k
episcopi honorandi. to. 4.248.g
episcopum nihil differre à presbytero, Arriani dicebant. to. 6.8.e
episcopi licet pares sint meritis, gradu tamen differunt dignitatis. to. 7.125.e
episcoporum literæ, & conciliorum prouincialium decreta, cedunt maioribus concilij: scilicet nonica scriptura nulli cedit. ibidem, g,h
episcopos non tantum docere, sed & discere oportet. to. 7.134.c, & 145.e
episcopi doctores. to. 2.89.d
episcopi Nuperi institutio. eod. 7.1.d
episcopi homines iniusti, commoneri possunt. ibidem.
episcopi officium, & sarcina. to. 7.67.h, to. 10.103.g,h, & seq. & 106.e
episcopum agere quàm difficile. tomo. 10.78.k,l
et qualis esse debeat. ibidem
episcopos olim causas seculares composuisse aparet. to. 2.206.i
episcopi olim quomodo miseris, quibus calumnia & carcer parabantur, subueniebant. to. 10.77.a
episcopis, an liceat fugere in persecutione. to. 2. ep. 180
Tristitia episcoporum, non expedit populo biecto. to. 10.174.d
episcopus quomodo debeat corripere peccatores. to. 10.101.f
episcopi pupillorum tutores. to. 10.61.f
episcopi olim iudices, etiam in prophaniatibus. to. 83.f,g
episcoporum & clericorum possessiones. not. in Possido. to. 10.104.d
episcopus, erogator. to. 10.104.d
Non est episcopi seruare aurum, & reuocare se mendicantes manum. to. 10.314.d
episcoporum Romanæ ecclesiæ catalogus. to. 2.226.c,d
Episcopi mali.
De Anconitano episcopo damnato, propter litias & pompas seculi. to. 2.151.b
Mali pastores in Ecclesia. to. 10.41.k,l, & seq.
Vide, Pastor.
Sic uiuunt episcopi aliquando, ut cum ipsi tententur consilia rapinarum, latrociniorum, & furtorum. to. 10.42.f,g
Episcopatus, episcopidia.
episcopatus, nomen est operis, non honoris. to. 5.193.b
episcopatus presbyterio maior, tempore Augustini. to. 2.151.b
Qui episcopatum desiderat, bonum opus desiderat exponitur. to. 5.154.d
episcopatus indecenter appetitur, sed si impetitur, suscipiendus est. ibidem
epistolam, Augustinus appellat librum. to. 19.i
epistola communicatoriæ, quæ & formatio. to. 2.221.l
epistole sunt homines. to. 3.271. & h,i, tomo. 10.61
epistolam ad Hebræos multi dicunt esse apostoli Pauli, multi non. to. 5.150.d
epistola Apostolica, nobis etiam scripta. to. 67.h
epitaphium. to. 1. in Possido
epitaphium propriè. to. 2.141.d
epithemia, carmina. to. 10.530.k
epithema. to. 10.530.k
epithema quid. to. 10.530.k
epulæ & synaxis apud sepulchra martyrum. to. 1.43.b,c
epulæ piorum & impiorum, quæ sint. tomo. 535.a
æqualitas est in diuinis personis. to. 5.100.d
et de rerum inæqualitate quomodo omnia.

IN DIUVM AVGVSTINVM.

omnia.
Deus æquitatem perdere non potest. tomo. 8.208.a,b
Simulata æquitas non est æquitas, sed duplex iniquitas. to. 8.215.f
Vide in litera A, æqualitas, & Æquitas.
Equæ, in Cappadocia, concipiunt fœtus uentris, sed eos non amplius triennio dicunt uerere. to. 5.215.c, & i, & fo. seq. d
Equi non sint Christiani, sed asini. tomo. 8.77.g
equus & mulus quos significant. Eodem. 65.a, & 37.g
equus mendax ad salutem, quis sit. to. 8.71.m, & sequen.
In equo sedere, non est peccatum, sed ceruicæ potestatis contra deum erigere. to. 8.275.e
equus significat sublimes seculi huius honores. to. 8.33.f, & 565.e
equus rufus, populus sinister & malus: fessor, diabolus. to. 9.143.c
equus albus, Ecclesia est: fessor, Christus. ibidem, d, & i
equus niger, malus populus, diabolo cõsentis. to. 9.143.f, & h
equus pallidus, persecutores bonorum. ibidem, f, & h
Tres equi contra album pugnantes, sunt famæ, pestis, & bella. ibidem, i
equos, superbi representant: fessores, diabolus. to. 9.145.b
Ærarium Romanorum per uirtutem fuit opulentum: sed fuit in egestate per uitium. to. 5.44.a, & seq.
Ærarium quomodo reimpletur. to. 5.27.c
Vide in litera, a Ærarium.
eremitarium vita. to. 1.255.g, & seq.
Per eremum mundum significat. to. 8.261.m
Ad fratres in eremo commorantes. tomo. 10.278.l
Commorantes in eremo, vnum debent sentire, & omnia communiter possidere. ibidem, m
Vitus eremiticus. to. 10.280.f
Quatuor socij Augustini, eremum ingressi. ibidem, g, & m
Officium eremitarum & monachorum sancti Augustini. to. 10.284.h,i, & seq.
De consolatione fratrum in eremo. tomo. 10.288.b
eremitarum officium. ibidem, c,d, & seq.
Laudes eremiticæ vitæ. to. 10.290.g
Quid relictus eremitarum designet. ibidem.

m, & sequentibus.
Quære requirantur ad vitam solitariam. tomo. 10.297.f
Quatuor debent attendere eremitæ. ibidem, k
Vide, Monachi.
Erichthonius quibus parentibus natus. to. 5.171.i
erichthonius quartus rex Atheniensium. tomo. 5.171.c, & i, & seq.
Erogare.
Non rapiendum, ut pauperibus erogemus. to. 10.29.m, & seq.
Predicatores erogant, dominus venturus est qui exigit. to. 10.95.h
Vide, Eleemosyna.
Errare, Error.
Errata sua tractare non veretur Augustinus. to. 1.8.a, & seq. to. 2.9.f
Errata fratrum fraterno animo dolenda. to. 1.44.b,c
errare quid sit. Eodem. 42.d, to. 3.52.b
error unde. to. 1.236.b
error quandiu patitur. to. 1.235.h
errata reuocare, secundæ partes modestiæ. to. 1.8.a, to. 2.10.h,i
errorem corrigere erubescens, cõfundentur. to. 2.58.b
erroris libertas, mors animæ. Eodem. 219.h,i
errantes varijs modis corripiuntur à deo. ibidem, k
egregantes non cogendi, sed docendi, tomo. 2.230.c
errantes ad salutem trahendi, etiam inuiti. to. 2. epist. 204.
error bonus. to. 3.52.c
errorem non esse felicitatis capacem. tomo. 1.142.d
erroribus amancium, facile ignoscimus. Eodem. 167.l
errantibus, opem ferendam esse. eod. 207.i
erroribus obnoxia, mens humana. Eod. 240.a, & sequentibus.
Quis error vituperandus. to. 3.52.h
error innoxius. ibidem, k
errantium vitia duo. Eodem. 85.g
error tolerabilis. to. 2.130.c, in fine. tomo. 4.2.b
error concionatoris quomodo sanandus. tomo. 4.327.d
error nimium miserabilis. to. 5.2.B
error vanæ opinionis curatur in illo qui se subdit sacre doctrinæ, ut medicinæ. to. 5.11.K
error Apuleij. to. 5.70.i
error

I N D E X

- Error Hermetis.** to. 5. 72. i
Errorem emendat ueritas. to. 5. 72. e
Error omnis cauatur ab ignorantia, cum qua nascimur, quantum innotat ex amore peruer- so, etiam hereses nobis accidere. tomo. 5. 236. l
Errorem philosophorum, ponentium summū bonum in hac uita posse haberi multipliciter reprobatur. to. 5. 188. d
Error differt ab heresi. to. 6. 3. d
Errari trifariam. Eod. 30. h
Errare hominum est. ibid. 32. d, e
erranti simpliciter, ignosci potest. to. 7. 134. c
errare possunt etiam spirituales. Eod. 146. b
Errare per diem, quid sit. to. 8. 530. h, & k
Quomodo deus errare faciat in inuio, & non in uia. to. 8. 414. a, & seq.
Nemo errat in ueritate. Eod. 226. m
Errorem confirmat series successionis. to. 8. 237. b
Errare peius est quam nescire. to. 9. 40. d
Humanum errare, diabolicum persecurare. to. 10. 82. f
Erubescere quid sit. to. 8. 242. l
Non oportet Christianum erubescere, quando uenerit inter homines quibus displicet Christus. to. 8. 241. h, i
Non erubescant uultus, nisi superbi. tomo. 8. 78. d
Cur erubescant peccatores in iudicio. tomo. 8. 12. a
Ante peccatum, primi homines non erubescant. to. 10. 37. h
Primi parentes, quare erubuerint. tomo. 10. 34. f
erubescant causa, iniquitas. ibid.
Vide Adam, Homo, Parentes, & Pudenda.
Eructare uerbum bonum, quid sit. to. 8. 132. m, & seq. i
Quid sit eructare memoriam abundantiae suae uitae dei. to. 8. 553. k
Qui uult eructare gratiam bibat gratiam. ibid. m
eruditio quomodo paretur, & quam sit utilis. to. 1. 163. d
eruditio diuina. to. 3. 348. l
eruditio, apud Ecclesiasticas literas, dici solet disciplina quae sit per molestias. tomo. 8. 451. d
Nemo eruditur sine labore & dolore. tomo. 8. 328. e
Qui erudit gentes, arguit. Eodem. 345. m, & sequenti.
Eruditionis summa. to. 10. 174. l

- Esaias propheta, quid potissimum continet.** to. 1. 57. g
Hunc suadet in primis legendum Augustinum. ibid. m
Ambrosius. to. 1. 257. m
Esaias, a quibusdam euangelista, magis quam propheta dicitur. to. 5. 176. c
Esaias de maioribus Prophetis, pulcherrime prophetat, & aperte de Christo & Ecclesia & die iudicii, terminans librum suum. to. 5. 176. c
quod terminabitur seculum istud. ibid. & 207. h
Esaias propheta perhibetur a Manasse rexus, in cuius tempore regnabat: Num, successor Romuli. to. 5. 176. c
Esaias prophetae autoritas. to. 2. 142. l
Esau, quare odio habitus a deo. to. 4. 142. l
Esau, typus carnalium in Ecclesia. to. 4. 142. l
to. 7. 120. g, to. 10. 165. e, & h, Jacob ipsum. to. 10. 165. e, & h
Esau dictus Seir & Edom. tomo. 4. 37. a, tomo. 5. 151. f
Esau pater gentis Edom. to. 4. 37. a
Esau, ludaeos reprobos: Jacob uero praedestinatos Christianos figurabat. tomo. 5. 153. k
seq. 156. b, to. 9. 240. l
Esau per gulam amisit primogenita sua. tomo. 8. 142. d
Esau, ueteris synagoga gerit figuram. to. 8. 230. h, in fine.
Quid significet quoddam desiderando cibum Agrippium, perdidit primogenita. Eodem. 142. d
Esca non mala, nisi quia prohibita. tomo. 8. 125. h
Aesculapius de epidauro, & serpens cum eo solus deus est. to. 5. 23. m
effertur. to. 3. 249. h
Vide Aesculapius, in A. to. 3. 249. h
Eldras, legem inuocans. to. 5. 249. h
Eldras magis scriptor rerum gestarum, quam propheta habitus est: & de scriptis quae de- cit tempore liberationis Iudaorum de bylonia. to. 5. 279. a
De Machabeorum libris. to. 5. 279. a
Eldras sacerdos, quod fuerit Malachias Pro- pheta, dicit Hieronymus esse opinionem. to. 5. 279. a
esse, dei proprium. to. 1. 58. g, & 245. i, 200. g
47. l, m, & 104. e, f, to. 2. 63. m
esse, nolle, uelle. to. 1. 78. d
esse lucere, & illuminare. to. 1. 77. d
Quot modis quaedam sint in alio. to. 1. 216. l
esse, uiuere, intelligere. to. 1. 216. l
esse, & felices & miseri cupiunt. tomo. 1. 216. l

I N D I V M A V G U S T I N I V M.

- m, & sequentibus.**
Non esse malle, quam miser esse absurdè di- ctum. ibidem. 225. b, c
Quid uerissimè sit. to. 1. 257. m
essentia, substantia, natura, priscis. ibidem. 257. c
esse, uiuere, intelligere, posse, in deo. tomo. 3. 344. i
Non esse. to. 3. 346. g
esse cum deo. ibidem, e
esse, pro haberi. to. 4. 39. c
esse, sicut ego, quia ego sicut uos: exponitur. to. 4. 315. h
Natura refugit non esse. to. 5. 101. m
esse multiplex ostendit Aug. cum dicit, quod essentia angeli magis si adhereret deo, qui ta- men ei se praeferebat, quod minus est praef- tulerunt. to. 5. 104. k
esse suum. omnia custodiunt, tam uiuentia quā alia corpora. ibi. i
Quid est quod fuit: ipsum quod erit, & c. expo- nitur. to. 5. 107. a
esse deus facit quicquid aliquo modo est, cum ipse summe sit. to. 5. 214. k, l
Verius sunt quae intellectu percipiuntur. to. 6. 16. a
Ego sum qui sum: exponitur. t. 6. 253. f, & seq. to. 8. 378. i, to. 9. 63. h
esse & non esse, quid sit. to. 8. 112. a, b
esse dei, quid sit. to. 8. 379. h, i, & seq.
Ita deus est, ut ea quae facta sunt, in eius com- paratione non sint illi comparanda: quoniam ab illo sunt. to. 8. 511. a
Quod uerum esse, incommutabile esse sit, & solus deus est. ibid.
Est enim est, sicut bonum, bonum est. ibi.
Si non uales attingere quod deus est, cape quod pro te factus est. to. 8. 512. c, d
Quod est, aeternum est: nam quod semper ali- ter atque aliter est, non est: quia non manet. ibi. e, & seq.
Non omnino non est, sed non summe est. to. 8. 458. f
est, una syllaba est, & momentum unum est & tres literas habet: ad secundam non perue- nit, nisi prima finita: & tertia non sonabit, nisi secunda transierit. Eod. 109. k
esse, ad lucem pertinet: non esse, ad tenebras. to. 8. 116. h
Pater, filius, & Spiritus sanctus, in nobis sunt tā- quam in templo suo: sumus autem in illis, sicut creatura in creatore suo. to. 9. 112. h
Melius est non esse quam perpetuo cruciari. to. 10. 290. c, d
esse cum Christo, & Christum esse secum dis- ferunt. to. 10. 305. f
Vide Aeternitas.
essentia summa deus, unde dicitur. tomo. 1. 236. d
essentia dei, nunquam per se apparuit. tomo. 3. 96. i
Vide, Apparitio.
essentia, Graecè uita dicitur. to. 5. 103. m
essentia deitatis. to. 3. 17. d, to. 4. 348. b, & seq. to. 9. 189. f
de essentia & scientia, & utriusque amore. to. 5. 100. l, & deinceps
essentia uocatur ab eo quod est esse, quo qui- dem nomine non sunt ueteres Latini ser- monis auctores. to. 5. 103. l, m
essentiarum gradibus deus ordinauit naturas. ibidem
essentia summa cum deus sit. i. summe sit, & iō incommunicabilis sit rebus, quas ex nihilo creauit, esse dedit. ibidem
essentiae summae nihil est quod contrarium es- se possit, sicut quod est ei contrarium, non est ipsum esse, sed potius non esse. ibi.
essentia summa omnes alias causat, ac per hoc tantae essentiae summae non sunt, quia de ni- hilo sunt. ibi. & 106. k
essentia diuina, incorporea. to. 9. 120. g
Aetatis nomine, seruantes in fide significan- tur. to. 8. 268. k
Quod significet prosperitatem seculi. tomo. 8. 130. k
Vide in litera A, Aestas.
esuriui, & dedistis mihi manducare. tomo. 5. 166. d
Nihil esurit Christus, nisi bona opera nostra, to. 8. 84. g
Quomodo deus esurire dicatur. tomo. 8. 157. e
Esurire uoluit Christus propter te, ne tu esu- rias in illo qui pauper factus est cum esset diues. to. 8. 395. l, m
Quid esurire & sitire iustitiam. to. 9. 254. c, to. 10. 322. k
esurientes, qui. to. 10. 117. i
Vide, Beati, Fames, Manducare, & Sitire, Aetas.
In paruula aetate, quae iam praecipuum capit, & subdi legis imperio potest, sustinendum est bellum contra uitia. to. 5. 220. e
Aetas prima, id est, infantia, quae subiaceat car- ni, & secunda quae iam fari potest, non est capax praecipui: & ideo si sacramentis rege- nerata mediatoris fuerit, finiens uitam in his

I N D E X

his annis non solum non patietur eternam,
immo etiam nec purgatoria tormenta. ibi.
& seq.
Aetas iuuenilis dicitur esse circa triginta an-
nos, secundum quam erit status resurgen-
tium. to. 5.234.c
Aetates mundi sunt sex, tanquam sex dies, se-
ptima autem est sabbatum nostrum, tanquam
septima dies quae non habuit uesperam: octa-
ua autem quae erit dies dominica, prefigu-
rat non solum animarum sed etiam corporum
requiem. to. 5.242.c.d
Aetas prima, ab Adam usque ad Noe: secunda,
à Noe usque ad Abraham: tertia, ad Abra-
ham usque ad Dauid, quarta, à Dauid usque
ad transmigrationem Babylonis: quinta, à
transmigratione Babylonis usque ad Chri-
stum: sexta, à Christo usque ad finem mun-
di, quae generationibus non explicatur.
ibidem
Aetates duae sunt. to. 8.254.f
Aetas transuolans, & in intelligentibus & non
in sentientibus agitur. to. 8.110.f
Quod non flet, quia ubique fatigatio lassitu-
do & corruptio. to. 8.210.i
Quod nulla aetas flet, sed sicut aqua fluminis
accedit, & à fonte recedit. to. 8.224.f
Eti longa uideatur, cum uenerit mors, con-
uincitur esse brevis: quia finitur. Eodem
472.c
Cum una aetas accedit, altera moritur. to. 8.
494.b
Quotquot optaueris gradus aetatis, simul &
optas mortes aetatum. ibi.
Quod aetas accesserit carni Christi, non diui-
nitati. to. 6.368.l
Comparatio aetatum mundi, ad opera creatio-
nis. to. 8.339.l
Vide, in litera A. Aetas.
Aeternum, Aeternitas.
Aeternitatem posuit Plato in mundo, anima-
bus & diis: & tamen a deo ipsa dixit facta.
to. 5.95.i, & seq.
Aeterna uita ab initio humani generis fuit fi-
gurata. to. 5.64.m
Aeternum Graece dicitur *αἰώνιος*, quod deriuat-
ur à seculo: & dicit quare non transfulerunt
seculum, sicut aeternum. to. 5.151.g
Aeternum, duobus modis intelligitur. to. 8.
503.m
Aeternum, in Graeco, ambiguum sonat. to. 8.
403.m
Et quid significet. Eod. 407.g
Aeternum & seculum, si differant. to. 8.260.
c, & 289. & f, & 292.g, h, & 341.m
Hoc uerè aeternum est, quod tempore non
mutatur. to. 8.289.
Quicquid aeternum est, semper est. ibi.
Ad eternitatem nulla tempora, quae finem ha-
bent, comparantur. to. 8.95.
De eternitate quicquid dixeris, minus est
dem 203. m
Iunge cor tuum eternitati, & eternus eris. to.
8.336. k
Aeternitas, est ipsa dei substantia quae nihil
bet mutabile, nihil preteritum, nihil futu-
rum, sed non est ibi nisi est. to. 8.378.b
Aeternitas, non habet quando. to. 8.422.
Aeternitas in uerbo quatuor syllabis consistit,
in se sine fine est. to. 8.576.g
Vide in litera A. Aeternum.
Ethan, robustus interpretatur. to. 8.267.
Ethan, robustus interpretatur. to. 8.267.
Ethica est moralis philosophia, in quo agitur
de summo bono, quo beati sumus. to. 8.
67. k
Aethiopes dicuntur nati fuisse ex Cham filio
Noe. to. 5.147.
Aethiopia praeueniat manus eius, quid sit. to.
8.237.b
Nomine Aethiopum, qui sunt in finibus ter-
rae, omnes gentes significantur. to. 8.237.
Quid sit quod Aethiopes accipiunt in eis
caput draconis. to. 8.155.
Vide in litera A. Aethiopia.
Ab Ethnicis si quid bene dictum, in postremum
usum est conuertendum. to. 3.244.
ethnicorum libri, Christum filium dei testan-
tur. to. 6.204.
ethnicus & gentilis, quid. to. 10.154.
ethnici, quid sint. to. 10.154.
Vide, Gentiles.
Ethruria.
ethrusci Tarquinio opitulati. to. 5.151.
Eua, uirago dicta. to. 1.276.m, & seq.
eue cum serpente inimicitiae. Eodem 277.
De poenis eue inhiis. ibi. 279.
eua uita cur dicta: & de pellicearum tunicarum
significatione. to. 1.279.
eua, typus ecclesiae. to. 1.279.
Eue formatio per quem, & quomodo. to. 3.
210.k, & fo. seq. c
eue anima, unde. to. 3.211.i, & 213.m, & fo.
quentibus
eua, uirgo adhuc, praeuicauit. to. 4.304.
eua cur de latere dormientis formata sit. to. 4.
185.i, & 400.h

I N D I V M A V G V S T I N V M.

tua facta ex latere Adae dormientis, sic ecclesia
de latere Christi. to. 9.242.d
eua, in figura, dicitur mater uiuorum. to. 8.
490.g
eua nobis interior, caro nostra est. Eo. 148.f, g
eue & Felicitatis cum Perpetua, comparatio.
to. 9.216.a
Maledicta eua fuerat, quae per Mariam ad glo-
riae benedictionem est reuocata. to. 10.129.l
& 132.g
Tria mala euae à tribus bonis Mariae proban-
tur exclusa. ibidem.
Vide, Adam & Maria.
Euangelium, Euangelizare.
euangelica doctrina non aduersatur reipubli-
cae. to. 2.7.f
Non doctrina, sed hominum esse vitia. ibid.
euangelium praedicatum in uniuerso mundo.
to. 2.105.h, & 110.g, & seq.
euangelij praedicati contemptus, causa malo-
rum. to. 2.190.k, & seq. copiose
euangelij summa. to. 2.213.h
De euangelio mortuis praedicato. to. 2. epistola
99. per totum.
etiam adhuc praedicetur illis. to. 2.133.m
euangelij praedicatores, Christi permixti, de
Euangelio uiuere possunt. to. 3.258.d, e, &
seq. to. 4.143.m, & 411.l, to. 8.395.d, e, to. 9.
120.k
euangelium non recte intellectum ab ociosis.
to. 3.263.f, g, & seq.
euangelizare Christum, quid sit. to. 4.21.b, c
euangeliorum auctoritas. to. 4.125.c, & fo. Or-
do. Eodem. 305.h
euangelia cum Pauli narratione conferuntur.
to. 4.177.h, & seq.
euangelium Ioannis, contra haereticos est. to.
4.316.d, & sequen.
Miror quod sic tam cito transferimini ab eo
qui uocauit uos in gratia in aliud euange-
lium quod non est, & c. exponitur. to. 4.
317.a, b
euangelij praedicatio mirabilis. to. 4.353.i
euangelio omnibus gentibus praedicato, tunc
futurum iudicium. to. 4.407.l, in fine.
euangelizandum non propterea ut manduce-
mus, sed contra. to. 4.411.m
euangelium, secundum hominem, mendacium
est. to. 4.429.e
Lex Christi, euangelium dicitur. to. 5.165.l
euangelium, uirga uirtutis. ibidem
euangelij praedicatio. to. 5.46.i
initium euangelij Ioannis, aureis literis con-
scriptum fuit à Platónico quodam, & ceteris.

to. 5.91.a
euangelij fides per Christi aduentum impleta.
to. 5.156.f
euangelium salus est eis qui credunt in deum.
to. 5.177.f
euangelium, id est, bona nuntiatio. to. 5.
178.h
De praedicatione euangelij, quae per passionem
praedicantium clarior & potentior facta est.
to. 5.182.i
euangelio non crederem, & c. dictum Augusti-
ni. to. 6.37.b
euangelium idem, Pauli & aliorum Apostolo-
rum. to. 6.69.a
euangelista, proprie qui. ibidem
euangelium, bonum nuntium sonat. ibi-
dem, i
euangelium Christi nemo diligenter intuetur,
qui non Christum doctorem humilitatis in-
uenerit. to. 6.267.l
Per euangelium gigni filios spirituales. to. 7.12.
b, & 28.k, l
euangelium annunciare, permittit Apostolus
Paulus, etiam non caste annunciantes. to. 7.
12.c, & 28.k
euangelium commune. to. 7.137.g
euangelium Pauli quomodo dicatur, & non ba-
ptismus Pauli. Eod. 142.g
euangelium nondum ubique praedicatum. to.
7.174.m
euangelium quibus nondum praedicatum, an
iustificari possit. to. 7.237.h, i, & 238.a, b,
sequentibus.
euangelio praedicato, cur quidam credunt, qui
dam non credunt. Eodem 267.m, & se-
quen.
euangelium non caste praedicantes. to. 8.
255.g
euangelium mali quoque ministrant. to. 8.
372.g, h
euangelizare uirtute multa, quid sit. to. 8.231.
h, & fo. seq. c
euangelizanti licet accipere carnalia, pro spiri-
tualibus. to. 8.395.e, & 564.k, l
Quod ei sit subueniendum, antequam petat.
ibidem, l
Cur tantum quatuor euangelia conscripta sint.
to. 8.393.c, d
euangelia trium approbat Ioannes euangelista.
to. 9.2.b
euangelicum vinum, ex aqua factum. to. 9.18.
h, & seq.
Spiritus sanctus vox, est euangelium. to. 9.
24.c
v euangeli

INDEX

euangelizantes, quid agere debeant. tomo. 9.
3.1.d
euangelium intelligere volentibus, dat regulā
Augustinus. to. 9.60.d,e
Animalia quatuor, quatuor euangelistas signi-
ficant. to. 4.126.b,c, to. 9.60.m
euangelio creditis, qui in Christum credit. to.
9.111.m
Verba euangelica secum portant expositiones
suas, nec intercludunt ora esurientium. to.
10.2.k
euangelio, quomodo parentur homines. tomo.
10.6.l
Quid ex primo Ioannis euangelij capitulo di-
scendum. to. 10.31.k
euangelium annunciat per charitatem, & p
occasionem. to. 10.42.b
Qui caste euangelium in ecclesia annuncient,
& qui non. Ibidem.
euangelium audire, est vocem filij dei audire.
to. 10.54.2.b
euangelizare, quid dictum. to. 10.56.m
euangelium peruerse interpretantes, ad defen-
sionem peccatorum suorum. to. 10.41.l,m,
& seq. & 102.g,h, & seq.
euangelizantium pedes, de terra sicca puluere
contrahunt. to. 10.121.d,e
Deus euangelij misericordissimus largitor, qui
extitit legis terribilis lator. to. 10.162.h,i
error volentium veterem legem respicere, &
euangelium solum recipere. to. 10.162.h
Reuelauit uobis dominus per euangelium, om-
nium prophetiam. to. 10.179.g
Euangelistae.
euangelistarum concordia. to. 2.108.k, tomo.
6.70.d
euangelistis de euangelio viuere permissum es-
se. to. 3.259.f, & seq. plura.
De consensu euangelistarum. to. 4.125.e, & seq.
Retracta. to. 1.22.d
euangelistarum autoritas. tomo. 4.125.m, &
& seq. & 172.f
euangelistarum ordo. to. 4.126.g
euangelistis varia scribendi ratio ibidem, e, &
seq. copiose.
euangelistae quatuor, quatuor quadrigae. tomo.
4.127.d,e
Contra euangelistarum calumniatores. Eodē.
172.f,g
Facta & dicta dominica, quatuor voluminibus
a quatuor scriptoribus sunt in scripturam
digressa: & quare. to. 4.305.g
Ioannes scripsit Euangelium post exilium. to.
4.316.d

euangelistae Christi, per scalam Iacob & an-
los adumbrati. to. 6.111
Christi facta temporalia, scribunt tres euangeli-
stae, Ioannis trinitatis mysterium. to. 9.60.m
Quare euangelistae eadem diuersis verbis scri-
bant. to. 10.100
euangelista vnus non destruit alium, sed ex-
nit. ibidem
Quatuor euangelistae concorditer de passione
& resurrectione domini scripserunt. tomo.
10.197.h,i
Quod vnus euangelista praetermittit, alius
cit. Eodem. 197.h,i
Quare spiritus sanctus voluit eligere duos euangeli-
stas, alios a duodecim. to. 10.200
Eucharistiae sacrificium, oblatio, sacra-
mentum. to. 1.230
Eucharistiae oblatio.
et quod hymni ex Psalmis ad altare canuntur.
Ibidem.
eucharistiae sacramentum. to. 2.28.b, & 219.
1, to. 3.17.c,d, & 96.d,e
In eucharistia non offeratur pura aqua. tomo.
3.68.i
eucharistiae celebratio. to. 3.68.j, & seq. & 96.
g, & 351.b, to. 4.117.i
eucharistia, Christi oblata memoria. to. 3.117.
m, & 763.l, to. 6.75.b,c, & 118.c, & 119.
eucharistiae sacrificium. tomo. 3.47.d, & 219.
76.k,l
Christum quotidie immolari, quomodo acci-
piendum. to. 2.28.b, to. 3.117.
eucharistiae sacramentum, successit omnino
his sacrificijs veteris testamenti, quae immo-
labantur in umbra seculi. tomo. 3.47.d
De eucharistiae sacramento oblato, fugantur
demonones de loco in quo multos vexabant. to.
3.230.i
Pro eucharistia Christi, omnia dura & horren-
da perpeti parati esse debent Christiani. to.
6.141.k
eucharistiae panis & calix mysticus, certa com-
secratio. to. 6.141.k
eucharistia. to. 7.330
eucharistiae figura praecessit. to. 8.74
Quod sit sacramentum humilitatis ibidem.
b,c, & 76.e,f
eucharistiae effectus. to. 10.230
Eucharistiae sumptio.
eucharistiae sumptio. to. 2.238.b, to. 4.381.
eucharistia, an quotidie sumenda. to. 2.118.
1, to. 3.47.b, to. 4.308
eucharistiae indigna sumptio. tomo. 2.118.
seq.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

eucharistia bis in die. to. 2.172.m
eucharistiam non nisi ieiuni accipiant ibidem
168.a,b
eucharistia omnibus necessaria. to. 7.217.c,d
Quod primam eucharistiam confectam suis
manibus, & ore suo commendatam, sicut ce-
teris Apostolis, Iudae tradiderit. to. 8.24.l
exigitur de manducante eucharistiam quod
manducat: non prohibeatur manducare a di-
spensatore, sed moneatur timere exactorem
to. 8.147.m
Eti necesse sit, eucharistiam visibiliter celebra-
ri, oportet tamen inuisibiliter intelligi. to. 8.
364.f,g
Non est malum quod datur, sed bonum malo
in iudicium datur. to. 8.547.h
Tene esse non potest, male accipienti, quod bo-
num est. ibidem.
Carne Christi, quae est de carne Mariae, nemo
manducat, nisi prius adorauerit: & non so-
lum non peccamus adorando, sed peccamus
non adorando. ibidem 364.e,f
eucharistiam immat immimus. to. 9.268.i,m
Sacramentum corporis domini, medicina vul-
neris, id est, peccati. to. 10.25.i
Quotidie accipiendum corpus dominicum
Christiano. ibidem
eucharistia, quotidianis cibis. to. 10.115.g,h
Magnis peccatis obstricti, debent aliquatisper
abstinere a sacramento altaris. tomo 10.
121.l
Pena indigne altaris sacramentum sumentium.
ibidem, m
Ante plures dies castitas cum vxore seruanda
est, quam communicandum. to. 10.234.i
Mundanda est vniciuique conscientia sua prius
quam praesumat eucharistiam accipiam. to.
10.252.b, & c,f
Merces indigne accedentium ad eucharistiam.
ibidem, b,c
eucharistiam primam, Iudae quoque tradidit
Christus. to. 2.223.g, to. 8.24.l
eucharistia Ophitarum. to. 6.5.c
Cataphrygum. ibidem, h
Manichaeorum. Eodem. 7.h, & 51.c
Vide corpus Christi, Communio, Sacramen-
tum, & Sacrificium.

euchitae heretici, qui. to. 6.8.g
Vide, Psalliani.
eudæmones, id est, boni dæmones, to. 5.78.m
Euertere.
euertitur peccator dupliciter, aut sicut Sodo-
mita poenalter, aut sicut Niniuita spirita-
liter. to. 5.222.f
euge auge, vox est adulantium. to. 8.246.f, &
to. seq. c
euhemerus, Poeta. to. 4.130.d, to. 5.62.k
eunomianorum error, de spiritus sancto. to. 2.
69.l
Contra eunomium. to. 3.155.e,f
eunomij peiores Arianis: Et de differentia
verorumque. to. 10.89.a
eunuchi baptisimus. to. 4.21.b,c, to. 10.103.e,f
eunuchus virginem corrumpit, exemplo Ioa-
uis. to. 5.13.i
eunuchi foecundi. to. 6.66.g
De eunuchis. to. 6.265.i,k
euodij conuersio. to. 1.57.l
euodius, disputator vehemens, excusatur. to. 2.
205.f
euphemitae heretici, qui. to. 6.8.g
Euphrates, fluuius paradisi. to. 1.274.f, tomo. 3.
203.m
emphrates fluuius Babylonis, peccatorem si-
gnificat. to. 9.144.i, & 146.a
europa conteritur. to. 5.29.k
europs, rex. to. 5.169.g
euryali mater, quae. to. 1.165.f
eusebia. to. 5.81.a
eusebia Manichae, quomodo violata. tomo 6.
7.h,i
eusebius. to. 2.14.i
eusebij historiam reuoluit Aug. to. 6.10.g
eusebius, de haereticis copiose scripsit. ibi-
dem.
eustochij mors. to. 2.29.e
euthiciani haeretici, ab euthice exorti. tomo 6.
10.a
Humanitatem Christi negabat. Quicquid a
verbo recipimus, tantum diuinæ essentiae
ascribebat. ibidem
error euthicetis, de vnica Christi operatione
to. 10.230.g
V 2 euticia.

INDEX

Quintianus, consul. to. 5. 186. b

Exactio.

Apud deum non tam exactio, quam exactio ini-
qua, damnatur. to. 10. 20. f. g

exaltatio Christi, nostra erit. to. 8. 50. b

exaltatum deum super cœlos non videmus, sed
credimus exaltatum super omnem terram:
non tantum credimus, sed etiam videmus.

Eodem. 185. m, & seq.

exaltare deum, lingua, parum est: sed & sub lin-
gua. to. 8. 225. g

Sic deus exaltat humiles, ut non faciat esse su-
perbos. to. 8. 428. a

Qui vult exaltari, sit prius humilis, ubi Chri-
stus humilis fuit. Eodem. 489. l, & fo. seq. a

exaltationem non speres, nisi post hanc vitam.
Ibidem. b, & c

Christus exaltatus est cum humiliaretur. to.
8. 508. m

Manfuerit exaltantur in salutē, superbi in mor-
tem. to. 8. 578. i

Vis exaltari, illi te coniunge qui non potest hu-
miliari. to. 8. 575. c

Qui se exaltat, humiliabitur: exponitur. to. 10.
45. m, & seq.

exauditio, non semper precantium. to. 3. 34. c,
& K, & 36. g, fo. seq. d

exaudit deus orantes, nonnunquam iratus. to.
mo. 7. 175. R, t. 9. 92. m

Non exaudiri saepe expedit. Ibidem. per
totum.

Non exaudiuntur multi deo propitio. tom. 7.
175. R

Multi exaudiuntur: sed ad salutem, non ad infi-
pientiam. to. 8. 35. m

Quosdam ad utilitatem non exaudit, & ad
damnationem quosdam exaudit. Ibid.

Ideo non exaudiris, quia, &c. to. 8. 78. e

Ideo non exaudit in presenti, ut sanet & par-
cat in futuro. to. 8. 79. c

exaudiuntur multi ad multa, non tamen ad sa-
lutem. to. 8. 127. g, h

Deus non exaudit ad temporalia, ut intelliga-
tur ab eo desideranda esse sempiterna. Eo-
dem. 128. g

Multi non exaudiuntur hic ad voluntatem ut
exaudiantur ad utilitatem. tomo. 8. 100. m

Si vis exaudiri, pauper esto. to. 8. 245. f

Quatenus exaudiantur fideles. Ibid. 200. m

Multi non exaudiuntur ad vitam æternam, sed
ad quædam temporalia. tomo. 8. 366. h

Deus exaudit inuocantem quem laudat vi-

det, laudantem videt quem probat amantem
ibidem. 402. f

Deus non exaudit ad vitam æternam, propter
domum suam, quæ est Ecclesia.

8. 505. b

Aliquando non exaudit bonos, propter peccati
fectionem: & exaudit malos, ad damnationem.

to. 8. 332. e, f, & 555. e

Non exaudit ad præsentem voluntatem, ex-
audiendo ad futuram sanitatem. to. 8. 555. e

Peccatores deus non exaudit: exponitur. to.
9. 71. h, to. 10. 114. h

Sancti pro seipsum, non pro omnibus alijs, ex-
diuntur. to. 9. 107. e

exauditiones dei discernendæ.
Paulus exauditus est ad salutem, qui non est
exauditus ad voluntatem.

Sancti per omnia exaudiuntur ad salutem, qui
semper desiderant. to. 9. 133. e

diabolus, in persecutione Iob, exauditus est
deo ad voluntatem, non ad salutem.

dem g
exaudiuntur plerique malo suo. Ibid.

exauditio duplex, ad voluntatem, & ad utilita-
tem. to. 9. 133. f, g, to. 10. 45. l

Non magnum, si orans deum exauditur ad vo-
luntatem.

Deus aliquando iratus dat quod petit, & po-
pitius negat. to. 10. 45. m

Deus ad salutem, aliquando non exaudit su-
ctos suos. to. 10. 57. b, c, & 59. e

Tacentes ore, loquentes vero mente exaudit
dominus. to. 10. 288. d

Excitare dei, quid sit. Ibid.

execratio infidelium. Eodem. 404. m

excelsus dominus & humilia respicit qualiter
intelligatur. to. 8. 270. d

Deus excelsus dicitur, non per intervalla loci
rum, sed intus & spiritaliter. to. 8. 507. e

excelsus.
In excessu mentis duo intelliguntur, aut paucos
aut intentio ad superna. tomo. 8. 52. f, g, h

59. d, e

Exercitanda est ratio & intelligentia in parvulis
accedentibus ad idoneam ætatem, ut verum
tem capiant & virtutes. to. 5. 228. b

Quomodo exercitandus est Iesus. tomo. 8.
236. i

exclusi, & artifices qui. tomo. 3. 269. g, tomo. 8.
179. k, & 227. m

excommunicari an quis. posse ob alios

IN DIVVM AVGVSTINVM.

peccatum. to. 2. 102. a, & seq.

Peccata ob quæ excommunicamur. tomo. 2.
152. d, e

excommunicatio ecclesiastica. to. 3. 224. m, to.
4. 19. k, l, & 92. m, to. 7. 17. a, b

excommunicatio impia Donatistarum. tomo.
4. 20. d, e

excommunicare licere non tantum ob tria fla-
gria. to. 4. 25. m, & seq.

Quia excommunicato indixit separationem,
non præcidit dilectionem. tomo. 8. 175. b,
372. e, f

exculationes peccatorum scriptura excludit. to.
2. 142. f, g, to. 7. 423. l, m

Contra quærentes vanas exculationes, dicentes
se non posse continere. to. 7. 424. l, e

Excusant sese nonnulli, mala sua Deo tribuen-
tes, bona sua sibi. to. 8. 336. m

Alij Satanam accusant, alij fatum. Ibidem. m,
& sequen.

De excusatione primorum parentum, ubi dam-
nabilior est superbia, quia peccatum manife-
stum. to. 5. 124. d, e

excusationes in peccatis, quæ sint. to. m. 8. 64. d

Nemo excusatur, si cum multitudine erret. to.
9. 111. k

Excusorum filij cur dicti sunt Apostoli, non
excusati, cum scriptum sit, &c. to. 8. 338. l,
& seq. & 339. e, f

Qui excutitur, aut se excutit, aut aliud aliquid. si
aliud, excutens est, excusatus non est: si autē
se excutiat, & excutens est, & excusatus. to.
8. 338. k

Duos modis dicimus aliquid excuti, siue il-
lud quod inde excutitur, siue illud quod vn-
de excutitur. Ibid.

Dicimus excuti etiam aliquid ut exeat inde ali-
quid: quia aliter excutimus vestē, aliter sac-
cum. to. 8. 338. l

exemplis hominum, homines magis accendun-
tur. to. 3. 118. e, f

exemplum viuendi in Christo. tomo. 3. 47. k,
tomo. 4. 186. m

Aliud est exemplum, & aliud quo firmatur ex-
emplum. to. 4. 307. a, b

exempla sanctorum cur proponantur. tom. 4.
325. f

exemplum Christianorum sunt Romani, qui
pro civitate sua sunt mirabiliter passi: ut sci-
licet nos animemur propter cœlestē patriā.
to. 5. 46. i

Exemplum sustinendi dat nobis Christus, in
Iuda, in sua passione compatiēdi, & speran-

di in sua resurrectione. tomo. 5. 183. k

Perditiones exemplum ostendentes, rationem
animæ perditæ reddent. to. 9. 229. g

exemplum Christi sequi debemus. tomo. 10.
157. c, f

Quotquot exemplum malæ conversationis præ-
buerit, pro tantis rationem reddet. tom. 10.
209. g

exemplaria Latina ex Græcis emendat. tomo.
1. 10. i, Vide, Græci.

Exemplaria sacrarū literarum quomodo emen-
danda. to. 6. 79. a, b, & h, i

Vide, Libri.

exercitatio, etiam animi. to. 4. 33. c

exercitatio, intelligitur ingenij, cum quadam
delectatione disputationis. tom. 8. 441. h, &
449. k, & 455. g

In exercitatione malorum cur non sit contri-
standum. to. 8. 173. a, b

exercitari necesse est in omni congregatione.
to. 8. 175. b

exercitatio tibi debetur, ubicunque fueris. Ibi-
dem. c, d

Gradus exercitationum spiritualium. tomo. 9.
177. d, e

exhortatio. to. 4. 369. h

Qui exhortatur, quid agat. to. 8. 436. a

exhortatio ad quemlibet. to. 10. 186. g, h, & se-
quentibus.

exi de terra tua, &c. exponitur. tomo. 5. 148. k

exitus Israelitarū ex Aegypto, quid denotet.
to. 4. 22. g

exitus filiorum Israel de Aegypto, spiritaliter
in nobis completus est. tomo. 8. 429. a, b, &
sequen.

exitus mane, & vespere, quis sit. to. 8. 220. a, b

egressus Israelis de Aegypto fuit mediante cla-
more ad deum. to. 9. 213. i

exitus de Aegypto, mysticē. to. 10. 100. l, m, &
105. d, e, & sequen.

Quid sit exire de Ecclesia, & quid in ea perma-
nere. to. 9. 212. l, m

exire de Ecclesia, hæreticorum est. to. 9. 233. m

exire foras. to. 10. 7. c

exire inde, quid dictum. tom. 10. 19. m, & 20. d

INDEX

exire obuiam sponso, quid. to. 10. 22. l
Quis securus hinc exeat. to. 10. 115. a
exinaniuit se Christus inter homines. to. 10.
135. a
exire de terra nostra, quid. to. 10. 151. R. l
exire de se quid sit. ibid. l
Quid sit exire de deserto Sin. & uenire in Ra-
phidin. to. 10. 174. c. f
exodi historiam, futuræ Christianæ plebis alle-
goriam fuisse. tom. 6. 30. d. & 86. k. tom. 9. 8.
261. l
Exorbitare quid. to. 9. 75. l
exorcismus & sufflatio ante baptismum. to. 3.
66. b. to. 7. 262. c. d. & 267. d. e. & 275. h
exorcizando elicimus demones uera pietate.
to. 5. 88. e
In exorcizando cur prius ignis adhibeatur. to.
8. 225. a
Omnia ab uno deo expectare debemus. to. 5.
85. k
Vos similes hominibus expectantibus domi-
num suum, &c. to. 10. 33. l
Cum quis à deo expellitur, nullo modo in bo-
nam partem accipi potest. to. 8. 10. g
experientiæ & scientiæ discrimen. to. 1. 210. h,
& seq.
experiri quid. ibi. 212. R. in fi.
expirare quid. to. 9. 75. l. to. 10. 86. d
explorator. to. 10. 104. a. b
De exploratoribus, & de botro. to. 10. 177. i. &
& 180. l
Duo exploratores Iosue, duo sunt præcepta le-
gis. to. 10. 180. l
Expositio ad literam, & prophetiam. to. 1. 272.
c. in fi. & 274. l
expositio scripturæ sacræ, quadruplex. tom. 3.
169. c. to. 6. 29. m. & seq.
expositio una secundum fidem, alij præjudica-
re non debet, quæ etiam secundum fidem est.
to. 10. 12. e. f
expositio & procuratio abortus. to. 7. 259. i. R
exprobratio Iesu. to. 4. 148. e
exprobratibus respondere verbum, quid sit. to.
8. 448. m
extasis excessum mentis significat, quæ sit ex-
pauore vel aliqua reuelatione. tomo 8.
52. f
Quod sit verbum Græcum, & propriè dicatur
excessus. ibi. 84. m
Quod duobus modis contingere soleat. to. 8.
104. b. i. & 236. f. g
extasis Græcè, dicitur auersio mentis à consue-
tudinē corporali ad uisum quandam con-
templandum alienata à presentibus. tom. 8.

394. b. in fi. & 434. l. m
De extasi vel raptu cuiusdam sacerdotis. to. 9.
129. a
ego dixi in extasi mea, locus Psalmi decla-
tus. to. 10. 51. l
Quod animus extendatur desiderio rei con-
pitæ, non lætitiæ consecutæ. tomo 8. 113. g.
in prin. to. 1247. m
exterminatores angeli. to. 1247. m
externa commoda quomodo admittenda. to. 1.
175. c. & seq. Vide 3. Boni
externa uerbi prædicatio, discernitur ab inter-
na. to. 3. 95. d
Qui se malè extollunt, expedit eis ut præcipi-
tentur. to. 8. 175. c. in prin.
extollere nihil aliud est nisi altius eleuari: quæ-
cum in malo ponitur, superbiam, & in bono
honorem significat ampliorem. tomo 8.
258. b
Christus quomodo extraneus, & peregrinus
factus sit fratribus suis. to. 8. 241. R
Exul, Exilium.
Christus exul à cœlis factus est, ut nos ad cœ-
los reportaret. to. 9. 163. d
Christianus in Christo nusquam exul, in car-
ne ubique peregrinus. to. 10. 321. g
exultare in domino, & exultare in seculo. to. 8.
67. a
Quod iusti modo exultent & gemant. tom. 8.
65. k. l
exultare debemus in domino, non in nobis.
to. 8. 66. c
exultatio iniustorum est in hoc seculo, iustorum
autem in domino. to. 8. 67. a
exultare in domino, nisi laudando, non possi-
mus. to. 8. 67. b
exultatio sanctorum non erit tãquam coram
hominibus iactantia, sed in conspectu eius
qui sine errore inspicit quod donauit. to. 8.
230. f. g
Quomodo cor & caro exultant in deum ui-
uum. to. 8. 303. e. h
exultatio mala est, exultare seculo: bona est,
exultare domino: piè ergo debes exultare do-
mino, si vis securus insultare mundo. to. 8.
350. l
Facile est exultare foris, sed in conspectu dei
exulta. to. 8. 369. g
Si omnes creaturæ pro salute hominis exul-
tant, à fortiori debet exultare homo. to. 10.
204. g
Exurgere dei.
Deus exurgere dicitur, cum exurgere facit.
to. 8. 9. j. & 10. l. & 13. l. & 130. a Quando

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Quando exurgit deus, nos excitamur. tomo 8.
81. e
exurge domine, non præualeat homo: exponi-
tur. to. 10. 27. h. & seq.
ezechiæ infirmitas. to. 3. 247. R
ezechiæ quindécim anni ad uiuendum additi.
to. 5. 217. m
ezechias regnavit tempore Romuli. tomo 5.
174. c
Super regnum Iudæ. Eod. 175. c. d
ezechiel prophetauit in captiuitate Babyloni-
ca. to. 8. 217. l
ezechiel quo tempore prophetauerit de chri-
sto. to. 5. 178. c
F
Abius Tarentum euertit. to. 5. 3. k
De Fabiola illustri, foemina. tomo 2.
29. l
Fabrius, pauper consul, Pyrrhi promissa con-
templ. to. 5. 46. R
fabulis poetarum delectatus Augustinus. to.
130. a. & seq.
fabulæ lasciuæ. ibid. e
fabulæ poetarum utiliores, quàm inutiles di-
spirationes. Eod. 124. c
fabula quid. Eod. 180. h
fabulæ impie poetarum taxantur. tomo 2.
194. l. m
fabulæ poetarum non interpretentur allegori-
cæ. to. 3. 10. b
fabulæ non necesse. Eod. 12. b
fabularum poetarum ratio. to. 6. 117. f
fabulæ mentientes. to. 5. 22. h
fabulæ compositæ tempore quo iudices erant
in populo Israel. tomo 5. 171. R. & seq.
fabulationem iniquorum quæ sint. tomo 8.
455. g
Quin ecclesiis fabulari non timet pro se &
aliis reddidurus est rationem. tomo 9.
250. f
fabulones qui. to. 6. 12. l
fabulatores inepti, nō dispensatores uerbi, qui.
to. 8. 339. f
De facere & pati. to. 1. 103. c
facere quod uidetur probabile, citra assensum,
nec solum est. to. 1. 179. c. f
facta quæ sperantur. to. 2. 84. d
facta iudicantur ex circumstantiis. tomo 3.
17. h
fieri posse aliquid, tamen si factum sit, nunquā.
Eod. 366. k. & 278. c
Omnia facta esse simul. to. 3. 186. g
Cur additum, fecit deus. to. 3. 172. l

Aliud facere, aliud permittere deum. tomo 3.
279. b
Quod factum est, ex Ioanne, quomodo distin-
guendum. to. 3. 190. a
De his, quæ fieri non licet, cum à sanctis factæ
noscentur, qua ratione facta credenda sint.
to. 5. 9. g. & seq.
Sapientis cuiusdam factum. to. 5. 40. g
Quæcunque uultis ut faciant uobis homines,
&c. exponitur. to. 5. 123. c. & seq.
Quod tibi non uis fieri, alteri ne feceris: expo-
nitur. to. 8. 186. R. & seq.
Non facit, qui non consentit concupiscentiæ.
to. 7. 268. b
Vtrum inter facere & fingere sit distinguen-
dum. to. 8. 453. a
Deus facere dicitur aliquid, cum tu facis, quia
dono ipsius. to. 8. 168. a. b
Omnia quæ futura sunt, deo iam facta sunt.
to. 8. 487. h
christus fecit hominem, non auaritiā, non
adulterium &c. id generis peccata. tomo 9.
129. c
Considerandum est non solum quid homo fa-
cit, sed quo animo facit. to. 9. 135. f
facere magis expedit, quàm docere. tomo 10.
3. c
Docere, & non facere, molestum est. ibi.
Dominus quæ corporaliter fecit, spiritaliter
uoluit intelligi. to. 10. 37. g
Ipse fecit nos, & non ipsi nos: exponitur. tomo
10. 66. b. & seq.
Iustum nemo seipsum facit. to. 10. 74. b
factis deum negare, quid. to. 10. 89. b. c
Quæ dicunt facite, &c. exponitur. to. 10. 41. l.
& seq.
Sicut deus factus est homo, ita homo factus
est deus. to. 10. 131. g. h
Testis facti est ipse iudex, accusatrix facti ipsa
conscientia. to. 10. 149. g
christus, non est factus, est tamen factus ex mu-
liere. to. 10. 223. i. k
Non faciendum est deo, quod nolumus fieri
nobis. to. 10. 240. k
Estote tales quales uos deus artifex fecit. tomo
10. 250. c
Homo attendit quid sibi fecerit homo, & non
quid ipse fecerit deo. to. 10. 177. R
quicquid boni nunc faciamus, nondum appa-
ret, quia nox est: mane autem apparebit. to.
10. 311. f. g
facies dei. to. 4. 348. f. to. 8. 250. d
facies dei, manifestatio eius intelligenda est.
to. 5. 365. R

INDEX

Facies dei, est potentia qua dignis innotescit. to. 8. 25. d
facies dei, appellatur praesentia eius, per Ecclesiam eius. eod. 230. c
Quod significet reuelationem, praesentiamque, quae futura est in iudicio. ibi. 237. c
Quomodo faciem deus habere dicatur. to. 8. 301. c, & 226. h, i
facies dei prima sua dicuntur. to. 8. 526. K
faciem dei semper quærere cur debeamus. to. 8. 557. i, k
A facie dei separari, amantibus poena est, non contemnentibus. ibi. 154. i
facies dei, licet non uideatur, eius tamen praesentia non potest euitari. to. 9. 161. m
A facie dei nemo potest fugere. to. 10. 105. i, k
Christus ad faciem hominis uenit, ad cuius faciem homo peruenire non poterat. to. 10. 133. l
facies, & in faciem cadere, quid. to. 4. 401. a, b
facies, quomodo lauanda mystice. Eod. 410. a, b
facierum humanarum diuersitas mirabilis. to. 5. 217. b, & seq.
facies dupla in simulachro. to. 5. 57. i
flagitium & facinus quid. to. 3. 17. f
flagitiosa in scripturis quomodo accipienda. ibi. g, h
facultas propria. to. 3. 349. a
Deus non attendit facultatem, sed cupiditatem. to. 8. 507. f
facultates terrenae, bonae. to. 10. 97. a
fallere & mentiri, differunt. to. 1. 141. k, to. 3. 52. f
fallendi modi varij. to. 3. 52. f
fallacia. Eod. 352. b
Deo potest quis mentiri, non autem fallere. to. 9. 50. a
Quid falli in rebus & quid in hominibus. to. 9. 106. R
Nemo falli uult. to. 10. 87. l
fallacia & mendacij, cum ueritate bellum. to. 9. 226. f
De fallacia mundi & eius detestatione. to. 10. 292. m, & seq.
Falsitas. 3. 07. 1. 01
Non fallit is qui falsa uidet, sed qui assentitur falsis. to. 1. 177. b
falsitas unde, & ubi. Eod. h, & seq.
Quid falsum, quid fallax, & quid mendax. ibi. 179. d
falsitas an utilis sit. ibi. f
Vnde falsitas oritur & ueritas. to. 1. 241. b
falsitas seipsam subuertit. to. 5. 406. a
falsitas falsitatem trahit. to. 7. 70. g
falsum dicere non inuenitur concessum perfectis. to. 8. 5. m
Etis. to. 8. 5. m
Peccatores falsum loquuntur, cum iniquitatem loquuntur, & cum iustitiam loquuntur. to. 8. 187. h
Necesse est ut falsum loquatur qui a ventre Ecclesiae fuerit separatus. ibi. k
falsus acutus, in Ecclesia, est quae separat haereticos à catholicis. to. 9. 141. l
fama gloriosa. to. 1. 21. l
fama mentiri solet. to. 2. 143. c
fama bona, odor bonus. to. 3. 17. h, & 352. a
famae custodia. to. 4. 370. d
De fama bona. to. 7. 8. a
Deus non necat fame animam iusti. to. 10. 212. c
Qui fidens conscientiae suae negligit famam suam, crudelis est. to. 10. 133. m
fames animae. to. 1. 108. l
fames spiritalis. to. 3. 352. b
fames in obsidione. Eod. 147. g
famis bona. to. 5. 41. d
fames cogit uesci omni comestibili. to. 5. 142. b
fames coegit homines proprios filios comedere. to. 5. 236. g
fames & sitis in paradiso. to. 7. 343. g
fames tempore Helizei. to. 8. 75. m
famis tempus nunc est. Eod. 73. b
fames ista naturalis, morbus est, quia natura nobis facta est poena ex uindicta. Eod. 102. h
cum sit fames ex inedia contracta perniciem, quomodo uocetur super terram. to. 8. 404. g
Quomodo sanetur per alimentum sicut morbus per medicamentum. to. 8. 73. b
Modo tempus est famis, saturitatis post erit. to. 8. 94. a
Dies famis, vitae huius sunt. to. 8. 94. a
famelici dei qui sint. to. 8. 94. a
Maiores famis animae, quam corporis. to. 9. 247. l, m
Fames coegit duas matres occidere, & comedere puerum. to. 10. 231. f
fames amica uirginitatis est, inimica lasciuiae. to. 10. 214. a
De fame Samariae. to. 10. 231. f
Deus in momento fami succurrit Samariae. to. 10. 231. f
Crescit famis quotidie poena, quia quotidie etiam scit culpa. to. 10. 231. f

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Familia dura. to. 4. 380. b
De incauta familiaritate extraneorum mulierum. to. 10. 250. m
Ab omnibus Christianis, & praecipue clericis, inhonesta familiaritas est fugienda. to. 251. a
Plurimi per inhonestam familiaritatem castitatem perdidierunt. to. 10. 251. b, c
Tria lata farina, in Euangelio, genus humanum. to. 10. 28. c
fascinavit, pro inuidit. to. 3. 43. f
falsidium spiritale. to. 3. 348. g, & 352. a
falsus. to. 2. 256. e
factorum necessitas. to. 4. 210. g
fati & fortunae quaestio. Eod. 211. e
De fato & mathematicis plura. eodem 287. f, & seq.
fatum posuit Bardesanes haereticus. to. 6. 61. l
fatum syderum admittunt Priscillianistae. Eodem 9. b
fata syderum Christiani negant. Eodem 69. f, g
fatum, a tandi doctum. to. 5. 42. m, to. 6. 47. h
fatalis. to. 5. 39. m
fatum non est, dicendum diuina uoluntas uel potestas. ibidem
fato omnia fieri non dicimus. to. 5. 42. m
fatum omnium connexionem seriemque, causarum, quae est a diuina uoluntate potestateque Stoici dicunt, sed fatum non dicimus, quantum sic esse confiteatur. to. 5. 41. d
fato quod aliquid eueniat, non est dicendum. to. 5. 39. m, & seq.
fatum est infirmioris, uoluntas potentioris. to. 5. 42. a
fati nomine appellata. to. 5. 41. d
fatum non esse dicendum probatur. to. 5. 40. e, & seq. & m
fata ducunt uolentem, nolentem trahunt. to. 5. 41. e
fati distinctio, & de fato. to. 5. 39. l
fatum quomodo mouet uoluntatem, secundum Chrysippum. to. 5. 42. h, & seq.
fataliter errare, quomodo sit datum Christianis à Christo respondit Hecate dea, ut narrat Porphyrius. to. 5. 196. k
fatum erga geminos. to. 5. 39. g, & 40. h
fati necessitas a Seneca supponitur. to. 5. 41. e
fatata, & eorum nomina. to. 5. 39. m
fatum pro gratia. to. 7. 287. m, & seq.
Et contra fati assertores. Eod. 288. b, c, Item to. 9. 18. a, b
Qui fatum accusat, deum accusat. to. 8. 490. a
fatum neminem cogit ad peccandum. to. 8. 64. c
Sub fati necessitate Christum non fuisse. to. 9. 18. a, b, & 55. c, & 62. g, h, & 109. a
fatum non ponunt nisi fatui. to. 9. 62. g, h
fatum non cogit mori. to. 9. 109. a
fatuos in delitijs haberi. to. 7. 222. l
Vide, Stultus, &c.
Si paruum tibi uideatur dicere fratri, fatue, gehenna ignis uideatur tibi magna. to. 8. 149. R
faustus Manichaeorum episcopus, magnus laqueus diaboli. to. 1. 40. l
fausti temeritas, docentis quod nesciebat. eodem 40. c
faustus, spiritus sanctus. ibid.
faustus, natura, non arte facundus. to. 1. 40. c
faustus imperitus liberalium disciplinarum. Eodem g
faustus multis laqueus mortis extitit. ibi. i
Contra faustum Manichaeum blasphemantem legem & prophetas, & incarnationem Christi. to. 6. 68. g, & seq. Retractatio. to. 1. 21. g, to. 4. 42. g
faustus legendo stomachum rupit. to. 6. 123. i
Basilica Faustij, in Hippone regio. to. 10. 28. f
faustulus pastor, ad quem Romulus & Remus deuenere. to. 5. 174. c
faustus mellis quid significet. to. 8. 457. l
febris dea. to. 5. 23. m, to. 8. 494. h
febris correptus Augustinus. to. 1. 41. a
febris morbus extremus Augustini. to. 1. in Possidonio.
februarius mensis, à febris dictus. to. 6. 109. m
februarius quare sic dicatur. to. 5. 52. i
februarius mensis, Termino dedicatur. ibidem
Faecunditas.
De benedictione multiplicandae faecunditatis humanae ante peccatum quam praeparatio non adimeret, & cui libidinis morbus accesserit. to. 5. 128. a, & seq.
faecunditas animae, de peccatis & iniquitatibus est. to. 8. 309. b
faecunditas huius temporis signum est fertilitatis. to. 10. 30. k
fellis crementum unde. to. 2. 114. h, i
fel pro amaritudine. to. 4. 170. c
fel in esca Christi, quid sit. to. 8. 243. d
Contra felicianum Arianum scripsit Augustinus.

INDEX

De felicitate. to. 6.250.i, & seq.
De feliciano. to. 7.84.f
Felicitatis & Perpetuæ passionis. to. 9.215.m,
& sequent.
Felicitas dea. to. 5.97.f
Felicitas muta dicitur. to. 5.66.e
Felicitatem & fortunam qui deas putant, qua
ratione fecerunt. to. 5.66.a
Felicitatis & Fortunæ discrimen. ibi.
Felicitatem, fortunam & fidem dixerunt Ro-
mani esse deas. ibid. & seq.
Quod unum non intelligentes deum, Virtute
silem & felicitate debuerunt esse conten-
ti. to. 5.67.m, & seq.
Felicitatem colens tanquam deam, & datorem
felicitatis relinquens, carere infelicitate
non potest. to. 5.68.m
De felicitate quam Romani multorum vene-
ratores deorum diu non coluerunt honore
diuino cum pro omnibus sola sufficeret. ibi.
g. toto capite
De felicitate disputatio contra Academicos.
to. 1.140.c, & seq.
An felicitas in investigatione veri. ibidem, l,
& seq. & 142.g, h
An felicitas in inuentione veri. Eod. 141.l
Felicitas capax error non est. Eodem 142.h
Ad felicitatem gradus quatuor, secundum qua-
tuor ætates. to. 3.34.g
Comparatio felicitatis ad vitam præsentem.
to. 9.176.h, i
Stoicorum de felicitate opinio. to. 10.69.c, d
Felicitas qui. to. 5.82.e
Feliciter omnes esse cupiunt. to. 5.68.i
Felix vocatur, quando quisque quod amat, ha-
bere videtur. to. 8.44.k
Feliciter quidam sunt veritate per diuinam par-
ticipationem, quidam vanitate. tomo. 5.
78.c
Qui reges sint felices, & qui non. to. 5.86.h
Feliciter non faciunt nos diuitiæ. to. 5.82.e
Felicitas complectitur omnia obtinenda, &
virtus omnia agenda. to. 5.67.m
Felicitatem omnis homo desiderat. tomo. 5.
68.k, l
Felicitas non potest esse, ubi non est vera pie-
tas. ibidem, h
Felicitas maior est habere vicinum bonum
concordem, quam malum bellantem subiu-
gare. to. 5.65.h
Felicitas quædam est expugnare iniuriosos.
ibidem.
Patriæ felicitas & pulchritudo. to. 9.176.e, f
Magnæ virtutis est cum felicitate luctari &

non vinci.
Felicitas vera. to. 2.69.e, f, & seq. to. 3.51.a, b
8.44.k
Scire deum felicitas est. to. 3.97.g, h
Felicitas piorum. to. 3.297.c, to. 9.253.d
Felicitatis præmium an æquale. to. 3.343.h
& 355.c
Felicitas solida. to. 3.351.a
Felicitatis dator deus: illi non sufficit ad colen-
dum, cui non sufficit ad accipiendum ipsa
felicitas. to. 5.70.h, & sequent.
Felicitate verissima præpollent boni deum co-
lentes. to. 5.33.d
Felicitatis datori, deo, consecrandi sumus. to.
5.96.f
Felix est anima, solo & vero deo, ipsam inha-
bitante. to. 5.108.m, & seq.
Felicitas summa erit in regno dei. to. 5.201.m
Felicitas vera est in patria.
Felicitatem diuersi in diuersis ponunt. ibidem
102.l, & sequent.
Felicitas est præmium virtutis, quæ non dea,
sed domum dei dicenda est. to. 5.67.b
Felicitatem solis bonis dat deus, regnum vero
bonis & malis. to. 5.63.g, & seq. & 72.g, &
sequentibus.
Felicitas est potior regno. Eod. 68.i
Felicitas æterna nunquam desinit. tomo. 5.
182.f
Deus est ianua ad felicitatem. to. 10.112.d
Felicitas spiritalis, & æterna, est per christum
expectanda. to. 5.251.e
Felicitatis voluntatem non perdidimus quan-
uis felicitatem & pietatem peccando perdi-
derimus. to. 5.367.m
Felicitatem deus non promisit suis fidelibus
in hac vita, sed in resurrectione mortuorum.
to. 8.92.e
Ille speret felicitatem, qui confitetur infelici-
tatem. to. 8.561.e
Felicitas animæ beatæ. to. 9.172.l
Quicumque felicitati anhelaerunt, per spem
coelestis gloriæ directi sunt. tomo. 10.283.d
Vide, Beatitudo.
Felicitas temporalis, & æterna. to. 2.18.g, h
Felicitas terrena cur impijs concedatur. to. 2.
100.h, circa finem & 177.m
Felicitatem terrenam ne magni pendamus,
quæ malis etiam plerumque conceditur, nec
eam malam arbitremur. tomo. 5.
18.a
Feliciter nihil est humanis rebus. ibidem 36.b
in fine.
Felicitas temporalis melior est quam misera
æternitas.

INDEX

æternitas.
aduersus felicitatem cur acius sit vigilandū.
to. 8.160.e
Quod ea quæ vocatur felicitas, in rebus hu-
manis, plus timenda sit quam miseria. to. 8.
238.i
Non tibi videntur felices qui florent ad tem-
pus. to. 8.251.c, d
Nulla infelicitas frangit, quem felicitas nul-
la corrumpit. to. 8.302.d
Quare deus terrenis felicitatibus aduersa mi-
sceat. to. 10.26.f
felicitate terrena periclitantur Christiani. to.
10.45.e
felicitas malorum. to. 3.354.i
felicitas infelix. Eodem. 347.a, & 350.c
Quali velint felicitate gaudere, & quibus mo-
ribus viuere, qui tempora Christianæ reli-
gionis inculcant. to. 5.16.a, & seq.
felix appellabatur quidam, peccandi licentia.
to. 5.49.K
felicitas impiorum, transitoria. to. 8.91.d
Hic felicitas falsa est, & vera miseria. tomo. 8.
314.e
Noli attendere ad felicitatem malorum, ne a-
mitas felicitatem beatorum. tomo. 8.479,
a, b
Homines seculi infelicitate felices sunt, marty-
res autem felicitate infelices erant. Eodem.
460.f, & 83.l
fallax felicitas, ipsa est maior infelicitas. to. 8.
498.c
felicitas seculi, somnia sunt dormientium. ibi-
dem. 275.c, & 505.K
Non est ista vera felicitas, quam sibi optant
aut infirmi, aut maligni. to. 8.550.c, d
Quanto quis fuerit felicior in vita, tanto ma-
ior eius sepulchro est horror. tomo. 10.306.
58
Contra felicem Manichæum. to. 6.159.k, &
seq.
felix Aprungensis, ordinarior Cæciliani: & il-
lius causa cum Donatistis. to. 1.24.c, & i, in
fine. to. 2.97.h, & 210.d, & 215.b, & 227.c, d
felix Aptungensis absoluitur. to. 1.24.c
felix Manichæus conuersus. to. 1. In Palsid.
felix Nolensis, martyr. to. 2.197.a
felix confessoris apparitio. to. 4.322.d
felix martyr, & nomine & corona, quam pas-
sus sit mortem. to. 8.492.K
femina origo. to. 3.207.l
Quod femina ex viri latere facta est, signifi-
cat, quam chara mariti & vxoris debeat esse

coniunctio. to. 5.71.a, b
De non aspiciendis feminis. to. 1.282.b, c, to.
10.169.c
De conuictu seminarum. to. 1. In Palsid.
femina subditæ viris. to. 4.87.c, & 91.f
seminarum Christianarum laus. to. 5.71, to-
to capite.
femina quinquennæ concipiunt. tomo. 5.
145.l
femina sui puerperij creatrix non est. tomo. 5.
111.k
femina tenaciores. to. 4.405.K
femina publicis consultationibus interfuerunt.
to. 5.170.c
femina triplici supplicio puniuntur, quia con-
sultationibus affuerant, &c. ibidem. f
femina non habet, quod in se puniat morte spō-
tanea. to. 5.7.f
femina adulterantes non puniebantur morte
antiquitus à Romanis. to. 5.21.d
femineus sexus non est vitium, sed natura.
to. 5.234.g
femina pulchra, est occasio peccati. tomo. 5.
139.l
Primus homo quomodo per feminam sit lap-
sus in peccatum. to. 5.115.c
femina causa fuit ruinæ. to. 10.132.d
femina quare non nominentur in generatio-
ne Seth, sed in generationibus Cain. to. 5.
137.c
femina quædam, tempore modernorum, fuit
gigantea. to. 5.140.d
An in suo sexu resuscitanda, atq. mansura sint
corpora seminarum mortuarum. to. 5.234.f,
& sequent.
A rectis cōstringuntur femina legibus quàm
viri. to. 10.39.d, e
Vide mulier, &c.
femoris latitudo, generis est multitudo. to. 5.
155.g
Abrahæ seruus ponens manum sub femore.
ut sumat isaac vxorem, quid representet. to. 5.
153.a
femur, pro carne. to. 8.134.b
femoris nomine, propagatio carnis intelli-
gitur. to. 8.340.b, c
Quod significet latitudinem generis, & multi-
tudinem. to. 8.135.a, & 261.f
Alius est fructus femoris, alius est fructus vē-
tris. to. 8.506.i
femur abrahæ, & iuratio serui sui, quid. tomo.
10.165.a, & sequent.
fœneratio in scripturis quid. to. 3.43.b
fœneratores ad Ecclesiā non pertinet. to. 7.133.b, k
fœneratores

INDEX

ſceneratores eſſe prohibentur, & iubentur. to.
8.99.e, & 100.c
Vide Vſurarij. to.8.175.i
ſcenus, ars vocatur. to.8.175.i
Contra ſceneratores agitur. to.8.497.b, c
Quomodo ſc excuſent, quodd aliud non ha
beant vnde viuant. ibidem.d
Tunc ſceneratur peccator, & non ſoluit, cum
non agit gratias ei à quo accepit. tomo.8.
95.c
ſcenerari Latine dicitur, qui dat mutuum &
qui accipit. to.8.99.d
Deus non vult eſſe ſcenerator, quia detesta
bile, odioſum, & execrandum eſt. ibi
dem.e
ſcenerator eſ, ſi plus quam dediſti expectes. ibi
dem
Si vis vtilis eſſe ſcenerator, da deo modica, &
accipe magna, da temporalia, & accipe aeter
na. to.8.99.f
ſcenerare Chriſto, accipiet in terra parua, vt
reddat tibi in cœlo multa. to.8.148.k
De ſceneratoribus. to.10.119.i
ſcenum vocat Antiochum philoſophum. to.1.
154.a
ſcenum vocat, quod nihil habet ſolidi. ibi
dem
ſcenum, ligna, ſtipulam ædificare, quid ſit. to.
4.24.a, b, to.8.298.d, & ſeq.
ſceni nomine, in ſcripturis, appellantur ſegetes
frugum. to.8.405.c
Quod ſignificet carnalia & temporalia. Eod.
395.d, e, & 564.k, l
ſcenum tectorum quid ſit, & quid ſignificet.
to.8.497.R
ſcetus abortiuus & monſtroſus. to.3.60.a.
Et an reſurgant. ibidem.b
ſcetus in vtero quando viuere incipiat. ibidem
ſcetus. to.3.283.m
ſcetus anima prægnatis ſic vel ſic affecta quo
modo valeat aliquibus induere qualitati
bus. to.5.111.k
ſcetus abortiuus, mortui in vteris matrum, reſur
gent. to.5.234.a
ſcetus calami quæ ſint. to.8.236.k
ſeria quarta poſt dominicam in ſexageſima,
de charitate, & dilectione dei. to.10.152.c
ſeria quarta in capite ieiunij: Sermones
duo. to.10.153.l, & ſeq.
ſeria quinta poſt do. in quinquageſima: Serm.
duo. to.10.154.i & ſeq.
ſeria ſexta poſt dom. in quinquageſima: Serm.
tres. to.10.155.e, & ſeq.
ſeria ſecunda poſt dominicam primam in qua

drageſima. to.10.159.i
ſeria tertia poſt dominicam in quadageſima
to.10.160.e, & ſeq.
ſeria quarta poſt dominicam primam in qua
drageſima. ibidem.
ſeria quinta poſt dominicam primam in qua
drageſima. to.10.161.e, & ſeq.
ſeria ſexta poſt primam dominicam in qua
drageſima: Sermo. duo. ibidem.
ſeria ſecunda poſt dominicam ſecundam in qua
drageſima. to.10.165.a
ſeria tertia poſt dominicam ſecundam in qua
drageſima. ibidem.
ſeria quarta poſt dominicam ſecundam in qua
drageſima: Sermo. duo. to.10.165.l
ſeria quinta poſt dominicam ſecundam in qua
drageſima. to.10.166.l
ſeria ſexta poſt ſecundam do. in quadageſi
ma: Sermones duo. to.10.167.f, & ſeq.
ſeria ſecunda poſt tertiam dominicam in qua
drageſima. to.10.170.d
ſeria tertia poſt tertiam dominicam in qua
drageſima: Sermones duo. ibi
ſeria quarta poſt tertiam do. in quadageſima:
Ser. duo. to.10.171.f, & ſeq.
ſeria quinta poſt tertiam do. in quadageſima:
Sermones duo. to.10.172.m, & ſeq.
ſeria ſexta poſt tertiam do. in quadageſima:
Sermones duo. to.10.174.a
ſeria ſecunda poſt quartam do. in quadageſi
ma: Serm. duo. to.10.176.R, & ſeq.
ſeria tertia poſt quartam dominicam in qua
drageſima: Sermones duo. to.10.177.i, & ſeq.
ſeria quarta poſt quartam dominicam in qua
drageſima. to.10.178.l
ſeria quinta poſt quartam dominicam in qua
drageſima. to.10.179.c
ſeria ſexta poſt do. quartam in quadageſima:
Serm. duo. ibid. g, & ſeq.
ſeria ſecunda poſt dominicam paſſionis domi
ni. to.10.181.m
ſeria tertia poſt dominicam paſſionis. to.10.
182.h
ſeria quarta poſt dominicam paſſionis. to.10.
183.l
ſeria quinta poſt dominicam paſſionis. to.10.
184.i, & ſeq.
ſeria ſexta poſt dominicam paſſionis. to.10.185.b
ſeria ſecunda poſt dominicam palmarum: Ser
mo. tres. to.10.186.k, & ſeq.
ſeria tertia poſt do. palmarum: Sermones qua
tuor. to.10.188.f, & ſeq.
ſeria quarta poſt dominicam palmarum: Ser
mo.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

mo. tres. to.10.190.h, & ſeq.
ſeria quinta in cenâ domini: Sermo. tres. to.
10.191.h, & ſeq.
ſeria ſexta in paſſeue: Sermo. duo. tomo.10.
192.l
ſeria ſecunda Paſchæ: Sermones quatuor. to.
10.198.c, & ſeq.
ſeria tertia Paſchæ: Sermones quatuor. to.10.
200.d, & ſeq.
ſeria quarta Paſchæ: Sermones duo. to.10.203
b, & ſeq.
ſeria quinta Paſchæ: Sermones duo. to.10.204
a, & ſeq.
ſeria ſexta Paſchæ: Sermones tres. to.10.205.
b, & ſeq.
ſeria ſecunda in Rogationibus. to.10.212.c
ſeria tertia in Rogationibus. ibid. i
ſeria ſecunda Pentecoſtes: Sermones duo. to.
10.220.b, & ſeq.
ſeria quarta Pentecoſtes. to.10.221.h
ſeria quarta quatuor temporum. to.10.239.g
ſeria quarta quatuor temporum ſeptembris.
to.10.241.d
Vide, Dominica, & Sermo.
Fermentum, in bono, & in malo. to.3.18.i
Fermentum vetus, quid. to.7.18.k, l
Mulier quæ abſcondit fermentum, quæ. to.10.
28.c
Fermentum Phariſæorum, doctrina ipſorum.
to.4.152.h, to.10.30.d
Et quæ ea doctrina. ibidem
Ferri ſupernatio. to.3.246.d
Ferrum, pro tribulatione & dolore ponitur. to.
2.88.c, d, & 92.c, to.8.404.i
Feſſonia dea. to.5.35.a
Melius feſtinando appetimus ſempiterna, quâ
hæremando nos ſeculi apprehendat rui
na. to.9.202.h
Feſſuca in oculo, quid. to.10.15.k
Feſſuca, id eſt, ira, rigando creſcit, in trabem, id
eſt, odium. ibidem
Feſſuca quomodo ſit trabes. to.10.92.c
Cordis oculum feſſuca turbat, trabes excæcat.
to.10.227.g
Si feſſuca patitur in oculo, tandem fiet trabes.
to.10.244.i, k
Feſſuitates, ſacramenta ſunt. tomo.2.28.b, &
167.f, g
Feſſorum religio ſuperſtitioſa. to.2.90.h
Feſſa pauciſſima. to.2.167.f, g
Feſſum diem per dies plures celebrari. tomo.2.
104.b
Feſſa ſanctorum videntur ordinata propter
tres cauſas. to.5.74.l

Feſſuitates Chriſtianorum quomodo cele
brandæ. to.6.43.f, g
Feſſa humana. to.8.124.l, m
Feſſuitas æterna. ibidem
Quid faciendum ac fugiendum ſit, ad digne di
feſtum celebrandum. to.10.123.g, h
Licet ſemper dei miſericordiam teneamur im
plorare, tamen in magnis ſolennitatibus ma
xime congruit. to.10.213.c
Non ſunt in ſanctis feſſuitatibus chori ducen
di. to.10.234.c
Non eſt ebrietati diebus feſtis vacandum. to.
10.251.m
Reſte dies feſtos Eccleſiæ colunt, qui ſe Eccle
ſiæ filios eſſe recognoſcunt. to.10.252.g
Feſſuitates in templis viſibiliter colendo, in
nobis inuiſibiliter complere debemus. to.10.
253.m
Non digne celebrat feſſuitates, niſi corpore &
mente caſtus. to.10.254.a
Duplex feſſuitas a nobis celebranda eſt. ibid. c
Vide, Sabbathum.
Fici allegoria. to.4.65.k, to.8.63.f
Fici arbor quid ſignet. to.9.16.c
De ficu furto ſublata, cum irriſione Manichæi.
to.1.35.l, m
Ficus arefacta. to.4.156.e
Ficulnea ſterilis, cui maledixit dominus, quid
ſignificet. to.8.528.a, & 84.c, to.10.37.g, h
Ficus propagationem carnis ſignificat. tomo.8.
63.f
Arboris fici myſterium cum dicitur, Antequâ
Philippus te vocaret, cum eſſes ſub ficu, no
ui te. to.9.16.d, e
Ficus magno vento agitata, eſt Eccleſia, perfe
ctionibus vexata. to.9.143.k
Succinctoria primorum parentum ex folijs fi
culneis, libidinem ſignificant. to.10.8.k, &
64.a
Et obiter locus euangelij expoſitus, Cum eſſes
ſub arbore fici, vidi te. ibidem, 8.k
Primus homo poſt peccatum, folijs ficulneis
pudenda velaui. to.10.27.h
Quare ficulnea arbore, genus humanum deſi
gnetur. ibidem & ſeq.
Circumfodere ficulneam, quid dictum. to.10.
27.i
Colonus intercedens pro ficulnea, quis. ibi
dem.
Ficus, peccatum ſignificat. to.10.34.f
Fides dea. to.5.34.f
Fidei definitio, & vnde. to.10.34.f
Fides quid ſit. to.3.50.c, d, to.9.65.m, tomo.10.
84.i, & 108.c

I N D E X

De definitionibus orthodoxæ fidei. to. 3. 64.
m. & sequenti.
fidem esse de ijs, quæ non videntur. to. 3. 134.
e. to. 4. 351. c. d. to. 9. 65. m. & 95. i. to. 10. 84.
i. & seq. 198. f.
fides est de rebus, quas ignorare non expedit,
nec per nos ipsos scire possumus. to. 5. 93. f.
& seq.
fides earum est rerum, quæ non videtur: & de
bet esse firma. to. 8. 336. h. i.
fides est sperantium substantia, confictio
rerum quæ non videntur. tomo. 10.
108. c.
fides etiam ipsa est, credere in deum. tomo 10.
244. c.
fides unde dicta. to. 2. 24. d. to. 10. 244. c.
fides unde sit dicta Latinis. to. 4. 10. d.
fides unde proficitur. to. 3. 276. l. & seq.
Fides in genere.
Fides. to. 3. 54. g. & 254. b. & seq. & 348. l. &
fo. seq. b. & 351. m. & 354. m. & fo. seq. c. i. 4.
10. d. to. 5. 112. c. & 185. g. to. 10. 75. g. h. &
139. c.
fides dei donum est. to. 1. 15. c. f. & 28. h. to. 2.
48. l. & 136. e. to. 3. 20. h. i. to. 4. 218. l. to. 7.
426. h. to. 10. 99. c. & l.
Via ad deum. to. 1. 14. b. to. 3. 52. k. l. to. 10.
80. d. e.
Cordium mundatrix. to. 3. 156. d. tomo. 10.
27. d.
Opus dei. to. 7. 404. a. b.
Lorica & scutum. to. 8. 81. c. d.
Tunica & lorica. to. 10. 116. e.
Fons orationis. to. 10. 30. i.
Cibus. to. 10. 181. f. g. & seq.
fidei Christianæ fundamētum quod. to. 3. 50.
a. b. to. 10. 67. m. & 129. b.
fides est fundamentum ciuitatis dei, quæ qui-
dem parit amorem dei. to. 5. 228. a.
fides primum fundamentum. to. 10. 80. a.
fides est bonorum omnium fundamentum. to.
10. 139. c.
Humanæ salutis initium. Eodem. 215. d. in
fine.
fidendum soli deo. to. 1. 235. k.
confidendum est in domino & non in homi-
ne. to. 2. 253. i. to. 10. 21. i.
fides non eget demonstratione. to. 1. 44. i. k.
fides aperit recondita. to. 1. 208. f.
fidei disciplina, in rebus obscuris necessaria.
to. 1. 231. k. l.
fides historica, & spiritalis. to. 1. 245. k. l.
fides causa iustificationis. to. 2. 144. k. l.
Ad fidem cogi quatenus expediat. tomo. 2.

50. m.
Ad fidem nemo cogendus inuitus. tomo. 1.
45. f.
fides una, obseruationes variæ. tomo. 1.
117. m.
Fides omnis iustitiæ initium. to. 2. 139. d.
fides Augustini. to. 2. 235. c.
fides resurrectione & ascensione fuleitur. to.
3. 4. h.
ex fide resurrectionis generantur filij ciuita-
tis dei celestis. to. 5. 138. f. & seq.
De fide resurrectionis, quæ non est contra resur-
rectionem. to. 5. 229. h.
Pro fidei ratione an liceat aliquid asserere pro-
ter scripturam. to. 2. 238. e. f. & seq.
Quæ fides laudanda. to. 3. 276. c. tomo. 10.
69. a.
fidei laus: to. 3. 69. c. tomo. 10. 84. k. & 237. d.
fides & veritas. to. 3. 355. l. m. & seq.
De fide & symbolo. to. 3. 46. c. & seq. Retract.
to. 1. 16. h.
fidem, quam corde gestamus, etiam ore pro-
fiteamur. to. 3. 46. c.
Ratio & fides. to. 3. 50. m.
fidei titulus an sit profuturus. to. 3. 58. d.
fidei confessio. to. 3. 69. b.
De fide ad Petrum diaconum. to. 3. 69. b.
Per fidem euehimur ad incommutabilem ve-
ritatem. to. 3. 402. k.
fides quomodo videt & videtur. tomo. 3.
134. h. i. ibidem.
at quod nullo sensu capitur. ibidem. b. k.
fides una, quo sensu dicatur. to. 3. 141. l.
fides transitura est. to. 3. 141. l.
fidei transeuntis vestigium, quomodo seruet
trinitatem. to. 3. 143. b.
fidei simplicitas. to. 3. 257. c.
fidei filius, qui. ibidem. 270. d.
fides an in nostra potestate sit. to. 3. 275. l. & l.
quentibus. ibidem. 276. a. b.
fides bifariam accepta. ibidem. 276. a. b.
Quam fidem commendat Apostolus. tomo. 3.
188. c. to. 4. 24. m. & 228. g.
fidei gradus. to. 3. 351. d.
fides gradus intelligendi. to. 10. 108. d.
fides intellectum aperit, infidelitas claudit. to.
3. 349. b.
In rebus fidei non esse locum mendacio. to. 4.
5. f.
fides Christi, quæ. to. 3. 355. m. to. 4. 24. a. to.
9. 83. k.
Libertas fidei non sit fidelibus velamen mali-
tiæ.

I N D I V M A V G V S T I N V M.

tiz.
fides rerum & verborum. to. 4. 27. m. & seq.
fides credentium, regnum christi. to. 4. 203. c.
& i.
fidei inchoatio. to. 4. 217. a.
Semina fidei sunt virtutes, per Apostolos fa-
ctæ. to. 4. 311. k.
fides an mereatur hominis iustificationem. to.
4. 218. i.
de fide rerum inuisibilium. to. 4. 351. d. & seq.
Etiam in rebus humanis multa credi, quæ nõ
cernuntur oculis. ibidem. 202. c.
fides certis indicij confirmatur. Eodem. 351.
& seq.
fides est in partibus iustitiæ, cuius maximum
& primum officium est, vt in deum creda-
tur. to. 5. 57. d.
fidei pignus hic sancti accipiunt æternæ ciui-
tatis. to. 5. 46. i.
fides redarguit incredulitatem: & quod insti-
tuit incredulitas, affluit fides. Eodem.
72. e. f.
fides ideo non intelligitur, quia scripturæ nõ
credunt multi: & quod impugnari potest,
non tamen expugnari. to. 5. 93. i.
fidei purganda erat mens uitii inualida, vt per
frueretur lumine. to. 5. 93. d.
Quæ fidei sunt, cum sint remota à sensibus no-
stris interioribus & exterioribus, oportet
credere illis. ibidem. & seq. c.
fidei creditur orbis scripturæ sacræ. to. 5. 106.
b. c.
fidei passibus, in deum vnum proficiendo, su-
gere debemus hanc Babyloniam. tomo. 5.
175. d.
fides, absq. dei adiutorio, non sufficit ad bene
viuendum. to. 5. 188. d.
fides concepta est ex scripturis nouis & veteri-
bus. to. 5. 194. d.
Anima nostra regenerata est per fidem. to. 5.
199. e.
Vbi diuinitus adiuuantur, credunt ibi: & vbi
credunt, ibi inueniunt. to. 5. 208. b.
Per fidem, & patientiam, acquirit salutem dei
ciuitas. to. 5. 229. l.
fide acceditur ad deum. to. 5. 241. e.
fides christus ipse maxime exegit. to. 6. 35. e.
& sequentibus.
fides conciliant miracula. ibidem. l. m.
De fide contra Manichæos. to. 6. 183. e.
fides reddit dociles. to. 7. 248. m.
Quæstiones fidei, quæ proprie. tomo. 7.
259. c.
Initium vitæ per fidem. to. 7. 213. c.

Initium fidei, quod custodit animam, donec
roboretur, lacte nutritur, vt perueniat ad
habitudinem & firmitatem cibi solidioris.
to. 8. 86. k.
Quomodo sit ex auditu. to. 8. 136. k. & 145. d.
fides est humanæ salutis initium. tomo. 10.
139. c.
Initium bonæ fidei, quod. to. 10. 84. i.
Non fides, sed tempora variata sunt. tomo. 8.
162. b.
fides Christi falli non potest. Eodem. 176. c.
fidem nemo perdet, nisi cum spreuerit. to. 8.
182. a.
fides, licet auro præponatur, multi tamen per-
uerso iudicio præponunt aurum fidei. ibid.
187. a. & 263. g.
Quod excedat totum mundum. ibidem.
263. g.
fides bonam voluntatem præcedit, & fidē gra-
tia dei. to. 8. 282. k.
Quod fides ipsa, qua quisque credit, & ex
morte sui cordis anima reuiuiscit, detur à
deo. to. 8. 319. k.
Sine fide Christi non est quisquam saluatus,
siue ante eius incarnationem, siue post. Eo-
dem. 404. d.
Non est iustitia fidei, si non sit absconditum
quod prædicatum crederemus, & credendo
ad uidendum perueniremus. tomo. 8. 421.
k. l.
Ante fidem non debentur homini, nisi mala
pro malis. to. 8. 441. k.
fides impetrat quod lex imperat. tomo. 8.
451. k. l.
Quod proficiat ad credenda quæ intelligit: &
eadem ipsa vt magis magisq. intelligantur,
in ipso intellectu proficit mens. ibidem.
453. c.
fides si in nundinis venalis esset, precium ha-
beret. to. 8. 482. m.
fidem omnes sibi exhiberi volunt, quam ta-
men alijs exhiberi nolunt. to. 8. 482. a.
fides sic est in anima, vt radix bona quæ plu-
uiam in fructum ducit. to. 8. 531. g.
Christum videntes non ludantur fide, qua fi-
lium hominis videbant, sed quia filium dei
credebant. to. 9. 102. l.
fides firma non fuit in Ecclesia, ante aduentū
spiritus sancti. to. 9. 112. c.
fidem non seruans, seipsum fraudat, & non p-
missor. to. 9. 129. m.
Protestatio fidei à Petro. to. 9. 139. k.
fidei incrementum. to. 9. 78. f.
fidei incrementa in homine. to. 10. 85. d.
fidei

I N D E X

Fidei tempus modo est. to. 10. 2. b
Ad fidem comparandam, corpus, ad mouendum est, non manus palpians. tomo 10. 17. i
fidei oculi. to. 10. 17. m
Species non legitur in patria, quem fides non consolatur in uia. to. 10. 18. a
Omnia temporaliter gesta à Christo, fidem nobis inferunt. to. 10. 19. a
fides dei. ibi. k
Putas ueniens filius hominis, inueniet fidem in terra? de quibus dictum. to. 10. 19. l
Fidem à deo accepimus. to. 10. 26. c
Gratia deo aguntur à Paulo, de fide gentium. to. 10. 28. g
In cœna Christi sine fide esse quatum & olim & nunc periculum: rursus cum fide, quantus profectus. tomo 10. 28. l, m, & sequentibus
fides fundit orationem. to. 10. 30. i
Apostolorum, in hac terra, non plena fides. to. 10. 30. R
Qualis fides in Ecclesia militante. ibi.
In rebus fidei, aliquando homo deficit, non ratio. to. 10. 32. e
fide tangere Christum. to. 10. 50. h
fides erigitur. to. 10. 53. h
Quomodo pueri aliena fide & confessione Ecclesie saluentur. to. 10. 165. g, & seq.
Vide, Baptismus.
fidem habere. to. 10. 75. b
Ad fidem quid pertineat. ibi. d. c
fides melior quam caro, & c. tomo 10. 75. m, in fine
fidei pulchritudo. to. 20. 76. f, g
fidei præcellentia inter dei multa dona. to. 10. 84. R
fides aliquid magnum est. ibi. i
Ex fide credimus. to. 10. 99. c
Quomodo oratur ut fides habeatur, & tamen nemo orat nisi fide. ibi. d. g
fidei lumen, in scripturis. to. 10. 108. d
Participamus modo per fidem, & c. tomo 10. 150. d
fidem uiuere in æternum. to. 10. 159. h
fides primogenita. to. 10. 176. c
fides sancta ubi est, ibi est & sancta communio. to. 40. 186. d
Qui nouit defendere fidem, titubantibus & non credentibus est necessarius. tomo 10. 197. R
Deus se absentauit ab Ecclesia, & ascendit in cœlum, ut fides edificetur. to. 10. 198. f
Christus solum tangitur per fidem. to. 10. 205.

c, & 206. a, b, & seq.
Effectus fidei. to. 10. 217. d
Nisi quis fidei soliditatem tenuerit, diuinum præsentiam non agnoscit.
Oculis iniquorum plus lucet aurum quam fides. to. 10. 232. g
Nomina fidem profitentium scribantur in libro uitæ. to. 9. 249. g
Diabolus de bonis mala spargit, nisi ei resistat uigilantia fidei. to. 10. 242. f
Per fidem ambulamus, quandiu credimus quod nondum uidemus. to. 10. 244. f
Quare fides comparetur grano sinapis. tomo 269. g, h, & 270. a, b
Quisque rebus mundi & diuitijs obvoluitur est, huic fidei medicina non proderit. ibi. d. c
Nihil prodest uerbis proferre fidem, & fidei deferere ueritatem. to. 16. 173. b
Deus ab omnibus fidem expectat, magis quam mortem. to. 10. 278. a
Legendo sacram scripturam, inueniuntur oculi fidei. to. 10. 299. d
Quado fides pugnat, nullus carnem expugnat. to. 10. 320. b
fides oculum pietatis habet in corde. tomo 10. 324. c
Fides, & Baptismus. to. 377. c
Fides & Baptismus. to. 377. c
Susceptorum fidei uisio in baptismo. tomo 28. l, m
Fides probatur nobis post baptismum relictæ cuius uigor in martiribus, maxime eminet. to. 5. 113. R
Fides præparanda est ad sacramentum baptismi suscipiendum. to. 10. 180. R
Fides Christiana, & catholica. to. 1. 249. b, tomo 2. 213. h, to. 10. 194. l
fidei confessio olim publica. to. 1. 520. b
fidei Christianæ series. to. 3. 35. l
fidei Christianæ gradus. to. 3. 35. l
fidei Christianæ prædicatio mirabilis. tomo 353. i
fidei Christianæ testimonium perhibet Sibylla. to. 5. 276. f, & seq.
fides simplex Christianorum. to. 4. 80. b
A fide initium religionis. to. 6. 34. b, c, tomo 402. m, & seq.
fidei Christianæ præconium. to. 7. 419. c, & seq.
Nō est laus fidei Christianorum credere Christum mortuum, sed credere, resurrexisse. to. 8. 378. b

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Fides Christiana, resurrectio Christi est. to. 8. 471. i, k
Fides est Christiano necessaria. tomo 10. 152. m
Sub disciplina Christiana fides viget. tomo 9. 207. a
Fides Christiana est vitam expectare post mortem, creditum sperare post exitum. tomo 9. 210. k
Fides catholica explicata. to. 3. 159. m
In fide catholica negligentes facile decipiuntur ab hæreticis. to. 3. 256. l
Fidei catholicæ argumenta. to. 6. 22. l, m
Fidei catholicæ excellentia. to. 10. 55. f
Fides catholica omnis mundi thesauros facile aperit. to. 10. 55. f
Quam parum fides catholica in precio sit apud iniquos. to. 10. 232. g, h
Fides catholica commendatur. to. 10. 55. f
De fide catholica. to. 10. 224. f, g
Fides nostra, & dei. to. 1. 18. e
Fides nostra de futuris, confirmatur præteritis iam factis, in scriptura narratis, quæ prius promissa erant fidentia. to. 5. 93. i
Fides nostra roboratur testimonio inimicorum. to. 5. 183. c
Fidem nostram compulsi sunt, à demonibus, muli Iudæorum confiteri. to. 5. 183. a, b
Fides nostra non est inanis circa resurrectionem. Eodem 207. f
Ad fidem illorum habendam quæ sunt incredulitas, duo sunt argumenta. to. 5. 212. m, & sequentibus
Fidem exhibere, quam exigit. to. 8. 79. R
Fidem amas ut exigas, ama ut exhibeas. to. 8. 93. d
Fides tua, manus est dexterae tuæ. Eodem 472. h
Nihil ualet fides tua, nisi eam deus protegat. ibi. d.
Fides nostra in primogenitis nostris. Quando custoditur fides nostra, cætera subsequi possunt. to. 8. 513. e
Homo non potest metiri fidem hominis, sed solus deus. to. 10. 5. c
Fides nostra in humilitate laudatur. tomo 10. 3. m
Christus caput reclinat in fide nostra. tomo 10. 6. R
Fides nostra in Christum quem corporali præsentia non uidimus. to. 10. 28. k, l
Fides nostra, non plena, siue perfecta. tomo 10. 30. i, k
Fides perfecta vix inuenitur in terra. ibi. d. m.
Fides superbiorum & humiliorum. to. 10. 30. R
Fides nostra catholica unde collecta. tomo 10. 51. R
Fides nostra non opinione præsumptionis, sed testimonio lectionis est collecta. ibi. d. m.
fides nostra lignum ascendere debet. tomo 10. 55. i
fides nos peccatores inuenit. to. 8. 62. i, R
Lex fidei nostræ, in trinitate constituit. to. 10. 194. f
Habeamus fidem, & nobiscum est quem non uidemus. to. 10. 198. e
Cum fides sopita est in corde nostro dormit in nobis Iesus. to. 3. 350. b
In fide persistendum. to. 10. 53. i, k
Exhortatio ad constantiam in fide. to. 4. 332. a
Ad fidem immobilem obseruantiam, cohortatio. to. 4. 353. i
Fides vera. to. 10. 69. a
Vera fides, quæ. to. 10. 69. a
Fide vera liberatur homo ex dominatu demonum. to. 5. 78. d
fides vera, continet vniuersalem viam animæ liberandæ: & est via regalis ad regnum duccens. to. 5. 92. d
fides plena & perfecta, quæ. to. 10. 99. e
fidei magnitudo. to. 10. 188. h
De fide recta. to. 10. 192. f
Fides patrum. to. 1. 67. l, to. 2. 59. f, & 121. a, b, & 129. c, & 213. R, l, tomo 7. 260. g, h, & seq.
fide simplici & fiducia pietatis, fiebant miracula à Moyse & similibus. to. 5. 83. a, & sequentibus
fide sacramenti incarnationis, etiam antiqui mundari potuerunt. tomo 5. 88. e
fide colebatur deus ante incarnationem Christi, non solum ab Hebræis, sed etiam à quibusdam alijs. tomo 5. 21. e, & 180. e & seq.
fides est vna & eadem, qua crediderunt antiqui

I N D E X

tiqui venturum Christum, & nos venisse q̄
omnes in vnam ciuitatem perducit. tom. 5.
183. c
Non sine Christi fide fuerunt antiqui, qui e-
ius futuram reuelationem praevidere & pro-
nunciare potuerunt. to. 8. 281. d, e
In illius fide antiqui saluati sunt, in cuius &
nos. to. 8. 100. b
Fides eadem nobis, quæ & antiquis patribus,
to. 9. 72. f
Abraham per fidem accepit filium in senectute,
quem in iuuentute habere non poterat
per naturam. to. 10. 160. i, & 163. a, b
Vnum deum significat, quia vna est fides ve-
teris & noui testamenti. to. 10. 258. g
Fidei præmium.
In fidei præmium seruatur nobis visio diuina.
to. 5. 240. l
Fides præcedere debet intellectum, vt sit intel-
lectus fidei præmium. to. 10. 44. b
Fidei præmium, & infidelitatis retributio. to.
10. 53. h, i
Fidei merces, quæ. to. 9. 98. f, to. 10. 84. i
Fides, Spes, Charitas.
Fide, & spe, salui facti sumus. to. 1. 79. h, i
Fide & spe corroboramur. ibidem, R
Fides, spes, charitas, quomodo necessaria. to. 1.
174. a, b
Fides, adhaeret charitati. tomo. 2. 113. b, tomo
3. 7. f
Fides, spes, charitas, illuminant. to. 3. 7. g
Enchiridion de fide, spe, & charitate. to. 3. 50. l,
m, & seq. Retract. to. 1. 27. h
Fide, spe, charitate, colendus deus. to. 3. 50. l, &
fo. seq. b, c
Fides, & spes, quomodo differant. Eodem
50. e, d
Fides inutilis, nisi accedat charitas. to. 3. 115. x,
& 154. g, h
Fidelium spes, & fidei constantia. tomo. 3. 348. i
Fide ac spe, quomodo maior charitas. tomo. 3.
64. f, g
De fide, spe, & charitate. to. 4. 212. m, to. 8. 61. f,
& seq. to. 10. 152. l, m
Fides tunc est, quando in spe expectatur quod
nondum tenetur. to. 5. 112. c
Fides, spes, charitas, significantur per triplicem
ordinem camerarum arcæ. to. 5. 141. g
De fide & spe nostra rationem reddere debe-
mus omni petenti. to. 7. 264. b

Fides, Opera.

Fides cum operibus. to. 3. 101. b
Fides, quæ per dilectionem operatur, saluatur
nos facit. to. 3. 139. g
Fides per dilectionem operatur. to. 3. 276. a, &
4. 26. f, to. 7. 426. h, i
De fide & operatione. tomo. 3. 20. h, & 254. g, &
275. f, g, to. 4. 207. f, & sequen. to. 8. 61. a, &
quen. copiose.
De fide & operibus. to. 4. 19. h, & seq.
Retracta. to. 1. 25. a, to. 3. 139. g
Fidei & operum vicinitas. to. 4. 20. R, l, & 21. a
Fides sola ad salutem non sufficit, sine opere
bus. to. 4. 23. c, & seq. & 26. f, g, to. 7. 293. a, &
& sequen.
~~De fide & operibus~~
Vis autem scire o homo inanis, quia fides sine
operibus ociosa est: exponitur. to. 4. 207. f, &
seq. to. 10. 152. m, & seq.
Fidei & operum merita, sequuntur vocatio
dei. to. 4. 218. x, &
Fides sine operibus non saluat, nec continentia
sine perseverantia. tomo. 4. 361. k, l, tomo. 5.
139. h, i
Fidei & operum discretio. to. 7. 293. l, tomo. 5.
48. a
Fidem sine operibus sanctis ostendit nihil ve-
lere Auguf. contra quorundam opinionem
erroneam. to. 5. 124. d, e
Fides sine operibus mortua, quomodo intelli-
gatur. to. 8. 51. c, d
Quod quisq; præter fidem facit, nihil illi pro-
dest: quaecunque illud opus sit.
Quod nulla opera bona, fidei præponenda sit.
ibidem, R, l
Si sterilis non es, fides tua sterilis non erit. to.
8. 61. e
Fides, si sine dilectione est, sine opere est.
ibidem.
Fidei opus, dilectio: quia sine charitate nihil
prodest. ibidem.
Quod gratia fidei non accipiatur merito ope-
rum. ibidem h, & fo.

Quandem nemo se meritis operum peruenisse
putet, cum in ipsa fide sint omnia opera quæ
diligat deus. to. 8. 61. e
De fide & operibus, error Auguf. retractatur.
to. 1. 18. d, & seq. to. 7. 402. a, b
Fidem, quomodo distinguat Apostolus ab ope-
ribus. to. 7. 402. a, b
Fides, bonorum operum fons. tomo. 2. 133. e, &
to. 5.

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

to. 3. 351. g, to. 7. 294. a, & 340. m, & 426. h
Fides, opus est: visio, merces est. tomo. 9. 246. h
Fides, omnis meriti initium. to. 9. 65. k, l
Fides nihil valet sine operibus charitatis. tomo.
10. 89. f, & seq.
Fides prædicta.
Ecclesiasticus, fidem gentium futuram prædi-
cit. to. 5. 167. R, & seq.
Fides gentium Abraham promissa. to. 7. 402. l
Conversio gentium & principum, ad fidem
Christi. to. 10. 111. b, & i, R
Fides aliena, dæmonum, & erro-
res circa ipsam.
Fidei alienæ efficacia. to. 1. 232. g
Fide aliena, rectè baptizantur paruuli. ibidem
& to. 2. 27. c, d
Vide, Baptismus, & Paruuli.
Fides dæmonum. tomo. 4. 23. f, & fo. sequen-
tibus, & 227. a
Fides mortua. ibidem 25. g, & fo. sequen. f, g, &
27. c
Fidem vocat, licet non veram, credulitatem
Porphyrius. to. 5. 92. c
Fides sola, secundum Aetianos. to. 6. 8. f
Fidei initium, ex nobis, incrementum ex deo,
Pelagiani voluerunt. to. 7. 402. h
Exclamatio in professores fidei Christi. to. 9.
246. f
Confutatio eorum qui credunt se saluandos,
quantumuis mali sint, modo fidem habeant.
to. 10. 323. e
Fidelis deus, & fideles homines.
Fidelis deus. to. 3. 276. a, to. 8. 69. d,
Et fidelis homo. to. 3. 276. a, & seq.
Fides Christi, qua nos fideles facit. tomo. 3.
277. g
Fidelium finis, Christus. to. 3. 351. d
Fideli est totus mundus diuitiarum, infideli au-
tem nec obolus est. tomo. 2. 75. f, &
123. g
Fideles deus induxit ad fidem, per miracula.
to. 5. 229. K
Quanto fidelius est cor diuina gratia, tanto for-
tius est ad portandus tribulationes. Eodem
237. e
Pro fide deorum suorum non sic parati mori
erant infideles, vt Christiani. tomo. 5. 228.
x, & seq.
Fideles, sunt domus dei, & corpus Christi. to. 5.
162. e
Fideles fuerunt aliqui antiquitus, & non solū
in populo Iudæorum. to. 5. 184. a
Fidelissimus vrbis, Marcus Regulus: morte cru-
delissima damnatur. to. 5. 9. b, c

Vide, M. Regulus.

Fidelis deus, a fideli homine, quomodo distin-
guatur. to. 8. 69. d
Fidelium, & infidelium, discrimen. tomo. 9.
28. g
Fidelium comparatio, infidelium est vituperatio.
to. 9. 102. R
Fideles sunt membra Christi, sicut Christus
est caput Ecclesiæ. to. 9. 111. R
Fideles vnum possunt esse in deo, non tamen
vnum cum deo. to. 9. 112. g, h
Maior dei gratia habenda quod fideles nos fecit,
quàm quod homines. tomo. 10.
66. g
Fidelis se nescit scire quod nescit. tomo. 10.
222. a
Homo verè fidelis est, qui credit quod nescit.
ibidem.
Fideles, victu & vestitu contenti esse debent.
to. 10. 287. i
Quattuor sunt genera fidelium. to. 10. 297. m,
& seq.
Fidelium pastor, vita est, infidelium autem
mors. to. 10. 311. d
Fiducia dei, Fiducia sui, Diffidentia.
Fiducia erga deum. to. 1. 177. i
Fiducia in pastore Christo. to. 4. 390. d
Fiducia Christianorum, aduersus diabolum,
aliosq; hostes. to. 6. 10. g, & sequenti. ab
unde.
Fiduciæ meritorum, præfertur confessio peccato-
rum. to. 6. 267. i
Fiducia bonorum in deo, non autem in transi-
torijs. to. 9. 7. f
Fiducia sui, pestilens. to. 2. 70. k, l, & seq. tomo. 3.
63. d
Diffidentia sui. to. 3. 349. g
Fiducia sui, & excusatio peccati. to. 4. 357. c
Quid inter sit inter fiduciam veritatis, & timo-
rem falsitatis. to. 9. 233. c
Diabolus operatur in filiis diffidentia, societa-
te & obligatione peccati. tomo. 10. 10. l, m
Figura, & forma, differunt. to. 1. 102. l
Quid utilitatis præferat figurarum contro-
uersarum agnitio. to. 1. 107. c
figura Mathematica. to. 1. 196. b
Quæ figura præstantior. ibidem, e
Summa æqualitas in figuris. ibidem, h
Figurarum præstantia. ibi dem
Figurarum in sacris libris ratio. to. 2. 133. c
Figurate dicta vtrum ne proprie accipiantur,
& contra. to. 3. 16. R, l
figuratus

figuratus sermo illustrat scripturam. ibidem
figura ubi subit, ubi non. to. 3. 17. m
figuratus dominum multa dixisse. to. 4. 148. b,
Vide, Allegoria.
figuræ rerum sunt ab ipso deo. tomo. 5
111. c. d
figuræ multæ possunt esse eiusdem rei. Eodem
150. f. & seq.
figurarum dissimilitudo, in hominibus, est ma-
gnum miraculum. to. 5. 217. b
Sicut in bonis multo amplius boni est, in eo
quod per figuram significatur quam in ipsa
figurata in malis longè peiora sunt quæ si-
gnificantur figuris. to. 8. 281. i
figuræ veteres de Christo. to. 9. 222. m
figuræ veteris testamenti. to. 10. 105. a, b
In veteri testamento fuisse homines, qui quod
in figura agebatur, intelligebant. ibidem
figulus deus. to. 5. 130. e, to. 10. 197. c, d
figulus luti, habet potestatem facere ex eadem
massa aliud vas in honorem, aliud in contu-
meliam. to. 10. 67. c
figulus ille cuius ager emptus est, Christum si-
gnificat. to. 10. 192. c, d
filia hominum, id est, secundum hominem vi-
uentes. to. 5. 139. d
filia regum dupliciter possunt intelligi. to. 8.
136. f
filia Tyri, quæ sint. ibidem, m
filia Iudæ, quæ sint. to. 8. 145. l
Sunt filia malæ, & inter illas lilium in medio
spinarum. ibidem
filia Pharaonis, ecclesiam figuravit. tomo. 10.
170. i
filia Pharaonis, de domo patris egressa, festina-
bat ad aquam. ibidem
Filius.
Filiorum procreatio quomodo, si Adam non
peccasset. to. 1. 22. K, to. 3. 208. c, & e, to. 6.
256. f, g, to. 7. 261. i, R, & 274. R, & 274. c, d
& 279. a
filij à parentibus, quomodo prouidendum.
to. 2. 244. l
filium dici, & ani & proau. to. 3. 33. e, f
filios obligari peccatis parentum. tomo. 3.
55. K
filij iræ. to. 3. 54. R, & 214. e, to. 7. 371. c, to. 9.
29. b, c
filij iræ natura sumus, quomodo dicatur. to. 1.
12. d, & 15. b, & 230. b, to. 3. 137. g, to. 8. 102.
g, h, & 191. c, d
filij Israël, pro vniuerso populo. to. 4. 40. h, &
56. i
filij Israël, charitatem omnia sperantem habue-

run. to. 9. 228. d
De filijs Israël. to. 10. 178. b
filios geminos non potest concipere mulier, &
uerso tempore. to. 5. 40. f
filium proprium occidit Torquatus, pro ius-
tia seruanda. Eodem 44.
filios proprios, cum vxore, occidit primus
filius Romanorum, pro amore libertatis. &
nove. ibidem e, & 258. b
filios proprios coegit fames comedere. tomo. 6.
237. d
filios deorum se plurimi credi volunt, vt mi-
rentur. to. 5. 11.
filij conceptis, multa superinducere possunt
fœdus diuersa animæ mulieris pręgnantis.
Eodem 111. K
In filio suo maledictus est Chan, peccans in
Noe patrem suum. ibidem 142.
filios generant deo, qui non libidine concubunt
sed officio propagandi: non familiam
perbiæ, sed ciues cœlestes generant, quos
uere deo docent. sibi autem generare dicunt
conuerso. to. 5. 131. f, & 109.
filij primogeniti, non semper nominantur in
scriptura. to. 5. 131. f
filiorum generatio, donum est nuptiarum. to.
5. 128. c
filiorum nomē, in scripturis sanctis tribus mo-
dis accipitur. to. 6. 55. f, g
Retracta. to. 1. 18. m
filij iræ, quare à sancto coniugio nascantur. to.
7. 266. a
Vide Baptismus, Matrimonium, & Nati-
uitas. to. 6. 258. b, c
filij adulterorum, bonum opus dei. to. 6. 258. b, c
to. 7. 275.
filij nostri, opera nostra. to. 8. 17. e, f, & 88. d, e
& 385. c
filij hominum, sunt, qui de veteribus regnerunt
per fidem. to. 5. 11. d
filij hominum quandoque dicuntur generali-
ter, aliquando proprie. tomo. 8. 83. e, f, &
147. i
filij hominum, sunt Iudæi: propter vnius dei
cultum. Eodem 26. m
Quibus est amabilis, filij sunt: quibus est terri-
bilis, non sunt. to. 8. 153. b
filij lucis & tenebrarum, qui sint. to. 8. 153. b
212. R
filij sponsi, qui sint. to. 8. 122. a
Quomodo aliquis dicitur filius matris, & non
dum est filius patris. ibidem, 158. d, e
filij alienorum, qui sint. to. 8. 181. g, h
Quos scriptura vocet filios alienos. Eodem
521. a, & 550. d

IN DIUVM AVGVSTINVM.

filij Iacob, & Ioseph, distinguuntur. tomo. 8.
280. h
filij mortificationum, qui sint. tomo. 8. 292. f, &
442. m
filij hominum, quomodo vani & mendaces.
Ibidem. 204. d, & seq.
Non iam felicitas est habere filios, sed habe-
re bonos filios. to. 8. 479. b
filiorum nomine, opera intelliguntur, siue bo-
na siue mala. ibidem. f
filij seruorum, fructus sunt operum tuorum.
Ibidem. g
Eius filius quisque esse comprobatur, cuius
opera imitatur. to. 8. 133. m, 142. R
Quod filij alieni, sint filij iniquorum: & qua-
re. Eodem. 149. f, & 171. l, m
Filij seruorum, cur inhabitabunt. to. 8. 383. f
Qui sint filij excussorum. to. 8. 491. i, k, & fo.
sequen. a, & c
Filij hominum dicuntur, quando male: filij dei,
quando bene agunt. to. 8. 170. d
Cur filiorum beatitudo ad meritum patrum
promittatur. to. 8. 505. i
Quod nomine filiorum, spes ipsa significetur.
Ibidem.
Noli pro magno habere si habeas filios mori-
turos, etsi non ante te, certe post te. to. 8.
491. i
Quomodo simus filij David. to. 8. 505. l
Degener filius, iniuria. to. 10. 44. f
De castigatione filiorum quos cognoscimus
ire in vanitates & insanias mendaces: Ho-
milis. to. 10. 101. a, & seq.
Cura pro filijs, qualis esse debeat. to. 10. 119.
g, h, & seq.
Filios amare. ibidem. g
Filios necare. ibidem.
Omnes gentes quæ in Christum credunt, vel
crediturae sunt, filij sunt Abraham. tomo. 10.
153. c
Ereuditio filiorum. to. 10. 209. f
Filij viduæ, populum gentilem figurabat. to.
10. 226. l, m
Filij dei.
Filij dei, qui. tomo. 6. 57. e, tomo. 10. 69. g, h, &
159. k
Per quid filij dei simus. to. 10. 54. b, c
Filij dei, mali etiam. to. 2. 74. c, d
Filij dei regenerati. to. 3. 353. l
Filij dei quomodo efficiuntur. to. 4. 311. h, i, &
404. m, to. 5. 4. b, c, & 153. d, & 155. l, & se-
quentibus.
Filij dei efficiuntur per fidem. to. 4. 434. e
Filios dei fieri per baptismatis mysterium. to.
4. 312. e
Filij dei dici possunt filij hominum, secundum
deum viuendum. filij autem hominum, se-
cundum hominem dicuntur, id est, carnem
viuentium. to. 5. 133. g
Filij dei, dicti sunt filij Seth, secundum carnem,
sed angeli in se mystice. tomo. 5. 138. f
Filij spiritales, per Euangelium generantur.
to. 7. 12. b, & 28. R, l
Filij dei non peccant, nec possunt peccare. Eo-
dem. 225. d
Filij seculi, & filij dei, quatenus simus. to. 7.
225. f, g, & 267. a
Filij dei etiam peccant. to. 7. 297. d
Filij, donum dei. to. 8. 226. c, d
Deus fecit filium participem infirmitatis no-
stræ, vt crederemus nos esse participes di-
uinitatis eius. to. 8. 169. d, & 229. l
In filijs dei, nemo similis filio dei. Eodem.
322. d, e
Filij dei & filij diaboli, in quo differant. tomo.
9. 132. a
Quomodo filij dei simus. to. 10. 33. f
Filij dei, qui aguntur spiritu dei. tomo. 10.
36. K
An viribus nostris meruerimus esse filij dei.
to. 10. 63. R
Filij dei, siue sancti, quomodo peccatores. to.
10. 121. i
Præcepta dei implendo, filij eius efficiuntur. to.
10. 155. R, l
Filij dei sunt, quos in Ecclesiæ gremio collo-
cat. to. 10. 186. a
Quicumque filios spiritales de fonte leuant,
sunt apud deum pro eis fideiussores. to. 10.
209. f
Filius dei esse incipit, qui pacificus esse coepit.
to. 10. 211. e
Nemo peruenit ad vocabulum filij dei, nisi p
nomen pacifici. Ibidem. d
Filij Ecclesiæ.
Filij Ecclesiæ boni. to. 3. 350. c
Qui legitimi Ecclesiæ filij. to. 7. 124. g
Filij Ecclesiæ qui, & quales esse debeant. tomo.
8. 494. K, l
Filij adoptionis.
Filij dei, adoptione. to. 1. 18. m, to. 2. 63. b, c, to.
4. 135. h, to. 6. 171. g, h
Inter filium naturæ & adoptionis, quid inter-
sit. to. 4. 346. a
Quod filij dei sumus, est gratia adoptantis,
non naturæ generantis. tomo. 8. 153. m
Creatura sola rationalis, habet potestatem fi-
liationis diuinæ. to. 9. 165. i
X 3 Filius

INDEX

Filius prodigus.
Filius frugis, & prodigus. to. 4. 117. f. & seq. copiose. to. 8. 31. d. & seq. & 482. l. & 526. d. e
Filius prodigus, patris spreto præcepto, porcis tandem sociatus est. to. 9. 216. c
De filio prodigo. to. 10. 290. f. & seq.
Misericordia filij prodigi. to. 10. 290. h
Receptio filij prodigi. ibidem. K. l
Filius diaboli.
Filius diaboli quis. to. 4. 311. i
Filius diaboli, qui. to. 4. 111. h. to. 6. 57. d. e
Filius diaboli operibus & professione procreatur. to. 4. 311. i
Filius seculi, & filii diaboli, differunt. to. 7. 291. d. 364. e
Filius in diuinis.
Filius principium. tomo. 1. 78. a. to. 3. 159. c. & 166. l. to. 4. 340. f
Filius dei mentio fit in Salomone. to. 2. 61. h
Filius dei crucifixus est, quomodo dictum. to. 2. 137. R. l. to. 6. 242. h. i
Filius, nescire diem, qua ratione dicatur. to. 3. 83. l. m. to. 8. 10. l. & 90. c
Filius virtus & sapientia dei. to. 3. 108. g. h. & 153. c
Et an sapientia de sapientia. Eodem. 108. g. & 148. R
De filio dei. to. 5. 342. g. h
Filius dei quare in homine apparuit. tomo. 4. 189. l
Filius dei passione non fuisse mutatum. to. 3. 255. e
Filius dei, aliter Christum intelligimus dici, & aliter homines vocari filios dei. tomo. 4. 303. a
Caput spiritus sancti, filius est. to. 4. 304. i
De æternitate filii. to. 4. 317. a. & seq.
Filius, uapor iureus diuina. to. 4. 328. d
Filius dei Mercurius confitetur. tomo. 6. 8. l
Quomodo Christus sit filius ancillæ. to. 8. 314. a. b
Christus, non accipiendus sicut ceteri filij hominum. to. 9. 47. l
Filius dei esse deum, insinuat dominus, cum dicit, Infirmitas hæc non est ad mortem, sed ut glorificetur filius dei per eam. tomo. 9. 77. i
Filius deus ex deo. to. 9. 92. c
Vnde filius dicatur splendor æternæ lucis, & non filia. to. 9. 184. l
Filius dei est iudex. to. 9. 241. f
Filius, secundum quod deus, est inuisibilis: in quantum homo, visibilis. ibidem. K. l
Demones confessi sunt Christum esse filium

dei.
Quomodo filius dei sit ubique. totus. tomo. 9. 139. l. h
245. g
Filius dei, secundum quod filius. to. 10. 35. l
Filius dei dicimus, carnem Christi, quæ seque-
ta est. to. 10. 47. d
Filius in diuinis, splendor. Eodem. 48. c. d. e
ibi multa de filio dei, splendori Solis com-
parato. to. 10. 88. l
Filius dei, quis. to. 10. 121. f
Sicut alpha litera nulla præcedit, ita nec filius
dei ulli secundus est. to. 10. 121. f
Christus non vocatus est filius Iudæi, sed filius
dei. to. 10. 131. a
Christus filius dei, non est mutatus in filium
hominis. to. 10. 134. a
Si filius dei es, descende nunc de cruce, & ex-
ponitur. to. 10. 134. a
Sola filij persona suscepit carnem. tomo. 10. 217. b. c
Christus non ita confessus est se esse filium
genitis & Ioseph, quod negaret se esse filium
dei. to. 10. 137. m
Filius patri coæternus, æqualis,
minor, quomodo &c.
Filius dei, verbum patris coæternum. tomo. 10. 69. i
Filius æqualis patri. to. 2. 207. i. R. to. 3. 81. h
to. 4. 190. g. & 203. k. & sequentibus co-
piose.
Filius æqualis patri, omnia tribuit patri. to. 3. 96. m. & seq.
Filius patri coæternus. to. 2. 236. e. f. to. 4. 186. f. & 342. g. & 347. i. k. to. 6. 14. l. & 18. l. m. & 212. e. f
Filius quomodo minor patre, spiritaliter
seipso. to. 2. 96. a. b. & 81. d. & 83. k. & 101. a. to. 4. 342. K. l
Filius quomodo glorificauerit patrem. tomo. 3. 86. b. c. to. 9. 109. d
Filius quomodo dicatur verbum patris. to. 3. 112. b. to. 5. 18. a. b. & 215. h. i
Filius opera, quæ & patris. to. 3. 354. d. & 355. l
De filii æqualitate. to. 4. 190. g
Caput filij, pater est. to. 4. 304. i
Filius quomodo nihil agit nisi iussu patris. to. 4. 344. h
Quod non sit pater maior filius, sed coæter-
nus: & quomodo in futuro etiam seculo pa-
tri subiiciendus asseratur. to. 4. 347. i
In filio suo quomodo pater fecit omnia, quæ
exprimantur per principium. to. 5. 99. m
Filius dei, patris manus, & brachium. tomo. 10. 214. l. m

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Filius, doctrina patris. to. 6. 242. g
Mandatum patris. Eodem. 246. c
Quod æqualis sit patri, testimonio comproba-
tur. to. 8. 194. a. & seq.
Qui eiusdem est substantia cuius pater, pro-
culdubio filius est & deus. to. 8. 239. f. g
Ad se deus ad patrem, filius dicitur. ibidem.
Filius nihil facit nisi quod viderit patrem fa-
cientem: laus intellectus. to. 9. 35. b
Filius omnia facit similiter, quæ facit pater. to. 9. 39. h. i
Pater quicquid facit, demonstrat filio, qui idem
similiter facit. to. 9. 44. l
Filius ut deus patrem videt facientem, qui & si-
militer facit: ut homo autem audit, nec ta-
men similiter facit. to. 9. 46. a. b
Filius quare dicimus deum de deo, non autem
patrem. to. 9. 55. c
Alius est filius, & alius pater: non autem aliud
filius, & aliud pater. to. 9. 61. f
Pater dedit Apostolos filio suo homini, quos
filius deus cum patre habebat. tomo. 9. 110. g. h
Filius semper habuit uniuersa cum patre. ibi-
dem. h
Filius sunt omnia, quæ sunt patris. to. 9. 111. a. b
Pater nos diligit in filio, quos elegit in filio.
to. 9. 113. c. & seq.
Coæternitas filii cum patre. to. 9. 184. R
In nullo filius est minor patre. to. 9. 241. d. e
Filius conuersans cum hominibus in terra, erat
simul in sinu patris in celo. to. 10. 11. R
Filius dei, quomodo patri coæternus: similiter
to. 10. 32. k. l
De verbis Petri Apostoli, Audiuius vocem
declaratam de celo, Hic est filius meus dile-
ctus: & Habemus certiores propheticum
sermonem. Sermo. to. 10. 84. i. & seq.
Christus solus & unicus patris filius natura,
nos autem filii gratia. to. 10. 44. b
De eo quod dominus ait in Euangelio, Non
potest filius a se facere quicquam, nisi quod
pater facientem. Homilia. to. 10. 108. d
Hic est filius meus dilectus, &c. tomo. 10. 140. c
Quomodo filius omnia habet à patre. to. 10. 148. a. & seq.
Filius non est minor patre. to. 9. 203. d. e
Quia filius est patri æqualis: talis: & tantus de-
betur illi honor quantus patri. to. 10. 187. h
Filius dei, est hoc quod pater, est & non aliud
to. 10. 222. f

Quare filius dicitur verbum patris, virtus, la-
pientia, & huiusmodi. ibi. g. h
Vide Persona, & Trinitas.
Filius generatio.
Filius generatio. tomo. 2. 96. i. & 207. k. tomo. 4. 134. b
Filius, quare solus incarnatus dicatur. tomo. 3. 344. m
Filius absq. initio natus. to. 4. 335. g. h
Genuit filium pater, ut in eodem honore esset
quo ipse pater est. to. 4. 316. c
Filius dei perfectus natus est de deo. ibidem
Christus cum sine additamēto se dicat filium,
seipsum vnigenitum vult intelligi. tomo. 8. 19. c
Filius vnicus est nascendo, nos viuendo: non re-
sed spe. to. 8. 153. m
Quod sit de substantia patris genitus ante tē-
pora. to. 8. 124. d. e
Filius dei quomodo à patre genitus, & semper
cum patre. to. 10. 54. a. & seq.
Pater & spiritus sanctus maiestate, non susce-
ptione impleuerunt carnē filij. to. 10. 124. d
Filius, sine initio, semper genitus est. tomo. 10. 129. b
Filius dicitur vnicus, quia cum creaturis nec
comparationē recipit, nec similitudinē. to. 10. 215. i
Filius imago patris.
Filius imago patris. to. 6. 217. R
Dei imago filius ad quam facta quædam. to. 1. 244. h
Filius, imago bonitatis diuinæ. tomo. 4. 337. k. l. & 346. a
Filius subiectio.
Filius subiectio. to. 3. 81. f. g. & 356. i. to. 4. 338. a. & seq. & 347. i. tomo. 6. 219. m. & seq. & 222. e. f
Filius dei, quomodo subiectus patri: exponitur
to. 3. 81. g. h. to. 4. 203. K
Filius quomodo nihil agit nisi iussu patris. to. 4. 344. h
Filius uita,
Filius de uita. to. 3. 354. g. & seq. 3. d. e. to. 6. 215. h. i. & 221. f. g. & 222. e. f
Filius dei quomodo uitam habeat, & nos quo-
modo. to. 10. 54. f
Filius missio.
Filius non ideo minor patre, quia ille missus
est, hic vero mittit. to. 3. 87. c. d. to. 9. 42. c. d
Filius à patre traditus, & seipso. to. 3. 87. f. to. 6. 242. i
An filius & spiritus sanctus antea missi sint. to. 3. 93. f. & seq.

Missio verbi. to. 3. 354. R
filium a patre missum, & spiritum sancto. to. 6.
248. h
filius dicitur missus, quia factus est homo. to.
9. 45. m
filij missio, incarnatio est. to. 9. 61. c
Vide, Missio.
filius dei qualis ad nos venerit. tomo 10.
54. f
Vide, Aduentus, & Natiuitas.
Misit deus filium suum qui naturam terreat,
moriatur, & vincat. to. 10. 132. d
Filius dei, quomodo filius hominis.
filium hominis cur se Christus toties appella-
rit. to. 4. 134. b
filius dei, natura vnicus, propter nos misericor-
dia factus est filius hominis, vt filij dei gra-
tia illius fieremus. to. 5. 219. b
filius hominis descendit de celo, quomodo ac-
cipiendum. to. 6. 242. g, h
Quod sit filius hominis & filius dei. tomo 8.
212. h
Quod dictus sit filius hominis, & verè factus
est filius hominis: verè filius dei, in forma
dei: verè filius hominis in forma serui. to.
8. 224. f
Quod filius, assumpto homine, non sit assu-
ptus. to. 8. 270. f
Secundum quod filius dei, nunquam accepit
aliquid a patre, sed secundum id quod est fi-
lius hominis. ibi. g
filius dei in terra dicebatur esse in suscepta car-
ne, & filius hominis in celo in vnitatem per-
sonæ. to. 9. 51. b
filius hominis factus est Christus, non propter
se, sed propter nos. to. 9. 47. l
Qui dixerit verbum contra filium hominis,
& c. exponitur. to. 10. 11. e
Vide, blasphemiam, & Peccatum in spiritum
sanctum.
Cum venerit filius hominis, putas inueniet fi-
dem in terra? quomodo intelligendum. to.
10. 30. i, k
filius dei, quomodo & quare factus est homo.
to. 10. 54. f
Dplex est causa, quare filius dei factus est fi-
lius hominis. to. 10. 127. a
filius dei factus est filius hominis: multos filios
hominum facit filios dei. to. 10. 133. h
Articuli de filio, tam deo, quam homine. tomo.
10. 194. g, h
Articuli filij, in quantum factus est homo. to.
10. 122. l, m, & seq.
Christus apparebat filius hominis, occultus au-

tem erat filius dei. to. 10. 142. b
Quare Stephanus dixit se videre filium homi-
nis, & non dei, stantem ad dexteram dei.
to. 10. 256. i, k
Quare Christus se dicit filium hominis. to.
10. 318. d
Errores circa filium dei.
Filium dei negant Pagani. to. 6. 115. g
Iudei. ibi. & 19. 4. a
Filium minorem patre, & spiritum sanctum
minorem filio, Donatus putauit. Eod. 2. 1. a
Fimbria, est proprium nomen hominis, quod de-
struxit Troiam. to. 5. 12. a
Quid in illa muliere, quæ fimbriam domini te-
tigit, præfiguratum. to. 10. 5. d
fimbriam vestimenti domini tangere, quid. Eod.
dem, f, g, & seq. copiose.
fimbria vestis Christi, Apostolus Paulus. tomo.
10. 5. f, g
fingere & mentiri differunt. to. 4. 122. a
Hoc est initium figmenti domini, quod fit
ad illudendum ab angelis suis: exponitur.
to. 5. 97. a, & c
ficti ministri qui, in Ecclesia. to. 7. 11. d
De fictis accedentibus ad baptismum. Eodem.
123. i, k
fingere extra euangelium, fabulari est. tomo 8.
341. m, in fi.
fingere quot modis dicatur. to. 8. 348. d
fingere sigillatim corda eorum, quid sit. Eod.
72. k
fingere aliquando in dissimulatione solet dici.
to. 8. 453. b
Quomodo deus dicatur fingere. Eod. 348. d, &
526. g
Omnis fictus, mendax est. Eod. 533. a
fictos pati necesse est in omni congregatione.
to. 8. 523. g
ficti Christiani aduersantur Ecclesiæ, intus &
foris. to. 9. 148. b
Ecclesia sic fugit fictos, vt etiam per eorum mi-
nistrium probos colligat. to. 10. 13. a
finit quid. to. 7. 33. d
fines medij è supremo estimantur. to. 3. 127. m
finit operis maxime appetitur. to. 5. 57. a
finit boni appellatur, quo quisque cum perue-
nerit, beatus est. to. 5. 57. a
finem boni, siue beatitudinem, diuersi in diuer-
sis posuerunt. ibi.
finem boni esse, secundum uirtutem viuere, &
terminauit Plato. to. 5. 82. a
finit omnis appetitus, est deus. to. 5. 82. a
Finem, quem intendit terrena ciuitas, hic
bet. to. 5. 137. b
Perturbatio

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Perturbatio circa seculi finem. to. 5. 150. R
finit, vltimum tempus. to. 5. 163. R
finit, cur deus dicatur. to. 5. 68. e, & 186. f, g
finit boni, est summum bonum: & finis mali,
est summum malum. to. 5. 186. f, g
finem boni dicimus, non quo consummatur bo-
num vt non sit, sed quo proficimus vt plenū
sit. Et finis mali nō quo malum esse desinat,
sed quousq; nocendo perducatur. ibi.
De fine aliquorum. to. 5. 187. a
finit huius ciuitatis sanctæ, vbi habebitur sum-
mum bonum, quare non pax dicatur, sed vi-
ta æterna in pace. to. 5. 191. h, i, & sequen-
tibus.
finit est bonis & malis, licet vsus communis sit
rerum mundanarum. to. 5. 194. a
finit erit deus desideriorum nostrorum. ibi.
241. R
finit noster alius non est, quam peruenire ad
regnum, cuius finis nullus est. tomo 5.
242. d
finit, Christus. to. 8. 172. h, & 183. g
finit duplex. to. 8. 52. f
finit præcepti quid. to. 8. 61. g
finit perfectionem significat, non consumptio-
nem. to. 8. 7. g
finit omnis intentionis animæ, Christus est.
Eod. 25. i, R
finit desiderij nostri, deus est. Eodem, 126. d,
& 138. i
Quomodo Christus dicatur finis, & quare. to.
8. 172. h, & 229. c
Finit perfectio nostra esse debet. to. 8. 172. h
Cum finem audis, in Christum intende, ne in
uia remanendo non peruenias ad finem. to.
8. 179. e, f
finit nostri propositus Christus est quia quan-
tumlibet conemur, in illo perficimur, & ab
illo perficimur. Eod. 183. g
Quomodo finis viæ tuæ locus est quo tendis,
sic finis studij tui & propositi tui Christus.
ibidem
Cum audis psalmum dicere in finem, cor con-
uertere ad Christum. to. 8. 531. R
finit omnis consummationis quis sit. Eodem,
456. a
Quod non sint duo fines constituendi. tomo
8. 447. c
finem notum facere, quid sit. to. 8. 108. e
finem querendus est dei fruitio, in vita beata.
to. 9. 140. g
finem seculi huius, & vite nostræ, deus occul-
tare voluit. to. 9. 230. a
fini ad infinitum nulla est proportio, sed be-

ne finiti ad finitum. tomo 5. 109. i, & se-
quen.
finitum quantumcunque magnum, quolibet
finito multotiens accepto seruata eadem
quantitate, consumitur. ibi.
Firmamentum.
Firmamentum scripturæ. to. 1. 79. l, & fol. se-
quen. d
firmamenti nomine, cœlum. to. 3. 111. e, f, to. 5.
203. h
firmamentum aquæ. to. 3. 170. R
An mobile sit firmamentum. to. 3. 172. f
firmamentum, quare dicatur. to. 3. 172. f
firmamentum te fecit gratia Christi, sed quan-
tumlibet firmus fueris in hac vita formidan-
dum est. to. 8. 249. e
firmamentum quod annunciat opera ma-
nuum dei, quid sit. to. 8. 31. b, c
firmamenti nomine, intelligitur ecclesia in ce-
lis triumphans. to. 8. 143. d
firmamentum nobis est lex scripta. tomo 8.
343. f, g
firmus negociator conuersus. tomo 1. in Possi-
donio.
firmus episcopus Tagastensis. to. 4. 6. b
firmi & infirmi, sine quibus non est Ecclesia,
per Petrum præfigurati. tomo 10. 13. m, &
seq.
firmus nemo fit a deo, nisi qui a seipso sentit
infirmum. Eod. 14. b
firmi Ecclesiæ. ibi.
Multos impedit a firmitate, præsumptio firmi
tatis. ibidem
Fiscus saccus est publicus, unde & fiscella & fi-
scinæ dicuntur, nec puteris quia draco sit fi-
scus, quia cum timore auditur exactor fisci.
to. 8. 564. b
Hoc tollit fiscus, quod non accipit Christus.
to. 10. 119. h
flacciani sententia, de diuinatibus. to. 1. 142.
m, & fo. seq. c, in fi.
flaccianus, homo multæ doctrinæ. tomo 5.
174. f
flagellis emendandi nocentes, non interficien-
di. to. 2. epist. 159.
flagella dei. to. 3. 352. c
Quem diligit dominus, corrigit: flagellat autē
omnem filium quem recipit: exponitur. to.
4. 210. f, & seq. to. 10. 118. i
flagellum dei ad patientiam erudit bonos. to.
5. 3. d
Correptionum causæ, propter quas & boni
& mali flagellantur. tomo 5. 4. g, & se-
quen.
Causæ

M V N I T I N D E X V V I C M I

Causa quare cum malis flagellentur boni. ibidem, k, & sequen.
Multum flagellatur qui non confitens deo peccata sua, seipsum sibi vult esse rectorem. to. 8. 63. d
Multi flagellantur, sed non domantur, nec corriguntur. to. 8. 65. b
Flagellum tuum semper ad deum refer. ibidem, f, g
Deus flagellat, aut ad poenam, aut ad disciplinam: & nullus sine flagello erit, nec vni genitus quidem. ibidem, & 106. i, k, & 120. f, g
Aduersus dei flagellantis manus non murmures, ne prauus remaneas, & exheredari merearis. to. 8. 67. c
Vnde te flagellat, profert de thesauris suis. Eodem, 71. h, i
Flagellum dei, impij. to. 8. 92. k, & 93. g
Quid sibi plaudat iniquus, quia flagellum de illo sibi fecit pater meus, illum assumit ad ministerium, vt me erudiat ad patrimonium. Eodem, 93. g
Debemus etiam optare illis per quos flagellamur, vt conuertantur & flagellentur. to. 8. 93. g
Noli piger esse flagellari, vt sis inter eos qui merentur recipi. Eodem, 100. l
Quandoque peccatores in hac vita, aut non flagellantur, aut minus flagellantur, quia desperata est intentio eorum: sed illi quibus paratur vita, necesse est vt flagellentur. to. 8. 106. i, & 216. g
Flagella dei nobis necessaria. to. 8. 106. i
Flagella sua dolent homines, & quare flagellantur non dolent. ibidem, k
Flagellum dei, medicamentum est peccati. ibidem, l, & 120. c, f
Flagellanti deo, gratias age, vt accipias hereditatem: & si multum flagellat, magnum est quod debes accipere. to. 8. 152. f
Quando aliquem flagellat in terra, admonitio est, non damnatio. to. 8. 154. h
Siue flagellet, siue blandiatur deus, eum erudit cui parat hereditatem. to. 8. 172. h
Ad hoc quandoque flagellat deus, vt perficiat, quandoque vt damnet. Eodem, 183. c, f
Ad hoc flagellat, vt ad hereditatem incorruptibilem praparet. to. 8. 211. b
Non cures si a deo flagelleris, & iniquis parcatur, quia emendato filio hereditas referuatur. to. 8. 250. b
Flagellum dei ad iustitiam pertinet. tomo 8. 256. h
Quid sit non flagellari cum hominibus. ibi-

dem, 261. f
Cur qui bene seruit deo, flagellatur: & qui non seruit, ornatur diuitijs. to. 8. 262. b
Sicut aliquando per vile sarmentum, quod deinde proicit ad ignem, iratus pater flagellat filium quem seruat ad hereditatem: ita & deus per temporalem potentiam damnandorum exercet disciplinam liberandorum exemplum. Eodem, 268. g
Si flagellari detractas, recipi quare desideras. to. 8. 293. b
Cur peccator dedignatur flagellari, cum sine peccato videat vnicum flagellatum. tomo 8. 172. i
Vnusquisque pro peccatis suis necessario flagellatur, & qui manet flagellatus, non remittit exheredatus. ibidem, m
Multi flagello a peccato corriguntur, multi auersi dura ceruice obnoxiuntur. to. 8. 325. b
Cum peccata flagellat deus, non est iniquus. to. 8. 337. c
Filio flagellato seruatur hereditas, qui voluntati suae malae dimittitur, exheredatur. ibidem, 338. l, & 347. h
Contra eos qui dum flagellantur propter peccata sua, minus tamen confitentur se peccasse illis qui non flagellantur. tomo 8. 339. h
Flagellum patris, labor iustorum. tomo 8. 346. c
Quem flagellat, ad hereditatem erudit. Eodem, h
Si flagellantur filij, quid sperabunt serui nostri? quilibet. to. 8. 248. a
Quod bonus flagellatur de malitia mali, & de seruo emendetur filius. Eodem, 349. d, & g
Sine flagello, non nos putemus profuturos. Eodem, 366. c
Noli repellere flagellum, si non vis repelli ab hereditate. to. 8. 385. l
Qui flagella respuit, promissa non recipit. Eodem, 465. c
Cum nos flagellat deus in istis laboribus, dolor est medicinalis, non sententia poenalis. Eodem, 528. h
Flagellat deus vt corrigat, non vt perdat. to. 8. 14. l
Flagellauit Christus Iudaeos, qui eum erant flagellandi. to. 8. 20. h
Cum malis saepe flagellantur boni. tomo 8. 215. c
In hoc quod nos flagellat deus, diligit. ibidem, l
Christus

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Christus vnigenitus patris, indutus est carne, vt flagellaretur. to. 9. 230. m
Ad quam spem deus flagellet hominem, comparatio ducta a patribus nostris carnalibus, & iumentis nostris. to. 10. 3. i, k, copiose.
Sicut flagellis homines bestiis domant, ita deus homines. ibidem, i
Flagella dei, magna misericordia dei. tomo 10. 31. h
In flagello non desciendum. Eodem, 82. l
Dei flagella, ad quid nobis prosint. tomo 10. 118. h, i
Flagellamur in frugibus, quia egentibus non bene facimus. Eodem, 119. c
Flagella, quare deus totiens remouit a Pharaone. Eodem, 171. l
Quem deus non flagellat, non recipit. to. 10. 180. g
Quicquid patimur in hac vita, flagellum dei est corrigere volentis, ne damnet in fine. Eodem 182. m
Flagitia quae, quomodo puniendi. tomo 1. 35. h
Flagitia quae contra mores hominum sunt pro diuersitate sunt vitanda. ibidem
Flagitium & facinus, quid. to. 3. 17. f
Flagitiosa in scripturis, quomodo accipiendi. ibidem, h
Facinore suo, alienum flagitium non est deuitandum. to. 5. 6. b
Flagitia seminarum ab Apostolo reprehensa. Eodem, 128. i
Flagitium in corde decernere. to. 10. 37. c
Flagitiosi, quando reprehenduntur, erubescunt. Eodem, 58. c
Flagitium, facinus, & impietas, differunt. Eodem, 189. a
Flamma inferni quomodo intelligenda. to. 3. 202. h
Vide, Ignis aeternus.
Incendia flammarum Chaldaeos, non pueros vrunt. to. 10. 245. c
Flamma charitatis deo, odorem suauitatis exhibet. to. 10. 254. d
Flamen Merula se in aris Iouis occidit. to. 5. 29. f
Flamines fuerunt sacerdotes numinum Romarum. to. 5. 15. m
Vtrum dei status ille in Adam, idem ipse sit an ma. to. 2. 205. c
Vtrum omnem statum ex illo vno statu, sicut omne corpus hominis ex vno corpore faciat deus. Eodem, 214. f, g
Status in faciem. to. 3. 197. l

Vnde status in faciem. ibidem 197. a
Status hominis. to. 7. 387. a
Status dei, quis dicatur. to. 8. 522. c
Quid status, ignis, linguae efficiebant in apostolis, accepto spiritu sancto. to. 10. 221. f, & sequen.
Fletus & stridor dentium, quomodo accipiendi. to. 2. 181. k, l
Vide, Lachrymae, Ploratio.
Flemus etiam dum nolumus, moti cupiditate, non culpabili, sed laudabili charitate. to. 5. 123. a
Multi flent fletu Babylonico, quia gaudent gaudio Babylonis. to. 8. 518. h
Flere debes, sed recordando Sion. ibidem.
Flere in laetitia, & in mœrore latari, peruersum esse videtur. ibidem, i
Duplex debet esse fletus, in poenitentia. to. 10. 159. g
Quare Christus fleuit super Lazari morte, cum prius gauderet propter discipulos. to. 10. 179. i
Infans dum nascitur de tenebris ad lucem, flere potest, ridere non potest. to. 10. 276. k
Quid flere debeamus. to. 10. 283. f
Non sunt deplenda temporalia. ibid. f, g, & sequentibus.
Non est deplendum corpus exanime. to. 10. 322. c, d
Flora dea. to. 2. 248. d, to. 4. 133. g
Flora mater ludorum. to. 5. 20. f
Florentinam ad scribendum, si quae ab eo scire cupiat, hortatur, & se non negaturum pollicetur. to. 2. 195. d
Florentij laudes. to. 2. 45. m
Florentius Hipponensis, homo religiosus. to. 5. 230. l
Florent impij ad tempus, vt foenum. to. 8. 185. l, & sequentibus.
Quod hic florentes, sceno comparentur. to. 8. 166. e, & fol. 185. l, m, & 338. m, & fol. sequen. f
Florentes in hoc seculo, in iudicio arescent. to. 8. 185. b, c
Qui florent foelicitate seculi, pereunt in virtute dei. to. 8. 172. b, c
Floriani a Florino, deum creasse naturas malas dicebant. to. 6. 9. k
Floriani contrarij Coluthianis. to. 6. 9. h
Fluctus dei quando transferint, aut induci sint super Christum. to. 8. 219. e
Fluctus huius mundi, sunt tentationum tribulationes. to. 10. 262. l
Fluctuatio iusti quae sit. to. 8. 178. a, b
Flumi,

INDEX

Flumina, Christi dona. to. 1. 79. i
Flumina quatuor, quid notent. Eodem. 275. f,
& sequentibus.
Quatuor flumina. to. 3. 203. m
Flumina, prædicatores verbi. to. 4. 450. c
Flumina quatuor paradisi, quatuor virtutes
representant. to. 5. 117. h
Flumina quatuor paradisi, quatuor Evangelia
signant. ibidem
Flumen pacis, abundantia pacis. to. 5. 207. i
Fluminis impetus, lætificans civitatem dei, qui
sit. to. 8. 139. h
Fluminis nomine, Christi baptisma figuratur.
to. 8. 258. d
Fluminum nomine, cupiditates seculi designā
tur. to. 8. 24. h, i
Quod sit omnis mortalitas seculi, quod tūc
pertransitur pede, quando, &c. Eodem.
259. h, i
Flumen dei, populus est eius. to. 8. 220. c
Flumina eleuantia voces suas, quæ sint. to. 8.
341. m, & seq.
Flumina currentia de uentre discipulorum. ibi
dem
Flumina quando loquuta sint. ibid.
Quid sit flumina ponere in desertum. to.
8. 414. i, k
Flumina Babylonis quæ sint, qui sint, & qui
se mittunt in illa. to. 8. 518. e
Qui sedeant, & quid sit sedere super flumina
Babylonis. ibidem
Super flumina sedere debemus, non in flumi
ne, nec sub flumine. ibid.
Antequam in terra currant, pendent in nubi
bus flumina. to. 10. 202. l
De fluminæ æternæ felicitatis, quo irrigabi
mur. to. 5. 207. i
Fluius. to. 4. 416. c
Fluius igneus. to. 5. 30. l
Fluius quid. to. 10. 108. b, c
Hunc fluium facillè transit, qui humiliter pe
de transit, duce illo qui prior transijt. to. 8.
224. f
Fluius Ethan sicari, quid sit. tom. 8. 268. f, &
seq. f, g
Fluius nomine, seculum hoc intelligitur. to. 8.
547. d
Fluius in sanguinem uersus. to. 10. 171. c, d
Fluius, ex quo David legit quinque lapides,
quid mysticè significet. to. 10. 108. b, c
Vestalis focus. to. 5. 20. k
Fomes peccati in omnibus. to. 2. 34. e, f
Fomes non causat in nobis peccatum, præter
voluntatis nostræ legem. to. 5. 9. f

Fomitem innuit esse radicem illam, peruenit
amoris & erroris cū qua nascimur, ex qua
innumerabilia mala pcedūt. to. 5. 236. h, i
Ex fonte melius haurimus. to. 1. 76. m
Fons irrigans terram, allegoricè. to. 1. 274. f, g
& 276. m, in fine.
Fontis & aquæ nomine, Spiritus sanctus. ibid.
Et. to. 7. 75. d
Fons vnus, rigas omnem terram, quomodo in
telligendum. to. 3. 186. d, e, & h
Fontes sicci. to. 4. 27. f
De fonte apud Garamantas, ita frigidus in die
ut non bibatur ex eotam feruido in nocte
ut non tangatur. to. 5. 215. e, & 216. d
Fontem dicit in Epiro, in quo fax accesa extitit
guitur, extincta accenditur. ibidem
Fontem nostræ beatitudinis dicit esse deum.
to. 5. 82. k
Fons paradisi. to. 7. 133. b
Fons quid sit, & quid significet. to. 8. 267. d
Fons vitæ Christus est. to. 8. 39. i, to. 10. 306. f
& 174. c
Excepto fonte, per quem sit remissio peccato
rum, est fons vitæ perennis, quem summo
pere desiderare debemus. to. 8. 122. g, h
Præpara te fonti vitæ, cui hauriendo sitis in
rior inardescat. ibidem. k
Amplius desiderabis fontem veritatis, si con
sumpleris serpentes iniquitatis. ibidem. l
Non concupiscit fontem sapientiæ, qui adhuc
laborat in veneno malitiæ. ibidem
Fontes in conuallibus emitti, quid sit. to. 8.
392. g, h
Fontes a mari profluunt, & ad mare reuertun
tur. to. 9. 186. e
Non est ad fontē orandum. to. 10. 245. m
Fontei sententia de mente mundanda. tom. 4.
185. e, Retract. to. 1. 19. m
Foramina nouem in humano corpore. to. 9.
285. b
Princeps huius mundi missus est foras: expo
nitur. to. 10. 113. h, k
Prodire foras. to. 10. 147. m
Forculus deus. to. 5. 32. g, & 52. g
Foris dicuntur esse omnia temporalia, & viti
lia: intus vero, spiritalia. to. 10. 156. d
Forma, & informe. to. 1. 237. d, e
Informe dicitur, quod formari potest. tom. 2.
78. f
Vbi est forma dei, nihil habet prorsus minus
omnino natura. to. 2. 39. b, c
Formæ rerum sunt immediate à deo. tom. 5.
110. c, d
Et formauit, siue finxit, deus hominem de ter

IN DIVVM AVGVSTINVM.

ra. to. 5. 118. i, k
Forma corporis humani, admonet mentē quæ
tere quæ sunt sursum. to. 5. 238. d, e
Forma dei, & forma serui, in Christo. to. 8.
215. h
Impij videbunt formam serui, & non dei, iu
sti vtranque. to. 9. 130. f
Nemo potest dicere cuius formæ sit deus, vel
dilectio eius. Eodem. 125. h
Formis diuersis deus antea apparuit Eodem.
243. c, d
Deus quare apparuerit hominibus in forma.
to. 10. 17. l, m, & seq.
Quare dominus pasci voluerit in forma ser
ui, à seruis. to. 10. 24. f
Forma duplex. to. 10. 31. m, & seq.
Cum in forma dei esset, non rapinam arbitra
tus est, &c. locūs Apostoli declaratus. to. 10.
47. i, & seq.
Filius, in forma serui, spiritus sancto & se ipso
minor. ibidem
Christus formam serui accipiens, non formam
dei amisit. to. 10. 187. K
In forma serui assumpta, pater maior est filio
to. 10. 214. c
Christus in forma serui nos redemit. tom. 10.
325. e, f
Transfiguratio formæ in adulterinam. to. 10.
249. m
Manus deum offendunt, quando quod ille for
mauit transfigurare contendunt. tom. 10.
250. b
Formicæ exemplum. to. 6. 66. g, h, to. 8. 94. c, &
125. h
Formicæ in quibus imitari iubeamur. ibidem
Formica dei. Eodem. 227. f, & seq.
Formæ ferrea, p dura tribulatione. to. 2. 42. h
In fornace aurificis est ignis, palea, aurum. to.
8. 35. a
De tribus pueris missis in fornacem ignis. to.
10. 245. c
Fornicatio duplex. to. 1. 17. d
Ob fornicationem dimittenda uxor. to. 1. 17.
d, e, & to. 6. 272. g, h
Fornicatur anima, quum auertitur à deo. to. 1.
33. a
Fornicatio dicta idolatria. tom. 3. 16. b, in fi
ne.
Fornicatio prohibita in lege. to. 4. 92. k
Qui fornicatur, in corpus suum peccat. to. 4.
313. a, & seq.
Fornicatio quomodo intelligenda. to. 4. 399.
d, & seq.

Fornicatio animæ. to. 6. 58. l, to. 9. 68. d
Fornicarios trucidauit Phinees sacerdos. to. 9.
129. g, h
Fornicaria mulier Osee. tom. 7. 132. m, & se
quentibus.
Contra fornicarios. to. 9. 201. d
Fornicationis, ad cætera peccata, comparatio.
ibidem
Fornicatio est contra ius naturale, & diuinū.
ibidem. d, & seq.
Fornicator, in deum, seipsum, & proximum
peccat. ibidem
Fornicationis spiritalis, & munditiæ cordis bel
lum. to. 9. 226. l
Fornicatio est fugienda. to. 9. 229. c
Fornicatio, est contra legem diuinam. tom. 9.
251. g, h, to. 10. 152. e, f
Peccata fornicationis excusantes. to. 10. 16. k, l
Fornicari à domino quid. tom. 10. 46. c, f, &
110. a
Fornicatio fugienda: & quantum malum. to.
10. 77. k, l
Quam timenda sit fornicatio. to. 10. 152. e, f
Fornicatio cordis. Eodem. 188. b
De solutorum fornicatione. to. 10. 246. h
Fornicatores, nisi se emendauerint, æterna flā
ma cruciabuntur. ibidem. i
Nemo dicat, à fornicatione se custodire non
posse. to. 10. 250. l
Qui fornicatur, penitentia fidens, percutit se
gladio ut ad medicum eat. Eodem. 251. d
De fornicationis derelictione. tom. 10. 296. b
Forte, ab homine prolutum, dubitatiuè accipi
tur, a deo autem increpatiue. to. 9. 62. a
Forte, in rebus humanis. to. 10. 21. g
Fortasse verbū est dubitationibus. to. 8. 482. k
Forte vere qui. to. 1. 244. l, m, & seq.
fortis omnibus bene vitur. ibidem. 244. c, &
seq.
Fortis dicitur diabolus, & ratio. to. 5. 200. d
Fortis armatus diabolus, quomodo à fortiori
vincatur Christo. to. 5. 201. d
Ille fortis est, qui non in se, sed in domino for
tis est. to. 8. 63. h
Fortes dicuntur omnes superbi, infirmi, humi
les. to. 8. 113. g
fortes insurgentes in Christum, qui sint. to. 8.
195. e, f
Sunt in hominibus quidam fortes reprehensi
bili & damnabili fortitudine, qui psumunt
de temporali felicitate. ibidem. e
Sunt alii fortes, non de aliqua potentia digni
tatis, sed præsumentes de iustitia sua. to. 8.
192. e

quod

INDEX

Quod male fortes, ideo ceciderunt. tomo. 8.
196.m
Nos effimur fortes in virtute dei, ille in sua
virtute est. to. 8. 224.h
Male fortes sunt, qui deum deserunt, & de sua
virtute presumunt. Eod. 297.i
Nemo fortis est in hoc seculo, nisi in spe pro-
missionis dei. to. 8. 321.g
Fortitudinem præstat amor dei to. 1. 252.i, k
Fortitudinis monita, & exempla, ex scriptu-
ris. ibidem. k, l
fortitudo quartus gradus sapientiae. tomo. 3.
8. c
fortitudo gentilium & Christianorum. Eo-
dem. 353. k
fortitudo Sampsonis in capillis. Eodem. 243.
b, c
fortitudo, donum spiritus sancti. to. 4. 394.m
fortitudo quid sit. to. 1. 212.i, in fine. tomo. 4.
187.h
fortitudinis partes. to. 4. 187.h
fortitudo. to. 5. 7.e, & 188.h
fortitudo per patientiam tolerat mala. ibidem.
188.h
fortitudo decreuit potius quælibet mala susti-
nere, quam malo culpæ consentire. Eodem.
7. c
Fortitudo tua deus sit. to. 8. 73. m
fortitudo nostra, unde nos deferat. to. 8. 105.
m, in fine, & seq.
Quod homo quadam fortitudine displicuit,
ut erudiretur infirmitate: quia superbia
quadam displicuit ut erudiretur humilita-
te. to. 8. 111. f
fortitudo omnis in humilitate. to. 8. 340. c
fortitudo quædam reprehensibilis. tomo. 8.
193. d, e
Quod talis fortitudo non sit sanitatis, sed in-
sanitatis. ibidem. e, f
fortitudo dicitur, qua omnia molesta tolera-
mus. to. 8. 304. k
Omnis fortitudo in humilitate, quia fragilis
est omnis superbia. Eod. 340. c
Non est fortitudo si victus percutias, cum ab
ira victus es. ibidem. e, f
Maior fortitudo est in humilitate. ibidem. i
Cuius fortitudo & laudatio est dominus, tam
non cadit in certamine, quam non cadit do-
minus qui factus est ei in salutem. tomo. 8.
436. a, b
fortitudo & infirmitas Christi. to. 9. 29. h
fortitudo immanis latronum. to. 10. 74. b
fortitudo Iob in patientia. to. 10. 137. i, k
De fortitudine tenenda. to. 10. 284. c
fortitudo superat iacula fortune, & diaboli
blandimenta. ibidem
Multiplex est fortitudo. to. 10. 284. d
Quæ sit fortitudo philosophorum. ibidem. e
Quæ vera est fortitudo, in fide & charitate
sistit. to. 10. 284. d
Effectus fortitudinis. ibidem. e, f
exempla fortitudinis. ibidem. g
De calu & fortuna to. 1. 140. c, d, Retract. 106.
8. d, e
Pessimè dici, Hoc voluit fortuna. Eodem.
8. c
fortuna, ut vocant, bona, felicem non facit
Eodem. 140. f
An fortuna sapienti necessaria. to. 1. 148. k
fortunatissimos etiam egere. Eodem, 171. h, g
& seq.
Fortuna cæca pingeatur. Eodem. 223. f, to. 6.
34. b, to. 6. 117. f
fortune quomodo a nobis accipiend. tomo. 4.
35. c
fortuna. to. 4. 211. e, & seq.
fortuna dea. to. 5. 33. d, & 77. g
fortuna barbata, dea. to. 5. 34. e
fortuna loquax. to. 5. 34. e
fortuna à rebus fortuitis. Eodem. 42. a
est causa latens. ibidem
fortuna dea, quomodo habuit malam for-
nam. to. 5. 34. e
fortune muliebris simulachrum: & quomodo
loquitur. to. 5. 34. e
fortuita & fatalia quid sint. to. 5. 34. e
fortuitas causas non esse dicimus nullas, sed
tentes, easque tribuimus, vel dei viri, vel quo-
rumlibet spirituum voluntati. tomo. 5.
42. a
fortunam & casum tollit providentia delin-
8. 65. h
Acta contra Fortunatum Manichæum. to. 5.
51. b, & seq. Retract. to. 1. 165. f
Cum fortunato Augustini conflictatio. to. 10. 284.
Possidonio. ibidem
Augustinas Fortunato publice superato, bapti-
zavit sexaginta Paganos. to. 10. 284. h
De Fortunato Manichæo hæretico. ibidem
h, i
fossa
fortius, Pauli Samosatani hæresim confirmare
re conatus. to. 4. 314. d
fortiniani, iidem Pauliani. to. 1. 10. d
Fortini error perstringitur. to. 4. 314. d
fortiniani solum hominem Christum esse dice-
runt. to. 9. 71. e
Fortinianus

IN DIVVM AVGVSTINVM.

fortinianus negat dominum Christum. to. 10.
243. d
foueam peccatoris fodere, quid sit. tomo. 8.
346. b
Omnis qui foueam parat, necesse est ut in eam
incidat. to. 8. 185. b, in fine
fouea peccatorum, felicitas est impiorum. ibi-
dem. e, f
Quare Christus voluit à discipulis cognosci,
in fractione panis. to. 10. 198. e
fragiliores sumus vas vitreis. to. 10. 2. b, &
106. l
fragmenta quæ de residuo, scilicet panum, re-
manerunt, quid significant. tomo. 9. 46. i
fragore cæli fugati hostes. to. 3. 244. g
framea versatilis, quid. to. 1. 275. h
framea gladii est. to. 2. 179. e, in fine
framea pro lingua sumitur. ibidem. f
framea bis acuta, appellatur quam vulgo spatâ
vocant. to. 8. 578. a
framea dei, est anima iusti. to. 8. 81. e, f
frameæ inimici, diuersæ sunt opiniones erro-
ris. to. 8. 20. m
frameam splendificare, quid sit. to. 8. 15. m
Quandiu reges Francorum durauerint, qui
Romanum imperium tenere debent, Ro-
mana dignitas ex toto non peribit. tomo. 9.
259. i
fratres Christi fideles. to. 2. 179. h
fratres nostri. to. 2. 249. m
frater, quilibet homo dicitur. to. 3. 36. l
fratres scriptura dicit cognatos. to. 3. 32. h, to.
4. 125. b, to. 6. 131. b, to. 9. 20. e
Sic fratres appellati Iacob & Laban. tomo. 4.
125. b, to. 9. 20. e
Et Loth frater Abraham. to. 9. 20. e
fratres dicti Christiani. to. 4. 403. c
frater fratrem se occidisse cognoscens, in bello
civilis, seipsum occidit. to. 5. 19. k
frater à principio humani generis contrahe-
bat cum forore. to. 5. 37. h
fratres domini, consanguinei. to. 6. 31. b, to. 9.
20. e, f, & 52. e
fratris sobolem suscitare, quid mysticè. tomo. 6.
95. b, & 155. i
frater noster, secundum scripturas, & Ecclesia
Christianus. to. 8. 73. c
Quid significet quod in lege præcipitur, quod
mortuo fratri, frater suscitabit semen. to. 8.
136. f, & seq.
Qui est frater qui si non redemerit, nullus
homo redempturus erit. to. 8. 148. h
frater Christi qui dicebantur. tomo. 9.
52. c
Inuidia & congratulationis profectus frater-
ni congressus. to. 9. 215. a, b
Ad Christianam firmitatem pertinet non so-
lum operari quæ bona sunt, sed tolerare quæ
mala sunt. to. 9. 231. c
De eo quod scriptum est, Qui dixerit fratri
suo satue, reus erit gehennæ ignis: Sermo. to.
10. 3. e, f, & seq.
frater, quis. to. 10. 83. h, & 157. k, l
Maior fraternitas Christi, quam sanguinis. to.
10. 83. h
Et differentia earundem. ibidem. h, & sequen-
tibus.
Concordiæ fratrum utilitas. to. 10. 211. f
fraus Phariseorum in comprehendendo do-
minum. to. 10. 175. c
fraudenti fraudem patiuntur. tomo. 8.
263. g, h
fremuisse Christum, & seipsum turbasse, quid
nobis significet. to. 9. 78. l, m
frigus charitatis. to. 8. 104. l
Nihil frigidus ipso frigore, quo frigescit quic-
quid frigidum est. to. 8. 570. b
frigus dei est, cum deserit peccatorem, & non
vocat, nec aperit sensum, nec infundit gra-
tiam. to. 8. 572. k
frontem non habet, quid sit. to. 8. 542. i
fructus terræ. to. 3. 179. k
fructus, opera hominis. to. 4. 415. g
fructus, quibus cognoscitur arbor mala. ibi-
dem. i
fructus. to. 5. 202. f
fructus paradisi, mores piorum representant.
to. 5. 117. g
Opera sanctorum sunt. ibidem. h
fructus malus, ab arbore mala. to. 5. 125. k
facite fructus dignos poenitentiae. tomo. 5.
225. c
Indignus est exaudiri in poenitentia, qui non
facit fructus dignos poenitentiae. to. 10. 151. i
h, i
De fructu tricesimo, sexagesimo, centesimo,
quomodo aliqui peruersè intellexerunt de
liberandis in iudicio. to. 5. 226. m
fructus tricenarius. to. 9. 197. g
fructus sexagesimus, centesimus, tricesimus. to.
6. 269. d, e
fructus congruus, opera bona: fructus bonus,
sincera dilectio. to. 8. 391. i
fructus, quem asserre debemus, est dilectio. to.
9. 98. i, & l
fructum sine Christo asserre non possumus.
ibidem. k
fructus

INDEX

fructus spiritus sancti, qui sint. to. 9. 98. l. to. 10. 308. k, l
Sine charitate nullus potest fructus bonos facere. to. 10. 144. h, & seq.
fructus dignus poenitentiae, quis est. to. 10. 159. g, & seq.
Quis fructus crucis. to. 10. 178. h
Frugalitas unde dicta. to. 1. 168. l, m
Frugalitas, virtutum omnium mater. Eo. 172. a, in fi.
fruges dea. to. 5. 35. m
frui quid. to. 1. 248. h
frui, & uti differunt. to. 3. 3. l, to. 4. 187. d, to. 5. 100. f
fruendum solo deo. to. 3. 3. m, & seq. l
Deus non fruatur nobis, sed utitur. Eodem, 5. m
frui homine quomodo conueniat. ibi. 5. a
Quibus modis deo fruamur. to. 3. 299. l
fruimur aeternis. to. 5. 100. f
fruitur omnis beatus eo quod amat, quantum etiam miseri fruuntur eo quod male amant. Eod. 67. b, c
Vt fruuntur deo boni, ideo mundo vtuntur: mali autem econtra aduersus eos qui seruire volunt deo propter temporalia. tomo 5. 132. m
fructio dei summum bonum. to. 5. 67. l
frui accipitur pro vi, & vi frui. tomo 5. 100. f
Quisquis fruitur eo quod amat, verumque & summum bonum amat, quis cum beato nisi miserrimus neget? ibidem. 67. c
fruentem hominem deo, dixerunt Platonici esse beatum. ibi. 67. l
fruebatur humana voluntas indeficienter eternorum iucunditate gaudiorum. tomo 5. 242. a
Quia non fruatur deo, natura angelica praeuaricatrix, ideo misera est. tomo 5. 226. h, i
De fructione dei. to. 9. 161. b, c
fructio dei delectabilis. to. 9. 175. f
Cur non tota creatura aequaliter bono fruatur. to. 9. 186. c
frumenta Romanis spurius largitur. tomo 5. 25. h
Est frumentum dei & vinum & oleum. to. 8. d
De frumento, palea, messe, messoribus parabola declarata. to. 10. 19. i, k, & seq.
contra fucum & ornatum muliebrem ex Cypriano & Ambrosio. to. 2. epist. 73. tomo 3. 28. g, h

fuga vitiorum in contraria. to. 3. 108. l
fuga hyeme non fienda. to. 4. 308. l
fuga in hyeme & sabbato, quid mystice tomo 4. 160. l
fugere iubet Christus. to. 7. 117. i, to. 8. 548. h
fuga est animi timor. to. 8. 230. f
Perire fugam, duobus modis accipitur quia à capto, & à forti perit fuga. Eodem, 542. k, l
De fuga Dauid à facie Absalon. to. 8. 548. h
74. h, i
De fuga eius à facie Sa. to. 8. 28. c, & 74. l
fugiendum est ad deum, non à deo: quia potest quod fugias deum. tomo 8. 548. h
In tribulatione non est fugiendum, nisi ad deum. to. 8. 67. a
Non est quod fugias à facie dei, qui sententiae suae effectum demonstrat. Eodem, 230. c
Non est quod fugiatur ab illo, nisi ad illum. to. 8. 249. d
fugiendum est à deo irato, ad deum placatum. Eod. 272. b, & 488. m, & 527. c
fugere nemo potest ab illo spiritu, quo plenus est mundus. ibi. 527. b
Nullus est locus a quo fugitiuum suum moue repetat deus. ibi
confugiat ad deum, qui aliquando fugit ab eo. to. 8. 548. h, i
Quicquid vis potes fugere, praeter conscientiam, Eodem, 548. h, i
Quocunque fugeris, te sequeris. to. 8. 271. a, b
fugam quo Christus. confisit apostolis in vna ciuitatum persecutis, qui alibi mercenarii arguit, eo quod veniente lupo, aufugiant. to. 9. 74. d, & seq.
fuga in persecutione. to. 9. 29. d, & seq.
fuga in persecutione quando licita. to. 1. 180. f
fuga Christi, quid signet. to. 9. 47. c
Qui vult iram dei fugere, ad ipsum fugiat. to. 9. 133. a
fugere ad deum debemus. to. 10. 4. a
Duplex fuga. to. 5. 266. c
fugalia. to. 5. 95. a
fulgora dea. to. 5. 38. b
fulgura & tonitrua in monte tempore legis duntaxat. to. 8. 358. a
fulgura apparere orbi terre, quid sit. to. 8. 514. i, & seq.
fulgura cur percutiant montem, & non lapidem: & aliquando cadu ut innocentiorum dimittunt.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

dimittunt sceleratorem. to. 8. 575. m, & seq.
Fulica, aues sunt marinae vel stagnales: & quo modo domus fulicae, dux sit passerum. to. 8. 390. g
Fulica domus, fortis est, & humilis. tomo 8. 397. l
Fulius occiditur, & caput Gracchi à suo familiari auro emitur. to. 5. 28. i
Fumus quomodo deficiat. tomo 8. 94. d, e, & 101. f
Fumo iniqui comparantur. Eo. 94. d, e
Fumus à loco ignis erumpens, in altum extollitur, sed quāto fuerit globus illius grandior, tāto sit uanior: ita & inimici domini. Eod. 94. d, & 101. f, & 230. f
Fumos vendere. to. 10. 82. a
Sicut deficit fumus, deficiant sicut fluit cera à facie ignis, & c. exponitur. to. 10. 182. h, i, & seq.
Solidior est fumus, quanto igni proximus. to. 10. 183. g
Qui sunt, qui sicut fumus deficiunt. ibi. dem. f
Fundamentum fidei, Christus. to. 3. 50. a, to. 4. 24. a, to. 8. 50. a
Voce fundamenti scriptura intelligitur. to. 1. 79. l, & seq.
Fundamentum spiritale. to. 3. 348. l
Fundamenta Apostolorum & prophetarum. to. 6. 97. c, d, to. 8. 209. f, & 315. m
e fundamento super quod aedificatur lignum, saxum, & stipula. to. 5. 221. e, 223. d, & seq.
Fundamentum bonorum omnium est Christus. ibidem. d
Fundamentum habet Christum quisque sic praeponat. ibi. e
Quomodo Christus sit fundamentum, cum fundamentum sit deorsum, & Christus potius sursum, quia ascendit ad caelum. to. 8. 50. a, & seq. & 298. d
Fundamentum fundamentorum, Christus est, quomodo sanctus sanctorum. to. 8. 315. a
Quomodo fundamentum in corpore fabricatur in immo est sic fundamentum spiritualis fabricatur in summo est. ibidem. b
Fundamentum omnibus structurae posterioribus partibus antepositur. to. 8. 298. k, l
Fundamenta terrae quae sunt, & quando mouebuntur. ibidem. 299. f
Si fundamentum nostrum in caelo est, ad caelum aedificemur. to. 8. 474. l
Fundamentum Christus, & primum, & maximum. to. 8. 315. m

Duo sunt fundamenta in ecclesia: vnum supra petram, alterum supra arenam. tomo 9. 145. i
Fundamenta Ecclesiae quae sunt. tomo 9. 150. d, e
De fundamento Christiano cogitandum. to. 10. 8. k
fundamentum humilitatis Christus. ibi.
In nobis fodiendum istud fundamentum humilitatis, ut perueniamus ad fastigium charitatis. ibidem. k
Dignum sit ut fundamentum in ecclesia honoretur, per quod in caelum ascenditur. to. 10. 262. f
fundanus rhetor. tomo 7. 360. m, & seq.
Fungus malus. to. 10. 6. c
De funambulis. to. 1. 200. g
Funambulus pendens plures suspendit. tomo 8. 115. k
Funes peccatorum, impedimenta sunt inimicorum, siue spiritualium, siue carnalium. to. 8. 451. l
Quod circumplectuntur iustum, iudicia sunt iustitiae dei. ibidem. m
Funes tendere in laqueum, quid sit. tomo 8. 532. f, g
Furti confessio apud memoriam sanctorum. to. 2. 197. b
Fures quomodo tolerandi. to. 3. 258. d
Furtum quale venia dignum. to. 3. 263. i
Furtum Israelitarum excusatur. to. 4. 46. h
Furti nomine, quid intelligendum. to. 4. 50. g, h
Furtum an possit fieri, ubi nullus laeditur. to. 4. 75. f
Furtum Achan, quomodo punitum. to. 4. 96. k, & sequent.
Fures & latrones fuisse omnes qui venerunt ante Christum, quomodo intelligendum. to. 6. 101. a, & seq.
Cum fure currere, quid sit. to. 8. 158. a
Qui timent poenam, & qui amant iustitiam, & non furantur quantum attinet ad facta extrinsecus, pares sunt manu: dispares corde: pares opere, dispares voluntate. tomo 8. 283. i, k
Furtum committitur, quando voluntas facienti discernitur. tomo 8. 487. c, & 498. i
An furtum fecerint filii Israel, quando spoliauerunt Aegyptios. Eodem. 405. e, f
Furti & fraudis cum innocentia certamen. to. 9. 226. c
fur. to. 10. 41. g, & sequent.
Non furandum. to. 10. 176. a
Furius Camillus, peste extinctus. to. 5. 25. i
Y Furioli

I N D E X

Furiosi unde fortiores solito. to. i. 201. c. d
Furor non solet esse sanorum. to. 8. 318. b
Furor plus videtur esse, quam ira. to. i. 11. b, & 102. c
Furor non cadit in deum, sed de consuetudine traslatum potentiam vindicandi hoc nomen accepit. to. 8. 410. c
Quid per fasum designetur. to. 10. 234. m
Futura quomodo praeſciantur. to. 1. 70. l
Futura quot modis praeſciantur. to. 3. 102. g
Futura quomodo in praeſcientia & voluntate dei. to. 3. 195. i, k
Futura tempora, iam in conspectu dei sunt. to. 5. 85. d
Futuris demones saepe falluntur, sed non falluntur angeli. to. 5. 80. a
Futura praeuiderunt sancti homines, quantum deus voluit, & praeſcixerunt ad fidem astruendam, non ut magi. to. 5. 92. g
Futura reuelata sunt Prophetis a spiritu sancto, sed a demonibus reuelata sunt imitatoribus ipsorum demonum. to. 5. 71. g, h
Gabinus Donatista, catholicus factus. to. 7. 110. h, & 117. l, m
Salutatio Gabrielis ad Mariam. to. 10. 263. f
Gabrielis nuncij forma & gestus. to. 10. 130. l, m
Gabriel archangelus abstulit ab Ioseph zelotipiam in uxorem. to. 10. 150. c, & e
Gabriel nunciauit Ioseph modum impregnationis Mariae. to. 10. 131. c, d
Vide, Ioseph, & Maria. to. 5. 139. c
Gaidad. to. 5. 29. a, & 43. g
Gaius Caesar. to. 5. 29. a, & 43. g
Galaad, interpretatur aceruus testimonij. to. 8. 201. c, d
Expositio epistolae Pauli ad Galatas. to. 2. 111. i, & 12. c, d & h, t. 4. 428. i, & seq. Ret. t. 18. g
Ad Galatas epistola, & quae ad Romanos scripta est, similem ac eandem habent quaestionem. to. 4. 429. k
Galatiae regiones innumerabiles. to. 7. 171. l, m
Galileam Iudaeae deputari posse. to. 4. 139. e
Galilea dici potuit ciuitas Christi. to. 4. 145. d
Galilea, interpretatur transmigratio, vel reuelatio. to. 4. 180. c
Galileus Christus. to. 9. 57. e. to. 10. 39. h
Galli. to. 5. 13. i, 15. h, & 68. c
Galli quomodo expugnaverunt Romam. to. 5. 18. g, & 25. i
Galli senatores occidunt, dum a Papyrio vnus

Gallus percutitur. Eodem. 29. i
Galli vincuntur a Decio, inferis se deuotum. to. 5. 34. g
Galli Romam incenderunt. to. 5. 18. g
Galli Terre seruiebant. to. 5. 62. a, & 68. i
Galli sacerdotes qui sint. to. 5. 62. a, & 68. i
quantibus.
Et qualiter Gallus sacerdos absconditur. Ibidem, 62. g, & seq.
Gallinaeorum gallorum pugna descripta. to. 1. 158. i
Gallicantus consideratio. to. 4. 131. d
Gallarum ingenium in pullos suos. to. 4. 131. d
h, to. 9. 29. h
Gallina quomodo infirmatur cum pullis. to. 8. 192. k, l, & 322. f, g
Non sine causa gallina comparata est sapientiae dei. to. 8. 194. l, m, & 213. d
Gallina Euangelica. to. 4. 387. f
Gallinae foetantis natura. to. 4. 387. f
Gallograeci qui sint: & de luxuria Asiae. to. 5. 27. l
De Polygamia. to. 4. 387. f
Sexaginta sunt reginae, octoginta concubinae, & adolescentularum non est numerus. to. 4. 192. d
ponitur. to. 3. 131. d
Veterum Polygynacia & fecunditas. to. 4. 387. f
366. g
Ganges, alio nomine Phison. to. 1. 274. h, to. 3. 202. m
Ganimedes quomodo rapitur. to. 5. 62. a, & 68. i
171. l
Garganus mons. to. 5. 171. d
Garruli proprie dicuntur, qui vulgo uocantur, appellantur, accedente letitia nec valent nec uolentes tacere. to. 8. 171. d
quod soleant vocari loquaces. to. 8. 441. f, g, & 449. u
Contra Gaudetium Donatistarum episcopo. to. 7. 110. f, Ret. to. 1. 27. e, f
Gaudetius Ecclesiae suae incendium minatur. to. 1. 27. e, f
Gaudium uerum. to. 1. 27. e, f
Gaudetis miseris alienis, taxantur. to. 1. 27. e, f
m, & seq.
Gaudium uitae temporalis, aut mentis, in quibus consistat. ibi. 174. d
audere cum sit bonum, &c. to. 4. 378. d, & seq.
Gaudia aeterna. to. 3. 34. e, & seq.
Gaudium rectum. to. 3. 34. e, & seq.
Gaudium Christiani. to. 4. 378. d, & seq.
Gaudium mundi. to. 4. 378. d, & seq.
Gaudium huius seculi, non est gaudium. to. 4. 378. d, & seq.

I N D I V M A V G V S T I N V M :

360. k, l, to. 10. 31. g
Gaudium spiritale. ibidem, i
Gaudia futurae uitae. to. 4. 382. b, c
Gaudet proprie boni, gestiunt mali. to. 8. 415. k
Gaudij affectio vel passio, licet proprie sit sanctorum atque piorum, inuenitur tamen esse malorum, contra Stoicos. to. 5. 123. a, & seq.
De gaudio perfecto quod erat in paradiso terrestri. to. 5. 129. g
Non est gaudere impijs. to. 5. 122. b
Gaudium beatorum, quale sit. to. 8. 89. h, i
Gaudium iustorum, non est quasi sed uerum. to. 8. 151. i, k
Gaudium beatorum tale erit, quale hic non nouimus. to. 8. 317. c
Gaudium plenum & perfectum, quando erit. to. 8. 368. h, to. 9. 107. R
Qui uult securus gaudere, in illo gaudeat qui non potest perire. to. 8. 306. c
Non est gaudium certum in hoc mundo, nec de alio, nec in alio, nec in te. to. 8. 159. h
Gaudere, quod uocant impij, non est gaudere. to. 8. 360. k
Si gaudes de seculo, immundo gaudio uociferaris ad deum: si de redemptione gaudes, tunc impletur uero gaudio os tuum, & lingua tua exultatione. to. 8. 487. c
Gaudium magnum habet spes gaudentis. Eodem, 492. k
Gaudium nostrum non debet esse de inferioribus coram hominibus, sed de superioribus coram angelis. to. 8. 522. b
Non nouit impius gaudium iusti. ibidem
Gaudijs terrenis quare deus miscet tribulationem. ibidem, g, h
De quocunque bono temporali gaudeas, transitorium est: si gaudeas in deo, tanto firmitus gaudebis, quanto est ille certior in quo gaudebis. to. 8. 551. m
De interioribus gaudemus, de exterioribus necessitatem habemus. to. 8. 534. h
Gaudium Christi ab aeterno fuit plenum. to. 9. 97. c
Gaudium Christi in nobis, gratia est, quam praestitit nobis. ibidem
Gaudium dei de nobis, in nobis augetur, non in deo. to. 9. 97. c, d
Gaudium nostrum quo Christus nos praedestinauit. ibidem, d
Gaudium expectantium iudicem in fide, aeternum erit. to. 9. 129. m
Gaudium paradisi. to. 9. 172. m, & seq.

Plenum gaudium uitae aeternae. to. 9. 175. R
Gaudium duplex. to. 10. 31. c
Gaudere in domino, & in seculo, non possumus. ibidem, c, & seq.
Verum gaudium in hoc mundo, nec est, nec fuit, nec erit, nec esse potest. to. 10. 277. b
Post mundi gaudia sequuntur aeterna lamenta. to. 10. 283. e
Gazophylacium, quid. to. 8. 215. g
Gebal, vallis vana, id est, fallaciter humilis, interpretatur. to. 8. 300. b
De Gedeone & duobus filijs. to. 3. 243. m, in fine, & sequen.
Gedeonis vellus, quid adumbret. to. 4. 107. a, to. 6. 87. b, c, to. 7. 166. g, & 260. i, to. 8. 139. l, m, & 258. m, & seq. to. 10. 56. e, f, & 182. c, d, & seq.
De Gedeone & duobus signis. to. 3. 243. m, & seq. to. 10. 181. m, & seq.
Gedeon typum Christi gessit. to. 10. 182. e
Quid Gedeonis mysteria. ibidem, e
De gehenna utrum aliquando exeant, qui sunt post baptismum peccatores. to. 4. 227. m, & seq.
Gehenna mala. to. 4. 383. m
Terret malos gehenna. ibidem
Gehenna corporis ignis erit, & cruciabit, &c. to. 5. 217. i
Vide, Ignis inferni.
Reatus gehennae quomodo soluantur. to. 10. 166. c
Malum non facere, timore gehennae. to. 10. 94. R
Gemitus non est nisi laborantium. to. 8. 43. c & 50. d
Gemitus carnis & cordis, differunt. Eodem 104. i, k
Gemitus iusti a multis hominibus est absconditus, non ante deum. ibi. l, m
Gemitus cum habeat tristitiam, est tamen gemitus qui habet & gaudium. to. 8. 374. g
Quod boni gemant, male gementes. to. 8. 374. a
Sancti quare gemant, & quomodo gemant. Eodem 485. d, & i, k
Spiritus sanctus tunc dicitur gemere, quando nos facit gemere. to. 9. 111. i, k
Geminorum constellatio discussa. to. 1. 48. k, l to. 3. 11. h, & 174. i, k, to. 4. 189. a
Tergeminorum pugna. to. 5. 23. l, m
Gemini. Eodem 39. l, & seq.
De Esau & Iacob, geminis, multum inter se morum & actionum qualitate disparibus. to. 5. 40. c
Y 2 Gemini

I N D E X

Gemini simul nati, diuersos habuerunt euentus: & q̄ simul concipiantur. *ibidem*
Generalis sermo, partem duntaxat designans. *to. 2. 90. a*
Genealogia Christi varie narrata. *to. 4. 135. R*
& seq. *to. 6. 70. d*
Genealogiam Christi, apud Matthæum & Lucam, Africanus concordauit. *to. 1. 21. h*
Genealogiam Christi Manichæi respuunt. *to. 6. 68. l, & 71. m, & seq.*
Generatio, Generationes, Gignere &c.
De generatione & corruptione. *to. 1. 242. K, l*
Quadruplex generationis modus. *to. 10. 287. c*
& 291. R
Gignendi officium. *to. 3. 177. h*
Annunciabitur domino generatio ventura: exponitur. *to. 2. 183. a*
Generationes generationum, quæ sint. *to. 8. 256. K, l*
Generatio generationem annorum dei, quæ sit. *Eodem, 378. h*
Mille generationes, quæ sint. *to. 8. 403. a*
Finito seculo nulla erit generatio. *to. 8. 254. g*
Generationes istæ, Lunæ comparantur. *to. 8. 203. m*
Duæ sunt generationes, quibus veritas nunquam deest. *to. 8. 455. i*
Generationibus, parentibus deus creat filios, ad solatium & subsidium senectutis eorum. *to. 8. 254. K*
Generatio & generatio quæ sit. *ibi. 376. f*
Generatio & generatio, omnis generatio dicta est. *to. 8. 552. c, & 560. g*
Generationis repetitio perpetuitatem significat. *to. 8. 292. g, & 321. m*
Generatio & generatio seculum, quod multis generationibus agitur, significat. *to. 8. 137. g, h*
Generatio filiorum non est opus bonum, nisi cum sit secundum finem summi boni. *to. 5. 138. i*
Generant sibi quidam filios, quidam vero deo, in vero matrimonio. *to. 5. 140. e*
Generationes gentium, aliquæ sciuntur vnde ortum habuerint, aliquæ non. *ibid. 134. i*
Generatur homo, & nascitur cum modo perfectionis, quem habiturus est, sed habet ipsam in ratione, non in mole. *to. 5. 238. b, c*
Generare non posse hominem in decimo anno, vel citra. *to. 5. 135. a*
Generare potest senex, non decrepitu, de muliere iuvene, non autem prouecta ætatis: quamuis & ipsa concipere possit de iuvene viro. *to. 5. 152. l*
Generatio hominis recapitulatur post mortem Abel: & quare. *to. 5. 139. g, & seq.*
Generati fuissent abique peccato, quotquot nasci uandi erant. *to. 5. 126. l, & seq.*
Generassent filios primi parentes sine libidine, & sine corruptione integritatis, si non peccassent. Argumentum q̄ virgines generassent. *to. 5. 152. m*
Generatio fuisset in paradiso, si primi parentes non peccassent. *to. 5. 126. l*
De generationibus Cain, & Seth fratris sui, & latius vsque ad diluuium: & de numero, & quid significent. *to. 5. 138. K, & seq.*
Generasse dicuntur homines, ante diluuium existentes, longæuæ ætatis. *to. 5. 136. g, h*
seq.
Generatio, Regeneratio.
Generatio carnalis, & spiritalis.
Sicut per primam generationem omnes pertinent ad Adam: ita per secundam omnes pertinent ad Christum. *to. 2. 32. R, l, & 128. c, f, & seq.*
De generatione duplici, carnali, & spiritali. *to. 2. 69. b, c*
Generatio spiritalis, adoptio dicitur. *ibidem, 73. b*
Generatio ventura quomodo annunciabitur domino. *ibidem, 183. a*
Generatio æterna, quam difficilis intellegitur. *to. 3. 254. i, K*
Generatio terrena & cælestis. *Eodem, 376. f*
Regeneratio perfecta, quando. *to. 7. 225. f, g*
Regeneratio duplex. *to. 7. 297. g, & 304. b, c*
319. g
Regeneratio, renascentia, & baptisimus, idem. *to. 7. 362. a*
Quod simus in ista generatione filij dei: et mus in ista generatione filij resurrectionis. *to. 8. 552. e, f*
Generet te mater Ecclesia, non abortiat. *to. 188. i*
Est generatio qua fideles efficiuntur, & per baptismum renascimur: est generatio quæ a mortuis resurgemus. *to. 8. 552. e, f*
Generationes duæ sunt, vetus, & noua. *to. 327. h, i*
Vna mortalis, alia æterna. *to. 8. 360. a*
Quod sint duæ generationes, carnis, & sanguinis: & generatio futura in resurrectione mortuorum. *to. 8. 321. m*
Generatio duplex, carnis, & spiritus. *to. 7. 225. f, & sequen.*
Generationis & regenerationis differentia. *to. 95. a*
Nobilior est generatio spiritalis, quam carnalis. *to. 10. 133. d*
Generatio

I N D I V M A V G V S T I N V M .

Generatio Christi, diuina & temporalis.
In generationibus creaturarum non est similitudo generationis filij dei. *to. 9. 239. d, e*
Diuersitas generationis diuinæ, & creaturarum. *to. 9. 241. d*
Generatio filij æterna, per creaturas demonstratur. *to. 9. 39. g*
In generationibus terrenis inueniuntur pater & filius, coæui, non tamen coæterni. *to. 9. 239. d*
Duplex filij dei generatio & natiuitas. *to. 10. 48. b, c, & 111. m, & seq.*
Generatio cælestis reparauit, quod terrena natiuitas perdidit. *to. 10. 128. c*
Generationis temporalis Christi, non æternæ, capax est vtriusque humana fragilitas. *to. 10. 125. a*
Generatio Christi. *to. 10. 124. l, m*
Generatio Christi æterna, sine matre temporalis, sine patre facta est. *to. 10. 125. a*
Generationis Christi æternæ & temporalis, differentia. *to. 10. 133. a*
Conditiones vtriusque generationis Christi. *ibidem.*
Generatio Christi diuina.
De geniti & ingenti vocabulo. *to. 3. 105. f*
Generatur diuina natura. *to. 5. 108. l*
Vnde pater generaret filium, non aliquo coniugio indiguit: exemplo ostenditur. *to. 8. 132. b*
Quod genuit sine initio, & sine fine. *ibi. dem. b, c*
Vtrum filius dici debeat, semper gignitur, aut semper genitus. *to. 8. 5. a*
Quod deus vnum verbum genuerit. *to. 8. 209. m*
Quod vnicum genuerit, & vnum noluerit: fecit ei fratres non gignendo, sed adoptando. *to. 8. 229. l*
Ex vero ante Luciferum genui te: exponitur. *to. 10. 116. i*
Generatio filij in diuinis, ineffabilis est. *to. 10. 124. l, m*
Generationem eius quis enarrabit: de qua generatione dicatur. *to. 10. 128. e*
Generatio Christi diuina. *to. 10. 129. b, & sequen.*
Genuit pater filium, & quomodo. *to. 10. 191. a, b*
Nō queratur quomodo pater genuit filium, quod & angeli nesciunt. *to. 10. 215. h*
Error circa generationem filij dei.
Hæretici monstrum prædicant deum patrem genuisse, gignendo filium diuersa se sub-

stantia. *to. 10. 44. c, f*
Generatio Christi temporalis.
In generatione Christi Matthæus & Lucas quomodo variant. *to. 4. 37. b. to. 6. 70. d*
Generatio Christi duplex. *to. 4. 134. b*
Generationes Christi, in tres partes diuisæ. *to. 4. 305. i*
Generationes xlij. *ibidem, R*
Generationem Christi exorsus est Matthæus ab Abraham, &c. *to. 5. 136. g*
Generationes Christi, non frustra a Matthæo sic commemorantur. *to. 5. 156. f*
Matthæus generationem Christi descendendo narrat, Lucas ascendendo. *to. 10. 15. e, Et quare. ibidem*
A Christo vsque ad Adam, generationes septuaginta septem. *to. 10. 15. e, f*
Et quid significet. *ibidem*
Comparatio generationis Christi ad generationes humanas. *to. 10. 129. d*
Genesis liber creaturæ cæli & terræ. *to. 1. 12. m*
Genesis ad literam, quare sic intuletur. *Eodem 23. l, m*
Geneseos obscuritas. *to. 1. 76. i, & seq.*
De genesi contra Manichæos, libri duo. *to. 1. 267. g, & seq.*
Recitatio secundi & tertij capitis geneseos. *to. 1. 273. k, l*
Genesis ad literam vbique non potest exponi. *ibidem 273. c, d*
De genesi ad literam, liber imperfectus. *to. 3. 162. m, & seq. Retract. to. 1. 16. K*
De genesi ad literam, libri duodecim. *to. 3. 169. k, & seq. Retract. to. 1. 16. K*
Geneseos liber, historia. *to. 3. 106. l*
Genethliaci, vulgo Mathematici. *to. 3. 9. f, to. 5. 240. f, & i, & seq.*
Genethliacorum superstitiosa vanitas taxata. *to. 1. 36. g, h, & 48. g, h, to. 3. 10. f, g*
genius deus. *to. 5. 55. m*
genius quid. *Eodem, 59. d*
genium. *to. 10. 5. l, m*
genitalia cur dixerit Apostolus inhonesta. *to. 6. 15. b, c, Retract. to. 1. 22. i*
De genitalium vel pudendorum verecundia. *Eodem 180. a, b*
genitalia non mouentur a libidine. *to. 5. 129. l, m*
genitalium motus a deo. *to. 7. 284. h*
gennadius medicus, & eius visio. *to. 2. 134. a, b*
gentium conuersio ad Christum. *to. 1. 234. K*
& sequen. *to. 2. 45. h, & seq.*

I N D E X

Gentes non iudicandæ. t. 1. 81. d. Vide Electio.
gentibus, quomodo vitur Ecclesia. Eodem.
235. g
gentium vocatio prædicta. tom. 2. 62. h. & seq.
& 228. l. & seq. & 232. c. f. to. 3. 281. f. to. 6.
24. c. & seq.
Ex gentibus multi crediderunt in deum, ante
aduentum Christi. to. 2. 131. a
gentiles & incircumcisi, multi placuerunt deo.
ibidem
gentes, hæreditas Christi. to. 2. 221. e. f. & 225.
g. & 228. m. & fo. seq. b. & 249. a
gentiles si quid bene dixerunt, non aspernan-
dum. to. 3. 11. c
gentilium superstitiones taxatæ. ibi. d
A gentilibus si quid bene dictum in nostrum
usum est conuertendum. to. 3. 14. i. &
gentes peruenisse ad cognitionem dei, per crea-
turas. Eod. 269. i. & seq. copiosè
gentes natura duce benefacientes. eodem 274.
m. & seq.
In gentibus, imago dei non omnino deleta.
tom. 3. 274. b
gentes an pertineant ad gratiam mediatoris, ibi-
dem, & seq.
gentes sunt plures quàm linguæ. tom. 5. 144. g
gentes non tam dicuntur propter generatio-
nes familiarum, quàm propter genera secta-
rum. to. 8. 237. b
De hoc. Eod. 311. h. i
gentes quare lapidibus comparentur. tomo 8.
142. a. to. 9. 19. m. & seq.
Exercendo ludos, & cantica gentilium Chri-
stianus sit paganus. to. 9. 250. b
gentes impiæ, ludæi cæci. tomo 10. 27. m
gentilis. to. 10. 106. R
gentium laus. to. 10. 164. b. c
gentium uocatio, in Isaac promittitur. tomo 5.
151. f
Promissio uocationis gentium, iuramento fir-
mata est. to. 5. 153. l. m
gentium uocatio. tom. 6. 24. c. & seq.
gentium consensus in Christum. tom. 6. 36. b. c
gentes ne superbiant de iudæorum lapsu. Eo-
dem. 78. c. d
gentes omnes in Christo benedicendæ. tomo
7. 4. f
Infideles derelinquuntur per iusticiam, fideles
uocantur per gratiam. to. 9. 162. c
Vocatio gentium in tribus Magis, tomo 10.
137. e. f
Ad gentes Christus non uenit, sed discipulos
suos misit. tom. 10. 164. b
gens ludæa per legis susceptionem, & tantorū

prophetarum miracula exaltata, Christo
luit humiliari. ibidem
gentes ad Euangelium uocatæ. to. 10. 184. f
genus & species quid. to. 1. 98. c. &
geometria & Astronomia inuentio. tomo 1.
165. k
geometriae rari. to. 3. 133. i
geon fluuius paradisi, alio nomine Nilus. to.
mo 1. 275. f. to. 3. 203. m
geraseni mysticæ. to. 4. 113. e
germanitanenses. tom. 2. 155. m
germinet terra herbam: exponitur. to. 1. 162. i
geruasij & Prothasij translatio mirabilis. tom.
1. 57. K
geruasius & Prothasius, monachi fuerunt, &
postea martyres. to. 9. 227. b
geruasij & Prothasij corpora, quomodo
ambrosio reuelata. tomo 5. 229. m. & c
quentibus.
Ad Geruasij & Prothasij memoriam, quæ
racula facta sint de cæco illuminato, ibidem
geslon. to. 3. 44. m
Omnia temporaliter gesta à domino Iesu
nobis inserunt. to. 10. 11. d
Getæ. to. 5. 204. e
geth ciuitas Allophylorum. to. 8. 177. a
geth interpretatur torcular. ibidem
getulia ubi sit. to. 5. 21. i
giezi fallacia, & lepra. to. 1. 142. e
giezi accepta pecunia à Naaman, accipit
lepram. tom. 10. 318. b
giezi iudam traditorem, uel populum
signat. ibi. d
gigantes qui. to. 4. 113. i
gigas Nemroth. to. 3. 21. a
gigantes nasci poterunt de hominibus com-
nibus. ibidem
gigantes placuit creare deo. to. 3. 21. a
gigantes plures, fuerunt ante diluuium, quam
post. ibi. d
De gigantibus multæ fabulæ scriptæ sunt, &
licet, quod non habuerunt homines parces.
ibidem c. d
gigas superbum significat, extolentem se ad-
uersus deum. tom. 8. 73. m
gigantes in malo superbos, in bono Christi-
significant. tom. 8. 318. b
gladiatorij spectaculi insaniam. tom. 1. 457. e
gladius flammeus ante paradysum. Eod. 274.
h. i. tom. 3. 224. m
gladius pro tribulatione. tomo 2. 87. m. & c
sequent. a. & d. & 93. c. tomo 3. 42. h. tomo
8. 404. i

I N D I V M A V G V S T I N V M.

Gladius spiritus, verbum dei. to. 2. 88. c. to. 8.
133. l
Gladius lingua. to. 2. 179. e. to. 3. 256. m. to. 8.
214. l
Nominis gladij mors significatur. to. 8. 36. h
Gladius visibilis in Ecclesiæ disciplina cessa-
uit. to. 4. 19. l
Qui gladio percussit, gladio morietur. to. 4.
413. a
Gladius verbi dei, orphanos facit & viduas. to.
8. 230. h
Et quare bis acutus. Eodem, 195. l
Gladij accinctio circa femur, quid sit. to. 8. 134.
b. & 340. c
Gladius Christi separat. Eod. 358. l. & 390. d
Gladius bis acutus, dicitur verbum dei. tom. 5.
208. a
Gladius domini bis acutus, Christus est: & tunc
vibrabit, & c. to. 8. 15. m
Est gladius domini bis acutus, sed bonus est
gladius filiorum hominum acutus, sed ma-
lus. Eodem, 185. l. & 214. l
Gladius est benignus, & est gladius malignus.
to. 8. 556. b. & 423. a. b
Gladius dei, anima iusti. to. 8. 81. c. d
Gladius Christi spiritalis fortior est separam,
quàm copulans natura carnalis. Eod. 133.
m. & 358. l
Gladius dei, unde debellauit orbem terrarum,
occidendo spiritus nequitia, spiritus dei est
in veritate sermonis dei. Eodem, 340. c
Gladij eductio, apertam iniquorum significat
persecutionem. to. 8. 93. d. & 214. a
Gladij ancipites qui sint: & quid significant, &
cur in manibus, & non in linguis sanctorū.
to. 8. 578. a. b. & seq.
Gladius bis acutus, potestas est qua defendun-
tur boni, & puniuntur mali. to. 9. 148. l. &
149. d
Isidorus dubitat, an de gladio materiali, an de
spiritali intelligatur, quod dixit Simeon,
Tuam ipsius animam doloris gladius per-
transibit. to. 10. 270. f. g
Suo gladio iugulare. to. 2. 14. f. to. 6. 20. h
Lius melle gladius. to. 2. 18. h. & 21. g
Pugio iugulare gladio. to. 1. 178. c
Gladios plumbeus. to. 7. 325. i
Gladiatores licentiosa crudelitate viuunt. to. 8.
375. i
Gloria. to. 3. 99. h. & 356. h
Gloria quid sit. to. 4. 187. k. to. 9. 106. i. & 109. g
Glorificare, honorificare, & clarificare. to. 6.
218. e
Gloria vana, humana, mundi, & c.

Gloria vana, etiam virtuti insidiatur. tomo 1.
67. f. g
Gloria inanis pestis. tom. 1. 159. c. & 207. i. &
211. m
Gloria popularis contemnenda. Eodem, 213.
f. & 252. g
Gloriantes de bonis operibus, stulti. tomo 2.
185. b
Gloriatio in bono & in malo. to. 5. 269. g
Gloria vana. to. 1. 66. b. & 159. d. to. 3. 249. b.
to. 4. 395. i. to. 9. 106. i
Gloria mundi, & huius contemptus. tomo 3.
354. c
Gloria vana, quibus potissimum insidietur. co-
dem. 355. a
Gloria de magnitudine imperij, comparatur
vitæ lætitiæ, fragiliter splendide. tomo 5.
30. c
Gloria sequitur fugientem. to. 5. 44. R
De gloria vana Romanorum. ibi. c. f
Gloria est iudicium hominum, de hominibus
bene opinantium. ibidem
Gloria hominum. to. 5. 44. g. & 47. c
Brutus pro gloria temporali filios suos occidit
ibidem, 45. e
Gloria contemptor. to. 5. 47. d
Tam turpiter seruire virtutes humane gloriæ,
quàm corporis voluptati. ibi. d. c
Gloria nostra tunc in puluerem deducitur,
& c. to. 8. 13. K
Inanis gloria cur maxime suscipienda est perfe-
ctis, & c. ibidem, l
Gloriari in malitia, oris sit. to. 8. 165. i
Deus abstulit nobis gloriam nostram, vt dare
suam. to. 8. 222. d. e
Gloria debet esse bona & vera. Eod. 537. K. l
Non est qui non amet gloriam, sed gloria stul-
torum reprehenditur à domino. Eodem,
578. K
Qui tali gloria delectantur, in conscientia sua
nihil habent. ibidem, l
Habere gloriam, sed non apud deum, quid sit.
to. 8. 61. b
Non est magnum gloriari in lætis, sed in tri-
bulatione. to. 8. 66. e. f
Nemo gloriatur de bono quasi de suo. tom. 8.
41. d
Gloriam suam exemplo Christi nemo quæ-
rat. to. 9. 54. b
Gloria falsa fallit homines. to. 9. 106. i
Gloria humana multis obstat, quo minus res-
piscant. to. 9. 101. g. h
Inanis gloria & timoris domini conflictus. to.
9. 224. K

Inanis gloria est fugienda. to. 9. 236. a, b
Gloria sanctorum, & diuina. to. 1. 59. d, to. 2. 48. k, & 184. c, to. 3. 61. m, & seq. & 351. m
In nullo gloriam, quoniam nostrum nihil est. to. 1. 21. b, to. 2. 48. k, l
Existimo enim quod non sunt cōdignæ passionis huius temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis, &c. exponitur. to. 4. 200. d, & sequen.
Gloria & splendor, & c. to. 4. 336. h, i
Gloria dei. to. 5. 44. g, & seq.
Propter gloriam æternam, omnia contemnent. to. 5. 45. d, e
Gloria vera ubi erit, & verus honor. to. 5. 241. k
De gloria cœlestis incomprehensibilitate. ibi. dem. k, l
Gloria Christianorum. to. 8. 85. m
Gloria nostra futura quæ. Eodem. 94. l
Glorificationem præcedit passio. to. 9. 81. c
Gloria nostra futura erit, æquari angelis, & videre deum. to. 8. 94. l
Quomodo sancti non in theatris, non in circis, non in foris, sed in cubilibus suis gloriatur. to. 8. 578. l, m
Glorificamus deum, gloriosum dicendo non faciendo. to. 8. 114. m
Gloria sit quisque clarus, & charitate gloriosus. to. 9. 106. i
Qui gloriam deo debitam de bono suo quaerit, hic fur est, & latro. to. 9. 166. m
Quærens furari gloriam dei, similis est diabolus. ibidem.
Gloria diuina, non est ambienda. ibidem.
Gloria communis omnium. to. 9. 188. g
Differentiæ singulorum. ibidem.
Gloria beatorum post iudicium. to. 5. 205. i, k
Effectus spei cœlestis gloriæ. to. 10. 183. d
In sola cruce gloriam. to. 10. 178. f
Gloria dei patris, & filij.
Gloriam filij, quomodo pater iudicat. to. 9. 69. i
Personæ inuicem, quomodo se glorificent. to. 3. 86. b
Gloria filij hominis tunc venit, quando gētes in eum crediderunt. to. 9. 81. d, e
Ut glorificent patrem vestrum, qui in cœlis est, & ne videamini ab eis, cōclusiones duarum sententiarum in Euangelio quid operentur. to. 10. 2. g, h
Non minor est gloria, quod tumulus Ioseph suscitauerit Christum, quam quod sanctæ

Mariæ vterus procreauerit. to. 10. 195. l
Glorificatio Christi, resurgendo & ascendendo completa est. to. 10. 212. e
Non ad huc venerat Christus, ut alienam gloriam inuaderet, sed ut suam donaret. to. 10. 258. m
Dux sunt glorificationes secundum susceptibilis minis formam. to. 10. 319. d, e
Christus bis glorificatus, bis dedit spiritum, ibi. dem. e
Quo glutino glutinetur anima deo. to. 8. 212. m
Gnostici vnde sic dicti. to. 8. 49. m
Gnosticos, nonnulli Borboritas vocant. to. 8. 49. m
Gnostici animam naturam dei esse dicunt. ibi. dem.
Bonum deum & malum fingunt. ibi. dem.
Gog, & Magog quid significant. to. 5. 203. e
Goliath David superat. to. 10. 58. m, Spuria
Eodem. 225. e, f
Quare percussus a David in fronte. to. 10. 108. c
Goliath, typus diaboli. to. 6. 11. f, & seq. to. 6. 74. m, to. 10. 225. g
Gorgon monstrum. to. 5. 171. d
Gothi sub rege Alarico, Romam euerterunt. to. 1. 25. c, in fine.
Gothorum irruptio in Africam. to. 1. in Pauli donio.
Gothis quid sit, si hora armen. to. 2. 158. k
Gothicam linguam, Roma capta didicit. ibi. dem.
Gothi multis senatoribus pepercerunt. to. 5. 29. a
Gothorum clades magna, & quot vno die ciderint. to. 5. 48. e
Gothorum rex, Christianos persecutus est. to. 5. 185. h, & seq.
Grabatum, proximum significat. to. 9. 33. f
Quid est quod dominus dixit paralytico, tolle grabatum tuum, & vade in domum tuam. to. 9. 243. h
Gradus quatuor ad felicitatem. to. 5. 64. g
Gradatio figura. Eodem. 153. e
Gradus ad amorem æternum. to. 2. 18. g
Gradatio, græcè *ἀλυσ* dicitur. to. 3. 15. d
Gradus virtutum. to. 4. 191. b, c
Gradus ad cœlestem iustitiam. to. 4. 192. l
Gradus docendi. ibi. dem.
Gradus quatuor ad perfectionem hominis. to. 4. 199. f, & sequen.
De gradu coniunctorum matrimonio antiquus. to. 5. 137. b, & seq.
Gradibus

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Gradibus distinctis omnia à deo ordinata. to. 6. 209. f
Gradus indifferenter sunt ascendentium, & descendendum. to. 8. 107. g
Gradus, qui in psalmis, ascendentium sunt. to. 8. 466. m
Quatuor sunt hominum gradus, & status, in Ecclesia. to. 10. 297. m
Vide Varietas. to. 10. 297. m
Si gressus hominis dominus non dirigeret, tam pravi essent ut semper ad prava irent, & semitas curvas sequendo redire non possent. to. 8. 95. i
Gressus dei qui sunt, & quomodo videantur. to. 8. 236. e
De verbis Psalmi, Gressus meos dirige secundum verbum tuum: Ser. to. 10. 67. f, & seq.
Græcas literas puer Augustinus abhorruit. to. 1. 30. a
De literis Græcis & Latinis. ibi. d
Græcos codices consulit Augustinus. to. 2. 88. g, & 103. l, & 122. e, in fine, to. 3. 81. b, c
Græca laudantur. to. 2. 87. e, & seq.
Græca quædam in lege non translata. to. 2. 240. h, & seq.
Græci, gentes. to. 2. 246. c
Græcam linguam & Hebræam, necessariam esse ad cognitionem literarum sacrarum. to. 3. 8. i
Ad Græcam exemplaria, novum testamentum emendandum. to. 3. 10. g
Vetus item, iuxta. lxx. ibi.
Græcè mediocriter doctus Augustinus. to. 3. 92. c, & 93. c
Græca lingua inter cæteras gentium clarior habetur. to. 5. 65. e
De græciæ regibus, sacra instituentibus dijs. ibi. dem.
Græci, diuinis honoribus honorauerunt illos, à quibus legem & doctrinam receperunt. to. 5. 12. m
Græci honorauerunt scenicos homines. ibi. dem. f
Græci, de sapientiæ nomine gloriati sunt. to. 5. 68. e
Græca lingua in aliquibus euidentius sonat, Libros Latinæ. to. 10. 40. g, h
Græcos in speciebat Augustinus in falsis controuersis. to. 10. 72. h
Græchi seditiosi, pro lege agraria occiduntur. to. 5. 17. e
Græchi agros ostium malè diuidentes, puniuntur.

to. 5. 28. h
gracchi caput auri pondere venditur. ibi.
gramma quid sit. to. 1. 107. b
De grammatica, liber. to. 1. 83. m, & seq. Re-tract. to. 1. 10. f
grammatici, magistri penulati. to. 1. 30. f
grammaticorum leges anxie seruantur, diuina præcepta non item. ibi. h, i
Quidam plus curant uitare barbarismum, quam vitia morum. ibi. k
grammatices inuentio. to. 1. 165. g, h
grammatica, Latine literatura dicitur. to. 1. 61. i, & 165. e
Grammatici, iudices poetarum. ibi. i
Grammatica quid sit. to. 1. 180. h
grammaticorum est poetarum fabulas ad utilitates referre. to. 4. 325. d
grammatici & rhetores quomodo accipiendi ad Christianismum. ibi. i
grammatici Nilagagos appellat literarum indutiores. to. 5. 179. k, & m
grammaticus potest de arte sua honeste uiuere. to. 8. 252. c
grandinis generatio. to. 3. 121. a
grando est iniquitas, res alienas auferens. to. 8. 286. i
grando ignis, & uoces. to. 10. 171. h
granum sinapis nullum, &c. quid significet. to. 8. 237. h, i, & seq.
De grano tritici, quod seminatum in se habuit, magnam multitudinis fecunditatem. to. 8. 240. f, & seq. & 245. R
Nisi granum frumenti mortuum fuerit, &c. exponitur. to. 10. 169. l, & seq.
De granis & palea. to. 10. 28. d, e
Gratia.
Gratiæ vocabulum generaliter & specialiter accipi. to. 1. 19. l, & 24. h, & l. to. 2. 48. m
gratia quid Cicconi. to. 4. 187. g, h
gratia dei quid. to. 4. 429. a, to. 9. 6. f, g
Merito gratia nominatur, quia gratis datur. to. 8. 130. f
gratia natura dicitur. to. 2. 134. e, f
An gratia sit natura. to. 3. 67. R
gratia & stipendium peccati. to. 3. 63. k
gratia. to. 3. 38. a, b, & 53. f, & 66. m, & sequen. g, & k, & 77. f, & 282. a, & 347. l, & to. seq. d, & 356. h
gratia quare sic dicta. to. 8. 62. m, to. 10. 50. R, & 113. f
Gratia & prædestinatio.
gratia & prædestinatio. to. 3. 60. l
gratia

IN DE X

Gratia eligimur & prædestinamur. tomo. 5.
206.c
Inter gratiam & prædestinationem, quid inter
sit. to. 7. 405. a, b
Gratia dei gratuita, & credenda & prædican-
da. Eodem. 419. m
Gratia & liberum arbitrium.
Gratia & liberum arbitrium. t. 1. 11. f, g, & 19.
a, & 22. R, to. 3. 63. i, & 66. k, & 86. b, & k.
& 349. g, & 353. m
Gratia dei vicit liberum arbitrium. tomo. 1. 22.
a. to. 2. 21. d
304. c
De gratia & libero arbitrio. Eodem. 423. i, K.
Retracta. to. 1. 27. i
Gratia dei, & liberum hominis arbitriū discer-
nenda. to. 7. 424. g, h
Gratia dei, & voluntas.
Gratia prima, & secunda.
De gratia dei & voluntate, quæstio difficilli-
ma, & paucis intelligibilis. tomo. 2. 48. a, &
sequenti.
Gratia dei an præcedat, vel sequatur hominis
voluntatem. to. 1. 150. m, seq.
Gratia duplex. to. 2. 128. a, & seq.
Prima gratia beneficii dei est, redigere nos ad
confessionem humilitatis. to. 8. 111. g
Gratia prima & secunda. to. 7. 396. l
Gratia & iustitia.
gratia & iustitia. to. 3. 346. li
gratia dei nec iniusta, nec crudelis potest esse
iustitia. to. 5. 111. f
gratia bene uti facit mala morte, & iustitia fa-
cit diligi. to. 5. 113. e
gratiam differre à virtutibus, innuit dicēs, vir-
tutes dari sola gratia dei. tomo. 5. 238. b
Gratia veteris, & novi testamenti.
gratia in veteri testamento latens, in nouo re-
uelatur. to. 3. 271. l
Absque gratia, decalogus quoque occidit. to.
3. 270. d, e
gratia data est, ut lex impleatur. tomo. 3. 272.
g, 347. b
gratiæ promissio. to. 4. 95. g
gratia & veteres seruati sunt. to. 4. 217. a
gratia novi testamenti, à Christo & Apostolis
reuelata. to. 5. 92. f
gratia novi testamenti, quæ sit. to. 2. epist. 120.

Retracta. to. 1. 25. l
gratiæ indicium, Christi humanitas. tomo. 5.
54. a
gratia dei nobis, in homine Christo commen-
datur. to. 3. 139. h
gratia nobis præstatur per Iesum. tomo. 5.
193. c, d
gratia Christi. to. 10. 7. i
Gratiæ donum.
gratiæ dona sunt duo. tomo. 3. 349. c
gratia donatur bonis illud quod non debeba-
tur, sed iustitia malis illud quod debebatur.
to. 5. 139. i
gratiæ Christi hominibus donata, commende-
tio. to. 10. 50. k
gratia, donum dei est. to. 10. 50. k
gratia diuinæ bonitatis, quomodo accipienda.
to. 10. 62. h
Sicut diuina bonitas excedit vota, ita adiu-
git gratiam ad merita. to. 10. 188. l
Gratia gratis data.
gratia gratis data. to. 1. 11. f, to. 2. 89. n, & 131. u
to. 3. 28. k, to. 8. 253. R, to. 9. 6. g, to. 7. b
Gratia nisi gratis detur, gratia non est. tomo. 3.
63. k, & 269. c, to. 7. 252. g, & 253. f, & 259. d
Quod ideo gratia, quia gratis datur. tomo. 8.
62. m
Si ideo gratia vocatur, quia gratis datur, nulla
tua merita præcesserunt. tomo. 8. 159. m
gratiam suam gratis dat deus. to. 8. 120. b
Cum gratiam audis, gratis intellige. tomo. 8.
553. a
Non est gratia, nisi gratuita. to. 8. 30. a
gratia qua conditi sumus, utrum gratis data gra-
tia. to. 10. 67. a, b
Gratia & meritum.
gratia & meritum. to. 3. 355. h
De gratia & meritis. to. 10. 14. b, c, & seq.
gratiæ commendatio, & propriarum virium
confutatio. to. 10. 27. K. l
gratiæ & meritorum discussio. to. 10. 6. a
gratia non ex merito, sed meritum ex gratia. to. 10. 72. l, & seq.
to. 4. 215. k to. 7. 305. g
gratia præcedit meritum. to. 7. 305. g
gratiam dei non tua merita præuenerunt, sed
beneficia dei præcesserunt. tomo. 8.
54. d
Si vis

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Si vis alienus esse a gratia, iacta merita tua. to.
8. 62. a
Ut nobis gratiam suam daret, nulla nostra bo-
na facta præcesserunt. to. 8. 211. c
Quod non detur ex meritis, testimonio com-
probatur. to. 8. 222. b, c
Gratiam dei non nostris meritis, sed dei uolū-
tati tribui, autoritate probatur. tomo. 8.
510. l
gratiam Christi nulla merita præcesserunt, sed
ex ea cuncta emanarunt. to. 9. 97. b
Gratiæ commendatio.
Gratiam Christi, omnes Pauli epistolæ sonāt.
to. 2. 138. k
gratia dei, maximè commendatur in incarna-
tione. to. 5. 90. d, & seq.
Sine gratia, etiam lex quæ in se est bona, vir-
tus est peccati. to. 5. 113. c, f
Gratia dei quomodo per Iesum Christum. to.
8. 33. f, g
Gratiam suam deus in omnibus scripturis no-
bis commendat. Eodem. 248. e, f, & seq.
Gratiæ commendatio. to. 8. 144. R, & 196. b
Gratiam dei commendat scriptura, quia per
seipsum potest homo in illa ambulare, non
tamen redire. to. 8. 286. e
Gratia dei, quæ liberat nos, commendat se uo-
bis in omnibus scripturis sanctis. to. 8. 248. e
Gratiam, qua gratis saluamur, in omnibus ope-
ribus suis deus insinuat. to. 8. 546. b
Commendatio gratiæ, non solum qua nos se-
cit, sed etiam qua refecit. to. 8. 553. m
Gratia baptismi, & gratia iustificans.
Gratia dei, Christiani sumus. to. 1. 25. c, to. 2.
125. g
Gratia aboleri omnia peccata. to. 3. 56. b
Ante gratiam iniusti omnes. to. 4. 364. m, & se-
quenti.
Gratia nobis facta in Christi baptismo. tomo.
10. 139. a
gratia proprie iustificans, quæ. to. 7. 250. d
Gratia dei sola iustificatur. tomo. 7. 237. R, &
to. seq. d, e
Gratia qua iustificamur, charitas dei. tomo. 7.
253. b
Gratia dei in Paulo, quid. Eodem. 288. g
De gratia & auxilio dei, Ambrosii testimo-
nia. to. 7. 255. e, f, & 303. f, & 319. k, Item
Cypriani. Eodem. 302. d
Gratia dei sumus, quicquid boni sumus. to. 8.
224. k
Quod gratia dei nullis nostris meritis præce-
dentibus præparet sibi in nobis locum. to.
8. 230. k

Gratia discernit & candificat in protectione
corporis Christi, non merita, aut virtus pro-
pria. to. 8. 233. m
Gratia dei & misericordia, semper præueniūt
peccatores. to. 9. 166. g
Quisquis absq. dei gratia vana præsumit, ni-
hil est. to. 9. 107. k
Totum, quod bene facimus, gratiæ dei deputā-
dum, non merito nostro. to. 10. 73. b
Gratia dei, non meritis suis, discipuli eiecerunt
dæmonia. to. 10. 9. a
Homines aliqui iusti, non ex se, sed gratia dei.
to. 10. 27. k
Gratia dei ex Saulo fecit Paulum non opera,
nec merita. to. 10. 97. g, h
Gratia & opera.
Gratiam dei, ad singulos actus dari. to. 2. 15. a.
m, in fine.
~~Gratia præcedit opera bona. to. 3. 353. m, to. 4.~~
216. m, & seq.
Gratia cooperans. to. 7. 242. g
Gratiæ dei commendatio, ut nemo de suis ope-
ribus gloriatur. to. 8. 252. a
Si propterea gratia est, quia gratis: nihil tuum
præcessit, ut acciperes. Ibidem. R
Sine gratia dei nemo aliquid bene facit: quia
quod male facit, ipsius hominis est: quod fa-
cit bene, de beneficio dei est. tomo. 8.
346. d
Gratiæ dei est tribuendum, etiam quod recte
facimus. to. 8. 461. l
Agens bene, ex deo habet & effectum operis,
& initium voluntatis. to. 10. 137. g
Gratiæ vis, & effectus.
Per gratiā dei natura liberatur, & regitur. to.
1. 25. c, to. 3. 211. e, f
Ex dei gratia omnia. to. 1. 78. m
Gratiæ uis. to. 3. 66. m, & seq. k
Gratia operatur omnia. ibidem. 46. g
Gratiæ omnia deberi. Ibidem. h
Nihil agi sine gratia. to. 3. 77. f, & 348. d
Gratia dei à dæmonum dominatione liberat.
to. 5. 38. c
Aut gratiam minorem acceperunt angeli, qui
cecidissent quam alij: aut si parem, boni ma-
gis adiuti sunt. to. 5. 106. i
Gratia si non abundasset in martiribus: tantas
pœnas sustinere non potuissent. to. 5. 113. i
& sequentibus.
Gratia dei in debita aliquos liberat à morte se-
cunda. to. 5. 120. m
Gratia quomodo possit dici doctrina. tomo. 7.
251. h
Gratia

INDEX

- Gratia efficit. ibidem, k
Ad gratiam dei non solum homo, sed & angelus pertinet. to. 8. 254. h, i
Gratia dei non solum operatur remissionem peccatorum, sed etiam cooperantem sibi facit hominis spiritum in opere bonorum factorum. to. 8. 283. e
Quam gratiam & gloriam dabit dominus. to. 8. 305. e
Gratia dei nimis occulta est, qua hominum mentes reuiuiscunt, ut possint audiri a ministris praecepta sanitatis. to. 8. 319. R
Gratia id agit, ut dilectione impleantur mandata dei, quae timore non poterant. to. 8. 461. g
Gratia, quare sit data. to. 10. 68. g
Nihil est homo sine gratia dei. to. 10. 190. h
Gratiae vocabula, & attributa.
Gratia, vita aeterna. to. 10. 190. h
Gratiae dei auxilium. to. 3. 211. d, e, 347. i
Vbi gratia. to. 3. 282. f
De corruptione & gratia. to. 7. 423. h, & seq.
Retracta. to. 1. 28. R, to. 2. 49. c, & seq.
Cur nomineti fortis, graua appellet. to. 3. 57. l
Gratia quomodo non sit gratia. to. 10. 73. b
Gratia, pluuia est. to. 10. 55. R
Gratia, medicina est. to. 10. 68. m
Gratia lactis copia significatur. to. 10. 108. b
De gratia, loci ex scripturis.
Gratia pro gratia redditur. to. 3. 63. R, to. 7. 426. l, m
Gratia pro gratia, quid. t. 7. 426. m, & sequen. to. 9. 6. g, h
Gratia dei diffusa in labijs, quae sit. to. 8. 133. f
Fides gratia est, cum dicitur, Accepimus gratiam pro gratia. to. 9. 6. i. k
Gratia, quam accepimus, cum dicitur, Et de plenitudine eius nos omnes accepimus: & habetur in Graco & gratiam pro gratia. ibidem. f
Vbi abundauit delictum, superabundauit gratia. to. 9. 166. h
Locus Pauli explanatus, Reliquiae per electionem gratiae saluae factae sunt. to. 10. 7. a, b
Errores circa gratiam dei.
Contra inimicos gratiae dei acriter disputatum. to. 1. 25. m, to. 2. 119. h, & seq. to. 3. de spiritu & litera. 266. R, & sequen.
Gratiam dei secundum merita nostra dari, Pelagiani asserunt. to. 2. 49. e, & sequen. to. 7. 252. e
Gratiam quomodo accipiat Pelagius. t. 2. 125. h, & 129. e, & 99. d, to. 7. 253. h, 254. d
Gratiam dei quomodo Pelagiani negant. ibidem.
De natura & gratia, contra Pelagianos. to. 7. 237. f, & seq. Retract. to. 1. 11. f, & 254. e
De gratia Christi & peccato originali, contra Pelagium & Coelestium. to. 7. 249. d, & seq. to. 1. 261. d
Retract.
Gratiae, Gratiarum actio.
Gratiarum actio pro bonis sibi collatis. to. 1. 31. m
Gratiarum actio pro remissione peccatorum. Eodem. 33. a
Gratiarum actiones nos debere creatori nostro. Eodem. 224. b, & xj
Prodendi Iudaei Christiani facti, & alij Christiani, vbi male de gratia Christi sentiunt. to. 10. 56. f
De gratiarum actione multiplici deo pro suis beneficijs reddenda. to. 5. 63. R
Gratiarum actio, sacrificium laudis. to. 6. 194. l
Gratiae sunt deo referendae tam in aduersis quam in prosperis. to. 8. 67. d
Multi gratias deo agunt, cum illis accideat prosperum: sed cum aduersum venerit, blasphemant. to. 8. 152. f
Gratias gratiae dei agimus, non damus, non reddimus, non referimus, sed verbis tantum retribuimus. to. 8. 342. e
Gratias agit deo, qui deo gratias dicit. to. 8. 509. e
Gratiarum actiones deo sufficientes reddere non possumus. to. 9. 166. g
Gratia deo agendae pro beneficijs acceptis. to. 9. 162. a, b
Gratia deo rependenda. ibidem. m
Gratiarum actio super illuminatione nostra. to. 9. 171. b
Decet gratias agere, qui gratiam meruerunt. to. 10. 191. d, e
Scientia gratiarum actionis proponitur nobis ab Apostolo. to. 10. 65. f
Gratianus imperat, & Theodosio imperium condiuidit. to. 5. 13. j
Gratulatio. to. 2. 157. f
Gregorius Nazianzenus. ibidem.
Gregorij sententia de videndo deo. to. 7. 307. h
De peccato originali. Eodem. 419. g
De gratia dei gratuita. to. 4. 417. g
Grex dei, Ecclesia. to. 2. 81. g
Greges boni & mali. to. 1. 64. R
Gula tentatio. to. 1. 64. R
De gula vitio. to. 2. 153. m, & seq.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

- Pergulam perdidit Esau primogenita sua. to. 8. 142. d
guttur voracitatem inhiantis gula significat. to. 8. 26. a
gymnosophistae Indorum. to. 5. 125. c
H
Habere.
Habere.
Habere.
Quantum habebis, tantus eris. to. 8. 166. i
Multi aliqua habent, & non percipiunt sciendo quod habent. to. 10. 12. c
Habere aliquid, quid dicatur. to. 10. 107. f
Dominus: per eum qui habet, iuuat egentem per eum qui non habet, probat habentem. to. 10. 229. b
Deus quomodo singulos inhabitare dignetur. to. 5. 82. i
habitatio dei, conscientia est piorum. to. 8. 139. i
habitatio nostra non debet recedere de caelo: quia in terra debemus sicut mortui ambulare, ut in caelo uiuamus. to. 8. 151. d
habitaculum dei, quid sit. to. 8. 72. i, R
Quomodo habitet deus in caelo, qui habitet in sancto. to. 8. 478. c
Vbi habitabat antequam faceret caelum, & terram, & sanctos. ibidem d
In quibus habitet deus. to. 8. 41. d
habita in deo, & habitabit in te. to. 8. 50. a
eius sunt in omnibus, qui in domo eius sunt: in exemplo ostenditur. to. 8. 230. R
Alias habitet deus in sanctis, quam in Christo to. 8. 234. c
Quomodo habitet in altis dominus, & tamen humilia respiciat. to. 8. 429. a
Deus ubi habitet. to. 8. 341. i
Qui intrant domum dei ut inhabitent, ipsi sunt illi qui intrant ut inhabitentur. to. 8. 505. b
Ille habitat qui non tenetur: nam qui tenetur habitat, non habitat. to. 8. 147. h
Nemo habitat corde, nisi unde cogitat. to. 8. 150. c
habitare in adiutorio altissimi, quid sit to. 8. 330. g, & 333. g
Aliter nos habitamus in domo, aliter deus in sanctis suis. to. 8. 478. d
habitare fratres in unum, tam dulce est, quam ipsa charitas. to. 8. 508. i
Vtrum hoc de omnibus Christianis, an de aliquibus certis & perfectis dictum sit. ibidem.
Quod clamor iste non audiebatur in iudea, & auditus est in orbe terrarum: licet de illo pariete circumcisionis nata sit ista benedictio. ibi. R
Habitare in vnum, perfectorum est. to. 8. 509. R
Quod sit ex dono gratiae dei, non ex meritis aut viribus proprijs, sicut ros de caelo. ibidem. l
Non habitant in vnum, nisi in quibus perfecta fuerit charitas Christi. Eod. 510. a
Multi habitant in vnum, non nisi corpore. ibidem. b
Qui in vnum habitant illic praecipit dominus benedictionem. ibid.
Vicissim se habitant, qui continet & qui continetur. to. 9. 137. i
Omnia confert deus cui inhabitat. ibi.
Primi habitaculi eminentiae. to. 9. 175. m
Medij habitaculi ad extrema similitudo. ibi.
Infirmi habitaculi ad primum comparatio. to. 5. 186. a
Inseparabilis est habitatio, quorum inseparabilis operatio. to. 10. 12. f
habitationes duae in alio seculo. to. 10. 76. m
Deus quomodo habitet in templo suo. to. 10. 103. c
Internus habitator in homine. to. 10. 108. e
Quomodo sit parandum habitaculum spiritui sancto. to. 10. 220. l, m
habitus. to. 1. 102. h
habitus notabilis. to. 2. 153. a
habitus est in animo, etiam si desit actus. to. 3. 142. R, & seq.
habitus multis modis dicitur. to. 4. 206. R
habitu inuentus ut homo: exponitur. ibidem, & seq.
habitus idem sequi cogit eundem finem. to. 5. 187. a
habitus & dispositio. to. 7. 367. d
De adulterino habitu virorum & mulierum to. 10. 249. R
Quis adulterator habitus. ibi. m
Qui sint habitus impudici virorum. ibi.
Qui sint habitus impudici mulierum. ibidem.
habitus impudicus, nuncius est adulterini cordis. to. 10. 249. m
hereditas Christi Ecclesia catholica. to. 2. 221. e, & 225. l, & 228. l, & sequen. to. 7. 168. h, i
hereditaria successio. to. 3. 302. l
Hereditatem Christi multitudine filiorum non minui. Eod. 348. c
hereditas dei, & quomodo coheredes Christi dicamur. to. 4. 206. c, d
hereditas

I N D E X

Hæreditas dei dicitur Ecclesia, & vicissim hæreditas nostra deus. to. 8. 8. f. g.
Pro numero filiorum pars hæreditatis deo offeratur. to. 1. 110. k. & 149. e
Hæreditas dei quomodo accipienda. tomo 8. 289. g
Hæreditas in qua cohæredes Christi sumus, non minuitur copia possessorum: nec fit angustior numerositate cohæredum: sed tanta est multis, quanta paucis: tanta singulis, quanta omnibus. to. 8. 153. m
Hæreditas quomodo infirmata dicatur & imperfecta. to. 8. 231. a, & d
Hæreditas veteris testamenti in umbra significatiua futuri, terrenæ felicitatis: hæreditas noui testamenti est æterna immortalitas. to. 8. 233. g
In hæreditatem dei gentes duobus modis intrauerunt. to. 8. 289. l
Hæreditauit, & hæreditate acquisiuit, si differat. to. 8. 458. f. g.
Hæreditas domini quare de finibus terræ colligatur. to. 8. 491. a
Christus non ita te fecit hæredem, cui mortuo succedas, sed cum quo in æternum viuas. to. 8. 532. e
Tandiu de hæreditate mortuorum contenditur, quandiu testamentum in publicum proferatur. to. 8. 7. e
Hæreditas Christianorum. to. 9. 5. e
Qualibet hæreditas diuiditur inter consortes, pacis hæreditas diuidi non potest. tomo 9. 237. f
Hæreditas domini sumus. to. 10. 30. g
Deus hæreditas nostra, & nos ipsius, & inuicem nos colimus. to. 10. 30. g, h, 51. e, & 70. b, c, & 188. e
Ad hæreditatem dei qui perueniant. tomo 10. 47. g
Hæreditas Christianis promissa, quid differat ab hæreditate humana. to. 10. 70. b, c
Hæreditas nostra, deus: & hæreditatis eius excellentia. ibid.
Sedes hæreditaria, per Adam clausa, reſeratur per Christum. to. 10. 188. l
Si heredes Christi esse volumus, in eius pace manere debemus. to. 10. 210. a
De duobus fratribus petentibus à Christo diuisionem hæreditatis. tomo 10. 124. m, & seq.
Nemo ex hæredato filio hæredem faciat Ecclesiam. to. 10. 314. h
Quare Christus noluit diuidere hæreditatem inter fratres. to. 10. 319. h, i

Hæreticus quid.

hæreticos esse oportet, qui & Ecclesie nominem, & ex parte profunt. tomo 1. 50. c, d, & 237. b, m, & 239. e, 267. h, to. 2. 5. b, & 143. b
hæreses innumerabiles. to. 1. 134. d
hæreticorum alia religio, & alia doctrina. ibid. dem, f, g
hæretici paria sacramenta celebrantes, sententia dispares sunt. Eod. 234. i, & fo. seq. ad
Vnde à catholica communione exclusi. ibid. 235. e, f, & k
hæretici & schismatici differunt. ibidem 4. 123. i
Et quomodo utatur istis Ecclesia. to. 1. 231. f
hæreses & schismatis nouitates fugiendæ. ibid. dem, g
In hæreticos, Augustini lenitas, & clementia. Eodem 248. l, to. 2. 93. h, & 138. i, & epistola 127. & fo. 230. c
hæreticis multa pecuniaria indicta. to. 1. 231. f
posidionis. to. 2. 66. m, & 66. b, & 93. d
hæreticorum errata, ut Hieronymus prodicit. to. 2. 13. a
petit Augustinus. to. 2. 13. a
hæretici non cogendi, nisi doceantur. to. 2. 13. a
sto. 48
hæretici moderatè coercendi. tomo 2. epistola 50. & 60. & 61
hæretici poenitentiam simulant. Eod. 45. h, i
hæreses & schismata prædicta. to. 2. 66. m
In hæreticos lex moderata. Eodem 48. e, f, to. 7. 71. a, b
hæreticos non posse habere martyrum mortem. to. 2. 93. h, i
Quomodo occidantur hæreses per catholicos. tomo 9. 146. d
hæresibus pullulantibus celeriter obuiandum. tomo 2. 126. b
hæreticorum inquietudo. to. 2. 172. a
hæreticos corrigi vult Augustinus, non necari. to. 2. epistola 122. 158. 159. & 160. tomo 7. 89. h, i
Orat Augustinus pro hæreticis homicidiis. 2. 216. m, & seq.
hæretici inuitantur, ut mutua collatione schismata componantur. tomo 2. epistola 140. to. 2. 13. a
hæretici qui non censendi. ibidem
hæretici quatenus communicandum. ibidem a, b
hæreses pariunt schismata. to. 2. 224. d
hæretici ad salutem, etiam inuiti, sunt trahendi. to. 2. epistola 204. to. 2. 13. a
hæretici si quid bene dixerint, legendi, sed non imitandi. tomo 3. 5. a
hæretici

I N D I V M A V G V S T I N I V M.

hæretici Christiani nomine tenus. to. 3. 50. b
hæretici & schismatici extra Ecclesiam damnati. to. 3. 77. i
hæreticos quos potissimum decipiant. tomo 3. 256. l
hæreticorum cæcitas. tomo 3. 201. k
hæretici abutuntur testimonijs scripturæ. tomo 3. 79. e, & 198. g
hæretici quomodo inquirendi, & conuincendi. tomo 4. 10. h, l, & 12. a
hæretici quomodo à malis catholicis differant. tomo 4. 123. i
Aduersum hæreticos, quomodo agendum in concianibus. to. 4. 325. d, e, & 355. f
Schismatici patientia, pro Christo, quantum ualeat. tomo 4. 364. d
hæretici pseudomartyres. tomo 4. 394. d, to. 8. 130. m, & seq.
hæretici paucitatis nomine se plerumque commendant. tomo 4. 355. e
hæreticos adumbrant filij Cethuræ. tomo 4. 436. a
Contra hæreticos, Manichæos disputat. tomo 5. 99. c
hæreticus omnis secundum hominem, non secundum deum uiuit. to. 5. 138. l
hæreticorum solent feruere præcordia, & pacem conturbare sanctorum. to. 5. 143. k
hæresum utilitas. ibidem
hæretici unde processerint. tomo 5. 184. a, b
hæretici malo suo Ecclesie profunt. ibidem
hæretici qui. ibidem
hæreticorum & inimicorum insidijs Ecclesia exercitatur. ibidem
hæreticos procurauit diabolus regenerari facilius, ut sit baptizati possent magis securi stare. ibidem
hæretici omnes significantur per medium filium Noe. to. 5. 221. i, k
hæresarchæ omnes, & hæreses condentes de Ecclesia exierunt. to. 5. 223. a
De hæresibus scripserunt Philastrius & Epiphanius. ibidem, b
Eusebius. to. 6. 2. e, & seq. c, & 8. g
Hieronymus. ibid. 10. g
hæresis quid. ibid. 11. b
hæresis & error differunt. tomo 6. 2. e
hæreticus quomodo definiendus, & quid faciat hæreticum. ibid. & 8. b, c
Aduersus hæreticos fiducia Christianorum. tomo 6. 11. g & seq.
hæreticorum caput diabolus. to. 6. 21. f
hæreticus quid sit. to. 6. 29. c

Inter hæreticum & credentem hæreticis, differentia. ibid. e, f
hæretici sanandi magis quam perdendi. tomo 6. 37. h
hæreticorum mater superbia. tomo 6. 36. d, e
hæretici comparantur perdici. to. 6. 92. g
hæreticorum amentia. ibidem, h
hæreticorum priuilegium diabolicum. tomo 6. 127. c
hæresiarcharum catalogus ad Quot uult deus. tomo 6. 3. k, & seq.
hæreticos & schismaticos coercere, uel punire, ad potestatem pertinere. to. 7. 6. c
Contra schismaticos lex imperialis. ibid. i
hæretici baptizare & ordinare possunt. tomo 7. 13. i, k
Cum hæreticis quomodo agendum fidelibus. tomo 7. 28. f, g
hæresis & schisma. tomo 7. 72. k, l, & fol. seq. d, e
hæreticorum Episcopi quomodo recipiantur. tomo 7. 74. k
hæretici resipiscentes, quomodo purgantur. ibidem, l
Aliter hæretici, aliter Pagani recipiuntur. tomo 7. 75. g
hæretici quatenus per principes coercendi. tomo 7. 117. b
hæreticorum discessus ab Ecclesia, uel accessus spiritualis. tomo 7. 120. l
hæresis & schismata quò fiat. tomo 7. 132. l, m
In hæreticis quid approbandum, arguendum ue. Eod. 133. f, g
hæretici sacramenta habent & scripturas ad speciem non ad salutem. ibidem, e
hæretici multi, multis & bonis catholicis meliores sunt. tomo 7. 133. l
hæresis & auaritiæ comparatio. Eod. 134. b, c
hæreticorum sermo, ut cancer serpit. tomo 7. 136. i
hæretici à semetipsis damnati. to. 7. 144. a
In hæreticis & schismaticis quod initium est, sanatur tantum. tomo 7. 159. l, m
hæretici quomodo recipiantur. to. 7. 176. a, & sequen. copiose.
In hæreticos, de quibus spes est, lenitas. tomo 7. 286. e
hæresis Paternianorum & Venustianorum. tomo 7. 351. k
hæretici malo uoto per peccatum legentes male coguntur intelligere: quorum morte filij Ecclesie tanquam quibusdā spinis à somno excitantur. to. 8. 15. c
hæreticus Christi est inimicus & defensor. tomo 8. 17. b
hæretico-

IN DIE X

hæreticorum comparatione iucundior est inuentio ueritatis. to. 8. 21. a
Quantum in ipsis est, destruunt laudem dei: dum quæstionibus vanis agitant paruulos, & nutritos fidei lacte. to. 8. 24. k
Quia perierunt, nolunt quæri per charitatem fraternam ad unitatem. to. 8. 31. h
Qui cognouerunt quid esset Ecclesia, exierunt foras, & schismata fecerunt contra Ecclesia. to. 8. 57. e
Omnes hæretici in paucis, & in parte sunt. to. 8. 63. i
Ab hæresi suscipi non possunt, nisi illam deseruerint. to. 8. 94. b, c
hæretici in multis sunt cum Christo, non in paucis, sed in paucis quibus non sunt cum Christo, non eis profunt multa in quibus sunt cum eo. to. 8. 177. e
Quod non amant nobiscum id ipsum, & confitentur nobiscum Christum. to. 8. 32. l
Ex hæreticis, qui male sentiunt, probati sunt qui in Ecclesia bene sentiunt. to. 8. 177. i
Hæresis prima in Christi discipulis orta est. ibi. l
Per hæreticorum diuisionem, multi sermones domini duri moliti sunt super oleum, & facti sunt iacula. to. 8. 177. m
Vtrum debeant excludi de basilicis. to. 8. 289. m, & seq.
hæretici dicuntur feræ calami, quoniam scripturarum sensum pro errore suo peruertunt. to. 8. 236. k, l
Quod non correctioni, sed cõtentioni studeant: quare dispergentur. to. 8. 237. b
Quod ad populum dei pertineant: & si non per uirtutem, certè per speciem. tomo 8. 414. m
Quia multum de se præsumpserunt, & seipso amantes se ab unitate Ecclesiæ diuiserunt, ideo pauci facti sunt. Ibi.
Quia principes esse uoluerunt: ideo reprobatii sunt ab Ecclesia dei, & exierunt. Eodem, 414. a
Quod profint cum exierint de Ecclesia, per inquisitionis studium, & timoris exemplum. ibi. c
Quare se ab unitate Ecclesiæ diuiserint. to. 8. 469. h, i
hæreses non fecerunt, nisi magni homines. to. 8. 484. d
hæretici quare exclusi sint ab Ecclesia. tomo 8. 502. a, & d
Montes naufragosi sunt hæretici. to. 9. 2. f
hæretici nil in Ecclesia debent, secundum leges humanas possidere. to. 9. 2. a
hæretici a principibus affligendi. to. 9. 2. a
hæreses ex bonis scripturis, non bene intellectis, originem trahunt. to. 9. 3. 4. f
hæreticos quare deus permittit. to. 9. 6. 1. a
hæretici non intrantes per ostium in ouile. to. 9. 72. b
hæreticorum diuersorum, diuersi errores. ibidem
Errores diuersorum hæreticorum de deo. to. 9. 103. g
hæretici suas sententias ueritate colorant. to. 104. d
hæretici bestiæ nomine censendi. tomo 9. 146. e
hæretici sunt potentes in hoc seculo. ibi. d
Christi gloria apud hæreticos uera non est. to. 9. 106. l
hæretici de Christo perperam sentientes, erant in laude Christi. ibi. m
Quæ aduersus hæreticos ualent plurimum in mori commenda sunt. to. 9. 136. d
hæreticos & schismaticos præcidit agricola ab Ecclesia. ibi. l
Multæ hæreses ceciderunt. to. 9. 214. b, c
hæretici nunquam desunt, ipsi tamen se non nouerunt. to. 9. 237. i
hæreticus si non diaboli frater, certe adiutor & filius eius. Eodem, 237. l
Quare hæretici Ecclesiam non agnoscant. to. 9. 236. m
Disputatio in hæreticos. to. 9. 233. d
Comparatio hæreticorum ad Iudeos. tomo 9. 244. b
Diabolus loco idolorum sectas hæresum instituit. to. 9. 255. d, e
Inuectiua in hæreticos. tomo 9. 254. l, m, to. 10. 51. f
hæretici negantes spiritum sanctum in Ecclesia Christi, similes Pharisæis negantibus eundem in Christo. to. 10. 9. e
hæretici etiam patiuntur, sed in uanum, quia non habent charitatem. to. 10. 4. m
In Africa due partes imo multe fidei conuersiones, August. tempore. Eodem 43. m, & seq.
Pro hæreticis orandum, maxime pro illis qui in errore nascuntur. Eodem, 44. f
hæreticis quibus scripturis & exemplis relictum. to. 10. 48. e
Pelagianos Augustinus appellat fratres. to. 10. 72. g
Et quod ad sanitatem sustinendi sint. ibi.
Item quod & si catholici eos possent hæreticos appellare

IN DIUVM AVGVSTINVM.

appellare ab eo tamen nomine abstinendū ibidem.
Et quā amanter, dolenter, ferendi hæretici, ad correctionem. ibidem & sequen.
hæreses, pestes. to. 10. 88. i, & 89. R
Tenet hæreticus. to. 10. 162. i, k
Impugnatio scripturæ ab hæreticis, cogit fideles ad studium. Eodem, 176. R, l
Hæresis Arianorum, & Pharisæorum circa scripturæ sensum confutatio. ibidem, l
Hæretici in thuribula alienum ignem imponunt. ibidem
Hæreses oportet esse, ut probati quique manifesti fiant inter uos. to. 10. 176. l, m
Sicut membrum abscisum à corpore, desinit uiuere, sic hæreticus præcisus ab Ecclesia. to. 10. 22. i, d, & k, l
Hæretici, zizania in Ecclesia. to. 1. 24. d
Pala. to. 1. 235. f, g
Serpentes. to. 1. 270. R, l, to. 8. 189. m
Bestiæ. to. 2. 77. m
Leprosi. to. 4. 119. c
Adulteri. to. 9. 26. f, & seq.
Montes. to. 8. 87. i, k
Torrens, sine aqua decurrens. to. 8. 190. c, d
Tauri. to. 8. 236. l
Vulpes. to. 8. 297. h
Hæretici de mundi statu dissentientes. tomo 6. 8. l
Hæretici nudis pedibus ambulantes. ibidem
& sequen.
Item cum hominibus non manducantes. Eodem 9. c
Christi diuinitatem passibilem dicentes. ibi. dem. d
Tritoneum deum putantes. ibidem
Aquam deo cœternam dicentes. ibidem
Liberacionem omnium, facta apud inferos, Christi disensione credentes. tomo 6. 9. d, e
Christi de patre natiuitate initium à tempore dantes. ibidem
Halaricus rex. to. 1. 25. c
Halaricus Gothorum rex, ideolis inimicus, Romam cepit. to. 10. 27. a
Et ibi fere totum argumentum omnium librorum de Ciuitate dei. Eodem. 26. m, & sequen.
Hannibalem iuueniliter exulantem Fabius Maximus patientia sua fregit. to. 2. 19. i
Hannibal intrat Italiam uincit: & annulos mittit Carthaginem. to. 5. 27. b
Hærolus, an sapiens. to. 1. 143. d, e
Haruspicum contemnit Augustinus. to. 136. f, & 143. a, & seq.
Haruspicum & augurum libri superstitionis. tomo 3. 11. d
hebdomades annorum apud Daniele, iuxta August. & Hieronymi sententiam. tomo 2. epist. 78. & fo. 102. a, & seq.
hebdomada dies, olim à sabbato nomen. Eodem. 118. k, to. 8. 342. l
Et quomodo à Paganis appellantur. Ibi. dem. m
hebionitæ, siue Hebionæi Christum hominem tantum fuisse dicunt. to. 6. 5. b
hebionitæ legem carnaliter seruant. ibi.
hebionæis Epiphanius copulat Samseos & euseos. ibi. d
hebionis hæresim perstringit. to. 2. 16. R, & 17. d, e, & 23. g, h
hebræi dicti ab Heber. to. 1. 22. d, to. 4. 20. h, i, & 185. m, & seq. to. 5. 15. 2. h
hebræi item ab Araham. tomo 4. 277. m, & sequentibus, & in libro Retracta. tomo 1. 22. d
hebraicam ueritatem Augustinus non probabat. to. 2. 11. h, i, & 13. a, b
Dicens, tumultum exortum inter plebem & episcopum. Eodem. 13. b, c
Quam fabulam irridet Hieronymus. tomo 2. 17. l, m
hebraicam æditionem citat Augustinus. to. 2. 107. f
hebraicè imperitus Augustinus. Eodem 194. b, c
hebraicè, Græcè, Latine super crucem domini. to. 2. 240. i
Ad Hebraica & Græca recurrendum, si quæ dubitationem attulerit Latinorum interpretum infinita uarietas. to. 3. 9. l
hebraica quædam nomina in libris canonicis non translata. ibi. & 10. h, i
Epistola ad Hebræos cur non habeat principium saluatorium. to. 4. 418. k
Et quod nonnulli eam in canonem scripturarum recipere timuerint. Ibi. dem. & tomo 7. 219. k
Epistolam ad Hebræos quidam Pauli esse dicunt, quidam uerò negant. to. 5. 150. b
hebræorum populi. to. 5. 43. b
Mirabilia Hebræorum populo deus fecit. to. 5. 83. a, & seq.
hebræi à quo dicantur. to. 5. 143. f
hebræus populus semper habitasset in terra promissionis, si non peccasset. tomo 5. 157. c
hebræorum regnum dilatatum fuit sub Dauid & Salomone, quantum promissum fuerat.

I N D E X

hebræorum regnum diuisum per tribus, & ca-
pitatum ab Assyrijs. to. 5. 167. f. & seq.
hebræa lingua prior est omnibus. to. 5. 146.
d, e
hebræa literæ non inceperunt à lege tantum,
ne hebræa lingua solum per hebræos fuit
seruata, tamen custoditæ fuerunt per succes-
sionem patrum. to. 5. 180. k
hebræa lingua, nomen Adam fertur suppone-
re pro masculo & fœmina. to. 5. 137. c
De hebraicis literis, quæ nunquam in suæ lin-
guæ proprietate non fuerunt. to. 5. 180. k
hebræa lingua, & Punica, cognatæ. tomo 10.
29. m
Vide lingua.
hebron, hæc est Cariatharbe. to. 4. 101. a
hecate dea. to. 5. 196. g, & seq.
helenæ causa belli Troiani. to. 2. 13. i
helle & Phryxus nauigant. to. 5. 171. l
heli sacerdos iudicabat populû, regnante Ae-
næ filio in Italia. to. 5. 173. i
heli & Saulis reprobatio, quid significant. to.
5. 158. l
Mors filiorum heli, quid adumbret. tomo 5.
160. g
heli filios non fuisse infantes. to. 6. 193. k
helix ieiunium. to. 3. 10. l, & 245. g
heliam vidua pascit. tomo 3. 245. c, tomo 10.
24. f
heliæ coruus. ibid. d
helias & helizeus Iordanem transeuntes. ibi-
dem, l
heliæ ascensus in curru igneo. ibi. m
helix pallio Iordanem diuisit helizeus. ibi-
dem, l
helix vindicta expensa. to. 4. 402. i
helias à domino diu pastus, à nidua domino
ducente pastus est. to. 9. 131. k
helix apparuit angelus sub iunipero. tomo 10.
159. b, c
helias quadraginta diebus ieiunauit. Eodem
158. l
helias post quadraginta dierum ieiunium, in
cælum translatus est. ibi. l, & 159. b, c
helix, quem persequebantur homines, seruie-
bant aues. to. 10. 201. l
Mittitur helias ad mulierem Sareptanam. ibi-
dem, l, m
heliæ nutritio à muliere Sareptana: exponitur.
to. 10. 100. a
helias benedicendo hydriam farinæ, & capsa-
cem olei, multiplicauit in thesauros. to. 10.
201. l, m
De helia. to. 10. 226. i

De puero ab helia resuscitato. to. 3. 245. d, e
Et quid adumbrat. ibi.
Quare helias tribus vicibus inclinatus est ad
suscitandum filium uiduæ. to. 10. 227. a
Quare helias super montem Carmeli posuit
caput inter genua, ad postuladum pluuiam.
ibi. a, b
helias non solus relictus. to. 8. 57. d
De aduentu heliæ ante iudicium, cuius prædi-
catione scripturarum secreta referant, fœ-
dæ conuertentur. to. 4. 154. d
helias viuis merito creditur præcedere faciem
iudicis, conuersurus corda patrum ad filios.
to. 5. 213. l, & seq.
De raptu heliæ. to. 6. 148. f, & seq.
helias ubi nunc sit, cuiusmodi questio. tomo 7.
259. d
helias in Ioanne venit in spiritu, in secundo ad-
uentu ueniet iuxta personæ proprietatem.
to. 9. 8. b, c
helias & Enoch dicuntur angelus volans de cœ-
lo, & angelus sequens eum. to. 9. 146. k
heliæ spiritus qui. to. 3. 107. b, to. 4. 44. d
helias typus Christi. tomo 6. 87. c, tomo 10.
226. i
Per heliam prophetia signatur. to. 3. 10. m, to.
6. 16. h
helix translatio, status, & reditus. to. 3. 207. f
helias quomodo restituet omnia. to. 4. 112. b
heliæ aduentus. Eod. 194. m
heliopolis ciuitas Aegypti. to. 4. 139. m
helizabet, & Mariæ cognatæ. tomo 4. 106. g, &
126. k, & 196. a
helizaher mater Ioannis. to. 5. 168. l
helizæus Iordanem diuidens pallio helia. to.
3. 245. i
helizæi uirtutes. ibi. 245. c
Per helizæum uictoria. ibi. 245. c
helizæus typus Christi. to. 6. 87. d, to. 7. 299. f
helizæo insultantes pueri, quid adumbrent. to.
to. 8. 252. f, g, & 301. l
8. 131. g, & 141. k, l
helizæus absens uidit Giezi recipientem mune-
ra à Naaman. to. 5. 240. m
helizæus puerum uiduæ resuscitauit, qui puer
Adam figurabat. tomo 10. 66. m, & se-
quen.
De sancto helizæo. tomo 10. 228. b, & fœ-
quen. c
tempore helizæi omnes prophete risui & opo-
probrio habebantur. to. 10. 228. c
Quare helizæus per duos viros iussit occidi
42. pueros ipsum ridentes. ibi. d
Filius quem nutritia intercedente helizæo
nuerat, mortuus est. to. 10. 229. h
De helizæo & Giezi puero. to. 10. 230. c
De helizæo & securi in gurgite lapsa. ibi-
dem, m
helizæus se ad formam pueri mortui incur-
uans, Christi incarnationem figurabat. to.
to. 229. i, k
helizæus caluus personam gerebat Christi. to.
8. 301. l, to. 10. 228. c, & 229. c, d
Quid significet quod præmisit baculum, & po-
stea ipse venit, & aptauit se puero mortuo.
to. 8. 252. f, g
Puer ab helizæo missus cum baculo, ad susci-
tandum puerum, Moysen figurabat. to. 10.
229. h, i
helizæus mittens lignû in aquam, signat Chri-
stum crucem ascendentem. to. 10. 231. b
heliplus contra Manichæos. to. 1. 42. g
heluidiani, ab heluidio exorti. to. 6. 10. g
heluidiani, Antidicomarite sunt, teste Epipha-
nio. ibi.
Mariam virginem negant. ibidem, & tomo 3.
68. g
hermopolis ciuitas. to. 5. 74. d
her, interpretatur pelliceus. to. 6. 141. g
heraclionitæ, ab heraclione. to. 6. 4. d
Duo afferunt principia. ibi.
heracliti opinio. to. 1. 145. c
herbarum cognitio, necessaria. tomo 3. m, & se-
quen.
herbarum cognitio non superstitiosa. Eo-
dem, 12. f
herbæ & ligna fructifera. to. 3. 173. i
Tandiu videtur herba letior quàm arbor, quàm
diu hyems est. tomo 8. 150. c, & 91. k, &
100. l
Hercules Cynicorum deus *Ἡρακλῆς*. tomo 1.
150. f
Hercules lusi taxillis. to. 5. 52. h
Hercules quomodo fuerit natus, quomodo di-
uinis honores meruit habere. to. 5. 170. a
hercules furti, & Busyrim occidit. to. 5. 171. h
hercius minutum & spinosum est animal &
significat peccatorem. to. 8. 397. m
hercius in scripturis, mysticè quid. tomo 10.
102. k
hermophroditi. to. 3. 131. a, & 179. k
hermophroditus vtrunque sexum habet: no-
minatur tamen à digniore. tomo 5. 145. a,
& seq.
hermæus Assyriorum rex duodecimus. tomo.
5. 170. l
hermes Aegyptius vocatur Trimegistus. to.
5. 72. i

IN DIUVM AVGVSTINVM.

hermes Trimegistus dicit hominem facere
deos, & idolorum destructionem deplorat.
to. 5. 72. i
hermes fuit nepos Mercurij & Atlantis. to. 5.
74. d
hermes impudenter dolebat, & quare. tomo 5.
72. a
hermes, latinè Mercurius, de uerbo perfecto
scripsit. to. 6. 11. k
hermetis vaticinium de filio dei, quatenus va-
leat. Eod. 92. l
hermes Trimegistus vnum deum confitetur.
to. 7. 153. m
hermiani hæretici, qui. to. 6. 8. i
Hermogeniani hæretici qui. to. 6. 6. a, b
hermon, mons quidam: & interpretatur lumē
exaltatum. to. 8. 510. m
hermonium anathematizatio interpretatur.
to. 8. 125. c, & 323. m
herodes duo. to. 4. 139. c, to. 6. 141. h
herodes quatuor filios habuit. to. 4. 306. f
herodes primus rex Iudeorum alienigena, ad
cuius vsque tempus Iudei habuerunt ducem
qui defecit cum venit, qui mittendus erat.
to. 5. 182. d
herodes. to. 5. 185. g
herodis de Christo opinio. to. 4. 150. i
herodes percontatur ex doctoribus locum na-
tiuitatis Christi. to. 10. 258. l, m
herodes quando occiderit pueros. tomo 4.
140. h, i
herodis crudelitas. tomo 6. 19. h, tomo 9.
244. k, l
herodes timens regnum amittere, regem non
meruit agnoscere. to. 8. 144. m
herodes sequit, vt inter multos perdat unum.
to. 9. 247. c
herodes simulabat se adorare velle quem cona-
batur occidere. to. 10. 258. m
herodis in innocentes sæuitia. tomo 10. 258. h, i,
& l, m
herodes timuit Christum adhuc paruulum.
to. 10. 136. c
herodes nunquam beatis paruulis tantum po-
tuisse prodesse obsequio, quantum profuit
odio. to. 10. 259. a
herodes à Magis illus, occidit infantes. tomo.
10. 316. g, h
Exclamatio in herodem. to. 9. 244. k, l
In herode impio crudelitas Paganorum, & in
innocentū occisione martyrum forma præ-
cessit. to. 10. 137. c, f
herodis detestanda est infania, sed Iudeorum
magis est admiranda stulticia. to. 30. 138. c
Z 2 Inuestiua

I N D E X

Inuēctus in herodem fouientem in pueros.
to. 10.258.i,k
Herodem regem Christus uulpem appella-
uit. to. 8.213.d,e
Herodes nimio uino calens, dedit caput Ioan-
nis Baptista. to. 10.240.b
Herodii aues sunt marinae, uel, &c. to. 8.390.
g, & 397.k,l
heros nomen unde ortum sit. to. 5.87.l
heroes martyres nominari possent. ibi.
Hesperus. to. 5.217.l
Hester coronam regiam instar panni polluti
coram se uideri aiebat. to. 2.245.a
heterosis figura, qua numerus accipitur pro nu-
mero. to. 3.55.i
hetruria. to. 5.44.m
hetrusei prædones quomodo consueuerint af-
figere captos. to. 7.105.a,b, & 345.i, & fol.
sequenti.e
Vide in litera E, Etrusci.
heu qualis uox. to. 8.316.d
hiebus, ipsa est, quæ Hierusalem. to. 4.98.k, &
102.c, to. 8.205.c
Inde Hiebusci. to. 8.203.c, & 217.a
hierarcha hæreticus, unde Hierachita. tom. 6.
8.c
Resurrectionem negant, coniugia damnant, par-
uulis regnum cælorum claudunt. ibidem
hieremie sanctitas. to. 2.84.k,l
hieremias pro Zacharia citatus. to. 4.167.K
hieremias sub Iosia prophetaui, & te tedit pro-
phetiam suam usq. ad quintum mensem ca-
ptiuitatis Babyloniae. to. 5.177.l
hieremias de qua prophetauerit. ibidem
hieremie innuit Augustinus librum esse Ba-
rucl scribæ. ibidem.m
hieremie prophetia de captiuitate Babyloni-
ca. to. 8.217.l
hiericho muri quomodo sponte ceciderint. to.
2.171.d
hiericho luna interpretatur. ibid. & to. 4.115.i,
& 122.k,l
hierichontis subuersio. to. 3.242.g
De homine descendente ab Hierusalem in
Hiericho. Sermo. to. 10.30.c
hierico hunc mundum figurat. to. 10.180.m,
& seq.
Quid euersio hiericho signet. to. 10.181.b
hierico muri septem diebus sacerdotalibus tu-
bis circumdant, ceciderunt. ibidem.c
hieroboam rex Israel. to. 5.167.d
hieroboam rex instituit idololatriam populo suo,
ne pergerent in Hierusalem. ibi.e
De hieroboam, qui impietate idololatriæ subdi-

tum sibi populum prophanauit, in quo
men non destitit deus & prophetas inspira-
re, & multos sub idololatriæ crimine custo-
dire. ibidem

hieronymus præbyter sedens in Bethleem.
to. 1.26.f
hieronymus laudatur. to. 2.258.a, & sequen-
to. 7.322.i

De Hieronymi in tribus linguis peritissimi
interpretatione. to. 5.181.d

De Hieronymi commendatione, in expositio-
ne Danielis prophetæ. to. 5.209.K

Sancti Hieronymi probata eruditio. to. 7.
312.m

hieronymus ab Augustino citatur. to. 10.
162.c

De exhortatione ad solitudinem, exemplo sa-
cti Hieronymi. to. 10.288.l,m

hieronymus tituli sancti Laurentii cardinalis
fuit. ibidem

Causa discessus Hieronymi ab urbe Romana
ibidem.m

Nemo Hieronymo austeriorem uitam dixit
ibidem

hierusalem cælestis. to. 3.232.d, to. 6.99.i

hierusalem dicta Hiebus. to. 4.98.k, & 102.c

Hierusalem cur deus passus subueri. to. 4.
128.m, & seq.

Hierusalem typus Ecclesiæ. to. 4.331.l, to. 8.
217.a,b

Hierusalem interpretatur uisio pacis. to. 4.
331.m, to. 8.207.c, & 217.a

Hierusalem cælestis ciues. to. 4.331.m

Hierosolimitana Ecclesiæ præfuit Iacobus
to. 4.431.c

hierusalem triplex. to. 5.157.e

A Hierusalem populo diffudit se Ecclesia. to.
5.184.l

Hierusalem cur ædificetur, ubi prius erat ciui-
tas hiebuscarum. to. 8.207.c, & 217.a

Hierusalem quomodo edificat dominus. to. 8.
561.b

Quod eiusdem ciuitatis cælestis imaginem ge-
rat. to. 8.217.m, & 474.i,k, & 486.l

Hierosolima à Sennacherib liberatur, propter
ieiunium. to. 10.289.c

Excidium hierosolymorum. to. 10.228.f

Numerus occisorum in excidio hierusalem
vndecies cetera milia: captiuorum, centum
milia. to. 10.228.f

Hierusalem terrena quare sit dicta habuisse
uirum. to. 4.304.e

hierusalem Pepuza dicta ab hæreticis. to. 6.
5.i

hierusalem

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

hierusalem & Babylonia mysticè describun-
tur. to. 8.205.l,m, & seq. copiose.

hierusalem Sion. to. 7.169.h, to. 8.363.h,i, to.
9.81.b

hierusalem, Salem dicta. to. 8.74.b

Quomodo Hierusalem edificatur, ut ciuitas:
& quod christus sit eius fundamentum. to.
8.474.l,m

Quomodo qui habitant in Hierusalem, non
moueantur in æternum. to. 8.179.l

Hierusalem homines sanctos ad deum perti-
nentes designat. to. 9.148.f

In bonis Hierusalem, & in malis Babylonia
agnoscitur. ibidem.h

hilaritas in bono. to. 3.349.a

hilaritas in dando. to. 3.262.g

hilaritas in catechismo quomodo comparan-
da. to. 4.218.l, & sequen. copiose

hilaris excusatur. to. 2.54.b,c

hilaris usus literis prophanis. to. 3.14.l

hilaris sententia, de trinitate, expensa. to. 3.
110.m

hilaris citatus. to. 7.247.m, & 298.m

hilaris episcopi, de peccato originali, sententia.
to. 7.306.c

himer igneus. to. 5.152.f

Hippocrates medicus. tom. 5.39.g, to. 6.
158.b

hippocentaurus Manichæorum. to. 6.96.e, in
fine, & 99.e,f

hircanus dimicat cum aristobolo fratre suo.
to. 5.182.c

hircanus pontifex confirmatur. ibi.m

hircus in sacrificijs, Christum præfigurabat.
to. 6.109.a

Hirci significant peccatores penitentes, qui
adiuncti bobus saluantur. to. 8.225.e

Hirundines uel passeris pijs uocibus testatur
pericula filiorum a nido exeuntium. to. 10.
208.f,g

De Hirmaele quid Abraham dominus dixerit.
to. 5.151.e

hirmael veteris testamēti populum significat.
to. 4.436.m, to. 6.87.g

Schismaticos. to. 7.122.f

In hirmael sunt omnes qui carnaliter colunt
deum. to. 8.469.e

hismaelitarum obediētes sibi. to. 8.300.b

hismaelitarum irruptio in Africam. to. 1. In Pol-
sidonio. to. 2.241.e,f

hismaelitarum signa. to. 3.7.l, & 12.a

Qui hirmaeloni dat, hoc in illo amat in quo ne-
quisimus est. to. 8.383.l

Histriones fouere, uitium immane. to. 10.9.
106.i

historia inuentio. to. 1.165.f

historia uana taxata. ibidem

historia sacra diuinam prouidentiam testan-
tur. to. 1.239.d

Sacra historia. to. 2.46.d, in fine

historiarum notitia habet aliquid libertatis.
to. 2.194.m, & seq.

historia. to. 3.159.c

historia temporum utilitas. to. 3.13.i

historia non numeranda inter humana insti-
tuta. ibidem.f

historica expositio scripturæ. to. 3.159.c

historia veritas quæreda primum, deinde my-
steria. to. 3.203.a, & 218.l

historia notabilis recitatur. to. 4.400.m, & se-
quentibus.

historia diuorum quædam apocryphæ. to. 4.
402.k,l

historia sacra scriptor. Moyses compendiosè
numerat homines, per quorū successum de-
uentū est à primo homine usq. ad Abraham.
to. 5.133.f

In historia sacra narrantur quæ pertinent ad
ciuitatem dei. to. 5.133.f

Et ea fidelissima. ibidem

historia sacra non solum continet res gestas,
sed allegorias. to. 5.141.i

Non quicquid est in historia, semper est figu-
ra tantum. to. 5.143.b

historia sacra & ad res gestas & futuras scri-
pta. Eodem. 157.m

historia sacra quicquid est contrarium est fal-
sissimum. to. 5.180.c

historiarum dissonantia copiam præbet no-
bis, ut eis magis credamus qui diuinæ histo-
ria, quam tenemus, non repugnant. ibidem

Quicquid in historia gentium, dicitur, non est
necesse credere. to. 5.215.m

De historia vel scriptura Aegyptiorū, & Græ-
corum, & historiis aliorum quid credat cer-
tissime, & quid non ostendit Augustinus.
to. 5.106.a

Vsq. in hodiernum diem, quomodo dicat scri-
ptura. to. 3.44.R

hodie, id est, in præsentia uita. to. 3.4.l, to. 4.
408.g

hodie ad nouum testamentum pertinet, sicut
ad uetus, heri. to. 4.451.R

hodie semper apud deum. to. 6.13.i

hodie præsentiam significat. to. 8.5.a

hodie in oratione dominica, quid. to. 10.
25.i

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Hædri peccatores. to. 4. 118. c
hædorum ab agnis diuisio. to. 10. 45. d, c
De holocausto in monte Carmeli. tomo 3.
247. d
holocaustis deus non delectatur. tomo 4.
304. i
holocausta quæ deo placeant. to. 8. 156. a
holocaustum quid. ibidem & 163. h, & 218. g,
h, & 225. b, c
holon totum dicitur, causis incensio, inde ho-
locaustum, totum incensum dicitur. tomo 8.
218. g, h, & 225. b, c
Quid sit holocaustum, & unde dicatur. to. 8.
156. a
Quæ sint holocausta quæ non spernit deus.
ibidem
Omne holocaustum est sacrificium, sed non
omne sacrificium est holocaustum. tomo 8.
225. c
holocausta medullata quæ sint. ibi. d
holofernis crudelitas. to. 10. 239. a
holofernis capitis amputatio. ibi.
homeri lectio amara puero Augustino. tomo 1.
30. d
homeri fictio. to. 5. 36. i
homerus. to. 5. 76. a
homeri & Pauli imagines Marcellina adora-
bat. to. 6. 5. b
Quinquaginta Homiliarum liber. to. 10. 90.
f, & seq.
homo quid: & eius definitio. to. 1. 169. K, 202.
d, & 248. i, to. 5. 189. i, & seq. to. 10. 27. K
homo secundum Apuleium, est animal terre-
stre. to. 5. 70. K, & 77. g
homo quid in scripturis. to. 10. 21. f
Homo unde, & à quo.
Homini origo, ex limo terre. to. 8. 553. m
homo à deo habet ut sit. to. 1. 28. h
homo consiliolosa nctæ trinitatis creatus est, nō
aliæ creaturæ. to. 9. 257. d
hominem deus fecit, peccatorem seipsum ho-
mo fecit. to. 10. 175. f, & 183. c
Homini creatio qualis.
hominis multiplex conditio. to. 5. 77. g, to. 10.
131. k
homo perfecte conditus à deo. to. 1. 211. f, tomo
4. 377. i
homo primus qualis factus sit. to. 1. 232. l, m
An sapiens vel stultus. ibi.
Homo cur erectus staturæ. to. 1. 270. c, tomo 3.
129. d, & 194. c, to. 4. 191. R, l
hominis creatio, & immortalitas. to. 3. 178. c,
d, & seq. & 192. g
hominis creandi modus. to. 3. 194. a

homo primus quomodo factus. ibid. & seq. tomo
10. 66. d
homo conditus. to. 4. 377. i
homo primus immortalis creatus. tomo 3.
196. d
homo quare ita conditus. to. 4. 329. a
In hominem spirasse deum spiraculum ut
quomodo quidā false exponant. to. 5. 119. i
In hominem flatum spirauit deus, non de sua
substantia.
homo primus fuit quodammodo beatus. to. 8.
27. g
homo erecto corpore formatus, ad montem
quæ sursum sunt querere: & ad quæ dispo-
situs. to. 5. 238. a
Cur hominem deus fecerit manibus suis, &
ceteras creaturas uerbo. to. 8. 452. l, m
Tempus creationis hominis.
homo quando factus. to. 3. 192. c, & fol. seq. b
& 211. l
hominem quare non creauerit deus primo que-
rentes, possent eundem querere, quare inuen-
to quasi tempore, cum etiam totum mundum
set respectu æternæ cessationis ab hominis
creatione. to. 5. 106. h, & 107. d
hominem Deus fecit in tempore. to. 5. 107. d
Ante primi hominis creationem nullus ho-
mo fuit. Eod. 108. d
homo cur die sexto formatus sit. tomo 3. 339. i
l, m
Quot homines creati.
hominem cur unum deus creauit, ex quo om-
nes fieri uoluit: alia uero animalia post, se-
plura. to. 5. 110. m, & 111. l
Homo ad quid creatus.
homo ad hoc factus est ut ceteris creaturis
minetur. to. 9. 238. a
homo creatus est ut haberet charitatem, iustitiam
esset, patiens, & misericors. to. 9. 257. d
Factus est homo in terra ad cælum contem-
plandum. to. 10. 301. i
Homo imago dei.
hominis dignitas & excellentia. to. 1. 78. d, to
3. 194. a, & seq. & 290. l
homo imago dei quomodo. to. 1. 83. g, tomo 3.
131. b, & seq. & 348. l, to. 9. 6. b, c, & 136. i
homo deflexus ab imagine dei. to. 3. 131. g, &
sequen.
In homine quomodo imago pecudis.
homo ad totius trinitatis imaginem conditus.
to. 3. 130. K, & 165. i
homo ad imaginem & similitudinem dei factus.
to. 1. 81. b, to. 3. 164. b, & seq. tomo 4. 120. d, &
seq. 245. m, & seq. & 251. h

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Imago dei quomodo solus vir. to. 3. 132. m, &
seq. ibidem, b, c, & 179. i, K, & 266. g
In homine quid simile deo. Eodem, 132. c, d
De homine factio ad imaginem & similitudi-
nem dei. to. 4. 190. h, & seq.
homines ad imaginem creatoris creati. tomo 5.
101. e
hominem deus fecit de puluere, ad suam imagi-
nem, & de latere eius mulierem manu. to. 5.
110. c
hominis corpus, non animam esse imaginem
dei, hæresis. to. 6. 9. c
homo quatenus imago dei, aut secus. Eodem,
57. c
hominem secundum id quod interius est, ad
imaginem dei factus. Eod. 146. a, b
Imaginis dei perditio, & reparatio.
hominem non totum amisisse quod habebat
imaginis dei. to. 1. 120. i
homo post peccatum amisit perfectionem ima-
ginis dei. to. 1. 271. d
homo quomodo periit, ac rursus liberatus sit.
to. 3. 137. f, & seq.
In homine quomodo reformetur imago dei.
Eodem, 145. i, & seq. & 295. f
Eiusque reformationis gradus & consumma-
tio. ibidem, 145. a
homo qua sui parte ad imaginem & similitudi-
nem dei factus sit, ad quam proficiendo re-
nouatur. to. 3. 146. d, & seq. & 178. c, & seq. &
266. g
Homini fictio, formatio.
hominem finxisse, etsi proprius dicatur deus
quàm formasse: tamen formandi verbum
Vtrum debeat dici factus secundum animam,
& fictus vel formatus secundum corpus. to.
8. 439. a
hominis productio quare recapituletur post
mortem Abel. to. 5. 139. h
hominis status ante conditionem.
Ex homine primo futuri erant homines, alij
malis angelis, alij bonis sociandi. to. 5.
111. f
homines si non peccassent, vixissent in æternū:
contra Platonicos. to. 5. 116. m, & se-
quen.
homo erat in paradiso corporali & spiritali. to.
5. 124. m
homo in paradiso habebat quicquid volebat.
to. 5. 126. f
homines sine peccato tot fuissent, quotus erat
numerus sanctorum. to. 5. 128. f
homines primi generassent filios sine libidine,

si non peccassent: & quomodo peperissent
mulieres. to. 5. 128. a, & capitibus sequenti-
bus ad 26 caput vsque,
homo primus qualis ante peccatum vivebat.
to. 5. 129. g
De hominum primorum conditione, & felicità-
tate prima. to. 5. 130. c
hominis lapsus.
hominis lapsus. to. 1. 213. f, g, to. 3. 199. d
Vide, Cadere.
homo quomodo periit. to. 3. 137. f
Quæ sit causa ut homo sit deterior. to. 4.
185. a
homo peccat, &c. to. 5. 42. b, in fine & seq.
homo potuit mori, & non mori. Et quare simi-
lis factus est bestiis. tomo 5. 110. m, & seq. &
111. g
homo primus in mortem & rebellionem car-
nis est prolapsus. to. 5. 112. b
homo primus delectatus libertate peruersa,
deum dereliquit: & ipse à proprio seruo de-
relictus est. to. 5. 115. a
hominis primi peccatum per maximum, muta-
uit damnationem magis quam aliorum pec-
catum. ibidem, c
hominum primorum status. to. 5. 124. b
homo si non peccasset, quæ felicitas data illi
fuisset. ibidem, l, m
homo factus est cum bona voluntate. ibidem,
124. b
homo primus Adā, non est seductus. to. 5. 125. e
homines primi cur peccauerunt occulte autē-
quam manifeste cibum caperent. ibi-
dem, K, l
hominibus primis deus prohibuit opus manife-
stum. Eodem 126. a
De hominum primorum excusatione super-
ba. ibidem, d
homo primus quomodo seruitutem incurrit
per libertatem quam petijt. ibidem, e, & se-
quen.
homines primi cognouerunt se esse nudos. to.
5. 127. m, & seq.
Corpus subditur aliquibus hominibus in mo-
tu diuersorum membrorum. to. 5. 129. l, &
seq.
homo poterat tentantem aduersarium vincere
cum dei adiutorio: si autem ipsum defereret,
placendo sibi ipsi, vinceretur ab eo. tomo 5.
130. l
In hominis potestate in paradiso non erat be-
ne viuere, absque dei adiutorio, sed bene ma-
le. ibidem
homini primo fuisset corpus animo subiectū:
Z 4 etiam

INDEX

etiam quo ad genitalia. to. 5. 130. c. & seq.
homo quantomagis fruebatur deo, tanto maio-
ri impietate dereliquit deum. tomo 5.
218. g.
homines primi volentes esse vt dij, ceciderunt
a vero deo. to. 5. 242. c.
Per se lapsus homo non potest erigi. to. 7. 244.
l. & seq.
In homine symbola trinitatis. to. 1. 78. f.
homo sua potestate vti volens, præceptum rû-
pere delectauit, vt nullo sibi dominante fie-
ret sicut deus. to. 8. 255. b.
homo qui deserto deo sicut deus esse voluit, à
minutissima bestiola mortem timet. to. 8.
38. d.
Quod ad casum suum potuit esse idoneus, nò
ad resurrectionem. to. 8. 498. c.
exaltauit se homo & cecidit, humiliavit se
Christus & erexit. to. 9. 239. b.
homo quomodo se dignum morte effecerit.
to. 10. 3. c.
homo quomodo perierit. to. 10. 63. h.
homo cecidit. to. 10. 128. h.
Homo ex quibus: & quæ in homine.
Homo tribus constat, spiritu, anima, & corpo-
re. to. 3. 49. f.
hominis duæ substantiæ tantum. Eodem, 65. h.
& 282. c. & 294. f.
homo constat ex anima & corpore. to. 5. 67. l.
to. 8. 48. m.
In homine, natura, doctrina, & vsus. tomo. 5.
100. e. f.
homo totus aliquando denominatur a parte
sui, aliquando ex carne, aliquando ex anima.
to. 5. 120. k.
Non est homo, vbi nullus est sensus. tomo. 8.
152. b.
In homine nihil amplius inuenitur quàm ani-
ma & caro. to. 8. 557. d.
homo constat ex corpore & spiritu. tomo. 10.
36. i.
homo, in mente & in carne. to. 10. 60. c.
Hominis primi corpus.
Hominis primi quale corpus. to. 3. 195. l.
De hominis primi corpore animali, quod indi-
gebat vsu lignorum paradisi. tomo. 5.
117. c.
In humani corporis conditione dignitas præ-
fertur necessitati. to. 5. 238. c.
Hominis dignitas, excellentia, perfectio.
De immortalitate hominis. to. 1. 191. co. 2.
humanæ naturæ excellentia. to. 1. 240. l. to. 3.
352. g.
homo brutis præstantior: & quomodo possit

videre deum. to. 1. 167. f. & seq.
Homo ratione præcellit. Eodem, 211. l. m. &
270. c. & 276. k. to. 3. 194. b. to. 4. 185. f.
humanæ conditionis dignitas. to. 3. 292. d.
homines bestiis antecellere, quod documentum
constet. to. 4. 185. f.
homo in quo melior sit beluis. to. 4. 211. h.
homo quomodo participet cum omni creatu-
ra. to. 5. 43. d.
homo ita creatus est, vt per illud quod in eo
præcellit, attingat ad illud quod cuncta præ-
cellit, scilicet deum. to. 5. 66. k.
hominum & deorum distinctio. to. 5. 76. g. &
sequen.
homo quomodo præcellat omnia bruta per ra-
tionem, licet in multis ad corpus perueniat
bus præcellatur. to. 5. 69. g.
homines quomodo dæmonibus meliores. ibi-
dem, 70. c.
Nullus deus miscetur homini. to. 5. 70. g.
homo tenet medium inter angelos & bruta.
to. 5. 78. l. & seq. & 110. m.
homo quomodo propinquior superiori deo.
to. 5. 93. c. & seq.
homine vilis est quicquid infra ipsum est. to.
8. 72. c.
homo quæ acceperit cum pecoribus commu-
nia, & quæ singularia. to. 8. 95. f.
Quod solo intellectu a bestiis discernatur. to.
8. 127. m.
homo in quo prælatus sit iumentis, & in quo
comparetur iumentis. to. 8. 150. k. & 152. l.
Sicut homo per hoc quod præferat omnibus
animantibus, si bene vixerit, erit in vita bea-
ta, ita erit si male vixerit in misera vita. to.
8. 376. l. m.
Cur homo etiam pessimus præponatur equo
optimo. to. 8. 554. b.
homo à pecoribus solo intellectu distat, ex quo
solo potest gloriari. to. 9. 4. b.
homines per Christi gratiam sanctis angelis
est sunt æquales. to. 9. 113. g.
homo est dignissima creaturarum. tomo. 9.
165. g.
homo, secundum mortalitatem, inferior dialo-
lo. to. 10. 21. f.
In quo præcellat homo bestiis & alijs creatu-
ris. to. 10. 84. l. m.
homo inter deum & Satanam. to. 10. 96. e. &
homines a mutabili creatura ad immutabilem
deum peruenerunt. to. 10. 159. g.
Hominis voluntas, potestas ante
& post lapsum.
Homo lapsus, ex se non potest resurgere.
to. 1.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

to. 1. 11. h. & l. & 222. to. 3. 132. l.
In nostra potestate est, inferi deo, vel excidi
quomodo accipiendum. to. 10. 7. m.
Quomodo nostrum est, & credere & bene o-
perari. to. 1. 18. e. & seq.
In potestate hominis est, quid velit, non tamè
quid possit. to. 1. 21. b.
homo sine deo dux sibi in præceptis. to. 1. 36. e.
to. 2. 119. i. k.
In homine duæ voluntatis gratiæ. to. 1. 52. g.
& sequentibus.
hominem nihil posse sine deo. to. 3. 67. i. &
204. l.
In hominis vtilitatem an omnia creata sint.
to. 4. 187. d.
hominem fecit deus rectum: qui tamen potest
mala facere, præuidens quid boni de malo
illius esset ipse factururus. to. 5. 226. h. i.
homo quomodo possit mutare in melius volu-
tatem. to. 6. 67. l. Retra. to. 1. 18. m. & se-
quen. a.
homo potest apponere hominem super homi-
nem, sed non super deum, qui tuetur homi-
nem. to. 8. 204. f.
Quod tandiu sit aliquid, quandiu hæret illi a
quo factus est. to. 8. 274. m. in fine
homo vt sit aliquid, conuertat se ad illum a
quo creatus est: recedendo frigesceat: acceden-
do feruescat. to. 8. 255. l.
Quod idoneus sit se vulnerare, non sanare. to.
8. 364. b.
Quod vendere se potuerit sub peccato, redi-
mere se ab iniquitate non possit. to. 8. 500. g.
homo non potest regere corpus suum, quod re-
gebat ante peccatum, quia regi noluit a quo
regebatur. to. 8. 557. f.
Magnas vires liberi arbitrij homo cum conde-
retur accepit, sed peccando amisit. to. 10.
56. a.
homo sine gratia dei quid possit. to. 10. 190. h. i.
Cælum & terra, & quæ in eis sunt, propter ho-
minem, quem diues despicit, sunt facta. to.
10. 237. m.
hominis potestas in bestias. to. 1. 270. c. d. to. 3.
178. c.
Hominis potestas in creaturas. to. 9. 136. i.
Humana natura, & eius qualitas.
homo natura est malus. to. 1. 11. i.
hominis est cadere, surgere non item. to. 1. 11.
h. & 222. i. k. to. 3. 53. f. g. to. 4. 200. l.
De opere & natura hominis. to. 1. 276. h. i.
hominis natura, est duplex. to. 3. 295. f.
humanæ naturæ qualitas. to. 3. 353. l.
hominis institutio bona. ibidem, m.

humanum genus sicut vnus homo, diuersis te-
poribus eruditur diuersimode. tomo. 5.
85. i. k.
homo, præ cæteris animalibus est natura ma-
gis socialis, vitio magis discordiosus. to. 5.
111. d.
hominum genus discordiosum est vitio, & ma-
gis sociale natura omnibus alijs: & ad discor-
diat sanandam, bona est recordatio primo-
rum parentum. ibidem
Homini communia, & propria.
homo quando ordinatissimus. to. 1. 210. h. &
sequentibus.
homo multa habet communia cum pecoribus
& arbutis. ibidem, l.
homini quid sit commune. to. 4. 212. c.
homini propria facultas ad peccandum. to. 3.
249. a.
hominum propria, peccatum & mendacium.
to. 3. 354. d.
homines diligendi, non errores. Eodem 346. f.
& fo. seq. e.
homines non odio habendi, sed vitia. to. 1. 207.
h. i. to. 3. 348. c.
homo mediocris re parua atque succincta, sibi
sufficiens, charissimus suis, &c. tomo. 5.
31. e.
Humani generis propagatio.
homo, ciues terrenos parit. to. 3. 349. l.
homo vndecunque nascatur, bonum opus dei.
to. 7. 330. c.
Ex homine vno, totum genus humanum pro-
pagatum est. to. 5. 106. i. k. & sequentibus
copiose.
Humanum genus totum, fuit in primis paren-
tibus. to. 5. 111. d.
In primo homine exortam fuisse omnem ple-
nitudinem generis humani, in qua præuidit
deus, quæ pars honoranda esset præmio, &
quæ damnanda supplicio. ibid. 112. g. & se-
quen.
homo generat homines diuina virtute operan-
te interius, sine qua nec hominum, nec alio-
rum generatio: sine generatione tamen ho-
minis vel propagatione potest esse ipsorum
multiplicatio per diuinam virtutem. to. 5.
237. m.
Homo, filius hominis, & filij hominum.
homines, & filij hominum, distinguuntur. to.
2. 176. k. l. to. 8. 88. c.
homo & filius hominis, distant. to. 8. 17. e. f. &
88. c.
Filij hominum diligunt vanitatem, & quæ-
runt mendacium. to. 1. 56. c.
homines

I N D E X

homines, ad Adam: filij hominum, ad Christum
alicubi referuntur. to. 9. 54. f
humani generis, ab Adam propagati,
condemnatio. to. 9. 170. m
homines primi, soli potuerunt culpam & po-
nam transmittere in posteros: & quicumque
alius potest peccans, si primi non peccassent,
ipse sibi damnationem acciperet, non filijs.
to. 5. 124. l, m
Omnis homo, merito peccati, reus nascitur
peccati. to. 9. 238. R
humana natura infirmitas, mutabi-
litas, nescientia, miseria, opus,
deterioratio. to. 1. 33. a, b, & 39. g, h
humana imbecillitas, unde. to. 3. 254. b
homo mortalis. to. 3. 289. R, l
hominis indigentia non expellitur, nisi per
beatitudinem. to. 5. 103. R
Fragilior est homo vase vitreo. to. 10. 2. b, c
Fragilitas humana. to. 10. 106. l, m
humana natura ex peccato infirmitas. to. 10.
56. a, b
Et quod illa remissione peccatorum in baptis-
mo non aufertur. ibidem
Et quando finietur. ibidem & seq.
humani animi mutabilitas. t. 4. 222. i, & 223. c
humana natura mutabilis & inconstans. to. 1.
239. c, & seq.
hominem sese totum non nosse, deum in ænig-
mate cognoscere. to. 1. 60. m
homo aliquando nescit quid sit in eo, creator
autem scit quid sit in homine. to. 9.
21. l
Nemo viribus suis confidat. to. 1. 33. a, b, to. 2.
70. l, m, & 119. l, to. 3. 349. g, to. 4. 215. d
hominis bona, dona sunt dei, mala autem no-
stra. to. 1. 60. R, l
humanis viribus legem non impleri. to. 4.
422. f
homo nihil se putet operari, nisi in quantum
malus est. to. 8. 546. c
homo, vtrum deo auctore sit deterior. to. 4.
185. a
homo ut sit deterior, quæ sit causa. ibi.
homo massa peccati. to. 4. 202. d, & 219. R
homo cum sit maximè agrotus, sanus sibi vide-
tur. to. 10. 164. h, & l
humana miseria, ex Adam contracta. to. 1. 8. f
to. 7. 341. h, & fo. 345. d, e
Omnis abundantia hominis, est calamitas &
miseria. to. 8. 51. c
homo per peccatum, subiectus est bestiis, quæ
illi subiectæ erant. to. 9. 136. i, k

hominis miseria & fragilitas. to. 9. 164. f, h
10. 21. f, & seq.
humana vitilitatis confessio. to. 9. 170. m
hominis reparatio, siue restitutio. to. 1. 11. b
homo sibi ipsi est reddendus. to. 1. 11. b
Hominis cum deo commercium. to. 9. 170. m
Quomodo homine frui conueniat. to. 9. 170. m
6. a
Deum trahit solus deus. to. 3. 67. i
hominem quomodo operatur deus atque
stodit. to. 3. 104. h
In homine gemina operatio dei. to. 3. 209. i
d, & l
Deus homine quomodo vtatur. to. 3. 67. i
homo præfente deo illuminatur, absente tene-
bratur. to. 3. 112. g
homo non separatur à deo, nisi per peccatum.
to. 5. 88. e
Deus non sic æstimat hominem, quomodo ho-
mo hominem. to. 8. 54. f
Deus homini præfentior quàm homo. to. 3. 209. i
2. l, m
homo ad cognitionem sui, meditatione assidue
illuminatur. to. 9. 181. b
Tandiu primus homo stetit, quandiu deo ab-
hæret. to. 9. 246. R
Domito homini, quid referuet deus. to. 1. 3.
3. i
hominis summum bonum. to. 1. 8. f, g, & fo. 248.
h, & R, & fo. 250. e, to. 3. 129. d
hominis summum bonum, constat ex bonis
animæ & corporis. to. 5. 188. h
homo & angelus ex eodem beatificantur. to. 5.
81. c, & seq.
Homo quibus comparatur. to. 5. 79. m
homo quomodo assimilatur deo. to. 5. 79. m
homines quomodo similes fiant pecudibus. to.
3. 194. c, & fo. 198. h
homo secundum se viuens, similis est diabolo.
to. 3. 249. f, in fine.
homo quomodo sit pecus. to. 10. 175. m, & se-
quentibus. to. 5. 38. g
homines daemonibus similes. to. 5. 38. g
homo per peccatum, fit similis diabolo. to. 3.
194. i
homo veritati similis factus est, sed peccando
vanitati similis factus est. to. 4. 425. c, to. 8.
549. g
homines prouisi ad terram, pastum atque laci-
tiam de sola carne requirentes, pecoribus
comparantur. to. 9. 254. c
Hominum diuersa genera
hominum duo genera, vnum de terra, alterum

I N D I V V M A V G V T I N V M.

de cælo cogitantium. to. 8. 165. g
Duo sunt hominum genera in Ecclesia. to. 10.
108. g
hominum mare huius mundi nauigantium,
tria genera. to. 1. 167. a, & seq.
hominum, tria sunt genera. to. 8. 375. d
De aliis tribus generibus hominum in Eccle-
sia, & in quolibet probi & reprobi. to. 8. 90.
f, & fo. 508. a
Quod hæc tria hominum genera, prophetice
designentur in Noe, Daniel & Iob. to. 8.
508. c
Tria sunt hominum genera, quæ via nostra
odit. to. 9. 202. m
Tria hominum genera: alii se offerunt Chri-
sto, & reprobantur: alii non audent, & exci-
tantur: tertii differunt, & culpantur. to. 10. 6. i
Et de eisdem, Sermo. ibidem
Tria hominum genera, vnum diligendum, al-
terum tollerandum, tertium cauendum. to.
10. 41. g, h
hominum quinque genera. to. 6. 34. h, i. Retra-
cta. to. 2. 14. e, f
Homo primus, & secundus.
homo primus commentitius Manichæorum.
to. 6. 69. b, & seq. & fo. 79. c, d
hominum duorum comparatio. to. 5. 31. e, f
homo primus, Adam. to. 10. 63. c
homo secundus, Christus. ibidem
Duo homines, primus & secundus. to. 10. 67. m
homo primus ad mortem. to. 10. 145. f
homo secundus ad uitam. ibidem
hominis primi & secundi, differentia. to. 10.
63. h, i
Homo cælestis, & terrenus.
homo terrenus. to. 5. 118. a, to. 8. 4. e
homo, cur dicatur cælestis. to. 5. 118. a, &
i, k
Primus homo de terra, terrenus: secundus de
cælo, cælestis, & c. exponitur. to. 5. 118. e, f
homo quando terrenus, & quando cælestis.
to. 8. 265. v
homines duo. to. 2. 84. g, to. 4. 188. f, & seq. &
190. h, & fo. 197. b, to. 6. 147. d
Homo exterior & interior, vetus & nouus.
homo interior, quomodo docetur. to. 1. 190. f,
& seq.
homo vetus & nouus, graphicè describuntur.
Eod. 239. f, & fo. 222. e
hominis vtriusque decursus. Eodem, 239. h, i
homo interior quomodo renascatur & exte-
rior corrumpatur. to. 1. 242. l, to. 2. 158. b, c
homo interior, templum dei. to. 1. 184. d, to. 3.
334. g
hominis noui renouatio quotidiana. to. 1. 257.
l, to. 2. 84. e, in fine.
hominis exterioris duplex corruptio. to. 1.
243. b, c
homo interior & exterior, qualis. to. 3. 129. d
homo uetus. to. 3. 348. g, to. 6. 147. f
homo interior. to. 3. 129. d, & 179. h, & 354. g,
to. 6. 147. d
hominem ueterem deponere, & induere no-
uum, quid sit. to. 4. 21. m, to. 8. 40. b, & f
hominis noui instauratio, & ueteris crucifi-
xio, in resurrectione & cruce domini signa-
ta. Eodem, 429. a
homo nouus, cæticum nouum: uetus homo, ve-
tus canticum. to. 8. 576. i
hominis vtriusque conditor deus, contra Ma-
nichæos. to. 6. 147. d
Et quomodo hunc unum hominem ad ima-
ginem suam fecerit. ibidem
est homo exterior & vetus, interior & nouus.
to. 8. 10. m, & seq. & 17. f
homo uetus, uita uetus: homo nouus, est uita
noua. to. 8. 361. a
homo interior, anima: exterior, corpus. to. 9.
186. l
homo uetus & nouus. to. 10. 56. R
Decor cordis, siue interioris hominis. to. 10.
77. m
Adam, per quæ nascimur, uetus homo est: Chri-
stus, per quæ renascimur, nouus homo est.
to. 10. 208. f
Factus est homo de terra, non propter terram,
sed propter cælum. to. 10. 305. i
Duos quisque homines, interiorem & exte-
riorem, habet. to. 10. 306. d
Interior homo esuriat & sitiit, habet cibum &
potum. to. 10. 322. R, l
Homo carnalis, siue animalis & spiritalis.
homo animalis, & spiritalis. to. 1. 275. a, b, to. 4.
201. h, to. 9. 104. R, l
homines dicti carnales & animales. to. 4.
219. m
homo primus est factus in animam uiuentem,
& ideo corpus animale habebat: sed erit ho-
mo secundum spiritum uiuificantem, & ideo
corpus spiritale habebit. to. 5. 18. a, b
homo quando incipiat esse animalis vel spiri-
talis & carnalis. to. 8. 521. c
Idem homo spiritalis & carnalis. to. 10. 59. l
homines esse, carnales esse, animales esse, quid
dictum. to. 10. 12. b, c
Homo & peccator
Cur non desperandum sit de hominibus bonis,
si per eos terrenum aliquod administratur,
nec

INDEX

nec rursus continuo gratulandum de hominibus qui celestia agere dignoscuntur negocia. to. 8.165.g,h
homo, & peccator, duo sunt nomina, vnum est naturæ, alterum culpæ. to. 8.134.i
homo, & præuaricator, duo nomina sunt: hominem deus fecit, præuaricatorem ipse homo fecit. to. 8.371.l, & fo. 383.l
Quod parte quadam iustus sit, & ex parte peccator. to. 8.538.m
homo & peccator duo nomina sunt. to. 10.32.R
Viueret secundum hominem.
Secundum hominem viueret. to. 1.8.f,g
Secundum hominem, pro eo quod est secundum humanam naturam. to. 2.82.l
Hominis acceptiones, vocabula, attributa, & gradus.
Homo varie accipitur in scripturis. to. 4.441.l
In homine vir & mulier. to. 4.198.h,i
hominis quatuor gradus, ante legem, sub lege, sub gratia, in pace. to. 4.422.c, & fol. 438.b,c
homo homo, pro omnis homo. to. 3.41.b
homines, quid nisi homines? to. 5.45.b
hominis nomine, terrenus significatur. to. 8.17.f
homo sæpe à sexu honoratiore denominatur. to. 8.440.l
homo quis dicatur. to. 10.21.f
homines, angeli dicti. to. 10.122.b
homines aurum, mundus iste fornax aurificis. to. 10.6.a
homo totus caro est. to. 4.358.a, to. 10.131.f
homo quare cinis. to. 3.295.d
homo quomodo cælum & terra. to. 1.8.h
homo dicitur omnis creatura. to. 4.425.b,c
homo quomodo scænum, & flos agri. to. 8.385.a,b
Quod diabolus in figura dictus sit homo. to. 8.179.m
homines hominum exemplis magis accenduntur. to. 3.118.e
homines primi, quomodo se obtulerunt deo hostias. to. 5.211.b
homines iumenta dei. to. 10.3.h
homo, lignum plantatum secundum decursus aquarum. to. 8.4.f
homo est in republica, sicut una litera in sermone. to. 5.31.e
homo, mendacium. to. 10.27.R

Per hominem significatur Marcus euangelista. to. 4.128.m, & 183.R
homo est maximum miraculum. to. 5.85.d
homo quomodo potest dici moriens. to. 5.114.f
homines sunt pecora domini. to. 10.133.g
homo bonus, est sacrificium deo. to. 5.83.g
homines omnes, aut stulti, aut sapientes. to. 14.g,h
Hominum origo fabulosa.
Aduersus eos qui homines aliquos semper fuisse dicunt. to. 5.107.c
homines, secundum Apuleium, conuertuntur in demones. to. 5.77.m
Ante hominem quæ præterierint secula, ignorat August. affirmat tamen creaturam eternam non esse coeternam. to. 5.108.b
hominem & animalia dixerunt Platonicæ à deo facta, animam autem rationabilem à solo deo. to. 1.111.b,c
hominum origo, iuxta Manichæos. to. 6.76.b
Hominum antiquiorum uita & corpora.
De hominum antiquorum vita longissima. to. 5.133.i, & 134.m, & sequentibus.
homines habere minora corpora testatur Philonius, secundum quod magis cursus seculi præterit. to. 5.135.a,b
homines aliqui semper fuerunt in magnitudine corporis, alios excellentes generaliter. to. 5.140.c,d
homines antiquitus maiora corpora quam nunc habebant. to. 5.140.c,d
Hominum commutationes, & miracula.
De hominibus diuersimodè monstruosis. to. 5.145.l, & seq.
De hominibus equis admixtis, scilicet centauris, dicit esse fabulam. to. 5.171.a,b
homines quomodo videantur conuerti in lapides. to. 5.172.l
Homines in iumenta mutari. to. 5.191.a
De homine monstruoso crudelissimo à Poetis confecto. to. 5.191.a
hominum dissimilitudo, inter se, quam similitudo magis miranda est. to. 5.217.b
homines comederunt carnes humanas propter famem. to. 5.236.g
Hominis depressio ex scripturis.
O homo tu quis es qui respondeas deo? to. 201.m, & seq.
Non præualeat homo, explanatum. to. 10.27.R, & seq.
Spes nostra non est ponenda in homine. to. 10.10.174.m

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Homo dominicus, Humanitas Christi. to. 10.187.h, & 191.b,c
Homo dominicus. to. 17.f, to. 3.3.c
Humanitas Christi. to. 3.70.k, & 75.g, & l
Quare deus homo fieri uoluit, & inter homines conuersari. to. 3.254.c, to. 10.264.a
homo dominicus, num rectè dicatur Christus. to. 4.207.c, Retractionum. to. 1.17.f
hominem totum deus sine peccato suscepit, ut totum peste sanaret. to. 5.89.a
homo assumptus est in incarnatione uerbi non deus consumptus. to. 5.94.i
Deus homo factus est, ut nos filij dei & efficeremur. to. 5.220.f
Si mansisset homo in eo quod euum fecit deus, non in illo infixus esset quem deus genuit. to. 8.239.h
Si homo non dimitteres deum, non fieret pro te deus homo. to. 8.95.i
Si Christus non esset homo, non liberaretur homo. to. 8.215.h
humana natura nullis præcedentibus meritis, in tantam celsitudinem subuecta est, ut totum simul uerbum & caro, hoc est deus & homo, unigenitus filius dei diceretur. to. 8.419.b
homo deo, tanquam lumini corpus accessit. to. 8.233.m
Omnis homo Adam, & omnis homo Christus. to. 8.253.l
Omnis homo, in Christo unus homo. to. 8.49.d
Non omnis homo filius hominis. to. 8.17.f, & 88.d,e
Christus homo, non honoratur sicut pater. to. 9.45.l,m
Christus prænam hominis suscepit, non culpam. to. 10.31.f
Assumptio humanitatis Christi à diuinitate, qualis. to. 10.47.i
homo uoluit esse deus per superbiam, & deus uoluit esse homo per misericordiam. to. 10.127.c
Deus hominem suscepit, ut nos deum suscipiamus. to. 10.130.d,e, & seq. f, & 311.m
Non horruit deus hominem induere, quem ad suam figurauit imaginem. to. 10.130.f
Quarta conditio productionis hominis, tres alias liberauit. to. 10.131.k
Homo uoluit esse deus, ut periret: & deus uoluit esse homo, ut quod perierat inueniret. to. 10.134.c
Christus factus est homo, qui fecit hominem. to. 10.174.m

to. 10.187.h, & 191.b,c
Articuli de Christo, secundum quod homo. to. 10.223.R, l
Deus factus est homo ut corrigatur homo. to. 10.255.i
Vide, Christus.
Error circa humanitatem Christi.
Pœna adorantium humanitatem Christi diuinitati unitam. to. 10.48.f
Error circa humanitatem Christi assumptam. to. 10.131.g
Confutatio errorum de humanitate Christi. to. 10.201.d, e
Homo peccati.
Homo peccati, filius interitus, siue perditionis, quis. to. 5.206.f, & seq.
Homicidium nemo facit sine causa. to. 1.32.R
Num peccet qui metu occiderit hominem. to. 1.209.R
Homicidium fieri aliquando sine peccato ibidem l. & seq.
Homicida non est iudex nocentem occidens, nec miles hostem ibidem to. 2.212.i
Et quando iudex homicidæ. to. 4.46.h
Homicidiorum discrimen. to. 2.74.g
homicidium excommunicatione puniendum. to. 4.25.a
homicida unde uictus. Eodem 77.R
homicidij crimine innectitur, quisquis hominem vel seipsum occidit, aliquibus exceptis to. 5.8.f, & seq.
Et ibidem exempla.
Ille homicida erat à principio, & in ueritate non stetit: exponitur. to. 5.97.R
homicidium, quo Cain occidit Abel, factum est ex inuidia: sed illud quo Romulus occidit Remum, ex superbia & appetitu dominandi. to. 5.131.c
homicidæ cucurbitarum, Manichæi. to. 6.74.l, in fine.
homicidæ probantur, quorum consilio & fraude traditur quis ad occidendum. to. 8.185.R, l

homicida non solum ille est qui corporaliter occidit, sed qui fratri mala persuadet. to. 9.68.h
Quia Adam genuit homicidam, non fuit reus homicidij, sed ipse Cain. to. 9.258.h
Homicidales. to. 10.176.a
An homicidium iussu diuino fiat licitum. to. 10.163.c,f
Aborsum

I N D E X

Aborsum procurans, tantorum homicidiorum
se reum esse sciat, quoti generari potuissent.
to. 10. 247. c
Homoufion, quid sit. to. 2. 234. l. 1, & 236. f. &
h. & 239. m. to. 3. 65. c. to. 6. 237. b. to. 9. 104
c. to. 10. 181. a
Homoufiani. to. 2. 238. l
Homoufianos, & Homoufiones vocant Ari-
ani catholicos. tomo. 2. 239. fg, tomo. 6.
219. l. m
Humanitatis effectus. to. 3. 254. f
humana vita, militia & tentatio. to. 3. 199. l
humanum est, aliter nonnunquam sapere quā
res se habet. to. 7. 125. l. m
humanus quis dicatur. to. 10. 63. h
De verbis Apostoli, humanus sermo & omni
acceptatione dignus, quia Christus Iesus ve-
nit in hunc mundum peccatores saluosa-
cere, & cetera. Sermo. to. 10. 63. fg
De verbis Apostoli, humanum dico propter
infirmiorem carnis vestrae. Sermo. to. 10.
75. i
honor blandum nomen, mala seruitus: exitus
ager. to. 2. 41. g
honore non delectari, sed ad utilitatem hono-
rantium referre, magnum est. ibid. 95. l. m
honorandus non est diues, paupere docto &
iusto contempto. to. 2. 33. x
honorandus est praelatus. ibid. 154. i
Quod honore mali sint honorandi. tomo. 2.
249. l. m
De honore mutuo. to. 2. 153. m. l
honor periculosus. to. 2. 189. f
honoris cupiditas. to. 4. 189. g
honestas, quid in se implicet. to. 5. 10. f
honos alit artes. to. 5. 44. f
honore & adorare, differunt. to. 6. 216. e. f
honor non prodest aegrotis. to. 8. 381. g
Gradus in honorando & obsequendo. tomo.
10. 6. l
honor verus & gloria vera, erit in paradiso. to.
5. 241. x
Si quod in te est dei, honoratur a te: & tu fac-
tus a sanctis in deo, honoraberis a deo. to. 8.
180. f
honorem non habuit Christus in patria sua,
in qua conditus, sed in ea quam condidit.
to. 9. 32. g
Patrem non honorat, qui filium non honorat.
to. 9. 36. g
honore caput, & conculcare membra, non
est honorare. to. 9. 140. l. m
Deus illos honorat & diligit, qui illicita fu-
giant. to. 10. 158. m

honoris laus est humilitatis virtus. tomo. 2.
233. d
honor debitus exhibendus est potestati, etiam
iniquae. to. 8. 48. g
honor inferiorum ad sacerdotes. to. 10. 308. l. 1
Non inhonorantur parentes, si omisso pice-
tis temporalis debito officio, manus quida-
ex dei praecepto agatur. to. 10. 308. l. 1
honor filiorum ad parentes. to. 10. 308. l. 1
Sicut superbia impia siue hominum siue de-
monum diuinos honores exhiberi vel iuberi
vel cupi: ita pia humilitas vel hominum vel
angelorum sanctorum haec sibi oblata re-
sat: & cui debetur, ostendit. to. 2. 258. h
honor huius mundi transit. to. 2. 258. h
honoris & vanae gloriae audi fuerunt. Rom.
ni. to. 5. 43. c. & 44. f
honor humanus, nullius ponderis est. ibid.
honoris amore, primus consul Romanus oc-
dit filios suos & uxorem. to. 5. 25. b. & 41. f
homo, omnem aetatem parat in honorem, vel
pecuniae questum. to. 9. 98. g. h
Quanto maior honor datur, tanto maius peri-
culum comparatur. to. 10. 307. l
honor multis occasio exitij fuit, multis mi-
sterium boni operis. to. 10. 307. l
honorinus, siue honor deus. to. 5. 33. a
honor & Virtus habuerunt sedes propinquas
apud antiquos. to. 5. 44. f. h
honorarium, quod honoris causa datur. to. 1.
161. i
honoratus, amicus Augustini. to. 1. in Pol.
honorius, imperator piissimus. to. 1. in Pol.
donio. ibid.
honorius, haereticos pronunciat. to. 5. 188. l
honorius consul. to. 5. 187. d. & x
honestum, & utile, differunt. to. 4. 187. d. & x
Apu omnem Christianum, prima honesta-
tis debet esse militia. to. 10. 201. f
horae inaequales, quomodo intelligendae. to. 1.
243. g
hora pro tempore. to. 2. 111. f. to. 4. 430. x
hora passionis. to. 4. 170. g
hora importuna, quae dicatur. to. 8. 464. h
hora decima ad quam venerunt Petrus & An-
dreas ad Christum, quid significet. tomo. 6.
15. a, b
hora Christi de qua dixit in nuptijs, Nondum
venit hora mea, in passione aduenit cum
matrem Ioanni commendauit. tomo. 6.
18. a
Quare Christus matri respondit, Nondum ve-
nit hora mea. to. 10. 143. a. & b
hora sexta venit Christus fatigatus ad puerum
quid

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

quid significet. to. 9. 29. x
hora Christi, quae nōdum uenerat, quando vo-
luerunt eum Iudaei apprehendere, eius vo-
luntas est. to. 9. 55. e
hora duodecim dici discipulos duodecim si-
gnant. to. 9. 78. b
Vocati hora prima, tertia, sexta, & c. qui. tomo
10. 48. m. & sequentibus.
et horae operationis in uinea, quid significant.
eodem. 49. a, b
De hora operationis in uinea, magna quaestio.
ibidem.
Sexta hora operationis in uinea, flagrantiam si-
gnificat. ibidem. b
Quid nouissima hora. to. 9. 128. f
horatius, sororem silentem occidit. to. 5. 24. m
horatij tres. ibidem. c
Marcus Horatius. to. 5. 25. d
hordei potus, cito inebriat. to. 1. 263. m
horreum, coelum. to. 10. 28. d
hortensius Ciceronis excitauit Augustinum
ad ardorem philosophiae. to. 1. 34. K
hortensius dictator. to. 5. 26. m
Quae in orto cum Christo acta. to. 4. 164. f
Quare Maria Magdalene, Christum uocauit
horreulanum. to. 9. 119. m
hospites quomodo recipiendi to. 2. 207. c. f
hospitalitas implectenda. to. 4. 122. b
hospitalitate saluatus Loth. to. 6. 12. c
Non promittit dominus solum hospitium pro
hospitio, sed regnum. to. 9. 207. g
Christum hospitem excipere. to. 10. 123. g
hospites, omnes hic sumus. to. 10. 28. f
Ad hospitalitatem, adhortatio. ibidem. c. f
Felix est anima illa quae uitam suam ita auxi-
liat deo studuerit gubernare, ut Christum
hospitem mereatur excipere. to. 10. 123. g
Abraham hospitio carens, transeuntibus offert
hospitium. to. 10. 160. h, i
Datur filius Abrahae pro hospitio angelorum.
ibidem. i
hospitalitas comendatur. to. 10. 161. e. f
quam seruienti animo hospites sint recipiendi.
ibidem. c. f. & sequentibus.
hospitalitem domum angeli ingrediuntur. tomo
10. 161. f
Non pigeat hospitem suscipere dominum. to.
10. 212. h
De angelis & hospitalitate. to. 10. 302. a
hostiae ueteris legis quae immaculae iubeban-
tur offerri, significabant homines sanctos. to.
mo. 5. 211. e
hostiae perfectae, erunt ipsi sancti. tomo 5. 210.
m. & sequent.

Immolamus hostiam iubilacionis, letitiae, grati-
lacionis, & gratiarum actionis. to. 8. 45. f
hostilina dea. to. 5. 32. g
hostibus aduentantibus, de Ecclesijs Episcopis
an recedendum sit, consilium Augustini. to.
mo. 1. in possessione.
hostes inuisibiles, quomodo uincantur. tomo
2. 100. g. & seq. tomo 3. 251. b, c. tomo. 8. 541.
a, & 548. f. & sequen.
hostes fragore caeli fugati. to. 3. 244. g
hostes Christi, per ipsum liberati fuerunt. tomo.
5. 2. h
Aduersus hostes Christianorum, fiducia. tomo.
6. 11. f. & sequentibus
hostium interfectio apud ueteres, quomodo ac-
cipienda. tomo. 6. 63. h. & seq.
hostes duos patimur, & quos. tomo 8. 174. g.
& 179. m. 541. a
Noli tibi hostes addere, uince eum cum quo
natus es. tomo. 8. 191. l
Triplex hostis hominis. tomo. 9. 162. i
hostis est anima sua, qui spreto disciplinae mo-
nitis, diabolicis occupatur officijs. to. 9. 206. l
hostis uisibilis feriendo uincitur, & inuisibilis
credendo. tomo. 10. 7. g. h
Item laude dei, non sui ipsius uincitur. ibid. h, i
hostem non habere, melius est quam uincere.
to. 10. 145. a, b
hostes persequi. to. 10. 146. i
Humilitas
humilitas, prima Christianorum uirtus, secun-
da, tertia. tomo. 2. 79. m
humilitas ueniam meretur. to. 2. 86. l
Thelohumilis, quid sit. eodem. 91. i
humiliari sapienter, bonum est, to. 8. 199. f. g
humilitas uera. tomo. 3. 349. m
humilitate acceditur ad deum. ibidem. i
Per humilitatem, ad sublimia graditur. tomo
3. 355. c
humilitatis laus. tomo. 4. 380. R. & fo. seq. f. to.
5. 80. h. to. 10. 45. i. & 55. x. & seq. & 96. m.
& seq. & 310. K
humilitate conseruatur charitas. to. 43. l. d
humilitas & mansuetudo, magnum donum spi-
ritus. tomo. 4. 438. a
humilitas, transcendit omnes humanas digni-
tates. tomo. 5. 2. b
humilitas difficulter suadetur superbis. ibidem
humilis non habet oculum in his in quibus si-
bi placet, sed in quibus sibi displicet. tomo
5. 47. i
humilitati in uenerando daemones, quibus uo-
lumus esse dissimiles, summa est stultitia. to-
mo 5. 70. c
humilitate

I N D E X

humilitate nimia, multa de cultu diuino sunt
usurpata ad honores hominum. Eodem,
68.m
humiles, non superbos, sanat gratia data per
Christum. to.5.90.f
humilitate opus est, ad cognoscendum verita-
tem. ibi.91.a
De humilitatis exaltatione, & superbia deie-
ctione. to.5.125.l.m
humilitate & superbia discernuntur duæ ciui-
tates. ibi.
humilitas, tutam veramq. uiam in cœlum mo-
litur, sursum leuans cor ad dominum. to.5.
144.b
humilitas, sicut prodest seruientibus, ita super-
bia nocet dominantibus. Eo.193.h
humilitas custodienda. to.6.266.g.h
humilitatis exempla. ibidem, f, & seq. tom.10.
284.a, b
Quando hic humiliantur qui deum timēt hu-
militati non cadunt: quia altitudo eorum ip-
se est deus. to.8.60.h
humilem esse, est nolle laudari. to.8.76.f
Si fueris humilis, erigeris: si eleuatus, curuabe-
ris. to.8.104.d
quod humiliteris à deo, poena est & gratia. to.
8.111.d
Qui se ita humiliat, ut genuat figat, adhuc ha-
bet quod humilietur: qui autem sic humilia-
tur ut hæreat in terra uenter eius, ultra
quod humilietur non habet. tomo 8.
131.b
Esto humilis in humili deo tuo, ut sis excel-
sus glorificato domino deo tuo. tomo 8.
161.f, g
Si te humiliaueris, appropinquabit ad te deus
& si te excelsum feceris, longinquabit a te.
to.8.163. g
Deus humiliat illos in damnatione, qui erecti
sunt in dissensione. to.8.177.g
humiliari peccatorem, bonum est. tomo 8.
198. h
Magis placet deo humilitas in malefactis, quā
superbia in bonis factis. to.8.346.d
Multi humiliantur, sed vanè & fatuè. tomo 8.
199. f
Deus quos humiliet vel exaltet. tomo 8.
272.c, d
Utilius est humiliter hic ambulare capite con-
quassato, quam capite erecto in iudicium
æternæ mortis incidere. to.8.425.a
Non dedignentur esse humilia capita excelso-
rum, sub dextera domini. Eodem, 273.
m, & sequentibus

Utrum eadem humilia in cœlo, quæ in terra
an alia in cœlo, alia in terra humilia respici-
at deus. to.8.425.b
Tunc erit humilitas vera, si non ostendatur
in lingua, sed & in corde. to.8.433.b
humilitas est duplex, una qua se quisque hu-
miliat confitendo peccata sua: alia qua quies-
que humiliatur aliqua tribulatione vel de-
iectione, quā meruit eius superbia, aut ex-
cetur eius patientia. tomo 8.446.m, & se-
quentibus
Priusquam humiliarer deliqui, & bonum me
hi quodd humiliasti me: quomodo intelligi-
tur. to.8.452.h, & seq.
Ut humilietur superbus, malis innectitur
milis ut exaltetur, malis eripitur. tomo 8.
464. h
Non sic dicitur, humilis esto ut non sapias
esto humilis propter superbiam, alius pro-
pter sapientiam. to.8.503.g
humiliatio Christi, non potuit nisi alta esse.
to.8.510. m
humilitas quasi bonum aliquid significat, sed
si sit utilis humilitas: nam mala humilitas
poenalis est. to.8.515.f
humilitas intima, appetit ex quibus erigitur su-
perbia. to.9.48.g
humilitas tota est ut quis se cognoscat. ibi.
dem, g
humilis dei uoluntatem facit, non suam. tomo
9.48.g
Datus est ille Christo, qui seruat humilitate
ibid. l
humilitas non solū affectu, sed & effectum esse
denda est. to.9.86.m
humilitas claritatis est meritum, & claritas hu-
militatis est præmium. to.9.109.a
Qui non uult humiliari ut exaltetur cum
exaltari uoluerit, deicietur. to.9.226.f
humiliatio, & humilitas, differunt. tomo 9.246.
c, d
humilitas, altitudinis fundamentum. tomo 10.
8. f, g
humilians se, & iacens, differunt. tomo 10.
16. c
humilitatis præconium, cum superbia delecta-
tione. to.10.375.c
humilitatis commendatio, & elationis depul-
sio. to.10.41. f, g, & 164. h, & seq.
humilitas, & peccatorum confessio, ad quid ho-
mini conducant. to.10.41. f
humilitas. to.10.46.b
humilitas, contra tumorem medicamentum
to.10.46. i

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Humiles ualles capiunt gratiam. to.10.64.l
Per humilitatem ad deum reuertimur. to.10.
96.c, f
Humilitatis & superbia affectus. to.10.100.i,
& 120.f, & seq.
Deus altissimus, humilitate contingitur. to.10.
120. g
Excelsa dominus à longè cognoscit, & humi-
lia respicit: exponitur. ibidem
Ecclesiæ dei humiliari debemus. to.10.123.c
Melior est peccator humilis, quàm iustus su-
perbus. to.10.149.m
Si humilitatis medicina superbiam non curat,
ineurata manebit. to.10.164.h
Quanto quis humilior, tanto gratia capacior.
ibidem. i
Animarum nostrarum sordes per humilitatē,
etiam à grauissimis peccatis, purgamus. to.
10.191. k
Quare homo per humilitatem est reparatus
ad uitam. to.10.206.f
Non redire potuimus nisi humilitate qui su-
perbia lapsi sumus. to.10.134.g
humilitatis passibus ad cœli culmina conscen-
ditur. to.10.233.b, & 310. k
Veritas eam fugit mentem quam non inuenit
humilem. Eodem. 233. c
Quis primus humilitatis gradus. ibid. 310. l
Sicut per superbiam infinita angelorum mul-
titudo descendit de cœlo: sic per humilitatē
infiniti homines in cœlum ascendunt. Eo-
dem. 233. b
Humiliare ut exalteris, ne exaltatus humilie-
ris. to.10.233. c
humilitas sine timore dei nunquam habetur.
ibidem. d
humilitas ad cœlum fecit ascendere infirmita-
tem humanam. to.10.283. m
humilitas, est hospitalitatis soror. to.10.302. f
humilis quis dicatur. to.10.307. c
humilis est pauper spiritus. to.10.322. i
Humilitas Christi.
Humilitatis exemplum Christus. to.2.78. g,
to.3.47. k, & 8.36. c, & l, & 89. l, m, & 95. f
humilitatem suam, non miracula Christus in-
culcat. to.4.43. l, d
humilitas Christi liberauit nos à subiectione
demonum. to.5.80. k
humilitatis doctor, Christus. to.6.266. h, & se-
quen. to.9.81. a
humilitas Christi multum commendatur ho-
minibus. to.8.76. R, l
Sis humilis, si vis ut deus altus uicinetur. to.8,
80. g

humilitas Christi nos sanos fecit, quia super-
bia uulnerat. to.8.89. l
humilitas Christi humiliavit superbam. to.8.
323. k
humilitas Christi, superbis displicet: tibi autē
Christiano si placet, imitare. to.8.346. d
humile cor, de cœlo adducit deum, ut proxi-
mus fiat. ibidem. g
Altus est deus, humilia te, & descendet ad te.
ibidem.
humilitas Christi, saluos nos fecit. to.8.490.
a, b
humilitas signum Christi. to.9.5. l
humilem deum imitare, qui humilem hominem
contemnis imitari. to.9.48. g
humilitas maxima Christi, in cœna cognosci-
tur. to.9.85. c, f
Christum in passione commendat humilitas,
& in resurrectione claritas. to.9.109. b, c
humilitatem præ cæteris omnibus Christus
docuit. to.10.33. h, i
Medicina tumoris hominis, humilitas christi.
to.10.35. c
humilitate crexit nos Christus eo, unde ceci-
deramus. to.10.46. e
In humilitate impletur iustitia. to.10.51. h
Christus humiliavit seipsum usque ad mor-
tem, in ea solum forma quæ est hominis. to.
10.131. i
humilitas Christi, sublimitas est corporis no-
stri. to.10.133. e
humilitatis christi commendatio, a delictis hu-
manis. to.10.134. c
Poterat dominus sine incarnationis humilita-
te hostem prosternere. to.10.206. e
Necessaria fuit redemptoris humilitas, quæ sa-
naret humilitate, quod corruptum fuerat
superbia. to.10.218. l
humilitatis effectus in Christo. tomo 10.284.
a, b
hydria, amorem seculi huius significat. tomo 4.
132. l
hydriae sex, sex ætates signant. to.9.19.2
hydria, quid. to.9.31. d
hydria, qua hauriebat Samaritana aquam à
puteo, est cupiditas. to.9.30. c
hydromantia à Persis allata. to.5.75. g
hydrops. to.3.143. a
hydropicus, diuiti auaro comparatur. tomo 4.
116. c
hyeme ne fuga incatur, quid mysticè. tomo 4.
160. l
hyems memorabilis. to.5.26. m
hyemis nomen, aduersitas seculi significatur.
A a to.6.

I N D E X.

to. 6.66.h,i, to. 8.125.R, & 149.d
Timor mortis, hyems quotidiana est. tom. 10.
248.f
hyle, quid sit Græcis. to. 1.72.f, to. 6.118.g,h,
& 179.f
hymnos dei, & laudes, de Ecclesijs deperisse.
to. 1. in Pofsidonio.
hymni & Psalmi in Ecclesia cantandi. tom. 2.
173.g
hymnus est canticum laudis. to. 8.113.l
hymni, laudes sunt dei sunt cū cātico. & hym-
nus tria habet, laudem, & dei & canticum.
to. 8.260.d
hymnos Dauid filii Iesse deficere, quid sit. ibi-
dem. c
hymnus cur deceat in Sion, non in Babylone.
to. 8.217.d
hymni nihil profunt, si uita sacrilega fuerit. to.
8.386.e
hyperbatō to. 3.2.i, to. 4.47.i, & 79.c, & 103.
d, & fo. seq. h,i
Per hyperbolen multa in scripturis dicta. to.
2.89.c, to. 3.31.g, & 40.b, & fo. seq. m, to. 4.
30.d, & 39.a, & 90.f, to. 5.149.l, to. 9.124.b
hypo. & d
hypocritin superbia generat. to. 2.95.l
hypocritis, geminum peccatum. to. 3.351.f
hypocritis malum. ibidem. K
hypocrita, simulator. to. 4.405.h, to. 10.156.
c,d
hypocritæ. to. 4.413.b
hypocritæ accipiunt bestiam in nomine Chri-
sti. to. 9.146.g
Imago bestia, est hypocritis hæreticorum. ibi-
dem. h
Nulla est superstitio quæ det signum in fron-
te, nisi hypocritis. to. 9.247.m
hypocritæ, & ficti Christiani, sunt poculū au-
reum in manu mulieris sedentis super be-
stiam. to. 9.148.a
hypocritis fraudes. to. 9.224.m
hypocritæ, & iusti, quomodo ambo diuersa in-
tentione operentur, coram hominibus. tom.
10.2.11.l
hypocritæ, uirgines sunt, & bona operantur,
sed extra non intus: ideo non portant oleū
secum. to. 10.23.c
hypocritæ taxantur. to. 10.23.c,d
hypocrita, quis sit. to. 10.156.c,d
Vnde nomen hypocritæ traxerit originem.
ibidem. d
hypocritæorum maculam non habere, aut pau-
corum, aut nullorum est. to. 10.156.d
hypocritarum merces. ibidem. e

hypocritarum opera. to. 10.156.d
Fortitudo hypocritæ, nō uirtus est sed uitium.
to. 10.284.d
hypostasis, quid Græcis. to. 3.108.g
Et qua necessitate tres hypostases dixerint. Eo-
dem. 112.g, & seq.
hypostasis Christi, quæ complectatur. tom. 4.
343.d, & sequenti.
hypopi uis. to. 3.101.l, in fine. & 14.e, f, to. 4.85.
m, to. 8.162.f, g, to. 9.119.b
hypopus, Christo designabat humilitatem. ibi-
dem. b
hypopum herbam nouimus humilem, sed me-
dicinale: saxo hæere radicibus dicitur. &
significat Christi humilitatem. to. 8.161.f
Quod sit purgandis pulmonibus apta. ibi-
dem. g

I

Iabin, interpretatur sapiens. to. 8.301.d
De iacere, siue situ. to. 1.103.g
Iacere, est in terra quiescere. to. 8.284.
Quomodo differant iacere, sedere, stare, & am-
bulare. to. 10.297.m, & seq.
Qui dicantur homines iacentes. tom. 10.297.
m, & 298.a & c, d
Ille se iactat inaniter, qui cum ipse sit homo tu-
pit se de homine, vindicare. to. 8.131.l
Non iactabis te de meritis tuis, nec præsumes
de impunitate peccati. to. 8.63.g
Iactans merita sua, qualiacunque illa sint, sumi-
lis est Phariseo. ibidem. h
Iactantia nuncupatur libido gloriandi. to. 9.
126.i
Iactantia est uitium animæ per uicem amant
laudari ab hominibus, spreto conscientie
testimonio. Eodem. 103.
Iacob, quid interpretetur. to. 10.344.
Iacob, quare sic dictus. ibidem.
Iacob dilexi, Esau autem odio habui: exposi-
tur. to. 1.18.d, e, to. 5.154.g
Iacob electio, & Esau reprobatio. to. 10.344.
142.b
Quid significet quod præponatur, fratri ma-
iori. to. 8.141.c
Quod Iacob, sibi elegerit dominus in posses-
sione, ceteras gentes sub angelis posuit. to.
8.511.i
Iacob & Esau, quando nati sint. to. 10.344.
169.d
Iacob & Esau lucta in utero miraculosa. to. 10.
83.a, & 145.b, & seq. to. 8.141.c, d
Iacob natiuitas, Christum præfigurauit. to. 4.
324.g
Iacob typus Christi. to. 10.344.
De

I N D I V M A V G V S T I N V M .

De Iacob emente primogenita ab Esau, to. 5.
154.i, k
Iacob ut lumeret honorem spiritalem, carere
uoluit cibo carnali. to. 8.521.f
Ad Iacob Christianos, ad Esau Iudæos pertine-
re, in mysterio. to. 2.247.c
Iacob & Esau, spirituales, & carnales adumbrat.
to. 4.34.g, to. 10.166.c, f
Iacob sine dolo, quomodo dolum fecerit. to. 4.
34.h
Iacob patriarchæ benedictiones quomodo in-
telligendæ. to. 3.344.c, & seq.
Ad Iacob omnes pertinemus, imitantes Abra-
hæ fidem. to. 8.306.i
Quid contineat benedictio Iacob, quam dedit
filij suis. to. 4.303.f
Benedictio Iacob, significauit benedictionem
Christi. to. 5.154.l
Iacob, benedictionem firmavit adueniente E-
sau. Eo. ibidem. m
De Iacob benedicente Iudam filium suum, &
filios Ioseph. to. 5.155.k, & sequentibus.
De Iacob & Laban. to. 10.167.f
Iacob scalam uidit, & cætera. ibidem. b, & se-
quentibus.
Scala Iacob expositio. ibidem. & to. 10.166.l,
& deinceps.
Iacob uidit angelos ascendentes & descenden-
tes per scalam, quam uidit, & tunc vnxit la-
pidem. to. 9.16.g
Iacob vnxit lapidem quid signet. to. 5.155.c, to.
8.135.m
De Iacob eunte in Mesopotamiam, ut uxorem
acciperet: de scala sibi apparente in somnis:
& de benedictione. ibidem. a, & se-
quenti.
Iacob habuit plures uxores, licet vnam petie-
rit: & quomodo duæ uxores quæ ipsius cor-
poris potestatem habebant, dederunt sibi an-
cillas suas. ibidem. d, e
Iacob quærens uxorem in longinqua regione,
Christum designabat. to. 10.166.l
Iacob solo contentus baculo, sine equis uxore
sibi quærebat. ibidem. m, & sequentibus.
Uxores duæ Iacob, quid. to. 10.167.g, h
Iacob & Rebecca mendacium excusatum. to.
4.15.l
Iacob typus ecclesiæ. ibidem. g, to. 8.290.h, i
Iacob, Israel dictus. to. 2.180.a, tom. 4.37.g, &
131.m, to. 5.155.f, to. 6.86.g, & 288.i, to. 8.
305.l
Cur sic dictus. to. 5.155.f
Inter Iacob & Israel interest, licet vnus homo
erat. to. 8.282.a, b

Iacob in æterna vita deficiet, & manebit solus
Israel. to. 10.341.m
Iacob introiuit Aegyptum cum. 75. homini-
bus, ipso Iacob inter alios computato. to. 5.
155.g
Iacob in Aegyptum venit. 130. vitæ suæ anno:
Ioseph autem erat. 39. annorum. ibidem.
Iacob quando venerit in Aegyptum. tom. 5.
169.a
Iacob hædinis pelliculis circumdatus quid re-
præsentet. to. 5.154.i, k
Iacob binomius. to. 10.341.h
Iacob virgas variatas pecoribus ostendit, &
cæte. to. 5.111.k
Iacob non prius Rachelem osculatus est, quam
gregem adæquasset. to. 10.167.g
De Iacob luctante cum angelo: in quo ostendi-
tur passio in benedictione ipsius ab angelo:
de nomine Israel: de claudicatione ex tactu
femoris: & quid hæc significant. to. 5.
55.f
Iacob patriarchæ lucta cum angelo, quid adum-
bret. to. 6.86.f, g, & 176.i, & 249.i, k, to. 10.
167.l
Quid significet quod luctatus sit cum angelo, &
ab eo benedictus. to. 8.135.a, & 572.b, to. 10.
34.i
Iacob benedictus & claudus. to. 10.34.k
Iacob claudicans, populus Iudæorum. ibidem.
Latitudo femoris Iacob, quid figurarit. to.
10.34.B
Iacob facta est promissio tempore quo Græ-
cia legum quibusdam institutis regulata est.
to. 5.169.d, e
Iacob duodecim filios, & vnam fœminam pro-
creauit. to. 5.155.d
Iacob habebat duodecim filios, & Ioseph erat
vêditus à fratribus suis ante mortem Isaac.
to. 5.169.a
Iacob Iudam omnibus præfecit: & quare. to. 4.
303.g
Duodecim filij Iacob non omnes ex liberis sed
& ex ancillis. to. 9.22.m, & sequentibus.
Quare Iacob ignorasse permittitur sit à deo fi-
lium suum viuere in Aegypto. to. 10.168.
h, & sequentibus.
Iacob misit Ioseph filium suum ut de fratribus
solicitus esset. ibidem. a
Iacob filium suum Ioseph plus alijs dilexit. to.
10.168.a
Iacob mortuus est. 147. anno in Aegypto, re-
gnante Balao rege Assyriorum. to. 5.
169.i
Iacob & Ioseph sepultura. to. 3.238.g
A 3 2 Iacob

INDEX

Jacob luxerunt Aegyptij septuaginta diebus. to. 4. 42. d
Jacobus, unde frater domini dictus. to. 4. 43. o.
g. in principio.
Jacobus Ecclesiae Hierosolymitanæ præfuit.
ibidem. in fine. to. 7. 80. i
Jacobus Alphæi. to. 3. 32. i
Jacobus. to. 5. 185. g
Jacobus pro inimicis orauit. to. 10. 157. f
Iambus post dichorium malè ponitur. to. 1.
123. h
Iemini, dexter interpretatur. to. 8. 12. d
Ianicula ciuitas. to. 5. 56. m
Ego sum ianua: qui ante me fuerunt, fures sunt
& latrones: exponitur. to. 4. 310. m
Ianua, dicitur porta domus. to. 8. 492. b
Quid sit per ianuam intrare, vel ascendere ali-
unde. to. 8. 507. c
Ianua Christus. to. 9. 72. c, to. 10. 41. d
Ianua quinquepartita in corpore. to. 10. 10.
22. g, h
Christus ianua, & pastor, diuersimode. to. 10.
41. d
Quis ingrediatur per ianuam. to. 10. 41. i
Sicut malis operibus vitæ ianua clauditur, ita
bonis operibus aperitur. to. 10. 252. b
Quomodo Christus intrauit ad discipulos ian-
uis clausis. to. 10. 208. b, & seq.
Ad Ianuarius scripsit Augustinus. to. 2. epistola.
68.
ianuarius mensis Iano dedicatur. to. 5. 57. h
ianuarius mensis, à Iano appellatus. to. 6.
109. m
De ianuario eremita falso. to. 10. 281. d
ianuarius, Augustini discipulus, comparatur
h. prodigo. to. 10. 290. g
ianuarius, discipulus Augustini, instar Ananie
intrauit consortium. to. 10. 314. c, d
De filio & filia Ianuarij regularis Augustini.
ibidem, d, e
ianus deus. to. 5. 54. m, & 56. m
Iano rerum principia pertinent. Eo. 57. i
An rationale fuerit Ianu & Terminum in
duo numina separari. ibidem
ianus est mundus. ibidem
ianus, quare sit bifrons, & de ianitore. ibi-
dem. l
ianus geminus. to. 5. 57. l
Penes Ianum prima sunt: præponitur ideo Io-
ui, & penes Iouem, summa. to. 5. 58. b, c
An Iani, & Iouis, recta discretio sit. to. 5.
58. g
Iaphet, latitudo interpretatur. to. 5. 149. k
Iaphet, quomodo dilaretur. to. 6. 85. d

Iaspis, & Sardis, duo iudicia, alterum facti per
aquam, alterum futurum per ignem defi-
gnant. to. 9. 143. m
Iasus. to. 5. 170. a
Icherius, orator laudatus. to. 1. 81. i
De ideis quaestio. to. 4. 190. c, & 213.
Secundum Ideas coelum non fecisse aliqui
sed ipsum deum esse dicit Plato. to. 5. 63. a
Angeli futura cognoscunt in ideis, non autem
dæmones. to. 5. 80. a
ideæ vel rationes rerum incommutabiles
infinitæ sunt, in diuina sapientia. Eod. 9. 63. a
Per ideas uerius cognoscunt angeli in deo, quam
in ipsis rebus. ibidem. 101. b
ideas si philosophi posuerint esse infinitas. to.
5. 108. d, & seq.
Eadem idea, vel vi diuinæ, qua producta est ro-
tunditas coeli, producta est rotunditas co-
mi uel oculi: quæ fieri nescit, sed omnia co-
ficit. to. 5. 111. d
De ideis, quas Plato posuit in mente diuinæ.
Ibidem. 111. c, d
identidem, pro uicissim. to. 7. 356. f
idioma, proprietas linguarum. to. 3. 31. a, 304.
31. f
idiomatum communicatio. to. 4. 25. h
idioma diligenter attendendum in scripturis
sacris. to. 4. 31. f
Vide, Scriptura.
idipsum, est quod mutari non potest. to. 8.
563. c
idipsum, dicitur quod unum est. to. 8.
77. k
idipsum, est quod semper eodem modo est. to.
8. 474. b
idipsum nemo habet ex se. ibidem. f
idichum, quid. to. 8. 107. f, & 204. f
idola, quid sint. to. 5. 130. g
idolorum dæmoniorumq. pestilēs superstitio
taxata. to. 2. 59. h, & seq.
idola contrafacta, in usum proprium uerti non
debent. Eodem. 2. 11. f
idolorū ruina, à prophetis prædicta. to. 3. 230. f
De idolis fulgendis, ex Deuteronomio. to. 3.
302. m
idolorum uanitas. Eodem. 3. 104. f
idola cordium. to. 4. 100. a
idolum, falsi dei simulachrum. Eodem. 105. g
idolum non seruat homines, sed homines ido-
lum. to. 5. 21. h
Idolum Apollinis fleuit. to. 5. 21. h
idola dæmones. to. 5. 300. f
De idolis & simulachris, quid senserit Hermes
Trimegistus. to. 5. 300. f

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Trimegistus. Eodem. 72. i
Hermes de idolorum ablatione. doluit. to. 5.
73. h, i
Idolis alligantur dæmones arte nepharia. ibi-
dem. g
Idolum pendens in aere. to. 5. 215. m
Idola gentium, dæmonia. to. 6. 116. l
Qui idolis sensatis dediti sunt, quomodo se ex-
cuset. to. 8. 358. f
Idola gentium etiam si de argēto & auro sint,
contemnenda sunt. to. 8. 515. h, i
Idola eordis dei ieiunda. to. 9. 36. b
Idola non sunt tollenda, siue frangenda in lo-
cis alienis, non consentiente domino. to. 10.
6. f, g, & seq.
Evi & quando euertenda idola. ibidem
Prius agendum, ut idola in cordibus hominū
constringantur. to. 10. 6. f
Idolorum persecutores. ibidem. g, h
Idola non potuerunt tueri, nec se, nec urbem.
to. 10. 26. l, m
Idolum fecit populus israel. to. 10. 20. b
Idola & eorum cultores perstringit. to. 10. 26.
l, m
Idola reprobantur. to. 10. 47. b
Idola Paganorum. ibidem. b
Idolum. to. 10. 5. g, & seq.
Idololatrarum impietas. to. 1. 242. d
Idololatras uocata seruitus. ibidem. e
Idololatras uocat Augustinus. dominos prædica-
biles, & fratres charissimos. to. 2. 45. f
Idololatras taxantur. to. 3. 312. h
Idololatras, unde dicti. to. 3. 43. e, & 81. c, to. 4.
33. l
Contra idololatras ex Abacuc. to. 3. 312. h
Contra idololatras. to. 8. 362. b, c
Idololatras habent aliquid, quod probatur. to.
7. 191. c
Populus iudaicus idololatras. to. 10. 20. b, c
Idololatras sunt canes. to. 10. 164. f, g
Unde proueniat idololatras. to. 9. 244. d, e
Idololatras mera, phantasmata nostra. to. 1.
242. e
Idololatras execratio. to. 2. 45. f, & episto.
202.
Idololatras diuinorum, execrabilis. to. 3.
11. k
Idololatras, dicitur fornicatio. to. 3. 16. b, in fine.
Idololatras excommunicatione puniēda. to. 4.
25. a
Idololatras subuersa. to. 4. 131. c, & seq.
Idololatras Hieroboam. to. 5. 167. c
Idololatras israelitarum in deserto. to. 10. 176.
h, i

idololatria, multorum est causa malorum. to.
10. 131. f, g
idolothya immunda. to. 2. 211. g, h, & R, l
idumæi, ab Edom propagati. to. 4. 37. a
idumæi nati sunt deo Esau. to. 5. 154. f
idumæa gens quædam erat hominum erran-
tium, & idola colentium: nec in bono poni
tur, quia mundum significat. to. 8. 210. c
idumæa, interpretatur terrena. to. 8. 164. c, &
201. i
idumæi, sanguinei, vel terreni. to. 8. 300. b
iechonias, præparatio dei. to. 4. 136. a, b
iechonias cur bis numeratus in genealogia
Christi. ibidem
iechonias in transmigratione genitus. to. 4.
155. k
iecta, filius Heber. to. 5. 147. h
ieiunia Augustini. to. 1. 64. k, l
ieiunandum quomodo monachis. to. 1. 282.
a, b
ieiunia triduana. to. 1. 256. a
ieiunium sabbati, & reliquorum dierum. to. 2.
episto. 86
ieiunium esse præceptum in nouo testamēto.
to. 2. 117. c, d
ieiunium non iustificare. ibidem
ieiunans non ieiunantem ne spernat. ibi.
ieiunare die dominico, scandalum magnum.
ibidem. d, e
Manichæi ieiunant die dominico. to. 2.
117. e
ieiunij quadraginta dierum exempla. ibid. c, f;
to. 3. 10. l, to. 4. 135. l, to. 9. 33. a
ieiunium uotuum multorum dierum. to. 2.
117. f
ieiunium quartæ, sextæ, & sabbati. ibidem. i, k
ieiunia humilitatem significant. ibid. l. to. 4.
135. l
Alli ieiunant sabbato, alij non. to. 2. 167. g
ieiunium, quadraginta dierum obseruatio. ibi-
dem. l, & 172. l, to. 3. 241. f, to. 10. 299. c, f
ieiunandum ab amicitia mundi. to. 2. 172. l
ieiunorum duo genera. to. 4. 115. h
ieiunium magnum & generale. ibidem, & to.
9. 33. b
ieiunia nobis necessaria, sicut vulneribus medi-
cina. to. 4. 394. m
ieiunauit Christus quadraginta diebus. postea
esurit. to. 4. 306. c
ieiunium & cibus animi. to. 4. 383. l
ieiunium & tentatio Christi. to. 3. 250. a
ieiunium helia. to. 3. 101. l, & 145. g
ieiunia, nec ab aliquibus cibis abstinentiam pro-
desse, Iouiniani error. to. 6. 106. f

INDEX

De ieiunio, Basilii magni sententia. tomo. 7.
308.f
ieiunij comes, eleemosyna. to. 8. 128.d.e
ieiunium Christi quid sit. to. 8. 84.f.g. & 241.l
ieiunium quādo mereatur opprobrium. to. 8.
241.m
ieiunium quadragesimale nobis præcipitur ex
lege & prophetis & Euāgelio, quia testimo-
nium habet a lege & prophetis. tomo. 8.
425.d
ieiunium voluntatis, est fames necessitatis. to.
8. 126.b
ieiunare magnum opus est, sed noli cito lauda-
re, nisi quæras causam. to. 8. 317.c
ita ieiuna, ut alio manducante prandisse te gau-
deas. to. 8. 128.d
Non laudatur in illo ieiunium, qui ad luxurio-
sam cenam seruat ventrem. to. 8. 130.f
ieiunium perfectum. to. 9. 33.b
Quomodo ieiunandum sit. to. 9. 251.f, to. 10.
156.k, & 212.i, k, & 213.a
De utilitate ieiunij. to. 9. 254.b, & seq. to. 10.
239.g.h
ieiunij proprietates. to. 9. 254.b, c
Calumniatores ieiuniorum. ibidem.f
Omnes sectæ hominum ieiunant, ad diuersos
tamen fines. to. 9. 254.l
ieiunium, in sabbati die, tempore Augustini.
to. 10. 36.f
Dies ieiuniorum, quomodo celebrandi. to. 10.
104.l
ieiunij tempore quomodo viuere debeamus.
to. 10. 154.f
Nihil prodest tota die ieiunasse, si postea cibo-
rum nimietate anima obruatur. ibidem
Nemo pro laude humana, sed pro peccatorum
indulgentia ieiunet. to. 10. 156.u
Non ieiunans, non debet inuitare alios ad præ-
dium: & quare. tomo. 10. 157.m, & sequen-
tibus.
Dehortari, potentem ieiunare, à ieiunio, pecca-
tum est. ibidem.m
Non ieiunare in quadragesima, est peccatum.
ibidem.
ieiunium cum eleemosyna, duplex bonum. to.
10. 158.a
Qui non potest ieiunare, amplius debet paupe-
ribus erogare. Eodem. 157.m, & sequen-
tibus.
Nullum ieiunium sine eleemosyna bonū est
potentibus. to. 10. 158.a, & seq.
De necessitate ieiunij, cum mititate & largita-
te. to. 10. 158.c
Moyles quadraginta diebus & noctibus ieiunauit.

naui.
De mysterio ieiunij quadragesimalis, fructus
& modo.
Exhortatio ad quadragesimale ieiunium
dem. l, m
ieiunandum à vitijs.
Ut bene ieiunetur a cibis, prius ieiunandum
est à vitijs.
ieiunare bene, quid.
De ieiunio, & eius effectibus. to. 10. 159.a, b
l, & 166.b, c, & 288.b, i
Differentia inter ieiunium, & saturitatem
to. 159.b
Moyles quia ieiunauit, deum uidit: populus
quia manducauit, idola fabricatus est. ibi-
dem.
helix ieiunij effectus. to. 10. 159.b
Diaboli tentatio non nisi ieiunio vincitur.
to. 159.c
Apostoli, defectu ieiunij dæmonem eiecerunt.
potuerunt. ibidem.
Ut ieiunia nostra plena sint, quid agendum sit.
to. 159.d
Quanto plures dies sunt ieiunij, tanto magis
est causa remedij. to. 10. 160.a
De causa ieiunij, loco, & tempore. tomo. 10.
165.l
Quare Christus ieiunia sibi indixerit. to. 10.
165.l, m
Superfluum ieiunij pauperibus largiendum est.
to. 10. 207.c, d
Christus, Moyles, & Helias, primi quadragesi-
mam ieiunauerunt. to. 10. 207.d
Christus post acceptum baptismum continuè
ieiunauit. ibidem.
ieiunandum est, quando acriori lucramine
tentatore configitur.
Quare ieiunandum sit ante solennitatem
sionis Christi. to. 10. 207.d
Modus ieiunandi, quadragesimam. ibidem.
Contra delitiose ieiunantes. to. 10. 207.b, i
sequentibus.
Christianorum ieiunia potius spiritaliter quam
carnaliter obseruanda sunt. to. 10. 210.a
Non est in ieiunio solum abstinendum à cibis
prohibitis, quin etiam à peccatis. ibidem.
Paruum est ieiunium tantum abstinere à pec-
catis, nisi faciamus bona. to. 10. 212.a
Deo accepta sunt ieiunia, si operibus sanctis
piata fuerit conscientia. to. 10. 212.a
ieiunium est animæ humiliatio.
Quantumcūq. detrahas cibum, si non deuotè
xeris vitium, magis horres quam placet
deo. ibidem.
ieiunia quæ casto corpore & deuoto animo
fiunt, impetrant quod optant. to. 10. 212.m
& sequenti.
Quæ ieiunia deo placeant, & displiceant. Ibi-
dem. m, & sequenti.
Imple miserationis officia, & sanctificasti ieiunium.
to. 10. 213.a
ieiunium curat flagitia, quibus quis in seipsum
peccat. to. 10. 219.g, h
De ieiunio & oratione. tomo. 10. 239.g, & 288.
ieiunium, sine oratione, nō potest perfecte ani-
mam nutrire. to. 10. 239.h
Multi famem patiuntur & sitim, dum lucro in-
tendunt, & tamen ex præcepto ieiunare no-
lunt. to. 10. 278.f
De ieiunio, & quid sit ieiunium. to. 10. 288.l
In quo consistat perfectum ieiunium. tomo. 10.
289.a
De ieiunio, & ubi fuerit institutum. tomo. 10.
289.b
Moyles post ieiunium domino locutus est, qui
ante non potuit. ibidem.c
Nunquid per sonam ieiunio liberatur. ibidem
Non est diebus dominicis ieiunandum. to. 10.
289.e
Quæ sint ieiunia ex institutione ecclesiæ. Ibi-
dem.
Quare vigilias multorum Apostolorum non
ieiunamus. to. 10. 289.g
Ieiunantis officium. to. 10. 299.c
Quoddam est ieiunium commendabile, quod
ieiunium sine eleemosyna parum ualeat. to. 10.
301.l
Ieiunij votum explicatur. tomo. 4. 106.c, &
299.c
Ieiunare inter sanctos numeratur. Eod. 107.m, &
sequenti.
Ieiunij typus Christi. Eod. 108.i, k
Ieiunare immolauit filiam suam. to. 5. 8.f
Ieiunare licuit occidere filiam, ut & seipsum Sam-
sonem. ibidem
Iam mitres David ad requirēdos fratres suos,
typum dei patris gerebat: David uero, filii.
to. 10. 225.f
Iesus quid interpretetur. to. 10. 64.c, d
Iesus, Latine saluator est. to. 5. 166.c, & 203.i,
in fine. to. 7. 231.h, to. 10. 194.g, & 215.i
Iesus H. braice, salutaris Latine. tomo. 10.
271.b
Iesus nomen, est amicus & dulcius nominare
quam salutaris. to. 5. 177.i
Iesus, nomen gloriosum. to. 9. 196.f

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Ratio nominis Iesu. to. 5. 166.c, tomo. 10. 64.
c, d
In Iesu nomine quid constitutum sit, declara-
tur. to. 2. 80.a, b
Iesus nomen est per quod saluari oportet cre-
dentes, & non per aliud nomen: exponitur.
to. 2. 214.m, to. 10. 70. h
Iesus Christus, nomen dispensationis. tomo. 2.
236.m
Iesus, nomen proprium christi. tomo. 9.
128.b
Iesus Christus quis est. to. 10. 66.g
Nemo potest dicere dominus Iesus, nisi in spi-
ritu sancto. to. 4. 313.c
De pueritia Iesu. to. 4. 136.e
Iesus in patria sua contemptus. tomo. 4.
150.e
Iesus Christus filius dei saluator, uersus Sybil-
lini præferunt. to. 6. 20.i
Iesus quare venit in mundum. to. 10. 64.d, &
seq.
Iesus etiam infantum Iesus est. tomo. 7. 234.
c, f
Iesus eligit uiros potentes. to. 10. 174.h
Iesus turbas pascit. to. 4. 151.d, & seq.
Iesus in Magedan. to. 4. 153.g, & seq.
Iesus in Cæsarea Philippi. ibidem.
Secessus Iesu in Galilæam. to. 4. 143.g
Apprehensus Iesus. to. 4. 165.m
Iesum Christum filium, ex symbolo: exponi-
tur. to. 3. 46.g
Iesus cum flagello. to. 4. 156.d
Iesus iudicaturus cum discipulis. tomo. 10.
122.b
Iesu prima mentio. to. 10. 174.h
Iesum stare. to. 10. 19.3.b
Suscipere Iesum. to. 10. 64.b
Iesus traiciens. to. 4. 153.b
Iesus transfiguratus. to. 4. 154.m
Iesum uidere. to. 10. 63.m, & seq.
Iesus quando appellatus filius Naue. to. 4. 56.
h, & 69.a
Iesus Naue, typus christi. tomo. 4. 86.i, tomo. 6.
86.a
De Iesu Naue successore Moyse. to. 5. 171.d, to.
10. 180.k
Iesus Naue, Auses antea dictus. tomo. 10.
105.b
Iesus Naue introduxit Israel in terram promif-
sionis: & quare. to. 10. 105.b
Iesus Naue quando mortuus est. tomo. 5.
171.g
Ietro consilium dat Moyse. tomo. 4. 49.8, & se-
quentibus.

INDEX

sethro pietas. *ibidem*, m
iezabel omnes prophetas fugauit. *tomo. 10.*
226. k
ignauia iocose deridentur. *to. 3. 263. h, i*
Ignauia principis multos habet imitatores. *to.*
2. 241. R, l
ignis dicitur spiritus sanctus. *to. 1. 78. f, to. 2. 71.*
i, & seq. *to. 3. 88. l*
ignis & splendor sunt coram & c. *onsubstantia*
les. *to. 2. 239. l*
ignis rubi qualis. *to. 3. 88. a*
ignis superior aere. *to. 1. 175. f*
ignis descendens super quinquagenarios. *to. 3.*
245. h
in ignem proiecti & liberati pueri tres. *tomo. 3.*
240. d, & seq.
Tres pueros agnouit ignis, qui deum agnosce-
bant. *to. 9. 136. u*
ignis in ciuitate Romana. *to. 5. 19. g*
ignis semper ardens in vestra templo. *Eodem.*
29. i
Stoici ignem deum esse putauerunt. *tomo. 5.*
66. i
ignis utilitas & incommodum. *Eodem. 104. g*
Ab igne dicitur Platonem potuisse remouere ut
diu alitatem, sed lucendi relinquere. Et hoc
concluditur de deo vero magis. *tomo. 5.*
116. h
ignis accipitur in bono. *to. 5. 208. m*
in igne animalia aliqua viuunt, qui tamen con-
sumunt omnia Per hoc probat corpora dam-
natorum posse perpetuari in inferno. *to. 5.*
214. c, f
De igne, qui cum sit pulcherrimus, decolorat
quasi omnia. Item contraria operatur in re-
bus non contrariis. *Eodem. 214. d*
ignis latet in calce, & aqua accenditur, oleo ve-
ro extinguatur. *ibidem, & c*
ignis supremi & inferioris dissimilitudo secun-
dum Platonem. *to. 5. 233*
ignis edax deus quo sensu. *to. 6. 60. f, & sequen-*
tibus.
ignis in sacrificijs quid significarit. *to. 6. 127. e*
ignis quare adhibeatur in sacramentis. *tomo. 8.*
224. m, & seq.
ignis cur adhibeatur in carthizando & exor-
tizando, & post ignem exorcismi venitur
ad baptismum. *tomo. 8. 225. a*
ignis nisi ardeat, non incendit. *tomo. 8.*
82. c
ignis Christi non timeatur, quia scenum con-
sumit. *to. 8. 199. e*
ignem in spinis exardescere, quid sit. *tomo. 8.*
121. b, c

Ignis à cuius facie fluunt peccatores ve-
l quis sit. *to. 8. 191. h, i, & 192. a*
ignis concupiscentiarum. *to. 8. 192. a*
ignis cum fulgure & grandine, immantia
cundia significat. *to. 8. 192. a*
ignis tria habet, & diuini non potest. *tomo. 8.*
55. e
De quo igne dixerit dominus in Euangelio
ignem ueni mittere in terram, & cetera
to. 9. 4. m
Duo ignes, cupiditatis scilicet & charitatis
to. 2. 54. d
ignis tentationis & tribulationis. *to. 3. 88. a*
8. 50. l
ignis tribulationis vnum dicitur, alterum dam-
nat, utrumque probat. *to. 5. 244. a*
ignis probans opera, est tribulatio. *ibidem.*
sequen.
Quod ad ignem huiusmodi pertinere possit
mors corporalis perfectionis mundi. *ibidem.*
dem. i, k
Per ignem tribulationis saluamur, qui erit
c. arat opus vniuersi. *to. 8. 191. h, i, & 192. a*
Qualis sit ignis, super quem si ceciderit, non
debet solem. *to. 8. 191. h, i, & 192. a*
ignis nomine, aduersitas & seculi timor
gnatur. *to. 8. 191. h, i, & 192. a*
ignis nemine, & tribulatio, & spiritus sanctus
gnificantur. *to. 8. 191. h, i, & 192. a*
ignis iudicij vltimi, figuratur in igne qui
ruit Abraham. *to. 8. 191. h, i, & 192. a*
ignis de celo casurus tempore perfectionis
Antichristi & deuorans suos, quid significet.
Eodem. 203. g, & seq.
ignum conflagratione, peribit figura huius
di.
ignum conflagratione, elementorum corruptio-
niliu qualitates, quæ corporibus in
congruebant, interibunt: atque tales quæ
res ipsa substantia quæ corporibus in
talibus mirabili mutatione conueniant
habebit. *ibidem.*
Ignis conflagratio purgabit aerem, & terram
to. 5. 205. b, c
ignis conflagratio non ascendet vsque ad
dinem spacijs, in quo erunt tunc sancti
& c.
ignis iudicij purgabit electos. *to. 5. 204. a*
sequen.
ignis præcedens iudicium, non est sicut
tuus. *to. 8. 199. e*
Quod faciat quandam separationem in
& bonorum. *ibidem.*
ignis quo incenditur mundus, utramque

IN DIVVM AVGVSTINVM.

sanctos. *to. 8. 382. c*
ignis illa qui præbit iudicium, & inflammabit
inimicos, potest accipi in pena malorum,
& in salute redemptorum. *to. 8. 357. h, i*
ignem cadere de celo, quid sit. *to. 9. 150. a, b*
item de celo descendere, est hæreses ab Ecce-
sia exire. *to. 9. 146. g*
ignis purgatorius. *to. 1. 278. c, to. 3. 58. f, & R,*
to. 4. 276. c
Per ignem saluari. *tomo. 3. 58. h, tomo. 4. 23. g, &*
227. a
ignis purgationis, secundum quosdam. *to. 4. 23*
h, eadem repetita. *ibidem 227. a*
Quid sit in fundamento habere Christum, &
quibus spondeatur salus quasi per ignis vstu-
ram. *to. 5. 205. g, & sequentibus.*
Cum deus nobis adhibet ignem, non in cine-
rem conuertit, sed sordes abluit. *to. 8. 24. l*
Aliud est igne non laedi, aliud per ignem salua-
ri. *to. 8. 50. l*
Qui sint qui per ignem saluantur. *to. 8. 102. f, g*
& 394. a
ignis futuræ purgationis grauior erit, quam
quicquid potest homo pati in hac vita. *to. 8.*
102. f
De igne purgatorij. *to. 10. 273. h*
illo transitorio igne minuta peccata purgantur.
to. 10. 273. i
Error illorum qui putant peccata mortalia su-
per fundamentum ædificanda, & igne pur-
ganda. *ibidem*
Quicquid de peccatis minutis redemptum non
fuerit, igne purgatorij purgandum erit. *to.*
10. 273. m
incertum est quandiu in hoc igne quis perma-
neat. *to. 10. 274. a*
ignis doloris. *to. 4. 24. d*
Flamma inferni quomodo intelligenda. *to. 3.*
202. h
ignis pro pena. *to. 4. 97. a, b*
to. 8. 190. c, f
ignem æternam quomodo nonnulli accipiant.
to. 4. 24. l, & 227. d
ignis æterni timor. *to. 6. 168. h*
igne sempiterno punientur impij. *to. 1. 10. m*
ignis aliter æternus, aliter deus. *to. 6. 181. i*
ignis pœnalis, dicitur æternus. *to. 5. 96. b*
ignis æternus sine dubio laudabilis est, quan-
uis damnatis sit futuris pœnalis. *Eo. 104. g*
Carnales, in fine seculi, per ignem sunt iudica-
di. *to. 5. 151. m*
ignis inferni, ubi sit, vel cuiusmodi, neminem
scire arbitrat, nisi cui spiritus sanctus o-
scendit. *ibidem, 205. g*

An ignis gehennalis, si corporalis est, possit
malignos spiritus, id est, demones incorpo-
reos tactu suo adurere. *to. 5. 218. c, & seq.*
ignis infernalis est corporalis: qui vnus & idē
demones cruciabit & homines. *ibidem*
ignem quo exardescerat diues in inferno, qua-
lis fuerit. *ibidem, b, c*
ignis æternus damnatis erit grauior vel le-
uior, secundum eorum diuersitatem. *to. 5.*
220. g
ignis pœnalis futurus duas habet species. *to. 5.*
84. a, b
ignis gehennæ. *Eodem. 218. m*
ignis æternus, damnatio cum diabolo, combu-
stio æterna, sinistra, idem. *to. 10. 70. g*
Quare mali in ignem æternum sint ituri. *to.*
151. d
Nulla vox explicare potest vires ignis infer-
nalis. *to. 10. 218. g*
ignis præsentis, & infernalis, differentia. *to. 10.*
218. f, g
ignobiles non despiciendi à nobilibus. *tomo. 4.*
407. h
Vide, Nobilis, & Honor.
imple facies eorum ignominia, & quærent no-
men tuum domine. *to. 5. 126. b*
ignorantia mera, scientia humana. *tomo. 1.*
68. f
ignorantiarum tenebræ quomodo illuminen-
tur. *Eodem, 78. f, g*
ignorantia & difficultas hominis. *to. 1. 12. l, &*
230. b, & d, to. 3. 356. m
Etiam per ignorantiam aut necessitatem ad-
missi, imputantur interdum. *to. 1. 229. m*
ignorantia quando excuset. *to. 1. 231. c*
ignorantiam tateri melius, quam falsam scien-
tiam. *to. 2. 104. a, b*
ignorans ignorabitur: exponitur. *to. 2. 136. d, e*
to. 9. 104. i
ignorantiæ peccatum inexcusabile. *tomo. 2.*
139. f, g
ignorantiæ peccata. *Eodem, 212. i*
ignorantia loquax. *to. 3. 350. a*
Non omnis ignorans immunis à pena est. *to. 4.*
317. k
ignoro, pro improbo. *to. 4. 424. f*
De ignorantie horrenda profunditate, ex qua
omnis error consistit. *to. 5. 222. f, g*
ignorantia iudicis saepe sit calamitas innocen-
tis: & in pueris est magna pœna. *Eodem*
219. l, m
ignorare se multa Augustinus ingenuè fate-
tur. *to. 6. 210. c, d*
ignorantia, in animis hominum, unde. *tomo.*
7. 225.

I N D E X

7.225.m.& seq. ignorantia infantis. ibidem, 223.c.d
ignorantia caruit Christi infantia. Eod. 231.g
ignorantia malum. to. 7.366.h.i
Et quare concupiscentia peior sit ignorantia. ibidem, i.R
ignorantia fidelium. Eodem, 389.m
ignorantia simpliciter non excusat. Eodem 424.d.e
Christus nihil ignorabat nisi peccatum, non quasi non iudicando, sed non committendo. to. 8.84.b
Melius est ignorantia bresbyterorum consuleri, quam ignorantes in sua ignorantia remanere. to. 9.209.f
ignorantia seculi huius, media nox. tomo. 10.26.a
Seculi huius ignorantia, valida. ibidem
Melior fidelis ignorantia, quam temeraria scientia. to. 10.80.a
ignorantia haesum, tutior est, quam scientia. to. 10.88.i
Nullus ignorantiam praeferat poenitentiae agenda. to. 10.183.a
ignorans legem dei, saepius ignoranter peccat quam qui scit. to. 10.185.d
in his quae ignoramus quo animo fiant, potius ad dexteram est declinandum. to. 10.227.f & h
Ad ignoscendum simus faciles. to. 2.49.d
ignosci potest simpliciter erranti. to. 7.134.c
Melius deus ignoscit, quam agnoscit: & quid sit ipsum ignoscere. to. 8.270.a
Deus ignoscit consentienti, sed seipsum punienti. to. 8.161.e
Non oportet ignosci nisi dicenti peccavi. to. 8.16.g
Alienae iniquitati non ignoscit, qui suam non agnoscit. to. 8.160.k
Aliquando cui ignoscit deus in futuro saeculo, corrigit eum de peccato in isto saeculo. to. 8.162.m
ignoscendum quomodo fratri. to. 10.15.a,b,& sequen.
ilium Romani populi origo. to. 5.21.d
An dii, qui & a Romanis, & a Graecis similiter colebantur, causas habuerint quibus illi paterentur excidere. ibidem, & seq.
De ilij euersione, quod dux Marij Fimbria excidit. ibidem, i, & seq.
iliacis dijs, an debuerit Roma committi. to. 5.22.a
Nulla creatura, quamvis rationalis & intellectualis, a seipsa illuminatur, sed participatio

ne veritatis accenditur.

to. 8.457.b

Christus illuminat animas, cum facit eas vigilare: si lumen detrahat obdormiunt. tomo. 8.210.e

illuminatio per fidem & speciem fit. tomo. 9.130.k

illufio, in scripturis notanda. to. 3.336.x

illufiones animae quae sint: & sicut poena est illufio animae, sic praemium animae veritas. to. 8.104.f

Vtrum imaginari possimus corporalia non visis sensibus corporeis, tomo. 2.85.b, & seq. & 113.b,c, & 166.i, & seq.

Quod vis imaginandi in sita sit ipsi animae, inseparabiliter. Eodem 165.b

imaginatio fallax. to. 3.123.b

imaginariae phantasiae vis, in conceptu, tomo. 3.125.b, & literis praecedentibus.

imagines dormientium, atque furentium, vnde. to. 2.121.h, to. 3.127.f

Etiam non visis addidit imaginatio, quae in alijs vidimus. to. 3.129.m

imagines vigilantium, aegrotantium, phreneticorum, &c. to. 3.227.c,d

imaginatio vnde efficiatur. to. 3.289.d

imaginatio & in brutis. to. 6.40.m

Vide, Memoria &c. to. 3.165.c

imago quid sit. to. 3.165.c

imagines Democriti. to. 2.80.f, & sequentibus.

imaginum tria sunt genera. to. 2.101.c, & 113.d, & 134.m, & seq.

imago rei cognita in animo. to. 3.121.f

imago pecudis, in homine. to. 3.132.k

imagines in somno, & extasi. to. 3.225.g, & 229.c, & g, & in seq. ample.

imagines animae falsae. to. 3.287.h

Variae item formationis similitudinum in animo. to. 3.230.d,e

imago & similitudo differunt. to. 3.164.b,c, & seq. to. 4.188.l

imago, aequalitas, & similitudo distinguenda sunt. to. 4.206.b

imaginis acceptiones. to. 4.335.l

imago terrae quomodo colebatur: & de turpitudinibus eius. to. 5.61.m, & seq.

De imaginibus bestiarum, per quam falsi Christiani intelliguntur. Eodem, 202.l

imagines Iesu, Pauli, Pythagorae, Marcellinae adorabat. to. 6.5.b

Lata est differentia inter faciem hominis & imaginem eius in speculo. to. 9.130.l

Faciamus hominem ad imaginem &c. exponitur. to. 5.145.f, to. 10.139.c

Fecit deus hominem ad imaginem & similitudinem

IN DIVVM AVGVSTINVM.

modum suum. to. 5.110.c
imago dei homo. to. 1.20.e, & i, & 83.g, to. 3.348.l
Ad imaginem dei factus homo, non secundum suum genus. to. 1.81.b
Aliud est, imago dei: aliud, ad imaginem dei. to. 4.191.l, Retracta. to. 1.20.e
Quomodo homo ad imaginem & similitudinem dei sit factus. to. 1.270.2, & seq. tomo. 3.131.b, & seq. & fo. 146.d,e, to. 6.57.c, to. 9.186.x, to. 10.84.l
hominem ad imaginem & similitudinem dei factum, quid. to. 3.178.c, & 290.b, to. 4.317.g, to. 10.52.l, & seq.
imago & similitudo dei in homine interno. to. 1.239.h, i, & 270.c, to. 2.113.i
imago dei, anima. to. 3.69.a, & 290.b, to. 4.350.4, to. 10.154.f,g
imago, & ad imaginem, dicitur homo: filius vero imago, non ad imaginem. to. 3.111.l
imago trinitatis quomodo sit in anima. Eo. 125.m, & seq. & fo. 141.m, & seq. & fo. 143.b, to. 5.100.g, & 118.i
Ad imaginem dei creati sumus. to. 5.100.h
imaginem dei perdidit Adam peccato, quomodo accipiendum. to. 1.23.m, & 271.d, tomo. 3.131.h, i, & 196.c,d
imago dei quomodo reformetur in homine. to. 3.6.b, & 145.i, k
Huiusque reformationis gradus, & consummatio. to. 3.145.a
Imaginem suam deus exigit ab homine, sicut Caesar suam in nummo. to. 2.47.c, to. 8.8.c
Imaginem cum deus habeat, cur prohibetur coherere in figmentis hominum. to. 8.178.a,b
imago dei non omnino deleta in gentibus. to. 3.274.b
Vir quomodo solus imago dei. to. 3.132.m
imago filij tantum est corporum immortalitas. to. 3.146.c
imago dei an mulier dicatur. to. 4.245.m, & fo. seq. e, & 251.e
imago patris dicitur filius. to. 4.335.l, & fo. seq. x, j, & 346.b,c
imago dei quomodo in homine. to. 4.377.i, to. 8.153.i
Imaginem dei in nobis ipsis continentes, tanquam minor ille Evangelicus filius ad nosmetipsos surgamus, & ad illum redeamus, a quo peccando recesseramus. to. 5.100.g,h
imago dei perficitur in nobis in paradiso: & quomodo hic tria, in quibus est imago dei certitudinaliter, sciamus in nobis ipsis. ibid.
Imaginem terrenis & coelestis hominis quomodo induimus. to. 5.118.f
Homo ad imaginem dei, & homo de terra. ibidem, m
Imaginem hanc trinitatis, quam habemus, quomodo amemus. to. 5.100.b
Ad imaginem veritatis non reformatur remanens in similitudine vanitatis peccati. to. 5.199.m
Imaginem dei non esse animam, dicentes haeretici. to. 6.9.d
imago dei secundum quid sit in anima humana. to. 8.48.m, & 153.i
Non aliquid alienum est, si imaginem dei teneamus in nobis, quae non nisi superbia amittitur. to. 8.254.R
Digni sunt pati ut deus imaginem ipsorum in civitate sua ad nihilum redigat, qui in civitate sua terrena imaginem dei ad nihilum redegerunt. to. 8.263.R
Quod per peruersam vitam & malam hominem perturbetur ac exterminetur imago dei. to. 8.274.f
Imaginem dei habemus, sed non eam quam habet filius. to. 9.130.l
imago filii dei diuersa est ab alijs imaginibus. to. 9.200.g,h
Deus solum hominem ad imaginem & similitudinem suam creauit. to. 9.257.d
imago dei in homine, quomodo deo coherere debeat. to. 10.29.f
Filius dei quomodo imago patris. to. 10.32.m & seq.
in creatione mundi homo factus est ad imaginem dei, in natiuitate Christi ipse factus est ad imaginem hominis. to. 10.127.b
in imagine dei ambulat homo. to. 10.150.g
Facti sumus ad imaginem dei, quam detrimimus transgressionem peccati. ibidem
Deus magnam iniuriam patitur, quando imago sua in nobis per luxuriam sordidatur. to. 10.247.K
Qualis est imago dei in homine efficta. to. 10.250.c
imber Euangelij. to. 1.274.h
imbres vnde generentur. to. 3.164.h, & 171.d
imitandi imitatores Christi. to. 1.81.a
Non imitetur homo suum genus. ibid. b
Vide, Exempla. to. 3.348.m
imitatio Christi. to. 4.378.h
Cur Adam veterem imitari non debeamus, sed nouum. to. 4.378.h
imitandus Christus, non Adam. to. 4.378.h
Sicut bonorum imitatio facit ut etiam propria peccata deleantur, sic malorum imitatio vt

INDEX

ut non solū sua, sed etiam quos imitati sunt
merita forciantur. to. 8. 417. l. m
in quibus imitari debeamus Christum. to. 8.
329. d
imitandi sunt perfectiores in ecclesia, nō mul-
titudine. to. 8. 114. b. c
Quos debeamus imitari. to. 9. 121. l. m
Bestia ex bestia nata, mali filij, malos imitan-
tes parentes. to. 9. 148. b
imitari deum uoluit diabolus, sed peruersē. to.
10. 29. f
Deus imitandus, sed non peruersē. ibi.
imitari dominum, quid. to. 10. 110. m. & seq.
Mala hominum imitantes, & non bona. to. 10.
122. R
Nihil dignius est, quā ut homo sui authoris
sit imitator. to. 10. 158. i
imitari dominum possumus. to. 10. 194. c. d
immaturitas quæ dicatur. to. 8. 463. a
immiseri cordium pœna. to. 10. 119. d. e
Abraham quomodo iubeatur immolare filiū
suum. to. 10. 146. d. e. & seq. & 161. l. m. &
duobus sermonibus sequenti. & 165. c. &
184. c
Christus, tanquam verus agnus præfiguratus
in lege, tandem est immolatus. to. 10. 204. a
immolatio cur non vescatur Christiani. to.
6. 155. m
Solutus deus uerē immortalis. to. 2. 30. b. to. m.
10. 322. b. c
Per Christum participes reddimur immortali-
tatis. to. 3. 136. m
immortalitas hominis. to. 3. 179. g
immortalitatem quidam appetens, seipsum oc-
cidit. to. 5. 8. h
immortalitas primi hominis fuit, ut posset nō
mori: sed beatorum erit, ut non possint mo-
ri, sicut & liberum arbitrium didicit fuisse
aliud. Eod. 242. m. & seq.
immortalitas non dolet, quia absumpta est om-
nis corruptio. to. 8. 179. d
Si ualeat sanitas leuius mouere corpora quā
languor, quid ualebit immortalitas? to. 10.
202. m
Tangere immundum, quid. to. 10. 19. m
Non amat deus habitare cum immunditiis.
to. 10. 213. l
immunditiæ & integritatis carnis conflictus.
to. 9. 226. i
Vbi munditia est corporis, ibi habitatio est dia-
bolici spiritus. to. 10. 250. i
immutatio, & cōmutatio, differunt. to. 1. 104. c
immutabilis est deus omnino, cum nihil patia-
tur. to. 5. 108. g

immutabile bonum unum est. Eod. 100. R
impasibilitas, quandoque bona, quandoque
mala. to. 5. 124. c. & seq.
impatientia doloris mutat locum. to. 1.
37. b. c
Nulli tantum impenderunt, quā illi qui seip-
sos impenderunt. to. 10. 276. f
imperatorum auxilia rectē implorari aduer-
sus hæreticos. to. 2. epist. 48. & 50. per to-
tum.
imperator supra leges, sed non extra. to. 2.
99. c. f
imperatores siquid contra deum iubent, non
sunt audiendi. ibi. 229. l
imperatores Christiani. to. 2. 229. c. & seq.
imperatores, qui auxerunt imperium nomi-
nantur. to. 5. 37. f. & seq.
De imperatoris uel regis officio: & quomodo
dicantur felices. Eod. 45. h. i
imperatores sunt Cæsares. to. 5. 173. i
imperatorum est animaduertere in schismiati-
cos, & hæreticos. to. 7. 6. c. & seq.
imperialis lex contra schismaticos. ibi.
imperator in corde nostro sedens. to. 10.
98. i
Christus natus est imperator, ut ablueretur
peccator. to. 10. 128. m
imperium datum homini. to. 3. 178. e
imperium crescit. to. 5. 16. c. & seq.
imperium Romanum cui exercitus cedat, pu-
gnant tergemini fratres. Eod. 213. l
imperij augmentum. to. 5. 31. g
imperium, remota iustitia, latrocinium est.
ibidem
imperii omnis & regni potestas à deo est. to.
5. 47. R. & seq.
De imperio Romano, quomodo scilicet pro-
speratum sit deo uolente, ut mundus una so-
cietate reipublicæ placetur. Eod. d. e
imperium Romanum non est augmentatum
propter cultum idolorum. to. 5. 1. m
imperij augmentum, cur datum Romanis.
4. 43. c. & seq.
imperium Romanum triplici causa tantū cre-
uit. Eod. 4. f. R
imperio Romano nunquā totus orbis subie-
ctus extitit. to. 5. 48. R. l
Non potest inferiori se bene imperare, qui su-
periori se designatur seruire. to. 8. 142. i
Omnes creaturarum generationes aliquid im-
perfectiōnis important. to. 10. 142. m. &
seq.
impietas, quid sit. to. 8. 163. c
impietas idololatrarum. to. 1. 242. d
impietas

IN DIVVM AVGVSTINVM.

impietas levis & grauior. to. 4. 93. g
Ab impietate quomodo saluetur anima. to. 4.
45. 1. R. l
impietas impura foris populis celeberrimo stre-
pitu circumsonat: & intus paucis castitas si-
mulata vix sonat. to. 5. 19. c
impietas cum strepitu enertitur. to. 8. 20. a
impietas ducit in profundum malorum. to. 10.
217. m
impietas non finit impios ad deum respicere.
ibidem.
impius pio uiuit. to. 1. 239. i
impij diligendi. to. 2. 72. c. f
impius iustificatur gratis. to. 2. 139. a
impij cur hic prosperentur. to. 2. 100. g. h. &
175. m
Mors impiorum, ut vita piorum, perpetua. to.
3. 63. c
impiorum afflictio. to. 3. 296. m
impio increpat, & comminatur ex Esaia. to. 3.
313. a
impiorum defectus. to. 3. 302. h
impio esse cum deo. to. 4. 397. b
impiorum societas. to. 5. 124. f
impiorum innumerabilis multitudo significa-
tur. to. 5. 201. f
impij ad utilitatem iustorum nascuntur. to. 7.
349. c
impius & peccator, an differant. to. 8. 4. i
impij, expelluntur ab hæreditate. to. 8.
10. g
Non appellantur impij, qui deo uero credunt:
quia nomen impiorum deletum est. to. 8.
19. R
impij iustificatio. to. 8. 62. K
impiorum multitudo. to. 8. 168. h
impij deum non videbunt. to. 9. 114. b
Torquentur impij foris flammis, & intus con-
scientia propria. to. 10. 159. f. g
impij iudicium paratum habent sine miseri-
cordia. to. 10. 241. i
impenitentia malum. to. 3. 74. e. & seq.
impenitentia. to. 10. 10. m seq.
impossibile etiam facit deus, secundum Platō-
nem: quia deos indissolubiles, cum sint na-
tura dissolubiles: sic & resurrectionem car-
nis impossibilem credant possibilem. to. 5.
246. l. & seq.
impossibilia deus non iubet. to. 7. 244. l
improbis inimico malum, sit cum eo malus.
to. 10. 256. g. h
improbis hominum notatur. to. 3. 312. f
improperium quid sit, & quomodo Christus
improperij expectauerit. to. 8. 242. l. & se. a

imprudens est qui non sibi prospicit in futu-
rum. to. 8. 149. c
Ofores naturæ, impudici. to. 3. 255. d
impudentia excommunicatione puniendat. to. 4.
25. a
impunitas. to. 3. 347. a
inanis gloria fugienda. to. 4. 284. c
Vide, Gloria, & c.
inanitas nihil est. to. 1. 269. c
inane quomodo intelligatur. to. 3. 205. g
Vbi inflatio, ibi inanitas. to. 10. 46. a
inanitas inflationis. to. 10. 120. h
Qui hic inaniter plorant, inaniter rident. to. 10.
276. m
inaures, signum diaboli. to. 2. 102. i
incantatores non querendi. to. 9. 14. m
Christi incarnationis utilitas. to. 2. 80. m. to. 3.
137. b. & seq. g. & 348. e
incarnatus cur solus filius dicatur. to. 3. 244. m
Et alia de incarnatione uerbi. ibi. R
De incarnatione uerbi. to. 3. 344. m. & 249. b.
& 354. f. & R. & seq. m. to. 4. 334. per to-
tum.
incarnationis mysterium, quomodo figuratū
sit à principio. to. 5. 63. l. m
Quod incarnatione sua Christus nobis osten-
dit non posse contaminari suam deitatem:
ostendit etiam demones non esse nobis
meliores, quia carnem non habent, secundū
Apuleium. Eodem, 79. c
Gratia dei non potuit magis commendari, q̃
incarnatione, in qua deus factus est homo:
& immortalis mortalis: quæ etiam est sum-
mum exemplum gratiæ. to. 5. 88. a. b. & 90. h. i
in incarnatione assumpsit deus carnem sine
peccato. Eodem, 88. a
incarnatio Christi purgat nos à peccato, & sal-
uat. ibidem, & 90. i. R
incarnationem Christi, philosophi nolebant
cognoscere, quia saluamur. Et perfluat ip-
sam non esse incredibilem, contra Platoni-
cos: quia animam dicebant esse consubstan-
tialē paternæ menti: multo magis est vnibi
lis spiritus spiritui, quā anima corpori. Eo-
dem, 90. K. l
incarnatio filij dei, est misericordiæ opus. Eo-
dem, 219. b
Christus sanctificatus est ab initio incarnatio-
nis suæ. to. 9. 111. l
incarnationis Christi mysteria. to. 9. 153. a. b.
& 208. h
Ordo eiusdem. to. 10. 132. c. d
incarnationis mysteriorum gratiarum actio.
to. 9. 153. c
incarnatio

I N D E X

Incarnatio verbi, est causa spei nostræ. tom. 9.
173. g
Quomodo solum verbum incarnari potuit.
to. 9. 185. k
Quomodo nec pater nec spiritus sanctus sint
incarnati. to. 10. 124. c, d
Christi incarnatione fides à terra in cælum ere-
cta est. to. 10. 132. g
In incarnatione Christi, pro inobedientia obe-
dientia commutatur. to. 10. 132. g
Modus incarnationis Christi profert Gabriel
Mariæ. to. 10. 132. h, i
Apostrophe ad virginem Mariam super con-
sensu incarnationis Christi. ibi.
Exhortatio ad Christi incarnationis gaudiū.
ibid. l
Incarnationis, & natalis Christi mysteria. to.
10. 134. b, c
Mirabilia incarnationis Christi. tomo 10.
135. a
Incarnationis Christi ad eius baptismum com-
paratio. to. 10. 138. g
Causæ incarnationis Christi. to. 10. 286. m
Miracula in incarnatione Christi. to. 10. 132.
d, e, & seq.
De incarnatione Christi opinio Augustini, an
requam Christianus esset. to. 1. 42. f, & seq.
& 50. b, c
Apollinaristarum, & Photini error. Eodem
51. d
De incarnatione Christi hæreses variae. to. 3.
64. a, & seq.
Confutatio hæresis circa incarnationem filij.
to. 10. 124. c, d, & 214. b
inclinare dei, quid sit. to. 8. 54. d, e
Deus inclinat aurem suam, si tu non erigis
cervicem tuam: quia humiliato appropin-
quat, & ab exaltato discedit. to. 8. 309. a
incolere, peregrinari est: inde incolæ, qui habi-
tant in patria non sua. tomo 8. 130. h, &
203. h
incolatus vel accolatus, non indigenam, sed ad-
uenam, ostendit. to. 8. 405. m, & 442. c
incolatus, peregrinatio est. to. 8. 442. c, d
incolæ, unde. to. 5. 81. m
incolæ qui dicantur. to. 8. 180. h
incolæ sunt in terra fideles, qui per fidem am-
bulant, non infideles, quia populo dei alie-
ni sunt. to. 8. 442. e
inconsequens. to. 7. 70. h
Remedium contra incontinentiam. tomo 10.
250. f, g
incorruptibilitas corporis glorificati, tota est
per partes singulas corporis: nec maior est

in maiori parte corporis, quam in minori:
sed tota est in qualibet eius parte. tomo 9.
96. g
Quod non est dicendum aliquid incredibile
aliquando, quia caret experientia. tomo 9.
129. g, h
De incredibili multiplici, quorum vno credi
to potest credi & aliud. tomo 5. 227. g, & 4.
quen.
incredibilia tria, quæ tamen facta sunt. ibi.
dem, h
incrementorum tria genera. tomo 1. 200.
h, i
De incrementis animæ.
incrementa. to. 3. 348. d
Cum increpatio strepitum habeat, quomodo
ab increpatione domini dormiunt, qui alie-
dunt equos. to. 8. 275. e
De incubis angelis nihil temere affirmat, vnde
sint vel non. to. 5. 140. a
Quid homines incuruet ad terram. tomo 10.
119. k
indi. to. 5. 67. c, & 95. a
indiam solam Ninus rex Assyriorum non ha-
buit, sed totam aliam Asiam. tomo 5. 145. b
& 169. g
indulus diui Aug. to. 1. in Posid.
indidem, adverbium, id est, ex eodem loco. to.
5. 143. f
Deus nostris non indiget. to. 10. 29. g
aduenientibus diuitis cælestibus, indigentibus
moriatur. to. 10. 164. k, & seq.
Non sunt longæ mortalis vitæ induciæ. to. 10.
158. h
inducere, & operire vestimento, differunt. to.
8. 418. k, l
Quid significet quod dominus induit decorum,
rem, & fortitudinem. to. 8. 339. m
Non sic Christum induit sumus, ut ex Adam
iam nihil portemus. to. 8. 109. m
Peccatores induent corruptionem, non ad ho-
norem vitæ, sed ad diuturnitatem supplicij.
to. 10. 218. g
indulgentiæ portum promisit deus contra de-
sperationem. to. 8. 375. i, k, to. 9. 58. a
Correctis & conuersis indulgentia promitti-
tur. to. 10. 40. d
Delictorum indulgentia, & reparationis medi-
cina nobis necessaria sunt. to. 10. 158. l
indulgendum inimicis. to. 10. 159. a
indulgentiam sperare poterit, qui aliis indulge-
re nouit. to. 10. 227. k, & 258. a
Quid indumenta sacerdotis celebrantis. tomo
298. f
indurare

IN DIVVM AVGVSTINVM.

indurare dei, quid sit. to. 2. 140. h, & 141. d,
to. 3. 62. a, tomo 4. 44. d, e, & i, & 10. 98. m, &
350. h, to. 7. 395. k
indurationem deus facere dicitur, non infligā-
do & inspirando, sed gratia deferendo. to. 8.
287. c
Qui sint quos deus indurare non permittit.
to. 10. 171. m, & seq.
inebriari ab vbertate domus dei, quid sit. to. 8.
89. g
infantia Augustini. to. 1. 28. a
infantia quoque peccatis obnoxia. ibi. c, d
infantes loqui vnde discant. to. 1. 200. g
infantes & innocentes cur hic affligantur. ibi.
232. f, g, to. 2. 31. e, & seq.
infanticida spiritaliter. to. 2. 27. f, & i, k
infantium mortuorum conditio. to. 61. g
infantium mens an se nouerit. to. 3. 141. e, f
infantes seruari baptismo. to. 3. 214. g
Cur anima infantis, non baptizati condemne-
tur. ibi. i, k
infans cito moriturus, cur nascatur. tomo 3.
215. l
infantes quare permiserit deus perire in Sodo-
mis. to. 4. 244. m
infantes quare baptizentur. to. 4. 314. m
infantes infirmiores animalium foetibus. to. 5.
112. a
infantes habent rationem sopitam. Eodem
218. b
item quod resurgent in statura ad quam per-
uenissent, si diu vixissent. to. 5. 234. b
infantes non baptizati, leuissime quidem, sed
tamen damnantur. to. 7. 215. k, & 353. h
infantibus quidam peccatum personale tribue-
bant. to. 7. 215. m
infantes vt credant ita poenitent. Ibidem 215.
b, c
inferutabile, quorū infantes alij discedant fru-
strati baptismo, alij non. ibi. h
infantes in eo statu esse, in quo fuit Adam an-
te peccatum, secundum Pelagianos. tomo 7.
256. b
Etiam infantes non baptizatos, esse in potesta-
te diaboli. to. 7. 267. d, e
infantium concupiscentiæ morbus, unde. to. 7.
234. b
Cultodia infantiae nostræ a deo. tomo 9.
162. c
infantes sumus, collati angelis. to. 10. 54. b
infantium peccata, unde. to. 10. 63. d
infantium etiam est Iesus. to. 10. 64. c, d
infantes quemadmodum in alio peccauerunt,
ita in alio credunt. to. 10. 72. b, c

Credunt infantes fide parentum. ibi. c, d
Occultatur in membris infantis potentia me-
jestatis. to. 10. 127. f
infelix est omnis homo habens cetera bona
sine dei diuisione. to. 5. 86. c
inferi in hoc mundo. to. 1. 10. e, to. 4. 82. h
inferi inferiores cauendi. to. 1. 246. b
inferni dolores quomodo soluti. to. 2. 132. b, &
seq. to. 3. 233. l
Ex inferno quomodo liberati patres antiqui.
to. 2. 132. b, & seq.
inferi nusquam in bono. ibidem f, g, & tomo 2.
231. m
inferni ignis incertus. to. 3. 202. h
inferorum pœnalia loca. to. 3. 232. h
Pœnas item infernales quibusdam demonstra-
tas. ibi.
De inferis quæstio. ibi. f
in inferno an sinus Abraham. to. 2. 81. h, & 131.
m, & seq. copiose. to. 3. 231. l, m
Ad infernum an etiam boni descenderint. to.
4. 38. g & fo. seq. e
inferi, in scripturis varie accipiuntur. tomo 4.
82. b
inferni sepultura. to. 4. 119. i
in inferno est mors totius hominis. to. 5. 112. i
in inferno quale bellum erit, vbi dolor non ce-
det naturæ, nec natura dolori. Eode. 197. b
Ab inferno damnatos liberandos aliquando,
dixerunt quidam. to. 5. 220. i, & seq.
apud inferos non absurdè creduntur animæ
sanctorum patrum fuisse, licet à tormentis
separatæ. Eode. 204. e
infernus aer, carcer demonum. to. 6. 121. f
infernus est locus damnatorum, aut cæcitas
mentis. to. 8. 11. f, g
inferni nomine conditio profunda cæcitatē,
& infimi limi corruptibilis carnis intelli-
gitur. to. 8. 47. d
inferna duo, superius & inferius. tomo 8.
313. c, d
Quod in inferno inferiori sit aliud inferius:
ad quæ duo inferna missus est filius dei, un-
dique liberans, ad vnum nascendo, ad aliud
moriendo. ibi. d
Quod apud inferos sit aliqua pars superior, in
qua animæ iustorum quieuerunt: & inferior,
in qua animæ impiorum torquebantur. to.
5. 226. h, i
Tunc anima eruitur ab inferno inferiori, cum
&c. ibi. h
De manu inferi solus Christus animam suam
eruit. to. 8. 327. b
hoc fuit infernus domino, quod Ionæ ce-
tus

INDEX

tus. to. 8. 223. l
Quod apud inferos non remanserit. tomo 8.
50. c
Ad infernum qui descendant viuentes. tomo 8.
176. m, & seq.
inferi patebant vbicunque Christus stabat.
to. 10. 45. c
inferni portas tollere, quid. to. 10. 181. i
Quare in inferno mors quaeritur, & non inue-
nitur. to. 10. 252. d, e
Flamma inferni cremationem habet, sed lumē
non habet. to. 10. 290. d
infideles habent aliquales virtutes, sed non ue-
ras. to. 5. 45. b
infidelitas peccatum dicitur, per antonomasia.
to. 7. 291. d, e
infidelitas pro differentia. ibi. e
infidelium bona opera, an peccata. to. 7. 337. m,
& seq. copiose.
infideles significantur nomine tenebrarum. to.
8. 318. m
Qui fidem Christi non audierunt, a peccato in-
fidelitatis, non autem a ceteris excusantur.
to. 9. 99. R
infideles non habent quod fidelibus obiciant,
nisi quod inter se dissentiant. to. 9. 238. c
infidelium conuersatio vitanda. tomo 10. 5. R
infidelibus blandiendum, ut audiant ueritatem:
in Christianis secunda putredo est. ibi. m
Cur de solo peccato infidelitatis spiritus san-
ctus mundum arguat. to. 10. 50. R
infideles, mundus dicti. tomo 10. 50. R, &
51. d
infideles non intrant uiam iustam. tomo 10.
174. m
infideles sunt nox & tenebrae: fideles autē dies
& lux. to. 10. 244. d
Qui per infidelitatem a deo recedit, ad filij nu-
trias non accedit. Eod. 249. l
infideles continentur filium dei altum, magnū,
& patri aequalem: & illum mitem & humi-
lem natum, crucifixum, & c. confiteri erube-
scunt. to. 10. 261. m, & seq.
infinitas omnis quodā ineffabili modo deo est
infinita, quia scientia ipsius incomprehen-
sibilis non est. to. 5. 109. R
infinitatem facit incongruentia partium, quae
non erit in corporibus beatorum resurgenti-
bus. to. 5. 235. b
Rationibus prius agit Augusti. obsequens ho-
minum infirmitati. to. 1. 248. f, g
infirmi, quomodo tolerandi, apud monachos.
tomo 1. 282. a, tomo 8. 368. m, & sequen-
tiosē.

infirmitas fidei quatenus sustinenda. tomo 2.
50. c
Multiplicatae sunt infirmitates eorum, postea
accelerauerunt: exponitur to. 2. 86. d
infirmi, peccatores: infirmitates, peccata. tomo
2. 89. l
Per infirmitatis nostrae agnitionem perfici-
mur. to. 3. 98. l
infirmi diligendi propter Christum. tomo 4.
206. i
infirmitas facit cognoscere sanitatis iocundita-
tem. to. 5. 127. b
Multi infirmati conuersi sunt. to. 8. 190. a
infirma mundi elegit deus. to. 8. 224. b
Ne in infirmitate tua proijciaris, Christus pro
te in cruce infirmatus est. to. 8. 250. m
infirmitas & fortitudo Christi. tomo 8. 43.
g, h
infirmitas corporis, salutem animae parturit.
to. 9. 207. R
infirmus prius eget sacerdotis salubri iudicio.
to. 9. 208. m, & seq.
infirmus, & agrotus, differunt. to. 9. 236. a
Quid infirmum confortare. to. 9. 236. a
Vtilior est infirmitas, quae perficitur, quam in-
firmas quae oues impellit. to. 10. 5. R
infirmi non contemnendi. to. 10. 5. R
Et qui eos offendit in quē peccet. ibi. e, & seq.
copiose.
Christus suscepit infirmitatem nostram, &
semper esset infirmus. to. 10. 179. b
Deus quomodo infirmitate nostra ad bonum
utitur. to. 10. 48. l
infirmitates fratrum quomodo ferendae. tomo
10. 80. i, & sequentibus per totum sermo-
nem.
Ex vulneribus & fracturis corporum, infirmi-
tates possumus cognoscere animarum. tomo
154. l
Cura infirmorum. to. 10. 279. b
Inflatio imitatur magnitudinem, sed non ha-
bet sanitatem. to. 8. 108. m
inflationis inanitas. to. 10. 120. a
infirmitas materiae primae. tomo 1. 73. f, g, &
75. b, c
ingenitus, genitus, & procedens. to. 4. 340. f
An ingenitus quod pater dicitur, possit inter al-
la accipi quae ad seipsum & substantialiter
dicuntur. to. 3. 107. R
ingeniorum diuersitas unde proueniat. tomo 2.
32. f, g
ingenia acutissima & excellentissima, quando
in errores eunt. ibi. 70. l
ingenium. to. 3. 312. a
ingenij boni indoles. ibidem.
ingratum si quid mali patitur, pro suis peccatis,
Christo imputant: & si eis parcitur propter
Christum, non dignantur accedere. tomo.
5. 3. a
ingratus est qui cognoscit beneficia à deo sibi
collata, nec eum laudat ex ipsis. Eodem.
3. b
ingratitude peccato quātum primus homo
deliquerit. to. 5. 218. g
ingratitude quomodo tollat diuinorum be-
neficiorum recogitatio, & in laudē dei pro-
rumpere faciat. ibidem. 238. h, i
ingratitude hominum erga deum. tomo 9.
161. a, b
ingratitude, totius mali spiritalis radix est. to.
9. 167. i
ingratitude Iudaeorum comprehendētū chri-
stum. to. 10. 189. g
ingredi ad Christum ad videndum, quid sit. to.
8. 121. b
inimicitiae quomodo extinguendae. tomo.
158. e
inimicitias exagitare, horrenda pestis. ibi-
dem.
Cum Christo inimicitias gerit, qui habet cum
Christiano. to. 10. 47. g
inimicitias gerentes, auctori discordiarum dia-
bolo similes erunt. ibidem.
inimicitiarum primus inuentor fuit diabolus,
in paradiso. to. 10. 210. f
inimici diligendi ut fratres. to. 3. 58. m, & seq.
inimicos diligere, perfectorum est. tomo.
3. 206. a
Pro inimicis orandum. to. 3. 350. c, d, tomo 4.
306. g
inimici quare diligendi, & amici odio habendi
tomo 4. 398. m, & sequenti. Retracta. tomo.
157. c
inimicorum suorum filios, quomodo protexit
Theodosius imperator misericorditer. to.
5. 49. c
inimici dei qui sint. to. 8. 338. a, & 530. c
inimici dei dicuntur in scripturis, qui non na-
turali sed vitij eius imperio aduersantur, ni-
hil ei nocere valentes, sed sibi ipsis. tomo 5.
104. b
inimicorum testimonium est validissima ratio
ad fidem ostendendam. Eodem. 187. f
inimici omnes Ecclesiae si accipiunt potestatem
corporaliter attingendi, exercent eius patien-
tiam: si autem male sentiendi aduersantur,
exercent eius sapientiam: ut autem etiam

INDIVM AVGVSTINVM.

inimici diligantur, exercent eius beneuolen-
tiam. tomo 5. 184. m
inimici hominis, domestici eius: exponitur. ibi
dem. 189. e, f
inimicis indulgere quomodo inducimur. tomo.
5. 225. g
inimici Christi sunt omnes, qui, & c. to. 8. 17. m
inimici Ecclesiae, qui sint. to. 8. 56. a
inimici Christi, capillis comparantur. to. 8. 240. b
inimici nostri duo sunt, scilicet mali homines,
& mali angeli: sed utriusque despiciendi in adiu-
torio dei. tomo 8. 435. R
inimicum tuum diabolum intellige: & quare.
to. 8. 120. a
inimici nostri, qui sint. to. 8. 48. g
in manus inimici, qui concludantur. tomo 8.
55. c, d
inimici, pro quibus, & contra quos est orandū
qui sint. to. 8. 58. c
Si bonus es, inimicum non habebis, nisi mali.
to. 8. 173. c
Neque timendum est, ne aliquid mali tibi fa-
ciat homo inimicus. ibidem. f
inimicum non timeas: quia tantum facit quan-
tam potestatem accepit. to. 8. 208. d
Quod inimicus possit tibi auferre quicquid
deus dederit, si deus voluerit: illum tibi au-
ferre non potest, si tu illum non fugis. tomo.
8. 360. e, f
Quod possit usque ad mortem sequi potesta-
tem ultra non accepit, nec in animam. nec
in carnem. ibidem. g
Quantumcunque iniustos sequi possunt, a
deo separare non possunt. tomo 8. 524. c, d
Duos inimicos tibi constitue ante oculos, &
quos. tomo 8. 174. g, & 179. l, m, & 541. m
Sicut inimicus visibilis ambit auferre aut de-
truncare, aut auertere felicitatem qua vin-
citur: sic & diabolus vult hominem vincere
auferendo dilectionem unde vincitur. tomo.
8. 174. g
inimicus ille difficile deuntatur, qui, & c. tomo.
8. 532. c
Si vis cauere inimicum, discere diligere inimicū
to. 8. 367. d
Mudant inimici sunt spiritalibus. to. 8. 12. R,
Orans pro inimicis, ambulant viam domini.
to. 9. 125. h
Quid inimico optandum. to. 9. 137. c, & g
inimici coaditiones. ibidem. c, d
in inimico non amamus quod est, sed quod
inesse volumus. ibidem. c, d
inimicos nostros quos deputare debeamus. to.
10. 45. c

I N D E X

Si non haberemus inimicos, non esset pro qui-
bus oraremus. to. 10. 45. f
inimici diligendi. to. 10. 92. h, & seq.
Quia inimici sunt inuisibiles, sunt inuisibili-
ter expugnandi. to. 10. 148. b
Quomodo vincendi sint inuisibiles inimici.
ibidem, b, c
inimicus quomodo sit diligendus. to. 10. 155. f
inimicus odiendus ex lege, est diabolus. ibi-
dem.
Pro inimicis quomodo orandum. ibidem, h
inimici sunt plus diligendi quam amici, & qua-
re. Eodem. 156. a
Nō frustra orat Ecclesia pro inimicis suis. to.
10. 183. b
Non est ridendum super ruina inimici. to. 10.
210. k
Quomodo intelligendum sit, Si esurierit ini-
micus tuus, ciba illum, & c. tom. 10. 210. l, &
seq.
Non habebis bonum inimicum, nisi fueris ma-
lus. to. 10. 253. h
Christus iussit pro inimicis orare. ibid, h, i
imprecans inimico mortem, se facit iudicem,
& deum querit esse tortorem. to. 10. 256. h
quam grauitur arguit deus mortem inimico
imprecantem. ibidem
Nullus inuidus pugnabit, nisi pro inimicis
suis orauerit. ibidem, h
inimicus diabolus. to. 10. 273. d
Potius interiores inimici vincendi sunt, quam
exteriores. to. 10. 311. k
iniquitas hominum fugienda, non homines.
to. 3. 349. a
iniquitas quem prius lēdat. ibidem, e
iniquitatem pati, melius est quam facere. to. 3.
352. b
iniquitas. to. 4. 282. e
iniquitas dea. to. 5. 34. h
Quod iniquitas trahatur ex Adam, & quod
etiam cum ipsa concretum sit vinculum mor-
tis. to. 8. 161. b
Quod iniquitas prius lēdat cor iniustum, vn-
de procedit, quam lēdat iustum in quē pro-
cedit. to. 8. 15. e, & 82. e, & 93. e, & 357. i, k
iniquitas tua quomodo perimatur. to. 8. 86. i
iniquitatem quidam querunt, & inuenire ti-
ment. ibidem l
iniquitate calcanei circumdari, quid sit. tom. 8.
148. e, f
Vt non faciamus iniquitatem, cōuersi ad Chri-
stum habemus in nostra potestate. ibidem, g
iniquitatem manducare. to. 8. 152. d
iniquitas nomine sanguinis dicitur. to. 8. 163. d, e

Nec iniquitas deerit premens, nec iustitia pre-
tens usq. in finem seculi. to. 8. 184. e
iniquitates connectere, quid sit. to. 8. 187. f, g
quod sit fallax. ibidem, h
Quæ sit iniquitas, quam qui operantur, omni-
no eorum non misereatur deus. tomo. 8.
195. f
Necesse est vt puniatur siue parua siue magna
sit, aut ab ipso homine poenitente, aut a deo
vindicante. ibid.
iniquitatis reprehensor esse non potest, q. non
cernit iustitiam, cui comparatam reprehen-
dit iniquitatem. to. 8. 208. b
Cur iniquitatem quidam æquitati præponit.
to. 8. 166. c
iniquitas vana est, & nihil florere potest ad fa-
pus, permanere non potest. to. 8. 207. e
Super iniquitate non sperandum. ibidem
iniquitas non est substantia: nam non est natura
quam formauit deus, sed est peruersitas
quam fecit homo. to. 8. 212. g, h
iniquitas ex adipe, & ex macie. to. 8. 262. g, h
iniquitatem operantur, qui iusto inimicantur.
to. 8. 196. c
iniquitas tua, inimica tua, si a te interfecta non
fuerit. to. 8. 214. d
iniquitates hominum homines quomodo accu-
sant, & iniquitatem quæ est in proprijs cor-
dibus non conspiciunt. to. 8. 225. h
in cubiculo cordis tui displiceat tibi iniquitas,
vt placeas deo. ibidem
Si conspicias iniquitatem, in corde retro alpi-
cis, & incurris sententiam domini dicentis,
& c. ibidem, i
quid sit iniquitatem super iniquitatem appo-
nere. to. 8. 244. a
iniquitates nō sunt naturales, quia mutantur
sunt. to. 8. 343. g
iniquitatem operantur qui recedunt a fide,
aut non accedunt ad fidem. to. 8. 438. b
iniquitas, magna sterilitas. to. 8. 459. m
Recedat ab iniquitate omnis qui nominat no-
men domini. to. 10. 9. b
iniquitas, domina nostra, quandiu sumus sub
peccato. to. 10. 67. f, g
iniquitas quando homini dominetur. ibidem
iniquitatem non dominari, quid. to. 10. 67. m, n
& seq.
iniquitas non est apud deum. to. 10. 80. f
Abundabit iniquitas, & refrigeret charitas ex
ponitur. to. 10. 83. e
iniqui, quare esse permittantur. to. 3. 218. d
Vide, Mali, & c.
Iniquus putat sibi deum similem. to. 8. 158. e, f
iniqui

IN DIUVM AVGVSTINVM.

iniqui, quauis inique agant, non tamen iniqui
hoc permittit deus. to. 8. 208. e
Iniquus est peccator, & e contra. to. 9. 130. i
Nudus & iniquus, differunt. to. 10. 16. a
iniuria patienter ferenda. to. 1. 235. h, to. 2. 7. i,
R. to. 10. 6. d
Iniurias acceptas obliuisci, laudabile & glorio-
sum est. to. 2. 7. f, to. 10. 16. d
iniurias ignoscere & remittere debemus, & nō
vltisci. to. 2. 7. g, h, & 154. h
Iniuriarum duo genera. to. 4. 402. g
& omnia accepta iniuria ignoscere malebant,
quam persequi. to. 5. 3. i
Iniuriam accipientes, deus vindicat. tomo. 8.
559. i
Non est iniuria, quidquid iure pateris. ibid. R.
Iniuria, & eius contraria sunt. ibidem
Iniurias perpeffas exigere nihil prodest. to. 8.
176. k, l
Homines faciles sunt ad irrogandas iniurias,
& difficiles ad concordiam requirendam.
to. 10. 16. c
Iniuria fratris a nullo præfente aliena. ibidem
h, i
Iniuriæ non vindicandæ. to. 10. 157. d
Quare a potente iniuriam inferente patienter
ferimus, in inferiorem uerō sequimur. Eod.
257. c
Iniustitia prius illi a quo procedit, quā illi ad
quem procedit, nocet. to. 8. 357. i
Tantum te torquet iniustitia aliena, quantum
recesseris a tua. to. 8. 366. c
Melius est iniustitiam ferre, quā facere. Eo-
dem. 482. m
Iniustitia religiosorum in claustris. tomo. 10.
285. a
Iniquitas, & iniustitia, etiam sibipsi displicet.
to. 10. 30. a
Iniustus omnis malignus, & necesse est noxius
sit, siue sit blandus, siue sit ferox. to. 8. 531.
m, & seq.
Nemo putet iniustum deum, si forte mali ali-
quid illi accidit. to. 8. 555. e
Duo iniusti vix se patiuntur, & quando cōcor-
dent. Eodem. 40. f, & 93. a
Iniusti quidam recte iudicant. to. 3. 145. g
Innocens quis. to. 8. 371. h
Innocentes cur hic affligantur. to. 1. 232. f
Innocentes martyres. ibidem, h
Innocens non damnandus. to. 2. 253. f
Innocentis officium. to. 5. 193. l
Innocentem interficere, est ex innocente no-
centem facere. to. 8. 23. e
innocentē quare deus pmittat occidi. to. 208. d

Innocens ille est qui non nocet, nō autem qui
sibi nocet. to. 8. 531. m
Innocentem esse, quid sit. to. 8. 371. h
Qui timore innocens est, non est innocens,
quauis non noceat, cum vult nocere. Eo
dem. 342. h
Innocentes cum Christo in regno celorum
erunt, nō vt quidā putant extra. to. 9. 90. h, i
Innocentes coram deo, non confunduntur.
Eodem. 194. g
Innocentes, testimoniū perhibuerunt de Chri-
sti innocentia. tomo. 9. 242. a, & 244.
l, m
Innocentes per gratiam eruti sunt de potesta-
te tenebrarum, & a peccato originali abluti,
pro Christo morientes. to. 9. 244. m
Mors innocentium, ab Herode, pro Christo.
to. 10. 137. l, m, & seq.
In festo sanctorum Innocentium: Sermones
quatuor. to. 10. 258. g, & seq.
Innocentes paruuli Christo nato victimatur.
ibidem, h
Innocentium matres, frustra conqueruntur. ibi-
dem, h, i
Innocentia donum dei. to. 1. 33. b
Innocentia vera. to. 3. 346. f, to. 8. 342. h
Innocentia vera, sabbatismus Christianorum.
to. 6. 105. h, i
Innocentia vera est, quæ nec inimico nocet.
to. 8. 14. e
Innocentia preciosa res est, & potior quam
pecunia. to. 8. 92. l
Innocentiam intus custodi, vbi nemo oppri-
mit causam tuam. to. 8. 106. h
Simulata innocentia, non est innocentia, sed
duplex iniquitas. to. 8. 215. f
Aliud est habere innocentiam manuum, aliud
cordis. Eodem. 288. c, d
Innocentia est aliquid preciosius auro. tom. 8.
305. c, d
Deus docet innocentiam ut quisque innocen-
tior sit, nō timore pēnæ, sed amore iustitiæ.
to. 8. 342. h
Innocentia, magnæ diuitiæ. to. 8. 305. c, d
Innocentiæ nomine, omnis iustitia. tomo. 8.
371. i
Innocentia in quo consistat. to. 10. 100. h
Innocentius Ecclesiæ Romanæ episcopus. to.
1. 26. i
Innocentius Papa. to. 1. in Possi.
Innocentius Zosimus Papa. to. 2. 49. e
Quidam ex Epistola Innocentij, de peccato o-
riginali. to. 7. 257. i, & 307. k, l
Inobedienciæ malum. to. 3. 204. a
Inobedien-

I N D E X

Inobedientiæ pœna. to. 3. 351. m
inobedientiæ non semper populo Israel impu-
tata. to. 4. 101. i
Per inobedientiam primi hominis, mortui su-
mus corporaliter & spiritaliter. to. 5. 120. l
inobedientiæ Adæ est punita, per inobedienti-
am carnis propriæ rebellantis. to. 5. 126. f. & m,
& seq.
Per inobedientiam paci aduersarius, corripi de-
bet à domino, seu verbo, seu verbere, vel a-
lio modo. Eodem. 193. R
inobedientiæ primorum parentum, quomodo
punita. to. 7. 264. i
inobedientiæ Adam deiecit. to. 9. 195. b
inobedientiæ, & beatæ subiectionis cõsistens.
to. 9. 224. m, & seq.
inobedientiæ nos subiecit morti. to. 10. 195. b
in Christi incarnatione pro inobedientiâ, obe-
dientiâ commutatur. to. 10. 132. g
inquinus hic sumus. to. 8. 203. h
inquinus quis sit. to. 8. 112. R, & 203. h
inquinus sunt non habentes propriam domũ,
sed habitant in aliena. to. 8. 442. c
inquisitio. to. 4. 414. l
Aliud est inquirere a domino, aliud inquirere
ipsum dominum. to. 8. 77. b
infantia vires ministrat. to. 1. 201. c, d
Allusio ad nomen infantie. to. 1. 273. c, in fine.
De infanorum moribus miserabilibus, quibus
impetiose feruntur. to. 5. 188. f
Semel in anno insanire, tolerabile est. Eodem.
43. i
infantiam Dauid finxit. to. 8. 73. i, R, & 76. a
infantia mendax. to. 8. 114. f
infanos vocant Pagani Christianos. to. 8. 151. f, g
Homines infani sæpe in deum argumentantur.
to. 9. 256. i
infectorum origo. to. 3. 177. h, i
Quod inferitur hoc crescit, & fructus inueni-
tur non radicis, sed surculi. to. 8. 260. g
infidie nullæ sunt occultiores, quàm hæ quæ
latent in simulatione officij, aut in aliquo
necessitudinis nomine: nam eum qui palam
est aduersarius, facile cauendo vitare possis:
hoc aut occultissimum, intestinũ, ac dome-
sticũ malum non solum existit, verum etiã
opprimit antequam prospicere atq. explora-
re poteris. to. 5. 189. e, f
in infidijs sedere, cum diuitibus, in occultis,
quid sit. to. 8. 23. e
infidie non timedæ in via, sed iuxta viam. to.
10. 46. d, & 109. m
insipiens est, qui non intelligit in quo malo

fit. to. 8. 149. c
insipientiam quomodo Christus habuit, qui
est dei sapientia. to. 8. 240. e
inspiratio facta a deo in Adam, animæ trans-
latio est. to. 4. 303. d
Dominus mandat inspirando, quod bonum est
in anima. to. 10. 226. l
institutio. to. 3. 353. m
instituta humana. to. 3. 132. a
Quæ hominum instituta fugienda, & quæ am-
plectenda sint. ibidem
Quæ dicantur hominum instituta, & quæ no-
ibidem
instituta secularia non contempsit Christus.
to. 10. 142. m
instrumentum, nouum testamentum. to. 2. 217.
c, in fine
insufflatio spiritus, quid. to. 1. 275. a, b
in insulis post diluuium fuerunt animalia ge-
nerantia ex coitu: siue quia natauerunt pro-
pagata ex his quæ fuerunt in arca Noe: siue
quia homines portauerunt ea: siue quia na-
tu dei vel ministerio angelorum venerunt
siue quia terra produxit propter ministe-
rium. to. 5. 145. i
insulæ fortunatæ. to. 8. 357. f
insulæ quid figurent. to. 1. 208. f
intelligere facit deus credentes. to. 1. 208. f
intelliguntur pleraque ignota, a contrarijs no-
tis. to. 3. 374. 8
intelligimus credendo. to. 3. 374. 8
Vtrum rem vllam, alius alio magis intelli-
gat, &c. to. 4. 187. R
intelligere non possunt, non credentes. to. 5.
93. R
Intelligendo mens nostra species intelligibiles
conspicit. Eodem. 105. d
intelligere nequimus quæstiones aliquas al-
tas. to. 5. 108. m
intelligere credere, opinari. to. 6. 34. h
intelligere & erudiri. to. 8. 5. c
intelligere non velle, & non posse, differunt.
to. 8. 86. i, & m
Qui intelligunt illuminantur. to. 8. 122. R, &
165. b
Quicquid intelligimus, per ænigmata conspi-
cimus. to. 8. 147. b
intelligere deum, propriè ad mætrem pertinet.
to. 8. 367. a
Alia sunt quæ nisi intelligantur, nõ credimus:
& alia sunt quæ nisi credamus, non intelli-
mus. to. 8. 430. c
Super quos docentes, dicat se Dauid intellexisse.
to. 8. 456. a

IN DIVVM AVGVSTINVM.

intelligere super seniores, quid sit. ibi. h
intelligere & non facere, periculosum est: intel-
lectus bonus facientibus. to. 8. 426. l
Tria in hoc versu, Vtinam saperent, & intelli-
gerent, & nouissima prouiderent, intelliguntur.
to. 9. 218. l, m
Mens impia timet intelligere, ne cogat id quod
intellexit facere. to. 10. 68. f
intelligentiæ bonum. to. 1. 208. e
De intelligentia copiose. to. 1. 214. f, g
intelligentia mandatorum ex gratia. to. 3. 66. a
intelligentia in mente eminet. to. 3. 283. d
intelligentia. to. 3. 298. f
intelligentia quid Ciceroni. to. 4. 187. g
intelligentia, an per infinitum eat. ibi. R, l
intelligentia est qua intelligit non meritis ope-
rum, sed gratia dei hominem liberari. to. m.
6. 62. b
intelligentia prima aut secunda, quæ sit. ibi-
dem, e
intelligentia prima, vt te noueris peccatorem.
ibidem
intellectus bonus. to. 3. 346. h
intellectum fides aperit. Eodem. 249. b
intellectus, vir animæ. to. m. 3. 354. f, to. m. 9.
30. e
De intellectu. to. 4. 185. f
intellectus, donum spiritus sancti. to. 4. 394. m
Intellectus sic conspicimus inuisibilia dei per ea
quæ facta sunt, vt ibi plus valeat fides qua
credamus, quàm rerum species corporales
quas per oculos conspicimus: longeque aliter
deum videbimus in patria corporeis oculis
to. m. 5. 93. i, R, & 240. c
intellectus spiritalis, credentem saluum facit.
to. 8. 75. f, in fine.
intellectus Asaph quid sit. to. m. 8. 264. e, f, &
281. c, d
Accipiendo intellectum eripitur, qui per seip-
sum non intelligendo decipitur. to. 8. 466. h
Intellectus dei, occultus visus vocatur. to. 8. 73. l
Intellectum non exigit deus ab equo vel mu-
lo, sed ab hominibus: quia quod equo est na-
tura, hoc homini crimen. to. 8. 399. b
Vtrum sine intellectu deus fecerit hominem,
aut vnumquemque nascentium, cum Psal-
mista dicat. Da mihi intellectum. to. 8. 439. b
Cũ intellectus ipsi humanæ naturæ ita sit in-
formatus, vt eo discernatur a pecore: an sic de-
formatus sit peccando, vt etiam hoc in eo re-
formandum sit. ibidem
intellectum deus solus per se illuminat, licet ad
hoc ministro vtatur angelo. to. 8. 439. c
intellectus noster proficit ad intelligenda quæ

credit, & in ipso intellectu proficit mens,
non proprijs viribus, sed deo adiuvante at-
que donante. ibidem. c, d
Non parvus intellectus est nosse à quo profice-
dus sit intellectus. ibi. d
Da mihi intellectum, quomodo hoc Græcus
habeat, & nostri interpretari sint: Et si ange-
lus potest dare intellectum, secundum pro-
phetiam Danielis, cur Dauid petierit sibi da-
ri à domino. ibidem. d, e
intellectus noster, luce diuina illuminatur. to.
9. 30. f
intellectus non est aliud quàm anima, sed est
aliquid animæ. ibidem
intellectus dicitur vir hominis, qui vt spirita-
lia intelligantur, vocandus est. ibi. f, g
Vir legitimus animæ est intellectus, sapientia
imbutus. to. 9. 30. i
intellectus merces est fidei. to. 9. 53. K
intellectus. to. 10. 53. b, c, & seq.
Aliud intellectus, aliud ratio. to. 10. 84. l
intellectus, meritum fidei. to. 10. 108. d
intellectus obscurus scripturæ, fide pulsanti est
apertus. Eodem. 206. d
intellectuales naturæ, immortales. to. 3. 64. f
intellectuale. Eodem. 227. l
illa sunt intelligibilia quæ mentis aspectu pos-
sunt intelligi. to. 5. 67. c
Sola intelligibilia videri mentis aspectu, dicunt
philosophi, & corporalia sensibus corporis, quod
falsum esse ostendit. Eodem. 241. c
Intemperantia coniugatorum venialis. to. m.
7. 276. h, & 353. c, d
intentione facta æstimantur, non ex rebus. to.
1. 260. c
intentio opus bonum facit, & intentionem fi-
des dirigit. to. m. 8. 61. d
intentionem laboris: & mentis extentæ in deũ
difficile potest quis perpetuò tolerare. to. m.
8. 120. d
Ex intentione animi, pendet retributio præ-
mij vel pœnæ. ibidem. i, l
intentio dirigatur in finem. to. 8. 172. h
Quod sit tota in laudem dei mittenda. Eo-
dem. 222. b
intentio diuersificat actus. to. 8. 447. d, e
inter, sæpe ad aliqua connectenda, atque pa-
canda, ne inter se disideant poni solet: &
quomodo hoc Græcus habeat. to. 8. 233. e
Christus intercessor efficax. to. 1. 67. K, l
Intercedendum est pro reis, exemplo Augu-
sti. to. 2. 69. d, & fo. 75. l, & 216. f, & m. 242.
f, Et 249. m, & sequentibus.
intercessoris officium, quale sit. to. 2. 19. c, & 73. l
B b 3 inter-

INDEX

intercessor non est criminis approbator. to. 2.
71.1, & 70.c.d, & 216.m, & seq.
intercedere conuenit pro reis, exemplo Chri-
sti, & Ioseph sponsi Mariæ. Eodem. 73.1.
intercedere pro reis, humanum est. ibid.
intercescit Christus pro adultera. ibid.
intercessionem episcoporum non sunt cōtrariæ
ordinationi legum, to. 2.74.c
intercedentium beneficia, quomodo sint gra-
tiora. ibidem. f.g
Cum interceditur pro reo, si sequuntur inde
mala in ipso reo, aut alijs, non sunt hæc im-
putanda intercessori: quod probatur exem-
plis. ibid.
in intercessione principum seueritas. tempe-
ratur, &c. ibidem. h.i
intercedere pro debitoribus, sicut pro reis qui
nolunt reddere, inhumanum nō est. ibi. k, l
Qui intercedit pro homine, ne iniuste ablata
restituatur, socius fraudis est & criminis. ibi-
dem. l, m
interueniendum non est pro aliquo, quomo-
do, & quando. to. 2.75.c
intercedo, siue intercedo a deo. tomo. 5.53.h
interficere seipsum, est peius quocunque pecca-
to. to. 5.9.h
Et tamen animæ immortalitatem Theobro-
tus appetens, seipsum occidit. ibid. 8.h
interficere seipsum, nullo modo licet. tomo. 5.
9.1. & seq.
quod forte est interficere, quid sit. to. 9.131.c
Contra interpretes contentiosos. tomo. 1.76.
1, & sequentibus.
interpretes, cur subinde variant. to. 2.26.f, to-
mo. 3.8.i
interpretatio Græca solet esse verior. to. 2.85.
b, & fo. seq. b, & 89.g, & 101.k
Quorum interpretum diuinorum eloquiorū,
debeat esse maior autoritas. to. 2.11.h, i, &
13.a, b
interpretes psalmorum qui fuerint ex Græco
Eodem. 17.i, k
interpretes, cur aliqua verba non transule-
rint. Eodem. 239.b.c
interpretum Latinorum, infinita varietas. to.
3.9.1
interpretationum diuersitas prodest. to. 3.9.
m, & sequent. g
Ex diuersa interpretatione, vel translatione
diuersorum, plenius cognoscitur veritas rei
to. 5.212.h.1
Interpretes Latini innumerabi. to. 3.10.g
De septuaginta interpretibus, inuenies in lxx.
collatione. to. 4.28.K

interpretes ipsos, quanuis dicat se credere non
transulisse male, sed forte potius scriptorū
vitio numerum annorū corruptum discre-
passi à codicibus Hebræis, nihilominus de-
cit magis fidem adhibendam esse linguæ He-
brææ, si aliquid diuersum inueniatur in
vtriusque codicibus. tomo. 5.135.e, & se-
quentibus.
Quod septuaginta interpretes, ubi diuersa di-
cunt, à voluminibus Hebræis nec talis diuer-
sitas est vitio scriptorum, non est putandum
mendacium, sed potius spiritum sanctum in
ibi ostendere sensum multiplicem voluisse
ibidem.
interpretes septuaginta duo dati sunt Ptole-
mæo, de qualibet scilicet tribu feni homi-
nes: linguæ vtriusque doctissimi, Hebrææ,
scilicet & Græcæ, quorum interpretatio vo-
catur septuaginta. to. 5.181.1, & seq.
Quod interpretes ipsi diuini singuli à Ptole-
mæo, mirabiliter in eundem sensum verbo-
rum & ordinem conuenerunt. ibidem.
interpretatio. lxx. in qua habetur, quod Ne-
niue debebat euerti post tres dies, quan-
uis ab Hebræo videatur discordare, ubi
quadraginta, dies ponuntur, quos. xl. di-
es dicit se credere à propheta prolato, et
men non discordat secundum veritatem,
ad quam excitat spiritus sanctus, loquutus
per vtroque prophetas. Eodem. 181.1, & se-
quentibus.
interpretationem. lxx. sic recipit Ecclesia, eoq;
Græci vtuntur, quasi nulla esset alia: quon-
iam plerique ignorant, vtrum sit aliqua alia ibi-
dem. c
Interpretum. lxx. editio, vulgata nuncupatur
to. 5.146.b
Quod interpretationi septuaginta, nullus in-
terpres debuit anteponi, etiam si communi-
tatis illorum conferentes simul: multo
igitur magis, quia separati vno spiritu inter-
pretati sunt. Eodem. 181.e
Quod per interpretes prædictos, spiritus sanctus
aliud dicere potuit, quam per Prophe-
tas illos quorum translulerunt scripturam:
& ideo eius autoritate aliqua dimouisse
potuerunt, & aliqua addidisse, ut ex hoc ostē-
deretur non fuisse humanam seruitutem in
ipso opere, quam verbis debebat interpretis,
sed diuinam potius potestatem quæ mentē
replebat & regebat interpretis. ibid. c, f
interpretationis. lxx. codices volentes emen-
dare, ex Hebræis codicibus, additiones
& subtractiones significauerunt asseritis
& ob-

IN DIUVM AVGVSTINVM.

& obelis, vel virgulis. ibidem. f
interpretationes. lxx. etiam si in multis alijs a
codicibus Hebræis discordare videantur,
bene tamen intellecti inueniuntur concor-
des. Et ideo dicit se vsum fuisse vtriusque au-
thoritatis, scilicet Hebræorum & lxx. volēs
sequi apostolos, qui idem fecerunt. ibidem. l
interpretes. lxx. prophetæ interpretati sunt.
ibidem. & 212.m
interpretum aquilam, iudæi anteponunt cate-
ris. to. 5.140.f
De interpretatione aquilæ, Symmachi, Theo-
dotionis, & de ea quæ dicitur, quinta editio
eō quod author eius non inuenitur. Eodē.
181.c
De interpretatione Hieronymi, qui non de
Græco, sed de Hebræo in Latinum translu-
lit, qui doctissimus fuit in tribus linguis.
ibidem.
interpretationem Hieronymi veracem iudei
asserunt, illam autem. lxx. interpretum men-
tiam. ibidem. d, e
interrogationes Christi, quomodo accipiendæ.
to. 6.196.m, & seq. a
interrogant multi, quæ ipsi non possunt expli-
care. to. 7.235.d, e
Christus non interrogat discere volens, sed
tanquam doctor interrogat. to. 8.421.e
Deus interrogando, increpans admonet. to. 8.
444.c
Christus interrogauit, & interrogatus est. to. 9.
108.f, g
Quare Christus interrogauerit, & quare fue-
rit interrogatus. ibidem. g
interrogare quid sit. to. 8.444.k
Ante buccellam panis, diabolus intrauerat in
cor iudei affectu, post buccellam vero effe-
ctus. to. 10.291.h
Remedia contra inuasionem diaboli. tomo. 10.
170.b, c
inuenire quid
Christus inuenit omnes malos, sed bonos nos
fecit. to. 10.13.b, c
De procholastico quodam Pagano, qui pro-
posuit publice vitium de sacculo auri in-
uenire. to. 10.79.f, & 94.h
Si quid inuenisti, & non reddidisti, rapuisti.
to. 10.79.h, & 94.i
Reddenda sunt quæ inuenimus. to. 10.94.g
inuenire, vtrum reddi debeant. to. 10.79.f
& sequentibus.
inuentio, & pronuntiatio, in scripturis san-

ctis. to. 3.3.h, i
Quomodo inuestigabile & inscrutabile sit di-
uinum consilium. to. 5.107.d, e
inuestigabilia inuestigare. to. 10.80.g
inuidi poena est felicitas eius cui inuidet, &
exemplificat in dæmone. to. 5.20.1
inuid. proprietates. to. 9.182.1, m
inuidia, est vitium diabolicum. to. 2.52.g
inuidia, est initium omnis perditionis nostræ.
to. 4.386.i
inuidus, similis est naui quæ iactatur maris flu-
ctibus. Eodem. 379.g
inuidia est peccatum diabolicum. to. 2.52.g,
to. 7.357. m in fine.
inuidia sequitur superbiam. to. 3.212.a, & 353.i,
to. 8.197.a, b
inuidia & emulatio differunt. to. 4.439.k
inuidus se ipsum primum lædit. to. 6.173.f
inuidiæ malum. to. 7.135.k, to. 9.11.g
inuidiæ cedendum: exemplo Christi. tomo. 9.
29.d, e
inuidia quid sit. to. 8.405.b
inuidia occisus est Socrates Philosophus. to. 5.
65.e
inuidia nihil miserius. Eodem. 78.b
Quod inuidia sit ex superbia, ostendit, cum
dicit: Superbus ille angelus, ac per hoc inui-
dus. to. 5.125.c
inuidiæ diabolicæ, qua mali inuident bonis, nul-
la alia causa est, nisi quia illi boni sunt, ipsi
autem mali. Hac, inquam, inuidia, Cain
occidit Abel. Eodem. 131.b, c
Nemo inuidet misero. to. 8.136.c
inuidia comes est superbiæ. to. 8.197.a
inuidia est odium felicitatis alienæ. tomo. 8.
405.b
Nemo inuidet alteri, in eo quod non vult, vel
esse, vel videri. to. 8.532.c
Omnis inuidus superbus. ibidem. f
inuidia non potest esse in charitate. tomo. 9.
132.b
inuidiam inducit æqualitas. to. 9.136.m
Diaboli proprium vitium est inuidia. Eodem.
198.c
Remedia contra inuidiam. tomo. 10.286.h, i
inuidia superbiæ filia. tomo. 10.45.h, & sequen-
tibus
inuidi, membra sunt putrefacta. tomo. 10.
98.c, f
inuidia quid Eodem. 100.h
Per inuidiam decepit diabolus genus huma-
num. Eodem. 126.c
inuidia viperæ comparatur. to. 10.169.g
inuidia similis est viperarum paruulis. ibidem.
Bb 4 inuidie

INDEX

inuidia detestatio. *ibidem*
inuidia fugienda. to. 10. 169.g, & seq. & 286.e
inuidia mala, & tormenta. to. 10. 169.g, h
Contra inuidiam, redde humilitatem. *ibidem*. h
Per inuidiam, diabolus maxime imitatur
peccatores. to. 10. 186.g
inuidia effectus. Eodem. 286.e, & sequen.
Exempla uaria inuidia. *ibidem*. h
inuisibilia, quibus uocabulis signentur. tom. 1.
185.i, k
inuisibilia debemus credere illis, qui diuino lu
mine ea viderunt. to. 5. 93.g
inuisibilia dei, per ea quæ facta sunt, intellectu
conspiciuntur: & exponitur. to. 10. 46.m,
& seq.
inuisibilia dei, per uisibilia nota sunt philoso
phis, unde inexcusabiles sunt ab idolatria.
to. 10. 199.e
inuisibilia, sunt in nobis meliora. to. 10. 75.m
inuitantes accipere. to. 10. 28.g
Quos inuitare debemus, cum facimus pran
dium. Eodem. 124.a
inuocas deum, quando in te uocas deum, &
quodammodo eum in domū cordis tui inui
tas. to. 8. 58.f, in fine
Laudans inuoca deum, non reprehendens. to.
8. 113.l
inuocare mortem, est sic uiuere ut mors ad se
uocetur. to. 8. 125.g
inuocare deum, non est nisi uocare deum in
se. to. 8. 171.f, in fine
inuocantes deum propter secularia commoda,
non inuocant deum. *ibidem*. g, & 311.m
inuocare deum, est gratis inuocare deum. to.
8. 182.k
Non est inuocandus propter temporalia bo
na, & propter terrenam felicitatē. *ibidem*. k, l
inuocare deum, est in te ipsum uocare, si inuo
catur à te ad quem accedit. to. 8. 270.m, &
311.m
Venire non uult inuocatus, si tu fueris elatus.
to. 8. 270.d
inuoca deum tanquam deum, & exaudieris.
Eodem. 311.b
Christus inuocat, quādoque, aliquis in eius
corpore inuocat. to. 8. 374.i, k
inuocare deum in ueritate. to. 8. 555.f
Non inuocat deum, nisi anima rationalis. Eo
dem. 564.c, d
Quibus profit inuocatio nominis domini. to.
10. 9.c
Qui inuocauerit nomen domini saluus erit:
exponitur. to. 10. 73.m
Quomodo inuocetur deus. Eod. 115.c

io, inachi filia.

ioab interpretatur inimicus.

ioachim fuisse patrem Mariæ, apocryphum.

6. 146.h, in fine.

Ioannes Baptista.

ioannes, dei gratia interpretatur.

ioannis concepti præconia.

ioannis exultatio, in utero, miraculosa. tom. 1.

83.a

ioannes in utero sanctificatus est. to. 10. 266.g

f, & 289.f

ioannes Baptista, ad similitudinem domini san

ctificatus est, antequam natus. Eod. 266.g

ioannes ante peruenit ad cælum, quam tan

ret terram. to. 10. 266.g

Quare ioannes Baptista, nondum natus, pro

phetauit. Eodem. 266.g

ioannis mirabilis natiuitas. to. 3. 249.b, to. 10.

117.d, & seq.

ioannis natiuitas, Christū pphetauit. to. 10. 266.g

ioannis baptistæ & Christi epitheta, & mir

biles natiuitates. to. 10. 266.g

Quod natus sit octauo calendas Iulias, cu

cipiunt dies minui, propter mysterium. to.

8. 510.m

ioannes natus est decrecentibus diebus, &

Christus cū crescere inciperet. to. 10. 266.g

ioannis nati præconia. Eodem. 266.g

ioannes baptista, maior Christo natiuitate. to.

9. 25.e, f

Soliū Ioannis baptistæ natalis celebratur, in

ter sanctos. to. 10. 117.e, & sequen. est. l. d.

Quisquis de muliere natus est inferior est. l. d.

ne. to. 10. 265.k, & 266.g

Natiuitas tam Christi quam Ioannis, alto ple

na est mysterio. to. 10. 265.k

Quomodo sit dignè celebranda, Ioannis bap

tistæ natiuitas. Eodem. 266.g

Quare natalem Ioannis baptistæ celebramus,

potius quam unius apostoli uel martyris. to.

10. 117.d, e, & 266.g

infideles festum sancti Ioannis baptistæ, uel alius sancti

brant. to. 10. 289.f

in festo beati Ioannis baptistæ, uel alius sancti

non fiant insolentia chorearum uel cano

num. to. 9. 249.m

in uigilia sancti Ioannis baptistæ: Sermo

10. 265.a

in festo natiuitatis Ioannis baptistæ: Sermo

ibidem, & sequen. est. l. d.

nes quatuor.

ioannes, formam uenturi domini natiuitate

conuersatione signauit. to. 10. 271.i

ioannis baptista alius a Christi. to. 2. 76.f, &

& seq. & 223.g, h, to. 3. 56.a, to. 7. 376.f, &

IN DIUVM AVGVSTINVM.

160.g, h, & 177.a, b

ioannis baptista.

Vide baptista.

Baptista Ioannis & Christi.

Baptista Ioannis, non dedit peccatorum re

missionem, nisi in spe.

quare post Ioannis baptismum, baptizauit Pau

lus. *ibidem*. c

ioannes baptista, quomodo dicebat de Christo

postquam eum baptizauit, Ego ne sciebam

eum: qui tamen prius dixerat, Tu ad me ve

nis, ego a te debeo baptizari. to. 9. 9.d, e, & i,

& 10.d, e

Verba Ioannis ad populum, de Christo venie

te ad baptismum. to. 10. 139.l, m

Colloquium Christi & Ioannis. *ibidem*. mChristus petiuit a Ioanne baptizari. *ibidem*

A Ioanne baptizatus est Christus. to. 10. 266.h

& 1.m

ioannis testimonium.

ioannes lumen.

Angelus.

Lucerna. to. 9. 4. m, & sequen. & 59.d, to. 10.

7.m

ioannes lucerna: & quare.

ioannes lucerna ardens, & lucens. to. 10. 88.d,

e, & 148.g

ioannes baptista, nō uera lux, sed illuminatus.

to. 9. 4. k

Lumen illuminatum dictus est Ioannes bap

tista, Christus autem lumen illuminans. to.

9. 27.f

ioannes baptista non erat lumen, sed ut testi

moniu perhiberet de lumine. to. 10. 148.g

ioannis prædicatio.

ioannis baptistæ historia.

ioannes prophetia personam gerit, Christus

euangelij. to. 4. 193.g

ioannem baptistam fuisse ultimum propheta

rum, quem tamen iudæi non accipiunt: qui

iuuenis iuuenem Christum non quidem su

turum prædixit, sed tamen incognitum pro

phetica cognitione monstrauit. to. 5. 168.i

ioanne baptista maior, minimus in regno cæ

lorum. to. 6. 202.l, m

ioannes plus quam propheta. to. 7. 37.f, to. 10.

9. 8.f

ioannes baptista respuit falsum honorem, ut

inueniret veram gratiam. to. 8. 162.i, in

fine.

ioannes baptista quanto humilior, tātō fuit p

clarior inter natos mulierum. to. 9. 7. k

ioannes quomodo Helias dictus.

ioannis baptistæ maius meritum ex humilita

to. 7. 65.l

to. 7. 141.l

to. 7. 141.b

to. 10. 266.h

to. 9. 9.g, h

to. 9. 8.i, k, to. 10. 266.k

to. 10. 266.g

to. 9. 10.c, d

to. 9. 10.c, d

to. 9. 25.d, e

to. 9. 27.f

to. 9. 77.c

to. 10. 266.h

to. 1. 174.e

to. 10. 91.l, m

to. 10. 117.d, e,

to. 10. 138.m

to. 10. 159.d

to. 10. 265.a

to. 10. 265.c

to. 10. 265.d, e, & seq.

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

to. 10. 265.c

te, qua dixit, Non sum Christus, non sum
Helias. *ibidem*. e

ioannem baptistam miserat filius sicut pater.

to. 9. 9.g, h

ioannis humilitas, to. 9. 8.i, k, to. 10. 266.k

ioannes quid nouum didicerit in domino per

columbam, qui iam nouerat dominum. to.

9. 10.c, d

ioannes baptista quid de Christo nō nouerat,

cum dicebat, Et ego non noui eum. tom. 9.

12.c

ioannes baptista quomodo Christo perhibuit

testimonium. to. 9. 25.d, e

ioannes baptista se esse Christum negauit. to.

9. 27.f

ioannis baptistæ gaudium quomodo impletū

est. *ibidem*. i

ioannes nullum signum fecit. to. 9. 77.c

ioannes baptista, cepit sermonem suum sicut

Christus. to. 10. 266.h

ioannis baptistæ bonitas, disciplina, & perfe

ctio scientiæ. to. 10. 91.l, m

ioannis baptistæ excellentia. tom. 10. 117.d, e,

265. k, & 266.h, i

ioannes baptista demonstrauit Christum, di

cendo, Ecce agnus dei, &c. to. 10. 138.m

ioannis baptistæ abstinencia. to. 10. 159.d

ioannes baptista figura fuit veteris testamen

ti. to. 10. 265.a

Præmittitur Ioannes ante Christum, quasi ve

tus testamentum ante nouum. to. 10. 265.c

Cōparatio Ioannis, ad priores prophetas. to.

10. 265.d, e, & seq.

Quare Ioannes baptista non fuit discipulus

Christi, imō ipse habuit discipulos. to. 10.

226.h

Quisquis Ioanne plus est, non tantum homo,

sed & deus est. *ibidem*. i

ioannes baptista non erat verbum, sed vox nū

cia uerbi. to. 10. 271.i

Christi, & Ioannis, comparatio. to. 10. 271.i, k

Beatus Ioannes maluit plena & perfecta liber

tate iniusta sustinere, quam iusta tacere. *ibi*

dem, l

ioannes ē carcere. to. 4. 148.d

ioannes baptista, a carcere, cur miserit discipu

los suos ad Christum. to. 4. 307.l, m, to. 10.

265. b, & 266.a

Causa decollationis Ioannis. to. 10. 320.i, k

Quare Ioannes occisus est ante Christum. to.

10. 265.l, m

ioannes quando mortuus. to. 4. 151.l, m

ideo martyr & sanctus est: quia pro lege veri

tatis, pro æquitate & iustitia passus est, sed

non

I N D E X.

- non pro illo nomine quo Christiani sumus. to. 8. 540. g
in festo decollationis sancti Ioannis baptiste: Sermo. to. 10. 271. h, i
Item, Sermo. duo. 320. i
Ioannes Euangelista.
Ioannes euangelista, ueridicus secretorum diuinorum interpret. to. 2. 239. e
Ioannis in Apocalypsi uisio. to. 3. 231. m
Ioannes diuinitatem christi expressit. tom. 4. 126. l, m, & seq.
Ioannes per aquilam uolantem signatur. to. 4. 127. b, to. 9. 60. d, & l, m
Et quare. to. 9. 2. a
Ioannes ab alijs euangelistas multum distat. to. 4. 151. c, & fo. seq. b, c
Ioannes euangelista ceteris eminet in diuinorum mysteriorum profunditate. to. 4. 138. m, to. 9. 2. a
Ioannes relegatus in Pathmos, uidit reuelationem. to. 4. 317. g
Ioannis Euangelium respuunt Alogiani haeretici. to. 6. 6. k
Ioannis uirginitas Abraham, castitati non praefrenda. to. 6. 260. h, i
Ioannes praeter ceteris dilectus agno. to. 6. 266. b, c, to. 9. 118. l, & 131. d
Ioannis dignitas. to. 9. 31. l
Ioannis euangelista esse Apocalypsum. to. 6. 266. b, to. 9. 60. l, m
Ioannis sepulchrum. to. 9. 122. k
Ioannes apostolus audissimus epulatur. to. 8. 553. k
Ioannes euangelista sexagintaquinque annis uerbum dei praedicauit. to. 9. 2. a
Ioannes euangelista, quando de exilio adductus. ibidem, e, f
Ioannes euangelista mons. ibidem, e, f
Ioannes apostolus Mariam accepit in sua officia. to. 9. 118. m, & seq.
Ioannes apostolus an uiuat, dubitat Augustinus. to. 9. 122. k
cur dominus dixit de Ioanne, Sic eum uolo manere, donec veniam. to. 9. 123. a, & h, to. 10. 203. k, l
Ioannes apostolus uxorem non duxit. to. 9. 124. a
Ioannes euangelista prohibitus est angelum adorare. to. 9. 231. h, i
interrogatio Petri de Ioanne. to. 10. 203. k, l
De sancto Ioanne apostolo: Sermo. to. 10. 258. g
Ioannes.
Ioannes monachus prophetiam habuit.

to. 4. 323. g
Ioannes Episcopus Constantinopolitanus. to. 7. 318. l, m

Iob.

- Annotationes in Iob. to. 4. 441. a, & seq.
Iob fideliter à Hieronymo interpretatus. to. 2. 11. h, i, & 13. a, b
Iob iustitiae & innocentiae exemplum. tom. 4. 292. c, & seq.
Iob ad Adam comparatus. to. 4. 362. m
Iob tentatus à diabolo. to. 4. 428. m
De patientia sancti Iob. to. 4. 362. l, i, & 5. 139. b, to. 10. 180. g, h, & 242. f, g
Iob afflictus est. to. 5. 44. m
Iob sanctus, de gente Idumaea natus, non de Iudaeorum gente: nihilominus ab eis in auctoritatem canonicam receptus est, propter eius meritum, ut ostendatur quod alibi fideles fuerint & ueri Israelitae: qui in populo israel. to. 5. 183. b
Iob cui nullus in sanctitate coequatur pro illo tempore, mirabiliter colligitur tertia generatione fuisse post Israel diuino laudatus eloquio. ibidem
Filij Iob mortui sunt cum alijs turbine irruente & igne, & non phantastice factum esse, sed Satan potestate sibi concessam exequente. to. 5. 206. l
Iob uidit deum forte oculo corporali, quia dicit, Oculi mei, uidet te: quauis de oculis spirituali possit dici. to. 5. 241. c
Amici Iob quales consolatores. to. 6. 209. k, l
Iob Paganus quomodo iustificatus. to. 7. 260. f
Iob cautior & melior fuit in stercore victor, quam Adam in paradiso. to. 8. 49. f, & 84. h, m, & 347. m, & 362. g
Quod humiliatus videbatur pauper foris, sed intus diues. to. 8. 60. h
Quod arca eius erat exinanita auro, sed cor plenum fide. tom. 8. 227. f, & 400. l, m
Iob ideo reliquerat diabolus uxorem, ut ipse haberet adiutricem, non ut maritus consolatricem. to. 8. 347. m
Iob fuit tuba ductilis. to. 8. 362. g
Iob defenditur à blasphemia. tom. 8. 400. l, m, & seq.
Quod ei seruabatur uxor ad lapsum, non ad solatium. ibidem, m
Probatur nihil stultum eum locutum fuisse contra deum. Eodem. 400. a
Quod non sit passus damnum, quia de interioribus diuitijs dei cor plenum habebat. to. 8. 471. c

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

- Iob, qui uxorem, & filios, & multas diuitias habuit, quos figure. to. 8. 508. c, d
Iob à domino tentatus, non ut illi sua patientia innotesceret, sed hominibus, a quibus imitaretur. to. 9. 67. d
Iob multis tentationibus mundum deuicit. to. 9. 216. b
Iob omnibus filiis, uxore, & opibus spretis, deo adhaesit. ibidem, b
Iob fortior fuit in doloribus, quam Adam in delictijs. ibidem
Iob propter patientiam, dupla recepit, quae perdidit. to. 9. 239. f
Dominus testimonium sanctitatis Iob tulit. ibidem, g
Uxor Iob representabat euan. ipsum Adā tantem. ibidem
Iob in omnibus bonis externis, etiam in uxore sua passus est. to. 9. 239. g
Dominus humiliatum Iob exaltauit. ibi. h
Uxor Iob, diaboli adiutrix persuadebat marito blasphemiam. ibidem
Quando Iob omnia tolerabat, non dupla sperabat, & tamen accepit. to. 9. 239. i, k
Iob omnibus bonis spoliatus, gratias domino egit. to. 9. 256. d, e
Iob pariebatur, non ut puniretur, sed ut probaretur. to. 9. 256. h
Consilium uxoris Iob ad ipsum. ibi. f
Iob contra diabolum pugnabit, & uicit, tom. 9. 258. c
Iob in omnibus bonis, praeterquam animae, passus est. ibidem, d
Tentatio uxoris Iob ad ipsum. ibi. d
Uxor Iob, figuram gerebat serpentis, seducen- tis Euam, & Adam. ibidem
Iob, etiam pauperimus, diuitijs abundabat. to. 10. 30. e, d
Iob eximius est prophetarum. to. 10. 125. c
Deus ab Iob omnia abstulit, uxore tentatrice relicta. to. 10. 180. g, h
Iob cum inimicis perfectam charitatem habuit. to. 10. 210. i
Melior Iob uulneribus plenus in sterquilino, quam Adam integer in paradiso. tom. 10. 237. b
De beato Iob. to. 10. 236. m, & 237. c
Iob, quamlibet iustus esset, non tamen fuit sine peccatis. to. 10. 237. b
Tribulationes beati Iob. tom. 10. 237. a, & sequentibus.
Iob ex omnibus bonis sua uxor illi referuata est, ad vexationem. ibidem, b
Iob post multas tribulationes duplici regredi-

tur splendore.

ibidem, h

Beatus Iob diuitum & pauperum exemplar est non aspernandum.

ibid. h, i

Confictio diaboli circa mores beati Iob. tom. 10. 242. e, f

Iob omnibus spoliatus, ab uxore illuditur. to. 10. 294. b

Iobel.

to. 5. 137. d

Iocunditas summa ibi est, ubi deo perfruemur.

to. 8. 521. d

Iocundum, hoc est, quod speciosum. to. 8. 561. m

Ioci festi de monachis.

to. 3. 263. i

Ioci non sunt mendacia.

to. 4. 23. b, & 39. e

Iohel quomodo prophetat de spiritu sancto, replete apostolos.

to. 5. 176. d

Ioiada centum triginta annis uixit. to. 4. 303. f

Ionadab, interpretatur domini spontaneus. to. 8. 248. k, & 253. i

Ionadab filij, primi captiui ducti sunt quomodo intelligendum.

Eod. 248. i

Quid significet quod ionadab filijs suis praeparat non bibere uinum, & in tabernaculis habitare.

ibid. h, i

Ionae locus tractatus.

to. 2. 17. m, & 26. f

Ionē à ceto absorpti, allegoria. to. 2. 62. a, to. 6. 30. d

Ionam cetus deglutiuit, iussu diuino. to. 3. 210. i

Signum ionae.

to. 4. 149. m

Ionas non tam uerbo, quam facto passionem & resurrectionem Christi praedicat. tom. 5. 176. d

Ionas est missus in ciuitatem Ninive. to. 5. 181. i

Ionae prophetae figura.

to. 9. 247. i

Quid quaeque ionae actiones significant. ibi-

dem, j, k

Iordanis siccatus.

to. 3. 242. c

Iordanem transeunt Helias & Helizaeus. to. 3. 245. i

Iordanem diuinit Helizaeus, pallio Heliae. ibi-

dem

Iordanis, descensio eorum interpretatur. to. 8. 125. e

Iordanis quomodo spiritualiter in nobis conuer-

tatur retrorsum.

to. 8. 430. d, e

Ioseph, interpretatur augmentatio, siue amplia-

tio.

to. 8. 292. k, & 295. l, to. 10. 168. e

Ioseph, typus christi. to. 4. 38. f, & 40. g, & 42. l, to. 6. 58. i, k

Ioseph quare cineres suos transferri manda-

uit

to. 4. 246. e

Ioseph

INDEX

ioseph tentatus. to. 4. 408. m
ioseph in aegypto sublimatus. to. 5. 155. f
Filij ioseph, figura iudeorum & Christiano-
rum. to. 5. 156. b
De filijs ioseph, quos iacob prophetica manu
suarum transmutatione benedixit. ibidem.
ioseph erat triginta annorum, quando ex hu-
militate sublimatus stetit coram Pharaone:
& tunc somnia interpretatus est Pharaoni.
to. 5. 169. a
ioseph in carcere positus propter castitatem, à
Pharaone praefectus est Aegypto. ibidem.
ioseph venundatus in seruum, humiliatus, &
exaltatus, Christum significat. to. 8. 295. l, &
407. c
Pulchrior erat ioseph intus, quam foris. to. 10.
169. d
ioseph regali sacerdotio functus est. tomo. 10.
131. a, b
ioseph Christi figuram portauit. to. 10. 168. a
& 174. b
ioseph historia. to. 10. 168. a, b, & seq.
ioseph Christum figurabat: fratres eius iudeos.
ibidem. b
ioseph per consilium iudae triginta argenteis di-
strahitur. ibid. c
ioseph inuenit fratres suos in Dothaim. ibi-
dem. b
Quare quidam dicunt ioseph triginta argen-
teis venditum, alij viginti solum. ibidem. c
ioseph vidit manipulos fratrum adorare mani-
pulum suum: exponitur. tomo. 10.
168. c, d
ioseph, Sol, Luna, & stellae adorare eum debe-
bant: exponitur. ibidem. d, e
ioseph pietas, & misericordia. Eodem. 169. a
ioseph latuit patrem in Aegypto. Eodem
168. g
Quare ioseph passus est suum patrem tantum
portare pro sua absentia dolorem. to. 10. 168.
h, & seq.
Quare ioseph tantum fratres suos afflixit. ibi-
dem. m
De ioseph & domina sua. to. 10. 169. b, c
ioseph cum pulcher & decorus esset, pulchritu-
dinem suam non ad alienam deriuauit iniu-
riam. ibid. c
Domina ioseph tentat eum. ibidem
Castitas beati ioseph. to. 10. 169. c, d
ioseph mira benignitas. ibid. f
ioseph fratres inuidios, vindicta non affectit. ibi-
dem. f, g
Quae in ioseph figurata sunt, in Christo sunt
completa. ibi. n, l

Rex surrexit, qui non nouerat ioseph & c. ex-
ponitur. to. 10. 169. l
ioseph in carcere. to. 10. 168. l
ioseph quare à magistro pincernarum Phara-
ni non commendatur. ibid.
ioseph non habuit fratres odio, pro patricidij
crimine. to. 10. 169. h
De morte ioseph. to. 10. 169. h
Quorum regum tempore ioseph in Aegypto
defunctus sit. to. 5. 170. a
Ioseph moritur in Aegypto centum & decem
annorum, & quibus regnantibus: & quod
post mortem eius populus dei mansit in Ae-
gypto centum quadraginta quinque annis.
ibidem.
Ioseph nutricius. to. 4.
ioseph quomodo duos patres habuerit. to. 4.
93. h, i, Retracta. to. 1. 27. c
item. to. 4. 114. g, & 91. c, f, Retracta. to. 1. 22. m
11. d, item. to. 4. 254. f, & seq. & 305. l, m, &
sequen. & tomo. 6. 70. m, Retracta. tomo. 1.
21. l
ioseph de Maria suspicio. tomo. 2. 73. r, tomo.
10. 16. h, & sequentibus. & 130. l, m, & sequen-
tibus.
ioseph cur pater Christi dictus. to. 4. 134. b, e
ioseph quando profectus in Aegyptum cum
puero iesu. to. 4. 137. d, e
ioseph quomodo maritus virginis Mariae. to.
6. 149. c, f
ioseph generatio, non Mariae, ponitur à Ma-
thaeo. ibidem. e
ioseph sponsus, & custos virginitatis Mariae.
to. 6. 262. l
inter ioseph, & Mariam, coniugium perfectum.
to. 7. 265. c
ioseph virgo fuit semper. tomo. 10. 131. a, & e
Disputatio ioseph apud semetipsum de Mariae
impregnatione. to. 10. 131. l
Cogitauit ioseph occultè dimittere Mariam.
ibidem. b
ioseph voluit facere, cum Maria, diuortium.
ibidem.
ioseph faber, putabatur pater Christi. tomo. 10.
130. h
ioseph, monente angelo, Christum in Aegy-
ptum transfert. to. 10. 259. b, c
Ioseph ab Arimathia. to. 10. 112. b
ioseph ab Arimathia. to. 10. 169. c, d
De ioseph, qui corpus domini petijt à Pilato.
to. 10. 194. l
ioseph ab Arimathia, non coactus tulit corpus
iesu. to. 4. 174. l, to. 9. 234. f
ioseph ab Arimathia sepelivit iesum. to. 10. 195. b
Non

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Non minor fuit affectus ioseph ab Arimathia,
quam Mariae. to. 10. 195. c
iosephus. to. 2. 108. d
ioseph rex. to. 5. 164. m, & 177. l
ioseph, successor Moyfi. to. 3. 242. d, to. 6. 111. h,
& 103. c
De ioseph, vel iesu Naue, introducente populū
israel in terram promissionis. to. 5. 156. e
ioseph priusquam introduceret populum iudae-
rum in terrā promissionis, dicebatur Osce.
to. 9. 223. b
ioseph dictus Osce, siue Aufe. to. 6. 103. c
ioseph dictus angelus. ibid. b
ioseph, typus Christi. to. 6. 86. a, b, & 103. d, e
iota, & apex, quid sit in Euangelio. to. 4. 395. l, m
iouinianista, à iouiniano monacho. tomo. 6.
10. f
iouiniani errores. ibidem & to. 1. 23. i, k, to. 7.
235. b, & 281. c
iouiniani exortu aetate Augustini. to. 6. 10. f
iouiniani in sententia Stoicorum. ibidem &
to. 2. 34. m
iouiniani taxatur. to. 2. 259. e
iouinianiistarum dogmata, omnia peccata esse
paria. to. 6. 10. f
Vere baptizatos relabi in peccatum non posse.
ibidem.
Nihil interesse inter vescentem cibis, & absti-
nentem. ibidem.
Mariam matrem iesu, pariendo fuisse corruptā.
ibid. & to. 7. 305. l
Virginum & nuptiarum non esse discrimen.
to. 6. 10. f, g, to. 1. 23. i, k
iouiniano auctore virgines quaedam sacrae nu-
perunt viris. to. 6. 10. g, to. 1. 23. i, k, to. 7.
235. b
iouiniani matrimoniorum molestias abhor-
ruit. to. 6. 10. g
Contra iouinianum scripsit Augustinus, de
bono coniugali. to. 6. 255. e, Retracta. to. 1.
23. i, k, to. 3. 208. h
iouiniana item sententia de matrimonijs & cō-
tinentia, abundè refellitur in libro de san-
cta virginitate. to. 6. 262. h, & seq.
Error iouiniani, dicentis hominem non posse
peccare. to. 10. 213. c
Error iouiniani, dicentis nullam in futuro fo-
re meritorum distantiam. ibi.
Ira, irasci.
ira, quid. to. 5. 126. h, to. 10. 92. c, & 115. l
iram poenam vocat. to. 2. 74. k
ira motus vnde. to. 2. 166. h, i
ira sua nulli iniusta videtur. to. 2. 207. d, to. 3.
354. c, d

ira cohibenda. ibidem.
ira, & odium, differunt. to. 4. 413. b
Contra iram. to. 6. 114. l, m
ira gradus tres. to. 4. 396. d
ira oculum turbat, non extinguit. to. 8. 12. k, &
174. h
ira, & furor, quomodo differant. tomo. 8. 11. b, &
102. e, f, & 118. a, b
ira cum inueterauerit, fit odium: cum factum
fuerit odium, iam homicida es. to. 8. 40. d
ira non debet diu teneri, ne fiat pridiana. ibi-
dem. c
ira inueterata, fit odium. to. 8. 174. h, tomo. 10.
92. c
ira non est odium, sed de festuca in trabem cō-
uertitur. to. 8. 56. i, k
ira festuca est, in comparatione odij. tomo. 10.
114. c
ira subita, festuca est: ira inueterata, trabes. to.
10. 227. g, h
iram vincere plus est, quam ciuitatem capere.
to. 8. 340. f
ira populorum necessaria erat seruis Christi.
Eodem. 363. c, f
Super iram inimicorum quomodo deus extē-
dit manum suam. tomo. 8. 524. c, d, & sequen-
tibus.
De ira victa laudabilius triumphatur, quam si
vindictetur. to. 8. 427. f
ira, & patientiae, pugna. to. 9. 225. c, f
ira, & turbatus oculus: odium, extinctus. to. 10.
15. l
ira, & odij, differentia. to. 10. 92. c, & 114. c
De ira, & odio. to. 10. 114. c
Per iram ac superbiam, animae negligentium
spiritus sancti custodia nudantur. to. 10. 220. l
De ira fugienda. to. 10. 282. k
Quae comitentur iram. ibidem. l, m
Vbi ira regnauerit, ibi princeps diabolus erit.
ibidem. m
Damna ex ira prodeuntia. Eod. 283. a
De illo qui diu iram in pectore retinet, & non
vult humiliari. to. 10. 311. i
irasci fratri suo, quid sit. to. 1. 17. c
irasci sine causa. ibidem
irascimini, & nolite peccare: duobus modis in-
telligitur. to. 8. 7. m, & 40. c, & f
Si propterea irasceris seruo tuo, quia peccauit,
ne tu ipse pecces irascere tibi. to. 8. 40. c
irasci in tribulatione, quid sit. to. 8. 56. h, i
irasci quandoque licet iniquis, clamare non li-
cet. ibidem. k, l
Peccator plerumque irascitur deo, & non vult
sibi irasci deum. to. 8. 135. g
Charitas

INDEX

Charitas est, aliquando irascitur ut corrigat,
non tenetur re: quia non inueterauit ira, ut
verteretur in odium. Eod. 397.b
irascimur filiis nostris, sed non odimus. to. 10.
15. R. l
Etiam pecora irascuntur filiis. ibidem
Melius irasci homini & eum corrigere, quam
non irascendo permittere interire. ibidem. l
Non omnis qui irascitur, odit. to. 10. 15. l
irascendum, sed non peccandum. to. 10.
30. b
irasci humanum est. to. 10. 114. c
Qui magis predicatori, irascitur quam se emē
det, in æternum peribit. to. 10. 247. c
irasci, bonorum & malorum est conditio. to.
10. 282. R
Multum interest inter peccatum irascentis, &
crudelitatem odio habentis. to. 10.
15. R
Troianis peierantibus dii irati. to. 5. 21. R
Ira dei.
ira dei, quid. to. 5. 141. d
ira dei super impoenitentes. to. 2. 357. c
ira dei obnoxij omnes nascimur. to. 3. 54. R,
to. 9. 29. b
ira dei, iusta vindicta. to. 3. 124. c, & 350. h
to. 4. 422. b, & d, & h, to. 6. 127. h, & 205. m,
& seq. to. 8. 281. f
ira dei non perturbatio animi eius est, sed iudi-
cium quo irrogatur poena peccato. to. 5. 141.
d, & 76. h
De ira dei, quæ incommutabilem tranquillita-
tem nulla inflammatione perturbat. to. 5.
141. d
ira dei, quid secundum aliquos. Eodem,
220. m
Quod ira dei est etiam hæc vita erumposa, in
quâ non abscondit ipse misericordias suas.
to. 5. 222. d, e
ira, zelus, misericordia, improprie deo attri-
buuntur. to. 6. 59. f, & seq.
ira dei. to. 8. 41. m
Quod deus significantius dicatur, iram addu-
cens, quam irascens. to. 8. 15. l
Maior ira dei est, cum non requirit, dum quasi
obliuiscitur, & non attendit peccata. to. 8.
23. a, b
ira dei poenam significat aduersus diabolum,
ut definat possidere quos possidet. to. 8.
14. m
ira in indignatione, quid sit. Eod. 50. c, d
Deus quomodo in ira confringat populos. to.
8. 181. c
ira dei cum qua omnes nascimur, est vindicta

primi peccati, & eorum qui addiderunt. to.
8. 192. c
Est ira consummationis, & est ira consumptio-
nis. to. 8. 197. d
ira dei sine effectione turbulenta intelligi de-
bet, quia ira eius ratio est iustæ vindictæ. to.
8. 301. f
ira dei mortales sumus. Eodem, 306. m, & se-
quentibus.
Potestatem iræ dei paucorum hominum est
cognoscere, quia plerisque magis irascitur
cum parcit. to. 8. 318. f
ira dei permanens, super non credentem in
vniigenitum filium dei, quæ sit. to. 8.
376. l
Ex ira dei, hic homines laborant. to. 8.
385. h
ira non cadit in deum, sed de consuetudine tri-
latum potentiam vindicandi hoc nomen ac-
cepit. Eod. 410. c
Si tanta est ira occulti, quid erit iudicium ma-
nifesti. to. 8. 424. R, l
ira dei non perturbatio, sed vindicta iniquita-
tis est. Eodem, 290. f
iram dei, non perturbationem mentis oportet
intelligi. to. 8. 41. l, & 11. c, d
ira dei, non est nisi auersio vultus eius. Eodem
45. l
ira dei manet super incredulos. to. 9. 29. b
iram dei super aliquem venire, & manere, non
est idem. ibidem
ira dei manet super eum, & c. exponitur. to. 10.
71. h
irasci quomodo dicatur deus. to. 3. 43. l, to. 4.
44. R, & 191. a, & 191. h, & 201. g, to. 6.
194. f
irascitur deus, etiam bonis. to. 4. 86. d
irasci peccanti, ut corrigatur, reprehensibile
non est. to. 5. 132. h
Deus non perturbatur, sed tanquam irascitur
quia punit & vindicat. to. 8. 191. c
Plus irascitur deus, si parcit quando male vi-
uis. to. 8. 224. m
Quibus deus irascitur, nihil confert miseria
humana. to. 8. 285. i
Deus irascitur, ut pater corrigens, non vniu-
dex damnans. to. 8. 293. b
illi irascitur deus, quem peccantem non flagel-
lat. to. 8. 361. l
iracundia viri, iustitiam dei non operatur. to. 3.
103. d
iracundia insidiatur praelatis. ibidem
Sol non occidat super iracundiam vestram
duobus modis intelligit, to. 8. R, & 40. c, & 1
Sedanda

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Sedanda est iracundia, quàm primum incepta
est. to. 9. 229. c, to. 10. 317. d
Non vult deus habitare cum iracundia nostra.
to. 10. 236. i
Ira. Non sistendum est, donec perueniatur ad
finem. to. 9. 140. e, f
Ira Christi ad patrem, quid. to. 10. 47. m
Irenæus, Lugdunensis episcopus, temporum
Apostolorum vicinus. to. 7. 306. m
Irenæi sententia de peccato originali. ibi.
Iris arcus interpretatur. to. 9. 142. a
Iris natura, & causæ. ibidem, a, b
Iris, baptismum ex aqua & spiritu sancto desi-
gnat. ibidem, b
Iris in nube sit, Sole coruscante. ibidem
Ireuerentia quid sit, & quomodo operuerit fa-
ciem Christi. to. 8. 241. i, & fo. sequen-
te. m
Iridere aut subfannare, quomodo deus dica-
tur. to. 8. 4. l
Christus adhuc irridetur, non ab vno, sed à
multis. to. 8. 34. g, h
Conceptio Isaac. to. 10. 160. R
Natiuitas Isaac. ibidem, l
Isaac à sterili matre, & annulo patre nascitur.
to. 10. 163. f
Isaac mirabiliter natus. to. 4. 377. a
Quibus regnantibus apud Assyrios, atque Si-
cyonios, Abraham centenario Isaac de pro-
missione sit natus: vel ipsi Esau & Jacob ge-
mini de Rebecca sint editi. to. 5. 169. d, &
seq.
Isaac nominavit filium suum ipse Abraham,
quia riserat ipse admirans in gaudioriserat
etiam mater dubitans in gaudioriserat
tur enim Isaac risus. to. 5. 151. g
Isaac, solus est Abraham hæres, & non filij con-
cubinarum: & quid representat. to. 5.
153. c
Ludus Ismaelis cum Isaac, quare causa expul-
sionis ancillæ, & filij eius. to. 9. 23. b
Abraham factum, de filio suo Isaac. to. 5.
8. f
Isaac immolatio, exponitur. to. 10. 146. d, e, &
seq. & 161. l, m, & seq.
Eiusdem mysteria. to. 10. 299. c, d
Isaac, eodem loco ubi Christus est crucifixus,
tuerat oblatum. to. 10. 162. c
Quare Isaac non fuerit occisus. ibid. f
Isaac nihil mundo contulisset, si potuisset occi-
di. to. 10. 132. e
Isaac non occisus, diuinitatem Christi: aries oc-
cisus, humanitatem designabant. to. 10.
162. c

in Isaac est lex & prophetia. to. 5. 174. l
Isaac, typus filiorum dei. to. 2. 142. c
Isaac, typus Christi. to. 3. 88. a, to. 5. 154. l, to. 6.
86. f, & 249. R, to. 8. 57. g, to. 9. 228. b, to. 10.
161. m, & 163. h, & 165. c, f, & 166. d
Isaac quare non Esau, quem voluit, sed Jacob
benedixit, quem noluit. to. 4. 244. i
Isaac, populum noui testamenti significat. to. 4.
436. m, in fine. to. 5. 131. m, to. 6. 87. g
Quod passionem Christi figurabat. to. 8.
164. f
Isaac mittens filium suum in Mesopotamiam,
deum patrem figurabat. to. 10. 166. l
Per Isaac, & Ismael, quomodo signentur boni
& mali. to. 5. 131. i, & seq.
Isaac in figura, ad cœleste regnum pertinet. to.
8. 469. e
Isaac contentus fuit vna vxore, & posteritate
duorum geminorum, nec habuit concubi-
nam: nec tamen ideo melior est patre suo,
qui habuit plures, à quo excedebatur in fi-
de & obedientia. to. 5. 154. g, h
Isaac vocauit Rebecca sororem suam, ut pa-
ter eius: & quare. ibidem
Isaac sterilis, non virginis filius, crucis meruit
signa portare. to. 10. 132. e
Isaac semen dispersum in Esau & Jacob. to. 5.
155. b
Isaac ludens cum vxore sua, quid signet. to. 6.
133. a
Isaac mortuus est centesimo atq. octuagesimo
vitæ suæ anno, vendito iam Ioseph, & re-
gnante Balæo rege Assyriorum. to. 5.
169. m
Isis. to. 5. 74. d, & 85. g
Isis, filia Inachi proditur fuisse, qui primus re-
gnare cepit Argiuis, quando Abraham iam
nepotes reperiuntur exorti, quam magnam
deam Aegyptij colendam putarunt. to. 5.
179. f
Isim prædictam primo docuisse Aegyptios sa-
pientiam, id est, astronomiam & alias disci-
plinas. Ex quo arguit primò sapientiam in
nostris fuisse, ut in Abraham, Isaac, & c. ibi-
dem, & seq.
Isidis simulachrum, & deificatio. to. 5.
169. f
Ismael nascitur: & quomodo. to. 5. 131. l
Vide in litera h, Ismael.
Ismael non eiectus, quia ex ancilla, sed quia fra-
tri illudens. to. 9. 23. b, & m
Israel quid interpretetur. to. 10. 34. i
Israel, videns deum interpretatur. to. 2. 176. f,
to. 5. 155. f, to. 6. 228. c
Israel

I N D E X

israel nomen est electionis, & interpretatur videns deum, nondum specie, sed fide. tom. 8. 156. l. & 273. c. & 475. i.
israel semen verum, omnes credentes. to. 2. 179. l. m. to. 8. 264. f. g.
israelitæ veri, sunt Christiani spiritualiter. to. 2. episto. 200. to. 4. 131. b.
israel carnalis & spiritualis. tomo. 3. 19. b. & sequentibus copiose. tomo. 6. 23. k. l. tomo. 10. 5. c.
israel nomen iacob. to. 2. 180. a. to. 4. 37. g. & 131. m.
israel, vniuersus Hebræorum populus nominatur. to. 4. 131. m.
israelitarum calamitas. to. 3. 247. m.
Filiorum Israel exemplum. to. 5. 39. i. k.
Filij Israel in exitu Aegypti. 60000. hominum fuerunt bellicæ iuuentutis. tomo. 5. 133. k.
israelitarum persecutiones. Eodem, 156. c. & sequentibus.
Quod iesus populum israelitarum in terram promissionis introduxit, & non Moyses, quid repræsentet. ibidem. f.
Populus israel ducitur captiuus in Babyloniā. to. 5. 156. l. & 175. a.
De præfigurata commutatione israelitici regni, & sacerdotij: & de his quæ antea mater Samuelis, personam gerens Ecclesiæ, prophetauit. to. 5. 158. k. & sequentibus.
israel in duo diuisus, quomodo intelligatur. to. 5. 161. h.
Non est israel qui sibi vult esse principium: & quis sit qui pertineat ad israel. tomo. 8. 475. i.
A nomine israel, nullus Christianus se putet alienum. to. 8. 429. k.
israel, non solum iudaicum populum, sed verius Christianum significat. to. 8. 361. d. e.
israelitæ duobus modis dici possunt. tomo. 8. 265. f. g.
illi verè israelitæ sunt, qui meruerunt Christum intelligere deum in carne positum, vt non quod videbant, cõtemnerent, sed quod non videbant, adorarent. Eod. 273. c.
Non sumus veriores filij israel, quàm iudei. to. 8. 576. g.
Dispersiones israelis congregare, quid sit. to. 8. 561. b. c.
Quid figuret quod populus israeliticus de Aegypto liberatus, expulsis gentibus in regno collocatur. Eodem. 128. f.
Cur à Pharaonis dominatione per Moysen liberati mare transierint, nec statim ad patriā

nisi per cretum peruenierint. Eodem,

261. m.
israel, dei ciuitas. to. 10. 26. g. h.
Pueri israelitarum iubentur occidi. to. 10. 172. f. & seq.
israelitæ mare rubrum transeunt, subuersis Aegyptijs. to. 10. 176. c. f.
israelitarum erga dominum ingratitudo. ibidem. g. h.
israel seniore sepeliri in eremo, & iuniorem ingredi terram promissionis, quid. tomo. 10. 180. l. m.
iter Christi, carnis assumptio. to. 9. 29. i.
Agens iter uitæ huius, semper debet esse amatus. to. 10. 174. e.
iterum geminatio est in scripturis, & habet difficultatem. to. 10. 29. k.
iterum, cur in Psalmo geminetur. tomo. 5. 255. d.
iubal. to. 5. 137. d.
Vbi iubet pater quod contra deum non sit audendus est quomodo deus, quia obediens. to. 8. 248. i.
re patri iussit deus. to. 8. 248. i.
Christus iubet nobis aliquid, & promittit nobis aliquid. to. 10. 256. c.
iubilare quid sit. to. 8. 221. l. m. & 250. d.
iubilare, est intelligere, quod verbis explicari non potest. to. 8. 69. c.
iubilatio non decet, nisi ineffabilem deum. ibidem. d.
iubilatio est admiratio gaudij, quæ verbis explicari non potest. to. 8. 142. e.
Si iubilatis quod dominus audiat, psallite enim quod homines videant & audiant. tomo. 8. 221. m.
iubilare est ex abundantia gaudiorum vbi verba sufficere non possunt, in vocem erumpere. to. 8. 295. h. & 323. a. b. & 382. m.
iubilat in bonis omnis terra. to. 8. 367. l. ibid.
iubilare in confessione, quid sit. ibid. m.
Qui iubilat, non verba dicit, sed sonus quidam est lætitiæ sine verbis. ibid. m.
Si iubilas, domino iubilans noli iubilationem tuam in alias res diuidere. to. 8. 367. f. & 381. l.
iubilatio laus est ineffabilis. to. 8. 381. l.
Iudas Patriarcha, & Machabæus. to. 8. 581. l.
iuda, latine confessio. to. 6. 141. k. in fine. to. 8. 236. h. & 245. h.
iudas laus est, siue confessio. to. 5. 156. m.
iudæ fornicatio cum nuru sua. to. 4. 16. l. to. 6. 136. e. f. & 141. d. & seq.
iudas iudaicæ genti nomen dedit. to. 4. 30. k. l. & 131. a.
De iudæ filij iacob benedictione, in qua signatur

I N D I V V M A V G V S T I N V M .

tur passio Christi, & fructus. tomo. 5. 155. k.
israel laus. to. 6. 136. a. b.
israel typus Christi. to. 6. 141. i.
Cur tribus iuda eligatur, & non Ephraim, repulso tabernaculo ioseph. to. 8. 288. k. l.
iudas Machabæus. to. 5. 182. b.
De iuda Christi traditore propheta. tomo. 8. 415. k.
Quod iudas dominum traditurus esset præfiguratum erat. to. 8. 5. c. f.
Quod Christum tradere voluerit, & occideret, figuratè ostenditur. tomo. 8. 121. i. k. & 164. b. c.
iudam voluit Christum esse inter discipulos, vt eo bene vteretur, implendo dispensationem sue passionis: & vt Ecclesia suo exemplo suum finem doceret suos inimicos. tomo. 5. 183. k.
iudas quare a Christo ad opus necessarium. eligatur, inter duodecim. tomo. 8. 82. c.
Christus sciens elegit iudam, vnde tibi solatium faceret, nescituro quos deuities. to. 8. 180. k.
Quomodo duodecim elegerit, & non potius vnde, si iudas erat diabolus. ibidem, & tomo. 9. 51. h.
iudam Christus non commendabat, sed successorem cum duodecim discipulos elegit. tomo. 9. 78. b. c.
iudas ad aliquid a Christo est electus, non autem vt ceteri, puta ad beatitudinem. Eodem. 87. c.
iudæ & aliorum discipulorum differentia. tomo. 10. 193. g.
iudas an baptizauerit, & euangelizauerit. tomo. 7. 65. i.
iudam tolerauit Christum. to. 2. 52. g. h. tomo. 9. 80. f. g.
iudæ Christus corporis & sanguinis sui sacramentum dedit. to. 2. 223. g. to. 8. 24. l. to. 9. 13. b. c. & 49. m.
iudas inexcusabilis. to. 4. 51. c. d.
iudas buccellam a Christo post locutionem pedum accepit, durante cœna. to. 9. 85. c. d.
iudas quando corpus Christi accepit. to. 9. 88. g.
Bona Christo in iudam collata. tomo. 10. 291. i. k.
iudæ patrem a lepra, & matrem a paralyti Christus sanauit. ibidem. i.
Christus iudam multis modis retrahere voluit. to. 10. 291. b. c.
iudæ obstinatio. to. 10. 189. c. f.
iudas vendidit dominum, & ex precio emptus est ager figuli. to. 9. 212. a.
iudas Christum vendens, grauius peccauit, quàm Petrus negans. to. 10. 186. l.
Nec iudas Christum vendens retinuit precium, nec iudæi Christum. to. 9. 242. e.
iudas vendendo Christum, & iudæus emendo, malum negotium egerunt, vnde ambo damnati sunt. to. 10. 154. k.
iudas traditor. to. 5. 266. c.
iudæ proditio. to. 4. 162. c.
iudæ osculum. to. 10. 186. k.
Cur Christus iudam traditorem, & furem patiebatur. to. 8. 564. b.
iudas typum gerit inimicorum Christi, iudæorum. to. 8. 415. k. l.
Quod personam gerebat ingratorum iudæorum. to. 8. 415. k. l.
Quod iudas debito supplicio præiudatus sit puniendus. to. 8. 416. g.
iudas si per Christum oraret, indulgentiam rogaret, spem haberet, & misericordiam speraret, nec sibi desperatione collum ligaret. ibidem. i.
Si teneret illud ad quod vocatus est, nullo modo ad eum, vel sua præterita, vel parentum iniquitas pertineret. ibidem. m.
Vtrum ad pœnam iudæ pertinuerit, quod post mortem eius ad mendicitatem vxor eius, & filij peruenerunt. to. 8. 417. a.
iudas quomodo habuerit substantiam, quam fornicator scrutaretur, quando cum vnde, dominum sequebatur. ibidem. c.
Cur dictus sit homo pacis, in quo Christus sperauit. Eodem. 121. m.
iudas proiecit precium argenti, quia non agnouit precium, quo ipse a domino redemptus erat. to. 8. 244. l.
iudam triginta argenteos retulisse, quid signet. to. 10. 185. l.
iudas malus corpus malorum significat. to. 9. 80. g.
in iudæ persona, significati sunt in Ecclesia mali. ibidem. h.
iudæ, in passione domini, nihil nisi peccatum. to. 10. 52. f.
iudas videbat publicari suam conscientiam, & manum porrigebat ad buccellam. Eodem. 189. f.
De iuda ischarioth. to. 10. 192. b.
iudas seipsum occidendo, sceleratæ illius traditionis potius auxit quàm expiauit commissum. to. 5. 7. d.
Cc Quod

I N D E X

Quod Iudas in suo corpore fecit, hoc factum est in anima eius. to. 9. 224. b
Iudæ desperatio. ibid. & to. 10. 105. l. & 189. i
Iudæ suspensio. to. 10. 189. i
Iudas, si ante mortem Christi suspensus. to. 4. 263. m
Iudam & Cain adorant Caiani hæretici. tomo. 6. 5. c
Iudas Apostolus.
Iudas Thaddæus, qui & Lebbæus. to. 4. 147. i
Idem Iudas Iacobi dictus. ibidem.
Iudas Iudæ successit. to. 8. 545. k
Iudæ gens. to. 5. 38. c
Iudæa gens, scriniaria Christianorum. to. 6. 85. c
Iudæa in medio mundo. to. 8. 59. c
In iudæa sola verè notus deus. to. 8. 273. k. l
Iudæa vera, Christi Ecclesia. Eodem. 273. c
Iudæa, superbia inflata. to. 10. 164. h
Iudæi dicti a iuda. to. 4. 30. k. l. 269. l
Iudæi a iuda patriarcha filio Iacob. sicut Hebræi dicuntur ab Heber, vel ab Abraham. tomo. 5. 143. f
Iudæi nomen traxerunt a iuda filio Iacob: de qua tribu semper reges habuerunt vsque ad Herodem, ut veniente Christo secundum prophetiam regnum euerteretur iudæorum. to. 8. 273. b
Quod amplius non sint appellandi iudæi nisi tantum carne, & verius sunt iudæi, qui Christiani facti sunt ex iudæis. ibidem.
Iudæi falso iactant nomen Abraham. to. 2. 246. l. m. to. 8. 142. k. & 145. h. j. & 576. g. h. to. 9. 67. l. m
Iudæi vocabulo parcius vtendū. to. 2. epi. 200.
Iudæorum religio. to. 1. 235. g
Iudæis quō vtatur Ecclesia. ibidem.
Iudæorum cæremoniæ pestiferæ Christianis, et ex iudaismo venientibus. to. 2. 16. m. & 23. k
Iudæi reges suos appellant Christos, & quare. to. 4. 128. c. & 168. d. to. 8. 404. f
Iudæis primum oportuit prædicari Euangelium. to. 4. 428. g. & 435. m. to. 6. 24. m. & sequen.
De iudæis. to. 4. 211. b. & seq.
Iudæorum genus, quare non occiditur. to. 4. 353. g. & seq.
Iudaici populi laus, ne gentes superbiant. to. 4. 427. k
Iudæi, gentes appellant peccatores. tomo. 4. 431. c
Iudæorum sacramenta. to. 4. 451. l
Iudæorum regnum stetit, si non in deum peccassent. to. 5. 39. k
Iudæorum populus. quomodo & quantum

temporis fuerit in Aegypto. to. 5. 170. k
In iudæorum populo quibus regnantibus, in diuersis mundi partibus, Saul ceperit regnare. to. 5. 177. i
Iudæorum decem tribus captiuas esse innuit tempore Romuli: quando etiam septem sapientes fuerunt. to. 5. 174. k. l
Christus iudæos in se transfigurauit, & misericordie memor fuit. Eodem. 177. d
Quod regi iudæorum Aristobolo successit Alexander, cui successit vxor eius Alexandra regina iudæorum, cuius filius Aristobolus & Hyrcanus de regno contenderunt. to. 5. 182. b
& mala multiplicata sunt. Eodem. 195. e
Iudæi dei susceptores. Eodem. 195. e
Iudæi peruersi ad fidem, & videntes Christum gloriosum venientem, dolebunt de illusionibus quas patres ipsorum sibi fecerunt, quā ipsi fecissent: non autem dolebunt reatu criminis, sed pietatis affectu. Eodem. 212. g. h
Contra iudæos, de Christo, ex veteri testamento. to. 6. 12. b. & 19. l. & seq. cop.
Aduersus iudæos, oratio. to. 6. 22. k
Iudæi Christianis obiciunt, cur sibi veteri testamentum vendicent, cuius sacramenta non seruant. ibidem.
Iudæi, frater, maior. to. 6. 23. m. & 24. f
Iudæorum sacrificia, deo ingrata. to. 6. 23. l. & fo. seq. g. h
Cum iudæis qualiter differendum sit. to. 6. 25. m. & seq. ibidem.
Iudæis non insultandum. ibidem.
Iudæicæ synagoge cum Ecclesia alteratio. Eodem. 25. b. & seq.
Iudæorum adoptio, gloria, testamenti, legis constitutio. to. 6. 82. m. & seq.
Iudæorum primus rex alienigena. Herodes. Eodem. 88. b
Iudæorum deuterofis. tomo. 6. 198. f. tomo. 8. 455. g
Iudæi habent aliquid quod probatur. tomo. 7. 153. k. l. & 160. d. e
Iudæorum sacrificia, quomodo perierint. to. 8. 115. b. c
Iudæi seruiunt Christianis. to. 8. 122. c. to. 10. 166. f. g
Iudæi magis non sunt israel. to. 8. 122. e
Quod sint capfarij nostri: & studentibus nobis codices portent. ibidem.
Iudæi remanserunt tanquam vellus sic cum in area. Eodem. 129. l
Iudæi possessi a dæmonibus, & deuorati. Eodem. 126. l
Iudæi primatum perdiderunt. to. 8. 142. d
Iudæi

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Iudæus codicem portat, unde credat Christianus, & conuincatur paganus. to. 8. 184. e. & 196. e
Iudæi sic apparent de scriptura sancta, quam portant, quomodo apparet facies cæci de speculo: ab alijs videtur, ab ipso non videntur. to. 8. 184. f
Iudæi habent codices, nos tenemus Christum. to. 8. 196. e
Iudæi superstitēs, legem dei infructuosè tenent. ibidem. h
Quod occisi sint magis quàm dominus: quia in domino mors occisa est, in illis iniquitas vixit. to. 8. 214. e
Iudæi cur non debeant inuidere gentibus gratiam Euangelij. to. 8. 224. k
Iudæorum literatura. Eodem. 252. c. d
Sunt iudæi circumcisione carnis, & sunt iudæi circumcisione cordis. to. 8. 272. l
Iudæi vnde filij diaboli. to. 9. 68. g
Iudæorum sabbatismus, in ocio & luxu. to. 8. 336. l
Iudæi pascabantur de pœna domini. tomo. 8. 372. g
Iudæi Christi dicebantur specialiter, quem tamen non receperunt, cum dicitur. Et sui Christus primo contriuit iudæos, postea autē quassabit. to. 9. 8. a. b
Iudæi filij erant Abraham carne, non vita. to. 9. 68. a
Iudæi, quomodo filij Abraham. to. 9. 67. l
Iudæi, vnde filij regni dicti. to. 10. 5. f
Iudæum spoliare. to. 10. 93. h
Iudæi taxantur. to. 10. 129. a
Iudæi ad gentium salutem & agnitionem diuina testimonia portant. Eodem. 136. l
Iudæi, quare a Magis interrogati. tomo. 10. 136. k. & seq.
Iudæi libros legis seruando, sibi sumunt iudicium, & nobis præbent testimonium. to. 10. 136. m
Populus iudæorum, testis est omnium redemptoris nostræ mysteriorum. to. 10. 163. l. & sequen.
Ioseph mortuo, afflicti sunt iudæi in Aegypto. to. 10. 169. l
Iudæorum populus in Aegypto, quanto opprimatur, tanto augetur. Eodem. 172. c
Iudæi non receperunt Christum, recepturi Antichristum. to. 10. 196. h
Iudæi Ecclesiæ prosperitatem videntes, tristatur, & confunduntur. Eodem. 254. h. i

iudæorum iunior populus, quid. to. 10. 178. i
iudæorum senior populus, quid. ibidem.
Frater senior Dauid populum iudæorum designabat. to. 10. 225. g
Iudæi spiritaliter, quid adumbrant.
Iudæi spiritaliter, sunt Christiani. to. 2. episto. 200. per totum.
Iudæi ad Agar pertinent, Christiani ad Saram. to. 2. 246. c. & seq.
Iudæi etiam ad Esau, Christiani ad iacob pertinent. ibidem. e. f
Iudæorum pascha quid adumbrat. tomo. 4. 211. b. & seq.
Gradus iudaici populi, vsque ad Hierosolymā Ecclesiæ typum. to. 4. 330. i
Per iudæos aliquos scientes, aliquos nescientes, præcedentes tamen aduentum Christi, incarnationis eius mysterium monstratum est, & alia pertinentia ad salutem. tomo. 5. 63. l. m
Iudæicæ obseruationes, vmbra futurorum. to. 6. 22. m. & sequen. & 63. a. & 74. h. & 76. c
Iudæorum transmigratione in Babyloniam, allegoricè. to. 6. 87. e
Iudæorum sacrificium in victimis pecorum, quid adumbrat. to. 8. 74. a
Iudæos velleris nomine significari. to. 8. 258. b
Vide, Gedeon.
Iudæi veri, qui Christiani facti sunt ex iudæis. Eodem. 273. c
Quod perdituri erant prophetas, sacerdotes, sacrificia, & templum, figuratè demonstratur. to. 8. 414. k. & 417. d. e. & 424. g. h
Probatio mysteriorum fidei nostræ, exigitur a libris iudæorum. to. 10. 136. e. f
Iudæorum facta.
Iudæi gloriantur multos facere proselytos. to. 4. 292. k. in princip.
Iudæorum impietas, de Christo. to. 4. 417. i. k
Iudæos pœnitebit, quod insultauerunt Christo. to. 5. 212. g
Iudæi adhuc operantur terram, quemadmodum Cain. to. 6. 83. a
Iudæi timuerunt perdere regnum, nisi Christum occiderent, & eo occiso amiserunt. to. 8. 26. c. & 171. h
Iudæi conculcantes Christum, quemadmodum dati sint in opprobrium. tomo. 8. 184. d. e.
Iudæi ideo Christum tradiderunt Pilato, ut quasi ipsi a morte eius viderentur immunes. to. 8. 184. i. k. & 214. l
Iudæi fuderunt sanguinem Christi saeuientes, biberunt confitentes. to. 8. 195. i. & 222. i
Cc 2 Quare

I N D E X

Quare voluerunt occidere Christum. Eodē.
213.c, & 217.m
Quod repulerunt agnum, & elegerunt vul-
pem: ideo partes vulpium facti sunt. to. 8.
213.d
Quod firmaverunt sermonem malignum.
non domino, sed sibi, dicendo: Sanguis eius
super nos, &c. to. 8. 214.c
Iudæi latere putabant eum, quem occidebant,
latere deum. ibidem.e
Quanto acutius sibi videbantur excogitare
contra Christum, tanto magis deficiebant
scrutantes scrutinio. ibidem.f
Quod precium sanguinis non mittebant in
arcam, & ipsum sanguinem mittebant in
conscientiam. tomo. 8. 214.f, g
Iudæi minus peccaverunt crucifigentes Chri-
stum, in terra ambulantes, quam qui con-
temnunt in cœlo, sedentem. Eodem. 243.e
Quia cessaverunt superna cognoscere, neces-
se est, ut de inferioribus cogitent. ibidem.h
Iudæi ubi potuerunt aduersus dominum cla-
mare, ibi a domino non permittuntur ha-
bitare. ibidem.i
Quid peccauerunt, si Christum a deo per-
cussum persecuti sunt. ibidem.K
Quod meriti erant, ut filium dei non agnosce-
re crucifigerent. to. 8. 244.a
Iudæi timendo perdere terrena, regem cœli
occidendo, etiam perdiderunt terrena. Eo-
dem. 265.l, m
Quod offendendo dominum, degenerauerint:
nos promerendo deum, de genere Abrahæ
facti sumus. to. 8. 306.i
Iudæi Christum crucifixum irrident, quia scâ-
dalum est eis. to. 8. 398.l
Iudæi signa quærent. to. 9. 48.a
Iudæi in quo magis deum offenderint. tomo. 9.
50.a
Inter iudæos, plures pontifices, contra præce-
ptum dei. to. 9. 79.f
Iudæi volunt Christum occidere, Gentiles vi-
dere. to. 9. 81.d
Iudæi Christum comprehenderunt, ad quem
non accesserunt. to. 9. 115.a
Iudæis non licebat interficere quemquam, quia
iam Pascha incœperant. ibidem.m, & se-
quenti.
Iudæi Christum interfecerunt, licet dice-
rent non sibi licere interficere quemquam.
Eodem. 116.b
Non reprehenduntur iudæi quod per Pascha
liberauerunt nocentem, sed quod interfe-
cerunt nocentem. ibidem.l

iudæi, & non solum milites, Iesum crucifixe-
runt. Eodem. 117.h
iudæi Christi interfectores, pulsati sunt ab illa
Hierusalem ciuitate. to. 9. 26.l
iudæi regnum perdere metuentes, seipsos &
suum regnum, Christum occidendo, perdi-
derunt. to. 9. 28.f
Christus a Iudæis occisus, a gentibus est hono-
ratus, & eius populus augmentatus. Eodē.
232.c, f
Iudæi ad nuptias agni inuitati, venire nolue-
runt, sponsum autem occiderunt. tomo. 9.
242.e
Tyrannis iudæorum, Christum paruolum
quærentium, retorta est in filios eorum.
ibidem.a, b, & 244.l
Quare iudæi in comprehensione Christi ce-
derunt in terram. to. 9. 247.g
iudæi nec stellam Magorum secuti sunt, nec
titulo Pilati consenserunt. to. 10. 134.a
iudæi agnum paschalem quotannis adhuc co-
medentes, Christum gentibus offerunt,
sed non adorant. Eodem. 137.d
iudæi, in demonstrando Christo Magis sue-
runt parati ad legendum, cœci ad intellige-
dum. to. 10. 138.c
Quando populus iudæorum, Christum eli-
cifigens, reprobatur. gentium populus eli-
gitur. to. 10. 226.b, c
iudæi putabant se occidisse Christum, qui ter-
tia die resurrexit. to. 10. 254.h
inuestiua in iudæos, aduersus Stephanum de-
bachantes. to. 10. 257.g, h
Crudelitas iudæorum in Christum. tomo. 10.
261.g, h
iudæorum mores, & eorum
appellationes.
Iudæi inuidi. to. 2. 25.d, e, to. 3. 10.h
Canes dicuntur iudæi. to. 2. 179.d
iudæi stulti, & ignobiles. to. 4. 43.l, m
iudæis obicitur sanguinis effusio, & quod pro-
phetici dæ sint. to. 6. 28.b, c
iudæi, gemina viperarū, cur dicantur. Eodē.
57.c, & seq.
iudæi sodomitis, in malitia, prælati. tomo. 7.
153.l
iudæorum malicia sacramenta non violauit.
ibidem.K, l
iudæi Samaritanis non contumunt. tomo. 9.
30.m
iudæi accitum. Eodem. 119.a
iudæi, falsarii. to. 10. 38.f
iudæi sunt mendaces a se, & veraces contra se.
Eodem. 137.l
iudæorum

IN DIVVM AVGVSTINVM.

iudæorum stulticia. to. 10. 138.e
Christus omnes calumnias, irrisiones, & tor-
menta iudæorum deuicit. tomo. 10. 213.
g, h
Iudæorum, cæcitas.
Iudæorum cæcitas prædicta. to. 6. 91.e, f
Iudæorum cæcitas, an sanabilis. to. 1. 235.g, to.
4. 124.h, & seq. copiose.
iudæi excæcati, & obdurati, quare non potue-
runt credere. to. 9. 83.d, e
iudæi obscurati, nō vident aperta. to. 5. 166.f, g
iudæi Christum sub velo non vident. tomo. 8.
218.m, & seq.
Quod iudæi merito superbiæ suæ excæcati
sunt, ne cognoscerent Christum in carne:
quod figuratim ostenditur. to. 8. 527.l
Cæcitas iudæorum. tomo. 10. 34.l, m, & 43.
e, f
Iudæorum errores.
inter iudæos hæresis est, quæ dicitur Minceo-
rum. to. 2. 16.k
iudæi similes sunt Christiani, qui suis viribus
diuina existimant implere mandata. tomo. 2.
246.h
Ne iudæi in cibis & festis. ibi. i
iudæorum deum, quidam Iouem, alij Saturnū
putauerunt. to. 4. 130.b
iudæi merita sua iactantes, alieni sunt a gratia
dei. to. 4. 216.l, m, to. 8. 159.l, m
iudæi deo sub elementis seruiunt. to. 4. 315.f
iudæi sperant Christum venturum, sed non
moriuntur. to. 5. 166.d
in iudæis, vel hæreticis quod vitium est, sa-
natur tantum. to. 7. 159.l, m
iudæi in homine, & transitorijs, non in deo cō-
fidebant. to. 9. 7.f
Error iudæorum ponentium vnum deum, &
non trinitatem. to. 10. 222.c
Exclamatio in gentem Iudaicam, redemptorē
suum non agnoscentem. to. 9. 241.m, & se-
quenti.
Iudæorum infidelitas, &
credulitas.
De Psal. 68. in quo iudæorum pertinax infide-
litas declaratur. to. 5. 166.f
iudæi credent in fine seculi. to. 10. 34.m
iudæorum infidelitatis deploratio. tomo. 10.
36.f
iudæi infideles, sacram scripturam portantes,
fidibus de gratia dei respondent. tomo. 10.
137.l
iudæi videndo Christum, nō crediderunt, Gē-
ntes verō audiēdo crediderūt. to. 10. 164.b
Exclamatio in iudæos. to. 10. 300.g, h, & 317.l, m
iudæorum

Iudæi lapsi reprobati, nec tamen
iudicandi.

De iudæorum lapsu, ne superbiat gentes. to.
6. 78.c
Iudæorum ruina, gentium salus. to. 4. 427.k
iudæi reprobati. to. 10. 5.f
Quod aduersus iudæos, præcisos olim de ra-
dice patriarcharum, extollere nos non debe-
mus, sed neq. contra hæreticos: quia, &c. to.
8. 222.h
De reprobatione iudæorum, & gentium voca-
tione. to. 10. 34.i, k, & seq.
Reprobatio iudæorum non cognoscentiū pa-
rentum suorum vindictam. to. 10. 176.c
iudæorum damnatio. to. 10. 34.m
Iudæi non iudicandi. to. 1. 81.d
Vide, Electio.
Iudæi dispersi.
Iudæorum dispersio prædicta. to. 6. 21.b
iudæi reiecti & dispersi, ex misterio. to. 1. 274.
d, to. 2. 45.h
iudæi dispersi, testes Evangelicæ veritatis. to.
2. 89.a, b, to. 4. 140.b, to. 6. 91.c, & 183.f, g,
to. 8. 196.c
Iudæos deus occidi noluit, sed dispergi p. mū-
dum: ut ubiq. fidei nostræ testimonia perhi-
beant, suos prophetas & nostros reuerēdo.
to. 5. 182.i, & seq.
Iudæi a Romanis sunt vastati, & a suo regno
expulsi. ibidem
Iudæi signum legis suæ, quomodo non amisc-
runt in dispersione. to. 6. 84.b, c, to. 8. 196.d
Quod sint dispersi per omnes gentes, testes ini-
quitaris suæ, veritatis nostræ. tomo. 8.
196.c
ideo dispersi sunt, quia surrexit Christus. Eo-
dem. 230.e
Cur non ex toto deleri sint, sed dispersi. tomo. 8.
285.a, b
iudæorum domus quomodo deserta. tomo. 8.
244.f
Separatio iudæorum. to. 10. 73.a
Iudæi propter Christi occisionem, dispersi per
mittuntur inter gentes, ne veritatis testimo-
nium amittant. to. 10. 136.l, m
Iudæorum captiuitas, & subiectio.
iudæorum seruitus. to. 3. 16.l, to. 9. 66.f
iudæi ob Christum occisum, Romano impe-
rio subiugati. to. 4. 128.m, & tota columna
sequenti. to. 8. 116.d
iudæi, offenso deo, sæpe suis hostibus subdaban-
tur. to. 4. 128.m
Iudæi peccantes, iuste traditi sunt in manus
Romanorum, qui Romani qualibuscunq.
C c 3 virtutibus

IN DIVVM AVGVSTINVM.

virtutibus terrenam gloriam quaesierunt.
to. 5.45.b,c
iudaeorum populus euerfa Hierusalem, & tem-
plo ductus est captiuus in Babyloniam. re-
gnante Sedechia apud Hebraeos ultimo re-
ge, & Tarquinio Prisco apud Romanos: &
innuit ibi hoc de duabus tribubus quae re-
manserunt. to. 5.17.2
iudaeorum multi captiuati sunt a Ptolomaeo
rege Aegypti, post mortem Alexandri, qui
restituti sunt libertati, postea tempore al-
terius Ptolomei prioris successoris, sub quo
interpretatio. lxx. facta est. ibidem. 181.1, &
sequen.
iudeorum gens ab Alexandro subiugata est,
post liberationem de Babylonia, iam pro-
phetis cessantibus. to. 5.182.2
iudaei afflicti sunt in bellis, quae in Machabaeis
narrantur, post praedictum scilicet Ptole-
maeum, & usque ad Aristobolum non ha-
buerunt reges, sed duces, vel principes. Ari-
stobolus autem rex & pontifex factus est,
assumpto diademate. ibidem. b
Quod in iudaeorum populo, a captiuitate Ba-
byloniae redeunte, usque ad Aristobolum
non fuerunt reges, sed principes. to. 5.179.b
& 182.b
iudaei coeperunt esse tributarii Romanorum,
Pompeio principe Roma. iudeam capien-
te, ad petitionem Hircani: & eius pontifica-
tu Romae confirmato, iudaei habuerunt pri-
mo regem alienigenam Herodem scilicet,
sub quo natus est Christus, & sic impletum
est, quod dux non defecit de gente iudaeo-
rum eis imperans, donec venit Christus,
qui mittendus erat. to. 5.182.c,d
Cur maneat per omnes gentes subditi Ro-
mano iuri, in signis sacrificiorum, & circun-
cisionis, ut non occidantur. to. 8.116.d, &
122.e,f
iudaei tributarii facti. to. 8.189.h
iudaei manent cum signo, victi a Romanis, nec
sic victi sunt ut a victoribus occiderentur.
to. 8.196.d, & h
Iudaeorum vocatio, conuersio, reiectio,
& confutatio.
De iudaeorum finali vocatione, Osee prophe-
tat. tomo. 5.175.h
iudaeorum multi conuersi sunt post passionem,
attendentes scripturas. to. 5.182.k
iudaei conuertendi sunt ad praedicationem He-
li. to. 5.212.m
Exhortatio ad iudaeos, super conuersione sua.
to. 9.216.i,k

iudaeorum reiectio, & gentium vocatio pre-
dicta. to. 6.23.k,l, & seq. copiose
iudaei non omnes repulsi. to. 4.427.i
iudaei non honorificantes filium, confutantur.
to. 9.43.c,d
Iudex.
Iudex scripturarum homo non sit. to. 1.82.d
iudicis seueritatem, clementia temperatam es-
se debere. to. 2.79.1, & seq.
iudex legis sententiam mitigare potest. to. 2.
216.h, & 217.g
De iudicum tempore, in populo iudeorum,
& Saulis regis. to. 5.154
iudex non peccat occidendo. to. 5.84
iudices fuerunt in populo Hebraeorum, tre-
centis vigintinouem annis. to. 5.174.e
iudicis ignorantia plerumque est calamitas in-
nocentis. to. 5.190.g
iudex ne innocentem damnet, plerumque inno-
centem torquet per ignorantiam, & tor-
quendo occidit, quo damnato & occiso, utrum ipse
innocentem, vel nocentem iudex occide-
rit, adhuc nescit. ibidem. g,h
iudex aliquando etiam testes veros, vel inno-
centes, qui reum accusauerant occidit igno-
rans, non ualentes probare quod obiciunt,
reus perseverante in tormento immantibus
nec fatente scelus in testibus mentientibus
pro reo, & praesentibus. Non enim hoc
facit sapiens iudex nocendi uoluntate: & ta-
men quia cogit humana societas, etiam iudi-
candi. ibidem. j
iudex non potest nisi legibus iudicare. tomo. 8.
190.b
iudices absorpti, iuncti petrae, qui sint. tomo. 8.
538.g
Nihil est quo deus iudex possit corrumpi. to. 9.
199.d
iudices admonet in agendis. to. 9.253.2.b
iudicis conditio. tomo. 9.253.2.b
De iudice iniquo, qui nec deum timebat, nec
homines reuerbatur: Sermo. tomo. 10.
30.h, & seq.
iudicium est corrigere, & segregare malos, non
uniuscuiusque. to. 10.82.1.b
Qui sint iudices terrae. to. 10.175.b
Qui contemnit praekonem, timeat iudicem.
to. 10.231.d
iudices iuste iudicent, & non munera accipiant.
to. 10.234.a
iudex pronunciet exilium: tremor est: deus
mortem minatur, & est laetitia. to. 10.248.e
Quae sint iudicium corruptelae. to. 10.294.m
Ad iudices, ut incorrupti iudicent. tomo. 10.
254

IN DIVVM AVGVSTINVM.

294.m, & sequen.
Quid deceat iudices. Eodem. 295.a
Peccata communia iudicum. to. 10. ibidem. a,b
Exprobratio in iudices. ibidem. b
Iudicare.
Iudicare quae liceat, quae non. tomo. 1. 81.c, &
seq. to. 4.428.d
Christianus de quibus iudicet. tomo. 1. 81.c,
& sequen.
Iudicat omnia Christianus. ibidem.
Non iudicet homo electionem diuinam.
ibidem. d
Nec iudicandi qui foris sunt. ibidem.
Aeternam legem cognoscere fas, iudicare ne-
quaquam. to. 1.240.d,e
Iudicat sola veritas, & a nemine iudicatur.
ibidem.
Non iudicet de alio, qui de se iudicari nolit.
to. 2.234.h
Non temere iudicandum. to. 2.197.b, 225.f,
to. 4.412.i
Iudicat etiam iniustus quaedam recte. to. 3.145.g
Iudicanda non sunt ambigua. to. 4.412.i
Iudicare, & iudicium, quid significant in sacris
litteris. to. 4.263.i
Iudica illos deus, prophetia est, non maledictio.
to. 8.10.f
Aliud est iudicare pupillum, aliud iudicare pu-
pillo. to. 8.22.8
Iudicare solus deus potest, qui nouit occulta
cordis. to. 8.130.m
Temere non iudicabit, qui per charitatem fa-
ctus fuerit spiritalis. to. 8.146.b
Multi non ita iudicant ut loquuntur. tomo. 8.
187.a, & c.
Qui non vult recte iudicare, recte iudicabi-
tur. to. 8.187.c
Quod sit deus iudicans in terra. to. 8.192.g
De nullo loco non iudicat, qui ubique secre-
tus est, ubique publicus: quem nulli licet ut
est cognoscere, & quem nemo permittitur
ignorare. to. 8.271.a
Deus ibi iudicat, ubi iniquitatem loqueris:
non iudicium differt, sed poenam. ibidem. c
Iudicare ante tempus, quid sit. tomo. 8. 373.k
Recte iudicat, qui habet iustitiam: nec iudicat,
si non recte iudicat. to. 8.469.a
Iam iudicauit deus plebem suam, separando iu-
stos ab iniustis, fideles ab infidelibus. to. 8.
515.e,f
Difficile est ut de se quisque perfecte iudicet.
to. 8.568.d
Plus homo ipse de se, & deus plus de homine
quam homo de se iudicat. ibidem. g

Quicquid iudicamus, inferius nobis est. to. 8.
5.b
Qui male iudicat patuit illi manus ad accipien-
dum iudicium linguae alienae, & perdidit iudi-
cium conscientiae suae. to. 8.42.e
Frustra iudicatur ab homine, quem deus iusti-
ficat. to. 8.101.e
Iudicare personaliter. to. 9.54.i
Iudicandum non est personaliter. ibidem. R
Iudicandum ante tempus non est. to. 9.100.d
Iudicantium iniquitas etiam Augustini tem-
pore. to. 10.20.h
Nolite iudicare, sed iustum iudicium iudica-
te: exponitur. to. 10.78.k
In hac vita de nobis ipsis iudicare non possi-
mus. to. 10.111.f,g
Quomodo intelligatur: Vincas cum iudicaris.
to. 10.149.g
Qui terram iudicat, caelum est: qui non iudi-
cat, terra est. to. 10.174.l
Terra iudicans terram, timere debet eum, qui
est in caelo. Eodem. 175.b
Quomodo iudicandum sit. to. 10.175.d,e
Iudicandum, & admonendum. Eodem. 227.d,e
Prius iudicet seipsum quilibet, quam alterum.
to. 10.175.e,f
A seruo dominus iudicatur. to. 10.186.m
Vicit Christus cum iudicabatur: & quomodo.
Eodem. 187.c,d
Pilati & Danielis differentia in iudicando.
ibidem. e,f
Mala aperta & publica, cum charitate arguere
& iudicare possumus, & debemus. Eodem.
227.d,e
De his, quae sunt deo nota, & nobis ignota, pe-
riculose iudicamus. ibidem. e
Deus in praesenti quaedam iudicat, quaedam iu-
dicanda reseruat. to. 10.236.a
Non est iudicandum nisi quod videtur. to. 10.
244.
Iudicium.
Iudicia dei, & hominum, differunt. to. 1.35.1,1,
to. 3.353.l
Ex stylo iudicium. to. 2.55.k
Iudicium duplex. tomo. 3. 56.f,g, tomo. 9. 69.h,
& 82.d
Iudicium iustum vendi non debet. to. 2.75.c
Iudicium pro poena aeterna. tomo. 2. 161.d, &
204.l, to. 3. 256.i, to. 4. 261, to. 9. 69.i
Iudicium nouum. to. 2.197.a,b
Iudicium iniustum non obest ei, qui iudica-
tur. ibidem. c
Iudicium peruersum. to. 3.3.d
Misericordia, & iudicium dei. to. 3.62.a
C c 4 Iudicia

I N D E X

- Iudicia lectorum uaria. to. 3. 79. b
De iudicijs to. 3. 302. m
Iudicia. to. 3. 347. r
Iudicia dei. to. 3. 353. l
iudicium dei ne praeueniamus. tomo. 4. 412. i
iudicium temerarium. Ibidem. R. l
iudicia saecularia, & forensia. tomo. 3. 59. g, h,
& 302. m
Iudicium, pro iustitia. tomo. 4. 52. i, tomo. 8.
257. c, d
Iudicium variè accipi. to. 4. 147. i, K, tomo. 9.
42. i, R.
iudicium contendere, Christiano non licet. to. 4.
408. h, to. 8. 458. i
Iudicio mortis non licet alicui occidere, vel
supponere alicui potestate priuata. to. 5.
7. c
Iudicium humanum paruipendendum est,
quod plurimum deuiat. to. 5. 8. h
Varietates rerum temporalium, non ex fauore,
aut impugnatione demonum, sed ex veri
dei pendere iudicio. to. 5. 18. R, & seq.
Iudicia dei nec comprehendi possunt, nec iuste
reprehendi. Ibidem. 18. a
iudicio dei occulto defuit Romanis antiquis
vera religio, quam eligere debuerant. to. 5.
20. i
Iudicium de hominum factis, deo relinqu-
tur. to. 5. 40. d
Iudicia aliorum dicit multos contemnere, ve-
lut gloriae contemptores sint, & tamen sibi
sapientes esse videntur: quorum virtus ob
hoc humanae subditur laudi. tomo. 5. 47. K
Iudicia & supplicationes temeras laudantium,
quomodo contemnat deus, quorum tamen
non contemnit salutem. tomo. 5. 47. d, & i
Et de quibus hoc exponatur. Ibidem.
Iusto dei iudicio, daemones permittuntur de-
cipere. to. 5. 63. b
iudiciū veritatis non est in sensibus. to. 5. 67. g
iudicij libertate plurimum distat ratio consi-
derantis, à necessitate indigentis, siue à vo-
luntate cupientis: quoniam homo magis
comparat argentum, aut aurum, quam fa-
mulam, cum tamen famula excedat aurum
natura, & secundū iudicium rationis. to. 5.
97. d
Facere iudicium, & iustitiam. to. 5. 159. i
De varietate rerum humanarum, cui non po-
test dici deesse iudicium dei, quāuis nequeat
inuestigari. Ibidem.
De errore humanorum iudiciorum, cum veri-
tas latet. to. 5. 190. g, & seq.
De iudicijs praesulum ciuitatum, & aliorum,
quae plangenda sunt multipliciter, cum il-
los iudicent quorum conscientias scire non
possunt: in quibus innocentes condemnan-
tur, & tormentis cruciantur, dum tamen
crimen ignoratur, ac per hoc ignorantia iu-
dicis plerumque est calamitas innocentia.
Ibidem.
De iudicijs huiusmodi, in quibus innocentes
fitetur se fecisse quae non fecit: quia potius
elegit mori, quam illa sustinere tormentum.
Ibidem. i
Iudicium dicitur datum praetatis Ecclesiae, ad
ligandum, & soluendum, vt in Apocalypsi
innuitur. to. 5. 202. K
Iudicia dei eo magis occulta sunt, quo non so-
lum est bonis malè, & malis bene, sed etiam
quia interdum est bonis bene, & malis ma-
le. to. 5. 3. d, & sequen. & 198. g, h
Iudicia dei huiusmodi occulta, omnia appare-
bunt iustissima, in ultimo die iudicii. to. 5.
198. i
Duo sunt iudicia dei, quae insinuantur per scri-
pturas: vnum occultum, alterum manifestum.
Iudicia dei quomodo auferuntur a facie ani-
mae. to. 8. 19. d
Iudicia dei vera, desiderabilia super, & c. quae
sint. to. 8. 21. b
iudicia domini vera, iustificata, non ad rixam
diuisionis, sed ad congregationem vnitatis.
Iudicium pro discretionem ponitur. tomo. 8. 406.
& 126. d, e
Cur in iudicio, personam pauperis non ac-
cipere, prohibeatur. to. 8. 69. h, i
Iudicia dei, quomodo abyssus multa. tomo. 8.
88. a, b
Qui in iudicio pepercerit reo, aut innocen-
tem confiteri tentauerit, non leui periculo
subiacebit. to. 8. 96. h
iudicia dei non comprehenduntur. tomo. 8.
125. f
Quod non sint parua, sed magna, dura & mo-
lestia. Ibidem. i
Noli cum deo in iudicio contendere, sed da
operam vt sis iustus: & quantumcunque
potueris confitere te peccatorem. tomo. 8.
128. c
iudicium solet dici prauum, quod iniustum
est: sed iudicium sine adiectione cum di-
citur, rectum iudicium debet intelligi. to. 8.
257. d
iudicium iniustum, omnino non est iudi-
cium. Ibidem. b
Debemus

IN DIVVM AVGVSTINVM.

- Debemus habere iudicium, discernendo ma-
lum a bono. & habere iustitiam, sequendo
bonum, & declinando a malo. Ibidem. c, d
Iudicia dei, quomodo sint inscrutabilia, & rur-
sum nota Ecclesiae. to. 8. 441. f
Quomodo omnia iudicia dei quis pronuncia-
re possit, cum inuestigare nemo possit.
Ibidem. c
Iudicia iustitiae dei fide custodiuntur, cum sub
deo iusto iudice nec recte factum infructuo-
sum, nec peccatum credatur esse impuni-
tum. to. 8. 458. d
Iudicia dei sunt, quibus ab eo mundus, & nunc,
& in fine saeculi, iudicatur. tomo. 8. 441. d
Iudicium dei occultum est. to. 8. 188. i
Vtrum inter iudicium, & iustitiam aliquid in-
terfuit: & cur scriptura duo ista in plerisque
locis simul ponat. to. 8. 409. u
Iudicia hominum, de occultis hominum, non
secunda, sed temeraria sunt. tomo. 8. 448. h
Licet siue rectum, siue prauum, in nostri ser-
monis vsu iudicium nuncupetur: tamen si
hoc rectum non fuerit, non debet iudiciū
nominari. to. 8. 460. a
Consuetudo loquendi sic dicit bonum & ma-
lum iudicium, quemadmodum dicitur bo-
nus iudex, & malus. Ibidem. b
Iudicium quando in bono accipitur, virtutis
est operatio. Ibidem.
Quis sint, qui cum deo volunt intrare in iudi-
cium. to. 8. 545. g
Iudicio contendere cum deo. Ibidem. h
Iudicium quoddam secundum discretionem,
quoddam vero secundum afflictionem.
Iudicium quale intendebat Christus, cum an-
te passionem diceret: Nunc iudicium est
mundi. to. 9. 82. e, f
Illius subeundum est humiliter iudicium,
quem dominus non dedignatur suum esse
vicarium. to. 9. 208. m
Iudicium quid, cū dicitur: Facite iudiciū, & c.
Iudicium sibi manducat & bibit: exponitur.
Iudicium pro damnatione scriptura ponit. to-
mo. 10. 71. h
Iudiciorum dei altitudo. to. 10. 80. f
Si quis voluerit tecum iudicio contendere, &
tunicam tuam tollere, dimitte illi & palliū.
Saecularia, & ecclesiastica iudicia. tomo. 10.
121. f, g
Patientia est sustineri iudicium, non rea-
tus. to. 10. 149. g
Non intres in iudicium cum seruo tuo, & c.
exponitur. Ibidem. l
In iudicio seruetur homo, peccato damnato.
to. 10. 175. f
Iudicium Christi a Pilato, fuit illi plena victo-
ria. to. 10. 187. d
Iudicij coelestis, & terreni, differentia. to. 10.
193. h
Deus non iubet diuina discutere iudicia, sed
credere. to. 10. 194. f, & 215. f
De iudicio hominum. to. 10. 227. d
Peruersum iudicium non est iudicium, sed
vitium. to. 10. 243. g
Iudicium extremum.
Iudicij dies etiam filio incertus. to. 1. 268. i
Non iudicari hominem secundum opera sua,
error. to. 2. 48. i, & to. seq. c, d
Qualis quis inuenitur, talis iudicatur. tomo. 2.
105. a
Iudicij aduentus signa. Eodem. 104. m, & seq.
107. f, g, to. 10. 273. f, g, & 307. l, m
Dum tempus adhuc est, quilibet se reddat ad
iudicium sufficientem. to. 10. 216. m
Omnes stabimus ante tribunal Christi. to. 2.
150. i, & seq.
Iudicabuntur & paruuli. Ibidem. u, l
Iudicari homines secundum voluntates suas
futuras, si diutius viuerent. Ibidem, R
Iudicii extremi cogitatio. to. 2. 244. b, c, to. 3.
78. c, d
Iudicium extremum. to. 3. 48. f, 56. f, & 76. c
Iudicare viuos, & mortuos, quomodo accipien-
dum. to. 3. 56. f, to. 9. 247. l
De iudicio uiuorum, & mortuorum. tomo. 3.
65. e
Iudicium futurum peccatis poenam praescri-
bet. to. 3. 58. e
Post iudicium duae ciuitates. to. 3. 63. a
Post iudicium, an poena impiorum aeterna.
Ibidem. b
Iudicio peracto, non expectanda restitutio.
to. 3. 65. e
Post iudicium voluntas & poenitentia impio-
rum. to. 3. 73. c
Iudicem videbunt aliter boni, aliter mali. to-
mo. 3. 84. i
Iudicii diem minatur peccatoribus Sopho-
nias. to. 3. 312. h
Iudicium an mox comitetur aduentum domi-
ni. to. 4. 230. m
In die iudicij qui domino occurrunt, an mori-
turi sint. Ibidem, & seq.
Iudicium, & vita praedicanda. tomo. 4. 325. d
Iudicij

I N D E X

iudicii expectatio. to. 4. 332. l
in iudicio dæmon accusabit. to. 4. 386. m,
to. 6. 17. i, & sequen.
iudicii diem tunc futurum, quum Euangelium
prædicatum fuerit in omnibus gentibus. to.
4. 407. l, in fine.
Ad iudicium venturus est Christus cum mor-
tuorū resurrectione, & discipulis suis in hu-
manitate in qua fuit iudicatus. to. 5. 199. c,
& seq.
iudicabit Christus cum duodecim discipulis,
sedentibus super thronos duodecim. ibi-
dem. d
in iudicium non discretionis, sed cōdemnatio-
nis dicit Ioannes nō venturos fideles Chri-
sti. Eodem. 199. g, h
iudicium dei primum est, quo iudicauit pri-
mos homines, & malos angelos: medium,
quo iudicat contra dæmones, & homines,
non solum vniuersaliter, sed etiam particu-
lariter: est iudicium vltimū, quo Christus
iudicabit viuos & mortuos. to. 5. 198. c,
& sequen.
iudicii dies dicitur vltimus, id est, vltimum tē-
pus, quod incertum est per quot dies protē-
datur. ibidem. d
iudicii dies, pprie dicitur, quia nulli bono erit
malē, nec vlli malo bene, sed modo omnia
permixta sunt. ibidem. f
Quod ad differendum de nouissimo iudicio
dei, noui primum testamenti, ac deinde vere-
ris testimonia prolaturus sit. ibidem.
199. a
iudicium, dies domini aliquando nuncupatur.
ibidem. 198. i
Quibus sententijs domini saluatoris diuinum
iudicium futurum in fine seculi declaratur.
ibidem. b, & seq.
iudicium futurum probat, per nouum testamē-
tum, & vetus. ibidem. & sequenti. 200. a, &
& sequenti. & 205. a, & sequē. vsque ad fo.
208. c, & ibidem. g, & sequentibus. vsque ad
210. b, & K, & sequentibus.
in iudicio condemnabit minus peccans magis
peccantem. to. 5. 199. b, c
iudicium, damnatio & pœna peccatorum. to.
5. 199. h to. 10. 102. a
in iudicio mare dabit mortuos suos, & infer-
nus, & mors. Itē infernus & mors sunt mil-
li in stagnum ignis. to. 5. 204. d, & sequen-
tibus.
iudicare Christus veniens, multos inueniet vi-
uos. ibidem, & to. 9. 149. k, & 150. b, to.
10. 177. b

iudicium impiorum, quo mittentur in ignem
æternum, sequetur ignium cōflagrationem.
to. 5. 205. g
Quid Apostolus Petrus de nouissimo iudi-
cio prædicare docuerit mortuorum. ibidem.
5. 205. a, & seq. Paulus.
in iudicio illo, vel circa iudicium ipsum, ha-
res didicimus esse venturas: Heliam scilicet
Thesbitē, fidem iudæorum, Antichristum,
persecuturum, Christum iudicaturum, mor-
tuorum resurrectionē malorumq. direpio-
nem, mundi cōflagrationem, eiusdem re-
nouationem. to. 5. 207. a
Quid Esaias Propheta de mortuorum resur-
rectione, & retributione iudicii sit locutus.
to. 5. 207. g, & seq.
Ad iudicium venturus Christus dicitur quasi
ignis, propter eos quibus pœnalis erit eius
aduentus. ibidem.
Quid prophetauerit Daniel, de persecutione
Antichristi, & de iudicio dei, regnoq. san-
ctorum. to. 5. 209. g, & seq.
in Psalmis Davidicis, q. de fine seculi huius,
quæ de nouissimo dei iudicio propheta-
tur. to. 5. 209. b, & seq.
iudicaturus Christus inter iustos & iniustos,
veniet manifestē, qui prius venit occultus,
ab iniustis iudicatus iniuste: & non silebit,
vt coram iudice interrogatus siluit. ibi-
dem. f
in iudicio quomodo aduocabit deus eccliam
deorum, & terram. ibidem. g
in iudicio congregabuntur sancti, ministri
angelorum ante iudicem. ibidem.
in iudicio innuit quosdā purgari igne illoq.
secundum Malachiā, purgabit filios Leui-
quanuis & aliter exponat verbum Mala-
chiæ. to. 5. 210. k
De prophetia Malachiæ, qua dei iudicium ve-
limum declaraf, & quorum dicitur per pur-
rificationis pœnas fienda mundatio. ibidem.
k, & seq.
Ad iudicium Christus veniens dicit se ressem-
velocem esse. to. 5. 212. d, & seq.
De separatione bonorum & malorū, per quam
nouissimi iudicii discretio declaratur. ibi-
dem. g
Quod Christus iudicare debeat, probat Augu-
stinus. to. 5. 212. d, & seq.
Ad iudicium faciendum quando legitur deus
venturus, debet Christus intelligi, cum deus
Quod in libris veteris testamenti, Christus
legitur iudicaturus, non euidenter Chri-
sti persona mōstretur, sed ex quibusdam re-
simonijs

IN DIUVM AVGVSTINVM.

simonijs vbi dominus deus loquitur, non
dubie appareat q. ipse sit Christus. ibidem.
& sequen.
Pater, omne iudicium dedit filio. to. 5. 213. k
iudicium fiet illi sine misericordia, & c. to. 5.
211. f, & 225. a, & seq. to. 8. 549. b, c, to. 10.
151. g
Cognitiones nostræ in iudicio patebunt. to.
5. 241. h
iudicem christum dæmones agnoscunt. to. 6.
6. 12. b
in iudicio impij non resurgunt. to. 8. 4. i
iudicii tempus incertum. to. 8. 10. k, l
in iudicio futuro quidam arguentur, & non
emendabuntur. to. 8. 11. c, & 102. e
iudicium dei manifestū, & occultū. to. 8.
19. d
iudicium iustorum sicut meridies. to. 8. 9. i. b
iudicii diem animæ piorum, in sinu Abrahæ,
secure expectant. to. 8. 92. h
in iudicio damnatorum verba. to. 8. 155. f, g
iudicabunt multi cum domino. to. 8. 155. l, m,
& sequen. & 331. b
iudicium venturum terribiliter auditur eius
qui securi esse bene viuendo nolunt, & ma-
le viuere diu volunt. to. 8. 90. c
Vult deus illud latere voluit, vt semper sit
paratum cor nostrum, & cætera. ibi-
dem.
iudicium extremum sicut infidelibus laborem
auget, ita & fidelibus finit. to. 8.
90. f
iudicium extremum quare quidam futurum
negant. ibidem. i
Si possemus facere vt dies iudicii non veniret,
nec sic esset male viuendum. to. 8. 154. i
iudicium quanto magis differtur, tanto maio-
re impetu venturum est. to. 8. 200. l
Si ante vellet iudicare quā prædicare, nemo
inuenietur liberandus. to. 8. 271. f
Dies iudicii figuratiter præmonstratur. to. 8.
8. 476. l, m
iudicii diem qui timeant, vel qui sperent. to.
8. 493. c, d
Quod formidandum sit malis propter pœnā,
amandum bonis propter coronam. to. 8.
370. b
Testimonium Apostoli, vbi spem det bonis
de iudicio. ibidem. b, c
Quod sit durus duris, mitis pijs: ergo in pote-
state tua est quomodo expectes venturum
iudicem. to. 8. 362. a
Habeat se quisque iudicem, vt deum habeat
defensorem. to. 8. 270. m

Esto iudex tuus, ascende tribunal mentis tuę,
torqueat te timor: erūpat confessio, & dic,
& c. to. 8. 159. g, & 187. b
Gaudeat iudicandus, qui timuit iudicaturum,
quia ille cum venerit, cum æquitate iudica-
bit. to. 8. 228. e, f
Nihil valebit tibi caliditas accusatoris vbi tes-
tis est conscientia: vbi iudex non querit
testem, sed aduocatum tibi misit, propter il-
lum & per illum confitere. ibidem. f
Hic se corrigant, & non timeant cum iudica-
buntur. to. 8. 228. f
Quid timebo iudicantem in virtute, cuius sa-
lus præcessit in nomine. ibid.
Non timent venturum iudicem, qui primo
agnouerunt correctorem. ibid. g
Christus primo venit occultus, vt iudicaret:
secundo, veniet manifestus vt iudicet. to-
mo. 8. 154. g, to. 9. 245. i, to. 10.
213. f
Quod alij erunt iudicantes cum domino, alij
iudicandi, sed ad dexteram ponendi. to. 8.
155. m
Si non amplius illic consedebunt iudicantes
quam duodecim Apostoli, vbi erit Paulus
Apostolus? to. 8. ibidem. m, & 316. d
Sicut iudicaturi sunt ex toto orbe, sic & iudi-
candi ex toto orbe. to. 8. 155. c
Non solus veniet ad iudicium, sed cum seniori-
bus terræ. to. 8. 237. g
Multi sibi promittunt, quod cum domino iu-
dicabunt, & cætera. to. 8. 331. i, & fo. se-
quen. i, k
Non est iudicatus deus pater, sed filius iudica-
tus ē a peccatoribus iustus, & in eo vincēs:
quia quod in eo iudicaretur: non habuit.
to. 8. 161. m
iudicabunt multi, sed pauciores erunt quā il-
li qui ante tribunal stabunt. to. 8. 332. k
Quod sancti iudicabunt cum Christo. to. 8.
8. 476. b
Cum iudicaturus Christus venerit, videbunt
eum boni & mali: boni vt percipiant merce-
dem: mali pœnam. Eod. 147. c
Videbitur terribilis, qui visus est contem-
ptibilis: demonstrabit potentiam, qui demon-
strauit patientiam. to. 8. 313. k
impij eum videbunt in forma serui, nō in for-
ma dei. ibidem.
Licet formam serui videbunt boni & mali,
gloriam tamen eius non videbunt nisi pijs.
to. 8. 423. k, l
Contra eos qui negant tantam multitudi-
nem perdendam, cum pauci sint saluandi.
Eodem.

I N D E X

Eodem. 145. h
Ideo quidam faciunt mala quia in iudicio Christum omnibus indulgentiam daturum credunt. **Eodem. 168. l. m**
Timeamus iudicii diem, venturus est: qui venit humilis, venit excelsus: qui venit iudicandus, venit iudicaturus. **tomo. 8. 29. m**
Desiderantibus se propitius veniet: illi desiderant, qui tenuerunt fidem eius, & fecerunt mandata eius. **ibidem.**
Venturus est ut iudicet in virtute dei, qui venit ut moreretur ex infirmitate. **to. 8. 171. h**
Maledictum est si iudicet te in virtute sua, & non saluauerit in nomine suo. **ibidem.**
Quod iudicabit orbem terrarum in iustitia & aequitate, quia conscientias singulorum nouit. **Eodem. 362. m**
Quod verè iudex sit non concernens, sed discernens. **Eodem. 156. x**
Christus in iudicando non errat. **to. 8. 41. c, & 145. l**
Dominus amat iudicium, nec puer se iudicat. **to. 8. 100. l**
inter iustum iudicem, & conscientiam tuam, noli timere nisi causam tuam. **tomo. 8. 106. h**
iudicium dei non peruertitur precibus. **tomo. 8. 20. b, c**
Deus habet iudicium in ipsa misericordia, & rursus habet misericordiam in illo iudicio. **to. 8. 69. g**
iudicando cum seueritate, non amittit misericordiae bonitatem. **tomo. 8. 370. l**
Qui diligit iudicium, oportet ut exigar quod dedit. **to. 8. 69. l**
Deus in iudicio exigit rationem, reddit rationem, donat aeternitatem. **ibidem. m**
Non est venturus ad iudicium, nisi qui surrexit à mortuis. **to. 8. 269. h**
Deus quomodo dei iudicium regi, & iustitiam filio regis. **to. 8. 256. m, & seq.**
Honor regis quod iudiciū diligat. **t. 8. 364. a, b**
iudicio suo deus omnia reseruauit. **t. 8. 338. i, & l**
ideo Christus cum potestate iudicaturus est, quia cum magna humilitate iudicatus. **tomo. 8. 105. g. in fine.**
ille veniet ut iudicet, qui venit ut iudicaretur. **to. 8. 147. b, c, & 200. a, & 227. f**
Post iudicium, an damnatis detur mitigatio poenae. **to. 8. 408. h**
Quisquis futurum iudicem times, praesentem conscientiam modo corrige. **to. 8. 565. i**
iudicii tempus post erit. **to. 8. 69. c**
iudicium nondum apparuit, sed iam factū est

iudicium.

iam iudicatus est qui non credit.

iudex qualis apparebit Christus.

iudicium quomodo faciet filius, & non pater.

cum Ioan. 8. dicatur, Ego non iudico quoniam: est qui quaerit & iudicet. **tomo. 9. 41. h, & 35. a**

Filius iudicium faciet, non pater, quia filius manifestus in forma humana apparebit, non autem pater.

iudicium multipliciter accipitur. **to. 9. 42. i, & 10. 102. a**in iudicium non venire, quid sit. **t. 9. 42. k, l**

iudicabit Christus viuos & mortuos, est dicitur, Ego non iudico quoniam.

iudicare quomodo dicitur pater, de quo dicitur, quod omne iudicium dedit filio. **tomo. 9. 69. c**iudicaturum se viuos & mortuos, non negat Christus, cum dicit, Si quis audierit verba mea, & custodierit, ego non iudico eum. **to. 9. 84. g**

Mundus de iudicio iudicatur, quia principem suum imitatur.

Christus, non in forma dei, sed hominis visibilis, mundum iudicabit. **t. 9. 105. g. t. 10. 54. g**Quid sit habere fiduciam in die iudicii. **to. 9. 137. m, & seq.**

Causae fiduciae in die iudicii.

Charitas non probatur perfecta, nisi incipiat desiderari dies iudicii.

Qui cogitat supremum iudicium, conuertatur ad Ecclesiam.

iudicii diuini confessio.

Exhortatio ad timendum horrorem iudicii.

Disceptatio iudicis cum peccatoribus. **t. 9. 205. f, & 253. b**

Deus in iudicio omnes homines in duas partes diuidet.

Christus rectus iudex erit, à nullo corruptus.

Christus in iudicio non egebit testibus.

Sicut Christus nouerat horam, qua ipse iudicari debuit, sic nouit horam qua debet iudicare.

Quomodo intelligatur, Pater omne iudicium dedit filio. **to. 9. 241. g, to. 10. 101. m, & seq.**

Tota trinitas est iudex.

Extremi iudicii sententia. **t. 9. 205. f, & 239. m, & 253. b, c, to. 10. 159. i, k, 218. d, 236. g, 308. g, h, 311. i, & 318. m**

Christus in ea forma qua ascendit in caelum veniet iudicare viuos & mortuos.

I N D I V M A V G V S T I N V M.

to. 9. 247. l, to. 10. 216. f

in iudicio quid improperebit dominus peccatoribus.

Vniuersumque hominis, iudicii dies non longe est.

Post iudicium non valebunt preces, & opera.

Qui occursuri sint domino in die iudicii. **ibidem. m**Quomodo deus, quos nescit, iudicat. **to. 10. 23. g, h**

iudicium expectandum.

Christus quid in extremo iudicio pijs & impijs diciturus.

Diabolo quid obicietur in extremo iudicio.

qua forma Christus iudicaturus sit in ultimo iudicio.

Et quare forma hominis. **ibidem & seq.**Quos homines iudicaturus sit Christus. **to. 10. 54. l**

Verbum asperum a deo homini dictum, iudicium est.

Cognitum est quotidie quales erimus in die iudicii.

iudicii extremi, & gloriae beatorum discussio.

Qui incendium sempiternum effugiet. **to. 10. 99. a**

Preparatio ad iudicium dei.

Qui iudicaturi sint cum domino.

Quid est non intres in iudicium cum seruo tuo.

Dies iudicii horror immensus.

In potestate nostra positum est, qualiter in die iudicii iudicemur.

Extremum iudicium semper cogitandum est.

Qui credit in deum, & diligit eum, non timet, sed optat iudicium.

Memoriam futuri perdidisse iudicii, magna poenae est poena.

Christus ab iniquis iudicatus, bonos & malos iudicaturus est.

Tam terribile erit supremum iudicium, ut etiam ab angelis timeatur.

Christus in iudicio suo, non solum crucem, sed & vulnera ostendet.

Gaudebant fideles veniente christo ad iudicium, & confundentur infideles.

Christus cum eodem triumpho ueniet ad iudicium, quo ascendit in caelum. **to. 10. 215. b, c**

christus in extremo iudicio reddet unicuique secundum opera: & non secundum misericordiam.

in extremo iudicio proferentur testes extranei.

In extremo iudicio adducuntur nota & non peregrina testimonia.

Qui nunc dissimulat emendare vitam, in illo iudicio serò poenitebit.

Quisq. sibi metuere debet ab illo iudicio.

christus arguet impios in iudicio, super formatione & reformatione eorum.

Duo sunt solum loca post iudicium.

iudicium timeant iudicii contemptores.

Tempore iudicii, non erit poenitendi locus.

Extremi iudicii irreuocabilis sententia.

Ad iudicium non veniunt Pagani, Iudaei, nec haeretici, qui iam iudicati sunt.

De iudicio extremo,

Adueniēte christo ad iudicium, quatuor angeli ab extremis terrarum congregabunt omnes.

in die iudicii non erit tempus miserendi.

in die iudicii omnes iustierunt contra peccatores.

De die iudicii, & poenis inferni.

Ordo supremi iudicii.

Quare christus non respondit discipulis, inter rogatibus diem iudicii.

iudicium in fide est, aliquando in manifestatione erit.

in Iudith quae narratur, innuit esse facta per idem tempus quo regnabat cyrus rex Persarum: quem librum Iudaei dicuntur non recepisse in canonem scripturarum.

De Iudith.

Iudith precibus uictoria arma fabricauit.

Iudith magnanimitas.

Iudith orationis fauore pudore proprium seruauit intactum.

Iudith abiecta formidine foemina, non timuit in periculis.

Iudith ornatus, & species.

Iugarius, deus.

Iugum domini leue esse.

Iugum legis graue.

I N D E X

iugum graue super filios Adam, à die exitus de ventre matris eorum, vsq. in diem sepulture in matrem omnium. to. 5. 219. m, to. 7. 341. h, 345. d, e, & 364. k
iugum filiorum dei suaue. Eod. 347. b
Qinq. iuga boum quid significant. to. 9. 211. i, R, to. 10. 28. h, i, & seq.
iugum & sarcinā Christi ferre, nihil est aliud quam pie viuere. to. 10. 8. b, & 148. l
iugum Christi quomodo suaue, & leue. to. 4. 149. f, to. 10. 8. a, & seq. copiose & 68. c, d, 148. l
iugum Christi, id est, persecutiones & tribulationes, spiritus sanctus, etsi durissima, leuia facit. to. 10. 8. b, c
Obseruationes innumerabiles graue iugum, to. 10. ibidem, e
Tollite iugum meū super vos, &c. exponitur. to. 10. 81. h, & seq.
iugum enim meum suaue est, & sarcina mea leuis: exponitur. ibidem, k, & seq.
Comparatio iugi, & oneris domini, ad ceteros labores humanos. to. 10. 148. l
iugum seculi premit. to. 10. 178. a
iugum Christi subleuat. ibid.
iugum Christi pauci ferunt. to. 10. 185. b
iugum auaritia multi fuerunt. ibidem
iulianus Imperator.
Iuliani lex à scholis arceat Christianos. to. 1. 52. g, to. 5. 185. g
iulianus apostata. to. 2. 51. b, & 228. f
De Iuliani apostatæ iniquitate, qui vanis deductus chartulis, & merito temeritatis occisus: in locis hostilibus egenum reliquit exercitum. to. 5. 47. l
Iulianus. to. 5. 48. l, & 185. g
iulianus imperator infidelis, & apostata, milites Christianos habuit sub se, sed quando volebat ut idola colerent, præponebant illi deum. to. 8. 484. i, K
Cur quidam dicebant apud iulianū solam iustitiam locum habere. to. 8. 96. b, c
iulianus Pelagianus. to. 1. 26. l, & folio seq. g
iulianus Donatistarum, fautor. to. 7. 45. g, h, & fo. 48. g, h
Calumniæ Iuliani. to. 7. 281. k, l
Contra Iulianum Pelagianum scripsit Augustinus. to. 7. 305. g, & seq.
Ad primum causationū Iuliani. to. 7. 323. b, c
Ad primum Iuliani argumentum. ibidem, i
Eludit Augustinus Iuliani syllogismos. to. 7. 325. g
iulius mensis, pro Quintili. to. 3. 11. g
iulius & Pompeius pugnant. to. 5. 23. c
iulius Proculus. to. 5. 24. f

iumenta, à iuuando dicta. to. 4. 92. e
iumentorum salus à deo. to. 8. 88. c, to. 9. 58. b
iumenta, dicuntur in Ecclesia simpliciter ambulantes. to. 8. 414. m, & 383. i, & 395. d, e
iungere quid hominem deo iuga. to. 3. 348. i
iu no, Troianis infesta. to. 5. 21. f
iunonis templum. to. 5. 20. l
iuono Troianis infesta & Romanis. to. 5. 20. l
Iuno Iouis vxor. ibidem, 32. b
iuono & Tellus videntur idem. ibi, 32. c
iuono Lucina Fluona. to. 5. 55. a
iuono, Iterduca, Domiduca dicitur. ibidem, 55. f
iuono est Iuppiter. to. 5. 58. k
iunoni aer deputatur. to. 5. 87. l
iuono dicitur virtutibus inimici: & quare. ibidem
iuono, dea pariendi. to. 8. 46. c
Apud poetas Iunonis & Herculis spiritus diuini. to. 10. 9. c
iuppiter stuprator. to. 1. 31. f, to. 2. 8. f, g, & 248. c, d
Per Iouem lapidem, prouerbiale. to. 1. 234. k
iouem non genuisse nouem Musas. to. 3. 10. b
iouē deum Iudeorū, putauit Vatro. to. 4. 130. c
De Ioue & Saturno quid nugati sint Pagani. to. 4. 130. c, & seq. copiose
iuppiter. to. 5. 13. a, & 364. i
iuppiter, adulter. to. 5. 13. a, & 364. i
iuppiter decorum dearumq. rex. to. 5. 33. c
iuppiter, animus. to. 5. 33. c
iuppiter, Ganimedis raptor. to. 5. 37. a
iuppiter versus in bouē & in cygnū. ibi, 37. a
iouis omnia plena. to. 5. 32. a, & 58. e
iouis propheta de Romanis, secundum Virgilium. to. 5. 43. g, h
iuppiter, rex omnium. to. 5. 58. c
iuppiter, mundus. ibidem, d, e, & seq.
iuppiter stella. to. 5. 59. l, & sequentibus
iouis anima. to. 5. 116. c
iouem se credi volebat Simō magus. to. 6. 4. k
iuppiter, vel Heccate, secundum philosophos, anima mundi. to. 10. 20. b
iurare quid. to. 10. 86. a
Non iurādum. to. 1. in Possido. to. 2. 124. c, to. 4. 400. b, to. 6. 113. l, & 114. f
iurantis poena. to. 1. in Possidonio. to. 1. 233. i
iuratum olim per canes, lapides, &c. to. 1. 233. i
iurare verum, peccatum non est. to. 2. 124. d, & 211. c, to. 4. 400. d, to. 10. 80. a
Peierare, immane peccatū. to. 2. 211. c, to. 10. 8. a, & seq.
iurandi consuetudinem extinguere, difficile. to. 4. 400. d, in fine.
iurare per cælum, & terram, &c. to. 4. 400. e
iurare aliquando oportuit, & aliquando non. to. 4.

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

to. 4. 317. i
iurandi mos ad hoc corruptissimis moribus seruabatur antiquis, non ut à sceleribus metu religionis prohiberentur, sed ut periuria ceteris sceleribus adderentur. to. 5. 21. e
iurandi consuetudo vnde. to. 6. 54. d, e
iurare per execrationem, grauissimum est iurandi genus. to. 8. 13. i, R
Quomodo omnis qui iurat, in domino laudabitur. to. 8. 213. c
iurat deus per seipsum. to. 8. 353. k, l
ideo prohibetur homo iurare, ne consuetudine iurandi, quia potest falli, etiam in periurium prolatur: deus solus securus iurat, quia falli non potest. to. 8. 321. l
Quotiens iuraturus est, si semel iurando mentitur. to. 8. 325. b
Quomodo omnia quæ deus iurauit David, seruauit. ibidem, f, g
Si iurarem hominem timere debemus, ne propter iurationem faciat quod contra uoluntatem eius est: quanto magis deum, qui nihil temere iurare potest. to. 8. 353. k
Ideo prohibet hominem à iurando, ne in periurium prolatur: & ideo deus iurat, quia non potest esse periurus. to. 8. 424. f
Homo tanto longius erit à periurio, quanto erit longe à iurando. ibid, f, g
Qui enim iurat homo, falsum & uerum iurare potest: qui autem non iurat, falsum iurare non potest, quia omnino non iurat. ibidem, g
Cur non iuret dominus, quando domini iuramentum promissionis est firmamentum. ibidem
Hoc est iurare, deum testari. Si ergo tu iurando testaris deum, cur non & deus iurando testetur seipsum. to. 8. 424. g, to. 10. 320. m
Nihil gratius possumus deo offerre, quam iurare. to. 8. 504. e
iurare, est firmè promittere. ibidem
iurare dei, est promissum per seipsum firmare. to. 8. 506. h
iurandi consuetudo uitanda est penitus. to. 9. 252. a, to. 10. 321. c
Ante omnia nolite iurare exponitur, to. 10. 86. e, & seq.
De eodem Sermo. ibi, 85. f, & seq.
iurare, utrum sit peccatum. to. 10. 85. f
iurare falsum, est peccatum. ibidem
iurare uerum, non est peccatum. to. 10. 85. f, h, & 320. l, m

iurare dupliciter. to. 10. 85. h
Peierare, est graue peccatum. ibidem, c
iurare quam commune, mala consuetudine. ibidem, 86. h, i
Quare iurare prohibitum. to. 10. 85. i, K
Deus cum iurat, se adhibet testem. ibid, k
Non iurare, dei consilium. to. 10. 85. K
Difficilis de iurando quaestio. ibidem, l
iurare est, scire deus, testis est deus, &c. to. 10. 86. a, & seq.
Ad peierandum quid homines inducat. to. 10. 86. b, c
Augustinus, ante susceptum baptismum, consueuerat frequenter iurare. ibidem, f
quando, & ob quam rem, liceat homini Christiano iurare. to. 10. 86. b
iurare, per lapidem, falsum, periurium est. ibidem, K
iuramus proximo. ibidem
Quare deus iuret, & prohibeat homines iurare. to. 10. 85. h, & 320. l, m
Longè est à peccato falsum iurandi, qui omnino non iurat: propinquat autem falsæ iurationi qui uerum iurat. to. 10. 320. m
Ne Herodes deum offenderet periurando, offendit sæuendo. to. 10. 321. a
iurauit David se occisurum Nabal, quem tamen non occidit. ibidem, c
Prouocatus ad iurandum, non ita grauiter peccat, sicut qui prouocat. to. 10. 321. c
Prouocatus ad iurandum ab aliquo, ab ipsius malo erit quod iuras, non à tuo. ibidem, c, d
Qui alterum prouocat ad iurandum, quæ scit falsum iuraturum, vincit homicidam. to. 10. 321. d
Exemplum super prouocatione ad iurandum falsum. to. 10. 321. e
Iuramentum, Iuratio, Iusiurandum.
Quid appelletur iuramentum. to. 8. 458. c
Iuramentum accipere, nunquam prohibemur. to. 2. 211. c
De iuramentis. to. 4. 400. b, & seq.
iuramenta Pauli expensa. ibid, c, & 430. g
iuramentum quomodo seruatur à Regulo. to. 5. 6. h
iuramentum, etiam per falsos deos, ut firmum custodiat, captiuitati & morti acerrime se subijcit Imperator Romanus, reuersus Carthaginem. ibid.
iuramentum, factum Romanis, qualiter seruatur à Saguntinis. to. 5. 27. f
Periurium magnum peccatum est. to. 10. 85. f
Quatenus liceat homini Christiano exigere iuramen-

I N D E X

iuramentum. tomo. 10. 86. h. i
a iuramento abstinendum. to. 10. 186. g
An Herodes debuerit implere iuramentum,
uel negligere. to. 10. 221. a. b
iuratio dei veri, nō nisi confirmatio promissi,
& infidelium quedam increpatio est. to. 5.
153. l. to. 8. 32. l. l
iuratio varijs modis fit. to. 10. 85. m. & seq.
Græcorum iuratio *ἵνα τοῦ θεοῦ*. ibidem
iuratio aliud est cum exigitur, aliud cum of-
fertur. to. 10. 86. h
iuratio quantum habeat mali. to. 10. 86. i
Falsa iuratio, est ualde magnum peccatum. to.
10. 320. R
De iure iurando. to. 2. 214. c
iurandum per falsos deos. ibidem. e
iurandum deo deberi. to. 4. 409. e
iurandi fides. to. 5. 6. i
Dei iussa. to. 3. 347. a
Peccatores omittunt iussa dei, & sequuntur
iussa diaboli. to. 10. 209. i
ius natura, consuetudine, & lege quid. to. 4.
187. g. & seq.
Quod iure fit, iuste fit. to. 5. 195. K
iura dicenda non sunt, uel putanda, iniqua ho-
minum constituta. ibidem
ius est, omne quod iustum est: neq. omne qd
ius dicitur, iustum est. to. 8. 559. K
Nec ius dicendum, si iniustum est. ibi.
Si ius fecisti, iniuriam pateris, si iniuriam feci-
sti, ius pateris. ibidem
ius diuinum, & humanum. to. 9. 14. a
iuris naturæ præceptum, Non facies alijs, quæ
tibi fieri non vis. to. 9. 201. d
ius quod debemus deo, nobis, & proximis. to.
10. 86. a
iuris peritus imperitus, cur sutori perito præ-
ponatur. to. 8. 557. c
iustificamur gratia dei. to. 1. 24. h, to. 8. 450. e
Deus iustificat impium, gratis. to. 1. 60. h, to. 2.
48. m, 119. K. & 139. a, b, to. 8. 60. K
iustificare impium, est ex impio facere pium.
to. 2. 180. c, to. 4. 423. h, to. 8. 62. K, to. 9. 6. h
iustificabuntur factores legis. exponitur. to. 3.
274. h, & seq.
iustificatio præcedit legis factores. ibidem. l.
to. 4. 23. d
~~corruptionem~~ ~~omnem~~
iustificationem nomine, quid intelligendum.
to. 4. 52. c
iustificatio præcedit electionem. to. 4. 217. h
iustificationem hominis an fides mereatur.
ibidem. i
No. iustificabitur corā deo omnis uiuens. to.

8. 545. h
iustificamur in solo christo. to. 7. 213. K, l. &
fo. seq. f. g
An iustificari possint, quibus christus non dā
annunciatus est. to. 7. 217. h. i
iustificatus etiam opus est gratia. tomo. 7. 24.
l. m
iustificationis an capax sit natura humana. to.
7. 318. f. g
iustificatio fit tribus modis. ibidem. h
iustificationem præcedit vocatio. to. 8. 10. h
Cum iustificatur impius, ex po sitione dabo
li migrat in templum dei. tomo. 8. 14. m
Si se homo iustificauerit, & de sua iustitia præ-
sumperit, cadit. to. 8. 60. g. m
Deus non iustificat impium, nisi credentem &
confitentem. to. 8. 83. j
iustificatio ad salutem pertinet, glorificatione
honorem. to. 8. 206. d
iustificationes dei quomodo discendæ sunt. to.
8. 440. b
iustificationes dei sunt, non dictæ, sed factæ
stia, opera scilicet iustorum quæ imperat
deus: & quare dei dicantur. ibidem
b, & d
Cur iustificationes quærat discere, & eloqui
dei se in corde abscondisse testatur. ibi.
dem. d
iustificationes, factæ sunt iusta, id est opera iu-
stia. to. 8. 443. j
Quod sint opera iusta, non verba. ibidem. m
Quod absentes esse non possint, nisi quando
nesciuntur & utrum & quando sciuntur, &
non sunt, absentes habendæ sicut. ibidem
Non aliquid impedi quominus habeantur iu-
stificationes dei, nisi quia non d. si lersant
dum non in eas charitas feruet, quarum cha-
ritas lucet. tomo. 8. 443. a
Quod ad eas quasi gradibus perueniatur. ibi.
dem.
in iustificationibus domini nulla ē difficultas,
quam ut suos quisque dilgat inimicos. tomo.
8. 442. b, & fo. seq. f
Ut iustificationes dei exquiram, hoc mihi se-
ctum est a deo. to. 8. 450. h
iustificationes dei sic discere, ut agas, non ut
tummodo scias. to. 8. 444. t
Vtrum hoc sit iustificationes dei nosse, qd nosse.
to. 8. 452. K
Non est consequens ut qui exquirat iustifica-
tiones dei, inueniat: aut qui inuenit faciat
quia non potest nisi inuenit facere, & nisi
fierit inuenire. to. 8. 463. K
iustificari potest omnis homo uiuens apud de-
um. sed

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

sed non coram domino. to. 8. 545. h
Qui fecit te sine te, non iustificabit te sine te.
tomo. 10. 74. l
iustificatus quis. tomo. 10. 75.
iustitia quid sit, & unde. to. 1. 212. K, tomo. 4.
187. g, to. 5. 195. K. to. 10. 156. c
Ad iustitiam cogi quatenus expediat. to. 2. 50.
m, & sequentibus.
iustitiam sequi debet potentia. to. 3. 138. i, R
iustitia immortalis est. to. 3. 143. e, f
iustitiæ retributiones duæ sunt. to. 3. 447. h
iustitiæ ratio habenda. to. 3. 348. K
iustitia iniquis odiosa. to. 3. 350. m
iustitia nimia. to. 3. 355. d
iustitia. tomo. 4. 377. c, tomo. 5. 31. g, & 189. h
Sine iustitia summa respublica regi non pot:
verbum est Scipionis. to. 5. 17. f
Remota iustitia, quid sunt regna nisi magna
latrocinia? tomo. 5. 31. g
iustitia regum, & omnium præfidentium, de-
bet esse communis, respectu scilicet omniū
reorum, tomo. 5. 46. f, & sequentibus.
iustitia quomodo fit cum misericordia. tomo.
5. 76. i
iustitia nisi diligatur, augeat prohibitione pec-
candi cupiditas. tomo. 5. 113. e
iustitia corrigentis, ita est officium innocen-
tis, si ut malum non inferre bonis. tomo. 5.
193. K. l
iustitia ubi non est, nec respublica esse potest,
nec populus. to. 5. 194. i
iustitia non potest esse in homine, q se aufert
deo domino suo vero, & alijs sua distribuit
ibidem. K. l
iustitia ea virtus est, quæ sua cuique tribuit.
ibidem.
iustitia unicuique sua tribuit: vnde fit in ho-
mine quidam iustus ordo naturæ ut ani-
ma subdatur deo, & animæ caro: ac per hoc
deo & anima caro. to. 5. 195. l
iustitia potest dici circumire omnes vires, in
hoc, quod totaliter animam subdit deo, &
animæ carnem. ibidem. l, m
iustitia punientis, quomodo laudetur in pœ-
nis quibus repletur vita ista, & bonitas in
bonis quæ simul cum malis multa cōcescit.
to. 5. 236. l, & sequenti. & 237. K, & sequen-
tibus copiose.
iustitiæ erat damnare omnes. to. 7. 237. R, l
iustitiæ pulchritudo quanta sit: & quare ame-
tur. to. 8. 219. f
iustitiæ pulchritudo. to. 10. 76. f
Pulchritudo iustitiæ formam suam habet, ocu-
los qrit, accendit amatores suos. to. 8. 68. m
iustitia qualis sit. to. 8. 62. a
iustitiam abscondere in corde, quid sit. tomo.
8. 117. l
Perde potius pecuniam, ne perdas iustitiam.
to. 8. 13. i. d
iustitia, panis. to. 8. 152. d
Quisque de iustitia interrogatus, quando nō
habet causam, non facile respondeat quid
sit iustum. tomo. 8. 186. k
iustitiæ fons, vbi. tomo. 8. 208. c
iustitia habet quandam lucem suam, perfundit
& illustrat animam inhærentem sibi: sed quæ
se auertit à lumine iustitiæ, quando magis
quærit quod inueniat contra iustitiam, tan-
to plus à luce repellitur, & in tenebrosa de-
mergitur. to. 8. 215. f
iustitiam iniquam vel iniustam dicere nō so-
lemus. tomo. 8. 257. d
Non est iustitiæ dicenda, si iniusta & praua
fuerit. ibidem.
Hæc est iustitia, non antepone re seruos domi-
ni, nec æquare. tomo. 8. 257. f
iustitia stat & augetur respublica. to. 5. 195. l
iustitia & pax amicæ sunt, & vna sine altera
esse non potest. to. 8. 308. c
iustitiam nunquam es percepturus si adhuc ti-
bi placeat iniquitas. tomo. 8. 367. c
Tota iustitia ad vnum verbum innocentia re-
digitur. tomo. 8. 371. i
iustitiam homo non operatur, nisi iustifica-
tus. to. 8. 426. g
iustitia iniustorum, quæ sit. tomo. 8. 416. b
iustitia in laboribus doloribus delectari de-
bet, nec ita tempore est diligenda tranqui-
lo, ut turbulento tempore deferatur, sed
amplectenda est omni tempore. tomo. 8.
443. b
iustitia, non solet dici bona iustitia, vel mala
iustitia. tomo. 8. 460. b
iustitiam intelligere difficile est. tomo. 8.
475. i, v
iustitia non solet dici bona vel mala, sed eo
ipso iam bona est, quia iustitia est. tomo. 8.
460. b
iustitia, virtus est animi magni picipueq. lau-
dabilis. ibidem.
impleri omnem iustitiam quid est, cum dice-
bat Christus Ioanni, Sine modo ut implea-
tur omnis iustitia. tomo. 9. 9. a
iustitia regis quæ sit. to. 9. 180. e
Erogando pecuniam, augeat iustitia. to. 4. b
iustitia non est in corporis mundatione. tomo.
10. 27. b
iustitiæ telum. tomo. 10. 40. a
D d iusti

I N D E X

Iustitia amanda. to. 10. 75. l
iustitia omnes res delectabiles excellit. to. 10. 75. l. & sequentibus.
Delectabilis prae omnibus iustitia. to. 10. 75. m. & sequentibus.
Quantum amore iustitiae impendendum. to. 10. 76. f. g
Iustitiae bonum, & diuitiarum inanitas. to. 10. 117. l
De iustitia. tomo. 10. 244. a
De iustitia, & correctione fraterna. tomo. 10. 284. f
In quo consistat iustitia. to. 10. 284. g. h
Exempla iustitiae. ibidem. i. k
iustitiae eminentia. ibidem
iustitia omnium virtutum comes. to. 10. 284. l
Iustitiae ordo, gradus & partes.
Contemplatio prudentiae, sanctificatio temperantiae, impassibilitas fortitudinis, ordinatio iustitiae. to. 1. 139. h
Ad iustitiam coelestem gradus. to. 4. 192. h
Gradus proficientium, in iustitia amanda. to. 10. 75. l. & sequentibus.
iustitiae pars. to. 4. 407. l
iustitia duplex. to. 1. 74. f. g. to. 10. 72. i
iustitiam ostendit Augustinus in tribus consistere. to. 5. 197. m
iustitiae humanae initium, deus, & adiutor. to. 1. 230. e
iustitia humana imperfecta. tomo. 3. 350. K. & 359. a
iustitia humana. to. 3. 355. d
iustitia legis terrena, & carnalis. to. 4. 42. d
iustitia nostra in patria non erit ut ratio imparet vitiis, sed deus homini, & ratio corpori, vel animus: tantaque erit ibi obediendi suauitas, & felicitas, quanta viuendi, regnandi, & felicitas. to. 5. 197. m
Nisi abundauerit iustitia vestra, & cetera. exponitur. to. 5. 202. h
iustitia humana perfecta, imperfecta est. to. 7. 226. f. g
iustitia vnde in nobis tomo. 7. 228. e
Quomodo perficitur iustitia in vita futura. to. 7. 294. d. e
iustitiae propriae fiducia tollitur. tomo. 8. 61. m
iustitia tua modo abscondita est, & quando educetur velut lumen. to. 8. 91. a. b
Quae sit iustitia hominis in hac vita. tomo. 8. 128. d. & 350. i
Sic dicas iustitiam tuam, ut memineris quod acceperis eam, & non eam inuideas accipientibus. tomo. 8. 249. b
iustitia humana, dei iustitia est. tomo. 8. 249. a

ipfa est prima hominis iustitia, ut puniat se malum. to. 8. 209. i
Prius est ut habeas iustitiam, ut ipsa iustitia tua conuertatur in iudicium. to. 8. 247. i
iustitia humana nunquam pium facit, sed superbum. to. 8. 450. e
Quae sit abundantia iustitiae nostrae. tomo. 8. 479. e. f. & h.
iustitia nostra perficitur, cum de peccatis viciis gloriam habemus. to. 9. 130. a
iustitia nostra per fidem est, non per speciem. perfecta aut erit specie adueniente. ibidem. p
iustitia nostra a quo. to. 10. 121. e
De sua iustitia gloriantes. to. 2. 114. h
iustitia vera, deus. to. 2. 114. h
iustitia vera desursum est. to. 2. 140. h. & 3. 353. a
iustitiae quomodo debetur uita aeterna. to. 140. a
Ad iustitiam vocatur peccator. to. 3. 267. m
& seq. & 278. e
iustitia uera. to. 3. 359. a. to. 4. 378. a
iustitia uera non est, nisi in ea republica, cuius conditor Christus est, in ea ciuitate iustitia vera est, de qua scriptura sancta dicit: Gloria dicta sunt de te, & cetera. to. 5. 113. e
iustitia vera quo diligatur. to. 5. 113. e
Vbi iustitia uera non est, nec eius esse potest, quod enim iure sit, profecto iuste fit: quod aut iniuste sit, nec iure fieri potest. to. 5. 113. e
iustitia nostra quauis in hoc vera sit propter verum finem: tamen magis constat in remissione peccatorum, qua perfectione virtutum. to. 5. 199. h
iustitiae uerae dilectione vincuntur vitiis, in autem minime. to. 5. 220. i
iustitiam veram donat gratia sine meritis, in qua est multitudo dulcedinis. to. 5. 222. i
iustitia vera non diligitur nec delectatur, nisi diuina subueniat gratia. to. 5. 113. e
iustitia uera non in philosophis Ethnicis fuerit. to. 7. 335. f. & sequentibus.
iustitiam uera non habent impij. Eodem. 335. f
ille uere iustitiam loquitur, qui non aliud in labijs perstreperit: aliud celat in corde. to. 8. 187. c in fine.
iustitia non sit laborum, sed & factorum. to. 8. 187. a
iustitia perfecta quae. to. 1. 245. f. to. 7. 295. a. l
& 302. i. to. 8. 480. i. to. 10. 160. h
De iustitia perfecta, Cypriani testimonium. tomo. 7. 302. i
Item Ambrosij. to. 7. 303. e. & sequentibus.
iustitia perfecta creata, in solis est angelis, & beatis. to. 9. 130. a. & Perfecta

I N D I V V M A V G V S T I N V M .

Perfecta iustitia in hac vita haberi non potest, tam ad profectum & mores boni a deo inspirantur & donantur. to. 8. 226. i. k
Apostoli in hac vita utrum peruenierint ad iustitiae perfectionem. to. 10. 59. i
iustitia, secundum quam viuunt angeli. tomo. 10. 149. m
Iustitia dei. to. 7. 237. f
iustitia dei quae. to. 7. 237. f
iustitiam dei contemnescentes qui. to. 2. 180. c
Annunciabunt caeli iustitiam tuam: exponit. to. 2. 183. c
iustitia tua sicut montes dei: exponitur. ibid. & to. 10. 61. i. k
iustitia, & potentia dei. to. 3. 137. h. i
iustitia Christi quomodo victus diabolus. to. 3. 137. l
iuste viuere, opus dei. to. 3. 267. l. m
iustitia dei manifestata per leges & prophetas. to. 3. 268. g
iustitia, eius dei. to. 4. 393. g
iustitia dei nec potest esse crudelis, nec gratia iniusta. to. 5. 111. f
iustitia dei quomodo ad nouum pertineat testamentum. to. 5. 199. a
Iusta dei vindicta ostendatur, plures denantur: sed ut ostendatur quid valeat misericors gratia, aliqui saluantur. to. 5. 218. g
iustitia dei Christus est. to. 5. 223. g
ignorantes dei iustitiam, & suam volentes conseruare, iustitiae dei non sunt subiecti: exponitur. to. 5. 158. c. to. 7. 237. g. to. 10. 38. d. in fine.
iustitiae multae in multis iustis videntur, cum sit una dei iustitia, cuius omnes participat. to. 8. 25. e. & f
iustitia dei quomodo sicut montes dei. tomo. 8. 27. i. & 484. f
iustitia dei misericordiam illi auferre non potest. to. 8. 135. K
Non poteris a deo auferre iustitiam, implora ergo misericordiam. tomo. 8. 160. h. i
Iustitiam deus perdere non potest. to. 8. 208. b
Est quedam iustitia manens, a qua si recedis iniustus es: ad quam si accedis iustus es: te recedente non deficit, te accedente non cre-
uit. ibidem. c
Iustitia angelorum in omnibus est, sed ab uno

capitur: quia ibi est sensus iustitiae, ubi est sensus vitae. ibidem. c
Deus prius praedicat iustitiam, & sic iudicat iustitias. to. 8. 270. e
iustitia dei summa etiam malis bene vitur. to. 8. 206. l
iustitia a caelo prospicit, cum a domino datur iustificatio consentienti. tomo. 8. 308. e. f
iustitia & iudicia dei in fine apparebunt, quae modo occulta sunt. tomo. 8. 223. m
iustitia, & iudicium, quomodo correctio sedis dei. to. 8. 357. f. g
iustitia, & iudicium dei. to. 8. 408. l
Nomine iustitiae, non ipsa virtus, sed opus virtutis significatur: quam non facit in homine nisi deus, qui per gratiam suam iustificat impium. tomo. 8. 460. b. c
iustitia dei, rectumque iudicium, omni est metuenda peccanti. to. 8. 462. c
iustitia dei est, quam ut habeas deus dedit. to. 8. 545. f
iustitiae dei commendatio. ibidem.
iustitia dei alia a iustitia hominum. to. 9. 49. b
iustitia quomodo conuertetur in iudicium his qui pro Christo tolerant. tomo. 9. 52. h
Praesumens de iustitia dei, sit iniustus. tomo. 9. 202. K
Qui vult habere iustitiam, sit mendicus dei. to. 10. 4. c
iustitia, qua Christus ascendit ad patrem. to. 10. 59. i
Quomodo nos iustitia dei. to. 10. 61. i
iustitia dei quomodo impleatur in nobis. tomo. 10. 61. K
iustitia dei quo proficit in nobis. to. 10. 75. c
iustitia omnis a fonte iustitiae, id est, deo. tomo. 10. 80. a
Quid de iustitia dei sentiendum, quando in hoc corpore per fidem ambulamus. ibid. c
iustitia non aliud est quam praecceptorum dei observatio. to. 10. 156. c
Opus in vinea domini, est iustitia. to. 244. b

I N D E X

- iustus etiam diuina iustitiae seueritas puni-
to. 4. 418. g, h
iustis bona preparantur, & impiis mala. to. 5.
3. d
iustus quomodo dicitur septies in die cadere,
& totiens resurgere. Eodem. 102. b
iusti bene, non tantum bonis, sed etiam malis
utuntur: quemadmodum iniusti males non
tantum malis, sed etiam bonis. to. 5. 113. f
- iustus quare non gignit iustum. to. 7. 225. h, i
iustus nemo in omnibus. to. 7. 226. c
iustus ex se nemo. to. 7. 227. x
iustus nemo, nisi per Christum. to. 7. 285. h
iusti, ab iniustis, non operum sed fidei lege di-
scernuntur. to. 7. 293. l
Noli te iustum putare. to. 8. 256. h, g
Nemo dicat iustus sum, sufficit mihi iustitia
mea. to. 8. 247. b
Non merito operum tuorum accepisti gratiam
fidei, quia ex impio factus es iustus. to. 8. 62.
i, k
iustum est quicquid a deo fit, quia iniuste nihil
facere potest. to. 8. 67. d, & 208. b
iustus, & iniustus, sibi alterutrum oneri sunt
diuersis intentionibus. to. 8. 93. a
Quomodo verum sit, Non uidi iustum dereli-
ctum, nec semel eius quarens panem: cum ali-
ter inueniatur in lectione diuina. to. 8. 98. l
Quis sit iustus, qui non est derelictus, nec se-
men eius quarens panem. Eodem. 99. c
iusto nihil mali potest facere impius. to. 8. 100. c
Non sic iustus est deus, ut non sit misericors.
to. 8. 117. m
Nemo iustus, nisi humilis, & pius, & de iusti-
tia non inflatus. to. 8. 119. j
- iusto est fructus, etiam in hac vita. Eodem. 1
Nihil tam iustum quam ut puniatur pecca-
tor. to. 8. 211. d
Quomodo intelligis, Qui recipit iustitiam in no-
mine iusti, mercedem iusti accipiet: sic intel-
lige, qui recipit peccatorem in nomine pec-
catoris, perdet mercedem. to. 8. 383. a
Ab illo fit homo iustus qui nunquam potuit
esse iniustus. to. 8. 410. x
Quod iustum est, bonum est. Quisquis
- Legis iustitia. to. 10. 39. R, l
iustitia legis quomodo impleatur in nobis. to.
10. 61. R, & seq.
iustitia legis Christi. to. 10. 73. b, c
iustitia ex lege est. to. 10. 73. l
Quae iustitia ex lege, & quae ex fide. tom. 10.
149. d
Iustitia Phariseorum & Christianorum.
Iustitia Scribarum & Phariseorum. to. 4. 27.
e, & 395. a. Retractionum. to. 1. 16. b, c
Iustitia Phariseorum, & iustitia maior. to. 4.
396. c
Iustitia nostra tunc plus abundat quam Scriba-
rum, quando facimus quod docemus. to. 5. 202. h
iustitia Pharisaeica. to. 9. 16. b
iustitia christianorum quae. to. 10. 50. g
iustus, & iustificans solus deus. to. 2. 67. m
Tunc stabunt iusti in magna constantia, &c.
exponitur. to. 2. 67. m
iusti, ironice. to. 2. 86. K, l
Non occidit iustus. Eodem. 223. g
iustus quid sit, iniustus etiam agnoscit. tom. 3.
145. g
iustus nemo ita est, ut perfectum se audeat di-
cere. to. 3. 177. x, l
iustum hominem & bonum quomodo opera-
tur deus. to. 3. 204. x, l
Deus etiam iniusta sinit fieri, ipse iustissimus.
to. 3. 279. c
iustorum natiuitas. to. 3. 353. l
iustorum vitia, abominatio iniquis. to. 4. 45. b
iusti cur plerumque mala patiantur. tomo. 4.
210. f
Noli esse iustus multum, quomodo dictum.
to. 4. 244. c
Diabolus iustis multa mala intulit. to. 4. 315. f
iustus ex lege, quis. to. 4. 317. l

IN DIUVM AVGVSTINVM.

- Quisquis iustus est, continuo bonus est. tom.
8. 460. b
Qui tribuit deo quia est, & sibi quia iustus est,
melius sibi tribuit quam deo: nam melius
est iustum esse, quam hominem esse. tomo.
8. 553. m, to. 10. 74. b
iustos creare, & impios iustificare, utrum ma-
ius sit. to. 9. 92. l
Diligens iustum, quem putat iniustum, diligit
non ipsum sed quod putat esse ipsum. to. 9. 100. e
iusti sumus, sicut filius dei iustus est, differen-
ter tamen. to. 9. 130. l
iustus peccatoris videns interitum, plus accé-
ditur in obseruatione madorum. to. 9. 145. i
iusti quidam sunt, & postea impij efficiuntur,
& contra. to. 9. 169. g
Qui facit iustitiam, iustus est: & qui facit pec-
catum, ex diabolo est. tomo. 9. 251. c
Quod iusti sumus, deo reputandum: quod ini-
qui, nobis. to. 10. 7. b, in fine.
iustus sine persecutione viuere hic non po-
test. to. 10. 83. d
iustus sit ex peccatore. to. 10. 92. g
Deum reprehendentes iustitiarum. to. 10. 92. h
iustus dominus, quo intelligatur. to. 10. 142. c, f
Vita iusti, in hoc mundo, bellum est, non triu-
phus. to. 10. 144. l, m
iniustum esse non potest quod placuit iusto. to.
10. 148. i
Vide, In iustitia, iniustus.
Hodie impletur in iustis, quod in aduentu spi-
ritus sancti praesignabatur. tomo. 10. 221. g
Eidem aspectum habet iustus, & iniustus. to.
10. 253. b
Quantumuis qui vixerit iuste, non est tamen
viquequaque certus de salute. to. 10. 301.
b, c, & sequen.
iusti ducuntur ad praemia aeterna, peccatores
ad poenam aeternam. to. 10. 302. a
iustina Ariana persequitur Ambrosium. to. 1. 57. i
iustinus. to. 5. 31. x
iuuena rufa, & eius mysterium. to. 4. 83. g, &
to. 5. 150. h
iuuenum acrior pugna, aduersus carnem, quam
seuenum. to. 10. 37. a
Heterneum dixit iuuenem Augustinus. tomo.
7. 88. b
iuuenum & iuuenularum, regula. to. 10. 39. d
iuuenes imprudentes, duces vel pastores Ec-
clesiarum, non sunt insutendi. to. 10. 284. m
Exhortatio ad iuuenes. to. 10. 249. g, h
Corpus Christi, quod est Ecclesia tanquam vnus
homo, primo iunior fuit, & senuit. to. 8. 99. c
iunior in quo corrigit viam suam, tripliciter
potest intelligi. to. 8. 440. k, l
iunior nomen est, comparatiuum, & bene in-
telligit in comparatione maioris. to. 8. 453. h
iunior populus, intrans terram promissionis,
signat gentes. to. 10. 180. l, m
iuuentus Romana. to. 5. 37. e, & seq.
iuuentutem definierunt doctissimi hominis es-
se circa triginta annos. tomo. 5. 234. e
iuuentus nouitatem significat vitae. to. 8. 127. i
iuuentus Ecclesiae, quod sit. to. 8. 338. d, & 253. a, & e
iuuentutis inconstantia. tomo. 10. 249. d, e
Vinum, & iuuentus, duplex est incendium. to.
10. 308. f
iuuentas dea. to. 5. 3. c
Iuueni dicitur. to. 2. 240. K
- L**
Aban persecutus est Iacob, reuertentem
in terram suam. tomo. 10. 167. i
Laban, diabolus. ibidem.
Quod eo tempore Aeneas in Italia venerit, quo
Labdo iudex praesidebat Hebraeis. to. 5. 137. g
Labeo. to. 5. 14. g, & 28. x
Labeonis opinio, de dijs. to. 5. 69. m
Labia Dei. to. 4. 348. g
Labia dolosa, quae modo loquuntur aduersus
iustum iniquitatem, in iudicio erunt mu-
ra. to. 8. 50. g
Labia Christi quae sint. to. 8. 116. f, g
Habeant labia contra simulationem quod cre-
dit eor, & cor habeat contra timorem quod
dicunt labia. ibid. h
Consentiant labia tua cordi tuo. ibid. i
labia cognoscantur in factis. to. 8. 137. h
Sunt labia, interioris & exterioris, hominis.
tomo. 8. 256. i
Labia non loqui dolum. to. 10. 34. e
Lapsus & reparatio totius hominis. to. 1. 236. f
Lapsus hominis. to. 3. 348. d
Relabi periculosum. to. 4. 386. a
Lapsus homo, per se erigi non potest. to. 7. 244. l
Lapsus malorum, non sit delectatio, sed timor
minorum. to. 8. 160. c
Lapsus maiorum, non sit delectatio minorum,
sed sit casus maiorum tremor minorum. to.
10. 101. c
Ibi labor ubi multa quaeruntur & diliguntur.
to. 2. 47. c
Laborem manifeste precepisse Christianis Pau-
lum. to. 3. 258. m
Non laborare, Apostolis permittum esse. tom.
3. 259. g, & sequen.
Apostolum sensisse de labore manuum. tom.
3. 259. R
Paulum sententiam suam, de laborando com-
D d 3 probat-

I N D E X

- probasse ipso facto. tomo.3.258.b
laborantium duplex genus. to.3.245.i
labor opificum, & agriculturalum, honestus, & sanctus. to.3.260.i
inter laborandum licere orare, & psallere. to.3.262.i
Ordo in laborando. Ibidem.m
laborat manibus Corinthi Paul. Ibidem
Non laborantes Apostoli ceteri, an peccarint. to.3.162.b
Quare laborandum monachis. to.3.261.m
Non laborare quibus permissum. ibid.261.b
laborandum manibus, quare. tomo.3.264.m
laboris fidelium finis. to.3.349.c
labor piorum, exercitatio est, non damnatio. to.3.352.d
labore meminimus, sine labore obliuiscimur: cum labore discimus, sine labore nescimus: cum labore strenui, sine labore inertes sumus. to.5.236.a
Laborandum hic. to.4.383.b
In tenui labor est. to.7.250.l
labor noster non potest finire nisi hoc quisque diligat quod inuito non possit auferri. to.8.16.d
labor semen est iniquitatis: peccatum, conemptio laboris. Ibidem.e
Nihil laboriosius iniquitate, & impietate. to.8.22.d
labor est, & in annunciando, & in audiendo verbo veritatis. to.8.69.k
Si vis sustinere laborem, attende mercedem. to.8.95.k
Deus non solum laborem temporalem, sed etiam breuem esse voluit pro felicitate eterna. Ibidem.
labor inflatus a deo præceptum mihi erit ut li berer ab eo. to.8.111.e
Ibi labor, ubi iniquitas, & iniustitia. to.8.117.f.h
labor magnus est cognoscere quomodo deus curet res humanas, & bene sit malis, & quâ do cognoscetur. to.8.263.c,f
Quomodo labor sit nobis præceptum. tomo.8.348.k
laborem deus posuit cum fine, & requiem sine fine. Ibidem.m
labores manuum tuarum mādūcare, quid sit. to.8.493.f
labor laborum quis sit. to.8.53.a,b
laborantibus promittit deus vitam æternam, ociosis vero minatur ignem æternum. to.9.129.c,f
Ad præstantia non nisi labore perueniri. to.10.6.c,f
laboramus omnes, & quare. to.10.8.f
laborare, in Matth. 11. c. quid. to.10.8.h
laborantes in hoc sæculo. to.10.19.f
Venite ad me oēs, q. laboratis, & onerati estis, & c. exponitur. to.10.68.c,d, & 81.f, & seq.
Non minus pro anima, quam pro carne laborandum est. to.10.153.m
Non est verus Christianus, qui non plus pro anima, quam p. carne laborat. to.10.234.g
Multi optant laboris mercedem, nullus autem laborare cupit. to.10.322.h
lactis apostolici utilitas. to.1.207.f
lacte opus paruulis in Christo. tomo.1.239.g
lactantes qui sint. to.8.17.m, & 118.a
Dominus, ut sapientiam suam nobis faceret, carne indutus uenit ad nos. to.8.54.h
lac manat ex abundantia viscerum maternorum, & misericordia delectabili paruulis gratias infunditur, & significat gratiam Dei. to.8.234.a
Christus cum sit panis, se nobis lac fecit, in carnatu, & apparetis mortalis. to.8.502.c,d
Sic nos vult lacte nutrire, ut non ibi remaneamus, sed crescendo, per lac ad solidum cibum perueniamus. Ibidem.e
lactare ut nutrias, sic nutrire ut crescas, sic cresce ut panem manduces. Ibidem.g
A lacte non separaberis quo ad vsque super matrem tuam es, ne prius fame moriaris priusquam panem manducare sis idoneus. to.8.503.i
Quid sit lac ouium sumere. to.9.230.b
Paulus lac & lanam ouium accepit, non tamen oues neglexit. Ibidem.f,g
lac dat paruulis Christus. to.10.33.g
lacturnus, deus. to.5.32.g
lacedemonij, quomodo crediderint Lycurgo. to.5.85.f
lachrymæ vnde salsæ. to.3.236.d
Vbi lachrymæ multæ, ibi spiritalis ignis accenditur. to.4.382.e
lachrymans Marcellus Syracusæ non pepercit. to.5.3.k
lachrymæ tanto sunt ubiores in homine, quanto est melior. to.5.205.l
Absterget deus omnem lachrymam, & c. exponitur. Ibidem.205.a
lachrymas mādūcare die ac nocte. to.8.123.b,c
lachrymæ tuæ dicuntur panes, non potus, illius qui desiderat fontem aquarum. Ibidem.
lachrymæ vnde panes. to.8.494.g,h
lachrymarum cūuallis. tomo.8.304.d, to.10.263.a
lachrymæ orantium dulciores sunt quam gaudi

IN DIVVM AVGVSTINVM.

- dia theatrorum. to.8.494.g
Consolatorias effundere lachrymas, non est effeminatum. to.9.207.c
lachrymæ puerorum, testes sunt miserie. to.10.95.c
lachrymæ doloris testes. to.10.120.i
lachrymæ Christi, mundi gaudia sunt. tomo.10.179.k
Petri lachrymæ leguntur, satisfactio non legitur. to.10.186.m
De lachrymis, compunctione, & pœnitentia. to.10.283.e
lachrymæ suaves sunt diligentibus deum. Ibidem.h
Crebra sunt lachrymæ iustorum, in uia. tomo.10.276.m
Exempla lachrymantium. to.10.299.i,h
lactantius vsus literis prophanis. tomo.3.14.l
lacus multa potest representare. tomo.5.178.f
Aliud est lacum aperire, aliud effodere. tomo.8.16.c
lacus est profunditas sæculi. to.8.50.c
lacus miserie, est profunditas iniquitatis, ex carnalibus concupiscentijs. tomo.8.113.h
lacus inferior, quis sit. to.8.318.a
lacus profundus peccatorum. to.8.546.f,g
In lacum descendunt, qui confessionem perdunt. Ibidem.f
Qui lœdit vnum membrum, totum corpus lædit. to.9.140.m
Iusta malis lædi non possunt, nisi quantum deus permiserit. to.9.143.i, & 250.i
Deus duabus de causis permittit nos ab hoste lædi. to.9.250.i
lædi. to.5.17.f
lætiæ domus, quid significet. to.5.95.m
lædari debemus in domino, & non in nobis. tomo.8.224.f,g
lætetur iustus in domino, & nō in se, quia & c. tomo.8.65.c, & 216.d,e
lætabor, & exultabo in te, non in voluptate sensum. tomo.8.19.f
Cum lædari iubet, cur in domino. to.8.360.k
Ia semper lætetur cor nostrum, ut timeat deū. to.8.312.a,b, & seq.
lætiæ plena & perfecta, quando erit. tomo.8.368.g,h
lætiæ tuæ causa, iustitia. to.8.127.f
Cum lætiæ cœlestis, & ineffabilis accepta fuerit, perit quodammodo humana mens, & fit diuina. to.89.h
lætiæ non est foris quærenda, sed intus. tomo.8.8.c
Ineptæ lætiæ, & moderati mœoris pugna. to.9.226.h
Cessando à lætiæ carnis, acquiritur lætiæ mentis. tomo.9.254.l
Iusti in deo, iniusti vero non nisi lætantur in sæculo. to.10.278.e
lætiæ huius mundi, sœpissimè in tristitia vertitur. to.10.278.e
laici scripserunt ad Augustinum. to.1.25.a
A laico non erubescat discere presbyter. to.7.278.c
laici non immisceant se dispensationi spirituum. to.10.296.f
Bonorum & malorum laicorum cogitationes, & verba, cū viderint pastores malè viuētes. to.10.411.m
Lamech an occiderit Cain. to.243.b
Lamech homicidium perpetravit. to.5.139.h
Lamech quot annis vixerit. tomo.5.134.g,h, & 138.m
Lamech duas vxores habuit, scilicet Ada, & Sella. Ibidem.137.d
Lampares rex 23. Assyriorum. tomo.5.172.k
lampades accensæ bona opera. tomo.2.183.h, l.m, to.4.194.c, to.10.21.m, & seq. & 22.h.
lampades ardere. to.10.23.b,c
lampades extingui quid. to.10.22.b
lampadum, prudentum & satuarum virginū, diuersitas. to.10.23.c
lana materies est & præparatio ad uestem, & quid significet. to.8.571.c
Quid per lanam & linum intelligatur. to.10.234.l,m
Quid exercere lanificiū sanctum. to.10.234.a
languor est primæ inobediencie supplicium. to.5.132.e,f
languor naturæ nostræ quis sit. to.8.438.m
languor quid sit. to.8.381.d
laomedon quomodo periurium incurrit. to.5.21.d,e
Iouem lapidem, prouerbiale. to.2.234.K
lapidum cognitio necessaria. to.3.10.h
lapis capitolinus. to.5.20.R
lapidem, sub quo iacet mortuus remouere, est gratiam prædicare. to.9.79.d
lapides a miliario. to.10.137.l
De lapide Adamante, & Magnete. to.5.214.f
lapis Asbeston accensus nunquam extinguitur. Et de Pyrithe lapide Persico, qui manū uehementē se prementē vrit. to.5.215.c
De lapide Selinite in eadē Perside, cuius calor interior cū luna crescit, & decrescit. Ibidem.
lapis inuentus in bouis renibus. to.5.231.f
lapides quid. to.10.235.c,d
D d 4 lapis

I N D E X

Lapis duritiam significat. to. 10. 26. c
lapides duodecim extracti de iordane, & fixi in loca castrorum quid. to. 10. 180. l
Quinque lapides de torrente à Dauid collecti quid significant. to. 10. 108. b
lapis quo Dauid Goliath prostravit Christum figurabat. to. 10. 125. l
lapis unctus à Jacob, Christus est. to. 3. 138. g. to. 5. 155. c, to. 6. 86. g, to. 8. 135. l, m, & seq. to. 10. 34. g, h
Et quod sit prophetia. to. 10. 34. g, h, & 35. a
lapis sine manibus de monte præcilius, Christus. to. 8. 127. g, h, & 140. b, & 143. g, & 366. g, & 373. c, to. 9. 8. a, & 19. l
Christus sine opere maritali de Iudæis natus, lapis est de monte sine manibus excisus. to. 9. 126. b
lapis angularis Christus. to. 5. 175. h, tom. 10. 181. l, & 70. a
cuius anguli sit lapis. to. 8. 321. l, & 352. a, b
lapis angularis ad quid valeat. to. 10. 41. i
lapis uiuus. to. 6. 97. m, & seq.
lapis, Christus. to. 10. 34. g
lapis reprobatus ab ædificantibus, Christus. to. 3. 201. g, to. 6. 97. m
lapis reprobatus ab ædificantibus, quomodo factus sit in caput anguli. to. 8. 143. g, h, & 315. l, m
Iudæi lapidem angularem reprobauerunt ædificantes. to. 10. 136. l
Aliud est à lapide conuassari, aliud conteri. to. 8. 140. b, & 429. l
lapis Christus conuassat paruos, conteret magnos. to. 8. 266. R
Quicumque offenderit in lapidem illum, conuassabitur, super quem autem uenerit lapis ille, conteret eum: exponitur. to. 10. 34. g, h
Qui offendant ad lapidem offensionis. to. 10. 73. h, i
Etiam christiani aliqui offendunt ad lapidem offensionis. to. 10. 73. l
Iudæi lapidis offensione quassati, præclaro aduentu conterentur. to. 10. 242. c, & 243. d
lapides, gentes idololatrarum, adorantes lapides. to. 8. 142. l, to. 9. 19. m, & 68. c
lapides Sion qui sint. to. 8. 376. b
lapides Christiani primus dicebantur, quia lapides pro deo colebant. to. 9. 68. c
Quid sit lapides clamare. to. 10. 135. c, d
in laqueo diaboli, sunt duo. to. 8. 54. h, i
laqueus occultus, occulta est cogitatio. to. 8. 21. i
laqueum interitus abscondentes, quomodo in ipsum incidant. to. 8. 82. c, d
laquei uenantium qui sint, & quibus tendan-

tur. to. 8. 330. h, i
in laqueos uenantium, multos mittit uerbum asperum. to. 8. 330. i, & 333. g, h
laqueus uenantium, est dulcedo uitæ huius, tunc conteritur, &c. to. 8. 482. c, d
Aliud est laqueum abscondere in uia, aliud iuxta uiam. to. 8. 542. g, h
laquei non in uia, sed iuxta uiam tenduntur. to. 10. 46. d
laquei, quibus se implicant diuites uolentes fieri. to. 10. 93. l, m
largitas dei erga nos. to. 9. 162. m
Vide, Beneficium, & Deus.
lasciua semper saturitati iuncta est. to. 10. 159. b
Multa nos latere. to. 3. 190. f
latere Christi, quid. to. 4. 310. e
Prodenda quæ dum latent, nocent. to. 6. 7. 159. i
latini sermonis penuria. to. 5. 81. l
latinus rex. to. 5. 163. g
latinorum reges omnes cognominantur Siluij, à Siluijo quarto rege ipsorum. ibi. 173. i
latium post Aeneam, quem deum fecerunt, uel decem reges habuit. to. 5. 163. h
latitudo, in scripturis quid. to. 2. 172. g, & 182. c, f, & h, i, to. 10. 62. l, R
latitudo cordis, charitatem significat. to. 6. 8. 445. c
Et quomodo. eodem. 449. f, g, & 456. a, b
altitudo, latitudo, longitudo, & profundum. to. 10. 62. i, R
latitudo profundum, altitudo, & longitudo, explicari difficilia. ibidem
Et quod significet in cruce domini. ibi. & seq.
De eo quod Apostolus, Vt possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo, longitudo, altitudo & profundum. Homelia. to. 10. 91. g, & sequenti.
et ibidem longitudo, & latitudo &c. bifariam exposita.
latitudinem facit charitas, & quomodo. to. 10. 56. g
In quo consistat longitudo, latitudo, altitudo, & profundum charitatis. to. 10. 323. l
Latona, Apollinis mater. to. 5. 172. m
latria soli deo debetur. to. 2. 60. x, & 96. g, h, to. 6. 99. c, & 216. c, & 245. f
Latria. to. 5. 45. x, l
latria Græce, dicitur seruitus quæ soli deo debetur. to. 5. 49. a, & 81. d
latria est cultus deo debitus, qui in latino uocabulo nuncupari non potest. Eod. 81. b
latriam non recipiunt sibi sancti, nec angeli nec homines. to. 5. 87. g
latria

IN DIVVM AVGVSTINVM.

latria censet ciuitas sancta seruandam uni deo, non maleis, ut infideles censuerunt, & leges statuerunt. Eod. 194. b
latrones etiam pacem optant, quamuis eam in quietem. to. 5. 191. l, & seq.
Socratis exclamatio in magnos latrones priuatos. to. 10. 293. i, R
latronis boni fides, philosophia, confessio, uirtus, laus. to. 10. 7. i, K, & 188. i, x, & seq. co. piose. & 193. c, & seq.
latro tunc creditur, quando Apostoli uicti sunt, & defecerunt. to. 8. 239. m
latro in confessione effudit ex se sanguinem, & factus est cibus dei: exclusit iniquitatem suam, accusauit eam & caruit. to. 8. 240. e
latro in cruce Christum confitens, dubitanti- bus Apostolis, laudatur. to. 9. 18. i, & 112. d
latro Christum in cruce pendentem confitebatur, quando Petrus turbatur. to. 9. 242. g
latro Christum confitens, designabat nullum à deo impium conuersum posse perire. ibidem
latronis confessio saluauit eum. to. 10. 148. d
latro pendens cum domino, credidit in Christum, quando discipuli titubauerunt. to. 10. 183. a
Petrus tandiu Christum nouerat, quem in passione negauit: latro non nouerat eum, & confessus est. to. 10. 188. i
laudabilis fuit latroni insistere passioni Christi confiteri, quam iuxta uirtutum opera. ibidem
Deprecatio latronis. to. 10. 188. i, x
latronem non solum fides, sed & deuotio saluauit. to. 10. 189. c
latro in confessione, fide, & deuotione, imitatus est. to. 10. 190. c, d
latro nullum miraculum uiderat. Christum facientem, & tamen confessus est. to. 10. 193. e
latro non solum credebatur Christum resurrexurum, sed etiam regnaturum. to. 10. 200. l
Ubi latro Christum inuenit, ibi discipulus perdidit. to. 10. 200. m
latronum crucifixorum insultatio. to. 4. 172. m
latronis ad malum improprium. to. 10. 193. h, i
Colloquium latronum in cruce. to. 10. 200. x, l
latronum latronum differentia. to. 10. 193. f, g
latronis exaudita oratio. to. 9. 209. R
latronis Christi ad latronem. to. 10. 188. l
latronum quare Christus promiserit paradysum. to. 10. 190. b, c
latro regum in cruce poposcit, & obtinuit. to. 10. 209. e
latro crucifixus cum Christo, quomodo eodem die fuit in paradiso. to. 2. 87. i, & 135. g
latronis iustificatio qualis. to. 4. 220. g
latronis martyrium. to. 7. 374. b
latronis & Apostolorum collatio. ibidem. b
latro in die passionis fuit cum Christo in paradiso. to. 9. 113. m
Christus opprobria crucis sustinuit, ut latro- tronem glorificaret. to. 10. 188. h, & sequent.
latro non dum uocatus erat, & iam electus erat. ibidem. x
Christus latronem paradiso introducens, duplex beneficium operatus est. to. 10. 193. c
latronis mentem immutauit Christus. ibid.
Nullus regum, præter Christum, passus est latronem secum facere in ciuitatem suam ingressum. to. 10. 193. d
latro in cruce se exiit à peccatis. ibidem. i
latro adductus est à latrocinio ad iudicem, à iudice ad patibulum, à patibulo ad paradysum. to. 10. 200. l
latro crucifixus, an baptizatus. to. 4. 77. g
Retractio. to. 1. 27. b, to. 4. 197. i
Retract. to. 1. 20. g, to. 7. 129. c, d
Retract. to. 1. 11. f, in fine. Item. tom. 7. 374. b
latro ad dexteram Christi in cruce, bonos in iudicio signat: aliter ad sinistram, malos. to. 9. 56. b, c
De saucio à latronibus sauciato, parabola discussa. to. 10. 56. b, & seq.
Homo qui in latrones incidit, est totum genus humanum. to. 10. 31. d
Adam, mortis inuentor, non immerito latronis nomen incurrit. to. 10. 190. b
Diabolus dicitur latro primus, & ultimus. to. 9. 167. f
latro est cauendus. to. 10. 41. h
latrocinia quid sint. to. 5. 59. g
latrocinia sunt regna, remota iustitia. ibidem. g
latuarij. to. 10. 151. c
latera dicuntur, quicumque alicui coherent. to. 8. 144. i
latera domus dei quæ sint. to. 8. 494. i
Ex latere Christi aperto fluxerunt duo sacramenta. to. 9. 213. m
Lauacrum aquæ in verbo, quo mundatur Ecclesia. to. 1. 10. l
Lauandi mos in Ecclesia. to. 2. 163. f
lotio pedum in Ecclesia. ibidem.
lauare faciem, mystice. to. 4. 410. a
Deus abluuit, non homo. to. 7. 76. c, d
lauare, & rigare, differunt. to. 8. 12. h
lauare

I N D E X

Lauare manus inter innocentes, quid sit. to. 8.
41.m
Quod Christus lauit pedes discipulorum, nō
ad sacramentum mundationis, sed ad exem-
plum humilitatis pertinebat. to. 8. 340.d
lauare pedes dicitur quis proximo suo cum
iniurias remittit, & pro eo orat. to. 9. 86.m,
& sequenti.
Lauare stolas suas in sanguine agni, quid sit.
to. 9. 142.m, & sequenti. d
lauari, & mundari. to. 10. 159.g, h
lauari, & non mundari. ibidem.
Pilati sententia cum ablutione manuum. to. 10.
189. k
De lotionē pedum Apostolorū. to. 10. 191. h,
& 291. d, e
Non erubescant nobiles & potentes, exemplo
Christi, abluere pedes pauperum. to. 10.
191. h, i
Præcipit Heliſeus Naaman septies lauari in
Iordane. to. 10. 229. l
laudes & vituperationes mouent. to. 1. 66. c
laudatio bonæ vitæ comes. ibidem. e
laudatio libera est à lege narrantis, & textentis
historiam. to. 8. 405. e
Melius est vituperare, quàm dolose laudare.
to. 8. 468. i
infans, qui laudat quod non est bonum. to. 8.
512. b
Falsa laus, adulatio est. to. 8. 537. x
Aliud est laudare loquacem, aliud laudare ve-
racem. to. 8. 539. h
Nemo laudat nisi quod ei placet. to. 8. 573. i.
laus in quo consistat. to. 9. 106. i
laudes, folia arborum sunt. to. 10. 4. m
Laus diuina.
Omnia condita laudant deum. to. 1. 50. i, k,
to. 9. 189. b, to. 10. 111. b
laudis diuinæ gradus. to. 1. 224. d, e
Deus in omnibus laudandus. to. 1. 228. i
Et in vitiosis laudandus deus. ibidem. 228. c, d
Ille laudat ueraciter deū, qui ueraciter amat.
to. 2. 179. k, l
laus dei, sacrificium noui testamenti. ibidem.
laus dei in beneficijs, & pœnis. to. 3. 339. f
In prosperis, & aduersis. to. 8. 67. d, & 76. d
laus dei cum opere. to. 3. 339. f
laus dei. to. 3. 355. a
laudem diuinam quomodo parit consideratio
vniōis mirabilis, naturæ spiritualis & cor-
poralis in animali, & omnium bonorum no-
bis in vita concessorum. to. 5. 243. e, f
In laudibus dei quomodo proficiunt omnia
membra nostra, quando iam eorum non

erit necessitas.

In laudem artificis, quomodo nos accendat
pulchritudo multiplex nobis nota in gloria
& quomodo laudantes non fatigabimur.
ibidem.
In laudem cantici cœlestis, quo nihil erit in
gloria iocundius. to. 5. 245. b
Ipsi laudant dominum, qui se subdūt domino.
to. 8. 66. h, & fo. seq. b
Curuus est qui laudat deum quando sibi bene
est, & blasphematur quando sibi male est. to. 8.
67. d
Omnis multitudo audit laudem dei, sed non
in omni multitudine est laus dei. to. 8.
85. b
Quicquid egeris, bene age, & laudasti deum.
Ibidem. l
laudare deum tota die, quid. Ibidem. & 350. l
Sic lauda deum, ut nolis malè inimicis tui.
to. 8. 111. m
laudare deum tibi prodest, non deo. Ibidem. m
Non laudant dominum qui male credunt, aut
male viuunt. to. 8. 143. a
Non potest esse laus dei, nisi in sanctis eius.
to. 8. 145. R
Nam qui male viuunt, non eum laudant. &
si prædicant linguā, blasphemant vitam. Ibidem.
Sicut notus est per omnes terras, ita laudatur
per omnes terras. ibidem. k
laus, immolatio in no bis est. to. 8. 157. f, g
Eis prodest laudare deum, qui bene viuunt.
to. 8. 159. h, i
Si male uiuis, & bona dicis, nondum laudas
deum: si cum cœperis bene viuere, & meri-
tis tuis attribuis quod bene uiuis, nondum
laudas. ibidem.
Nec ille laudat deum, qui malè uiuit, nec ille
qui quasi de suo putat esse quod bene uiuit.
Ibidem. i
laudetur deus bona voluntate, & gratitudo
sit quod laudatur. to. 8. 172. d, e
laudetur uoluntate, non necessitate. ibidem.
laus dei a corde & ore Christiani recedere nō
debet, non ut laudetur in prosperis, & male
dicatur in aduersis. ibidem. i
Non possem laudare deum, nisi mihi donaret
laudare se posse. to. 8. 211. d
laus ex ore meo exiēs, plus placet deo, q̄ magna
victimā adducta ad aram ipsius. to. 8. 247. l
Omnis creatura laudat deum, quoniam cum
ipsa consideratur, laudatur deus. ibidem. h
Omnia laudant deum, quæ fecit deus, præter
vitia, quæ non fecit. to. 8. 239. i, & 247.
b, c
Super

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

Super omnem laudem dei adiicere, quid sit.
to. 8. 251. f, g
Ad laudem dei tria oportet inuenire. to. 8. 260.
d, e
Qui laudabunt nomen domini. to. 8. 269.
e, d
Si deficiis ab amore, deficiis a laude, & semper
laudas si semper amas. to. 8. 303. b
Definis laudare deum, si definas amare. to. 8.
315. g
Quando bene tibi est, lauda misericordiam
dei: quando male tibi est, veritatem lauda.
to. 8. 337. c
Securitas laudis, in laude dei. to. 8. 350. l
Beati quantum laudant, tantum vires acqui-
runt, & dulcescit quem laudant. to. 8.
370. k
Illius anima semper laudat dominū, quæ, & c.
to. 8. 380. h, i, & seq.
laudari vult deus: & hoc ut tu proficias, non
ut ille sublimetur. to. 8. 381. a
In veritate deum lauda, quia si de tuo volu-
eris, mentieris. ibidem. b
Christum quidam laudando impediuntur,
qui nullum vituperando sauebant. to. 7.
396. e
Semper à nobis laudatur deus, si semper ama-
tur. to. 8. 402. c
laudantem vidit deus quem probat amantem.
Ibidem. f
Verbo & opere laudare. Ibidem. f
laudari in nomine sancto dei, quid sit. Ibi-
dem. g
Potest esse laus dei vera & pia, ubi non est
confessio peccatorum, quæ laus multo cre-
brius in scripturis confessio vocatur. to. 8.
407. g
laudes dei sunt opera eius in præceptis. Ibi-
dem. i
laudare laudem dei, qualis sit locutio. to. 8.
409. g
Non laudant deum, sed se, qui magnos se pu-
tant, quia nomen suum potius, prædicari vo-
lunt, quàm nomen domini. to. 8. 427. u
Ille semper laudandus est qui est. ibidem. l
Quid sit, septies in die laudem dicere. to. 8.
461. e
Quidam laudando Christum, a Christo re-
trahunt. to. 8. 468. i, x
Si non laudauerint serui dominum, superbi,
ingrati, irreligiosi erunt: & non laudando
dñm, faciunt ut seuerum sentiāt. to. 8. 511. g
Si laudas, propitiabis: si non laudas, offendis:
nec laudibus nostris ille crescit, sed nos. ibi. h
Super

Quoniam nobis expedit laudare deum, subee
misericorditer, ut laudem us eum, non arro-
ganter. ibidem. h
Quales sint qui laudent eum. ibidem. i
Ideo laudandus, quia bonus. to. 8. 511. l
laudem suam deus sic temperauit, ut firmiorū
esset, & infirmorum. Eodem. 512. e
laudare debemus deum amando, non coactē:
nec proposita mercede. Ibidem.
A laude dei nemo excusatur: nam ipsum uo-
luisse, laudasse est, nec à te quarit verba, sed
cor. Eodem. 513. b
laudabis deum si transferis ad vituperationē
tuam. to. 8. 537. g
Qui laudari non vult in transitu huius sæculi,
obmutescet cū venerit sæculū sæculi. to. 8. 551. l
laus flagellantis, medicina est vulneris. Eodē.
552. b
Non potes laudando deum finire, cuius magni-
tudo finem habere non potest. Ibidem. c
Sicut eius magnitudinis non est finis, sic tuæ
laudis non erit finis. Ibidem.
Sine fine erit laus, quia sine fine amor. to. 8.
544. x
Ut homo se laudet, arrogantia est, ut se deus
laudet, misericordia est. to. 8. 551. i
laudare deum nec mortui cessant. to. 8.
552. c, d
De operibus laudemus operantem, de condi-
tis conditorem, de creatura creatorem. ibi. e
In laudandis operibus dei, virtutem dei pro-
nunciabunt. ibidem. f, g
laus dei in via te constituens, ostēdet tibi quid
diligas, quid timeas, quid appetas, quid fu-
gias, quid eligas, & quid rejicias. ibidem. i
laudent deum omnia opera eius. to. 8. 554.
e, f, & 573. i, k
Expedit tibi deficere laudando deum, quàm
proficere laudando te. to. 8. 512. c
Magnum est quod laudamus deum: sed quo
laudamus, adhuc infirmum est. ibidem. f
laudabo dominum in vita mea, quid sit. Ibi-
dem. g, h
Qualis sit ista laudatio, ubi quandiu es, lau-
das. Ibidem. i
Quare laudare debeamus dominum: & quæ
merces. to. 8. 560. h, i
laudatio impiorum, offēdit deum. Eodem.
561. a
Ideo laudate dominum, quia bonum est lau-
dare dominum. to. 8. 561. i. in fine.
lingua tua ad horam laudat, vita tua semper
laudet. ibidem. k
Cum deus laudatur de bono ope tuo, ope tuo
laudas

I N D E X

laudas deum. ibidem.
Quando perficitur in nobis laudatio dei. ibidem. m
Vis ut deo tuo iocunda decoraque sit laudatio, noli bonæ cantilenæ tuæ obsterpere malis moribus. to. 8. 561. m
Aures dei non ad os, sed ad cor: non ad linguā, sed ad vitam laudatoris patent. Eodē. 561. a
In laude dei debet esse meditatio vitæ nostræ præsentis, quia exultatio sempiterna futuræ nostræ vitæ laus dei erit. to. 8. 572. c
Ad laudem dei exhortatio. to. 8. 572. c
Tūc desinis laudare deum, quando à iustitia, & ab eo qđ illi placet, declinas. to. 8. 573. h
Quod cœlestia & terrena omnia laudent deū. Ibidem. i. k
laudare deum in excelsis, quid sit. Eodem. 574. c
laudare deum, est negotium beatorum. ibidem. c
Sic omnia laudant deum, cum considerata pariunt laudem dei. ibidem. h
Charitas laudat deum, discordia blasphematur. to. 8. 576. m
Peccata non laudant deum. to. 9. 129. d
laudes dei. to. 9. 165. l
Non est pulchra laus in ore peccatoris. to. 9. 188. m
Nemo suipsius laudator esse debet, sed dei. to. 10. 7. i
Deuiare à dei laude. ibidem. h
laudans dominum inuoca, & ab inimicis tuis saluus eris: locus expositus. to. 10. 7. h. & seq. copiose.
Peccatori vtrum profit laudare deum. to. 10. 91. d
Et vtrum possit. Ibidem.
laudare deum quibus profit. to. 10. 91. d. & sequen.
Quomodo deus vere laudetur. Ibidem.
laudare deum quando cessamus. to. 10. 98. b
laudant angeli Christum competenter, laudemus eum confidenter. to. 10. 133. g
Bis deum laudamus, si nos piè accusemus, deumque laudemus. to. 10. 148. a
Qui se laudat, deum non laudat, sed se a deo auertit. to. 10. 150. c
Omnis enim nō mitis, superbus, elatus, asper, in se vult laudari, non in dño. to. 10. 320. d
Laus humana, & laus sui.
laudis humanæ uanitas. to. 2. 76. a, b
laudes hominum quomodo accipiendæ. to. 2. 95. m, & seq.
Multi laudantur, quorum facta non laudan-

tur. to. 2. 93. k, & seq.
laudari quomodo possit Christianus. to. 3. 35. a
epist. 135. per totum. to. 3. 35. a
laus humana quā noxia. to. 3. 35. a
laudari ab hominibus, spreto testimonio conscientie, iactantiae vitium est. to. 5. 105. f
Diuites se laudant, pauperes dominum laudant. to. 8. 34. m
laudando te bonum, efficiaris malus. to. 8. 41. a
Qui nolunt laudari in domino, non sunt mactati. to. 8. 76. k
Qui in se vult laudari, superbus est. Ibidem.
Vnde laudemur nihil nobis reliquit deus, sed totam intentionem nostram in laudem sui mitti iubet. to. 8. 22. b
laudantium linguis noli mollescere, nec frangi vituperantium. to. 8. 42. b
Non ipsa laus humana culpanda est, sed propter ipsam laudē bene operari. to. 8. 44. d
laus quantacunque prouenerit homini iullo, non ibi debet esse finis boni, sed etiam ipsa referenda est ad laudem dei: propter quod bona faciunt vere boni. ibidem.
Modus ostenditur quo te laudare possis, & rogans non. to. 8. 553. g
laudes tolerandæ Christiano, & inter illas commendandæ. to. 10. 4. m
laudari velle quomodo debeat homo, & quomodo non. to. 10. 104. a
laudari à male viuentibus. Ibidem.
laudari à bene viuentibus. Ibidem.
Non te laudes in bonis tuis, & non acculas deum in malis tuis. to. 10. 243. g
Laudis cupiditas, contemptus, & eius periculum.
laus humana fugienda. to. 1. 66. a, & sequen.
to. 8. 346. g
laudari exoptant omnes mortales: Ennii dicitur. to. 3. 135. m
laus humana quomodo querenda, & fugienda. to. 4. 405. d, e, & seq.
De amore laudis, qui cum sit vitium, ob hoc uirtus putatur: quia per ipsum vitia morum cohibentur. to. 5. 44. c
Amor laudis humanæ, veritatis amorì cedere debet. ibidem.
laudis cupiditas, Romanos ad facta miranda compulit. to. 5. 45. d
Ex scelere laus. to. 7. 127. m
Vide Gloria.
Propter amorē laudis humanæ, multa magna fecerunt, qui magni fuerunt in hoc seculo querentes non apud deū, sed apud homines gloriam. to. 8. 44. g

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

laudes grauant homines, & in periculum mittunt. to. 10. 4. m
laudes hominum querentes, reprehensionibus corundem deficiunt. to. 10. 45. f
lausia. Aeneas coniunx. to. 5. 183. h
launiorum anni. Eodem. 15. a
laurentina, meretrix. to. 5. 52. h. & seq.
laurentii martyrium, & cruciatus. to. 9. 52. a
Dum Laurentius Christi ardet desiderio, per secutoris poenam non sentit. to. 10. 269. b
laurentius eo lumine, quo accensus est, mundum illuminauit. ibidem.
in festo sancti laurentij: Sermones quatuor. to. 10. 269. b, & seq.
laurentius, non breui supplicio peremptus est. ibidem. c
laurentius non minori gloria, quā tres pueri missi in fornacem, est coronandus. ibid. d
Sanctus Laurentius, grano sinapis comparatur. to. 10. 269. i
Deuotiores Laurentium saluatori supplicia atrociora fecerunt. Ibidem. k
Quibus de causis beatus laurentius inter ceteros martyres præcipue honorandus. to. 10. 269. k, & seq.
Quare sanctus laurentius traditus est igni. ibidem. m
lazarus, interpretatur adiutus. to. 2. 116. h, to. 8. 247. a
lazarus quatruiduanus suscitatio. to. 4. 198. l
Sermo, poetico stylo, de eodem. to. 10. 44. i, k, & seq.
Item alius sermo, de eodem. to. 10. 179. g
lazarus a mortuis suscitaturus Christus, fleuit. to. 4. 310. a, to. 10. 179. i
Quod sit resuscitatus a domino præsentē, sed vixit & domino absente. to. 8. 254. d
Mariam venientem ad Christum, commodū fuit plures sequi, ut resuscitationis lazari testē fierent. to. 9. 78. l
Mortuus lazarus sub lapide, reus est sub lege. to. 9. 79. c
lazarus domino dicebatur dormire, qui sororibus erat mortuus. to. 9. 78. c
Qui lazarus flebant, adhuc legem sapiebant veterem. to. 9. 210. e
lazarum quare Christus a mortuis resuscitauit. to. 10. 44. l, & 179. h
Sorum lazari, ad ægrotantē, consolatorie orationes, & super funere deploratio. to. 10. 44. m, & seq.
Mortuorum apud inferos colloquium in lazari resuscitatione. to. 10. 45. c

lazarū quare Christus notatū euocauerit. ibi.
De suscitatioe lazari. to. 10. 179. g. & m
lazarum uirtute propria suscitauit Christus. ibidem. h
lazarus ad vnicā Christi uocem surrexit. ibid.
Christus lazarus suscitauit, ut corda iudeorum incredula a morte peccati suscitaret. to. 10. 179. h
lazari resurrectione confirmatur fides Apostolorum in Christo. ibidem. i
Christus in morte lazari diuinitus erat, & nō humanitus. ibidem. k, l
Quare dominus præcepit lapidem tolli a sepulchro lazari. ibidem. m
Anima lazari ante corpori reddita est, quā dominus dixerit: lazare ueni foras. ibid. m, & sequen.
Quare Christus lazarus non soluit, illum suscitando. to. 10. 180. a
Christus ostendit in lazaro duplicem uirtutē suæ operationis. ibidem.
lazarus, & alij mortui, a domino resuscitati, quid significent. to. 3. 251. g, h, to. 9. 77. d. e
lazari resuscitati allegoria. to. 4. 198. l. m, & sequentibus.
lazarus quatruiduanus, quid adumbret. to. 4. 16. g, to. 9. 78. f, to. 10. 37. m, & 105. l
Consuetus in peccatis, sepultus ut lazarus. to. 10. 7. a
Clamor Christi, in suscitando lazaro, quid significarit. to. 10. 37. m
lazarum cum vinculis prodire, quid. to. 10. 147. m
Quod discipuli lazarus uinctum soluerunt, quid significatum. to. 10. 38. a
lazari solutio a discipulis, Ecclesiæ potestatem, qua peccator soluitur post peccatorum confessionem, significat. to. 10. 7. e, f
lazarus, typus Ecclesiæ. to. 8. 247. a
lazari medici, & diuitis epulonis, parabola. to. 10. 23. l, & seq. copiose, & 78. l, m, & seq. & 184. a, b
Funeris mendici lazari, & diuitis, comparatio. to. 10. 23. l, m, & 184. a, b
lazari paupertatis, & vulgarij, comparatio. to. 10. 184. b, c, & seq.
lazari & diuitis epulonis, pauco temporis intervallo, mutata sunt uices. to. 10. 238. i
lazari & diuitis, allegoria. to. 4. 118. h
lebbæus, cognomen iudæ Thaddæi. to. 4. 147. i
lecti sternerantur in honorem deorum. to. 5. 25. i
lecti nomine, uoluptas carnis significatur, cum delecta-

I N D E X

delectatione seculari, in quo requiescit animus æger, qui tunc per singulas noctes lauat, cum &c. tomo. 8. 11. g, h
lectus, pro quiete ponitur: & significat illos, qui quietam vitam agunt. tomo. 8. 90. h, & 369. e, f
lectus doloris, infirmitas est carnis. tomo. 8. 120. c
Erunt duo in lecto vno: vnus assumetur, & alius relinquetur, quid sit. tomo. 8. 369. e, & 508. m, & seq.
Legati, legatio.
Athenas missi legati. to. 5. 25. g
De eo quod Apostolus dicit, legatione fungimur pro Christo: Homilia. to. 10. 119. K, & sequen.
legiones disponuntur in vrbe. tomo. 5. 18. e, f
lectio imperitorum, qualis. to. 1. 159. d
lectores scripturarum, duplices. tomo. 1. 248. d, f, & g
Vide scriptura.
Quid in primis legendum. tomo. 2. 2. b, & h, to. 3. 8. f, g, & seq. capite.
Qualem lectorem scriptura postulet. tomo. 3. 7. h
lectio nobis hic necessaria, non in patria. to. 8. 343. f
lectionis, meditationis, orationis, & contemplationis, discrimen. to. 9. 178. d
lector prælegebat ex scripturis aliqua, de quibus sermo fieret. to. 10. 38. c
Diuinæ lectiones ita sibi connectuntur tanquam sit vna lectio. to. 10. 149. a
lectio assidua, quid proficit. to. 10. 185. d
lectio assidua purificat omnia. Ibidem.
lemores, larue, lares, quid sint. tomo. 5. 77. m.
leuitas erga malos. to. 1. in Possido.
lenticulam desiderauit Esau. to. 8. 142. d
lenticula Alexandrina. Ibidem.
leon sacerdos Aegyptius. to. 4. 130. f
De leone paralogismus. to. 1. 187. h
leoni comparatur diabolus. to. 2. 129. g, h, to. 3. 18, i, to. 8. 400. i
leo, in bono, & in malo. to. 3. 18. i, h, tomo. 8. 159. g
leo significat Matthæum Euangelistam. to. 4. 127. b
leo in cubili dicitur, in quo & vis & dolus operatur. to. 8. 22. c
leones, & catuli leonum, qui sint. tomo. 8. 184. g
leonum molas quando confregerit Christus. to. 8. 189. l, m
leo est Christianus. to. 4. 305. f

leonis nomine, ipse maior princeps demoniorum, intelligitur. to. 8. 388. e
leonum catuli, demones. tomo. 8. 362. K, l, & 398. e
leo Christus significat, propterea non adorandus leo. to. 8. 397. a
lepra percutitur Ozias, sacerdotium inuadens. to. 2. 14. f
lepra, quid significet. to. 4. 120. g
leprosa manus sinui immissa. to. 3. 238. l, to. 8. 267. l
lepra Mariæ murmuratricis. to. 3. 241. h
lepra Naaman. to. 3. 246. b
lepra Giezi. Ibidem.
leprosi in corde, mundati in cute. to. 10. 96. a
lepra mystice quid significet. to. 10. 96. a
Omnes avari sunt intus lepra percussus. to. 10. 230. d
Ad leproso, ut patientiam teneant. tomo. 1. 293. h
Plerique propter peccata lepra percussus. Ibidem.
dem. 294. b, c
lepus, minutum est animal, & infirmum: & quid significet. to. 8. 338. m
lepus in scripturis mystice, quid. tomo. 1. 102. h
lethargici, unde fortiores solito. tomo. 1. 201. e, d
lethargici, qui sint, & quos figurent. tomo. 1. 231. m
lethargici somno periclitantur. to. 8. 88. i
lethargici, qui. to. 10. 49. m
lethargici spirituales, qui. to. 10. 50. a
letheus fluuius. to. 5. 91. e
leuana, dea. to. 5. 33. d
leuare se ad deum aliud est, & aliud est leuare contra deum. to. 10. 120. h
Manus sanctas vbique leuare possumus. to. 10. 193. b
Quid sit leuare manus. to. 10. 174. d
Nemo seipsum leuare potest ad superna. to. 10. 242. i, h
leucippus, rex. to. 5. 163. f
leucii Manichæi acta, sub nomine Apostolorum scripta. to. 6. 187. h
leucothea, siue Matuta. to. 5. 172. e
Quæ leuia videntur esse, interdum grauissima. to. 3. 60. h, k
leui in lumbis Abraham decimatus. to. 1. 93. b
& 211. f, & 216. g, to. 7. 230. k
leui est ipse qui & Matthæus. to. 4. 145. f
Tribus leui. to. 5. 167. d
leuita, interpretatur assumptus. tomo. 9. 204. d
lex, a lectione dicta. to. 4. 307. m

IN DIVVM AVGVSTINVM.

legis vnum nomen est, sed tripartitum habet intelligentiam. Ibidem.
legis acceptiones. to. 4. 216. h, i, to. 9. 76. m
legum genera tria. to. 6. 50. d, e
legis vocabulum generaliter & specialiter accipi. to. 1. 19. l, to. 3. 153. c
lex in Græco, masculini generis esse monstratur. to. 8. 450. f
Quod in latina lingua fœminini, in Græco masculini est. to. 8. 201. f
Quod masculinam vim habeat magis, quia regit non regitur. Ibidem.
Ratio legis, anima. to. 1. 141. f, g
Modi exponendæ legis. to. 3. 159. c
Lex diuina, lex æterna,
Lex prima.
Lex quæ in deo, disciplina est vitæ. tomo. 1. 163. b, c
Lex supra mentem hominis, ueritatem docet. to. 1. 240. a
Inter legem diuinam, & leges gentium, magna distantia. to. 1. 35. e, f, & seq.
Lex dei immutabilis, quum leges humanæ pro ratione temporum uariantur. Ibidem.
Lex æterna, moderatrix humanarum. tomo. 1. 210. e
Leges duæ, æterna & temporalis. Ibidem. & seq.
Lex æterna, lex humana, quid valeant. tomo. 1. 212. b, c
Legem summam cognoscere fas, iudicare nequaquam. to. 1. 240. d, e
Lex dei. to. 3. 347. m
Lex curiæ cœlestis, & ius reipublicæ, dei voluntas est. to. 5. 161. l
A legibus diuinæ prouidentia, nihil excipitur. to. 5. 43. c, d
In legibus æternis, quæ viuunt in dei sapientia, omnia vident angeli. to. 5. 80. a
Lex scripta.
Lex scripta in cordibus Christianorum. to. 3. 272. i, & fo. seq. f
Lex digito dei scripta. to. 4. 331. h, to. 10. 39. m, & 61. b
Lex naturæ, quomodo scripta in cordibus humanis. to. 4. 409. a
Quod sine verbo dei scripta non sit. tomo. 8. 161. l
Quod lege scripta, lex naturæ instauratur, augetur, & firmetur, ut præuaricantes grauius peccent. to. 8. 460. h
Lex, quæ in tabulis lapideis scripta. to. 10. 39. m
Lex scripta in tabulis lapideis, non in tabulis cordis carnalibus. to. 10. 61. c

lex spiritus in corde scribitur, non in lapide. Ibidem.
Lex prima. to. 10. 145. e
Legis datio.
lex quomodo iniusto posita, non iusto. to. 3. 269. c, to. 4. 431. g
Ante legem habuerunt Hebræi literas. to. 4. 49. a
Populus Israel quid fecerit interim dum Moy ses tabulas legis acciperet. to. 4. 56. k
legis data: tabulas quare Moyses confregerit, & rursum alias acceperit. Ibidem.
lex quare data. to. 4. 214. f, & 433. i, k, tomo. 8. 186. K, l
legem quare deus non a primordio dederit. to. 4. 242. h
lex patribus data est. to. 4. 304. i
Ordo fuit primum legem dare, postea uero misericordiam. to. 4. 309. h
lex per Moysen data, quid sit. to. 4. 309. g, h
lex data per Moysen, iustitiam habebat terrenam. to. 4. 317. l
legis sacrificia, quare cessare debuerunt. to. 5. 82. c, & seq.
Vide sacrificium, & victima.
lex Moy si data est edictis angelorum, cuncto populo vidente mirabilia, ut ad dei cultum traherentur. to. 5. 85. f, & 86. b
Signa mirabilia in legis datione. Ibidem. 85. f
lex distributione temporum data est, quæ prius haberet promissa terrena, quibus tamen significarentur æterna: quæ visibilibus sacramentis celebrarent multi, intelligerent pauci. Ibidem. 86. b
lex in tabulis lapideis. Eodem. 86. a
legi veteri, quomodo reddita sunt multa miraculorum testimonia. Ibidem.
De lege data in monte Sina, quinquagesimo die post immolationem agni, quæ scripta est digito dei, qui spiritus sanctus in Euangelio dicitur, qui quinquagesimo die missus est Apostolis post Christi immolationem. tomo. 5. 156. d, & seq.
lex dei data est per Moysen, quæ dicitur vetus testamentum. Eodem. 171. d
lex uetus data est in monte Sina, lex noua in monte Sion. to. 5. 185. l, & sequen. tomo. 6. 24. a, b
legem carnaliter accipientes iudæi, & eius promissa terrena nescientes esse figuram cœlestium rerum, oppressi dicere audent, vanus est qui seruit deo. to. 5. 211. h, & seq.
Cur data sit lex conscripta, quæ in cordibus iam scripta erat. to. 8. 186. l
Ibi

INDEX

Ibi lex, ubi interrogatio. ibidem
Ideo data est, ut aegrum de morbo convinceret, qui sibi sanus videbatur: ut peccata demonstraret, non ut auferret. to. 8. 304. f. g
lex ad hoc data est, ut convinceretur languidus, & medicum imploraret. to. 8. 384. c
Quid significet quod data sit quinquagesimo die post occisionem agni. to. 8. 335. l
Quod lex minetur poenam, quia non potest dare iustitiam. to. 8. 460. m
Oportebat ut lex daretur superbis, qua dissipata tempus fuit, ut per unigenitum filium dei misericordia mitteretur. eodem. 461. g
Cur deus bonus eis dederit legem bonam, quos eadem lex vivificare non posset, nec villa esset ex bona lege iustitia. ibidem. l
Ad hoc data est lex, ut te de magno paruum faceret, & ad faciendam legem vires de tuo non habere demonstraret, ac si inops ad gratiam confugeres. ibidem. m
lex per Moysen data est, gratia, & c. exponitur contra Manichæos. to. 8. 48. f. g
lex quomodo per Moysen data est. to. 9. 7. b
Quare lex data est. to. 9. 220. c, to. 10. 68. g, & l. & 120. i
Quia lex subintravit, ut abundaret delictum: exponitur. to. 10. 57. f
De verbis Apostoli, Si enim data esset lex quæ posset vivificare, oîno ex lege esset iustitia. to. 10. 68. f. & seq.
lex in adiutorium homini data. to. 10. 68. h
lex est data contra peccatum. to. 10. 145. h
Homo ante legem fuit peccator, data lege, atque transgressa, factus est prævaricator. ibidem.
Post legem datam, gravius est peccatum. ibidem. f
Ante legem datam, peccabatur contra legem dei occultam. to. 10. 149. c, f
Lex vetus & nova.
legis novæ, veterisque discrimen. to. 3. 18. g, & 273. c
legis veteris, & novæ, non eadem ratio. to. 3. 18. g
Vetus lex, mortem: nova, iustitiam ministrat. Eodem. 271. c
legis veteris facta & miracula, sub compendio enarrata. to. 3. 249. l
legis repetitio novum testamentum significabat. to. 4. 59. g. h
legis & gratiæ discrimen. to. 4. 355. c, to. 6. 292. c, d, to. 7. 250. b, & 260. h
lex vetus, & lex nova, unde sic appellatur. to. 7. 272. h
lex scripta in cordibus. ibidem. i, & seq.
legis veteris, & testamenti non propria, sine distinctio. to. 10. 80. h
lex vetus & lex nova, duo nomina sunt unius rei. to. 8. 282. a
inter legem suscitare, & ponere testimonium, si interest. ibidem. b
lex vetus idem quod nova præcipiebat. to. 7. d, e
lex vetus quare dicatur iudæorum. to. 100. k, l
Lex & gratia.
legis & Evangelij discrimen. to. 1. 154. k, l
to. 2. 213. l
legem post Evangelium, non esse servandam. to. 2. 15. c, & seq.
lex observata post Evangelium, pestifera. to. 16. a
lex & gratia distinguenda. to. 2. 129. c, & 202. a, b
lex per litteram, significatur. to. 3. 267. d
Et gratia per spiritum. to. 6. 98. a
legis observatio, gratia dei. to. 3. 268. l
lex operum, & lex fidei, quomodo inter se differant. Eodem. 270. m
lex & gratia. to. 3. 347. b, to. 7. 291. a, b
lex sine gratia, sola littera est. to. 4. 216. k, to. 7. 429. m
lex licet sit bona, tamen sine gratia peccatum augeat. to. 5. 113. d, & seq.
lex secunda, id est novum testamentum, inchoavit a Hierusalem. to. 5. 186. m
lex, & promissio, opponuntur. to. 6. 204. b, c
lex Christi, quid sit. to. 4. 440. to. 7. 18. l
legis revelatio, non est gratia iustificans. to. 7. 250. b
lex quid possit, quid item gratia, Pauli testimonio. to. 7. 282. b, c, & seq. & 292. k, l, & seq.
lex bona, quia mittit ad gratiam. to. 7. 298. b, c
lex dei, baculus Helisei. ibidem. f, g
lex sine gratia, non nisi prævaricatores facit. to. 7. 430. a, to. 9. 121. d
lex sine gratia, sola littera est: manet ad condemnandam iniquitatem non ad dandam salutem. to. 8. 252. d
Quod compareretur baculo Helisei, & quare. ibidem. f, g
Cur sacramenta legis Mosaicæ non sint imposita credentibus ex gentibus. to. 8. 547. c
legem sine gratia non posse operari, figuratim ostenditur. ibidem. d

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Lex sine gratia impleri non potest. to. 8. 547. d
cancillos fecit nobis lex, ut non inveniendos qua exiremus, ad gloriam conuolaremus. to. 10. 57. g
Legem tulit dominus ad gratiam, & quare. to. 10. 108. c
Ab eodem lex profecta est, & euangelium. to. 10. 149. e
Legis impletio, Legis iustificatio.
lex neminem iustificat. to. 7. 293. h, i
legis cognitio non iustificat. to. 3. 270. m
lex impletur ex dei beneficio. to. 3. 272. g, to. 4. 53. l, & 59. h
Lex ignoratis fratres, scientibus enim legem loquor, & c. exponitur. to. 4. 199. b, & seq.
legem naturaliter facere, quomodo accipiendum. to. 3. 351. m
legis consummatio in charitate posita. to. 4. 428. b, c, & 437. k, l
legis opera, non sufficiunt ad iustificationem. to. 4. 432. R
legis opera esse duplicia. ibidem. & 437. i
legem non posse impleri, nisi a spiritualibus. to. 4. 215. k
lex spiritualiter intelligenda. to. 4. 423. d
legem perficere nemo potuit. ibidem. f
lex bona, quæ per gratiam liberatoris impletur. ibidem.
legem non impleri viribus humanis. ibidem.
Ante legem, sub lege, sub gratia, in pace, quatuor hominis gradus. to. 4. 424. c, & 438. b, c
legem veterem Christiani spiritualiter observant. to. 6. 5. b
legem implere, quid sit. Eodem. 108. c, f
lex naturalis num sufficiat ad iustificationem. to. 7. 237. h, i, & 243. g, h
lex impletur amore, non timore. to. 6. 68. m
Quod impletur in nomine saluatoris, non in viribus præsumptis. to. 8. 120. b, c
Sunt qui tenent legem dei memoria, & non implent vitam: sed qui implent vitam, non possunt non tenere memoria. Eodem. 196. g
Quomodo nascuntur omnia opera bona, cum quique bene vitur lege, sic nascuntur opera mala, si male vitur. to. 8. 201. g
lex iusta ministros habeat innocentes. to. 8. 161. l
Contra leges suas Imperator non facit, cum contra eas dat indulgentiam. ibidem. l
Non potest impleri nisi per charitatem. Eodem. 253. h
lex ex corde nullo modo impleri potest, quæ servatur formidine poenæ, non amore iustitiæ. to. 8. 283. k
Qui timore poenæ, non amore iustitiæ, opus legis facit, profectus inuitus facit, & ideo non amicus, sed inimicus esse probatur legis. to. 8. 445. e, & 451. c
Perire sine lege dicuntur, qui legem non audierunt. to. 9. 99. l, m
Tota lex in duobus præceptis est. to. 9. 200. c, & 204. g, h
Legis conditio, perfectio, utilitas, effectus.
lex. to. 3. 272. g, & 350. b, & m
lex & doctrina occidit, nisi spiritu vivificet. to. 2. 150. f, g
legis utilitas, & quod spiritualis. to. 2. 213. k, l, & 245. f, g
legis servitus. to. 3. 16. l, to. 6. 30. e, f
legis exponendæ quatuor modi. to. 3. 159. c
Cognitio legis. Eodem. 270. m
legis amor. to. 3. 347. k
legis scrutatio. ibidem.
lex dei ferenda. ibidem. m
legis littera occidit. ibidem. 347. a
legis vivificator spiritus. ibidem.
lex peccata demonstrat, non aufert. to. 4. 422. c, & seq. b, & 429. k, in prin. & 434. c
legis iustitia, terrena, & carnalis. to. 4. 432. d
cur saluator retanti se diabolo non aliter quam exemplis legis resistit. to. 4. 306. b, c
legem Apostolus non reprehendit. to. 4. 216. e
legem iram operari quid. to. 4. 312. f
lex quidem sancta, & mandatum sanctum, & iustum, & bonum, & c. exponitur. to. 5. 113. c
lex signatur per Moysen. to. 3. 10. m, to. 6. 16. l, m
Contra aduersarium legis & prophetarum. Eodem. 188. l
legem & prophetas condempnabant Manichæi. ibidem. m, & 9. a
Cerdoniani item, & Marcionitæ. to. 1. 26. l, to. 6. 5. f, & 188. l
Contra Hebion & Cerinthus, nimium tribuebant legi Mosaicæ. to. 6. 5. b
lex est bona, sancta & bona, contra Manichæos. to. 6. 98. a, b, & seq.
legis præcepta duplicia. to. 6. 62. d, e, & 78. g, h, & 112. g
lex ministratio mortis dicta. to. 6. d, e, & sequen.
lex domini, Christus. to. 8. 30. g
lex in Christo, lex cum misericordia. to. 8. 46. d
E c legem

INDEX

legem dei, infructuose tenent Iudaei superstitio-
tes. Eodem 196.g
lex verus premebat conuincendo de reatu &
prohibendo, non saluando. to. 8.64.f
legem memoria solummodo tenentes. to. 8.
196.g.h
Præuicatori legis non accessit ex lege iusti-
ficatio, quam lex iubet, sed præuicatorio
quam ipse fecit. to. 8.228.i
lex infirmata dicitur, quia infirmos facit mi-
nando poenam, nec iuuando per gratiam:
quæ tunc perficitur, cum &c. to. 8.231.d
legem dei ille pie attendit, cuius aurem incli-
nat humilitas, non cuius erigit ceruicem su-
perbia. to. 8.281.f
In lege veteri præualebat timor, in noua
amor. ibidem.m
lege subintrante abundauit peccatum. to. 8.
384.e
lex nobis firmamentum est. to. 8.343.f
Quam sibi legem poni petat Dauid, cum ius-
to non sit lex posita. to. 8.445.d
Ille qui leges meminit, nec eam diligit, reus
est eo modo sicut illi ministri quibus data
est in tabulis lapideis. Ibid.f
Ille legem dei exquirat semper, qui quam ha-
bet agendo, exquirat perficiendo. ibid.
Quare lex sit posita eis, qui eam non erant
seruaturi: & quid habeat utilitatis, ut ea
subintrante abundaret delictum, nemo cõ-
prehendit, nisi a domino acceperit intel-
lectum. Ibidem.h
legem non custodit, nisi hoc donet & adiuuet
spiritus viuificans. to. 8.451.R
legis meditatio seruatur humilitas: ut poe-
nalis euadatur humilitas. to. 8.452.R
legis meditatio nisi sit in fide, quæ per dilectio-
nem operatur, nunquam propter eam pos-
set ad vitam beatam quispiam peruenire.
to. 8.454.l
lex, sine promissionis gratia non solum non
aufert, verum etiam & auget peccatum. to.
8.459.b
Quod lex siue data in paradiso, siue naturali-
ter insita, siue literis promulgata, ad hoc
prodest, ut mittat ad legem gratiæ. ibid.i
lex dei non diligitur, nisi ab his qui diligunt
deum. to. 8.465.b
Qui legem dei diligit, etiam quod in ea non
intelligit, honorat: ideo non est ei lex scan-
dalum. Ibidem.d
Non data est lex quæ posset viuificare, sed
quæ ostendit peccata peccatorum. to. 8.498.f
Quod lex fecit reum, sed liberauit lator legis

quia data est ut terreat, confringatque in-
reatum, & peccata ostendat: non ut a pec-
catis soluat. Ibidem.
Est lex misericordiæ & propiciationis deus illi
fuit timoris, ista charitatis. to. 8.498.f
lex charitatis dat veniam peccatis, delet præ-
terita, admonet de futuris, in viâ non dese-
rit comitē, comes fit ei quæ ducit in viam. Ibidem.g
lex charitatis quæ sit. Ibidem.g
lex vetus peccatores conuincebat, non autem
sanabat: quæ per piscinam, quinque habens
porticus, significabatur. to. 9.33.l
Iudicari per legem dicuntur, qui legem con-
temperunt. to. 9.39.l
Peccant in lege qui postquam eam suscep-
erint, infirmitate non imitent. Ibidem
Omnia veteris legis, erant aliquid in noua si-
gnificantia. to. 9.52.m
Legem scientes Christum condemnarunt,
ignorantes autem in eum crediderunt. to.
9.57.d
Lex aliquando a prophetis distinguitur, al-
quando pro omnibus sacris scripturis acce-
pitur. to. 9.76.m
Oseruantia legis, & eiusdem contemptus,
acquisitio. to. 10.33.b
Quod lex spiritalis, & non carnalis sit. to. 10.
67.f & seq.
Peccatum, quomodo per legem cognoscitur.
to. 10.58.c.d & seq.
Paulus contra manichæos, legis laudator. to.
10.58.m
De verbis Apostoli, Lex peccatum est: &
Sed peccatum non cognoui nisi per legem.
Sermo. to. 10.57.f.g. & 59.e
Et quod locus iste difficilis & periculosus est.
to. 10.59.c.d
Lex quomodo facit præuicatores. to. 10.
66.l
Lex spiritus vitæ. to. 10.61.a
Lex iubet, minatur, & non adiuuat. to. 10.
67.g
Legis affectus. to. 10.57.a.b, & sequenti. to.
piose. Ibidem.
Lex infirmabatur per carnem, exponitur.
to. 10.61.
Utilitas legis. to. 10.68
Lex vtrum bona & sancta, to. 10.73.b.g
& sequen.
Lex signatur in quinario & denario numero.
Eodem. 108.b
Lex spiritalis est, sed nos carnales venundatio-
ne peccati sumus, to. 10.147.a
Deus homines lege terruit, quos Euangelio
sanauit. Ibidem.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

sanauit. to. 10.162.h
De meditatione legis dei. to. 10.185.b
Legis obseruatio, impletio, abrogatio, finis.
Lex quatenus abrogata. to. 2.5.g.h, & 246.i,
& seq. l.m, to. 7.292.c
Lex quare pedagogus dicatur. to. 2.202.a
Legis plenitudo quomodo charitas. Ibi. b.c
to. 8.547.d. to. 10.108.b
Oseruatio legis. to. 3.268.l, & seq.
Lex quomodo iniusto est posita, non iusto.
to. 3.269.e
Legis factores iustificabuntur: quomodo acci-
piendum. to. 3.274.h.i, & seq.
Lex & prophetæ ad Ioannem. to. 4.193.g &
256.c & 309.e f. to. 7.293.f
Christus legem non aboleuit, sed impleuit.
to. 6.22.b
Non veni soluere legem, sed adimplere: expo-
nitur. to. 4.306.h, & seq.
Legem Moyfi quatenus nos seruamus. to.
6.22.l
Vbi lex non est, nec præuicatorio. to. 5.
152.i
De lege Moyfi spiritaliter intelligenda, ne in
damnabilia murmura carnalis sensus incur-
rat, to. 5.211.h, & seq.
Legis finis, Christus. to. 3.350.b. to. 4.255.c
Legis impletio per spiritum sanctum. to. 2.
121.a.b, & 175.i. to. 7.291.b
Lex prætercunctes, qui sint, to. 8.313.g
In lege factorum, est dei iubentis iustitia: in
lege fidei, dei subuenientis misericordia. to.
8.445.a
Lex implenda, sed non ministerio præuicari-
torum. to. 10.40.a
Omnes in legem deliquimus. Ibid.
Impedimentum fuit Apostolo veniendi ad
Christum, ambulare in iustitia legis sine
querela. to. 10.73.d
Quomodo legis iustitia implebatur etiam a
sanctissimis Phariseis. to. 10.73.f.g. &
sequenti.
De timore duplici, & duplici iustitia.
Ibidem.
De verbis Apostoli, Inuicem onera vestra
portate, & sic adimplebitis legem Christi:
Sermo duo. to. 10.80.g.h
Iudaei legem acceperunt, quam bibere non
posuerunt. to. 10.129.a
Legem implere quid. to. 10.149.R
Quisquis putat se legem implese, superbus
est. Ibidem.
Si a malo recesseris, & non feceris bonum,

transgressor es legis. to. 10.156.e
Omnis lex in vno sermone impletur in no-
bis. to. 10.157.i
Qui vniuersam legem compleuit, offendit au-
tem in vno, factus est omnium reus: expo-
nitur. Ibidem.h.i
Lex & prophetæ vsque ad Ioannem, sed gra-
tia dei non habet finem. to. 10.212.f
Esse sub lege
Sub lege esse, quid sit. to. 213.a, & seq.
Aliud est esse in lege, aliud sub lege. to. 8.4.
f & to. 3.260.e
Homo sub lege esse dicitur, si legem non im-
plet. to. 9.5.m
Præmia corporalia concupiens a deo, sub le-
ge est. to. 9.7.h
Sub lege esse, & non sub gratia. to. 10.68.x
Sub lege legitime vtatur. Ibidem.
Legitimum
Legitimum non legitime habere. to. 7.
141.h.i
Lex peccati, & mortis.
Lex alia in membris contraria legi mentis. to.
1.16.m, & seq. to. 2.225.h. & fo. 148.e, to.
4.424.g
Legis peccati origo, to. 3.209.m, & 218.l, m
to. 7.267.g
Lex peccati quomodo superatur. to. 3.209.e
Lex & peccatum. to. 3.351.l
Lex peccati, & mortis, quid. to. 4.199.d
Sub lege peccati non esse. Ibidem.c
Lex spiritus vitæ. Ibid.d
Lex peccati quæ. to. 4.424.g. to. 10.145.h.i
Lex peccati in nobis, quid sit. to. 7.229.g &
fo. seq. d.e
Lex peccati in paruulis. to. 7.269.h
Virtus peccati, lex. to. 10.57.f
De verbis apostoli, Igitur ipse ego mente ser-
uio legi dei, carne autem legi peccati. Ser-
mo. to. 10.60.x, & seq.
Mente seruimus legi dei, carne vero legi pec-
cati. to. 10.145.i
Seruimus legi peccati quia concupiscimus,
sed non quia consentimus. Ibidem.k
Lex membrorum repugnans legi mentis. to.
10.147.d
Totum genus humanum subiicitur legi pec-
cati. Ibidem.e
Quæ est lex membrorum. to. 10.147.d.e,
& 149.i
Lex humana
Homines curant obseruare leges grammatico-
rum, & non diuinorum præceptorum. to.
1.31.h.i

INDEX

leges & consuetudines, pro regionibus, & diebus, non temere violandæ. Eodem. 3.5.f
leges pro ratione temporum mutandas esse, etiam ipsi legum libri declarant. ibidem.
lex Iuliani à scholis arceat Christianos. tomo. 1.5.2.g,h
leges iuxta verbum dei condendæ. Eodem. fo. 2.10.2.b
lex civilis multa permittit, quæ per diuinam prouidentiam vindicantur. ibidem. c,d
leges inter arma silent. tomo. 2.29.k,l, tomo. 6.14.d
legalia tormenta cur instituta. tomo. 4.74.c,f
leges civiles mediæ inter Christum & diabolum. Eodem. 7.5.f
leges humanæ, si quid contra deum iubent, nõ sunt audiendæ. to. 2.27.c,d
legibus principum mali coercendi. tomo. 2. episto. 48. & 50. per totum. Item fo. 74.f,g
leges principum rectè implorari, aduersus hostes fidei. to. 2.51.k,l
legum terrori doctrina coniungenda. ibid. c,d
leges regum Christo quomodo seruiant. tomo. 2.52.k,l, & seq. & 66.d,e
leges malæ non seruandæ. to. 2.63.b,c
leges Romanas, Paulus implorat. tomo. 2.66.d
leges humanæ non negligendæ. tomo. 3.14.g,h
lex, de Athenis, Romam delata est. tomo. 4.3.12.f
leges Solonis, ab Athenis, portantur Romam. to. 5.15.d
leges Solonis sapientis mutuati non fuissent Romani ab Atheniensibus, si potuissent eas à suis dijs accipere. Quasdam etiam leges fertur instituisse Numa Romuli successor, non tamen à dijs habuit. ibidem.
leges seuiores dimittuntur. ibidem.
leges accipit Lycurgus ab Apolline Delphico. ibidem.
Romani, leges Lycurgi seruare noluerunt. ibidem.
De lege iniqua, prohibente filiam, etiam vnicam, hæreditatem habere paternam, institutam quidem à ratione, inter secundum bellum & vltimum Carthaginense. to. 5.27.1
legibus nulli populi tenebantur: arbitria principum pro legibus erant antè institutionem Imperatorum. Eod. 3.1.R
Sub legibus vivebant Romani, quas cæteris imponebant. to. 5.45.a
Pro legibus patriæ celestis, omnia dimittere, non est magnum, si pro præuaricatione mād

dati sui Torquatus Imperator filium proprium occidit, qui transgrediens patris iudicium, obtinuit victoriam. ibidem.
De legibus antiquissimis scriptis in duodecim tabulis Romanorum. tomo. 5.70.a
lex nulla, ciuitatis terrenæ, prohibet vltimæ retriçum. to. 5.127.a
Legum institutis & iudiciorum quibuldam, prior facta est Græcia sub Phoroneo secundo rege Argiuorum, quādo facta est Iacobi promissio de multiplicatione seminis. tomo. 5.169.f
De ordine ac lege, siue celestis, siue terrenæ, quam societati humanæ etiam dominando consulitur, & consulendo seruitur. to. 5.127.c
A legibus ciuitatis debet paterfamilias sumere præcepta, quibus domum regat, ut sit domus libera ciuitati accommodata pacis. ibidem.
leges diuersas non rescindit ciuitas fidelium, quibus vitur in diuersis partibus: quia non impediunt, dum intendant ad eundem finem. Eodem. 194.a
legibus terrenis, ciuitas fidelium discedit quantum sustinet religio pia, ut pacem habeat. ibidem.
leges iniquæ, non sunt iura dicendæ. tomo. 5.195.R, & sequen.
lex Cæsaris. tomo. 6.277.R
leges Imperatorum, assumere licet in adiutorium Ecclesiæ. to. 7.41.c
Principum leges. to. 7.89.d
leges venduntur, & hoc quasi ex consuetudine. to. 10.20.h
leges, quomodo seruiant Ecclesiasticæ disciplinae. Eodem. 82. d
lezor, quid. tomo. 1.89.b
liæ filij, quomodo occisi. to. 4.3.18.c
lia lippa, synagoga signat. to. 6.27.b, tomo. 1.67.h, & k
lia Iudæorum, Rachel gentium populum degnabat. ibidem.
libanus, mons est, excelsus habens arbores: & interpretatur candidatio: & significat seculari dignitatem. to. 8.259.m, & fo. 394.g
Frustrum Libani, quis sit. to. 8.259.m
liber, deus. tomo. 5.53.g
De turpitudine sacrorum, quæ libero celebrantur. Eodem. 60.a, & seq.
liberi membrum virile quomodo vebatur. ibidem. b
De libero patre. to. 5.172.m
libera dea, scilicet Venus. to. 5.53.g
De liberalibus disciplinis quibus caruerunt apostoli, nihilominus præualuerunt. to. 5.227.h
liberari, apud Latinos, duobus modis dicitur. to. 10.40.g
liberari, proprie quid. ibidem. h
Si vos filius liberauerit, tunc verè liberi eritis: exponitur. to. 5.125.c,d
Deus quosdam liberat in occulto, quosdam in aperto. to. 8.100.m, & fo. 335.d
Quare quosdam iustos liberet corporaliter, & quosdam non. tomo. 8.79.f, & 242.h, i
Quomodo aliquos liberet deus, propter inimicos suos. ibidem. h, & seq.
Tunc tibi acceptabilis est liberatio, cum fuerit alterius damnatio. ibidem. h
Si quis liberatus fuerit à peccatis suis, non habet unde ei dominetur princeps peccatorum. to. 8.306.l
Quod liberamur, non meriti nostri, sed dei gratia est. to. 8.253.k
liberamur à seruitute peccati, per Christum. to. 9.66.k
Deus quos vult, à malis liberat: & quos vult torquet, permittit. tomo. 9.126.l
libera me domine ab homine malo: expositum. to. 10.107.c
A malo, liberat nos deus. to. 10.191.g
liberatio captiuorum, ab inferno. tomo. 10.197.c,d
liberatio captiuorum, de carcere inferni. Eod. 206.c
liberatio à malo, liberos & filios dei nos facit. to. 10.219.f,g
liber est bonus homo, etiam si seruiat. tomo. 5.31.f
liber erat ab omni noxa qui fugiebat ad Asylum constitutum à Romulo. to. 5.11.c
Quomodo Christus solus inter mortuos liber fuit. to. 8.318.R
Quomodo liberè egit. to. 8.344.l,m
Quis liber. to. 10.77.i
libertas Christiana. tomo. 1.207.k, & fo. 213.f, 219.a,b, to. 2.154.l,m, & 202.a,b, to. 3.16.b, & 54.g, & 275.k,l, & 347.c, & 349.b, & 350.g, to. 7.363.b, to. 9.66.c,f
libertas temporaria. to. 1.213.f
In libertatē quomodo vocati sumus per Christum. to. 1.137.b,c, & 250.m, to. 2. episto. 118.
libertas à iustitia, & seruitus sub peccato. tomo. 1.243.a,b
libertas Euangelij, seruitus legis. Eodem. 254.k
libertas Christianorum, humanis præsumptionibus captiuata. to. 2.173.g,h
libertas erroris, mors animæ. to. 1.228.h
libertas vera. to. 3.347.c, & 349.b, & seq.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

tom. 5.46.f, to. 9.67.b
libertas nostra tanto est maior libertate Romanorum, quanto maior est spes nostra in deo. to. 5.25.g
Pro libertate vera, quæ nos ab iniquitatis & mortis dominatu liberos facit multo magis debemus contemnere terrenæ, & patienter sustinere aduersa, quam pro libertate temporalihæ eadem Romani fecerunt: & exēplificat de multis. tomo. 5.45.d,e
Pro libertatis amore, & dominationis, & pro cupiditate laudis & gloriæ vanæ, magna fecerūt Romani, ob id reges nominari noluerunt, sed consules, propter libertatem. tomo. 5.43.c, & 45.d,e
libertas Roma, compulsa ad facta miranda. ibidem.
Pro libertate assequenda, filios occidit Brutus, & Romani compulsi sunt magna facere. ibidem.
libertate propria anima in peruersum delectata, deo designata seruire, pristino corporis vitio destituebatur. to. 5.115.a
Pro libertate, quam concupivit primus homo, damnabilem seruitutem incurrit sub diabolio. to. 5.126.c
De libertate naturali, & de seruitute, cuius prima causa peccatum est, qua homo malæ voluntatis, etiam si non est mancipium alterius hominis, seruus est propriæ libidinis. Eodem. 133.f, & seq.
De libertate largiori, qua natura humana liberabitur, ut iam non possit peccare. tomo. 5.241.l, & sequen.
Vera & sana libertas, hæc est, & cæter. Eodem. 104.k,l
libertas prima, carere criminibus. tomo. 9.67.d
libertas nondum plena. ibidem. e
libertas quando perfecta. to. 9.67.i
Timore depulso arguendi, habetur libertas. tomo. 9.102.i
libertati Euangelicæ, quidam nimis cōfidunt. Eodem. 67.c
libertas peccantium. to. 9.176.i,k
Christus donat libertatem, exhibet fraternitatem & promittit hæreditatem. Eod. 242.g
Spiritu Christi libertatē habemus. to. 10.62.c
Christus formam serui accepit, ut in illo libertatem accipiamus. to. 10.130.d
Liberi.
liberi dicuntur pluraliter filij, etiā si non sint vno amplius. to. 5.155.i
Ius liberorum. to. 7.336.f
E c 3 libe-

I N D E X

- liberum arbitrium homini datum. to. 1. 173.
m, & 208. m, to. 2. 65. c, f, to. 3. 53. f, & 73. i,
& 154. b, to. 4. 185. m, & 330. c, to. 6. 52.
a, & 1, & 54. c, & seq. to. 7. 89. i, to. 8. 376. m
liberum arbitrium inter quæ bona numeran-
dum. to. 1. 12. n, l, & 221. a
Sine libero arbitrio recte vivere nemine pos-
se. t. 1. 12. d, & R. & 19. a, & 221. d, t. 2. 201. f
libero arbitrio voluntatis, male uti possumus,
& tale est quod sine illo recte vivere nequimus.
to. 1. 12. R
Contra labefactores liberi arbitrij. t. 1. 208. m
De libero arbitrio, libri tres. t. 1. 208. b, & seq.
Retracta. fo. 12. b, & seq. tomo. 7. 415. c
Pro libero arbitrio, multa in his libris dicta.
to. 1. 12. b, c
De libero arbitrio errores Pelagianorum &
Manichæorum. to. 1. 12. c, & e, & seq. to. 2.
119. h, & sequen.
liberum arbitrium, ad malum flexibile, cur da-
tum. to. 1. 214. b, & seq.
liberum arbitrium homini datum, etiam ad be-
ne videndum. to. 1. & 267. b, t. 7. 424. c, & g
liberum arbitrium causa peccati. to. 1. 47. b, c,
& 211. d, & 222. h, & seq. & 22. i, l, & 136.
i, to. 6. 48. g, h, & 54. m, & 51. g, h, & 166.
k, l, & 184. k
liberum arbitrium, post peccatum inualidum atque in-
firmum. t. 1. 10. l, m, & 147. R, & seq. t. 3. 294. d
liberum arbitrium quatenus asserendum. to.
2. 48. i, & fo. seq. R, & 93. h, i, & 202. a, b, to.
6. 191. R, to. 7. 223. g, & 228. h, & seq.
liberum arbitrium, quomodo valeat ad bona opera.
to. 2. 119. h, i
liberum arbitrium non tollitur. to. 2. 120. b,
to. 3. 275. R, & fo. seq. m, t. 4. 215. b, & 368.
a, & 422. c, & fo. seq. g, & 426. l, & fo. seq. c,
in prin. & 438. b, to. 7. 243. i, & 266. f, to. 9.
130. i
libertas voluntatis vnde. t. 2. 135. f, g, & 149. b, c
liberum arbitrium astruitur. t. 2. 170. d, & seq.
to. 3. 200. d, to. 4. 117. f, g, & 214. b, & 334.
d, to. 6. 69. f
Vide de viribus humanis.
In libero voluntatis arbitrio esse peccatum,
& recte factum. to. 4. 186. l, R. retractationu.
to. 1. 11. f, & fo. 19. a
liberi arbitrij malo usu, exorta est dāstio ge-
neris humani. to. 5. 115. t
liberum arbitrium significatur per lignum
scientiæ boni & mali, nec se homo, diuina
voluntate contempta, nisi perniciose vi-
potest. to. 5. 117. f, g
liberum arbitrium hominis in paradiso sine dei
adiutorio, nec bene vivere, nec aduersariū
vincere poterat. Eodem. 130. l
liberū arbitriū angeli & hominis deus creauit
vertibile, melius iudicans de malis bene fa-
cere, quam mala non finire. Eodem. 226. h
liberum arbitrium est in deo, quantum peccare
non possit. ibidem.
libero arbitrio Pelagiani nimium tribuunt. to.
7. 223. g, & 281. c, f
liberi arbitrij nos condidit deus, ex sententia
Hieronymi. to. 7. 263. g
liberum arbitrium Pelagij, lege, & doctrina
adiuvari. to. 7. 255. d, e
liberum arbitrium etiam in impio manet. to.
7. 281. e
libertas ad malum. ibidem. g, & 288. a, & 206.
g, h, & 396. h, & 462. c, f, tomo. 3. 267. g
De gratia & libero arbitrio. to. 7. 423. i, l, R, &
tractationum. to. 1. 27. i, R
liberi arbitrij homines, quomodo legibus coer-
ceantur. to. 7. 112. g
Et ad meliora cogantur. to. 2. 250. R
libertas ad bonum, & ad malum. tomo. 7.
432. i
Vtrum aliquid inueniatur quod homo libera
voluntate, faciat de necessitate. to. 8. 513.
m, & seq.
Habemus liberum arbitrium, sed ipso libero ar-
bitrio parum possumus, nisi nos adiuuerit il-
le qui iubet. to. 8. 527. e
Deus homini dedit liberum arbitrium, sed si-
ne eo nihil est conatus eius. to. 8. 45. m
liberum arbitrium, quatenus defendendum. to.
9. 83. h
libido quid sit. tomo. 1. 209. i, l, & 271. f, tomo.
4. 4. h
libidinem in omnibus peccatis dominari. tomo.
1. 238. i, R
libido & metus, quid distent. to. 1. 238. R
libido non est bonus & rectus usus. tomo. 1.
23. R
libido dominatur. to. 5. 1. b, c
libidinis origo. to. 3. 222. a
libidinis

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

- libidinis continentia. to. 4. 355. l
Quo iudicio dei, in corpora continentium li-
bido hostilis peccare permessa sit. to. 5. 10.
b, & seq.
libidines variae. to. 5. 126. h
libido dominandi non cessat in cordibus super-
borum, quæ magis inest eis quam alia vitia.
to. 5. 10. l
libido, est generale nomen ad omnem cupidita-
tem, quamuis visitatus nominetur pro geni-
tali voluptate. Eodem. 126. g
libido luxuriæ ita totum corpus interius & ex-
terius sibi vendicat, & totum commouet
hominem affectu animi, & appetitu carnis
coniuncto, ut sequatur voluptas omnibus
voluptatibus corporis maior: ad eius tamen
peruenitur extremum, ut penè omnis acies
& quasi vigilia cogitationis obstruatur. ibi-
dem. k, l
De libidinis malo, cuius nomen cum multis
vitijs congruat, proprie tamen motibus ob-
scenis corporis ascribitur. ibidem.
libido, duplex est: vna animæ, alia corporis.
ibidem.
Sine libidine generare vellent, quicumque con-
iugati, amici sapientiæ gaudiorumque sancto-
rum. ibidem.
libido interdum non seruit luxuriosis, quauis
enim in animo fuerat, tamen in corpore te-
peret, & sic diuiditur contra seipsum. ibidem.
Quod partes iræ, atque libidinis, tam vitiose
mouentur, ut eas necesse sit frenis sapientiæ
cohiberi: quæ in illa ante peccatum naturæ
sanitate non fuerunt. Eodem. 127. g, & seq.
libido, etiam coniugalis, quærit latebras, ut non
in palam commisceantur coniuges: non sic
de ira, & alijs passionibus. Eodem. 134. f, &
sequen.
Abique libidine generassent primi parentes fi-
lios, si non peccassent. Eodem. 128. a, & seq.
libidinem post peccatum natura sensit, atten-
dit, erubuit, & operuit. ibid.
Quod sine libidine potuerunt moueri mem-
bra illa, ostendit per multa exempla, in natura
etiam humana aliquorum hominum. to. 5. 129. m
liberi sine libidine fuissent procreati, si adam
non peccasset. ibi. 129. g, & seq.
libido est causa confusionis, quæ quando tolle-
tur a corporibus resurgentium, tollitur &
confusio. to. 5. 234. g
libido excusata per nuptias. to. 7. 264. i
libidine uti, non vinci. ibidem. k
libido & pudor ex peccato. tomo. 7. 267. f, g
Tradux libidinis. ibidem. i, k
libido, & labor parturiendi, ex peccato. tomo. 7.
261. k
An libido ante peccatum. to. 7. 274. R
libidinis vis. to. 7. 343. l
libidinem non esse bonum naturale in homi-
nibus. to. 7. 452. a
libido consumit animam, sicut ignis vestem.
to. 8. 190. g
Homo vincitur à libidine, & non vincit libidi-
nem. to. 9. 201. a
libido in membra nostra surgere nouit, sed vin-
cere non nouit. to. 9. 159. a
Vincere libidinis impetum, est terga dare. to.
9. 129. e, to. 10. 251. a
libidinis momentum, æternum parit animæ
infortis opprobrium. tomo. 10. 251. a, b
libido, quid faciat. to. 10. 37. b
Nimis graue peccatum est, ut vir fortis qui fer-
ro non vincitur, à libidine superetur. tomo.
10. 247. c
Vide, Fornicatio.
librum nullum doctrinæ suæ reliquit Chri-
stus. tomo. 4. 127. d, e, R. retract. to. 1. 22. d
libros quomodo legant imperiti. tomo. 1.
159. d, e
Quibus vel libris, vel hominibus credendum
sit, summe considerandum. tomo. 1. 239. d
librorum sacrorum autoritas. to. 1. 44. i, k, &
139. f, to. 6. 80. h, i
libellati qui. to. 2. 224. c
libri canonici. tomo. 3. 8. f
librorum emendationem impedit consuetudo
cantantium. Eodem. 9. d
libri sacri quomodo emendandi. to. 3. 9. c, f, to.
6. 80. h, i
Vade, & accipe librum qui est in manu ange-
li, & deuora illū, & cetera. exponit t. 4. 316. d, e
libri sacri quomodo catechumenis exponendi.
to. 4. 324. f
libri Varronis. to. 5. 50. h
libri Numæ reperiuntur ab aratoribus. tomo.
5. 64. d
liber sapientiæ, non est Salomonis. t. 5. 166. h
In libris diuinis, seu diuinæ scripturæ, nulla
est contradictio. to. 5. 180. e
In libro vitæ non scripti, cedent persecutioni
bus diaboli ultimo tempore soluti. tomo. 5.
201. d, e
Per libros, qui aperti sunt, & secundum quo-
rum scripturam iudicati dicuntur mortui,
intelliguntur sancti: ut in illis ostendere-
tur, quæ deus fieri sua mandata iussisset. to.
5. 204. a, & seq.
libri sunt sancti, & veteres, & noui. ibidem. b
E e 4 liber

I N D E X

liber vite dicitur esse vniuersiusque conscientia: & intelligendus est quadam vis diuina, & virtus, qua fiet, ut singuli sua opera bona, vel mala in memoriam reuocata cernant, vel accusent, vel excusent seipsos in conscientia, atque ita omnes simul & singuli iudicentur. *ibidem. b, c*
liber vite non deum commemorat, ne oblivione fallatur, sed predestinatio est sanctorum: & quod in hoc libro non legit deus, quod nesciens sciat. *ibidem. e, f*
librorum diuinorum, & humanorum impar autoritas. *to. 6. 80. i*
liber dulcis in ore, & amarus in ventre. *to. 3. 13. i. d*
Ex libro viuientium deleri, quomodo accipiendum. *to. 8. 244. b*
liber vnus, tota scriptura sancta. *to. 8. 580. c, d*
libri aperti, sunt duo testamenta dei. *to. 9. 149. k*
liber vite, vniuersiusque memoria gestorum nostrorum est. *ibidem. k, & fo. seq. b*
liber vite, quid continet. *to. 9. 176. f*
libra, nomen libri. *to. 4. 11. g, & 19. g*
licentii, & Trigetii disputatio de summo bono. *to. 1. 141. h, i, & seq.*
licentius Academicorum partes agit. *Eodem. 143. h. 144. i*
licentius poeticæ deditus. *to. 1. 145. f, & h, 155. m, & seq.*
Versificator. *Eodem. 148. k*
licentius, poeticæ nimium addictus, reprehenditur. *ibidem. 149. e*
licentius concilius, & discipulus Augustini. *to. 1. 168. h*
licetij ætati metuebat Augustinus. *to. 2. 37. m, & sequen.*
licentius ad Christum inuitatur. *Eodem. 40. b, c, & seq.*
licentii carmen, ad Augustinum præceptorem suum. *to. 2. 43. f, g*
licita non omnia expediunt. *to. 6. 273. a, b, & sequen.*
ligandi, & soluendi potestas. *Vide, Clause.*
Diaboli alligatio, quid. *to. 5. 201. b*
ligatus diabolus soluetur vltimo tempore, tribus annis, & dimidio. *ibidem.*
Multi ligantur, non visco, sed officio. *to. 8. 174. m*
Satanas, & propria voluntas, in peccatore ligati sunt. *to. 9. 145. a*
ligare fasciculos, hoc est rapaces cum rapacibus, & cetera. *to. 10. 273. d*
Quomodo diabolus ligatus est, & tantum potest. *to. 10. 225. k*
Vide, Antichristus, & diabolus.
ligaturarum execranda supersticio. *to. 2. 102. b*
to. 3. 11. d, e, to. 9. 14. k, & fo. seq. e
Quam stultus est homo, quem canis in catena posuit mordet. *to. 10. 225. k*
lignorum productio. *to. 3. 192. k, & 202. c, d*
ligna paradisi signant virtutes, vel Christum, vel liberum arbitrium. *to. 5. 117. d*
lignum paradisi, quid significet. *ibid. d, e*
ligna paradisi, significant omnes vitales electas. *ibidem. g*
ligna fructifera paradisi, sanctos representant. *ibidem.*
Cur datum præceptum de ligno. *to. 3. 204. a*
ligni vite, cibis innoxius. *to. 3. 203. i, h*
lignum vite, ad quid gustabatur. *to. 3. 117. d, e*
lignum vite, quid sit, & scientiæ boni, ac mali. *to. 1. 272. e, to. 2. 183. c, to. 3. 282. e, f, & h, to. 6. 180. f, g, to. 7. 236. m*
lignum vite, Christus. *to. 3. 3. f, g, to. 5. 117. d, e*
to. 6. 192. c, to. 8. 4. g
lignum vite, id est, sapientia. *to. 5. 117. e, & h*
ligno vite, si post peccatum vnus fuisset homo, semper vixisset. *ibidem. g, & seq.*
lignum vite spiritale, sapientia. *to. 6. 192. b, to. 8. 72. g*
Quomodo appellatum lignum scientiæ boni, & mali. *to. 3. 205. e*
lignum scientiæ boni & mali, cur primo homini prohibitum. *to. 5. 117. d, e*
lignum scientiæ boni & mali, existens iuxta lignum vite, cur sic dicatur. *ibidem.*
lignum scientiæ boni & mali, transgressi mandati experimentum. *ibidem. g*
Item proprium voluntatis arbitrium. *ibid. g, h*
lignum scientiæ boni & mali, vnde dicatur. *to. 8. 255. a*
lignum scientiæ boni & mali, cur deus prohibuit, vel cur non occurrat. *to. 6. 191. i, & seq. to. 7. 229. e*
lignum ueritatis. *to. 7. 229. e*
Mors quæ per lignum uenit, per lignum superata est. *to. 10. 264. e*
ligna arcæ quadrata. *Eodem. 213. d*
lignum fumans, quid. *Eodem. 213. d*
ligni ficus Aegyptiacæ, mira natura. *to. 5. 215. c*
ligna syluatica, Paganos significant. *to. 8. 562. d*
& 355. e, f
ligna campi, plebes sunt populorum. *to. 8. 397. g*
In ligno

IN DIUVM AVGVSTINVM.

In ligno crucis nauigamus per mare huius seculi. *to. 8. 399. e, f*
Duo ligna quidquam colligere volebat, sunt duæ partes crucis. *to. 10. 226. m*
lignum missum in aquam amaram, sapientia est. *to. 10. 173. g, h*
lignum euocans securim de fluuij profundo, quid. *to. 10. 178. h*
lignum, quævis terrenum, natat super aquam. *to. 10. 202. k*
ligna agri, neque nent, & c. quomodo intelligantur. *to. 3. 264. f*
limentinus, deus. *to. 5. 32. g, & 52. g*
limus, quid habeat mysterij. *to. 1. 275. e, f*
limus luti, concupiscentiæ carnales. *to. 8. 113. i*
Numquid ipse limus non est substantia? *to. 8. 239. f*
De limo factus est homo, sed iniqui cadendo a iusticia limus, pñfundi facti sunt: quibus quisquis non conseruit, de limo suo aurum facit. *to. 8. 238. d, & 241. c*
Ex limo terræ, hominis origo. *to. 8. 238. d, e, & 553. m*
In carne est limus terræ. *to. 10. 154. f*
lineæ & figuræ mathematicæ. *to. 1. 196. a, b, & sequen.*
lineæ nigræ, de candido imprimuntur argente. *to. 5. 216. g*
lingere terram, quid sit. *to. 8. 258. f*
Lingua.
linguæ vocabulum, proprie, & per translationem. *to. 1. 230. c, d, to. 3. 228. h, to. 6. 94. a*
lingua, significat frustum illud carnis, quod est in ore, & locutionem, quæ sit per linguam. *to. 8. 163. d, & 236. k*
lingua testatur, quid cor velit. *to. 8. 342. k*
lingua popularis, plerumque est doctrina salutaris. *to. 8. 67. f*
lingua. *to. 10. 3. f*
Linguæ custodia, & lapsus.
linguæ custodia. *to. 1. 66. c, to. 4. 382. d*
lingua facile labitur. *to. 8. k, & seq.*
linguam domare non potest homo, & domat terram. *to. 10. 3. f*
linguam nullus homo domare potest. *ibi.*
linguam a malo cohibere. *to. 10. 34. e*
linguam ream non facit, nisi mens rea. *to. 10. 34. e*
lingua lubricitas, vnde. *to. 10. 86. i*
Summa verecundia, est linguam non posse ferre. *to. 10. 279. l*
Preciosa lingua non nouit nisi diuina verba proferre. *ibidem. l*
Qui non frenat linguam suam, huius uana est religio. *to. 10. 280. a*
Linguarum confusio, diuersitas, uanitas. *to. 3. 7. a*
linguarum diuersitas, vnde *ibidem.*
linguis uariis, scriptura sacra prodita. *ibidem.*
lingua una primitus. *to. 3. 209. d*
Quæ autem illa lingua fuerit, quid attinet quærere? *ibidem.*
linguarum confusio. *to. 3. 237. l*
De descensione domini, ad confundendam linguam edificantium turrim. *to. 5. 144. e*
linguarum diuersitas, hominum magna miseria est. *Eodem. 190. c*
linguæ septuaginta duæ, & totidem gentes cœperunt esse de filiis Noe: sed numerus gentium auctus est amplius, quam numerus linguarum. *to. 5. 145. i*
lingua vna, sunt gentes plures diuise in Aphri ca. *ibidem.*
Propter linguarum diuersitatem, dicitur terra diuisa. *to. 5. 146. m*
lingua vna fuit ante diluuium: & cur diuersitate homines puniti sunt. *Eodem. 146. d, & sequen.*
linguam suam ciuitas victoriosa imponit gentibus domitis per pacem societatis, per quæ etiam abundaret copia interpretum. *to. 5. 190. m*
Omnes linguæ ad vnâ fidem concurrunt quomodo omnis uarietas uestis in vnitate concordat. *to. 8. 136. i*
Per superbos homines diuise sunt linguæ, per humiles apostolos congregatae sunt. *to. 8. 175. f*
Quod in diuersitate linguarum carnis, vna sit lingua Ecclesiæ in fide cordis. *ibidem.*
lingua scripturæ attendenda. *to. 9. 20. e*
linguarum diuersitates, fecit superbia. *to. 9. 12. h*
linguæ, in quibus apparuit spiritus sanctus: quare diuise. *ibidem. a*
Et quid significant. *ibidem. h*
linguas in ædificatione turris Babylonis diuise superbia, in missione autem spiritus sancti eas adunauit humilitas. *to. 9. 12. h, i*
linguis omnibus, quare nunc non loquuntur omnes qui spiritum sanctum accipiunt. *to. 9. 56. k, l*
Donum linguarum datum fuit tempore opportuno. *to. 9. 13. l*
Sicut in primitiua Ecclesia linguarum donum significabat acceptionem spiritus sancti: ita nunc societas pacis Ecclesiæ, quæ diffunditur

I N D E X

tur per omnes gentes. to. 10. 11. m
linguæ omnium gentium, quid repræsentet.
Ibidem.
Ecclesia, id est vnitas, nunc loquitur omnium
gentiū linguis, quemadmodum olim singuli
Apostoli accepro spiritus sancto. tomo. 10.
49. f
Quare Apostolorum tempore, vnus homo
omnium linguis loquebatur. to. 10. 64. K
Quare varietas linguarum signum erat spiri-
tus sancti. to. 10. 221. i, k
Discipuli accepro spiritus sancto linguis, quas
non didicerant, loquebantur. to. 10. 221. a
Quare recipientes nunc spiritus sanctum, nō
loquuntur uariis linguis. Ibidem. a, b
Lingua Hebræa, Græca, Latina,
Punica.
Græcam linguam, & Hebræam necessariam
esse ad cognitionē literarū. to. 3. 9. l, & 15. b
linguarum scientia cur ferē ab omnibus despe-
ratur. to. 3. 122. d
lingua Hebraica, Græca, & Latina. tomo. 3.
237. b
Græca lingua, inter cæteras gentium, clarior
habetur. to. 5. 65. e
Græca lingua in gentibus, p̄minet. Eod. 68. e
lingua Hebræa est, quam custodiuit authori-
tas sermonis prophetici, & scripturæ. to. 5.
146. d
lingua Hebræa remanserat iam in sola domo
Thare, patris Abraham, in qua erat vnus
dei cultus. Ibidem. m
lingua quomodo dicatur Græca, vel Latina.
to. 8. 84. f
linguæ tres, toto orbe, maxime excellentes. to-
mo. 9. 192. i
lingua Punica affinis Hebrææ. to. 7. 52. f, to. 8.
521. f
lingua Hebraica, Punica, & Syra, cognatæ. to-
mo. 5. 19. i
Tres linguæ Hierosolymis, tempore pastonis,
præ cæteris eminebant. to. 9. 117. l
Donatistæ duas solas linguas probabant. to. 9.
126. l, m
Vide, Græci, Hebræi.
Lingua dei, lingua Christi.
lingua dei. to. 4. 348. g
lingua Christi, tunc adhæret faucibus suis, &c.
to. 8. 36. f
lingua dei, quid habeat simile cum calamo.
to. 8. 132. d, & k, l
linguæ malæ, dolosæ, &c.
lingua dicitur gladius. to. 2. 179. f, to. 3. 256. i,
to. 8. 185. l, & 214. l

linguas aduersus Christū exercentes. to. 5. 14
linguas malas mali habent. to. 8. 10. f
lingua dolosa, ministra est fallaciæ. tomo. 8.
166. d
Expedi eis, vt linguæ eorum diuidantur, qui
male conspirauerunt. to. 8. 175. d
linguæ Iudæorum quomodo infirmatæ sunt
contra eos. to. 8. 215. k
lingua adulantium, camino comparatur. to. 8.
246. f, g
lingua dolosa est, quæ habet imaginem consi-
lendi, & perniciem nocendi. to. 8. 468. i, &
481. g
Aduersus linguam dolosam, quid apponatur.
Eodem. 468. K
Contra linguam dolosam, & labia iniqua, pe-
rum est agere verbis, sed agendum est ex-
plis. Ibidem.
linguosus amat mendacia: non enim illi est vo-
luptas nisi loqui. to. 8. 534. f
linguæ malum. to. 10. 3. d
De lingua dolosa. to. 10. 282. d
linguæ dolosæ incommoda. tomo. 10. 292.
& sequen.
Maiora vulnera sunt linguæ, quàm gladius. to.
10. 301. l
linteramina domini, in monumento inuenta
mystice. to. 4. 199. b
linterum quatuor lineis de cælo demissum.
quid mystice. to. 10. 118. b, c, & seq.
linternele oppidum. to. 5. 27. l
linum fumigans, quid signet. to. 4. 111. g, & to.
5. 213. l
liquefcere, quid sit. tomo. 8. 572. m
literatura, Græcè Grammatica. tomo. 1. 81. l
Vide, Discere.
Signa verborum, literæ.
De literis Græcis, & Latinis.
De litera & spiritu.
Per literam, significatur lex.
Per spiritum gratia.
litera sola, id est, sine spiritu.
litera occidit: locus Apostoli declaratur. to. 7.
276. f, g, to. 7. 291. c, & 296. k, to. 10. 57. f, g
Et virtus peccati lex. to. 10. 57. f, g
De literis diuersarum scripturarum, quæ con-
tinent falsitatem, aut veritatem. to. 5. 108. m
literæ faculares, siue veræ, siue falsæ nihil mo-
menti afferunt, quo beate uiuamus. to. 5. 180. c
De literæ superficie mens inrudita contenta
est. to. 5. 208. l
litera iubens occidit, spiritus iuuans uiuificat
literationes

IN DIVVM AVGVSTINVM.

literationes, & literati. Eodem. 133. b
literatura Iudæorum. to. 8. 252. c
literatus, in arte sua, potest honeste uiuere.
Ibidem.
literaturam quam cognouit, in cuius ore tota
die laus dei est, quæ sit. Ibidem.
Soluti literę sonus, est corpus sine anima. tomo.
10. 161. d
Iudæi & hæretici solum literæ sonum atten-
dunt. Ibidem.
Iudæos & hæreticos occidit, spiritus
Christianos uiuificat. tomo. 10. 176. K
Nulla, aut parua ædificatio scripturæ sanctæ,
solum attendenti quod litera sonat. to. 10.
226. i
Delinibus cauendis, & exortis cito sedandis.
to. 1. 118. b, c, & 198. h
linguare iure non licet Christiano. to. 4. 408.
h, to. 8. 459. l
linguosos concordare, opus misericordiæ. to. 8.
574. d
linguaturus cum inimico, prius litiget cum cor-
de suo. to. 10. 244. l
lingua maris, finem sæculi significat. tomo. 9.
121. c
linterum facio. to. 2. 87. i
In locis paruis, inuestiganda quoque, veritas.
to. 1. 141. l
Non locorum spacio, sed mentis affectu acce-
ditur ad deum, & receditur. to. 1. 31. i, to. 3.
4. e, & 348. i
loca sancta martyrum, & quomodo ad ea pe-
reginatum. to. 2. 197. a
locorum nominibus, tanquam luminibus, or-
natur oratio. to. 3. 24. c
locorum & gentium nomina, iustitate ple-
runque mutari. to. 4. 49. h, & 81. f
locus dei, abusiue dicitur templum dei. to. 4.
186. h
loco non continetur deus. to. 5. 240. b
locus habitationis dei, & locus habitationis
gloriæ dei, differunt. to. 8. 41. d
Quod deus, qui est vbique, nullo contineatur
loco. to. 8. 85. k
Quod non stet in vno loco, nec circundant
eum, qui credunt in eum, quia non ambitur
eum vbique sit. to. 8. 139. i, & 157. d, e
locus sanctus dei quis sit, cum ille sit vbique
veritas, & nullus eum contineat corporaliū
spaciorum locus. to. 8. 230. i
Locus dei sanctus, vnanimis. Ibidem.
Non loco quisque longe est a deo: sed disimi-
litudine. to. 8. 350. c
In omni loco præsens est deus. to. 8. 281. a
Noli cogitare deum in locis, ille tecum est ta-
lis qualis tu fueris. Ibidem. b
Noli illum expectare de locis: locus eius tu-
eris, si bonus, si confessus inuocaueris eum.
to. 8. 272. c
Qui nos tuctur in loco vitæ huius, ipse post
vitam istam sit locus noster. to. 8. 59. a
Vbi non est, qui vbique præsens est? tomo. 8.
276. e
Si vis esse locus dei, esto humilis, & mansue-
tus, & tu ipse efficeris quod quæris. to. 8.
504. f
Vnum locum domini, omnes credentes fa-
ciunt. Ibidem.
Qui vult facere locum domino, non de priua
to, sed de communi debet gaudere. Ibidem. g
Tunc facis domino locum, cum illum non te-
ipsum, amaueris. Ibidem. i
locus quem posuit deus ascendenti, quis sit.
to. 8. 304. e
locus noster munitus, deus. Eod. 249. c
Deus, locis, & regionibus omnibus tempora
sua, quæque disposuit. to. 8. 575. i, k
locus animæ non in spacio aliquo est, quod
forma occupat corporis, sed in delectatione
quo se puenisse ad amorē lætatur. to. 8. 21. i
locus impij quis sit, & quomodo non inuenia-
tur. to. 8. 101. g
locus Christi æternus est. tomo. 9. 114. a, b, & c
locus filij pater est, sicut locus patris filius.
Ibidem. c
locus dei, sunt homines iusti, sicut hominum
iustorum locus, est deus. to. 9. 114. c
locus dei quis sit, & qualiter sit, difficile est in-
telligere. Ibidem. c, d
locus, tempus, & res, quibus seruendum. tomo.
10. 6. l
Quid proprie dicatur locale. to. 2. 30. c, d
Omne locale, est visibile. Ibidem. 9. m
Loculi.
Cur Christus loculos habuerit in terra, & ip-
sos Iudæis cōmiserit. to. 8. 564. b, & 395. l, m,
to. 9. 80. f
locustæ mundæ in lege. to. 1. 22. c
locustæ mirabiles, & earum multitudo in
Aphrica: & de pestilentia. to. 5. 30. m
locusta parens est bruchi. to. 8. 405. d, e
Quod significet malitiam, ore lædentem. Eo-
dem. 286. h, i
Quid per locustā intelligatur. to. 9. 249. a
locusta quid. to. 10. 171. f, & h
logos græcè, ratio dicitur latine. to. 10. 222. f
logicon græcè, dicitur rationale latine. tomo.
8. 48. m
Quomodo-

I N D E X

- Quomodo de rebus, verbis, dicibilibus, dictio-
nibus, tractetur in logica. to. 1. 93. g
Augustinus logicizans, siue physica populo
predicans, rogat deū vt intelligant. to. 10. 32. a
longanimitas Dei. tomo. 8. 553. b, c. tomo. 9.
162. d
longanimitas, ad animum, & ad corpus transla-
ta. to. 1. 185. c
Non modo sic longanimis est Deus in susti-
nendo, vt nunquam iustus in iudicando.
to. 8. 553. c
Qui à longinquo stant, sæpe proximi sunt. to-
mo. 10. 30. l
Dominus quomodo longinquus & proximus.
Eodem. 3. 1. d, e, & seq.
Vide, Prope, Propinquitus.
Longe, Longum.
Aliquis longe est ad eo, non loco, sed dissimi-
litudine. to. 8. 85. K
Aliquis longe est à deo, non corpore, sed cor-
de. Eodem. 179. i
Non regione, sed affectione. tomo. 8. 308. a, &
350. m, & seq.
Magna miseria est longe esse ab eo, qui vbique
est. to. 8. 367. c
longe te a deo non facit, nisi iniquitas. tomo. 8.
522. a
Quid tam longe ab eo qui te fecit, quàm fig-
mentum quod tu ipse fecisti. tomo. 8. 526. d
longe dicuntur a se boni & mali, etiam si vna
catena colligantur. to. 8. 498. g
Quòd tibi longum videtur, cito est deo: sub-
iunge te deo, & tibi citò erit. tomo. 8. 91. k
longum putat infirmitas, quod citò agitur. to-
mo. 8. 92. f
longum est desiderio, quod citò est deo. to. 8.
123. b
Quòd tibi longum est, deo breue est. tomo. 8.
248. d
Non est longum dicendum, quod finem ha-
bet. Eodem. 335. e
Hoc propriè in scriptura dicitur longum, quod
est æternum. to. 8. 472. c
longitudo sola in animo est, non in corpore.
to. 1. 196. m, & seq.
longitudo, linea. ibidem.
longitudo, in scripturis. tomo. 2. 172. g, & 182.
g, h
Loqui, Locutio.
loquimur pauca propriè. tomo. 1. 70. m
loquimur imitatione. tomo. 1. 200. d
Quà ob causam loquamur. t. i. 183. i, & 187. b
loqui, quid. Eodem. 93. h
Multiloquium periculosum. to. 1. 8. b
locutionum genera summo opere cognoscenda
to. 1. 26. l, & 245. m
locutiones scripturarum, frequenti lectio-
ne comparantur. to. 1. 69. m
locutio propria, & figurata. to. 128. l, tomo. 1.
9. R.
locutiones de deo corporales, quomodo acci-
piendæ. to. 1. 24. i, h, j, & 245. m, & 262. i, &
270. a, b, to. 2. 137. g, h, to. 6. 195. d, e, & seq.
locutio figurata quid efficiat. to. 3. 8. b, & 16. k
locutiones obcuriores quomodo explicandæ.
to. 3. 8. i, k
locutionis integritas, quid. ibid. 9. c
locutiones diligenter obseruandæ. to. 3. 17. g
to. 8. 404. g
locutionis genus ante omnia est considerandū
to. 3. 18. h
locutionum libri 7. to. 3. 31. a, & seq.
loqui recte. to. 3. 345. i, to. 7. 66. l
loqui bene, & male uiuere. to. 3. 347. k
locutionum & verborum proprietates, quomo-
do percipiendæ. to. 3. 9. d
locutio figurata, ne quasi propria accipiatur, &
contra. to. 3. 16. k, & fo. seq. d. to. 4. 148. b, c
locutiones tropicæ. to. 3. 19. d
Vide, Tropus.
loqui aliud figurate, aliud proprie tomo. 5.
258. k
loqui, pro concumbere. to. 4. 51. b
locutionum omnium generalis proprietates. to-
mo. 4. 51. d
Elocutionis uaria gñā Vide, Dictione, & Loqui.
loquacius nihil est vanitate, quàm non illud po-
test quod veritas. to. 5. 49. m
liberis verbis loquuntur philosophi: nos autē
non. to. 5. 88. g
locutionis duo vitia. to. 3. 9. b
Parum est loqui verum, nisi etiam in corde
ita sit. to. 8. 366. e
Non est loquenda veritas cum Christiano, &
mendacium cum Pagano. to. 8. 40. b
Difficile est cum homo loquendi necessitate
habeat, in loquendo nō aliquid dicat, quod
se dixisse nollet. to. 8. 107. a
Perpende quod locuturus es, examina, consi-
le interiorem veritatem, & sic profer ad ex-
teriorem auditorem. ibidem.
De discretionē locutionis & silentii. ibidem. m
Multi loquuntur qđ non audiunt. to. 8. 147. a
Sic elige quod loquaris, sicut eligis quo veica-
ris. to. 8. 166. e
Qui aliter agit quàm loquitur, bona loquitur,
& male iudicat. to. 8. 187. b, c
Seruus dei, si fieri potest, cupiat nō habere ne-
cessitatem

IN DIVVM AVGVSTINVM.

- refsitatem loquendi & docendi. Eod. 534. f
ibi unusquisque se probet, non ut loquatur,
sed ut de alio locutionis officii exeat. ibid. f
Gaudium tibi sit in auditione dei, necessitas in
locutione tua. ibidem. g
Ab interiore audiuimus veritatem, & ad eos
qui foris à nostro corde sūt, loquimur. ibid.
loqui in porta, quid sit. tomo. 8. 491. b
In loquente nihil quærendum, nisi uoluntas.
tomo. 10. 10. b
Operibus loquendum, nō uocibus. to. 10. 28. e
Homines loquentes uanitatem, filij alienige-
næ. tomo. 10. 30. e, f
loqui dolum, quid. tomo. 10. 90. k
Noe loquebatur opere, tacebat sermone.
tomo. 10. 161. c
Qui semper, quod iustum est, loquitur, & deus
in illo habitat, & ipse in deo. to. 10. 170. m
Quilibet uerus Christianus loquitur omni-
bus linguis. tomo. 10. 221. a, K
Loqui dei.
Quomodo uerbum dei loquatur cordi. to. 1.
69. l
Deus loquitur factis, sicut homo uerbis. to. 2.
61. m
Quomodo deus sit locutus. tomo. 3. 205. i
Quod nobis loquitur per scripturas sanctas.
to. 4. 377. c
loqui dei, quid. tomo. 4. 349. d
Semel locutus est deus, exponitur. to. 5. 42. m
Deus deorum dominus locutus est: exponitur.
tomo. 5. 80. d
locutus est nobis deus in sacra scriptura: pri-
mo, per prophetas; secundo, per seipsum; ter-
tio, per apostolos. tomo. 5. 93. f
locutus est deus Cain per subiectam creaturā,
sicut primis parentibus. tomo. 5. 132. R
locutio dei exterior, quam sic facit prædictis
modis, nihil proficit, nisi interior gratia me-
tem regat, atque illustret. tomo. 5. 132. g
Deus loquitur cum homine non per aliquam
creaturam corporalem, corporalibus instre-
pens auribus, &c. neque per eiusmodi spiri-
talem quæ corporum similitudinibus figu-
ratur, sed loquitur ipsa ueritate si quis sit
idoneus ad audiendū mente, non corpore.
tomo. 5. 93. c, & sequen. & 145. g, h
locutus est deus per angelos uocibus humanæ
linguæ. Eodem. 86. a
Dei sublimior, locutio ante suum factum, ip-
sius facti sui est immutabilis ratio: quæ non
habet sonum strepentem, sed uim sempiter-
ne manentem, & spiritaliter operantem.
tomo. 5. 145. g
Qualis intelligenda sit locutio, qua deus ange-
lis loquitur ibidem. g, & sequen.
Deus multis modis, & per multos locutus est:
& quid. tomo. 8. 153. b
Quomodo intelligatur, Semel locutus est
deus: cum scriptura multifarie multisque
modis olim patribus, in prophetis, locutum
fuisse testetur. tomo. 8. 138. b, & 207. h
Hic, inter homines, multis modis per multos
mem creaturam locutus est: apud se semel lo-
cutus est, quia unum uerbum genuit. ibid. i
Quæ duo audiuerit, cum semel tantum locu-
tus sit. ibidem. l
Multis loquitur deus in corde, & magnus ibi
sonus in magno silentio cordis. to. 8. 112. i
Quod deus loquatur: & quod uerax sit, & om-
nipotens, & fallere nō possit, quia habet un-
de faciat. tomo. 8. 200. a
Cum deus olim Moyse loquebatur, quia tem-
poraliter loquebatur, per aliquam creaturā
corporalem loquebatur, non per substantiā
suam. tomo. 8. 526. g
Cum deus loquitur in substantia sua, in uerbo
suo loquitur. ibidem. h
Quod Moyse nouerat istam locutionem dei
assumptis quibusdam corporeis creaturis fie-
ri, ideo concupiuit ipsam speciem dei ui-
dere. ibidem. h
loqui patrem filio, quid est. tomo. 9. 65. h
Spiritus sanctus quomodo non loquitur a se-
metipso. tomo. 9. 105. i, K
loquutio dei, longe distat ab humana loquutio-
ne. ibidem. i, u
Pater loquitur a semetipso, quia habet uitam a
semetipso: non autem filius, uel spiritus san-
ctus. tomo. 9. 106. a
Christus quomodo palam locutus sit mundo.
tomo. 9. 115. e, f
Deus in similitudinibus loquitur: ut qui iu-
stus est, iustiora faciat: & qui sanctior, san-
ctiora. tomo. 9. 144. l
Christus modo loquitur in præcepto, tacet in
iudicio. tomo. 9. 234. k
Si non uenissem, & locutus eis nō fuisset, pec-
catū nō haberet: exponitur. t. 10. 9. l, & seq.
Deo quod scriptum est, Quæ ego loquor uo-
bis, a meipso non loquor. to. 10. 470.
Christus in cælo sedet, sed in terra loqui non
cessat. tomo. 10. 228. h
lorica ideo est quia interiora transigi nō sinit.
tomo. 8. 81. c
loth. tomo. 5. 83. a, b
loth interpretatur declinans, & quid signifi-
cet. tomo. 8. 300. c
loth

I N D E X

loth captus, & ab Abraham liberatus. tomo. 5.
150. a
loth frater, id est, confanguineus Abraham. to. 6.
131. b, & 135. m, & seq. to. 9. 20. c
loth, filias prostituens, excusatur. to. 4. 14. a &
seq. & 17. g & 31. m
loth iustus. Eodem 31. b
Persecutio quam Loth a Sodomitis patieba-
tur. to. 10. 95. d
Visio Loth excutitur. to. 3. 90. & seq.
loth angelos vidit, dominum intellexit. to. 6. 12.
c & 248. c d & seq.
loth, quomodo duos viros exceperit. tomo. 10.
161. f, & seq.
loth quomodo apparuerit deus. tomo. 10.
161. d, e
loth, quare prohibetur retro respicere &c. to.
5. 152. f, 153. g
De Loth a Sodomis liberato, atque eisdem
coelesti igne consumptis, & de Abimelech,
cuius concupiscentia castitati Saræ nocere
non potuit. ibidem.
loth de incendio liberatur. tomo. 10. 161. l, &
302. e
Solut Loth poenitens, de Sodomorum incen-
dio liberatur. to. 10. 161. l
Loth inter pessimos Sodomitas, iuste conuer-
satus est. Eodem 294. g
loth vxor, in petram salis. to. 3. 237. d, t. 5. 15. f
to. 10. 26. e, & 294. g
Vxor loth retrospectans conuersa est in statu
salis, ut illius contemplatione homines con-
dantur & sapiant. to. 8. 276. c, & 302. b
Vxor loth a Sodomis liberata, contra præce-
ptum retro aspiciens, quod euaserat, per-
didit. to. 9. 203. a
Vxor loth, quid mystice to. 5. 83. a b
loth filie, male videntes patre, quid adumbrent.
to. 8. 201. f
loth vxoris exemplum metuendum. to. 10. 26. e
loth, typus corporis Christi. to. 6. 132. h
loth uxor quos adumbret. ibidem.
De opere filiarum loth. ibi. i, & seq.
Quid significet quod filie loth, quæ cum pa-
tre inebriato concubuerunt, gentem fece-
runt Moabiticam. to. 8. 201. f, g
loth inferior erat Abraham. to. 10. 161. e
In loth, & vxore, mundum perfecte & imper-
fecte deferentes designantur. to. 10. 294. g
lubricum luxuriam designat. to. 8. 82. b
lucas non habet abbreviatorem, sicut Mat-
thæus. to. 4. 126. l
lucas signatur per vitulum. Eodem. 127. b, to.
9. 60. m
lucas Christum sacerdotem insinuat, Matthæus
regem. to. 4. 135. r, & seq. copio. & 195. m
& sequen.
Vide Euangelistæ.
Lucere.
Opera bona quomodo debeant lucere coram
hominibus. to. 5. 45. h, i, to. 10. 2. h
Sic luceat lumen vestrum coram hominibus,
ut videant bona opera vestra, &c. & Atten-
dite ne iustitiam vestram faciatis coram ho-
minibus, quomodo intelligenda, siue con-
cordanda. to. 10. 2. g, & 137. g
lucernæ ardentes, bona opera. tomo. 4. 357. k
tomo. 10. 22. h
lucernam sub modio ponere quid sit. tomo. 4.
395. h
lucerna inextinguibilis. to. 15. 215. l
De lucerna ardente in phano Veneris. ibi.
dem. l, m
Inter lucernam & lumen, quid interest. to. 8.
457. a
Sicut lucerna non a seipsa accenditur, ita nec
anima humana sibi præstat lucem. tomo. 8.
420. k
lucerna sapientiæ, caro Christi est, de luto fa-
cta: sed verbo suo lucet. Eodem. 528. g
Nominem lucernæ, scripturæ sanctæ intelligen-
tur. to. 8. 166. g
lucernæ dicti sunt prophætæ, similiter & apo-
stoli. to. 9. 44. e
ibidem. a, b
lucernæ credentes. ibidem. c
lucernarum oleum, gratia dei. ibidem. d
lucerna oleo abundans, & non lucens, inanis
est. to. 9. 230. e
to. 10. 36. a
lucerna fuit Ioan. baptista. Eodem.
33. l
lucernæ, loci ex scripturis recitati. tomo. 10.
108. d
Quid sit lucerna ardēs & lucens. to. 10. 148. g
Vide infra, lumen, lux.
luciferi casus. to. 3. 221. m, & seq.
ibidem.
luciferi casus, per principem Tyri. ibidem.
221. b, c
Quomodo cecidit lucifer, qui mane orieba-
tur: exponitur. to. 5. 161. a, & seq.
to. 9. 6. f
lucifer, unde dicebatur. to. 5. 59. m
lucifer stella. tomo. 8.
Ante luciferum genui te: exponitur. tomo. 8.
341. l, & 424. d, e
Per luciferum, stellæ omnes significantur.
to. 8. 341. l
Ante luciferum, id est, ante tempora. tomo. 8.
424. d, e, to. 10. 116. i
lucifer

IN DIVVM AVGVSTINVM.

lucifer quid significat in scriptura. tomo. 10.
116. i
Contra luciferianos. to. 3. 257. b
lucifer, Carilianus episcopus, inter hæreticos
numeratur. to. 6. 9. e
A quo luciferianorum hæresim natam putat
Augustinus. ibidem.
luciferiani, dicunt animam ex transfusione ge-
nerari. ibidem.
lucilius Balbus. to. 5. 41. h
lucilla pecuniosissima mulier, factionis Dona-
tiana. to. 2. 220. f, g, to. 7. 4. i
lucille pecunia multi episcopi corrupti. ibid. g
lucille artificio Cæcilianus condemnatur a
Donatistis. tomo. 2. 222. f, g, tomo. 7. 85. b,
& 175. d
lucina dea. to. 5. 35. m, & 39. i
lucius Opimius. to. 5. 28. i
lucius Pontius. Eodem. 19. f
lucius Quintus. to. 5. 25. i
lucius Tilius. Eodem. 18. e
lucius Valerius. to. 5. 46. k
Bonum volunt lucrari malos, mali volunt extin-
guere bonos. to. 10. 166. e
Quia lucrum, de suo erogat. tomo. 10.
278. i
lucrum promissio, est quasi esca in muscipula.
to. 8. 220. a
lucrum iniustum non est sine iusto damno.
to. 8. 374. a
Perat mundi lucrum, ne fiat animæ damnum.
Eodem. 400. k
Nemo habet iniustum lucrum, sine iusto dam-
no. to. 10. 234. a
lucetia ui compressa. to. 5. 7. i, 24. i
lucetia se, ob illarum sibi stuprum, peremit.
Eodem. 7. i, & seq.
lucetia, an adultera, an casta. ibidem. k
lucetius. to. 5. 25. d
lucetius, animam ex atomis esse scripsit. to. 6.
31. h, i
lucra contra vitia. tomo. 1. 67. g, & seq. tomo. 3.
353. i
lucra iacob cum angelo, quid significarit. to. 5.
155. f
Vide Iacob.
Qui lucrabatur cum Iacob, Christum præfi-
gerat. to. 10. 34. i
lucra hominis cum concupiscentiis carnis. to-
mo. 10. 36. d, e
Eribi locus declaratus, Spiritu ambulare, &
concupiscentias carnis ne perfeceritis, &c. e,
& sequen. copiose.
Qui lucram carnis & spiritus in se sentiunt, fa-
cile intelligunt apostolum. tomo. 10. 36. l
lucus. to. 3. 19. b
ludi scenici detestandi. to. 248. b, c
ludi scenici. tomo. 5. 11. & fo. seq. a & 25. i, &
36. i & 38. a, b
ludi circenses. to. 5. 11. b & 15. g
ludi scenici theatrales. to. 5. 11. b, c
De ludis scenicis, in quibus dii non offendun-
tur edictione suarum turpitudinum, sed pla-
cantur. tomo. 5. 13. a, b
Ars ludicra & scenica. tomo. 5. 14. m
Platonem fuisse meliorem, qui poetis locum
in bene morata urbe non dederit, quam hos
deos, qui se ludis scenicis uoluerunt hono-
rari. tomo. 5. 15. d & seq.
Quanta euerfione publicæ disciplinæ Roma-
ni diis suis placandis sacrauerint obscena
ludorum. to. 5. 20. f, & sequen.
ludi seculares. tomo. 5. 26. f
Sceniorum ludorum interitus. tomo. 4. 133. f
ludorum sceniorum restauratio. to. 5. 26. f, &
35. h & seq.
ludi scenici in rebus diuinis. Eo. 31. e
De ludis scenicis, quos sibi dii celebrari a suis
cultoribus exegerunt. tomo. 5. 36. k, & seq.
ludi scenici & circenses, & ludorum differen-
tia, & de Ioue apparente. ibid.
De ludis scenicis, quid Plato senserit. Eo. 69. l
ludi funebres. to. 5. 73. a & seq.
ludi musici, instituti Apollini Delphico. to. 5.
171. g
ludificatio demonum, quomodo fit. Eodem
172. & sequen.
ludi seculares contemnendi. to. 8. 298. l
lusio in malo. tomo. 9. 23. b
Prohibitis ludis ludentes, idolis sacrificant.
Eodem. 243. h
luctus quid. tomo. 4. 393. g
lugere, est desiderare quod non habes. tomo. 8.
85. k
Sunt lugentes beati in spe, & lugentes in re.
tomo. 8. 314. e
Sic lugeamus extinctam animam nostram, si-
cut parentum carnem plangimus. tomo. 10.
274. c, d
In luctu opus est, in consolatione merces est.
Eodem. 322. i k
Qui carnaliter lugent, non consolationes sed
desolationes habent. to. 10. 322. k
lumbos accingere, quid sit. tomo. 4. 239. k
In lumbis femina generationis. to. 7. 210. l
lumbi accincti. to. 10. 22. h
Sint lumbi uestri præcincti: exponitur. to. 10.
33. l m, & sequen.
lumen

INDEX

Lumen, Lux, & eius creatio.
luminare maius. tomo. 1. 80. f. g
luminare minus. Ibidem
lux eterna, in qua deus erat, antequam faceret istam lucem. to. 1. 267. a
lux corpus. tomo. 2. 3. i
lux tria genera. tomo. 3. 160. c & e
Fiat lux, quomodo dictum. ibidem c, & 167. i k, tomo. 5. 98. i, & seq.
Lux quæ fuit ante luminaria, spiritalis. to. 3. 184. a
Dies item spiritalis. Ibidem. i. k
lux, dies, tenebræ, nox. tomo. 3. 161. d. l
Fiant luminaria. tomo. 3. 163. l
lux, quid sit. Eodem. 166. e
Prima lux, & sol. tomo. 3. 108. c
Emissio & contractio lucis. Ibidem. l
lux, tenebræ. Ibidem. m, & sequen.
luminaria de quarto. to. 3. 173. k
luminaria, an rectores habeant. tomo. 3. 175.
De luce quæ fuit ante luminaria. to. 3. 184. a
lux spiritalis. Ibidem. b
Illud de luce & die spiritali, quomodo accipiendum. tomo. 3. 185. i k
lumen. tomo. 4. 411. e
lucis arma. tomo. 4. 386. g
lux illa prima, scilicet qualis sit, & quomodo alternante motu, qualemque uesperam & mane fecerit, remotum est à sensibus nostris. tomo. 5. 95. h
De luce illa prima, quid sentiat Augustinus. Ibidem, & sequen.
Per lucem illam primam, quomodo natura angelica intelligatur. tomo. 5. 95. c, d
In uerbo hoc, dixit deus: Fiat lux, & facta est lux, & uidit lucem, &c. quomodo intelligatur triplex causa. tomo. 5. 99. g
De luce diuersa, quomodo diuersimoda locutio est in genesi. Ibidem. 98. & seq.
lucem pugnaſſe cum tenebris, Manichæorum fabula. tomo. 6. 93. e, f
Vide, Manichæi.
Alia est lux quæ oritur iustis, alia quæ iniustis. tomo. 8. 360. h
lux ista uisibilis, communis est bonis & malis cum pecoribus, sed alia solum mundis corde. tomo. 5. 142. d, k
lux dei nihil aliud est, quam ueritas dei. to. 8. 127. g
Tunc lux spiritaliter diuiditur a tenebris, quædo, &c. tomo. 8. 143. c in fin.
lux nunquam clarior est, quam in meridie. tomo. 8. 91. b
Post lucem, non ante lucem, surgendum est.

tomo. 8. 489. l, m
In luce esse nihil prodest, si clausi sunt oculi. tomo. 8. 42. i
lucem istam quærunt oculi carnis: lucem, quæ deus est, quærunt oculi cordis. tomo. 8. 44. i
Oculo sauciato lux pœnalis, qua sanus lætatur, & ad quam inspiciendâ factus est. to. 10. 18. b
De luminibus ædium concertantes. Eodem. 107. k
Deus non tantam tribuit lucem, quantum pretuit, sed quanta mortalis oculis capere potuit. tomo. 10. 195. i
Lumen Dei.
lumen, uultus dei. tomo. 1. 56. d
Illuminationis diuinæ primordia. to. 1. 68. b
lumen, siue illuminatio cordium, spiritus dei. Eod. 65. b, & f, & sequen. & 69. l, & 73. k, l, & 78. a, b, & f, g, & 79. b, 267. a, b. to. 3. 352. g
lux sumus in domino, si lux lucis, filii dei. to. 1. 79. i, k
luminaria duo mystice. Eodem. 80. e
lumen, uerbum dei. tomo. 1. 243. e
lux diuina illustratur anima. tomo. 5. 112. m
lucem illam diuinam incorpoream contingere nequeunt bruta. tomo. 5. 101. a
In luce primæ ueritatis, omnia uidentur effectiue, non obiectiue: quod colligitur ex uerbis Augustini. tomo. 5. 204. b
lucis pulchritudo multiplex. Eodem. 238. g
lumen super nos signatum est totum hominem uerum bonum, quod non oculis, sed mentis conspicitur. tomo. 8. 8. b
lumen illud unde animæ accenduntur, non alieno, sed splendore proprio præfulget, quod est ipsa ueritas. tomo. 8. 14. e
Non tale lumen dat deus, quod ab aliquo possit obtenebrari. tomo. 8. 43. e
Sicut lumen non potest confundi, sic & illuminatum confundi non sinit. tomo. 8. 78. d
Illumina uultum tuum super nos, &c. duobus modis intelligitur. tomo. 8. 227. k
lumen oculorum nostrorum, quomodo non sit nobiscum. tomo. 8. 103. a
lumen uiuentium, est lumen, immortalium, &c. Eodem. 182. a
Qui uoluerit esse sibi lumen, ipse cadit a lumine quo illuminatur. tomo. 8. 470. f
Mali iustos tribulantes, obscuritatem illis faciunt, lumen tamē eorū extinguere nequeunt. tomo. 9. 144. m
Mirabile lumen dei. tomo. 9. 165. a, b
lux dei. Eodem. 166. d, e
luminis diuini excellentiæ. tomo. 9. 171. k
lux

IN DIUVM AVGVSTINVM.

lux diuina. to. 9. 191. m
Duplex lux. to. 10. 19. b, c, & 107. l
Qui à lumine deferit, à tenebris occupatur. to. 10. 226. d
luminis & sapientiæ uocabulū, omnibus personis congruit. to. 3. 111. a, b
Lumen, deus, Lumen Christus.
lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehendunt: expenitur. tomo. 2. 174. e, f
lumen animæ, deus. to. 3. 232. g, tomo. 8. 210. e
lumen iustitiæ, quomodo amittatur. to. 3. 351. f
lumen uerum Christū sequamur. to. 3. 354. k
lux Christus, lux Apostoli, quō. to. 4. 184. c, d
lumen mentium ad omnia discēda, esse ipsum deum, dixerunt Platonici. tomo. 5. 67. g
lumen uerum, quod illuminat omnem hominem uenientem in hunc mundum, illuminat etiam omnē angelum mundi. to. 5. 95. d
lumen exaltatum, nullum est, nisi Christus. to. 8. 510. m
lumen uerum, Christus. to. 9. 2. k, to. 10. 7. m
lux aliter Chrs, quam Apostoli. to. 9. 84. f, g
lux iustorum, deus. to. 9. 167. e
Christus lumen, Ioannes lucerna. to. 10. 7. m
Deus est lumen, & nos sine illo tenebræ. Eodem. 254. g
Lumina angeli, Apostoli iusti.
lumen mundi, Apostoli. to. 2. 174. f
lumina mundi clarissima. to. 5. 79. l
lux, angelos bonos significat. to. 5. 102. l
lumina, quomodo sancti. to. 7. 14. f, to. 9. 84. f
luminaria, in seculo fulgentia, sancti. tomo. 8. 343. c, & 562. R, & seq.
Quare Apostoli dicantur lux mundi. tomo. 10. 275. R, l, Vide supra, Lumen Christus.
lux incrementa, & decrementa. vnde. to. 2. 169. R, & seq.
De luna Manichæorum somnia. tomo. 2. 169. k, to. 6. 7. g
luna allegoria. to. 2. 169. m
luna significum circulum singulis mensibus complet. to. 3. 171. f
luna creatio. to. 3. 174. d
luna, solis lumine, quō illustratur ibidem. f
lunam cur obseruant Christiani in celebratione paschæ. to. 4. 260. R
luna dea. to. 5. 55. m
luna deponitur, ut despumet. to. 5. 86. f, & k, l
luna nouæ celebratio, quid præfiguravit. to. 6. 141. g
De luna, diuæ opinioniones, unde habeat lumen. to. 8. 23. c
luna nō vno modo obscura dici potest. ibid. f

luna in allegoria, significat Ecclesiam. tomo. 2. 170. c, to. 6. 22. c, & 255. c, d
Quod significet carnem Christi. to. 8. 268. i
Quod significet synagogam. to. 8. 25. d
Quod pro mutabilitate poni soleat. tomo. 8. 202. m
Quod significet incrementa, defectusq. mortalium. to. 8. 258. l
Quod significet carnales, & insipientes. to. 8. 268. R
Quod significet mortalitatem carnis, per augmenta & detrimenta. tomo. 8. 325. e
luna noua, uita noua est. to. 8. 295. R
luna significat spiritaliter Ecclesiam de minimo crescentem, & istam mortalitatem uitæ senescentem, sed ut propinquet ad solē. to. 8. 397. a
luna, quomodo uirat per noctem. to. 8. 472. R, l
luna, ad paschalia gaudia, se pleno gaudii parat. to. 10. 204. c
lupa & omulū & Remum ablaſtauit. tomo. 5. 173. b
lupas meretrices appellabant. ibidem.
lupanaria quid sint. to. 5. 127. c, & 173. b
lupanaria a lupa. ibidem. 173. b
In lupos homines conuerti. to. 3. 288. d, e, to. 5. 173. c
lupi malos significant in scripturis, sicut oues bonos. to. 7. 361. e, f
luporum nomine, perfidi & hæretici figurantur. to. 8. 70. e, f
lupus tantum uult nocere, quantum leo: & si non aufert à canibus prohibitus, non ideo innocentior. to. 8. 342. h
lupus, diabolus. to. 10. 42. f
lupercorum origo. to. 5. 172. i
lutum. to. 10. 177. e, f
In eodem luto hæsitantes. to. 7. 196. e, f
Contra luxum seculi. to. 1. 234. R, & seq.
De luxuriosis. Eodem. 234. a, b
luxuriosus iuuenis, inspecta tabula Iouis, luxuriam suam complet. to. 5. 13. i
luxuria Asiatica, peior fuit omni hoste Romanis. to. 5. 27. l
luxuria non est uitium corporis, sed animæ peruersa. to. 5. 105. f
luxuria, uel libido, quomodo sibi uendicat corporis dominium. Eodem. 126. R, l
luxuriosa uerba, quō licet loqui in necessitate, q̄ iam libidinosa nō sunt. to. 5. 128. & 29. i
De luxuriosa uxore Nini, occisa à filio, qui eā incestasse fertur. Eod. 109. h
luxuria quid. to. 7. 342. m
luxuriosi, per scorpiones intelligunt. to. 9. 144. m
Ff luxuria

I N D E X

luxuria fugienda est. tomo.9.251.g
luxuriæ nimietas, pauperes potius quam diuites facit. tomo.9.148.f
luxuria, est labes totius generis humani. Eod. 200.13.&3.m
luxuriæ ad cætera peccata comparatio. Ibid. m.& sequen.
luxuriæ & castitatis illibata certamen. tomo.9.226.i.k
luxuriosus. tomo.10.58.c
In luxuriosos. tomo.10.101.c.d & seq.
Propter unius momenti delectationem luxuriosus animam suam, Christi sanguine redemptam, diabolo uendit. tomo.10.251.d
Sape perdit luxuria, quod congregauit avaritia. tomo.10.150.i
Exempla luxuriæ. Eod.302.i.k,& m
luxa eadem est, quæ Bethel, & Vlaurus. to.4.36.f
Lybia mons. tomo.5.74.c, & sequen.
Lybia dupliciter dicitur. tomo.9.234.f
Lybici. tomo.5.67.c
Lycaonia. tomo.5.86.g, & sequen.
Lycaeus deus. tomo.5.172.i
De lyombo, & receptaculis animarum sanctarum ante aduentum Christi. tomo.5.204.c
Macarii qui fuerint apud Manichæos. tomo.6.7.i
Macarios, & Macarianos, appellabant Donatistæ catholicos. tomo.2.225.a
Et Ecclesiam catholicam, Macarianam. to.2.218.k, & tomo.7.38.b,c & sequen.
Macariana persecutio. tomo.2.222.a
Macarii, quomodo catholici. tomo.7.38.d
Machabæorum scriptura nō in canone Iudæorum. tomo.7.116.d,e
Et quomodo recepta sit ab Ecclesia. Ibidem e, & tomo.5.179.a
Machabæos, in igne deus occultè coronauit. tomo.8.575.a
Machabæos agnouit ignis. tomo.9.136.k
Macedonia depopulata. tomo.5.28.b
Macedonum imperium. to.5.106.b
Macedonius hæresiarcha, à quo Macedoniani heretici. to.2.69.m, & to.6.8.d, & 245.b,c
Macedoniani spiritum sanctum creaturam dicunt. tomo.6.8.d
Græci uocant πνευματόμαχοι Ibidem.
Macedonius iudex Cæsareus. tomo.2.70.a
Sine macula & ruga quando Ecclesia. tomo.1.10.1 & 17.f, & 23.f
Macule nigræ offunduntur ex oleo splendido. tomo.5.216.g
Immaculati qui censendi. to.7.467.g

Non maculant innocentes, facta malorum. tomo.2.52.f,g
Duobus modis nō maculant mali bonos. to.19.g & 319.m
Maculam non habere. Eodem.144.
Homo non minus animæ quàm uestis maculam erubescat. tomo.10.247.
Qui in corpore suo plagas, uel in ueste sua maculas nō acquiescit, quomodo plagas in anima admittit? tomo.10.247.
Madaureses idololatræ. tomo.2.45.g
Madian interpretatur declinans iudiciū. tomo.8.298.d
Madianitæ, nunc Saraceni. tomo.4.84.f
Magedan locus, qui & Dalmanutha. tomo.4.153.h
Artes magicæ non nisi pro cupiditate, aut curiositate exercentur. tomo.2.83.
Per artes magicas, nulla potest præstari felicitas, nec quidem terrena. Ibidem.
Magi pharonis cur defecerint in tertio signum. tomo.2.173.b,c
Magicæ artes superstitiosæ. to.3.114.
Magicæ artes etiam à deo. tomo.3.94.f
Magi Pharaonis unde serpentes fecerint, & alia. Ibidem.
Magicæ fallaciæ demonum. tomo.3.100.g
Magum fuisse Christum, blasphemiam Pagidarum. tomo.4.127.i,k, & sequen.
Magi Pharaonis, quare fecerint quædam miracula, sicut Moyses. tomo.4.207.m
De miraculis magicis. Eodem.117.g
Magorum uel haruspicum artes non proficiunt Roma uictis in bello contra id quod prætendebant. tomo.5.37.f
De impietate artis magicæ, quæ patrocinio uitur, alias nititur, spirituum malignorum. to.5.70.i,k
Ibidem.
Magicæ artis damnatio. Ibidem.
Magicæ artes, cur legibus puniuntur. Ibidem.
Artes magicæ pestiferæ sceleratæque. Ibidem.
Magorum opera denuntianda. tomo.5.84.
Magicæ artis duo genera. tomo.5.84.
Magorum artibus qualiter uidentur imagines, non deorum, sed demonum. Ibid.84.
magæ cuiusdam potentia. tomo.5.84.
magiarum artium inuentor. tomo.5.219.m
magi Pharaonis, hæreticos designabant. to.214.b
magi regem Iudæorum quærent adorandum Iudæi occidendum. tomo.9.247.b, to.1.137.l,m
magi quare ueniunt adoraturi Christum. to.136.a

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

Quid per tria munera magorum designetur. tomo.10.135.K, & 138.i,k, & 316.k
Ad partem uirginis adorandum magi ab Oriente uenerunt. tomo.10.156.b
Trium in regum obsequium. ibid.135.m
Tres magi fuerunt primitiæ gentium, nos populi gentium. to.10.136.b
Tres magi Christum adhuc in præsepio iacentem uenerunt. Ibidem.
Magorum illuminatio, testimonium cæcitatibus Iudæorum extitit. ibid.d
Magorum, & Iudæorum, in agnitione Christi, comparatio. to.10.136.d,e
Tres magi ab Oriente, Christum orientem regem Iudæorum attestabantur. to.10.136.i
Magi Christum adorauerunt, Iudæis loci naturæ eius ostendentibus. ibidem.k
Trium magorum gesta, sub compendio. ibidem.m
Magi Gentiles figurauerunt. to.10.138.b
Magi stellam nouam admirantes meruerunt reuelatione nosse significationem. ibidem.c
Magorum, & reginæ Austri, comparatio. ibidem.d,e
Tribus magis munera offerentibus, humanitas Christi cernitur, sed diuinitas adoratur. to.10.138.i,k
Unum deum magi crediderunt. to.10.258.g
Trium magorum aduentus in Hierusalem. to.10.258.R
Deus alia reuelatione magos instruxit, quare dicituri essent ad partes suas. tomo.10.316.f,g
magi obtulerunt aurum, thus, & mirram. to.10.316.k
Magistratum sibi creare quādo liceat populo. to.1.210.f,g
Magistratus parendum. to.2.74.i,k
Magistratus qualis esse debeat. tomo.4.350.i, & 205.f
Magistratus Christianorum. tomo.8.165.h
De magistro, liber Augustini. to.1.184.c, & tract.13.h, 57.g
Magister interior spiritus sanctus. tomo.9.103.
Magister exterior admonet, Christus docet. to.1.190.e,f
Magistri quid foris, & ueritas intus in anima quid operetur. to.9.187.c
Unus magister omnium nostrum in cælo. to.10.40.f
Magisterio diuino indigemus in nostro studio, & adiutorio diuino. tomo.5.193.d,e

Magisterium breue est, deum uero corde semper laudare. to.8.552.b
Quare per eundem magnatibus interdum. to.2.75.a
Magnetis uirtus mirabilis. to.5.215.g
Magnes Adamante impeditur, ne rapiat ferrum. tomo.5.100.
Magnus est deus, non mole, sed uirtute. tomo.2.3.b
Aliter magnus deus dicitur, aliter mons. tomo.3.106.f
Cum deus sit semper magnus, & magnificus, quomodo magnificatus est ueremeter? to.8.386.i,k
Non esse ualde magnus dominus, si ab homine posset explicari. to.8.512.k
Maior seruiet minori, quomodo intelligatur. to.5.154.e, to.8.521.d,e, tomo.10.166.f, & sequenti.
Nemo se dicat magnum, quia solus deus magnus. to.8.312.i
Quis maximus in cælestibus. to.10.3.b
Magni quomodo erimus. Eodem.8.f
Maior causa omnium fidelium, quam tantum modo martyrum. to.10.70.c,d
Magnificare dominum, quid sit. tomo.8.77.
h.i, to.10.170.k, & seq.
Quod sit magnificandus in unum. to.8.77.k
Magnificare deum, est laudando magnum faceri. to.8.260.c
Cur magnificare debeamus. to.8.247.l
Si quæris magnificentiam, prius quære sanctitatem: cum sanctificatus fueris, eris magnificus. to.8.355.a
Magnificentia domini quæ sit. to.8.425.f,g
Sicut magnitudo, in se ducta, facit quadratam figuram: ita numerus, in se deductus facit quadratum numerum. to.1.130.f
magnitudo corporum modernorum. tomo.5.133.m, & sequenti.
Magnitudo animi non dicitur, ubi quisque se ipsum occidit. to.5.8.g
Magnitudo dei, sempiterna est: nec ab initio temporis cœpit, nec definit. tomo.8.386.i
Magnitudo dei ante dies, & ultra dies. tomo.8.354.g
Magnitudo, & tumor, differunt. tomo.10.46.i
Magnitudinis soliditas. Eodem.120.h
Magog, detectum interpretatur. to.5.203.e
Maia. tomo.5.170.a
Maiorinus, Episcopus Carthaginensis, Donatista. to.6.9.m
Maius, tertius mensis, unde sic dictus. tomo.6.109.m

I N D E X

malachias, quid prophetet. tomo. 5. 178. e
malachiam quidam dicunt esse Eisdram sacerdotem. tomo. 5. 210. R
malalehel. tomo. 5. 135. c
malchus interpretatur regnaturus. tomo. 9. 114. l
malchi auris pro domino amputata, & a domi no sanata, quid significet. Ibidem, m
maledicere, & malum dicere, differunt. to. 4. 394. e
maledictum, pro nobis, Christus factus est. r. 4. 311. f, g
De maledictione suspensi in ligno. to. 6. 66. d, & 65. f, g
maledictum comes peccati. tomo. 6. 95. f, g
maledictum non reddidit Christus. tomo. 8. 89. l, m
maledictio, quomodo sicut aqua intus, & sicut oleum in ossibus. tomo. 8. 418. R
maledictio aeterna, quibus operibus comparatur. Ibidem, l
maledictio quandoque dicitur ex maleuolo errore dicentium, non ex aliquo malo uerborum. tomo. 8. 118. h, & 121. l
Qui iniuste maledicitur, primum illi redditur. tomo. 8. 384. b
maledictio peccatorum. tomo. 9. 194. d
maledictiones. tomo. 10. 125. h, i, & seq.
Quid maledicere furdo. Eodem. 297. c
Mali.
Qui malos odit, omnes odit. Senecæ dictum. tomo. 2. 74. d
Mali nisi haberent deum propitium, nulli essent boni. tomo. 2. 83. l
mali nascimur. tomo. 3. 350. h
mali cur esse permittantur. tomo. 3. 218. d
mali presciti. to. 3. 219. h, & 241. R, l
mali quando redarguendi, & quando non. r. 5. 4. i, & sequen.
malos præsciens deus quare creauit: & quare peccare permittat, cum prohibere potuerit. tomo. 5. 130. m, & sequen.
Neque enim deus ullum hominem creauit, quem malum futurum esse præscisset, nisi pariter nosceret quibus eos bonorum uisibus commodaret. tomo. 5. 99. f
malos deus propter bonos creauit. tomo. 5. 99. i, & 163. m
malum esse, naturæ accidit. tomo. 6. 44. e
mali quomodo ex deo, & non ex deo. tomo. 6. 48. a
mali quomodo etiam iusti. Eodem. 197. d
malos gignit deus, sed in bonum suum. tomo. 7. 275. e, f

Quisquis malus est, non putet neminem bonum esse. tomo. 8. 40. h
Quicquid mali in te est, de peccatis tuis est. Eodem. 41. a
Contra eos qui uolunt esse mali ne sint miseri. tomo. 8. 71. b
Qui malus est, ne miser sit: ideo miserior, quia malus. Ibidem
Quisquis malus est, male secum est. tomo. 8. 94. b
maleuoli, qui sint. tomo. 8. 118. h, & 121. l
Ex se quisque malus est. tomo. 8. 169. d
mali ex adipe, & macie. tomo. 8. 262. g
Homo factus est malus, qui male usus est bono quod fecerat deus. tomo. 9. 253. a
mali sumus, & bonum patrem habemus. tomo. 10. 3. m
Nomen nostrum, mali.
multum interest inter malum esse, & malum pati. tomo. 10. 243. m, & 253. e
Homo inter omnia bona sua non uult malum nisi se solum. tomo. 10. 201. a
Malis quomodo utitur deus.
Malis utitur deus ad profectum bonorum. tomo. 290. l, & 199. f tomo. 3. 218. e, f to. 6. 103. g, tomo. 8. 92. i, k
malitia iniquorum, deus iuste utitur, tomo. 100. i
malos deus bene ordinat, & bene utitur. tomo. 8. 92. i, k
Deus malis bene utitur, sicut mali bonis creaturis dei utuntur male. tomo. 8. 285. l m
Quomodo deus malis operibus hominum bene utatur, exemplo ostenditur. tomo. 8. 404. l
Cum ipsi mali sint uitio suo, ipse de malo eorum bene facit. Eodem. 405. a
Malorum felicitas, & iustorum labor. tomo. 8. 124. R, & 262. a, b
malos & bonos hic respicit misericordia dei. tomo. 5. 3. c
mali florent in hoc seculo, boni latent & laborant. tomo. 8. 40. e, & 90. k, & 170. c
Cur malis bene sit in hac uita, & bonis male, intelligere non potes, donec intres in futurum dei. tomo. 8. 124. R
Quod plures mali sint quam boni, exemplum. tomo. 8. 145. h
Quia malis bene est, & bonis male, multi dei inuisant. tomo. 8. 145. h
Quomodo mali uidentur florere ad tempus, & iusti laborare: exemplo ostenditur. to. 8. 211. l, & 90. R, l, & 100. a
Omnis malus in hoc mundo, aut ideo uiuit ut corrigatur.

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

corrigatur, aut ut per illum bonus exerceatur. tomo. 8. 173. a
Cur mali florent, & boni laborent. to. 8. 261. f
Nouit dominus, qui in iudicio omnia examinabit. tomo. 8. 338. i
mali exultant, quia damnantur ut alieni: boni laborant, quia flagellantur ut filij. Ibidem, l
Ideo deus omnia ista mala, quæ uider fieri a malis, tolerat: quia, &c. Eodem. 388. a
Per malos quandoque deus erudit bonos. r. 8. 266. g
Contra eos qui dum malos florere uident, & bonos opprimi, putant deum non curare res humanas: aut equaliter habere bonos & malos: aut fauere malis. tomo. 8. 342. f
Cum mali hic florent, iusti aliquando tibus. tomo. 8. 152. l
malis cur deus parcat ad tempus: uel quare laborant boni ad tempus. tomo. 8. 342. e, f
De malis hominibus deus bonis multa præstat bonæ: nec tamen secundum id quod de illis nobis præstat, sed secundum malitiam eorum reddet eis. tomo. 8. 349. f
Deus malos uult similes facere sibi, illi autem conantur illum similem sibi facere. tomo. 9. 200. g
Malorum ac bonorum permixtio, & conuictus.
mali sodales, contagiosa res. tomo. 1. 33. c, d
malorum conuictus. tomo. 3. 77. l, & 349. a
mali eruciant bonos. tomo. 3. Ibidem.
malorum consortium uitandum. tomo. 4. 381. f
De malis consilia. tomo. 4. 384. g
De malis hominibus scriptura tractat, conpropter ipsos, sed propter bonos. to. 5. 143. b
mali bonis ubique permixti. tomo. 6. 92. a, b
to. 7. 172. g, t. 8. 367. i, R, & seq. copiose.
malis sociari, quid sit. tomo. 7. 16. k
Sicut malis obest bonitas iustorum, sic bonis prodest iniquitas impiorum. tomo. 8. 350. h
malos sequentes, comites ad gehēnam querunt. tomo. 10. 41. m
mali necessarii bonis. tomo. 10. 45. g
mali & nequam homines, molæ & torcularia bonorum. tomo. 10. 94. d
mali bonis seruiunt, & quomodo. to. 10. 166. g
mali eruciant bonos. tomo. 3. 349. a
malos creauit deus propter bonos, quorum persecutio prodest Ecclesiæ dei. tomo. 5. 168. l, & sequen.
malos non obesse bonis probatur. tomo. 7. 89. h, i

mali primum sibi ipsis nocent. tomo. 8. 81. d, e
mali plus seipso lædunt, quam alios. tomo. 8. 93. e
Mali non solum uocibus comprimunt bonos, sed etiam malis operibus. tomo. 10. 19. d
Mali, uita & moribus, bonos persequuntur. tomo. 10. 83. d, & 94. d, e
Mali exercent bonos ad uirtutem. tomo. 10. 253. R
mali iustos persequentes, seipso amplius persequuntur. tomo. 10. 259. c
Mali tolerandi in ecclesia.
mali tolerandi. tomo. 2. 52. f, g, & 99. i
to. 3. 37. l, & 348. R
malos docet Christus sustinendos. tomo. 5. 183. R
mali quomodo tolerandi in Ecclesia. tomo. 7. 17. b, c. tomo. 10. 19. g
Et de excommunicatione, copiose. tomo. 7. 17. b, c
mali bonis permixti corporaliter in Ecclesia, spiritaliter sperati. tomo. 7. 60. m, & 79. e, & 186. i, & sequen.
Propter malos non recedendum ab Ecclesia. tomo. 4. 20. d. tomo. 7. 79. c, d, & m, & fo. 86. f, g, & sequen. g
mali non sunt membra columbæ. tomo. 7. 122. i, & fo. sequen. R
mali iustus, & mali foris. tomo. 7. 134. g, h
mali etiam non tolerandi. tomo. 2. 136. l, m
malorum comparatio. Eod. 137. e, & h, & R
An mali teneant primatum in Ecclesia. to. 7. 141. R, l
mali quomodo in Ecclesia. tomo. 7. 168. b
malos non temerè auferendos à communione Ecclesiæ. tomo. 10. 122. e, f
malos pati in Ecclesia necesse est, cum quisque profecerit. to. 8. 40. f
mali semper murmurant aduersus malos. Ibidem.
malos tolerare, siue scientes, siue nescientes, necesse est. tomo. 8. 82. c
Inter malos nobis cum tolerantia uiuendum est: quia, &c. tomo. 8. 163. i
Tolerare malos, quàm à bonis tolerari, magis affectare debemus. tomo. 8. 165. i
mali quid faciant bonis. Ibidem, m
Quod malis deus parcat, prodest tibi ad habendam misericordiam. tomo. 8. 173. d
Necesse est malos inueniri in omni congregatione, qui bonos exerceant. tomo. 8. 116. a. Exemplum. Ibidem, b
Necesse est ut malos sufferamus, & proficiat quod boni sumus. Ibidem, a
F f 3 Cum

INDEX

Cum scis malum esse quod facis, & tamen facis, ad inferos uiuus descendis. tomo. 8. 176. a
Toleremus malos, si uis boni, quia & nos fuimus aliquando mali. Eodem. 182. d
mali multi, palea est multa in area dominica, super grana pauca. tomo. 8. 348. d
malos separare non potes, tolerare necesse est. tomo. 8. 366. c
Inter malos boni gemunt, sicut grana inter paleas, & sicut lilium inter spinas. Eod. 368. h
mali sunt spinae propter mores, & filiae propter sacramenta. Ibidem. i
Qui proficit, & nullum uult hominem pati malum, eo ipso quo non uult aliquem pati conuincitur quod non profecerit. Ibidem.
De his qui ne malos patiantur, separantur a strepitu populari, & a fluctibus seculi: ut cum paucis bonis in monasterio tanquam in portu quietam uitam agant. Ibidem. 8. l
malus ut cognoscatur intus probandus est. Ibidem. m
Contra eos qui sic incauto animo laudant bonos in Ecclesia, aut monasterio, ut taceant malos: & qui sic uituperant cetero animo malos, ut taceant bonos. tomo. 8. 369. b, c
malos inueniri necesse est in omni statu Ecclesiae. tomo. 8. 369. d, e, & sequen.
mali ferendi sunt ad tempus: quia, & c. tomo. 8. 469. i
Quod sint portandi, quousque ueniat finis. tomo. 8. 496. e
Quod mixti sint bonis mali non solum in hoc seculo, sed & intus in ipsa ecclesia: & nulli apparent mali, nisi ei qui fuerit bonus. tomo. 8. 343. f
Et licet mixti sint bonis, longe tamen sunt ab eis, quomodo iniquitas longe est a iustitia. Ibidem. f
mali cum bonis non manifestantur, nisi quando exeunt a bonis. tomo. 9. 128. h
malorum separatio, bonorum est purgatio. tomo. 9. 236. g
Non temere aut quomodolibet, sed per iudicium sunt auferendi mali ab Ecclesiae communione. tomo. 9. 221. i
mali qui per iudicium auferri non possunt, tollerentur potius quam perdantur. Ibidem.
mali bonos in unitate non maculant. tomo. 10. 19. g, & 103. a
Recedere a malis. tomo. 10. 20. c, d
Malorum correptio, & correctio.
mali quatenus cogendi ad bonum. tomo. 2. 52. f, g
mali, exemplo Christi, ad bonum cogendi.

tomo. 2. 65. h, & seq.
Mali sunt etiam filii dei. tomo. 2. 73. a
tomo. 7. 291. f
Voluntas dei in malos. tomo. 3. 239. i
mali quomodo exterminentur. tomo. 5. 44. i
De malorum correctione non est desperandum, cum quidam ex eis praedestinati sint. tomo. 10. 19. j
mali corripiendi, & corrigendi. Ibidem. h
mali non insultanter arguendi. Ibidem. h
Qui malus fuit heri, bonus sit hodie. tomo. 10. 104. d
mali interdum per discordiam boni efficiuntur. tomo. 10. 279. a
Malorum proprietates, mors, & poena. tomo. 10. 279. a
malorum poena, bona, & mala. tomo. 1. 139. a
malus quisque, sui malefacti author est. tomo. 1. 208. c
mali ex se alios aestimant. tomo. 3. 184. i
malorum defectus. tomo. 3. 347. h
mali homines, uasa diaboli. tomo. 3. 221. i
malos perire, duobus modis. tomo. 4. 121. i
mali, dilectores seculi. tomo. 4. 414. j
malus homo bona operari non potest. Ibidem. g
dem, g
mali, utiliter etiam, praedicant legem dei. Ibidem. h
dem, h
mali, flagellum dei. tomo. 8. 90. i, & 93. f
malorum caput, diabolus. tomo. 8. 53. a
Vide, Impius, & Peccator.
mali nunquam bene moriuntur, boni nunquam male, quamuis secundum seculum aliquid male uideatur. tomo. 10. 23. k, & seq. copio.
Et exemplum de Lazaro mendico, & diuitio. Ibidem.
malus homo, pustula in corpore. tomo. 9. 14. f
Pestilentia, malus homo. Ibidem.
mali assimilantur uasi pleno foetore. tomo. 10. 184. i, k
Quod mali nolunt modo cogitare, necesse habent sine ullo remedio sustinere. tomo. 10. 259. a
Malum.
malum, bifariam accipi
malum dicitur peccatum, & poena peccati. tomo. 1. 23. a
Mali nomen, quomodo repertum. tomo. 4. 183. b
De malo.
Malorum genera.
mala animi, mala uitae, mala morum docuerunt dii suos cultores, non prohibuerunt, neque leges dederunt. tomo. 5. 11. i
malorum genera duo, peccatum. f. & peccati poena. tomo. 6. 52. m, & 67. n
Mali origo, & unde sit.
mali originem esse ex libero arbitrio. tomo. 1. 11. i
b, & 16. g, & 238. g, & sequen.

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Mali naturam deo coeterna non uoluerunt Manichaei.
Malum unde. tomo. 1. 11. c, & 15. c, & g
mala an à deo. tomo. 1. 16. g, & 208. c
Vide Ordo.
malorum author deus, quomodo. Ibidem
malorum omnium radicem esse malum voluntatem. tomo. 1. 229. l
malorum origo. tomo. 3. 53. a
Quod malum non sit à deo. tomo. 3. 68. d
Vtrum deus author mali non sit. tomo. 4. 185. a, b
Retracta. tomo. 1. 19. a
malum à sexu fornicis causam inuenit. tomo. 5. 139. l
mala nulla essent, nisi natura mutabilis ea sibi fecisset: quia ideo deus fecit mutabilem, melius iudicans de malis benefacere, quam mala esse non sinere. tomo. 5. 226. h
malum esse à deo, Seleuciani asseruerunt. tomo. 6. 8. i
mala natura deum creasse Floriniani dixerunt. Ibidem. R
mala deus quomodo creat. Ibidem. & 67. k
mali origo caput, est peccatum. tomo. 6. 54. m
Malum quid sit.
Malum quid sit. tomo. 1. 22. k, & 34. d, e, & 243. b, & 257. b, c, tomo. 3. 53. a, tomo. 7. 312. d, e, & sequen.
Nullum esse malum naturale, quomodo accipiendum. tomo. 1. 12. d
malum est priuatio boni. tomo. 1. 34. d, e, tomo. 3. 51. h, & 76. m, tomo. 5. 99. f, tomo. 9. 165. a
De natura mali quaestiones. tomo. 1. 166. b, c
malum natura nihil est. tomo. 1. 50. h, & 173. i, tomo. 3. 68. e, & 77. m
malum non esse substantiam. tomo. 1. 257. a, b
mala nulla substantia per se, sed per in congruentiam. Eodem. 257. K, l
malum, corruptio. tomo. 1. 48. d, & 258. f
malum quid sit. tomo. 9. 185. g, h
Mala quare.
Mala quare sint. tomo. 3. 51. g
mala cur sinantur à deo. tomo. 5. 124. b
In inquisitione mali, misere torquetur Augustinus.
malum non scitur per speciem, sed per speciei priuationem. tomo. 1. 48. d, e, & seq. 49. m
malum scire, non est malum. tomo. 3. 121. e, tomo. 10. 285. f, g
De bonis & malis in rerum natura, Manichaeorum fabulae.
Quomodo idem malum sit, & bonum. tomo. 3.

51. i, k
Quomodo mala ex bonis. Ibidem. m
malum est contrarium bono. tomo. 5. 4. h
malum quod geritur, omnes conuocat spectatores: quod bonum geritur, uix aliquos inuenit auditores. tomo. 5. 19. c
malum vel vitium est deo contrarium: sed natura est non solum contrarium, sed etiam noxium. tomo. 5. 104. b
malum quomodo noceat naturae. Ibidem & sequen. & 192. m
malum vel vitium non est nisi in bono, quia non potest esse & non nocere, & nocere non potest, nisi bono cui inest: non autem summo bono. Sola ergo bona esse possunt aliquid, mala autem nusquam. Eodem. 102. b, c
mala vincuntur à bonis. tomo. 5. 125. c
Non statim malum quod minus bonum. tomo. 6. 43. m
malum esse naturae accidit. Ibidem. 44. e
Etiam malum, quatenus est, bonum est. tomo. 6. 47. g
Est malum quod non dat deus bonis, & est bonum quod non dat malis. tomo. 8. 182. i
De malo tuo deus bene facit, quia bonum suum tibi dedit. tomo. 8. 209. g
Quantum bonum deus nobis praestiterit de malo Iudaeorum. tomo. 8. 266. g
Christus bene uititur malis, & facit bona de malis. tomo. 9. 114. i
mala, tenebras amant: bona, lucem. tomo. 10. 36. g, h
Malitia.
Malitia breuis. tomo. 3. 348. i
malitia malorum bonos flagellari. Eod. 349. a
In malis bonum. Ibidem
malitiam concipit ipsa voluntas. tomo. 4. 364. b
malitia quid. tomo. 7. 313. b, tomo. 10. 100. h
malitia igni comparata. tomo. 8. 82. e
malitia prius vastata unde erit. Ibidem
malitia tua, ut alteri non noceat, fieri potest: ut autem tibi non noceat, non potest. Ibidem
Qui non potest non habere malitiam, vel odiam eam. tomo. 8. 87. d, e
Nulla scientia ita vincit malitiam, quam mortis recordatio. tomo. 9. 219. e
malitia hominum. tomo. 10. 83. c
Nemo conqueratur de malitia nostri temporis. tomo. 10. 95. b
De eo quod beatus Petrus dicit, Deposita ergo omni malitia, & omni dolo, & c. lac concupiscite: Homilia. tomo. 10. 100. g, h, & seq.
Cum bonitatis auctore non ascendit malitia. tomo. 10. 214. d, & 216. f

I N D E X

Mala voluntas.

Mala voluntas non effugit iusti dei leges. to. 5.99.i.R
 Malam voluntatem quomodo deus ordinat. to. 5.130.i, & 99.i.k
 Mala voluntas non habet causam efficiētem, sed deficientem. tom. 5.104.i, k, & fo. seq. d
 Ad malum opus non peruenitur, nisi præcedente mala voluntate. Eodem. 126.f
 Malum, siue mala facere.
 Malè facere quid. to. 1.208.d, & g, & 215.K
 In malefactis cupiditatem dominari. tomo. 1.209.K
 Non ideo minus delinquit, cur sola deest facultas malè faciendi. ibidem.
 Malum non faciendum, vt fiat bonum. to. 4.13.g, & seq. & 17.b
 An malum faciendum, ne alius grauius malū faciat. to. 6.5.h.i, & 13.a.b, & 31.m
 Mala non fiunt sine iusto, dei iudicio, nec bona, sine dei adiutorio. to. 5.198.e
 Mala agere. to. 5.200.a
 Mala non facere deum, quomodo Coluthiani dixerint. to. 6.9.R
 Ad malè faciendum, nec minæ te compellere: & à bono faciendo, nec minæ te terrere debent. to. 8.154.K
 Si quid mali agimus, ad hoc nos hortatur angelus malus. to. 10.310.a
 Mala declinanda fugienda, auferenda.
 Auferite malum ex vobis ipsis, exponitur. tom. 1.22.c.f
 Mala sunt fugienda. to. 3.296.b
 Non sufficit malum non agere, nisi bonum feceris. to. 8.79.b
 Non sufficit declinare à malo, nisi facias bonum. ibidem. & 100.i
 Qui non facit mala, sed laudat, astipulator est facti. to. 8.158.a
 Difficilius bonorum appetitores, quam malorum desertores inuenies. to. 9.216.l
 Iustio dei, cohibere linguam à malo. tom. 10.34.c
 Et declina à malo, & fac bonum. ibidem. e
 Declinanda prius mala, & postea facienda bona. ibidem.
 Malum in genere.
 Deus non diligit mala, licet ad ordinem pertineant. to. 1.157.m
 Malum ex se malum, etiam si non vetetur. Eodem. 209.g
 Non omne malum est quoddam atur. to. 1.209.i, R
 Mala etiam faciunt ad decorem vniuersi. to.

1.226.c.f
 Malum quomodo destruitur. to. 5.124.b
 Mala & nociua, quomodo reddūt ordinatum vniuersum: & quomodo sint in communi nostro, tam spiritale quam corporale. to. 5.99.c, & seq. to. 6.41.f
 Mala quomodo sint in deo. to. 6.41.f
 Mala veniunt malos in interitum, nō bonos. to. 8.534.i
 Mala ex computationibus orta. to. 9.217.f
 Non acquirere de malo. to. 10.30.c
 Malum hominis. to. 10.88.e
 Malum pro afflictione.
 Malum pro malo non reddendum. tom. 2.7.g, to. 6.194.f to. 8.415.m, & seq.
 Malum pro malo reddimus, si fratrem errantem non corripiamus. to. 2.50.a
 Mala temporalia patienter toleranda. tomo. 2.118.B & Epist. 122. per totum. tom. 3.348.K
 Malorum causa, contemptus Euangelij. tom. 2.190.R, & seq.
 Mala perpetiendā, spe vitæ cœlestis. to. 2.156.i, R, & 213.c.f to. 3.253.K
 Nihil mali iusti patiuntur. to. 4.161.f
 Malitia pro pœna.
 Mala quomodo sint à deo. ibidem. & t. 6.41.f
 Mala deus ingerit mali, quia iustus est. tom. 4.56.l
 Mala & bona tēporalia, quæ diuino iudicio sunt cōia bonis & malis. to. 5.41, & seq. Eodem. 4.m
 Mala omnia profunt iustis. Eodem. 4.m
 Mala quæ eueniunt, peccatis sunt imputanda. to. 5.16.R, l
 mali sola deputant mala, quæ non faciunt malos. Eodem. 206.e
 mali timent sola mala, quæ etiam patiuntur boni: mala autem quibus ipsi sunt mali benter habent. Eodem. 304.R
 mala horrenda quæ acciderunt ex elementis, in subuertendo vrbes, & huiusmodi. ibi. R
 mala pœnæ, sunt in deum reducenda. tomo. 5.43.i
 mala omnia sunt toleranda pro fide veritatis. Eodem. 92.c
 Malum pœnæ punientis naturā vitiōsam, est iustum, & per cōsequens bonum. to. 5.104.c
 mala est mors in se, & alia pœnæ, licet bona sit per consequens. Eodem. 137.f
 mala corporis, dicunt Stoici non esse mala sapienti, sed Peripatetici & Acadēmi cōpūtrā: & tamen omnes errant, ponentes beatitudinem in hac vita. tomo. 5.189.g, & sequen.

I N D I V M A V G V S T I N V M .

mala communia, in hac vita, bonis & malis. to. 5.198.g, & 336.l
 mala quoddam prodesse. to. 7.240.K
 minus malum esse: habere cætera peccata, & superbiam. to. 9.206.b
 mala vitæ huius, & bonæ vitæ venturæ. tom. 10.25.d, e
 Duo mala nostra. tom. 10.31.f
 mala hominum, quæ. Eodem. 88.e
 Quando liberabitur natura humana à malo. ibidem.
 A malo seruari donum dei. to. 1.33.a, b
 Præsentia mala sunt transitoria. to. 10.150.f
 Summum malum corrumpi non posse. tomo. 1.258.f, g
 Propter malum summum fugienda sunt omnia, ipsum autē propter seipsum. to. 5.185.h
 In originali malo duo sunt. to. 5.237.l
 Summum malum non intelligitur, nisi cognito summo bono. to. 6.48.d
 malum perfectū non nocet alteri, sed sibi plurimum, per cupiditatem malam. to. 8.342.h
 maleum vniuersæ terræ conteri, quid sit. to. 8.362.h
 Diabolus dicitur malleus vniuersæ terræ. to. 10.237.c
 mambre interpretatur visio, siue per spicacia. to. 10.161.h
 mamillæ, in pectore viri, sunt solum ad decorem. to. 5.238.g
 Dux mamillæ, sunt duo testamenta. tomo. 9.141.f
 mammona, diuitiæ nuncupatur. to. 4.118.f, & 411.f, to. 8.170.a
 mammona iniquitatis, quid sit. tom. 5.238.f, to. 10.29.m, & 30.c
 De mammona iniquitatis facere amicos, quid sit. to. 8.149.c, to. 10.29.m
 mammona iniquitatis, cur dixerit dominus in Euangelio. to. 10.107.h
 mammothreptus, dicitur puer diu fugens. to. 8.57.i
 manasses rex. to. 5.175.m
 manasses rex vsque adeo impiissimus, tandē per pœnitentiam inter amicos dei reputatur est. to. 8.201.d, & 292.m
 mancinus cum Numantinis turpe fœdus iniit, & de tribus augurijs cōtra eū. to. 5.27.a
 mancipium vnde dictum. to. 4.40.a
 mandatum. tomo. 3.351.l
 mandatum dei seruanda. to. 4.26.g
 mandatum sanctum quid, idq. cognoscentes

ac transgredientes pœna quæ maneat. tom. 4.27.b
 De mandato maximo. to. 4.158.i
 Si mandatum transgressi fueritis, morte moriemini: si mortem recusaueritis, mandatū transgrediemini: quō intelligat. to. 5.112.d
 Deum time, & mādāta eius custodi: quia hoc est omnis homo: exponitur. Eodem. 199.m
 Qui soluerit vnum de mandatis istis, &c. exponitur. to. 5.202.h
 mandatis diuinis cedendum obtemperando, non resistendum disputando. to. 6.138.f
 mandata dei non tantum memoria sunt retinenda, sed & vita. to. 8.385.c
 mandatum dei est, quod facere deus iubet: promissum, quod accipere. to. 8.403.b
 Quomodo mandata sua deus mandauit custodiri nimis, si omne nimium reprehensione dignum est. to. 8.448.d, e
 Quod valde præceperit, & valde custodiri oporteat mandata dei. ibidem. f
 Quod mandata dei siue cum legantur, siue cū memoria recolantur, tanquam speculū intuentia sunt. to. 8.439.g
 Quod frustra custodiantur in memoria, si non custodiantur in vita. ibidem. K
 mandatis dei rectis ac arduis humana nō con-temperatur infirmitas, nisi præueniēs eius adiuuet charitas. to. 8.440.a
 In mandatis dei nihil mirabilius, quam Diligite inimicos vestros. to. 8.442.b, & fo. seq. g
 Qui sint à quibus abscondit deus mādāta sua, cum vbique ea voluerit prædicari, cum & omnibus fidelibus, & plurimis infidelibus nota sint. to. 8.442.f
 Quod abscondantur ab eis, qui nō sunt in colæ in terra. ibidem. h
 Aliud est mandata dei per infirmitatem vel ignorantiam non implere, aliud ab eis per superbiam declinare. to. 8.443.b
 Dona quod ipse mandas, adiuua me vt faciam quod commendas. Eodem. 448.R
 Hoc poscit, vt mandata quæ cōcupiuit, p. eius misericordiam faciat, qui ea mandauit. ibi. l
 mandata domini quomodo sint exquirenda. to. 8.449.g
 Alia sunt mandata, alia promissa. Mandata facienda suscepimus, vt promissa accipere mereamur. to. 8.452.g
 mandatis dei credere, quid sit. ibidem. h
 Quanto magis suauia sunt, quæ mandat qui iuuat, tanto magis ea scrutatur amans, vt cognita faciat, & faciendo cognoscat: quia perfectus cognoscuntur cum sunt. ibidē. i
 mandatum,

INDEX

Mandatum, sine adiutorio dei, litera est occidens. tomo. 8. 234. f
Mandatum charitatis quomodo latum nimis. tomo. 8. 456. 2. b
Aliud est, mandata tua intellexi: aliud, a mandatis tuis intellexi. Ibidem, l. m
Ad facienda mandata dei exercent maligni, a scrutandis auocant. tomo. 8. 458. i
mandata dei dilectione implentur. tomo. 8. 461. g. h
mandata dei cum diligantur super aurum & lapidem preciosum multum, omnis praeceptis mandatis terrena uilis est merces. Ibidem, h
Qui mandata dei diligit, omnem uiam iniquitatis odio habet. Ibidem, i
mandata dei, sicut sunt facienda, nemo facit, nisi ex fide, que per dilectionem operatur. tomo. 8. 462. a
Qui diligit, ipse ueraciter libenterque custodit mandata dei. tomo. 8. 466. e
Deus mandat uirtuti suae docendo, & confirmat iubendo. tomo. 8. 236. i. k
mandatum quomodo dat pater filio. tomo. 9. 84. i
mandatum patris, filius. Ibidem, R
mandatum de dilectione proximi quod dabit Christus discipulis in coena, quare dicebat nouum. tomo. 9. 89. i
mandata dei sine spiritu dei seruari non possunt. tomo. 9. 93. g
mandatorum dei obseruatio dilectionem ostendit, non facit. tomo. 9. 96. m, & 97. e
mandatum nouum, quid sit. Ibidem.
mandatum uetus, & nouum, quid significant. tomo. 9. 125. i
mandatum Christi, dilectio uocatur. tomo. 9. 131. f
Soluere mandatum, & docere mandatum, in quo differant. tomo. 9. 134. h. i
mandatum nouum quare appellatum. tomo. 9. 89. i, & 140. c
Qui non seruant mandata, non per portas, sed aliunde intrant. tomo. 9. 150. g
mandatorum dei quaedam sunt specialia, quaedam communia. tomo. 9. 204. a
Dei mandata non custodientes, deum odio habent. tomo. 9. 194. a
Quanto mandata sunt singularia & acriora, tanto sunt praecepta & deo gratiora. tomo. 9. 204. a
Christus mandato nouo fecit hominem nouum. tomo. 9. 228. m
De contemptu mandatorum dei uita non potest provenire, sicut de corunde obseruatio non potest provenire mors. tomo. 10. 3. e

Et hinc homo quod uoluerit, mereri potest: secundum quod meruerit, iudicabitur. Ibidem.
sistit enim in hominis potestate. Ibidem.
De eo quod scriptum, Si uis uenire ad uitam, serua mandata: Sermo. tomo. 10. 17. d, & seq.
mandare dei, quid. tomo. 10. 100. b
mandat deus multis modis. Ibidem
mandatum dei, uita aeterna est. tomo. 10. 129. a. b
Non nisi mandato nouo uetus peccatum extinguitur. tomo. 10. 141. c
Christus contra uetus peccatum opposuit nouum mandatum. Ibidem.
Duo praecepta mandata sunt, dilectio dei, & proximi. tomo. 10. 153. d
Seruare mandatum dei, est pacem in omnibus custodire. tomo. 10. 211. f
quae sint maiora mandata, & quae minora. tomo. 10. 228. h
Quia deus nouus homo factus, nouum regnum promittebat, nouum mandatum dabat. tomo. 10. 291. k
error circa mandata dei. tomo. 10. 223. b
mandragora natura. tomo. 6. 135. g. h
Manducare.
manducauerunt, & adorauerunt omnes pingues terrae: exponitur. tomo. 2. 182. h. i
ecclesia quod manducat, in corpus suum trahit. tomo. 8. 161. d
manducare iniquitatem uel iustitiam, quid sit. tomo. 8. 152. d
manducare cum superbis cur David prohibeat, cum hoc etiam ad imitationem dominum fecisse legamus. tomo. 8. 372. d
maistare, & manducare, quid mystice. tomo. 10. 118. f
Quare Christus post resurrectionem suam manducauit. tomo. 10. 202. e, & 318. i
Gentes non habebant quid manducarent in deserto, post Christum, currentes. tomo. 10. 230. h
Vide, Comedere.
Manducare corpus Christi.
Qui manducauerit carnem meam, &c. & huius manducauerit ex hoc pane, uiuet in aeternum: exponitur. tomo. 5. 223. m, & sequent.
Manducare carnem Christi, quid sit. Ibidem
Alij manducant Christum, & adorant alij manducant, & saturantur. tomo. 8. 147. l
Qui manducat carnem meam, & bibit meum sanguinem, &c. locus expositus. tomo. 10. 10. f
Iudas cum ceteris discipulis, sacramentum carnis & sanguinis Christi manducauit & bibit. Ibidem
Qui manducat carnem meam & bibit, &c. Sermo. tomo. 10. 39. 2, & seq.
Patres

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Patres vestri manducauerunt manna, &c. exponitur. tomo. 10. 104. m, & seq.
Vide, Christus, & Corpus, & Sacramentum.
mane & vespera quid. tomo. 1. 269. m
mane Christus resurrexit. tomo. 8. 198. k
mane futuram vitam significat. tomo. 8. 151. e, & 198. k
Quod mane significet futurum. tomo. 8. 176. e
Quod mane prosperitatem huius seculi designet. tomo. 8. 220. 2, & 337. c
Quod vocetur Christus, post hoc seculum, cum videbimus quod in seculo credimus. tomo. 8. 546. g
mane quid signet mystice. tomo. 9. 58. i
missiones multae, diuersa merita sanctorum. tomo. 3. 355. c
missiones domus dei. tomo. 6. 266. a, tomo. 9. 90. h
manere in dei verbo. tomo. 7. 385. g. h
missiones in coelo dicuntur parari, cum corda eorum, qui in eo mansuri sunt, preparantur. tomo. 10. 40. f
missiones in coelo quomodo dicebat Christus suis discipulis esse diuersas, qui alibi dicebat, vado parare vobis locum. Ibidem.
Mansio trinitatis in dilectoribus dei. tomo. 9. 94. g
manere in Christo, quid sit. tomo. 9. 96. i, & m
De eo quod scriptum est, Si manseritis in verbo meo, vere discipuli mei estis: Sermo. tomo. 10. 40. e, f, & seq.
Deus quomodo in nobis manet, & nos in ipso. tomo. 9. 51. d, tomo. 10. 40. g
manes quid sint. tomo. 5. 77. m
manicheus a Manin Persa. tomo. 6. 6. e
manicheus ante manes dictus, & Vrbicus. Ibidem.
manicheus item cur appellatus sit. tomo. 6. 7. f, & 113. l
manicheorum venatio. Eodem. 95. g
De manichaeis cauendis, exhortatio. tomo. 6. 96. i. R
manichaei quomodo praecepta decalogi continent. tomo. 6. 98. i, & seq.
manichaei fides & religio. Ibidem. 115. g
manichaei quid de sole sentiant. Ibidem. m
manichaeus anathematizatus. tomo. 6. 168. i. R
manichaei verba de natura dei, ex libris thesauri sui deprompta. tomo. 6. 182. g
Contra manicheorum duas naturas. tomo. 1. 13. i, & seq. & 235. m, & 237. a, & seq.
manicheorum sacrilegus error, rationem veritatis fidei a catholicis exigentium. tomo. 1. 14. d, tomo. 6. 29. g

A manichaeis quomodo deceptus Augustinus. tomo. 1. 34. a, & in Possidonio. tomo. 6. 29. g
Quos nouem annos diligenter audiuit. tomo. 1. 252. c, 267. R, tomo. 6. 29. g, & 39. a. b
Quomodo euaserit. tomo. 6. 29. h, & 95. h
manicheorum hypocritis. tomo. 1. 34. a. b
manicheorum doctrina absurda. Ibidem. d, e
manicheorum excommunicatione ridet. Ibidem. l. m
manicheorum libri astrologici fabulis pleni. tomo. 1. 41. g, & 42. d, e
Contra manichaeos confutatio Nebridij. Eodem. 47. m
manichaeos deplorat Augustinus conuersus. tomo. 1. 56. b
In ordine auditorum fuisse Augustinum. tomo. 6. 29. g. h, & 51. c
De moribus manicheorum & de moribus Ecclesiae catholicae, libri duo. tomo. 1. 247. d, & seq.
manicheorum fucos, & mysteria, prodit Augustinus. Ibidem.
manicheorum duae illecebrae, quibus imperitios decipiunt. tomo. 1. 247. e, f
manicheorum falsa castitas. Ibidem. & 2. e
manicheorum dii duo. tomo. 1. 249. a
manicheorum continentiae, opponit perfectorum Christianorum vitam. tomo. 1. 255. g. h, & seq.
manichaei damnant coniugij usum. Eodem. 256. g, & seq. & 265. f. g
manicheorum fabulae, de bonis & malis, in rerum natura. tomo. 1. 258. l. m, & tomo. 6. 6. e, f
manichaei Sole coluerunt. tomo. 1. 259. b, & 267. a, & 27. b. t. 2. 102. l. t. 6. 31. 2. b, Et. tomo. 10. 107. R
manicheorum tria signacula, quibus peccatur. tomo. 1. 259. g. h
manicheorum suffugia, de duabus naturis, excludit. Eodem. 260. a. b
manicheorum error tres naturas parit. Ibidem. c
manichaei quaedam habent communia cum Christianis. Ibidem. c, d
manicheorum abstinencia in cibo potuque. Ibidem.
manichaei cur interdiciant esum carniuum. tomo. 1. 262. b
manicheorum duae naturae quomodo commixtae. Ibidem.
manicheorum crudelitas in pueros. tomo. 1. 263. e, f
manicheorum inuidia erga mendicantes. Ibidem.
manicheorum ineptias de arboribus, & nece animalium, falsissime ridet. Ibidem. g. h
Item fructum dolores. tomo. 6. 68. l, tomo. 8. 537. h
mani-

manichæorum flagitia. tomo. 1. 265. i, & 266. c
manichæorum portenta, de genere tenebrarū.
tomo. 10. 186. a. 276. c, d. to. 2. 102. m. to. 3.
252. c. tomo. 6. 39. g. h. 69. b
Antra quinque gentis tenebrarum. tomo. 2. 101.
d. to. 6. 40. b
manichæorū, de origine Adæ & Euz, opinio
absurda. 266. tomo. 1. a. b, & tomo. 6. 7. m
manichæi serpentem in paradiso, Christū fuisse
affirmant. tomo. 6. 7. m, & quod Christus
sit phantasma. Ibidem & tomo. 2. 102. k
Contra manichæos, de Genesi libri duo. to. 1.
267. g, & sequen. R. tract. 12. m. to. 3. 202. b
Contra manichæos cur styllum demiserit. to. 1.
267. g
manichææ hæresis epilogus. tomo. 1. f, & se-
quen. 277.
manichæorum electi, & auditores. qui. to. 1. fin
Polsido. tomo. 2. 102. k. tomo. 6. 7. g
manichæi ieiunant die dominico. tomo. 2. 117. e
manichæis sol & luna naues. tomo. 2. 170. a, b.
tomo. 6. 7. g
manichæi, & eorum error. tomo. 5. 8. d, & 99.
g, & 121. d
Quod de corporis animæque naturæ tolerabi-
lior quidem Platonicoꝝ, quam manichæo-
rum sit opinio, sed & ipsi reprobantur, quo-
niam uitiorum causas naturæ carnis ascri-
bunt. Ibidem. 121. c
manichæorum error, de duabus animabus. t. 6
49. e, & sequen. & 3. a, & 3. 6. a
manichæorum eucharistia. tomo. 6. 7. i, & 49. d
manichæorum turpitudine in mysterijs. to-
mo. 6. 7. h
Apud manichæos qui fuerint Catharistæ, qui
& macarij. tomo. 6. 7. i
manichæi abstinent a carnibus, ouis, & lacte.
Ibidem. k. l
Vinum non bibunt. Ibidem.
manichæorum error de animarum demigra-
tione. tomo. 6. 7. l, & 59. m, & fo. sequen. m, &
75. b, c, & 120. e, f
manichæi animarum resurrectionem asseren-
tes, carnis resurrectionem negant. tomo. 6.
71. k, & 73. c, & 104. a, & 187. m, & sequen.
manichæorum, de herbis, & arboribus, fig-
menta. tomo. 6. 7. l
manichæi nuptias damnant. Ibidem, m
Item. 120. m, & 176. h
manichæorum error de baptismo. t. 6. 8. a, b
manichæi orant contra solem & lunam. Ibid.
a, & 51. c
Solem & lunam adorantes. Eodem. k, l, &
sequen. 95.

DEX

manichæi liberum arbitrium non esse causam
peccati tradiderunt. tomo.6.8.b
Concupiscentiæ origo secundum manichæos.
tomo.6.7.h
Contra epistolam Manichæi, quæ uocant fun-
damenti. tomo.6.37.h
Cum manichæis cur mirius agendum Augu-
stino. Ibidem.
manichæus se Iesu Christi Apostolum dicit.
tomo.6.7.a
Impugnatur. Eodem.30.a, & sequen.& 90.
manichæi negant spiritus sancti in Apostolorum
descensum. tomo.3.256.K.to.6.7.a,& 114.
manichæus spiritus sanctus quomodo. tomo.6.
38.e Ibidem.f.g
manichæi natalis & bema. tomo.6.309.b
manichæi stulta pollicatio. tomo.6.6.
manichæi duo principia ponunt. tomo.6.6.
e,& 39.d,e
manichæi deliramentum, de duplici terra. t.6.
41.r,d,& sequen.
manichæis leuius peccant et regnum uocant et ap. Ibidem,g
manichæis duæ naturæ. tomo.6.6.c,& 53.e,t
mō.7.312.c
De numero naturarum. tomo.6.8.44.i
manichæus distinguit quinque naturas terræ
tenebrarum. tomo.6.44.g
Contra manichæos, de duabus animabus. e.6.
46.m,& sequen. tomo.6.50.
manichæi pœnitentiam fatentur. tomo.6.50.
R.3.l,& 50.b,c
manichæorum Christus commenticius. to.6.
69.c,& sequen.
manichæi carnes abominantes reselluntur.
Eodem.75.d,& sequen.
manichæorum deliramenta, de origine carnium.
Ibidem.R,& sequen.
manichæorum primus homo commenticius.
tomo.6.69.b,& 39.c,d
manichæi hæresis quando inceperit. tomo.6.
90.e,f
manichæos confert cum Pelagianis. tomo.7.
286.b,& 296.i
Contra manichæos, quid dicunt gentem tene-
brarum aduersus deum primus quam mu-
ndus fieret rebellasse, & ille timens ne re-
gina eius hostili impetu uastarentur, mi-
sit huc membra sua substantiam suam, &
miscuit uisceribus gentis tenebrarum, &
inde mundum fabricauit. tomo.6.
537.d,e
Dicunt expediri homini sceneratorem esse,
quam agricolam. Ibidem,h
Quod

IN DIVVM AVGVSTINVM.

IN DIVVM AVGVSTINVM VM.

Quod panem mendicanti non porrigant, ne
 uicam que est in pane quam dicunt mem-
 brum dei, substantiam diuinam, mendicus
 ille accipiat, & liget eam in carne sua. lbi. h. i.
 Quod dicant substantiam diuinam corruptibi-
 lem: quia, &c. tomo. 8. 296. g.
 Quicquid auditur in fabulis Manichæorum
 non nisi blasphemiam est, & quædam figmen-
 ta corporalium imaginum. tomo. 8. 563. f.
 Manichæi uetus testamentum damnantes, ar-
 guuntur. tomo. 2. 16. a. to. 6. 29. R. l.
 Manichæi deum prophetarum blasphemant.
 tomo. 2. 102. k, tomo. 6. 7. a
 Manichæi nouum testamentum partim respu-
 unt. Ibidem.
 Manichæus uetus testamentum non accipit.
 Ibidem.
 Manichæus legem Mosaicam a principe tene-
 brarum datam asserit. tomo. 2. 102. R. to-
 mo. 6. 7. a
 Manichæi nouum testamentum deprauatum
 esse uolunt. tomo. 2. 29. m, & seq. to. 6. 30.
 b, c, & 56. i, k, & 127. c, & 155. g, & 158. a, b
 Confutatio erroris manichæorum, circa autho-
 ritatem ueteris instrumenti. tomo. 10. 228. b
 Manichæorum de Christo error.
 Manichæus negat Christum natum de uirgi-
 ne. to. 2. 102. a, b. to. 6. 68. l, & 71. m, & seq.
 impugnetur. tomo. 6. 13. k, & sequen. 68. m, &
 sequen. 70. d, e
 Manichæus ite negat Christum uere passum,
 & uere mortuum. tomo. 6. 94. i
 Manichæorum perfidia, de Christo. to. 9. 17. K
 Manichæorum error, de Christo. tomo. 9. 58. c
 Manichæi Christum in carne uenisse negant.
 tomo. 10. 88. a
 Ex argumenta ipsorum, de duabus naturis.
 Ibidem.
 Error Manichæorum super unione hypostati-
 ca Christi.
 Manichæus Christum dixit esse fallacem. to. 9.
 203. b
 Manichæus dicit Christum fuisse deum, non
 hominem: Iudæus contra fuisse hominem:
 non deum. Ibidem. c
 Manichæus negat hominem Christum. to. 10. 243. d
 Manichæos confundit Augustinus, ex Euange-
 lio. tomo. 9. 18. a, b
 Manichæorum error. tomo. 9. 68. f, & 75. g, to.
 10. 68. h, i
 Manichæi erroris sui Apostolum testem face-
 re conantur. tomo. 10. 61. m, & seq.
 Aduersus manichæos quod caro opus dei sit.
 tomo. 10. 84. g, & sequenti.

manichæorum inductio ad peccatum. tomo. 10. 96. f
 Confutatio Iudæorum, & manichæorum, su-
 per partu uirginis. tomo. 10. 124. e
 Error Manichæi super deo bono, & deo malo.
 tomo. 10. 149. e
 Error manichæorum, super scientia dei. to-
 mo. 10. 161. k
 Error manichæorum, circa indurationem cor-
 dis Pharaonis. tomo. 10. 171. i, R.
 Error Manichæorum super exitu filiorum Is-
 rael de Aegypto, & ingressu in terram prom-
 issionis. tomo. 10. 180. b
 Vide supra, per totum.
 manifesta autem sunt opera carnis, &c. exponi-
 tur. tomo. 5. 223. l, & seq.
 De uerbis Apostoli, Omnes nos manifestari
 oportet ante tribunal Christi, 'ut recipiat
 unusquisque prout gessit, siue bona, siue ma-
 la: Sermones duo. tomo. 10. 78. a, & sequen.
 manihel. tomo. 5. 139. c
 Gneus Manlius. tomo. 5. 27. l
 manlius Theodorus, consul. tomo. 5. 186. b
 manna sapor. tomo. 2. 168. l. R. retracta.
 tomo. 1. 23. h
 manna. tomo. 3. 240. m
 māna, uerum panē cœli significans, per nubes
 Euāgelicas uniuerso orbi pluit. t. 8. 284. g, h
 manna Christianorum. tomo. 9. 22. c
 manna in figura dedit Moyses populo, deus au-
 tem in re. tomo. 9. 48. b, c
 manna manducauerunt patres Iudæorum, &
 mortui sunt: quia quod uidebant, credebant:
 quod autē non uidebant, non intelligebant.
 tomo. 9. 49. l, m
 manducauerūt manna, moyses, Aaron, & Phi-
 nees, & multi qui nō sunt mortui morte de-
 qua loquebatur Christus. Ibidem. m
 manna quid designabat. tomo. 9. 222. i
 Quo patres, manna manducantes, eundē quē
 nos cibum manducauerunt. Ibidem.
 manna quod manducauerunt patres in deser-
 to, nō potuit eos liberare a morte. t. 9. 222. i
 manna Christum significauit. tomo. 10. 104. m
 manna non dabatur die sabbati. tomo. 10. 173. i
 manna quotidie pluit Christianis. Ibidem.
 manna, gratia dei. Ibidem.
 manna, cœlestia eloquia, & uerbum dei. to. 10.
 173. i, & sequen.
 manna manducare, quid sit. Ibidem. i
 manna interpretatur, quid est hoc? tomo. 10.
 104. m, & 173. i
 Ex manna ebullierunt uermes & computruit,
 quid representat. tomo. 10. 173. l
 manna

INDEX

mannia dea. tomo. 5. 39. k
De mansuetudine. tomo. 1. 8. i. a
mansuetarii qui. tomo. 1. 2. 1. b
mansuetudo Christiana. tomo. 2. 2. 17. 2. b
mansuetudo Ecclesie debellat omnes inimicos suos. tomo. 8. 504. d
mansueti terræ qui sint. tomo. 8. 275. i
mansuetudo Christi. tomo. 9. 57. f
mansuetudo Christi nimia, occasio pharisei cum tentandi. tomo. 10. 39. k
mansuetudo Christi amabilis, sed & ueritas eius timenda, & iustitia. tomo. 10. 40. b, c
mansuetudo dea. tomo. 5. 54. i
Nominis manus, operatio. tomo. 2. 157. g, h
tomo. 4. 498. i, k tomo. 8. 237. c, & 278. c
tomo. 10. 174. i
manus dei, pro potestate & uirtute dei. tomo. 3. 194. a. tomo. 4. 191. a, & 325. c. tomo. 5. 110. d
tomo. 8. 49. g, & 453. m tomo. 9. 76. k
manus leprosa, sinui immissa. tomo. 3. 238. l
manus arida sanata. tomo. 4. 149. g, h
Per manum dextram abijciendam, quid intelligendum. tomo. 4. 398. i
manus pro scriptura. tomo. 6. 94. a
manus impositio quid sit. to. 7. 13. i. c, f, g
manus potestatem significat. tomo. 8. 264. l, & 272. e
manum dexteræ tenere, quid sit. to. 8. 264. l. m
Ite spice manus inanes, si uis habere plenas. tomo. 8. 275. e
manus moysi lepra conspersa, & iterum mundata, quid significet. tomo. 8. 267. l
manus uindictam significat. to. 8. 237. b
manus eorum sint leuandæ in oratione. tomo. 8. 211. c
manus peccatoris, est operatio male suadentis. tomo. 8. 89. m
manus gentium uideat, qui gaudia donare dignatus est. tomo. 8. 141. a
manus lauare in sanguine peccatoris. tomo. 8. 192. d
manus dei quando grauet, & quando subleuet. tomo. 8. 64. a, b
Quomodo Christus manus suas tota die expansisse legitur. tomo. 8. 319. f
manus dei uerbum eius & uirtus. to. 8. 534. a
manus dei Christus, qua aperta omnia replebuntur bonitate. tomo. 8. 401. i, k, & 419. e
& 416. i
manus dei, potestas dei est: & manus dei pluraliter, filius & spiritus sanctus. tomo. 8. 451. m
manus dei, & manus dexteræ, quid sit. tomo. 8. 571. l, & 472. g, h
Ite manus & digitos si aliquid interfit. to. 8.

548. e
manibus exquirere dominum, quid sit. tomo. 8. 278. b, & 546. g, h, & 550. i
Ad manus facere pertinet. tomo. 8. 288. d
manus patris, ipse est filius. tomo. 9. 76. k
Vtile de manibus. tomo. 10. 6. g, h
Quid mittere manum sub femur Abraham superamus. tomo. 10. 165. a, b
manus deficientes contra Amalech. to. 10. 105. h
Si adiuvante deo manus erigimus, diabolum superamus. tomo. 10. 174. i
Pilatus manus lauit, sed facta probauit. to. 10. 186. m
mara interpretatur amaritudo. tomo. 4. 48. b
marajid est aqua amara. to. 10. 173. d
maranatha quid significet. tomo. 2. 240. h
marcellina factionis Carpocratianæ sociata. tomo. 6. 5. b
marcellinus notarius imperatoris. tomo. 1. in
Polsidonio,
Ad Marcellinum scripsit Augustinus. to. 1. 25. m
marcellus Syraculam capit. tomo. 5. 1. k
marcion hæresiarcha, unde marcionista, sive marcionite. tomo. 1. 27. e tomo. 6. 5. f
marcion Cerdonis dogmata secutus. tomo. 6. 5. f, & 206. i
marcion legem damnabat. tomo. 2. 16. a. to. 6. 188. l
marcionis baptismus. tomo. 7. 13. i. d
marcion Ponticus. tomo. 7. 179. f, g
marcionitarum error. tomo. 9. 70. e
marcus, abbreviator Matthæi. tomo. 4. 126. h
marcus per hominem signatur. tomo. 4. 125. b, & 183. i tomo. 9. 60. m
marcus Camillus exulat. tomo. 5. 1. k
marcus Puluillus. Eodem. 4. 6. d
marcus hæresiarcha: unde marcite. tomo. 6. f. d
Resurrectionem, & Christum uerè passum. Ibidem.
negat. Posuit duo principia. tomo. 3. 23. e
maris fluxus & refluxus. tomo. 5. 50. d
mare feruit. tomo. 5. 50. d
maris tempestas est. Stoico philosopho indidit pallorem, non tamen passionem meretur. tomo. 5. 75. m, & sequen.
mare etiam turbatum delectabiliter spectatur, ut tamen non quatiat nauigantem. tomo. 5. 238. h
De maris uariis coloribus. Ibidem. g. i
mare dabit mortuos suos in iudicio, quomodo potest intelligi. tomo. 5. 204. e
mare quomodo debeat esse post iudicium, & terminare non uult. Ibidem. h
mari magno cingitur terra, qui uocatur Oceanus, de quo influit quiddam exiguum medio

IN DIVVM AVGVSTINVM.

medio terrarum, & facit ista maria nobis nota, quæ nauigiis frequentantur. tomo. 8. 288. d
la altitudine maris quomodo Christus demer- sus erat. tomo. 8. 239. k
Quid figeret quod Christus super mare ambulauit. tomo. 8. 341. e, & 348. g
maris elationes mirabiles quæ sint. tomo. 3. 341. c
maris plenitudo tunc commouetur, &c. to. 8. 355. e
mare magnum & spaciosum, in quo sunt reptilia, animalia pusilla cum magnis, quid designet. tomo. 8. 401. d, e
Qui descendunt mare in nauibus, faciētes operationem in aquis multis, quomodo intelligatur. tomo. 8. 462. d, e
mare quid Hebræis. tomo. 1. 269. c
mare siccatum. tomo. 3. 239. f
mare rubrum diuiditur. tomo. 5. 156. d
mare rubrum quid. tomo. 10. 100. l, & 104. m, & sequentibus, & 188. c, d
mare rubrum, baptismus. to. 9. 147. a tomo. 10. 100. l, & 173. a, b, & g, & 188. c, d
Pergere ad mare rubrum. tomo. 10. 146. i
mare rubri transitus, quid signet. tomo. 4. 22. g, tomo. 8. 295. m to. 9. 22. b, c & 213. k
mare huius mundi nauigantium, tria genera. tomo. 10. 104. m, & 105. c, & 172. l
mare. 1. 167. b
mare amaritudo uoluntatum. tomo. 1. 79. b, c
mare mundus iste. tomo. 5. 181. i. to. 8. 224. e, f
& 280. m, & 341. c
mare fluctus seculi significat. tomo. 8. 38. m
Quod mare significet hoc seculum, quia habet amaritudinem, habet fluctus tribulationum, tempestates tentationum, & pisces se deuorantes. tomo. 5. 204. d. to. 8. 40. d. 81. e, & 115. k, & 138. c, d. tomo. 10. 13. i
hoc est salitate amarum, procellis turbulentum, ubi homines cupiditatibus peruersi facti sunt, uelut pisces inuicem se deuorantes. tomo. 8. 219. h, & 224. e, f
maris extremum, finis est seculi. tomo. 8. 527. d
Quod significet gentium furorem, & persecutionem. to. 8. 41. g, & 35. 2. b, c, & seq. & 514. h, i
Quod significet corda gentium. tomo. 8. 133. d
mare profundum, cor est impiorum, quod tunc conuertitur, &c. tomo. 8. 220. l
mare conuerti in aridam, quid sit. tomo. 8. 220. l
mare in amaritudine sua, gentes erant, terram Iudaicam undique circumfluebant, sed con-

firmatur in uirtute dei, & remanet terra sitiens imbrem. tomo. 8. 267. a
mare persecutores significat, sed deus dominatur potestati eius. tomo. 8. 322. i
margarita preciosa, uerbum dei. to. 4. 124. f, g
margaritæ non proijciendæ ante porcos. to. 4. 414. f
margaritæ quæ. Ibidem.
margarita, puella manichæa, quomodo uiolenta. tomo. 6. 7. h, i
margaritæ Apostolos designant. tomo. 9. 150. i
Mariæ uirginis genus, & desponsatio.
maria de carnis peccati propagine concepta. tomo. 3. 215. e, & i
Et quomodo fuerit in lumbis Abraham. Ibidem.
maria, & Helizabet, cognatæ. tomo. 4. 106. c, & 126. k, & 135. d, e
maria ex utroque genere, & regum, & sacerdotum. tomo. 4. 135. e & 136. a
maria ex tribu Dauid. to. 4. 162. b. to. 6. 145. d, e, & sequen.
Mariæ, & Ioseph, quale coniugium. tomo. 6. d, e & sequen.
maria genealogiâ quare non ponat Matthæus. Ibidem.
Inter Mariam, & Ioseph, coniugium perfectum. tomo. 7. 265. e, & 354. k

Natalis Mariæ uirginis, tempore Augustini, nondum celebrabatur in Ecclesia. tomo. 10. 265. a, & i
Mariæ uirginitas.
maria uirginitas. to. 10. 124. f, & seq. & 131. e, & 190. e
maria est exemplar uirginitatis, castitatis, & matrimonij. to. 9. 247. d
mariam uirginem credere debemus. tomo. 10. 186. c
maria filium habuit, & nomen uirginis non amiserat. tomo. 10. 129. h
maria uirginitatis, ad castitatem uidualem, & matrimonialem, comparatio. to. 10. 130. a
Christus Ecclesiam facturus in corde, prius mariam seruauit in corpore. to. 10. 134. d
maria sola uirginitatem & fecunditatem seruare potuit. tomo. 10. 263. d
maria uirgo non diffidit de promisso angelico, sed modum quæsiuit: sic etiam Abraham de promissione seminis sui multiplicandi. to. 5. 150. f
tomo. 10. 132. i, k, & sequenti.
Angeli & mariæ colloquutio. tomo. 10. 127. d, & seq.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

seq. & 132. f. g. & K. l
maria qualiter dixerit angelo, Quomodo fiet istud, & c. to. 10. 117. h. i
Angelus, accepto marie consensu, paradysum repetiuit. to. 10. 127. f
maria consensit angelo, & concepit redemptorem. to. 10. 263. h. & R
maria, in conceptione Christi, priuilegia. to. 10. 128. h. i
Obumbravit mariam spiritus sanctus: & quomodo. to. 10. 130. m
maria, Christo fecundata, cognata suam Helizabet uisitauit. to. 10. 260. R.
marie fides celum aperuit. to. 10. 132. k. l
Angelus instruit mariam ne ploret. to. 10. 195. a
Quam gloriosa marie humilitas. to. 10. 271. c
Marie uirginitas, & conceptio.
marie uirginitas. to. 2. 11. f. to. 2. 34. m
De uirginitate sancte marie scripsit Augustinus ad Volusianum, citatur. to. 3. 34. m
maria uirginitas quomodo fecundata. to. 3. 139. K
mariam concepisse de spiritu sancto. to. 4. 136. f
mariam uirginem negant Antidicomariani. to. 6. 8. e. f. Iouiniani.
Eodem. 7. f. Item Heluidiani. Ibidem g. & to. 3. 68. g
maria feliciter fide quam carne Christum concepit. to. 6. 262. R
marie uirginitatis uotum. Ibidem, l
maria cur desponsata uiro. Ibidem
maria Christi & soror, & mater. Ibidem, m
maria sola & spiritu & corpore, & mater & uirgo Christi. Eodem, 263. b
maria quomodo mater fidelium. Ibidem
marie conceptio. to. 7. 355. e. f
maria concepit uirgo, peperit uirgo, & post partum uirgo permanfit. to. 10. 130. e. & 131. f
maria uirgo genuit, quia uirgo concepit. to. 10. 232. f
maria ut uirgo peperit, ita uirgo concepit. to. 10. 186. c
Quomodo maria post partum permanferit uirgo, ineffabile est. to. 10. 190. e
Marie partus, & uirginitas.
maria, uirgo peperit, uirgo permanfit. to. 2. 134. i. to. 3. 68. g
maria uirginis partus. to. 2. 178. h. j, to. 6. 262. l. m, & seq.
mariam matrem Christi negant heretici. to. 3.

47. a
Maria uirgo cur facta mater dei. to. 3. 71. g
Marie partus, est lapis sine manibus de monte praeclusus. to. 8. 373. d
maria non iterum peperit. to. 9. 20. c
maria feliciter quod uerbum dei audierit, & custodierit, quam quod illud conceperit in utero. Ibidem
mariam matrem ueram fuisse Christi, probat August. ex Euangelio, contra Manichaeos. to. 9. 17. d
maria uirgo communicauit erumnis Euangelio, tamen pariendo. to. 9. 19. g
maria Christum pariens, Ecclesiam parit, figurauit. to. 9. 246. d
Virgo maria non plene explicare potuit, quod capere potuit. to. 9. 260. a
Circumdedit maria uirum, angelo fidem dedit, quia Eua perdidit uirum, serpenti sentiendo. to. 10. 127. f
maria scientiam diuinorum ignorare non poterat, quae plenitudinem paritura erat prophetarum. Ibidem
maria sancta credidit, sancta concepit, & sanctior efficitur post partum. Ibidem
maria creuit in Christi partu integritas corporis, potius quam decreuit. Eodem. 130. b
maria, uirgo, & mater. Ibidem
maria cum peperisset, minor erat mater quam filius. Ibidem
Quomodo maria uirgo, in partu fuerit uirgo. Ibidem, i. k
maria in letitia, & non tristitia, dominum parituriuit. to. 10. 132. f
maria femina, edidit uirum, unde saluabitur. Ibidem
minam & uirum. Ibidem
marie partus, & Eug. comparatio. Ibidem, 4. f
& sequen.
maria sexus feminei uidrix, gemitu doloremque nesciuit. to. 10. 133. l
Error circa partum uirginis marie. to. 10. 214. b
marie uirginis ministerium erga Christum. to. 10. 127. f
marie obsequia ad Christum paruulum nato. to. 10. 127. f
marie prerogatiua in lactatione benigna Christi. to. 10. 128. a
Omnia, nutrice digna, uirgo maria circa paruulum Christum exercuit. to. 10. 129. j
modestia marie uirginis, in eo quod dixit, paruus & ego: non ego & pater tuus. to. 10. 130. a

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Maria uirgo, dicta mulier. to. 6. 124. h, tom. 9.
Christus in nuptijs matrem non contempsit, cum dixit, Quid mihi & tibi est mulier. to. 9. 17. c, d
Virgo Maria appellata est mulier, in sacra scriptura, modo Hebraico, quo omnes feminas vocant mulieres. to. 9. 246. m
Quare Christus Mariam matrē vocauit mulierem, cum uirgo esset. to. 10. 143. b, c
Marie dolor.
De Marie dolore in passione filij. to. 2. 87. m, & seq.
De commendatione eiusdem facta Euangelista Ioanni. Ibidem
Marie animam, quomodo pertransiuit gladius. to. 2. 87. m, & 93. c
Maria uirgo, in passione filij sui, Iudaeorum peccata desolebat. to. 10. 283. g
Marie assumptio.
Marie corpus non esse incineratum, sed assumptum in celo, rationes quinque. to. 9. 196. e, f, & seq.
In festo assumptionis Marie uirginis: Sermo-nes duo. to. 10. 270. d, e, & seq.
Nulla scriptura sacra Marie uirginis transitu celebrat. Ibidem, e, f
Ambrosius dicit Mariam non finisse vitam gladio. Ibidem, f
Marie uirginis excellentia.
Marie prae omnibus hominibus faciebat uoluntatem dei. to. 2. 42. l
Marie sine peccato. to. 7. 242. a
Marie merita. to. 6. 262. g
Marie uirgo prophetauit ante Ioannem Baptistam. to. 5. 168. i
Comparatio Marie ad Euam. to. 9. 245. a, tom. 10. 263. e, f, & 270. h
Marie uirginis priuilegia, & excellentia. to. 10. 127. l, m, & seq.
Marie tria Euae mala tribus bonis exclusit. to. 10. 129. R
Quae Mariam non sequuntur foeminae, tribus malis Euae, dolori, tristitia, & seruituti subiungant. Ibidem
Anastrophe ad uirginem Mariam. to. 10. 30. k
Christo ad Mariam. to. 10. 263. R, & 271. d, e
Memoria satis laudare nemo sufficit. to. 10. 270. g
Virgo Mariae preconia. to. 10. 270. g, h, & 287. c
Marie figura, & nomina.
Maria uirgo, est ciuitas dei. to. 5. 165. b

Maria, Ecclesiae typus. to. 10. 127. m
Maria, facies terrae. to. 1. 186. m, & seq.
Maria, facta est restauratio foeminarum. to. 10. 129. R
Maria, facta est fenestra caeli. Ibidem
Maria uirgo, facta est porta caeli, & ianua Paradisi. to. 10. 130. h, i
Maria, est mulier amicta sole, & luna sub pedibus eius. to. 8. 544. b
Maria sponsa. to. 10. 127. i
Maria facta est scala caelestis. to. 10. 129. R
Maria, terram promissionis figurabat. to. 10. 177. l
Maria Magdalene.
Maria Magdalene quae solebat esse in sua fornicatione frontosa frontosior facta est ad salutem. to. 8. 487. a, & 536. l
Quotidie pares sunt in turpitudine, sed non pares in confessione, meretrices. to. 8. 536. b
Quod agra habere ibi se locum credebat, ubi medicum suum esse nesciebat. to. 8. 229. i
Magdalenam dubitare, uidetur Aug. fuisse illam peccatricem quam dominus sanauit spiritaliter. to. 9. 77. h, i
Maria, cur sorori Marthae, accusationem aduersum praesentem se deponentem, nil responderit. to. 10. 24. g
Maria, quomodo a domino excusata. Ibidem, m
Quid illud unum quod Maria elegit, & quid multa illa quae auferentur a Martha. Ibidem, m
Marie & Martae conuiuium, domino factum. to. 10. 72. g, & seq.
Magdalena prius meretrix meruit per poenitentiam omnium dimissionem peccatorum. to. 10. 155. c
Maria Magdalena, ad monumentum amissa fide, prorupit in lachrymas. to. 10. 194. m
Maria Magdalene prima ueniens ad monumentum, cepit acriter dolere quod perdidit & defunctum. Ibidem
Maria Magdalene, nunciat Petro corpus Christi ablatum. Ibidem
Maria Magdalene quaerens Christum inter defunctos, arguitur. to. 10. 195. f
Marie Magdalenes conuersio & poenitentia. to. 10. 102. d, & seq. & 155. c
Magdalena, longo tempore sua defleuit peccata. to. 10. 283. g
In festo marie magdalenes: Homilia. to. 10. 269. 2
Magdalena, Ecclesiae figura gerebat. to. 10. 206. d
Maria Hur.
Marie murmuratricis lepra. to. 3. 164. h
G g marica,

I N D E X

Marica, dea to. 5.18.2
Marius, septies consul. to. 5.18.K
marius senior, Maricae deae committitur. ibi-
dem, m
marij senioris ignobilis, mirabilis fortuna. ibi-
dem
marius ciuili sanguine cruentus. to. 5.28.e
mariana victoria. ibidem, f
marij alterius bellum cum Sylla, vbi occidi-
tur. ibidem, g, & seq.
marius. to. 5.49.d
maritus deformis ne pueros deformes pariat.
to. 1.27.h, to. 7.354.d
marito imperiū debet. to. 3.223.i, R. t. 7.265.a
mariti Syri. to. 6.280.l
maritum intemperantem, adulterum vxoris
appellat Ambrosius. to. 7.318.c
martem filium suum pugnantem iuuare. to. 5.
15.g
martis significatio. Eodem, 31.i, R
mars, bellum to. 5.39.b
mars, stella. ibidem, a, & seq.
martis adultera Venus, quā fingatur à Poetis.
to. 6.116.g,
martia gens. to. 5.37.b, & seq.
martius principium anni, a quo december deci-
mus. to. 5.57.i
martius, Primus mensis, vnde sic dictus Paga-
nis. to. 6.108.l, in fine
marforum vis serpentibus aduersa. to. 2.170.e,
to. 3.222.g
marfi. to. 5.47.b
marfi incitatores serpentiū. to. 8.188.m, & seq.
martha, typus Ecclesie. to. 4.116.R
De Martha & Maria: Sermo. to. 10.24.e, & se-
quen.
Martyr.
martyres, Latine testes. to. 6.139.b, to. 9.124.e
martyres. to. 5.2.c, & seq.
martyr quis sit reputandus. to. 5.22.f
martyres opere & habitu. to. 6.260.f
martyrum spectacula Christiana, to. 8.116.i,
K, & 245.K
Sunt martyres veri qui pertinent ad Christū:
sunt alij qui moriuntur pro vanitate sua.
to. 8.201.c, d
martyres multi esse voluerunt, neq. potuerūt:
nulli tamen potuerunt: nisi qui voluerunt.
to. 8.458.g
martyr Christi, longe differt à Christo. to. 9.
97.k
Voluntas bona martyribus vnde. tomo. 10.
97.f
martyrum amor. to. 10.112.g

martyres, deum timentes, homines non time-
runt. to. 10.321.m
Martyres veri, qui.
martyres quomodo efficiuntur. to. 5.113.f
Martyrem Christi non facit poena, sed causa.
to. 2.93.i, & 229.g, to. 7.6.2.b, & 59.e, to. 8.
83.a, & 85.e, & 128.c, f
martyrum laus est in causa bonitate, nō in po-
na acerbitate. to. 8.240.b, c
Verus martyr, quis. to. 10.74.c
Martyr Christus.
martyres non potuerunt esse fortes, nisi intue-
rentur eum qui prius passus est, & talis spe-
rarēt qualia in resurrectione sua ipse demo-
strauit. to. 8.213.f, g
Parum erat domino hortari martyres verbis,
nisi firmaret exemplo. ibidem, 8
martyriū Christi, & apud homines, & in hoc
mundo, non solum non est opprobrium,
sed magnum est ornamentum. tomo. 8.
444.c
Sancti martyres, Christum imitantes, calicem
domini biberunt. to. 10.224.i
Martyres adumbrati.
martyres in Christo transfigurati. to. 2.174.b
martyres in sudore Christi adumbrati. to. 3.
348.f
Vestis sanguine spersa, sūt martyres. to. 9.149.c
Infantes occisi, cunctorum martyrum forma.
to. 10.137.f
Martyrum patientia, & constantia.
martyrum patientia. to. 4.362.b, to. 6.260.b
martyrii mortem nobilissimam sustinere mar-
tyres non potuissent, nisi gratia dei in eis
abundasset. to. 5.113.i, & seq.
martyres quam dura sustinuerint pro fide
Christi. to. 5.228.c
martyres fuerint in tormentis patientes, in co-
sensione fideles, in sermone veraces. tomo. 8.
116.i
martyrum tormenta homines extrinsecus vi-
debant, coronas intrinsecus non videbant.
to. 8.126.a
martyrum sanguine leges Ecclesie scribitur
pullulauit. to. 8.193.c, & 559.i
Quod nunquam tantas tribulationes carnis to-
lerarent, nisi magnam quietem mente concipi-
erent. ibidem, 213.f
Quod alij timentes consuebant, & viuere
abstergebantur, alij occisi eruebantur, & ex-
men ab inimicis eruebantur. ibidem,
multi martyres talia passi sunt, sed nihil sic elu-
cet quomodo caput martyrum. ibidem, c

IN DIVVM AVGVSTINVM.

martyres laborauerunt inter tempestates odio-
rum in hoc seculo, nec tantū corpore, quod
quandoq. posturi erant, sed ipsa fide pericli-
tati sunt. to. 8.245.k
martyres sancti passi sunt, ne amando vitam,
amitterent vitam. to. 8.455.h
martyrum sanguine purpurata est terra, cœlū
flore coronis martyriū, ornata sunt Eccle-
siae memorijs, tempora natalibus, & crebre-
scunt laudat meritis eorum. to. 8.465.i
Martyres habentur etiam plures Prophe-
te, non tamen ideo moriebantur quia Chri-
stum prænunciabant: sed quia iniquitatibus
hominum liberius insistebant. to. 8.540.e
Propter Christum, id est, propter confesio-
nem nominis Christi, quo Christiani sum-
mus, nemo mortuus est ante Christum. ibi-
dem, c, f
Quanta passi sunt, & quare. to. 8.492.f
Quod erant ad tempus infelices, sed in æ-
ternum felices. ibidem
martyrum constantia. to. 9.69.l, m
morte magna molestia, martyribus maiorem
parit gloriam. to. 9.122.g
martyres, omne genus mali subierunt. tomo. 9.
198.l
martyres certam resurrectionis fidem habent,
penas non timuerunt. to. 9.211.c
martyres, pro sanguine Christi quem biberūt,
sanguinem suum fundere non dubitauerūt.
to. 9.212.c
In sanguine fuso à latere Christi, sancti marty-
res solas suas lauerunt. to. 9.242.d
secunditas martyribus a Christo præstita. to. 10.
97.f
salutem temporalem, pro æterna, sancti mar-
tyres contempserunt. to. 10.256.a
Comparatio conditionum martyris, & torto-
ris. to. 10.276.b
martyres supplicia non timebant, quia pro se-
deum habebant. to. 10.277.l, m
martyres per passionem, translationem magis
credunt esse quam finem. to. 10.278.b
Vox martyrum, est omnia tolerare pro Chri-
sto, & de se nihil præsumere. tomo. 10.
178.d
martyres in multis afflictī, per fortitudinem ta-
men manserunt immutati. to. 10.284.c
martyrum victoria, triumphus, vindicta.
martyres oues, quomodo vicerint lupos. to. 8.
100.e, f
Hoc erat vox martyrum, non vt occidat ini-
micus, sed ne timeatur inimicus. tomo. 8.
213.i

Vox martyrum gratulantium de euasione pe-
riculorum, cum iam ad perpetuam felicitate
tem peruenerint. to. 8.481.b, c
martyres in quo vicerint, & per quid. tomo. 10.
50.h, i
Anima martyris discedente a corpore, deus
corporis curam assumit. tomo. 10.320.
g, h
martyres post iudicium vindictam recipient.
to. 10.155.k, l, & 259.m
Martyres imitandi.
Martyres vobis ostendunt pro veritate & pie-
tate omnia mala esse toleranda. tomo. 5.
92.c
martyrum sequamur vestigia, si mensam
Christo parare velimus. tomo. 9.97.
h, i
Qui castitatem veritatem, & iustitiam in fra-
tribus defensionem, ac in se custodierit, mar-
tyr erit. to. 9.229.g
Si ad martyrum flammam non peruenimus, co-
rum saltem passionem cogitemus. tomo. 10.
269.c
Habet pax nostra martyres suos. tomo. 10.
250.m
mundi voluptates contempsisse, magna pars mar-
tirij est. to. 10.277.b
Qui martyres imitari noluerit, ad eorum bea-
titudinem peruenire non poterit. ibi-
dem, f
Quomodo sunt imitandi martyres. ibid.
Duobus præcipuis imitabimur martyres. ibi-
dem, g, h
Martyrum præstantia.
martyres nostros tanto pulchriores ciues cœle-
stes, quāto victoriosiores possemus heroes
appellare. to. 5.87.k
martyrum corona. to. 6.269.c, f
martyrii donum occultum, si examinatrix de-
fic tentatio. ibid. d, e
martyres in Ecclesia summum locum tenent,
& apice sanctæ dignitatis excellunt. tomo. 8.
226.h
Pro martyribus non oratur. to. 9.97.i, to. 10.
75.k
martyres, & Apostoli, ac ceteri sancti pasto-
res boni. to. 10.42.l, m
Ad Martyrum corpora miracula edita. to. 1.
13.a, b, to. 2.197.a
Ad martyrum sepulchra epulæ & synaxis. to. 1.
41.b, c
Ebriosi in honorem martyrium. tomo. 2.94.h,
martyrum reliquias honorandæ. to. 3.68.h
martyrum basilicæ frequentandæ. ibi.
Gg 2 martyrum

INDEX

martyrium vice baptismi. ibidem. i. & to. 5. 113.

K. to. 7. 138. a, b

martyrum reliquias hypocritæ sub habitu monachorum venditant. to. 3. 265. i

martyrum orationibus propiciatur deus peccatis populi sui. to. 4. 54. a

martyres sancti quomodo adsint periclitantibus, negat se posse definire Augustinus. to. 4. 322. c

martyres delubris succedere. to. 5. 73. b

martyres honoramus propter deum, celebrantes ipsorum memorias, ut deo gratias agamus, & nos exemplo illorum ad coronas accedamus. to. 5. 74. k, & seq.

Quod vniuersa miracula, quæ per martyres in Christi nomine fiunt, ei fide testimonium ferant, quia in Christum martyres crediderunt. to. 5. 232. g

Quanto dignius honorentur martyres qui ideo multa mira obtinent, ut deus verus colatur, quam dæmones, qui ob hoc quædam faciunt, ut ipsi dii esse credantur. ibidem. i, & seq.

martyrum memorias qua religione colant ac celebrent Christiani. to. 6. 120. e, f

martyrū festa quomodo celebranda. to. 8. 61. f

martyrum scopus, Christus. ibidem. c

Si martyrū natalitia volumus recte celebrare, imitari debemus eos, non præcedere: & c. to. 8. 246. f

Quoties sanctorum martyria celebramus, toties saluatoris laudes ædimus. tom. 10. 259. g, h

Inter martyres, præcipue laudamus innocentes, qui ceteros præuenerunt. ibidem. g, & i

Non immerito martyrum corpora sub altario conduntur, ubi mors domini quotidie celebratur. ibidem. h, i

In festis plurium martyrum, Sermones sex. to. 10. 266. f, & seq.

Martyrium,

Quid sit martyrium. to. 10. 278. c

martyrium supplet uicem baptismi. to. 5. 113. i

De martyrio. to. 7. 6. b

In martyrio tria sunt. to. 8. 236. h, i

Armat Augustinus ad fortiter præferenda martyria. to. 10. 6. a, b, & seq.

Qui pro testimonio ueritatis vel iustitiæ quod pertulerit, dominus illi pro martyrio computabit. to. 10. 240. i

Vincere peccata, pars martyrij est. to. 10. 250. m, & 251. c, & 277. b

Non martyrium sola effusio sanguinis con-

summat.

Non tantum in effusione sanguinis est martyrium. to. 10. 366. k

Martyres non baptizati, extra Ecclesiam, Schismatici, Pseudomartyres. to. 10. 366. k

Pseudomartyres. to. 2. 63. b, c, to. 4. 394. d

De martyribus non baptizatis. to. 3. 68. i, to. 7. 138. a, b

martyrium schismatici pro Christo, quantum ualeat. to. 4. 364. d

mors quando bona martyribus, & quando mala. to. 5. 113. a

martyrium extra ecclesiam. to. 7. 137. b

Donatus & Marculus, non habendi pro martyribus, qui se ipsos præcipitarunt. to. 9. 23. g, h

martyres, quia fideles. to. 10. 70. d

Qui sint martyres diaboli. to. 10. 276. c, d

Spiritus malignus sæpe implet vates suos, vel falsos martyres, ut tormenta uel sibi ingerant, uel ingesta contemnant. to. 10. 320. e, f

martyriani hæretici, qui masculinum genus, pro quolibet sexu. to. 4. 107. k

masculum & feminam fecit eos. exponitur. to. 5. 128. d

Quid significet id quod Aegyptii masculos & feminas referuari iussit. to. 10. 170. d

daorum occidi, & feminas referuari iussit. to. 10. 170. d

ranat. to. 5. 30. m

masinissæ regnum. to. 5. 132. i

malpha, interpretatur intentio. to. 5. 132. i

massa candida, apud Carthaginem, plus habet quam centum quinquaginta tres martyres. to. 8. 155. b

horum festum agitur nono calendæ Septembris. to. 10. 282. f

massa sanctorum. to. 5. 203. f

massagetæ. to. 4. 304. b

matres duæ, celestis & terrestris. to. 5. 12. m

mater Scipionis non adoratur. to. 6. 25. f

mater magna, omnes uicit crimine. to. 6. 25. f

mater, & virgo, Ecclesia catholica. to. 6. 25. f

h, i. Vide, Ecclesia. to. 8. 46. a, b

mater impiorum, Babylonia. to. 8. 46. a, b

Contra matres quæ cum pepererint, dant nutrimentum infantibus nutriendos. to. 8. 155. b

charitas materna. to. 10. 20. a

matrē cui se Christus negauit hęc. to. 2. 42. i, m

matrem reliquit Christus. to. 3. 354. c, to. 4. 119. b

133. m, & seq. to. 9. 19. f, g

mater interpellans. to. 6. 25. f

mater fidelium, quomodo Maria. to. 6. 25. f

Vide, maria.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

matrem habuisse Christum super terram, cur quidam negent. to. 8. 22. i

matrem Christus non exhorauit in nuptijs, cum dixit, Quid mihi & tibi est mulier? to. 9. 17. c, d

materia prima, hyle. to. 1. 72. f

Demateria prima quid senserit aliquando Augustinus, & quid modo. ibidem. g

materia prima ex nihilo, ex hac omnia. ibidem. i

informis materia varijs nominibus designata. to. 1. 263. f, g

An materia præcedat formam. to. 3. 168. i, & 188. l, & seq.

materia informis, & formabilis. Eodem. 188. l, & sequent. &

materia qualibet. to. 3. 168. h

materia corporali, vniuscuiusque, indita est ratio in qua innatum videtur esse quod non est: immo quod latet, sed accessu temporis erit, vel post apparebit. to. 5. 237. c

Matheus & Lucas generationē Christi recēdentes variant. t. 4. 37. b, & 126. h, i, & 355. c, & k, to. 6. 48. c, d

Matheus Euangelium Hebraicè scripsit. to. 4. 126. h, & 156. b

Matheus & Lucas humanitatem Christi maxime commendant. to. 4. 226. k, & 183. i

Matheus per leonem signatur. tom. 4. 126. b, to. 9. 60. m

Matheus quando vocatus. to. 4. 146. f

Matheus, ipse est, qui & Leui. ibidem. e

Matheum elegit Christus, & scribā reiecit. to. 4. 245. i

Matheum non esse authorem euangelij sui, Manichæi finxerunt. to. 6. 107. k

Vide, Euangelistæ.

Mathematicorum vanæ diuinationes. tom. 1. 48. g

Mathematicorum memoria. to. 4. 189. a, b

Mathematicæ figuræ & lineæ. to. 1. 212. i, k, & seq.

Contra Mathematicos qui expositione syderum ponunt actus & voluntates hominū. to. 3. 212. l, m

Mathematicorum perniciosæ superstitiones. to. 1. 11. f, to. 4. 435. c, d, & seq.

Mathematicis non habenda fides. tom. 3. 11. i

Mathematici, etiam si vera dicant, fugiendi Christiano. to. 3. 174. h, i, & seq.

Contra Mathematicos. to. 4. 189. a, & seq. & 212. e, f, to. 6. 9. b, c, to. 8. 538. c, d, & seq. to. 9. 201. i

Matheseos obseruatio Christianis perniciosissima. to. 4. 287. f, & seq.

mathematicorum vanitas: & quod conuincatur seipsos destruere & refellere. to. 5. 39. m, & infra copiose.

mathematici maleiudicant, rerum euentus attribuentes fato. to. 5. 39. g, & seq.

De mathematico conuerso per beatum Augustini, qui secum portabat codices incendendos: per quos fuerat incendendus. to. 8. 209. R

mathematicorum sacrilegia. ibidem.

Vide, Astrologia, & Diuini.

Contra Mathematicos agitur. tom. 8. 203. b, c

mathematicorum impietas de Christo. to. 9. 18. a, b

mathematicos confundit Augustinus ex Euangelio. ibidem. b

mathematicis non credendum. ibidem. c

mathematici multos fefellerunt. tom. 10. 46. h

mathematici, peccatorum causam reijciunt in stellas. to. 10. 96. f

Diabolus, per Mathematicos & Manichæos, seducit homines ne confiteantur. ibidem.

mathusalem anni. to. 4. 128. m

De mathusalem vita, cōscripta diuersimodè, in codicibus nostris, Hebræis, & Græcis. to. 5. 134. g

Et quotannis vixerit. ibidem. g, h

Vita Mathusalem, quatuordecim annis videtur diluuium excedere. ibidem. i

mathusalem secundum aliquos, trāslatus fuit tempore diluuij. Eod. 134. k

mathusalem sex annis ante diluuium defunctus est, secundum quosdam ibidem. 135. i

mathusalem, quoniam non fuit in arca ubi potuerit viuere. to. 7. 259. e

De matrimonio, & cœlibatu, contentio. tom. 1. 46. c

matrimonia, & possessio, Christianis licita. Eodem. 259. h

matrimonij vsus legitimus. ibidem. i, & seq.

matrimonium consummatum, & ratum. tom. 2. 48. g

matrimonium diuinitus institutum. t. 3. 74. l

to. 4. 330. b

matrimonia etiam secunda & tertia, licita. to. 3. 77. k

matrimonium tria complectitur. to. 3. 208. h, i, to. 6. 261. c, to. 7. 261. c

matrimonij sacramentum. to. 4. 20. h, in fine. to. 6. 257. c, 258. m, & fo. seq. c

matrimonium cum infidelibus. to. 4. 28. b

I N D E X

De matrimonio sacerdotum. to. 4. 302. e
matrimonium quomodo deus instituit ad ad-
iutorium propagandæ proles. tomo. 5.
128. c

In matrimonio vel coniugio, viri acceperunt so-
rores suas a principio. to. 5. 127. h, & seq.
matrimonio sancti patres propinquas sibi con-
iugebant, ne longius propinquis dispergeren-
tur. ibidem, & seq.

matrimonia consobrinarum, cur prohibita. ibi-
dem

matrimonium non solum sororum, sed etiam
consobrinarum, quod lege diuina non pro-
hibeatur, ante etiam quam lege humana
prohiberetur, multi horrebant. ibidem
matrimonio coniuncti verecundantur de actu
libidinis. to. 5. 127. e, & seq.

matrimonium Abraham cum Cethura, post
Saræ mortem, quid figurat. to. 5. 153. b, c
matrimonii copula, excusat delicias mundi, quod
non sint damnabiles. to. 5. 224. f

matrimonij viam damnant Manichæi. to. 1.
256. g, & 265. f, g, t. 3. 68. g, t. 6. 7. m, & 100. k
Encratitæ. to. 5. 6. h
Adamiani. ibidem. k
Apostolici. ibidem. m
Hierarchicæ. to. 3. 68. g, to. 6. 8. c

A matrimonio abstinentes, & monachos, & cle-
ricos, multos habet Ecclesia catholica. to. 6.
6. m

matrimonia & continentiam æquabat Iouini-
anus. to. 3. 68. g

matrimonium contraxerunt virgines sacræ,
prouectæ etiam ætatis Iouiniano auctore.
to. 1. 23. i, to. 6. 10. f

matrimoniorum molestias abhorruit Iouinia-
nus. ibidem

matrimonium quare sic dictum. to. 6. 114. i, k
matrimonij uinculum soluit sola mors coniun-
gis. to. 6. 279. h

matrimonia iterata pro fornicatione habebant
Cataphryges. to. 6. 5. i

Cathari. ibidem. m
Tertullianus. to. 6. 10. h

matrimonium Christi, & Ecclesiæ, magna cha-
ritate coniunctum. to. 8. 328. g, h

Vide, Coniugium.
Patriarchæ ad fontes & puteos matrimonia in-
uenerunt. to. 10. 167. g

matrimonium in fide, partus in virgine. to. 10.
132. f

matta, strati genus, unde Mattarij. to. 6. 73. i
matura, siue Matuta, dea. to. 5. 32. g

maturitas, & immaturitas, quæ dici solet. to.
8. 463. a

In natali beati Mauricii, ac sociorum eius. Ser-
mo. to. 10. 321. l

maxilla, locus. to. 3. 46. a
maxillam præbere, quomodo intelligendum.
to. 2. 7. i, k, to. 4. 7. i, & 401. m, to. 6. 139. d,

b, & fo. seq. l, m
Christus percutienti alteram non præbuit ma-
xillam. to. 9. 115. g, h

maximilla, vxor Egetis præfecti. to. 6. 5. h
maximilla, prophetissa Montani. to. 6. 5. h

maximinianus. Episcopus catholicus, grauiter
cessus a Donatistis. tomo. 2. 66. a, b, tomo. 7.
88. i

maximinianistarum causam perstringit. to. 1.
24. h, to. 2. 232. g, h, to. 7. 89. k, l

maximinianistæ factio Donatistarum. to. 6. 3.
b, to. 7. 5. c

maximinianus ordinatur Episcopus, contra
Primianum Episcopum. to. 2. 66. a, b, & 209.
l, m, to. 6. 24. b, to. 7. 83. g, to. 8. 96. d

maximiniani schisma. to. 7. 83. h, & seq. & fo.
95. h, i, & seq.

in Maximinianistarum causa acriter inuehit
in Donatianos. to. 7. 99. m

maximinianistarum causa narratur. tomo. 7.
206. d, e

Quod decreto Bagaiensis concilij, qui propriis
manibus Maximinianum non ordinauerunt,
innocentes decernuntur. to. 7. 102. b, c

De eorum concilio, & quid in eo actum sit. to.
8. 96. e

Quod excluderentur a Donatistis de Basi-
licis. to. 8. 190. e

Contra Maximinum Hæreticum scripsit Au-
gustinus. to. 6. 219. c, & seq.

maximum, Arianum, quomodo vicerit Augu-
stinus. to. 1. in Possidonio.
to. 5. 48. b

maximus. to. 1. 18. i
medæ volatus. Vide, Persæ.
to. 1. 18. i

medi. to. 5. 36. m
mediator inter deum & homines, qualis esse
oportet. to. 1. 67. k, to. 4. 43. i, k, tomo. 2.
262. a

Verus mediator, Christus. to. 1. 67. k, tomo. 2.
129. m, & seq. to. 3. 54. l, & 63. l

mediator vnus. to. 2. 140. b, to. 3. 20. b, & 255.
b, & m, & 355. b, to. 4. 134. l

mediator verus Christus est, quia homo. to. 5.
78. c, & 97. h

IN DIVVM AVGVSTINVM.

78. c, & 97. h

Mediator Christus esset, in forma serui in-
fra angelos esse voluit, in forma dei supra
angelos mansit in inferioribus, vitæ via in
superioribus, uita. ibidem. 78. c, d

mediatorem inter nos & deum mortalitatem
transseuntem habere oportuit, & beatitudi-
nem permanentem, & præmittit quomodo
resuscitari debent à morte. ibidem.

mediator inter deum & hominem, nec ange-
lus bonus, neque malus. ibidem. & sequen-
tibus. Quomodo mediatore indigebamus. to. 5. 79. c

Conueniens mediator fuit Christus. ibi-
dem.

mediatores falsi & fallaces. Ibidem e
mediator Christus est, secundum formam ser-
ui, in qua etiam est sacerdos & sacrificium
to. 5. 83. h, & seq.

Per mediatorem Iesum fit purgatio peccato-
rum. to. 5. 88. e, & seq.

mediator Christus, ostendit substantiam car-
nis non esse malam. Eod. 88. a

mediatori tanto tenacius inhærendum, quan-
to in hac inna potestatem demonum maio-
rem videmus. to. 5. 172. l

mediator Christus, cōtrarius est demonibus.
& ab ipsorum dominio nos liberat per suā
fidem. Eod. 193. g, h

Per mediatorem Iesum nobis deus amorem
donat quo vitis speramus. to. 5. 219. f

mediatorem se non faciat sacerdos, inter deū
& populum. to. 7. 10. l, m

mediatorem esse inter deū & hominem, quid
sit. to. 8. 48. i

Cur Christus mediator dei & hominum. Eo-
dem. 332. e, f

Quod sit mediator inter duos, & quomodo
ideo mediator factus est Christus, quia &c.
ibidem. 511. b, c

mediator dei & hominum Christus, in quan-
tum homo. to. 9. 97. b, & 237. e, f, to. 10. 68.
m, & 128. f, & 142. h

Christus non est mediator homo præter dei-
tatem, nec mediator deus præter humanita-
tem. to. 9. 237. f

Iohannes est verus noui & veteris testamenti
mediator. to. 10. 265. e

medicina vulnerum nostrorum, Christus. to.
1. 19. d, to. 3. 9. f, g, to. 9. 5. m

medici consulendi. to. 1. 282. g

medicina omnis à deo. Eodem. 254. i

medicina animarum. tomo. 1. 239. b, c, & 254. i

medicina non ideo negligenda est licet quorū-
dam insanabilis sit pestis. tomo. 2. 50. c

Cui poenitendi medicina non prodest, pessi-
mum est hominum genus. to. 2. 74. m

medicinas multas inuenire cogunt multorum
experimenta morborum. tomo. 2. 68. h

medicinæ pro ætate & tempore adhiberi de-
bent, quod exemplo probatur. Eodem. 6.
m, & seq.

De consilio medicorum faciendum est, quod
fiendum est pro salute. to. 2. 154. g

Non est opus sanis medicus, sed ægrotantibus:
exponitur. to. 2. 258. i, k

medicina superstitiosa. to. 3. 11. d
medicinæ externæ vsus. to. 3. 203. & l

medici aliquando salutis opitulantes, in corpo-
re faciunt quæ horret aspectus. tomo.
5. 7. c

medicina Syllæ modum excessit. Eodem.
28. c

medici forma nihil prodest. to. 5. 35. g

medicina nulla spiritalis valet adhibita exte-
rius, nisi spiritalis cures interius. to.
5. 132. e

medicamenta non sufficiunt ad curandas in-
firmitates diuersas. Eod. 237. d

medici quidam, anatomici vocati, consideraue-
runt satis crudeliter, interiora hominum
mortuorum laniantes. to. 5. 238. f

medici anatomici. tomo. 7. 387. m, & fo. seq. f

medici empirici. ibidem.

medicorum mos. to. 8. 3. l

medicina morbos non uouit. to. 8. 4. l

medicus crudelis est, qui exaudit, & parcit vul-
neri & putredini. to. 8. 79. d

Quod ferro armetur contra vulnus, non con-
tra hominem. to. 8. 86. f

Non curat quid à phrenetico audiat, sed quo-
modo conualecat. Eodem. 89. m

magna est gloria medici, quando ex despera-
tione conualecit ægrotus. to. 8. 144. f

Ad hoc amat ægrotum, ut faciat sanum. ibi-
dem. l

medico omnipotenti nihil est insanabile. tomo.
8. 198. k, & 381. d

medici, etsi non suscitabunt, non ideo debent
homines deferere medicinam: quia sub isto
nomine superbi intelliguntur medici, polli-
centes hominibus salutem, quam dat solus
deus. Eod. 252. a, b

medicus alia præcepta dat sanis, alia ægrotis.
to. 8. 263. l, m

medici & gigantes in Hebræo, penè vno mo-
do sonant: & quid significant. Eodem.
319. h, i

I N D E X

medici per fidele ministerium opitulantur saluti: viuentes curare possunt, non mortuos excitare. *ibid.* i. 8
medici dicuntur prædicatores verbi. *ibid.* K. l
medicus in doloribus exigit patientiâ, sed post dolores promittit salutem: sic & Christus. *to. 8. 320. i*
Cur medicus fallatur aliquando promittens fanitatem de corpore humano. *to. 8. 381. c*
medicamentum medicatum a sapiente, quid sit. *Eodem. 188. b. & seq.*
medicamenta quotidiana, sunt refectioes omnium indigentiarum. *to. 8. 381. g*
Hoc valuit ad ægroti medicamentum, quædum occidit ægrotus. *Eodem. 420. m*
medicamenta sunt quæ nobis quotidie apponuntur. *to. 8. 480. g*
melius est vt omnes sani sint, quam vt ars medici exerceatur. *to. 8. 488. b*
medicus & animarum & corporum Christus. *to. 9. 32. i. to. 10. 17. g. & 18. c. d. & 64. b. c. & seq. & i*
Quid medicus in ægroto amet, & odiat. *to. 9. 137. f*
medicus voluntatem ægri attendens, nunquâ illum curat. *to. 9. 199. m*
Deus magnus medicus, quare ad nos venit. *to. 10. 61. m*
Boni medici officium. *to. 10. 68. i*
Quantâ nobis medicina Christus attulerit. *to. 10. 264. a. b*
medietas saluatoris, significatur in lapide a Samuele posito inter duo loca: & quomodo. *to. 5. 162. k*
meditatio & contemplatio, quid sint. *to. 3. 289. c. & 294. h*
meditari diuina. *to. 3. 351. f*
meditationum liber. *to. 9. 150. col. 4*
meditationum liber alius. *Eod. 235. col. 2*
Diuina meditatio dulcis est. *to. 9. 173. g. h*
meditatio animæ ad amorē Christi. *to. 9. 174. g*
Officium meditationis. *to. 9. 177. f. g*
medium quoddam est homo inter bruta, & angelos. *to. 5. 78. m*
medii non sunt angeli boni, inter nos & deos. *to. 5. 78. c. & 81. f*
medius, alius bonus, alius malus. *Eod. 78. c*
medium duplex. *ibidem*
In medio terræ quando deus operatus sit salutem. *to. 5. 159. k*
In medio duorum animalium Christum cognoscendum prædixit Abacuch. *Eodem. 191. c*
Quod mediū dicitur, cōmune est. *to. 8. 392. i*

medium dicitur, cui præcipuus honor exhibetur. *Eodem. 419. g*
In medio est, quicquid est omnibus communis: & quod non est in medio, quasi in priuato est. *to. 8. 177. f*
Illud in medio est quod paria habet spatia ad omnes fines: ita deus medius esse dicitur, æqualiter omnibus consulens. *Eodem. 139. i*
In medio populi, non suscipientis, suscipiamus misericordiam dei. *to. 8. 144. f*
Iesus Christus medius inter viuos & mortuos. *to. 10. 177. a*
medullæ interiores sunt ipsis ossibus, & significant dilectionem perfectam. *to. 8. 235. d. e*
mel amarum est febrienti, dulce tamen & acceptabile sanitati. *to. 8. 321. l*
mel sapientia est, primum dulcoris tenens in escis. *Eodem. 298. k*
mel doctrina est sapientiæ. *to. 8. 457. l*
Sensus mystici, mella de sauis, & granorum de spicis confectio. *to. 10. 14. f*
melancomice, coniunx Crias regis, desinitur. *to. 5. 170. a*
melech in Hebræo, chorus significatur. *tom. 8. 317. c*
melchisedech protulit sacramentum mensæ domini. *to. 2. 129. j. k*
Melchisedech excellentia. *to. 4. 34. g*
melchisedech sacerdos, Abraham bene dixit. *to. 5. 150. b*
melchisedech hæretici, alias melchisedechiani, melchisedech non hominem, sed dei virtutem fuisse putant. *to. 6. 6. l*
melciades, episcopus Romanus. *to. 2. 118. c*
melicerte præcipitio spontaneo in mari perit. *to. 5. 172. d*
An meliora deteriorum nominibus vocari possint. *to. 1. 281. x*
meliora nostris, quæ manichæi uolunt esse summa mala. *to. 6. 43. b*
Fieri non potest, vt res deterior te, faciat te meliorem. *to. 8. 72. a*
melitiani hæretici, non orant cum conuersis. *to. 6. 8. c*
melitonii imaginem dei non esse animam dixerunt. *to. 6. 4. i. & 5. d*
membra genitalia cur dixerit Apostolus inibnesta. *to. 1. 22. i. to. 6. 151. a. b*
membrum Liberi tenebatur coronare materiamiliam honestissimam. *to. 5. 61. b*
membra in sanitate leuia sunt, & in languore macra. *Eodem. 116. g. h*
membra pudenda, ante peccatum non erant pudenda.

I N D I V M A V G V S T I N V M.

memoria, quomodo continet incorporea. *to. 2. eodem. 163. m*
memoria quædam potest esse sine imaginatio. *to. 2. 24. b*
nc. *ibidem. c. & seq.*
Quomodo meminimus eorum quæ nunquam vidimus. *ibidem. c. & seq.*
memoria in scripturis tractâdis plurimum valet. *to. 3. 9. x*
Trinitatis vestigium in memoria. *to. 3. 128. b*
Quomodo memoria mentis venit in ipsam. *to. 3. 143. h*
memoria an & præsentium sit. *ibidem. i*
memoriæ sedes, in cerebro. *to. 3. 199. d*
memoria mens est. *to. 3. 290. f*
Animus, pro memoria. *to. 1. 62. b*
memoria quid sit. *to. 3. 291. i. to. 4. 187. g*
memoria, intelligentia, amor. *to. 3. 298. f*
memoria mirabili sunt quidam pessimi. *to. 5. 56. f*
memoria est in brutis, & sensus, & appetitus. *to. 5. 100. l. m*
memoria Simplicii incomparabilis. *to. 7. 388. a*
Qui non est memor dei in quiete, nec in actionibus meditabitur. *to. 8. 212. k*
meminisse dei, est ipsius facere. *cod. fo. 318. m*
Quædam meminimus cum odio, quædam cum amore. *to. 8. 521. c*
memoria abundantia suauitatis dei, quæ sit. *codem. 553. k*
Perdit de terra memoriam eorum: exponitur. *to. 10. 76. l. m*
memoria, intellectus, voluntas, separabiliter demonstrabilia, inseparabiliter operantur. *to. 10. 53. a. b. & d*
Et hæc tria quomodo singula personis trinitatis appropriata sint, ignorare se dicit Augustinus. *ibidem. c*
memphis, Aegypti vrbs. *to. 4. 39. m*
mena dea, quæ præest mensuris. *to. 5. 33. d. & 56. a*
menander, Simonis magi discipulus. *to. 6. 4. x*
menandriani asseriebant mundum opus angelorum. *ibidem*
Liber de mendacio, moribus ad veriloquium diligendum proficit. *to. 1. 21. m*
mendacium hominis, veritas dei. *to. 1. 82. x*
to. 3. 354. d
mentiri & fallere, differunt. *to. 1. 241. i. k. to. 3. 52. e. f*
mendacia poetica. *to. 1. 165. i. & 179. d*
mendax quid sit & mentiens. *to. 1. eodem. fo. 179. d*
mendacium officiosum non est dicendum, nec ob laudem quidem dei. *to. 2. 12. l. m. & fo. seq. c. & seq. & 16. h. j. & 24. c*
Vtrum

I N D E X

Verum metiri sit viri boni, an oporteat aliqua
do mentiri. to. 2. 12. l. & 24. c.
Mendacium non admittendum in literis sacris.
to. 2. 12. k. & seq. epistolis & 2. 1. g. & seq. &
24. c. & seq.
Mendacium non sine iniquitate. to. 3. 6. e. & 52. e.
Metiri quid sit. to. 3. 52. c. & seq. to. 4. 2. d. & 16. f. g.
Mendacium non ideo peccatum non est, quia
prodest. to. 3. 53. m. to. 4. 2. j. & seq.
Mendacium laboriosum. to. 3. 34. f.
Mendaciorum genera duo. to. 3. 35. l. 1. tom. 4.
75. f. & seq. to. 8. 12. m.
mentiri, vel opinari, quis dicatur. to. 4. 2. c.
mentientis cor, duplex. ibidem
mentiri num aliquando prodest, aut liceat. ibid.
i. & seq.
mendaciorum exempla. ibid.
mendacium, an sit iniquitas. to. 4. 3. d.
mendacium pudicitiae causa. ibi. g. & 9. d.
mendacium officiosum. to. 4. 3. j. & 14. h.
mendacium quo vitetur grauius, quid. to. 4. 4. l.
De mendacio. to. 4. 2. a. & seq. Retra. to. 1. 21.
m. to. 10. 23. g.
Si mendacia sunt in sacris literis, imitanda non
sunt. to. 4. 17. a.
mendacia sanctorum non imitanda. to. 4. 15. d.
& g. & 17. g. h.
mendacium semper esse peccatum. to. 3. 53. m.
& 349. to. 4. 16. m.
mentiri in vetere lege tolerabilius potuisse quam
noua. to. 4. 17. c.
mentiendum ne sit pro cuiusque salute. ibi-
dem
mentiendum nunquam. to. 4. 18. m.
mentiri ne liceat pro aeterna hominis salute.
ibidem. h.
mendacii nomen, pro peccati nomine. to. 4. 19. e.
mendacia non sunt ioci. to. 4. 2. b. & 39. e.
mendacium obstrictum Hebraeorum. to. 4. 17.
a. & c. & 42. e.
mentiri, & fingere, differunt. to. 4. 122. m.
mendacio locum non esse in rebus fidei. to. 4.
5. f.
Licet tamen quaedam occultare. ibid. g. &
14. h.
mentientis, & mendacis, differentia. Eodem.
5. g.
mentiri vtiliter non liceat. ibidem. i.
mentiri quando malum non sit. to. 4. 6. a.
mendaciorum octo genera. to. 4. 7. c. & 10. g. &
seq. & 18. l.
Contra mendacii patronos. to. 4. 10. h. j. & 15. a. b.
mendaciorum mala. ibidem. f.
mentienti non haberi fidem. to. 4. 12. i.

mendacii confutatio.

mendacia non esse, quae putantur, in sacris li-
ris. to. 4. 15. c. & seq.

mendax est diabolus.

Et quare dicatur pater mendacii. to. 9. 48. k.
mendacium potest dici omne peccatum. to. 4.

121. k.

mendacium non dixit Iacob, fingens se esse
Esau. to. 5. 154. k.

Vivere secundum mendacium.

mentiri nullo modo potest deus. j. to. 5. 239. m.
Nec modestiae causa mentiendum. to. 7. 242. l.

mendacium est deo contrarium, quia & c. to. 8.

9. l.

Qui tantum mentiuntur pro salute, aut com-
modo alicuius, non malitia sed benignitatemerebuntur aliquando ab omni mendacio
liberari. ibid.In ijs qui perfecti sunt, nec ista mendacia inue-
niuntur. ibidem. m.Aliud est mentiri, aliud est verum occultare.
ibidemQui ideo mentitur ut viuatur, moritur antequam
moriatur. to. 8. 54. m.

iusti non mentiuntur ad salutem. Eod. 60. 73. m.

mendaces abundare volunt societate menda-
cium, ne soli de mendacio erubescant. to. 8.

96. c.

Ideo mentiuntur inimici, ut poterint cuiusque
miseriam de quo mentiuntur. Eod. 223. m.mendacium ludaeorum, ad commendandum
multam potentiam Christi valebat. ibi-
demilli mentiuntur, qui aliud lingua, aliud corde
gerunt. to. 8. 285. l.mendacium dicitur, quicquid est contra legem,
& veritatem. to. 8. 337. e.Sicut qui mendacium loquitur, de suo loqui-
tur: ita qui loquitur veritatem, de deo lo-
quitur: solus ergo verax deus omnis homo

mendax. ibidem

mendax est omnis homo peccato suo, dono dei
verax. to. 8. 334. l.

qualiter omnis homo mendax est. to. 10. 10.

Laborant homines loqui mendacium, cum ve-
ritatem tota facilitate loquerentur. tom. 8.

533. b.

mentiens in praecibus, iure forensi priuatur
lo quod obtinuit praecibus. to. 9. 15. d.mendax est, qui dicit Iesum non esse Christum.
to. 9. 128. k.Qui mentiuntur, sunt ex Antichristo, non ex
Christo. ibidem. i.

I N D I V M A V G V S T I N V M .

mendax est, qui aliud loquitur, aliud agit. to. 9.

mendacium est quod dicunt homines, haec par-
ta bona filiis meis seruo. to. 9. 202. c.

mendacium fugiendum est. to. 9. 252. h.

mendacii malum. to. 10. 27. k. l.

mendacium occidit. to. 10. 86. d.

Non mentiendum propter humilitatem. to. 10.

mendacium quomodo vltus fuerit Petrus. to.

mendacium custodum mendacium. to. 10. 112. c.

Virum Abraham mentitus sit, dicendo pueris:
Cum adorauerimus, reuertemur ad vos. to.mendacium Christum fuisse mentitum.
to. 10. 223. b. c.Nemo mendaciter fingat apertum de assum-
ptione virginis, quod deus voluit manere oc-
cultum. to. 10. 270. g.mendico quodam latante. Augustinus inge-
nit. to. 1. 46. m. & seq.

mendacitatem non esse verbi ministerium. to.

mendici nomine quis figuretur. to. 8. 414. d.

mendicare nihil aliud est, quam ad hominum
misericordiam viuere. Eod. 418. e.mendicos suos nos fecit deus. tom. 10. 4. c. d. &
seq.mendicus panem a nobis petit, & nos a deo
Christum, qui panis est. to. 10. 15. a.

Omnes sumus mendici dei. ibid. 3. 5. g.

mendicus, siue ratio, in homine optimum. to. 1. 8.

Et quomodo deo subdenda. ibi. utrobique

mens fructus deo, ut beata sit. to. 1. 8. i.

mens rationalis vtiola est, & tenebrae. Eodem.

mens quomodo triumphat de numeris tempo-
ralibus. to. 1. 139. c. d.

mentem, spiritum, & rationem vocari. ibidem.

mentis principatus. to. 1. 211. b. c. & sequen. to.

mentis, & rerum collectio. to. 1. 211.

mentis potentior quam cupiditas. ibid.

mentis rationali & sapienti nihil praestantius
praeter deum. ibid. c. d.

mentis renouatio. to. 1. 81. a. b.

mentem quomodo quidam aestimabant deum
esse. to. 2. 79. c.

mentis. to. 3. 47. a.

mens, principale hominis.

Eod. 110. m.

mens quomodo amat seipsam incognitam sibi
to. 3. 123. h.Et quomodo ex parte sit sibi nota, arguta-
tio. ibid. k. l.

mens, id est, rationalis intelligentia. to. 3.

mens, ut est, ita se nouit. ibid. g.

mens quomodo intelligit quid non sit. ibid. h.

In mente hominis quomodo rationale quod-
dam coniugium. to. 3. 130. f. g. & fo. seq. g. &
m. & seq.

mens infantum an se nouerit. to. 3. 141. c. f.

mens quomodo seipsam intelligat. ibid. g.

Supra mentem deus. to. 3. 146. g. h.

mentis humanae caecutientia. to. 3. 156. c.

Secundum mentem totus homo aestimandus.
to. 3. 165. g.

mens angelica. to. 3. 185. a.

mens veritatis capax non est, nisi a virtutibus libe-
ra. to. 3. 254. g.mens, & concupiscentia, in viro & muliere adu-
brata. to. 3. 266. h. i.mens dicitur a *μεν*. to. 3. 283. d.Quod in mente emineat intelligentia. ibi-
dem. e.mens omnia *δυναμει*. ibid. d.Spiritus quidem afficiunt mentem hominis,
sed solus deus implet. to. 3. 288. f.

metis dilatio, subleuatio, alienatio. to. 3. 295. a.

mens ad coelestia excitanda. to. 3. 297. h. i.

Vox mentis. to. 3. 338. g.

meus infirma deprehenditur. to. 5. 8. c.

mentis Christianae laus. Eod. 9. f.

Laudatur deus, para mentem. to. 10. 54. h.

mens, dea. to. 5. 35. m. & 56. f.

mens bona melior est, quam bona memoria.
ibidem. 56. f.mens resistens passionibus insurgentibus ab in-
ferioribus, regnum exercet virtutis. tom. 5.menti inest naturaliter ratio, & intelligentia.
Eodem. 93. d.mentis inrudite tarditas, contenta est superfi-
cieliter. to. 5. 208. l.Ex mentis humanae natura, ornatur uita ista
mortalis. to. 5. 238. b.mens humana discendo, obliuiscendo, & iudi-
cando, mutabilis est, non diuina. to. 9.

mens sola deum comprehendit. tom. 10. 32. b.

& 33. e. f.

mens dominatum habet. to. 10. 60. m.

Vide

I N D E X

Vide Animus, Intellectus, Ratio.
Mensa Augusti qualis. to. 1. In Possido.
mensa dominice sacramentum protulit, Melchisedech. to. 2. 135. m
mensa beatorum to. 4. 53. g
mensa quando sit muscipula. to. 8. 143. f
mensa superbiorum. Eodem 372. g
mensis primus, cui Pasche attributus. to. 2. 169.
i, k, & 170. g, h
mensis primus, mensis novorum dicitur. to. 2.
169. i, k
mensis luna coepta & finita concludit. to. 5.
136. m
mensis primus, unde Martius dictus. to. 6.
106. l, m
mensibus deorum suorum nomina gentes im-
posuerunt. Ibid.
Ad menstruatam mulierem cur non acceden-
dum. to. 4. 75. c, & seq.
menstruus sanguis to. 5. 56. c
menstruo cessante, cessat generationis conce-
ptus. to. 5. 152. m, & seq.
mensura pedum, & syllabarum. to. 1. 71. f
mensura temporis. Ibid. h, & seq.
Dimensio carminis. Ibid. i, k
mensura silentij to. 1. 72. k, l
Quomodo de mensura peccati & supplicij ex-
ponitur, In qua mensura mens fueritis, re-
metietur vobis. to. 2. 60. a, b, & sequen.
Vtrum omnis mensura sit circumscriptibilis
tempore. Ibidem.
Vtrum aliquid possit esse cum mensura sempi-
ternum. Ibidem.
mensurabile quot modis dicatur. Ibi.
In metiendi doctrina, vna est ratio anguli, alia
quadrati. to. 2. 166. m
mensura. to. 3. 180. i
mensura, qua metiuntur mali remerietur eis,
sed non eodem modo aliquando. to. 5.
218. f
mensura plenitudinis. to. 5. 135. x
Tribus mensuris, mysterium trinitatis inel-
ligitur. to. 10. 225. f
mercator sine peccato & periurio vix esse po-
test. to. 8. 25. l
bonam mercaturam docet Augustinus. to. 10.
4. b
mercenarius fugit. to. 7. 111. b, c
mercenarii pastores sua quærentes. to. 9. 73. l
mercenarius est tolerandus. to. 10. 41. h
Paulus mercenarios permittit Evangelium an-
nunciare. Eodem. 42. c
Et qui mercenarij. Ibi. & seq.
Timotheus ad Phylippenis mittitur à Pau-

lo, non tanquam mercenarius, cum tamé plu-
res circa se mercenarios Paulus haberet. to.
10. 42. d
mercenarius ob commodum, non increpat.
Ibidem. f
mercedem quomodo pollicetur scriptura. to.
140. m
merces quomodo debetur bonis operibus. to.
3. 353. k
Pro mercede temporali quidam deo servi-
tes turbantur, quando vident impios tal-
bus abundare. to. 5. 179. i
merces sanctorum, militantium pro æternis,
alia est quam terrenorum. to. 5. 45. l
merces nostra, gratia vocatur, quia & c. to. 8.
62. m
Non est flagitanda merces ante operationem.
to. 8. 89. f, g
merces nobis à deo promissa. to. 10. 24. d
merces nostra. to. 10. 70. b
Corona, iustitiæ merces est. to. 10. 97.
g, h
merces misericordiæ opera exercentium. to.
10. 100. c
Quotquot sanctæ vitæ exemplo quisque ad-
ficauerit, cum tot & pro tot mercedem bea-
tam accipiet. to. 10. 209. g
Christus pro labore finito, promittit nobis
mercedem infinitam. to. 10. 266. c
Nemo accipiet mercedem, nisi compleverit la-
barem. Ibidem.
merces præuisa, omnia opera facit tolerabilia.
to. 10. 261. e, & l
Qualem mercedem habemus peregrinando, ta-
lem mercedem habebimus peregrinos susci-
piendo. to. 10. 302. e
merces discernit martyrem a patientia scelerat-
orum. to. 10. 320. b
De Mercurij & Martis officijs. Ibid. g
Mercurius, sermo. Ibid.
Mercurius quasi medius currens. Ibidem.
Mercurius, Hermes. Ibi. l, & seq.
Mercurius, stella. to. 5. 74. d
Mercurij quot fuerint. Ibid.
Mercurius & Aesculapius coluntur. Ibid.
Mercurius Trimegistus, nepos Athlantis. to.
5. 170. a, 180. l
Mercurius, qui Græcè Hermes dicitur, de vet-
bo perfecto scripsit. to. 6. 11. e
meretrix in prophetia Osee. to. 3. 17. h, i, to. 4.
142. c, d
meretrix quæ.

I N D I V M A V G V S T I N V M.

meretrix, superstitiones. to. 4. 418. c
Pompa meretricia. to. 5. 39. c, & seq.
meretrix um vsum nulla lux terrenæ civitatis
prohibet. to. 5. 207. c, f
meretrices olim lupæ vocabantur. Eodem. fo.
277. b
meretrix Romæ pro dea colitur. to. 5. 92. g, &
sequen.
meretrix, bestia, eremus, vnū sunt. to. 9. 147. h
meretrix magna, super bestiam sedens quid.
Ibidem. g
meretrix, vita luxuriosa, quæ rapinis & volu-
ptatibus agitur. to. 9. 148. d
meretrix quæ. to. 10. 76. i
meretrix quam Sampson cepit in coniugiū,
Ecclesia est. to. 10. 181. g
Domus meretricis, inferi. to. 10. ibid. i
meretrix, quomodo facta virgo. to. 10. 188. b
Quæ præter uxorem, cum aliquo dormit, nõ
solum concubina, sed meretrix est. to. 10.
209. k
meretrix quæ infantem diuidi volebat Ecce-
siam catholicam signabat. to. 10. 226. e
meretricis conditio. to. 10. 250. i, k
meritum, pro charitate. to. 5. 177. d, to. 7.
174. f, in fine. & 176. c
meritum sempiternum significat, quia & cete.
to. 8. 176. c, d
meritum æstium persecutionem significat. Eo-
dem. 33. i, c, d, & fo. seq. d
Obscurum sacramentum verba Cantici canti-
corum: Vbi cubas in meridie. to. 10.
43. f
Et locus ille explanatus. ibid. f, g
meritum quid significet. to. 10. 43. g
meritum hæreticus, unde Merinthiani. t. 6.
Vide, Cerinthiani

meritum humanum. to. 1. 173. i, & 229. g, & to.
252. f, l
merita nostra deus præuenit. to. 1. 77. i, k, &
m, to. 2. 70. l
meritum in voluntate hominis. to. 1. 12. b
merita præcedunt præmium. Eod. 253. c
merita piorum. to. 2. 48. l, m, & 139. b, t. 3. 66. l
merito humano gratiam dei dari, hæresis Pe-
lagianorum. to. 1. 48. k, l, & m, & pagina seq.
meritorum. & 140. b, c
meritum fidei, misericordiæ dei debetur. to. m.
1. 18. g, & 231. k, l, to. 2. 139. c, d

meritis nostris beatitudinem conerit, quomo-
do intelligendū. to. 2. 140. m, & seq. t. 3. 145. g
meritum hominis, donum gratuitum. to. 2.
144. m, to. 3. 137. c, & 145. g
meritis & operibus suis fidentes, iustitiam dei
contemnunt. to. 2. 181. c
Initium meritorum vnde. to. 3. 67. m
merita nostra, dona dei. to. 1. 59. d, to. 3. 62. R,
to. 8. 554. b, c
merita nondum natorum. to. 2. 193. a, & seq.
& 213. e, f
~~merita sanctorum alijs quoque prodesse. to. 4.~~
~~57. b~~
~~merita omnia, tum fidei, tum operum, præce-~~
~~dit gratia. to. 4. 218. i, k~~
Vide, Gratia.
merita sanctorum diuersa. to. 3. 355. c, to. 6.
266. a, b, & 269. d, e
~~merita nostra ratione difficultatis operum in-~~
~~iuncti: & demeritum ratione facilitatis. to.~~
~~5. 205. f~~
meritorum ordo magis præferendus est in ho-
minibus vel rebus, quam temporum. Eo-
dem. 199. b
meritum causatur quodammodo ex libero ar-
bitrio vertibile: inuertibile enim potius per-
tinet ad præmium. to. 5. 242. m, & se-
quen.
meritorum fiducia præfertur confessio pecca-
torum. to. 6. 267. i, k
merita sua iactantes, alieni sunt à gratia. to. 8.
52. m, & seq. & 154. l, m
Sicut merita nostra non fecerunt vt primo à
bono deo crearemur, ita merita nostra ni-
hil fecerunt, vt perpetua salus nobis à domi-
no mitteretur. Eodem. 130. e, f
Cum videris qd tibi per merita tua quæ mala
fuerunt, non debeatur nisi supplicij, agno-
scis quid per gratiam Christi tibi donetur.
to. 8. 159. l, m
~~merita nostra non debent esse causa meriti~~
~~meriti~~
Vt mereremur nihil boni egimus. to. 8.
211. c, d
merita

I N D E X

Nullum meritum nostrum meruit vocatio-
nem. to. 9. 161. g
Nulla merita præcesserunt creationem crea-
turarum. to. 9. 165. i
De merito nostro ne extollamur. to. 10. 7. b
Sancti fulgebunt secundum meritum diuer-
sitatem. to. 10. 49. a
Cum timore domino seruiendum, & non p-
sumendum de meritis. to. 10. 55. & seq.
Peccata nostra, non merita, Christum da coe-
lo ad terram traxerunt. to. 10. 64. d
De meritis & gratia, utriusque, & cui nostra
ascribenda. to. 10. 72. l, m, & 97. h, & seq.
204. e, & seq.
~~De meritis & gratia, utriusque, & cui nostra~~
~~ascribenda. to. 10. 72. l, m, & 97. h, & seq.~~
Merita non faciunt ex peccatore iustum. to. 10. 92. g
~~De meritis & gratia, utriusque, & cui nostra~~
~~ascribenda. to. 10. 72. l, m, & 97. h, & seq.~~
Abraham ex fide gloriatus, non ex meritis. to. 10. 99. e
Non est apud deum nisi meritum discretio
to. 10. 126. f
~~De meritis & gratia, utriusque, & cui nostra~~
~~ascribenda. to. 10. 72. l, m, & 97. h, & seq.~~
Varia sanctorum merita. to. 10. 272. a, b
merula mors. to. 5. 29. f
Quomodo merum sit mixtum. to. 8. 272. e
mesopotamia. to. 5. 147. b, & sequen.
mesopotamia à Dauid succensa, interpretatur
eleuata vocatio, & mundum significat. to. 8. 199. d, e
mesra, loci nomen. to. 4. 33. b
mesraim filius Cham. to. 5. 143. f
messias Hebraicè, Græcè Chr̃s, Latine Vn-
ctus dicitur. to. 9. 31. c
messes duæ, & quæ. to. 8. 221. f, g, to. 10. 274. i
messis spiritalis. to. 9. 31. f
messores erant Apostoli, Prophetæ autem se-
minatores. ibidem. f, g
messores nouissimi erunt angeli. to. 9. 31. g, to. 10. 273. d
messis, genus humanum. to. 10. 273. d
Ad Iudæos Christus misit messores, ad gētes
vero seminatores. to. 10. 274. g
Quæ erat illa messis ad quam dominus mit-
tebat messores. ibidem.
metangilimonitæ hæretici, sic dicunt esse filiū
in patre, quemadmodum vas in vase. to. 6. 8. h, in fine.

metaphora, tropi species. to. 1. 22. i, to. 3. 19. a, & 46. a, to. 4. 15. K, & 58. e
metaphoricè loquitur scriptura de deo, & qua
re. to. 5. 140. b, & seq.
metellus quinque filios consulares habuit. to. 5. 18. m
metelli prosperitas. ibidem. 18. a
metellus pontifex, deos ab igne eripiens, excu-
catur. to. 5. 26. h
metellus. Eodem. 50. x
Contra metempsychosin Pythagoræ. to. 10. 3. 133. i
metempsychosis improbat. to. 10. 3. 168. g, 352. f
methymneus, eiectus de naui, delphini dorso
prouehitur. to. 9. 19. a, b
metreta quid. to. 9. 19. a, b
metretæ binæ, Iudæi & gentes. Eodem. 20. a, b
metretas binas aut ternas hydrias continere,
non sine mysterio est. to. 9. 19. a
metrodotus Philosophus. to. 1. 154. b
De metrorum generibus, eorum temporibus
& compositione. to. 1. 120. & præcedenti-
bus, & sequen. copiose.
In metu vires quomodo vehementiores. to. 1. 201. d
Sine metu viuere, magnum bonum. Eodem. 209. R
De metu quaestio. to. 4. 167. l
Vtrum non aliud amandum sit. quàm metu
carere. ibidem. m
metus vel timoris passio, quid sit. to. 5. 199. f
metus mortis ducit ad veniam. to. 9. 209. l
Nemo futurorum metum cogitat. to. 10. 210. d
micare digitis. to. 3. 116. c
michael & Angelicius, Christum & sanctos
homines significant. to. 9. 145. l
micheas propheta de Christo nascituro. to. 10. 5. 176. e, d
miles dat nomen, cum iurat duci suo. to. 1. 57. g
miles occisores excusati. Eodem. 209. l
Ad militiam neminem commendare voluit Au-
gustinus. to. 1. in Pseudo.
militem comparat latroni. to. 2. 74. g
militis Christi in silentio pugnāt. Eodem. to. 100. i
militem Chrl̃sti non oportet castra deferere,
sed potius ad turrem Euangelicam confu-
gere. to. 2. 42. d, e
milites suos Christus reges appellat. ibi-
dem.
miles, sub comite positus, habere debet disci-
plinam.

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

plinam. to. 2. 242. e
Biblia quomodo, & quando, deo placeat. to. 2. 251. e, & seq.
militia Christiani corona. to. 3. 253. m
militia cœli, angelorum multitudo. to. 4. 36. l
militia seculi grauior est militia Christi. to. 4. 378. d, e
militia spiritalis. to. 4. 379. d
militia, ministri legis. to. 6. 139. l
miles Pompeianus, qui in bello fratrem igno-
rante occiderat, seipsum occidit. to. 5. 19. R
militares cum timere volunt ab agricolis, ha-
bere maiorem potestatem. to. 8. 518. e, f
militia nobis est assidua. to. 8. 258. l
militibus stipendia prouidentia quadam con-
stituta. to. 10. 20. e
militare nō est delictum, sed propter prædam
militare peccatum est. ibidem.
miles qui. ibidem. h
militia quomodo viuere debeant. ibidem.
militia singulum. to. 10. 20. h, i
militia nostra in quo consistat. to. 10. 69. f
militum sepulchrum domini custodientium,
euidens mendacium. to. 10. 112. c
Deur impio militi, quod non datur sacerdot
to. 10. 235. i
Per mille annos, quibus diabolus ligatur ostē-
ditur in Apocalypsi, quid intelligatur. to. 5. 200. e
millenarius numerus denarii numerum qua-
dratum solidum reddit. ibidem.
mille annis sancti regnant cum Christo, quā-
uis etiam tempore persecutionis vltimæ re-
gnent, qui computari non videntur in his
mille annis. to. 5. 203. i, & sequenti.
mille apud Græcos quæ dicantur. to. 8. 214. e
mille anni tempus est à passione Christi, in
quo non permittit diabolo facere quicquid
vult. to. 9. 149. e
mille demones sunt. to. 5. 92. c
mille senex. to. 8. 333. h
mille hæretici. to. 5. 94. i
mille Athenæ consecrata. to. 2. 212. h
mille & eius simulachrum. to. 5. 2. h, & 22.
mille annos Simon magus meretricem suam di-
cit. to. 6. 4. R
mille ex capite Iouis nata cui fingat à poe-
ta. to. 6. 117. g
mille media. to. 4. 192. f
Vide, famuli.

Deus per ministros suos operatur. to. 5. 144. f
ministri boni & mali quomodo prouint Ec-
clesiæ. to. 7. 12. b, c, & seq.
Per malum ministrum operatur æquè deus.
to. 7. 81. h
Per malum ministrum piorum societas con-
donat peccata. to. 7. 146. f
ministrare Christo, qd sit. to. 8. 372. h, 9. 81. g
ministri dei quomodo sint ignis vrens. to. 8. 390. c, d, & fo. seq. a
minister malus, in sacramentis non timendus.
to. 9. 10. g, h
ministrant Christo, qui non sua quærunt, sed
quæ Iesu Christi. to. 9. 81. i
Deus habet ministros suos, habet & diabolus
adiutores suos. to. 10. 170. f
Quomodo cognoscat quis se dei ministrum.
ibidem. f, g
Tales decet dominum habere ministros, qui
nulla contagione carnis corrumpantur. to. 10. 250. l
Quid sacerdotes se exhibere debeant sicut dei
ministros. to. 10. 296. f, g
Collectio à minore. to. 6. 32. c
minora non sunt contemnenda. to. 10. 116. b
minimi Christi, qui sint. to. 10. 29. m
Vide, Magnus.
minotauri fabula. to. 5. 67. R
miracula cur hodie non tam frequentia. to. 1. 14. a, & 239. c, d, to. 6. 36. b, Retracta.
to. 1. 8. h
miracula quærentes, deum tentant. to. 1. 66. R
miracula inania, illusiones demonum. to. 1. 163. e, f
miracula iuxta corpora martyrum edita. to. 1. 8. b, to. 2. 197. a, b
miracula Christi, & sanctorum, quomodo di-
stent. to. 2. 4. h, i, to. 9. 100. h, i
miraculis natura rerum plena. to. 2. 58. k, l
miracula sacræ scripturæ, aut credenda omnia,
aut negligenda omnia. to. 2. 61. i
Factis loquitur deus. ibidem. m
miraculis quidam conuersus ad Christianissi-
mum. to. 2. 97. c, d
miracula vnde videantur. to. 3. 93. h, i
miracula sunt etiam alias consueta. to. 3. 94. c
Et quod sola varietas facit miraculum. ibi-
dem. e
miracula magica etiam à deo. ibidem.
miracula demonum ad decipiendos homines
ibidem. & 110. g
miraculorum quæ contra naturæ vñtatū cur-
sum fiunt, ratio. to. 3. 195. d, e
miracula quibus prosint. to. 3. 348. n
miracula

INDEX

miracula inuisibilia. ibidem. 349.c
miracula non fieri contra naturam. t. 3. 352.f
miracula a fidelibus non querenda. tomo. 4.
183.m
miracula diuina, & porteta prophana, quomo-
do discernenda. to. 4. 91.d
miracula faciunt, aliter Magi, & Christiani
mali, aliter boni Christiani. to. 4. 207.m, &
pagina seq. per totum.
miracula sanctorum, & magica. ibidem. &
212.g, h
miracula sanctum non faciunt. to. 4. 416.a, b
miracula etiam faciunt infideles. ibidem. b, &
to. 9. 27.c
miracula sua Christus non inculcauit, sed hu-
militatem. to. 4. 431.d, & seq.
Signa & virtutes quare ab Apostolis facta.
to. 4. 317.b
Signa & prodigia, inter fideles, non sunt neces-
saria. ibidem.
mira multa acciderunt Romanis ante aduen-
tum Christi. to. 5. 30.l
miracula omnia magorum sunt doctrinis &
operibus demonum. Eodem. 71.l
De miraculis quae deus ad corroborandam fi-
dem piorum, etiam per angelorum ministe-
rium, promissis suis adhibere dignatus est.
to. 5. 83.m
miracula magorum facta incantationibus q-
bus dediti sunt demones. ibid. 83.a
De miraculis Moyse, quae multo maiora erat
miraculis magorum. ibidem.
De miraculis antiquis, quibus Sara genuit &
peperit, Loth est eductus de Sodomis, &
uxor eius versa in statuam salis. ibi-
dem. a, b
De miraculis in mari rubro, & in deserto. ibi-
dem.
miracula illa fiebant simplici fide, & pietatis
fiducia, non incantationibus magorum. ibi-
dem. d, e
Deus inuisibilis, visibilia miracula operatur.
Eodem 85.c
miracula omnia, quae fiunt, minora sunt quam
hic mundus quem fecit deus. ibidem.
miracula quae fiunt per bonos, siue angelos, si-
ue homines, ad deum honorandum fieri cre-
dendum est, ipso deo cooperante in illis. ibi-
dem.
De miraculis quae per sanctorum angelorum
ministerium deus verus operatur. ibi-
dem. c, d
miracula quae assiduitate viluerunt, si sapienter
ea intuemur inusitatissimis maiora sunt.

ibidem.
miracula multa sunt ante oculos nostros, in
naturalibus, quae assiduitate viluerunt. ibi-
dem. & 214.f
miracula visibilia deus facit ad se colendum.
to. 5. 85.d
miracula demonum multa. to. 5. 86.a
miracula bonorum angelorum, sunt maiora
demonum miraculis. ibidem.
De miraculis deorum gentilium, vel demonum
miraculum primum fecit Christus, quod tam
mirabiliter natus est: ultimum autem quod
cum suo resuscitato corpore a mortuis ascen-
dit in coelum. to. 5. 185.l
miracula multa cur Christus fecerit.
dem.
mirabilia ostendit, per quae reprobos probat
aeternaliter in igne victuros. tomo. 5. 213.
f, & sequentibus.
mira multa ostendit in ignis effectu, in palea,
calce, Adamante, Magnete, &c. Eodem. 214.
c, & seq.
miracula nolunt infideles credere. ibidem.
215.d
mira multa ostendit in fontibus, sale, Sole, Al-
beston. ibidem.
Quod non omnia miracula naturalia sint, sed
pleraque humano ingenio modificata, ple-
raque autem demonum arte composita. ibi-
dem. k, & seq.
miraculum lucernae ardentis semper in phario
Veneris. ibidem.
Ex mirabilibus, quae videmus in creaturis, in-
telligimus virtutem mirabiliorem creatoris.
ibidem.
miraculorum tria genera, praeter diuina. ibi-
dem.
mirabilia magorum vel demonum cauere de-
bemus. ibidem.
mira ostendit magorum, per quae magis co-
gnoscamus deum posse mira facere: & sic
crematos damnari aeternaliter. ibidem.
216.a
miraculum simulachri ferrei, praedentis in re-
re. ibidem.
Quod in rebus miris summa credendi ratio
sit omnipotentia creatoris. ibidem. d, & seq.
mirabilia multis modis faciunt demonum
dem.
miracula, siue vis mirabilis, quae est in maga-
te, & ceteris huiusmodi. ibidem.
miraculum stellae Veneris, siue porrenu. ibi-
dem. k, l

IN DIVVM AVGVSTINVM.

miracula facta meritis sanctorum, credunt in-
fideles fieri magicis artibus. ibidem. m
De miraculo Solis, stantis tempore Iosue: &
retrocedentis tempore Ezechiae: & fluuii
Iordanis stantis tempore praememorati du-
cis Iesu Naue. ibid. & seq.
Mira ideo dicimus, quia rara. ibidem.
De miraculo diuersitatis facierum in homini-
bus. ibidem. 217.c
miracula, porteta, prodigia, monstra, & huius-
modi: velut contra naturam fiunt, & contra
naturam fieri dicuntur, sed non sunt contra
naturam. ibid. d
miraculorum diuersitas, qua fallunt demones
homines. ibidem.
miracula, per Christi Apostolos, in nomine
Christi facta. to. 5. 228.R
miracula quare nunc non fiunt sicut tempore
retroacto. to. 5. 229.R, & seq.
De miraculis, quae ut mundus in Christum
crederet, facta sunt, & fieri mundo credente
non desinunt. ibidem.
miracula innuit necessaria fuisse, ut mundus
crederet. to. 5. 222.c
miraculum caeci illuminati mediolani ad me-
morias sanctorum, &c. ibid. f
miraculum propter sacramentum Eucharistiae,
terrae sepulchri Christi, &c. to. 5. 229.m, &
sequen.
miracula, quae fiunt ad memoriam sanctorum,
attestantur fidei, in qua resurrectio praedica-
tur. to. 5. 232.g, & seq.
miracula faciunt demones ut credantur di-
sancti vero ut laudetur deus. ibid. R
miraculum virginis Vestalis, portantis aquam
in cribro. ibidem. 233.b
miracula conciliant fidem. to. 6. 35.l
miracula non semper vera. to. 7. 175.i
mirabilia dei omnia narrat, qui creans visibi-
libus ad intelligenda inuisibilia transitum fa-
cit. to. 8. 19.f
mirabilia dei quae fecit, multa sunt & cur vilue-
rint. to. 8. 115.i
Deus, qui facit mirabilia in corporibus, potest
facere mirabilia in moribus. Eodem.
230.l
Quod mirabilis inter omnia mirabilia dei. to.
8. 44.c, d
Quod faciat mirabilia solus, licet sancti fece-
rint, non tamen sine deo. tomo. 8. 260.d, &
Vide Signa.
Quod maiora mirabilia sunt, quod Christus
totum mundum a morte sempiterna texit,

quam quod hic mortuos resuscitauit. to. 8.
361.b, c
mirabilia nulla sunt sine formidine. Eodem.
409.R
Nihil est in creatura quod non sit mirabile: si
vnumquodque non vsu sed ratione metiamur.
to. 8. 462.R
Tanto mirabilior est res quaeque quanto absen-
tiores habet causas: & utrum ab earum scru-
tatione homo sit reuocandus. ibid.
Vtrum quaedam sint mirabilia magna quae fa-
ciat deus solus, & multa mirabilia facit per
angelos & homines. ibid. 517.i
mortuis deus facit mirabilia duobus modis. to.
8. 319.f, g
maximum miraculum Christi quod fuerit. eo-
dem. 223.l
Quotquot miracula facta sunt, siue a praecedē-
tibus, siue a consequentibus, idem ipse domi-
nus fecit, qui fecit & praesentia sua. tomo. 8.
329.c
miracula domini assiduitate uilue sunt. eod.,
334.f
Quod multi optantes miraculorum potentia,
non humilitatis imitationem ceciderunt. ibi-
dem. g, h
Non tenemus dominum dicentes, si ad te per-
tinemus, miracula faciamus qualia sancti fe-
cerunt. ibid. i, k
Cum sint quotidiana miracula dei maiora, me-
moriam fecit mirabilium suorum, reseruans
opportune inusitata prodigia, quae non in-
firmitas hominis nouitati intenta memine-
rit. to. 8. 426.h
Hoc miraculum maxime attentis cordibus in-
haerebis, quod assiduitas non vile fecerit. ibi-
dem.
Cum miracula illa in populo veteri praesentia
fierent, non sine futurorum significatione
gerebantur. to. 8. 429.h
Contra eos qui sibi quasi profecisse uideantur,
& ideo miracula facere uolunt, & putant se
ad deum non pertinere si non fecerint. eo-
dem. 499.d
maiora miracula uidetur Petrus fecisse quam
Christus: sed Christus facere sine Petro,
Petrus nisi in Christo non poterat. tomo. 8.
501.d, e
Quid respondendum sit calumniantibus, qui
dicunt, si iustus esses, talia miracula faceres
qualia Petrus. Eodem. 501.f, & seq.
Qui facit miracula, & qui non facit, in corpo-
re Christi, non debet gaudere nisi de facie
Christi. ibidem. R, l
H h Deside-

I N D E X

Desiderando miracula, noli tentare deum. to. 8. 503. h, i
miracula quare faciat deus. to. 9. 16. k, & 46. b, c
miraculorum dei consideratio. to. 9. 16. k, l, & 18. g, & 22. h, & 46. b, c
miracula Christi, ab eo facta sunt tanquam deus, non tanquam homo. to. 9. 17. l, m
miracula faciunt aliquando mali. to. 9. 27. c
mirabilarii cauendi. ibidem
mirabilia praeconum. to. 9. 100. g, h
miracula facere, donum dei est. to. 9. 127. l
Non est nunc, necesse miracula fieri, propter aduentum spiritus sancti. to. 9. 133. l, m
Pagani dicebant Christum magicis artibus fecisse miracula. to. 10. 9. d
Et similes sunt Iudaeis dicentibus, In principe demoniorum eiecit demonia. ibidem
miracula, quae corporaliter Christus fecit ad quid nobis valeant. to. 10. 17. b, & 18. f
Per miracula visibilia, Christus edificauit fidem earum rerum quae non uidebantur. to. 10. 17. h
Non debet praesentibus Ecclesiae temporibus, quia non fiunt miracula, priora praeponi. ibi dem.
maiora miracula hodie fiunt, quam olim, Christo in terris agente, sed non ab omnibus uidentur. to. 10. 37. c
Christus quare miracula fecerit. tomo. 10. 37. g
miraculorum domini duplex consideratio. ibi dem. c
Christi multa miracula recensentur. to. 10. 44. e, l
Homines dei virtutes & miracula mirari tantum possunt, definire non valent. ibidem. i
miracula facere non omnibus discipulis deus dedit. to. 10. 81. i
Quare miracula Apostolorum praedicatione praecesserint. to. 10. 83. m, & seq.
Infideles Christum magicis artibus miracula fecisse dicebant. to. 10. 85. a, b
Quotidie apud nos fiunt miracula. to. 10. 108. f, g
Quotidiana miracula dei, cur uilia. ibi dem.
miraculorum operatio, quale donum. tomo. 10. 110. h, i
Et quod omnibus datum. ibidem
miracula Christi, probant potentiam non de fuisse infirmitati. to. 10. 128. d
mirabilia in passione Christi. to. 10. 187. a, b
Comparatio miraculorum de quinq. & septem panibus, & mysteriorum ueriusq. tomo. 10.

230. K, l
Omnia quae Christus in hoc mundo exhibuit
miracula, nobis proficiunt. to. 1. 64. g
misericordia huius vitae. to. 1. 173. c, to. 3. 35. i
miser quis. to. 1. 173. c, to. 3. 35. i
miseros esse etiam fortunatissimos. to. 1. 171. i
& sequen.
miseri etiam esse cupiunt. Eodem. 225. l, m
miserior tanto quisque est, quanto facilius malitia eius voluntas impletur. to. 2. 186. g, h
mundi miseria. to. 5. 4. g, & seq.
misericordia demonum causa est non adhaerere deo. to. 5. 103. i
miser est habens omnia bona alia sine deo. Eodem. 86. c
miser esse non potest deus, quia seipso est bonus. to. 5. 104. i
misericordia multiplex quae inuenitur in hominibus & in toto mundo, quantum ad omnes partes eius. to. 5. 189. d, & seq. & 197. b
misericordia aeterna dicitur mors secunda. ibi dem. b
Vbi misericordia, ibi opus misericordiae. to. 7. 240. K, l
miser dicitur quis, quando illi subrahatur quod amat: sed multi miseri sunt magis habendo quod amant, quam carendo tomo. 8. 44. k
misericordia indiuidua comes est malitiae. Eodem. 71. b
Qui se agnoscit in vera miseria, erit in uera felicitate. to. 8. 314. d
Aliud est facere miserum, aliud deservere miserum. Eodem. 371. h
misericordia fragilitatis humanae. to. 9. 164. e, f
misericordia nostra assidue memoranda est. tomo. 9. 181. b
Non ignarus mali miseris succurrit. tomo. 9. 193. k
misericordia damnatorum, post iudicium. to. 9. 205. i, k, & 253. b, c
misericordia docet, felicitas negligentes facit. to. 10. 46. c
misericordia hominum. to. 10. 83. d
Cecidit homo miserabiliter, descendit deus misericorditer. to. 10. 128. h
misericordia damnatorum. to. 10. 273. e, f
misericordia corporis, post mortem. tomo. 10. 303. f
De miseria carnis, & falsitate praesentis uitae. to. 10. 304. c
miser est qui in hac uita tantum sperat in domino. to. 10. 109. d
Tres sunt splendae miseriae, quas desolebat Hieronimus semper

IN DIVVM AVGVSTINVM.

remias. to. 10. 283. f
misericordia cadaueris in sepulchro. to. 10. 306. f, g
misericordia huius vitae. to. 10. 309. b, c, & v
De miseria infernali. to. 10. 309. m
Misericordia, & eius opera. to. 10. 227. k, & 281. h, i
Beneficentia in corpus proximi. to. 1. 253. g
misericordes qui, & misericordia unde dicta. ibidem. & seq. & to. 6. 59. i
misericordiam, quasi uicium deuitant Stoici. to. 1. 254. h
Beneficentia in animam proximi. ibidem. i
Ordo misericordiae. to. 3. 59. d
misericordia non debet fieri contra iustitiam. to. 4. 56. i
misericordiae officia mali implere non possunt. to. 4. 111. l
misericors, & mitis, differunt. to. 4. 401. i
misericordia perfectio. to. 4. 403. b, to. 10. 113. m, & 156. b
misericordia duplex. to. 5. 76. i
Duplex in opere bono. to. 10. 324. l
misericordiam numerare inter uicia non putat Stoicos. to. 5. 76. i
misericordia, & iudicium, ad homines quoque pertinent. to. 8. 69. g, h
misericordiam & ueritatem abscondere, quid sit. to. 8. 116. l, m
misericordia praeibenda est misericordia, quia non opus est misericordia sursum ubi nullus est miser. to. 8. 186. h
misericordia non nisi miseris est necessaria. Eodem. 303. m, & seq.
In omni misericordia perditorum, nihil laudamus nisi mirabilia dei. to. 8. 322. a, b
non est aliud uinculum charitatis, quo perducamur in hac uita ad patriam, quam misericordia. to. 8. 384. a, b
Per opera misericordiae vincitur inimicus, quod duobus sit modis. Eodem. 549. b, c
Ad misericordiam faciendam exhortatio. to. 8. 158. d, & seq. to. 10. 107. b, & 224. i, k, & 237. k, l, & seq.
Opera misericordiae quae sint. tomo. 6. 136. a, & 136. a
misericordia, & superbia, comparatio. eodem. 137. a
Opera misericordiae corporalia, & spiritalia. ibidem. b
misericordiam facere, quid. to. 10. 27. e, f
misericordiae duo sunt opera, quae nos liberant.

to. 10. 15. a
Immisericordiae & inhumanitatis punitio. to. 10. 79. b
De misericordiae operibus in iudicio fiet mentio: & quare. to. 10. 151. col. 2. & 3.
misericordiae opera cessabunt in futuro seculo to. 10. 24. k, l, & 25. b, & 99. l, m
Inter omnia quibus humana fragilitas indiget, maxime necessaria est misericordia. tomo. 10. 227. R
Studendum est praecipue operibus misericordiae. to. 10. 273. e, f
misericordia siue iustitia destruitur, & in crudelitatem conuertitur. to. 10. 281. K
Nullus se a misericordia excusare potest. ibi dem. 282. a
Varia misericordiae exempla. ibidem. b
misericordiae laudes. to. 10. 300. m
In quo consistat misericordia. tomo. 10. 289. a, b
Misericordia dei.
miseretur deus, & quomodo. to. 1. 20. R
misericordia domini. to. 2. 73. i, k
misericordia, & gratia dei, conuertit hominem. eodem. 48. m, & seq.
misericordiam sero quaerentes, ignorantur. to. 2. 184. d
misericordia dei necessaria ubique. tomo. 3. 60. m
misericordia, & ueritas. to. 3. 347. l, & to. seq. m, & 350. c, to. 4. 33. b, & 41. d, to. 7. 228. R, l, to. 8. 293. b
misericordia, & iudicium. to. 3. 354. c, to. 4. 41. e, to. 7. 230. l, to. 8. 69. c, & seq.
misericordia, & iustitia. to. 4. 41. e
misericordiam dei quomodo merentur poenitentes. to. 4. 202. g. R. tractationum. tomo. 1. 20. i, R
misericordia dei quomodo accipienda. tomo. 4. 225. e, f, & h, to. 6. 195. g
Qui fiducia misericordiae peccant. tomo. 4. 372. k, l
misericordia hic, iudicium in futuro. to. 4. 355. to. 8. 69. e, f
misericordia dei est etiam super malos hic. to. 5. 3. d
misericordia dei fouendo amplectitur bonos, & sicut seueritas dei puniendo corripit malos. ibidem
misericordiam dei quidam praedicant contra iustitiam. to. 5. 228. i, & seq.
Nunquid obliuiscetur misereri deus, aut continebit in ira sua miserationes suas: expunitur. ibi dem. m, & seq. & 222. e, & seq.
H h a miseri

INDEX

miseriordia, ira, zelus, improprie deo tribuuntur. to. 6. 59. f. & seq.
miseriordia dei, est bonitas opitulantis. to. 6. 195. g
Quod pater miserit filium propter miseriam inopum, & gemitum pauperum. tomo. 8. 25. f
miseriordiae dei quomodo à seculo sint. Eodem. 38. d
Contra eos qui misericordiam dei omnibus peccatoribus, in quibuslibet peccatis perseverantibus, tantum credentibus, ita paratam esse in finem putant, ut nemo pereat fidelium, aut iniquorum. Eodem. 60. l
miseriordia postea circumdat, quam primò pfura circumdat. to. 8. 65. c
miseriordiam, quam nunc praeferat, diligit deus: & iudicium quo id quod praeferat, erigit. ibidem. i
Deus in misericordia non amittit iudiciū nec in iudicio misericordiam. to. 8. 69. g
miseriordia est, ut dimittantur peccata, & tribuatur vita aeterna. ibidem.
Sicut deus exhibet misericordiam & iudiciū, ita & nos facere oportet. ibidem.
Qui diligit misericordiā, oportet ut exhibeat quod promittit. ibidem. l, m
In accipiendo misericordiam nemo dormiat, ne ad reddendum malè excitetur. ibidem.
Cum acceperis misericordiam, bene vtere, ut bonam rationem reddas, cum iudiciū eius venerit. ibidem. m, & sequen.
miseriordia domini plena est terra, non coeli: quia &c. to. 8. 70. a
Ideo misericordia domini plena est terra: quia ubique peccata dimittit deus, quam misericordiam coeli sparserunt. ibidem. e, f
miseriordia dei in caelo. to. 8. 87. e, f
Quod sit magna & multiplex, quā & hāc dat hominibus ac iumentis. to. 8. 88. c, & 559. g
Non sic deus est misericors, ut iniustus sit. to. 8. 117. a
miseriordiam suam in rebus prosperis mandat deus, sed nocte tribulationis declarat. Eodem. 125. k
Sic deum dilige misericordem, ut veli cum esse veracem. Eodem. 135. k
miseriordiam magnam precatur, qui magnam miseriam confitetur: & querit parvam misericordiā, quā nesciendo peccavit. to. 8. 160. g, h
miseriordia est, ut ignoscat peccanti: iustitia, ut puniat peccatum. ibidem. h
Sic misericordiam deus praeferat, ut & servet

veritatem.

Qui cum patre miseretur tui, ipse in te clamat, miserere mei. Eodem. 161. e
Ideo petit misericordiam, quia exhibet. tomo. 8. 184. c, d
Invenimus, & Christum esse misericordiā & veritatem: misericordiam nobis compatiemur, veritatem nobis tribuentem. ibidem.
miseriordia dei quomodo magnificata sit, ut que ad caelos. to. 8. 186. h, 413. g
Non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem: duobus modis intelligitur. tomo. 8. 195. f
Non potest deus misereri omnium operantium iniquitatem quasi blādiens peccatis, aut peccata non eradicans. ibidem.
Nō miseretur eorū ut occidat peccata, ne occidat eos quorū peccata occidit. tomo. 8. 196. c
Misericordia dei ante omnia merita nostra bona praevenit nos: & si nihil boni invenire bonum facit, & iustificat convertentem. ibidem. a, & i
Totum quicquid sumus, misericordia dei sumus. to. 8. 198. l, m
Non miseretur, nisi irascatur. ibidem. 200. h, j
Misericordia dei quomodo melior super vitas. to. 8. 211. d
Quando, & quibus, suavis sit. Eodem. 242. f, g
Contra eos qui de misericordia dei impunitatem iniquitatis sibi promittunt. tomo. 8. 285. m
miseriordiam deus diligit, quia primo subternit peccatori: & veritatem diligit, ut credenti det quod promittit. ibidem. 305. a
Felix cui deus ostendit misericordiam suam: nam ille cui ostendit, superbire non potest. to. 8. 307. d
miseriordia, & veritas, quomodo occurrant sibi. to. 8. 228. f
miseriordiam & veritatem amat scriptura coniungere, & maxime in psalmis. to. 8. 220. j
& fo. seq. g, h
Sic exhibuit misericordiā, ut deleat peccata: & veritatem, ut impleat promissa. tomo. 8. 323. a
Quomodo deus misericordiam non dispergit a Christo. ibidem. k
miseriordiam annunciare manē, quid sit. to. 8. 337. c
Sic misericordiā dei amate, ut potestatem eius ne timeatis. to. 8. 208. m
Contra eos qui misericordiam dei tantum

IN DIVVM AVGVSTINVM.

ad se, non ad alios extendi volunt. Eodem. 344. k
miseriordia dicitur, quia non attendit merita nostra deus, sed bonitatem suam: ut peccata omnia nobis dimitteret, & vitam aeternam promitteret. to. 8. 203. a
miseriordiam, & veritatem, multorum praeferendo, sed non faciunt requirendo. ibidem. b
Deus diligit misericordiam, sed diligit & iudicium. to. 8. 364. a
miseriordia dei quomodo aeterna. Eodem. 369. l
Nemo sibi ad impunitatem blandiatur, de misericordia dei, quia est & iudicium. ibidem. &
Deus nec in bonitate misericordiae perdit iudicium, nec in iudicando cum severitate amittit misericordiae bonitatem. tomo. 8. 360. m
Cur misericordia iudicio praeponatur. ibidem. m
Deus non potest esse misericors, qui in se cruciatur. to. 8. 371. i
Semper misericors deus, non erit iudicium. to. 8. 363. m
miseriordiam deus modo exhibet, & quibus. Eodem. 384. g, h
Quae sit plena & perfecta misericordia. ibidem. h
Non sic est misericors deus, ut non sit iustus. ibidem. f
miseriordia dei protegit peccatores quomodo celum terram. ibidem. i
miseriordia dei una est, quā nemo sine deo beatus esse potest in aeternum: altera quā misericordiae in finem seculi exhibetur. tomo. 8. 407. g
Vtrum misericordia dei sit defutura his, qui dānantur, non ex ea damnatione liberentur, sed ut eis aliquantulum mitigetur poena. ibidem.
miseriordia dei non est ad tempus: quia ideo est misericordia eius super homines, ut vivat in aeternum. to. 8. 413. e
miseriordia, & veritas, cur saepius in scripturis iungantur. Eodem. 430. g, & 435. e, h, &
miseriordia, & veritas, utrunque est in Christo, & praefer Christum nusquam est. tomo. 439. c
Inhabita dei misericordia, sanatur debita nostra miseria. Eodem. 440. a
Quod tempus misericordiae dei nō sit sine iudicio, nec iudicij erit sine misericordia. tomo. 8. 464. d
miseriordia dei quaedam est coelestis, quā donavit sanctis suis: quaedam terrena. Eodem. 516. b
Quomodo in aeternum misericordia dei quam sanctis suis largitur: cum in aeternum misericordiam non erunt: & ideo in aeternum misericordia non indigebunt. ibidem.
Ad misericordiam dei illi pertinent, qui a miseria liberantur: nec eius misericordiae fuisse intelligamus facere celum & terram, sed bonitatis. ibidem. g, h
miseriordia quomodo superexultat iudicium. to. 8. 549. e
misericors & miserator dominus est, in his quibus veniam dedit, & in his quibus nondum dedit. Eodem. 553. l
miseriordia eius magna in hoc est, quod diem vitae incertum fecit. ibidem. m
misericordiae dei sunt super omnia opera eius, non super opera tua. ibidem. 554. d
miseriordiae dei quidam nimis confidentes peccant, quidam minus. tomo. 9. 57. m
miseriordiae divinae deprecatio. Eodem. 150. m, & seq. & 181. k, l
miseriordia dei, in parcendo peccatoribus. to. 9. 167. a, b
Quare deus dicatur misericors. ibidem. 185. b, c
Deus misericordiam & iustitiam suam posset ostendere, etiam si nullus miser esset vel dānatus. ibidem. e, f
Nimium de dei misericordia praesumentes, subitò punit deus. to. 9. 193. a
Multum delectat peccatores, quia deus longanimis & multum misericors. Eodem. 199. b, c
miseriordia dei, in recipiendis peccatoribus. to. 9. 213. a, b
miseriordia modo impeditur, quandiu humano generi parcitur. to. 10. 2. b
Christus venit praerogare misericordiam, ut postea exerceat iudicium. to. 10. 13. c
miseriordia dei est, quando castigat mundum. to. 10. 31. h
In difficilibus populus oret misericordiam dei pro praedicante. to. 10. 32. e
De misericordia dei peccatori impoenitenti nō praesumendum. to. 10. 40. c
miseriordia, quā Christus venit à patre. to. 10. 51. a
miserere mei deus, quare deo dicatur. to. 10. 63. f
miserere cui misertus fuero, &c. ex psal. 95. H h 3 Quodq.

I N D E X

Quodq. ratio illius non sit scrutanda: Ser-
mo. to. 10. 79. l. & seq.
Iuste damnaret deus totum mundum, si non
per misericordiam pars liberaretur. ibidem,
& seq.
misericordia dei erga peccatores. tomo. 10.
96. m
De misericordia, dono siue gratia dei, contra
liberum arbitrium. to. 10. 97. h. & seq. usq. in
finem Homiliae.
miserere mei deus, secundum magnam, &c. ex
ponitur. to. 10. 101. h. i. & seq.
misericordiam dat deus, vt ignoscat peccanti.
ibidem. i. k
Præsumendum multum de misericordia dei,
& timenda iustitia dei. to. 10. 112. d
misericordia dei largi. to. 10. 183. h
Deus nunquam denegat petentibus misericor-
diam. to. 10. 178. l
Etsi amemus dei misericordiam, timeamus ta-
men diuinam iustitiam. ibidem. m
Deus misericors & iustus est. to. 10. 183. d
Deus nulli negauit vnquam misericordiam.
to. 10. 212. d
Christus in cruce misericordiam exercet, & iu-
diciu. to. 10. 188. m
Sola misericordia deum deducit ad hominem,
sola misericordia ad deum deducit homi-
nem. to. 10. 281. i
Deus beatis & damnatis misericordiam cum
iustitia semper agit. ibidem. x
Nullus vsq. adeo iustus est, qui non indigeat
misericordia. to. 10. 301. a
Misericordia humana, & eius opera.
misericordiae opus commendatur. to. 1. 82. x,
& 254. h. i
Voluptas, & vtilitas, ex beneficio in proximū
collato. to. 1. 82. l. m
misericordes esse debemus erga peccatores. to.
2. 72. f. g
misericordia iudicium, in reos. ibidem. i. k
Inter misericordiae opera, sepultura computa-
tur. to. 5. 5. c. 6. d
Nulla, inquit Tullius Cæsari, de virtutibus
tuis nec admirabilior, nec gratior misericor-
dia est. eod. 7. 6. i
misericordiam uolo magis, quæ sacrificium: ex-
ponitur. to. 5. 83. f
miserere animæ tuæ placens deo. ibi. g. h
misericordiae opera, si fiant propter deum, sunt
verum sacrificium, alias non. ibidem. f. &
2. 10. h
Et quare fiant. Eodem. 83. h. i
Opera misericordiae, sunt sacrificiis præponen-

da. ibidem. 210. g
In mala causa non debemus misereri pauperi.
to. 8. 69. h. i
Nulla est misericordia in te a te in alterū nisi
eam tibi deus donec. Eodem. 179. b
misericordiam facere potes iusto tantum in cor-
poralibus: cui si defuerint Supplementa 216.
non deerunt a deo. to. 8. 383. h. i
Fac misericordiam iniquo, non tanquam in-
iusto. ibidem. i. k
Non tam miseretur, qui iusto miseretur pro-
pter aliquod commodum temporale, quam
ille non miseretur, qui miseretur homini
iniquo. to. 8. 383. d
Quauis generali nomine omnis misericor-
dia dicatur, qua misero subuenis: interea
men ubi non impendis sumptum pecuniae,
sed ignoscendo quod quisquis in te pecca-
uit. eodem. 421. c
In facienda misericordia, nemo alienus esse po-
tendus est ab eo qui diligit proximum. to. 8.
442. f. g
Si manum porrigas, nec corde miserearis, nihil
fecisti: si corde miserearis, etiam si non ha-
beas quod porrigas manu, acceptat deus. to.
8. 486. l. m
melius est vt nullus sit miser, quam vt tu facias
misericordiam: nam qui optat esse miser ut
faciat misericordiam, crudolem habet miseri-
cordiam. Eodem. 488. c
misericordia in pauperes.
Opera misericordiae implens, inuenit domi-
num. to. 9. 132. l
misericordiam paribus nostris impertiamur,
vt misericordiam consequamur. to. 10. 14.
m. & seq.
Duo opera misericordiae, quæ nos liberant. to.
10. 15. a
Opera misericordiae nō relinquenda, se t exer-
cenda, quamuis scientia & veritati insitare
melius sit. to. 10. 25. a. b
Nemo misericors est alteri, qui crudelis est li-
bi. to. 10. 27. a. f
misericordiae opera non differenda. tomo. 10.
49. i
Operum misericordiae retributio. to. 10. 107.
b. c
Christus, in iudicio, ex operibus misericordiae
disceperat. to. 10. 25. a. b
Opera misericordiae, comitentur ieiunium. to.
10. 159. a
Qui rogat deum pro misericordia, non debet
esse piget in misericordia. to. 10. 211. d
Qui facit misericordiam, deo offert sacrificium
latis placabile. eodem. 227. l
Non potest peccator a deo veniam sperare,
qui misericordiam non facit peccantibus in
se. ibid. x
Nulla est maior misericordia, quam qua dimit-
timus quod quisque peccauit. tomo. 10.
228. a
Opera misericordiae quomodo implenda. ibi-
dem. b
improperabit Christus sinistris opera miseri-
cordiae neglecta. to. 10. 272. x. l
Cuiuscunque conditionis vel status fuerit ho-
mo, circa omnes misericordiam exerceat.
to. 10. 282. a. b
Vide supra Misericordia, & eius opera.
missa pro defunctis. to. 1. 59. a. b
missa defunctis profunt. to. 10. 89. l
vide Defuncti, mortui, & Sacrificium.
missio filii, incarnatio est. to. 9. 50. h. i. & 61. c
missi filii, & spiritus sanctos, quomodo dican-
tur. to. 3. 86. c
missus & missus æquales. to. 3. 103. c. to. 6. 15.
missus quare filius dei, & non alius. tomo. 4.
284. f
Nō mitteretur qui erigeret, nisi ceci dissemus.
to. 8. 44. m
missio aliquando in creaturis etiam inuenitur,
vbi nulla est separatio intermittente &
missum. to. 9. 42. c
missio filii, quid est. to. 9. 50. h. i
Christus, in quantum homo, missus dicitur. to.
9. 203. c. d
Quomodo Christus non est missus, nisi ad
omnes domus Israel. to. 10. 163. x,
& 210. b
De missione spiritus sancti. to. 10. 219. i. & m
De missione septuaginta duorum discipulorum,
ad prædicandum. Eodem. 274. g
michridates, Ponti & Armenia rex, Nicome-
dem regno priuat, & ciues Romanos occi-
dit. to. 5. 20. b. & seq.
missus quis dicatur. to. 4. 393. f. to. 10. 307. c. &
seq.
missus & misericors differunt. to. 4. 401. i
micharchus Stoicus. to. 1. 154. b
micharchus rex. to. 5. 173. g
micharchus nata est de filiabus Loth, quæ cum
vire inebriato concubuerunt. to. 8. 201. f
Quod interpretetur ex parte, quod in ma-
iorem cogitur. eod. 297. b
modestia unde dicta. to. 1. 172. b
Secundæ partes modestiæ. to. 2. 10. h

I N D I V V M A V G V S T I N V M

modestia quid Ciceroni. to. 4. 187. i
modicu illud, de quo Christus dicebat, impio
post illud non lufuros usq. ad iudiciu est.
to. 9. 94. g
Cui modicum dimittitur, modicum diligit, in-
tellectu difficile. to. 10. 102. g
modicum videre Christum, & modicum non
uidere, quid sit. to. 9. 106. h. & m. & fo. seq. a
modius. to. 4. 395. h
modius & statera dei, qua unicuique remetie-
tur. to. 10. 24. d. & seq.
Quid sit bene modulari. to. 1. 108. d
modus, pater ordinis. to. 1. 167. h
modus animi. eod. n. 172. b
modus adsit in omni re. to. 1. 263. k
modus exercenda iuuentutis, in recitandis &
mutandis versibus. ibidem. 3. r. g
modi simul. to. 1. 104. c
Certus modus, in rebus spiritalibus quoque.
to. 3. 180. l
mœchi qui Græcis. to. 4. 150. f
mœchiæ nomine, quid intelligendum. ibidem,
& 397. g
mœchari corde & corpore. to. 4. 397. d
mœchatur omnis qui dimittit vxorem suam,
& ducit alterā. to. 6. 272. c. d. & seq. & 275. c. f
Quintum præceptum, Non mœchaberis. to.
9. 200. x. & seq.
molaris deus permaximus, & mirabilis. to. 5.
134. a. b
molas leonum quomodo cōfregerit Christus.
to. 8. 189. l. m
molendinum, mundum significat. eod. 90. g. h,
& 369. c
Quomodo intelligatur, Erunt duæ in mola:
vna assumetur alia relinquetur. to. 8. 369. d,
c. & 508. m
Non omnis molestia iniuria est. tomo. 8. 559.
h. i
De mollibus. to. 5. 7. c. & seq.
mollium & absconforum turpitudine. eod. 53. i
mollitiem profitentes. to. 5. 92. g. & m
monasteriorum honesta mentio. to. 1. 53. a. to.
8. 369. c
monasticam uitam ingressi coniugati. to. 1.
53. b
monasterium Augustini. to. 1. in Possido. to. 7.
417. i
monachi infirmi quomodo tolerandi. to. 1.
282. a. to. 8. 368. m. & seq.
monasterio instituta. to. 1. in Possido. mona-
chi uerè. eodem. 338. b. c. & 260. i. to. 2. 99. a

INDEX

monachorum aliquot genera, mores, vita, & laus. to. 1.255.f. & seq.
monachismi uotum. to. 2.99.m. & seq.
monachi desertores non eligantur ad clericatum. to. 2.103.f.
monachus malus, bonus clericus disterium ibidem.
monachi ocio ad pietatem, non ad ignauiam vtantur. to. 2.111.d. & seq.
De opere monachorum. to. 3.257.g. & seq. Re tractationum. to. 1.22.h

monachorum & monasteriorum institutor Augustinus. to. 7.61.c.d
monasteria deserentes, taxantur. to. 8.276.c
Ne no positus in monasterio, dicat, Recedo de monasterio: neque soli qui in monasterio sunt, peruenturi sunt ad regnum cœlorum: & illi qui ibi non sunt ad deum non pertinent. ibidem
Contra eos qui ad monasterium nullum hominem malum admittere uolunt, ut cum paucis bonis eis bene sit. to. 8.368.R
monasterium, portui comparatur: ubi cœli scopuli non sunt, naues tamen quandoq. in se inuicem collisæ confringuntur. ibidem.
Contra eos qui sic bonos in monasterio incauto animo commendant, vt malos taceant: & qui sic vituperant cœco animo malos, vt taceant bonos. to. 8.369.b
monachorum bonorum studia. ibidem.c

malī fratres non continuo excludendi à conuentu bonorum. ibidem.d
monachos traduentes redarguuntur. ibidem.d.e
Contra eos qui monasteria intrant, vt neminem patiantur malum: & cum ibi, malos inuenierint, amittentes sustentiam, sunt desertores sancti propoliti, & rei voti rediti, ac vituperio alios ab ingressu retrahunt. ibidem
monastica vita non ideo reprehendenda est, quia inueniuntur monachi mali, vel sancti moniales indisciplinati. ibidem.f.g
monachus interpretatur vnus solus. to. 8.359.e.f
monachi, vnde primo appellati sint. Eod. 308.l.m
Tam sunt enim monachi falsi, quàm clerici falsi, & fideles falsi. to. 9.104.d
monasterium, uox noua. eodem. 157.l
monachi ueri & perfecti. eodem. 157.l
monachus, si superbus est, melius ei fuisse si uxorem duxisset. to. 9.204.b.c
mercantia in monacho, yfura occulta existimanda est. to. 10.279.m
Institutio regularium canonicorum. to. 10.280.g.h
Augustinus construxit primum monasterium iuxta Hipponem. ibid. g. & m. & 287.g
Quomodo exire debeant claustra, ad secularia negocia. to. 10.279.b.c
Comparatio regularium Augustini, ad Eremitas suos. to. 10.281.d.e
Augustinus tria monasteria apud Hipponem construxit. to. 10.284.f
Officium canonicorum regulariū sancti Augustini. ibidem.h.i
Qui patiens non est, monachus non est. to. 10.285.k
Detriplici genere monachorum in Aegypto. to. 10.287.f
Si monachus superit propositum suū, Christum negauit. to. 10.306.b
Qui dimittit uitam monachi, non habet uirum dominus quasi secularem, sed quasi prauarcatorem. to. 10.307.a
Vita monastica, in quo consistat. to. 10.307.a
Qui professus est, & claustrum egreditur, extra maneat, dimidiū ruit. to. 10.314.k
Clericus, in monasterio, non debet habere aliquid proprium. ibidem
monasteria sceminarum. to. 1. in Po

IN DIVVM AVGVSTINVM.

monacharum regula. to. 1.278. to. 2.153. l. & sequen.
monacharum cantus. to. 2.153.m
In monasterijs qui profecerunt, ijs vix meliores reperiuntur: ita vix peiores experti, quàm qui in monasterijs ceciderunt. to. 2.198.b.i
Sanctimonialis nubens, Christi adultera reputabitur. to. 8.276.d. & 302.c
Virgo sacrata, etsi non compellatur manere in monasterio, non potest nubere. to. 10.314.k
Vide, Sanctimonialis.
moneta dei sumus. to. 9.66.a
monica matris mors, & vita narratur. to. 1.57.l. & sequen.
monica qualis erga maritum. ibidem. 58.b. & sequentibus.
monica studium, discordias extinguere. ibidem.d
monica maritum Christo lucrata. ibidem.g
monica serua seruorum domini. ibidem.
monica ecclasiis, & mors. ibidem.i
monica religiosissima femina. to. 1.158.e. Sacram scripturam vehementer amplexa. Eodem. 159.f.g
monica mortis contemptrix. ibidem.g
monica admirabile ingenium. to. 1.166.a
monica matris mortem quomodo luxerit Augustinus. Eodem. 59.l. & sequen.
monica, matris Augustini, lachrymæ & somnium de filio. to. 1.35.m
Responsum aliud, de conuersione filij. ibidem. 36.b.c
monica anxia sollicitudo pro filio. to. 1.41.a
monica planctus. Eod. 41.l.m. & 43.a
monica venit mediolanum. to. 1.43.a
De uita sanctæ monicæ. to. 10.312.f
De uita, conuersione, ac morte sanctæ monicæ, matris Augustini. ibidem.
monica, decimo tertio ætatis suæ anno, data est nuptui. ibidem.g
monica, mortuo marito, omnia bona sua pauperibus erogauit. ibidem.h
Timor castus monicæ ubique afficiebat, & semper. ibidem.i
monica apud ostia Tyberina, vita sancta est. to. 10.312.l. & 313.c.d
monica incalescit. to. 1.56.l
montes dei, sancti eius. to. 2.183.c.d
montes fide transferre, sine exemplo. to. 3.278.d

Sermo Iesu in monte. to. 4.143.i
Verba quæ locutus est dominus in monte. to. 4.392.c
mons, quid significet. ibidem.d
mons pro deo colebatur. to. 8.74.c
montis Oly mpi cacumen superexcreuit aqua diluuij. Eodem. 142.k
mons Esau, Idumæa est. to. 5.176.l
mons umbrosus. ibidem. 177.d
montes Siciliæ, qui flammis æstruant tempore longissimo, & integri per seuerant. to. 5.214.c
mons de quo lapis præcisus est sine manibus, quis sit. to. 8.6.h.i. & 366.g. & sequen. to. 9.7.m. & seq. & 126.b. & sequenti.
Montis nomine, Christus significatur. Eod. 16.a
Quod significet æternam habitationem. to. 8.26.c
Quod significet altissimam iustitiam. eodem. 39.a
Montes naufragosi, qui sint. to. 2.87.i.k. & 484.c
montes dei, sunt prædicatores magni. Eod. 87.h. & 392.c
Quod sint magni & spiritales viri, in Ecclesia. to. 8.114.d. & 234.b
mons sanctus, Ecclesia est Christi. cod. 127.g. & 143.c.f
mōs domini præparatus in cacumine montiū, quis sit. to. 8.138.d. & 234.a
montes transferri in cor maris, quid sit. Eod. 138.d
Alii montes dei, alij montes seculi. ibidem.g
montes seculi turbati sunt per montes dei. ibidem.
mons magnus, qui creuit ex minimo lapide. to. 8.143.f. & 134.c. to. 9.7.f
mons, & montes. Christus. to. 8.143.f.g
Quod dicantur prædicatores, humiles in se, ex celsi in deo. eodem. 220.k
mons, & montes, non aliud sunt, sed hoc ipsum. to. 8.231.c.d
mons Sina quomodo distillauerit à facie dei. ibidem.b.c
mons in Græco, neutri: in Latino, masculini generis est. to. 8.234.a
mons dei, mons pinguis, mons coagulatus quis sit. ibidem. 233.m. & seq.
montes montem portando, gloriosi sunt. ibid. 234.b
Quod sint excellenti sanctitate eminentes in Ecclesia: & quomodo ipsi pacem suscipiant.

I N D E X

piant. tomo.8.257.c, & 483.m, & sequen.
In summus montium scripturarum diuinarū
authores intelligere conuenit, in quibus
Christus est firmamentum: qui a & cetera.
Eodem.259.l
Montes æterni, sunt prædicatores veritatis qui
primo excipiunt lucem: & à luce quam su-
scipiunt, vestitur terra. tomo.8.274.l, &
484.a, b
mons quò ascendemus, spiritalis quædam celli-
tudo est. Eodem.467.a
montium nomine, significantur celsitudines
angelorum. to.8.327.k
montium altitudines, quæ sint. Eod.352.b
montes quomodo fluant vt carra. tomo.8.
358.b
montes boni, magnitudo spiritalis, montes ma-
li, tumor superbiæ. Eodem.361.l
montes, tumores sunt terrarum, & spiritalis si-
gnificant: nec repugnat, vt qui sunt montes,
sint & conualles. ibidem.i
montium homine, persecutores Ecclesiæ: qui
cum sæuebant, ascendebant, sed placati fa-
ciunt campi. ibidem.g
montes rigari de superioribus, quid sit. tomo.
8.394.c
Quomodo de montibus deus producat fœnū,
& herbam, seruituti hominum. ibidem.d, &
364.k
montes magni, superbi. to.8.402.a, b
montes in bonum & malum. ibidem.
Quomodo fumigant ad tactum domini. ibidē.
b, e, & 550.k, l
Quò dicantur homines magni & sancti, nec
tamen præsumendum est in ipsis: quia & cæ-
tera. tomo.8.470.c, & 483.m, & sequen-
tibus.
montes in circumitu Hierusalem, quos signifi-
cent. to.8.483.m
montes cum in bono accipiuntur, raro & diffi-
cile inueniuntur, quin statim dominum addi-
tum inuenias, ne spes remaneat in monti-
bus. to.8.484.b
montes, dicuntur hæretici, & superbi. tomo.8.
23.a, b, & 484.d
Quando scriptura loquitur de montibus ma-
lis, cur non eis addat dominum. Eodem.
484.c, d
montes dicuntur, multum excelsa loca terrarū
to.8.490.c
montes Sion, magni sunt & perfecti. tomo.8.
510.l, m
montes qui & qui collis, cum dicitur, Suscipiet
montes pacem, & colles iustitiam. tomo.

9.2.f
montes accipi pro magnis & excellen-
ter homines. ibidem.
Quid montes, insula, cælum. tomo.9.143.b, &
sequentibus.
mons ardens, diabolus est. to.9.144.c
mons, multiplex est. Eodem.231.fg
mons, cælum. to.10.14.f
Iesus quare in monte Oliueti docebat. tomo.
10.39.i
Relinquit in montibus. to.10.64.g
monstruosa incrementa. to.1.200.b, l
monstruosi fœtus. to.3.60.b
monstra an resurgant. ibidem.
Vide, Resurrectio.
monstruosa contingunt occultis mundi causis,
sub diuina tamen prouidentia constituta,
quæ procurari atque mitigari demonum ri-
tibus, fallacissima eorum astutia, perhiben-
tur. to.5.191.l
monstra, à monstrando, qd aliquid significan-
do demonstrent. to.5.217.c
monstruosa conueniunt vitæ præsentis quæ in
resurrectione à beatis tollentur. Eodem.
235.b
monstruosa gentes, quas esse non debet videri
nobis absurdum: ita faciunt ad pulchritudi-
nem vniuersi, sicut & monstruosi aliqui ho-
mines qui sunt apud nos. to.5.145.m
monstra. ibidem.107.g
monstrorum hominum varias gentes narrat
humana historia. to.5.145.l, m
monstruosa varia quæ referuntur esse, non est
necesse credere. ibidem.
De monstruoso homine nato in Oriente. ibid.
145.b
monstra huiusmodi, si sunt animalia rationa-
lia, ex primo homine sunt. ibidem.b, c
montanus hæresiarcha, cuius sectatores sunt
Cataphryges. to.6.5.h
montani prophetissæ, Prisca & Maximilla. ibi-
dem.
montani uegant spiritus sancti in Apostolos de-
scensum. ibidem, & to.3.256.k
monumenta quare dicantur sepulchra. tomo.4.
315.c, in fine.
monumenta aperiuntur: & quare. tomo.10.
185.l
moralis Philosophia, Græcè dicitur Ethica. to.
5.67.k
morbi ex peccato. to.4.26.d
morbi infantium, unde. to.7.314.b
Omnis morbus animæ, habet in scripturis me-
dicamentum suum. tomo.8.91.k, in prin-
cipio morbus

IN DIVVM AVGVSTINVM.

morbus noster erat desperatus, quem medicus
omnipotens sanauit. tomo.9.137.g, h
morbus corporis, medicina est spiritalis. tomo.
9.207.l, m
Vmbra Petri morbos curabat. tomo.10.
268.l, m
mores qui dicantur. to.2.10.b, & 32.g
mores in delictis habiti. to.7.222.l
Mors, mori.
mors à mortu nomen accepit. tomo.10.
178.d
mors hominis, quid sit. to.3.293.g, h
moriens nullus potest dici. to.5.113.a
Ante mortem, in morte, post mortem: viuens
moriens, mortuus. ibidem.e
Hoc verbum moritur, non potest Latina lin-
gua declinari, vt alia verba. tomo.5.114.h
mors qualis. to.3.349.f, to.5.109.b
Viciō ingit malum, ibi mors debet. tomo.10.
16.k
De morte: Sermo. to.10.311.c
Mortis comminatio.
mortem hominis non quærit deus, quomodo
dictum. to.1.17.i
mortem omnem comminatus est homini pri-
mo deus, cum dixit, Morte moriemini. & cæ-
tera. tomo.5.114.m, & sequen.
morte moriemini, & non mortibus. ibidem.
115.d
mortem videre, & gustare, quid. tomo.6.
69.l
mors secunda, timenda. ibidem.m
In arbore paradisi non erat mors, sed inuenta
est per hominem. to.9.257.k
Quare deus dixit Adæ & Eux, Morte morie-
mini. ibidem.258.b, & seq.
Mors unde.
mortem deus non fecit, quomodo dictum. to.
1.19.a, & 236.d, e. to.3.101.i
mortis author, diabolus: to.4.386.i
mors à peccato hominis nata. to.5.140.f, & 197.
a, tomo.8.164.a, to.10.89.k, & 198.h, i
mors à serpente seminata est. to.8.266.c
mors in mundum intrauit, per diabolum per-
suasus, sed per Adam, quia consensit. to.9.
24.i
mors dominata est volenti. to.10.111.d
Mors, pœna peccati.
mors, conditio peccati. to.1.219.a
mors, supplicium peccati. tomo.3.53.b, c, &
61.g
mors, etiam pio rum, peccati pœna est. tomo.3.
349.f
mortem, quauis sit pœna peccati, docuit nos

Christus sustinere magis quam peccare. to.
5.88.a, & seq.
Ideo soluere potuit moriendo peccata, quia
mortuus est, & non pro peccato. ibi.
Vide, mors Christi
mors, & aliæ pœnæ, sunt propter peccatum no-
bis inflictæ, non lege naturæ. tomo.5.92.c,
115.c
morti & libidini homo subditus est cum be-
stis, propter peccatum. tomo.5.99.m, &
sequen.
Vtrum mors, quæ per peccatum primorum
hominum in omnes homines pertransiit,
etiam sanctis pœna peccati sit. to.5.112.l, &
seq.
mors, cur remaneat post baptismum. ibidem.
112.c
mortis pœna quanta sit, & quando destruetur
mors ipsa. cod.114.e, & seq.
mortem non dicentes esse computandam inter
alias pœnas, irrident philosophi. tomo.5.
115.g
mortis regnum vsq. adeo in homines domina-
tum est, vt omnes in secundam quoq. mor-
tem, cuius nullus est finis, debita pœna præ-
cipites ageret, nisi inde quosdam indebita
dei gratia liberaret. to.5.120.m
mors temporalis, sæpe ex peccatis. to.6.64.a
Etiam alienis. cod.193.k
mors hominis, ex pœna peccati est, unde & ip-
sa peccatum dicitur. to.6.94.a
Quare moriantur & iusti. to.7.231.l
mortis pœna, quare exigatur, peccato remisso.
to.7.232.d
mors quare homini accidit. tomo.10.21.f, g, &
89.k
Mortis amaritudo, & molestia.
mors temporalis, non dura. to.4.97.l, & fo-
seq. d, & l
In morte quædam vis est, qua scilicet dissolu-
tio fit, habens aspersum sensum. to.5.113.
g, h
mors est utriusq. rei, scilicet, totius hominis.
to.5.112.i
De generalis mortis malo, quo animæ & cor-
poris societas separatur. co.113.h
mortis totam molestiam, nonnunquam unus
ictus, uel animæ raptus, intercipit, nec eam
permittit sentiri, præueniente celeritate. ibi-
dem
mors est ita molesta, ut nulla explicari possit
locutione, nec ulla ratione uitari. to.5.114.f, g
mors finis malorum est, initiumq. felicitatis.
to.9.208.c
mortis

IN NOBIS

morsis amantudo, & quod omnes inuiti mori
mur. to. 10. 90. c
Et unde mortis nostrae initium. ibidem.
Mortis communitas, & necessitas.
mors communis omnium. to. 2. 15. l, tom. 5.
118. c, & 114. m
A mortis necessitate, lignum vitae praeserva-
bat. to. 5. 117. c, & fo. seq. a
mortes omnes agent. to. 7. 219. f
mortis necessitas. to. 8. 55. b
morti, quando venit nemo resistere potest nec
vitare. to. 8. 146. a
mortem omnis homo videbit, nisi ille qui pro
mortalibus mortuus est. eodem. 327. b
Nihil morte fortius. to. 8. 476. f
Veniente morte, moritur omnis aetas. ibidem.
494. b
Nullus eximitur a morte. to. 9. 210. b
Et prudentibus, & fatuis, moriendum. to. 10.
22. m
morti, potestate propria imperare, non est con-
ditionis humanae. to. 10. 179. h
Regula mortis, nec etiam parci diuiti. to. 10.
304. b
Mortis cogitatio, tempus, dies.
Mors cita & tarda.
mortis cogitatio, remedium peccati. to. 1. 277.
g, to. 3. 208. c, d
Cur aliorum mors acceleretur, retardetur alio-
rum. to. 3. 215. l
mors accelerata, quibusdam utilis. tomo. 4.
97. d
An quisquam simul & viuens possit esse, &
mortuus. to. 5. 114. c, & seq.
Tempus mortis, quo vitae sensus aufertur, in
morientibus an in mortuis esse dicendum
sit. ibid. 113. m, & seq.
mortis celerioris beneficium. tomo. 7.
407. c
Praeter mortem, nihil certi in hoc mundo. to.
8. 51. h, i
Quod fugis ne moriaris? certus erit dies mor-
tis. ibidem. 262. m
Ideo abscondit, ne nobis aliquid de futuro
promittamus. eodem. 83. l
mortis diem, cur deus fecerit incertum. to. 8.
376. K, & 553. c, to. 10. 40. e
mortis dies meditandus est. to. 10. 303. m
Mortis amor, metus, & fuga.
mortis contemptus. to. 1. 159. g
mortis metus. Eodem. 207. b, c
mortis desiderium. ibidem. f, g
mortem fugiunt omnia viuientia. tom. 1. 217.
a, b

mori non timeo, quia bonum dominum habeo
mus, Ambrosii dictum. tomo. 1. in Polio-
donio. ibidem
In morte poenitentia.
mortem spiritus optat, caro autem reculat.
to. 2. 176. c
mors quibus timenda. to. 4. 45. b
mors timenda non est. to. 4. 186. m, to. 5. 78. d
mortem homo naturaliter fugit. to. 5. 88. a
mortem patienter facere debet sapiens. ibid.
a, b
mortem optare licet iusto, & deprecari. to. 7.
115. m
Pro his qui mortem in suo corpore timeant
Christus in cruce dicebat Deus, & c. tom. 8.
35. m
mortem inuocare, quid sit. eod. 115. f
Cur non sit timenda mors. to. 8. 147. a, f
mortem patienter feramus, illius exemplo qui
licet peccato nullo esset debitor, etiam ipsius
fuit exitus mortis. eodem. 251. l
mortis timorem deus fecit, propter disciplina-
m. ibidem. 333. a
qui mortem timet, adhuc non credit. to. 9. 210.
b, c
mors non euitatur. to. 10. 77. f
mortem quis amet. to. 10. 3. e
mortem vocamus, & cum venerit fugimus.
to. 10. 17. e
Nec sanitas, aetas, vel aliud salutis nostrae re-
medium, facit nos securos de morte. to. 10.
217. a
Mors duplex, prima & secunda, corporis
& animae carnis & spiritus.
mors duplex. to. 10. 37. f
Duae sunt mortes, & duae resurrectiones. to.
10. 209. b
mors prima & secunda. to. 3. 349. f, & 1, to. 5.
113. l, 118. b, c, to. 7. 236. l, m
De ea morte, quae animae semper utunque
victurae accidere potest: & ea cui corpus
obnoxium est. tomo. 5. 112. i, & sequen-
tibus.
Quod in sanctis primae mortis pro veniente
susceptio, secundae sit mortis absolutio. to. 5.
113. l
quod est mors animae, corporis, utriusque & in-
fernalis resumpto corpore. Eodem. 114. m
& seq.
mors animae signata est, quando dixit deus, A-
dam ubi es? Mors corporis, Terra es, & in
terram ibis. Sed de morte secunda nihil di-
xisse credendum est, quia non omnibus co-
munis est. to. 5. 118. c, d

IN DIVVM AVGVSTINVM.

mors aeternae, & temporali, quid sit commune.
to. 5. 213. h, i
mors prima animam nolentem pellit de cor-
pore, secunda mors animam nolentem tenet
in corpore. ibidem.
mors corporalis, & spiritalis. to. 6. 95. a
mors animae, & corporis, diuersae. tomo. 9.
17. d, e
mors corporis non timenda, sed animae. to. 9.
69. m, & seq.
mors plures timent corporaliter, pauci spiritali-
ter. to. 9. 77. f
nata mortis, ad bonam, comparatio. tomo. 9.
198. l, m
mors animae, & corporis, quae. to. 10. 5. b
peccato, post mortem primam, secunda mors
venit. to. 10. 198. i
Secunda morte, anima cum corpore in aeter-
num punietur. to. 10. 209. b
Prima, separatur anima a creatore suo, vel a
corpore suo. ibidem.
timeat anima mortem suam, & non mortem
corporis sui. to. 10. 322. g
Qui non potest hic eligere ne memorietur, eli-
gat in aeternum morietur. to. 10. 262. d
Mors secunda, aeterna, spiritalis, vera.
mors secunda. to. 1. 239. i, in fine. to. 3. 61. g, &
349. f
mors peccatorum, & mortuum pro peccato.
to. 1. 278. c, d
mors peccatorum infelix. tomo. 2. 119. h, tomo.
3. 353. l
mors spiritalis. to. 3. 91. c
mors animarum lugenda. to. 4. 385. m
mortem malam, quid faciat. to. 5. 5. k
mors secunda quomodo dicatur summum ma-
lum. to. 5. 55. f, g
mors nulla maior est, quam ubi non moritur
mors. ibidem.
mors animae, cum ea deserit deus. tomo. 5. 112.
i, k
mors secunda, est in inferno. ibidem. & 197. a, b
mors animae, vltima poena. ibid. 113. f
mortem secundam declinare possumus per gra-
tiam dei. to. 5. 114. h, i
mors secunda sit in aeternam poenam. ibid. i,
& seq.
mors animae, quando fit. ibid. 115. a
mors secundam, daemones post iudicium
prospiciunt. to. 5. 120. g
mors secundae nullus finis. ibid. m
mors animae, vel angelus, quia caret vita sua
deco. Eodem. 100. h, i
mors aeterna summum malum. tomo. 5.

200. i
mors sempiterna quando erit. eod. 214. i
mors animae quam horrenda, & metuenda. to.
6. 192. g
mors est ipsa latitudo in perfruendo, cum quisque
adipiscitur quod perdit concupiuit. to. 8.
22. g
mors peccatorum, quomodo dicatur pessima,
cum sceleratorum quandoque uideatur esse
optima. to. 8. 80. i, k
mors peccatorum pessima intelligenda est secun-
dum animam, non secundum corpus. to. 8.
80. m, & 149. d
mors vera, est damnatio cum diabolo: mortis
vmbra, est haec mortalitas. Eodem. 130.
k, l
mors quam timent homines, separatio est ani-
mae a corpore: mors vera quam non timent, est
separatio animae a deo: & plerumque dum ti-
ment homines istam, incidunt in illam. to.
8. 150. a, b, to. 10. 311. c
mors vera, est ire in profundum peccati. to. 8.
196. c
mortem sempiternam time, & praesentem non
timebis. to. 8. 216. c
De qua morte eripuerit deus animas nostras.
Eodem. 433. c
mortui spiritaliter, quomodo suscitentur. to.
10. 54. e, d
mortem quibus minatur dominus. tomo. 10.
96. c
mortem Christo restituit, qui seipsum male vi-
uendo interfecit. to. 10. 168. f
Quomodo mors, per fenestras, animam ingre-
diatur. to. 10. 251. e, f
Quare mortua est anima peccatoris. tom. 10.
322. e, f
Mors corporis.
Per mortem solus deus liberare potest, vel per
dere. to. 4. 97. a, in princi.
mors corporalis, omnibus inflata est. tom. 5.
112. l, m
In morte quis semper est, dum est in tempore
praesenti. to. 5. 114. c, & seq.
mors corporalis potest ad ignem pertinere, per
quem iusti saluantur. tomo. 5. 224. g, &
sequen.
mors corporis, cum id deserit anima. ibi. 94. c,
d, to. 10. 322. c, d
mors corporis, quomodo ex peccato. to. 7. 212.
c, d, & seq. & 236. k, l
mors corporis. to. 10. 5. b
Tristitia, & consolatio, ex morte corporali
quae. to. 10. 90. d
Mors.

I N D E X

Mors, & vita.
Quæ vera mors, aut vita. to. 1.239.d
mors, & vita, à domino deo est. tomo. 1.17.i,
& 19.2
mors impiorum, vt vita piorum, perpetua. to.
3.63.c
Diabolus mortis, Christus vitæ mediator. to.
3.100.h
Sicut in Adam omnes moriuntur, ita in Chri-
sto omnes viuificabuntur. Per hominem
mors, & per hominem resurrectionem mortuo-
rum. & cetera. tomo. 5.118.g
De morte amicorum quomodo contristamur
vt de eorum vita delectabamur. to. 5.190.c
Peior est mortuus luxuriose viuens, quàm mo-
riendo luxuriam finiens. to. 8.106.l
Prima mors in hoc seculo, est per peccatum: &
prima vita per remissionem peccatorum. to.
9.149.h, i
Possibilitatem mortis, initium vitæ facit. Eo-
dem. 199.e
In vitam, non in mortem constituit deus ho-
mines: & mors nostra à nobis est, qui dei
contemnimus consilium. to. 10.3.d, e
De morte transire ad vitam, quid. tomo. 10.
101.m
mors mortua in vita. to. 10.111.c, d
Mori mundo.
mori, in bono, & in malo. to. 9.45.c, d
mori mundo, quid sit. to. 4.378.i, k
mories, si peccaueris: morere, ne perdes: quo
modo intelligatur. to. 5.112.d
motiendum est mudo, vt deo in sempiternum
viuamus. to. 10.150.b
Mors piorum, mors sanctorum,
& martyrum.
mortis reliquæ cedunt in bonum electis. tom.
3.138.c
mors piorum bona. to. 3.347.c, & 349.f
mortem curare non debemus, nec aliqd aliud,
pro superna ciuitate. to. 5.45.d, & seq.
De mortis bono vsu, in martyribus. Eod. 112.
c, & seq.
Quod sicut iniqui male vtuntur lege, quæ bo-
na est, ita & iusti bene vtuntur morte, quæ
mala est ibidem. c, & sequentibus.
mors, etsi non sit bonum aliquod, tamen vsus
eius est bonus. ibidem. e, f
morte nil preciosius. ibidem. h, i
mors sanctorum preciosa. ibidem.
Quando pro veritate quis fideliter moritur,
mors cauetur. ibid. R, l
De morte, quam non regenerati pro Christi
confessione suscipiunt. ibid. h, i

mori non poterunt beati.

Cum sapientes videantur mori, quomodo non
videtur interitus? to. 5.118.4
mors optima, quæ sit Eodem.
mors vndeunque, pio bona est. to. 8.575.m
Si mors sanctorum est preciosa, Mariæ virgi-
nis est preciosissima. to. 9.157.b
Non potest male mori, qui bene vixerit. Eo-
dem. 198.R, l
Bene mori, est cum Christo viuere to. 9.238.b
Bene viuendum ei, qui bene velit mori. tom.
10.115.a, b & seq.

Exhortatio ad bene moriendum. to. 9.251.R, l
Mors illata.

Nihil interest quo mortis genere vita fini-
tur. to. 5.54.k
mors quæcunque non est curanda bonis. ibid.
morte plectere hominem, etiam nocentem non
licet alicui potestate priuata. to. 5.77.f
morte plecti nullus debet, quantumcunque
iniquus, si non sit condemnatus. to. 5.81.i
mortificare hominem videre potes, quare mor-
tificetur nescis, sed solus deus hoc nouit. to.
8.130.m
Siue inde, siue inde moriatur, quare qualis
sit qui morietur, quod post mortem iturus
est, non vnde de vita exiturus. to. 8.575.4

Mors Christi.

mors Christi.
mortem Christi non veram, sed simulatam
fingunt Manichæi. to. 3.47.c, 53.b
mortem Christi omnes egere. to. 6.95.i
mortem crucis, quæ magna abominatio
erat Christus non attulit, sed hic de male-
dicto primi hominis propagatâ inueniens,
in ligno suspendit. to. 8.106.b
Christus vera morte, quæ carni mortali de-
beatur, mortuus est vt ad nos vera vita
perueniret. ibidem.
Christus mortalis erat, sed non de peccato:
suscepit pœnam nostram, & ideo soluit cal-
pam nostram. to. 8.161.d
Christus mortis interfectus, quia magis in
illo mors mortua fuit, quam ipse in fine.
te. Eodem. 164.m, in fine.
mors non occidit dominum, sed ipse occidit
mortem. to. 8.214.c, d
Quod voluntate, non necessitate secundum
carnem mortuus sit. Eod. 231.b
Iam non hic mortuus esset homo, nisi deus
illum percussisset. Eod. 244.l
Ibi mortuus est Christus, vbi es tu mortuus
rus: exemplo te docuit quid non timeret
& quid sperares. to. 8.255.f

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Nisi à nobis fumeret carnem mortalem, mo-
ri non posset, quia verbum non moritur, di-
uinitas non moritur. Eod. 308.e
sed carnis non conditionis necessitate,
sed miserationis voluntate suscepit. tomo. 8.
318.i
Inter mortuos, quomodo solus Christus liber
fuerit. ibidem. R
Christi à cæteris mortuis discretio. ibi-
dem. l

Mortui omnes timemus: mortuus est Christus,
ne mori timeremus. to. 8.486.K
Si dæmone mortem suam, quid seruat iustis
nisi vitam suam? Eod. 574.d
Christus per id quod homo erat, mortuus est
deus: & per id quod deus erat, excitatus est
homo, & resurrexit & ascendit in cœlum.
to. 8.502.b, c
Quod prior particeps factus sit immortali-
tatis nostræ, vt nos efficeremur particeps
immortalitatis eius. to. 8.563.c
Mors in Christo non pœna peccati, sicut in cæ-
teris, sed munus misericordiæ. to. 9.6, circa
finem.

Christo ab inferis suscitato, non est quod mor-
tuos delectamus, nec mortis casum timea-
mus. Eodem. 21.f
mors. to. 9.24.l

mors mortua est in morte Christi. ibi.
mors crucis, omnium atrocissima. to. 9.54.g, &
60.i, k

mors Christi consideratio. to. 9.163.c
Vide Christus.
Vetus erat vt homo moreretur, res noua
est facta, vt deus in carne moreretur. to. 10.
141.c

Nil tam magnanimum, quàm pro impij mo-
ri. ibid. e
Christus nos inuitat ad mortem & uitam suam.
to. 10.199.b

Christus mortem, omni morte detestabiliore,
passus est. ibid. c
Mors in Christo à nobis mortalibus aduenit. to.
10.200.i

Differentia mortis Christi, & nostræ. tom. 10.
216.c
Christus moriendo, mortem occidit. Eodem.
216.g

Mors violenta, vel spontanea.
De homini sibi mortem consciscunt. tomo. 1.
216. f, to. 2. episto. 61. to. 4. 362.a, to. 7. 40.
c, & 46

Mors prodigiosa cupiditas, in hac ciuitate. to. 2.
64.g

mors spontanea.

mortem non consciscendam. to. 2.93.R
mortem se occidere ut stupra uitetur, maius est
quàm aliud homicidium. tomo. 5.6.a, & se-
quen.
morte se perdidit Lucretia, vi oppressa, volens
ex hoc innocens apparere. ibidem. & se-
quen.
morte se primere est prohibitum. ibidem. 8.
c, d

mortem quidam sibi intulit, ex appetitu immor-
talitatis animæ. ibid. g

mori cur quidam volunt. to. 5.129.c
mortem sibi inferre licere sapienti, confitentur
Academici, & Peripatetici, sed non sic Stoi-
ci. to. 5.189.R, & seq.

mortem sibi inferre Patriciani consueuerunt.
to. 6.8. in fine

Item Circumcelliones. ibid. m
mortem uiolentam diabolus persuadet. tom. 7.
114.b, c, & 118.K

An fas sibi mortem consciscere. to. 7.114.i, k,
& seq.

Mortis regnum aculeus, con-
tentio, & c.

mors, & infernus, quæ mittuntur instagnum
ignis, vt dicitur in Apo. quid significant. to.
5.204.e

mortis regnum, destruit Christi gratia. to. 7.
213.m, & seq.

Aculeus mortis, peccatum. to. 7.236.R, tom. 8.
11.g, to. 10.145.h

mortis regnum. to. 7.277.a

mors quomodo nos persequitur. to. 8.164.m,
& seq.

modo cum morte contendimus: & quâdo nul-
la erit à morte contentio. Eo. 225.c

mortis contentio. to. 10.36.m, & 59.m
mors & infernus, diabolus est, & populus eius.
to. 9.149.R, l, & fo. seq. a, b

mors defectionem patitur, cum potestas eius
cunctis resurgentibus vacuatur. to. 10.208.
m, & seq.

mors missa in Iacob, quomodo venerit in
Israel. to. 4.304.m, & seq.

mors ex scriptura.

mors pecorum & priuatiuorum Aegypti, quid
significet. to. 8.286.h, i, & 513.c, 514.f
mortis nomine, quæ significantur.

mors pro carnali affectu. to. 4.204.l

mortis nomine, diabolus intelligitur: non quia
ipse mors est, sed quia per illum mors, & ad
eum pertinentes mortem habent pastorem.
to. 8.106.b

mortis

I N D E X

mortis nomine peccatum dicitur, quod contra
pta diuina lege committitur. to. 8.11.g
Somnis mors. tom. 8. 499.a, tomo. 10. 22.m, &
37.f
Homines nobis moriuntur, Christo dormiunt.
to. 10. 37.f, & i
mors assimilatur somno, propter resurrectionem
futuram. to. 10. 206.i
Mortalis, mortalitas.
Cyprianus de mortalitate. to. 2. 151.d
mortalitas quando est contracta. to. 3. 222.a
mortalis cur dicatur corpus, & anima immorta-
lis. to. 5. 112.i
mortalitate quomodo aliter caruit primus ho-
mo aliter beati carebunt. tomo. 5. 242.m, &
seq.
Aliud est esse mortalem, aliud morti obnoxium.
to. 7. 112.m
mortale, & mortuum, ac moriturum. eodem.
212.b
Nihil moritur nisi mortale. to. 8. 43.f
mortalitas inest propter peccatum secundum
illud Apostoli, &c. Eo. 161.d
mortalia etiam viuorum corporum est, morti-
cina non dicuntur nisi mortuorum. ibidem.
290.c
Non moritur, nisi qui mortale crimen com-
mittit. to. 9. 142.h
Morticinum.
morticino & immolatio cur non vescantur
Christiani. to. 6. 155.m
morticinum quid proprie. to. 8. 290.c
Mortuus.
mortuus est nomen, & ponitur pro participio
preteriti temporis, ut declinetur verbum
mori, quod declinari non potest. tomo. 5.
114.h, i
mortuus nullus homo fuisse, si primi homi-
nes non peccassent. to. 5. 121.a, & seq.
Quomodo recte dicitur, mortuus est homo
cum caro ipsius non anima moriatur: sic re-
cte dicimus mortuus est Christus, etsi diui-
nitas eius non moriatur. to. 8. 119.k
Mortui, & eorum genera.
morienti necessaria ad salutem credenda. to. 9.
207.f
Scio neminem fuisse mortuum, qui non fuerat
aliquando moriturus. to. 5. 5.i
mortui viuunt, & viui mortui sunt. tom. 9. 78.
i, k
mortuorum duo genera. to. 10. 6.l, m, & 17.i, k,
& 106.f
Tria genera mortuorum, tria genera peccato-
rum significant. to. 10. 37.i, k

Mortuorum sepultura, & pro eis
sacrificia, & orationes.
Pro mortuis, quomodo sacrificandum. tom. 1.
59.a, & sequen. & in Palsidonio. tomo. 1.
95.l
mortuos sepelire mortuos, quid, to. 2. 134.i, k
3. 96.d, tom. 5. 200.i, k, to. 10. 5.b, & 6.j, &
319.l
mortuis munera spiritalia mittenda. tomo. 2.
192.d
mortuis cur numerus septenarius exhibetur.
to. 4. 42.c
De cura pro mortuis gerenda. to. 4. 318.h, &
Retractatio. to. 1. 27.d
seq.
Post mortem, an profit cuique quod corpus eius
apud sancti alicuius memoriam sepeliat.
to. 4. 318.h, i, & seq. & 229.h,
Vide, Sepultura.
Pro mortuis sacrificia, an aliquid eorum con-
ferant animabus. ibid. utrobique.
Pro mortuis sacrificium oblatum. tom. 4. 318.
i, k
Pro mortuis, orat Ecclesia. ibid. k
Pro mortuis sacrificia, altaris, orationum & e-
leemofynarum. to. 4. 222.l, k
Pro mortuis supplicationes non pretermitten-
da. ibid. i
De mortuorum sepultura, quomodo sit cura
dum, & corporibus ipsorum. to. 5. 5.c, d
Vtrum pro mortuis orandum. tomo. 5. 223.b,
b, c
Pro mortuis non orandum, a eriani dicunt. to.
6. 8.c
Pro mortuis non baptizatis, non offerendum.
to. 7. 374.a, b, & 386.l
De eo quod scriptum, Amen amen dico vobis,
quia venit hora & nunc est, quando mortui
audient vocem filii dei, & qui audierint, vi-
uent, &c. Sermo. to. 10. 53.g
Quibus mortuis orationes Ecclesie, sacrificia,
eleemofynae, proficiunt quibus non. to. 10. 89.
k, l
Orationibus, sacrificio salutari, & eleemofy-
nis, mortuos adiuuari. ibid.
Et qui illis adiuuantur, qui non. ibid.
Obsequia mortuis praestita, quid eis conferant.
to. 10. 89.m
Quid considerandum in celebratione funer-
lium pro mortuis. Eod. 89.
De suffragiis defunctorum. tomo. 10.
300.l

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

Tristitia, & consolatio super mortuis.
Super morte amici declamatio. to. 1. 21.f, g
Mortuorum sepulchris honor exhibitus. to. 1.
43.b, c
Morte charorum, non contristandum. Eod.
245.e
Super obitu mariti consolatio. to. 2. 9, k
Super morte vxoris consolatio. to. 2. 151.a
Homines ante legem, & sub lege mortuos fle-
bant. to. 9. 210.d
Christianorum plerique infideles in mortuorum
deploratione sequuntur. eod. 211.g
De verbis Apostoli. Ut de dormientibus non
contristemur, sicut & ceteri. Et de operi-
bus misericordiae quibus mortui adiuuan-
tur: Sermo. to. 10. 89.i, & seq.
De mortuis quos diligimus, naturalis tristitia.
ibidem, k
Contristari de mortuis, non prohibuit Aposto-
lus. to. 10. 89.k, & m
Mortuorum cura, cognitio,
apparitiones.
Mortuorum conditio. to. 1. 14.f, to. 3. 61.g
Mortui absque poenitentia, an veniam delicto-
rum consequuturi sint. to. 2. 205.c
Mortuos non ignorare quae hic aguntur. to. 3.
288.h
Circa mortuos angelorum ministeria, & ope-
rationes. to. 4. 321.d, & fol. seq. c
Ex mortuis mitti aliquos ad viuos. tomo. 4.
122.c, & seq.
Mortuis curam esse de charis suis viuentibus.
to. 8. 417.a, & seq.
Vtrum in his quae in suis post mortem cuius-
que contingunt, vllus mortuos tangat do-
lor. ibid. b
Mortui etiam non cessant laudare deum. to. 8.
152.c, d
Mortui in iudicio.
Mortuorum in aduentu dñi. to. 1. 25.i
Mortui, qui occurrunt domino in die iu-
dicij. to. 4. 130.m, & seq. copiose.
Mortuis quomodo dicat Petrus euangelizatū.
to. 2. c. p. 99. per totum.
Quis quisque moritur, talis in die nouissi-
mo iudicabitur. to. 2. 105.a
Post mortem locus animarum, vsque ad iudi-
cium futurum. to. 3. 64.m
Quis sint mortui, quos ad iudicium exhibuit
mors, vel quos mors & inferi reddiderint.
to. 204.d, & seq.
Mortuorum etiam animas dixit Plato reuer-
ti in corpora bestiarum. eod. 191.c
Oculi iudicant in temporali splendore mor-
tuum felicem, qui non raro pessime mor-
tuus est. tomo. 10. 23.n
Quando mortui audient uocem filij dei: ex-
ponitur. to. 10. 54.0
Quod Aaron stetit inter mortuos & viuos,
quid significet. eod. 176.m
Mortui resuscitati.
mortui pueri resuscitatio. to. 3. 245.c, d
mortui Lazari & aliorum resuscitatio. tom. 3.
251.g, h
mortui tres a Christo resuscitati, quid adum-
brent. to. 4. 397.g, to. 9. 77.c, to. 10. 37.c,
d, & i, k, & seq.
Et quid adumbrent ipsi, & diuersa ipsorum su-
scitatio. tomo. 10. 37.c, d, & i, k,
Sermo de eadem re. ibid. c, & seq.
Christus multos mortuos suscitauit, sed solum
tres scripti sunt, propter certum myster-
ium. to. 10. 37, h, g
Mortuorum cultura.
mortuos Christiani non colunt pro dijs. tom.
2. 46, i
mortuorum reliquiae honoranda. to. 3. 68.h
mortuorum corpora dilaniata. eod. 178.a
Circa mortuorum reliquias superstitio. to. 4.
246.e
mortuos magis veneratur vanitas vulgi, quam
viuos. ibid.
mortuorum corpora deo perire non possunt.
to. 3. 355.c
mortuis sacrificauerunt multi. to. 5. 73.a, & seq.
Mortuorum exempla.
Mortuo similis apparebat quidam sacerdos,
cum volebat. ibid. a, b
mortuus est filius dei, qualiter intelligendum.
to. 10. 54.g
mors Sarae infidelitatem significat synagoga.
to. 10. 165.f
mors matris Augusti. to. 10. 312.l, & 313.c
Exemplum cuiusdam defuncti in Aegypto.
to. 10. 310.e, & seq.
Cyprianus proximus morti, iussit custodiri
puellas. to. 10. 321.h, i
Mortui qui dicantur.
Mortui qui dicuntur infideles. to. 2. 134.i, to.
4. 122.c, to. 8. 254.c, & 441.k, to. 9. 38.c, &
48.m, 78.i
mortui dicuntur dormientes. tom. 2. 184.k, l;
to. 8. 318.l, to. 9. 78.c, to. 10. 89.l
mortuorum cadaueribus peccata significari.
to. 4. 41.c
mortui seculi qui sint, & quomodo Christus
non erat mortuus seculi. to. 8. 345.l, m
mortui, peccatores. to. 10. 101.m, & 177.b
11 mores

mores bonos vel malos, non faciunt nisi boni vel mali amores. to. 2. 72. f
morum corrigendorum nullus est locus, nisi vita praesens. Eod. 74. d, e
mores boni, indicant hominem bonum. Eod. 75. a, b
mores boni, sunt ornamenta Christianorum. to. 1. 10. 2. i
ex moribus appareat animus. Eod. 105. l
mors populi dei, vel instituta maiori m, quomodo tenenda sint. to. 2. 114. l, m
mores ornandi. to. 2. 252. f, g
morum praecepta, etiam gentiliu m, non continentur. to. 3. 14. l
Colluies morum pessimorum. to. 5. 16. e, f
mores magis attendit populus in ciue, quam nomen. to. 5. 25. c, d
mors, & vsus, plurimum valent, ad alliciendum humanum sensum, vel offendendum. to. 5. 132. l, & seq.
moribus suis perditis multi cruciant pie viuendum corda. Eod. 184. c
moribus bonis propinquatur deo, malis receditur a deo. to. 8. 350. a
mos primitiae Ecclesiae acclamare concionatoribus. to. 10. 4. l, m
mos loquendi scripturis: In gladio, id est, gladio: In igne, id est, igni. to. 10. 11. h
Differentia morum, Apostolorum tempore, & nostro. to. 10. 83. i, k
mos acclamandi in Aphrica praedicatori. to. 10. 85. k, l
Perditi mores per elemosynas, ieiunia, & orationes, sunt corrigendi. to. 10. 160. c
mores heretici, Donatistae sunt. to. 6. 9. a
De motu. to. 1. 104. d
motus species. ibidem. e
Proportio in motu, ut in modis. to. 1. 110. g, h
motus rationales, & irrationales. ibid. i
motus complicati & sesquati. ibid. m
De proportionatorum motuum decore. to. 1. 112. a, b
motus, & numerus infinitus. Eod. 111. a, b
motus animi ad malum, unde fit. to. 1. 222. m, f, & seq. c, d
motus corporalis origo, in cerebro. to. 3. 199. c, & seq.
motus tempus, locus. to. 3. 188. k, & 206. l, m
motio corporis humani considerata. to. 3. 206. a, b
Quomodo deus moueat, quo anima. ibidem. b
motum rectum in sex partes fieri. to. 4. 186. c
motus primi concupiscentiae praeter nostras vo-

luntatis legem insurgentes, non sunt peccatum. to. 5. 9. e
De motu spiritali angelorum, quo non laborant cum nos adiuuant. to. 5. 102. f
motus angeli est in tempore, sed non eorum immortalitas transit in tempore. to. 5. 108. k, l
De motu angelorum stabili in deum, ad quod mouentur ut ad fontem vitae. to. 5. 145. l, g
Non mouetur deus de loco, sed descendere dicitur. ibidem. e, f
Ego mouebo caelum & terram, & c. exponitur. to. 5. 178. e
Quod in motibus primis sit peccatum, innuitur. to. 5. 188. g
Non mouentur genitalia nunc, nisi libidine concitata: sed in primo statu fuissent mota sola voluntate. Eod. 129. l, m
motus inquietus est, donec veniat ad locum suum. to. 8. 50. m
Creaturam subditam opere inuisibili creatur mouet, nec eius substantiam aliquid corporale & temporale conuertitur. to. 8. 282. l
mouemur, quia homines sumus. to. 10. 57. e
moyses. to. 5. 97. b
De nativitate Moyfi, & rubo. to. 10. 170. i
moyses a muliere Iudaea nascitur, & a filia Pharaonis adoptatur. to. 10. 170. i, & seq.
moyses in flumen iacitur, omnium priorum mortem tandem vindicaturus. to. 10. 172. f, g
moyses in vndis inuentus, ab illis nomen accepit, & per illas Iudaeos saluauit. ibid. h
De Moyse adoptato a filia Pharaonis, liberante filios Israel, & c. to. 5. 156. c, & seq.
moyses a Pharaonis filia inuenit. to. 10. 172. b
Et adoptatur. to. 5. 156. c
moyses vxor Aethiopissa. to. 3. 241. b, to. 10. 170. k
moyses homicidium. to. 4. 43. g
moyses filij. to. 3. 241. e
moyses visus, in rubo, excutitur. to. 3. 90. f, g
to. 10. 325. b
moyses quomodo viderit deum. to. 3. 91. m, & seq. & 231. m
Cur angelus missus loqui ad Moysem, in igne & rubo apparuit. to. 4. 383. f
moyses cum deo locutus est. to. 5. 85. f
moyses deum non vidit, sed typum dei. to. 5. 85. f
moyses plus ceteris illustratus, oculis mentis non corporeis, videbat. to. 9. 244. l
moyses detraxit a sinu suo manum leprosam, quid sit. to. 10. 171. d
Verga

Verga Moyfi, crucis signum. ibid. c, & 173. b
Verga deus Moysem, ut Pharaone virtutibus ornaret. to. 10. 172. e
Verga quae deus a rubo dedit Moyfi. to. 10. 172. e, f
Verga tria signa data Moyfi designet. ibidem. & seq.
Verga Moyfi, a deo, in Aegypto. to. 10. 170. l
Verga Pharaonis deus dictus est. to. 4. 36. e, & 44. d
Verga medius inter deum & Aaron. to. 4. 43. k, l
Verga origo. Eodem. 44. c
Verga, & Aaron, ambo summi sacerdotes. to. 8. 365. h
Verga Israel quomodo crediderit Moyfi. to. 5. 85. e, & seq.
Verga Pharaonem freto hians subduxit, non diabolum cum suis legionibus pernecauit. to. 10. 132. e
Verga Aegyptum decem plagis feriens, legem significat. to. 10. 171. c
Verga virga mare percussit, & diuisum est. to. 10. 172. l
Verga inermis bellauit aduersus Pharaone. to. 9. 213. i
Verga exterminauit Aegyptum, & non peccatum. to. 10. 132. e
Verga eduxit Israel de Aegypto. to. 5. 156. c
Verga tempore Moyse populum de Aegypto eduxit, & de Iesu Naue, qui eidem successit, quorum regum aetate sit mortuus. to. 5. 171. d
Verga Moyfi & agni, ytrunque testamentum. to. 9. 147. b
Verga populum liberauit Iudaicum, non totum mundum. to. 10. 132. e
Verga Moyfi, ad Iudaeos, contra metum Pharaonis. to. 10. 172. l
Verga missum a Moyse in aquam amaram, reddidit eam dulcem. to. 10. 173. f
Verga ad aquam contradictionis peccauit. to. 6. 102. k
Verga ob dubitationem, ad aquam de petra lucentem, prohibitus est introducere populum in terram promissionis. to. 9. 213. a, b
Verga dubitans, discipulos Christi in passionem habitantes, designabat. ibidem. c
Verga Christus se praeferebat in promissione gloriandi. to. 9. 48. a
Verga Moyfi ad petram. to. 10. 105. a
Verga ieiunium. to. 4. 59. l
Verga manus leuans, figuram crucis ostendit. to. 6. 111. d

dit. to. 6. 111. d
moyses manus leuat, non tamen extendit. to. 10. 105. e, f, & 174. h, i
moyses, in vertice montis, leuante manus, Israel vincebat. to. 10. 172. h, i
moyses, legem accepturus, quadraginta dies & noctes, sine cibo & potu transiegit. to. 10. 158. k, & 159. b
moyses & Helias quadagesima ieiunauerunt. to. 10. 289. b, c
moyses ex libro viuientium deleri vult. to. 4. 57. m
moyses orans pro populo, iram dei fregit. to. 4. 57. b
moyses descendens de monte cum tabulis, vultus quare splendidus. to. 4. 243. e
moyses quare volebat occidere Angelum in via. to. 4. 245. e
Velamen Moyfi. to. 10. 41. k
moyses velamen, per Christum euacuatum. to. 6. 30. l

Vide, Velamen.

Quid significet q. Moyse cineres vituli spar sit in aquam, & dedit populo bibere. to. 8. 267. b, c
moyses cohaeret peccatoribus. to. 10. 20. c
moyses, lex. to. 10. 171. c
moyses a socero suo consilium accipit. to. 3. 2. f
moyses magna dilectio, in populum sibi commissum. to. 10. 20. b, c
moyses pro populo rebellis, saepe dominum deprecabatur. to. 10. 210. h
moyses centum viginti annis vixit. to. 4. 303. f
mors Moyfi. to. 9. 213. a, b
moyses quare non intrauerit in terram promissionis. to. 8. 365. a, b, to. 10. 105. b
Quod Moyse pro fidei titubatione hac sola poena multatus sit, q. ad eam terram ad quam populum ipse ducebat, non intrauerit, non a regno gratiae exclusus. to. 8. 410. b, c
moyses sepultura quare ignota. to. 3. 242. c
& sequent.
moyses successor, Iosue. ibidem. d
moyses mors, in monte, quid. to. 10. 105. c
Quid mors Moyfi figurabat. to. 9. 223. e
moyses quidam negant mortuum. to. 9. 122. k, l
moyses rexit populum per annos quadraginta in deserto, & mortuus est annorum centum viginti. to. 5. 171. d
moyses & Helias apparitio. to. 4. 322. d
moyses scripta, quorum spectent. to. 1. 76. l
moyses libri nihil aliud quam Christum praedicant. to. 4. 198. f

I N D E X

moyses, Christum quomodo prophetauerit. to. 5.171.d
Quod Moyses non fecerit Psalmum qui ei in scribitur, sed hoc factum est alicuius significationis gratia. to. 8.29.K, & fol. sequen. c
moyses, plenum ventrem, Christus autem plenum mentem promittebat. to. 9.48.a
moyses, non solum Christi, sed etiam legis figuram habuit. to. 10.180.K
moyses figurabat populum Iudaorum, in Christo passio creditur. to. 2.162.l
moyses, typus Ecclesie. ibidem.m
Per Moysen lex signatur. to. 3.10.m, t. 6.16.h, i
moyses eruditus omni sapientia Aegyptiorum. to. 3.14.l
moysi spiritus, qui. to. 3.107.b
moyses, typus populi Iudaici. to. 6.103.l
moysi similis propheta Christus. ibid.m
moyses, typus Christi. to. 4.195.l, tom. 10.41.R, & 170.i
moyses theologus. to. 5.179.e
moysi & Christi eadem doctrina, licet diversa tempora. tom. 6.105.g, h, & sequentibus copiose.
Per moysen bella gesta, quid prophetice significent. to. 6.107.i, & 143.i
moyses testamenti veteris minister, haeres, & propheta noui testamenti. to. 7.293.e, tom. 8.328.h
Verum sacerdos erat, an maior sacerdote. to. 8.365.h, i
Ex moysen intellige omnes iustos & sanctos. to. 8.384.c
moyses molestissimus pædagogus. tom. 10.69.l
multi habent sexum, non tamen foetum. tom. 5.142.a, b
mulier, omnis femina nuncupatur, etiam si virgo sit. to. 2.174.d, to. 3.32.a, & 41.e, & d & 57.e, to. 4.86.m, & 147.e, & 434.i
mulier sexum magis significat, quam copula viri. to. 6.79.e, to. 9.20.e
Proprietas locutionis Hebraeae linguae, omnes feminas corruptas & incorruptas mulieres vocat. to. 10.52.d
mulier, cur de latere facta sit. to. 3.210.f, g
Formatio mulieris, per quem. ibid.K
mulier quomodo facta. to. 3.211.e
mulierem, cur deus formauit de homine. tom. 5.110.a, & 234.g, h
mulier, quare potius ex osse, quæ carne facta. to. 9.29.i, n
mulier prima de viro, sine femina est facta.

to. 10.35.d
De pœnis mulieri infligendis. to. 1.277.m
Pœna mulieris. to. 3.223.h
Per mulierem peccatum factum est, & per mulierem sublatum. to. 4.304.h
mulieres, in statu innocentiae, peperissent sine dolore. to. 5.130.h
Diabolus unam mulierem deiecit, sed Christus plurimas exaltauit. to. 9.215.m, & seq.
Per mulierem mors viro nunciata est, & per mulierem vita nunciata. to. 10.187.e
mulieres se fucantes Cyprianus detestatur. to. 3.29.h
mulieribus comparati. to. 4.196.f
Viros muliebria pati. to. 5.55.e
mulierum venenum decoquentium, malitia. Eodem. 26.k, l
A mulieribus incœpit illud malum, quo facta est diluuium. to. 5.141.l, & seq.
mulieres sacerdotio honorantur apud Perzianos haereticos. to. 6.5.h
mulierum vitia ad ebrietatem pronarum. to. 9.218.a, b, & seq.
Quanto vilior est mulierum conditio, tanto ruina facilior. to. 9.229.h, i
De muliere forti: Sermones duo. to. 10.234.R, & seq.
Per mulierem fortem, Ecclesia intelligitur. ibidem.i
Difficile est inuenire mulierem fortem, & difficile est nescire eam. to. 10.234.e
mulieres non debent uti fucis colorum, neque nudare capillos. to. 2.102.h, i, & 153.a, b
mulier longe, libido prope. to. 4.325.f, tom. 10.160.d, j
Qui viderit mulierem ad concupiscendum, etiam moechatus est in corde suo. to. 5.124.m, to. 10.37.R
An credendum sit angelos, substantiae spirituales, amore speciosarum mulierum captos, et rundem in iussu coniugia, ex quibus gigantes sint creati. to. 5.140.b, & deinceps
Qui mulierum familiaritatem fugere negligit, cito labitur in ruinam. tom. 9.429.f
Nemo de viribus suis vique adeo praesumat, ut mulierum familiaritatem non fugiat. ibid.
Conuersatio mulierum periculosa. tom. 10.101.f
mulieres admonentur. to. 10.120.h
Cuiuscunque mulieris familiaritas, vel locuta colloquio, maxime est vitanda. tom. 10.251.d, e
Portio viri, est mulier.

I N D I V M A V G V S T I N V M.

mulieres grauidæ moriuntur. to. 5.26.m
mulier regenda est à viro. to. 5.133.c
mulier habens menstrua, prouectæ tamen ætatis potest generare de iuvene. Eodem. 152.m
mulier nupta sollicita est quæ sunt mundi, in nupta quæ sunt dei. to. 6.258.R, & seq.
mulieres maritos de adulterio. Episcopis deferentes, plerumque zelant, aliquando tamen salutem eorum quærunt. tom. 10.16.R
Quare mulier viro tradita. to. 10.96.h
Mulier de viro suo concipiens, facit quod deus iussit. to. 10.21.a, b
mulieres qualiter se gerere debeant erga viros suos. to. 10.120.b, c
mulieres quomodo viris suis ancillari debeant. ibidem. & seq.
mulieres quomodo viris suis æquentur. ibidem.
mulier agni, Ecclesia est. to. 9.149.g
Quisquid mulieribus in fide non licet, nec viris licet. to. 10.246.i
mulieribus scripsit Augustinus, Fabiola. to. 2.253.d, e
Felicis virginis. ibidem.l, m
Florentiæ puellæ studiosæ, offerens suam dicendi operam, si proferat quid velit exponi. epist. 132.
mulier. to. 6.78
maximæ studiosæ formiæ. epist. 133.
Paulinæ, anui religiosæ. epist. 141.
Proba uiduæ diuiti. to. 2. epist. 112.
mulieres fideles ministrarunt Christo, & Apostolis. to. 3.258.c, & seq.
De muliere deprehensa in adulterio, quam do minus absoluit. to. 8.160.R, l
Vitis à Christi monumento recedentibus, remanserunt mulieres. to. 9.129.R, l
mulier sedens super bestiam, multitudo est hereticorum. to. 9.147.l
Inuestiua in mulieres, quæ filium deuorauerat. to. 10.231.f, g
Iob mulierem vicit, a dâ à muliere victus est. to. 6.130.b, c
mulier profluium sanguinis patiens, gentes significabat. to. 10.5.f
Quare Christus prius mulieribus, quâ viris, post resurrectionem apparuit. to. 10.130.g, & 187.b, e
mulier fluxum sanguinis patiens, sanatur. to. 10.164.c, & seq.
mulier sterilis, quæ Helizæum suscepit, Ecclesia signat. to. 10.229.h
Quæstio mulierum parricidarum coram re-

ge Salomone. to. 10.231.h, i
Quomodo intelligatur, Quid mihi & tibi mulier? to. 9.242.a
Pro multis dicit sæpe significari oēs, in scriptura. to. 5.209.m
multiloquium necessarium excusatur. to. 1.8.b, to. 3.158.g
multiloquium à gentibus venit. to. 4.406.d
multiloquium quid. to. 7.66.h
multiloquij, & discretæ taciturnitatis bellum. to. 9.226.h, i, Vide, Loqui.
multiplicatio multis modis dicitur. tom. 8.252.g
Secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum: exponitur. to. 5.107.e
Cum multæ sint multiplicationes terrenæ, fidelior est filiorum. ibid.h
multiplicatio in anima, non continet virtutis significat, sed aliquando egestatis est, non vbertatis. ibidem.
multiplicitas perit, & singularitas in sanctis tenetur. to. 8.10.f
multitudinis autoritas. to. 6.32.f, g
mundi acceptiones. to. 7.357.b, c, to. 8.81, h, to. 9.53.b, & 82.g, h, & 103.3, & 127.R, & 134.d, e
mundi vocabulo, & bonos, & malos accipi. to. 7.186.g, & fol. seq. a, & 193.f, & i
mundus dicitur cælum, & terra, & homines mali. to. 8.545.b
mundi significata. to. 9.131.k
mundus intelligibilis. to. 1.9.m, & 9.b
Quid deus fecerit ante mundi creationem. to. 1.69.a
mundus ex nihilo conditus. to. 1.68.f, tom. 3.46.e
De creatione mundi quæstiones. to. 1.166.b
mundum conditum non præcessit materia. to. 3.46.f
mundum quare fecerit deus, stultè quæri. to. 1.267.i, & seq.
mundi creatio. to. 3.65.f, & 180.i, & 233.h, i
mundum cur deus fecerit. to. 4.241.l
mundi exordium, quare per Moysen, & non ante, expositum. ibidem. 241.d
Quò die creauit deus mundum. tom. 4.275.f, g
mundus pulcherrimus, etiam sine scripturis, clamat se factum à maximo & pulcherrimo deo. to. 5.94.h, i
Si quis quærat, quare mundus ante factus non fuerit, potest inquiri ab eo, quare non in alio loco factus sit. ibid. 94.a
mundus cum tempore factus, & non in tempore. to. 5.94.h, & seq.
Ii 3 mun-

IN DIVVM AVGVSTINVM.

mundus, cur in esse productus est. to. 5. 99. e & sequent.
mundum, vel hominem, quare deus non creaverit ante, ostendit quam stulta sit questio. cod. 108. h, & seq.
mundum deus condidit in principio, plenum bonis omnibus. to. 5. 226. g
mundus factus est propter hominem. tomo. 9. 160. i, k, & fol. seq. a, b, & l
ante mundum conditum, ubi fuerit deus, stultè queri. to. 6. 186. h
mundi abolitio qualis futura. to. 3. 68. g
mundum non esse ab aeterno. to. 4. 247. k
mundus quo tempore initium coeperit. to. 4. 254. c
mundum quo die creaverit deus. to. 4. 275. f
mundi principium, & finis. cod. 334. f
mundus, quandiu duraturus sit, ignoramus. to. 5. 185. g
mundus quantum duraverit vsq. ad diluvium. eodem 138. m
mundus tempore Augustini nondum duraverat sex milia annorum. to. 5. 101. i
mundus hic transibit mutatione rerum, non omnimodo in interitum: hoc est, figura, non natura. cod. 204. a
mundus in melius innovatus, aptè accommodatur hominibus, etiam carne in melius innovatis. ibid. g, & seq.
mundus peribit, quo modo intelligatur. tomo. 5. 209. c
mundus unus, & innumerabiles. to. 1. 151. a
mundos innumerabiles Epicurus posuit. ibid. & 245. h, i, & to. 2. 80. h, i
Ophiæ heretici similiter. to. 6. 41. i & 9. d
mundos esse duos Platonem sensisse tomo. 1. 9. m, & 154. i
mundos duos quomodo posuerit Augustinus. to. 1. 159. f. Retractatio. 1. l. m. Item, tomo. cod. 166. d, & k
mundus pro deo habitus. ibid. 234. i, & 242. e
mundus non est animal, ex deo & quodam corpore magno compositum. to. 5. 33. c
mundum deum esse, Varro asserit. to. 5. 57. f
mundus, est animal beatum & sempiternum, secundum Platonicos. to. 5. & 116. a, to. 10. 200. a, b
Et q. non sit animal. to. 1. 9. d & 13. g
Philosophi dicebant mundum esse animal magnum. to. 10. 200. a, b
mundum semper fuisse, dicit Plato, & tamen initium habuisse. to. 5. 191. i
mundos innumerabiles, gigni, Epicurus dicit, & resolui fortuitis motibus atomorum, to.

dem 94. a
mundum quanvis productum dicant philosophi, multi tamen eum fuisse asserunt absque initio temporis. tomo 5. 108. d & sequent.
mundum non esse perituum, sed æternum Cero sentit. to. 5. 115. h
Variæ opiniones philosophorum, de mundo. eodem 180. f, g
mundum à deo conditum negant Simoniani, Menandriani, Saturniani, Basilidiani, Nicolaitæ heretici. to. 6. 4. k l
Item Carpocratiani, Cerinth. Archontici, & Appellitæ. to. 5. 115. h
Marcionitæ. to. 1. 26. l
mundum conditum ex materia deo coacta, Seleuciani voluerunt. to. 6. 8. j
De mundi statu hæretici dissentientes. ibidem, & sequent.
mundum à maligno principe factum, Priscillianistæ docuerunt. eodem. a, b
Error philosophorum, de æternitate mundi. to. 3. 102. f
Vaticinia mundi. to. 3. 55. m
Mundus duplex. to. 3. 55. m
In mundo tria sunt omni malo deteriora, tria bona quibus non sunt meliora. to. 4. 338. h, & seq. & 383. a & col. præcedenti.
Mundus universus, providentia dei administratur. to. 4. 186. l
mundi pulchritudo. to. 4. 212. c
mundus. to. 4. 394. g
mundus in duas partes dividitur. to. 5. 17. f
In tres. eod. 149. b, & seq.
mundus duobus constat. to. 5. 63. b
mundus hic quem fecit deus, superat omnia mirabilia: modus autem quo ipsum fecit, ita est nobis occultus, sicut & ipse deus. to. 5. 85. c
mundus est maximus omnium visibilium. to. 5. 94. h
mundi pulchritudo quomodo componitur op. positione contrariorum. eodem 58. g
& sequent.
Ante mundum electi fideles. to. 7. 395. l, m
mundus mari comparatur: quia & c. to. 8. 115. i, k
mundus hic, quasi magna quædam domus est. to. 8. 443. b
Christus venit in mundum, quia de mundo corpus assumpsit. to. 9. 108. e
Filius dei non erat in mundo, quem statim erat relicturus. cod. 111. c, d, & seq.
Totus mundus instar brevisissimi puncti, intra deum collocatur. to. 9. 186. e
Quid

IN DIVVM AVGVSTINVM.

quid est mundus harum tenebrarum. to. 10. 7. g & 148. b
Omne q. est in mundo, aut est concupiscentia carnis, & c. exponitur. to. 10. 29. b
In mundo isto facti sumus. eod. 66. f
In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & c. Sermo. to. 10. 33. k
mundus hic, fornax aurificis. tomo 10. 45. g & 253. d
mundus totus, domus vna. to. 10. 79. h
mundus hic, communis domus. eod. 94. i
mundus per Christum factus, quis sit. to. 10. 135. b
mundus universus, quasi homo vnus. to. 10. 150. f, g, & seq.
mundi pericula. to. 10. 158. e
mundi stabilitas. to. 10. 293. b
In mundo non patria, sed captivitas nobis. to. 10. 309. b
Mundo utendum, non fruendum. to. 3. 2. l
In mundo, est mare varijs abundans periculis. to. 8. 224. e, f. to. 9. 213. c. to. 10. 309. c
Quid sit amaritudine plenus. to. 8. 310. g, h
Quare iusti, cum ipsi sint in mundo, non dicuntur mundus. to. 8. 541. d
mundus per Christum reconciliatus, deum non merito sed gratia cognovit. tomo 9. 114. c
mundus quo accipitur, cum dicitur, Et mundus eum non cognovit. to. 9. 5. b
mundus de peccato suo, de iustitia vero arguitur aliena. to. 9. 102. k, l
mundus dissentiendo fidei, non est vnus. to. 9. 112. k
Christus oravit pro mundo, vt credat & sit vnus. ibid. k, l
mundum de mundo Christus elegit. ibidem
mundus patrem, quia iustum, non cognovit. to. 9. 114. d, e
mundus arguitur, quia non credit in deum. to. 10. 50. c, d & seq.
mundus utimur tanquam non utentes. to. 10. 83. a
Carnis est totus mundus. to. 10. 116. f
Dabolus per Euz aures mundo intulit mortem, Christus per angelum ad Mariam sanctis seculis vitam effudit. tomo 10. 119. i
mundus suæ fidei Mariam fecit super redemptio obfidem. to. 10. 113. i
mundus Christum in mundo non cognovit, per quem factus est mundus. tomo 10. 135. b

Impedimenta huius mundi, multos negligentes miseros faciunt. to. 10. 154. e
mundus amarus. to. 10. 184. l
Totus turbatur mundus, & tamen amatur mundus. to. 10. 248. m
Quomodo potest, quis superare mundum uiuentem, qui non potest blandientem. Eodem 278. e
multi per mundi vitia corruerunt. tomo 10. 293. c
mundana illecebræ philosophantes impediunt. to. 1. 140. d, & 234. k & seq.
mundi contemptus. to. 1. 234. k & seq. & fol. 246. g & 252. e & in Palsid. to. 2. epist. 37. 39. 45. & 70. to. 4. 378. g. to. 9. 81. l, m
Nolite diligere mundum, neq. ea quæ in mundo sunt: exponitur. to. 2. 100. c, d
mundus deinet suos amatores, ne sequi valeant Christum. ibid. a
mundi amatores. eod. 1. 12. h, i
mundi prosperitas. ibidem
mundus periculosior est blandus, quam molestus. to. 2. 202. a
mundus quid sit, & qui mundani. to. 4. 363. i
mundo mori, quid sit. to. 4. 378. i
Non mundo, sed deo hærendum. Eodem 384. k
In mundanos to. 10. 4. a, b & seq.
mundus comparatur falso amico. to. 4. 377. a
mundus vult nos perire cum amatoribus suis. ibidem, d
In mundo spes bonorum non est ponenda. to. 4. 384. l
mundus quasi rota voluitur, & amatores suos conterit. to. 8. 90. g, h
Sunt qui etiam de actionibus mundi non recedunt, sed tamen ibi alij bene, alij malè operantur. to. 8. ibid. & 369. e
De mundo qui sint, & non de mundo. tomo 9. 63. d
mundus odit, & diligit quod suum est. tomo 9. 99. f
Filius non rogat patrem pro his qui uiuunt secundum concupiscentiam mundi. tomo 9. 110. m, & seq.
In mundo sunt, qui adhuc mundana sapiunt. eod. 111. c
Christus nunquam fuit de mundo, licet fuerit in mundo. ibid. g
mundi amatores, tria præcipue amant. to. 9. 127. i, k
Christus à mundo non est cognitus, quia omnia peccata mundi arguebat. tomo 9. 130. d, e
li 4 Qui

I N D E X

Qui se mundanis implicat, tela parat quibus
confoditur. to. 9. 204. g
mundus est fallax sequentibus eum. to. 10. 9.
246. e & seq.
mundus non amandus. to. 10. 21. h
In mundum inuehitur, & eius concupiscen-
tias. to. 10. 26. f, g
mundum hunc amantum verba. to. 10. 29. a
mundus odit eos qui Christum sequuntur.
to. 10. 45. d
Quibus dominus dixerit, q mundus osurus
eos esset. ibid.
mundus reus. to. 10. 80. a
Amatores mundi insultant odientibus mun-
dum. to. 9. 130. c, d
mundus ridet nos, aut ridetur à nobis. to. 10.
154. b
Amaram potionem mundus suis dilectori-
bus propinat. to. 10. 184. k
A mundanis quicquid deus præcepit, irride-
tur. to. 10. 235. m
Nescitis quia amicus huius mundi inimicus
dei constituitur. to. 10. 253. c
Duplicem mundus aciem producit, contra mi-
lites Christi. to. 10. 260. d
mundi fraudes. to. 10. 293. a, b
Exempla mundum perfecte relinquentium.
to. 10. 294. g, h, & seq.
mundanerim proprietates. to. 10. 307. i, k
mundus dicitur ager domini. to. 1. 274. f. to. 2.
228. d
mundus dicitur coelum & terra. to. 1. 249.
h. to. 2. 175. g. to. 3. 92. c, & 207. a. to.
8. 541. b, c
mundus dicuntur impii, & carnales. to. 2. 175.
g. to. 3. 4. f, & 82. a. to. 4. 394. g. to. 6. 156. k. l
to. 9. 6. d, & 95. l, & 110. m, & seq.
mundi nomine, amatores mundi significatur.
to. 8. 58. c, & 173. b, & 519. b, c, to. 9. 127. i,
k, & 130. c, d. to. 10. 50. k, l, & seq.
mundus dictus molendinum. to. 8. 90. gh
Desertum horribile. eod. 211. m
Mare ibid. 224. e, f
Spelunca, & carcer to. 8. 541. e, f
Fluvius. eod. 546. c
mundus tenebræ dicitur. to. 9. 6. d
mundus iste Aegyptus dicitur. to. 9. 6. d
mundus dicitur cremus. ibid. b, & 134. i
mundus pro Ecclesia. to. 9. 98. m
Iudæi Christum & discipulos eius persequen-
tes, dicuntur mundus. Eod. 99. h
mundus dicitur inimici Christi, qui eum cru-
cifixerunt. to. 9. 106. i, k
mundus est seruus, nesciens voluntatem domi-

ni sui, &c. to. 10. 13. h
mundus scorpio comparatur. to. 10. 26. f
Homines mali, mundus dicuntur, qui deum
non cognouit, cetera autem cum cognoue-
runt. to. 10. 135. b
Quare peccatores nomine mundi appellen-
tur. to. 10. 149. b
munda omnia sunt mundis. to. 1. 65. a, to. 3.
56. b, c, to. 6. 61. b, & seq.
Et quomodo. to. 8. 487. b
mundus nemo à peccato, nec infantes. to. 1.
29. c & seq. Vide, Peccatum.
Non immunditia obsonii, sed cupiditatis in-
menda. to. 1. 65. a
Immunditia animæ. eod. 170. l
munditia cordis necessaria saluando. to. 3. 19. c
Immundi omnes, quos nō mundat fides Chri-
sti. ibid.
Immundus, omnis iniquus. to. 4. 5. e
mundandum cor, quō ad videndum deum.
to. 4. 405. c
Per cor, caro mundatur. to. 5. 89. f
mundare, & sanare idem spiritualiter. to. 7.
148
mundantur homines ab errore varijs modis.
to. 77. 4. b
mundo corde hominem esse posse quomodo.
to. 7. 247. m & seq.
mundi corde, & recti corde, differunt. to. 7.
466. e
munditia Phariseorum. to. 8. 372. d, e
& 536. m
Qua ratione dicta quædam munda, & immun-
da in lege. Eod. 141. i, & 540. g, h
Iudæis, quædam dicta sunt immunda in figu-
ra. to. 8. 487. b, c
Absurdum est credere tunc non immundum
fieri hominem eum manducat. & tunc im-
mundum fieri si uomat. eod. 487. d
munditiam nostram interiorem requirit deus,
quæ si fuerit necesse est ut foris omnia mu-
da sint. ibid. & seq.
Nemo mundus eorum deo. to. 10. 21. b
Per quem, & qua via, mundetur homo à pec-
catis. to. 10. 50. b, c
Orbis vniuersus mundatus est, eod. 193. b
Nemo, neq. adeo vnius diei infans, mundus est
à peccati fordibus. to. 10. 249. b
Munditia cordis est finis quo perficimur. to.
10. 322. l, m
Munera accipere, quid sit. to. 8. 42. i
Quæ munera modo velut deus. eod. 136. m
Munera dei partim temporalia sunt atq. terre-

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

na, partim æterna & cœlestia. to. 8. 87. e, f
Munera nobis à deo gratis collata. to. 9. 161. j, k
Quid sit munus nostrum offerre ad altare. to.
10. 9. 225. f
Si offers munus tuum, & c. exponitur. to. 10.
16. b
Murcia dea. to. 5. 34. i
Murcidus quid sit. ibid. k
Septem diebus muri Hiericho, sacerdotilibus
tubis circumdati, ceciderunt. to. 10. 181. c
Vide, Hiericho.
Sine murmure seruire debemus proximis. to.
2. 154. g
Murmurandum non est in difficultatibus.
eod. 172. f, g
Israelitæ in deserto murmurant contra domi-
num. to. 10. 176. f
Bonitillo malleo tunc non murmurant, mali
autem semper murmurant. to. 10. 237. c, d
Maria soror Moysi, propter murmur, percussa
est lepra. to. 10. 289. h
Murmurare, & detrahare, hypocritarum &
ignorantium est. eod. 290. b
De muribus augurium. to. 1. 156. d
Musæ, filiarum memoria. to. 1. 165. i. to. 3. 1. b
De musis iocus. to. 1. 158. h. Retract. 1. l
Musarum nouem simulachra. to. 3. 110. b
Iouem præterea non genuisse nouem Musas.
ibidem.
Musæ sole præstantior. to. 6. 47. e
Musæ cur creatæ, pulices. Item. to. 9. 3. i
Quid per muscas caninas intelligatur. to. 9.
248. k. l. to. 10. 175. l, m
Muscipula occulta, est occulta cogitatio. to. 8.
21. i
Quod significet insidias. eod. 23. f
In muscipulas suas diabolus posuit errorem &
terrorem. to. 8. 54. h
Muscipula corruptionis quid sit. eod. 83. l
Muscipulas suas quibus diabolus tendat &
ubi. to. 8. 330. h, i, & 333. g, h
De musica libri sex. to. 1. 108. k, & seq.
Retracta. 2. c, & 4. d, e. to. 2. 194. a, b
Musica inuentio. to. 1. 165. g
Musica nomen vnde. ibid. k
Musica quid doceat. to. 1. 108. k
Musica quid sit. ibid. m, to. 2. 3. l, b, c
Sensus musices inest natura. to. 1. 109. b
Musica in luctu. to. 2. 18. d, in fine
Musica cognitio utilis ad sacras literas. to. 10.
3. 10. a
De musica harmoniaca qua delectabatur Da-
uid. to. 5. 164. k, l
Indiæ Mustelæ in serpentem. to. 10.

280. c, d
Mira de musto. to. 1. 263. k
Mutare, Mutatio.
Omnis creatura mutabilis est. to. 2. 94. g
Omne mutabile viciosum. to. 2. 78. d
Quot modis aliquid dicatur mutari. ibid.
Vtrum recte facta mutari iuste possint. eod.
dem. k, l
Quod summè incommutabilis sit deus. eod.
14. e
Sententiam mutare, quando sit turpe, & quan-
do non. to. 2. 255. g
Est mutatio in deterius, quam facit culpa, &
in melius, quam facit gratia. to. 5.
211. e, f
Omnia mutantur præter deum. to. 8.
471. c, d
Deus mutat opera sua, non consilium suum.
eod. 506. h, i
Ut mutaremur in peius, nostra iniquitas fuit:
ut in melius, non nostra iustitia, sed gratia
dei præstat. to. 8. 238. l
Non omnis mutatio culpanda est. eodem.
199. c, d
Petro, quare Christus nomen mutauit. to. 9.
15. f, g
Mutari de præterito in præsens, est quodam-
modo mori. to. 9. 186. i
Mutabile est sine dubitatione, quod recipit
magis & minus. to. 5. 67. d
Nihil non mutabile pter deum. to. 3. 68. e
Mutabile creatum est ab incommutabili deo
& reducitur ad immutabile. eod. 156. c, d
Mutabile, cur quicquid est creatum. to. 5.
96. f
Cur tota creatura sit mutabilis. to. 9.
186. c, d
Muti & surdi qui, mysticè. to. 1. 200. d, e. to. 4.
111. g, & fol. seq. a
Muti loquaces, verbum dei tacentes. to. 1.
47. m
Muti pisces. to. 1. 259. d
Mutij Scæuolæ constantia, coram Porfenna.
to. 5. 35. g
Mutius. Eod. 46. g
Myrmicoleon. to. 4. 442. g
Myro fusilium signorum artifex. to. 1. 180. g
Mysteria deorum occultantur, & quare. to. 5.
38. a & seq.
Mysterium incarnationis, & passionis, quo-
modo ab initio monstrata sint per quædam
signa & sacramenta per angelos: quomodo
etiam per Iudæos, postea in gentibus. eod.
64. m
Mysteria

I N D E X

mysteria passionis sub compendio. to. 10. 187.
2. b. & seq.

mythicon. to. 5. 51. i. in fine.

N

Aaman leprosus. to. 3. 246. b.

De Naaman Syro: Sermo. tom. 10. 229.

R. l.

Mira lætitia super curatione Naaman. ibid.
m. & sequen.

naaman vnum deum confessus, detestatur ido-
la. to. 10. 230. a.

naaman populum gentilem designabat. ibi-
dem. d.

Quid est quod Naaman ad mandatum Heli-
sei, volebat lauari in Iordane, nisi consilio
familiarium. ibidem. e.

nabuchodonosor quid adumbret. to. 2. 51. R.

nabuchodonosor regis testimonium, de filio
dei. to. 6. 20. f. g.

nabuchodonosor & Pharao, comparantur. to.
7. 397. i.

nabuchodonosor regis decretum, ne blasphemetur
deus Israel. to. 9. 23. f.

nabuchodonosor, viso trium puerorum mira-
culo, cepit laudare deum cum pueris. to. 10.
245. e. f.

nabuchodonosor in bestiam transformatio. to.
10. 288. j. K.

nachor non iuit in Mesopotamiam cum Abra-
ham. to. 5. 147. b.

nachor, frater Abraham. ibidem. e.

namphano, quid Afris. to. 2. 46. f.

De Nardo pistica. to. 4. 160. m.

narium alimenta. to. 1. 216. m. in fine.

nares dei. to. 4. 348. f.

naica. to. 5. 11. R.

nathan. to. 1. 20. f. circa finem.

nathan duo. to. 1. 23. e.

nathan filius Dauid. to. 4. 254. f.

nathan mittitur ad Dauid. to. 5. 157. f. to. 10.
101. c. & seq.

natana prophetam Dauid, rex sublimis, audiuit.
to. 8. 160. f. g.

nathanaelem, cur nō elegerit Christus in apo-
stolum. to. 8. 222. b. to. 9. 11. l.

nathanaelem dixit Christus sine dolo, non au-
tem sine peccato. tomo. 9. 15. l. & fo. se-
quen. a.

nathanael. to. 10. 8. i.

De Nathanaele, cum esset sub arbore ficu: Ser-
mo. to. 10. 34. f. & seq.

nasci uocabulum, uariè accipitur. to. 3. 55. e.

nasci quid. to. 10. 150. f. g.

Sine sensu nascimur. to. 4. 311. h. i.

De Iudeis Iudeos nasci, de Paganis Paganos,
de Christianis Christianos. tomo. 4.

314. R.

nascimur infantes infirmiores, quam aliorum
animalium fœtus. to. 5. 112. a.

nascens homo flet, solus Zoroastres risit. cod.
219. m.

nascimur omnes cum radice peruersi amoris,
& erroris. to. 5. 234. m.

Quare è sancto coniugio, nascantur filii iustæ.
to. 7. 266. a.

non satis nasci ab Ecclesia. to. 7. 122. c. d.

Ex olea nascitur oleaster. to. 7. 267. b. c.

Vt ex circumciso nascitur incircuncisus, ita
ex baptizato baptizandus. tomo. 7. 235. f. g.

Non omne quod nascitur, concipitur. tom. 8.
17. d.

nemo nascitur, nisi trahens pœnam, trahens
meritum pœnæ. to. 8. 161. e.

Homo non solum nascitur ex uisceribus, sed
& nascitur in uisceribus. eodem. 188. i.

Omnis natus ex Adam, traducem iniquitatis,
pœnamq. peccati secum portat, morti depu-
tatus. to. 8. 205. c. d.

Ad hoc quisq. nascitur, ut succedat, & exclu-
dat eos qui præcesserunt. to. 8. 212. i. & 214. e. f.

Ad hoc nati sunt, qui succederent, ut qui ge-
nuerant, decederent. to. 8. 46. a.

Vbi quis nascitur, ipsius terræ uel regionis, uel
ciuitatis linguam discit, & moribus imbu-
tur, ac uita. to. 8. 218. e.

Cum nascitur puer, cur flet & non rideat. ex
dem. 486. h. i.

Quisquis nascitur ex Adam, nascitur damna-
tus de damnato, & addidit male uiuendo su-
per Adam. to. 8. 510. l. m.

nasci de ancilla quid est, & quid de libera. to.
9. 22. f. g.

Vide, Generatio. to. 10. 32. e.

Omnis filius natus. to. 10. 32. e.

In creaturis inueniri quod nascatur, & non sit
posterius genitore suo. to. 10. 48. d.

Quare de baptizato iusto, nascitur non iustus.
to. 10. 71. m.

Sanctum nasci de sancto. to. 10. 72. d.

Tres sunt mirabiles nascendi species. eodem.
128. c.

nasci in mundo, est ingredi laboriosam uitam,
to. 10. 150. f.

Nati sumus, ut moriamur. to. 10. 183. i.

nasci & renasci ad duos homines pertinent. to.
284. g.

Renæ

I N D I V V M A V G V S T I N V M .

Renascencia spiritus. tomo. 1. 81. a. b. tomo. 4.
307. a.

nascimur omnes ad pœnam, sed misericordia
renascimur in gratia. tomo. 2. 143. m. & se-
quen.

nemo nascitur ex Adam, sine vinculo damna-
tionis: & nemo renascitur, nisi per Christi
gratiam. Eodem. 213. h.

nemo nascitur, nisi ex concupiscentia tracta
ab Adam, præter Christum: & nemo re-
nascitur nisi operante gratia Christi. to. 2.
84. h. i.

Verum possit homo dici natus adhuc in utero
existens, secundum illud: Quod natum est
ex ea, &c. ibidem.

nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu, &c.
exponitur, ibidem, & sequen. 27. e. f. tom. 5.
113. i.

Renascitur nemo, nisi nascatur. tomo. 7.
221. R.

nasci denuo, quid sit. ibidem. l.

nasci ex deo, quid. to. 7. 229. g.

nascimur aliter quam Christus. ibidem. b.

nati è sanctis, quare baptizentur. ibidem.

nascuntur omnes ex Adam, necessario in pec-
cato, libere autem renascuntur in gratia ex
Christo. to. 9. 6. R. l.

Peccatores omnes, ex diabolo nati sunt. to. 9.
130. m.

Quomodo peccator non est ex deo natus, & ta-
men si dicamus nos peccatum non habere,
mentimur. Eodem. 131. c. & seq.

faciens contra charitatem, & fraternam dile-
ctionem, nō auderet gloriari, & dicere se na-
tum ex deo. ibidem. g.

nemo se dicat natum ex deo nisi habeat chari-
tatem. ibidem. l.

Aliud est nasci de spiritu, aliud nasci de spiri-
tu. to. 10. 10. R.

Aliud est nasci de carne, aliud est nasci de car-
ne. ibidem & seq.

nati ex deo, filii dei fiunt. to. 10. 135. d.

Prima hominis natiuitas, ex masculo & foemi-
na secunda, ex deo & Ecclesia. ibidem. e.

nascimur ad laborem, renascimur ad quietem.
to. 10. 208. f.

natiuitas filiorum dei spiritalis. tomo. 2.
175. h.

natiuitas duplex. to. 3. 354. f. to. 9. 22. f. g. & 113.
230. 10. 108. f. 289. e. f.

natiuitas & processio, quid differant. tomo. 4.
343. b.

natiuitas Ioannis. to. 3. 251. b.

Natiuitas iustorum. to. 3. 353. l.

Natiuitas quadruplex modus, in vniuersali.
to. 9. 22. R.

Confutatio obseruantium vanitates natiuita-
rum. to. 10. 137. m. & seq.

Natiuitas Christi. t. 3. 47. i. & 55. c. t. 6. 18. f. g.

Quod deus æternus ex virgine natus sit. to.
3. 65. b. & 47. a.

Christum natum esse de spiritu sancto, quid
significet. to. 3. 55. f.

Quir ex virgine natus. tomo. 3. 139. to. 10.
127. K. l. & 128. a. b.

Et quid, q. ex virgine natus. to. 10. 52. e.

Natiuitates Christi duæ. to. 4. 134. b. to. 9. 23. f.

De semper nato. to. 4. 189. i.

Filius dei, quare sit natus. to. 4. 317. h. to. 10.
130. e. f.

Incognibilis verbi natiuitas. to. 4. 355. i.

Natiuitas Christi mirabilior est omni mira-
culo. to. 5. 182. i. to. 9. 100. i. tomo. 10. 108.
h. i. & 117. d. & 138. f.

Natus est Christus homo manifestus, ex ho-
mine virgine, deus occultus ex deo patre. i.
to. 5. 182. i. to. 10. 133. f.

Quir Christus infans natus est, secus atque
Adam. to. 7. 223. b.

Nostræ natiuitatis, & Christi, diuersitas. tom.
7. 230. h. i. to. 10. 56. b.

Natus est Christus ante tempora. & quomo-
do. to. 8. 341. l.

Præter vinculum concupiscentiæ carnalis na-
tus est Christus sine macula, ex virgine cō-
cipiente de spiritu sancto. Eod. 161. b. e.

Solus esse innocens infans potuit, qui de ope-
re in Adam non est natus. ibidem. c. d.

Non est natus in tempore de patre, per quem
facta sunt tempora. to. 8. 424. e.

Quod tempore natus sit ex utero, quo mascu-
lus non accessit, & ante luciferum, quia no-
cte natus est. ibidem. e. f.

Quod natus sit octauo calendas Ianuarias, qñ
iam dies incipiunt crescere, propter myste-
rium. to. 8. 510. a.

Non conditionis necessitate natus est Chri-
stus, sed ut nos, de conditione necessitatis
liberaret. Eodem. 184. b.

Quod natus sit de virgine, tanquam in solitu-
dine. to. 8. 549. a.

Vt solus de virgine nasceretur, similitudine
ostenditur. to. 8. 375. e. f.

Deus ex muliere voluit nasci, ut homo secu-
rus ex deo nasceretur. to. 9. 5. g. h.

Natiuitas Christi, & Ioānis Baptiste, diuersis
temporibus. to. 9. 27. m. & seq.

Natiui-

INDEX

natiuitas Christi utraq. mirabilis. *tom. 9. 57. c.*
to. 10. 39. i. & 354. c.
 Inenarrabilis est. *to. 10. 128. e, f, & 133. l, m*
 Quomodo natus sit filius ante omnia secula.
to. 9. 226. b, & seq.
 natiuitas Christi, secundum hominem, per feri-
 pturas nascebatur, secundum deum autem
 malis ignota. *to. 9. 55. b*
 Quomodo natus sit filius de patre, cum filius,
 sicut nec pater non habuerit initium. *to. 9.*
229. c
 Quoniam modum natiuitatis filii à patre non
 capimus, oremus nos perducere ad speciem ve-
 ritatis. *to. 9. 241. c*
 natiuitatem filii & passionem, resurrectionem,
 & patrem operatum & filium. *to. 10. 52. c,*
& seq.
 Quilibet Christianus debet se pparare immu-
 nem à quouis peccato, ad celebrandam do-
 mini natiuitatem. *to. 10. 123. i*
 Mystera natiuitatis Christi. *to. 10. 124. i, k,*
& 127. g, & seq. & 287. a, b
 Qui in natiuitate Christi, puram conscientia
 habet, dulcius gaudet. *to. 10. 125. l*
 In die natiuitatis Christi, totius mundi pecca-
 tum tollitur. *ibidem*
 Dies natiuitatis Christi dulcis est, cunctis po-
 nitentibus veniam portans. *ibidem.*
 Solus diabolus in Christi natiuitate contremi-
 scit. *to. 10. 127. k*
 Qui in die natiuitatis Christi poenitet, quic-
 quid petit impetrat. *to. 10. 125. l*
 nascenti domino, vota promittamus hodie, &
 ea reddamus. *to. 10. 126. c*
 In Christi natiuitate, sine commixtione propa-
 gatio omni prorsus gloria & honore cumu-
 latur. *to. 10. 126. l*
 non mirum si Christus sine corruptione na-
 scitur, qui de sanctificatione suscipitur. *tom.*
10. 127. c
 Intrat artifex mundi angustias ventris huma-
 ni. *ibid. f*
 Dies natiuitatis Christi, dies dierum omnium
 nouitas est. *to. 10. 127. d*
 natiuitas Christi, quid nobis profuerit. *ibi-*
dem. g, h
 In Christi natiuitate, cessare debent omnes an-
 gustiae. *to. 10. 127. i, k*
 probat virtutem Christi, ordo nascendi. *ibi-*
dem. k
 natiuitatis dominicæ effectus. *to. 10. 127. m, &*
seq. & 128. f, g
 In die natiuitatis Christi, omnis paternæ præ-
 parationis metus sublatus est. *tom. 10.*

128. a
 Christus sua natiuitate creato à se homini, &
 pietatem paternam & fraternam largitus
 est affectum. *ibidem*
 Vtrum maius an nasci ex uirgine, an perfe-
 ctum hominem creasse ex terra. *tom. 10.*
128. b
 Deus natus est de deo, numerus tamen deorū
 non creuit. *ibidem. c*
 Christus natus de patre, creauit & matrem:
 creatus de matre, glorificauit & patrem. *ibi-*
dem. f
 mirabilia in natiuitate Christi. *to. 10. 128. i, k,*
& seq. & 138. a, b
 Testimonia natiuitatis Christi. *tom. 10. 128.*
l, m
 Per Christi natiuitatem, gratia est nobis data,
 sed non merces reddita. *Eodem. 129. b*
 Comparatio natiuitatis æternæ Christi, ad ca-
 tera corporalia. *ibidem. d, e*
 Christus æterna natiuitate super omnia natus
 est, temporalis inter omnia. *tom. 10. 129. c,*
133. f
 miranda est Christi misericordia, quod sic na-
 sci uoluit, qui sic nasci potuit. *to. 10. 130. a*
 Christus minimo die anni natus est. *ibid. c, d*
 A die natiuitatis Christi, ceteri dies sumunt
 incrementum. *ibidem. d*
 Sicut licuit primum hominem sine homine na-
 sci, sic & licuit Christum. *to. 10. 130. e*
 Quare Christus nascendo per virginem, nos
 sic uoluit reformare ad vitam. *ibi-*
dem. f
 Comparatio natiuitatis Adæ, ad Christi nati-
 uitatem. *to. 10. 130. e, & 165. m, & seq.*
 Deum sic nasci oportuit, quando esse dignatus
 est homo. *to. 10. 131. f*
 Differentia natiuitatis Christi æternæ & tem-
 poralis. *to. 10. 133. f*
 In Christi natiuitate, dies perficitur, & in passione
 eius deficit. *ibidem. b*
 Christus elegit hunc diem sibi ad natiuitatem,
 nobis ad felicitatem. *ibidem. c*
 In die natiuitatis Christi, natus est ipse Chri-
 stus non sibi sed nobis. *to. 10. 133. k*
 Nascitur Christus ut peregrinus. *ibidem. m*
 Nascens Christus, non inuenit locum in diuer-
 sorio, per quem omnis locus est factus. *ibi-*
dem.
 Pastores Iudæi, in die natiuitatis Christi ipsum
 adorauerunt: reges gentiles in die Epipha-
 niæ. *to. 10. 137. i, k*
 Infra natiuitatis Christi solennia, celebratur
 eius baptismatis solennitas. *Eodem.*
138. f

IN DIVVM AVGVSTINVM.

138. f
 Præclarior & honoratior est secunda Christi,
 quàm prima natiuitas. *ibidem. g, h*
 natus est Christus in terris, ut Stephanus na-
 sceretur in cælis. *to. 10. 255. c*
 De vigilia natiuitatis Christi: Sermo. *to. 10.*
186. i
 Exhortatio ad susceptionem paruuli Christi
 nascentis. *ibidem. k, l, & seq.*
 Laudes Christi nascentis, & Mariæ matris. *to.*
10. 286. m, & seq.
 De natiuitate domini: Sermo. *Eod. 287. a*
 nos de Adam & Eua per concupiscentiam car-
 nis nati sumus, sed non sic Christus. *to. 10.*
318. f
 In festo natiuitatis Christi: Sermones viginti
 quatuor. *to. 10. 124. i, & seq.*
 Denatali Christi, quæstio. *to. 2. 116. e*
 Præ cæteris festis diebus, licet nos bonis opeir-
 bus in die natalis domini esse ornatos. *tom.*
10. 123. e
 In natali domini, Christus suæ sponse coniun-
 ctus est. *ibid. k, l*
 natalis domini effectus. *to. 10. 127. g*
 In natali christi immortalitas, per pecca-
 tum ablata, mortalibus est reddita. *ibi-*
dem.
 Imitatio cuiusvis status hominum, ad exul-
 tationem natalis domini. *to. 10. 131. k, l, &*
132. c, d
 Dies natalis Christi gratia prælationis cæteris
 præhabendus est. *to. 10. 133. b*
 A die natalis domini, ceteri sumunt incremen-
 tum. *ibid.*
 Angeli singuli, Christum in die natalis sui lau-
 dant. *to. 10. 133. f, g*
 Dies natalis Christi hodiernus, commendat
 æternum. *eodem. 134. b*
 Vide supra Christi natiuitas.
 natalem suum celebrasse Augustinum. *to. 1. 9.*
k, & 159. h
 natalitia sanctorum cum sobrietate celebra-
 da. *to. 8. 28. h*
 naturæ vocabulum, propriè & per translatio-
 nem. *to. 1. 12. d, & 230. d*
 natura quid sit. *tom. 1. 257. b, to. 3. 292. e, &*
350. i
 nulli naturæ nocere peccata, nisi sua. *to. 1. 12. c,*
& 277. i
 natura bifariam accepta. *to. 1. 12. d, & 15. c, to.*
3. 137. g
 naturæ possibilitas, ad vincenda peccata, & im-
 plenda mandata, secundum Pelagium. *to. 2.*
126. h, & seq. 130. m, & seq. to. 7. 243. g, h

naturæ corruptio. *to. 3. 51. h*
 naturæ profectus, & defectus. *to. 3. 72. b*
 natura nihil non bonum. *to. 3. 76. m*
 naturæ contemplatio. *to. 3. 203. c*
 naturæ operatio nobis occultissima. *to. 2. 10. m*
 naturæ leges, & cursus communis. *to. 3. 211. d*
 Et quomodo multa mirabiliter fiant præter
 usitatum naturæ cursum. *ibidem. e*
 natura iniqua, sua uoluntate deprauata, gratia
 dei instauratur. *to. 1. 25. c, to. 3. 211. f*
 naturæ impudici ocores. *to. 3. 254. d*
 natura prior quàm uitium. *to. 3. 349. d,*
ibidem. e
 Et alia de uitio naturæ. *ibidem. e*
 naturæ consideratio. *to. 3. 350. i*
 natura, & gratia. *to. 3. 353. b*
 naturæ opera sunt maxima miracula. *tom. 5.*
85. d
 naturæ uitium omne nocet: ac per hoc contra
 naturam est. Et natura vitiosa, & non vitia-
 ta, differunt uitio, non natura. *tom. 5. 97. d,*
103. i, k
 naturarum bonarū optimus creator est deus,
 & malarum uoluntatum iustissimus ordina-
 tor. *to. 5. 97. d*
 natura, doctrina, & usus, quomodo sint in quo-
 libet artifice. *to. 5. 100. e*
 In natura latentes causas habent omnia corpo-
 ralia. *ibidem. 101. m*
 natura semper appetit esse. *ibi. 101. c, d*
 naturæ bonæ attestatur vitium. *to. 5. 103. k*
 naturas diuersas deus ordinauit essentiarum
 gradibus. *ibidem. m*
 naturæ, quomodo bonæ. *ibidem. 104. i*
 Et cur bonæ sint. *ibidem. i, k*
 Ex naturarum cōsideratione quomodo in lau-
 dem dei assurgatur. *ibidem*
 naturarum omnium cōsideratione laudan-
 dus est deus, nec ulla uitiorum offensione vi-
 tuperandus. *ibid.*
 deus naturarum solus conditor. *to. 5. 111. k, l*
 In natura quomodo solus deus operetur, li-
 cet exterius aliquid possit adhiberi. *ibi-*
dem
 Contra naturam est mala uoluntas quæ expe-
 tit ueram beatitudinem. *to. 5. 124. b*
 natura cum sit bona, non est causa malæ uolū-
 tatis, sed eo quod est ex nihilo, deficere po-
 test: quod autem natura sit, habet à deo. *to. 5.*
105. c, & 126. g, & seq.
 natura beatitudinem naturaliter appetit. *eod.*
129. e
 naturam ferre minora corpora testatur Pli-
 nius. *to. 5. 134. b*
 naturæ cui inest malum, aliquid adimit. *code m*

eodem. 180. b, c.
 Naturæ prima. to. 5. 138. c, & seq.
 naturæ bona erunt in paradiso, respectu corpo-
 ris & animæ. to. 5. 164. h
 Contra naturam nullum uitium est, ita vt na-
 turæ delectat etiam extrema vestigia. eodem.
 192. m
 Esse naturæ in qua nullum malum est, aut in
 qua nullum esse potest, esse potest: esse autem
 naturæ in qua nullum bonum sit, esse nõ po-
 test. ibidem
 Contra naturam ostendit non esse illud quod
 non est contra voluntatem dei quodcunq-
 sit illud miraculum, cum voluntas dei sit cu-
 iuscunque rei creatæ natura. tomo. 5.
 217. l
 Sicut naturas instituere, quas uoluit deo non
 fuit impossibile: sic non est impossibile ei in-
 quicquid uoluerit eas mutare. ibidem. 217.
 c, d
 natura procliuus, & uitiosa. to. 5. 236. a, b
 De numero naturarum. to. 6. 41. R
 natura à deo, corruptio ex nihilo. to. 6. 45. c, &
 seq.
 natura condita, & corrupta: to. 7. 237. i, & 244.
 c, f
 Quod nulla natura sit deo contraria. tomo. 8.
 9. l
 Omnis natura, in quantum natura est, esse co-
 gitur. to. 8. 16. h
 naturæ ipsæ substantiæ dicuntur. eodem. 239.
 f, g
 Quod omnes naturæ per deum factæ sint, ibi-
 dem. i
 Differentia naturarum creaturarum, & diuinæ.
 to. 10. 139. m, & seq.
 naturam incommutabilem deum esse, ac summū
 bonum. to. 1. 22. R, to. 6. 177. h, i
 natura diuina. to. 3. 75. b
 natura dei incommutabilis. to. 3. 147. d
 natura incorporea. to. 5. 96. h
 natura aliqua est naturæ causā, scientiæ forma,
 uitæ summa. to. 5. 100. f
 naturæ angelicæ uitium dicitur esse, quia non
 deo adhæret. eodem. 103. R
 Ei naturæ, quæ summè est, qua faciente sunt
 quæcunq. sunt cōtraria natura non est, nisi
 quæ non est: ei quippe quod est, non esse cō-
 trarium est. ibid. m
 naturæ etiam illæ quæ ex malæ uoluntatis ui-
 tio uiciatæ sunt, in quantum uiciatæ sunt, ma-
 læ sunt: in quantum autem naturæ sunt, bo-
 næ sunt. ibid. 104. c
 natura dei nunquam, nulla ex parte, deficere

homines diuersarum linguarum. ibid.
 190.m. & seq.
 natura nostra uitiōsa ostenditur ex multis ma-
 liis, quæ naturaliter inclinamur: & quan-
 ta opē indigeat, ut hinc liberetur. tomo. 5.
 236.m
 naturam humanam deus pœnaliter subdēs dia-
 bolo, non remouit eam à sua potestate. eod.
 237.l
 natura mentis humanæ ista uita mortali orna-
 tur. ibidem. 238.d
 natura humana quatenus laudanda. tomo. 7.
 247.l
 natura primum uixisse iustos homines, de-
 inde sub lege, tertio sub gratia, Pelagianor-
 rum error constituitur. to. 7. 260.i. &
 natura humana, inobedientiæ merito, quomo-
 do deprauata. to. 7. 264.i
 nature nomine cur & pudenda nuncupentur.
 ibidem
 natura bona instituta, sed peccato uitiata. to.
 3. 349.e, & i. to. 7. 279.e
 natura omnis uel deus est, uel deus non est. to.
 7. 379.f
 natura aliqua facta non est, aliqua facta est. ibi-
 dem
 natura est, quod primo homini pœna
 fuit. to 8. 102.h
 natura rationalis solum facta est ad suum facto-
 rem intelligendum, diligendum, & fruen-
 dum. to. 9. 182.R. l
 natura humana adeo infirma est, ut minutissi-
 mis etiam bestiis interimi possit. eodem.
 201.i
 nature gratulandum, quod Christus
 eam ad patris dexteram collocauerit. to. 10.
 477.a
 Christus sic nostram assumpsit naturam, ut
 non permicaret suam. to. 10. 126.K
 Vide supra, Christi natiuitas.
 natura, non varia, sed uoluntas, contra Mani-
 chæos. to. 1. 54.i
 nature duæ, Manichæis. to. 1. 262.b, to. 6. 6.e,
 to. 7. 32.c
 de natura, & gratia, contra Pelagianos. to. 7.
 237.f, & seq. R. tracta. tomo. 1. 25.c, & 11.
 de
 naturam falsò acculantes. to. 7. 237.f.g
 naturæ error, de natura mali. to. 10. 61.
 de seq.
 natura quædam recenset August. to. 1. 264.l,
 De oblectis naturalium rerum multis tracta-
 to. 3. in lib. super Gen.

to.9.202.i, & seq.
naus, id est, Ecclesia, in Hierusalem edificata,
per turbulentum mare omnium gentium li-
toribus applicuit. to.10.14.h
Duæ naues, ex quibus Christus discipulos vo-
cavit, quid adumbrarint. to.10.41.i
naugamus in hoc seculo per mare. to.10.55.
i, R
Duo nauigia populum Iudaicum & gentilem
designabant. to.10.203.c
Quare multitudo piscium naum premebat.
ibidem. d
Vnusquisque in corde suo nauigat, nec fa-
cit naufragium si bona cogitat. tomo. 10.
317.c
nauigius, frater Augustini. tomo. 1.156.m, &
168.h
naum, de quibus propheta ostendit. tomo. 5.
176.l
nazaræi hæretici, ueterem legem cum Christo
obseruant. to.6.5.b, to.7.154.c
nazaræos, alii Symmachianos appellant. to.6.
109.g, h, & 112.f, to.7.71.a
nebridius gentilis, & familiaris Aug. to.1.44.
b, c, & seq.
nebridii laus. to.2.28.m
nebridius Mediolanum uenit. to.1.45.i, R
nebridius confutat Manichæos. eod.47.m
nebridii error, de incarnatione Christi. to.1.
56.l
nebridius uiuit in sinu Abraham. ibid.
nebulam uel cinerem spargere, quid sit. to.8.
565.i, & 568.e
necessitate an peccemus, vel voluntate. to.1.
223.g, h
necessitate omnia fieri, quomodo dictum. ibi-
dem. h, i
necessitate uiuimus, morimur. ibi. R
necessitas felix quæ in meliora compellit. to.
2.48.g
necessitas nulla in deo. to.4.186.i
necessaria si bonis desint, non eradicant ex ani-
mo pietatem, sed exercitiam faciunt foeci-
diorem. to.5.6.d, e
Necessitas duplex quæ aufert libertatem arbi-
trii. eodem. 4.2.h, & seq.
necessitas triplex describitur. ibidem. i
necessitas humana, unde. to.7.462.i
necessitas hominum dura. to.8.55.b, c
necessitates nostræ unde saluari uolumus ani-
mas nostras, quæ sint. ibid. b
Ferenda est omnis necessitas, per quam perpe-
tranda est aliqua iniquitas. to.8.262.R
negatio addita, non mutat prædicamentum. to.

3.105.m, & seq.
negligentia malum.
negligentia & desidia fugimus laborem. to.5.
227.R
negligentia protestatio.
Contra negotiatores blasphemos. 1.8.251.R
negotio operum detestanda. ibidem. 252.
b, c
negotio an peccatum. to.8.251.R
Si liceat negotiatori carius uendere quam eme-
rat. ibidem. l
negotio uix peragitur sine peccatis, & qui-
bus. ibidem
Si malus fuerit, non negotio mihi facit, sed
iniquitas mea. ibidem. 252.a
negotio in Græca lingua ab actu dicitur.
de negotiatores quasi actiui, ex eo quod agunt,
præsumunt, laudant opera sua, & ideo non
perueniunt ad gratiam dei quæ laudat. ibid.
mistia. ibidem
negotio in aliis libris dicitur literatura: &
quare. ibidem. b
negotium non potest esse sine fraude. to.8.78.
c, f
negotia terrena, & celestia, inter Christianos.
to.8.165.g, & seq.
negotium dictum est quod negat ocium. to.8.
252.b
negotium perambulans in tenebris, quid sit.
ibid. 230.a, b
nemroth, gigas.
nemroth, fuit de stirpe Cham, filii Noe, to.5.
143.d, & seq. a
Et quod fuerit gigas, & uenator.
nemroth Babylon edificauit. to.5.144.a
nania, dea.
neomenia celebratio, quid præfigurant. to.6.
111.c
neophytarum octo dies. to.2.173.e
nephtalim, interpretatur dilatatio mea. to.8.
236.h
neptuni simulachrum.
neptunus, & Pluto. to.5.11.a
neptuno mare tribuitur. to.5.32.b, to.8.46.g
& 431.d, e
neptunus, aqua.
nequitia, unde nominata. tomo. 1.168.a, &
236.d
nequissimi homines, nihili homines. tomo.
3.253.g, h
nequitia consummata, quæ sit. to.8.146.e
De Ne-

De Nerone luxuria, & crudelitate. to.5.47.c
Neronem quidam putant resurrecturum, &
Antichristum. to.5.206.h
Neronum in corpore ratio. to.1.201.c, d
Nescio vos, pro nescitis me. to.2.185.d
Nescire dei, quid sit. to.4.57.f, & 349.f, to.8.
4.K, & 54.c, to.10.142.c, & seq.
Nescire bonum, vel malum, simplicitas quæ-
dam est naturalis. to.4.311.h
Nesciuntur aliqua doctius, quam sciuntur.
to.5.109.c, d
Nescire nescire dicitur, quomodo ars non no-
uit vitia. to.8.84.b, c
Nestorius hæresarcha, a quo Nestoriani. to.
mo. 6.10.a
Nestorizabat Iesum tantum fuisse hominem,
non fuisse conceptum de spiritu sancto, nec
deum hominem passum sepultumque. dice-
bat. ibid.
Nestus, Poeta. to.5.13.h
Nestum concilium recepit Homouision, con-
tra Arianos. to.6.237.a
Nestus ad Christum nocte ueniens, erat
vix eorum qui in Christum credebant, Ie-
sus tamen non se ipsis credebatur. to.9.22.a, b
Nestus quomodo nocte uenit ad Chri-
stum. ibidem. c
Et quare. to.10.39.h
Nestus credulus, sed timidus. to.10.39.h
Nestus, non credenti, exemplum spiritus de-
i Christi. to.4.307.b
Nestus diaconus, obscenus hæreticus. to.
mo. 6.4. m
Nestus uxor fecit communes, exorsus a sua, quæ
habuit formosissimam. ibid.
Nestus creaturam non esse a deo sinxerunt.
ibid.
Nestus, auius est amans noctem, in parie-
tis habitans, & significat prædicatorem
quemlibet inter eos qui ceciderunt. to.
mo. 8.375.c, d
Quomodo figuret Christum. ibid. f, g
Nestus ad tempus congruitur, & significat fidem
Ecclesiæ. to.8.303.h
Nestus, & Varro, doctissimi. to.5.40.l
Nestus, an aliquid fiat, post creationem re-
creari possunt quæ ex nihilo facta sunt.
to.5.105.d
Nestus in principio Ioannis perperam
interpretati sunt. to.6.179.m
Nestus aliquid dicat, cum dicitur, Sine ipso

factum est nihil. to.9.3.f
Quid sit fieri nihil. tomo. 9.164.l, & seq.
Nihil, alio nomine Geon. tomo. 1.275.f, to-
mo. 3.203.m
nimis, in consuetudine Latini sermonis, di-
ci solet quod plus est quam debet: cu-
contrarium est parum. tomo. 8.544.m
& 439.d
Si omne nimium, secundum veram Græcorum
& Latinorum nobilem sententiam, repre-
hensione dignum est, cur deus præcepit man-
data sua custodiri nimis? eod.429.d
nimis, in literis sacris, & in quotidianis nostris
sermonibus, pro valde poni solet. ibid. c,
& h, & 448.a
ninus, rex Assyriorum, primus aliorum termi-
nos inuasi. to.5.31.k
ninus Ninium edificauit. eod.143.e
ninus quos populos subiugauerit. to.5.168.c
ninus Asiam subegit. to.5.143.c, & 149.b,
& 168.f
nini uxor Semiramis, eo mortuo aggressa est
Indos. eod.168.f
nini filius, fuit quartus rex Assyriorum, qui
matrem interfecit, & incestauit concubitu,
ibidem. h
ninius uel ninus, filius Beli & Semiramidis.
ibidem.
niniue edificatur. to.5.143.e
niniue a quo nomen acceperit. ibid. f
niniuitarum fides in deum. to.2.131.a
De niniuitarum excidio. to.5.220.a
niniue fuit euerfa spiritaliter. to.5.222.f
niniue figurat Ecclesiam. eod.195.k
niniue euerfa in malo, edificata in bono. to.8.
161.c, f
niniue generatio. to.3.176.a
niues per dies quadraginta. to.5.26.m
niues in palea seruantur. to.5.214.d
nix, cinis, & cristallum, congruas habent oppo-
sitas similitudines, lanam, nebulam, & pa-
nem: & quare. to.8.565.i, k
niuem dare sicut lanam, quid sit. eod.571.c, f
nobiles non superbiunt aduersus ignobiles.
to.4.407.h
nobiles multi in seculo elegerunt paupertatem,
& nobilitatem in Christo. to.8.579.g
nobiles quare non primo a Christo electi.
to.9.15.m
Mala nobilitas, quæ se per superbiam apud
deum reddit ignobilem. to.10.191.i
Iusto qui nocet, non ei verè nocet. to.1.12.c
Infrugifera & noxia, quare gignit tellus. eod.
269.c
K k nocendi

I N D E X

nocendi potestas. tom. 3. 352. h. to. 8. 71. k, l
nocendi voluntatem apud se quisq. malus habet: vt autem posset nocere, non habet, nisi desuper detur ei. to. 8. d, e, & 93. g
nocendi potestas dispensatione dei permittitur, in alium ad poenam, in alium ad probationem, in alium ad coronam. tomo 8. 49. d, e
nocendi cupiditatem homo habere potest propriam, potestatem autem non habet nisi deus dederit: sic diabolus. eod. 71. k, l
Inde nocebitur ei, vnde nocere quisque conatur. to. 8. 82. d
nemo malus, qui non sibi prius noceat. ibid. c, & 93. b, c
nocere potest homo duobus modis. to. 8. 82. e
Si tantum nocere posset diabolus quantum vellet, aliquis iustorum aut fidelium in terra non maneret. eod. 208. m, & seq.
Homo duobus modis nocet, quantum in ipso est, aut faciendo miserum, aut deferendo miserum. to. 8. 371. h, i
Sibi prius nocet qui vult alijs nocere. ibid. i, k
Diabolus nulli nocet, nisi permixtus a deo. to. 8. 373. l
nocendi cupiditas sola remanet malis, sed vt noceat datur potestas. eod. 401. e
Quomodo nulli nocet qui sibi non parcat. ibidem 531. m
nocendi potestas quare diabolo detur. tom. 8. 398. c, f
Quareq. nobis nocent, nostro vitio & non sua natura nocent. to. 9. 152. g
nodorus, deus. to. 5. 15. f
noe arca, typus Ecclesie. tom. 4. 330. f, to. 6. 84. d, & seq. copiose.
Vide, Arca. to. 5. 133. h
noe. to. 5. 133. h
noe quot annorum erat, cum dominus ei loquutus est. to. 5. 141. b
noe in arca, fuit figura peregrinantis ciuitatis dei. ibid. e
noe nudatus, quid significet, & duo filij eius portantes pallium auersis vultibus ad patrem operiendum. to. 5. 142. i
noe benedictio, & maledictio, facta filijs, quid significet. ibidem
Verum de filijs benedictis noe potuerint nasci mali filij: & de filio maledicto, vtrum aliqui potuerint esse tempore diuisionis linguarum. to. 5. 146. a, b
noe vna domus. to. 5. 147. m
noe Propheta fuit. to. 5. 179. h
In arca noe varia animalia, diuersitatem

credentium in Ecclesia significant. to. 6. 84. f, g
Arca noe quare vno cubito consummetur. ibidem, g, h
noe a medio filio derisus, quid signet. to. mo 6. 85. b, c
De tribus filiis noe, tanquam de tribus mensuris farinae, impletus est orbis. tomo 8. 382. l
noe, qui arcam rexit in diluuiio, rectores Ecclesiarum significat. to. 8. 508. e
noe charitatem omnia tolerantem possedit. to. 9. 227. h, i, to. 10. 145. m, & seq.
noema. to. 5. 138. h, & fol. seq. e
noetus haereticus, a quo noetiani, Christum ipsum esse patrem & spiritum sanctum dicebant. to. 6. 61. l
noetiani, iidem Sabelliani. ibid. 61. l
Qui & Patripassiani. ibid. 61. l
nola a Barbaris capitur, & vastatur. to. 5. 5. e
nomen dare, quid. to. 1. 177. g
nomen verbum est, & omnia verba nomina. to. 1. 184. k, l, & seq. plura.
De nominibus non laborandum, quum res constet. to. 1. 197. a, to. 2. 233. b
nomen, quasi notamen. to. 3. 161. m
nomen non propter se, sed propter id quod significat, nomen est. to. 8. 206. e
Vide, Verbum.
nomina animantium generaliter. to. 3. 176. b, & seq. & 207. l
Adam omnibus animantibus nomina indidit. to. 10. 145. c
nomina regum Romanorum. to. 5. 244. f
nominis similitudo Tarquinio nocuit. eod. dem. 11. a
nomen impiorum delebitur. to. 8. 19. k, l
Habemus nomina quaedam apud deum, vt noerit deus nomina nostra. eod. 562. k
Abraham tribus nominibus sub tribus temporibus appellatus est: excelsus, pater, excelsus, & pater multarum gentium. tomo 10. 298. k, & seq.
nominis dei sanctificatio. to. 3. 39. k, & fol. seq. k, & 274. l, to. 4. 407. l
nomen dñi vbi sit magnum. to. 4. 407. l
nomen Christi, multos infideles eripuit a morte temporali: ad quod debemus conuergere, vt euadamus penas aeternas. to. mo 5. 2. d
nominis Christi odore, totus mundus repletus est. eod. 154. k
nominis Iesu Christi crucifixi cultus, caput in Hierusalem. to. 5. 185. m
nominis dei cognitio. tom. 8. 20. c
Nihil melius inuenitur quam nomen domini, ideo conueniendum. Eod. 171. f
nomen domini iucundum amantibus super omnes iucunditates. to. 8. 167. e
tu quæris nomen dei, quærit & ipse nomen tuum: si tu neglexeris nomen dei, delet & ipse nomen tuum. Eodem 337. b
nomen Christi fama eius est, & quod primo paruum, modo magnum factum est. tomo 8. 367. m
nomina diuina. to. 9. 155. k & seq.
nomen domini, quomodo nobis prodest. to. mo. 10. 9. c
nomina quæ substantiam, potentiam, vel essentiam in diuinis significant, omnibus personis æqualiter conueniunt. tomo 10. 140. e
nomen domini quid. to. 10. 175. k
numeri nonagesimoni mysterium. to. 10. 64. g
nomen, & non adhuc. to. 10. 12. b
notarij a notis appellati. to. 3. 12. c
notarij olim disputationes excipiebant. to. 1. 141. h, & fol. 146. d, & f, & l, & 158. l
Notarij Polidonio. tomo 2. 209. h, & 222. a, & 234. g, & m
notariorum stylum, Pascensius timebat. to. mo. 2. 237. m
Noscere, Notitia.
Deus quomodo nouit, & non nouit aliquid. to. 2. 49. f, & 55. d, e
Ceterior nostra notitia intus est. Eod. 6. k, l
lud noscimus quod credendo inconculsè retinemus. Eodem, 162. d, e
Omnia antequam fierent, in notitia dei. to. 3. 190. b, c, to. 6. 209. f
Cur sit notitia mentis est proles, non etiam amor partus eiusdem sit. to. 3. 121. g
notiones. tomo 5. 67. g
nosse dei, quid sit. to. 8. 4. k, & 541. c
Deus sic noscit, quia cognoscentes facit. to. mo 8. 90. c, d
Quomodo nouerit occulta cordis & requirit. Eodem. 130. k, l
Alia est notitia dei, alia hominis. to. 8. 157. c
Omne nouit deus quod creauit, & antequam crearet. Ibidem, d
Notitia dei quomodo sint futura & præterita. tomo 8. 157. d
Vt omnia nouerit dominus. Eodem. 168. a
Quid nouerit omnia & ordinauerit. tomo 8. 255. l, m
Cum omnia nouerit, quomodo quosdam di-

IN DIUVM AVGVSTINVM.

cit se non nouisse. Eodem, 372. b, c
Christus quadam notitia nouit peccatum, & quadam notitia non nouit. to. 8. 452. l
Seipsum nosse quemadmodum homo sibi debet innotescere, non omnium hominum est. Ibidem, 442. f, g
Quomodo notus deus esse non possit, nisi ei qui in Iudæa fuerit. Ibidem. 272. l
Noti Christi quomodo longè facti sint. tomo 8. 319. d, e
Christus secundum hominem notus Iudæis, non autem secundum deum. to. 9. 55. c
Christus quomodo nota fecit discipulis quæcunq. a patre audiuit. to. 9. 98. d
Deus aliter nouit iustos & aliter peccatores. to. 10. 161. k
notitia dei qui sint indigni. ibidem
Quare dominus interroget, cum ipse omnia noscat. to. 10. 179. l
nostrum. quid in nobis nostrum, quid dei. to. 10. 65. l, & 66. b, c
nothus. to. 10. 3. i
nouacula acuta quæ res superfluas tollit, quid significet. to. 8. 165. l, m, to. 10. 6. c
nouatiani negant poenitentiam post baptismum. to. 2. 152. d
Contra nouatianos plura. to. 4. 269. g
nouatiani error. to. 4. 313. b
nouatiani dici volunt Cathari. to. 6. 6. m, Vide, Cathari.
nouitates hæreticæ fugiendæ. to. 1. 235. h
nouitatis appetitio quid pariat. to. 1. 260. i
nouitas vitæ. to. 2. 169. i, k
nouum nihil apud deum. to. 3. 347. a, & d
noua sunt anteponenda. to. 5. 199. a
noua sunt omnia. to. 6. 81. d, e
noua molientes, contra consuetudinem Ecclesie, notantur. to. 7. 125. h, i
noui semper esse debemus. to. 8. 504. b
nouitas non omnis prophana. to. 9. 104. e
nouitates uerborum uidentur. ibidem, f, g
nouum quod fecit dominus super terram. to. 10. 127. d
noua celo ventura progenies, multis antea nunciabatur indicijs. ibidem, l
Christus nouus homo, mandato nouo fecit hominem nouum. to. 10. 141. b, c
Factus est nouissimus Adam in spiritum uiuificantem. to. 5. 118. d, e
quæ sint nouissima & antiqua quæ nouit dominus. to. 8. 526. f
quæ sint nouissima nostra. to. 9. 219. c, d
nouissimorum recordatio conuenit ad virtutes. ibidem, d, e

I N D E X

Quæ sint nouissima memoranda. tomo 10.
304.a,b
Nouendial, quid sit. to. 4. 42. c
Nox aduersitatem significat. to. 2. 17. e
Nox, tribulatio. to. 4. 120. a, b, to. 8. 4. f
Nox mortalitatem carnis significat. tomo 8.
26. f
Quodd significet aduersitatem seculi. tomo 8.
3. b & 33. l
Quodd significet cæcitatem huius seculi, aut
mentium ignorantiam. Eo. 15. d
Quodd significet tenebras præsentis seculi. to-
mo. 8. 278. d
Quodd significet ignorantiam mentis. to. 8.
331. c, f, & 333. h, i, to. 10. 23. a
Quodd significet tristitiam tribulationis. to-
mo 8. 352. c
Noctis nomine, præsens tempus designatur.
to. 8. 373. d, l, m
Quodd significet humilitatem nostræ morta-
litas. tomo. 3. 450. d
Quomodo nox facta sit illi, qui iustificatio-
nes dei exquisiuit. to. 8. 450. g, h
Media nocte surgebam ad consistendum, &c.
quomodo intelligendum. Ibidem.
Nox quomodo illuminetur in delictis nostris.
Eodem. 527. 528. f, g
Quando illuminetur, ut dies. Ibidem. i, k
Nox seruire debet diei, non nocti dies. tomo
8. 251. i
Quomodo intelligatur, nox nocti indicat sci-
entiam. tomo 8. 31. c, & 268. h, to. 10. 133. b
Nox impiorum. tomo 9. 71. a, b
Nox in qua nemo poterit operari, quæ est.
Ibidem & seq.
Nox, iniquitas. to. 10. 14. h
Media nox, quid in Euangelio. to. 10. 22. a &
23. a
In nocte, quid dictum. to. 10. 90. l
nubes, prædicatores, cælum, scriptura. tomo
1. 79. a, to. 8. 87. g, h
nubes, scripturæ sacræ. to. 1. 274. f, to. 8. 24. b
nubes unde generentur. to. 3. 164. h, & 175. a
nubes sine aqua. to. 4. 27. c
nubes quæ ducatum præbuit filijs Israel, tan-
quam ignis lucebat in nocte. tomo 5. 86. a
Et quid ea mystice. to. 10. 105. c, d
nubes generaliter dicuntur prophetæ, siue
boni, siue mali. tomo 8. 24. a, 28. g, h
nubes, apostolos, & doctores Christi signi-
ficant. tomo 8. 139. g, h, & 87. l
nubes, dicuntur prædicatores veritatis, unde
deus coruscet miraculis, tonat præceptis.
tomo 8. 186. i, tomo 10. 106. m, & sequenti.

Quodd etiam dicantur cœli propter fulgorem
veritatis, nec tamen æquari possunt domi-
no. tomo 8. 322. b
nubes in quibus Christus uenit, quæ sint.
Eodem 355. e, f
nubes, & caligo, in circuitu dei. tomo 8. 389. e
Columna nubis, in qua loquebatur deus, quid
significet. Eodem. 365. m, l
nubes quomodo ascensus cœli. to. 8. 389. e
Mandabo nubibus ne pluant, quomodo intel-
ligatur. Ibidem. f
nubes dicuntur prædicatores veritatis: quia
habent intus terrorem & splendorem. to-
mo. 8. 280. k, & 389. e, f
nubes suscitari ab extremo terræ, quid sit.
Eodem. 513. e
nubes, sanctos signant. to. 9. 144. k, l
nubes candida, est Ecclesia. to. 9. 146. l
nubes dei, Apostolus. to. 10. 87. a, b
nubes, quid. to. 10. 105. d
nuptiæ. tomo 3. 68. f, & sequentibus. tomo 10.
143. b & sequentibus.
De nuptijs & concupiscentia, ad Valerium
comitem. tomo 7. 263. l, m. Retracta. to-
mo 1. 26. k
nuptiarum carnalium benedictio prima facta
in Paradiso. to. 5. 128. a, & c, d
nuptiæ institutæ propter generationem. tomo
6. 261. c, d, & fo. 278. c, f
nuptiæ & ante lapsum. to. 7. 261. i
Deus nuptiarum institutor. to. 7. 281. l, tomo
10. 35. c, d
nuptiarum celebratio, quid sit. to. 9. 126. g
nuptiales cerimonie. to. 3. 249. a
nuptias septem diebus solere celebrari. tomo
4. 35. d
noua nupta sedere iubebatur supra Priapi-
pum. to. 5. 62. c, d
Quid mysteria quæque nuptiarum, & ordo
designent. to. 10. 143. b
Innuptæ quæ Paulo. to. 4. 365. k
Quæ post votum nubunt, verum contrahunt
matrimonium. to. 4. 366. d
Quæ uoto soluto nubunt, dirimi non debent.
Ibidem. m
nubere licet prius quàm uoueat, superbiere nun-
quam licet. to. 8. 276. d
Virgo si nupserit, non peccat: sanctimonialis
si nupserit, Christi adultera reputabitur.
Eodem. 214. d, e
Quare uiduis sit concessa nubendi facultas.
tomo 4. 366. b
nuptiæ secundæ non sunt malæ, ostenditur in
Abraham. to. 5. 153. c

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

Nuptiæ iteratæ non damnantur. to. 4. 365. a
De polygamia. to. 4. 367. c
Nuptiæ eorum qui se antè polluerunt per adul-
terium. to. 6. 259. f, g
Nuptiarum bonitas defenditur. to. 1. 26. k, l, to.
7. 261. f, g, & seq. copiose.
Nuptiæ virginitati nō comparandæ. to. 2. 240.
m, & seq. to. 3. 68. g
Nuptiæ bonæ. to. 3. 68. f, & 74. l, m, 77. k, & 208. h
Nuptiarum regula. to. 3. 142. h, & seq.
Nuptiæ bonæ, melior virginitas. to. 6. 152. b, c,
& 264. m, & seq.
Nubere non est peccatum. to. 6. 258. k
Nuptiis incontinentia uitio medendum. to. 6.
278. e, f, to. 7. 357. i
Nuptiarum laus, secundum Pelagianos. tomo. 7.
277. b, & fo. seq. b, c
Nuptiarum bonum tripertitum. to. 7. 354. l
De nuptijs & virginitate. to. 10. 77. l
Ad nuptias cur Christus uenerit. tomo. 9. 18.
fig.
Nuptiarum Chanæ Galilææ miraculum quid
signet spiritualiter. to. 9. 17. c
Nuptiæ factæ in Chanæ Galilææ: Sermo. to. 10.
142. m, & seq.
Nuptiis interfuit nuptiis, & nuptiarum comef-
tationes non tenuit. ibi. m
Nuptiis interfuit. ibi. d
Nuptiæ nubent, neq. nubentur. to. 5. 234. h
Nuptiæ celestes in utero virginali. to. 6. 19. h,
to. 10. 108. i
Nuptiæ Christi, & ecclesiæ. to. 8. 132. i, k, tomo.
10. 43. k, & 89. c, & 249. k, l
Nuptiarum sumus ad mensam nuptiarum agni.
to. 10. 123. l
Considerandum sæpius est quomodo ad nu-
ptias agni sumus intraturi. ibidem
Parabola patrisfamilias, qui fecit nuptias filio
suo. to. 10. 249. k
Nuptiæ Manichæorum. to. 6. 98. b
Nuptiæ Manichæi & Cataphrigum damnantium
primas & secundas nuptias. to. 10. 223. b
Vide matrimonium.
Nuptiæ. to. 3. 218. l
Nuptiæ gratia destituti. to. 3. 222. m
Nuptiæ parentes nudi erant, & non confundebā-
tur. to. 5. 127. m, & seq.
De nuditate confusi, folijs ficulneis pudenda
texerunt. eodem. 115. a
Nudus uessit hæretici. to. 6. 9. l
Nudus uessit dominus. to. 7. 14. f
Nudus tertius pro tempore præterito. to. 3. 37.
g, h
Numa pompilius, Romanus, deos colendos in-

stituit. to. 9. 2.
Sub Numa Pompilio pax Romani imperij.
to. 4. 103. d
numa leges, & timorem deorum, necessaria in-
dicat. to. 5. 15. d
numa pacem & leges condidit. to. 22. b
numa Pompilius, negans diuinam providen-
tiam, procurauit multos deos ad tuendum
Romanos. ibi. d
numa Pompilius morbo interiit. eod. 24. h
numa hydromantia uidebat deorum imagines
in aqua. to. 5. 64. g
numa fuit secundus rex Romanorum, post Ro-
mulum. to. 5. 175. m
numeria, dea. to. 5. 33. c
De numeris plura in libris de Musica. tomo. 1.
136. g, & seq.
De numeris spiritualibus, & æternis. ibidem. R
De numeris corporalibus, & spiritualibus, my-
steria. to. 1. 12. d, & seq.
numeri corporales futuri etiam post resurre-
ctionem. ibi. d, e
numeri lectorem iuuant. to. 1. 25. a
numerorum utilitas, in disciplinis. eod. 167. k,
& seq.
numerorum cognitio utilis. to. 1. 217. a, b
Etiam artificibus. to. 1. 220. f, g, & seq.
numeri laus. to. 1. 218. d, e, & seq.
numerus erigit animum. to. 1. 220. f
numeratur populus. to. 3. 244. l
numerorum cognitio necessaria. to. 3. 10. l, m,
& seq.
numerorum ac temporum ratio in scripturis.
to. 3. 21. b, c, & 29. f, & seq. tomo. 8. 155. m, &
seq. copiose.
numeri finiti, pro infinitis, & omni tempore.
to. 3. 21. c
numerus, pondus, mensura. to. 3. 129. b, & 180.
i, & seq. plura.
numeri in scripturis sacratissimi. to. 4. 40. m
numerus omnis, pondus, & mensura, est à deo.
to. 5. 43. d
De numero perfecto, imperfecto, & superabū-
danti. to. 5. 101. k, & seq.
numeri ratio non est contemnenda. ibi-
dem. m
numeros esse infinitos, ostendit. to. 5. 109. i
numeris deum fabricantem mundum Plato di-
cit. ibi. d
nullus numerus potest esse par alteri. ibi.
numerus angelorum est nobis incognitus. to.
5. 130. d
De numero quadrato. eodem. 135. h
numerus pluralis, in scriptura, aliquando ac-
cipitur

I N D E X

capitur pro singulari. tomo. 5. 155. i. tom. 8. 277. l.
Singularis, pro plurali. to. 8. 299. m. & 419. b. c.
numerus temporū ab Aegyptiis supputatus. to. 5. 106. & seq. & fo. 171. d.
De numero solide quadrato, scilicet millenario. to. 5. 200. e.
numerus in scriptura, non semper ponitur sicut fuit, sed aliquando minor: & eiusdem ratio. to. 5. 156. f. & 204. m.
Deus non sic numerat quomodo tu. tomo. 8. 385. a.
Omnes secum regnatos, omnes aggregandos corpori unigeniti sui numeratos habet deus, & numerat eos: qui indignus est, nec numerabitur. eodem. 562. k.
Ille qui numerat multitudinem stellarum, numerari non potest. ibidem. 563. a. b.
Quicquid numeratur, numero numeratur: & numeri non potest esse numerus. ibid. b. c.
An possit intelligi numerus sine numero. to. 8. 109. h.
Est numerus, & super numerum & super numerarii qui dicantur. Eod. 115. m. & 562. x.
Super numerum multiplicari: quid sit. tom. 8. 496. k. l.
Per numerum. 1000. & 100. & alios multos potest uniuersitas significari. to. 5. 209. l.
De numeris annorum qui latent in seminibus, quod explicantur in formas materiales operatione dei. Eod. 237. i. k.
De numeris in quibus harmonia interior nostri corporis constat. ibid. 238. f.
numerus iustorum certus. to. 7. 145. g.
Ratio dupli ad simplum, per alios numeros. to. 3. 99. h.
numeri binarii mysterium. tom. 9. 33. e. f.
numeri ternarii mysterium. to. 3. 10. m. to. 4. 114. l. to. 8. 11. a. b. & 393. b. & seq.
numerus ternarius perfectionem significat. to. 4. 402. e. f.
numeri quaternarii mysterium. to. 4. 114. l. & 193. b. & seq. & 191. d. e. to. 8. 11. a.
numerus quaternarius quid significet. to. 8. 11. a. & 393. b. c. & 524. g. h.
numeri quinary mysterium. to. 4. 78. g. in prin. & to. 8. 155. m. & seq. & 567. a.
numeri sexti mysterium. tomo. 3. 99. h. i. & sequenti.
numeri senarii perfectio. to. 3. 180. d. & fo. seq. b. to. 5. 101. k.
numeri septenarii mysterium. to. 4. 83. l. & 91. R. & 93. c. to. 8. 292. f. & 465. c. & 566. e. f. & 579. i.

numerus septenarius spiritu sancto dedicatus. to. 3. 88. a. & to. 4. 430. a.
Numerus septenarius perfectus, to. 2. 69. R. to. 5. 102. a. & seq.
Numerus septenarius cur mortuis exhibetur. tomo. 4. 42. c.
numerus septenarius ad mundationem spiritalem pertinet. to. 4. 83. l.
Numerus septenarius, uniuersitatis. tomo. 4. 93. c. & 430. a.
Numerus nouenarius imperfectus. to. 4. 220. l.
Numeri denarii mysterium. to. 3. 7. m. & fo. seq. a. to. 4. 192. l.
Numeri denarii perfectio. to. 4. 114. R. & 136. d. & 193. d.
In numero denario lex figuratur. to. 8. 580. b. c.
numeri undenarii transgressio. to. 4. 114. R. & 136. d. to. 5. 139. d.
numerus duodenarius perfectionem significat. to. 8. 199. f.
numerus duodenarius perfectus, ibid. & 316. d. c. to. 5. 139. c. & 149. d.
Quod numerus duodenarius magnum contineat sacramentū. to. 8. 393. c. d. & 417. R. & 477. m.
numeri decimiquinti mysterium. eod. 328. d. e. & 580. m.
numeri decimiseptimi mysterium. to. 2. 173. d. & seq.
numero uigenario adolescentium aetas significatur. to. 4. 78. h.
numerus uigesimus septimus reddit solidū quadratum ternarium, & tria terducta sunt nouem. to. 5. 174. h. i.
numeri quadagesimi mysterium. to. 2. 172. b. to. 3. 10. l. & 100. b. to. 4. 42. m. & 135. l. & 136. b. to. 8. 353. i. to. 9. 33. a.
numerus quadragenarius indicat integritatem seculorum. to. 8. 353. i. & 429. d. & 580. b.
numeri quadagesimisepti templi extructi allegoria. to. 3. 99. l. m. to. 9. 21. d.
numeri quinquagenarii mysterium. to. 2. 172. b. a. b. to. 3. 20. l. to. 4. 193. d. to. 8. 580. a. b.
De significatione numeri quinquagenarii. to. 8. 429. d. & 580. a.
Cur numerum quinquagenarium in quadraginta & decem dominus partitus sit. eod. 580. b.
Quid significetur in numero decem & septem. to. 8. 155. c.
Quod in numero septuaginta & octoginta annorum, qui simul sunt centum & quinquaginta, spiritale aliquid innuatur. ibi. 3. 28. e. d.
numerus septuaginta annorum captiuitatis Israel.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Israel, quid figuret. to. 8. 426. a. & 486. h. i.
Numeri lxxvj. mysterium. to. 4. 114. i. R. & seq. & fo. 136. d.
Numerus centum quadraginta trium piscium. to. 4. 193. c.
Numeri ceterlimi quinquagesimi mysterium. to. 8. 228. d. & 580. b.
Numeri trecentissimi mysterium. to. 235. c. d.
Numeri millenarii perfectio. to. 8. 403. b. c.
Numisma Caesaris. to. 4. 158. h.
Numitor. to. 5. 173. b.
Numerosius sparsis visceribus interiit. tomo. 5. 29. f.
Nummus. to. 5. 226. a.
Nuncii, in scriptura, qui dicti. to. 10. 122. b.
Nundinarius diaconus degradatus. tomo. 2. 220. g. & 226. f.
Nurum & socerum memorabilis benevolentia. to. 1. 58. c. d.
Nurus synagoge, Ecclesia. to. 8. 134. a. b.
Nurus quomodo diuina aduersus socrum. to. 8. 133. m. & seq.
Nurientes qui. to. 10. 20. l.
Nurus oculorum, est hypocritae & simulati. to. 8. 85. c.
Nur habet in se trinitatem substantiae unionem. to. 10. 124. h.
Nymphae & lymphae. to. 5. 39. K.
Obduratio impiorum. tomo. 2. 140. h. & fo. seq. c. d.
Obduracionis causa. tomo. 4. 44. d. e. & i. & 88. k. & 98. m.
Obdurare dei, quid sit. to. 3. 62. a. to. 4. 219. i. & 350. h.
Obdurat quos vult deus. to. 6. 206. e.
Obduracionis & misericordiae pugna. tomo. 9. 226. d. e.
Obduratio quomodo generetur. to. 10. 171. k. Et unde. ibid. & seq.
Obdurari Pharaonem, quid fecerit. tomo. 10. 172. a.
Dominus dicitur obdurare cor Pharaonis, quando eum permittit labi in profundum malorum. eod. 171. l.
Obduratur qui à domino castigari non meretur. Ibidem, i. k.
Quare deus non omnes ita misericorditer flagellat, ut nullum contra se obdurari permittat. ibid. m.
Remedium contra obduracionem, tomo. 10. 172. c. d.
Obediendum est praepositis, ne offendatur deus. to. 2. 154. x.

Obedientia quantum bonum. to. 3. 203. l. & fol. sequent. a. b. & 351. i. & fol. seq. g. to. 10. 29. g. h.
Obedientiae singulare exemplum Christus. to. 3. 205. e.
Obedientiae munere homines ad angelicam immortalitatem transibunt. Inobedientes autem mors plebet damnatione iustissima, ut similes fiant bestiis. tomo. 5. 110. m. & sequent.
Ad obedientiae purae & simplicis bonum commendandum, prohibitum est lignum scientiae boni & mali. to. 5. 117. e.
Obedientia commendata est in praepcepto: quae virtutis est mater, & quodammodo custos omnium virtutum. to. 5. 125. h.
Obedientia exaltatur cor ad dominum. ibidem. l.
Obedientia secundi hominis. ibid. 126. f.
Abraham magna obedientia. ibid.
Ut obedientia probaretur seculis in notitia proferenda, non tentatur Abraham a Deo de filio immolando. tomo. 8. 321. i.
Obediendum est, non disputandum, diuino intonante praepcepto, sicut Abraham fecit. ibid. k. l.
Abraham forma est obedientiae. tomo. 10. 298. h.
Obedientiam, & fidem, ostendit plus valere, quam continentiam. to. 5. 154. g.
Obediendi in patria, corporis respectu animae, tanta erit suauitas & facilitas, quanta viuendi regnandique felicitas. eodem. 197. m.
Obedientiae bonum maius est quam continentiae. to. 6. 261. l.
Obedire non debet patri filius in ea re sola, si, &c. to. 8. 248. i.
Omnis inobedientia culpatur in comparatione filiorum Ionadab. ibidem, l. m.
Et eorum obedientia. ibidem.
Nihil tam expedit homini quam obedire. to. 8. 253. l.
Obedientem deus uoluit esse hominem, non contradicentem. eod. 255. m.
Sola obedientia tenet palmam, sola inobedientia inuenit poenam. ibid. 255. a.
Obedientiae promissionem non auditio, sed ratio probat. to. 8. 283. h.
Custodienda est obedientia, ut percipiatur sapientia, & percepta sapientia non deseratur obedientia. eod. 457. m.
Christum pia obedientia imitemur. tomo. 9. 279. l.

I N D E X

Nihil magis deo placet quam obedientia. to. 9.
205. l
Obedientia ad ceteras virtutes comparatio.
ibidem, m
Patribus nostris exhibenda est obedientia.
ibidem.
Maioribus nostris quatenus obsequendum.
to. 10. 5. h
Ordo obsequendi. ibid.
Obedientia signum est timoris. to. 10. 162. l
qui magis hominibus q̄ deo obediunt, in æter-
num peribunt. tomo 10. 247. b
De obedientia ad sacerdotes suos: Sermo. to-
mo 10. 280. h, i
Obedientia omni sacrificio præponitur. ibid. i
De obedientia: Sermones duo. tomo 10. 282. c
& 307. b
Omnes creaturæ, præter hominem, obediunt
deo. to. 10. 282. c, d
Quare obedientia melior est, quam victima.
ibidem, d
Non omni præcipienti in omnibus obedi-
endum. ibid.
Obedientia sit solum de iustis, & honestis.
ibidem, d, e
Obedientiæ signa. ibid. e
De inobedientia, & negligentia: Sermo. to. 10.
285. i
Obedientiæ commendatio. to. 10. 294. k, l
Obedientiæ fructus. eod. 307. b, c
Obelisci quare additi septuaginta. tomo 2.
17. h, to. 4. 40. b
Obex. to. 2. 28. d
Oblatio quæ sit pro quiescentibus, an ali-
quid eorum conferat animabus. tomo 4.
229. h
Vide, Sacrificium.
Oblatio altaris. to. 1. 22. l, to. 2. 83. k, l, & 90. i
Offerre quid debeant Christiani. to. 5. 73. k, l
to. 8. 163. g Vide, Offerre.
Quanto maior est oblatio, tanto eminentior
est sanctificatio. to. 10. 193. b
De obliuione, & reminiscencia, Platonis error.
to. 1. 9. c, d, & m, & seq.
Vide, Memoria.
Obliuisci dei, quid sit. tomo 3. 152. l & 349. m,
to. 4. 350. h
Obliuio præcepti. to. 3. 222. i
Obliuio duplex est. to. 5. 242. a
Obliuio non cadit in deum. to. 8. 20. f, & 25. i
& 449. k, l
Obscenitates quibus mater deorū à cultorib.
suis honorabatur. to. 5. 12. m & seq.
Obscurus sibi ipsi Augustinus. to. 1. 9. d

Obscurum, & ambiguum, differunt. to. 1. 95. i
ibid. k
Obscurorum tria genera.
Obscura locis apertioribus explicanda. to. 3.
19. l
Obscuritas vitanda. to. 3. 27. l
Obscura difficultate sua hortantur ut pul-
mus. tomo 10. 283. i
Multa sæpe verbis dicta obscurantur, cogitata
aperiuntur. to. 10. 109. h
Obseruantia quid Ciceroni. to. 4. 187. h
Cōtra eos qui obseruant proximos ut arguit,
non ut imitentur. to. 8. 121. i & 180. k
Obsidio remedia contra diaboli obsidionem.
tomo 10. 173. c, f
Obstetrices Hebrææ non mentitæ sunt. to. 4.
17. a b & seq. & 42. f
Obstetrices integritatem virginum aliquan-
do manu explorant. to. 5. 7. f
Obstetrices Aegyptiorum die sunt mentitæ.
to. 10. 172. f
Pharao iubet obstetricibus masculos Iudæo-
rum occidi. ibid. f
Obstetrices præceptum dei regis præcepto
præposuerunt. ibid.
Obstinationem deus non facit instigando, aut
inspirando, sed deferendo. to. 8. 287. c, d
to. 10. 22. l
Obuiam ire sponso. to. 4. 310. e
Obumbratio virtutis dei. to. 8. 397. c, d
Occasus Christi passio fuit. to. 1. 209. k
Occidere num peccet qui metu occideret ho-
minem. to. 2. 255. c
De ijs qui sibi necem consciscunt.
Omnia orta occidunt, & aucta senescunt.
to. 2. 31. c, in fine.
Spontanea mors to. 2. 93. k to. 7. 59. g
Occidere seipsum infontem, magnum scelus
est. to. 2. 70. g
Quid de Razia, in Machabæorum libris ser-
tiendum sit, qui seipsum occidit. to. 2. 93.
m, & seq.
Occidi potius eligat clericus, quam occiden-
dum iudici tradere. to. 2. 192. h
Vtrum liceat aliquem occidere, ne ab eo occi-
datur: vel si liceat sine interfectione repe-
lere. to. 2. 211. m, & seq. & fol. 1
Occidere non licet aliquem. to. 2. 212. l
Vtrum iustus debeat occidere malum. eodem
223. g
Non occidit iustus.
Occidi fas non est suggestionibus episcopi-
reum. to. 1. 246. l
Qui seipsum occidit, in æternum moritur.
to. 2. 251. a, b
Necem nobis inferre non debemus. tomo 1.
347. e

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

347. e, tomo 5. 8. g
Impotentia sibi manus adferentiū. to. 4. 362. a
Occidentes semetipsos. to. 5. 6. b
De morte voluntaria ob metum pœnæ, siue
dedecoris. ibid. c
Occidens semetipsum, homicida est. ibid.
Occidere hominem, priuata potestate, etiam
nocentem lex nulla concedit. ibid.
Romani post patrata facinora, nec quenquā
selestum indemnatum impune voluerunt
occidi. ibid. k
Occidentium se pœna, secundum poetas.
ibidem. k, l
Romana mulier, laudis auda, puduit, & se in-
teremit. ibid. m
Nullam esse auctoritatem, quæ Christianis,
in qualibet causa, ius voluntariæ necis attri-
buat. to. 5. 8. c, & seq.
Occidi animalia dicentes prohiberi in manda-
to. Non occides: dicant etiam prohiberi in
plantis, quæ viuunt vegetatiue. ibid.
Occidi quando liceat hominem. ibid. c, f
Quod non occidit reum mortis, exhibens mi-
sericordiam deo mandanti, vel legi. ibid.
Publica potestas non facit contra præceptum
dei, Non occides: si sceleratos morte pu-
niat. ibid.
Mors voluntaria, nunquam ad animi magni-
tudinem pertinere potest. ibid. f, g
Occidit seipsum Theobrotus, desiderio vitæ
futuræ. ibidem
Solus damnable se occidere. to. 5. 9. e, & l
Occiderunt seipsas aliquæ scæminæ tempore
persecutionis, quas Ecclesia ueneratur pro
sanctis. ibid. g
Occidere seipsum quibus de causis liceat. ibi-
dem, & seq.
Vtrum propter peccati declinationem, mors
spontanea appetenda sit. ibid. i, k
Occidens alium corporaliter, seipsum occidit
spiritualiter. to. 5. 28. d
An fas sibi mortem consciscere. tomo 7. 115. a
Cur deus occidi permiserit filium suum ab
iniquis. to. 8. 209. f, g
Nemo animam suam occidere debet, pro salu-
te alterius. ibid. 9. m
Se prius occidit in anima, qui alios occidere
voluit in corpore. eod. 94. l
Non minus fuit occidere Christum manibus,
quam tradere ad occidendum. to. 8. 185. k.
& seq. & fol. 214. l, m
Qui occiderit innocentem inique facit, & qua
re hoc permiserit deus. eod. 208. d, e
Aut occide iniquitatem, aut occideris ab ini-

quitate. to. 8. 214. d
Occidat aliena iniquitas tuam carnem, dum
seruet veritas animam tuam. eod. 294. k, l
Occidere seipsum semper à domino prohibi-
tum est. to. 9. 81. f Vide, Interficere.
Apostolos interficiens, quō obsequium arbi-
tratur se præstare deo. to. 9. 101. h, i
Quare dominus voluit occidere Moysen re-
uertentem iussu suo in Aegyptum. tomo
10. 171. a, b
Homo non occidatur qui emendari disponit.
to. 10. 175. f, g
Occidunt tria capitaliter. eod. 189. b
Occulta modo, olim reuelabuntur. to. 3. 61. h
Occulta Dei quatenus nobis cognita. tomo 3.
350. l Vide, Scrutari, & Arcana.
In occulto mali esse cœperunt, ut in apertam
inobedientiam laberentur. to. 5. 125. k
Occulta filij, quæ sint. to. 8. 170. c, d
Deus quod misericorditer occultat, misericor-
diter diffet. eod. 90. f, g
Occultare se aliquando licet fideli exemplo
Christi. to. 9. 52. c, d
Omnia quantumuis occulta, semper deo pa-
tent. to. 10. 158. h
Occulta dei iudicia, circa obdurationem. tomo
10. 172. a, b
Oceanus doctrina ac probitas laudata. tomo 2.
29. l
Oceanus, deus Neptunus. to. 5. 61. h
Oceanus. eod. 106. i
Ociosi deum cognoscent. to. 1. 241. a
Ocium bene collocandum. tomo 2. 111. e
& 165. e
Ocium quomodo defendant monachi. to. 3.
257. g
Ocium quibus concedi possit. to. 3. 264. c
Ab ociosis Euangelium nō recte intellectum.
ibidem, f
De ocio monachorum. Ibidem 264. f, &
seq. plura.
De ociosis ioci festiui. ibid. 263. i
Ocium Christiani. to. 3. 349. a
Vita ociosa. to. 5. 187. l
Ocium sanctum querit charitas veritatis: ne-
gocium iustum suscipit necessitas charita-
tis. eod. 194. g
Ociosus nec sic quisque debet esse, ut in eodē
ocio utilitatem non cogitet proximi: nec
sic actiuosus, ut contemplationem non re-
quirat dei. ibid. c, f
In ocio quid delectare debeat. ibid.
Quod ocium negat quantum mali sit. tomo 8.
252. b, c
Nihil

Nihil dei seruis ociositate peius. tomo. 10.

279.a

Ocium non est aliud quam viui hominis sepultura. to. 10. 285. m

Ociositatis incommoda. ibid. m. & seq.

Omnes creaturae, & coelestes, & terrenae, propter hominem ocium fugiunt. tomo. 10. 186. b

Formica debet cedere in exemplum ociosis. ibidem, b, c

Exempla ociositatis ibid. c

Octauii caput in rostris ponitur. to. 5. 29. f

Octaua mysterium. to. 2. 17. d, e

Octaua, diem iudicii aut aeternitatem significat. to. 8. 10. k, & seq. & fol. 25. e, f

Octaua paschae, dicuntur octauae infantum. to. 10. 208. f

Oculorum illecebrae. tomo. 1. 65. f, 252. f, & 282. b, c

Oculus animae mens est. eod. 174. l

Oculi non figendi. to. 1. 282. b, to. 2. 153. b

Oculus impudicus, impudici cordis nuncijs. to. 1. 282. b, c, to. 2. 153. b, c

Oculus cordis. to. 2. 157. f, g, & 163. f, g, to. 4. 415. d, to. 6. 190. d, to. 35. h, i, to. 10. 18. b, & 23. m

Oculorum carnalium acies, & celeritas. tomo. 3. 186. h

Oculi primorum parentum quomodo fuerint aperti. tomo. 3. 222. k, tomo. 5. 120. g, & 127. a & seq.

Oculus pro intentione. to. 3. 264. c, to. 4. 410. d, to. 7. 338. d

Oculi Dei. to. 4. 354. c

Per oculum dextrum abiiciendum, quid intellegendum. to. 4. 398. h, & seq.

Oculus amicus dilectissimi. to. 4. ibid. i

Oculus, contemplatio. ibid. in fine

Oculorum apertio pro animaduersione, siue attentione. tomo. 7. 229. f, & 264. g, & 285. k

Oculis clausis pugnare. to. 7. 8. a

Oculus quomodo sit naturae igneae. tomo. 5. 116. h

Oculus uidet extra mittendo. tomo. 2. 540. b, & seq.

De oculorum beatorum uirtute. ibid. c

Oculus quando turbetur, aut extinguatur. to. 8. 56. k, & 92. c

Leua oculos tuos semper in deum, ut firmet super te oculos suos. eod. 65. m

Oculi domini non solum super iustos, sed etiam super facientes malum. to. 8. 79. c, f

Tria turbant oculum carnis, sic & oculum cor

dis.

Oculi carnis fenestrae sunt mentis. to. 8. 125. f

Non sunt figendi in pulchritudinem carnis alienae nec sunt de peruersa simplicitate secunda.

Oculum ira turbat, odium extinguit. eod. 8. 5

& 174. h, in fine.

Oculi Christi quomodo defecerint, sperando in deum. to. 8. 239. m

Si tollantur oculi carnis alicui, miser dicitur, perdat oculos mentis, & circumspiciant temporalia, scilicet appellatur. eod. 244. i

Oculi Christi languentes praerogant, qui sunt. to. 8. 319. e

Oculos dei nemo vitare potest. ibi. 345. f, in fine.

Ante oculos habere quid sit. to. 8. 371. i

Quos oculos Dauid auerti petit, ne videantur nitatem. to. 8. 447. b, c

Oculorum uox est desiderium orationis. eod. 456. c

Oculorum concupiscentia non cogitat deum. to. 9. 135. h

Oculi praerogant dei sunt. to. 9. 142. k, l

Interiores oculi. to. 10. 8. c

Oculus turbatus & extinctus differunt. to. 10. 15. l

Oculi quos requirit Christus. tomo. 10. 17. a, & seq.

Philippi oculus non sanus. ibid. l, m

Oculus fauciatus absens est, luce praesente. to. 10. 18. b

Oculi cordis lux, iustitia. ibid. l

Oculus ad quid factus. ibid. b

Oculum cordis quid turbet. ibid. c

Adam, quod a conspectu dei fugerit, habebat oculum saucium. to. 10. 18. c

Oculus interior & exterior. ibid. l

Oculus sanus, pura conscientia. ibid. l

Oculos quantum diligamus, & solis aspectus quid nobis. to. 10. 19. a

Vbi sanetur oculus saucius. to. 10. 19. a

Oculi in nostris rebus non interrogandi, sed cor. to. 10. 23. l, m

Oculorum in quinque sensibus, principatus. to. 10. 29. b, c

Oculorum paupertas, & memoriae uirtus. to. 10. 32. b, c

Oculo cordis puro deus attingitur, sed non cor. ibid. c

Oculi & aures & ceteri sensus interiores, uirtutis iudices. to. 10. 76. a, b

Oculum quid. to. 10. 92. c, & 115. l

Odiū, aduersum parentes, quale. to. 1. 17. c

Odiū, aduersum parentes, quale. to. 1. 17. c

Odiū literarum, & amor lusus in pueris. Eodem.

Eod. 29. g, h

Odiū in proximum. to. 1. 31. i, k

Odiū est ira inuete. to. 2. 207. l, & seq.

Omnes odit, qui malos odit. Eod. 74. d

Odiendi sunt parentes. Eod. 42. f, & seq. tomo. 4. 379. f

Quomodo debeamus odire animam nostrā. to. 2. 42. h

Duo odit in nobis deus. to. 4. 377. b

Nemo se odit. to. 3. 5. b

Odiū perfectum. tomo. 3. 348. e, tomo. 8. 350. c, d

Odiū inimicum, quomodo accipiendum. to. 4. 403. d

Odiū quid, & quomodo differat ab ira. to. 4. 413. b, c

Odiū perfectum odit, qui naturam diligit, sed de oditatur culpam. to. 5. 122. g

Quomodo deus odit. to. 8. 9. l

Alius iustus in iustum, quam iniustus iustum odit. Eodem. 93. a

Iniquus odit, qui bona sibi uolentem odit. to. 2. 106. a, b

Deo amicus, si oderis iniquitatem quae odit. Eodem. 134. h

Cum exierit timere homo ne oderit quae diligebat, mortem timet, illam qua anima occiditur. to. 6. 174. d

Nihil cuique noceas, & sic odio habeas, tunc gratis odiris. ibid. 240. b, c

Quod mundus odio habeat malos non gratis, & odio habeat bonos gratis. ibidem. c, d

Ubi quisque leguntur in scripturis in homines odia sanctorum, odia fuisse uitiorum intellegas. to. 8. 291. d

Odiū peccatorum similes non facit deo. eo dem. 309. g

Debes odisse quod deus odit, si amas illum. to. 8. 360. h

Odiū debes praeruaricatos, non homines. eod. 371. l, & 458. b

Sicut pater gratias amat Christum, ita impij gratias odierunt. to. 8. 415. m

Odiū est crimen maximum, Christum persequentis, quauis sit voluntaria poena patiens. eodem. 416. c, f

Qui nos propterea oderunt, quia seruimus deo, non aliud quam deum oderunt, & ideo inimici eius sunt. to. 8. 530. d

Qui odimus in malitiam, & diligimus naturam. ibidem. i

Odiū se, quid sit. to. 9. 99. b

Odiū ueritatem, qui non uult sua facta damari. to. 9. 100. c, f

Odit patrem, qui ueritatem ab eo naturam odit. ibidem.

Odit deum, quando credit quis hunc esse iniustum. ibidem.

Odit gratis, qui nullum inde commodum reportat. ibidem. k, l

Deus simul nos oderat, & diligebat. tomo. 9. 133. e

Odiū, & uerae charitatis congressio. tomo. 9. 225. b

Deus odit mundi sectatores. eod. 246. f, g

Non est odiendus proximus. to. 9. 251. d

Remedia contra odium, & fauorem fratris. ibi dem. l

Conuincitur aliquando odire qui non irascitur. to. 10. 15. l

Exemplum. ibidem.

Odiū, tenebrae sunt. tomo. 10. 15. m, & 114. c, d, & seq.

Qui alterum odit, sibi prius nocet. tomo. 10. 15. m

Odiū malum. ibid. m, & seq.

Qui odit fratrem suum, homicida est: exponitur. to. 10. 92. d, e

Odiū rectum. to. 10. 112. f, g

Odiū fratrem. to. 10. 114. d, & 157. k

Odia retinentes in corde, ab altari debent se subtrahere. to. 10. 123. l

Odiū uitandum. to. 10. 169. f, g

Odiū non referuandum. to. 10. 191. m

Iustus non odit homines, sed tantum uitia. eodem. 244. k, l

Qui odit proximum, odit animam. tomo. 10. 254. f, g

Qui unum hominem odio habet, quicquid deo obtulerit, totum perdet. Eodem. 296. m, & sequen.

Odiū habens inimicum, attendit quid fecerit homo, & non considerat quid ipse fecerit deo. ibidem.

Qui odium in corde portat, secundus diabolus est. to. 10. 262. a

Detestatio odij. eodem. 303. b

Odor bonus, fama bona. to. 3. 17. b, & 352. a, to. 7. 12. m, & seq.

Odor Christi, praedicatio ueritatis. to. 3. 355. m

Odor Christi, alijs in uitam, alijs in mortem. to. 7. 153. g, to. 9. 80. a, b

Bonus odor Christi omnes fideles. to. 8. 34. i

Bono odore Christi saluum fieri hominem non est incredibile: perire bono odore, quae ratio sit. to. 8. 135. d

Odorem bonum quomodo se dicit Paulus quibusdam ad uitam, alijs ad mortem. to. 9. 80. b

Homines

I N D E X

Homines non audentes offendere. to. 5.4.m
Qui in deum offendit, in totum mundum of-
fendit. to. 9.162.f.g
Offendicula quanto studio vitanda. to. 10.5.
h,i, & seq.
Minus est offendere Christum in cruce pen-
dentem, quam in cælo sedentem. to. 10.
73.l
Si offensus non dimittit, quia non petitur secu-
rus tamen orabit. to. 10.211.l.m
Si offendens non rogat offensum, dimittat illi
in animo. to. 10.241.i.R
Epulas offerentes. to. 5.74.l
Quod in altario offertur, ante verba domini,
panis dicitur: post deprompta verba, Chri-
sti corpus appellatur. to. 10.25.h
Vide, Oblatio.
Officiū, vox inusitata Ecclesiasticis. to. 2.
24.d
De officiis scripsit Ambrosius. ibid.
Officiales iudicum, quando non teneantur
ad restitutionem. to. 3.75.e
Officiū nostrum, non officio, sed sine pēsan-
dum est. to. 8.447.c
Officia quatuor graduum. to. 9.177.d.e
Officia singulorum graduum. to. 9.178.c.d
Officia hominum in culpa nō sunt ut pēcet,
sed voluntas. to. 10.20.e
Publicorum officiorum administratores, & ip-
sorū malitia. ibidem.f.g
Par causa docentis & audientis, sed dissimile
officiū. to. 10.3.b, & seq.
Difficile homini, in officio constituto non of-
fendere homines. to. 10.103.R
Peccant qui cogunt sacerdotes festinare, aut
breuiare diuinum officium. to. 10.251.l
Og interpretatur conclusio, & quid significet.
to. 8.515.c
Ogyges rex. to. 5.218.l
Ex olea nascit oleaster. to. 7.267.b.c, & 360.m
Quid olea, & quid oleaster olea sterili infer-
tus. to. 10.164.i
Oleaster, populus ex gentibus. ibid.
Oliua solebat imponi victoribus, quod eius
fructus inuentricem Mineruam tradunt.
to. 1.171.h
Oliua solet esse in oleastro, oleaster in oliuam
nunquam inferitur. to. 8.260.g
Oliuæ fructus charitatem significat. to. 9.
13.h.i
Oliuæ fructifera comparatur Ecclesia. to. 10.
6.23.g, & 25.a
Olei natura. to. 1.25.a, to. 10.22.R
Oleum ferre quid sit. to. 2.183.h

Oleum, quo baptizatos vngit Ecclesia, quid
signet. to. 3.157.h
Oleum, mysticè quid. to. 4.189.c,d
Oleum vendunt adulatores. Eodem. 195.f, to.
10.22.c, & 23.d
Oleum secum portabant virgines sapientes.
to. 4.194.d, to. 8.215.f
Oleum quo vinctus fuit Saul quid signet. to.
5.161.e
Per deum quo inungebatur reges, a quo dice-
bantur Christi, magnum sacramentum in-
telligitur. ibidem.
Oleum exultationis dicit spiritus sanctus quo
vinctus est Christus. to. 7.240.b,c
Oleum suauitatis, bona fama. to. 7.12.m, & 13.
quen.
Oleo peccatoris, blanditias adulatoris signifi-
cat. to. 2.205.f, to. 7.12.m, & 52.d,e, & 60.
c, & 77.i, & fo. sequē. d, & fo. 209.m, & seq.
to. 8.537.i, & seq. to. 7.209.a
Oleum, iusti. to. 7.209.a
Oleum significat spiritalem læticiam. to. 8.
38.l, to. 10.22.a
Cur non patitur esse sub aqua. to. 8.
50.a
Oleum visibile est in signo, oleum inuisibile
in sacramento. to. 8.175.l
Oleum significat linguam adulatorum. Eodem.
246.g, & 537.i.R
Per oleum quare significatur spiritus sanctus.
to. 8.419.b,c
Oleum significat pacem & charitatem. to. 10.
8.494.m, to. 10.22.R, l
Oleum in vas, quid sit. to. 8.537.R, l
Quod significet gloriationem, ppter nro-
rem & splendorem. Eod. 567.b
Oleum flammis adijcere. to. 9.181.f
Oleum quid significet. to. 10.22.c
Oleum qui vendant. to. 10.22.c
Oleum omnibus humoribus supereminet. ibi-
dem.R
Oleum, conscientia bona. Eod. 23.f
Oleum intus ferendum. ibidem.
Oleum habere, & portare secum. ibid.
Oleum fatuarum virginum, laudes humane.
ibidem.c, & seq. to. 10.27.d
Oleum vendere, quid. ibi. 1. & 96.R
Oleum peccatoris quid. to. 10.111.f
Oleum, adulatio & laus humana. to. 10.111.f
Vidua illa oleo liberata est a creditoribus. to.
10.229.c,d
Oleum, donum gratiæ signat. ibid.
Oleum charitatis bonos facit meliores, & ma-
liores ad viam veritatis reducit. ibidem.g
Differen-

I N D I V M A V G V S T I N V M.

Differentia inter olfactum, gustum, & tactū.
to. 7.342.c,d
Oliueti mons. to. 9.57.f, to. 10.39.i
Olla tribulationem significat. to. 8.201.f
Olla iniquitatis. ibidem.
Olla spei in tribulationibus. ibid. h, i
Olympias Alexandri mater. to. 5.74.m
Olympi altitudo, & alia. to. 1.268.i, to. 3.
163.f, & 175.c, in principio. to. 4.29.d
Olympum montem deorum habitaculū Gra-
cia fabulatur. to. 2.46.b, & d
De olympo monte. to. 5.142.R
Olympus episcopus, & eius de peccato origi-
nali sententia. to. 7.155.b
Omen, vox inusitata Ecclesiasticis. to. 1.8.g
Omnes terra in scripturis. to. 3.245.a
Omnes quomodo accipiendum. to. 7.243.h,
& 277.b,c, & 372.g, & 404.c, & 439.f, g
Patrem omnipotentem ex symbolo exponi-
tur. to. 3.46.d, e
Omnipotens deus. to. 3.61.i, to. 5.43.c
Omnipotens cur deus dicatur. to. 5.43.i, 216.f,
& 239.R, l
Omnipotētem misit omnipotens: exponitur.
Eodem. 212.e
Quomodo deus est omnipotens. to. 10.
215.h
Deus pater quod est omnipotens, omnipote-
tem generat: homo qd est mortalis morta-
tem generat. to. 9.238.R, l
Deus deo omnipotens est, quia de nihilo fe-
cit quaecunque fecit. to. 9.241.3, b
Mors hominem non omnipotentem esse de-
monstrat. ibidem.b
Forsit homo, siue angelus, secundum datam si-
li potestatem, dici potens, sed non omni-
potens. ibidem.
Nihilum quis neget omnipotentem, & patrē
negat omnipotentem. ibid. c
Quis vincit omnipotentem? to. 10.74.l
Omnipotentia dei quare nobis necessaria. to.
10.187.g, & seq.
Omnipotentia dei omnes homines suscitabit.
to. 10.223.f
Mors est dei omnipotentia, ut eum omnes
possideant, & singuli totum. to. 10.226.c
Quagris, agrestes alini sunt, & significant gen-
tes. to. 8.393.f
Quoniam interpretatur mœror eorum. to. 6.
188.a
Alter alterius onera portare: exponitur. to. 4.
205.a, & sequent. to. 10.70.h, i, & sequen-
tibus.

Onus Christi quomodo leue sit onus. to. 8.
232.d, to. 10.8.a, b
Onerum portandorum distinctio. to. 10.80.
c, d, & seq. & 81.k
Diuerſitas infirmitatis, temporis, generis in-
firmitatis, faciunt ut onera nostra inuicem
portare valeamus. to. 10.80.i, & seq.
Quid nos maxime faciat fratrum onera libe-
ter portare. ibidem. l, m
Fructus onera inuicem portantium. 81.c, d, &
sequent.
Onus suum portabit vnusquisque: exponitur
ibidem. d, & seq.
Onera portare, quid. ibidem.
Onera quæ vnusquisque sua portat, peccata
sunt. to. 10.81.c
Operiri impietate, & iniquitate, quid sit. to. 10.
82.62.f, g
Ophei innumerabiles mundos opinantes. to.
6.4.i, & 9.d
Opis Græce, coluber. to. 6.5.c
Ophitæ à serpente dicti: colunt enim pro deo
colubrum, & eundem affirmant esse Chri-
stum. ibid. & to. 1.276.e
Ophni. to. 5.160.e
Opificum labor honestus, & sanctus. to. 3.
260.i
Opiniones perniciose. to. 1.145.g, & 196.
b, c
Opiniones falsæ facile recipiuntur. Eodem.
154.l
Opinionum defensores scripturam torquent.
to. 2.235.f, g
Opinantes philosophi potius quam scientes.
to. 3.51.f
Opiniones humane cedat verbo dei. to. 3.
96.i, & 212.d
Opiniones veræ, falsæq. to. 3.169.e
Opinatores monentur. to. 3.216.b
Opinari, & credere, differunt. to. 4.2.c, to.
6.34.h, & seq.
Opiniones noxias, quibus euascescit anima, de-
mones suggerit cogitationibus impiorum.
to. 5.51.b
Opinio, & dubitatio de quibus rebus possit
haberi sine reprehensione: & etiam de qui-
bus certam habeat Ecclesia scientiam. to. 10.
5.194.d, & seq.
Non est pro magno habendum quid homines
senſerint, sed quæ sit rei veritas. eodem.
188.a
De oppositis. to. 1.101.g, & fo. seq. i
Non propter se, sed propter te Christus audi-
uit opprobrium. to. 8.240.h
Oppro-

I N D E X

Opprobrium est quod obicit inimicus, & quo
modo illud expectauerit Christus. *ibid.* 144.
m, & seq.
Cur Ecclesia petat opprobrium auferri, cum
potius inde perueniat ad coronam. *tom.* 8.
444. & 447. g, h
Et quale sit opprobrium. *tom.* 8. 447. g, h
Opprobria pati necesse est. *tom.* 8. 479. m, &
sequent.
Opes Christianorum. *to.* 5. 4. b
Opis dea *to.* 5. 33. d, e
Quia diues dilexit opulentiam, non inuenit
misericordiam. *to.* 10. 184. b
Beatus non vult nisi quod licet optare. *to.* 3.
135. l
Nemo optat quod habet in arbitrii potestate.
to. 8. 439. f
Omnia bona optant homines, præter vitam
bonam. *to.* 10. 17. b
In figura optantis, mens prænunciantis intel-
ligenda est. *to.* 10. 182. k
Optatus Episcopus. *tom.* 2. 63. a, & 213. f, *to.*
mo 7. 82. c
Opus, Operarius.
Opera non ex rebus, sed intentione æstiman-
tur. *to.* 1. 260. c
Opus amoris & timoris. *to.* 3. 351. R
Opus idem varie imputari. *to.* 4. 297. m,
& sequent. copiose.
Opera naturæ non minus miranda sunt, quæ
inuitata miracula. *to.* 5. 217. m
Omnia quæ visibiliter operamur, non tantum
hominibus, sed etiam deo placere debent:
nec omnia quæ deo placent, etiam homi-
nibus placere possunt quæ videre non pos-
sunt. *to.* 8. 229. c, d
Operum negotiatio detestanda. *eodem* 251.
k, & seq.
Opera iustitiæ quæ sint. *to.* 8. 156. i, k
Quod solum in hac vita sint necessaria. *cod.*
157. i, k
Quando operetur dextra, uel quando sinistra
manus nostra. *to.* 8. 472. f
Verba, opera sunt. *to.* 10. 47. c
Opera iuuant, & pressura sunt. *tom.* 10. 21. e
De operibus, meritis, & dono dei. *tom.* 10.
97. g, h, & seq.
Opera carnis, & opera spiritus, quæ sint. *to.*
mo 10. 166. f
Quæ sint opera quibus Iudæi affligebantur ab
Aegyptijs. *to.* 10. 169. l, m, & seq.
Vnusquisque cuius opera & voluntates exer-
cet in isto seculo, cum ipso erit postmodum
in futuro. *to.* 10. 170. g

Fruetus operationis

Dupliciter exponitur similitudo vocationis
operariorum. *to.* 10. 48. l, m, & seq.
Exire patrem familias, ad conducendum opera-
rios, quid. *to.* 10. 49. d
Operarius non accipit mercedem, nisi opere
perfecto. *to.* 8. 89. f
Duplex operariorum genus. *to.* 10. 91. a, b
Operarius dolosus non solum mercedem non
accipit, sed & pœnam inueniet. *tom.* 8.
345. k, l

Opera in diuinis.

Opera Christi cum patre. *tom.* 3. 209. d
& 356. i
Et contra. *to.* 10. 52. g

Patris opera quæ & filij. *tom.* 3. 356. i, *to.* 10.
116. g, & seq.

Trinitatis opera indiuisa. *to.* 4. 344. m, *to.* 9.
fol. 38. l, m. Et 203. g, *to.* 10. 188. a

Personæ tres eadem operantur. *tom.* 4. 347. f,
to. 10. 109. c, & seq.

Non aliud operatur pater, aliud filius: aut ali-
ter pater, aliter filius: quia & eadem facit:
& similiter facit. *to.* 8. 419. a, *tom.* 9.
112. l, m

Quod eadem sint opera filij, & spiritus sancti,
sicut & patris. *to.* 8. 70. c
Quæ opera dicat pater filio, cum omnia opera
patris per filium facta sint. *to.* 8. 132. b
Quod omnia opera in verbo dei. *ibid.* h

Opera trinitatis, ad extra, sunt indiuisa. *tom.* 9.
100. k, l, 111. d, & seq.

Filius quandoque operationem suam tacet in
opere patris, quandoque paternum in ope-
re suo. *to.* 9. 112. m

Quare Christus dixerit, Pater in me manens
ipse facit opera. Et quomodo intelligen-
dum. *to.* 10. 11. h, i

Quomodo in diuinis quædam singulis perso-
nis attribuantur propria, cum sit trium si-
mul concors operatio. *tom.* 10. 11. i, & seq.

Non a seipso loquor: & Pater, in me manens,
ipse facit opera: sententiæ explicatæ. *to.*
mo 10. 47. c, d, & sequent.

Operationes Christi aliquæ diuinæ, aliquæ hu-
manæ naturæ tribuendæ. *to.* 10. 48. a
Et ibidem exempla.

Trinitatis vna operatio. *to.* 10. 51. l, m, & seq.
Natiuitatem, passionem, & resurrectionem fi-
lij, patrem operatum esse & filium. *to.* 10.
52. c, & seq.

Et ibi scripturæ testimonia.
Opera dei. *to.* 1. 82. c
In eos

IN DIUVM AVGVSTINVM.

In eos quibus opera dei displicent. *ibid.* d
Compendio denarrat opera dei Augustinus.
ibid. f

Quomodo deus operetur. *to.* 3. 169. c
Opera dei. *to.* 3. 189. l, 190. m
Deum adhuc operari. *to.* 3. 191. i

Operatio dei magna. *to.* 3. 353. h
Operatio dei gemina in creaturis. *to.* 3. 203. d
Tarditas ingenij humani non allequitur dei
opera. *to.* 3. 210. a

Inoperatio dei quæ sit. *to.* 4. 187. i
Operatur deus in homine, & homo coopera-
tur. *to.* 4. 90. c, *to.* 7. 241. f, g

Opus propagationis quando deus operatur
est. *to.* 5. 237. l
Opus confirmationis nunc operatur deus.
ibid. d

Quomodo operetur deus in omni generatio-
ne. *ibid.* m

Quod deus operatur verbo, hoc manu: &
quod manu, hoc verbo. *tom.* 8. 31. c, &
379. m, & seq.

Quicquid operatur deus per nos, nos videmur
operari: ille totum sine nobis, nihil opera-
mur nos sine in illo. *eodem* 53. m, & se-
quentibus.

Opera domini cur timenda sint, non aman-
da. *to.* 8. 222. f, & seq. d

Deus operatur quietus. *cod.* 339. i
In operibus dei non suspiceris laborem. *to.* 8.
403. g, h

Opera dei magnificata, & in sapientia facta,
quæ sint. *tom.* 8. 398. k, & seq. a, b
Deus non operatur manibus, vt homo. *co-*
dem 419. d, e

Opera dei quomodo constituta sint. *tom.* 8.
429. f, g

Opus dei quomodo confessio & magnificen-
tia. *ibid.* m

Deus non operaretur deus, nihil omnino de mun-
di elementis, siue genitoribus, siue de semini-
bus nasceretur. *to.* 8. 453. b

Opera dei comprehendere non possu-
mus, inconcussè credere debemus. *Eodem*
411. m

Quod non operetur, necessitate coactus, vt
homo. *to.* 8. 351. e, f

Operum diuinorum consideratio. *to.* 9. 16. k,
& sequent.

Opera maiora quæ sint, quæ Christus dice-
re facit in eum credituros. *to.* 9. 92. f,
& seq.

Gratias in Christum, quotquot sunt per
Christum sunt, qui faciunt maiora opera

Christo. *to.* 9. 92. i, & seq.
Christus multa opera fecit, quæ nemo alius fe-
cit ante eum. *to.* 9. 100. & seq.

Omnia opera sunt æquæ deo possibilia. *to.* 9.
165. k

Operationes diuinæ ad creaturas. *cod.* 170. a,
& sequent.

Opera dei testantur ipsum esse omnipoten-
tem. *to.* 10. 223. d

Opera dei inuisibilia maiorem potentiam
quam visibilia monstrant. *ibid.* e
Opera bona.

Opera nostra bona, ex munere dei. *to.* 1. 83. l,
& 272. l, *to.* 2. 48. l, m, & 171. a, *tom.* 3. 54. h
& sequent.

Opus bonum, & nostrum & dei. *to.* 1. 18. d, &
sequent.

Bonis operibus superbia insidiatur. *tom.* 1.
282. l

Hic bene operandum. *to.* 2. 72. c, d, *to.* 4. 383.
b, *to.* 10. 33. l

Opera nostra ex gratia. *to.* 2. 142. a
Opera bona quando rectè fiant. *to.* 2. 183. b

Opera bona pro defunctis. *to.* 3. 63. m
Post opera nostra bona nos requieturos sicut
deus post opera sua bona requieuit. *to.*
mo 3. 182. h

Opera bona ex quo fonte manent. *tom.* 3.
269. i

Opera bona præcedit gratia. *to.* 3. 353. k, *to.* 4.
216. m

Operum meritis nemo gloriatur. *to.* 3. 353. m
to. 4. 216. l, m

Opera bona non præcedunt electionem. *to.*
mo 4. 277. l, m

Opera bona per dilectionem fieri, & dilectio-
nem donum esse dei. *ibid.* m

Omne opus, siue bonum, siue malum, adducet
deus in iudicio. *to.* 5. 199. m

Opus vt sit bonum, requirit debitas circumstā-
tias. *cod.* 124. d

Opera infidelium non sunt verè bona. *to.* 5.
138. k, l

Opera nostra bona quando nobis imputentur
ad uitam. *eodem* 242. c
Opera bona sine charitate non imputari. *to.* 7.
252. l, m

Opera uere bona. *ibid.* m
Opera nostra bona à nobis impleri non pos-
sunt.

I N D E X

sunt, nisi deus adiuuet. to. 8.212.8
Operari in dilectio. quid sit. ibidem
Operari in dilectio. quid sit. ibidem
Opera nostra non initio, sed sine penitentia. co. dem. 447. c
nullum opus bonum est, cuius non sit in mente cogitatio. to. 8.229. d
Opus bonum fieri debet delectatione iustitiae, non formidine poenae. Eodem. 231.
Opera recta non sunt, etiam si recta videantur, si non fiunt recto corde. eod. 283. k
Qui operantur bonum praeter Ecclesiam, non eis prodest, quia non habent nidum. to. 8.303. i
Opera bona, in vera fide catholica, & in societate unitatis Ecclesiae sunt facienda. ibid. k
Opera bona, & honesta, parit necessitas. ibi. m, & seq.
Omnia opera nostra bona vnum opus est charitatis: quia tunc recte fiunt, cum ad hunc finem diriguntur. to. 8.329. b
Parum est operari opus bonum cum tristitia: qui cum hilaritate faciunt, bene operantur. eod. 337. d
Nisi formaret te deus ad opera bona, non noceres nisi opera tua mala. ibid. fg
Opus bonum non multum laborat, malum opus laborem habet. to. 8.339. k
Non tantum si opus bonum est quod facimus, sed praecipue si bonum est propter quod facimus, cogitemus. eod. 447. c
Quoniam opus bonum, quod lex imperat, fit timore poenae, non amore iustitiae, seruilius fit, non liberaliter. to. 8.451. c, d
Omnia opera bona, uel mala, a cogitatione procedunt. eod. 459. m
Opera nostra bona magis dei sunt quam nostra. to. 8.525. k
Operum bonorum initium, confessio malorum operum. to. 9.25. b
Opera maiora quomodo faciant credentes. to. 9.92. g, h
Gloria omnis bonorum operum deo referenda. eodem. 96. l
Opera bona nobis sunt ex dilectione qua deus nos diligit. ibi. l, & fo. seq. a
Opera bona non sunt semper abscondenda. to. 9.136. c, d
Christianum dici, & bona opera non habere nihil prodest. eod. 141. l, m
Operatio diligentis deum. to. 9.174. m

Quae sint opera veri Christiani. to. 9.249. h
& seq. to. 10.234. h
Christus habitat in facientibus opera Christiana. to. 9.249. h, k
Omnia opera nostra sunt propter charitatem. to. 9.252. b, c
Opera bona facienda coram hominibus, non ut nos videamur sed opera iustitiae in piis donata, ad profectum aliorum. to. 10.2. m
Quomodo bona opera facienda. to. 10.23. e
Bene operandum, in spe fructus. Eod. 24. i
Et ibi exemplum ductum ab agricolis.
Opera bona, alia aliis potiora, & meliora. to. 10.24. i
Et quare. ibidem
Bona opera ante nos praemittenda, quoniam nullus operatur per dilectionem dei, nisi prius credat in deum. to. 8.237. e
Nisi sine operibus non prodest. to. 9.194. & seq. fo. seq. e, f
Opera misericordiae. to. 10.83. x
Locuples in bonis operibus. to. 10.83. x
Qui de suis operibus bonis gloriantur, & peccata post deorsum suum ponunt. to. 10.91. b
Opera coronabuntur. to. 10.97. l
Operibus nostris, & uita laudamus & de honoremus deum. to. 10.98. h, i
Perseueranter bene operandum. to. 10.105. f, & seq.
Homo bona agens, ex deo habet & effectum operis, & initium voluntatis. to. 10.137
Medicamenta quadragesimae conuertuntur in vulnera, si opera pia negligamus. to. 10.133. l
Qui diuinas scripturas vertit in opera, beatus est. to. 10.183. d
Virtus boni operis, fructus est eternae beatitudinis. ibid. e
In bonis operibus gratuita sit dilectio dei, benesica sit dilectio proximi. to. 10.142. m
Iustus plorat quando bona opera sua orando commendat. to. 10.276. k
Operentur religiosi, sacrum ordinem seruantes, usque ad noctem. to. 10.278. d
Tres sunt fructus bonorum operum. to. 10.298. e, f
Quomodo debeant lucere opera nostra bona coram hominibus, & tamen cauere debemus

IN DIUVM AVGVSTINVM.

benus coram eis facere iustitiam nostram. to. 10.324. m, & seq.
Opera fidei. to. 2.139. d, e to. 3.350. b to. 7.294. m, & 340. m, & 426. h, i
Opera in fide requiri ad salutem. to. 4.23. c, d
& seq. copiose & 227. m, & seq. Item, 207. f, g, & seq. copiose. to. 7.294. l, m
Quod opera, quae dicuntur ante fidem, quantum videantur hominibus laudabilia, inania sunt: exemplum. to. 8.61. d, e
Nemo iactet opera sua bona ante fidem: & ne mo sit piger in operibus bonis accepta fide. Eod. 62. b
Cum opera nostra sint ex fide, quia ex fide uiuimus: quomodo omnia opera dei dicuntur in fide? to. 8.69. d, e
Opera necesse est ut antecedat fides: quoniam nullus operatur per dilectionem dei, nisi prius credat in deum. to. 8.237. e
Nisi sine operibus non prodest. to. 9.194. & seq. fo. seq. e, f
Opera misericordiae. to. 10.83. x
Opera misericordiae prodest in diuite, & in pauperes in diuite ex voluntate & opere, in pauperes ex sola voluntate. to. 8.309. b, c
Opera misericordiae cessabunt ubi nulla erit miseria. Eod. 303. m, & seq. Et fo. 314. e, f
Opera misericordiae sunt semper & ubique habenda. to. 9.135. m, & seq.
Deo non placent misericordiae opera ex rapto facta. to. 10.79. b, c, & seq.
Opus hominis. Eod. 212. k
Opere hominum non colenda. to. 1.24. g
Opere hominis, in paradiso, & natura. Eod. 275. h
Maximum opus hominis est laudare deum. to. 8.133. i, k
Opus est ut tua opera de charitate procedant. to. 8.166. e, f
Digne debemus operari, & in luce, non in nocte. Eod. 212. k
Si bona opera facis ut glorificeris, hoc prohibet deus: si ideo, ut glorificetur deus, hoc iussit. to. 8.222. b
Quomodo operetur homo quod ipse non operatur propter ipsam laudem humanam vanitas: quanto uanior propter adipiscendam pecuniam, & huiusmodi. ibi. 447. e

Propter ipsam salutem temporalem non debemus operari bona, sed potius propter illam, quam speramus eternam. ibid.
Cuius rei contemplatione operemur, occultum est: ideo dominus monuit ne propter laudes hominum, nec propter cetera opera nostra, faciamus. ibi. h, i
Operis nostri merces est. to. 10.17. g
Contra superbos operum praesumptores. to. 10.30. m, & seq.
Lutea opera Aegyptiorum, mystice quid. to. 10.100. l
Opera mala.
Opus malum praecedat mala voluntas. to. 5.125. x, l
Quid de quoquam homine, etiam malo, operatur nisi amor? to. 8.61. f, g
Opera non sunt bona, quando non de radice bona procedunt. ibi. k, l
Operibus malis nihil debetur nisi damnatio, bonis nil nisi regnum coelorum. ibidem. l, m
Opera tua si non fuerint laus dei, incipis te ipsum amare. to. 8.133. i, k
In omni opere malo labor est, & omne opus malum cogitatum mendacium ducem habet. to. 8.533. b
Noli te putare aliquid operari, inquam tu malus es: auerte ab opere tuo te ad opus illius qui fecit te: ipse formet, & quod tu exterminasti, reformet. Eod. 545. h, i
Coram hominibus operatum, ut laudentur, praemium quod. to. 10.22. d
Quaedam opera sunt arguenda & iudicanda, quaedam arguenda & non iudicanda. to. 10.227. d, e
Opera mala membrorum, & sensuum, sunt accusanda secundum intentionem voluntatis. to. 10.292. h
Ora finis est vestimenti, & quid significet. to. 8.509. k
Demonum alia, & alia prophetarum oracula. to. 3.280. l
De oraculo facto ad Isaac. to. 5.154. f
Oraculis fallacibus demones deceperunt homines, ut deos colerent. Eodem. 174. l
Oratio Romanus fortunatior. to. 1.171. f, g
Oratio, Precatio, Precatio.
Oratio quid sit. to. 3.294. j, & 348. k
LI Oble-

I N D E X

Obsecratio quid sit. to. 2. 90. e, & seq.
orantibus nobis multa tribuit deus tomo. 1.
65. a
orare in clausis cubiculis, quid. to. 1. 183. l, m,
to. 4. 406. b, c
oratorij ratio habenda. tomo. 1. 279. l, tomo. 2.
153. m
oratio pro precatione. to. 2. 90. e, f
Precari, imprecari, & deprecari quid. Ibid.
Precatio & deprecatio, pro eodem usurpantur.
Ibidem.
Postulationes, & interpellationes, differunt.
Ibidem, g
Preces ante consecrationem. Ibid. h
Benedictio sacerdotis. to. 2. 90. in fine.
oratio inter gratias munera. tomo. 2. 40. m, &
sequen.
orare stantes. to. 2. 172. m, & seq. & fo. seq. e, f
to. 4. 407. i
orare in multiloquio. to. 2. 188. f
oratio brevis & crebra. Ibid. d
orantis patientia. Ibid. l, m
Preces sacerdotum. to. 3. 66. a
orare & psallere licet inter laborandum. tomo.
3. 262. i
orationibus mutuis indigemus omnes tomo. 2.
189. g, to. 3. 351. d, & 355. c
oratio plurimum adiuvatur ieiunijs, vigilijs &
castigatione corporis. to. 1. 189. g
oratio iuvatur elemosynis. to. 5. 225. b
orationis alie dua, ieiunium & elemosyna. to.
8. 128. d, to. 10. 156. h
Honeste est oratio cum ieiunio & elemosyna
to. 10. 238. b
In oratione non dimittuntur peccata parva
vel magna, nisi alijs indulgeatur ab orante.
to. 5. 225. f
In oratione non semper dantur temporalia, que
petuntur, sed aliquando tomo. 5. 4. & se-
quent.
orationes nostrae frigidae. to. 4. 225. a
oratio plus confert quam exortatio tomo. 4.
368. b, c
oratio qualis. to. 4. 380. m
oratio recta. to. 4. 382. g
orationem nostram quid enervet. tomo. 4.
410. R
Preces sacerdotis, etiam mali, pro populo exau-
diri. to. 7. 11. a, b
Non exaudiri saepe expedit. to. 6. 174. k, l, to. 9.
92. m, & seq. & fo. seq. b, c
Vide, & laudare. to. 1. 100. d, m
orare, sicut oportet, nescimus. to. 7. 421. h, to. 8.
171. k, l, & 200. l, m

Non minus oratur, si nullus verborum sonus
reddatur. to. 8. 55. g, h
oratio non est nisi indigentium. Eodem. 41. a
& 50. d
Vbi oras, ibi exaudiris, & ibi beatificaris. to. 8.
77. l, m
Tunc in oratione gaudemus, quando & c. to. 8.
85. i, k
In vno homine quandoque vtrunque contin-
git, ut orando longe fiat nubo carnis, &
propinquet luce veritatis. Ibid.
Si non vis intermittere orare, noli intermitte-
re desiderare. to. 8. 104. k, l
oratio nostra intra nos est. Eod. 126. l
orationes bene operantium celerius exaudiuntur.
to. 8. 128. d
Multo in principio conversionis suae ferven-
ter orant postea languide, postea frigide,
postea negligenter quasi securi sint. Eodem.
226. R
Verè tibi oranti intendit deus quando ipsum
quæris non quando per ipsum aliud quæris
to. 8. 277. l, m
orationes nostrae vanis plerumque cogitationi-
bus impediuntur. Eod. 310. k, l
Inter orationes, noxias habere cogitatione.
Ibid. R, l
grande malum est.
Cum oras, deo loqueris: cum legis, deus tibi
loquitur.
Non orat deum, qui aliud orat præter ipsum.
Ibid. l, m
Ab orantibus deus avertit faciem, non exau-
diendo quod volunt quando sibi nequeunt
non expedire quod petunt. to. 8. 320. d
Si non oraveritis, spem non habebitis: si aliter
oraveritis quam Christus docuerit, non exau-
diemini. Ibid. 391. k, l
Sonum orationis multi habere possunt, voce
non possunt. to. 8. 533. x
oratio pure directa de corde fidelis, tanquam de
ara sancta surgit incensum. Eodem.
535. h
Quare tardius deus donet orata. tomo. 10.
4. d
Ideo oranti aliquando non dat deus, ne oblit-
quod dat. to. 8. 555. e
oratio nostra gemitum habet. Eod. 573. f
Propter levia peccata, sine quibus non sumus,
inventa est oratio. to. 9. 243. b, c
orationis & precationis modus. tomo. 9. 124. k, l
Dominus nos hortatur ad orandum. to. 10. 10. l
Tedium & improbitas orantis, quid sint. tomo.
10. 4. c, d

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

Ad orandum incitavit nos dominus, parabola
iudicis iniqui, qui nec deum timebat, & c. to. 1.
10. 30. h
Recte novit vivere, qui novit recte orare. tomo.
10. 91. i
Carnalium & spiritualium, eadem oratio. to. 10.
117. a, b
Clarissima Christiani pugna, est oratio. to.
10. 174. l, k
orationum diversitas, à domino commendatur
to. 10. 276. k
Vigilandum est in orationibus. tomo. 10.
285. m
In oratione, locutio non tantum queritur quan-
tum sensus. to. 10. 288. d
Qualiter in orationibus de deo cogitare debeat
mus. Ibid. 299. d
Tanto oratio est acceptior, quanto magis suae
naturae implet affectum. to. 10. 207. b
Exhortatione ad orandum. to. 10. 310. c
Orandum quid, vbi quando, & quomodo.
Oratio fortiter in necessitatibus. to. 2. 100.
Laborandum licet orare & psallere. to. 3.
262. i
orationis locus. to. 3. 354. g
orationis affectum magis valere quam petiti-
onis locum. to. 7. 176. l
Vbiunque oraveris, intus est qui exaudit. to.
9. 10. c, d
orandum quomodo sit, & vbi: cum exemplis
to. 4. 226. e, f
orantes quare ad Orientem convertimur. to. 4.
407. i
orandum quid. Ibid. & to. 8. 311. m
quomodo sit orandum. to. 4. 414. m, to. 10. 105.
g, & 156. g, h, & l, m
orandum in sinu. to. 8. 84. h
orare clauso ostio, quid sit. to. 8. 86. a, & 540. k
in oratione manus levandae. Eod. 111. e, f
orandi tempus quando melius esse consueve-
rit. to. 8. 464. d
orandum est potius affectibus, quam clamori-
bus. to. 8. 469. h
Quis locus vbi adorandus sit deus. tomo. 8.
322. b
orare iussit Christus in al secondito. Eodem.
40. R

oraturus deum quid agere debeat. tomo. 9. 20.
11. c, d

ca me tu er rit va

u m a u bi os ui

orandum est de recto capite. to. 9. 204. e
In patria coelesti nullus futurus orandi locus.
to. 10. 75. k
Quomodo sit intelligendum, quod orandum
est in occulto, cum etiam publice sit oran-
dum. to. 10. 156. l, m
Non est desistendum ab obsecratione, licet pri-
ma facie non obtineamus. to. 10. 218. a
Orandum pro quibus.
orandum pro liberatione patriae. to. 1. in Pos-
sidonio.
orandum pro peccatis. tomo. 1. 28. x, l, tomo. 7.
268. a
orant pro peccatis suis etiam iustissimi. tomo. 7.
53. k, l, & 225. i, k
orandum pro ignorantibus. to. 1. 178. h
orandum pro infidelibus. to. 2. epist. 155. per to-
tum.
Pro inimicis. to. 3. 202. c, d
orandum esse concionatoribus. to. 3. 25. g
orandum pro ministris verbi. to. 8. 107. g
Precandum in annunciatione verbi, ut is qui
annunciat clare explicet, & auditores credat
& intelligant. to. 10. 44. b, c
Pro quibus sit orandum, & contra quos to. 8.
58. e
Gratis deum ora. Ibid. g
orandum pro errantibus in via veritatis. to. 8.
73. d, e, & seq. copiose.
orandum pro haereticis. to. 10. 38. m, & seq.
orandum pro omnibus dispersis, id est, fidelibus
ab haereticis seductis. to. 10. 44. a
Non sunt in oratione petendae res temporales
sed peccatorum remissio, & aeterna beatitu-
do. to. 10. 126. h
orationes pro mortuis non omittendae. tomo. 4.
319. f
oratio pro matre defuncta Augustinus. tomo. 1.
59. c
oratio pro defunctis ad altare. Ibid. e
Non orandum pro mortuis, Aetiani putant
to. 6. 8. e
oratio pro auxilio diuino. to. 4. 387. f
Aduerius mala carnis. to. 4. 387. i
orandum pro animabus existentibus in purga-
torio. to. 10. 303. g
Pro quo peccato non orandum. to. 14. 403.
Ll 2 Oratio

IN DIVVM D. E. X. I. C. I. V. M.

Oratio cum fide. *to. 2. 149. i. k*
Oratio non sine fide. *to. 2. 188. k*
Orantis fides, spes, & charitas. *to. 2. 188. k*
Orationis fons fides, sine qua nemo orat. *to. 10. 30. i*
Fide deficiente oratio perit. *ibi.*
Vt oremus, credamus. *ibi.*
Orare fide. *to. 10. 99. g*
Oratio ad Deum.
Precatio ad deum. *tom. 1. 30. e & fol. 172. h, & sequen.*
Orando deum non docemus. *tom. 2. 183. a, & 187. a to. 3. 152. c, to. 4. 406. c*
Orationes nostras deo offerunt angeli. *to. 2. 183. a & 187. d, e*
De orando deo. *to. 2. epi. 12. i*
Orandum sine intermissione. *to. 2. 187. m, & seq. to. 6. 8. g, to. 8. 104. k*
Cur oramus deum scientem quid nobis sit necessarium. *to. 2. 187. a*
Orantes deus nonnunquam iratus exaudit. *to. 2. 188. m, & seq.*
Orare ante dominum, quid sit. *to. 4. 382. g*
Dei imploratio. *to. 4. 385. f*
Orantes deus non exaudit aliter quam innovatos videt, & cum exaudiunt angeli, ipse in eis exaudit. *to. 5. 85. d*
Orare deum gratia spiritalis est. *to. 7. 303. g, & 422. i*
Siue cum voce carnis, siue cum silentio oremus, ad dei corde clamamus. *to. 8. 44. c*
Oretur deus ut praestet quod iubet. *to. 8. 213. i*
Orantibus deus aliquando non dat ad voluntatem, ut exaudiat ad salutem. *Eo. 3. 11. b, c, & 334. f*
Si vis ut orationem tuam auribus percipiat deus, fige tu in corde tuo legem ipsius. *to. 8. 310. d*
Rogandus est deus, ut quod novit utile medicamentum adhibeat. *to. 9. 133. h, & sequen. tibus.*
Expectatio mentis humanae, oratio ad deum. *to. 10. 88. i*
Quae oranda a deo. *to. 10. 91. h, i, & m*
Verus Christianus quid a deo orare debeat. *to. 10. 95. b*
Oraturus ad deum, dimittat prius ex toto corde suo. *to. 10. 244. l*
Bonorum oratio, locutio est ad deum. *to. 10. 283. d*
Oratio Christi, & ad ipsum.
Christus ex quo homo infirmus, ex hoc oravit patrem. *to. 8. 42. g, h*
Oratio Christi, quomodo in finem suum convertatur.

Oratio non sine fide. *to. 2. 149. i. k*
Oratio non sine fide. *to. 2. 188. k*
Orationis fons fides, sine qua nemo orat. *to. 10. 30. i*
Fide deficiente oratio perit. *ibi.*
Vt oremus, credamus. *ibi.*
Orare fide. *to. 10. 99. g*
Oratio ad Deum.
Precatio ad deum. *tom. 1. 30. e & fol. 172. h, & sequen.*
Orando deum non docemus. *tom. 2. 183. a, & 187. a to. 3. 152. c, to. 4. 406. c*
Orationes nostras deo offerunt angeli. *to. 2. 183. a & 187. d, e*
De orando deo. *to. 2. epi. 12. i*
Orandum sine intermissione. *to. 2. 187. m, & seq. to. 6. 8. g, to. 8. 104. k*
Cur oramus deum scientem quid nobis sit necessarium. *to. 2. 187. a*
Orantes deus nonnunquam iratus exaudit. *to. 2. 188. m, & seq.*
Orare ante dominum, quid sit. *to. 4. 382. g*
Dei imploratio. *to. 4. 385. f*
Orantes deus non exaudit aliter quam innovatos videt, & cum exaudiunt angeli, ipse in eis exaudit. *to. 5. 85. d*
Orare deum gratia spiritalis est. *to. 7. 303. g, & 422. i*
Siue cum voce carnis, siue cum silentio oremus, ad dei corde clamamus. *to. 8. 44. c*
Oretur deus ut praestet quod iubet. *to. 8. 213. i*
Orantibus deus aliquando non dat ad voluntatem, ut exaudiat ad salutem. *Eo. 3. 11. b, c, & 334. f*
Si vis ut orationem tuam auribus percipiat deus, fige tu in corde tuo legem ipsius. *to. 8. 310. d*
Rogandus est deus, ut quod novit utile medicamentum adhibeat. *to. 9. 133. h, & sequen. tibus.*
Expectatio mentis humanae, oratio ad deum. *to. 10. 88. i*
Quae oranda a deo. *to. 10. 91. h, i, & m*
Verus Christianus quid a deo orare debeat. *to. 10. 95. b*
Oraturus ad deum, dimittat prius ex toto corde suo. *to. 10. 244. l*
Bonorum oratio, locutio est ad deum. *to. 10. 283. d*
Oratio Christi, & ad ipsum.
Christus ex quo homo infirmus, ex hoc oravit patrem. *to. 8. 42. g, h*
Oratio Christi, quomodo in finem suum convertatur.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Orationes sanctorum.
Orante, & exaudita est, Anna mater Samuelis. *to. 2. 196. d, e*
Orabat diu noctuque Anna Phanuelis. *ibi.*
Orans David exauditur, Saul non item. *to. 4. 425. h, i*
De orante Moyse in modum crucis. *tom. 1. 83. c*
Orante Isaac, concepit vxor sua sterilis. *cod. 152. c*
Iesus filius Naue pugnabat, & Moyses orabat. *to. 10. 256. b*
Orando magis, & feriendo, pugnauit Theodosius. *to. 5. 49. c*
Orationibus sanati sunt quidam miraculose. *to. 5. 229. l, & seq.*
Oratio sanctorum, in hac vita, cur non semper exaudiatur. *to. 5. 237. d, & seq.*
Orationibus diui Cypriani adiuuari exoptat Augustinus. *to. 7. 143. a, b*
Orat Augustinus pro amicis errantibus. *to. 1. 15. to. 6. 51. m*
Iude orabit ad te omnis sanctus, quia & ceteri. *tom. 8. 62. c, d*
Orationes sanctorum, quare deus nonnunquam repellat. *to. 8. 320. d*
Quantum valeat oratio sanctorum pro aliis, apud deum. *to. 8. 409. R, l*
Oratio quam Augustinus dicebat in fine suorum sermonum. *tom. 8. pagina vltima. to. 10. 27. g*
Paulus oratione illorum quos persequabatur adiutus est. *to. 10. 92. R*
Quid valeat oratio sanctorum pro malis. *tom. 10. 94. e*
Stephanus, & Iacobus, pro suis persecutoribus orauerunt. *to. 10. 157. f*
Oratio iusti, clausis est coeli. *to. 10. 238. c*
Oravit Stephanus pro inimicis lapidantibus. *to. 10. 155. & 256. e, f*
Petrus Simonem Magum volentem, oratione prostravit. *to. 10. 268. a, b*
Martyres antequam pro nobis supplicent, debent aliquid in nobis de suis virtutibus, recognoscere. *to. 10. 277. b*
Orationes exempla multorum sanctorum. *to. 10. 288. b, c, & seq.*
Oratio dominica.
Orationis dominicae expositio. *to. 2. 188. f, g, & seq. tom. 3. 63. d. to. 4. 446. f, & seq. to. 10. 25. f, g, & seq. & 191. d, e, & sequen. & 196. a, & sequen.*
Item de commendatione & expositione eiusdem.

dem, Homilia. *to. 10. 115. e, & seq.*
Item expositio eiusdem ad Neophytos. *to. 10. 218. i, k*
Ex sententia Cypriani. *to. 7. 411. i, k*
Oratio dominica omnibus necessaria. *tom. 2. 114. g, tom. 7. 226. g, & 1, & 237. e, tom. 10. 116. a*
Orauerit ne beata uirgo? *to. 2. 119. e, f*
Oratio dominica, & symbolum. *to. 47. 3. d*
Oratione dominica expiari leuiores peccata. *to. 3. 58. l*
Oratio dominica, secundum Lucam. *tom. 3. 64. c*
Oratio dominica, cum donis spiritus sancti collata. *to. 4. 410. h, i*
Oratio dominica, quomodo delectat quotidiana peccata. *to. 5. 225. f, & seq.*
Oratio dominica cur sic dicatur. *ibi.*
Oratio dominica, ad vias domini pertinet. *to. 8. 439. b*
Oratio dominica, fidelibus datur & etiam perfectis. *to. 8. 542. i*
Oratio dominica, brevis, & omnium plena virtutum. *to. 10. 25. f*
De oratione dominica, Sermo. *ibi. f*
Quare in dominica oratione, quod nostrum est, oramus ut det nobis. *to. 10. 97. f, g*
Dominicae orationis distinctio. *tom. 10. 116. c, d*
Oratio dominica, septem petitionibus comprehenditur, omnes species orationis comprehendit. *to. 10. 218. m*
Oratio dominica oratio fraterna est nam dicit, pater noster, & non meus. *to. 10. 219. b, c*
Filii sunt docendi orationem dominicam, & symbolum. *to. 10. 234. a, & i*
Orationis dominicae fructus. *to. 10. 288. f, g*
Tres primae petitiones orationis dominicae ad aeternitatem spectant: quatuor reliquae, ad temporalem vitam. *ibi.*
De oratione dominica. *to. 10. 191. e*
Orationis excellentia, virtus, officium, & fructus.
Orando deum, vincimus omnes diaboli tentationes. *to. 5. 88. e*
Oratio omnia penetrat, dirupit omnia, ut perveniat ad aures dei. *to. 8. 498. b*
Officium orationis. *to. 9. 177. k*
Oratio caelestis. *to. 10. 191. d*
Assidua oratione, potentia calcatur amorum. *to. 10. 239. c, d*
Orationis excellentia, *to. 10. 288. e*
Orationes malae.
Orante pro temporalibus, non exaudimur. *Ll 3 tomo. 2.*

I N D E X

tomo 2. 176. e, f.
Preces male. to. 3. 351. l & 355. c
Oratio contra solem & lunam Manichæi. to. 6. 8. b, & 50. d, & 64. R.
Orationes detestabiles. to. 9. 20. c, d
Oratio, Loquutio 20. y, z.
De oratione. to. 1. 96. a, b
Oratio ad quid instituta. tomo 1. 183. i, k, & 186. b
Oratio non semper patefacit animum. Eodem, 190. i
Oratio figurata, quid efficiat. to. 3. 8. b
Debet sibi non omnino displicere, qui dicit. to. 4. 324. b. Vide, Loquutio.
Perspicuitas orationis. to. 3. 24. K
Qua ratione perspicua fiat oratio. Ibid. R, l
Plato orationem in quinque partes distribuit. to. 5. 67. h
Oratoris officium. to. 1. 104. h
quis sit finis oratoris. Ibidem. i
Oratorum inflata & expolita mendacia. tomo. 2. 194. l, m
Oratoris est, docere, delectare, flectere. tomo 3. 25. a & k, l
Orcus deus. tomo 5. 55. m & 55. g
Orcus, Dis pater, & Pluto, idem. to. 5. 59. d
De ordine rerum vniuersitatis, disputatio. to. 1. 155. g, & sequen.
Ordo providentiæ diuinæ, an omnia bona & mala contineat. Ibidem, h
Ordo studiosorum sapientiæ. to. 1. 9. l
& 163. d, e, & sequen. & 166. d
An ordinaverit deus peccata. to. 1. 29. i
Ordo prædestinationis diuinæ certus. tomo. 1. 42. c
Ordine cuncta deus administrat. Eodem, 156. h
Ordo omnia complectitur. Ibidem, l
In ordine rerum esse bona & mala. Ibidem, m & sequentibus.
Mala deus non diligit, licet ad ordinem pertineant. Ibidem.
Ordo, dux ad deum. to. 1. 158. k, l
Ordo quid. Ibidem. m & to. 5. 192. k
Ordinis definitio expenditur. to. 1. 159. h
Quomodo medendum errori credentium res nullo ordine geri. to. 1. 162. b
Ordo rectus. Eodem. 2. 12. l. & seq.
Ordinatus homo quando dicendus. Ibidem.
Ordo vniuersitatis firmus. to. 1. 223. i
Quomodo ordo fuerit, cum malum non esset. Eodem. 176. b
Ex ordine rerum cognosci deum. to. 1. 243. f
Ordo rerum triplex. to. 2. 94. c

Ordine rerum, homines non instituerunt, sed aperi
mauerunt. to. 3. 13. m
Ordo narrationis inuersus, qua ratione explicetur. to. 3. 21. d
Ordine omnia geri, optima gubernatio. tomo. 3. 262. m
Ordo. tomo 3. 348. g
Ordo in creaturis. tomo 3. 356. k
Ordo omnis & species, à deo est, & in omni creatura. tomo 5. 43. d
Ordine naturæ, angeli mali præferuntur nobis: ordine vero iustitiæ, homines præferuntur eis. Eodem, 97. c
Quomodo ordinet deus bona & mala, Ibidem, f, & 129. f
Ordo diuersus quomodo sit in creaturis, & in rebus. tomo 5. 97. c & 99. e
Ordinem non appeteret creatura, nisi specie contineretur: nec modo aliquo esset, nisi esset à deo facta. tomo 5. 101. e
De ordine vniuersi infimo, qui est in creaturis succedentibus sibi inuicem, & seipsas deuorantibus: qui ordo ideo nos non delectat, quia non conspiciamus vniuersum. tomo 5. 104. e, & sequen.
Quomodo contra naturarum ordinem facere, causat vitium in nobis. tomo 5. 105. e
Ordo rectus rerum non peruertitur, peruersa in ordinatione delinquentium. Eodem.
De ordine amoris in quo virtus existit, tomo. 5. 139. l
Ordo quidam & pax, quomodo seruetur etiā in his quæ non videntur ordinata. tomo 5. 192. d
Ordo est parium dispariumque rerum, sua cuiusque loca tribuens dispositio. Ibid. K, l
Ordo cœli est firmissimus. to. 5. 108. e
Ordinem suum quæque res petit. tomo. 8. 50. m
Oreb, interpretatur siccitas, to. 8. 298. d
Organa dicuntur omnia instrumenta mulicorum, quamuis iam obtinuerit consuetudo, vt organa proprie dicantur ea quæ solibus inflantur. tomo 8. 186. g & 581. l
Organa suspendere in falicibus, quid sit, Eod. 519. R, l
Ad Orientem quare oramus. to. 4. 407. i
Orientis regiones conflagrata perierunt. to. 5. 30. K, l
Orientalium Episcoporum sententia, de baptismo. to. 7. 8. d, e
Oriens & Occidens, totum orbem significant. to. 10. 5. c
Christus

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Christus Orientis Ecclesiam sua passione illustravit: Petrus & Paulus Occidentis. tomo. 2. 268. a
Origenis error, quod omnia recurrant ad id, unde defecerunt. to. 1. 10. l
Origenis errata. to. 2. 13. k
Origenis de mendacio sententiam Hieronymus sequutus. to. 2. 14. i
Origenis sententia to. 2. 204. e, f
Origenis opinio cur mundus productus fuerit. to. 5. 99. i & sequen.
Origenes reprehenditur in libris περὶ εὐχῶν. Ibidem, k
Origenis misericordia. to. 5. 220. i
Origenes dicit demones liberandos esse post longa supplicia, & angelis sanctis sociandos. Ibidem.
Origenes in variis opinionibus reprobatus est à Ecclesia. Ibidem, l
Origeniæ hæretici, à quodam Origene. to. 6. 6. b
Alii Originistæ, vel Origeniani, ab Origene Adamantio. Ibidem, c
Originistarum de purgatione, & liberatione malorum, de salute demonum, & cætera, ex tot. Ibidem
Contra Originistas. to. 6. 208. h
Originistarum error de salute demonum improbat. to. 6. 208. a, b
Originis peccatum, quomodo demanarit ad po. to. 1. 230. b & seq. to. 10. 71. l
Originale peccatum ex Adam trahimus, to. 1. 27. h tomo. 8. 161. b, c, & 74. b, & 88. h & 119. f
In quo omnes peccauimus, & filii iræ naturaliter facti sumus. to. 10. 50. b, c
Originale peccatum per lauachrum regenerationis, & in maioribus, & in paruulis, soluitur. to. 1. 27. h
Originale peccatum negabant Pelagiani. to. 1. 12. l
Originale peccatum parauis hereditarium. to. 1. 12. c & m & 15. R & seq. copiose
De peccato originali, & baptismo paruulorum, to. 2. 120. b, c & seq. & epist. 157.
Originale peccatum massa, omnes ex æquo continent. tomo. 2. 48. l. & 140. c, d & sequentibus.
Originale peccati abolitio. to. 3. 56. m
Originale peccatum. tomo. 3. 71. c, f. & 76. b & 75. d to. 10. 8. k
Originale vitium est voluntarium. tomo. 5. 104. c
Originale peccatum non fuisse transfusum ali

quo aliorum parentum peccante, si primi homines non peccassent. Eodem, 125. h, i
Originalis peccati remedium ante diluuium tacet sacra historia, sed sacrificia nō tacet illorum. to. 5. 137. m
Per originale peccatum paruulus præuicator est legis. Ibidem. 152. i
In originali peccato pares sunt omnes in matris vteris. to. 5. 154. e
Originale peccatum contraxerunt omnes penitus nullo excepto, præter Christum. Eodem. 190. a & seq.
In originali malo duo sunt, peccatū atque supplicium: in originali bono alia duo, propagatio & confirmatio. to. 5. 237. k, l
Peccato originis omnes obnoxii. tomo. 7. 228. i, k
De peccato originali, & gratia Christi contra Pelagium. to. 7. 248. d & seq.
Libido & labor parturiendi, ex peccato. to. 7. 261. k
Testimonia doctorum de peccato originali. to. 7. 304. h, i
Vnde sanctur ægritudo originalis peccati, quæ omnes homines tenentur. tomo. 10. 65. g
Reliqui qui originali peccato culpam mortalem admisserunt, in inferno remanserunt. to. 10. 216. e
Ornatus auri & vestis quibus & quando permittitur. tomo. 2. 102. h, i, & 244. K, & sequentibus.
Ornatus verus Christianorum, quis sit. Eodem. 102. h, i
In ornatu superbo cor humile haberi potest. Eodem. 244. m & seq.
Ornantes se non intortis crinibus, & c. exponitur. to. 10. 77. l
Ornamenta spiritalia. tomo 10. 104. h, & sequentibus.
Orosius præbyter laudatus. to. 2. 31. m & seq. & 36. e & 125. & 137. c, d
Ad Orosium quæ scripserit Augusti. to. 1. 26. f, to. 2. 138. c, d
Orphani pupilli sunt. to. 9. 93. m
Orphanos, & viduas, facit gladius verbi dei. to. 230. b
Orphei, aliorumque in gentilitate vatū, præfagia, de filio dei, quatenus valeant. to. 6. 92. l
Othopolus. to. 5. 170. m, & seq.
Orygometra, auis. to. 3. 241. g
O. hominis duplex. to. 7. 150. b. to. 4. 7. m
Ll 4 Os

I N D E X

- Os corporis, & cordis. to. 4. 355. m
Os dei. to. 4. 348. g
Os aperire. to. 4. 393. c
Oris apertio, ad dei gratiam pertinet. to. 4. 43. i, k, to. 7. 290. h
Os dei, est eloquium eius quod fecit ad nos in reuelationibus sanctorum pluribus, & testamētis duobus. to. 8. 441. g
Ori non est ponendum claustrum continentie sed ostium. eod. 536. i
Propter quos ori ponenda sit custodia. to. 8. 108. m
Os non est aperiendum contra insipientem. Ibidem. 111. c
Quale os nostrum repleatur gaudio. tomo. 8. 486. k, l
Quomodo quod intrat in os non coinquinat hominem, sed quæ de ore procedunt. Ibid. l, m
Custodi os cordis à malo, & innocens eris. ibi. 487. f
Os dominus quomodo aperiat. to. 10. 170. l, & seq.
Ostium, pro os. tomo. 3. 16. h, i, & 25. l, tomo. 8. 529. d
Ossa fortitudinem significant, & firmamentū. to. 8. 111. c, & 80. g
Ossa Christi, omnes iusti. eod. 83. i
Ossa Christi, discipulos significant, quæ tunc dispersa sunt, quando & cætera. tomo. 8. 35. c
Quod significant fortes Ecclesiæ, quæ tunc conturbantur quando & cætera. Eodem. 56. a
Ossa tunc confringuntur, quando fortes Ecclesiæ tribulationis cedunt. tomo. 8. 126. m
Ostium nomine spiritales intelliguntur. eod. 131. c, d
Ossa frigi in frixorio, quid sit. tomo. 8. 374. l
Ostium animæ absconditum, quale sit. eodem. 529. d
Osanna quid significet. tomo. 3. 9. l, tomo. 9. 80. m
Osanna cur interpretatum. to. 3. 9. l
Osanna affectum mentis potius quam rem aliquam significat. to. 9. 80. m
Oscen. to. 1. 84. d
Osculum propinquorum, apud veteres, to. 4. 35. c
Osculum pacis. to. 4. 89. b, c
Osculo Iudas bellum incipit. to. 10. 189. f
Oscæ meretrix. to. 3. 17. h, i, tomo. 6. 140. m, & seq. to. 7. 132. m, & seq. c, d
Osee quid prophetet. to. 5. 176. g, & seq. to. 6. 104. l
Osee dictus Iesus. to. 5. 174. e
Osee quando regnare cœperit. to. 5. 174. e
Ostis, mritus Iſidis, dilaceratus quæritur, & inuenitur. to. 5. 54. i
Ostis. to. 5. 74. d, & 85. g
Ostius Cordubensis, & eius innocentia. tomo. 7. 5. m
Ostendere pro facere. to. 3. 35. l
Ostendere dei, quid sit. to. 4. 349. b
Ostenta, ab ostendendo. to. 5. 217. d
Ostium, sensus carnalis. tomo. 4. 406. c, to. 10. 156. h
Ostium, quomodo claudendum. to. 4. 406. c
Ostii uerbi apertio, quid sit apud Paulum. to. 7. 410. m
Ostium portæ, initium significat fidei, qua saluamur. to. 8. 76. l, & seq. b, c
Ostium cordis quomodo intret Christus, & quomodo diabolus. to. 8. 539. l
Per ostium intrare in ouile, exponitur. tomo. 9. 71. m, & seq.
Intrare per ostium multi contemnunt quibus bene viuere satis esse videtur. Ibidem. 72. a
Ostiaris quis est qui ostium aperit pastori. to. 9. 73. g
Ostium, & ostiaris Christus. tomo. 9. 71. m, & seq. & 73. g, h
Ostium apertum in cælo, Christus est, mediator dei & hominum. to. 9. 141. l
Ostria. to. 5. 54. i
Oua an primum creata, uel aues. tomo. 3. 186. f
Panis, piscis, & ouum: quibus opponuntur, Iudas, serpens, & scorpio. to. 2. 187. b, c, tomo. 2. 26. c, & seq.
Ovis error quomodo corrigendus. tomo. 2. 65. i, k
Oues, bonos significant, in libris sanctis. to. 3. 8. b, to. 7. 361. f
Oues non solum homines brati, sed etiam angelicæ creaturæ spiritus dicuntur. to. 8. 18. i, k
Ovis una, multos vicit lupos. to. 8. 70. f
Sunt, oues in inferno, quibus pastor mors est. sunt & in cælo, quibus pastor uita est. Eodem. 150. a, b
Ovis perdit se inuenire non potest. tomo. 8. 286. c
Oues dei detonsæ, & ascendentes de latere, quæ sint. Ibidem. 352. f
Oues uendere, quid mysticè. to. 9. 21. l
Ovis erratica quomodo dicatur, & qui uideatur. Ibidem.

IN DIUVM AVGVSTINVM.

- Christi.
Oues multæ foris. to. 9. 72. R
Infirmitas animi gerit ouis, quando tentationes non credit sibi profuturas. Eodem. 230. k
Oues errantes reuocare, quid sit. Ibidem. 231. d
Oues errare in montem, & collem, quid sit. ibi dem. f, g
Ouibz errantibus, non est pastor, Ibidem. 231. d
Deus aufert oues a pastoribus malis, ut eas bonis committat. ibi 232. a, & d, e
Quid sit oues sic auferræ, & cætera. Ibidem. d, e
Petro quiescente non est nunc cui dominus oues securus pascendas committat. Ibidem. c
In montibus Israel, est requies ouium. Ibidem. g, h
Sunt bonæ oues, sunt boni pastores: & contra. Ibidem. m
Ovis dei, gregem suum quærit. Ibidem. 233. b
De ouibus, Liber. to. 9. 224. g, & seq.
Quibus dominus commiserit oues suas. to. 10. 42. c
Ovis Christi sumus. to. 10. 51. d, e
Christiani cum obedientia audiant se oues & prædicatores cum timore, pascere. Ibidem. e
In Ecclesia catholica oues, apud schismaticos & hæreticos hædi. Ibidem. g
Ovis occisio, quid. to. 10. 61. d
Oues in montibus relictæ, quid. tomo. 10. 64. g
Oues, de quibus dicitur, Non sum missus nisi ad oues quæ perierunt domus Israel. to. 10. 164. a, b
Oues bonæ non sua quærunt, sed quæ Iesu Christi. to. 2. 254. c, d
Cum oues faciunt quæ pastores mali dicunt deus pascit eas: cum vero faciunt quæ pastores, pascuntur ab eis. to. 9. 232. a, b
Ouille Christi Ecclesia. tomo. 4. 417. g, tomo. 9. 72. b
Ouille Christi quotquot introierunt, præter Christum venientes, fuerunt fures. to. 9. 72. c
Qui per alteram partem ascendat in ouile. to. 10. 41. g
Vnde ad ouile Christi de gentibus uenimus. to. 10. 163. g
Ovis filii Aminadab casus. to. 5. 103. m
to. 3. 244. l
Ozias lepra percussus, quod sacerdotium inuasit. to. 2. 14. f
P
Actum nostrum cum deo. tomo. 10. 114. c
Pagani qui uocentur. to. 1. 25. d
Pagani deficiunt. to. 1. in Palsid.
Pagani mire conuersi ad Christum. to. 1. 23. 4. k, & seq.
Paganismi irrisio. to. 2. epist. 44.
Auerſus Paganos lex. to. 2. 51. l
Sex quæstiones contra Paganos expositæ. to. 2. epist. 49.
Paganorum furor in Christianos. to. 2. 248. f, g
Pagani, qui & Græci, & gentiles. to. 3. 260. d, e, & l
Pagani unde cognitio veritatis. to. 3. 269. k, & 273. f
Paganorum impetus in Ecclesiam. tomo. 3. 281. g
Paganorum reliquiæ, frustra iactant sua. Ibidem. h
Paganorum blasphemia in Christum. to. 1. 22. d, to. 4. 127. c, f
Contra paganos, de deo vero, plura. to. 4. 128. k, l, & seq. copiose. Item. 190. l, m, & seq. folijs per totum.
Eorundem opinio, de deo nostro. tomo. 4. 130. b
Contra paganorum rationes, tomo. 4. 143. c, & seq.
Omnis paganus in ignorantia est. tomo. 4. 314. k
Paganus adultus, & infans, differunt. Ibidem
Pagani elementis seruiunt. to. 4. 315. f
Pagani. to. 5. 79. g
Contra paganos, ex Hermete, & Sybilla. to. 6. 111. i, & seq.
Pagani quomodo catechizandi. tomo. 6. 94. k, l & seq. copiose.
Paganorum uaticinia, de filio dei, quatenus ualeant. to. 6. 92. l
Aliter pagani, aliter hæretici recipiuntur. to. 7. 75. g
Pagani etiam diis suis tribuunt purificationem. to. 7. 77. i, k
Pagani habent aliquid quod probatur. to. 7. 153. l, m, & 106. a
Paganus bene uiuens, patentibus oculis est in tenebris. to. 8. 42. h, i
Paganos, ligna esse syluatica extra Ecclesiam. to. 8. 56. a
Vide, Gentiles. Pagani

I N D E X

pagani non intrantes per ostium. to. 9. 71. m, & seq.
Errores paganorum circa poenitentiam. to. 9. 224. c
Confutatio erroris paganorum, super poenitentia. ibid. c. d
paganorum nugæ deferendæ. tomo. 10. 5. m, & seq.
Orandum pro paganis, & non irascendum. to. 10. 6. f, g
Omnes pagani, siue Iudæi, antequam Christiani fierent, peccarunt in spiritum sanctum. to. 10. 9. d
pagani, Iudæi, & hæretici, peccant in spiritum sanctum. Ibidem. c
In paganos inuehit. to. 10. 26. f, g, & k, l
per Christum pagani homines facti, non pagani. to. 10. 66. g
pagani sufficienter conuincuntur à Christianis, per libros Iudæorum. to. 10. 136. e
Qui falsis cibariis sitim acuiunt, paganizare censeantur. to. 10. 240. m
Impropria paganorum, ad fideles. to. 10. 311. g, h
palea habet tam frigidam uim, ut obrutas nives seruet, & tam feruidam ut poma immaturret maturet. to. 5. 214. d
paleæ, hæretici. to. 1. 235. f, g
paleæ, & zizania, in Ecclesia. to. 1. 239. i
paleas a tritico separare dei est. to. 2. 56. h
Ob Paleas non recedendum ab Ecclesia. to. 7. 81. c, d
Ex palea frumentum. ibidem. c
paleis comparantur humana commenta. to. 7. 95. e, f
palearum nomine iniqui significantur. to. 8. 12. m
bonus aurum, malus palea. to. 10. 45. g
Ecclesia, temporis huius, semper habet & paleam, & frumentum. to. 10. 236. k
palemonem Xenocrates ad bonos mores conuertit. to. 2. 194. g
pallas & Berecynthia quomodo lauentur. to. 5. 12. f
pallantem moriturum Hercules fleuit. to. 5. 23. i
pallium dei. to. 4. 349. a
Quæ sint duplicia pallia debita deo. tomo. 10. 235. b
pallor deus. to. 5. 54. g, to. 8. 404. g, h
palmarum rami, victoriam significant. to. 9. 80. l, m

palmarum dare. to. 2. 78. h, i
palma altitudinem significat. to. 8. 339. e
Quæ sint palmarum in manibus martyrum. to. 10. 259. m, & seq.
palmites uitis, discipuli Christi. tomo. 3. 355. d
Christus discipulis quare se palandum prae-buit, & Mariæ Magdalene prohibuit. to. 9. 128. d
palpebræ dei. to. 4. 348. f
palpebræ dei operationem, & apertionem scripturarum significant. to. 8. 24. a
palpebræ, Christi mortem, & resurrectionem significant. ibid. e
pammachium Augustinus collaudat, &c. to. 2. 207. f, g
panis accipit rem necat. to. 1. 259. a
panis dono missus. to. 2. 40. a
panes benedicti. ibidem. d
panis in bono, & in malo. to. 3. 19. k
panis pro omni cibo. Eodem. 33. l, & 37. c, & seq. c
panis. to. 4. 409. g
panis subeinericius, dicitur Græce engriphia. to. 10. 161. e
Rusticus panis, licet incultior, tamen fortior est, & magis satiat. to. 9. 192. h
panem cum suauitate manducare. to. 10. 58. l
De eo quod in Euangelio scriptum est, Frange esurienti panem tuum, & egenos uagosq. induc in domum tuam, Homilia. to. 10. 99. l, & seq.
panes in creta terra produxit. to. 10. 131. d
panibus quinque turba pascitur. to. 3. 25. f
De quinque panibus. to. 4. 151. a, & seq. & 130. i, & sequen.
Christus cur de quinque panibus, tot milia satiat uerit, & de lapidibus non fecit panes, cum esurierit. to. 8. 334. f, g
panes quinque hordeacei, quinque libri sunt Moysi. to. 9. 46. g
De multiplicatione septem panum, & paucorum piscium. to. 4. 103. c, f, to. 10. 230. g, h
Miraculum quinque panum spectat ad Iudæos, & septem ad Gentes. tomo. 10. 230. i, k, & seq.
Sicut quinque panes, quinque libros Moysi, sic septem septiformem gratiam significant. ibi dem. k
panis, piscis, & ouum: quibus opponuntur lapides, serpens, & scorpio. to. 2. 187. b, c, to. 10. 26. c, & seq.
Et quid sint allegoricè. to. 10. 26. c
De rogare tres panes in nocte ab amico, & oratione.

IN DIVVM AVGVSTI NVM.

tionis. Sermo. to. 10. 25. k, l
Quid significet ille amicus qui perrexit ad domum diuitis, tres panes petiturus. to. 10. 212. e
Tres panes in Euangelio, trinitas. to. 10. 26. b
Et ibi de trinitate plura.
Tres panes in Euangelio, fides, spes, & charitas ibidem. c
Tres panes in Euangelio, singulus triplex. to. 10. 299. m, & seq.
panis quotidianus, quid. to. 3. 63. d, e, to. 4. 408. d, & seq. to. 10. 115. f, g
Oratio dominica, de quo pane loquatur. to. 4. 408. e, to. 10. 25. g, h
panis quotidianus. to. 4. 408. d, to. 10. 144. f, g, & 172. f, g
panis quotidianus quomodo sit noster, quem petendo nobis quotidie dat deus. to. 8. 180. f, g
Quod Latini quotidianum panem dicunt, id Græci aduenientem. to. 10. 25. h
panis quotidianum nobis dari hodie petimus, quia quid dies crastina nobis pariat ignoramus. to. 10. 191. f
Verbum dei quod quotidie prædicatur, panis quotidianus est. to. 10. 196. c
panis angelorum, Christus, to. 1. 226. b, to. 4. 245. k, l, to. 9. 25. k, l
panis sacramentum. to. 4. 177. c
panis unus, totum corpus Christi. to. 8. 57. l
panis frustra, membra Christi. ibidem
Circa panem & calicem, religio Christianorum. to. 6. 118. f, g
panis & calix mysticus, certa consecratione. ibi dem. f
panis, corpus domini. to. 7. 158. m
panis angelorum, quare factus est panis hominum. to. 8. 512. c, d
Vt panem angelorum manducaret homo, creator hominum factus est homo. Eodem. 422. g
panis uerus, Christus. to. 9. 48. b, c
panis noster, qui & confirmat martyres, quis. to. 10. 97. g
panem angelorum manducat homo. tomo. 10. 191. k, l
panis celestis ideo ad hominem descendit quia ad ipsum non poterat homo ascendere. ibi dem. k
Christus ante panis fractionem ignotus, loquitur cum hominibus. to. 10. 201. k

panis lachrimarum, quis sit, & quomodo die ac nocte comedatur. to. 8. 123. b, c
panis uerbi dei etiam cum labore & sudore manducandus. Eodem. 69. k, & 525. k, l
panem doloris, poenitentes manducant. to. 8. 526. c
Quid est panem cum sudore comedere. to. 10. 147. d, e
panem doloris manducare, quid sit. to. 8. 123. b, c, & 490. d, & 526. c
panis cordis, iustitia. to. 8. 152. d, & 157. i, k
panis è terra ducitur, cum Christus per carnem seruorum suorum prædicatur. Eodem. 396. d
panis iste uisibilis, stomachum, uentremq. confirmat: panis cordis, confirmat cor hominis. ibid. f
panem animæ non comedere, quid sit. to. 8. 374. l, m
panis animæ, uerbum dei. Eod. 69. k, & 333. f, g, & 374. l, m
Et quomodo comedatur. eod. 99. c
panis de regno dei. to. 10. 28. m
panis fidem signat. to. 10. 26. c, d
πῶς καὶ οὗτος. to. 6. 176. l
pannus nouus, & uestimentum vetus, mysticè. to. 6. 96. g, h
panthus. to. 5. 2. l
pantomimus. to. 3. 12. a, b
papam uocat Hieronymus Augustinum. to. 2. 13. i, & 18. c, & alias.
papam uocat Augustinus Ambrosium. eodem. 39. f, g
Aurelium quoq. episcopum Carthaginensem. to. 2. 103. d, e, to. 3. 78. f
papa consulendus est in his quæ sunt fidei catholice utilia. to. 2. 127. l
Vide, Episcopus.
Papilliones, tentoria dicuntur. to. 3. 33. g
parabola quid sit. to. 8. 147. a, & 241. a, & 281. b, c
In parabolis quæ dicuntur rerum similitudines, rebus de quibus agitur comparantur. to. 8. 281. b
parabola de publicano, & pharisæo, in templo orantibus. tomo. 10. 232. l, m, & sequen.
paracletus. to. 4. 393. g
paracletus græcè, dicitur Latine consolator. to. 10. 224. c
per

I N D E X

Per paracletum, iurant Manichæi. to. 6. 99. d, e
paracletus, consolator, vel aduocatus. to. 6. 93. d, to. 9. 93. l, & 102. b
paracletus, quomodo promissus & missus contra Manichæos. to. 6. 156. d, e, & sequen.
paracletus, etiam Christus. to. 9. 93. l
paracletus id docet quod saluator. to. 10. 219. l
paradisus, nomen est generale, ubi feliciter uiuitur. to. 2. 81. i
paradisus ubicunq. sit, beatorum quisq. ibi est. Ibidem, & col. seq.
paradisus uocabulum. to. 3. 233. m
Quid sit paradisus. to. 9. 173. i, k
E paradiso hominem expulsum, exponitur. to. 1. 238. g, to. 3. 224. l, & 207. a
Paradisus, uita beata. to. 1. 275. d, & 286. b, & 278. h, to. 2. 81. i, to. 3. 224. m
paradisi delitiæ, quid allegoricè. to. 1. 175. d
Paradisus spiritalis. to. 3. 169. a
paradisus, an propriæ, uel figuratè accipiendus. Ibidem. c
Paradisus, corporalis & spiritalis. to. 3. 201. k, & 202. g, & 237. m, & seq. to. 5. 117. e, & 125. d
De paradiso tres sententiæ. to. 3. 201. k
paradisus locus amœnissimus. to. 3. 201. m
Paradisi locus à cognitione hominû remotissimus. to. 3. 201. a
In paradiso agricultura. Ibidem. & 202. f, g
In paradisum, an Paulus raptus. to. 3. 225. f, g & i, & 232. d, e, & fo. seq. a
paradisus, Ecclesia dicta. to. 3. 221. c, & 232. d, & fo. seq. a, to. 5. 117. g, h, to. 7. 133. h
paradisus paradisorum. to. 3. 233. d
Paradisus, secretum patris. to. 4. 60. b
Custodire paradisum, & operari. to. 3. 203. e, f
Paradisi ciuitas, quantum distet à terrena. to. 5. 45. c
In delitiis paradisi dei fuisse, &c. exponitur. eo dem. 97. a
De paradisi terra nemorosa & fructuosa. to. 5. 116. f
paradisi pacem facit nos ardentius appetere tẽ ratio. to. 5. 191. g, h
paradisum existimant Adamiani Ecclesiam suam. to. 6. 6. k, l
paradisum visibilem negarunt Seleuciani. to. 6. 8. i
paradisus ubi sit, cuiusmodi quæstio. to. 7. 259. d
In paradiso nihil deest quod delectat. to. 8. 116. g, h, & 255. a
De paradisi gloria, hymnus. to. 9. 155. c
In paradiso non erat pugna carnis, & spiritus. to. 10. 36. h
In paradiso, nil aduersi timendum. to. 10. 142. a
paradisus primo latroni referatur. Ibidem
paradisus præuaricatori clausus, aperitur latroni. to. 10. 190. b
Christus honorauit paradisum, introducendo in eum publicanos & meretrices. to. 10. 193. d
paradisi inclita felicitas. to. 10. 172. c
paradisi præconia. to. 10. 391. e, f, & seq.
Qui terrenis se implicat, à paradiso se elongat. to. 10. 307. g
paralyticus in gabbato. to. 3. 251. c, to. 4. 145. b
paralyticus per lectum demissus ante domum, quos signet. to. 8. 99. 2, to. 9. 231. c
Triginta & octo annos languerat paralyticus, quem dominus in piscina sanauit: & quid hoc signet. to. 9. 33. f
Iudei Christum blasphemum dicebant, quia dixit paralytico: Remittuntur tibi peccata tua. to. 9. 243. g, h, to. 3. 252. d
paralyticum restituit Petrus.
parascæe interpretatur præparatio. to. 4. 172. h, to. 9. 117. i
parascæe Iudeorum, & Christianorum. Ibidem
parcæ unde dictæ. to. 4. 15. k, to. 6. 117. f, g
parcarum ratio. to. 2. 50. d, e, & 74. g
Quo animo quis parcat, plurimum interest. to. 2. 50. d, e, & 74. g
Deus ideo parcat ut corrigaris, non ut in malignitate permanear. to. 8. 370. e, d
Quod partendo uelit ad pœnitentiam adducere. to. 3. 84. g, eodem. 384. g
Vide ne dum parcas carni tuæ, anima pereat. Ibidem. c
Hoc ipso quod deus parcat impio, per impunitatem eum elatum facit, ut altius in seueam cadat. to. 8. 346. f
parcitur homini ad hoc ut conuertatur, & non sit qui damnetur. to. 10. 2. b
parce iniurianti, ne dum denegas pietatem fratris, tibi claudas indulgentiam. to. 10. 191. f, g, & 196. d
pardus propter colorum uarietatem gentes significat. to. 9. 146. c, d
parentes, & amici, quatenus amandi. to. 1. 213. f
parentum peccata, non imputantur pueris. to. 2. 271. c, & seq.
parentes, & cognati, quomodo contemnendi propter Christum. to. 1. 17. c, to. 2. 42. h, i, & sequen.
parentes sunt honorandi, & eorum cura est habenda. to. 2. 87. m, to. 9. 118. k, & sequen.
parentes amans, perdet eos. Eodem. 42. h
parentes non sunt audiendi, cum prohibent nos sequi Christum. to. 2. 42. i, & seq. to. 4. 379. e
parenti spiritali, magis quam carnali est obediendum. to. 4. 43. k
In parentibus carnalis affectus contemni debet, non natura, exemplo Christi. to. 4. 43. k
parentes diuersos non possunt habere gemini. to. 5. 39. i
Erga parentes, inest naturalis affectus uerecundia, & quam etiam nequitia auferre non potest. Eodem. 12. f
parentes quomodo honorandi, & contemnendi. to. 6. 57. f
parentibus, quatenus obediendum. to. 8. 248. h, i, to. 10. 5. h, i
parentum delicta, quomodo pertineant ad filios. to. 8. 306. a, & 417. l
parentum errores non sequendi. Eodem. 522. h, i
parentes Iesu, quomodo dictum. to. 9. 57. e
parentes quomodo sint tractandi, cum eos inuitamus ad comedendum nobiscum. to. 10. 127. a
parentes non agnoscere. to. 10. 175. m
parentes, qui nos genuerunt ad uitam, Christus & Ecclesia. to. 10. 183. i
parentes primi si non peccassent, nullum mortis experirentur genus. to. 5. 112. a
primorum parentum, in iustitia existentium, originalis perfectio & felicitas. eodem. 124. l
An primos parentes, in paradiso constitutos, nullis perturbationibus prius quam deliquerint, affectos fuisse credendum sit. ibi. & seq.
Transgressio primorum parentum. to. 4. 378. g, to. 10. 26. g, h, & 145. c
primorum parentum exculatio, non fuit petitio uenæ, neque medicinæ imploratio. to. 5. 126. d, e
parentes primi ita morte fuerunt multati, ut etiam quicquid ex eorum stirpe est exortu,

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

eadem pœna teneretur obnoxium. to. 4. 129. e
Duo parentes nos genuerunt ad mortem, & duo ad uitam. to. 10. 183. i
Modus reparationis offensæ primorum parentum. to. 10. 264. g, h, & seq.
paries dealbatus, hypocritis & simulatio est. to. 4. 401. b, to. 7. 354. d, & 402. e, f
parietina quid. to. 3. 375. c
Duo parietes in Ecclesia, Iudei, & Gentes, & Christus lapis in angulo. to. 10. 18. i, & 417. h, i
paridis iudicium. to. 5. 171. m
Parmenianistæ, iudem Donatistæ. to. 6. 6. a
Contra epistolam Parmeniani, Donatistarum episcopi. to. 7. 3. b, & seq.
paronymum unde dicatur. to. 1. 97. i
paronyma, ab homonymis differunt. Ibidem
partes positionem habentes. to. 1. 100. e
partes positionem non habentes. Ibidem
partitio. to. 3. 113. c
partium studia loco indiuiduæ charitatis, quomodo angeli consecuti sint propter peccatum. to. 5. 103. g, h
Terrenorum quando aliquid partiendum est, maior diuidit, minor eligit. to. 5. 149. k
Quod homines in mundo faciant sibi partes, sed pars electorum deus. to. 8. 264. a, b
A parte ad totum argumentatio. to. 10. 29. b
participes Christi qui. to. 6. 240. b
particeps dei est, quisquis ei adhæret. to. 8. 451. i, k
neque efficeremur participes diuinitatis, nisi ipse deus mortalitatis nostræ particeps fieret. eodem. 451. a
Quomodo participes erimus unius simplicis multi, inexplicabile est. to. 8. 563. c
participatio in idipsum, quid. Eod. 474. a, b, & seq.
partunda dea. to. 5. 54. i, & seq.
parturitio filiorum spiritalium. to. 4. 436. k, l
parere non poterat per naturam Sara, etiam fecunda, sed per miraculum. to. 5. 83. a
Vide, Abraham, Isaac, Sara.
parturitio & partus in quo differant. to. 9. 107. c, d, & seq.
partus uirginis, per comparisonem ad uirgam Aaron. to. 10. 124. e, f
partus uirginis per comparisonem ad speculum. Ibidem. g
Virginis integritas non est uiolata partu. to. 10. 125. b
partus

IN DIVVM AVGVSTINVM.
actus virginis per porta in clausam, quam vidit Ezechiel, designatur. Ibidem.
Vide, Christus, Filius, Maria, Generatio, Natiuitas.
parum, dici solet quod minus est quam decet. to. 8. 419. g. & 439. e.
Vide, Modicum.
paruuli, nec sapientes, nec stulti. to. 1. 14. h.
paruuli sunt aliqui etate, aliqui mente. to. 1. 2. 8. f.
paruuli coguntur addicere per penas, quas interdum etiam sustinere malunt, quam discere. to. 5. 219. l.
paruulorum etas, scilicet prima & secunda, quomodo non sit capax precepti. Ibidem. 220. e.
In paruulis quodammodo sopita est ratio, & intelligentia, quasi nulla sit exercenda, tamen est excitanda etatis accessu. to. 5. 238. b.
paruuli non habent voluntatis arbitrium. to. 10. 63. d.
paruuli rei tenentur, non voluntate, sed origine. to. 1. 15. b.
paruulos contrahere peccatum originale. to. 1. 12. c. & m. & 14. h. & k. & seq. copiose. to. 2. 30. g. & fo. seq. l. m.
paruulos habere peccatum, Pelagiani negant. to. 1. 12. l. & 15. k. & 15. a. & seq. to. 2. 30. f.
Nec illis aliena nocuisse. to. 1. 12. c.
De paruulis questio. to. 1. 208. m. & fo. sequen. a.
paruulis baptizatis non imputatur impietas parentum. to. 2. 27. c. & seq.
paruulorum condemnatio, nisi baptizentur. to. 1. 26. g. to. 2. 31. l. & fo. seq. e. f. & seq. & 49. e. d. & 141. l. m.
Qui paruulos dicit saluari sine baptismo, contra Apostolum venit, & Ecclesiam confundit. to. 2. 32. R. l. & 119. e. f. & 120. d. & 137. b. c.
paruuli necessariam habent Christi gratiam. Eodem. 122. i. & 125. l. & 141. k. l.
paruuli credunt per corda & ora offerentium. Eodem. 143. l. m.
Vide, Baptismus paruulorum.
paruuli sunt transgressi preceptum dei, seu testamentum, in Adam. to. 5. 220. e. & sequen.
paruulus indigebat circuncidi, & ratio eiusdem. to. 5. 151. h. & seq.
paruulos baptizatos aliquando vexant demones. to. 5. 237. d.
paruulis Hierarchia celum claudunt. to. 6. 8. c.

Frustra paruuli baptizantur, si peccato vacanti. to. 7. 215. m. & seq.
paruuli quomodo illuminentur. to. 7. 217. f.
paruuli quoque egent serpentis aspectu. Eodem. 222. d. e.
paruuli inter fideles. Ibidem. f. g. h.
De paruulis error duplex. Ibidem. g. h.
In paruulis non esse peccatum vitæ. to. 7. 222. R. l. & 220. l. m. & 221. e. f. & 222. d. e.
De paruulis veteres nihil dubitarunt. to. 7. 235. m. o. p.
Lex peccati in paruulis. to. 7. 269. h. i.
paruulorum mala. to. 7. 369. a. b.
paruuli ad tempus captiuati in Babylonia. to. 8. 52. l. h. i. & 221. h. i. & 222. d. e.
paruuli Babyloniae qui sint, & quo allidendi ad petram. Ibidem. i. k. l.
paruuli nondum spiritaliter diiudicant. to. 9. 108. e.
paruuli habent spiritum dei. to. 10. 12. e.
paruulis necesse esse primi peccati per baptismum ablutionum. to. 10. 63. d. e.
Infantes paruuli, peccatores. Ibidem.
paruulorum peccatum a primo homine. Et ibi plura de peccato originali. to. 100. 417. f. g.
paruuli verum trahant originale peccatum ab Adam. Ibidem. h. i. & 101. 417. f. g.
De baptismo paruulorum, contra pelagianos. Sermo. 119. obomont. to. 10. 70. e. & seq. Ibidem. d.
paruuli sunt baptizandi.
Quare deus innocentes paruulos vel minima poena afficiat. to. 10. 70. R.
De paruulis sine baptismo decedentibus, profunda questio. Ibidem. k. l.
pro paruulo baptizando quid interrogetur, & respondeatur. to. 10. 71. e. f. g. h. i.
paruuli, vtrum fideles appellandi. Ibidem. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 104. l. & seq.
paruuli qui sint. to. 9. 104. l. & seq.
ablectandi quomodo sint paruuli spiritaliter. to. 9. 105. a. b.
Paruuli, id est humiles. to. 10. 7. R. & 148. e.
paruuli sapientibus & prudentibus opponuntur. to. 10. 7. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 132. b.
Schismata molientes in vnitatem Ecclesiae, paruuli à Paulo appellantur. to. 10. 132. a.
Et obiter locus Pauli declaratus: Quasi paruuli in Christo, lac &c. Ibidem. a. b. c. d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 132. b.
Quomodo Christus vita aeterna viam reuelauit paruulis. to. 10. 148. e.
Qui sint paruuli, quibus reuelata est via salutis. Ibidem.

IN DIVVM AVGVSTINVM.
Ibidem. e. f. & seq.
peccatum Ariarium, quomodo uicerit Augustinus. to. 1. in Palsidonio. to. 2. episto. 174. cum seq.
pascamus Christum bene uiuendo, & pascet in aeternum nobis uiuere donando. to. 8. 495. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq.
Contra eos qui inde se pascere volunt. vnde offendunt deum. to. 8. 496. e. d. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq.
pascere te, qui fecit te. to. 8. 207. c.
pascere gregem dominicum, est domini non sua lucra querere. to. 9. 122. c.
pascere gregem dominicum, charitatis officium est. Ibidem.
Amor pascendi gregem dominicum, in tantum debet crescere ardorem, ut mortis superet timorem. Ibidem. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq.
pascetes gregem, de gregie lacte uiuant. to. 9. 230. e. d.
Solus deus cum iudicio pascit oues suas. Eodem. 232. i.
Deus ante Christi aduentum, pascebat gregem suum in aduentu vero eius, & excitauit eum vnum pastorem. to. 9. 236. l. m.
Quomodo intelligatur, Et pascet eas seruus meus David. to. 9. 237. a. b. & d.
Qui vult pascere gregem Christi, in illo pascit, quoniam ille pascit. Ibidem. c. d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq.
pastura nostra celestis quæ futura. to. 10. 54. b. c.
Magnum meritum est Christum pascisse esurientem. to. 10. 151. h.
Pasca bona, vita aeterna. to. 9. 76. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq.
Ingredi & egredi, & pasca inuenire in ouili Christi, quid sit. to. 9. 73. d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq.
pasca, quæ oues Christi egrediendo inueniunt, vita aeterna. Eodem. 76. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq.
Pascha Hebraica, transitus dicitur. to. 2. mo. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 63. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Quod non interpretetur passionem, sed transitum. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 10. 24. l. & 61. d.
Pascha celebratio, cur primo mense. to. 2. 169. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 3. 47. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 4. 57. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 5. c. to. 8. 238. l. & 471. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to. 9. 84. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. & seq. to

passorum manet dissimilitudo, etiam in similitudine passionum. *to. 5.33.e*
passiones, siue perturbationes, nullo modo cadere in sapientem, dicunt Stoici: Peripatetici contra. *to. 5.75.l, & seq.*
De passione qua palluit Stoicus philosophus, in periculo mortis. *ibi. m*
passiones quæ Christianos animos afficiunt, nõ in uitium trahunt, sed uirtutem exercēt. *to. 5.76.h, & seq.*
patitur qui afficitur, & mutabile est omne quod patitur. *to. 5.109.g*
passiones animi, quas dicebat Virgilius & Platonici esse ex carne, probat falsum esse. *Eodem. 121.g, h*
De passionibus demonum, quæ valent ad idē probandum. *ibid. i*
passionum motus peruersos, & laudabiles, quis habebit. *to. 5.122.f, & seq.*
Et passiones has quomodo nominant Graeci & Latini. *ibidem. 122.a, & seq.*
passiones tres, solum ex his dixerunt Stoici esse in sapiente. *to. 5.222.b, & seq. & x, & sequen.*
De passionibus contra mentem surgentibus, sine quibus in patria erimus, & de superbientibus, quia sciant eas moderari. *Eodem. 124.f*
passionis dolor vincens naturam, causat mortem. *to. 5.197.a, b*
passio doloris, est corpori propter animam. *to. 5.214.k, l*
pati pro Christo, supplet vicem baptismi tempore necessitatis. *to. 2.152.l, m*
Multos passio eadem iungit, quos causa separat. *tomo. 2. 63. d, & 93. h, & 101. e, & 227. c*
pati quomodo debemus mala temporalia. *to. 2. 177. b*
passiones sanctorum, ad iustitiam & misericordiam dei pertinere. *to. 4.418. h*
pro auro & argento pati, miserrimum. *tomo. 5. 5. f*
Non quid quisq. patitur, sed quare patitur, attendi debere. *to. 7.104. i*
passio quid Ecclesiasticis. *to. 7.279. c*
In passione iustorum, pauor, & spes. *tomo. 8. 53. x*
Ad patiēda omnia mala huius seculi, confortetur cor vestrum, non dicitur, diligentibus mundum, sed sperantibus in domino. *Eod. 60. i*
Non est opus patientia, ubi nihil mali pateris. *to. 8.165. l, m, & 336. i, x*

In passione discernenda est causa, non poena. *ead. 83. a, & 338. b, c*
Quid quisq. maleficus passus est legibus, quod non pertulit martyr in confessione. *tomo. 8. 102. f*
Quod homo intrinsecus patitur mala sua, & extrinsecus cogitur pati aliena. *ibidem. 109. a, b*
Quod passus est Christus, patitur & Ecclesia. *to. 8.121. g*
Multi patiuntur in Ecclesia, causa humanæ gloriæ. *Eod. 130. m, & seq.*
Quid pateris? audiunt Christiani a suis. *to. 8. 151. f, g*
Quod pateris, transiit: quod accepturus es, sine non habebit. *ibidem. 152. f, g*
Ideo intollerabiliter pateris, quia non venturi bi in mentem quid pro te pertulerit Christus. *to. 8.172. c*
Qui longè est a passione, videat ne longetur a sanctis. *to. 8.179. l*
Quicquid pateris, cogita quia prior passus est Christus. *to. 8.203. h*
Nihil patimur in hac vita, nisi ex illa morte quam meruimus primo peccato. *Eodem. 102. g*
passiones non nisi in Christo. *ibid. 204. f, g*
passionum omnium, quando finis. *ibid. g*
Si es in membris Christi, deerat passionibus Christi, & additur mensurā implens, nõ superfundens. *ibidem*
Quicquid passi sunt prophetae, & iusti, a sanguine Abel vsq. ad sanguinem Zachariae, positum est supra Christum, quia præcesserunt tanquam membra caput. *ibidem. h, i*
Cum pateris, non tribuas insipientiæ, sed consilio dei ad medicinam. *tomo. 8. 216. c, f*
Cur mali & peccatores hic quandoq. non patiantur. *ibidem. f, g*
patimur superiores aliquando, quos nouimus peiores. *to. 8.224. m*
Nihil magnum est pati, si peccatis: sed propter deum pati magnū est: ideo ille prior passus est, vt &c. *to. 8.240. g, h*
Contra eos qui dum patiuntur, non se iniustos negant, tamen iustiores illis se dicunt, qui nihil patiuntur, & iniuste viuunt. *to. 8.290. i, & 249. c*
Qui dicit, inique patior quod patior illum iniquum facit, cuius iudicio patitur: se autem iustum, qui inique patitur. *tomo. 8. 366. d, & 271. l, m*

Passiones martyrum, ad carnem, non ad locū fidei perueniunt. *to. 8.331. l*
Non hæc quæ pateris mala, sunt mala: sed tibi patienti hæc sunt mala, a deo iusta sunt & bona. *to. 8.381. c, d*
Aliud est pati iniuriam, aliud est pati tribulationem, aut poenā, aut molestiam, aut supplicium. *to. 8.559. h, k*
Cum hæretici patiuntur ex insurrectionibus principum, non sunt de eorum numero qui iniuriam patiuntur. *ibi. k, l*
Quod patiuntur iusti merito suo, & iusto dei iudicio patiuntur omnes præter Christum. *to. 8.572. b, c*
passio præcedit glorificationem. *to. 8.81. c*
passiones in homine Christiano non vilipendenda. *to. 9.87. i, k*
patiuntur mali propter iniquitatem, & propter iustitiam. *to. 9.99. f*
passio caminus tribulationis. *Eodem. 164. c*
Quicquid patimur donum dei est. *to. 9.207. k*
Non minora pro vita æterna, quam temporalia sufferri debent. *to. 10.248. e*
Non sunt amandæ passiones in martyribus, sed passionum occasiones. *tomo. 10. 278. g*
passionum iustorum, & impiorum, differentia. *ibidem*
passionis dominicæ celebratio, in sacramento. *to. 2.169. e*
In passione Christi, Ecclesia patiebatur. *to. 2. 176. e, f*
De passione domini. *tomo. 4.170. b, tomo. 10. 185. i, & 186. k, & 187. c, & 189. c, & 190. h*
passio Christi, omnes superat passiones. *to. 3. 352. d*
passio Christi præfigurata. *to. 4.331. k*
passio Christi significatur in nuditate Noe. *to. 5.149. l*
passio Christi, significatur in Isaac & ariete immolato. *eo. 159. l*
passio Christi, & eius fructus, significatur in benedictione qua Iacob filium suum Iudam benedixit. *to. 5.155. x, & seq.*
In passione sua Christus, ostendit, quid sustinere pro veritate: in resurrectione, quid sperare in æternitate debeamus. *Eodem. 183. k*
passus est Christus octavo calendas Aprilis, qua etiam die conceptus fuit. *tomo. 5. 185. m*

De passione Christi, & insultatione Iudæorum. *Eodem. 212. h, i*
In passione Christi, discipuli spem perdidērunt. *ibidem. m*
passio Christi, ne obliuiscamur quod factum est, semel in memoria nostra omni anno sit. *to. 8.34. g*
Christus quanta patitur, & quare. *Eodem. 35. c, d*
Que passus sit. *ibi. c, f*
pro quibus passus sit, & quis fructus passionis eius. *to. 8.36. h, i*
prior te passus est improbum, qui non habuit, quare pateretur. *to. 8.60. i*
Non erat causa patiendi capiti, nisi vt corpori præberetur exemplum: quia voluntate passus est, non necessitate. *Eod. 83. m, & sequen.*
Quod passus est Christus, patitur Ecclesia, quia quod patitur caput, patiuntur & membra. *to. 8.121. g*
patere in Christo, quia tanquam peccauit in infirmitate tua Christus. *Eodem. 105. c*
Christus passus est, dignus pro indignis, vt &c. *to. 8.161. m, & seq.*
Nisi passus esset, salui esse non possemus. *Eod. 181. e*
Quod in nobis patitur, & nos in illo. *tomo. 8. 209. b*
passio Christi maxime prædicatur. *Eodem. 213. f, g*
Cur quod nobis de passione Christi bonum præstitum est, non imputetur Iudæ vel Iudæis. *to. 8.209. g, & 223. b, c*
passus est, quia voluit, non inuitus: sed martyres etiam si nolebant, patiebantur. *Eodem. 235. a, b*
Christus passus est inter manus Iudæorum, quod est passus, cum super aquas ambularet. *ibi. dem. i, k*
Cum pati venerat Christus, cur puniuit per quem passus est. *to. 8.244. k*
passus est quicquid pati debuit ex voluntate, non ex peccati necessitate. *Eodem. 316. e, f*
Quod omnes passiones replere erant in capite, sed restant adhuc implendæ in corpore, secundum apostolum. *ibi. f, g*
Ideo omnia mala pati voluit, vt consolaretur patientes. *to. 8.338. i, k*
Christus non timebat pati, tertio die resurrexurus. *Eod. 347. a, b*
passionem suam Christus agnouit: quia non pateretur, nisi ei placeret. *to. 8.397. a, b*
M m passio

I N D E X

passio domini multis ruina fuit. Eodem. 404. i. R
Quicquid passus est Christus homo, non potest dici non passus est deus: quia deus erat hominem assumendo, sed non est mutatus in hominem: exemplum. to. 8. 502. b, c
Quicquid verbum passum est, in carne passum est. ibi. c, d
Adhuc patitur Christus, non in carne sua, in qua ascendit ad celum, sed in carne fidelis quæ adhuc laborat in terra. to. 8. 544. b
passio domini quid ostendat nobis. Eodem. 573. f, g
precatio de passione Christi. to. 8. 240. a, 3, & sequent.
Occisione Christi, nos omnes redempti sumus to. 10. 16. 4. b
Dominica in passione domini, Sermo de Sampsone. to. 10. 181. d
Qui maxime offendant passionem Christi. to. 10. 189. b
Diuerso modo legebatur passio, & resurrectio Christi, tempore Augustini, & nostro. to. 10. 200. d, e
Christi passio significat tempus, in quo nunc flemus. to. 10. 204. i, k
Filius dei vere, & non putatiue passus est etiam omnia quæ scriptura testatur. to. 10. 223. a
Quid pro peccatoribus Christus pertulerit. to. 9. 253. d, & R
Nihil tam saluterum quam cogitare quanta pro nobis passus est Christus. to. 10. 294. a
Oratio sancti Augustini, de passione domini. to. 10. 313. k, l
Vide, Christus, & Crux.
passio Romanorum, qui to. 6. 66. h
pastoris officium. to. 2. 65. i, k to. 10. 36. g
pastores, & doctores, si differant. to. 2. 87. e, & 89. d
pastores qui proprie dicantur. to. 2. 89. d
Ex pastorum arbitrio, vita ouium pender. Eo. 116. d, & seq.
pastorum duo genera to. 2. 254. l, & seq.
pastores nocte vigilantes to. 3. 250. f
In pastore Christo fiducia to. 4. 384. d
Pastores pecorum, magis quam reges hominum, constituti sunt primi iusti: & quare to. 5. 123. g
Pastor infidelium, mors est: fidelium, vita. to. 8. 150. b, c, & g, h
Pastorem quomodo oues sequuntur, & eius vocem audiunt. to. 9. 72. i

Contra pastores mercenarios, to. 9. 74. d & sequent.
Pastor bonus animam suam dat pro ouibus. ibid. h, i
pastores Apostoli ibi. l
pastores debent vsque ad sanguinem, imo vsque ad mortem, pro veritate certare. Eo. 122. g, h
Christus omnia pastoris officia exercuit. to. 9. 214. h
De pastoribus liber Eo. 229. l, m
plures pastorum nomine gaudent, qui pastoris officium implere nolunt ibid.
Arguuntur pastores qui se pascunt, & non oues to. 9. 230. a
Quod pastores præsumunt, non vtilitatem pastoris sed eorum attendant quibus ministrant. ibid. b
De pastorum negligentia. to. 9. 230. a, b, & c, & 231. f, g
Qui præbet lac ouium pastoribus, videtur præbet: qui præbet lanam, honorem præbet. to. 9. 230. e, f
Quid sit pastores seipsos pascere. to. 9. 230. a, b & seq. & e, f, & seq.
Mali pastores, non solum languentes oues non curant, sed fortes & pingues necant. to. 9. 230. h
Scandalum pastoris, oues necat. ibi. h, i
pastor male viuens, homicida est. ibid. i, h
Christus pro pastoribus & ouibus multa venit passurus, ipsi autem nil pro eo pati uolunt. ibi. k, & seq.
pastor alia promittens gregi, quam Christus, super arenam ædificat to. 9. 231. d, e
Diligentia boni pastoris to. 9. 231. d, e
Inueniuntur pastores, non quæ sua sunt, sed quæ Christi sunt quærentes ibi. l, m
pastores tacere, periculosum est ibi. m
Negligentia pastoris, occidit eum. ibi. m
De morte ouis malignæ, reddet malus pastor malam rationem ibi. 232. a
Pastor malus reddet rationem pellis ouis mortuæ. to. 9. 232. b, c
Dominus ipsemet curat gregem ereptum a manibus malorum pastorum. ibi. h
pastores boni non sunt, aut latent ibi. i
Oes pastores boni, in vno sunt pastore. ibid. m
In bonis pastoribus, vox & charitas Christi sunt to. 9. 133. a
Ne pastores de dextera ad sinistram veniant, disciplina exerceatur, iudicium non præcipitur Eo. 235. d
In malos pastores to. 10. 299. l, m
Deus

I N D I V M A V G V S T I N V M.

Deus, opilio noster, pastor, & dimitia nostræ. to. 10. 3. i
De pastore, & mercenario, & fure: Sermo. to. 10. 41. a & seq.
Pastor est Christus ibidem d
Pastor est diligendus. to. 10. 41. h
Pastores pauci, mercenarii multi. to. 10. 42. d
De eo quod scriptum est, Ego sum pastor bonus, &c. Ser. to. 10. 42. l, & seq.
Dominus quare in Euangelio se vnicum bonum pastorem appellauerit. ibidem l, m, & 43. b
Petrus, pastor. to. 10. 42. a, b
Petrus nihil ad bonitatem & potestatem pastoris pastorum ibidem. c
Periculosus pastorum Ecclesiæ locus, siue ratio. to. 10. 51. c
Ad pastores, & oues spirituales, quid pertineat. ibidem.
Vas pastorium, in quo David reposuit quinque lapides, quid præfigurit. to. 10. 108. b
Pastores Iudeos, Magi uero gentiles designant. to. 10. 136. e, f
Pastores Israelitas figurauerunt. to. 10. 138. c
Pastores & prædicatores animarum, discant fidem, & doceant. to. 10. 139. c
Christus sic commendauit oues suas pastoribus, ut parati sint mori pro eis. to. 10. 203. i
Pastor negligens prædicare, cum ouibus suis æterna sustinebit supplicia. to. 10. 245. f, g
Vita pastoris, omnibus prodesse debet. to. 10. 284. m
Vita pastorum. to. 10. 295. i, k
Exhortatio ad pastores. to. 10. 300. c
Prope erant pastores, longe erant Magi. to. 10. 316. i, k
Vide, Episcopus, & pascua.
Pascua dei. to. 5. 32. g
Pastor monachorum. to. 1. 255. i
Pastor pro auo. to. 3. 33. g
Pastor duos quomodo habet Ioseph nutricius. to. 4. 93. h, & seq.
Vide, Ioseph.
Pater unus in celis. to. 7. 122. k, to. 8. 283. m, & seq.
Pater meus, & mater mea, dereliquerunt me, &c. quomodo intelligatur de Christo. to. 8. 46. a, & seq.
Pastor infidelium, diabolus. ibi. a to. 10. 151. m, & seq.

Pater infidelium, est diabolus, non creando, sed imitando. to. 8. 133. m, & seq.
Cur ei sit renunciandum. Eo. 136. k, l
Paternitas tua, tibi ex prole creuit. ibidem. 137. c
Sicut antiqui iniqui, patres sunt præsentium: & qui modo iniqui, patres sunt posterorum iniquorum: ita patres iustorum, antiqui patres: & iusti qui modo sunt, patres sunt eorum qui futuri sunt. to. 8. 153. h, i
Patres dicti ministri Euangelij. to. 7. 122. k, to. 8. 435. m, & seq.
Pater orphanorum, & iudex uiduarum, quomodo deus. to. 8. 230. h
Qui sint patres coram quibus fecit deus mirabilia, & quibus non vult esse similes posteris. Eo. 435. m, & seq.
Patrum nomine, maiores nostri. ibid.
Pater, & mater, quomodo primi sint nobis. to. 10. 5. h
Pater, quatuor modis dicitur. to. 9. 179. c
Abba pater quid sit, & cur Apostolus utrumque posuerit. to. 10. 70. a
Pater, imitatione dicitur. Eo. 71. j
Pater diabolus, quomodo relinquendus. to. 10. 151. m, & seq.
Omnes Christiani in terra diuersos habent patres, in celo unicum. to. 10. 196. a
Pater in diuinis.
Pater ignis, splendor filius. to. 2. 96. i, to. 6. 15. b, & 212. h
Pater in filio, & filius in patre. to. 2. 235. c, d, to. 3. 69. f
Pater, & filius, vnus deus ibidem
Pater in diuinis, ingenuus. to. 2. 234. i, & 239. l, & seq. to. 3. f, & h
Patris uox de celo. to. 2. 137. h, i, to. 3. 80. f, & seq. to. 4. 105. g, 105.
Pater semper gignit, semper nascitur filius. to. 2. 236. c
Pater & filius, vnicum principium sancti spiritus. to. 2. 106. m
Pater, filius, & spiritus sanctus. to. 3. 296. i
Pater, quomodo dederit filio vitam. to. 3. 354. g, h, & seq. e, to. 6. 218. i
Pater non iudicat quemquam. to. 3. 85. k, l, & seq. to. 6. 242. b, to. 9. 41. g
De patre, & filio, quæ simul dicantur to. 3. 108. k, to. 9. 238. l, m
Pater filio quid dederit, quod maius est omnibus. to. 3. 356. h, to. 9. 76. g
Patris opera, quæ & filij to. 354. d, & 356. h, to. 6. 55. c, & 215. d, & seq. to. 8. 421. a to. 9. 38. h, & seq.

I N D E X

De patre, & filio to. 4. 186. i
pater noster deus. to. 4. 406. f, & sequent. tomo. 6. 18. m
pater, & filius, vnius sunt, eiusdemque essentiae to. 4. 311. m
Substantiae to. 6. 236. h, i
pater genuit verbum to. 5. 99. a
pater, filius, & spiritus sanctus, hoc totum est vna trinitas, & vnus deus ibid.
pater & filius, vnum sunt. tomo. 6. 16. b, & 223. g, h
patrem & matrem quomodo reliquerit Christus. to. 3. 354. e, to. 6. 83. g
pater quomodo miserit filium. tomo. 6. 212. h
Patris & filij eadem voluntas. ibidem. m, & sequent.
patris autoritas to. 6. 234. l, & 237. e
pater, & filius, solus verus deus, quomodo dictum. to. 6. 239. h
Talibus pupillis deus fit pater, quibus moritur pater hic mundus. tomo. 8. 24. h, i
Deus pater cum pater est, non est illud quod est filius: quia pater non ad se, sed ad filium dicitur, ad se autem deus dicitur. Eodem. 239. f, g
patrem nostrum nos debere imitari. tomo. 8. 370. l
pater quomodo adiuuet filium. tomo. 8. 418. m
pater Christi, pater est & dominus: pater formae dei, dominus formae serui. Eo. 525. b
patrem quomodo discipuli a Christo videre quaerebant to. 9. 29. a
pater aequalis filio, & maior. to. 9. 34. h, & seq. & 95. d, e
Pater, potentia filij est to. 9. 39. a, b
Christus nunquam dixit de Patre, Pater noster, sed meus, aut vester tomo. 9. 403. h
pater, quomodo verax, & filius veritas. Eod. 64. k
pater quomodo loquatur filio suo. tomo. 9. 65. h
pater deus est, non de deo: filius deus est, de deo to. 9. 2. c, to. 10. 129. b
In nullo credendus est pater esse sine filio & spiritus sancto to. 9. 102. f
Filius manifestauit nomen patris in Iudaea antea ignotum. Eo. 110. e, f
pater verbum suum seipsum cogitando genuit. Eod. 185. a
Ad patrem oratio to. 9. 152. b, & seq.
Vnde pater dicatur, vel gignens. to. 9. 184. k
Non est maior filio pater. Eod. 241. b
Quomodo dictum Christi, Pater maior me est intelligatur to. 10. 142. a, b
pater quomodo honorandus. to. 10. 6. l
Etiam pater & filius dimittunt peccata, non solum spiritus sanctus Eod. 11. f
Deus diuersimode pater Christi, & pater noster to. 10. 25. f, g
Deum appellare patrem, bona praesumptio. ibidem. f
De eo quod scriptum est, Ego & pater vnum sumus: Sermo. to. 10. 44. a & seq. & 140.
Ingenitus pater, genitus filius. to. 10. 48. c, & seq. & 140.
Vnus deus Eodem. 134. a
pater deus est agricola. tomo. 10. 48. h, & 189. e, f
Nihil facit pater sine filio, exponitur. tomo. 10. 511. m, & seq.
pater non est natus de virgine, passus, mortuus, & cetera, Eo. 52. a & cetera.
Distinctio patris, & filij. tomo. 10. 124. e, d, & 129. c, d
Pater, filius & spiritus sanctus sunt vnus deus. to. 10. 135. l, & 139. d
pater non dicitur reciproce de spiritus sancto. to. 10. 139. g
Pater est spiritus, & filius spiritus, neuter tamen est spiritus sanctus ibi. h
pater non est deus sine filio, nec filius sine patre: exponitur ibi. i
Quicquid dicitur de patre & filio secundam substantiam, illud ambo simul sunt. ibidem.
pater genitor non praecessit id quod genuit. to. 10. 139. k
pater nunquam coepit esse pater, nec filius esse filius. ibi. m, & seq.
Deus ex tempore non coepit esse pater. to. 10. 141. a
pater noster, ante gratiam christi, diabolus fuit to. 10. 151. m
Similitudinem patris, actus indicant sobolis. to. 10. 165. i
pater sine filio. credi non potest. tomo. 10. 186. b
Spiritus patri commendatur: & quare tomo. 10. 187. a
pater natura genuit filium, non voluntate, nec necessitate to. 10. 191. b
Deum patrem vocamus, quia per filium hanc fidem nobis praestitit. ibi. d
Fidei articulus de patre, eiusque omnipotentia. to. 10. 194. g
Deus

I N D I V M A V G V S T I N V M.

Deus pater secreti, sacramenti vocabulum est, cuius vere filius est verbum. tomo 10.
Quomodo intelligatur, Rogabo patrem, & alium paraclatum dabit vobis. tomo 10.
Pater & filius duae sunt personae, ratione tamen & substantia vnum sunt. tomo 10.
Pater in cuius nomine baptizamus, est deus, & spiritus sanctus. Eod. 224. c
Errores circa patrem.
Contra eos qui credebant solum patrem immortalem & inuisibilem to. 3. 88. e
Pater ipse est qui filius, Sabelliana haeresis. tomo 6. 6. a, & fol. 18. g, & k, & 12. d, & sequent. & 218. h
Paterfamilias.
Paterfamilias nomen vnde exortum sit. tomo. 5. 193. k
Paterfamilias veri quid consuluerint. ibid.
Paterfamilias debet praecipere quibus domum regat, sumere a legibus ciuitatis. ibid. l
Paterfamilias esse, quid sit. to. 8. 470. a
Paterfamilias, est deus pater. to. 10. 249. k, l
Paterfamilias, qui haeretici, qui Venustianorum & Venustianorum haeresis to. 7. 351. k
Patientia to. 3. 311. j, m, & seq. & 846. f
De patientia & castitate. to. 10. 285. i
Patientiae commendatio Eo. 296. g
Patientia in tribulationibus to. 1. 278. h, i
Patientia habenda, ne malum pro malo reddatur. to. 2. 3. k, l
Patientia & charitas to. 3. 311. l, m
De patientia fortis. to. 3. 350. m, in fine.
Patientia dei qualis to. 4. 361. b
Patientia bonorum, & malorum. ibid. c, d, & fol. sequent. b
Patientia apud homines laudata. to. 4. 361. d
Patientia latronum immanis ibid. e
Patientiam causa probat ibid. f
Patientia vera, & falsa. ibid. & fol. seq. g
Patientia quomodo vtendum to. 4. 3. 2. h
Patientia animi ibid. i
Patientia gemina ibid. k
Patientia sancti Iob ibid. l
Patientia sibi manus adferentium. tomo 4. 361. a
Patientia deo fidens ibid. c
Patientiae male fons cupiditas to. 4. 364. a
Omnis patientia dulcis est deo to. 8. 127. i
Desiderium patientiae exercet to. 9. 130. h, i
patientia in aduersis, salutem operatur. Eodem. 207. l
Fructus non est, vbi non est patientia. Eodem. 236. h, i
patientia deum laudat, non auaritia. tomo 9. 239. i
patientia iustis parit coronam, iniustis indulgentiam Eo. 250. K
patientia in iniurijs tolerandis. to. 9. 251. i, k
patientiam quis tenere potest to. 10. 82. i
Omnia aduersa patientia vincit. to. 10. 293. d
patientia, donum dei est to. 10. 320. b
Quisquis vitibus suis videtur vincere patientiam, vincitur a superbia ibid. c
Vide, Fortitudo.
Patientia dei expectantis & inuitantis peccatores ad poenitentiam. to. 2. 72. b, & seq. tomo 3. 346. f, in fine. tomo 4. 378. d, & fol. 361. b, tomo 5. 3. d, tomo 9. 162. e, f, tomo 10. 106. b, & 112. d
patientia dei quibusdam utilis, & quibusdam inutilis. tomo. 4. 44. i, & fol. seq. g
patientia dei magna. to. 6. 183. c, d
Aduersus dei patientiam murmurantes, corripiuntur to. 8. 403. e, & seq.
patientia dei non contemnenda. tomo 10. 158. h
patienter sustinere docet nos Christus, in Iudaea toleratione, & sua passione. to. 5. 183. K
patientiam nobis commendauit Christus in cruce. tomo. 8. 416. c, d
Christus alapam patiens nos patientiam docuit, qua mundum vinceremus. to. 9. 115. g, h
patientia Christi Eod. 225. e, f
patientiam docens Christus in cruce, potentiam differebat to. 9. 62. l
patientia Christi patientiam nostram docet. to. 10. 64. K
patientia fidelium tomo. 3. 347. m
patientia schismatici, pro Christo quantum valeat to. 4. 364. e
patientia pie tolerantium, donum dei est. ibid.
patientiae pauperum Christi fructus. ibid. g
patientia martyrum. tomo. 4. 362. h, i, tomo 6. 260. h
Quod in ea virtute, qua Regulus Catone praestantior fuit, multo magis emineant Christiani to. 5. 10. & seq.
patientiae meritum augetur poena mortis, & aliarum tribulationum to. 5. 113. h
M m 3 patientiae

I N D E X

Patientie virtute vtuntur beati in expectatio-
ne suorum corporum co.117.d
Patientius susinentur tribulationes, quanto
cor diuina gratia fuerit fidelius. tomo 5.
237.d,e
Patientia sanctorum to.6.194.f
Patientia martyrum vnde to.10.97.f
Patientia sancti Iob to.10.180.g,h
Patientie exempla. to.1.253.l,m, & seq. tomo 2.
177.b,c, & seq.
Patientie exemplum, in persecutionibus Dauid.
to.8.544.l
Ad patientiam exhortatio, a breuitate temporis.
to.8.92.f,g, & 93.f
A premio to.8.93.i
A valetudinarijs, mercatoribus, venatoribus,
exhortatio ducta ad patientiam. tomo 10.
8.c,d
Exhortatio ad patientiam, exemplo beati Iob.
to.10.180.h
Patrie amor. tomo 1.213.f, tomo 2.247.m, &
sequent.
Omnia relinquere pro patrie celestis legibus,
non est magnum to.5.45.d,e
Patria clarissima co.79.m
In patria vel in paradiso, non erunt ociosa mem-
bra corporis humani. tomo 5.133.c,d, &
241.i
In patria qualia bona sint danda sanctis, & re-
spectu anime, & respectu corporis, dicit pos-
se conuinci ex bonis huius vite. ibidem v-
trobique
De via ad patriam to.6.21.g
Patria nostra terrena, & celestis, in quo diffe-
rant to.8.212.h,i
Valde odit patriam, qui putat sibi bene esse dum
peregrinatur to.8.343.g
Prophetam in patria sua honorem non habere,
quomodo dicebat Christus, qui ad illam ve-
niebat a Samaria post biduum. tomo 9.31.K,
227.d,e
Patria Christi est vita eterna. via qua ad vi-
tam peruenitur, est mors eius. tomo 9.
52.f,g
Patria nostra, vita Christi ibidem
An quis in patria sue natiuitatis possit esse per-
fectus to.9.227.c
Patria nostra sursum to.10.28.f
Non desiderat patriam peregrinatio sine la-
chryma to.10.276.l
Duobus preceptis, quasi duobus pedibus, ad pa-
triam facillime peruenimus. tomo 10.277.h,
Vide, Ciuitas.
Patriarchas prophetasque blasphemant Mani-

chai to.1.21.g, to.2.101.l
Patriarche sancti in inferno fuerunt, & inde li-
berati sunt to.2.132.f
Patriarche in fide Christi saluati. to.4.330.h, &
fol.364.tom.6.285.h, to.9.72.f,g, Vide Chri-
stiani.
Patriarche habuerunt multas vxores. to.3.174.
& 18.d, tomo 4.366.g, to.6.258.d,e. Et quid
adumbrarint to.6.259.m
Patriarcharum & lingua, & vita prophetica fuit
to.6.71.i
Patriarcharum vita defenditur. tomo 1.215.g, to-
mo 6.lib.22. contra Faustum manichaeum per
totum
Patriarchis coniugatis, non preferendi coelbes
Christiani to.6.261.i, & seq.
Patriciani haeretici, a patricio, carnem a diabolo
conditam asserunt to.6.81.K
Patriciani aduersarij legis & prophetarum. to-
mo 6.i
Patricius, pater Augustini, iracundus. tomo 1.
58.c
Contra terrenum patrimonium, deus offert
coeleste to.10.238.l,m
Patriciani haeretici to.4.233.d
Patriciani haeretici, Noetiani sunt. tomo 6.62.a
in fine ibid.b, to.9.61.d
Qui & Sebelliani ibid.b, to.9.61.d
Patriciani qui, & eorum reprehensio. to.10.
52.a
Patricianos arcet Ecclesia to.5.9.K
Pattalorinchitae haeretici, qui to.5.9.K
Intantum silentio student, vt naribus & labijs
suis digitum opponant ibid.
Pauca esse qui inueniunt arctam viam. tomo 4.
415.f
Paucitatis nomine haeretici se commendant.
ibidem
Paucitas sanctorum quomodo accipienda. to.6.
121.c, & fo.177.d,e, tomo 7.39.i
Item multitudo to.7.92.h,i, & 173.k,l
Pauca multi to.10.28.d
Paucitatis dea to.5.33.d
Vtrum pauebat Christus moriturus. tomo 8.
53.h
Pauimento abhaerere, quid sit to.8.444.b,i
Paulinae annui religiosae scribit Augustinus. to-
mo 2. epist. 112.
Paulinus Episcopus laudatur: tomo 2.37.m, &
sequent.
Paulinus familiaris Ambrosio. tomo 2.39.l, in
fine
Paulini Elegia, ad Licentium. Eodem. 41.g, &
sequent.
Paulini, Nolani Episcopi oratio tomo 5.5.c
& sequent.
Paulinus Episcopus se vendit, vt filium viduae re-
dimat ibid.h
Paulus quid Latine tomo 10.99.i
Paulus humilitatis nomen co.261.l
Paulus modicus tomo 9.136.d, e, tomo 10.73.
b, & 99.i
Paulus eremita to.1.255.g
Pauliani, alias Paulonitae haeretici a Paulo Sa-
mosateno, Christum non semper fuisse di-
cunt, & a Maria coepisse to.6.6.d
Paulinam haeresim, Fotinus confirmauit.
ibidem.
Pauli duo, qui allegantur, Apostolus, & iurif-
consultus to.10.52.c,d
Paulus iurifconsultus, cuius multae leges in di-
gestis ibid.d
Paulus cur sic appellatus to.3.268.K
Pauli humilitas ibid.
Paulus Tharsensis to.5.185.g
Pauli nobilitas secundum carnem tomo 10.
73.a,b
Paulus, quomodo Benjamin adolescentulus
to.8.235.d, & seq.
Paulus erat de tribu Benjamin tomo 10.
261.b
Paulus persecutor Ecclesiae, supra modum to.
3.267.h
Paulus qualis fuerit ante gratiam dei tomo 7.
282.g
Etiam Paulus, cum persequeretur Ecclesiam
dei vas in domo male fortis to.10.9.b
Paulus quomodo primus peccator to.10.65.2,
b, & 1, & seq.
Et de vocatione Pauli, plura ibid.
Paulus Apostolus, omnium lapidantium Ste-
phanum, vestimenta seruat vt omnium ma-
nibus lapidaret to.8.572.b,l
Paulus in lapidatione Stephani, magis saeuiebat
omnes adiuvando, quam si manibus lapidaf-
set to.10.261.c
Persecutio Pauli in Christianos tomo 10.
218.a
Christus non perpeccit errori & saeuitia Pauli
to.10.261.i
Paulum Christus vi coegit ad fidem tomo 2.
65.h
Pauli mirabilis conuersio to.7.285.d
Quod occisus sit inimicus Christi, vt viuat di-
scipulus to.8.134.e
Quod prostratus erectus sit ad obediendum,
qui inflammatus erat ad persequendum.

I N D I V V M A V G V S T I N V M .

tomo 8.246.b,c
Quod erat primus peccator, antecedens om-
nes, non tempore, sed malignitate. tomo 8.
248.g
Licet ex persecutore factus sit praedicator, abun-
dantior tamen gratiam consecutus est in
omni labore, quam ceteri Apostoli. tomo 8.
501.g
Pauli ad fidem conuersio. tomo 9.136.c,d, &
245.d, tomo 10.163.l,m, & 255.f,g, & f. lio
256.f,g, & 268.e,f, & sequent. & 317.m, &
sequent.
Paulus cecidit persecutor erectus est praedica-
tor. tomo 9.216.k, tomo 10.98.e, & sequent.
& 261.g
Salus ex meritis ne, an ex gratia, misericordiam
consecutus to.10.99.e,f
Et ibi de conuersione Pauli, plura.
Paulus ex latrone pastor, ex lupo factus est ouis
to.10.164.c
Dum grassaretur in Christum Paulus a Chri-
sto percussus to.10.268.c,f
Paulus audita voce celesti, deponit feritatem,
& incurrit oculorum caecitatem. tomo 10.
268.f
prostratio Pauli to.10.261.c,d
Paulus baptizatur ab Anania. ibidem d,e, & seq.
& 167.f
Paulus non credidit Christo resurgenti, qui cre-
didit Christo in caelo sedenti. tomo 10.
267.f
Multa Pauli mutatio ibid.f,g
Quod non ex aliqua iactantia sibi nomen per-
mutauerit, sed propter mysterium. tomo 8.
259.a
Paulus amat dici a nobis peccata sua, vt laudetur
qui sanauit ea to.9.136.c,d
Paulus modicus, Saulus superbus ibid.d,e
In festo conuersionis S. Pauli: Sermo. tomo 10.
261.b
Paulus quando vocatus to.4.128.l
Paulus post omnes Apostolus vocatus est, sed
plus omnibus sanauit to.10.164.e,f
Paulus minimus & nouissimus Apostolorum.
to.10.5.f, & 163.m
Paulus constantissimus gratiae praedicator. to.3.
270.c, in fine
Paulus omnia sua dimisit to.8.151.l
Paulus compunctus corde to.8.418.i,k
Paulus laborauit in Euangelio, vsq. ad vincula
to.8.420.b, & seq.
Paulus missus est ad agentes tomo 10.
164.b,c
Pauli sollicitudo de Ecclesia tomo 3.
Mm 4 261.b

INDEX.

- 261.b. & sequent.
Pauli disputatio Athenis, Eodem. 262. k, to.
5.170. B
Paulus laborat manibus Corinthi. tomo 3.
262. m
Paulum manifestè laborem præcepisse Chri-
stianis to. 3. 258. m
Paulus gratis docuit ibi. 258. a
Paulum sententiam suam, de laborando, com-
probasse ipso facto to. 3. 258. b
Paulum non fuisse usum libertate concessa. to.
3. 259. l, m
In Paulo necessitas prædicandi verbi. ibi. 259.
a, & seq.
Pauli indigentia, & quare mercedem fugerit.
to. 3. ibi. f
Paulus cuius artis fuerit opifex, vel quando ope-
ratur. ibi. h, & fo. 262. l, & seq.
Paulus leges Romanas imploravit. tomo 2.
66. c, d
Paulus per murum in sporta demissus. to. 7. 111.
b, to. 9. 74. d
De naufragio nudus exijt, & diues. to. 8. 481.
m, & seq.
Verbum quod prædicabat Paulus, erat verbum
Apostolorum. to. 9. 112. e
Pauli simulatio, quod Timotheum circumci-
dit, ralerit caput, & se purificauit. to. 2. 15. d,
c, to. 3. 260. c
Pauli cum Petro amicitia. to. 4. 429. f
Paulus iuravit. ibi. g
Paulus quare Petrum arguerit. to. 2. 11. k, & fo.
seq. g, & seq. epistolis.
Paulus raptus in cælum. to. 2. 162. l, to. 3. 225. f,
& seq. plura.
Quid sit quod viderit Paulus. to. 3. 254. i
Paulus vtrum in corpore, an extra corpus, in ter-
tium cælum sit raptus. to. 7. 260. d
Paulus in raptu vidit deum, sicuti est. tomo 10.
302. b
Paulus stimulum carnis accepit medicamentum
contra timorem. to. 8. 198. c
Paulus rogat, & non accipit: diabolus perit, &
accipit. to. 8. 555. c, d
Paulus in se infirmatus, in domino exaltatus.
to. 10. 14. c
Dominus quare non exaudiuerit Paulum, ter-
rogantem vt à se tolleretur stimulus carnis.
to. 10. 45. c
Stimulus carnis Paulum colaphizans. tomo 10.
57. c
Angelus Satanæ, cur Paulo datus. tomo 10. 59.
K, & seq.
Paulus quomodo agebat, quod nolebat, malum.
to. 8. 438. h, & seq.
Paulo & Barnabæ victimas immolare volentes,
prohibentur. to. 5. 87. g
Paulus, & Apollo to. 10. 12. b
Paulus quomodo omnibus omnia factus. to. 2.
12. f, & h, to. 4. 313. c, d
Pauli compassio, erga infirmiores fide. to. 2. 11. f,
& h, & fo. 17. c, & 24. h, & sequent. tomo 4.
6. c, f
Paulus damna & stercora existimat, &c. to. 10.
149. c
Paulus Christianos angelos siue deos esse cu-
piebat to. 10. 12. b, c
Paulus optat dissolui, Christus tristis est vique
ad mortem. to. 8. 371. m, & seq.
Paulus mala sibi tantum, gratiæ autem dei bo-
na omnia tribuit. to. 7. 397. b
Paulus & imperfectum & perfectum se dicit.
to. 7. 295. i, & fo. seq. f
Paulus in quo imitandus sit. to. 3. 253. h
Paulus imperitus sermone. to. 1. 186. l
Pauli eloquentia demonstratur. tomo 3. 23. h, i
& sequent.
Paulus dialecticus to. 7. 68. d
Paulus vsus præceptore Anania. to. 4. 120. i
Pauli, Homeri, &c. imagines Marcellina adora-
bat to. 6. 5. b
Pauli merita expensa to. 7. 425. d, e
Paulus architectus to. 10. 56. m
Pauli Apostoli bonitas, disciplina, & scientia.
to. 10. 91. l
Pauli autoritas supra omnes doctores. tomo
2. 24. g
Pauli exemplo maiores à minoribus etiam cor-
rigendi. to. 3. 262. h
In Paulo spiritus sanctus. to. 3. 262. h
Paulus Apostolus, non ab hominibus, neq; per
hominem to. 4. 429. l, m
De Pauli laudibus to. 5. 123. a
Paulus plenus lumine veritatis. to. 7. 131. b
Paulus dictus Apostolus, per Antonomasiā.
to. 7. 291. c, f
Paulus pater est, & mater to. 8. 375. e
Paulus an iudicaturus sit duodecim tribus Israel
to. 8. 155. m, 331. h
Apostolus Paulus, nubes dei: & verba eius to
nitrua to. 10. 87. a, b
Paulus, præco Christi. to. 10. 16. g
Paulo Apostolo, omnes Christiani credere de-
bent to. 10. 46. l
Paulus Apostolus, idoneus iuris diuini consul-
tus. to. 10. 52. c
Christus in Paulo Apostolo loquutus. to. 10.
93. k, l Paulus

IN DIVVM AVGVSTINVM.

- Paulus fidei disputator to. 10. 99. c
Paulus scripsit Græce to. 2. 120. d
Paulus subbolicus. to. 4. 24. c, & m, & 228. f
Paulum torquentes. Ibidem. ad omnes allega-
tiones.
Pauli Euangelium. tomo 6. 102. d, e, to. 8.
420. b, c
Pauli Apocal. apochrypha. to. 9. 105. f
Paulus epistolas suas scripsit, non atramento, sed
spiritu dei viui to. 10. 73. c
Paulinæ salutationes trinitatem insinuant. to.
4. 418. k
Interpretatio loci Paulini. to. 4. 24. m
Paulum non imprecari malum, sed prædicare
qui euenturum. to. 4. 403. d
Pauli consilium to. 6. 274. h
Paulus in sua persona loquutus. to. 1. 18. b, c, & fo.
21. a, to. 7. 268. b, & 282. c, & seq. & fo. 370. c,
f, & seq.
Paulus gratiæ Christi magnificus defensor. to.
2. 138. K, l & fo. 140. m, & seq. to. 3. 268. K, &
seq. h, & 273. b, & to. 10. 99. c
Paulus assidue legi præponit fidem. tomo 7.
428. i, l
Quid paulus peccati nomine appellet. tomo
10. 60. K
Paulum Aposto. legit Augustinus, præceteris.
to. 1. 51. f, & fo. 55. d, e, & 144. d
Paulus Augustino familiaris. to. 8. 571. i
Paulus fuit crystallus ibid.
Contra Pelagianos Pauli testimonia. to. 2. 139.
m, & seq.
Pauli aduersarij. to. 3. 264. l, & 278. b
Contra Pauli deprauatores hæreticos. tomo 4.
201. m, & seq.
Multa plura quam fecerat, & quasi auarus exa-
ctor, cum vsuris recepit, quod dedit. tomo 8.
93. h
Quæcumque Paulus Christianis fecerat, hæc
& Christianus passus est. tomo 10.
267. b, g
Paulus enī decollatus, lac pro sanguine emisit.
to. 10. 267. i
Quare lac de ceruice Pauli, pro sanguine ma-
tauit idid. k
De pauperis carne, quæ seruata per annum non
computruit to. 5. 214. c
Pauper deus to. 5. 54. g
Paupertas, Pauper
Quinque sunt genera paupertatis. tomo 10.
299. b, c
Pauperum patrimonium, sanitas. tomo 8.
167. l
Pauperis nomine quis significetur. to. 8. 414. d, e
paupertas propter se, non est meritoria. tomo
2. 122. K
paupertas superba, & humilis, distinguuntur.
eod. 135. K
Contra eos qui pauperes fuerunt in seculo, &
volunt ditari in religione. ib.
paupertatis labor, quomodo a seruis dei est to-
lerandus eo. 191. l, & seq.
pauperes & filij pauperum, qui sint. tomo 8.
257. h
pauper vt quid factus sit, & ad quid viuat. to.
8. 483. K
Non solum pauper est, qui non habet pecu-
niam, sed in eo quisque pauper est, quo in-
digit to. 8. 488. m
pauperis officium to. 10. 24. d
pauperes sumus, & mendici to. 10. 35. f, g
Onus paupertatis eod. 81. m, & seq.
paupertate quid ditius to. 10. 84. a
paupertas non misera to. 10. 107. g
Deus aliquem facit pauperem, vt sufferendo
breuem inopiam, æternam vitam acquirat.
to. 10. 126. i
pauperes vere qui. tomo 10. 183. l, m,
& seq.
paupertas vulgaris, non est vera paupertas,
ibid. m
pauper est qui quantumuis diues, finem non po-
nit cupiditati. to. 10. 184. f, g
Paupertas Christi
paupertas Christi, diuitiæ nostræ sunt. tomo 8.
119. i
Ad paupertatem summam deuenit, quan-
do formam serui induit. tomo 8. 236.
d, e
Christus quomodo pauper, & dolens. tomo 8.
234. c
Christus vbi se pauperavit, ibi nos ditauit. to.
8. 373. d, e
paupertas Christi non attulit pecuniam, sed ius-
ticiam to. 10. 231. m
Christus incarnatus est, & mala omnia passus,
propter pauperem quem despicit diues. to.
10. 237. m, & seq.
Pauperes dei.
Edent pauperes, & saturabuntur, &c. exponi-
tur to. 2. 181. b, & seq.
pauperes, humiles. to. 2. 181. m, & fo. seq. a, & i,
to. 8. 147. R, & 275. i
paupertas piorum to. 3. 351. h, & R
pauperes spiritu, qui Christo dicti. tomo 4. 393.
c, f
Sunt pauperes qui ideo edunt, vt saturentur.
to. 8. 361. m pauperi

I N D E X.

pauperi nihil prodest si eget facultate, & ardet
cupiditate to.8.166.i
pauperes spiritu, quid sint to.8.269.c.d
pauperes & inopes dei, qui sint tomo 8.
344.l
pauper dei in animo est non in sacco. tomo 8.
507.e
pauperes beati to.10.107.g, & seq.
pauperes renunciantes seculo, in Christi fan-
guine requiescunt to.10.192.c
Quæ sit vera paupertas to.10.232.a
paupertas nostra est deo confitenda ibi.l
De patientiæ pauperum Christi fructu tomo
4.365.g
Esto pauper spiritu, postea erit tuum regnum
cælorum to.10.322.i
Pauper, & diues.
In pauperum oppressores to.3.311.d
paupertas Reguli to.5.9.b
In paupertate viuere voluerunt viri multi ex-
cellentes to.5.46.i, & seq.
Det diues pauperi quod habeat, vt mereatur ac-
cipere quod non habet to.8.108.b.c
pauperem cui non erat adiutor, liberare a po-
tente, quid sit to.8.258.g.h
Qui cumulat filijs bona pauperum, non im-
plet præcepta dei to.9.202.a.b
Christus primum, in veste pauperis, a pastori-
bus & regibus est inuentus to.9.207.a
Deus pauperes in hoc mundo voluit esse, vt
diuites peccata sua redimerent tomo 9.
250.l.m
pauper & diues in hac vita, sicut vacuus & one-
ratus in via to.10.4.l
Expectat pauper a diuite, diues autem a deo
ibidem.
pauperibus, & diuitibus, quæ communia, &
quæ non to.10.24.b
pauperes quare misceat dominus diuitibus,
quos omnes ditare potuit tomo 10.
97.c.d
pauper propter diuitem factus ibi.d
Quando pauperes deus facit, probat diuites
ibidem.
paupertas & diuitiæ, quare bonis & malis com-
munia to.10.107.g
Tibi derelictus est pauper, orphano tu eris ad-
iutor: exponitur eo.183.l
Pauperes iuuandi.
pauperum defectus to.2.43.b.c
pauperes non despiciendi a diuitibus tomo 4.
407.h
pauperibus dandum to.10.24.d.e
pauper via cæli est ibi.d

Christum pascimus in pauperibus ibi.d
Ex iniuste etiam acquisitis, bona fieri debent
pauperibus to.10.306.b.c
pauperum negotium quam curant Apostoli
to.4.430.a
pauperes, qualiter adiuuandi to.10.82.a
Facile curatur vulneribus peccatorum, qui ne-
cessitatem curauerit pauperum to.10.165.h
Non timenda est paupertas, sed quæ mater est
tormentorum iniquitas to.10.217.K
Qui pauperibus manus suas aperuerit, Chri-
stus aperiet illi ianuam suam to.10.218.l
Quod superfluit in potu, satius esse pauperibus
erogare to.10.241.b
Quod datur pauperibus, non perditur, sed ser-
uatur in cælo ibi.d
pauperes laturarij sunt, qui deferant diuitias no-
stras ad cælum to.10.248.K
pauperibus petentibus dandum tomo 8.
395.i, K
pauperes etiam praueniendi, antequam petant
ibi.K, l copiose
Quisque negociator de suo labore, præter de-
cimam, tenemur pauperibus erogare. tomo
10.308.d
Sermo ad pauperes to.10.126.h
pauperes consolantur ibi.
Ad paupertatem, & erogationem substantiæ
exhortatio to.10.93.l, m, & seq.
Admonitio ad pauperes to.10.219.a
Exhortatio ad paupertatem to.10.287.l
Pauperes mali.
pauper non suffert minas tomo 10.232.i, &
sequen.
paupertatem simulantes, non sunt beati, sed mi-
seri to.10.287.K, l
Pax.
De pace. tomo 3.347.l, to.4.393.b, to.10.209.m,
& 211.d
Et de eadem Sermones tres tomo 10.279.c
317.c, & 325.i, & seq.
Quid sit pax to.10.211.c, f, & 325.K
pax nomine omnes dotes videtur Augusti-
nus comprehendere tomo 5.191.l, &
sequen. ibi.d, m
pax est finis belli to.10.20.a
pax alio nomine, ipsa iustitia appellatur to.8.
257.c
Duplex pax to.10.305.b
pax proprietates to.10.325.b
Pax vniuersalis.
pax quædam & conuenientia partium est, in
qualibet re. to.5.43.c, d
De pace omnium rerum vniuersali. to.5.192.K
Sine

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

Sine pace aliqua, nulla natura potest subsistere. to.5.191.
ibid.l
Qui pacem sibi promittit, securus inuaditur
to.8.54.K
Pax est aliqua sine omni bello, bellum autem
non, nisi secundum id quod bellum est ibi.
Omnia in pace composuit dominus tomo 10.
279.d
Pax animæ, & corporis.
Pax animæ rationalis, & irrationalis tomo 5.
192.K, l
Pax corporis, & animæ ibi.d
Pax corporalis defectus, impedit pacem ani-
mæ rationalis: vtrunque autem istorum quod
homo commune habet cum bestiis, subdit
pax animæ rationalis ibi.d
Est pax corporis, pax animæ irrationalis, & pax
animæ rationalis ibi.c, d
Pacem omnem corporis vel animæ, vel simul
corporis & animæ refert iustus ad illam pacem
quæ homini mortali est cum deo immortalis,
vt ei sit ordinata sub æterna lege obedi-
entia ibi.d, e
Pacis inquisitio, desiderium studium.
Pax quare queratur to.2.252.c, f
Pax adeo queratur to.3.250.a
Pax cum impijs to.3.347.l
Pax desiderium causat bella to.5.131.m
Pax est finis bonorum nostrorum to.5.191.h
Pacem etiam bruta volunt to.5.193.b
Pacem qualemcumque, nullo modo potest non
amare homo ibi.d, c, d
Ad pacem ineundam, & conseruandam, homo
fertur quodammodo naturæ suæ legibus.
ibidem
Pro pace multa toleranda to.7.86.h, i
Qui pacem amant, Christum amant, nec sunt
pacifici qui de vno duo faciunt to.8.308.b
Pax prædicanda est propter fratres & proxi-
mos nostros, non propter commodum tem-
porale to.8.315.m
Pacem querere to.10.90.f, g
Nemo est qui non velit pacem habere tomo 10.
279.g
Pax cum bonis, & bellum cum vitijs semper est
habendum to.10.210.b
In omnibus virtutibus, pax est seruanda tomo
10.292.a
Quomodo pax, iustitia, & misericordia custo-
diantur to.10.247.d
Pacis bonum, commoda, priuilegia.
Cum pace possidere pauca, est melius quam
multa acquirere cum turbatione to.5.22.d
Ad pacem commendandam, ex vno homine to-
tum genus humanum propagatum est to.5.
110.a, b
Quantum sit pacis bonum to.5.191.
Qui pacem sibi promittit, securus inuaditur
to.8.54.K
Pax delitiæ iustorum to.8.92.K
De laude pacis to.8.568.h
Pax vocantur magnum bonum to.8.495.f
Pax quid boni agat in ista peregrinatione morta-
lis nostræ to.8.568.i
Pax est incertum bonum to.5.189.e
Nihil sine pace valet to.10.279.c, f
Pacis priuilegia ibi.c, & g
Pax sola virtus est, quæ bonum habet & iocum-
dum ibi.f
Pax domestica, & ciuica.
Pax domestica to.3.350.i
Pacis studium to.3.350.m
Pacem cur homines velint to.5.22.f
Pax domus to.5.192.K, & fo. seq. f
Pax ciuitatis ibi.
Pax hominum ibi.
Ex pace qua homo intus vnitur deo erit ipse
pacatus omni homini quantum in se est, &
sic sequetur pax hominum. tomo 5. 193.
d, e
Paci domesticæ aduersans per inobedientiam,
debet corripi à domino verbo vel verbere
ibi.K
Pax domus refertur ad pacem ciuitatis ibi.d
K, l
Pax terrena, iniquorum, præsentis seculi.
Pax vnius anni solum to.5.22.c
Pax terrena to.5.131.a, b
Pax quanto erat dulcior inter propinquos, qui
fingebantur cum astutia, tanto sunt maiora
mala ex talium insidijs to.5.189.e
Pacem perturbant aliquando, qui eam non ha-
bent to.5.190.l
Pacem inter se nolunt etiam latrones ibi.m
Pacem etiam volebat ille semihomo, descriptus
à poetis ibi.
Pacem iniquorum in comparatione pacis iusto-
rum, quis iudicat non esse dicendam to.5.
192.c
Pax est etiam peruerso ordine iustitiæ ibi.d
Pax seruatur animalibus, sese deuorantibus.
ibi.c
In pace non sunt miseri, in quantum miseri
sunt ibi.K
Pacis perturbatio, ex qua parte sit ibi.l
Ad pacem temporalem conseruandam, incolu-
mitate & societate, deus dedit multa bona
necessaria ibi.m
Pacem terrenam, cur appetit terrena ciuitas to.
5.194.m

INDEX

Ad pacis terrena fructum in terrena ciuitate
vltus temporalium rerum refertur: in coele-
sti autem ciuitate refertur ad fructum pacis
aeternae. *ibi.c*
Pace praesenti quia male vtuntur iniusti, non
eam habebunt in fine. *to.5.197.i*
De pace populi alienati a deo, qua vtitur ad pie-
tatem populus dei dum in hoc peregrinus
est mundo. *ibi.& seq.*
Cur pacem temporalem habeant mali. *tom.8.*
261.c
Si Cain pacem habuisset in corde, non irruisset
in fratrem. *to.10.279.c*
Si Iudas pacem habuisset in opere, non fugisset
ad laqueum. *ibidem*
Si Absalon pacem habuisset in ore, non inuasisset
patrem *ibidem*
Pax Ecclesiae, & iustorum. *to.4.389.b,c*
Osculum pacis. *to.4.389.b,c*
Ad pacem & vnitatem monemur, & discordiam
vitare docemur. *to.5.111.K*
Pax nostra Christus, illum ergo sequaris. *to.8.*
79.c
Cur excellentes, in Ecclesia, paci debeant vigi-
lanti intentione consulere. *to.8.257.c*
Pacem non habebis, si iustitiam non amaueris.
to.8.308.b
Par piorum est possessio, possessio haereditum.
& quae pax super Israel. *to.8.485.a*
Non amant pacem, qui diuidunt vnitatem.
ibidem
Pax nulla est sine charitate. *to.8.494.m*
Pax vinculum est sanctae societatis, compago
spiritalis, aedificium de lapidibus viuus. *to.8.*
576.K.l
Pacem quam Christus dat, suam dicit: quam re-
liquit, non. *to.9.95.a,b*
Pax ea est propter quam totum agitur quod
Christiani sumus. *to.9.108.K*
Pax nostra, Christus. *to.9.94.m, & seq. & 108.*
h,i, & seq.
Omnis error contrarius veritati, & inimicus
catholicae paci, dicit verbum in spiritum san-
ctum. *to.10.9.h*
Pax & vnitatis, & sanitas Ecclesiae, id est, corporis
Christi. *to.10.41.b*
De eo quod scriptum, Pacem meam do vobis,
pacem meam relinquo vobis. Sermo. *tom.10.*
47.f
Pennae pacis, & alae charitatis. *to.10.81.K*
De eo quod Apostolus dicit, Pax fratribus, &
charitas cum fide magna. *to.10.99.b*
Fidei finis, pax *ibidem.c*
Christus discedens maxime pacis bonum, &

vnitatis, suis discipulis reliquit. *tom.10.*
210.a

Negat deum sibi patrem, qui pacificus esse con-
temnit. *ibidem*

Sine pace non suscipitur sacerdotis oratio, nec
plebis oblatio. *ibi.c*

Pacis vnanimitas in Apostolis quondam fuit.
to.10.210.c

Qui in pace non fuerit inuentus, abdicatur a
patre. *eod.210.f, & 211.e*

Christus author est pacis. *to.10.216.g,h*

Quomodo pax, optata domui, ad nos reuer-
tur. *to.10.275.h*

Qui pacem cordis, oris, & operis non habet,
Christianus dici non debet. *tom.10.*
279.d

Ille vere pacem habet, qui nihil petit de seculo
possidere. *ibidem*

Pax dei, Pax aeterna.
pax illa quae exuperat omnem intellectum,
non est minor intellectu nostro. *to.2.164.*
c, & 189.b,c

Vbi pax, ibi requies. *Eod.47.c*

pax quando perfecta. *to.3.350.K, tom.4.401.*
K, 422.g, & 424.m, tom.8.267.m, & 303.m,
& seq. & 549.c,d

pax regni coelestis. *to.3.352.b*

pax dei. *ibidem*

pacem propter quid quaerit terrena ciuitas. *to.*
5.132.m

pax plena. *to.3.350.K*

pax Christi. *to.3.356.f*

pax illa quam nullus aduersarius inquietat, erit
nobis in praemium virtutum nostrarum. *to.*
5.191.h

pax coelestis. *to.5.192.K*

pax coelestis, vere pax est. *to.5.194.b*

pax nostra propria, & hic est cum deo per fi-
dem, & in aeternum erit cum illo. *tom.5.*
197.K

pax plena non est hic quandiu vitij impera-
tur. *ibidem*

pax quam habemus hic, respectu future beati-
tudinis, est miseria. *to.5.191.g*

pax aeterna, quid sit. *ibidem*

Ad pacem summam & aeternam accendimur
igne diuini amoris bellantes cum vitij. *to.5.*
220.f

pacem summam obtinebimus in patria, nobis,
atque inter nos, & cum ipso deo, quam pa-
cem sciunt illo modo angeli, nos autem non,
quia exuperant omnem intellectum. *to.5.*
240.i

pacem qua deus pacatus est, nec nos, nec san-
cti. *ibidem*

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Et angeli possunt scire: sed deus nouit. *ibid.*

pax vera respectu animae & corporis vbi erit.
to.5.241.i

pax vera, neq. tranquillitas, in ista vita erit. *to.*
8.79.d

Non est pax in hac vita: in coelo nobis promif-
sum est, quod in terra quaerimus. *to.8.152.m*

pax nouissima. *to.8.256.m*

Quomodo incipias habere pacem cum domi-
no. *Ibidem*

Qualis sit pax, futura, & aeterna. *Ibidem*

pax est, vbi nullum est bellum, vbi nulla con-
tradictio, vbi nihil resistit, quae hic haberi
non potest. *to.8.307.h*

pax Hierusalem quae sit. *to.8.476.b,c*

Fit pax in virtute tua, quomodo intelligatur.
ibidem.f

pax plena, & perfecta, quando erit. *to.8.303.m*

& seq. & 549.c,d

pax fines Hierusalem. *to.8.570.l,m*

Quando pax plena erit in uno homine, tunc
erit plena in omnibus ciuibus. *Ibi-*
dem.m

pacificus homo securam mente in possidet. *to.*
4.379.g,h

pacifici. *to.4.393.h*

pacificus est, qui corrigit quod potest. vel ex-
cludit a se quod non potest. *tom.7.8.*
d,e

pacificus Christus. *to.8.261.l*

Cum odietibus pacem, pacificum esse, quid sit.
to.8.469.h,i

pacifici de incertis non iudicant, incognita non
confirmant. *to.8.568.i*

Nemo nisi pacificus, dei filius esse potest. *tom.*
10.325.K

Peccatum. *to.1.15.a, to.3.158.a, tom.4.*
136.d, to.6.49.l,m, & 130.c,d, & 183.g, &
183.R, retractatio. to.1.15.a

peccatum, & crimen differunt. *to.3.58.d, to.9.*
67.c,d

Peccatum, & delictum, differunt. *to.4.67.c*

Quae & indifferenter dicuntur. *ibid.*

Peccatum proprie, & per translationem. *to.11.*
230.c,d

Peccatum dicitur sacrificium pro peccatis. *to.*
3.55.h, & 76.c, to.4.16.m, & 79.d, & 83.f,
& 258.d, to.6.229.h, to.7.204.c,d, to.9.66.
l,m, to.10.401.m, & 402.m, & 403.m, &
404.m, & 405.m, & 406.m, & 407.m, &
408.m, & 409.m, & 410.m, & 411.m, &
412.m, & 413.m, & 414.m, & 415.m, &
416.m, & 417.m, & 418.m, & 419.m, &
420.m, & 421.m, & 422.m, & 423.m, &
424.m, & 425.m, & 426.m, & 427.m, &
428.m, & 429.m, & 430.m, & 431.m, &
432.m, & 433.m, & 434.m, & 435.m, &
436.m, & 437.m, & 438.m, & 439.m, &
440.m, & 441.m, & 442.m, & 443.m, &
444.m, & 445.m, & 446.m, & 447.m, &
448.m, & 449.m, & 450.m, & 451.m, &
452.m, & 453.m, & 454.m, & 455.m, &
456.m, & 457.m, & 458.m, & 459.m, &
460.m, & 461.m, & 462.m, & 463.m, &
464.m, & 465.m, & 466.m, & 467.m, &
468.m, & 469.m, & 470.m, & 471.m, &
472.m, & 473.m, & 474.m, & 475.m, &
476.m, & 477.m, & 478.m, & 479.m, &
480.m, & 481.m, & 482.m, & 483.m, &
484.m, & 485.m, & 486.m, & 487.m, &
488.m, & 489.m, & 490.m, & 491.m, &
492.m, & 493.m, & 494.m, & 495.m, &
496.m, & 497.m, & 498.m, & 499.m, &
500.m, & 501.m, & 502.m, & 503.m, &
504.m, & 505.m, & 506.m, & 507.m, &
508.m, & 509.m, & 510.m, & 511.m, &
512.m, & 513.m, & 514.m, & 515.m, &
516.m, & 517.m, & 518.m, & 519.m, &
520.m, & 521.m, & 522.m, & 523.m, &
524.m, & 525.m, & 526.m, & 527.m, &
528.m, & 529.m, & 530.m, & 531.m, &
532.m, & 533.m, & 534.m, & 535.m, &
536.m, & 537.m, & 538.m, & 539.m, &
540.m, & 541.m, & 542.m, & 543.m, &
544.m, & 545.m, & 546.m, & 547.m, &
548.m, & 549.m, & 550.m, & 551.m, &
552.m, & 553.m, & 554.m, & 555.m, &
556.m, & 557.m, & 558.m, & 559.m, &
560.m, & 561.m, & 562.m, & 563.m, &
564.m, & 565.m, & 566.m, & 567.m, &
568.m, & 569.m, & 570.m, & 571.m, &
572.m, & 573.m, & 574.m, & 575.m, &
576.m, & 577.m, & 578.m, & 579.m, &
580.m, & 581.m, & 582.m, & 583.m, &
584.m, & 585.m, & 586.m, & 587.m, &
588.m, & 589.m, & 590.m, & 591.m, &
592.m, & 593.m, & 594.m, & 595.m, &
596.m, & 597.m, & 598.m, & 599.m, &
600.m, & 601.m, & 602.m, & 603.m, &
604.m, & 605.m, & 606.m, & 607.m, &
608.m, & 609.m, & 610.m, & 611.m, &
612.m, & 613.m, & 614.m, & 615.m, &
616.m, & 617.m, & 618.m, & 619.m, &
620.m, & 621.m, & 622.m, & 623.m, &
624.m, & 625.m, & 626.m, & 627.m, &
628.m, & 629.m, & 630.m, & 631.m, &
632.m, & 633.m, & 634.m, & 635.m, &
636.m, & 637.m, & 638.m, & 639.m, &
640.m, & 641.m, & 642.m, & 643.m, &
644.m, & 645.m, & 646.m, & 647.m, &
648.m, & 649.m, & 650.m, & 651.m, &
652.m, & 653.m, & 654.m, & 655.m, &
656.m, & 657.m, & 658.m, & 659.m, &
660.m, & 661.m, & 662.m, & 663.m, &
664.m, & 665.m, & 666.m, & 667.m, &
668.m, & 669.m, & 670.m, & 671.m, &
672.m, & 673.m, & 674.m, & 675.m, &
676.m, & 677.m, & 678.m, & 679.m, &
680.m, & 681.m, & 682.m, & 683.m, &
684.m, & 685.m, & 686.m, & 687.m, &
688.m, & 689.m, & 690.m, & 691.m, &
692.m, & 693.m, & 694.m, & 695.m, &
696.m, & 697.m, & 698.m, & 699.m, &
700.m, & 701.m, & 702.m, & 703.m, &
704.m, & 705.m, & 706.m, & 707.m, &
708.m, & 709.m, & 710.m, & 711.m, &
712.m, & 713.m, & 714.m, & 715.m, &
716.m, & 717.m, & 718.m, & 719.m, &
720.m, & 721.m, & 722.m, & 723.m, &
724.m, & 725.m, & 726.m, & 727.m, &
728.m, & 729.m, & 730.m, & 731.m, &
732.m, & 733.m, & 734.m, & 735.m, &
736.m, & 737.m, & 738.m, & 739.m, &
740.m, & 741.m, & 742.m, & 743.m, &
744.m, & 745.m, & 746.m, & 747.m, &
748.m, & 749.m, & 750.m, & 751.m, &
752.m, & 753.m, & 754.m, & 755.m, &
756.m, & 757.m, & 758.m, & 759.m, &
760.m, & 761.m, & 762.m, & 763.m, &
764.m, & 765.m, & 766.m, & 767.m, &
768.m, & 769.m, & 770.m, & 771.m, &
772.m, & 773.m, & 774.m, & 775.m, &
776.m, & 777.m, & 778.m, & 779.m, &
780.m, & 781.m, & 782.m, & 783.m, &
784.m, & 785.m, & 786.m, & 787.m, &
788.m, & 789.m, & 790.m, & 791.m, &
792.m, & 793.m, & 794.m, & 795.m, &
796.m, & 797.m, & 798.m, & 799.m, &
800.m, & 801.m, & 802.m, & 803.m, &
804.m, & 805.m, & 806.m, & 807.m, &
808.m, & 809.m, & 810.m, & 811.m, &
812.m, & 813.m, & 814.m, & 815.m, &
816.m, & 817.m, & 818.m, & 819.m, &
820.m, & 821.m, & 822.m, & 823.m, &
824.m, & 825.m, & 826.m, & 827.m, &
828.m, & 829.m, & 830.m, & 831.m, &
832.m, & 833.m, & 834.m, & 835.m, &
836.m, & 837.m, & 838.m, & 839.m, &
840.m, & 841.m, & 842.m, & 843.m, &
844.m, & 845.m, & 846.m, & 847.m, &
848.m, & 849.m, & 850.m, & 851.m, &
852.m, & 853.m, & 854.m, & 855.m, &
856.m, & 857.m, & 858.m, & 859.m, &
860.m, & 861.m, & 862.m, & 863.m, &
864.m, & 865.m, & 866.m, & 867.m, &
868.m, & 869.m, & 870.m, & 871.m, &
872.m, & 873.m, & 874.m, & 875.m, &
876.m, & 877.m, & 878.m, & 879.m, &
880.m, & 881.m, & 882.m, & 883.m, &
884.m, & 885.m, & 886.m, & 887.m, &
888.m, & 889.m, & 890.m, & 891.m, &
892.m, & 893.m, & 894.m, & 895.m, &
896.m, & 897.m, & 898.m, & 899.m, &
900.m, & 901.m, & 902.m, & 903.m, &
904.m, & 905.m, & 906.m, & 907.m, &
908.m, & 909.m, & 910.m, & 911.m, &
912.m, & 913.m, & 914.m, & 915.m, &
916.m, & 917.m, & 918.m, & 919.m, &
920.m, & 921.m, & 922.m, & 923.m, &
924.m, & 925.m, & 926.m, & 927.m, &
928.m, & 929.m, & 930.m, & 931.m, &
932.m, & 933.m, & 934.m, & 935.m, &
936.m, & 937.m, & 938.m, & 939.m, &
940.m, & 941.m, & 942.m, & 943.m, &
944.m, & 945.m, & 946.m, & 947.m, &
948.m, & 949.m, & 950.m, & 951.m, &
952.m, & 953.m, & 954.m, & 955.m, &
956.m, & 957.m, & 958.m, & 959.m, &
960.m, & 961.m, & 962.m, & 963.m, &
964.m, & 965.m, & 966.m, & 967.m, &
968.m, & 969.m, & 970.m, & 971.m, &
972.m, & 973.m, & 974.m, & 975.m, &
976.m, & 977.m, & 978.m, & 979.m, &
980.m, & 981.m, & 982.m, & 983.m, &
984.m, & 985.m, & 986.m, & 987.m, &
988.m, & 989.m, & 990.m, & 991.m, &
992.m, & 993.m, & 994.m, & 995.m, &
996.m, & 997.m, & 998.m, & 999.m, &
1000.m

peccatum vno comprehendi plura. *to.5.55.k*

peccatis non impleta omnia, quia peccatum
est. *to.5.99.i*

peccatum omne potest dici mendacium. *to.5.*
121.i,k

partem carnalem commotam, peccatum Apo-
stolus appellat. *to.5.133.a*

peccata quomodo pensanda, in diuinarum scri-
pturarum statuta. *to.7.19.c*

peccati nomine, quid intelligatur. *tom.10.*
60.R

peccatorum, tria sunt genera. *to.8.11.a*

peccatum duplex, originale, & quod postea
concupiscentias sequendo contraximus. *to.*
10.50.c

Origo peccati.

Peccatum deus non ordinauit. *to.1.29.i*

peccatum ex libero arbitrio, non ex deo. *to.1.*
211.d

peccati autorem non esse deum. *to.1.208.f, &*
222.R, & 224.c, & K,l

De peccati origine. *to.1.222.m, & seq. tom.6.*
180.b, & seq. copiose disputatum. to.7.276.
K,l, & seq. copiose.

Rursum duae origines peccatorum. *to.1.226.*
m, & seq.

Peccatum omne dixit Virgilius habere origi-
nem ex carne, quod improbat. *to.5.121.f,*
& seq.

peccatum, vel malum, est non nisi in natura bo-
na quam corrumpit. *to.104.b,c*

peccata non possunt irrationalia. *ibi,c,f*

Vnde oriuntur peccata omnia. *to.10.60.R*

Peccati causa, & quibus impleatur.

peccare neminem sine causa. *to.1.32.i,k*

Ad uitia prouocamur boni specie. *ibi.l*

Et quod uarii uitiorum scopi. *ibi.m*

Omnia peccata duae res faciunt in homine cu-
pid

peccatorum deus est præsciens non propter hoc
tamen inferendum est, quod sit causa, to. 9.
83.d

Diaboli peccatum.
Quid sentiendum sit de eo quod scriptum est,
Ab initio diabolus peccat. to. 5. 110. m. &
seq.

Peccator primus, fuit diabolus. to. 10. 71. k
peccatum, propriè diaboli est. to. 10. 40. m
Diabolus ad peccatum suadere & sollicitare
potest, cogere non potest. tomo. 10.
96. g

Peccatum Adam.
Primi homines ante peccatum beati. to. 5. 96.
& seq.

unt sup
orte p
s erit
cetur:
io mar
plagatu
ligebar
r past
m coha
1701

peccati origo in Eva, per genitricem Christi
perimitur. to. 10. 132. e

De qualitate primi peccati per hominem ad-
missi. to. 5. 125. h

peccatum Adæ, cui imputandum sit, deo, an
diabolo, an ipsi homini. to. 9. 257. l, m

Deus creando primum hominem, sciebat ip-
sum peccaturum. eod. 258. c

Quare deus permisit hominem peccare. ibi-
dem. f

A muliere initium factum est peccati. to. 10.
132. d

Peccatum originale.
Peccatum originale, in paruulis quoque volun-
tarium. to. 1. 13. m. & fo. seq. k, l

peccatum ex Adam originaliter trahi. to. 1. 27.
e, & 230. d, to. 2. 120. c, d, & seq. tomo. 7.
230. l

peccata Adam & Eux, quomodo fiant nostra.
to. 1. 230. b, c

peccatum originis quomodo demanarit ad po-
steros. ibid. d

In iniquitate concepti sumus. to. 1. 29. f

peccata infantum, & puerorum. to. 1. 29. c, d,
& 30. a, l, to. 2. 214. f

peccatum originale, & actiuum. to. 3. 57. c

peccatum originale non fuisset transfusum ab
aliis peccantibus, si primus homo non pec-
casset. to. 5. 107. d, & seq.

peccatum, & poena peccati, quare transfusa sint
per peccatum primi parentis. to. 5. 112. c

peccatum primi hominis, cur aggrauatur. to.
5. 126. d, & seq.

De peccatorum radice, cum qua nascimur. to.
5. 236. l, & 237. h, & m

Quomodo cum peccato originali nascimur
omnes. ibid. 236. l

peccatum originale transfunditur à parentibus
cum bono, quod à creature tribuitur. to. 5.
237. k

peccatum originale, non imitatione
tantum, transisse in omnes. tomo. 7. 213.
g, h, & fo. seq. g, h, & 238. b, & 258. e, f, &
277. l, m

peccatum unum etiam infantibus commune.
to. 7. 214. b, c

peccatum esse ex propagatione, quemadmodum
& iustitiam ex regeneratione, Augustinus
confirmat. to. 7. 214. g, h

peccato originis omnes obnoxii. tomo. 7. 217.
i, k

peccati semen, quatenus in nobis. tomo. 7.
224. i

De peccato originali, contra Pelagianos. to. 7.
256. a, b, & seq.

De peccato originali, Ambrosij sententia. to.
7. 262. e, f, & 303. d, e, & seq. copiose. & 306.
d, e

Item Cypriani. to. 7. 305. k, & seq. copiose.
& 306. a

Et aliorum doctorum. Eod. 305. k

peccatum originale quomodo in paruulis. to.
7. 277. h, i, & seq. copiose.

Etiam ipsis imputantur peccata, qui de ventre
matris nihil tale fecerunt. to. 8. 161. b

peccati originalis vinculo etiam paruulos ob-
noxios teneri, autoritate ostenditur. to. 8.
460. h, i

peccatum originale, in quo quisque natus est,
manet super eum qui non credit in vnigeni-
tum filium dei. to. 8. 376. k, l

De peccato originali infantum, & quod mun-
datione ad salutem egeant. tomo. 10. 31.
a, b

Opinio quorundam peruerfa de infantibus
mundari à peccato non habere necessesse. to.
10. 64. c, d, & seq.

Vniuersum genus humanum, ab Adam in obli-
gatione peccati natum. eod. 79. m

Peccata parentum in filios.
Peccata maiorum quousque propagentur, non
temerè definiendum. to. 3. 56. m

peccatis parentum obligari filios.
peccata patrum, in quartam generationem pu-
niantur. to. 3. 55. k, l, to. 4. 92. b, & seq. & 94. l

peccata parentum, quando ad filios per-
ueniunt. to. 1. 12. i & 230. a

neant. to. 8. 155. m & sequen.

Peccata parentum non pertinent ad filios
quæ faciunt parentes natis iam filijs. to. 8.
308. a

Vique adeo tibi non obest peccatum patris tui
si te mutaueris, ut nec ipsi patri tuo oblit, si
se mutauerit. ibidem. b

Quod filij peccauerunt cum patribus in quo-
rum vmbra erant, quando illi in Aegypto
erant. to. 8. 408. c

peccata parentum non redduntur ei qui fuerit
mutatus in Christo, & coeperit esse non fi-
lius iniquorum, nec imitatus mores malo-
rum. to. 8. 417. l

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccatum voluntarium. to. 1. 13. l, m & 15. m

peccati poena iusta. to. 1. 12. k, l & 211. d, e &
222. i & 215. m & seq.

peccata qua iustitia deus punit. to. 1. 223. m &
seq. & 226. h, i

pro temporarijs delictis deus iuste reddit ater-
na supplicia. tomo. 2. 61. g, h & sequen-
tibus.

peccati poena, mors. tomo. 3. 53. b, c to. 6. 94. a

Vnde & mors ipsa peccatum dicitur to-
mo 6. 94. a

peccato morimur, non morte peccamus to-
mo 2. 260. b

propter peccata sua etiam sancti flagellantur
to. 2. 190. c, & seq.

peccatum pro poena peccati. tomo. 3. 39. i to-
mo 4. 16. m

peccatis poenam præscribet iudicium futurum
to. 3. 58. e

peccati primi poena tomo. 3. 53. c

peccatoribus minatur diem iudicij, ut respi-
scant to. 3. 312. h

poena peccati. tomo. 3. 348. g & 353. l &
356. m

Mors peccatorum to. 3. 353. l

peccati poena, in vsu iustitiæ conuersa. tomo
5. 112. d

Si peccata nulla hic punirentur, prouidentia
diuina esse non crederetur: si autem omnia
punirentur, nihil vltimo iudicio seruari puta-
retur. to. 5. 3. d

peccatis deus indignans, multis repleuit mun-
dum calamitatibus. ibid. g

peccata commissæ circa damnum temporale
proximi, quidam obnoxie puniunt, non au-
tem commissæ in deum tomo. 5. 16. a

& sequen.

peccatorum purgatio, per solum Iesum potuit
fieri. to. 5. 88. a, & sequen.

peccatum, vel initium, ex consuetudine nimia
est quasi naturale, quod etiam punitur to-
mo. 5. 104. d

peccatum non tollit esse hominis omnino, sed
diminuit to. 5. 125. l, m

In peccatum manifestum deus permittit cade-
re superbos propter bonum. ibidem

peccati vindicta, iustitiæ fructus est tomo 6.
67. l, m

Cuique culpæ qualis & quanta debeatur po-
na, diuini iudicij est, non humani. tomo. 6
118. b & fo. seq. c

mors corporis, etiam ex peccato. tomo.
7. 212. b

peccati poena, cum exigatur, remissio pecca-
ti. to. 1. 12. i & 230. a

peccati poena, cum exigatur, remissio pecca-
ti. to. 1. 12. i & 230. a

peccati poena, cum exigatur, remissio pecca-
ti. to. 1. 12. i & 230. a

peccati poena, cum exigatur, remissio pecca-
ti. to. 1. 12. i & 230. a

peccati poena, cum exigatur, remissio pecca-
ti. to. 1. 12. i & 230. a

peccati poena, cum exigatur, remissio pecca-
ti. to. 1. 12. i & 230. a

peccati poena, cum exigatur, remissio pecca-
ti. to. 1. 12. i & 230. a

I N D E X V I D I

to. 7.23.d
Vide infra, Peccatorum remissio.
peccatum, & poena peccati, idem. tomo. 7.
240.c
peccati poena, peccatum est. to. 7. 348.l, m, to.
8.191.h
peccata quædam sunt poena peccati: exemplū.
to. 8.12.h, i, & 88.2.b, & 190.h
peccata quæ fuerunt delectamenta homini pec-
canti, sunt instrumenta domino punientis.
to. 8.16.d
Qui peccat, meritum mortis habet, tomo. 8.
51.h, i
peccatum non esset, si puniendum non esset.
eodem. 134.i
peccator, quia non patitur statum deum ulto-
rem, vult cum habere participem, & tanquā
corruptum iudicem prædæ socium. tomo. 8.
158.c, f
Quia se modo non videns, placet sibi, ideo
displicet & sibi & deo. ibid.
peccatum non potest esse impunitum: punias
ergo tu, ne puniat deus. tomo. 8.160.f, &
195.g
peccata impunita esse non possunt, etiam illo-
rum quibus ignoscit deus. to. 8.161.c, f, &
195.g
De peccato deus aliquando corripit in isto se-
culo, cui ignoscit in futuro seculo. to. 8.162.
l, m
peccatum nullum impunitum relinquit deus.
to. 8.195.f, & seq.
Deus peccata nostra non sinit nos impunita
habere. to. 9.528.h
In peccato nostro primo poenam accepimus,
ut in sudore vultus nostri panem manduce-
mus. to. 8.525.k
peccatum malorum, quæ patimur à creaturis,
est causa, non deus. to. 9.3.i, k
Deus peccatores certo numero peccatorum
completo punit. to. 9.193.d
peccatores pro peccatis suis à deo sæpe dimir-
tuntur. to. 9.215.c, d
Deus peccantem non dimittit impunitum. to.
9.246.i, k
Cum puniuntur in hoc seculo peccata, miseri-
cordia dei est. to. 10.31.h
peccator, in hac vita regnum perdit, in alia pe-
rit. to. 10.60.l
Iustitiam facit deus, ut puniat peccatum. to. 10.
101.i, k
poena peccati primi hominis. to. 10.116.f
percutitur hac animadversione peccator, ut
moriens obliuiscatur sui, qui dum viveret,

oblitus est dei. to. 10.159.c
Peccatores omnes homines.
Sine peccato neminem vivere. to. 1.10.l, & 16.
2, & 23.h, & m, & 65.b, c, to. 2.35.i, & 171.
g, to. 3.267.l, & 278.c
peccatores uerè omnes homines. to. 2.34.c, &
67.m, & seq. & 119.f, g, to. 3.66.d, & 77.k,
to. 6.270.i, k, to. 7.77.b, c, & 210.g
Si dixerimus quia peccatum non habemus, &
to. 5.124.c
De eodem, sermo. to. 10.86.l, & seq.
Si dixerimus quia peccatum non habemus, &
non propter arrogantiam deuitandam di-
ctum est, sed propter veritatem fatendam.
to. 8.438.e, f
Sine peccato non possumus hic esse, veniali fal-
tem. to. 5.124.d
Sine peccatis venialibus, non est vita iustorum.
to. 5.210.a, & 225.h, & 237.h
to. 86.m, & seq. & 206.c
Omnes peccauerunt: quomodo accipiendum
ly omnes?
De peccato quæstio quadripartita
1 Sine peccato utrum homo possit esse in hac
vita. to. 7.223.f, & seq.
2 An sit aliquis sine peccato. Eodem. 224.b,
& seq. & 227.l
3 Si non est quomodo possit esse, cur non sit. to. 7.
228.c, f
4 Utrum fuerit aliquando aliquis, vel esse pos-
sit, qui nullum habuerit peccatum. tomo. 7.
to. 7.247.b
Sine peccato, nemo sine iniquitate, omnes esse
possunt. to. 8.324.m, & seq.
Qui se dicit non habere peccatum, cum credat
se habere peccatum foris se fingit humilem,
nec in corde habet veritatem. to. 8.438.e, f
peccatum uitæ non tribuitur, quod à deo peccan-
tibus habetur, quibus peccata non impu-
tantur. to. 8.439.b, c
Ut peccet homo, sibi sufficit: ut iustificetur non
sufficit, nisi ab illo iustificetur qui solus est
iustus. to. 8.364.c
Cum

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

Cum omnes sint peccatores, quia nemo sine pecca-
to omnibus timendus est gladius quia do-
minus iustus concidet ceruices peccatorum
to. 8.497.h.
Quorum peccatorum ceruices concidet deus
ibidem. h, i
Peccata quotidiana, quæ sint. to. 9.201.R
Verrant sine peccato in oēs, quid. to. 10.59.b
quis est qui non habet peccatum. tomo. 10.
86.m, & seq.
Non sumus in hoc mundo sine peccato, sed exi-
mus hinc sine peccato. tomo. 10.87.g, h
& sequen.
Non propterea peccare debemus, quia sine pec-
cato esse non possumus. ibi. i, k
Nemo qui non aliquando fuerit peccator. to.
10.92.g
Difficile seipsam nosse, quia aliquando desunt
occasione ad peccandum. to. 10.94.f, & i
Omnes sumus peccatores, tomo. 10.115.h, i, &
116.m, & seq.
Sine quotidianis peccatis nemo hic vivere po-
test. to. 10.115.m, & seq. & 154.c
Nullus est hominum sine peccato. tomo
10.125.m
Filius qui se putat a peccatis immunem. to.
10.158.d, e, & seq.
Vix potest homo esse sine peccato. to. 10.211.l
Vivere sine peccato.
Aliq. peccato vivere potest homo ope diuina.
to. 7.224.b, & 243.i, k
Peccatum vitari posse. to. 7.462.d, e
Cum peccata vitamus, quo donante & autho-
re id fiat. to. 10.102.l
Peccata iustorum. to. 3.65, & 69.m
Peccatores sancti quoque. to. 3.65, & 69.m
to. 7.225.d, & seq. & 242.a, Et Cypria-
nus. to. 7.302.i, & seq. & 412.c
Peccatorum suorum non recordabuntur san-
cti quantum ad sensum experientie, sed quan-
tum ad scientiam rationalem. to. 5.242.a
Peccat & filij dei. to. 7.291.d
Osseditur quod qui ambulant in vijs domini,
& non operantur peccatum, non tamen esse
sine peccato. to. 8.438.h, & l, m
Peccatum non operantur sancti, & tamen non
sunt sine peccato, ibid. l, m
Peccare possunt etiam spirituales. to. 1.20.h
Peccator esse potest homo, & iustus. tomo
7.243.d
Nemo homo regeneratus lauacro baptismatis,
in fide iam viuens, templum dei peccator ta-
men. to. 10.86.m

Sine quibus peccatis, sancti non possint vivere
in hoc seculo. to. 10.87.i
Sacerdotes veteris & noui testamenti, utrum
peccatores. to. 10.116.m
Etiam apostoli, post acceptum spiritum sanctū,
peccatores. to. 10.117.b
Et si quis iustus peccata mortalia vitat, sine mi-
nuta tamen esse non potest. to. 10.168.k
Oem peccatum quodecunque fecerit homo, ex-
tra corpus est. to. 1.22.c, in fine
Peccatum an sit corporis & animæ simul. to-
mo. 3.213.a
~~Peccata peccatorum~~
De peccatorum differentia. to. 4.186.m &
seq. & 272.l
Peccati fauor, & odium.
Peccatum quisque tantum odit, quantum iusti-
tiam amat. to. 2.202.c, d
In peccatorum conflictu malle remanere debe-
mus, quam vitij in nos dominationem, de-
be non eis resistendo, permittere. tomo
5.219.c
Peccata aut vitia, non nisi iustitiæ delectatione
vincuntur: & quod aliquando manifesta vin-
centur occultis. ibid. f
Peccata sit connectuntur peccatis, ut non so-
lum sint vincula, sed crinuli & flagella. to.
8.187.g
Non sit ante oculos tuos delectatio præteriti
peccati, sed sit ante te damnatio peccati. to.
8.383.k, l
Peccata omnia odit deus. to. 6.67.c, d
Deus peccatis non fauet. to. 10.40.b
Facile leuatur corpus in alta cœlorum, si non
premat spiritum sarcina peccatorum. to-
mo. 10.213.i
Christus grauius seuit peccata nostra, quam tu-
lerit crucem suam. to. 10.216.l
Charitas peccare timet, etiam si sequatur iupu-
nitas quia peccatum ipsum deputat poenam.
to. 8.460.m
Potius timendum est peccatum, quam mors.
to. 9.198.i, k
Non nocent peccata præterita, si non placent
præsentia. to. 10.216.m
Peccatum.
Peccatorum differentia. to. 1.35.8, to. 4.
186.m, & seq. & 373.l, & 397.f
Nemo peccat, nisi faciendo contra charitatem.
to. 2.35.l
Peccatum primum, est gaudere ad propriam
Nunc pote-

I N D E X

potestatem. to. 2. 78. e
peccata puerorum. to. 3. 214. f
peccatorum circumstantia. to. 4. 374. c
peccata cordis. to. 4. 381. g, h, to. 10. 37. k
In peccato Græci perfliterunt. to. 5. 14. R
De peccato inuidentiæ, quæ fuit in Cain. to. 5. 131. c, & seq.
Decem peccata maximè torquent animam. to. 9. 181. i
peccata fugienda. to. 10. 185. a, b
Effectus peccati. to. 10. 231. c, f
Peccati substantia.
peccata fiunt, dicuntur, cogitantur. to. 7. 284. f
peccati putorem non sentit, nisi qui habet sanum animæ olfactum. to. 8. 103. c, d
Quod acquiritur de peccato, videtur esse substantia, sed hoc non acquiritur. to. 8. 482. a
peccata non habent substantiam, sed inopiam & egestatem. to. 8. 239. i, & 482. R, j
Peccata sanctorum.
Non peccare, donum dei. to. 1. 33. b
Non peccare, quid. to. 10. 156. c
Sine peccato, & sine querela, differunt. to. 7. 238. f, g, & 255. R, & 465. d
Contra eos qui sibi sanctos proponunt ut peccent, non imitando sanctitatem, sed ruinam. to. 8. 160. c
peccata sanctorum, scriptura non tacet. to. 4. 107. a, & antecedentibus, & seq.
peccata sanctorum, ad quid commemorentur. to. 10. 101. c, & f
Peccati morsus.
Peccantes quomodo corripiendi. to. 4. 19. m
peccatis quibus certa pœna debeatur. to. 4. 186. a
peccantis casus. to. 4. 212. c
peccati reatus. to. 7. 268. m
peccata primo delectant, & postea compungunt. to. 8. 191. m
Aculeus mortis est peccatum. to. 10. 145. h
Peccata, crimina, flagitia.
Peccata ob quæ excommunicamur. to. 2. 152. e
Flagitia quæ & quomodo puniendi. to. 1. 35. h
peccatum occultum præcedit manifestum. to. 4. 125. R
peccata manifesta quomodo puniendi ab ecclesia. to. 7. 191. i, & seq.
peccata grauiora grauius vindicata. to. 7. 126. d
pro diuersitate criminum, diuersa supplicia. to. 7. 138. k
quæ sunt peccata grauiora, & valde maiora: & quæ minora sine quibus vita ista non agitur. to. 8. 498. i, k
Omnium hominum peccata, aut ad corrupte lam pertinent flagitiorum, aut ad facinora

nocendi.
Quæ crimina uitare debeamus, & sine quibus peccatis in hac vita esse non possumus. to. 10. 100. e
De uehementi peccati Sodomitici detestatio. ne. to. 10. 302. g, h
Peccata uenialia.
Peccata uenialia delectant oratio, ieiunium, & elemosynæ. to. 2. 152. e
peccata uenialia, quæ. to. 4. 186. a
peccandi consuetudo unde. to. 6. 54. d, e
ex peccatis minimis nascuntur maiora, probatur ex verbo Salomonis. to. 8. 168. k, l
Si peccata magna præcauisti, uide ne arena obruaris. to. 8. 117. c, & 228. g, h
Quod peccata minuta ingentem faciunt accituum. to. 8. 498. i, k
Theaurizatio peccatorum, infernalem parit cruciatum. to. 9. 209. e
Contra quotidiana peccata, remedium. to. 10. 114. c
peccatorum multitudo unde. to. 10. 171. R
Vide infra, Peccata leuia, & grauiora.
Peccata Iudæorum, & officialium.
Non peccat, qui ex officio nocentem occidit. to. 1. 209. k
peccatum non haberent, exponitur. to. 2. 141. f, g
peccatum Achæ quomodo punitum. to. 4. 95. b, & seq. & 96. k, l, & 248. g, h
Non peccat quis, nisi ut bene sit, vel ut male non sit. to. 5. 122. l
Quale peccatum Iudæi non habuissent, si Christus locutus non fuisset. to. 8. 421. l, m, & 439. c
Militum & in publicis officiis constitutorum, uana excusatio peccatorum. to. 10. 20. e, f
Peccata leuia, siue quotidiana, & grauiora.
Peccata leuia & grauiora. to. 3. 59. f, to. 4. 186. a
peccata quæ leuia videntur esse, interdum grauiissima. to. 3. 60. d
peccata horrenda, visu quoque, leuia videntur. ibidem.
peccata uenialia non impediunt. to. 3. 347. b
Non leuiter peccandum. to. 4. 113. m
peccata minora non contemnenda. to. 9. 25. c
Remedia aduersus peccata quotidiana. to. 9. 201. i, & seq.
Sunt uenialia peccata, sine quibus ista uita non est. to. 9. 240. e
peccatum consuetudine uilescit. to. 10. 106. e
Medicina

I N D I V I M A V I G V S T I N V M.

Medicina contra quodidiana peccata. ibid. i
peccata quotipiana, quæ. to. 10. 121. f
Cumulans peccata, thesaurizar sibi iram iusti iudicii. to. 10. 154. m
Neglectis minutis peccatis, maiora cumulum faciunt, & demergunt. to. 10. 171. R
Licet peccata uenialia, siue minuta animam non occidant, eam tamen deformem faciunt. to. 10. 273. l, m
Vide supra, Peccata uenialia.
Peccare fiducia, & desperatione.
Ad peccandum ne præsumas dei misericordia, to. 8. 61. m, & seq.
pro peccato curam gerere, quid sit, to. 8. 106. l, m
peccatum cum desperatione, certa mors est. to. 8. 160. f
Verum grauius peccent homines spe ueniæ an desperatione. to. 8. 375. h, i
peccantes fiducia misericordiae, to. 4. 372. i, to. 8. 60. k, l
Peccata uolentium, & nolentium.
peccata nolentium, siue nescientium. to. 4. 81. b
peccata pœna, peccatum habitans in membris nostris. to. 7. 229. f
Quid operatur peccatum nolentibus nobis, nisi, & c. to. 8. 286. k, l
peccatum quod habitat in nobis, quando operatur in nobis, tunc nos id non operamur, quando & c. ibid.
Humani est peccare, Christianum est a peccatis delistere, & diabolicum est perseuerare. to. 9. 209. b
Peccata defendentes.
peccatum per ignorantiam imputatur interdum, to. 1. 229. m, R et retractio. 21. h, i
peccatum per ignorantiam quando excusetur. to. 1. 231. c, d
peccata sua defendentes. to. 1. 230. b, to. 3. 351. h, to. 8. 64. c, d, & seq. & 160. c, & 532. g, & 536. b
Multi accusant Satanam, to. 8. 336. m, Alij factum. to. 8. 64. c, d, & 337. a, b
peccata innumeris terra quomodo inquinata. to. 3. 311. c
peccata excusatio, & fiducia sui. to. 4. 357. c, & sequen.
peccata scientium, grauiora peccatis ignorantum. to. 7. 134. c, & seq.
Qui regunt peccata sua, nudantur. to. 8. 64. a, b

Qui scientes peccant, molestum quidem est, & nimis periculosum, & certa exitiale. to. 8. 159. a, b
Grauius est peccare scienter, quàm ignoranter. to. 8. 160. g, h
Multi sunt quos peccare non pudet, agere penitentiam pudet. ibid. l, m
Commisum peccatum, non defendatur: quia & cetera. to. 8. 162. h
Aliud est peccare ignoranter, aliud scienter. to. 8. 331. b, c, & 333. i, k
Cum quis defendit peccata sua, magnam iniquitatem operatur. to. 8. 195. g
peccatum irremissibile, defensio peccatorum. ibid.
peccata ignorantiae melius accusantur, ut peccant, quàm excusantur, ut maneant. to. 8. 408. c
peccata sua excusantes. to. 10. 96. f
Quæ sint minuta peccata. Eodem. 273. k, l
Peccata aliena.
Peccandum non esse boni causa. to. 4. 13. g, & seq. & 16. m, & seq.
peccandum nemini leuiter, ob uitandum alienum peccatum grauius. to. 4. 13. a, & seq. & 7. 31. m
Imputat deus peccata, non iam aliena sed propria. to. 2. 259. g
peccatum non est perpetrandum proprium, ne in suo corpore perpetraretur alienum. to. 5. 7. d
peccatum non est peccato declinatum. to. 5. 9. e, & seq.
peccata aliena ad eos non pertinere quibus displicent. to. 7. 34. d
peccatis alienis non contaminantur boni, si nun consentiant. to. 7. 101. d, e, & 163. e
peccatum quod tibi non displicet in filio tuo dissolare, iuste postea sentiet dei seueritatem. to. 8. 163. i, k
Consensio ad peccatum alterius, tuum fit peccatum. to. 8. 499. h, i
Peccati effectus.
Nulli naturæ nocere peccata, nisi sua, quomodo intelligatur. to. 1. 281. h, i
Retracta. 12. b
Vnusquisq. suo peccato perit. to. 2. 27. c, d, & seq. & 203. k, l, to. 3. 353. l, to. 4. 92. b, to. 7. 164. a, & 372. k
peccata solo à deo separamur, & eo uincimur à diabolo. to. 5. 87. e
peccatum est contra naturam, & laedit naturam.
N n 2 ram.

I N D E X

ram. to. 5. 98. e, & 103. k
Peccatum fuit causa, quare pudenda dicta sunt genitalia. to. 5. 128. h
Peccata animarum tenebrae sunt to. 7. 122. h
to. 9. 124. l
Peccata separant a deo. to. 7. 186. m
Peccata quomodo maneat reatu. quae praeterierunt actu. to. 7. 368. a
Peccata sunt febres animae. to. 9. 200. h, i
Ex peccato immunditia & erubescencia. tomo 10. 27. h
Peccatis nostris, acies oculi quo deus videtur, obtunditur. to. 10. 33. f
Peccatum pater mortis. to. 10. 116. a & 198. h
Peccatum dulce, sed amara mors. tomo 10. 116. b
Peccata nostra, hostes nostri sunt. tomo 10. 188. d
Malorum omnium nostrorum causa, peccatum est. to. 10. 197. l
Peccata nostra, quasi copedibus, nos praemunt. to. 10. 213. i, & 216. f
Peccatum in membris.
Peccatum in membris, quid sit. to. 3. 214. e
Peccatum an sit corporis, & animae, simul ibidem a
Delicta abundantia per legem. to. 3. 267. f
Peccatum habitans in membris nostris, unde to. 7. 229. f
Peccatum mortuum quomodo operetur in nobis. to. 7. 321. a
Nullum est, nisi in lege, peccatum. to. 8. 459. c
De sententia apostoli. Qui sine lege peccaverunt, sine lege peribunt, & quicumque in lege peccaverunt, per legem iudicabuntur. ibi. d
Quae peccata petamus nobis dimitti, verum quae nos operamur, quando peccati desiderijs obedimus: an ipsa desideria quae nos non operamur, sed quod habitat in nobis peccatum? to. 8. 439. m, & seq.
Cur quidam dum peccant, arbitrantur deo placere quod faciunt. to. 8. 168. i
Qui peccat timore poenae, non amore iustitiae, inuitus facit, & mallet non esse iustitiam cuius amicus non est. to. 8. 445. e
Quae membra primus homo post peccatum velauerit. to. 10. 27. h
De peccato suo an habeant excusationem, ad quos non venit Christus. to. 9. 99. i, u, & seq. copiose.
Sub peccato captiuitas, & seruitus. tomo 10. 40. h, i
Vbi abundauit peccatum, superabundauit gratia. to. 10. 57. f

Peccatum reuixit, quomodo intelligatur. to. 10. 58. i
Occasione accepta peccatum per mandatum sefellit me, & per illud occidit: exponitur. ibi. i
ibidem, l, m
Peccatum mortuum esse, quid. tomo
Peccatum sine lege mortuum esse. to. 10. 59. d
Supra modum peccator, siue peccatum, quid. to. 10. 59. a, b, & 61. c
Peccatum latebat. to. 10. 66. m
Peccatum.
Peccatum pro nobis Christus factus est. to. 4. 305. g
Peccare non potest deus natura, particeps vero dei ab illo accepit, ut peccare non possit. to. 5. 366. l
Vnum peccatum, etiam infantibus, commune. to. 7. 214. b, c
peccatum peccato tollitur. to. 7. 241. a
Vnde delicta Christo, nisi de corpore, quod est Ecclesia? to. 8. 351. l, & fo. 103. m. & 105. e
Sine peccato Christus solus venit, qui nos peccatores inuenit. Eodem 53. m
Christus peccatum non habuit, nec in verbo dei nec in anima, sed nec in ipso corpore. to. 8. 84. e, f
Quomodo legitur habuisse peccata, qui peccatum non fecit. Eodem 121. g
Christus non peccauit, & poena dabat. to. 8. 240. c, d
Quod fuerit peccatorum susceptor, non commissor. Ibidem, f, g
Inter peccatores sine peccato solus Christus. to. 8. 318. k
Christi caro, quomodo peccatum dicta. to. 10. 40. k, l
Christus quomodo peccatum dictus. Ibid.
Deus pater quomodo Christum pro nobis peccatum fecerit. to. 10. 61. d
Si peccauerit in te frater tuus, &c. exponitur. to. 10. 106. k
Peccati natura.
peccatum nihil, to. 1. 50. m, Et in Possidonio, to. 3. 351. g
peccata ipsa, non peccatores oderimus. to. 1209. i
peccatum omne esse mendacium. to. 3. 53. l, & 249. f, to. 5. 121. l, to. 8. 337. e, f
peccatum dicitur infidelitas, antonomasim. to. 7. 291. d, e
Nullum peccatum potest dici bonum. to. 10. 160. c
186. m, & 195. g
Peccata fluctus dicuntur. to. 10. 160. c
Peccata, ligno, saeno, & stipulae comparantur.

I N D I V M A V G V S T I N V M.

Peccatum, iniquitas est. to. 9. 130. i, & fol. seq. e
Peccatores filij diaboli. to. 9. 130. l, m
Peccatorum remissio.
pro peccatis dimittendis omnibus orandum. to. 1. 10. R, & 16. a, t. 2. 119. f, & seq. t. 3. 66. b
pro peccatorum remissione oratio. to. 1. 28. k, l
Item gratiarum actio. to. 3. 3. a, b
peccata delet solus deus. to. 1. 28. l, & 33. a, b
propter peccatores venit Christus. tomo 1. 38. i, k
In peccatorum conuersione maius gaudium deo & angelis. to. 1. 52. c
Et quare plus letandum in magni peccatoris conuersione. ibi. e, f
peccatorum remissio ex spiritu. eod. 79. i, tomo 6. 21. d
A peccatis quomodo respicimus. to. 1. 237. k, l
peccata dimittuntur etiam sanctis. to. 2. 67. a, b, & seq. to. 3. 67. f
peccatum non dimittitur nisi restitatur ablatum. to. 2. 74. k, l, & seq.
Erga peccatores misericordes esse debemus. to. 2. 74. f, g, to. 6. 279. R
peccatores mansue admonendi. to. 2. 94. i, k
peccata elemosynis, & orationibus purgantur. to. 2. 119. h, & 152. e, to. 3. 58. l, m
peccatorum remissio. to. 3. 49. e, f, & fo. 57. c, & 257. b
peccata aboleri gratia. to. 3. 56. b
peccata aboleri poenitentia. to. 3. 69. l
De peccatorum venia. ibi. & 350. c
peccatores ne desperent. to. 3. 211. f
peccatores gratia dei salui sunt. ibi.
peccatum nullum irremissibile. to. 3. 350. b
peccatorum recordatio. ibi.
peccati abolitio per Christum. tomo 3. 353. m
peccati remedia. to. 3. fo. vlti. a
peccatorum nostrorum susceptio & abolitio a Christo. to. 4. 136. c
Dolor de peccatis. to. 4. 372. d
peccatorum confessio. to. 4. 380. m
A peccatis quae retrahant hominem. to. 4. 382. a, b, & i
peccata condonantur solis dimittentibus. to. 4. 410. k
peccatorum remissio est signata in asylo constituto. to. 5. 45. c
peccata aliqua remittuntur in futuro. eodem. 222. m
peccata donantur conuersis bonitate dei. tomo 6. 180. c, d
peccatorum remissionem vel retentionem fieri per Apostolos, quomodo accipiendum. to. 7. 11. c, d
peccante multitudine, quid agendum Ecclesiae. to. 7. 20. a, b
peccata delentur varijs modis. to. 7. 74. b
peccatorum confessio praefertur meritorum fiducia. to. 6. 251. h, i, & seq.
De peccatorum meritis & remissione, ac de baptismo paruulorum. to. 7. 212. k, & seq. Retract. to. 1. 24. h
peccatum quomodo euacuetur per baptismum in paruulis, similiter & in adultis. tomo 7. 223. d, e
peccatorum omnium chirographa sanguine Christi delentur. to. 7. 231. l
peccato remisso, quare poena exigatur. tomo 7. 232. d
Non est remissio sine baptismo. to. 7. 269. R
peccatum reuiuiscere, quid. to. 7. 282. f
Redire quomodo possit peccator. to. 8. 4. e
Quaedam peccata sunt cooperta, quaedam tecta, & quaedam abolita. to. 8. 63. g
peccatum tuum sit ante te, ut non sit ante deum: & tu noli esse ante te, ut sis ante deum. to. 8. 135. i, & fo. 477. b
Non satis est recedere a peccatis, nisi etiam semper illa ante te sint per recordationem ut tibi displiceant, exemplo Pauli & Dauid. tomo 8. 275. i, 276. k
Quod per peccatorum indulgentiam non fecerit deus leucuros peccantes, quia &c. to. 8. 375. i, 376. k
Qui peccatorum indulgentiam promissit, crastinum diem non promissit. ibi.
peccatorum solutio per Ecclesiam dari potest. to. 8. 377. k
peccatorum remissio, solutio est. ibi.
post peccatorum remissionem cur adhuc remaneat peccandi infirmitas. tomo 8. 381. c, d
peccata omnia per gratiam dimittuntur, non solum quae sine lege, verum etiam quae in lege commissae sunt. to. 8. 459. a, b
Cum a peccato se quis continet per timorem, sit consuetudo iustitiae, & iam incipit homo iuste viuere, non quia timet poenas, sed quia amat aeternitatem. to. 8. 494. i
peccator, & homo, duae res sunt. tomo 9. 25. a
In peccatorum remissionem nullius martyris

I N D E X

funditur sanguis. to. 9. 97. i
peccata praeerita non tantum Apostolis, sed &
nobis donata sunt. to. 9. 125. a, b
peccata dimittuntur per nomē Christi, & non
alterius hominis. to. 9. 127. a
peccatorum remissio, Ecclesia est. to. 9. 141. d
peccatorum ueniam imploratio. tom. 9. 156. m,
& seq.
Resipiscētia a peccatis praepedientia. to. 9.
182. b
Sera scditatis peccati cognitio. ibid. c
quid peccatori faciendum. ibi. e
Remedia contra peccata. ibi. e, f
Quibus operibus quotidiana peccata purgen-
tur. to. 9. 201. i, k, & seq.
Remissio peccatorum pro articulo habenda
est. to. 9. 243. f
Remissio peccatorum tribuitur spiritui sancto.
to. 9. 245. l
Remissio peccatorum credenda est. tomo. 9.
248. b, c
Quantumvis sit quis peccator, si reuertatur
indulget illi deus. t. 9. 252. e, f
Grauia peccata grauissimis lamentis indigent.
to. 10. 283. i
Deus peccatorem a peccato suscitāt, non se
peccator. to. 10. 7. d
Ecclesiae officium post peccata a deo iam re-
missa. ibi. e, f
Remissio peccatorum, in baptismo, & in eccle-
sia. to. 10. 9. f, g
peccata praeter Ecclesiam non dimittuntur. to.
10. 11. l
peccatorum remissio, solum in Ecclesia per
unitatis spiritum, a qua diuisi in se spiritus
regnum euertitur. tom. 10. 12. f, g, & k, & se-
quent.
Vnum suffugium ne incidamus in peccatum
in spiritum sanctum. to. 10. 13. a
Vide infra, Peccatum in spiritum sanctum.
De praeteritis peccatis Christus noluit nobiscū
rationem habere. ibi. c
Remedium, si quis peccauerit in fratrem. tom.
10. 16. b
Vt in tempore a peccatis conuertamur, adhor-
tatio. to. 10. 17. a, b
peccator, sterilis ficulnea: fructus, poenitentia.
to. 10. 28. b
Sponsus Christi nobiscum, quatenus nobiscum
mittat peccata. to. 10. 87. i
peccatorum conuersio de malitia ad bonitatem.
to. 10. 94. c, & 96. i, k

Exhortatio ut resipiscant peccatores a peccato
to. 10. 96. b, c
Coram quibus confitenda peccata. ibidem.
d, e
In peccatis quare non immorandum. ibi. m
De remissione peccatorum, & muliere pecca-
trice: Homilia. to. 10. 102. c, d
peccata dimittere cuius proprium. ibi. m
De eo quod propheta dicit in psalmo, Auerte
faciem tuam a peccatis meis, & facinora mea
dele: Ac de utilitate poenitentiae: homilia, to.
10. 104. k, & seq.
peccatorum & offensionis relaxatio. to. 10. 114.
k, & seq.
peccatorum dimissionem a fratribus petere
erubescētes. ibi. g
peccatorum & offensionum dimissionem a fra-
tribus rogando non obtinentes. to. 10. 114.
g, h
De remedijs peccatorum. Homilia. to. 10. 118.
m, & seq.
Quae res peccata abluant. to. 10. 121. h
Nullum peccatum derelinquatur ad diem se-
stium. to. 10. 123. l, m
In toto procedite Christi incarnationem tem-
pore, non est inuentus dignus tollere mun-
di peccatum. to. 10. 132. e
peccatum vetus extinguere. tomo. 10.
241. c
parum est recedere a peccatis, si praeterita cura-
re neglexerimus. to. 10. 151. i
Quomodo vitanda sint peccata. tom. 10. 154.
c, d
peccata quomodo sint curanda. tomo. 10. 172.
c, d
Si peccatorum remissio in Ecclesia non esset,
nulla spes esset. to. 10. 188. c
peccare liberior sub poenitentiae fiducia, est pe-
riculosum. to. 10. 189. d
Tribus modis dimittuntur peccata in Ecclesia.
to. 9. 140. c
peccatores aliquando sua delicta, sed sero desce-
bunt. to. 10. 271. m
peccato non est addendum peccatum, sed po-
tius conterendum. to. 10. 273. e
Quibus poenis minus peccata deleantur. t. 10.
274. b
Membra cuncta satisfacere debent pro com-
missis peccatis. t. 10. 288. m

Peccatum in spiritum sanctum.
peccatum ad mortem, & peccatum non ad
mortem. t. 1. 17 e, to. 4. 371. a, b, & 403. f, tom.
10. 155. i

IN DIVVM AVGVSTINVM.

peccatum in spiritum sanctum irremissibile. to.
2. 69. l, t. 3. 60. m, & 74. f, to. 4. 404. h, & seq.
copiose. to. 9. 97. a
peccatum in spiritum sanctum. to. 10. e, f, & seq.
& 50. c, d
peccare in deum. t. 4. 32. c
peccare in deum, quid sit. to. 4. 95. k
peccare in Christum. to. 4. 313. b
peccatum in spiritum sanctum, & ad mortem,
quod. to. 4. 371. a, 403. f, g, & seq.
pro quo peccato non orandum. tom. 4. 403. c, f
peccans in spiritum sanctum, quomodo magis
a diabolo possideatur. to. 5. 201. f
peccato infidelitatis cuncta peccata tenentur.
to. 9. 99. h, i
peccantes in fratres, in Christum peccant. to.
10. 5. h
De eo quod scriptum est, Qui dixerit verbum
in spiritum sanctum, non remittetur ei, &c.
Sermo. to. 10. 8. l, & seq.
Iudaei, Christianorum sanctificationem bla-
spemantes peccant in spiritum sanctum. co.
9. d
Quorundam sententia, de peccato in spiritum
sanctum, reprobat. to. 10. 9. f, g
In omnibus sanctis scripturis nulla maior &
difficilior quaestio, quam de peccato in spi-
ritum sanctum. to. 10. 9. h, & 12. m, & sequen.
Dominus exercere nos voluit quaestione de
peccato in spiritum sanctum. tomo. 10. 9.
i, k
peccatum in spiritum sanctum, cui nulla est re-
missio, est perseverationis duritia cordis im-
poenitentis. to. 10. 11. b
Et ea duritia in nullo, dum adhuc in hac vita est,
deprehendi potest. ibi.
Marcus & Lucas, de peccato in spiritum san-
ctum, in verbis differentes. to. 10. 10. b
Non propterea non dimittitur peccatum in
spiritum sanctum, & in filium dimittitur, quia
in trinitate spiritus sanctus maior sit filio.
to. 10. 11. d
Quare peccatum in filium dimittitur, & non
in spiritum sanctum. ibi. d, e
Non semel dominus locutus est de peccato in
spiritum sanctum. to. 10. 12. g
De eo quod scriptum est, Si peccauerit in te fra-
ter tuus, corripe eum inter te & ipsum solū:
Sermones duo. to. 10. 14. k, & seq.
Quantum malum, peccare in fratrem. to. 10.
16. a, b
peccata, tres syllabae. to. 10. 114. m
De quo peccato spiritus sanctus mundum ar-
guat. to. 10. 50. c, d

peccata in spiritum sanctum, neque in hoc secu-
lo, neque in futuro iudicio remittuntur. to.
10. 224. d
Aliud est in deum peccare, aliud in hominem.
to. 10. 277. i
Peccati lex, & regnum.
peccati lex, quae est poena peccati in membris
repugnans legi mentis, quomodo superetur.
to. 3. 209. m, & seq. & 218. m
peccata deo praescienti non imputanda. tom. 1.
224. m, & seq. & to. 225. k, l, & 231. i, k
peccatum quandiu patitur. to. 1. 235. h
Regnum peccati quomodo euertatur. tom. 4.
404. l
peccatum vigoratur ex prohibitione legis. t. 5.
113. e, & seq.
peccatum quando aggrauetur. tom. 5. 125. h, &
sequen.
peccatum, quia putatur paruum, non ideo est
paruum. ibi. k, l
Mortis regnum destruit Christi gratia. to. 7.
213. m, & seq.
peccatum quando in sit, & quando regnet. to. 8.
87. d, & 160. d, & 214. d, & 438. l, m
peccatum habere, magna est infelicitas: sed lon-
ge maior in peccato mori. to. 9. 63. e
Implicitus peccatis, statum suum non cogno-
scit. to. 9. 165. d
Tundens pectus, & non corrigens peccata sua
consolidat illa. to. 9. 198. g, h
Nunquam natura poneret finem peccati, nisi
constitutus esset ordo viuendi. tomo. 9.
216. g
Non regnet peccatum in vestro mortali cor-
pore. to. 10. 37. a, b
Verba domini, in Evangelio Matthaei, de pecca-
to in spiritum sanctum, obscura & difficilia
intellectu. to. 10. 9. c, d
peccatis nostris manentibus, manent inimici-
tiae aduersus deum. to. 10. 10. i
Curandum, ne regnet peccatum in nobis: nam
semper futurum est in nobis, quandiu hie
vuius. to. 10. 37. a, b
Errores circa peccatum.
Tria signacula quibus peccatur, secundum Ma-
nichaeos. to. 1. 259. g, h
peccata omnia esse paria Stoicis. to. 2. 34. m, to.
4. 16. m
Item Iovinianis. to. 6. 10. f
peccare non posse vere baptizatos, error Iovi-
niani. ibi.
Et Pelagij. ibi. m
De opinione illorum qui dicunt illos perire
qui sine lege peccauerunt: & eos qui in
lege

I N D E X

lege peccauerunt tantum iudicari, non perire, sed per poenas transitorias purgandos, propter fidei fundamentum. tomo. 7. 457.e
Illi peccata ut restem trahunt, qui & c. 8. 531. K, & fo. 532. g, h
Contra eos qui dum peccant si latuerint negant, deprehensi defendunt: & aut deum, aut fortunam, vel fatum accusant. to. 8. 16. f, g, & fo. 64. c, & 536. b
Contra eos qui dum peccant, non se sed gentem tenebrarum dicunt peccasse. tomo. 8. 538. e
In hoc quod peccatum in gentem tenebrarum refundunt, in deum refundunt. ibi. g
Peccator.
peccatores duplices. to. 1. 224. i, to. 7. 78. i
peccatorum multa sunt genera: & non esse peccatorem, difficile est to. 8. 80. l, m
peccatores duo habent genera, sed generale nomen est peccator. t. 8. 409. K, l
peccatorem, se non agnoscere, execrabilis iniquitas. to. 1. 42. c, & seq.
peccator iustus uiuit to. 1. 239. i
Nullius crimen maculat nescientem. to. 2. 52. f, g, & 224. c, d
peccator omnis inexcusabilis. to. 2. 141. e, f, & seq. to. 3. 353. a
peccator, seruus peccati. to. 3. 54. g, & 347. c, to. 9. 66. g, h
peccatores ad iustitiam vocantur. to. 3. 314. i
peccatores non desperandi. to. 3. 350. a
peccantiu felicitate nihil infelicius. t. 3. 347. a, & 351. c
peccatores hord. to. 4. 118. b
peccatorum vana spes. to. 4. 123. l
peccatores quatenus diligendi. t. 3. 352. a
peccantes animas diabolo vendunt. to. 4. 424. f
peccator terra appellatur. to. 4. 401. g, & 407. i to. 8. 401. h
peccatores appellantur Iudæi gentes. tomo. 4. 431. e
peccatores, & gentes & Iudæi. ibid.
peccator tot vitiuorum est seruus, quot vitiuorum est obnoxius. to. 5. 31. f
peccatores sunt inimici dei. to. 5. 104. b
peccator sibi ipsi tribuere debet peccatum. to. 5. 133. a
peccatores duobus modis euertuntur. tomo. 5. 222. f
peccator hæreticus. to. 7. 76. e
peccator non sic non erit, quasi omnino non futurus sit, sed quia ad nullos usus esse poterit. to. 8. 92. h

Nihil grauius peccatori egro, quam medici sui interfectio. to. 8. 138. b, c
peccatum primi hominis ad experimentum cauendi nobis debet valere, non ad imitationem peccandi. to. 8. 145. h, i
peccator quomodo habeat hic locum suum. to. 8. 156. l
peccatum peccato connectere. to. 8. 187. f
peccatores alienati sunt à vulua ibi. h, i
Omnis peccator modo peccata sua in dorso suo ponit: ponat ergo ante se, quæ non vult esse ante deum. to. 8. 158. e, f, & seq. & 160. i & fo. seq. l, m, 370. e
peccatores quomodo dicantur alienati à vulua & errare ab vtero. to. 8. 187. h
peccatorum vincula grauiora. to. 8. 230. K, l
peccatores fœno comparantur. to. 8. 33. a
peccatores scriptura appellare consuevit valde iniquos, & grandibus peccatorum sarcinis oneratos t. 8. 409. i, K
peccatoribus promissum regnum celorum. to. 8. 420. K
peccatores quomodo fabricent super dorsum iusti. to. 8. 496. e, f
peccatores deus occidit, cum per superbiam intumescunt, amittunt gratiam qua viuunt. to. 8. 530. m, & seq.
Qualiter in vanitate accipiant ciuitates suas. ibid.
Omnis peccator deberet accusatione peccati sui corrigi, defensione duplicat quod confessione posset auferri: & plerumque aliis peccatis vult munitus esse propter illa quæ commisit. to. 8. 532. g
Inuenies te peccatorem, cum in scripturis sanctis fueris contemplatus quantumcumque profeceris. to. 8. 538. c, d, & fo. 545. h, i
profundum in quod veniens peccator contemnit, quale sit. to. 8. 498. h, & 546. f, g
Quos peccatores disperdet deus. to. 8. 555. h
peccatorum multa sunt genera, & quos peccatores deus humiliet vsque ad terram. to. 8. 563. d, e
peccatores exaudit deus to. 9. 71. h
Homo quod sit peccator, à se habet: quod autem beatus a deo to. 9. 78. a
peccatores non laudant deum. tomo. 9. 165. m
peccatores in Ecclesia, sunt sicut mali humores in corpore purgandi. to. 9. 128. g
Quomodo peccator nec vidit, nec cognouit deum to. 9. 130. i, K
peccatores quomodo amauerit deus. tomo. 9. 173. c, d
periculum

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

periculum ingens peccatorum. to. 9. 182. a, b
quare deus tolerat peccatores, & non illico puniat. to. 9. 192. K, l
Deus peccatores non amat. to. 193. d, e
Deus odit peccatorem qualis est, sed diligit eum quem vult cum facere. tomo. 9. 200. h, i
peccatores sunt filij diaboli, per imitationem. to. 9. 222. l
peccator quomodo mortuus. to. 10. 7. e
peccatores adulteri. to. 10. 46. f
peccatores posse fieri membra Christi. to. 10. 71. d
primus peccator quis ibi. K
Quomodo peccatores deus exaudit, & quomodo non to. 10. 116. l
Suggestio dæmonis apud peccatores. to. 10. 142. a
peccatum quasi scorpius est. to. 10. 145. h
peccator mortuus, & sepultus. tomo. 10. 147. m
peccator humilis, est melior quam iustus superbus. t. 10. 149. m
quare tam dura sunt continue peccatoribus prædicanda. to. 10. 159. K
Impropria diuina ad peccatores, in die iudicii cod. 160. b, c
peccatorem seipsum homo fecit. tomo. 10. 175. f, & 183. e
Deus non horruit Iudæos peccantes, sed amauit. to. 10. 176. c
pereunt peccatores, & non pereunt peccatores: exponitur. tomo. 10. 193. c, & sequent.
Impropria Christi in peccatores. to. 10. 216. i & seq.
Contra desides peccatores. to. 10. 271. K, l
Qualiter peccator omnem substantiam suam consummat. to. 10. 290. h
peccator aut flagellum temporale habebit, aut eternum. to. 10. 308. l
Anima peccatoris mortua est. to. 10. 322. c, & sequent.
peccus purgandum vitijs, quo capax sit virtutum. to. 1. 80. f, g
peccus tundere quid to. 10. 7. c
peccunia vocabulum, quid significet. to. 1. 213. f
peccunia male acquisita, quomodo restitui debet. to. 2. 75. c
peccunia à malis malè habetur. ibid.
peccunia non sic impeditur quomodo charitas. to. 2. 94. b, c
peccunia debita quomodo dimittenda. tomo. 4. 408. h, i

pecunia duabus de causis non redditur. ibi.
pecunia dea. to. 5. 35. a
pecunia ærea præcessit argenteam, & argentea auream. ibi.
Homo qui non habeat artem suam pecuniali mercede venalem, raro inuenitur. tomo. 5. 56. h
pecuniam aliqui dixerunt esse deam. tomo. 5. 57. b
Pecuniam magnam potest habere avarus, non autem potest non egere. ibi.
propter pecuniam multi perierunt. to. 8. 507. d
Contra eos qui ut augent pecuniam, perdunt fidem t. 8. 482. l, m
Cur pecunia sit rotunda. to. 8. 302. m
pecunia à pecore: quod quicquid antiqui haberent, totum in pecoribus habebant. tomo. 9. 198. b
pecunia nullum facit beatum. ibi. c, f
Multum interest inter deum & pecuniam. ibi. dem. f, g
Labores sumpti in acquirenda pecunia. ibid. g, h
Tanta est vis dominicæ pecuniæ, ut eam Iudas reiecerit, nec eam Pharisei admiserint. to. 10. 192. b
Quicquid possidet homo, pecunia vocatur. to. 9. 198. b
pecus facit epicœnum, Augu. & quomodo. to. 1. 87. d
Inter pecora, & bestias, quid. tomo. 3. 164. b, & fo. 177. c
pecudum fecunditas. to. 4. 35. i
pecus dei, Ecclesia. to. 4. 417. g
pecudes moriuntur. to. 5. 26. m
Quod significant indoctos & simplices, tamen fidem habentes. to. 8. 514. l
Quod significant greges dei. to. 8. 564. c
pediculi origo to. 6. 76. b
Pelagius testimonio Augustini usus est. to. 1. 51. f
pelagiani quomodo oppressi diligentia Augu. to. 1. in Pseudo. to. 2. 28. e
pelagianorum, de iniusta paruulorum damnatione, argumentum. to. 2. 31. K, l, & fo. 33. c, d, & 143. l
pelagius correctus, & absolutus. to. 1. 26. g, to. 2. 125. h, i
pelagius ad presbyterij honorem enectus. to. 2. 128. m
pelagiani mortem Christi euacuant. eodem, & 129. g, h
pelagianæ hæresis catalogus. tomo. 2. 119. c, & 147. h
pelagiano-

INDEX

pelagianorum errores confutati. to. 2. epist. 89. & seq.
pelagiani duobus concilijs damnati. eod. epist. 90. 92. 94. Item. fo. 215. a
Contra pelagianorum argumenta. eod. epist. 105. & 106.
pelagij errores reuocati. to. 2. 147. f. g
Contra pelagianos duodecim sententia. to. 2. 150. i. k. & seq.
Contra pelagium pugnavit Hieronymus. to. 2. 117. a
pelagiani, iidem Cœlestiani. t. 2. 6. m. & seq. & 10. h
pelagiana hæresis, a pelagio monacho. t. 6. 10. k
pelagius recentissimus hæresiarcharum, tempestate Augu. to. 1. 11. g. to. 6. 10. k
pelagiani liberum arbitriū gratiæ anteposunt, asserentes sufficere voluntatem ad implenda iussa diuina. to. 6. 10. k. l. to. 7. 249. f. g
Refelluntur. to. 7. 224. m. & seq. & 460. b. c & seq.
pelagiani orationes Ecclesiæ, & pro fidelibus, & infidelibus vt superuacaneas damnabant. to. 6. 10. l. m
pelagiani dicunt hominem posse in hac vita sine peccato viuere. to. 2. 127. R. l. & fol. 130. a. b
Refellitur. ibi. Item copiose respondetur. to. 7. 214. a. & seq. copiose.
pelagiani Adam dicunt, etiam si non peccasset, fuisse moriturum. to. 6. 11. b
Respondetur copiose. to. 7. 212. l. & seq. & 443. a. & seq.
pelagiani libero arbitrio nimium tribuunt. to. 7. 223. g. & 299. g. h. & 446. i. k
Contra pelagianos de baptismo paruulorum. to. 7. 212. R. & seq. copiose.
pelagiani negant in paruulis peccatū originale. to. 12. l. & fo. 15. a. b. to. 2. 30. f. to. 6. 10. a. to. 7. 233. l. m. & 256. a. b. & seq.
pelagianorum argumenta. to. 7. 233. c. & 360. c. d
pelagius gratiæ vocabulo varie vsus. to. 2. 125. g. h. & 129. e. f. & 143. d. to. 7. 253. b. c. & seq. copiose.
ad pelagij professio suspecta. to. 7. 249. d. e
pelagiani asserunt gratiam dei secundum meritā nostrā dari. to. 1. 11. c. to. 2. 48. & fo. seq. f. g. to. 7. 252. e. f. & 299. g. h
pelagij defensio, ad Innocentium papam, examinā. to. 7. 253. d
pelagij caliditas. to. 7. 257. h. & 298. e. d
pelagius quomodo conuictus. to. 7. 257. l

pelagius damnauit sicte quod sensit. eodem. 257. a
pelagij mira tergiuersatio. ibi. d
De nuptijs & concupiscentia, cōtra pelagianos. to. 7. 263. l. m
pelagiani dicunt paruulos Christo medico nō egere. to. 7. 226. f. 279. f. & seq.
Et infantem non baptizatum, non posse perire, quia sine peccato nascatur. to. 2. 119. e. to. 8. 458. e. f
Contra duas epistolas pelagianorum. to. 7. 281. b. & seq. Retract. to. 1. 27. g
pelagiani, & Manichæi, collati. to. 7. 286. b. & 296. l. m
pelagianorum latebræ quinque. to. 7. 297. a
Quam pelagiani adiuent Manichæos. to. 7. 312. c
pelagiani negant mortem esse peccato retributam. to. 4. 230. a
pelagianistas perstringit. to. 2. 185. f. & to. 202. g. h. & 246. h. i. to. 7. 415. c. d
De psalmo nonagesimo quarto, cum confutatione pelagianorum. to. 10. 66. a
Vita æterna pelagianis præter regnum cœlorū. to. 10. 70. e. f
De paruulorum baptismo eorundem opinio: & q non habeant originale peccatum. ibi. d. e
Quodd baptisma conferat eis ad consequendū regnum cœlorum. ibi. d. e
paulum peruertunt pelagiani. to. 10. 71. i. k
pelagiani catholicos appellabant hæreticos. to. 10. 72. g
pelagianorum & cœlestianorum error. to. 10. 89. e. f
86. m. & seq. copiose.
pelagij hæresis. to. 10. 89. e. f
Et de baptismo paruulorum. to. 5. 47. b
peligni. to. 5. 47. b
pellicanus nascitur in solitudinibus Nilii. to. 8. 375. d. & seq.
pellicani auis natura. ibi. f. g
pellicano Christus comparatur. ibi. e
pellis mortalitatem significat. to. 8. 403. h. i
pellicæ tunica Adæ. ibi
Quodd significet diuinam scripturam & authoritatem diuini verbi dispensatam nobis per mortales, quibus mortuis eiusdem dispensationis fama extenditur. ibi. l. i. & 391. m
pellonia dea. to. 5. 37. a
penates victi. to. 5. 37. a
pentateuchus nihil aliud quā christum prædicat.

IN DIVVM AVGVSTINVM

dicat. to. 4. 198. f
pentateuchus recipitur à Samaritanis. ibi. dem.
pentecoste quur die quinquagesimo, post resurrectionem domini, celebretur. to. 2. 172. m. & seq.
pentecoste Iudæorum. to. 4. 91. a
pentecostes nostræ consideratio. to. 4. 48. b. & 264. c
Ante festum pentecostes erat in Apostolis fides, sed fiduciæ constantia deerat. to. 10. 220. c
In vigilia pentecostes: Sermones duo. to. 215. d. & seq.
In festo pentecostes: Sermones duo. t. 10. 219. i. & seq.
Feria secunda pentecostes: Sermones tres. to. 10. 220. b. & seq.
Feria quarta pentecostes. to. 221. h
pentecoste est quinquagesimus dies à resurrectione domini. to. 10. 219. i
pennæ ventorum dei quæ sint. to. 8. 389. h. i
pennæ animarum virtutes sunt, & opera bona recte facta. ibi. l. m
pennæ columbæ deargentatæ cuius casus, & quid significet. to. 8. 23. a. b
pennæ ligatæ onus faciunt, nec habet eas auis tanquam suas quibus volare non potest. to. 8. 174. k
pennæ ventorum quæ sint, & quid significant. to. 8. 28. f. & 522. c
Duæ sunt pennæ animæ, quibus volat in directum. to. 8. 527. c. d
pennæ charitatis. ibi.
pennæ quibus euolandum est ad deum, sunt dilectio dei, & proximi. to. 9. 207. i
penulatus magister. to. 1. 30. f
pepuzam quidam arbitrantur Montani vilissimam fuisse. to. 6. 6. k
pepuziani hæretici, alias Quintiliani. ibi. i. in fine.
Apud pepuzianos & mulieres sacerdotio funguntur. ibi.
per hoc est, quod sacculus. to. 10. 275. c
percontatio, & interrogatio. to. 3. 15. g
percutio domini quæ sit. to. 8. 244. l
Deus sic percutit putredinem facinoris, vt saluet dolorem vultus. to. 8. 161. e. f
percutiam, & sanabo: exponitur. to. 10. 73. i
Quid venisti ante tempus perdere nos: exponitur. to. 5. 72. b. & 80. i
perduis natura, & quomodo perduci comparatur hæretici. to. 6. 92. g

perdux fouens oua quæ non peperit, diabolus est. to. 9. 23. 2. h. & seq.
peregrinus est omnis homo in hac vita. to. 8. 180. g. h
peregrinatio iniuncta ab Augu. to. 2. 197. a. b
peregrinatio vita huius mortalitatis. to. 3. 3. l. 347. i. to. 8. 442. c. d. & 524. b. c
peregrinus primus fuit Abel. to. 5. 130. e
peregrinos non veraciter dici infideles. to. 8. 442. d
peregrinatio animæ. to. 8. 311. f. & 469. g
Qui non gemit peregrinus, non gaudebit ciuius. to. 8. 573. m
Fideli hominū, & peregrino in seculo, nulla est iucundior recordatio quā ciuitatis vnde peregrinatur. to. 8. 556. i. k
Nusquam est peregrinus qui condidit omnia. ibi. k. l
Aliquādo cū peregrinatur homo, inter meliores viuit quā in patria sua forte viueret, non sic est in patria cœlesti, vbi omnes boni. to. 8. 468. b. c
Multi peregrinantur & non gemunt, quia recidere contemnunt. ibi. c. d
Sicut corpus peregrinatur locis, ita anima affectionibus. ibi. f. g
peregrinationis nostræ causa, peccatum est. to. 8. 518. c
peregrinationis non ignarus, libentius peregrinorum miseretur. to. 9. 193. i. k
Tota vita nostra peregrinatio est. to. 9. 210. h. i
Non suscipit peregrinum, qui præmit ciuem. to. 10. 34. e
Hæc vita, peregrinatio & gemitus. to. 10. 75. g
In peregrinis excipitur Christus. to. 10. 158. b
peregrini non negligendi. to. 161. h
peregrini deuotissimi Christiani. to. 10. 192. e
perennis, vnde dicatur. to. 10. 220. m
perfectio boni. to. 1. 115. l
perfectio iustitiæ humanæ. to. 1. 25. m. to. 3. 267. k
perfectio & sanctificatio Ecclesiæ militantis. to. 1. 9. k
perfectio humana in hac vita. to. 4. 395. l
Retracta. to. 1. 16. a
perfectio humanæ, & initium, & adiutor deus. to. 1. 232. e
perfectorum est, inimicos diligere. to. 3. 59. a. to. 7. 229. m
perfectus in hac vita nemo. to. 3. 177. k. l. & 348. f. to. 7. 464. i. to. 8. 110. k. l
Ad perfectionem hominis gradus quatuor. to. 4. 199. f. g
perfectio

INDEX

perfectio non est in annis, sed in animis. to. mo. 4. 382. d. e
perfectus quis dicatur. to. 4. 233. d
perfectus viris est lugere, & parvis ridere. Ibidem.
perfectorum virorum consortio est fruendum. Ibidem, e, f
perfecti non possunt pugnare contra perfectos. no. 5. 212. d
perfecta iustitia humana, imperfecta. tomo. 7. 226. f, & seq.
perfectus secundum quiddam. ibid. m
perfectio cuiusq. qua in re dicatur, videndum. Ibidem.
perfectio duplex. to. 7. 295. & 304. x, l
De perfectione iustitiæ. to. 7. 461. c
perfectio, & progressus ad perfectionem differunt. to. 8. 9. c
Ille perfectus est, qui, & c. cod. 13. h
perfectus quisq. cogitet non tam quod habet quod non est, quam quod non habet & est. cod. 108. d, e, & h, & seq.
Aliter hic non potes esse perfectus, nisi scias te hic non esse posse perfectum. tomo. 8. 111. a
perfectio nostra Christus est. to. 8. 172. h
Hæc est perfectio nostra, ut ad Christum perveniamus. to. 8. 183. g
Nihil sic impedit perfectionem, quomodo superbia. cod. 197. a
Nemo se perfectum arbitretur. to. 8. 247. b, c, & 302. d
Quod cuiq. rei imperfectæ necessarium sit ut perficiatur. to. 8. 387. l
perfectio nostra, ipsa nostra est humilitas. cod. 503. R
Illi perfecti sunt, qui, & c. to. 8. 509. R, l, tom. 9. 209. i, k, & fo. seq. a
perfectorum est solidus cibus. to. 9. 104. l, m, & fo. seq. a, b
perfectio non est constituta in legis notitia, sed eius fictione. to. 10. 3. c
perficere quid. cod. 60. e
perfecti, & non perfecti. to. 10. 74. i
Vtrum perfectio aliqua in hac vita. Eodem. 75. R
perfectio in hoc mundo nulli contigit. to. 10. 110. m, & seq.
Et de perfectione. ibid.
perferre Christus hominibus, quæcunq. pertulit, improperebit. to. 10. 216. k
pericles eloquens. to. 5. 13. h
pericula in experta, quomodo possint intelligi à contrariis notis. to. 3. 205. f
periculosa non cauere prout potest homo, magis tentat deum quam sperat. to. 5. 149. g
pericula nostra dulciorem nobis faciunt libertatem. to. 8. 348. h
Multi non periclitati sunt quandiu maioribus se non iungerentur. cod. 504. h
pericula à falsis fratribus quiescere, vsq. in finem seculi, non nouerunt. to. 10. 95. e
peripateticorum secta conditur. to. 5. 61. a
perire deo, est ab illa æterna beatitudine excludi. to. 9. 99. m
peristomium, quid sit. to. 4. 54. f
periurgi. to. 5. 86. c, & g
periuria docentes taxati. to. 4. 17. k
peierare quid. Eodem. 18. b
peierare, minus malum, quam blasphemare. ibidem.
periuria proximi quomodo indicanda. to. 4. 65. i
periuria sceleribus cæteris addebantur. to. 5. 21. e, f
periurium, grande peccatum. to. 10. 85. f
periurium duplex, & vtrum facilius. ibid. h
perizomata. to. 7. 278. m, & 234. R
permisio diuina. to. 3. 61. i
Aliud permittere, aliud facere. cod. 279. b
Nec statim rectum quod deus permittit. Ibidem.
Deus etiam iniusta sinit fieri. ibid. c
In nullo potest nos lædere inimicus, nisi quantum permiserit deus. to. 9. 250. i
permixtio. to. 8. 146. b
De sanctæ Perpetuæ passione. to. 8. 146. b
An sit perplexus, qui sit amicus duorum, inimicem inimicorum. to. 10. 244. h, i
persæ. to. 5. 31. b, & 40. l
persarum regnum quantum durauerit. to. 5. 31. b, c
persarum imperium. to. 5. 106. b
persæ nugæ. to. 6. 36. f
persecutionem pati, non semper laudabile est: nec persecutionem facere, culpabile. to. 2. 51. i
Nō qui persecutionem patiuntur, sed qui propter iustitiam patiuntur, beati sunt. tomo. 2. 63. d, & 93. h, & 98. b, c, & 227. b, & sequenti.
Quæ sit persecutio eorum qui volunt pie in Christo vivere. to. 2. 203. i
persecutio non semper culpabilis. to. 2. 51. i, & seq. & fo. 65. e, f, & seq. to. 7. 176. f
Iuste persequuntur boni malos. tomo. 2. 50. R
In persecutionibus fidelium consolatio. tomo. 2.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

to. 2. 66. l, m
Persecutionem non esse certum argumentum iustitiæ. Eodem. 2. 23. c, & sequenti. tomo. 7. 211. f
In persecutione an liceat fugere ministris Ecclesiarum. tomo. 2. episto. 180. tomo. 7. 111. b, c
Persecutionem fugerunt discipuli Christi. to. 3. 265. g, h, to. 7. 111. c
Persequentes Ecclesiam, profunt. tomo. 3. 201. h
Persecutio, & hæreses, & iudicii expectatio. to. 4. 332. l
Persequi quid. to. 4. 394. c
Non bellavit pro temporali salute aduersus persecutores ciuitas Christi, quauis haberet magnorum agmina populorum: sed potius ut obtineret æternam, non repugnauit. to. 5. 228. c
Persecutionem patiuntur omnes pie viuentes: & persecutionem patietur Ecclesia dei ab Abel vsque ad finem. to. 5. 184. a, & seq.
Persecutiones Ecclesiæ decem, per decem Imperatores. ibid. e, & seq.
Persecutio tempore Augustini. ibid. g, h
An credendum sit, quod quidam putant, implet decem persecutionibus, quæ fuerunt, nullam superesse præter undecimam, quæ in ipso Antichristi tempore sit futura. ibid. e, & seq.
Persecutio Christianorum quæ habetur in actis Apostolicis. ibid. g, h
Persarum rex, Christianos est persecutus. ibidem. h
Persecutio. to. 7. 90. h, & 177. f
Inter persecutionem catholicorum, & hæreticorum, quid intersit. to. 7. 46. f
persecutio iusta. to. 7. 76. f, & 89. i, k, & 211. f
persecutio cordis. to. 7. 173. c
persecutio Ecclesiæ triplex. to. 8. 23. e
persecutio inimicorum celsis ad honorem Ecclesiæ. to. 8. 45. h
Dispensatione diuina, permittitur in alium ad probationem, in alium ad coronam: exemplum. non sup. innotuit. to. 8. 49. d, e
Non sentit persecutiones animi in Ecclesia, qui non proficit. ibid. h, i
persecutiones modo non desunt, etsi non Imperatoris, certe mali populi. to. 8. 54. i, k
Maxime Christiani, qui nolunt bene vivere, persequuntur Ecclesiam. to. 8. 56. a, & fo. seq. c, f
Qui sunt qui nos persequuntur. to. 8. 81. d, e
In persecutione nō uentiles penā, sed causam. to. 8. 83. a, & fo. seq. f, & 128. c
Multi habentes bonam causam, faciunt persecutionem: & habentes malam causam, patiuntur persecutionem. to. 8. 85. e
persecutio paterna. ibid. e, f
persecutio, iniqui, te facit purgatum: illum reū. to. 8. 93. c
Qui alios in corpore persequuntur, prius in anima moriuntur. ibid. d
persecutio non semper in malo intelligitur, sed significat perfecte sequi. to. 8. 106. b
Quod duplex sit persecutio fidelium aperta, & occulta: & quæ sit periculosior. to. 8. 112. b, c
Non nos persequitur nisi mors. to. 8. 164. m
persecutor ablaturus est temporalia, sed non sempiterna. eodem. 165. a, b, & 182. m, & sequent.
Quod non desint persecutiones Ecclesiæ, etiā tempore pacis. to. 8. 174. m
Quod grauiore persecutiones faciant, qui longè facti sunt à sanctis, & ficti subintrant: quia non tanquam alieni deuitantur. eodem. 180. f
Quod grauior & periculosior modo sit persecutio pie uiuentibus, quam olim martyribus. to. 8. 245. l, m
persecutionis tempora, in Ecclesia, distincta sunt. cod. 246. c, d
persecutorum duo sunt genera. ibid. f, g
Sicut martyres persecutionem passi sunt corporalem, ita nos in quacunque pace sumus, necesse est ut persecutionem patiamur spiritalem. to. 8. 248. d
multi fortes sunt, cum apertas persecutiones patiuntur ab hominibus: sed cum occulta diaboli persecutione feriuntur, putant se non coronari à Christo. tomo. 8. 330. f, g
Quod principes seculi dupliciter persecuti sint martyres. cod. 331. d, e, & fo. seq. i
Est persecutor bonus, non hominis, sed peccati. to. 8. 371. l, & fo. seq. c
Quomodo gratis persecuti sint principes seculi Christianos. to. 8. 465. m
Si mortuus est diabolus, mortuæ sunt persecutiones. to. 8. 495. d
Quod semper boni persecutionem passi sint malorum, ab initio mundi. ibid. i, & seq.
Ideo omnis malus persequitur bonum, quia illi non consentit in malum. cod. 496. m, & fo. seq. c, d
Cum mali persequuntur bonos, exercere possunt,

sunt, non opprimere, quia, &c. Eod. 181. c. f
Homo persequitur ut corpus occidat, diabo-
us per hominem persequitur, ut animam il-
laqueet. to. 8. 541. a, b
Illi quinque vel aperte saeviendo, vel occulte
insidiando, persequuntur, nihil conantur
quam vitam nostram perducere ad terram
Eodem. 545. x, l
Persequentis manus fugit Paulus. to. 9. 84. d
Persequentium furori cedendum aliquando.
Eodem. 79. i
Persecutionem pati propter iustitiam, est pati
propter Christum. to. 9. 99. d, e
Persecutor membrorum Christi, persecutor
est Christi Eodem. 140. a, b
Persecutionis notissime tempus, an duobus
mensibus intelligitur. to. 9. 146. c
Fidei Christiani, haeretici, & Pagani, qua aui-
disidere videantur, vno tamen animo in
Ecclesia persecutione iunguntur. to.
9. 148. b
Malorum persecutio velut somnium evanescit.
ibidem.
Superbi, cupidi, & luxuriosi, non solum perse-
quuntur sanctos, sed etiam seipsos odio ha-
bent. ibidem. d
Quomodo intelligatur, Omnes qui pie volu-
nt vivere in Christo, persecutionem patiuntur
to. 9. 224. f, & seq. to. 10. 64. c
Bene vivere, secundum Christi praescriptum,
incipientes persecutionem patiuntur etiam
a suis. to. 10. 18. l
Mali semper persequuntur bonos, si non ferro
tamen moribus. Eodem. 83. d, & 166. i
Homo neminem persequitur, sed peccator.
to. 10. 92. k, l
Iusti quomodo persecutionem patiuntur, etiam
in summa pace Ecclesiae. Eod. 95. c, d
Persecutio iustorum, quae nunquam definit vs-
que in finem seculi. ibid. & seq.
Persequuntur mali iustos. ibid. c, d
Persecutio quam Paulus passus est. to. 10. 65. d, e
Adulterium & homicidium non commisit Da-
vid, cum Saulem persecutorem pateretur.
Eodem. 101. f
Sunt quaedam peccata in fratribus, inimicorum
persecutionem grauiora. to. 10. 155. i
Quomodo compatiuntur oratio pro persecu-
toribus, & oratio, ut illi puniantur. ibid. k,
Persequuntur boni & non mali, a diabolo &
quare. to. 10. 170. c
Ex quo Iudaei Christum persequi coeperunt,
ipse ad gentes fugere cepit. tomo.
10. 259. b, c

De persecutione Christianorum. to. 10. 306. i
Qui in persecutione Christum negat, habet
veniam plagam. ibid. l
Ad perseverantiam exhortatio. to. 4. 36. i
A breuitate temporis. to. 8. 9. g, h, & 93. f, & seq.
A praemio. to. 8. 8. 95. i, & seq.
De bono perseverantiae. to. 3. 358. h, to. 7.
410. e, & seq.
Perseuerantia in bonis, a deo. to. 3. 66. k, &
349. c, to. 7. 411. f, & 433. f, g
Perseueraturum se in bono nullus potest scire,
nisi aliqua revelatione a deo fiat certus.
to. 5. 98. g
Qui perseveraverit usque in finem, hic saluus
erit exponitur. to. 5. 223. b
Non est magnum perseverare, nisi inter mole-
stias, & tentationes, & scandala, &c. to.
8. 166. f, g
Perseverare usque in finem a deo donatur.
Eodem. 224. l
Perseuerantia, ad virtutem pertinet. to. 8. 333. k, l
Perseuerantia, ad virtutem imitatorum
Perseuerantia efficit ex prohibentibus imitato-
res, laudatores, & hortatores. tomo.
10. 19. c, r, to. 2. 11. f
Perseuerantiae, praemium. Eod. 21. l
Qui perseverat petendo, tandem consequitur opti-
mum. to. 10. 212. f, g
Perseuerantia. to. 10. 282. f
Perseuerantiae effectus, ibid. f, g
Contra diaboli insultum, sola valet perseve-
rantia. ibid. h
Persiana sententia, quid ad nos? to. 11. 88. f
Personarum acceptio apud deum nulla. to.
2. 140. m, to. 4. 430. l
Personae tres in vna natura divina. to. 2. 96. j, k
Vide, Trinitas.
Quod in alijs personis plerumque flagitium est,
in divina vel prophetica persona magnae cu-
iusdam rei signum est. to.
3. 17. h
Persona filij. to. 3. 75. g
Personarum in divinis, distinctio. to. 3. 75. g,
to. 9. 152. k, l, & 177. a, b, & 237. d, & 247.
m, to. 10. 124. c, & 139. d, & sequen. & 192. f
to. 8. 217. b
Quae personis communia, quae non. to. 3. 79. e
Actiones personarum propriae. ibid. g
In vna persona interdum intelliguntur omnes.
to. 3. 82. b, & seq.
Nec personae tres proprie dicuntur. to. 3. 10. f
De personis quae communiter praeducuntur.
ibidem. h
Attributa per Hilarium singulis personis. to.
3. 110. m, & seq.

Quae relative dicuntur, non congrunt omni-
bus personis. to. 3. 111. m
Tantum personarum eadem essentia. to. 3. 113. d
Oratio temperanda pro personarum diversita-
te. to. 4. 327. i
Tres personae. to. 4. 334. b
Aequalitas personarum. to. 6. 18. f, to. 10. 224. g
Personarum acceptio quid sit. to. 7. 288. g
Personarum mutationes in scriptura. to.
8. 133. g, h, & seq.
Persona vna corporis & animae Christi cum
divinitate. to. 9. 37. m
Necessaria personarum trinitas, in vnitatem ef-
ficientia. Eod. 184. g
Vnde substantiae & personae nomina, ad divi-
nam transferantur. ibid. i
Cuius aequalitas personarum deitatis nomine ho-
noretur. to. 9. 185. d
Personarum divinarum, per ignem & animam
declarat. Eod. 191. c
Divinarum personarum distinctio. to. 9. 170. h
& l, m, & 172. b, c
Divinarum personarum attributa, & relatio-
nes. to. 9. 191. f
Articuli trium personarum. to. 9. 200. a to. 10.
122. k, & 224. g
Processus divinarum personarum ex se invi-
cem. to. 9. 203. f, g, & seq.
Tantum personarum comparatio. to. 9. 190. k
Tres personae non dicuntur dii, vel omnipo-
tentes. Eod. 241. l
Personae in divinis singillatim plerumque per
securae significationes, non per suam sub-
stantiam demonstrantur. to. 10. 12. f
Distinctio trium personarum, per comparatio-
nem ad eucharistiam. Eod. 124. c
Beatitudo est illis, qui trium personarum & to-
tius trinitatis articulos intrepide confiten-
tur. to. 10. 125. g, h
Quaedam dicuntur de personis divinis substan-
tialiter, quaedam vero relative. to.
10. 139. f, g
Inseparabilis vnitatis naturae, non potest separa-
biles habere personas. to. 10. 140. d
Eadem est natura in vna quaque persona divi-
nae, quae in tribus simul. Eodem
139. m
Tres personae dicuntur simul trinitas, & non
triplex deus. Eod. 140. a, b
Quae sunt propriae vniuscuiusque personae di-
vinae. ibid. b
Tres personae verius dicuntur aequales, quam
similes. to. 10. 140. m
Personae divinae non sunt dispares in colore.

to. 10. 142. d, e
Proprietates trium personarum. to. 10.
191. b, 217. c, d
Symbolum continet quicquid prius de quali-
bet trinitatis persona fuerat pronunciatum.
to. 10. 194. c
Qui in vna trium personarum non crediderit
in alijs duabus credidisse non proderit. Eo-
dem. 217. a
In trinitate non sunt imaginandae personae, si-
cut in hominibus. to. 10. 222. c
Personarum divisio proprietatibus, sed vni-
tate natura. ibid. c, & l
Quicquid de vna persona dicitur praeter pro-
prietates, de qualibet intelligi potest. tomo
10. 222. l
In Christo vnicus est persona hominis & dei.
to. 10. 223. h, & k
Confutatio errorum Iudeorum, circa trinita-
tem personarum. Eod. 224. f
Vna eademque persona, prout tempus & lo-
cus exigit, diversam habet significationem
to. 10. 225. e
Pertinacia deplorata. to. 7. 128. c, d
Pertinacia haereticorum improbat. to.
9. 231. d, e
Aduersum eos qui negant ad deum aliquid per-
tinere. to. 4. 152. i, & seq.
Pertinere, pro constanter tenere. to. 7. 234. h, i
Perturbationes animi quatuor. to. 1. 62. b
Perturbationes an cadant in animam sapientis.
to. 4. 30. d, e, to. 9. 87. h, i
Perturbatio quid sit. to. 5. 70. b
Perturbatio non dominatur sapienti. ibid.
Perturbatio dei. to. 8. 4. l, m
Perturbatio Christi, quid nobis significat. to.
9. 87. m, & seq.
Peruersum iudicium. to. 3. 6. d
Peruersitas. to. 3. 351. h
Cum peruerso peruerteris, ita est si cum coepe-
ris esse peruersus, tibi deus peruersus esse vi-
detur, cum tu mutatus sis, non ille. to.
8. 261. d, e
Secundo pede. to. 2. 84. g
Vtroque claudicantes pede. to. 2. 29. g
Nomine pedum, praesentia. to. 2. 157. g, in fine
to. 4. 191. a
Pedes dei. to. 4. 349. li
Pes animae, amor. to. 8. 21.
pedes tui charitas tua, duos ergo habeto pedes
to. 8. 78. c
Pes superbiae, quid sit. to. 8. 89. a
& 470. d
pedes animae tunc commouentur, &c. to. 8.
106. i

106.i, & 261.c, 265.g
pedem tingere in sanguine, quid sit. to. 8. 235.b
pedes domini, qui sint. to. 8. 336.m, & seq. &
536.l
pedes animi, affectus nostri sunt. to. 8. 350.a,
to. 9. 85.R
pedes ne scelerentur errorem, a deo auertuntur.
to. 8. 451.R, l
pedes animæ non mouet ad ruinam nisi super-
bia, ad ambulandum & ad perficiendum cha-
ritas mouet. to. 8. 470.e
pedes tui tunc stabunt, si perseveraueris in Chri-
sto to. 8. 506.d, e
pedes discipulorum Christus lauit, durante cœ-
na. to. 9. 9.h, to. 10. 191.h, i, & seq.
pedes habet lauare etiam qui mundus est totus
to. 9. 85.R
pedes lauare, mystice quid ibid.
pedes inquinare quomodo timet Ecclesia, ut
sponsa aperiat to. 9. 86.a
pedes Ecclesiam nouissimi temporis, multis
probendam tribulationibus designant. to. 8.
9. 141.g, h
pedes, Apostolos & prædicatores designant. to.
9. 144.R, l, to. 10. 103.g
Si motus est pes meus: exponitur to. 10.
14.d
Lauare pedes peregrinorum. to. 10. 161.g
pestis de matronarum venenis exorta. to. 5.
25.i
pestilentia ingens. ibid.
pestilentia, 80000. milia hominum periere. to.
5. 30.m
pestilentia quid sit, & quid significet. to. 8.
4.e, f
proverbium Punicum, Pestilentia ante ostium
venit, & nummum querit, duos illi da, &
ducatur se to. 10. 83.f, & 95.f
petilianus, Episcopus Donatistarum, Constan-
tinenfis. to. 1. 25.i
Contra literas Petiliani Cirthenfis Episcopi,
Donatistæ. to. 7. 24.a, & seq. Retractata. to.
1. 23.m, in fine.
Contra Petilianum to. 7. 81.h, i
petitiones to. 2. 90.f, g
petenti quid sit dandum. to. 4. 403.m, in fine.
petitio to. 4. 414.l
petendum quid to. 8. 171.R, l
Vide, Oratio
Deus propitius negat, quod male petimus: &
iratus dat petenti, quod male petit. to. 8.
44.R, l
Ipsam pete qui fecit omnia, & ab illo habebis
omnia quæ fecit. to. 8. 83.g

petitio cordis & carnis, differunt. to. 8.
99.f
Nihil petas a deo præter ipsum deum. to. 8.
114.e, f
Non debemus petere aliquid fixum, sed
quod nobis deus scit expedire. to. 8.
171.R, l
Quod si deles multa petant secundum seculum,
sed non exaudiuntur. to. 8. 199.l, m
Ab omnipotente cum petitis, aliquid magnum
petitis: non qualia petunt qui nondum credi-
derunt: aut quæ donantur malis, sed quæ
seruat bonis to. 8. 211.f
Dare vult deus, sed non dat nisi petenti, ne de-
non capienti to. 8. 382.d, e
Qui plus petierit quam ei debetur, & quod ei
debetur amittet. to. 8. 445.R, l
Quæ petere debeamus a deo. to. 8. 523.f
petendum est in nomine Christi, quod a Chri-
sto accipere volumus. to. 8. 523.b, c
petere in nomine Iesu, est quod pertinet ad ra-
tionem salutis petere. to. 9. 68.i
In nomine Christi petere. Eo. 107.i, & 108.
a, b
Quicquid petimus a deo, non voluntati, sed sa-
luti dat to. 9. 133.h, i
De eo quod scriptum est, Petite & dabitur vo-
bis, &c. Sermo. to. 10. 3. l, & seq.
petere, querere, pulsare. to. 10. 4.c, d, & sequen-
petunt fragiles a fragilibus, & quomodo. ibi-
dem. c, f
Quæ secure petantur a deo to. 10. 45.m
Quare dominus qui ad petendum nos hortat-
ur, aliquando petita differat. to. 10. 26.a
Qui, & quid a deo nos petamus: & qui sint, &
quid, qui a nobis petunt. to. 10. 4.c, f
Dominus hortator ut petamus, & dator cum
petimus to. 10. 25.l
Confidentiam petendi dominus nobis dedit,
inter nos petitor, cum patre dator. ibi-
dem, m
Qui a deo in oratione petendum. to. 10. 149.c
Ex septem petitionibus tres ad vitam æternam
pertinent, & quatuor ad præsentem. to. 10.
196.e, & 218.m
Et ad quid spectent. to. 10. 218.m, & sequen-
copiose
Qualis debet esse qui petit, quid petat, pro quo
petat, & a quo petatur. to. 10. 300.b
petra, Christus. to. 1. 17.i, t, 10. 13.R, & 104.m
petra erat Christus, qualis locutio. to. 1. 137.l,
m, to. 3. 88.m, & 202.f
petra pro solo fidei fundamento. to. 3. 91.d
& seq.

Petra a Moyse percussa emittens aquam, signi-
ficat Christum. to. 5. 117.g
petra, Ecclesia. to. 7. 132.i
petram conuersti in stagna aquarum, quid sit.
to. 8. 430.f
petra est domus fulcra in mari. to. 8. 397.R
Quod sit refugium herinaceis, & leporibus.
ibidem. m
In petra edificare, est audire & facere. to. 8.
186.c
petra in mari fluctibus tunditur, sed non fran-
giur. to. 8. 397.R, to. 9. 123.f
petra, quid in scripturis. to. 10. 104.m, & seq. co-
piose.
Quid petra capiti Iacob imposta. to. 10. 166.
m, & seq.
percussa petra in deserto, dedit aquam abunde.
cod. 174.g
petra bis percussa, quid. ibid.
De petra bibere. ibidem
petra, typus corporis Christi. to. 10. 182.a
petra funduntur: & ratio. cod. 187.b
petrefres duo. to. 4. 39.l
Petronia, clarissima femina. to. 5. 231.c, f
Petrus Apostolus, eius uocatio & vita.
to. 5. 185.g
Petrus non solum dimisit quicquid habuit, sed
etiam quicquid habere cupiebat. to. 8.
396.c
Quod totum mundum dimiserit, & totum
mundum acceperit. ibid. f
Vita Petri & Pauli a Christo uocatio. to. 10.
268.c, & g, h
petrus piscans, sit de prædone prædatio: de pi-
scatore piscatio: & de pirata captiuitas. to. 10.
268.d
petrus vocatus a Christo, statim secutus est eum.
ibid. d
Quid significet quod super mare ambula-
uit. to. 8. 115.i, R, & 173.e
petrus super aquas ambulans, infirmitate tre-
pidauit. to. 9. 213.h
habuatio Petri super aquas, quasi mors fidei
fuit. to. 10. 14.R
petrus in mari mergitur pedibus, sed non mer-
giur affectu. to. 10. 262.i
petri fide in mari deficiente, deficit semita. ibi-
dem. i, k
Petri negatio.
petrus penitentia, & baptisus. to. 2. episto. 108.
petrus egregius præsumptor, & tam creber ne-
gator. to. 2. 178.a, b
petri negatio. to. 4. 13.d, e, & 163.h, to. 10. 186.
l, m, & 189.h, & 190.l, m

petri negatio trina. to. 4. 163.h, & seq. & 166.l,
& seq. copiose. to. 9. 115.i, k
petrum quomodo dominus respexerit. to. 4.
167.c
petrus sibi displicuit, & sibi placuit. to. 5.
205.b
petri timor & fiducia. to. 6. 162.c
Nec in Petro imitanda omnia. to. 7. 146.c
Quod ante tentationem præsumendo igno-
rabat se, sed negando didicit se. to. 8. 90.c, &
194.i, k
Quia ter negauit dominum timendo, ter in-
terrogatur confitendo. to. 8. 335.a, b
Non ideo negauit Christum, quia Christus
hoc prædixit, sed quia, timuit. to. 8. 539.
a, b
petrus non excusandus in domini negatione.
to. 9. 90.c
petrus foelici gaudet suæ negationis exitu. to.
9. 122.a, & seq.
petrus morientem negauit, quem confessus est
resuscitatum. ibid. b
petri timor ter Christum negauit, eiusdem amor
ter eum confessus est. to. 9. 131.h
petri negatio & penitentia. to. 9. 212.h, i
petrus Christum negans, designabat nullum
vsq. adeo iustum non in se debere præsume-
re. to. 9. 242.g
petrus mortuus est pro absente, quem despera-
do negauerat præsentem. ibid. l, m
petrus peccauit in filium hominis, sed non in
spiritum sanctum. to. 10. 12.h
Conditio nostra in Petro consideranda est. co-
dem. 14.R
petri imperfectio. to. 10. 110.m
petrus abscidit auriculam Malchi: & quare. co-
dem. 186.R, l
petrus Christum negare non potuisset, si Chri-
sto adhæssisset. ibid. l
Negatio Petri ad uocem ancillæ. to. 10. 189.h,
& 190.h, i, & l, m
petri fletus. cod. 189.h
petrus passionis timore perterritus, Christum
negat, quem latro secum pendens, crucifi-
xum adorat. to. 10. 190.c
petrum quare deus permiserit labi in peccatū.
ibid. R
petrus amarissime fleuit. ibid. m
petrus vsq. ad mortem Christo promisit, & in
timore negauit. to. 10. 191.l
petrus Christum negauit deorsum, quem latro
sursum est confessus. to. 10. 193.c
petrus videns resurrectionem prænuiciatam,
securus abscissus. cod. 195.a
petrus

I N D E X

Petrus mortem timendo, vitam negavit. to. 10.203.k
Petrus post negationem fidelior factus, maiorem gratiam quam amiserat, inuenit. Eod. 262.h
Petrus primus omnium Apostolorum, fuit in passione domini turbatus. to. 10.267.a
An Petrus negando Christum, occidi timuerit. Ibid. c.d
Petri pedes primo lauit Christus. to. 9.85.h
Petrus & Ioannes intrantes Christi monumētum, nondum credebant eum resurrexisse. Eod. 119.k
Petrus ad sepulchrum properat. to. 10.194.m
Petri nomen: & pontificatus ipsius institutio.
Petrus a petra nomen accepit. to. 7. i, to. 9. 223.f.g
petrus quando hoc nomen accepit. t. 4. 141.l & 154.k, & 181.h, to. 10.13.i,k
petrus Cephas. to. 4.181.h
petre diligis me plus his, &c. exponitur. to. 5. 122.h, & seq.
petrus reuelāte patre dixit, Tu es Christus, &c. to. 5.72.a
petrus beatus & Satanas appellatus. to. 6.137.h, eod. tempore. to. 10.200.h
Et cur. to. 8.181.f, & 474.m, & seq. & 529.i
petro non solum datae sunt clauēs regni cœlorum, sed & successoribus. to. 9.80.g,h
petrus post acceptionem spiritus sancti, exiit vitam præteritam & mores. to. 9. 101.b,c, & e,f
petrus quare reprehensus est a Christo. to. 9. 114.m
Christi verba ad petrum. Sequere me: quid sibi velint. to. 9.122.h,i, & fo. sequent. g, & sequentibus.
petrus ad Christi, super amore eius, interrogationem confirmat trinitatem, vt consolidet vnitatem. to. 6.233.a
Laus confessionis petri. to. 139.R
petrus a petra, cognomine beatus, ecclesiæ figuram portans, apostolatus principatum tenens. to. 9.123.e,f, to. 10.13.k
Super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam loci expositus. to. 10.13.R
petrus ædificatus super petram, non petra super petrum. ibid.
petrus, quare beatus, & quare petrus. ibid.l
petrus, quare satanas. ibidem
petrus in Christo beatus, in se satanas & quæ hominum sunt sapiens. tomo. 10.13.l,m, & sequent. & 89.g,h
Christus quare petrum tertio interrogat de amore ouium. to. 10.41.d, & fo. petrus quare ter a domino rogatus, si eum amaret. to. 10.43.c, & 203.b, & 267.b
petrus quare responderit Christo pro discipulis omnibus. to. 10.88.k, & 267.b,c
petrus, pro Ecclesiarum soliditate, deuotionis petra dicitur. to. 10.262.h
Soli petro dictum est, Super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam to. 10.268.l
Petrus Apostolorum princeps. to.
petri successorum aliquot catalogus. to. 2.226.c,d
petri clauēs. to. 3.73.b, to. 9.80.g
petrus pontifex Romanus. to. 7.40.g
In petris multis, vna petra auditur. to. 8.394.a
petrus, os Apostolorum. to. 9.51.h
petrus vnus pro omnibus ligandi & soluendi accepit potestatem. eod. 118.g
In petri persona ligandi & soluendi potestatem accepit Ecclesia. to. 9.80.g
In petro vniuersa Ecclesia clauēs regni cœlorum accepit. to. 123.e, & seq.
petrus Apostolorum primus. to. 9.85.h, tomo. 10.13.i
petrus abundantiore gratia vnus idemque primus Apostolus. to. 2.123.e, & seq. 85.h
Petri signa & miracula.
petrus paralyticum restituit. to. 3.252.l
Socrus petri sanata. to. 4.144.f
Christiani non in petrum credunt, sed in quem petrus credidit. to. 5.186.b
petrum quidam, dixerunt maleficum. to. 5.185.g
Quid significet quod Petro dicitur, Occide & manduca. to. 8.547.b,c, & 481.d,e
Linteī submisso trina in Petri visione trinitatis mysterium. tomo. 10.118.e, & sequentibus.
petrus, accepto spiritus sancto in die pentecostes, plures ad poenitentiam & ad fidem conuertit. to. 10.163.m
primum miraculum petri, fuit sanatio claudi. to. 10.267.h
Beatus, petrus claudus, loco argenti, contulit salutem. ibidem
Petri virtutes.
Petri virtutes. to. 3.252.m
petri bonitas, & disciplina. to. 10.91.a
petri Apostoli bonitas, seueritas, & scientia. ibidem

I N D I V V M A V G V S T I N V M .

Petri infirmitas, & error.
De Petro reprehenso à Paulo, Augu. cum Hieronymo acriter conflictatur. to. 2.12.l,m, & fo. seq. d,e, & seq.
petri superstitiosa simulatio, & alia in eo reprehendenda. to. 3.257.c
petri simulatio, & timor, qui sciuit post Euangelium legem non seruandam. to. 2.15.c,d, & seq.
petri & Barnabæ error reprehenditur. to. 4.3.m, & 10.i, & 16.d
De Petro reprehenso à Paulo, Cypriani sententia. to. 7.125.c,d
petri infirmitas. to. 9.90.c
Quid Petrus in domino, & quid in se. tomo. 10. 14.b, & seq. & 89.h, & seq.
petri infirmitas, & confirmatio. tomo. 10. 117.b,c
Petri & Pauli passio.
petri sepulchrum. to. 2.45.i
petri gladius. to. 2.51.g
petri & Pauli martyrium. to. 4.128.k
petrus nolens mortuus est, sed volens coronatus. to. 8.53.k
Crucē passus est Petrus post Christum. to. 10. 267.i
petrus & Paulus una die passi sunt. ibidem. i, & m
petrus & Paulus sunt æquales meritis, qui æquales sunt passione, & fidei deuotione. ibidem. m
quare Petrus & Paulus occisi sint. Eodem. 268.a
petrus in cruce capite in terram demerso est affixus. to. 10.268.m, & seq.
Petrus & Paulus.
Qui fecit ex Saulo Paulum, fecit ex Simone Petrum. to. 10.267.e
In omnem terram Petri & Pauli rumor, tempore Augusti. processerat. tomo. 10. 267.8.h
petro & paulo dies pro merito, locus pro gloria, & persecutor decretus est pro virtute. eodem. 268.a
petrus, vineam vbi iam fuerat reparat, Paulus plantat vbi non erat. ibid. i
petrus ad Iudeorum, Paulus ad gentium salutem electus. ibidem. h
Petri & Pauli negociatio. ibid. h,i
Petri & Pauli gestorum comparatio. ibi. k
Petri typi.
Petrus ecclesiæ totius figuram gerit. to. 1.17. h,i, to. 3.257.c, & prace. to. 8.415.k, to. 9. 80.f,g, to. 10.13.i, & 118.e
In Petri persona, significati sunt in Ecclesia boni. to. 9.80.g
Petrus Apostolus, Ecclesiæ vnicae typum gestauit. to. 10.13.i
petrus, populus Christianus. to. 10.13.R
petrus, in Ecclesia firmos & infirmos. adumbrat. ibid. m, & seq.
In Petro communis omnium nostrum conditio. to. 10.14.k
Christus in Petro format Ecclesiam. tomo. 10. 41.d
Sermones de sancto Petro.
In festo cathedræ. S. Petri: Sermones duo. to. 10.262.f, & seq.
Rectæ ecclesiæ natalem sedis Petri colunt quā pro Ecclesiarum salute suscepit. ibid.
In vigilia Petri & Pauli Apostolorum: Sermones. to. 10.267.a
In festo Apostolorum Petri & Pauli: Sermones quinque. ibid. d, & sequent.
In festo Petri ad vincula: Homilia. to. 10.269.b, & sequent.
phalaridis taurus. to. 2.69.g
phalec, interpretatur diuident. to. 5.144.h
phanaticorum vaticinia. tomo. 3.280.b, & sequent.
phantasia, siue phantasma, quid Græcis. to. 1. 182.e
phantasmata quæ dicantur. to. 1.236.b, Retracta. 13.i,k
phantasmata conficta quomodo iudicentur. eodem. 241.l
phantasmata de um videre non sinunt. ibidem. 241.a
phantasmata nostra superstitiosa, & mera idololatria. Eod. c, to. 4.100.e
phantasmata nostra amplectimur verum relinquentes. tomo. 1.245.h, & fo. sequent. d,e
phantasia, imaginatio. to. 2.100.m, & seq.
phantasiarum triplex genus. tomo. 2. fol. 101.c
phantasiæ imaginariæ, vis matrum concipientium. to. 3.126.c, to. 4.35.f
phantasiæ. to. 5.75.b
pharao, nomen regie dignitatis apud Aegyptios. to. 3.34.b, & i
pharaonis obduratio. to. 4.44.d,e, & h & 202.e,f, to. 10.171.i, & seq.
pharao. to. 5.84.b, & seq.
pharao non fuit permittus violare uxorem Abrahamæ. to. 5.149.h
pharao, & Nabuchodonosor, comparantur. to. 7.397.h
O o 2 pharac,

I N D E X

pharao, interpretatur dissipatio. to. 8. 514. m, & seq.
Pharao & Aegyptii persequuntur Iſraelem, & quid ſignificet. to. 10. 170. d, e
pharao, diaboli typum gerebat. ibi. i
Filia Pharaonis, Eceſie figura. ibid.
pharaonem non diuina potentia, ſed diuina patientia indurauit. to. 10. 171. l
Superbia Pharaonis indomabilis. tomo. 10. 172. a
De Pharaone, Sermo. ibid. d, & ſeq.
Pharao iubet maſculinam prolem occidi. ibi. dem. f
Pharaonis in innocentes crudelitas. ibid. h
Pharao bellum mouet in Iudaeos. ibid. k
Phariſaei, apud Haebreos, qui fuerint. to. 10. 27. c, d, & 73. a
Phariſaeus, quid interpretatur. to. 10. 73. a
phariſaiſmi peſtis. to. 3. 357. a
phariſaeorum cathedra. to. 4. 159. a
phariſaei iactantia. to. 8. 63. h
phariſaeorum mūditiā. cod. 37. 2. d, e, & fo. 536. m, to. 10. 27. b
Contra Phariſaeos. to. 9. 72. a
phariſaei, & publicani, differentia. to. 9. 220. d, e
Phariſaeorum decimationes. to. 10. 27. d
De Publicano, & Phariſaeo, ſimilitudo explanata. to. 10. 30. k, l, & 41. f, & 91. e, f, & 117. i, k, & 120. f, g
Phariſaeorum doctrina, zelus, iuſtitia, & ſcientia. to. 10. 38. d, & i
Phariſaeorum malitia. to. 10. 39. g, h
Tricorne phariſaeorum, erga Chriſtum, argumentum, de muliere in adulterio deprehensa. ibid. k, l
Phariſaeus, ſpina eſt. to. 10. 42. f, g
Inuectiua in phariſaeos. to. 10. 197. g, h
phiegous. to. 5. 169. f
Phenix. to. 5. 3. e
Pheniceis procreatio. to. 10. 286. f
Pherecydes Philoſophus Syrus. to. 1. 154. i, to. 2. 4. h
phiala conſeſſionem, & noui ſacerdotii preparationem ſignat. to. 9. 143. c
Phiala plenae ira dei, ſunt, odor & verbum dei. to. 9. 147. a
phialarum plagae, quid. ibid. b, & ſeq.
Phialarum effuſio, quid ſit. ibid.
philaster Brixianus Episcopus, de haereſibus ſcripſit. to. 6. 2. e, & 6. b
Philartia. to. 1. 28. m, & 67. g
Philippum quare dominus interrogabat, cum ipſe ſciret quid eſſet facturus. tomo. 9. 46. f
Philippus patrem petebat videre, quem filio putabat meliorem. cod. 92. b
In feſto ſanctorum Philippi & Iacobi Apoſtolorum: Homilia. to. 10. 264. m
Philistiæ nati ſunt de filiis Cham filii Noe. to. 5. 143. c
Philistiim, interpretantur eadentes potione, & quid ſignificent. to. 8. 300. b
Philo Philoſophus Academicus. tomo. 1. 154. b
Philo alter Plato. to. 6. 87. i, k
Philo quomodo expoſuerit arcam diluuii. ibi. dem. k
Philocalia, amor pulchritudinis. to. 1. 145. f
De Philocalia & Philoſophia. ibid.
Retracta. to. 1. 8. g
Philocalus Hipponenſium primarius. tomo. 6. 2. d
Philosophari ſecundum elementa huius mundi. to. 5. 68. d, e
Philosophantium duo genera Athenis. tomo. 5. 65. e, & ſeq.
Philosophari, eſt amare deum. to. 5. 68. e, d, & 68. h
Philosophari, eſt mortem praemeditari. to. 10. 288. k
Philosophia, amor ſapientiae. to. i. 34. j, & 145. e, & 159. f
Ad philoſophiam quomodo accenſus Auguſtini. to. 1. 34. R
Ad veram philoſophiam exhortatio. to. 1. 140. c, d, & ſeq. & 155. d, to. 2. 79. l
philosophantes impediunt mudana illecebra, to. 1. 140. g, & 234. k
Philosophia quid. to. 1. 143. a, b
Philosophia poeticae praefenda. cod. 148. k
Philosophiae laus, & vtilitas. to. 1. 154. j, & ſeq.
Philosophia vera propter animam vigilat, ibi. dem. R
Philosophia vera, eſt Chriſtianismus. ibid. 154. b, c, & to. 2. 79. l, m
Philosophiam huius mundi, noſtra philoſophia detestatur. cod. 154. f
Philosophiae verae ſumma. to. 1. 162. f
De laude ac deſenſione philoſophiae, Hortentius Ciceronis. to. 1. 169. a
Philosophia in tres partes diuiditur. to. 4. 212. m, & ſeq. & tomo. 5. 13. h, i, & fo. 84. h, & ſeq.
Philosophiam Plato in tres partes diuiſit. tomo. 5. 66. k, & 100. c
philosophiae nomen exortum dicitur a Pythagora. to. 5. 65. e
Philoso-

I N D I V M A V G V S T I N V M.

Philosophiam vniuerſam, ad corrigendos mores, primus Socrates inflexiſſe memoratur. to. 65. c
Philosophiam moralem Socrates composuit. ibi. & ſeq.
In philoſophia morali agitur de ſupremo bono, ſine quo nullus poteſt eſſe beatus. ibi. dem.
Philosophiae ſtudium, in actione & contemplatione verſatur. ibi. k
Philosophia omnis ad deum reducitur. ibid. l, m
Philosophia tripartita. ibi.
Philosophia ad beatam vitam tendit. tomo. 5. 67. b, e
Philosophiae literis licet non vtatur Chriſtianus ignorans ipſas, non tamē ignorat deum eſſe principium naturae, doctrinae, & gratiae. to. 5. 68. d, e
Philosophia non poteſt eſſe veriſſima, quae non continetur via fidei, vel Chriſtianae religionis. to. 5. 92. a
Philosophia naturalis magis valet ad exercitanda ingenia, quam ad illuminandas mentes vera ſapientia. to. 5. 180. l
Philosophia moralis claruit tempore Mercurij. ibi.
Philosophandi cauſa nulla eſt homini, niſi vt beatus ſit. to. 5. 187. m
Philosophia valet ad tribulationum perpeliſſionem. to. 5. 237. c
Philosophiam veram, dicit Tuſtius, a diis datam eſſe paucis. ibi.
Philosophia vera nullum donum maius dari poteſt. ibi.
Philosophos, non vera pietate praeditos, virtutis luce fulſiſſe tractatum. to. 1. 9. m
Philosophi nimium laudati ibid. i, R, & 154. h, i
Philosophorum rixae, & ſuperbia to. 1. f, 150. b, c, 234. d, e, & 252. g, h
Philosophorum nomina quidam plus curant quam veritatem. to. 1. 234. c
Philosophorum ſuperbiam inuidia & curioſitas. ibi. e
Philosophi aliter docuerunt quam ſenſerint. to. 1. 234. i, & fo. ſeq. d
Philosophos non recte docuiſſe viam ad veram felicitatem. to. 9. 69. e, f, & ſeq.
Philosophi, inanis gloriae mancipia, taxantur. to. 2. epiſt. 56. per totum
Nec interim damnatur ſtudium eorum. ibi.
Philosophorum virtutes, & arrogantia. to. 2. 132. b, c
Philosophorum argutiae, & impietas. to. 2. 194. m, & ſeq.
Philosophus amator ſapientiae. to. 3. 140. h, to. 5. 65. a, & 67. c
A philoſophus Ethnicis, ſi quid bene dictum, in noſtrum uſum eſt conuertendum. to. 3. 14. i
Philosophi plura opinantur, potius quā ſciunt. to. 3. 51. f
Philosophi idololatrae. to. 3. 269. g, h, & ſeq.
Philosophi multa praecipua noſtrae fidei nobiſcum ſenſerunt. to. 5. 11. i
Philosophi antiqui quaedam magna, quantum diuinitus ſunt adiuti, inuenerunt: quantum autem humanitus ſunt impediti, errauerunt. to. 5. 13. i
Philosophi oſtendunt vanam eſſe culturam multorum deorum: alij econuerſo. to. 5. 49. m, & ſeq.
De duorum philoſophorum generibus, id eſt, Italico Ionico, eorumque authoribus. to. 5. 65. c, & ſeq. & 67. c, & ſeq.
De philoſophorum multorum ſucceſſione & poſitione, circa principia rerum, & naturas. to. 65. c, & ſeq.
Philosophus eſt, cum deo frui coeperit. tomo. 5. 67. b
Philosophos illos merito ceteris apteponimus qui dixerūt deum eſſe principium naturae, veritatem doctrinae, & felicitatem vitae. ibid. c
Philosophi cauendi ſunt in his quae male dicunt, non in his quae vera dicunt. ibi. d
Philosophi veri qui. to. 5. 68. d, e
Philosophi aliqui qui de trinitate ſenſerint. eo. 88. g
Contra philoſophos Platonicos, qui noluerūt Chriſtum cognoscere propter ſuam ſuperbiam. to. 5. 89. m, & ſeq.
Philosophos doctos pudet ex diſcipulis Platonis fieri diſcipulos Chriſti, qui piſcatores ſuo ſpiritu docuit ſapere, ac dicere. In principio erat verbum. eo. 91. a
Superbis philoſophis ideo Chriſtus viluit, quia verbum caro factum eſt. ibi.
Philosophi viam, quae eundem eſt, non tenent. ibi. 90. h
Philosophi errauerunt ponentes circumitus in temporibus, poſt quos idem reuerti dicebant. to. 5. 107. m
Contra philoſophos diſputat, qui irridentes catholicos dicebant mortem non eſſe computandam inter aliquas poenas: cum ſeparari oporteat animam ab omni corpore vt bea-

I N D E X

ta sit. eo. 115. & seq.
philosophi non illuminati a spiritu sancto ut
Propheta, decipi debuerunt, quos etiam con
iectura humana decepit to. 5. 116. b
philosophi canini eo. 127. R. l
philosophi fuerunt post septem sapientes: post
quos etiam mortui homines non fuerunt insti
tuti in deos, nihilominus iam habitos cole
re non desierunt t. 5. 174. l
philosophi fuerunt tempore prophetarum no
strorum, & post eos maxime. to. 5. 179. d, &
sequen.
De philosophorum variis lectis, & opinionibus
discordantibus. Eodem. 180. d, & sequen
tibus.
philosophi quare dissenserint ab inuicem. ibi
dem.
philosophi veri fuerunt prophetae. ibi. g, h
philosophi aliqui, quicquid videre potuerunt,
laboriosis disputationibus persuadere mol
ti sunt ibi.
philosophi quomodo laborauerint ut vitarent
summum malum, & haberent summum bo
num to. 5. 186. f
philosophorum licet diuersas inueniamus se
ctas circa finem boni. Varro tamen ostendit
288. posse esse, secundum quod diuersimode
homines appetunt ibi. & seq.
philosophorum diuersam vitam Varro narrat.
ibi. g, h
philosophorum disputantium de summo bo
no & beatitudine, sectas omnes euacuat &
ostendit to. 5. 188. d
philosophi fuerunt capti per Apostolos piscato
res to. 5. 217. i
philosophi nobiles non dissentiant a nobis de
bonis beatorum, quamvis de resurrectione
carnis contendat to. 5. 239. R. l
philosophorum dicit esse falsam rationem, qua
dicunt mentis aspectu sola intelligibilia vi
deri, & sola corporalia per sensus. t. 5. 240. m
De philosophorum sectis scripsit Celsus. to. 6.
3. c
philosophi vnde dicantur, & cur inimici sint
Christi to. 8. 17. a, b
philosophi non audiendi, sed sacrae scripturae
testimonia to. 8. 394. a, & fo. 538. g
philosophi, iudices infidelium. to. 8. 539. g, h
philosophi quomodo deuiarint non intrantes
per ostium to. 9. 72. a
philosophi deum per creaturas cognouerunt.
to. 9. 4. g
philosophi veritatem tenuerunt, sed in iniqui
tate to. 10. 46. l, & seq.
per quid philosophi a cognitione veri dei ceciderint
ibi. m, & seq.
Confutatio philosophorum, iuxta elementa.
to. 10. 202. i, k
philomena puella, haeresis Scuerianae comes.
to. 6. 5. g
phinees to. 5. 160. e
phinee sacerdos, fornicarios trucidauit. to. 6.
193. i
phison fluuius paradisi, alio nomine Ganges.
to. 3. 203. m
phylax to. 5. 103. b
phylax sacerdos to. 5. 2. l
phoroneus forum & iudicia constituit. to. 5.
169. f
photinianorum superstitio reprehenditur. to.
1. 235. f
photini haeresis de spiritu sancto. to. 2. 69. l
De Christo to. 2. 160. g, & i. to. 4. 261. h
photini error to. 4. 306. a
photinianorum to. 9. 75. f, g
photinus, & photiniani haeretici, qui. to. 10.
6. 6. e
photiniani solum patrem deum dicunt, filium
non nisi hominem asserunt. to. 10. 9. f
Spiritu sanctum negant ibi.
photinus, & Paulus Samosatrenus, hominem
Christum separant a deo to. 10. 48. f
photini haeresis to. 10. 89. b
Error Photini super vnione hypostatica Chri
sti. to. 10. 235. b
phrenetici vnde fortiores solito. to. 1. 201. c, d
phrenetici cur medicum non requirant. to. 2.
119. k
phreneticorum imaginationes. to. 3. 227. c, &
h, k, l, to. 4. 321. g
phrenetici cuiusdam diuination. to. 3. 229. c
phrenetici mores to. 5. 188. f
phrenetici quanto sunt maiores vires, tanto
mors vicinior to. 8. 195. c, f
phrenetici, Iudei & Saulus, Christum, & Ecce
siam persequentes. to. 10. 49. m, & se
quent. ibi.
phrenetici qui
phreneticus ridet, sed non est sanus. to. 10.
64. h
phreneticus ridens, ploratur a sanis. to. 10.
102. m
persecutores sunt phrenetici maiora a diabolo
patientes. to. 10. 155. l, m, & 157. f
phryx plagis emendatur to. 2. 52. k
physicem, etsi Christianus ignoret. nihil me
tuendum est. to. 3. 51. f, & fo. seq. a
physicon to. 5. 51. h
physici

I N D I V M A V G V S T I N V M.

physici quare scripserint ibi. m
Res physicae, id est, naturales. to. 5. 65. c
physiologia. to. 5. 53. c
Quod omnia quae physiologi ad mundum par
tesque ipsius retulerunt, ad vnum verum
deum referre debuerunt. to. 5. 63. g
pictasmata lasciuia. to. 1. 30. f, g, to. 2.
248. b, c
picturarum & sepulchrorum adoratores. t. 1.
256. t
pictoribus atque Poetis, Quidlibet audedi sem
per fuit aequa potestas to. 7. 346. m
pientes, qui t. 5. 47. b
pietas, deus to. 5. 54. g
pietas, donum dei t. 1. 60. h, t. 4. 394. m
Pijs idem probatur quod deo placuit. to. 1.
82. d, e
pietatis exordium eo. 208. f
pietas a timore inchoatur to. 1. 237. b
pietas quid to. 2. 34. f, & 69. f
pietas quomodo ad omnia valeat. to. 2.
71. k
pietas, secundus gradus sapientiae to. 3. 8. d
pietas & vera sapientia. to. 3. 50. l, & 140. g
& 269. g
pij contempti to. 3. 347. l
pij non deferuntur t. 3. 348. k
pietas quid Ciceroni to. 4. 187. g
Sedes occultae piorum to. 4. 310. d, e
pietate motus Imperator, plorat super ciuitate
quam capturus erat to. 5. 33. k
pietas vera purgat perficitque naturam, impie
tas vero punit eo. 20. i
De pietate Theodosij Imperatoris contra ini
micos to. 5. 49. c, & seq.
pietas vera est verax dei cultus, qui ubi non est,
felicitas esse non potest. eo. 35. h
pietas quam Graeci latrariam vocant, vere perdu
cit ad gloriam to. 5. 46. k, 81. a
pietas etiam respectu operum misericordiae di
citur ibi. 81. a
pietate vera in deum creditur, vnde pietas est
deum diligere eo. 47. k, & 82. l
pietate vera iusti eiiciunt diabolus. to. 5.
88. e
pietatis verbo & fide simplices homines sana
bant, & daemones expellebant eo. 92. g
Sine pietate vera virtutes esse non possunt in
hac vita to. 5. 189. a
Ad pietatis disciplinam quae via. to. 6. 32. l
pietas dei erga homines to. 9. 162. d
Christus quando homines parat euangelio suo,
nullam excusationem carnalis pietatis inter
poni vult to. 10. 6. l
Sicut magna pietas paucorum est, ita magna
impietas paucorum est. to. 10. 8. h
pietate homines facile possidere possunt quod
auaritia quaerunt, & nunquam acquirunt.
to. 10. 46. k
pietas eleemosynis comparanda. to. 10. 113. m
placatur pietate deus to. 10. 163. c
Ignis pietate hominum saeuitiam superat. to.
10. 245. c
Quis vere pius dicatur. to. 10. 300. l, m
Quinque gradus pietatis to. 10. 301. l
Nullus est piger in domo sapientis. to. 10.
161. e
Noli piger esse in opere cuius mercedem desi
deras to. 10. 248. c
pigritia vel desidia, fugimus laborem utilem.
to. 5. 236. a
pigritiae onus quantum to. 10. 81. g
De pigritia & alijs monstris. to. 5. 145. l,
& seq.
pignus accepit Paulus to. 10. 150. d
pontius Pilatus, iudex Romanus. t. 3. 47. d, to.
9. 116. b, c
passus sub Pontio Pilato to. 3. 47. d
pilatus in regni partem admissus. to. 4. 306. f,
in fine.
Quae apud Pilatum cum Christo acta. to. 4.
168. b, & seq.
pilati conatus, & cunctatio pro domini vita
expensa to. 4. 171. b
pilatus a deo potestatem habebat. to. 9. 117. c, d
pilatus in eo quod occiderit Christum, aliquan
tum particeps fuit, sed in comparatione Iu
daeorum multo ipse innocentior, to. 8. 183.
k, & 214. k, l
Non persequendo flagellauit dominum, sed
eorum furori satisfacere volens, ut vel sic
mitescerent & desinerent velle occidere.
eo. 214. l, m
pilatus occasiones liberandi Iesum quaesuit.
to. 9. 117. d, e
pilatus timuit magis filium dei ne occideret,
quam legem Iudeorum ut occideret. ibi
dem.
pilatus magis alienam legem contempsit, quam
Caesarem suae potestatis autorem ibi.
pilatus inspiratus scripsit, Iesus Nazarenus rex
Iudeorum to. 10. 136. h
pilatus ab Occidente Christum occidentem re
gem Iudeorum est attestatus ibi. i
pilatus Christum iustum confitetur, sed con
demnat to. 10. 187. c, f
pilatus occidit Christum, qui eum tradidit oc
cidendum ibi. f
Oo 4 Vxor

I N D E X

- Vxor pilati to.10.189.k
pilari mentio quare to.10.194.h
pilatus quem coactus dederat pœnæ,libens tra-
didit Christum sepulturæ. ibi.l
Quare pilatus ponatur in symbolo. tomo.10.
215.R,l
pilum,deus to.5.53.h
pilus to.5.17.f
Deus permisit pincernam Pharaonis dare so-
seph obliuioni in carcere. to.10.168.l
pinguedo spiritalis. t.8.212.h
piratarum bellum to.5.47.b
Piscatio Apostolorum post Christi resurre-
ctionem,quid significet.to.2.172.a,b,to.10.
202.d,e
piscatores hominum to.4.25.R
Elegit Christus piscatores,& quare.to.5.227.
h,to.10.49.R,& seq.
Quid significet piscatio discipulorum ante
passionem Christi,& quid post resurreccio-
nem. to.8.155.a,b
Ad piscationem quare redierint Apostoli. t.9.
120.h
Christus misit piscatores,& venatores. to.9.
254.f,g
piscatoris laus,& eius retia. tomo.10.85.
c,d
Apostoli piscaturam repetunt ad exhibendum
piscium miraculum. to.9.120.l,m
Septem discipulos inuenit Christus piscantes.
ibi.m
In duabus piscationibus Apostolorum, tota fi-
guratur Ecclesia. to.10.203.b
Secunda piscatio, felicitatem supernam signi-
ficat ibi.d,e
In secunda piscatione non capiuntur nisi ma-
gni pisces. ibi.c
Deus vt mundi superbiam & vanitatem repri-
meret,elegit opiliones & piscatores. to.10.
238.a
piscinæ vocabuli ratio. to.3.10.a
piscina quinque porticibus clausa, & q̄ vnus
sanabatur,quid significet.to.8.304.h,& fo.
384.c,d
Quinque porticus piscinæ,sunt quinque libri
Moyfi. to.9.32.l,to.10.35.k
piscina in qua Christus paralyticum sanauit,
populum Iudæorum significat. to.9.32.l
De infirmo iacente in piscina. to.10.35.h
piscis mutus to.1.259.d
pisces memoriam habere. to.3.176.k
Quid per pisces & cetos significetur. tomo.1.
82.b
piscis,cibus delicatus. to.3.17.i
- Metaphora de pisce & hamo. tomo.3.453.
l,m
De captura piscium. to.4.183.h
De piscibus centum quinquaginta tribus,quæ-
stio. to.4.192.a,& seq.& 211.h
pisces duo,mistice quid significant.to.4.195.h
Retract.to.1.9.f
piscium captura,mystice. to.4.210.e
pisces maris,curiosi to.8.184.m
pisces duo,reges sunt & sacerdotes. tomo.9.
46.g
piscium à discipulis in præsentia Christi capto-
rum,numerus,electos designat. t.9.121.a,b
pisces ab Apostolis capti, dicuntur magni. ibi.
g,h
Christus in littore maris paup̄ septem discipu-
los pisce affo,adiunctis alijs,& pane. ibi.l,m
pistica nardus,a loco dicta. to.9.80.a,b
placere velle debemus ad ædificationem non
ad destructionem. to.4.377.m
Superbi placere volunt in conspectu hominū,
humiles in occulto vbi deus videt. tomo.8.
32.c,d
Qui placet deo,qui intus videt, non timet di-
splicere vbi homines vident. to.4.1.k
Si tibi placueris,displicebis deo.to.8.124.a,b
Deus tibi placet,si rectus fueris. tomo.8.134.
h,i
Displiceat in te ipso tibi iniquitas tua,& place-
bit tibi creatura ipsius. ibi.l,k
Tunc incipis placere deo,dum in te odis quod
displicet deo. to.8.165.g
placere in regione viuorum,quid sit. eodem.
433.f,g
Nihil tam optandum est hominibus,quàm vt
eis placeant quæ debent imitari. tomo.8.
447.d
Nemo placere studeat propter se, sed propter
charitatem. to.8.477.g
Qui sibi placet,magnus sibi videtur:sed qui si-
bi placet,stulto homini placet: quia ille ip-
se stultus est,cum sibi placeat solus. ibidem.
477.b
Solut securus placet,qui deo placet:& ille pla-
cet deo,cui placuerit deus. ibi.& 67.a
Difficile est placere domine in regione mor-
tuorum. to.9.234.g
Quomodo placendum est deo.
Quomodo intelligatur,Placendum est omni-
bus per omnia cum soli deo placendum sit.
to.235.k,& seq.
Quod placet bono domino,non debet displice-
re seruo. t.9.239.i
In quo placendum est deo. to.10.243.f
placete

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

- placete omnibus per omnia,sicut & ego omni-
bus per omnia placeo,&c.Si adhuc homini-
bus placerem,Christi seruus non essem:quo-
modo intelligenda to.10.2.i
Apostoli & martyres quomodo in carne deo
placuerint. to.10.62.b
plagæ nomine tota ista vita significatur. to.8.
479.l
Septem plagæ nouissimæ,continua persecutio
malorum à deo. to.9.146.m
Super superbos voluptatibus deditos,maiores
in anima plagæ quàm in corpore veniunt.
to.9.148.h,i
Frequenter plagis disciplina corrigitur,si nihil
proficiant hortamenta iustorum.to.10.
176.i
De plaga dei to.10.226.a
plagæ decem Aegypti,& quid figurent to.3.
239.c,to.5.156.c,t.8.286.c,f,& i,k,& 405.
c,d,tomo.9.213.i,to.10.171.g,h,& 176.
e,f
prima plaga Aegyptijs in sanguinem flumina
verit. to.10.171.c,d
Secunda plaga ranas inducit. ibi.d
Tertia plaga producit cinifes. ibi.
Quarta plaga inducit cinomiyam. ibi.e
Quinta plaga Aegyptiorum pecora necat.
ibi.
Sexta plaga vulnera & vesicas cum feruore
producit. ibi.
Septima plaga mittit grādinem cum tonitruis
ab alto ibi.
Ostaua mittit locustas ibi.f
Nonna plaga tenebras immittit. ibi.
Decima plaga omnia primogenita necat Aegy-
pti. to.10.171.f,g
Durante plaga Aegypti,stabant Iudæi vindi-
cta dominante illasi. to.10.172.i,k
plagæ Aegypti & persecutiones Ecclesiæ com-
parantur. to.5.184.c,& seq.
Decem præcepta sunt medicamenta vulnerū
decem plagarum Aegypti.to.9.248.f,to.10.
175.i
Decem plagæ,decem præcepta. to.10.171.c
Decem præceptorum legis,ad decem plagas
Aegypti comparatio.to.9.248.f,& seq.to.
10.175.i
Primi præcepti,ad primam plagam, compara-
tio.to.9.248.g,to.10.175.i
Secundi præcepti,ad secundam plagam, com-
paratio.to.9.248.g,h,to.10.175.k
Tertij præcepti,ad tertiam plagam, compara-
tio.to.9.248.h,t.10.175.k,l
Quarti præcepti,ad quartam plagam, compa-
ratio. to.9.248.R,l,to.10.175.m
Quinti præcepti & quintæ plagæ comparatio
to.9.248.R,l
Differentia to.10.175.m
Sexti præcepti,ad sextam plagam,comparatio.
to.9.248.l,m,to.10.176.a
Septimi præcepti,ad septimam plagam,compa-
ratio. t.9.248.l,m
Octauæ præcepti,ad octauam plagam,compara-
tio. to.9.248.m,& seq.
Differentia to.10.176.a
Noni præcepti,ad nonam plagam comparatio
to.9.249.a,b
Differentia to.10.176.b
Decimi præcepti & decimæ plagæ comparatio
to.9.249.a,b,to.10.176.b,c
De planetarijs & Astrologis. to.1.36.g
planetarum nomina vnde. to.3.11.g
planetarios scriptura sacra condemnat. Ibid.c
Vide de Mathematicis.
planetarum stellæ confictæ. to.4.130.e
Multi plangunt filios si moriātur, & non pla-
gunt si peccant. to.8.106.l
plangere docte. to.10.126.h
Carnem,quam non possumus suscitare,plangi
mus:& animam nostram,quam suscitare
possumus,non plangimus. to.10.274.d
planus Christus post mortem suam,
planus a Iudæis dictus. to.10.112.b
platea de verbo Græco à latitudine nomen ac-
cepit. to.8.445.c
platea quid to.10.156.g
plato to.2.78.f,to.6.159.c
plato nascitur. to.5.68.f,g,& 179.e
plato & Hieremias coarctati. to.3.12.e
Retracta.to.1.21.f
plato, discipulus Socratis omnes cum discipu-
los suos excellebat, & magistrum honora-
ba. to.5.65.g,& fo.seq.11
platonis ætas secundum nouenarium, & vtrum
viderit sacram scripturam:& de dictis eius
ex libris sacris, & quia vocat deum theon,
q̄ est ens. to.68.f,& seq.
plato vixit.81.annos:& fuit post Hieremiam,
& ante Ptolemeum. ibi.
plato didicit literas Iudaicas ibi.
πλάττω quid to.10.156.g
platonem sensisse duos esse mundos. tomo.1.
154.i
plato mundum istum animal esse credidit to.1.
13.g
platonis opinio de meritis animarum.to.2.31.
d,to.7.346.e
platonis theologia, Pythagorica. to.3.12.e,f
platonis

INDEX

platonis libri, occasio fuerunt morti Theobro-
ti & Catonis. to. 5.8.g. & seq.
lato poetas censuit vrbe pellendos, tanquam
ciu. tatis aduersarios. to. 5.15.d. 69.l. & se-
quen.
plato exemplaria rerū in deo appellauit ideas.
eo. 63.c
plato diuisit philosophiam in tres partes. ibid.
66.k
plato quem dicat beatum to. 5.67.c
plato & Platonici, dixerunt sacrificandum plu-
ribus dijs eo. 68.c. 81.k
plato dicit animalium tria esse genera. to. 5.
69.c
Opinio quorundam philosophorum præci-
pue Platoniorum de dijs. ibidem. 74.d. &
sequen.
plato non dixit nullum deorum misceri homi-
ni, sicut imponunt sibi aliqui Platonici. to.
5.79.h
A Platone non didicit Porphyrius, cœlites ali-
quos posse purgari quocunque modo, sed à
Chaldæis eo. 89.l. & seq.
plato dixit animas exutas corpore iterum redi-
re ad corpora, etiam bestiarum: Porphyrius
autem, ad corpora hominum innouata: per
quæ suadet eis resurrectionem. tomo. 5.
91.c
plato posuit mundum æternum, & tamen ha-
buisse initium scilicet causale. Similiter &
deos & animas æternas: sed Porphyrius ip-
sum in aliquo corrigit ibi. i. & seq.
plato dixit deum institutorem naturæ, intelli-
gētiae datorem, & amoris inspiratorem quo
beate viuatur to. 5. 100.e
plato dixit mundū incepisse, nec semper fuisse
ibi. 106.h
platonem docturum suos discipulos, quidam
dixerunt, post circuitum temporum. ibid.
107.b
plato posuit numeris mundum a deo fabrica-
tum to. 5. 109.k
plato dixit Deum æterna intelligentia con-
tinere species hominum animalium sicut
vniuersi mundi eo. 111.c
plato dixit deos habere corpora indissolubilia,
voluntate dei, non natura. tomo. 5. 115.g. &
seq.
plato dixit corpora cœlestia animata, & mun-
dum esse animal. ibid. i. & fo. sequen. a. & se-
quen.
plato dixit ex viuis mortuos, & ex mortuis
viuos semper fieri: Porphyrius animas pur-
gatas cum patre esse, nec ulterius aliqua ma-

la perpeti.

tomo. 5. 116.m. & sequen-

Opinio Platoniorum to. 8. 261.d
plato animas hominum reuolui in bestias alle-
uauit to. 7. 318.b
Opinio Platonis de immortalitate deorum. to.
10. 200.c.d
Contra Platonis reminisceniam. to. 3. 133.i
& seq.

plato credidit deum gaudio elatum de mundi
creatione: & per consequens beatiore fuisse.
to. 5. 98. a

Contra Platonem disputat, qui dicebat animas
reuerti ad corpora vt peccata luant. to. 5. 111.
b. & seq.

Contra Platonem disputat qui dixit omnia vi-
tia oriri ex corpore. to. 5. 121.g. & seq. & fo.
seq. c. & seq.

plato non audiendus, sed Christus. to. 8. 394.i
& 538.g

plato dicebat stellas animatas. tomo. 10. 200.
b. c

plato, & sui, immodice laudati. to. 1. 154.h. j. Re-
tract. to. 1. 9. i. in fine.

plato suauius ad legendum, quàm potentius ad
persuadendam scripsit to. 1. 237. k

Labeo platonem inter semideos commemorat
to. 5. 15. e

platonem nec semideum dico, nec similem an-
gelo aut Apostolo, &c. quanuis præferendus
esset dijs illis, qui turpia fieri mandabant,
quæ iste tolerabat ibi. f. 69. l

platonis ingenij viuacitas. to. 5. 66. k. & 68. g
Vnde Plato illam intelligentiam potuerit ac-
quirere, qua christianæ scientiæ propinqua
uit eo. 68. h. & seq. ibi.

plato vtrum sacras literas viderit
platonis scriptorum similitudo ad sacras literas
ibi. g. & seq.

plato Aristoteli præfertur, & vna cum discipu-
lis suis commendatur to. 5. 68. d
ibi. l. m

plato semideus
plato & Porphyrius quomodo effecti fuissent
Christiani, si communicassent inter se. to. 5. 96.
c. 215. d. & seq.

plato vnum deum confitetur to. 7. 163. m
platonem Cicero philosophorū, deum appellat
eo. 344. g

platonica cum dogmatibus Euangelicis conue-
nientia. to. 1. 49. b. c. & 155. e
eo. 51. d. e

platonici libri varij
platoniorum laus. to. 1. 51. l. m
platoniorum libros transfudit Victorinus.

ibidem.

platonicos

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Platonicos libros legit Augustinus. eodem.

188. f
Platonium nomen in disputationibus. to. 1.
234. c. circa finem

Platonici minimū absunt à Christianis. ibi-
dem, d

Platoniorum sacrificia purificatoria. tomo. 2.
26. h. j.

E Platonis libris Christum profecisse Plato-
niorum commentum. to. 2. 39. g. to. 3. 12. e

Platonici to. 2. 54. f. to. 5. 121. d
Platonici cur alijs anteponimus. to. 5. 68. d. e

Platonici vocari voluerunt, non Academici: ex
quibus sunt Plotinus, Iamblicus, Porphy-
rius, & Apuleius. to. 5. 68. e

Platonici inter philosophos nobilissimi. to. 5.
81. k

Platonici quid senserint de beatitudine. to. 5.
82. h. & seq.

Platonici quomodo senserint de trinitate. eod.
90. h

Platonici posuerunt mundum esse animal bea-
tum ibid. m

Platonici quidam dixit, initium Euangelij
Ioannis debere scribi literis aureis. ibi. 91. a

Platonici dixerunt animalia cuncta, inter quæ
homo tenet principatum, facta esse à dijs. to.
5. 111. f

Quod reprobat. to. 5. 111. h. & seq.

Platonici designantur esse Christiani, propter
superbiam to. 5. 115. i. & seq.

Plaudere manibus, quid sit. to. 8. 141. m. sequen-
tibus.

Platinus
Platitudo qua dictum est, Vt impleamini in
omnem plenitudinem dei, quomodo est in-
telligenda to. 2. 162. d. e

Pleni panibus qui dicantur. to. 5. 158. d

Plotinus dicit, quod quanto magis magisq. præ-
terit seculi excursus, minora corpora natu-
ram ferre. to. 5. 134. c

Plotinus quid credidit de numero annorum an-
tiquorum. eo. 135. a

Ploratū officium to. 10. 64. h

Plorantis plorantium to. 10. 292. d

Plotinus homo nascens plorat. to. 1. 154. b. to. 2. 81. b

Plotinus, Platonius philosophus Romæ flo-
ruit. to. 1. 154. b. to. 2. 81. b

Plotinus quid senserit, de modo & separatione
animæ a corpore mortali to. 5. 77. k

Plotinus quomodo assimilatur platoni. ibid.

Plotini notabile verbum, Fugendum est ad
charissimam patriam. to. 5. 79. m

Plotinus platonius quid senserit, de providen-
tia dei. to. 5. 85. a

Plotinius & Porphyrius, quid de trinitate sen-
serint. eo. 88. f. & seq.

Plumbum natura sua descendit ad fundum a-
quæ, sed in formam vasis effectum natat su-
per aquam to. 10. 202. k

Plutarchus, de vtilitate ab inimicis capienda.
to. 1. 58. b

Platoni terra tribuitur to. 5. 32. b

Pluto cocytus dictus eo. 61. k

Quid sit, nondum pluerat super terram. to. 1.
274. f. g

De pluuiâ super terram, & cultura. to. 3.
188. a. b

Pluuiâ unde generetur. to. 3. 164. g. h. & 171. e,
& 175. e

Pluuiâ ignea. to. 4. 82. m

Pluuiâ doctrinæ to. 4. 404. a

Pluuiâ to. 4. 416. c

Pluuiâ defecit causa Christiani, dictum in Chri-
stianos odiose iactatum. to. 5. 12. d

Pluere laqueos super peccatores, quid sit. to. 8.
24. a

Non pluuiam accuset ager, qui spinas germi-
nat eo. 217. k

Pluuiâ, Christus to. 8. 361. c. & seq.

Pluuiâ gratiam dei significat, & cur voluntaria
ibi. 509. k. l

Cur pluat deus in mari, & in terra aliquando
non pluit to. 8. 575. R

Pluuiâ quid. to. 10. 155. m

to. 5. 119. b
to. 5. ibi.

poeculum dicitur solus calix, sine eo quod est in
ipso to. 5. 188. k

poeculum mortis to. 2. 260. c

poena peccati, quod modo interdum peccatum.
tomo. 1. 11. h. j. & 229. m. & fo. sequen. a. to.
4. 16. m

Vide peccatum.

poena peccati, iusta. to. 1. 11. h. j. 229. m. & fo.
seq. a

poena peccati supplicium nominatur. tomo. 1.
12. i. & 230. a

poena damni to. 2. 30. f. & 145. b

poena peccati. to. 3. 53. c. & 159. a. 388. g. & 353.
l. to. 4. 118. i

poenas mortis & alias post baptismum osten-
dit dimitti in meritum. tomo. 5.
113. i

poenas pro peccatis luunt homines semper oc-
cultas, & aliquando apertas, siue in hac vita,
siue post to. 5. 198. e
Deus

INDEX

Deus per poenam exhibet gratiam. to. 8. 111.
d, e
penam primi hominis omnes nobiscum portamus. to. 8. 191. c, d
Quod poenam malorum videt iustus, proficit. ibidem
pena futura duas habet species. to. 8. 190. f, & fo. seq. d
Est & hic quaedam pena peccatorum occulta, præter istas temporales quæ dei iudicio dispensantur, multis ad probationem, multis ad damnationem. ibid. f, g
pena peccatorum est excæcatio mentis, ibi. h, & seq.
pena longior quam culpa, to. 9. 113. d
pena pro peccatis olim infligebatur. to. 9. 215. h, i
pena sua bene utatur homo. to. 10. 21. f
penalia duo sunt, ignorantia, difficultas, to. 1. 12. l, & antecedentibus. & 76. g, & i, tom. 3. 356. m
poenis temporalibus mali coercendi. to. 2. epist. 48, & 50. per totum poenæ, & iustitiæ. to. 3. 351. R
puniuntur aliqui in exemplum. to. 4. 82. d
poenis immeritis cur plerumque iusti affligantur. cod. 210. f, g, & seq.
pena damnandorum. to. 4. 382. c, d
iustis quicquid malorum ab iniquis dominis irrogatur: non est poena criminis, sed virtutis examen. to. 5. 31. f
pena omnis est à diuina voluntate, tomo. 5. 42. i
penalitatum mala quomodo conferant nobis. cod. 99. e, & seq.
poenæ malum puniens naturam uitiosam est bonum, quia iustum. to. 5. 104. c
pena inferitur non necessariis defectibus, sed voluntarijs. ibid. 105. e
Vitorum poena in arma uirtutis transit. to. 5. 112. d
poenas tantas martyres sustinuerunt, quia gratia spiritus sancti in eis abundauit. to. 5. 113. h, & seq.
De poena infligenda innocentibus in iudicijs ex ignorantia. ibid. & seq.
poenarum legalium octo genera scribit Ciceron. to. 5. 218. d
An hoc ratio iustitiæ habeat, ut non sint exte-
riora poenarum tempora, quam fuerint pec-
catorum. cod. 219. b, & seq.
poenarum ponit triplicem differentiam. to. 5. 219. i
Rarissimi sunt qui non habent poenas hic sed
solum in futuro. ibid. 217. i

De poenis temporalibus istius uitæ, quibus sub-
iecta est humana conditio. ibid. i, k
poenæ quomodo mensurandæ sint. cod. 218. d, & seq.
Aliud est timere poenam, aliud amare iustiti-
am. to. 10. 94. k
Nulla poena maxima poena. cod. 31. h
pena incipit in latrone, & desinit in martyre. to. 10. 188. l
Cum timeretur poena quam minatur, amatur pri-
mum quod pollicetur. to. 10. 233. g
Nullus sine poena uiuere debet. to. 10. 288. l, m
Vide, peccatum. to. 3. 61. g
pena mortuorum. to. 3. 61. g
poenæ purgatoriæ sunt in hac uita, & in futu-
ra. to. 5. 219. k
poenæ purgatoriæ sunt solum ante iudicium. eo-
dem. 220. g
purgatoriæ poenæ. to. 5. 219. k, & fo. seq. g
poenæ mitigatio an detur malis post mortem. to. 8. 407. g, h
pena uitæ præsentia, & futuræ. eo. 190. f, & fo. ibidem
pena futura duplex. ibid. g, h
pena impiorum, ignis concupiscentiarum. ibid. g, h
Vide, ignis purgatorius.
pena damnatorum quomodo correspondeat peccatis. to. 2. 60. a, b
pena cur sit æterna, cum peccatum pro quo in-
fligitur sit transitorium. ibid. d, e
pena debita redditur damnato: indebita gratia liberato. to. 2. 138. l, m
Idem ex uerbis Apostoli probatur. ibidem
pena æterna iuste iniquis deputat. to. 2. 181. i, R
Diuersitas poenarum inferni. tom. 10. 76. m, & seq.
pena impiorum an æterna, to. 3. 63. b
poenæ inferni. to. 4. 382. d, e, to. 9. 176. c, to. 10. 218. g, & 252. d, & 289. h, & 290. d, e, & 307. m
pena æterna, vel summum malum fugiendum est propter seipsum, & omnia propter ipsum. to. 5. 186. g
De æterna poena reproborum quæ attestatur naturæ ipsorum bonæ. cod. 192. m
pena reproborum est æterna, non deficiente dolore, nec natura. tom. 5. 197. a, b, & 213. h
pena æterna mortis est iusta. Eod. 218. c, f
De poena æterna, vel igne, diuersimode affligere diuersos. to. 5. 220. g
A poena æterna liberandos damnatos quidam dixerunt. ibid. 220. a, & seq.
pena æterna infligitur citra condignum, & sine misericordiam habet semper in omnibus. to. 5. 222. a, & seq.
poenæ infernorum, & gehennæ ignis. tomo. 8. 190.

IN DIUVM AVGVSTINVM

8. 190. f, & seq.
Quod boni, in poenis malorum, non malis eo-
rum, sed bonis dei iudicijs, delectentur: sed
mali contristantur, si quos non diligunt, cor-
rectos poenas euasisse vident. cod. 291. b, c
penæ æternitas quosdam à voluptate non de-
terret. to. 9. 176. d
Supplicia damnatorum impoenitentibus irro-
ganda, to. 10. 98. R, l
Qui fert plura bona, & plura mala in infernū,
in ipsis poenis habebit aliquid refrigerii. eo-
dem. 218. i
Comparatio momentaneæ mortis ad poenam
æternam. to. 10. 262. d
Vide, Ignis æternus.
Poenæ Punica lingua affinis Hebrææ. to. 7. 52. f
Vide, Lingua.
Poenitentia.
penitentia quid. to. 2. 152. e
penitentia quotidie agenda. ibidem. f
penitentia, renascentia animi. to. 3. 4. k
De poenitentia, to. 3. 58. d, & 68. c, & 350. a, to. 6. 50. k, to. 8. 410. g, & 424. h, & 449. k, l
De eadem, Ser. quatuor. to. 10. 154. i, & seq. & 302. R, & 309. f
penitentia satisfactio quid. to. 3. 68. c
penitentia, crux fidelium. to. 3. 99. f
penitentia, & gratia. cod. 77. f
penitentia uitæ veteris expoliatio, to. 4. 21. m
penitentia à mortuis operibus. cod. 22. h
De uera & falsa poenitentia. to. 4. 370. e
penitentia laus. ibid.
penitentia à deo. to. 7. 348. c
penitentia medicinalis, & penalis. to. 8. 191. m
Vide, Resipiscencia.
quid sit penitere. to. 9. 222. h
Poenitendi modus, ordo, qualitas.
penitentia quomodo paretur. to. 4. 371. g
De omnibus poenitentibus. to. 4. 373. c
penitentia assit accusatrix cogitatio, testis
conscientia, & carnis timor. to. 9. 221. a
Animus non solum ad poenitentiam, sed ad pa-
tientiam præparandus. to. 10. 20. k
Qualiter poenitendum de peccatis commissis. to. 10. 101. g, h, & seq. & 114. h, & seq.
penitentia causa. cod. 114. l
penitentia conditio. to. 10. 125. l, m
penitentiam certam non facit nisi odium pec-
cati, & amor dei. to. 10. 125. m
Quid in poenitentia à domino petendum sit. ibidem
Modus & ordo poenitendi. ibid. l, m, 292. i, k
Omnes sensus externi, & interni, concurrere de-
bent ad uerā poenitentiam. to. 10. 125. m, & seq.

Nemo erubescat poenitentiam agere, qui non
erubuit poenitenda committere. to. 10. 15. d
Memoria diuinorum beneficiorum, citò pec-
cata nostra per poenitentiam corrigit. eo. 159. m
Nunquam deus auersabitur ad se conuersum. to. 10. 218. c
penitentia in morte. to. 1. In posido.
Nisi poenituerimus, non saluabimur. tomo. 2. 68. e
penitentia impiorum infructuosa. eodem. 170. b
penitentia ficta, ubi male ablata non restitutum
tur. to. 2. 74. k, l
penitentia impiorum, peracto iudicio, infru-
ctuosa. to. 3. 73. c, to. 8. 69. f
penitentia dilata. to. 4. 382. a, b
penitere de peccato timore poenæ, non amore
iustitiæ, non meretur veniam. to. 5. 124. l
Est modo poenitentia non frustra, sed in iudi-
cio frustra erit. to. 8. 90. h
Qui modo nolunt agere fructuosam, in infer-
no agent infructuosam. eodem. 151. e, f, & 191. a
Modo est poenitendum, cum fructus est poeni-
tentia. to. 8. 154. k, & 166. h, i
In inferno sempiterna est poenitentia, & nulla
salus poenitentia. cod. 262. l
penitentia nemini neganda. to. 4. 5. a
penitentia non differenda. to. 9. 57. m, & 104. f
to. 10. 144. k, & 155. a, b, & 178. l
penitentia extra Ecclesiam non est, tomo. 4. 374. m
Apud inferos erit poenitentia dolorem non
medicinam habens. to. 9. 253. m
Non erit apud inferos locus poenitentia. to. 9. 204. k, l
Superbus non agit poenitentiam pro malis, sed
gloriatur quasi pro bonis. to. 9. 206. c
Impoenitentia, spiritus blasphemia. tomo. 10. 10 m
Extra Ecclesiam poenitentia nihil prodest. to. 10. 11. l
Tempus poenitentia, & remissionis, in hoc se-
culo. to. 10. 21. b
poenitentiam agens ad ultimum & reconcilia-
tus, si securus hinc exit, ego non sum secu-
rus. to. 10. 115. a
Anima poenitentia negligens medicamentum,
varijs subiacet miseris. to. 10. 123. g
penitentia

I N D E X

pœnitentia sine operibus misericordiæ sterilis, parum profutura est. tomo. 10. 151. h, i
pœnitentia finalis non est expectanda. to. 10. 154. i. R
Sanus agat pœnitentiam, qui in deo vult inuenire misericordiam. ibid. k
pœnitentia quæ ab infirmo peritur, infirma est. ibidem
pœnitentiam amarā in tormentis habent impij, sed non proficit. to. 10. 159. f
pœnitentiam agentibus in præfenti. dominus subuenit. ibid. i
In futuro seculo pœnitentia non proficit, ibid. & 218. d, e
pœnitentia infructuosa apud inferos. tomo. 10. 183. a
Iudas dimidiam pœnitentiam fecit, & ideo laqueo se suspendit. to. 10. 192. b
post iudicium sera pœnitentia erit. tomo. 10. 236. f
Qui capitalia crimina dum viuunt pœnitentia non redimunt, non ad purgatorium sed ad infernum descendunt. to. 10. 274. b
Nemo est. qui possit in inferno pœnitentiam agere. to. 10. 301. R
Satis alienum est à fide, pœnitentiam ad finem vitæ differre. Eod. 311. c
Pœnitentiæ medicina.
Pœnitentia aboleri peccata. to. 3. 69. l, j & 73. d, & 350. a, & c
pœnitentiæ remedium semper paratum, to. 4. 372. d
pœnitentiæ salubris medicina est seipsum accusare. to. 5. 172. a
per pœnitentiam accedimus ad deum. to. 3. 78. d, e
pœnitentia indicat esse liberum arbitrium. to. 6. 166. l
De pœnitentiæ medicina. to. 9. 220. d
De vtilitate pœnitentiæ. eod. 222. c
Ad pœnitentiam exhortationes.
Ad pœnitentiam exhortationes. to. 3. 312. d, & fo. seq. k, to. 9. 253. f, g, to. 10. 21. b, & seq. & 183. g, h, 191. l, m, & 308. a
patientia dei ad pœnitentiam inuitat ualos. to. 5. 3. d
De eo quod scriptum, Agite pœnitentiam, appropinquabit enim regnum celorum, & c. Sermo. to. 10. 2. a, & seq.
Christus & Ioannes baptista, ambo ceperunt sermonem suum, pœnitentiam agite & c. eodem. 2. b
Quomodo dominis pœnitendum, & quomo-

do seruus, to. 10. 114. h
pœnitentia quæ Iudæis præcipitur. tomo. 10. 120. l
Exempla eorum qui pœnitentia sanati sunt: & quod post baptismum locus sit pœnitentiæ. Eod. 121. l, m
petri exemplo pœniteant peccatores. tomo. 10. 190. l, m, & seq.
Exhortatio salutaris ad pœnitentiam, per memoriam voluptuosorum, iam vita functorum. eod. 218. e, f
Pœnitentia Ecclesiastica, & baptizatorum.
Non dabatur secundus pœnitentiæ publici locus in Ecclesia. to. 2. 72. g
pœnitentia Ecclesiastica non iteranda. tomo. 2. 71. l
pœnitentia iterata. ibid. fo. 72. g
pœnitentia Ecclesiæ publica. to. 3. 58. d, to. 10. 105. k, & seq.
pœnitentia quomodo paretur. to. 4. 371. g
pœnitentia post baptismum. ibid. i
pœnitendum de omnibus. to. 4. 373. e
Qui iam voluntatis factus est arbiter, nisi cum ad sacramenta fidelium accedentem pœniteat vitæ veteris, nouam inchoare non potest. to. 9. 220. g, h
A pœnitentia, cum baptizantur, soli pueri immunes sunt. ibid.
pœnitentia in adultis debet præcedere baptismum. to. 9. 222. e, f
Baptizandi an egerint pœnitentiam. to. 10. 104. l, & seq.
Quomodo uiuendum ante & post pœnitentiam. to. 10. 115. a, b
parum est peccatorem pœnitere, nisi pœnitentiam peregerit. eod. 154. l
Fructuosa est pœnitentia, quando correctio libera. to. 10. 183. a
Corrumpitur pœnitentia, si eisdem quis pro quibus confitetur, rursus inuoluatur malis. to. 10. 218. g
Adam post peccatum pœnitentiæ addictus est. eod. 289. l
Pœnitentiæ ordo, & gradus.
Triplex ratio agendæ pœnitentiæ in sacra scriptura inuenitur. to. 9. 222. e, f, & fo. seq. i, k, to. 10. 104. l, & 105. f, g
Tres sunt actiones pœnitentiæ. to. 9. 220. e, f, & seq. copiose. to. 10. 120. i
prima pœnitentia. to. 9. 222. e, & fo. seq. i
Secunda pœnitentia. to. 9. 223. i, to. 10. 105. e, h
& seq.
Tertia pœnitentia. to. 9. 224. a, to. 10. 150. k, l
Pœnitentia dei.

I N D I V V M A V G V S T I N V M

pœnitentia dei, quid sit. to. 3. 350. h, to. 4. 191. m, & seq. & 224. b, & 350. g. tomo. 6. 192. c, f, & 205. m, to. 8. 410. g, & 352. g, h, to. 10. 142. c, & seq.
Non pœnitentia dei, quid. to. 4. 350. h
pœnitentiam negant Nouatiani. to. 2. 152. d, to. 6. 6. b
pœnitentia me fecisse hominem: exponitur. to. 4. 191. m, & seq.
Non pœnitentia dei cuiusquam facti sui. to. 5. 141. c
Quid significetur ubi pœnitentia dicitur deus, & ubi non. to. 5. 162. k
Deus non patitur pœnitentiæ dolorem: nec in aliquo fallitur, ut velit corrigere in quo errauit: sed quomodo homo cum pœnitentia mutare vult quod fecit, sic ubi audis, quia pœnitentia, mutationem ipsam spera. tomo. 8. 353. g, h
Cum deus mutat opera sua per immutabile consilium suum, propter ipsam non consilii sed operis mutationem pœnitentia dicitur. to. 8. 353. h, i
pœnitentia dicitur in deo mutatio sententiæ. to. 10. 183. d
Pœnitentiæ laus, & maturitas.
Pœnitentiæ laus. to. 4. 370. e
Nec laici, nec sacerdotes vno die esse debent sine pœnitentia. to. 9. 142. c, d
Quanto diutius expectat deus pœnitentiam, tanto grauiorem exiget emendam. tomo. 9. 204. m
pœnitentiæ vtilitas, ac salubritas. to. 9. 221. m, & seq.
Quicquid peccatum admissum, pœnitentia delendum est. to. 9. 251. c, d
pœnitentia quotidiana, quæ. to. 10. 105. g
pœnitentia quanto agenda. eod. 115. g
Quid quotidiana habenda pœnitentia. eod. 121. e, f
pœnitentiæ portus, & quantum periculum si peccatoribus reciduiuibus portus iste clauderetur. to. 10. 106. a
pœnitentiæ portus, non tollendus. ibidem. a, b
Quomodo dicatur portus. to. 10. 160. c
De vtilitate ac necessitate pœnitentiæ: Homilia. to. 10. 120. f, & seq.
Et habetur tomo nono liber de pœnitentiæ medicina.
pœnitentiæ consilium non contemnendum. to. 10. 122. f
Satisfaciendum est deo per pœnitentiæ dolo-

rem. to. 10. 123. a
Ad pœnitentiæ remedia semper confugiendum. to. 10. 216. m, & seq.

Pœnitentiæ officia, & actio.
pœnitentiæ remedium, semper paratum. to. 4. 372. d

Pœnitentia vera, & eius effectus.
pœnitentia vera non annorum numero, sed amaritudine animi censetur. to. 10. 159. h
pœnitentia quæ apud deum non despiciatur. ibidem

De verè pœnitentibus. Homilia. to. 10. 114. l, & seq.

Vera pœnitentia est quando sic conuertitur quis, ut non reuertatur. eod. 125. m

pœnitentia siue contritio, confessionem parit utilem. to. 9. 209. d

pœnitentia multos grauissimos peccatores ad vitam de morte reducit. eod. 225. m

Nulla est tam grandis culpa quæ pœnitendo non habeat veniam. to. 9. 251. h, i

pœnitentiæ quorumq. criminum locus in Ecclesia non negatur. to. 10. 9. g

pœnitentia impetrat remissionem in hoc seculo, quæ valeat in futuro. eod. 111. a

Consolatio super peccatis præteritis, quod pœnitentibus omnia dimittantur. to. 10. 49. f, & seq.

pœnitentiam certam facit amor dei, & odiu peccati. eod. 125. m

peccatores ad pœnitentiam conuersi, euulsa cupiditatis radice, plantam recipiunt charitatis. to. 10. 144. R

pœnitentia peccatorum hominem mutat in melius. to. 10. 151. h

pœnitentia, vel eleemosyna, summum remedium est contra peccata. to. 10. 160. d

Deus nunquam spernit pœnitentiam, si ei sincere offeratur. to. 10. 218. c

Quantacumq. nobis accidunt peccata, per pœnitentiam ablui possunt. ibid. d

pœnitentia est mater omnium bonorum. eod. 283. l

Errores circa pœnitentiam.
Contra eos qui dicunt disciplinam, moresque humani generis corrumpi dando hominibus pœnitentiæ locum, promittendo impunitatem delictorum si conuersi fuerint. to. 8. 375. h, & seq.

Pœnitentes.
pœnitentibus præfens deus. co. 1. 230. c

pœnitentes propriè, qui. tomo. 2. 152. d, tomo. 4. 28. f

pœnitens quomodo misericordia dei dignos. tomo. 4.

I N D E X

to. 4. 202. f. g. Retract. to. 1. 20. h
penitentes non debent retrospicere. tomo. 5.
152. f. 153. g
Omnis quem penitet aliquid, secum rixatur.
to. 8. 79. c
Qui de incerto penitentiam egerunt, certam
misericordiam meruerunt. eod. 161. e
Quem penitet, punit seipsum. Eod. 195. f
Cum audis hominem penitere peccatorum suorum,
iam reuixit: cum audis confitendo proferre
conscientiam, iam de sepulchro eductus est
sed nondum solutus, & à quibus sol-
uendus. to. 8. 377. R
penitens nil aliud est, nisi sibi iratus. tomo. 10.
30. b
Sermo ad penitentes. eod. 126. g. h
poetices inuentio. to. 1. 165. h. i
poetarum mendacia. to. 1. 179. e
poetarum iudices Grammatici. eod. 165. i
poetarum lectione delectatus Augustinus. to.
1. 30. b. c
poetica philosophia præferenda. tomo. 1.
148. R
poetica nimium addictus taxatur. to. 1. 144. f.
& seq. & 156. c. d
poetas non omnino philosophia contemnit.
to. 1. 150. m
poetica nugæ repudiandæ. to. 1. 245. m. to. 2.
194. m
poetarum fabulas non interpretandas allegori-
ce. to. 3. 10. b
poetarum fabulæ ad utilitatem referendæ Græ-
maticis. to. 4. 325. d
poetæ quare scripserint. to. 5. 52. e
poetarum licentia. to. 4. 85. l
poetarum more mentitus est Virgilius. to. 5.
3. g
poetæ fuerunt tempore quo fuerunt iudices in
populo Israel. to. 5. 172. d
poetæ, dicti sunt theologi. ibid.
poetas Plato è republica expulit. tomo. 5.
15. d
polemon Philosophus. to. 6. 43. i
polemon Philosophus. tomo. 1. 154. R, tomo. 2.
74. f
polemon ex luxurioso, quomodo continens fa-
ctus. to. 2. 194. g. h
polemon. to. 5. 187. m
Pollutio.
post pollutionem nocturnam inuoluntariam,
non licet communicare sacrificio. tomo. 10.
247. h
polygamia, quid. to. 4. 367. e
Quæ sint pompæ diaboli, quibus renuncian-

dum est. to. 9. 249. e. f
pompeius Cæsaris gener. to. 5. 23. e
Magnus Pompeius. eod. 48. l
Gneus Pompeius primum Iudæos expugna-
uit. to. 5. 168. h. i
pompeius ingressus Hierusalem, & templum,
Iudæos tributarios fecit. to. 5. 182. e
pompilius. to. 5. 22. c
poma immatura, super paleam maturefciunt.
to. 5. 214. d
De pomis Sodomorum, quæ maturata dum
premuntur vel mordentur, in fumum ac
fauillam corio fatiscunt. ibidem.
215. c
pomorum custodia quid significet. to. 8. 290.
2. b
Quare Christus poma quærebat in arbore in
qua nulla esse sciebat. to. 10. 164. d
Christus quærens poma in arbore, & non in-
ueniens, maledixit arbori. ibidem. d
pomona dea. to. 5. 36. g
pondera minoribus cedunt. tomo. 1.
201. a
pondus. to. 3. 179. a
pondera & mensura. to. 4. 213. h
pondera corporum, sunt, quasi amores eorum.
to. 5. 101. e
pondus animæ, est amor bonus vel malus. ibi-
dem
pondera gemina sunt: & quid sit pondus. to. 8.
50. m
Catalogus summorum pontificum, usq. ad te-
pora Augusti. to. 2. 226. c
Quæ apud pontifices cum Christo acta. to. 4.
165. e
pontificem vnum constituerat dominus po-
pulo suo, ambitio autem plures. tomo. 9. 79.
f. g
pontifices plures, inter Iudæos, contra præce-
ptum dei. ibidem
populus modestus, & grauis, commendatur.
to. 1. 210. f. g
Et de populo dissoluto & nequam. ibid.
Regimen populi. to. 3. 350. K
Recensio populi. to. 3. 244. l
populus quid est secundum Scipionem, & Ci-
ceronem. to. 5. 17. g. & 194. i
populum, uel rempublicam, non fuisse eorum
Romanorum ostendit. Eodem. 194. i, &
seq.
populi definitio secundum Augustinum. to. 5.
17. g. & 194. i, & 197. e
De populi dei diuersis ætatibus. eod. 155. g. &
seq.
Licet

I N D I V M A V G V S T I N V M.

Licet alius populus dei non fuerit, quam Iudai-
cus, nihilominus fideles fuerunt alibi de alia
gente. to. 5. 183. a. b
Qualem populum suum velit esse deus. to. 9.
193. l, & fo. seq. a, & seq.
Ister populum coeli & populum terræ medius
pendebat Apostolus. to. 9.
254. e. f
Populus & turba, quid differant. tomo
10. 24. h
Populus quem non cognoui, seruiuit mihi: ex-
ponitur. Eodem. 164. b
Populonia dea. to. 5. 54. K
De porcis præcipiatis. to. 4. 145. m
Porci, contemptores veritatis dicuntur. to.
4. 414. g
Porcus inter animalia immunda, quia non lu-
minat. to. 6. 75. h. i
Et quos adumbret. Ibid. i
Porcus significatione immundus. tomo
8. 540. i
Porcina, pro immundicia ponitur. Eodem
28. c
Porphyrij duo. to. 1. 24. f
Porphyrij error. Eod. 9. c
Porphyrius Paulum procacem ait, ob petri re-
prehensionem. tomo. 2. 22. m,
& fo. seq. h
Porphyrius Siculus negat Christum viam fa-
lucis, gratiam, & veritatem. tomo. 2.
64. R, & seq.
Porphyrius philosophus. to. 5. 62. e, &
84. d, & m
Porphyrij error circa passionem deorum. to. 5.
84. d, & seq.
Porphyrius videtur aliqua de trinitate sensisse.
Eod. 87. f, & sequ.
Porphyrius correxit platonem de transcorpore
ratione animarum, licet errauerit. to. 5. 91. c
& seq.
Porphyrius, per oracula deorum, confitetur deum
nostrum. tomo. 5. 195. c
& seq.
Porphyrius quomodo dicat Christum bonum,
sed non deum, & Christianos errare. to. 5.
195. e, & seq.
Porphyrius, & alij similes ei, debuerunt retra-
hi a sacrificijs deorum, dicentes deum He-
braeorum summum esse, qui in lege prohi-
buit sacrificia fieri, nisi sibi soli. ibidem
196. a. b
De porphyrio & platone, quomodo dicit duo
ex quibus resurrectio potest elici. to. 5.
239. d, & sequ.

porphyrius dixit omne corpus esse fugiendum.
to. 10. 199. l
porphyrius debuit credere mundum periturum.
to. 5. 209. b, & seq.
Porfenna rex. to. 5. 46. g
porta mortis, & portæ Sion, quæ sint. to.
8. 21. g
Duodecim portæ Hierusalem, quæ sint. Eod.
316. d
In porta prædicare, quid sit. tomo.
8. 476. b
porta dei, est confessio. Eodem
369. h. i
De angusta regni porta. Sermo. to. 10.
28. c, & seq.
porta clausa. to. 10. 125. b
Quomodo intelligatur, porta hæc quam vides
non aperitur, & homo non transit per eam.
to. 10. 130. h. i
Dux sunt portæ, scilicet paradisi, & Ecclesiæ.
to. 10. 196. i
Non portant inuicem onera sua, nisi qui habent
charitatem. to. 8. 498. g. h
portentum vnde dicatur. tomo. 5.
192. m, & seq.
portenta non sunt contra naturam. Ibidem, m
porticus quinque, legem signant. to. 8.
252. e, & 304. g, & 384. c, to. 9. 32. l
portio viuorum, deus est, vnde semper viuant.
to. 8. 451. i
positionum differentia. tomo. 1. 100. e
possibilia deo multa, quorum exempla defunt.
to. 3. 266. R, l, & 278. d
possibilitas naturalis, iuxta pelagium. to.
7. 243. h
possibilitas nostra ex deo. to. 7. 252. i
Omnia quæ possumus, in domino possumus,
non a nobis. tomo. 10. 14. a
Vide infra, potentia, potestas.
Possessiones episcoporum, & clericorum. to.
1. in posido.
possessiones Ecclesiasticæ. Ibidem
possessiones habere licet Christianis. to.
1. 256. g. h
possessio nostra, deus. to. 4. 378. d
Nemo possidet deum, nisi qui possidetur a
deo. to. 4. 378. d
possessio quomodo permissa, & vetita. tomo
6. 65. f, & seq.
possidet, & possidetur a nobis deus, & totum
propter nos. tomo. 8. 72. g, & fol. 80. h,
& 91. l, m
Ille possidet quæcunq. habet, qui est dominus
rerum suarum: qui cupiditate tenetur, possidet
P p sus

INDEX

us est, non possessor. eod. 147. h
ere omnia possident, qui cratori omnium ad
herent. to. 8. 151. R. l
Dei sunt quæ possides, dei sunt quæ non pos-
sides. to. 8. 156. b
Aliud est possidere dei, aliud possidere homi-
nis. ibid. c
Res alienæ possidentur, cum superflua possi-
dentur. to. 8. 504. e. f
Quomodo Ecclesia sit possessio dei. ibid.
A possessione rei priuata cur abstinere debea-
mus, aut ab amore, si non possumus a posses-
sione. ibid. h
In re quam quisq. priuatus possidet, necesse est
ut superbus sit. ibid. i
possessio dei eris, ut colaris ab eo: & ipse erit
possessio tua, ut colas eum. to. 8. 558. c
possessio terrarum, iure humano est introdu-
cta. to. 9. 14. a
De verbis ex actis Apostolorum, Nemo quic-
quam ex eo quod possidebat suum propriū
esse dicebat. Sermo. to. 10. 83. g
possessio terrena, & exercitatio est humanita-
tis, & supplicium cupiditatis. to. 10. 107. e
De possessionibus presbyterorum, regulariū.
to. 10. 315. g. h
possidere terram, est esse mitem, & in hærere
deo. to. 10. 322. i
Qui vult possidere terram, videat ne possidea-
tur à terra. ibid.
possidoniū Episcopus Calamensis, vitam Au-
gustini descripsit. to. 1. In possidonio.
possidius quomodo cæsus à Donatistis. to. 7.
88. a. b
posteriora dei. to. 3. 91. b, & fo. 231. a, to. 4. 348.
g, & l, to. 8. 470. g, & 525. h. i
Christus postulat pro nobis, secundum huma-
nitatem. to. 8. 5. a
potentia naturalis. to. 1. 102. h
In potentia non collocanda, felicitas. to. 1.
140. f
potentia sequi debet iustitiam. to. 3. 138. k
potentia dei non minuitur eo, quia aliqua non
possit. to. 5. 42. h
posset deus facere multa noua incomprehen-
sibili sua scientia, si vellet: nec tamen ea im-
prouisa haberet, sed æterna præscientia con-
tineret. eod. 109. k
potentia Christi maxime apparuit in Lazari
resurrectione. to. 8. 222. k
potentiam & iustitiam dei vsq. in altissima
annunciare, quid sit. ibid. 254. h
per potentiam damnandorum, quandoq. exer-
cet disciplinam liberandorum. to. 8. 266.

fg
potentiam angelorum omnis homo desiderat,
sed iustitiam angelorum non amat. eod. fo.
355. m, & seq.
Si potentia dei operatoria rebus subtrahatur,
intereunt. to. 8. 453. b
Quanto Christus erat potentior, tanto maluit
esse patientior. to. 9. 117. a
Omnipotentia dei in quo consistat. to. 10. 187. g
potentia diaboli, qua persequitur bonos, vilius
est Ecclesiæ dei. to. 5. 87. k
Quos per patientiam vincat diabolus, & à qui-
bus vincatur, & per quid vincatur. ibid. &
seq.
potentia peccandi quomodo remoueat à
deo. to. 5. 239. m
potentes seculi multa coguntur facere quæ deo
displicent. to. 2. 99. b
potentatus nostri, qui sint. to. 8. 33. f
potentum ruinæ quotidianæ crebrescunt, &
cadentibus illis sæpe quæsi sunt, quos ne-
mo quæsiisset, nisi ad talia refugia confu-
gent. eod. 138. k, l
Opus est potentem esse, sed in bonitate non in
malitia. eod. 165. i
potes non est, nisi iustitia. to. 8. 207. e
Si potens est qui mundo imperat, quam bea-
tus est qui deum portat. to. 10. 126. a
Potestas.
In potestate hominis est mutare in melius vo-
luntatem, sed potestas à deo datur. to. 1. 18. a
In potestate nostra quomodo simus & quomo-
do non. to. 1. 21. b, c
potestas nocendi. to. 3. 353. h, to. 4. 222. l, to. 8.
398. f
potestas omnis, & boni, & mali à deo. to. 4.
222. l, to. 6. 180. d, to. 8. 71. l
potestatem quandam egenam quomodo conse-
ctentur dæmones, priuati luce diuina. to. 5.
93. b
potestas permixta dæmonibus, qua tyranni
concitauerunt, multum contulit Ecclesiæ, ut
martyrum numerus impleretur. to. 5. 87. k
potestatem nocendi non dat deus desuper, sed
permittit. to. 8. 46. b, & fo. 49. d
Deus dedit homini potestatem per spiritum
suum, in membra sua. to. 9. 258. m
Data est homini potestas super omnia alia
creata. to. 9. 243. i, k, & fo. seq. e
Quatenus potestati ordinata obtemperan-
dum. to. 10. 6. b
per potestates quomodo consulat hominibus
deus. to. 10. 6. h
Et ibi

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Et ibi pulchra similitudo, de pædagogo & pue-
ris luto ludentibus.
Homo vnde habeat potestatem. to. 10. 84. l
Potestas dei, & diaboli.
Potestas tenebrarū, quid sit: & quomodo quis
ab illa eruat, & transferatur in regnū cha-
ritatis. to. 2. 143. d
Potestas dei, & humana. to. 3. 350. l
Non sic potestatem dei timeas, ut de misericor-
dia desperes. to. 8. 208. a
Potestas iniqua sub potestate dei est. ibid.
Qui dat tantam potestatem, de potestate habet
acquiratam. ibid. b
Quæ deus non potest. to. 10. 188. h
Potestas humana.
Potestati quatenus subiecti Christiani. to. 1.
247. l, to. 4. 427. l, m
Terror temporalium potestatum. to. 2. 53. a
Potestas regalis, & tormenta regalia, ad quid
sunt instituta. to. 2. 74. e, & seq.
Potestas secularis, ad quid ordinata sit. to. 2.
192. h, & seq.
Potestas humana quomodo vtendum. to. 2.
epist. 70
Potestas Ecclesiastica, aduersum improbos. to.
4. 10. d
Potestatibus sublimioribus subditi sint Chri-
stiani. to. 4. 427. l, m
Potestates mundanæ. to. 4. 331. b
Potestas imperiosæ exemplum. to. 4. 400. m
Potestas omnis est à diuina prouidentia. to. 5.
47. e, & k, & seq.
Potestatem si habent boni, & scientiam regen-
di habentes, nihil est felicius rebus huma-
nis. to. 5. 47. e
Qui resistit potestati, dei ordinationi resistit,
& exponitur. to. 10. 6. b
Potestatum falsis iudicij multiplicibus. to.
1. 190. g, & seq.
Non est potestas nisi à deo, quomodo intelliga-
tur. to. 8. 71. l
Potestas iniqua nihil possidet, nisi de super e-
rederetur iussio. to. 8. 266. g, h
Deus ordinauit deus Ecclesiam suam, ut omnis
potestas ordinata in seculo, habeat honorē,
& aliquando à melioribus exemplum. to. 8.
184. f, g
Quando potestates, bonæ sunt, & timent
deum: aliquando non timent deum: sed sem-
per eis obtemperandum est, nisi ubi venit
causam Christi. ibid. i
Potestati obtemperandum, minore cō-
tempa. to. 10. 6. b
Christus premit omnes aduersanter sibi secu-

li potestates. to. 10. 14. i
potina dea. to. 5. 33. d, & 39. i
potitianus Afer, Christianus. to. 1. 53. l
Antonij vitam narrat. ibid. m
potus. to. 3. 77. k
prandium Christi cum septem discipulis beati-
tudinem designat. to. 9. 121. m
Bonum est aliquid inter prandendum, vel cœ-
nandum, legere. to. 10. 154. g
prauicordius, quis sit. to. 8. 562. g
præciani hæretici, qui. to. 6. 6. a
præcantatores, & sortilegi, fugiendi Christi-
anis. to. 8. 21. i, & seq.
præcedendo Christum, Satanæ es: sequendo, di-
scipulus eris. to. 8. 82. a
Qui præcedere deum uolunt, corrigi nolunt.
eod. 181. e, & fo. 246. d, e
Ratione præcellit homo. to. 1. 210. l
præceptum de ligno uitæ, cur datum. to. 3.
204. a
Hominem potuisse intelligere periculum ex
præcepto contempto. ibid. f
Cur præceperit dominus Adæ abstinere à re-
bona. to. 8. 255. m, & seq.
præceptum primis parentibus datum, quare
prohibitorium. to. 10. 29. f, g
præcepta dei in æternum seruabuntur. to. 1.
16. h
præcepta dei implere potest homo, si velit:
quomodo dictum. to. 1. 12. m, to. 2. 119. h, i,
to. 7. 428. b, c
De mandatis dei instituendis. to. 1.
35. h
Ad præcepta sua deus animas excitat. eod. fo.
154. c
præcepta dei, imber cœlestis. to. 1. 273. a
Deus nihil præcipit, quod sibi prodest, sed illi
cui præcipit. to. 2. 6. b, c
præcepta dei, an possit homo custodire suo ar-
bitrio. to. 2. 119. h, & f, 121. m
præcepta dei, qui suis viribus implere existi-
mant, Iudæis similes sunt, to. 2. 246.
h, i
præceptorum dei impletio, unde. to. 3.
275. g
Quæ sint præcepta patris. to. 3. 307. e
Et de eisdem obseruandis. ibid.
præcepta dei ad omnes Christianos pertinent.
to. 4. 381. l
præceptum dei aduersarius noster, cui oportet
consentire citò. to. 4. 397. b
præcepta dei seruare, est voluntatem eius face-
re. to. 4. 407. a
præcepta dei si audirent ciuitates, pacem fra-
ternam

INDEX

ternam & supernam possiderent. to. 5. 16. 1
Præcepta Christi contra perditos mores. to. 5. 19. m
Præcepti transgressio, gratia spoliavit primum hominem, & libidini mortique subiecit. Eodem 115. a
Præcepto diuino, dum tempus est, parendum est, si sempiterno carere cupimus supplicio. to. 5. 22. h
Præcepta dei non fieri, nisi dante, qui præcipit. to. 6. 269. a
Vltra præcepta dei, multa facit libera charitas. Eodem. 273. m, & seq.
Quir præcipit deus quod scit non obseruandum. to. 7. 229. a
Præcepta dei haud impossibilia. to. 7. 244. l, & fo. 248. a
Præcepta dei facilia charitati. ibid. b, c
Præcepta diuina non esse grauiā, quomodo accipiendum. to. 7. 464. m
Præcepta dei implentur in nomine Saluatoris, non in viribus præsumptis. to. 8. 120. b, c
Rogandus est deus, vt det ipse quod præcepit. to. 8. 439. f, g
Contra eos qui putant hoc solo nos ad faciendam iustitiam diuinitus adiuuari, q̃ dei præcepta nobis in notitia proferunt, ut ea cognita iam sine gratia dei solis nostræ voluntatis viribus implantur. ibid.
Vt præceptum iubentis impleatur, necessariā esse gratiā, adiuuantis. to. 8. 252. d, e
Præceptorum dei opera, laudes sunt eius qui operatur in suis. eod. 407. i, Vide Lex.
Deus præcepti sui transgressione offenditur. to. 9. 193. h, i
Deus præcepti sui obseruatione placatur. Ibidem.
Præceptorum dei transgressores. tomo. 9. 199. f, & seq.
Superbi ideo præcepta dei faciunt, vt contra deum faciant. eod. 206. b
Domini aliqua præcepta, vt faciamus, aliqua admonitiones ne fiant. to. 10. 119. a, b
Deus non præcepti impossibilia. tomo. 10. 155. f, g
Præceptum qui non impleuerit, nisi poenitentia subuenierit, euadere poenam non poterit. to. 10. 157. g
De præceptis diuinis: Sermo. to. 10. 228. g, & sequen.
Præcepta dei nolentibus sunt grauiā, volentibus sunt leuiā. tomo. 10. 307. b, c

Præcepta legis, Decalogi, &
Euangelij.
Præcepta vitæ cur in lege minora quàm in
Euangelio to. 1. 237. c.
Præcepta legis qualia to. 1. 16. a
Præcepta legis quomodo in adiutorium data.
to. 2. 121. m, & seq.
Præcepta legis spiritus sanctus in nobis imple
to. 2. 121. a, b, & fo. 175. h, i
Præceptorum observationem non nobis tri
buamus to. 2. 246. h, i, & fo. seq. i, k
Præcepta omnia referuntur ad charitatem. to.
3. 64. i
Præceptorum intelligentia ex gratia. tomo. 3.
66. a
Præceptorum decalogi cum charitate, data à
spiritu sancto, comparatio tom. 3. 271. a
Præcepta viuendi, ex leuitico, tomo. 3.
301. c
Distinctio præceptorum decalogi. to. 4. 48. c
& seq.
Præcepta veteris testamenti duplicia. to. 6. 14.
g, & fo. 78. g, & 112. f, g
Præcepta dei decem ita distinguuntur, vt tri
a in vna tabula ad deũ, septem in alia ad pro
ximum pertineant. tomo. 8. 68. k, l, tom. 10.
203. f, g
Quod amore non timore impleantur. tom. 8.
68. l
Non præciperet deus, si impossibile esse iudica
ret, vt hoc ab homine fieret. to. 8. 183. e, f
Si considerans infirmitatem tuam deficiis sub
ibi
præcepto, confortare exemplo.
Discussa præcepta, aut omnia eadem inueniuntur,
aut vix aliqua in Euangelio quæ non di
cta sint a prophetis: præcepta eadem, sacra
menta non eadem promissa non eadem. to.
8. 263. h, i
De convenientia decem præceptorum, & de
cem plagarum. to. 8. 286. k
tomo. 9. 248. f, & sequen. tom. 10. 175. i
& seq.
Verbum breuiatur multa præcepta in duos
degit. tomo. 9. 197. h, i
Duo sunt præcipua præcepta, ex quibus cate
ra pendunt. Ibidem m, & seq. tomo.
10. 242. a tomo. 9.
Præceptorum legis distinctio.
200. a, & c
Præceptum, Non facies aliis, & c. cõtinet duo,
quæ continent decem, & illa decem omnia.
to. 9. 201. g
Optima & summa præcepta in lege, quæ. to.
10. 31. d
Præcepta

IN DIVVM AVGVSTINVM.

præceptorum vtilitas to. 2. 3. 5. R. l
 Vide fiet omnium res, si in vno offendat, qui
 totam legem seruauerit ibid.
 præcepta quædam viuendi. to. 3. 312. g. h
 Vix præcepta pauci assequuntur. tomo. i.
 164. g
 Non omnibus omnia præcipi. to. 3. 15. a
 Quo tempore quid præceptum sit, considera-
 dum ibi. l
 præcepta viuendi, ex scriptura. to. 3. 300. i, &
 seq. abunde.
 præcepta seruiliter fieri, vel liberaliter. to. 3.
 351. l
 præcepta suauius ibid. f
 præceptorum obliuio, & memoria. tomo. 3.
 222. i
 Iussa dei non prodesse deo to. 3. 347. a
 præceptorum obseruatio to. 4. 377. m
 Quæ duplici genere continetur. to. 10. 156. c
 præcepta decorum pro moribus perditis. to. 5.
 19. i, & seq.
 Summa præcepta quæ accipiunt spirituales: non
 possunt accipere carnales. to. 8. 131. c, d
 Quicquid in præcepto difficile est, leue est a.
 manti cod. 232. d
 Vbi præceptum, ibi iudicium. to. 8. 295. l
 præceptorum quale habeant angeli, & sancti, in
 celo. to. 571. c, d
 præcepta duplicia to. 10. 18. c, d
 præcepta, & consilia, in paulo. to. 10. 77. l
 præceptores non contemnendi, etiam in lacris
 hieris to. 3. 2. c, & seq.
 Lege prologum.
 præcingere quid sit, & quid significet præcinge-
 re fortitudine to. 8. 340. c
 Ideo præcingitur maxime homines, vt ad ope-
 randum sint promptiores. co. 418. R
 Qui prædam vult de paruo, præda efficitur
 magno cod. 220. h, & fo. 482. c
 Quando eris præda hominum, iam diabolo
 præda es. to. 8. 507. e
 De prædestinatione elegans verbum. to. 1. 11. c
 prædestinationis ordo certus. to. 1. 42. c
 De prædestinatione diuina satis abunde dis-
 serit Augustinus. tomo. 2. episto. 105. to. 3. 74. h, i
 & 77. g
 prædestinatio dei firma. to. 3. 20. a, to. 8. 71. a,
 to. 9. 92. R
 Vide, Deus.
 prædestinatio dei num tacenda propter frigi-
 dos to. 7. 417. h, i, & seq.
 prædestinatio diuina. to. 9. 163. l, & seq. Et fo.
 seq. d. e
 Ille prædestinatione & præscientia, oues, &

hircos solus nouit, qui prædestinare & præ-
scire potuit. to. 9. 23. 6. b, c
prædestinatio, & vocatio dei sine poenitentia.
to. 2. 91. b, c
prædestinatio uocationis nostræ occulta est.
to. 4. 198. m
prædestinatio, & reprobatio, an sint ex meritis
nostris. to. 4. 218. c, d
prædestinatio, & præscientia dei, profunda. to.
9. 168. i, & seq.
De prædestinatione, & gratia. tomo. 7. 394. d
Inter prædestinationem, & gratiam, quid in-
terfit to. 7. 405. a, b
prædestinatio, & præscientia dei, quid. tomo. 7.
418. b, & 459. g, h
prædestinatio nomine præscientiæ significatur
aliquando to. 7. 418. i, k
Christus, in quantum deus, non est prædestina-
tus to. 9. 109. m, & seq.
prædestinatus, quomodo Christus. tomo. 4. 417.
l, m, tomo. 6. 408. c, f, & 422. l, tomo. 9. 109. l,
& seq.
prædestinatorum executio to. 1. 83. i
prædestinati ab origine mundi electi. to. 2. 39.
h, & seq. & fo. 85. c, & 91. a, b
prædestinati multi latitant adhuc sibi & alijs
ignoti, quia peccato subditi. tomo. 5. 11. g
prædestinatos liberaui: Christus a demonibus
humilitate sua eo. 80. k, l
prædestinauit deus in sua sapientia numerum
electorum suorum: quos non meritis pro-
prijs, sed sua gratia dilexit, cum iam essent
damnati in sua radice to. 5. 130. i
prædestinatus quis, & eligitur diuina gratia.
ibi. 130. d
prædestinatus nullus perire potest. tomo. 5.
184. d
prædestinata & electa Ecclesia, non se ducitur
a diabolo quando soluetur tempore ultimo.
to. 5. 201. m
De prædestinatione sanctorum. to. 7. 401. c, &
seq. to. 10. 74. K, l
prædestinatorum numerus certus. to. 7. 439.
a, b
Sunt quidam ita prædestinati, ut nouerit do-
minus qui pertineant ad corpus eius. to. 8.
333. l
prædestinatio nostra non in nobis facta est,
sed in occulto apud ipsum in cuius præscien-
tia est: tria uero reliqua in nobis sunt, vo-
catio, iustificatio, & glorificatio. tomo. 8.
580. f
Qui prædestinati sunt ad salutem, ipsi vocan-
tur ad poenitentiam. eo. fo. 571. f, & seq.
P p 3 præde-

I N D E X

prædestinati sunt innumerabiles. tomo. 9. 143.
l. m
prædicamenta Hebraica to. 6. 127. e
De post prædicamentis to. 1. 103. i
De prædicamentis in generali eo. 99. g
prædicatur quibusdam ad salutem, quibusdam
ad iudicium to. 2. 59. e, f
Quomodo per stultitiam prædicationis, deus
saluos faciat credentes to. 2. 13. e, f
Cum prædicatur diuitas colenda propter æter-
na bona, magnum quid agitur. to. 5. 55. h, i
prædicant verbum boni & mali in Eccl. sia. to.
2. 199. d, & 229. d, e, to. 3. 30. f, g, & K, & 96.
h, i, to. 4. 415. h, to. 7. 28. K, l, to. 8. 82. i, K
prædicandum quid to. 4. 325. d, & seq.
prædicanda semper veritas to. 8. 67. a
Et non audituris prædicandum. ibi. c
Multi prædicant veritatem non caste, quia ven-
dunt illam precio cupiditatum huius seculi
to. 8. 25. g
prædicare veritatem nihil est, si cor a lingua dis-
lentiat to. 8. 192. h, & 229. c
Tunc prædicatur recte verbum veritatis, si au-
thoritas duorum testamentorum non relin-
quitur to. 8. 232. c
Non perfecte credunt, qui quod credunt, præ-
dicare nolunt to. 8. 432. i, K
Apostolus excludit solum prædicantes falsita-
tem, non eos qui lingua veritatem, in pecto-
re falsitatem habentes Christum annunciat
eo. 423. h
Tales prædicantes non credunt quod loquun-
tur, & ideo reprobati sunt, licet sint utiles
aliis ibi. i, K
Sicut qui verum quod prædicant non credunt,
& illi qui verum quod credunt non loquun-
tur: ita fidelis prædicator, nec antequam cre-
dat loquitur, nec cum crediderit tacet. ibi.
prædicare verbum dei, non tam securum, quam
audire to. 9. 86. c
Discipuli ad prædicandum missi sunt, nec à se-
ipsis ire ausi sunt to. 9. 129. l
Dicere aliquibus pro officio competit, aliqui-
bus pro deuotione audire. tomo. 10. 3. a
Super tectum prædicare to. 10. 76. g
prædicare, maximus labor. to. 10. 104. c
De eo quod Apostolus dicit, Prædica verbum,
in ista opportune, importune, argue, incre-
pa, &c. Homilia to. 10. 92. a, & seq.
prædicatio Euangelii externa, hominum: ope-
ratio interna dei to. 3. 95. i
prædicatio veritatis, bonus odor Christi. to. 3.
355. m
prædicatoribus vana gloria insidiatur. to.

mo. 3. 355. a

prædicatio mirabilis

prædicatio quæcumque veritatis, nihil proficit

audientibus, nisi spiritus sanctus interius cu-

ret: nec alij, modi etiam quibus deus loqui-

tur hominibus to. 5. 132. g

Nouissima prædicatio to. 9. 144. h, i

prædicationem suam, Christus & Ioannes con-

tra impenitentiam, id est, peccatum in spiri-

tum sanctum, coeperunt tomo. 10. 10. m, &

seq.

prædicationis labor, non refugiendus. tomo. 10.

104. c, d

Episcopi raro excusantur a prædicatione. to. 10.

278. l, m

De ministris verbi, & benedictione dei to. 1.

80. g, & seq.

prædicator pro populo orat. to. 2. 147. a, & c, d,

& g, & seq.

prædicatores ministrant verbum, deus dat in-

crementum to. 3. 261

prædicatori eadem necessaria quæ oratori. ibi. l,

& seq.

prædicator obedientius auditur cuius vita ora-

tioni respondet. to. 3. 30. f, & seq.

Quare præcones verbi, stipendium accipiant.

to. 3. 264. d

præcones verbi diuersos esse secundum lin-

guæ, ingenij, vitæ, diuersitatem. to. 3. 304

Vide, præco.

prædicaturus oret deum ibi. i, & 26. g

prædicatorem quibus rebus instructum esse

oporteat, lege liberos de Doctrina Christi-

na. tomo. 3. Et de catechizandis rudibus.

tomo. 4.

Debet sibi non omnino displicere, qui dicit. to.

4. 323. b

prædicatoris error, quomodo sanandus. to. 4.

327. d

Contra prædicatores sua quærentes. to. 4. 411. l,

m, & seq. to. 8. 433. h

prædicatores veritatis persecutione patiuntur.

to. 4. 399. f

prædicatori verbi dei præbeat necessaria, cui

prædicatur to. 4. 447. f

prædicator licet teneatur reprehendere tamen

posset à reprehensione cessare in casu. to. 5.

4. a

Prædicatorum contentiosorum genera duo.

to. 7. 67. c, d

prædicatoris officium

prædicator iniquus, nihil sibi prodest sed au-

dientibus. to. 3. 30. f, to. 4. 415. h, to. 7. 13. d, e,

78. i, & 111. d, to. 8. 101. m

prædicatores,

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

prædicatores, etiam mali, audiendi sunt. ibi. vn-

decunque.

prædicatores duplices to. 7. 136. g

Quod dicitur attende: non à quo dicatur. to. 8.

101. m, & seq.

prædicator qui dicitur est, & non auditor, alte-

ri prodest, sibi nocet eo. 147. a, b

prædicatores peccatores deus prohibet. to. 8.

157. f, g

Quod bona quæ per ipsum prædicantur, proij-

cit post se ibi. m, & seq.

prædicator malus, operatur aliquando aliquid

boni, etsi non factis suis, saltem verbis dei. to.

8. 166. e

prædicator quicquid boni dicit, & veri dei est

quod dicit, & de deo dicit: si forsan aliquid

aliud dicit quod dicere non debuit, homo

dixit, & sub deo dixit. eodem. 180. l, m, & se-

quen.

Quantumcumque existant excellentes prædica-

tores veritatis, & per miracula fortes, mor-

tnos in corde sine gratia dei suscitare non

possunt to. 8. 319. K, l

prædicator fidelis, pellicanus est in solitudine,

nicticorax in parietinis, passer in tecto. cod.

375. c

prædicatorum tria sunt genera. ibi.

prædicatores verbi, dicti boues triturantes. to.

8. 395. e, f, to. 9. 20. l

Bonus odor Christi to. 9. 80. b, c

Celi to. 8. 389. h

Firmamentum ibid.

Oues in medio luporum ibi. K, l

Nubes dei to. 1. 79. a, 92. c, d, 143. b

Montes dei to. 8. 87. h, i, 139. l, 392. i, K

Flumina to. 4. 450. c

Abyssus to. 8. 125. f, g

Medici ibi. 319. K, l

prædicator humiliari potest ab eis qui veritati

contradiciunt: non ipsa veritas quam credit

& loquitur to. 8. 432. l

Contra prædicatores timidos ibid. i

prædicator fidelis, nec antequam credat, loqui-

tur: nec cum crediderit, tacet. ibid.

prædicatores, quomodo debeant ascendere &

descendere to. 8. 467. e, f

prædicatores loquuntur foris dominus intus

ædificat eo. 489. g, h

prædicator tandiu dicitur bonus, donec obui-

get vitia eo. 496. m

Et si malus est qui tibi loquitur, non tamen

malus est quem loquitur sermonem. ibid.

496. a, b

si facit quod prædicat, & tu non facis, in ignem

tu, in regnum ille: si non facit quod tibi di-

cit, & pariter facit mala quæ facis, & dicit bo-

na quæ non facit, pariter in igne scenum ar-

debit ibi. b, c

Prædicator quando faciat locum domino, &

quando ipse sit locus domino. to. 8. 504. f

prædicatores veritatis videntur. eodem. folio.

520. g

prædicatores deum deprecantur, ut eorum pe-

des lauentur to. 9. 86. f, g

prædicatores studeant implere quæ prædicant.

eo. 144. e, f

Cauendum est a uanis prædicatoribus. to. 9.

104. b, c

prædicator, legatus pauperum ad auditores. to.

104. l, m

Ad concionatorem erigendæ aures, ad deum

mens to. 10. 9. h

Verbi prædicator dicitur, qui Euangelium præ-

dicat, & non verborum. to. 10. 11. c

prædicator aures omnium pulsat, sed conscien-

tias quorundam conuenit. to. 10. 16. l

prædicatoris officium, iubente & terrente deo,

corripere peccantes to. 10. 17. b, c

prædicatores, & prælati nostri, non spernendi.

to. 10. 23. i, K

prædicatores in locum apostolorum à deo vo-

cati ibid.

prædicator unde gaudere debeat. tomo. 10.

23. K

Et eius solatia in periculis quæ ibi.

prædicatoris est erogare verbum dei: domi-

ni vero est illud in corde viuificare, & homi-

nem conuertere to. 10. 39. f

De malis prædicatoribus, & pastoribus: & quæ

audiendi to. 10. 41. g, h

Et de Cathedra Moyfi. ibi. h, & K

prædicatores, serui conducentes operarios. to.

10. 49. d

prædicator aliquando non docet, sed comme-

morat to. 10. 55. m

prædicatores qui decepti deceptoribus docuerunt,

quomodo populum vnitatem, respicientes

persuadere vebeant. to. 10. 87. f

Intelligenda verba prædicatoris, ut credantur

credenda verba dei, ut intelligantur. eo. 85. e, f

prædicatoris, siue Episcopi, officium quomodo

dulce, & onerosum to. 10. 104. c, d

prædicatoris est loqui in templo, populi autem

tacere & audire to. 10. 114. i

prædicatores debent annunciare dura: & quare

to. 10. 159. K, & seq.

Opus prædicatoris in quo consistat. tomo. 10.

209. i, K

I N D E X

Discretio prædicatorum. to. 10. 275. f
prædicator verbi dei qualis esse debeat. vide,
Doctores, & Catechismus
prægnantis anima quid fœtui possit ex affectio-
ne varia subinducere. to. 5. 111. i. k
prægnantes animæ. to. 8. 118. a, b, & 355. g
prægnantes qui to. 10. 20. k, & seq.
Væ prægnantibus, & nutrientibus, &c. quomo-
do intelligendum co. 2. 1. a
prælatorum ac præpositorum, autoritas, & of-
ficiū. to. 2. 95. m
prælatura sine auiditate suscipi debet, & sine
desidia respui. to. 2. 111. c, f
prælatorum munus. to. 3. 350. k
prælati habent exemplum à Romanis, mutli-
pliciter to. 5. 3. i, & seq.
prælati debent ignoscere aliquando misericor-
diter ibi.
prælati, licet peccent non reprehendendo, ta-
men dissimulare licet eis in casu. tom. 5. 4. g
prælati ideo præficiuntur, vt reprehensionem pec-
catorum non parcant: quod etiam debent
facere ibi. l
prælatus qualis, vel rex debeat esse, in vita, &
in modo regendi to. 5. 48. h
Ad prælationem promouet Ecclesia pro meri-
tis dignos, nō ex genere sanguinis, sed secun-
dum ordinem Melchisedech. to. 5. 208. c
prælatus cur debeat corrigere delinquentes.
co. 193. k, l
In prælatione non est amādus honor, sed opus
quod per eundem honorem & potentiam
fit. to. 5. 194. c, f
prælati debent intendere, & ocio vitæ contem-
platiuæ propter veritatem, & exercitio acti-
uæ propter charitatem ibi.
prælatio indecenter appetitur ibid.
De prælatis Ecclesiæ, quibus datum est iudiciū
in ligando & soluendo. to. 5. 202. k
prælati multi ligantur affectu, non cupiditate;
volare nō possunt propter officium imple-
ndum, non propter paruum meritum. tom. 8.
174. l, m
De prælatorum periculis. co. 422. m
prælatorum Ecclesiæ tentatio ibid.
Si malus prælatus de oue errante rationem ma-
lam reddit: quid reddet hæredicus, qui
ouem in errorem impulit. to. 9. 232. b, c
prælati & subiecti, differentia, & æqualitas. to.
9. 229. m, & seq.
Vide, Præpositi, Princeps.
prælium bonum. to. 3. 348. i
prælia vincuntur, vel perduntur, diuina proui-
dentia to. 5. 168. c

Vide, Pugna.
Præmia, & supplicia, manent animas. to. 1. 108.
l, & fo. seq. a
præmium virtutis deus ibi.
Præmia diuersa post hanc vitam. to. 1. 246. d,
to. 3. 351. g
præmia iustorum. to. 3. 347. i, to. 4. 383. i
præmium, & finis beatorum, erit deus. tom. 5.
241. k
præmium virtutis, erit ipse qui virtutem dedit
ibid.
præmium dei, ipse deus to. 8. 164. c
præmio dominus quare nos inuitet. to. 10. 10.
3. d
præmium quod maneat bonos & reprobos. to.
10. 94. d, e
exhortatio ad præmium æternum. to. 10. 272.
f, g, & seq.
prænestinus mons to. 5. 23. m
præposita to. 2. 154. k
præpositos mutare sine causa, non est laudabi-
le to. 2. 153. h
præpositi quales esse debeant. to. 2. 154. l, to.
4. 380. b, c
præpositi mali, audiendi. tom. 2. 226. d, & 229.
d, e
præpositi ferendi to. 3. 347. m
præpositorum custodia, quando utilis. ibi.
dem.
præpositorum negligentia, quid pariat. tom. 4.
122. c
præpositi sunt per quos nunc Ecclesia guber-
natur to. 5. 202. i
præpositi mali sua quærentes. to. 9. 73.
l, m
In congregatione Christianorum, præpositi
plebis eminentius sedeant. to. 10.
242. h
præputio quomodo bonum, & malum. tom. 7.
361. f
præsentia à præsto nominatur. to. 2. 158. g, h
præsentior nobis est deus, quo cum purius ama-
mus to. 2. 71. g
In præsentia dei, quomodo etiam sint quæ futu-
ra sunt to. 8. 158. d
Sic præsens est deus ubiq. vt vbique sit totus.
to. 8. 367. d, e
præsentia dei falli non potest. to. 2. 90. l, & se-
quen.
Vtrum præscientiam sui casus habuerit diabo-
lus to. 2. 20. f, & seq.
præscientia dei. to. 3. 62. h, & 195. i, & 347. a, &
356. k, to. 9. 169. d, e
præscientia dei, de malis to. 3. 210. h
præscientia

I N D I V M A V G V S T I N V M.

præscientia quid to. 4. 224. b, c
præscientia, & scientia dei, quomodo accipiēda.
ibi. d, e
præscientia dei non est iniusta. tom. 4. 216. i, k
præscientiam futurorum qui tollit, vt Cice, mi-
nus est tolerabilis, quam qui ponit fatum es-
se vim positionis syderum. to. 5. 41. h
præscientiam dei Cice. negauit ibi.
præscientia dei sit cum libero arbitrio. ibidem.
præscientiam dei & voluatarem confitemur, si-
cut verum & summum deum ibid. i
Qui præsciuit rerum causas, voluntates no-
stras ignorare non potuit ibid. k
Quantum deus præsciuit leges valere, tantum
valent & orationes nostræ ibid. l
Non ideo peccat homo, quia deus præsciuit il-
lum peccaturum: sed deus præsciuit illum
peccaturum si peccat ibi.
præsciens futuros malos creat deus, vt ostende-
re possit quid mereatur eorū culpa, & quid
sue donetur gratia. tom. 5. 98. f, & 130. l, &
seq.
præscientia æterna contineret deus, si qua noua
faceret, vel facere vellet. to. 5. 109. m
præscientiam vel quod præsciuit deus, non mut-
tat, sed dicitur mutare statuta, iuxta quod
naturalium rerum ordo gestabat. eodem.
124. a
Nec præsciendo deus quemquam peccare com-
pellit, nec cum aliquid futurorum latet. ibi.
130. m
De præscientia dei certa, & fixa scientia. to. 5.
141. d
pro præscito, si cognosceretur, non oraret Eccle-
sia, sicut nec pro diabolo. to. 5. 222. m, &
seq.
præscire aliquando accipitur in bona parte. to.
5. 222. f, 223. g
Quod deus præsciuit peccatores, etiam in vete-
ris marum to. 8. 187. h
Deus quomodo præscientia sua facit, quæ futu-
ra iam fecit co. 410. g, h
præscientia dei non est causa peccatorum. to. 9.
83. d
præscientia dei, neminem cogit ad peccandum.
to. 9. 178. i, k
presumptio vitium intolerabile. t. 3. 86. g
presumptio spiritus to. 4. 393. d
presumptio de misericordia dei, & iustitia pro-
pria to. 8. 51. h, & seq.
presumptio humani generis, in duobus esset so-
let to. 8. 148. g, h
De nulla re est presumendum, nec de ipsa no-
stra iustitia to. 8. 193. g, h

presumptio tua sit deus. to. 8. 310. d
presumptio quantum malum. to. 10. 46. f
presumptionis malum to. 10. 33. i
presumere de deo, & de homine, quid distent,
to. 19. 108. a
Nemo presumptione superbi spiritus, non si-
bi a deo datum munus pontificatus, inuadat
to. 10. 176. m
Nemo de suis viribus periculose præsumat. to.
10. 151. b
prestigia quædam sunt à dæmonibus, ad deci-
piendum to. 5. 172. l
preteritum profuturo, in prophetis. to. 8. 129.
l, & seq. & 391. c
preterita per futurum dici, non facile occurrit
to. 8. 392. d, e
præuaricatio hominis to. 3. fo. vlti. a
præuaricatio prima per serpentem coepit. to. 4.
304. h
præuaricatores estimari omnes peccatores ter-
ræ: exponitur to. 5. 151. h, i
præuaricatores legis, qui to. 8. 371. l
præuaricatio non est, vbi non est lex. eod. 384.
d, e
Qui dicantur præuaricatores ibid.
præuaricatores quomodo in Græco dicantur
to. 8. 459. a
quomodo præuaricatores sint omnes peccato-
res terræ, cum vbi non est lex, non sit præua-
ricatio ibi.
Quomodo Psalmista non sit contra Apostolū
in hac sententia ibi. c, d
qui sint præuaricatores terræ ibi. f, g
Quod ad illam præuaricationem etiā paruuli
deputentur, propter originalis peccati vin-
cula, in similitudine præuaricationis Adæ.
ibi. h, i
Tanto manifestior est præuaricatio, & peccati
minor excusatio, quanto legis maior cogni-
tio ibidem
precatio to. 3. 348. k, & 351. l, & 356. l
preces sacerdotum to. 3. 66. a
precatio ad deum, secundum omnes psalmos
totius Psalterij. to. 9. 260. a, b, & seq. co-
piose
Deus humanarum precum benignius est & iu-
stus auditor to. 10. 158. i
Homo cœlestium ignarus, docetur quid preca-
ri debeat to. 10. 191. c, d, 196. a, b
precium quid to. 10. 311. k
precium verbi dei nullum est ibidem
precium, quo comparatur verbum dei, quod
to. 10. 311. k, l
precium æternæ vitæ, quod to. 10. 51. l
precio

I N D E X

precio sanguinis emitur mundus. tomo. 10.
186.m
precium sanguinis à Iudæorum gazophylatio
separatur ibi.
Iudæi ad requiem peregrinorum, saluatoris de
putant precium to.10.189.i,k
Regni cælorum precium to.10.97.d
precio dominici sanguinis ager figuli compara
tur to.10.192.c
precium saluatoris non peccatoribus sumptum
præbet, sed peregrinis requiem. to.10.192.
b,c
prema dea to.5.54.i, & seq.
Ad presbyterij gradum raptus August. to. 1. in
Polsidonio
presbyteri ministerium verbi ab episcopis ac
cipiunt ibid.
presbyterorum laus to.1.255.m
presbyteri inferiores episcopis, tempore Augu
stini to.2.26.d
presbyter nomen ætatis to.4.33.d,e
presbyteri cuiusdam admirabile exemplum.
to.5.129.a, & seq.
Ad presbyteros suos, malam vitam eorum re
prehendentis, August. Ser. to.10.295.c
Vide Sacerdotes
pressuræ maiores, vnde generi humano. to.10.
94.d
priamus to.5.2.h, & seq. & 21.d
priapus, fecunditatis deus. to.4.131.l, to.5.33.
c, & 39.i, & 54.i, k
primatum an mali teneant in ecclesia. tomo. 7.
140.k, l
primatum perdidit Esau, propter lenticulæ con
cupiscentiam ibi. l
primiani causa to.2.209.l, m
Contra Primianū Maximilianus ordinatur
episcopus to.6.9.a
De Primiano episcopo Carthaginensi, & de
examinatione causæ ipsius in concilio. to.8.
96.d, & seq.
Quod cum omnibus sibi adhærentibus excom
municatur eo.97.c
primiani & Cæciliani causæ discussæ. to.10.82.
c,d, & seq.
primitia singulariter to.3.26.i, k
primitiæ, & primogenita, differunt. to.4.83.f
primitiæ hominis to.4.201.k
primogenitus, & vnigenitus, est Christus. to.
3.47.k, to.4.91.l, & 425.h, to.6.45.c
primogenita quæ dicantur to.4.90.k
primogenita & primitiæ, quomodo distent. to.
4.83.f
primogenia naturæ. tomo. 5.187.g, & 188.c, f

primogenita nostra quæ sint to.8.514.2, f
Occidere primogenita, magna pœna est. ibi.
dem. l, m
primogenita occidere ab homine, vsque ad pe
cus quid sit ibi. m, & seq.
primogenita cordis nostri, fides est. to.9.249.b,
c, to.10.176.c
primogenita Aegyptiorum to.10.171.f
Aegyptus primogenitis percutitur, quæ Iu
dæorum percussit primogenita. to.10.172.i
Christus est primogenitus ex multis fratribus
tom.10.208.m
Christus principatum super humerum eius
habuit, quando crucem portauit. to.10.162.a
principes, & potestates, dicti, demones. tom.2.
100.k
principes & potestates huius seculi. to.4.312.i
principum arbitria, pro legibus. to.5.31.k
principes gloria alendus eo.42.b
principium leges, pro & contra veritatem. to.
7.89.i
princeps populorum, sunt principes gentium,
congregati cum deo Abraham. tom.8.142.l
principes dicti sunt angeli to.8.445.l
Mundi principes, quomodo dicatur diabolus.
to.9.95.l, m, 103.a
principem mundi ejci foras, quid sit. tomo. 9.
129.k
Quomodo princeps tenebrarum, foras missus
to.10.50.h
Qui sunt principes & rectores mundi. tom.10.
148.b
Vide, Reges, Prælati, Præpositi, Dux
In principio creauit, &c. varie intellectum. to.
175.b
Exponitur to.5.102.c
principare to.1.107.b
In duobus non esse principium & finem. to.1.
111.f, g
principium to.3.166.d
principij vocabulum, quomodo de deo prædi
cetur to.3.107.l
principium quid to.4.294.c, d
principium omnium non potest esse nisi vnu.
to.5.103.h, & seq.
principia duo posuerunt, Marcitæ, & Heracleo
nig ibi.
Cerdoniani ibi. fin. fine.
Marcionitæ to.6.6.c, 39.c
Manichæi tom.6.5.f
principia tria quidam docuerunt. to.6.241.k, l
In principio, id est, in patre to.6.241.k, l
In principio, id est, in filio. to.1.78.a, 267.b, to.
3.157.b, 166.l, to.4.340.f
principia

I N D I V M A V G V S T I N V M.

principia duo vel tria, non dicimus esse in diui
nis. to.5.87.g
Quomodo per principium cōuenienter intel
ligatur filius ipse, in quo deus cælum & ter
ram, id est, spiritalem & corporalem patu
ram fecit to.5.102.c
Principium vnum pater, filius, & spiritus san
ctus. to.6.241.g, h, to.8.423.m, to.9.64.c, d,
& seq. copiose.
Quando principium cum deo, vel quod prin
cipium, vel quomodo cum illo principium
quædo quidē & ipse est principium. to.8.422.f
Terum principium in die virtutis tuæ, quid sit
ibi. k, l
Cum sit principium pater, de quo & filius, & fi
lius principium, non tamen duo, sed vnum
principium ibid. m
Qui in principio erat, intra se concludit omne
principium to.10.125.b
Priscilla, & Maximilla, prophetissæ Montani
to.3.256.k, to.6.5.h
Priscillianistæ, alias Priscillianistæ.
30.h, & 117.c, f
Priscillianistarum error, de mendacio. to.1.27.
30.a, 4.10.m, & 15.a
Priscillianistæ mendaciloqui to.4.10.m
Priscillianistam tolerabilius mentiri quam ca
tholicum to.4.12.d
Cum Priscillianistis & mendaciorum patronis,
quomodo disputandum to.4.15.a
Priscillianistæ, a Prisciliano appellati, Gnosti
ci sunt & Manichæi. to.6.8.b
Priscillianistarum dogma, iura, periura, secre
tum prodere noli ibi. b, c
Mundum a maligno principe conditum. to.6.
8.b, c
Fatum syderum admittunt ibidem
Carnes abominantur ibi.
Priscillianistarum diuortia to.6.8.b, c
Carnem à malignis angelis conditam ibid.
Scripturam in suos sensus allegorizant. ibi. c, d
De Christo Sabellianos sequuntur. ibidem
Contra Priscillianistas & Origeristas. tom.6.
207.m, & seq. Retractionum. to.1.26.m
Priscillianus Sabellianum antiquum dogma re
stituit to.6.208.b
Prisciliano cognoscitor per habitum. to.5.101.a
Prisciliano quid to.1.103.m, to.6.179.c, f
Iudicio legum ab obtenta dignitate deijcitur,
qui priuilegio sibi concessio abutitur. to.10.
250.a
Modi prioris to.1.77.d, & 104.a, b
Probæ viduæ scribit Augustinus. tomo. 2.

epistola 12.
probabile Academicorum. tomo. 1.146.d,
& l
probabile quid sit. ibi. 147.a, & seq.
Facere quod videtur probabile citra assensum,
nefarium est to.1.153.c
probabile quomodo inductum ab Academicis
ibi. m
probationis effectus fructum suum Habel. to.
8.178.h
Qui non probatur, non proficit. cod. 247.h
problemata Græce, quæ propositiones appel
lantur, quæstiones sunt habentes aliquod
quod disputatione soluendum sit. to.8.281.c
Expositio problematis Sampsonis, de leone. to.
10.181.f, g
procas rex to.5.174.b
præmunio aduersus procellas. tom.3.350.a, b
processio & natiuitas, quid differant to.4.341.
b, to.6.237.k
processio spiritus sancti à pære & filio. to.3.156.f
processionem, & generationem, distinguere diffi
cillimum est ibi. m
processio & natiuitas in diuinis, longe difficilis
est intellectu to.9.106.a
Vide, Christi natiuitas, & Natiuitas
proclianitæ heretici, Seleucianorum sectatores
addiderunt insuper Christum non in carne
venisse to.6.8.i
Non eadem omnibus profunt. tomo. 7.70.b, c
Nulli prodesse, impium est, & credule. tom.8.
368.k
prodigiosa mortis cupiditas. to.2.64.g
Vide, Mors, Occidere
Interficere, Circuncelliones
prodigia varia, & stupenda to.5.30.l
prodigium quodammodo fuit formatio mulie
ris de viro eo.111.d, e
prodigia non dicerentur, si vñtato naturæ cur
riculo gignerentur: quæ tamen sub diuina
providentia non frustra gignuntur. ibid.
prodigia dicuntur quasi procul dicant. tom.5.
217.m
prodigia dñr qđ aliquid portendat. to.8.140.d
prodigia quæ dicantur. ibi. & 250.k, to.9.32.b
prodigium, quasi porridicium. tom.9.32.b
Quid prodigum figurauerit to.9.216.f
De filio prodigo, Sermo. to.10.29.c, f
Conuersio filij prodigi to.10.290.h, i
prodigionis consideratio to.4.6.a, b
profectus to.3.346.c
profectus noster per tentationem fit. to.8.202.b
proficere, & deficere, inter se contraria sunt
vñtius tamen profectus in bono accipi
tur,

INDEX

tur, quando non additur in quid proficiatur. Eodem. 454.b
Cum coeperit homo cogitare proficere, incipit pati linguas aduersantium: & quicumque illas nondum passus est, non proficit. tomo. 8.467.h
Qui non proficit, non videt iniquitates. Eodē 468.a,b
Omnis qui proficit, ascendit: sed si sic proficiat ut non superbiat. to.8.477.b
Proficiendum non standum, non retro eundum. to.10.74.i,K
In omni possessione non omnes inveniuntur probi, non omnes reprobi. to.8.90.f,g,& 368.a,& seq.
Ad quacunque professionem te conuerteris, para te pati fictos. t.8.90.h
In omni professione sunt probi & reprobi, to. 8.369.f,g
Propter eos qui profitentur quod non sunt, nō perit, fraternitas pia. Eod. 508.m
Sine gratia de nemo potest tenere quod proficitur, nec profiteri audebit. to.8.510.a
Profunditas in scriptura, qd to.2.172.g, 182.f
Qui de profundo clamant, non penitus in profundo sunt, sed clamor ipse eos leuat & sunt alij profundius in profundo. to.8.113.h
Profunditas iniquitatis. to.8.241.d
Debet quisque videre in quo profundo sit, de quo clamat ad dominum. Eod. 497.a
Profundum nobis vita est ista mortalis, & semper in profundo est, nisi homo liberetur & veniat ad eum qui super omnes abyssos sedet. ibid.b
Valde in profundo sunt, qui nec clamāt de profundo: & quale sit profundum ubi contemnitur deus ibidem.
progenies quomodo accipiat. to.4.47.l
progenies viperarum, qui to.4.111.h
prohibitio auget desiderium operis illiciti quādo iustitia non sic diligitur, ut peccandi cupiditas eius dilectione vincatur. tomo. 5.113.c
Ex prohibitione auctum est desiderium, non extinctum to.10.60.m
proleptis, anticipatio. to.3.46.a, to.4.48.e, & 53.h, & 69.a
Non statim proles est illius, quod ab alio venit to.2.130.h
promissionis filij commendantur. to.2.142.e,f
promitti bona, mala prædici. to.2.197.g
promissiones diuine. tomo. 3.68.c, to.9.57.b
promissa dei. to.3.348.b, to.9.163.c,f
promissiones duorum testamentorum diuerse

to.4.52.a,b, & 83.g, to.8.31.l, & 265.i
promissiones Abrahę factę, per Christi aduentum completę to.4.249.e
promissiones quando ad Abraham factę fuerunt to.5.148.m
promissio secunda Abrahę quando facta fuerit ibidem. m, seq. Tertia fo. 149. k, & seq. Quarta ibidem 58.c, & sequent. Quinta fo. 151.c, Sexta ibidem. 150.h, Septima ibidem. 151.b
De testificatione ad Abraham, qua eidem seni de sterili Sara filium sponndit, patremque eum gentium statuit, & promissi fides sacramento circumcisionis obsignatur. ibidem. c
Isaac, & patri, & matri fuit promissus & ambo risere to.5.152.h
promissio facta fuit Abrahę principaliter de duobus to.5.157.b
Quo tempore sit impleta promissio dei de terra Chanaan, quā in possessionem etiam Israel carnalis accepit ibid.
promissio diuina, quo andauerit facta Abrahę Isaac, & Iacob to.5.169.d
Tempore regni David & Salomonis, promissio facta Abrahę adimpleta est. to.5.157.c,d & seq.
promissio facta David, non fuit completi in Salomone to.5.162.f,g
Quam diuersa acta sint in regno terrenę Hierusalem, ab his quę promiserat deus ut intelligeretur promissionis veritas ad alterius regis & regni gloriam pertinere. ibid. i, & seq.
promissiones temporales, mysticam significationem habent to.6.96.l
~~Quod sit promissum eius tanquam finale, quo decurrit nostra omnis intentio, & ad illud quo ordine veniatur, non tacuit promittendo & pronuntiando. to.8.420.i~~
In veteri testamento sunt promissiones temporales & terrenę. tomo. 8.89.c,f, & 576.i,j, & 578.b
Nihil promittit deus quod non reddat. eod. 69.k
In veteri testamento sunt promissiones rerum terrenarum, in nouo regni cœlorum. to. 8.82.l
Quod promissa illa alia significabant. ibidem
promissa sua nō aufert deus, sed differt eo. 113.g
Rebus ipsis persuasit nobis fidelem se esse promissorem, & largum datorem ibid. h
Tandiu est quisque promissor, donec det quod promissit to.8.115.b
perfectio promissorum, abstulit verba promittenda ibi. c, & 266.d,e
Non sic promittit deus suis aliquid in cœlo, ut deserat in terra to.8.120.m
Alia

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Alia est promissio sub lege positorum, alia sub gratia. eo. 133.i,k
Omnes promissiones dei in Christo firmatę sunt quia in illo impletum est, quicquid pro salute nostra prophetarum est. tomo. 8.259.l,m
Omnes illę promissiones patribus factę non perseueratur figurabant futuras promissiones perseuerantes, licet pauci intelligerent. ibidem. 260.h
Cum populus Iudaicus expectabat promissionem terrenam, & animaduertit eam abundare apud impios, nutauerunt pedes eius, tāquam sine causa coluisset deum. to.8.261.a,b & 265.h
Cur non eadem promissa veteris, & noui testamenti: & quare primo terrena promitti oportebat, quam cœlestia. Eod. 265.i,j,k
Cur omnia quę iudęis promissa sunt, defecerint, & sint ablata. to.8.261.m, & 265.l
Promissio dei rata est certa, fixa, & inconcussa, fidelis, & dubitatione carens, quę consolatur afflictos. eod. 169.i,k, & 325.g,h
Nemo potest promissiones dei corrumpere. to.8.270.m
Quę promissit deus, David, non abstulit, sed distulit. eod. 325.b
Sicut verum est quod promittit, ita certum est quod minatur. to.8.353.l
Vt promitteret, misericordię suę fuit, ut exhiberet misericordiam quam promissit, veritatis fuit. Eod. 362.e
Promissis suis deus tempus constituit, & tempus eis quę promissit implendis. to.8.420.i
Quod sit promissum eius tanquam finale, quo decurrit nostra omnis intentio, & ad illud quo ordine veniatur, non tacuit promittendo & pronuntiando. to.8.420.i
Quę in cœlo videbat, quoniam promittit deus homines futuros æquales angelis, non solum scripturam cum hominibus fecit ut crederent, sed fidei suę posuit mediatorem vnicum filium suum. Ibidem, l,m
Promissionum dei chirographum. to.8.392.b & seq. & 420.i
Quod promissiones illę terrenę figura spiritaliter intelligantur. Eod. 469.i
Promissio dei non perit, si non sit qui custodierit testamentum eius. to.8.506.l,m
Promissiones vitę pręsentis, & futurę. eod. 511.c,f

Quędam promissit deus, & adhuc non dedit, sed creditur illi ex his quę dedit, pro quibus complendis etiam nobis chirographum scripturam sanctam reliquit. tomo. 8.555.l
Promissio dei, & mundi, sicut minę eorū, longe differunt. tomo. 9.129.g
Vana est mūdi promissio. Ibidem
Indulgentiam peccatorum promissit deus, sed crastinum diem, quā poeniteas, nō promissit. to.10.17.a,b
De omnibus rebus quę nobis in scripturis diuinis promissa sunt, vna tantum remansit. to.10.21.d
Deus quid in se credentibus promiserit. tomo. 10.42.c
Promissa dei quę, & quod homo in hoc seculo constitutus ea capere nequit. to.10.53.h & seq. copiose.
Indicibilia quę promissa nobis in vita æterna præstabitur. Ibidem, m
Angelorum æqualitas nobis promissa. tomo. 10.59.g
Quomodo exigere possumus dominum deum ut vobis reddat quod promissit. tomo. 10.74.m
Promissa mundi semper fallūt, dei autem promissa nunquam. to.10.82.h
Promissio dei a quo pendet. to.10.99.c
Quid nos deo demus, & quę ipse a nobis exigit, quęque nobis promittat. tomo. 10.107.a & seq.
Semper dominus maiora tribuit, quā promittit. tomo. 10.177.f
Promissa apostolorum nobis proficiunt, si opera eorum fecerimus. to.10.219.m
Per ea quę quisque cognoscit præstita discat a deo sperare promissa. to.10.213.m
Vt animus fiat capax ad intelligendum Christum, suspendit promissa, non abstulit. tomo. 10.242.i
Tene quod promissit deus, ut in nouissimis vita tua crescat. to.10.248.c
Deus multa promissit, quę dedit. to.10.248.l,m
Impletur quotidie reliqua, quę promissa sunt. ibid. m, & seq.
In nostra potestate est promittere seruitium deo, non autem desistere. tomo. 10.306.m
Pronunciatum, apud Ciceronem. to.1.186,k
Pronunciationis efficacia in sacris literis. to. 2.91.d
Inuentio, & pronuntiatio, in sacris literis. to. 3.2.h, 3.i.
Propagatio hominum non est talis qualis fuisse abique peccato: & esset non potest nisi deus

deus interius operetur. to. 5.237.m
Deus quibus prope sit. to. 8.63.i,k, & 117.b
Qui sint prope vel longe a deo. to. 4.304.a
Nihil propius est animæ carne quam gestat. to. 8.466.f,g
Vide infra, Propinquitas.
Prophani, si quid bene dixerint, non aspernandum. to. 3.111.c
Prophetæ, qui. to. 2.87.e, & 89.d, to. 4.44.d
Prophetæ videntes appellati. to. 2.165.k
Prophetæ per Heliam signantur. to. 3.10.m, to. 6.16.h,i
Prophetarum eloquentia. to. 3.24.c,d
Prophetia ad mentem pertinet. to. 3.226.i,k
Prophetis credendum. to. 3.238.e
Prophetarum prædicta. to. 4.129.l,m
Addere prophetis. to. 4.306.h,i
Prophetæ quasi præterita narrant, quæ sunt futura. to. 4.403.d,e
Apostoli item. to. 2.111.L
Prophetæ non dei. to. 4.417.h
Prophetæ non omnes sua vaticinia intelligebant. to. 5.53.l, & seq.
Prophetis cur credendum. to. 5.94.h
Prophetarum tempus, præcipue fuit a Samuele vsque ad reditum israelitici populi de Babylonia. to. 5.157.l
Prophetæ qui dicantur. Ibidem
Prophetarum eloquia tripertita. Ibidem
Propheticis locutionibus manifestis, quomodo oportet tropicas admisceri. to. 5.165.d,e
Prophetas quos habuerint Iudæi ex quo redierunt de Babylonia, post Malachiam, Aggeum, Zachariam & Eldram. to. 5.168.i,k
Qui prophetauerint temporibus, Ionathæ, Achaz, & Ezechie regum. to. 5.175.c
De temporibus prophetarum, quorum oracula habentur in libris: quique tunc de vocatione gentium multa cecinerunt, quando Romanorum regnum cepit, Assyriorumque defecit. Ibidem
Prophetæ minores, & maiores, cur sic dicantur. to. 5.176.l
Prophetæ tres de minoribus, non inuenitur quo tempore prophetauerint. eod. 176.k,l
Prophetæ processerunt omnes philosophos & & poetas. Ibidem
Prophetæ veri fuerunt philosophi. to. 5.180.g
Prophetas quando non habuerit gens Iudæorum. to. 5.182.m
Prophetæ si præsciuerunt futura, multo magis sciens sancti iam facta. to. 5.208.f, & seq.

Prophetas blasphemant Manichæi. to. 6.contra Faustum, & aduersarium legis & prophetarum copiose. to. 1.21.g, item, to. 2.102.l
Prophetas nihil de Christo prædixisse, Manichæi fingunt. to. 8.11
Prophetarum testimonia de Christo. Ibidem
& seq. copiose.
Contra prophetarum & legis pro pugnatores. to. 6.188.l
Prophetæ fuerunt etiam post Christi aduentum. to. 6.200.l
Prophetæ non miseri. Ibidem
Prophetarum facta mystica. to. 6.126.f
Prophetarum interfectores, qui. to. 7.31.d,e
Prophetæ, nubes. to. 8.24.a,b
Non ideo fecit Christus aliqua, quia prophetæ prædixerunt sed ideo prophetæ prædixerunt, quia ille facturus erat. Eodem. 344.c
Propheta quando loquitur ex persona sua, ipse dominus loquitur per eum qui ei indicat veritatem quam loquatur. to. 8.185.l
Prophetæ in occulto audierunt, quod in aperto prædicauerunt. Eod. 421.h,i
Prophetæ annunciabant Christum pleni Christo, & illi eum venturum præcedebant quos præcedentes non deserebat. to. 8.542.m
Propheta erat Christus. to. 9.30.l
Propheta in patria sua honore non habet. Ibidem
i, & sequentibus.
Prophetas quare deus præmiserit, qui de Christo testimonium darent. to. 9.60.i
Propheta malus esse potest. to. 9.135.h
Prophetæ præcones Christi, Christus iudex. to. 10.112.a
Omnes prophetæ testimonium Christo venturo perhibuerunt. to. 10.134.e,f
Agabus propheta prædixit Paulum comprehendendum Hierosolymis. Eod. 182.l
Prophetæ prædixerant Christum venturum iudicandum, & iudicaturum. to. 10.243.a,b
Christus implens prophetas, in carnem se esse venturum per eos prædixit. to. 10.182.i
Prophetia. to. 3.226.l, & 351.e
Prophetia in veteris testamenti historia. to. 4.193.h
Prophetiarum differentia. to. 4.222.f,g
Prophetia bona, & mala. to. 4.223.f,g
Prophetant etiam mali. Ibidem, & seq. to. 8.388.a, to. 9.79.g
Prophetia inter dona spiritus sancti. to. 4.223.i
Quod facta in Ecclesia, videatur in scriptura prædicta, & futura fienda, sicut præcedentia credenda sunt. to. 4.233.i
Pro-

IN DIVVM AVGVSTINVM

Prophetia omnis clarior est luce. to. 5.41.h
Prophetiarum nondum finis. eod. 64.m
Propheticæ more, quomodo sermones tropici propriis admisceantur. to. 5.129.g
Prophetia de Iacob, & Esau, quomodo impleta sit. Ibidem
Prophetia ad Heli sacerdotem, quid significavit. to. 5.160.d
Propheta esse inuenitur virgo maria, ante Ioan-nem baptistam. to. 5.168.i
Prophetia multæ fuerunt in vsum folius populi Israel, quæ non perueniunt ad nos. to. 5.175.c
Prophetauerunt Hieremias, & Sophonias, sub Iosia rege. to. 5.177.l
Prophetauerunt tres minores prophete, scilicet Aggeus, Zacharias, & Malachias tempore captivitatis Babylonicæ. Ibidem
Prophetarum omnium scripta, cur non inueniantur, dicit se nescire: aliquam tamē rationem assignat. to. 5.204.c,d
Prophetare mysterium Christi, etiam in aliis populis quam Iudæorum, multi compulsi sunt. eod. 183.b
Prophetiæ diuersa sunt genera. to. 8.3.c
In prophetia bene miscentur præterita futuris. eod. 6.k
Omnis prophetia imaginem habet futurorum. to. 8.505.a
Prophetia de Christo nunquam defuit, vsq. ad aduentum eius. to. 9.18.h,i
Quæcunq. Christus opere compleuit, prophetata de eo erant. to. 9.126.f,g
Prophetiarum veritas. to. 10.28.a, & seq.
Ex his quæ antè prophetata, completa sunt, non dubitandum & ea quæ restant complenda. Ibidem
Impleri quotidie, quæ de Christo & Ecclesia prophetata sunt. to. 10.49.m
Prophetia omnis à deo est. to. 10.125.g
Prophetas imprægnationem Mariæ designantes, exponit Iosepho Archangelus Gabriel. to. 10.132.d,e
In dubiis prophetiarum, prouocandum est ad codices Iudæorum. to. 10.137.d
Propiciatorium propiciatio.
Propiciatorii mysterium. to. 4.53.i
Quæ sit propiciatio apud deum. to. 8.498.e,f
Propiciari dicitur, cum deus propicius sit impietati. to. 8.218.l
Propiciatio non fit, nisi per aliquod sacrificiū, & sacerdotem. Ibidem
Propicius non dicitur deus, nisi cum ueniam dat peccatis. to. 8.365.k,l

Cui uerè propicius est, non solum donat peccata, ne noceant ad futurum seculum sed etiam castigat, ne semper peccare delinquit. Ibidem
Propinquitas vera, quæ sit. to. 2.42.f
Propinquitas non sanguinis, sed orationis societates pensanda est. Eod. 71.f,g
Nihil animæ sua carne propinquius est. to. 2.178.i, & seq.
Propinquare deo, & ab illo recedere, quid sit. to. 8.85.k,l
Ibi propinquitas, ubi consensus. to. 8.497.g
Propositum differt ab electione. to. 4.217.g,h
Secundum propositum, quid sit. to. 2.290.i
Propositum dei, & hominum. Ibidem
Propositum hominis bonum, non sine miserante prius domino. to. 7.299.h
Vide, Voluntas.
Nulli licet dimittere propositū, licet dignitatem perdidit propositio. to. 10.307.a
Malum est cadere à proposito, sed prius est simulare propositum. Eod. 314.i
Proprietas denegatur religionis. to. 2.153.R, & fo. seq. d,e
De percipienda verborum, & locutionum proprietate. to. 3.9.c
Diuinæ proprietates. to. 9.156.b
Propria vix siue dolore relinquuntur. to. 10.160.f
Profelyti Iudæorum. to. 4.27.e, & 441.K
Profelytus. to. 5.183.b
Profelytus quomodo duplo filius gehennæ. to. 6.63.b, & seq. & 106.m
Profelyti qui dicantur. to. 6.63.d,e, to. 8.300.b, & 550.c,d
Profelyti qui sint. to. 8.568.c,d
Proserpina ab Orco rapta. to. 5.60.h
Proserpina, Libera dicta, Orca, & Tellus nutritrix. to. 5.61.k
Prosopopeia. to. 7.5.h
Prosperitas huius seculi fluxa, & fragilis. to. 1.140.f
Prosperitas rerum perditio. Ibidem
Prosperitas in bono, & in malo. to. 3.34.a, & d
Prospera, & aduersa, quomodo ferenda. to. 3.347.c
Prospera multa nobis videntur, quæ aduersa sunt: & contra. to. 4.425.f
Prosperitas auget luxuriam, & alia peccata: aduersitas vero tollit. to. 5.10.f, & K
Prosperitas seculi deceptoria est, fluxa, caduca, & mortalis. to. 8.123.c
Multi res aduersas timent, prosperas non timent, cum periculosior sit prospera animo, quam aduersa corpori. Eodem. 160.e
In

I N D E X

In prosperis non debere extolli, exemplo admonemur. *ibid.*
prosperitas seculi, baculo arundineo comparatur. *to. 8. 302. d*
Quicquid prosperum venit, magis metuendum est. *cod. 3. 12. a, b*
prosperæ res quam periculosa. *to. 10. 111. f*
Quomodo prospiciat deus de cælo, ut videatur, &c. *to. 8. 168. a*
Geruasii & Protasii translatio mirabilis. *to. 1. 57. k*
Dominus quomodo protectio super manum dexteræ tuæ. *to. 8. 471. k, l, & fo. seq. f*
protegi à templo dei, quid sit. *cod. 4. 4. b*
Semper protegi necesse est, & sine protectione dei nihil sumus. *to. 8. 212. m*
protectus est Christus a multitudine malignantium protegente se deo, protegente carnem suam ipso filio, & hominem quem gerebat. *cod. 2. 13. i, k*
Non sic protegit deus, ut quasi subleuetur ab eo quem protegit: subleuat quem protegit, non onerat. *to. 8. 388. d*
protestatio Augustini. *to. 1. 280. k*
De Proteo. *to. 1. 150. l, & 166. l, to. 5. 84. b*
proverbiorum liber, est Salomonis. *to. 5. 166. h*
proverbia vulgaria homines audiunt, & proverbia dei dormitant in eis. *to. 8. 482. b*
proverbium, Malo quod teneo, quam quod spero. *ibid.*
providentia piorum in rebus externis. *tom. 3. 264. l, m*
providentia dei regna donantur. *to. 5. 43. c, d, & 168. d*
providentia dei omnia fieri. *to. 1. 140. d, Retracta. fo. 8. e, to. 7. 412. f, to. 8. 574. h, i, & seq. copiose.*
Omnia diuina providentia regi. *tom. 1. 155. g, to. 3. 191. l, & 253. m*
De providentia dei, & hominis libertate. *to. 1. 223. c*
providentia dei, nec fato premitur, &c. *tom. 2. 142. b, c*
providentiæ diuinæ ratio non mutatur. *to. 2. 61. m, & fo. seq. d*
Argumenta diuinæ providentiæ. *to. 3. 191. m*
providentia piorum in rebus externis. *tom. 3. 262. l, m, & fo. seq. b, to. 4. 412. f*
providentia. *to. 3. 347. a, & 352. d, to. 4. 186. a, to. 5. 43. c*
providentia, quid Ciceroni. *to. 4. 187. g*
providentiæ diuinæ attribuenda est afflictio, tam bonorum quam malorum. *to. 5. 2. d*
providentia diuina bona & mala præsentia facit communia bonis & malis, non autem futura. *cod. 3. c*
providentia creatoris mundi, alta est. *tom. 5. 10. m*
providentiæ diuinæ occulto iudicio vera religio defuit Romæ, quam debebat eligere. *cod. 20. k*
providentia, qualiter regna disponit. *to. 5. 43. c, d*
providentia diuina regna constituuntur non fato, ut quidam dixerunt. *ibid. 47. d, e*
providentia diuina finit agere causas secundas. *to. 5. 63. i, k*
providentia dei occulta est. *cod. 64. h, i*
providentia diuina, quare maiora munera corporum dedit multis brutis, quam nobis. *to. 5. 69. g, h*
providentiam dei probat Plotinus, etiam ad hæc terrena, & ima pertingere. *to. 5. 85. k, & 36. a*
providentia dei ornauit temporum cursus, ad dandam legem. *ibid.*
providentia diuina admonet nos res non impienter uituperare, sed vilitatem rerum diligenter inquirere. *to. 5. 99. e*
Ad providentiam dei spectat ordo creaturarum transcurrentium. *cod. 104. e, f*
Non facit peccatores, sed ordinat cum peccauerint. *to. 8. 15. b*
Ad providentiam diuina omnia referuntur, quæ stulti quasi casu & temere, & nulla diuina administratione fieri putant. *cod. 19. f*
Nihil providentia geritur, si casibus aut fortuna reguntur homines. *tom. 8. 65. h, i, & 91. i, k*
Sunt qui deo non audent dare iniquitatem, sed auferunt ei providentiam quia, &c. *cod. 66. c, d*
De his qui credunt providentiam dei non pertinere ad sanctos & fideles suos in terra, sed solum ad recipiendos in cælum. *to. 8. 120. m*
Cur providentiam dei quidam negent. *cod. 216. f, g, & 262. b, & 270. k, l*
providentiam dei negantes, aut quia malis famæ quæq. extenditur. *cod. 559. f, & 575. i, k*
providentia dei in pulce & culice. *to. 8. 575. i*
providentia dei in rebus. *to. 9. 165. d, tom. 10. 158. c*
providentia dei super homines. *to. 10. 8. h*
Vide, Deus, & Præscientia. *provincia*

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Provincia Orientales quo tempore imperio adiunctæ sint. *to. 5. 37. f*
Proximus quis. *to. 2. 71. g, tom. 3. 5. i, & 25. l, to. 4. 333. g*
Proximi nobis angeli quoque. *to. 3. 6. l*
proximus noster Christus. *ibidem.*
Omnis homo, omni homini proximus est: nec vlla est cogitanda lóginquitas generis, ubi est natura communis. *to. 8. 25. f, & 442. f, g*
Proximum oportet omnem hominem intelligi. *to. 8. 25. f, & fo. seq. f, to. 9. 197. h, to. 10. 155. f, & 236. g*
Proximus tibi est, cui facis misericordiam. *to. 8. 149. g*
Proximus tuus ille est, qui & cætera. *to. 8. 40. b*
proximi Christi quomodo facti sint lóginqui. *to. 8. 105. d*
proximus noster, quis sit. *to. 9. 160. f, g, to. 10. 155. f*
Omnis Christianus recte proximus dicitur. *to. 10. 153. d*
In vno homine malo, & proximum habes, & inimicum. *to. 10. 210. l*
proximus quomodo diligendus. *to. 2. 71. g, h, to. 10. 92. d, & 112. m*
Ad proximi vtilitatem omnia referenda. *tom. 3. 17. k*
proximum consulere debemus. *to. 5. 82. d*
Proximi dilectio prior est ordine faciendi, dei autem dilectio prior est ordine præcipiendi. *to. 9. 33. h*
Ascendit aliquem gradum qui proximum diligat, licet etiam oderit inimicum. *to. 10. 155. e*
proximus qualiter audiendus. *tom. 10. 175. f*
In quo beneficiendum sit proximo. *tom. 10. 242. m*
prudens est qui sibi prospicit in futurum. *to. 8. 149. c, d, & seq.*
prudens dictus est, porro videns. *tom. 8. 269. i*
prudens, id est, superbi. *to. 7. k, l, & 148. e*
prudens in omnibus sibi sufficiens est, imprudens nunquam. *to. 10. 280. c*
prudencia, quid sit. *tom. 1. 112. i, to. 3. 284. h, to. 4. 187. g*
prudencia docent scripturæ. *to. 1. 253. a*
prudencia ignava esse non potest, & cætera. *to. 2. 34. a*
prudenciæ imprudentia contrariatur. *ibid. a, b*
prudencia partes. *to. 4. 187. g*
prudencia carnis & spicetus, id est, affectus. *to. 4. 200. a, to. 10. 61. m*
prudencia discernit bona à malis. *tom. 5. 188. h*
prudencia carnis legi subiecta esse non potest, quomodo d. & cum. *to. 6. 54. c*
prudencia dicitur, qua dignoscimus inter bonum & malum. *to. 8. 304. h, i*
prudencia docet quid tenendum, & quid fugiendum. *to. 10. 280. b*
prudenciæ effectus. *ibidem.*
pruina significat vitium, quo charitas proximi, stultitiæ tenebris velut nocturno frigore, congelascit. *to. 8. 286. h, i*
per pruina cæleste beneficium intelligitur. *Eodem. 455. e*
psalliani hæretici, qui Græce dicti sunt Euchiæ, quod indefinenter orarent. *to. 6. 8. f, g*
psalterium ex Græco emendatum. *to. 2. 199. e*
Cur psalterium solum sonos de superioribus habere fertur inter organa musicorum. *to. 8. 3. b, 68. h, & 127. i, k*
psalterium decachordum, dilectionem dei & proximi significat. *Eodem. 66. i, & fo. seq. k*
psalterium quomodo distinguitur à cithara: & cur semper legitur decem chordas habere. *to. 8. 68. g, h, & 127. i, k, & 256. i, & 295. i*
psalterij nomine, caro Christi figuratur. *Eodem. 185. g*
psalterium meum, gaudium meum. *to. 8. 522. b*
psalterium decem chordarum, quid sit. *Eodem. 337. d, & 550. a, to. 9. 200. c, d*
psalterium est quoddam organum cantilenæ, inuentum ad cantandum. *to. 8. 561. k*
psalterium Augustini, quod matri suæ composuit. *to. 9. 260. a, & seq.*
psalterium per David a spiritu sancto consecratum. *to. 10. 107. e*
psalmorum autores. *to. 8. 3. c*
psalmus contra partem Donati abecedarius. *to. 7. 2, per totum. k et tractationu. t. 1. 17. g, h*
In psalmos, qui ex Græcis & Latinis scripserint. *to. 2. 163. i*
In psalmos Augustiniana quædam carpi possent. *to. 2. 561. l*
psalmi non omnes à David editi sunt. *to. 8. 3. c, d*
Asaph, Eman, Ethan, & Idithum edidit aliquos psalmos. *ibidem.*
David solus novæ psalmos ore proprio cecinit, reliqui ab illis quatuor principibus sunt dicti iuxta titulorum inscriptionem. *ibidem.*
psalmi spiritu dei dictante, dicti & conscripti sunt. *to. 8. 209. l*
psalmista infirmitatibus medetur animarum nostrarum. *to. 10. 91. h, i*
psalmi sunt ceterum quinquaginta, quos omnes existimatur composuisse David. *to. 5. 164. k, & seq.*
psalmos in manus sumit Augustinus conuersus. *to. 1. 56. m, & seq.*
Qq psalmo-

I N D E X

Psalmorum liber quæcunq. utilia sunt ex prophetis, ex historiis, ex lege, & ex proverbiis, continet. to. 8.3. k
psalmorum liber quid contineat. to. 8.3. l
Cur psalmorum nobis per modulos aptata sint carmina. ibid. m
psalmus. ibid. m, & seq.
psalma est quod psallitur. to. 8.7. l
psalmus est quod visibili psalterio canitur. to. 8.229. c
Inter psalmum, & canticum, discrimen. ibid. c, d, & 7. g
psalmorum liber, & non canticorum, quare dicatur. ibid. d
Quorundam psalmorum obscuritas in sensu latet, aliorum non latet, sed, & c. to. 8.440. K
psalmus cantus est, non quilibet, sed ad psalterium. to. 8.7. g, & 229. c, & 561. k
Vtrum omnium psalmorum quinq. libri esse credendi sint, vel vnus. eod. 407. d, e, & 580. c, d
psalmorum ordo magni sacramenti continet secretum, & cur omnes ceterum quinquaginta numerentur. to. 8.580. l, m
psalmorum mysteria in titulis. to. 8.192. i
Cum omnes psalmi sint cantati, ideo varios titulos acceperunt, vt fastidium leuaretur. eod. 317. e
In psalmis titulorum varietas vnde sit. tom. 8. 319. e, f
Quod arcana omnium titulorum, qui in psalmis sunt, & ordines eorundem psalmorum magna esse credere debeamus nec sicut volumus penetrare posse. eod. 407. e, f
Cur quidam psalmi habeant titulos illorum qui ante vel post tempora Dauid fuisse leguntur. to. 8.217. l, & 248. h, i, & 426. m
Vtrum omnes psalmi alleluatici, habeant in fine alleluia, & non omnes in capite. eo. 407. d, e
psalmi Abecedarii. to. 8.466. l, m
psalmus primus cur titulum non habeat neq. numerum psalmorum. eod. 3. d
Qui psalmi exponantur de passione domini & resurrectione. to. 5.165. m
psalmi penitenciales. to. 1. in Posid.
psalmi quarti, Cum inuocarem expositio. to. 1. 56. b, & seq.
psalmus. 44. quomodo intelligatur de Christo. to. 1.165. d, to. 6.22. b, c
Cur psalmus quinquagesimus sit. de penitentia, centesimus de misericordia & iudicio, centesimus quinquagesimus, de laude dei in sanctis. to. 8.580. f
psalmus. 68. exponitur in parte. to. 6.21. d, e
psalmi. 69. prænatio. ibid. f
In psalmo centesimo decimo octauo, singulis literis Hebræis subduntur octoni versus, do nec eius prolixitas torminetur. to. 8.455. i, & 466. l, m
psalmus. 143. expositus in parte. to. 10.30. d, e, & seq.
psalmorum vis & utilitas. to. 1.56. m, & seq. to. 8.3. l, m
psalmus communis quidam bonæ doctrinæ thesaurus est, apta singulis necessaria subministrans. to. 8.1. l, m
psalmus demones fugat, angelos ad adiutorium inuitat. ibid. m
psalmus tranquillitas est animarum, signifer pacis, perturbationes vel fluctus cogitationum cohibens. ibid.
Quid est quod in psalmis non discitur. tom. 8. 3. a
Accipere psalmum, & dare tympanum, quid sit. eod. 295. h
psalmi cantati ad altare. to. 1.22. l
psalmi cantati apud morientes. to. 1.59. m, to. 2.66. b
psalmi quomodo cantandi in Ecclesia. to. i. 65. c, to. 2.173. g
De eadem re, Athanasii sententia. to. 1.65. c
psalmi in solennitatibus sanctorum expositi. to. 2.175. a
psalmi cum opere. to. 3.348. g
psallere licet inter laborandum. to. 3.262. l
psallere ad gaudium pertinet. to. 8.16. h, in fine.
psalmorum voces nostræ sunt, & spiritus dei. eod. 44. c, d
In psallendo est exultatio. to. 8.51. f
psalmus si orat, orate: si gemit, gemite: si gratulatur, gaudete: si sperat, sperate: si timet, time: omnia quæ in eo scripta sunt, speculum nostrum sunt. eod. 58. b
Vocem Christi, in omnibus psalmis, vel psallentem, vel gementem, vel latantem in spe, familiarissimam habere debemus. to. 8.126. b
psallendum intelligenter. eod. 142. h
In omnibus psalmis sic audiamus voces capit, vt audiamus & voces corporis. to. 8.183. f, 192. R, & 199. a
psallere, est organum, assumere, quod psalterium dicitur, & pulsu atq. opera manuum vocalibus concordare. eod. 221. m, & seq.
psallit nomini dei, qui operatur in gloria eius. to. 8.230. g, & 337. b

IN DIVVM AVGVSTINVM.

illi psallunt, qui cum hilaritate faciunt bene. eod. 337. d
In psalmis & multorum vox est, & vnus: & sic clamat vnus tãquam omnes, quia omnes in vno sunt. to. 8.245. k, l
psalmorum cantilena veteres delectati. eod. 437. k
psalmi olim cantati simul & interpretati. to. 8.525. k
psalmos multi sonant voce, & corde muti sunt. eod. 469. h
psallere in tympano, & psalterio, quid sit. to. 8.578. h
Vt psallere, non solum vox tua sonet laudes dei, sed opera tua concordent cū voce tua. eod. 561. k
psalmis deo, cum in negotio non cogitas fraudem. Ibid. l
Tempore Augustini populus in Ecclesia cantabat psalmos. to. 10.106. d
Qui cantat & operatur, psallit in psalterio & cythara. to. 10.236. m
pseudopropheta taxantur. to. 3.314. k
per pseudopphetam missum in stagnum ignis, dicit Antichristum posse intelligi. to. 5204. m
pseudopphetæ sunt vel hæretici, vel ficti Christiani. to. 9.149. i
pseudoppheta quid. to. 10.87. l
pseudopphane, quid. to. 4.39. l
psolomæus Aegypti rex. to. 5.68. g
psolomæi uocati sunt reges Aegypti, post mortem Alexandri magni. eod. 131. l
psolomæus Philadelphus, captiuitates iudeos promisit abire: scripturas sacras à pontifice Eleazaro postulauit. to. 5.68. g
psolomæus hæresiarcha, discipulus Valentini. to. 6.5. d
pobertas fera. to. 5.138. a
poblica delicta, publicè sunt arguenda, & oculis secreta. to. 10.16. i
poblicani qui dicantur. to. 10.157. a
poblicolæ quæstiones, ad Augustinum. to. 2.210. i, & seq.
poblicolam Augustinus, prædictas quæstiones soluens. ibid. 211. c
poblicolæ valerius. to. 5.25. d
poblica dicta sunt post peccatum, non ante. to. 5.115. a, & 127. m
poblicorum actus, quomodo omnes uerecundentur. to. 5.127. c
poblica non essent membra illa, si rationi obedirent. eod. 128. g
poblica, vnde sic dicta. to. 7.229. c, f, & 338. g
pudenda cur primi parentes texerunt. to. 7.261. h, & 284. i
pudenda naturæ nomine quare nuncupentur. to. 7.264. i
Pudicitia custodienda. to. 1.282. b, c
Pudicitia eripi non potest animo inuiolato. to. 1.210. c. tom. 3.191. h & 141. h, i to. 3.347. c. to. 4.4. g, h, 9. b, & c
Pudicitia coniugalis, non est sine vitio. to. 2.34. c
Impudiciæ crimen, quàm magnum sit. to. 2.93. a
Pudicitia, nec in corpore potest violari, cuius membra potuerunt superari. to. 2.191. h
Pudicitia violentia non violatur, si mente seruatur. Eodem 241. h
Pudicitia mentis, fugatur impudicitia oculorum. to. 2.153. b, c
Pudicitia qualiter custodatur. Ibidem, i
Pudiciæ causa num mentendum. to. 4.4. g, & seq. & 9. d & seq.
Pudicitia est animi virtus, quæ non tollitur corpore corrupto. to. 5.7. d
Pudicitia coniugalis, donum dei. to. 7.264. b, c
Pudicitia non est nisi in priis. Ibid. d
Pudicitia animi, virginitas corporis. to. 7.340. i
Pudicitia vera non est in animo fornicante. Ibidem, l
Pudicitia est duplex, corporis, & animi. to. 9.179. h
Impudico viro, an debeat mulier pudicitiam. to. 10.120. d
Pudor vnde. to. 7.264. f
Pudor in pudendis propriè. Ibidem, h
Vide, Castitas.
Mala quædam portare, non potest pudor humanus. to. 9.103. R
In fronte pudoris sedes. to. 10.63. m
Pueritiæ descriptio. to. 1.29. f
Pueritiā quoque peccatis esse obnoxiam. to. 1.31. R, & seq.
Pueri, & horum educatio, munera dei. to. 1.57. & h, & m
Odium literarum in pueris, & amor lusus. to. 1.29. g, & fo. seq. R
Pueri quomodo virgam deprecantur, Eodem 29. g, h
Modus exercendi iuuentutis scholasticæ. to. 1.31. g, h
Discipulorum impudentia, & fraus in præceptores. Eodem. 41. R, & fo. seq. h
Inter puerū & iuuenem, quid distet. c. 2.167. c

I N D E X

puer seruus dicitur to.2.34.e
puerorum peccata to.3.214.f
puer agrotans to.3.229.c
De pueris non baptizatis to.3.292.d
pueri mortui excitatio to.3.245.c
pueri tres in ignem coniecti, & liberati. to.3.248.d
pueritia Christi to.4.136.e
pueris comparati to.4.196.f
pueri Helizeum deridentes, quid adumbrent. to.8.131.f, & 141.k
pueri sunt, qui deposuerunt veterem hominē. Eodem. 427.k
pueri facile intrant per angustam portam. ibidem.
pueri, quare à ploratu incipiunt. to.10.83.d
Quæ pueritia imitanda proponatur. to.8.141.l, & 487.i, k
pueri dicunt amare quod insurrexerunt parentes ibidem. 522.h, i
puer ab utero est in peccato, quod traxit, non quod commisit to.10.249.f
Duo pueri Abraham, in pede montis manentes, sunt populus Iudæorum. to.10.161.m, & 162.b
puerperium informe to.4.51.d
plumbeus pugio to.7.325.i
pugna contra vitia. to.1.77.g, to.3.353.i
De pugna & bello vitiorum, & virtutum. to.5.220.f
pugnaboni & mali, in membris nostris. to.7.321.m
Aliud est non pugnare & esse in pace vera, aliud pugnare & vincere: aliud est pugnare, & vinci, aliud nec pugnare, sed trahi. to.8.87.d
pugillari, est pancratium facere. Eodem. 188.a
proteruit, & mansuetudinis, pugna. to.9.225.h
Ad hoc Christus pugnare voluit, ut doceret quomodo vincamus to.9.246.g
pugna Christi cum mundo. to.10.21.h
pugna intra nos ipsos. to.10.36.h, i, & seq. copiose.
Quando pugna spiritus & carnis cessatura. ibi dem. l, m
pugnantium, in hoc seculo, vox. to.10.57.b
De pugna inter spiritum & carnē: Sermo. to.10.67.f, & seq. & 69.e, f
Nullus homo, in quo non pugnent caro & spiritus to.10.67.i, & seq.
pugnare usque ad sanguinem. to.10.75.k
De verbis Apostoli, Non sic pugno quasi aerem cœdens: & de constituendis episcopis:

Sermo to.10.78.k
pugna in isto corpore to.10.36.d
Fortius pugnat, qui contra se pugnat. to.10.125.m
pugna est inuisibilis, aduersus inimicos inuisibiles to.10.148.b, c
pugnare voce & lingua, quid. to.10.164.i
Omnis pulchritudo ex deo est. to.1.38.f
pulcrum amabile ibidem. k
De apto & pulchro ibidem. l
pulchri, & apti, distantia to.2.62.b
pulchritudo animi, est iustitia & virtus. to.2.114.k
pulchritudo corporis. to.2.208.d, to.5.235.b, c
pulchritudo to.3.175.f
pulchritudo vniuersi, quomodo consistat in ordine creaturarum, & etiam malis aduersantibus bonis to.5.94.h
pulcherrimus mundus clamat se factum à pulcherrimo deo ibidem. i
pulchritudo corporis, quæ est infimum bonū à deo factū, temporale & carnale, male amatur postposito intimo æterno & sempiterno deo to.5.139.k, l
Omnis pulchritudo corporis, est partium congruentia to.5.235.b
De pulchritudine varia homini accommodata in vita ista Eod. 237.k, & seq.
pulchritudine sola inuicem perfruemur in vita æterna, sine vlla libidine. ibidem. 238.g
De pulchritudine corporis humani in mutua correspondentiæ membrorum, vbi nihil est vitilitatis causa creatum, quod non etiam habeat decoris locum ibidem. & 241.i, k
pulchritudo interior nostri corporis, & aliarum rerum, nunc latens est, sed apertissime in gloria succedent mentes nostræ ad deum laudandum tantum artificem ibidem.
pulchritudo vniuersitatis nulla ex parte violatur, dum sua cuique tribuuntur. to.8.16.f, g
Omnia pulcra sunt sapientia, quæ oculis placet Eodem. 68.a
Christus pulcher in cœlo, pulcher in terra, pulcher in vtero, pulcher in flagellis, &c. Eod. 131.l, m
Summa & vera pulchritudo, iustitia est. ibi dem. m
pulchritudinis interiora, quæ sint. to.8.137.b
pulchritudo agri, quomodo cum domo. Eod. dem. 157.d
Qui amat pulchritudinem, eligat confessionē. to.8.354.m, & seq.

I N D I V M A V G V S T I N V M.

Deus pulcher nos deformes amauit, ut nos redderet pulchros to.9.244.a
Pulchra amantur, etiam si sint inuisibilia. to.10.76.a
Pulchra est casta iuuenū pudicitia, & deo amabilis to.10.250.k
Fides respicit pulchritudinem interiorem & non exteriorem to.10.324.e
In pulice & culice prouidentia dei. to.8.575.i, k
pulices & muscas, cur fecerit deus. to.9.3.i
pullus asinæ, gentes to.6.88.c
pulli Christi to.10.109.l
De pulmone coniuncto antro pectoris, ad vocem formandam to.5.129.m
pulmo quid sit, & quæ eius operatio. to.8.383.i
In pulmone, solet notari superbia, & quomodo curatur eo. 161.f
pulsate to.4.414.m
pulsanti, sed non sero, aperitur. to.10.23.g
Hortatur nos dominus, ne deficiamus pulsando, petendo, orando, usque ad similitudinem improbitatis to.10.251.l
Deus oon repellit pulsantes, sed culpam potius negligentes to.10.212.c
per puluerem impij intelliguntur. to.1.179.d
puluis mortis, quid sit. to.2.179.c, d
puluis homini faciendo materies fuit. to.5.112.l, & seq.
pulueris Sion misereri, quid sit. to.8.376.a, b
puluis significat iniquos. Eod. 4.g, h, & 82.b
punctum quid mathematicis to.1.193.m
puncti excellentia ibi dem.
punica lingua affinis Hebrææ. to.7.52.f
Vide, Lingua.
punit neminem deus propter opera mala, quæ facturus esse to.2.43.h, i
Quod non puniat innocentes. to.2.32.l
Cum impunita deus peccata dimittit, tunc infestius punit to.2.7.m
Impunitatis malum to.3.347.a, & i
punitio diuina eo. 347.b
peccatum quare puniatur, & quare non. to.3.347.d, & sequen.
puniuntur hic boni, cum malis. ibi dem. g
puniuntur virgines vestales adulterantes vi ux pœna defolionis. to.5.211.d
Non puniebantur antiquitus à Roma feminae propter adulterium, pœna mortis, sed alia. ibi dem.
puniuntur defectus voluntarij, non necessarii. to.5.105.c

Cum punit deus, ut iudex punit eos qui legem prætereunt. to.8.9.c, d
Non potest esse ut non puniatur peccatum: puniatur ergo à te, aut a deo. Eodem. 135. & 195.f
punire peccatorem, iustum est: non punire, misericordia to.1.211.b
Ille iustus est punitor, qui non habet quod in illo puniatur eo. 161.l
Si puniret deus peccatores, non inueniret confessores to.8.384.g, h
Vide, Pœna.
pupillæ oculi vis. to.2.198.g
pupilli, & viduæ, quomodo accipiantur in scripturis to.4.449.d
pupilli, qui dicantur. to.8.560.d, e
pupillus quis to.10.184.h
Larualis purgatio to.2.2.h
purgatio vera per Christum to.3.100.f
purificationes humane perniciose. to.3.102.e
Vide, Ignis.
Quomodo purgent hominis spiritum, qui immundum habent proprium. to.5.99.c
purgatorius ignis post hanc vitam. to.1.278.c, to.3.58.f, & k, to.4.229.c, & 376.c, to.5.88.a, & 220.e, to.7.458.h, i, to.10.98.m
Vtrum omnibus in purgatorio existentibus sint æquales pœnæ. ibi dem. c
Defuncti in purgatorio tormentis, continuo expectant à nobis auxilium. to.10.301.b, c
purificationes humane perniciose. to.3.102.e
De purificatione to.4.139.g
purificationes veterum quid signarint. to.6.260.c, d
purificationem Pagani etiam dijs suis tribuunt. to.7.77.i, & seq.
Vide, Mundus, siue munditia.
In festo purificationis virginis, Sermo. to.10.262.e
Pustulam habens, desiderat ut cito spondylum faciat to.10.95.f
puteus iurationis to.5.155.b, & c
puteus quid mystice signet to.4.197.m
puteus quem vidit Agar cincta cum filio. to.3.238.f
puteus interitus, quis sit. to.8.178.a, b
putei nomine profunditas iniquitatis humane significatur Eod. 242.d, e
puteus quando vrgeat super peccatores os suū. to.8.546.f
Quid aperire puteum abyssi. to.9.144.f
Neque vrgeat super me puteus os suum: exponitur.

I N D E X

nirur to.10.98.m
Inferni puteus ibi.
Christus ex itinere fatigatus, sedebat super puteum Ioseph to.10.174.b
putredo ponitur pro mortalitate. tomo.2.
169.g
pygmai to.5.145.l
pyrenei montes to.5.26.b
pyrrhus Priamum occidit. to.5.2.h
pyrrhus to.5.23.f
pyrrhus Romanos vincit, & se ab eis victum asserit co.24.i, R
pyrrhus Epirotatum rex. to.5.46.R
pythagoras nimium laudatus. tomo.1.167.l, m
Retractionum.9.a
pythagoræ peregrinatio pro philosophia. eod. 154.1
pythagoras immortalem esse animum credidit ibi. & to.2.4.i
pythagoras quomodo philosophi nomen maluit. to.3.140.h
Contra Pythagoræ metempsychosin. tomo.3. 133.i, R
pythagoras ipse nihil scripsit to.4.127.f
pythagoras fuit hydromanticus, & necromanticus to.5.64.g
pythagoras fuit author philosophorum in Italia, a quo fuit philosophorum nomen exortum: & quo tempore fuerit. tomo.5.65.e, f. & 66.R
pythagoras Samius to.5.65.f, & 175.b
pythagoras non audiendus, sed Christus. to.8. 394.a, & 538.g
pythonissa quam Saul consuluit. to.3.11.h, to. 4.225.R, l & 231.h
Et de puella habente spiritum Pythonis in Actis Apostolicis to.3.11.R
Q Vadragenarius, numerus poenitentiae. to. 4.42.m
Quadragenarius numerus in quadam perfectione sacratus to.9.33.a
Salutaris & mysticus est quadragenarius numerus. to.10.160.m, & seq.
Per quatuor terræ angulos multiplicatus decalogus, constituitur numerus quadragenarius to.10.207.a
quadraginta, numerus laboris & afflictionis. to.2.172.l, to.4.135.l
quadraginta plagæ to.4.93.f
Quadraginta & sex anni in nomine Adam inuenti, si Græcè scribatur to.9.21.f
quadraginta dies ante pascha, significant tempus miserie nostræ. tomo.10.204.i, & 205.e
quadraginta dies quibus filij Israel steterunt contra Philistæos, signant quatuor fines orbis. tomo.10.225.i
Quadragesimæ observatio. to.2.172.l, tomo.5. 152.l, m
quadragesimæ ieiunorum ratio. tomo.4.42.m, & fo.135.l
quadragesimæ mysterium. to.4.209.c
quadragesima ante & post pascha, quid significet to.8.429.c, d
Dies quadragesimæ quid commemorent. to. 10.114.b, c
quadragesima est prouisio animæ pro totius anni cibarijs to.10.154.a
Dies quadragesimæ, vitam præsentem significant, sicut pascha futuram ibi. c
quadragesima est tempus mæsis animæ. to.10. 154.d
Qui non congregat in horrea spiritalia animæ tempore quadragesimæ, famem & sitim patietur æternam ibi.
Caro per famem & inopiam tenuis ac sicca est, sic anima verbo dei in quadragesima non parata. ibi.
Opera quadragesimæ frequentanda. tomo.10. 154.c
Non ieiunare in quadragesima, peccatum est. to.10.157.m
In quadragesima sanctificanda sunt corda ad digne pascha celebrandum. tomo.10. 158.h
A carnibus in quadragesima abstinendum. ibi. d
Dominica prima in quadragesima: Sermones tres ibi. v, & seq.
Quadragesima congruens est tempus ad adorandum, & satisfaciendum. tomo.10. 160.m
quadragesima ordinata est ad purganda peccata mundi, sicut diluuium ad purganda mundum. ibi.
Totam quadragesimam non obseruare sacrilegium est: partem autem violare, peccatum est. to.10.165.l
Superfluum prandij quadragesimalis, pauperibus est erogandum to.10.166.i
quare quadragesima instituta sit. tomo.10. 207.a
Multis quadragesima est potius voluptatis non uq̃ quam humiliationis observatio ibi. i
quadrans nouissimus tomo.4.396.R
quadrans quocunque verteris stat, non cadit, sic debet esse Christianus. to.8.316.c
De qualitate to.1.101.f, g
Species

I N D I V V M A V G V S T I N V M .

Specie qualitatibus ibi.
Qualitates recipiunt contrarietatem. ibi. dem. m
qualitates quæ non suscipiunt contrarietatem ibi. 102.a, b
qualitates non suscipiunt magis & minus. ibi. dem. a, b
qualitatum differentia tomo.7.366.b, c
qualitas, & quantitas, in quo differant. tomo.2. 82.a
qualitates corporum sine corporibus esse non possunt to.2.83.g
quando & aliquando aduerbia sunt temporum to.8.424.d, e
quanto nihil est contrarium. to.1.100.f
quantum habes, tantus eris. to.9.198.i
De quantitate to.1.99.b, c
quasi non semper ad similitudinem ponitur. to.8.486.i, K
Si quasi non adderetur, totum verum esset. ibi. 151.i
quatuor euangelistæ, quatuor animalia in Apocalypsi. to.4.127.b, to.9.60.m
Vide numerus.
quatuor illa germina, quatuor designant ætates to.10.177.h
quaternij numeri consecratio. tomo.10. 118.c
quadrimum mortis Lazari, quid significet. to. 9.78.c, f
querendi modus est to.1.229.R
de querendo deo to.3.346.d
Requiri se voluit Christus, & quare. tomo.4. 309.a, b
querite to.4.414.m
querere accipitur pro acquirere, & quomodo deus dicatur nos querere. tomo.5. 161.d, e
querere, non est scire to.6.48.d
Noli aliquid à domino extra illum querere. to.8.77.b, c
persecutores non querunt animam, nisi ut periant eo. 81.h
Illum quære, qui deesse nusquam potest. ibi. dem. i, K
Anima Christi, vel cuiuslibet, duobus modis queritur. scilicet ad imitandum, & ad perpendendum. to.8.105.f, & 117.f, & fo.246. a, & 542.l, m
quod difficilior queritur, solet dulcius inueniri. to.8.391.R, l
Deus sine fine est querendus, quia sine fine est amandus to.8.404.c, f
Aliud est querere deum, aliud querere hominem. to.8.247.i
querendum eum qui prior quæsiuit te: & sequere vocem pastoris tui, non alieni. ibi. R
querunt impij deum, ut eo inuento non sint impij to.8.437.c
quomodo dicantur querere sapientiam, qui oderunt sapientiam ibi. b
Deus non queritur ab auersis, sed ipse vocat auersos, & ut impleat conuersos. tomo.8. 70.b, c
queritur Christus à diuersis, diuersis rationibus. tomo.9.47.i, K
Deus in comprehensione ita latebat in carne, ut laternis facibus & armis quæreretur occidendus à tenebris. to.9.114.a
Deus non oculo, sed corde querendus est. to. 9.135.h
quisquis querit, facile inuenit. tomo.9.163.a
Querit à nobis Christus ex eo quod dedit nobis to.10.35.g, h
Caste deus querendus, & quomodo caste queratur to.10.42.b
Magi quærebant ut inuenirent, Herodes quærebat perderet to.10.137.l
quare Christus poma quærebat in arbore, in qua nulla esse sciebat. tomo.10.164.d
Iacob quærens uxorem in longinqua regione, Christum designabat. tomo.10.166.l
Christus ultro se offert non querenti. to.10.174.c
qui male dominum querunt, infeliter cadunt to.10.189.f, g
Maria Magdalene quærens Christum inter defunctos, arguitur tomo.10.195.f
Beatus qui ita querit Christum, ut credat eum in paradiso constitutum. ibi. g
Deus non querit nisi dare. to.10.212.c, d
Qui deum, dum inueniri potest, non quæscrit, in æternam inuenire non poterit. tomo. 10.236.l
qui modo deum querere negligunt, ab illo in fine respuuntur. to.10.251.h
Non queratur in via, quod seruatur in patria to.10.277.c
De modo querendi Christum in Epiphania. to.10.300.c
Quare querendus est Christus, ibi. d, e
Vbi ibi. e
Et quando ibi. f
Iudeorum & paganorum, in querendo deo, differentia to.10.300.f, g
quæstiones humanæ plus sitiunt, quam capiunt. to.1.72.a, & seq.
quæstiones vanæ taxatæ. to.1.166.l, m, & fol. 273.c, d

I N D E X

qñones rñales sñt quatuor modis. to. i. 106. f. g.
De quatuor quæstionibus legalibus. Ibi. g. h.
Quæstio quibus articulis nascatur. ibi. h.
Arduas quæstiones ne attingant non instructi
disciplinis to. i. 166. a.
quæstiones obscurissimæ, & tñ diuinæ. ibid. b. c.
De deo creatore citra periculum vix disputari
potest, secus de creaturis. to. i. 23. i. j. k.
Tria genera quæstionū, apud oratores. eo. 61. k.
De ciuilibus quæstionibus. to. i. 105. l.
A qñonibus contentiosis abstinentiū. to. 2. 21. c.
Quæstiones sex, contra Paganos, expositæ. to.
2. 58. d. e. & seq.
De curiosis quæstionibus. tom. 2. 76. i. k.
Ad quæstiones IX. Paulini. tom. 2. 89. e. & seq.
quæstiones VI. Honorato expositæ. to. 2. epist.
120. Retract. to. i. 25. l.
quæstio curiosa to. 3. 48. e.
quæstiones inutiles vitandæ. to. 3. 172. c.
quæstiunculæ de Trinitate to. 3. 343. d.
quæstionum in vetus instrumētum, libri VII.
to. 4. 28. k. & seq.
quæstionum Euangeliorum libri. i. i. t. 4. i. i. i.
e. f. & seq.
quæstionum Euangeliorum secundum Mat-
thæum, liber to. 4. 122. d.
De diuersis quæstionibus octoginta tribus. to.
4. 185. m. Retract. to. i. 19. j. m.
quæstiones. 21. to. 4. 211. a. & seq.
De diuersis quæstionibus, ad Simplicianum.
to. 4. 214. e. per totum
De octo Dulcitij qñonibus. to. 4. 227. R. j. & seq.
quæstionū. 65. dialogus. to. 4. 233. c. p. totum.
quæstionum veteris & noui testamenti. to. 4.
240. d. e. & seq.
quæst. varietas, varia rñsa postulat. to. 4. 414. i.
quæstiones altas & excedentes vires nostras,
quomodo quis cauere debeat, ostendit non
determinans, vtrum deus ab æterno fuerit
dominus to. 5. 107. f.
quæstio mota ab aduersario, discendi existit oc-
casio to. 5. 143. l.
quæstiones fidei quæ proprie. to. 7. 259. c.
quercus Mambæ to. 5. 150. b.
quercus Abrahæ peregrinū suscepit. to. 160. g.
Sine querela, & sine peccato, differunt. tom. 7.
238. f. g. 255. k. & 465. c. d.
Difficile est euitare querelas in rerum tempo-
ralium possessione to. 10. 158. e.
Deus in nobis quando quiescat. tom. 1. 83. k. l.
Vide, Requies.
quies temporalis quæ ad melius cogitandum
data est, &c. to. 2. 169. e. f.
quies est amica contemplationis. ibid. 171. c. &

fo. 262. l. m. & fo. seq. l.
quies dei in nobis. to. 3. 181. c. & seq.
quies hominum in deo ibi. d.
Deum requiescere, & operari. ibid.
quies diei septimi to. 3. 182. h.
Deus quomodo requieuerit. to. 3. 182. b.
Deus semper quietus, omnia tamen agens. to.
3. 206. c.
quies ab operibus to. 3. 181. g.
quietem non possunt habere seruientes dijs, ad
quam quiete vocat nos verus deus. to. 5. 34. i.
quinquagenarij numeri mysterium. to. 2. 172. a.
quinquagesimæ mysterium. to. 4. 129. c.
quinquaginta dies à paschate vsque ad legē in
monte Syna acceptam, quid significant. to.
10. 61. d. & 204. i. & 205. f.
quinque lapides de torrente à Dauid collecti,
quid significant. to. 10. 108. b.
quinarij numeri perfectio ibi.
quintilla, & Quintiliani hæretici, qui. to. 6. 5. i.
quintilis & sextilis menses, cur Iulius & Augu-
stus appellati to. 6. 109. m.
Q. Lucilius Balbus to. 5. 37. i.
quo & vbi to. 1. 92. l. m.
quomodo, verbum est admirantis, & non intel-
ligentis to. 8. 74. m. & fo. 76. b.
Raab, Hierichuntina meretrix non mentita
est. to. 4. 17. a.
Raab mulier fornicaria, exploratores hospitio
suscepit to. 4. 96. e.
Raab meretrix, typus Eccle. to. 8. 315. h. & seq.
De Raab meretrice to. 10. 180. i. k.
Rabbi magister dicitur. to. 9. 20. m. & 70. k. j.
Rabies aliquando contingit ex morfu canis ra-
bidi to. 5. 237. c.
to. 2. 59. b.
Rabo, mensuræ genus
Racha quid. to. 6. l. to. 4. 395. c. to. 9. 80. m.
Racha cur non interpretatum to. 3. 9. l.
Rachel filij quare extincti & erasi fuerint. to.
4. 318. g.
Rachel gentiles repræsentat. to. 10. 167. k.
Rachel furata est idola patris sui. ibid.
Caput redere, cogitationes terrenas a mēte si-
gnificat rescicare. tom. 9. 204. c. d.
De radice peruersi amoris, timoris, & ignoran-
tiæ to. 5. 236. l. & 237. h.
Radix pes est arboris, & significat charitatem.
to. 8. 21. i. k.
Vbi radix nostra, ibi & vita nostra. to. 8. 91. k.
l. & 100. m.
Radix nostra, charitas nostra, fructus nostris
opera nostra. to. 8. 150. c. d. & fo. 166. e. f.
In radice vigor, fructus, & opulencia, &c. eod.
151. e. f. Radix

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

Radix Iesse, Christus to. 7. 167. b.
De eo quod in Esaia scriptum est, Ascendet si-
cut virgultum, & sicut radix de terra sitien-
ti. Homilia tomo. 10. 111. i.
Et qualiter istud de Christo dictum. ibidem.
De radice charitatis, nihil vnquam mali nasci-
tur to. 10. 144. g. h.
Radices duæ in cordibus plantatæ. ibidem. i.
Radix cupiditatis, i inferno plātata ē. to. 10. 144. i.
Quo ramus inserit arbori ē spiritus. to. 2. 62. g.
Rami fracti ex arbore cui inseritur oleaster,
Iudæi sunt, quibus succedunt Christiani ex
gentibus. to. 9. 32. d. e.
Dominica in ramis palmarū: Sermones quin-
que to. 10. 185. i.
Ranarum nomine arreptij idolorum signifi-
cantur to. 8. 139. l.
Quod loquacissima sit vanitas. Ibi. fo. 286. h. i.
Ranæ sunt hypocritæ, ad malum non ad bonū
cæteros imitantes to. 9. 147. d. e. & i.
Ranæ item sunt spiritus dæmoniorum, facien-
tes signa ibidem. e.
Quid ranæ significant. to. 9. 247. d. e. tom. 10.
171. d. & 175. k.
Ranarum multitudo to. 10. 171. g.
Rancoris incommoda to. 9. 223. l. m.
Rācor, aduersus frēm, seruādus nō ē. to. 9. 251. i. k.
Raphaim, gigantes Hebræis to. 4. 88. k.
Raphidin, quid to. 10. 174. e.
De Raphidin, de petra pcussa, & Amalech. ib. e.
Christus non solum non rapuit, sed etiam qd
de rapina habebat hoc se euacuauit vt ad
nos veniret to. 8. 240. c.
Non licet rapere aliena Eodē. 402. d. e.
Quomodo rapiat hominem deus. to. 1. 64. f. g.
Qui carnalia nostra & terrena rapiunt, cœle-
stia nobis & spiritalia cōgregāt. to. 10. 156. a.
Quid sit rapi obuiam dño in aere. to. 9. 210. f. g.
Rapiētes aliena to. 10. 78. m. & seq.
Rapiētes aliorum bona, vt dicent filios suos.
to. 10. 119. g.
Rapinam committunt Imperatores & reges,
per potentiam vsurpando aliena. to. 5. 3. i. g.
Nō rapinā fecit, sed rapinā recepit. to. 8. 246. d. e.
Rapina, quæ to. 10. 33. c.
Raptor pecu. iuenit, & iustitiā pñit. to. 8. 207. e.
Raptor maior ideo te quærit, quia inuenit ra-
ptorem minorem Eodem. 482. c.
Raptores Euangelij locum, Facite vobis ami-
cos, &c. malè intelligunt. tomo. 10. 29. m.
Raptores to. 10. 93. f. g.
Raptus Pauli to. 2. 162. l.
Apostolus sciuit hominem raptum vsque ad
tertium cœlum to. 3. 233. a.

Apostolus in raptu suo nesciuit an in corpore
fuerit, siue extra corpus ibidem.
Raptus Pauli fictio to. 9. 105. f.
Raptus mulierū olim Romanis cōcessus. to. 5. 15. f.
Raptus animæ causans aliquñ mortē. to. 5. 113. h.
Rarum to. 1. 102. l.
Ratio, omnis cōcinnitatis inuētrix. to. 1. 135. m.
Ratio in hominē optimum, quomodo. tom. 1.
141. h. Retracta. 8. f. g.
Ratio et si potior hominis pars, secūdū eā tñ nō
debet viuere q. beatē vult viuere. to. 1. 8. f. g.
Ratio vitiosa est, & tenebræ. tom. 1. 39. c. & fo.
154. b. to. 2. 67. l.
Rationalis creaturæ dignitas to. 1. 78. d.
Ratio quid sit. to. 1. 164. i. k. & 192. c. tom. 3.
281. a. & 284. l. & 290. h.
Rationale, & rationabile, differunt. to. 1. 164. i.
Ratiocinatio recta, quid sit Eodem. 191. e.
Ratio, quæ commutabilis est, siue in animo, si
ue cū animo sit, siue animus in ea, ab ipso eo-
dem animo separari nequit. ibidem. 192. c.
Rō, excogitatrix oīū disciplinarū. to. 10. 110. c. d.
Rationis vis Eodem. 111. d.
Rationi quatenus credendum to. 1. 197. c.
Ratio, & scientia, num in bestijs. to. 1. 203. h. i.
Ratio, & ratiocinatio, quid; & quomodo diffe-
rant ibidem. m. to. 3. 282. a. b.
Rationem, mentem & spiritum vocari. tom. 1.
210. l. & seq. to. 3. 47. a.
Ratio in hominē præstantissimū. to. 1. 214. f.
& seq. & fo. 216. e.
Ratio & alia & se discernit ibid. 245. m.
Ratio supra sensum interiorem ibidem. k. l.
Ratio cæteris superior, infra deū est. to. 1. 216. e.
Ratione antecellit homo belluis. tomo. 1. 210.
i. & l. & 270. b. c. to. 2. 47. a. to. 4. 185. f.
Ratio inferior lege diuina. to. 1. 240. m. & seq.
& 240. d. e.
Rō hominis mutabilis, & incōstās. to. 1. 240. d. e.
Rationem præcedit autoritas. Eodem. 247. f.
g. & fo. 253. d.
Ratio maior crescit maiora recipiēti. to. 2. 241. l.
Ratio, & deus, vtrū alteri pferendū. to. 2. 252. i.
Ratio coæterna deo ibidem.
Rationis cōnexio ad deū, & dei ad rōnē. ibi. k.
Rationis germen an deus dicatur, aut dei ger-
men ratio ibidem.
Rationibus humanis nō fidendum. to. 3. 19. m.
Ratiocinatores garruli in diuinis. tom. 3. 79. a.
Ratio superior & inferior to. 3. 130. f.
Rationes causales creaturis inditæ. to. 3. 195. f.
Rō humana quousque aliqd cōprehēdat. ibi. h.
Rationis lumen deus to. 3. 232. g.
Rationales spiritus to. 3. 293. k.
Ratio. a.

INDEX

Rationalis creaturę diuersa ratio. ibi.m
Rationales creaturę duę to.3.348.d
Ratio, dominatrix carnis to.3.351.i
Ratio vir in homine to.4.397.e
Vide, Coniugium.
Ratio sana præponenda est exemplis. tomo.5.
8.g
Quorum ratio mentibus inest, aut miseros aut
beatos esse oportet to.5.177.i
Rationis iudicio præiudicatur à voluptate vel
necessitate to.5.98.e
Ratio regit animi partes vitiosas, secundum
philosophos to.5.122.h, & 133.b
Ratio aliquorum tota est, vt quod experti non
sunt, nequaquam posse esse arbitrentur. to.
5.213.f
Quia ratio reddi non possit de quibusdam mi-
raculis, non ideo non debent credi, cum sint
supra vires mentis humanę. tomo.5.215.b
In ratione indita materię corporali vniuscui-
usq. iam quodammodo videtur esse quod
nondum est, immo quod latet, sed accesi-
su temporis erit, vel potius apparebit. to.5.
234.b
Ratio, & veritas, consuetudini præponenda. to.
7.130.e, f, & 156.m
Rationi consuetudo frustra opponitur. to.7.
134.b, c
Ratio in diuinis multis nominibus appellatur
to.10.222.f
Ratio, intellectus, memoria, & voluntas, sunt
in nobis diuina to.10.303.c
Rationale pontificis quale erat. tomo.4.
37.e
Razij spontanea mors to.2.93.l, m
Vincula reatus to.10.38.a
Rebecca & Iacob mendacium excusatum. to.
4.14.h, i
Rebecca concepit orationes Isaac & quid duo
paruuli, qui erant in vtero eius significant.
to.5.154.d, to.10.166.d
Rebecca pulchritudo ibi.g
Rebecca quo tempore regum peperit filios ge-
minos, a braham eorum auo adhuc viuentem
to.5.169.d
Quid certamen paruulorum in vtero Rebecę
figurauit to.9.240.k, l
Rebecca quęstia in coniugium Isaac, Ecclesię
figurabat to.10.165.d, & 166.d
De conceptu Rebecę. to.10.166.c, d
Duo paruuli, in vtero Rebecę, collideban-
tur. ibidem d, e
Rebelles consumpti igne. to.3.241.l
Rebellio carnis, vnde. to.7.223.e

Recapitulatio in scripturis: multas quęstio-
nes soluit. to.3.21.d, to.4.30.k
Anacephaleosis, recapitulatio. tomo
4.102.f
Recedere à deo, quid sit. to.8.91.m
Recedit à te deus, cum tu recedis ab eo. Eo-
dem 366.d, e
Duplex recessio: spiritalis, & corporalis. to.
10.19.m
Recensio populi. to.3.244.l
Reciduar periculosum. to.4.186.a, b
Relapsus à baptismo, à diabolo quomodo acci-
setur. to.6.17.i, k
Recidui malum. to.10.100.m, & seq.
Recipiens aliquem in nomine domini, merce-
dem recepti ille recipiet. to.9.131.l
Quomodo reconciliemur deo. to.5.87.e
Lata non lati quomodo recordemur. to.1.39.
a, b Vide, Reminiscencia.
Nemo recordatur nisi quod in præsentia non
est positum. to.8.102.d
Non statim rectum quod deus permittit. to.
3.279.a
Quod rectum est, non tollitur, nec intus nec
foris. to.7.135.c, d
Cur non ita dici possit recti renibus, sicut re-
cti corde. to.8.15.k
Rectus est deus, & ideo illi distortum non co-
rdat. Eodem 66.d, e, & 283, i, k, &
seq. 562.m
Rectus ille est cui nihil displicet quod fecit
deus. to.8.67.d, e
Recti corde sunt, qui sequuntur in hac vita
voluntatem dei. Eodem 89.k, & 134.h
Tunc rectum est cor, quando &c. Eodem.
162.l
Si omnes recti corde laudabuntur, damnaban-
tur peruersi corde. to.8.216.h
Tunc quisque rectus est, cum &c. Eodem
250.b, & fo. 427.d
Qui sint recti cordes. Eodem 347. k, &
seq. & 483.i, k
Esto recto corde, & semper tibi de domino
erit læticia. to.8.360.k
Tunc rectus eris, quando &c. Eodem 545.f, g
& fo. 557.d, e
Rectus deus peruerso non placet. tomo.
10.244.f
Recumbere in regno dei, quid. to.10.24.l
Recumbent cum Abraham, Isaac, & Iacob
&c. exponitur. to.10.164.m
Quid pigrum reddat dispensatorem verbi
dei, ad redarguendum. tomo.10.78.
Con.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Contradicentes redarguere, quid. tomo.10.
93.c
Reddere non debemus mala pro malis. tomo.2.
7.f, & seq.
Reddere non debemus mala pro bonis.
ibidem
Reddere redditionem superbis, quid sit. to.8.
344.c
Reddere mala pro bonis to.10.168.f
Redimere hominem iure, non vi, placuit deo.
to.3.137.h
Redimit dominus visibiliter & inuisibiliter. to.
8.100.m, & fo. seq. c, d
Gaudere redemptum, sed nondum res, se secu-
rus esto co.103.i
Sinon redimit Christus, nullus homo redem-
pturus est. to.8.148.g, h
Nemo redimitur, nisi a captiuitate. eodem.
253.a
Ille solus redimere potuit, qui se sub peccato
vendere non potuit to.8.500.g
Redimere tempus, quid. to.10.83.e, & 90.h, &
95.e
Redemptorem tuum nemo fallit, nemo circum-
uenit, nemo premit, & quale precium dede-
rit to.8.381.i
Qui creator mundi erat, voluit esse redemptor.
to.10.215.k
Redemptio nostra quare per mortem Christi.
to.3.137.b, & seq. copiose.
Redemptionem hominis trinitas simul opera-
ta est ibi.
Ipsa redemptio clamat nostram captiuitatem.
to.8.253.l
Redemptio nostra to.9.166.f
Redemptionis nostrę preparatio. tomo.9.
173.c
Redire debemus non qua venimus. tomo.10.
137.d, e
Reductiones nostrę duę sunt, & quę. tomo.8.
255.c, d
Refectio nostra diuturna, defectio est. to.8.210.
i, k, & fol. 307.i, & 480.h
Reformationis gradus, & consummatio. to.3.
145.a
Refrigerium propter quietem dñ. to.8.125.b
Refugium dei cur altissimum sit. to.8.332.b, c
& fo. seq. l, m
Sunt quedam refugia vbi non est virtus, quo
quisq. magis infirmatur, cum fugerit quàm
confirmetur to.8.138.k
Dominus factus est locus refugij Adę, qui
prius erat metus fugę. eodem. 249.d
Refugium nostrum est deus. to.10.3.k, l

Caro nostra regenerabitur per incorruptionē.
to.5.199.c, f
Regeneratio duplex. ibidem. h, tomo.7.
319.g
Regeneratio vtrum liberet à miseria. tomo.10.
95.a
Regenerati sumus, vt viuamus. tomo.10.
183.R
Regendi bene populum ars secundum Virgi-
lium. to.5.43.h, i
Deus quos non regit, frangit. tomo.8.
146.e
Quod regat obedientes, conterat resistentes.
to.8.192.i, R
Aliud est regi, aliud dirigi, aliud corrigi. tomo.
10.305.h
Regimen populi to.3.350.k
Regimen dei to.9.166.a, & g, h
Rectores mundi, qui to.10.7.g
Quomodo potest quis cognoscere, an deum
habeat rectorem & habitatorem sui. to.10.
137.i
Multi sunt rectores, sed pauci iustitię amato-
res to.10.293.i
Regum auxilium recte implorari aduersus
hostes Ecclesię. tomo.2. epistola. 48.
& 50.
principum securitate quies ecclesię iuuatur.
to.2.74.i
Rex, & sacerdos, Christus. to.4.126.i, & fo. 128.
d, & 135.R, & fo. seq. c, & 195.l, to.8.57.e,
& seq.
Reges vrbe pelluntur, propter Lucretiam. to.
5.15.f, & seq.
Rex iniustus, tyrannis appellatur. tomo.5.
17.g
Reges vnde dicti sint co.22.e
Rex Assyriorum Ninus primus omnium fini-
timis bella intulit to.5.31.R
Reges esse omnes desiderant. to.5.36.i
Reges to.5.43.f
Regum vita qualis esse debeat. tomo.5.48.h, &
48.b, & seq.
Regis boni officium ibi.
Qui reges sint felices ibi. h, & seq.
Rex magnus super omnes deos: exponitur. to.
5.80.d, e
Rex primus Assyriorum quis, & quantum du-
rauerit to.5.106.a
Regum regnantium in prima ciuitate, à Cain
condita, quis primus, & succedentes. to.5.
139.b, c
Reges Israel quando spiritaliter cessare debe-
bant to.5.161.g, h
Rege

I N D E X

Reges inuncti, Christum verum figurabant.
to. 5. 161. c. & 163. k
In regno Sicyoniorum, primus rex fuit Aegialeus, secundus europ.
to. 5. 161. h
In regno Assyriorum quartus regnabat, scilicet Nini filius: apud Sicyontos, quintus Telexion, & quo tempore
ibi.
Rex existens potest dici dux & princeps, sed non contra
to. 5. 182. b, c
Regem quando non, & quando habuerint Iudei
ibi.
Reges vastantes Ecclesiam, prædicatione sanctorum subditi sunt nomini Christi. to. 5. 184. m
Regis nomine filius solet in scriptura appellari. to. 8. g, h, & fo. 13. 2. b, & fo. seq. f, & folio. 256. a
Reges à regendo dicuntur: & non regit qui non corrigit, & qui regere debeant. eod. 13. 4. g, & 233. k, l
Timeant reges regem, vt agnoscant regem, nō qui aufert mundi, sed qui dat regnum cœlorum
to. 8. 144. a
Quod Iudæi, quia dixerunt se regem habere Cæsarem, non peccauerunt, sed quia regem Christum habere noluerunt. eod. 178. h
Quod Iudæi regem suum crucifigendo etiam eum regem gentium fecerunt. to. 8. 192. i, & 215. a, b
Rex virtutum, quis sit. Eodem 232. i
Discernere regem super columbam de argētatam, quid sit
to. 8. 233. i, k
Esto rex terræ, & erit tibi terribilis deus: rege terram, & eris rex terræ. eod. 277. h, i
Regibus terrenis Christiani subiecti sunt. to. 8. 464. m, & seq.
Rex in omni gente prior est
eo. 514. m
Ille malus rex est, qui intercludit Fiā ad deū.
ibi. 515. b, c
Reges terræ superbi non sint, sed humiles. to. 8. 523. i, k, & l, m
Vide, Principes.
Reges quanto sunt in maiore foelicitate terreni, tanto magis humiliari deo debent. to. 8. 523. i, k
Reges Christiani, quomodo ligati sint compedibus, & nobiles eorum in vinculis ferreis.
eo. 579. c, f
rex quare noluit Christus fieri, cum eum quererent Iudæi, post miraculum de quinque panibus
to. 9. 47. b
rex Iudeorum quomodo Christus. to. 9. 81. a, & 117. m
reges credentes, & quærentes, signant eos qui

per fidem ambulant & desiderant speciem.
tomo. 10. 137. k
Christus rex à Magis quæsitus, nō simili pompa qua reges mundani.
eo. 138. c, d
Opus regis est, vitam suam pro his quibus dominatur opponere
to. 10. 193. k
Non est regina quæ à sinistris est. to. 8. 152. c
regina Austri, Ecclesiam catholicā figurabat.
to. 10. 252. h, & seq.
Regnare.
Regnandi cupido quibus vitiorum gradibus in Romanis aucta sit
to. 5. 10. k
Quod regnēt boni longe lateque vtile est, tam sibi quam subditis
to. 5. 31. f
regnandi cupiditate conterere gentes, grande est latrocinium
to. 5. 31. l
regnandi habentibus scientiam, nihil est foelicius in rebus humanis.
Eod. 39. k
regnante Aralio natus est Isaac. to. 5. 169. e
Quibus regnantibus defunctus est Abraham.
ibi. c, f
quo tempore nepotes Abrahæ fuerint & deus promiserit Isaac seminis benedictionem: ac quo tempore mortuus Isaac. ibidem. m, & fo. seq. i
Quo tempore mortui sint Iacob, & Ioseph in Aegypto
to. 5. 169. i
Quo tempore iudicauerit Delbora apud Hebræos
eo. 172. i
Quando Troia deleta sit à Græcis. to. 5. 172. c, & 173. g
regnante Sedechia in Hierusalem, ductus est populus Iudeorum in captiuitatem Babylo-niæ
cod. 175. a, & seq.
Quibus regnantibus tota captiuitas Iudeorum est soluta
ibi. k
regnant cum Christo etiam animæ mortuorum, dum mille anni decurrunt. to. 5. 202. g, & seq. & 203. i
regnaturis solent inuidere regnantes. tomo. 9. 116. e
Nemo potest gaudere cum seculo, & regnare cum Christo
to. 9. 204. i
Omnis homo aut cum Christo regnaturus, aut cum diabolo cruciandus est. tomo. 10. 170. g
Qui cum Christo regnare non meruerit, cum diabolo peribit
to. 10. 241. a

Regnum dei, Regnum Christi,
Regnum cœlorum.
to. 10. 70. g
regnum dei quid.
Non est regnum dei esca & potus: exponitur.
to. 2. 11. c
regnum

I N D I V V M A V G V S T I N V M

regnum dei dicti sunt fideles. to. 3. 83. i, tomo. 4. 111. h, to. 6. 206. d, to. 9. 116. g
regnum per ligni gustum amissum erat, & iterum per lignum quæsitum est. to. 4. 304. h
Adueniat regnum tuum, expositum. to. 4. 407. l, to. 10. 28. b
regnum dei, primum quærere: exponitur. to. 4. 411. l
In regno Ecclesiæ sedes positæ sunt, & iudiciū datum est
to. 5. 318. i
A regno dei vnum etiam crimen excludit. to. 7. 138. i, k
Regnum dei tanti valet quantum habueris. to. 8. 156. k, & 1383. i, k
Qui timet ne veniat regnū dei, timet ne exaudiatur dicendo, Adueniat regnum tuum. to. 9. 138. b, c
regni dei ad alia bona comparatio. to. 9. 163. g, & seq.
Duplex plaga est ab æterno regno separari. to. 9. 176. e
In regno dei nihil inordinatum relinquitur.
eo. 185. g, h
regnum dei numero possessorū non minuitur.
to. 10. 19. f
regnum dei quando in nos veniat. tomo. 10. 25. g, h
regnum dei sine fine
to. 10. 26. h, i
Superbis non premititur regnum dei. to. 10. 45. m
regnum dei, terra dictum
to. 10. 76. l, m
regnum dei quantus thesaurus, & quā vili ematur
to. 10. 94. a
regnum dei quibus est venturum, & quibus nō.
to. 10. 115. d, e
Orare vt regnū dei adueniat, quid
ibid.
regnum dei
to. 10. 122. c
Et qui in id intrabunt
ibi. & seq.
Adueniat regnum tuum, pertinet ad secundam beatitudinem
to. 10. 219. c, d
regnum dei quāuis vbique sit, deest tamen ignorantibus
ibi. d
Hoc regnum finem habet, regnum dei finem non habet
to. 10. 273. c
regni Christi amplitudo. to. 2. 53. a, b, & seq. to. 8. 37. c, & seq.
regna duo sunt: vnum Christi, aliud diaboli.
to. 2. 109. h, i
regnum Christi duplex, alterum gloriæ alterū gratiæ
to. 4. 203. c, & h, i
pater quomodo tradidit filio regnum. to. 4. 309. b, c
Quid sit regnū sanctorum cum Christo per mille annos: & in quo discernatur à

regno æterno
to. 5. 304. a, & seq.
regnum Christi, superbum mundum humilitate deuicit
to. 9. 116. m
Regnum Christi aduersum se non est diuifum sed aduersus regnum diaboli.
to. 10. 9. c
regnum cœlorum quid sit, & vbi esse credatur
to. 9. 188. c
Colloquium Augustini cum matre, de regno cœlorum
to. 1. 58. f, & seq.
regnum cœlorum quomodo vim patitur. to. 4. 26. f, & 118. g, & 376. c, to. 10. 265. c, f
regnum cœlorum quanti emerit Zachæus. to. 4. 231. g
regnum cœlorum varie acceptum. tomo. 4. 394. a
Ad regnum æternitatis firmitate securum, perducit fides vel religio Christiana. tomo. 5. 92. a
regnum nullum fuit securitate vallatum omnino, nisi cœleste
to. 5. 164. h
regnum cœlorum quomodo debet intelligi
eo. 201. col. 1. & 2.
regni cœlorum testimonia
to. 6. 115. e
regnum cœlorum intra nos esse. to. 6. 137. m, & seq.
regnum cœlorum, Ecclesia cur appellata. to. 6. 265. l, to. 9. 90. m, & seq.
Contra eos qui quantumcunque male viuant pollicetur sibi regnum cœlorū, propter, &c.
to. 8. 297. c, d, & seq.
regnum cœlorum Christus venale habet: & quo precio comparatur. to. 8. 349. l, m, & 383. i, k, & 427. c
regnum cœlorum peccatoribus promissum. to. 8. 420. k
regnum cœlorum erunt regnantes in cœlo. to. 9. 90. m
regnum cœlorum
eo. 173. b
Quomodo regnum cœlorum possit acquiri.
ibi. k
regnum cœlorum confertur pauperibus, quibus regnum terrarum est ablatum. tomo. 9. 180. c
regnum cœlorum non diuitum sed pauperum est
eo. 204. i
Maximus qui vocetur in regno cœlorum: Sermon.
to. 10. 3. a, & seq.
Filij regni sunt Iudei
to. 10. 5. f
In regno beatitudinis, quid fiet. tomo. 10. 24. k, l
Iter ad regnum cœlorum
eo. 41. h
Nō omnis qui dicit mihi domine domine, &c. exponitur
eo. 42. a
Inter regnum cœlorum & damnationem nullum

I N D E X

- lum medium. to. 10.70.f.g
Regnum cælorum, vita æterna. Ibidem, g
Regnum cælorum emitur. to. 10.94.a
Regni cælorum præcium, est calix aquæ frigidæ. to. 10.97.d
Quare boni sunt percepturi regnum in iudicio. to. 10.151.d
Desiderare regnum cælorum, propter sapientiam & vitam æternam, aliud est, & aliud est propter felicitatem terrenam. tomo. 10.164.k
Regnum cælorum propter nos, gehenna propter diabolum facta est. tomo. 10.218. d, & 272.l
Quare regnum cælorum, tam magnificum, grano sinapis tam exiguo, comparetur. to. 10.269.f.g
Regnum virtutis quomodo exerceat mens. to. 5.76.d
Regna terrena.
Regna, quid. to. 5.31.g
Regnorum dispensator deus. to. 4.38. g, h, & 74.b
Regnum bonorum, & malorum. to. 5.31.e, f
Regnum dat deus bonis & malis, secundum ordinem rerum & temporum nobis occultum: felicitatem autem dat solis bonis. to. 5.38.g, & 47.k, & seq.
Regna sunt à solo deo. to. 5.39.l
Regnorum dispositio, & datio, ad deum pertinet. Ibidem m, & 43.c, & 47.d, & K, l
Regius fastus superbia dominantis purata est. to. 5.43.e
Regna Orientis, cum diu fuerint illustra, voluit deus & Occidentale fieri: quod tempore esset posterius, sed imperii latitudine & magnitudine illustrius. Ibidem 44.a
Regna duo præ cæteris fuerunt clariora. to. 5.168.e
Regna terræ quomodo dicantur inclinata. to. 8.139.k
Regna omnia terrena peritura. tomo. 10.26.h, i
Regnum Iudæorum, Romanorum, &c.
In regni Hebraici diuisione nullum apparuit peccatum ex parte regis Israel, vel populi, sed voluntas dei iudicantis impleta. to. 5.167.f
De regno Israel capiuo ab Assyriis prius, & Iuda posterius. Ibidem, g, h
Terrenum regnum Iudæorum, vmbra erat regni cælestis. to. 8.469.f
Regnum Alexandri fuit magnum locis, sed breuissimum tempore. to. 5.31.b
regnum Romanorum, ut cresceret, adiunxit ini quitas eorum, cum quibus iusta bella gesta sunt. eod. 34.h
regnum non habuerunt Romani, nec potest haberi deo inuito, sed aliis diis contemptis. ibid. 37.d
regnum Romanum dei uoluntate est prosperatum. to. 5.169.g
regnum Romanum tamdiu pacifice regnauit, quandiu sapientes regere permisit. tomo. 5.201.g
regnum Assyriorum quo tempore habuerit finem, & quo regnum Romanum incepit. to. 5.175.c, & seq.
De regno Sicyoniorum & Assyriorum quæ simul erant, quando natus est Abraham. eod. 168.e
regnum Assyriorum quædo translatus sit ad Medos. to. 5.173.b
regnum Macedonum, & Persarum, quantum durauerit. to. 5.106.b
Regnum peccati. to. 4.422.f
regnum peccati quomodo destruitur. tomo. 4.404.l. to. 10.155.l
Spiritus diaboli quomodo diuisi inter se, & tamen ambo pertinent ad vnum regnum diaboli. to. 10.9.b, c
regula sancti Augustini, quam dedit monialibus. to. 2.153.k
Augustinus instituit regulam secundum regulam Apostolorum. tomo. 10.280.g, & m, & 287.g
De institutione regularis uitæ. tomo. 10.278.l
regulares testari non possunt. tomo. 10.314.d
regula Ticonii cuiusdam. to. 3.19.c
regula diligendi proximum, accipitur à seipso. to. 5.8.c
regulus iuramentum seruat, & pro republica occiditur. to. 5.6.h
regulus Pœnos uicit. to. 5.9.c, & 26.g
regulus primum bellum Punicum confecit. eod. 26.g
M. Regulus. to. 5.46.i
relabi periculosum. to. 4.386.a, b
Vide, Reciduum.
relatiua quæ dicantur dialecticis. to. 2.96.l, to. 3.343.f
relatiuum non est accidens. to. 3.105.i, to. 10.140.b
In relatiuis nonnunquam desunt uocabula. to. 3.107.k
relatio

I N D I V V M A V G V S T I N V M

- Relatio omnis ad aliquid aliud refertur. to. 10.139.h
religio quid sit. to. 5.81.l, & seq.
religio à religando. tomo. 1.247.m, Retracta. 14.d
religio Christiana ab initio fuit. tomo. 1.13.R
Duæ sunt personæ in religione laudabiles. to. 1.14.e
Salus vera religionis huius nulli unquam defuit, qui dignus fuit, &c. exponitur. to. 1.24.f.g
religio uera, atque perfecta. tomo. 1.107.i, k, & m, & 261.a
De uera religione. to. 1.233.h, & seq. Retracta. to. 1.13.i
De religione quid sit senserint philosophi. to. 1.233.h
Religionem à philosophis non esse quærendam. to. 1.234.c
religio uera in quibus sectis. ibid.
religio Christiana, vera religio est. to. 1.4, & 235.g
Et quomodo defenditur. to. 1.236.b, c
Exhortatio ad ueram religionem. tomo. 1.246.f.g
De uera religione, epilogus. ibid.
Religionem ueram scriptura non tacuit. to. 2.41.h
Sub religionis prætextu multi direscunt. to. 2.124.i
De tempore Christianæ religionis, quæstio exposita. to. 2.58.k, & seq.
religio quid Ciceroni. to. 4.187.g
religio Christi diffusa. to. 4.131.a
Religione uera liberamur ab illa uitiolitate qua similes demonibus sumus. to. 5.70.e, & seq.
religio uera præcipit a multis cauere quæ demonibus placent. ibid.
religionis summa est imitari eum quem colis. ibid.
religionis ueræ indignis dominantur demones. eod. 71.g
Christiani religio, quanto est ueracior atque sanctior, tanto uehementius cuncta fallacia subuertit. ibid. k, l
religioni sacræ, quæ nec fallit nec fallitur, adherendum. ibid. 72.a, b
religio uera, qua deum colimus, quid. to. 5.82.k
religio Christiana oppugnata. eodem. 92.c, d
religionis Christianæ principium, & progressus. to. 5.185.k, l, & seq.
religio Christiana non abhorret quamcunque consuetudinem licitam. to. 5.194.c
Religio omnis causa animæ. to. 6.32.d
ad religionem ueram quæ uia. ibidem. l, & 35.k
religionis initium à fide. to. 6.34.b, c
Simulationis ueræ religionis, & ueræ religionis congressus. to. 9.224.l, m
Qualis debeat esse uoluntas intrantis religionem. to. 10.178.m, & seq.
religiosus unde dicatur. to. 5.82.k
religiosi multi seruiunt malis dominis, nec eis obest. eod. 193.h
religiosa non tacere lucrum est, tacere dispendum. to. 10.3.a
Vestimenta religiosa, sine bonis operibus, iudicium iustum sustinebunt. tomo. 10.161.c
Vacatio quotidiana religiosi. tomo. 10.279.a
Nullus religiosus de opere suo aliquid sibi appropriet. ibid.
Quomodo se habeant religiosi erga priorem, & prior erga eos. ibid. b
Quomodo religiosi se habeant diebus festis in potu. ibid.
Ad religiosos exhortatio. to. 10.280.a
religiosus claustrum exiens, ad subueniendum patri necessitatem patienti, uotum non frangit. eod. 282.a
Si quis non reliquerit omnia, non potest meus esse discipulus. to. 4.309.d, e
Multum relinquit, qui etiam relinquit quod habere cupiebat. to. 8.397.h
patrem & matrem quomodo reliquit Christus, ut adhereret uxori. to. 9.19.f
Christus quomodo reliquerit discipulos, & tamen cum eis manserit. to. 10.47.f, g
Quid sit relinquere domum patris nostri. eod. 151.m, & seq.
Reliquiæ sanctorum honorandæ. to. 3.68.h
reliquias martyrum uenditantes hypocritæ, sub habitu monachorum. tomo. 3.265.i
reliquiæ Israel. to. 4.40.g, h
Circa reliquias mortuorum uana superstitio. to. 4.246.e
reliquiæ per electionem gratiæ saluæ factæ sunt: exponitur. to. 10.7.a, & seq.
remedia varia. to. 3.356.K
De reminiscencia. to. 1.63.h
reminisci quid. ibid. i
Contra reminiscenciam Platonis. tomo. 3.133.i
Vide,

I N D E X

Vide, Memoria, & recordari.
Quomodo dei reminiscimur t. 3. 144. m.
Ex spiritu remissio peccatorum. tomo 1.
79. h. i
remittenda fratrum delicta. tomo 1. In Possido.
tomo 3. 355. a
Vide, Dimitti.
remissio peccatorum to. 3. 49. e, f, & 57. c,
& 69. l, & 257. d. to. 10. 115. i
Quod credenda sit t. 10. 217. i
remittit peccata deus spiritus generatis, non
carne generatis to. 2. 259. g
In quo habemus redemptionem & remissio-
nem peccatorum t. 4. 206. c
remissio peccatorum quomodo obtineatur. to.
4. 304. l, m
Deus designatur ignorare, quod in seipso ho-
mo designatur agnoscere. tomo 9. 221.
c, d
remissio peccatorum, primum munus ab ini-
tio fidei, à spiritu sancto tomo 10. 10.
i, R
etiam per malum clericum, sed tamen catho-
licum ministrum, in Ecclesia dei, datur re-
missio peccatorum in spiritu sancto. to. 10.
12. m
Etiam per reprobum & fictum ibi.
remissio omnis peccati, & blasphemie, nō sit
nisi in Christi congregatione, quæ nō spar-
git ibi. R. l
remissio peccatorum, & regnum cælorum pe-
regreæ merces, aduocæ naui Ecclesia per
omnium gentium littora tomo 10.
14. h
De eo quod ait dominus in Euangelio Remit-
tite & remittetur vobis: date & dabitur vo-
bis: Homilia to. 10. 106. m
Peccata non dimittentes t. 10. 114. f, g
remus occisus a Romulo fratre suo. to. 5. 21. f
Vide, Romulus.
renascentia corporis & animi t. 3. 4. k
Qui non renascantur ibid.
renati in Christo liberamur to. 3. 56. b
renascentia spiritus to. 3. 64. h
renati filij dei t. 3. 53. l
renasci ex aqua & spiritu sancto, quid sit. to. 2.
84. e, f, & seq. copiose tomo 7. 148. e, & seq.
abunde
Vide, Generatio, & pœnitentia
renatus monachus to. 1. 27. d
Ad Renatum scripsit Augustinus ibi. k
renum nomine, delectationes intelligi. tomo 8.
14. g
renes nostros quando deus possideat. e. 528. m

renouatio hominis quotidiana. to. 1. 257. l, to.
2. 84. e, to. 3. 53. h, & 145. a tomo 3.
145. i
renouatio imaginis dei, in homine tomo 3.
145. i
reformationis gradus & consummatio. tomo 3.
145. a
renouatio hominum qualis futura in resurre-
ctione eo. 195. m, & fo. seq. e
renouationis initium a baptismo tomo 7.
224. c, d
Omnia vetera Christus, nouus homo factus,
renouauit to. 9. 202. g, h
renunciatio sensuum t. 115. e
renunciandum quomodo huic seculo. tomo 3.
124. i
Diabolo renunciandum t. 4. 386. k
renunciare satanæ quid to. 6. 17. h
renunciantes seculo verbis, non factis. tomo 7.
132. i
Repellere dei, quid. to. 7. 396. k, to. 8. 440. m,
& seq.
repetitiones in scriptura quid faciant. t. 8. 256.
a, b, & 331. f, & 380. k eodem.
Eadem repetere non pigeat. eodem.
332. c, d
Cur eadem repetantur. to. 3. 172. m
reprehendere aliena facilius est, quàm propria
confirmare to. 2. 16. b, in fine.
Vera, inter amicos, reprehensio quæ. eod.
18. e
reprehendere peccatores, spectat ad prælatos.
to. 5. 4. l, m
Ille iustus est reprehensor, qui non habet quod
in illo reprehendatur to. 8. 161. l, m
reprehensio nostri ipsius, laus dei est tomo
10. 7. d
reptilia to. 2. 163. i
De repudio to. 4. 115. e, f
Libellus repudij à Moyse datus. tomo 5.
128. d
repudium quare olim permillum. to. 6. 114. h,
& fo. seq. b, c. to. 7. 265. b
repudio etiam licito, matrimonium non soluit.
to. 6. 279. h
requieuit deus die septimo. exponitur. tomo 7.
271. h, & fo. seq. i, to. 2. 171. l
requies spiritalis to. 2. 171. c
De requie dei septimi, plura. t. 3. 181. c, & seq.
abunde. to. 5. 95. l, m
requiescere deum, & operari, quomodo acci-
piendum to. 3. 181. g, & 352. e
Quies dei in nobis, & hominum quies in deo.
eo. 183. c, d to. 3. 347. h
requies animæ in hac vita Requies

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Requies summa to. 4. 119. d
Requies vera cordis nostri, in quo sit. tomo 4.
354. g
Requies dei quid significet. to. 5. 95. l, m
Pro requie æterna labor æternus subeundus est.
to. 8. 95. k, l, & 349. m
Quid sit deum requieuisse ab omni opere q.
parrarat to. 9. 200. b, c
Res humanæ & diuinæ to. 1. 143. a, & seq.
Res nostræ quales ibi. c
Res verbis potiores to. 1. 188. a, to. 4.
156. c
Author rerum rebus anteponendus. tomo 1.
238. k, l
Res, & signa, in scripturis to. 3. 3. i, k
rerum diuisio ibi. l
Res variis modis conditæ tomo 3. 139. i
Rerum inchoatio, & perfectio ibi. R
Rerum dominus, quis to. 3. 350. c
Res nulla est, vel cogitari potest, sine modo, spe-
cie, & ordine to. 5. 97. a
In rebus est ordo multiplex ibi. c
In rerum productione triplex causa attenditur
to. 5. 98. a, b
Res omnis bona est: & nulla est praua. ibi.
dem. f
In rebus est inæqualitas, vt essent omnia.
ibidem
Rerum humanarum causa est diuina bonitas.
to. 9. 99. e, & i, & seq.
Rerum productionem primam quare fabulo-
sam reputent quidam, dei potentiam igno-
rantes t. 5. 110. c, d
Res & creaturas qualescunque solus deus fa-
cit ibi. R. l
Res si non faceret deus, nullo modo essent. ibi.
dem
Rerum mundanarum vsus diuersimodè refer-
tur à diuersis to. 5. 193. k, & seq.
Res verbis, non verba rebus præponenda. to.
10. 10. b
Nescio qua fronte gratiam diuinæ misericor-
diæ se credit posse accipere, qui res alienas,
quas male abstulit, dissimulat reformare. co-
dem. 186. f
Respublica est res populi tomo 2. 7. h, to.
5. 195. i
Respublicam quidam stare negant, & c. tomo 2.
5. h, & fo. 8. e
Respublica vnde dicatur beata. tomo 2. 70. m,
& seq.
Respublica quando recte administratur. to. 2.
191. k, l
Respublicam quomodo poterit gubernare

princeps, & c. eo. 6. d
Quod respublica Romanæ plura mala accide-
rint per suos Imperatores, & c. eod. 8. b, &
seq.
Respublicæ una omnium Christianorum. t. 3.
264. c
Respublicæ felicitas to. 5. 11. d, e
Respublicam, quando dicat esse Scipio. to. 5.
17. c, & 195. i, & seq.
Respublica Romana nunquam fuit ante Chri-
stum, nec populus, secundum definitionem
Scipionis, & Ciceronis. Et post ostendit se-
cundum definitiones probabiliores quomo-
do fuerit respublica & populus. eod. 17. i, &
195. i, & sequen. & 197. c, & seq.
Respublica primo perit prauis moribus. to. 5.
18. g
Respublica perdita iudicatur. eodem. 29
b, c
Respublicam, vel commune bonum quantū
dilexerint Romani, patet. eod. 45. d, & se-
quenti.
Respublica Romana, siue regnum, quomodo
creuerit. ibidem
respublica non potest geri sine iustitia. tomo 5.
195. i, k
Contra dicentes rempublicam augeri non pos-
se, vel stare, nisi per iustitiam imperiose ciui-
tatis, quid responsum sit a parte iustitiæ. ibi-
dem
rempublicam gerere non est criminofum, sed
ob rem familiarem augendam gerere damna-
bile est. to. 10. 20. e
respicientes esse recipiendos. to. 3. 257. b
respicendum mature. to. 3. 348. f
respicentiæ fructus. ibid.
respicentem animam deus excitat. t. 1. 154. c
Vide, Pœnitentia.
Respicere, & videre dei. to. 8. 72. h, to. 9. 260.
m, & seq.
respectus pro dilectione poni solet. to. 8. 225.
h, i
respectus dei tribus modis accipi solet. tomo 9.
260. m, & seq.
Qui sint retro respicientes in via tomo 9.
202. m
Vide, Retro.
Responso varia varietas questionum postulat.
to. 4. 414. i
Respondere vocanti domino, quid sit. tomo 8.
377. m, & seq.
Relis peccata significat to. 8. 500. k
Restitutio qualitorum fraude tomo 2.
74. l, m

Resurrectio
De resurrectione multa. to. 3. 60. m. & seq. copiose, & fo. 73. m. & seq.
Resurrectio omnium communis. eod. 65. d. & 73. m. & 76. d.
In resurrectione erunt viri & mulieres. to. 3. 68. K. & 79. b.
Resurrectio inæqualis bonorum & malorum to. 3. 4. l. & 73. m. & seq. copiose.
In resurrectione, angelorum similitudo promittitur. t. 3. 53. e. & 76. c. d.
An resurgant fœtus abortiui, & monstra. eod. 60. a.
Resurrectionis nostrę celeritas. to. 3. 186. i.
Resurrectio. eod. 353. a.
Resurrectio & iudicium prædicanda. tomo 4. 325. d.
Resurrectionis & iudicii cogitatio. eod. 332. a. & seq.
Resurrectio non est contraria rationi. to. 5. 351. h. i.
Resurgentes quomodo occurrant in mensurâ ætatis plenitudinis Christi. tomo 5. 358. d. & i.
Resurgent sancti absque omni deformitate. ibi. m. & seq.
In resurgentibus nulla erit infirmitas, quam facit incongruentia partium. ibi.
Resurrectio erit omnium in iudicio. ibid. d. & sequen.
Resurrectio bonis & malis promittitur. to. 6. 21. e.
Resurrectio nouissima dicta, regeneratio, adoptio, redemptio. t. 7. 291. g. h.
In resurrectione non quæritur successor, quia ibi non erit decessor. to. 8. 130. g.
Resurgentes non nubent, neq. ducent vxores. ibidem.
In Christo primo resurreximus, quia & c. to. 8. 255. c. f.
Nemo resurgit nisi mortuus fuerit. eod. 378. b.
Resurrectio insinuat. to. 8. 382. c.
Resurrectionem nobis significari per lunam ibid. e.
Omnes resurgemus, sed mali ad pœnam, boni vt sequantur caput suum. tomo. 8. 490. c. f.
Ante resurrectionem, & post resurrectionem, tempora considerata. eod. 573. f. g.
Status & conditio resurgentium. to. 9. 210. g. h. & 253. b.
Modus resurrectionis. eod. 318. l. m.
Exemplum resurgentium per comparisonem feminis iacti in terram. ibid. & 371. a.

Ezechiel super ceteros de resurrectione script. to. 9. 210. m. & seq.
Differentia resurgentium. to. 9. 245. m.
Bonum resurrectionis, est quod in vita æterna manebit. t. 9. 246. b.
Etiam impij resurrecturi sunt, sed in igne ituri. to. 10. 17. f.
Omnes resurgemus, & sapientes, & stulti. eod. 23. a. b.
Resurgere in corde. to. 10. 73. e.
Quomodo futuri simus post resurrectionem. eod. 39. e.
Resurgere in anima. to. 10. 54. d.
Resurrectionis virtutē agnoscere, aliquid magnum est. to. 10. 73. m.
In comparatione resurrectionis stercus est tota vita. to. 10. 149. m. & seq.
Bonum est fideliter de resurrectione disputare. to. 10. 197. k.
Post resurrectionem non erit bellum in sensum & rationem. eod. 203. a.
Si consideretur resurrectionis author, non mirabitur quis resurrectionem. to. 10. 208. a.
De resurrectione Sermo. to. 10. 209. b.
Resurrectio nouissima fiet ministris angelis. eod. 215. c.
Resurrectio credenda, & speranda.
Resurrectio Christi quomodo credenda. to. 2. 159. k. & seq.
Resurrectione & ascensione fulcitur fides. to. 3. 4. h. & 47. d.
Resurrectio Christi, meritum fidei nostrę. to. 3. 91. e. f.
Resurrectio Christi, fides Christianorum. to. 8. 378. b. c. & fo. 471. h. i.
Christus exemplum fidei de resurrectione primus ostendit. to. 10. 197. k. & 199. d.
Non est dubitandum de resurrectione Christi. eod. 202. e.
Ex resurrectionis fide generatur hæc ciuitas celestis. to. 5. 138. f. & seq.
Resurrectio corporum, & in cælum collocatio, credi debent. to. 5. 227. b. & seq.
Resurrectio carnis in vitam æternam credenda est. to. 9. 240. d. & 245. m.
Resurrectio vltima est credenda. tomo. 9. 248. b. c.
Resurrectionis credulitas. to. 10. 54. m.
De resurrectione omnium non est dubitandum. eod. 97. a. & seq.
Resurreximus & nos in spe, resurgemusque in re. to. 8. 255. f. g.
Resurrectio, maxima Christianorum spes. to. 10. 87. b.
Resurrectio

Resurrectio duplex.
Resurrectio prima animarum nunc est, alia vero in futuro erit. to. 5. 200. K. l.
Ad resurrectionem primam, & secundam, qui pertineant. ibi. l. m.
Resurgat in prima resurrectione, qui nō vult in secunda damnari. ibi. m.
Resurrectiones duę. ibi. & seq. to. 10. 102. a. & seq.
In resurrectione perficiemur secundum animam & secundum corpus. t. 8. 325. d. e.
Resurrectiones duę animę & corporis. to. 9. 36. i. k. & 37. f. & h. i. & 43. h.
Et de vtraque plura. ibi. & seq.
Resurrectio quædam mentis, & quædam carnis. to. 9. 37. a. b.
Resurrectio animę & corporis per Christum. eod. 44. i.
Resurrectio corporum vnde, & animarum vnde. to. 9. 45. k. l.
Resurrectionem animarum facit pater per filium deum: corporum autem, per filium hominem. ibi. m.
Resurrectiones duę, Christi & nostrę. to. 9. 94. b.
Prima resurrectio à morte peccati ad vitam iustitię, per penitentiā, toto hoc tempore agitur. eod. 150. a.
Secunda resurrectio, qua de puluere terrę ad vitam corporalem homines redeunt. ibidem.
Prima resurrectio primę morti pertinet. to. 10. 209. b.
Resurrectio mortuorum.
Resurrexerunt mortui cum domino. to. 2. 13. 2. h. & seq. 3.
An resurrexerit Dauid. eod. 13. 2. i.
Suscitatio pueri mortui. to. 3. 245. c.
Quid Apostolus Paulus in prima ad Thessalonicenses epistola, de resurrectione mortuorum, docuerit. to. 5. 207. a. & seq.
Resurrectio mortuorum, quomodo sit probabilis. to. 9. 137. l. to. 10. 206. l. k.
Etiam hodie mortui suscitantur. tomo 10. 37. c.
Diuersitas glorię in resurrectione mortuorum. to. 10. 39. e.
De celebratione dierum fratrum defunctorum, & resurrectione mortuorum. Sermo. to. 10. 90. a. & seq.
Persuasionem ad futuram mortuorum resurrectionem post hanc vitam. to. 10. 78. b. c. & seq. copiose.

Ad vnicam Christi vocem omnes mortui resurgent. to. 10. 180. a.
Resurrectio mortuorum non erit vt rursum solitas patiantur calamitates. tomo. 10. 197. l. m.
Resurrectio mortuorum est Christianis certissima. to. 10. 208. b.
Post resurrectionem caro nostra qualis futura. tomo. 1. 13. c. f. & 16. i. k. & 18. a. & 236. g. h. & 238. l. & folio. seq. b. & 244. i. tomo. 8. 210. h.
Resurrectio carnis certa. to. 1. 207. f. to. 3. 49. g. & seq. & fo. 257. e.
Resurget caro hominis ab homine comesta. to. 5. 235. e. f.
In resurrectione etiam si tota caro perijisset, tamen tam deus repararet. ibi.
Resurrectio carnis quare nobis promittatur. to. 8. 210. h.
In nulla re Christianę fidei tam contentiose contradicitur quàm in resurrectione carnis. to. 8. 173. d. e.
Resurrectionem carnis dicit Christus, mentisque. to. 9. 37. k. l. & fo. seq. a.
Resurrectio omnis carnis rationalis fideliter credenda est. to. 9. 243. i.
Homo non resurget cum corruptione quę sentitur in carne. to. 10. 202. e.
Resurgentis corporis qualitas. to. 1. 25. b. to. 2. 164. h. & seq. copiose. tomo. 3. 4. l. & 47. e. & 73. b. & 76. d.
An subito corpora reformentur. tomo 2. 205. a.
Resurgent corpora sanctorum à vitio libera. to. 3. 61. e.
Resurgentis corporis gloria. eod. 73. b. c. & 76. d. e. & 353. a.
Resurrectio corporum. to. 3. 232. d.
Resurrectio corporum astruitur. tomo. 4. 212. k. l. tomo. 6. 79. e. & seq.
Resurrectio corporum dilaniatorum, & exultorum. to. 4. 320. i.
In resurrectione in puncto reintegranda sunt corpora nostra. to. 5. 5. a.
In resurrectione corpora beatorum erunt spiritalia. ibi. 117. d.
Corpora iustorum post resurrectionem, nullis indigebunt rebus. ibi. l.
Corpus nostrum in resurrectione non erit sicut corpus Adę erat ante peccatum. to. 5. 118. f. g.
Resurrectionem corporum ostendit futuram per scripturam diuinam. tomo. 5. 227. b. c.
Resurrectio Christi

IN DIVVM AVGVSTINVM.

In resurgentibus corporibus martyrum, si cicatrices remanebunt, non deformitas in eis, sed dignitas erit. to. 5. 235. d.
Resurgenti corpori nihil oberit talis vel talis figura. ibidem.
A resurgentibus corporibus deerit omnis deformitas & infirmitas, &c. ibidem. e. f.
Resurgenti corpori, iam spiritali, restituetur totum quod perdidit vivens post mortem. ibidem. i.
Resurrectionem novimus in capite nostro factam, & in membris futuram. tomo. 8. 221. h. i.
In resurrectione qualis corporum immutatio futura. Eodem. 382. d.
Resurgere in corpore. to. 10. 54. d. e.
Mirabilius creare, quam a mortuis in cineres redactum cadaver resuscitare. ibidem. l. m.
Paganorum & malorum Christianorum resurrectionem cum corpore mortui huius. tomo. 10. 60. h.
Beatorum corpora in resurrectione. ibid. h. i.
Resurgenti corpore quatuor praestantur. to. 10. 177. f. g.
An deformitates corporum cum corporibus resurgent. to. 10. 202. f.
Quare non resurgent vitia corporis. tomo. 10. 208. b.
Resurrectio in qua aetate fiet.
In resurrectione quisque recipiet mensuram corporis, quam habuit in iuventute, & diminuta in senectute. to. 5. 234. d. & seq.
Resurgent omnes tam magni corpore, quam vel erant vel futuri erant aetate iuvenili. ibidem. e. & seq.
Resurgent mulieres in sexu femineo, sicut & mares in virili. ibid. f. & seq.
Senes mortui in aetate perfecta resurgent. to. 10. 202. f.
Parvuli mortui in aetate perfecta resurgent. ibidem.
Resurrectio Christi.
Resurrectio Christi. to. 2. 58. e. & seq. tomo. 3. 47. d.
Resurrectionis domini sacramentum. tomo. 2. 169. e. f. & seq. copiose.
Resurrectio domini cur triidua. tomo. 2. 169. h.
Resurrectio Christi magna nobis confert. to. 2. 177. m. & seq.
In resurrectione corpus Christi, & nostra corpora qualia futura. to. 2. epist. 146.
Et an deus vestitus in caelo. Eod. 203. m.
Resurrectio Christi quomodo ad nos perti-

neat. to. 3. 56. e. & 99. f.
Resurgens dominus quoties apparuerit mulieribus, & discipulis. tomo. 4. 177. h. & sequen.
Resurrectio domini, novi hominis institutionem signat. to. 4. 423. a.
Resurrectione sua, & passione, quid Christus nobis iuvat. to. 5. 183. h.
Resurrectio Christi & assensio, est grande miraculum. Eod. 229. l.
Resurrectio Christi quam nobis promissit, est summum inter ea vera pro quibus martyres mortui sunt. to. 5. 232. l.
Resurrectio Christi praenunciatur. tomo. 8. 50. b.
Quare in matutino resurrexerit, & tertio die. ibidem.
Sicut Christus resurrexit tertia die, ita & nos in fine seculi. ibid. & 221. i.
Quod in resurgente capite monstratum est, hoc omnia membra sperent. to. 8. 23. f. g. & 222. k. l.
Resurrectio Christi vitam novam significat. ibidem. 85. d.
Quod vera caro Christi resurrexit, quia caro mortua erat. to. 8. 154. e.
Quod resurrexerit diluculo, ex verbis Prophetarum ostenditur. Eodem. 171. f. g. & 198. i. k.
Cur resurgens apparuerit solum discipulis, & crucifixus apparuit omnibus. ibidem. 223. k.
Nullus mortuus resurrexit propria virtute, nisi Christus. ibidem. k. l.
Christus resurrexit occultus, & apparuit manifestus. ibid. 223. e. d.
Quod resurrexerit primo, & nos in illo, sed adhuc in spe. to. 8. 255. h. g.
Cur resurrexerit cum cicatricibus. ibid. 271. i. to. 10. 202. f.
Vnus resurrexit iam non moriturus. tomo. 8. 490. e. f.
Quia resurrexit a mortuis in vigilia matutina, hoc speramus in nobis futurum, quod processit in domino. Eod. 499. m.
Resurrexit, sed quod in eo mortuum est, spiritus illius nunquam mortuus est. ibidem.
In hoc resurrexit quod a te accepit, non enim resurgeret nisi mortuus esset. ibidem. 499. a. b.
Cur post resurrectionem suam noluerit statim agnoscere. to. 8. 569. d. e.
Resurrectio domini ostendit nobis vitam acceptu-

IN DIVVM AVGVSTINVM.

accepturi sumus. co. 573. f. g.
Resurrexit propter significationem nostram, &c. exponitur. to. 10. 74. b.
De resurrectione domini, & cantatione Halle-luia: Homilia. to. 10. 98. h. & seq.
Resurrectio & glorificatio Christi, quid nobis ostendat. to. 10. 98. h.
Christus seipsum resuscitavit in primo die, nos autem resuscitabit in novissime die. to. 10. 150. c.
Ordo resurrectionis Christi. tomo. 10. 200. c.
Quare mulier primo Christi resurrectionem nuntiavit. ibi. f. & seq.
Christus sufficientibus signis resurrectionem suam manifestavit. to. 10. 197. c.
De resurrectione Christi. to. 10. 197. e. & 198. g. & 201. b.
Quantum dies resurrectionis contulit creditibus gaudium, tantum conferet incredulis luctum. co. 199. c.
Resurrectio Christi praefigurata est in Adam. to. 10. 204. c. & 205. g.
Item in Noe. ibi. per totum.
Apostoli gloriam resurrectione Christo suo concedere volebant. to. 10. 317. g.
Opiniones, & errores circa resurrectionem.
Resurrectio a quibusdam non creditor. tomo. 2. 169. h.
Resurrectionem corporum quomodo persuadet, contra Platonicos. to. 5. 90. l.
De resurrectione quam dicunt esse post milles annos, cuius opinionis dicit, seipsum aliquando fuisse, & Chiliastes eos appellari. to. 5. 195. c.
In resurrectione dicunt aliqui resurrekturos vacaturos immoderatis epulis carnalibus. ibid.
Resurrectionem corporis Christi, & ascensionem eius in caelum, quod dicunt philosophi incredibile esse, persuadet per alia incredibilia quae proponit eis. tomo. 5. 203. b. & sequen.
De resurrectione carnis, quam quidam mundo credente non credunt. ibi.
Resurrectionem quodammodo innuunt duo, quae Plato & Porphyrius dicunt, si coniunguntur. ibid. 239. d.
De resurrectione aliquorum quos ponit Tullius, quae similis est resurrectioni multorum ex nostris. ibid.
De resurrectione quam scribit M. Varro secundum opinionem Genethliacorum. ibi. f. g.
Resurrectionem carnis negavit Simon magus. to. 6. 4. R.
Resurrectionem negant Simoniani. ibi.
Carpocratiani. ibi. 4. a.
Valentiniani, & Marcitae. ibi. d.
Caiani. ibi. e.
Archontici. Cerdoniani, Seueriani. tomo. 6. 5. c. & seq.
Hieracitae. co. 8. c.
Seleuciani. ibi. i.
Manichaei. to. 6. 71. K. l. & 73. c. & 186. c.
Opinio circa resurrectionem mortuorum. to. 9. 240. R.
De resurrectione corporum, contra gentiles. to. 10. 197. h. & 199. d. & 202. c.
Retia boni domini. to. 4. 25. K.
Quid mittere retia in dexteram nauigij. to. 10. 203. c.
Reticius episcopus, & huius de peccato originali sententia. to. 7. 306. a. b.
Retractionum libri duo. tomo. 1. 8. col. 2.
Quo consilio retractavit Aug. errata sua. to. 1. 21. in prologo & in Polsid. to. 2. 10. g. to. 6. 3. i. to. 7. 420. i. R.
Retractare si liceat verba semel emissam. to. 2. 9. f. g.
Retributionis triplex distinctio. tomo. 8. 106. a.
Retribuere quomodo accipiat. eodem. 380. l. m.
Retributiones dei cogitandae. ibi. m.
Retributiones diuinae. co. 382. K.
Homo retribuit deo mala pro bonis, & ille retribuit bona pro malis. tomo. 8. 380. m. & 434. b.
Quod retribuisti, non sibi sed tibi proderit, tibi servatur. co. 381. a. b.
Non vult deus de tuo aliquid sibi retribuere, sed de suo, quomodo agricola de terra quam seminauit. ibi.
Retributiones quatuor. tomo. 8. 415. m. & 441. K.
Retributionis sex sunt differentiae. eodem. 415. m.
Cum autem fidem non debeantur homini nisi mala pro malis, deus tamen per indebitam gratiam retribuit bona pro malis. tomo. 8. 441. K.
Retro respicere, quid sit, & cur retro respicere prohibeamur. tomo. 8. 248. e. & to. 276. c. & 302. b. Vide, Respiciere.
Quomodo filius cui vult reuelat. tomo. 10. 148. j. k.

I N D E X

- Reus nemo est ex eo quod non accepit. tom. 1. 229. f. g
Pro reis quomodo intercedendum. tom. 2. 72. b, c, & seq.
Pro reis interuenire, officium sacerdotij. ibidem
Pro reis quomodo intercesserit apud magistratum Augusti. to. 1. in Possido.
Rei puniendi circa mortis supplicij. to. 2. epist. 158. 159. & 160.
Reus iudicio, concilio, & gehennæ ignis. to. 4. 395. b, c
De bello in quo Rhadagaisus rex Gothorum demonum cultor, vno die cum ingentibus copijs suis, victus est. to. 5. 48. e, & seq. to. 10. 27. a
Rhadamanthus inferorum iudex. tomo. 6. 31. h
Rhea siue Siluia mater Romuli tomo. 5. 21. b
Rhea quæ, & Ilia. to. 5. 173. b
Rhamnus, spinarum genus. to. 4. 105. l, t. 3. 190. 1. & seq.
Rhetorices principia. to. 1. 104. h, & seq.
Retracta. 2. f
Rhetores forenses, euerfores, & eorum luxus. co. 34. i, k
Rhetoricam docuit Augu. to. 1. 36. e
In Carthagine to. 1. 41. i
Romæ co. 42. h
Mediolani ibi. i, & in Possido.
Rhetoricam professionem deserit Augu. to. 1. 55. g
Rhetorices inuentio to. 1. 165. g
Rhetorica ad sermonem est utilis tomo. 3. 14. d
Rhetorica tam falsa quam vera persuadet. to. 3. 22. l
Rhetoricam nisi quis cito, nunquam discit. to. 3. 22. m
Rhetorices artificium to. 3. 23. l
Rhetor & dialecticus differunt to. 7. 69. g
Rhetorius quidam, omnes hæreticos recte ambulare dixit to. 6. 9. d
Rhincolura, ciuitas to. 4. 69. i
Rhombus mathematicus tom. 1. 197. f
Rhythmus quid tom. 1. 117. g, & 165. i
Rhythmus continuus t. 1. 118. d
Rhythmus, metrum & versus quomodo differant to. 1. 127. m
Rigatio ad interiora pertinet, & significat fletum vsque ad cordis intima. tomo. 8. 12. h, i
Nemo facile solus ridet t. 1. 33. d
Nihil foedius risu, irrisione dignissimo. tom. 1. 142. h
Risisse solus fertur mox natus Zoroastres inuentor magicarum artium. tomo. 5. 219. m
Ridendi tempus to. 8. 166. e, f, & seq.
Ritus verum fletu melior to. 10. 64. h
Mundus aut ridet nos, aut ridetur à nobis. to. 10. 154. b
Risus frequenter corrumpit mores. tomo. 10. 176. i
Iesus nunquam inuenitur risisse, ceteras autem imperfectiones tolerasse. tomo. 10. 271. b
Quod rident homines, plorandum est. to. 10. 176. k
Qui rident de rebus vanis, malo suo rident. ibid.
Rixatores taxati to. 2. 164. h
Roboam rex Iuda t. 5. 167. d, e
Roboam edificatur to. 5. 142. d
Ego pro eis rogo, quos mihi dedisti, &c. exponitur to. 4. 310. b
Deus rogat nos, & quare to. 10. 178. m
Qui resistit roganti, contemnetur cum rogaue rit to. 10. 211. m
Tribus diebus Rogationum frequentanda Ecclesia in compunctione, oratione, cantu, & elemosyna to. 10. 213. d, e
Rogantibus à Rogato, qui & Donatistæ. tomo. 2. 51. a
Rogatus catholicus factus. tomo. 7. 207. h
Rogus ingens struitur to. 5. 27. g
Roma condita est à Romulo. tomo. 2. 158. f, to. 3. 173. b
Roma quo tempore condita sit. to. 5. 174. c
Roma condita est velut altera Babylon. ibidem. d
Roma Gothorum irruptione euerfa. to. 1. 25. c, d, to. 2. 47. b, to. 5. fo. 5. col. 2. & 3. & 29. m, & seq. to. 10. 27. a
Roma magis perijt peruersitate morum, quam ruina hostili to. 2. 8. c, d
Roma vastatur à Barbaris tempore Galieni imperatoris to. 2. 109. h
Roma opprimitur à Gothis. tomo. 2. 100. e
Roma, domicilium clarissimi imperij. tomo. 2. 47. b
Roma & Carthago Latinarum literarum arces to. 2. 77. i
Roma destruxit Carthaginem, & bellis intestinis plus est offensa quam ab hostibus. tomo. 5. 10. f, g
Excidium

I N D I V M A V G V S T I N V M.

- Excidium vrbs dei clementia temperatum. cod. 1. 1. f
Roma mutata to. 5. 16. k
Roma capta à Gallis excepto Capitolio. ibid. 18. f
Romam qui condidere & habuere. tomo. 5. 21. k
Roma quomodo fuit à Numa vsque ad Augustum post primum bellum Punicum continue bellis vexata, ita vt vix vnus annus in pace transiret to. 5. 22. c
Roma quibus artibus creuerit ibi. 22. f
Roma cum paucis dijs vixit fecilior quam post ibi. 22. a
Roma à socris obfidetur to. 5. 23. f, g
Roma à Tarquinio concussa t. 5. 25. c
Roma fame pestilentiaque vastata ibi. h
Romam qui magis vastauerunt. tomo. 5. 29. m
Roma prioris filia Babylonis. tomo. 5. 174. d
Roma perdomuit populos iam exercitatos in armis ibi. e
Romæ datum est imperium, vt societas humana vigoretur iisdem legibus. ibi. d, e, & 190. m, & seq.
Romæ excidium to. 9. 257. b, c
Romani populi origo est à Troia vel Illo. t. 5. 21. d
Romani fuerunt à Latinis, qui & ipsi fuerunt Latini t. 5. 168. d, e
Romani sunt ex Laurentibus, qui regnabant in Italia co. 172. i
Romanam urbem condidere Troiani. tomo. 5. 21. k
Romanæ illecebræ t. 1. 41. l, m
Romanorum clades à Barbaris illata, tomo. 2. 195. h, i
Romanorum idola to. 4. 128. m
Romani cur Hebræorum deum solum non receperint to. 4. 129. h
Romani laudantur, quia parcunt subiectis, debellant superbos to. 5. 3. i
Romanæ leges etiam post patrata facinora, etiam scelestissimum indempnatum occidi vetant to. 5. 7. k
Romani, propter libidinem dominandi, subiugauerunt sibi regna. tomo. 5. 10. R, l
Vitia Romanorum, quæ patriæ non correxit euersio ibi. 1. d, e
Romani mala acciderunt, cum deos colerent antequam religio Christiana cresceret. tomo. 5. 12. c, & seq.
Romani laudari quenquam hominem viuum in scena, aut vituperari, legibus latis prohibuerunt co. 13. i
Ruina Romanorum vnde processerit. t. 5. 16. c, d
Iuuentus Romana luxu & avaritia corrupta. ibid. e
Romanorum discrimina to. 5. 23. e
Romanum bellum cum Albanis. eodem. 23. k, l
Romanorum regnum vita atque exitus qualis fuerit ibid. f, & seq.
Romani superati à Sannitibus, turpiter paciscentes sub iugo ponuntur. tomo. 5. 26. i, k
Romanorum tredecim milia militum cum septem tribunis interierunt. ibi.
Romani bellantes cum Hannibale reddiderunt seruos libertati, & reos sine impunitate collegerunt to. 5. 26. a
Romanos inficit Gallogræcorum luxur, ibidem. k, l
Romani peregrinantes in Asia, omnes vna die trucidati sunt. tomo. 5. 28. d
De Romanorum strage mirabili, capta vrbe à Sylla. eodem. 29. h, & sequentibus.
romanis infesti fuerunt pauci gladiatores, aliquandiu insuperabiles, tandem superati. to. 5. 31. g
Termini Romani to. 5. 37. e
romani imperij termini quomodo mutati sint in Oriente, Hadriano concedente tres prouincias Persarum imperio. ibidem. f
Imperij Romani magnitudinis causa, ibidem. 39. l, m
romanos antiquos magnos fecit domini industria, foris iustum imperium, animus in consulendo liber, neque delicto neque libidini obnoxius. ibidem. 43. e, sequentibus.
romani laudis auidi ibi. e, f
romanum imperium auctum est propter virtutes Romanorum in diligendo rempublicam ibidem.
romanorum commendatio per Iouem, & Vergilij versus ibi.
romanis mercedem temporalem pro bonis eorum actibus reddidit deus. tomo. 5. 45. k, & seq.
Si romani propter humanam gloriam tantum amauerunt terrenam ciuitatem, quanto plus moueri debent sancti amore
R r 4 patrię

De Romuli parricidio, quod dii non vindica-
runt to. 5. 21. e
Romulus de suis desperans ibi. 23. f
Romulus, conditor Romę, occisus, & transla-
tus inter deos ibi. 24. f
Romuli mortis opinio ibi. g
Romulus to. 5. 54. h
Romulus occidit Remum. to. 5. 131. c
Vide, Remus.
Romuli tempore Sibylla Erythraea vaticinata
est. to. 5. 174. f
Romulus mortuus diuino honore donatus est
eo. 174. k, & seq. ibi. l
Romulus deus creditur ibi. m
Post Romulum regnavit Numa. ibi. m
Romul diuinitas mirabiliter credita. tomo. 5.
228. l, m
ros coeli, est diuinorum verborum pluuia. to. 5.
154. l, & seq.
ros Hermon gratiam dei significat. tomo. 8.
510. l, m
roscius histrio, quomodo laudatus a Cicerone
to. 4. 133. f
rota est orbis terrarum to. 8. 280. l, m
rota figuli to. 5. 40. m
robus Moyfi inconbustus. to. 3. 88. a, & fo. seq.
f, & 238. i, tomo. 6. 283. e, f, tomo. 10. 170. l, &
325. d
rubus ignis legem significat. tomo. 4.
303. g
rubus ardens, sine consumptione, synagoga est
Iudęorum to. 10. 170. l
Sermo de apparitione domini in rubo. to. 10.
325. b
Quomodo angelus dicitur apparuisse. ibi.
dem. c
ruffini & Hieronymi graues inimicitie. to. 2.
20. f
rugam non habere to. 10. 142. l
Vide, Ecclesia.
ruinam exteriorē patentem præcedit ruina
interior occulta to. 5. 126. a, b
ruminare quid sit to. 8. 540. g, h
ruminare mystice quid, to. 10. 111. h, & 118. a
ruminatio verbi to. 3. 350. b, to. 8. 141. i, & fo.
199. a
Non ruminantia, mystice to. 6. 106. b
ruminatio ad sapientiam pertinet. ibi.
rumina dea. to. 5. 55. l
runcia dea to. 5. 32. g
rufina dea ibi. f
rufor deus to. 5. 61. k
rusticus confobrinus Augstini. tomo. 1.
168. h

Quæ sint ea quæ rustici nimium sentari non
debent to. 10. 285. b
ruth Moabitis in genealogia Christi. tomo. 4.
92. h

na, quæ facimus, si ea deo ascribamus: si au-
tem nobis, tunc essent seruilia. tomo. 5.
242. c
Sabbata dei, & nostrum. to. 6. 56. e, & seq.
sabbatum cordis. to. 6. 84. c, d
sabbatismus Christianorum, vera innocentia.
eod. 105. i
sabbatum cordis nobis deus indicit, quod ma-
lus habere non potest: quale sit. tomo. 8.
335. l
sabbato non uacandum a salute. tomo. 9.
54. g
sabbatum spiritale, quid sit. to. 9. 71. l, e
sabbatum spiritale obseruare. to. 10. 175. k, l, &
seq.
sabbatismus iugis, & verus. to. 2. 171. l, & seq.
tomo. 3. 16. l, 35. 2. c, & f, sequent. d, tomo. 5.
242. c
sabbatum sabbatorum quod Hebræis. tomo. 4.
601. a, & 435. c
De æterna felicitate ciuitatis dei, sabbatoq. p.
petuo. to. 5. 365. l, & seq.
sabbatum æternum, & quomodo nos erimus
hoc sabbatum. Et sabbatum nostrum erit se-
ptima ætas. to. 5. 242. c
sabbati recordatio, quid sit. to. 8. 102. d
sabbati ieiunium apud Christianos an bonum
vel malum. to. 2. 22. d
sabbati ieiunium vnde. to. 2. 116. k
sabbatum pro dominica. to. 2. 117. g
A sabbato hebdomadæ dies nomen obtinent
ibi. k, & to. 8. 342. l, m
sabbato ne fuga ineatur, quid mysticè. tomo. 4.
160. l, & 308. f
Sabbati nomine crapula & ebrietas signifi-
catur. ibi. f, g
Prima sabbati dies, resurrectionis. to. 2. 117. g
Quarta & quinta sabbati, quid significet. to.
8. 295. f, & 342. l, m
Quæ sit prima & secunda sabbati. to. 8. 143. c,
d, & 580. m
Prima sabbati dies, dominica erat. to. 9. 119. h
sabbato post dominicam in quadragesima, Ser-
mo. to. 10. 57. m, & seq.
sabbato post primam dominicam in quadra-
gesima, Sermo. to. 10. 163. a
sabbato post secundam dominicam in quadra-
gesima, Ser. to. 10. 168. g
sabbato post tertiam dominicam in quadra-
gesima, Ser. duo. to. 10. 174. k
sabbato post quartā dominicam in quadra-
gesima, Sermo. to. 10. 180. i, & seq.
sabbato post dominicam passionis, Sermo. to.
10. 185. f

S
Abaoth interpretatur. tomo. 4. 132. f
Sabbatum. to. 3. 348. m, & seq. & fol. 352. e,
& fo. seq. d, to. 5. 242. c
Sabbati sanctificatio & mysterium. to. 1. 271.
h, i, & seq. to. 2. 24. i, & f, seq. a, t. 3. 181. m, &
seq. to. 5. 102. a, b
Sabbatum in multis religionibus seruatur, & a
Seneca deridetur to. 5. 55. c
Quomodo sabbatum sit obseruandum. tomo. 6.
66. f, tomo. 9. 248. h
sabbatorum cessatio to. 6. 74. l
Obseruare sabbatum, est a peccato abstinere,
non ab opere manuum. to. 9. 7. e
sabbatum soluit saluator, & quare. tomo. 4.
309. h, i
sabbato quomodo dominus requieuit, Chri-
stus autem languidos sanauit, dicens, Pater
meus vsque modo operatur, & ego operor
to. 9. 34. a, & seq.
sabbato dominus requieuit, quia creaturam
nullam condidit to. 9. 38. i
sabbatum Iudęorum, vmbra futuri. to. 3. 182.
h, i, to. 4. 59. m, & seq.
Iudęorum sabbata to. 5. 55. c, d
sabbati obseruatio, seruilis. tomo. 6.
66. f, g
Iudæi non celebrant nisi sabbati signum. to. 8.
104. e
sabbatismus Iudęorum ociosus, & luxuriosus.
eo. 335. l
sabbatum habere non possunt mali. ibidem
sabbatum quomodo obseruabant Iudæi, &
quomodo non to. 9. 7. e
In sabbato Iudęorum manna non pluebat. to.
10. 173. h
sabbati Christiani obseruatio figurata. to. 2. 171.
a, b, & seq.
sabbata nostra spiritalem requiem significant.
ibi. c
Et de requie plura. to. 3. 182. a, & seq.
sabbatizandum spiritaliter. to. 3. 271. m, & 348.
m, & seq. tomo. 7. 292. c, tomo. 8. 68. k, l, to.
9. 7. e, & folio. 38. i, & 71. d, e, Et 199. f, g, &
248. h, i
sabbati celebratio apud Christianos. to. 4. 60. a,
to. 6. 63. f, g
Ad sabbatum quomodo nobis imputantur bo-

I N D E X

Sabbato in vigilia Pasche: Sermones quatuor
to. 10. 194. l. & seq.
Sabbato post diem sanctum Pasche: Sermones
duo to. 10. 205. l. & seq.
Sabbato quatuor temporum post festum sancte
crucis, Sermo to. 10. 242. b
Sabellius Noeti hēresiarchæ discipulus fuit. to.
6. 6. m
Sabellius quomodo in hēresim lapsus. tomo. 3.
113. a
Sabellius eundem patrem asserit quem filium.
to. 4. 233. d. to. 6. 6. a. & 11. g. & l. & 218. h.
to. 9. 53. m. & fo. 92. d
Sabellius impugnatur to. 6. 15. e. & seq.
Sabelliani dogma Priscillianus refutavit. to. 6.
208. l. m
Sabellij error. tomo. 4. 303. c. to. 8. 8. h. tomo. 10.
89. a
Error Sabellij ponentis vnicam personam in
trinitate to. 10. 222. c
Confutatio errorum Sabellij. ibid. l
Sabellianorum error taxatur. to. 3. 106. f. & 355.
k. l. to. 9. 75. e. f. & fo. 92. d
Sabelliani hēretici. to. 5. 88. h. & 96. f. tomo. 6.
11. g
Sabelliani, iidem, Noetiani, qui & Patripasiani,
Praxeiani, & Hermogeniani. tomo. 6.
6. a. b
Sabellianos de Christo sequuntur Priscilliani-
ste eo. 9. c
Contra Sabellianos, Arianos, & Iudeos pro-
phetiæ de Christo discussæ. tomo. 6.
12. b
Sabellianos confundit Augustinus. to. 9. 53. m.
& seq.
Sabelliani, Patripasiani dicti sunt. to. 9. 61. d. e.
to. 10. 9. & 47. d
Sabelliani siue Patripasiani, deum negant
trinitatem, sed solum deum patrem asseue-
rant, & eundem aliquando nominari fi-
lium, aliquando spiritum sanctum. tomo. 10.
9. c
Sabine raptæ to. 5. 15. f. & seq.
Sacerdotium plebem dicit to. 5. 161. l
Sacerdos a sanctificando dicitur. tomo. 8.
134. h
Sacerdotum filij defunctis parentibus succede-
bant. to. 1. 25. e. & fo. 26. a. b
Sacerdotes summi, ex posteris Aaron. tomo. 1.
27. b. c
Sacerdotij Christi, & Leuitici discrimen. to. 3.
216. g
Sacerdotium inuadens Ozias, lepra percutitur
to. 2. 14. f
Sacerdotes, omnes Christiani. to. 3. 354. i. to. 4.
120. h
Sacerdotium Aaron, quomodo æternum. to. 4.
55. R
Sacerdotium secundum ordinem Melchisedech.
ibi. & to. 6. 25. k. l. & 195. d. e
Sacerdotium vñctio æqualis. tomo. 4.
70. c. d
Sacerdotes summos plures contentio peperit.
ibid. d
Ad sacerdotes mittit Christus curatos. to. 4. 120.
f. in fine.
Sacerdotij Aaron cessatio to. 5. 160. d
Sacerdos veteris legis, offerebat sacrificia se-
cundum diuinum mandatum. to. 5. 211. b. c
Sacerdotium commutatum in Samuelem: re-
probato Heli, & quid Heli adumbraret. to.
6. 87. b. & seq.
Sacerdos summus veteris testamenti, typus
Christi to. 7. 10. l. k
Sacerdotium Leuiticum imperfectum. tomo. 8.
97. i
Sacerdotem pium agere, quàm difficile. tomo. 2.
206. l. m. & seq.
Sacerdotum dignitas, & miseria ibi.
Sacerdotes, dispensatores, non proprietarij. to.
2. 67. l
Sacerdotum sanctificatio, visibilis & inuisibilis
to. 4. 77. f. & seq.
Sacerdotes siue ministri ficti, qui. tomo. 7.
12. c. d
Sacerdotium amplectentes spe viuendi ociose.
to. 3. 263. d
Sacerdotium noui testamenti. tomo. 4. 89. f
Sacerdos qualis esse debeat to. 4. 376. d
Sacerdos priuatus, mediatorem se nō faciat in-
ter deum & populum. to. 7. 10. l. m
Sacerdotis etiam mali preces pro populo exau-
diri ibid. 11. b. c
Sacerdotis veri iustitia induti to. 7. 35. l
Sacerdotium immunditia, sacramentum non
polluit. to. 7. 36. b. & 39. b
Sacerdotum professio non ideo culpanda, quia
& mali sacerdotes reperiuntur. to. 8. 367. d
& seq.
Sacerdotum ignauia to. 9. 209. g
Et diuersitas ibi.
Multorum est vocari, sacerdotes, sed non est
omnium esse sacerdotes. ibid.
Sacerdotibus magnum onus impositum. to. 10.
92. a. b. & fo. seq. a. b
Regale sacerdotium in Dauid præfiguratum.
to. 10. 123. a
Vita sacerdotum, debet aliorum esse erudi-
tio.

I N D I V M A V G V S T I N V M.

tio, to. 10. 250. l
Sacerdotes reddent rationem de negligentia
prædicandi sobrietatem. tomo. 10.
240. k. l
Quid facere & quid fugere debeant sacerdotes
to. 10. 295. f. g
Sacerdotes victu & vestitu contenti esse debēt.
ibid. l
Exhortatio ad sacerdotes. to. 10. 295. l. m. & 308.
a. b
Quod sacerdotes debeant patientiam ac casti-
tatem seruare to. 10. 296. b
Eminentia sacerdotum. tomo. 10. 295. e. f
Officium sacerdotum to. 10. 296. c
Pauperem vitam sacerdos gerere debet. ibi-
dem. e
In sacerdotes sacræ scripturæ ignaros. to. 10.
297. b. c
Sacerdotes tenentur viam salutarem suis subdi-
tis annunciare to. 10. 308. b
Qualis debeat esse sacerdos docens. ibi. c
Sacerdos Christus, & rex to. 4. 126. R
& seq. & 130. k. & sequen. copiose. tomo. 8.
577. f
Sacerdos Christus fuit secundum ordinem Mel-
chisedech. to. 5. 165. l
Christus existit à deo missus pro nobis sacer-
dos, assumpsit à nobis quod offerret domi-
no. to. 8. 218. m
Ipse sacerdos & victima, oblatus, & oblatio.
ibidem.
Per sacerdotes veteris testamenti, omnes san-
ctos & vnum verum sacerdotem Christum
oportet intelligi to. 8. 365. h. i
Sacerdos est Christus propter carnem assum-
ptam. to. 8. 424. f
Cur sit sacerdos secundum ordinem Melchise-
dech, & non secundum ordinem Aaron.
ibi. h. i
Sacerdotes idolorum, quare honorabantur. to.
5. 14. g
Sacerdotio mulieres funguntur apud Pepuzia
nos hēreticos. to. 6. 5. i in fine
Paganī sacerdotes sacris suis insistentes à forni-
catione abstinent to. 10. 396. i. k
Sacerdos, pater Adæ & Eux, secundū Manichæos
to. 6. 7. m
Sacerdos Cereris to. 5. 51. i
Sacerdota scripturarum. to. 1. 237. b
Sacerdota intellecta quid pariant, item non
intellecta to. 4. 283. l
Sacerdotium figuratum, allegoria est. tomo. 8.
389. k. l
Sacerdota multa aliter atque aliter accipimus
Eodem. 540. h. i
Sacramenta festiuitatis. tomo. 2. 28. a. b. &
167. g
Sacramentum incarnationis filij dei. tomo. 3.
354. g. h
Sacramenta scripturarum cur nonnunquam
claudantur to. 8. 342. e
Sacramentorum ratio. to. 2. 28. a. b. t. 4. 189. l. &
fo. seq. g. to. 7. 130. h
Sacramenta, similitudines sunt earum rerum
quarum sacramenta sunt to. 2. 28. b
Sacramenta, id est, sacra signa to. 6. 264. g
Sacrosancta signacula to. 4. 420. a
Signorum expositio to. 4. 333. f
Vide, Signum.
Sacramentum, nō idem quod virtus sacramen-
ti. to. 9. 49. m
Sacramentorum consideratio & vtilitas. tomo.
4. 77. f. g
Sacramentum visibile, & inuisibile. tomo. 4.
408. g. h
Sacramenta mutabilia sunt, & temporalia. tomo.
6. 112. a
Sacramenta corporalia to. 10. 12. d
Sacramenta Christianorum pauca, Iudæorum
multa. tomo. 1. 237. c. tomo. 2. fo. 167. g. to. 3.
16. c
Sacramenta duorum testamentorum diuersa.
to. 4. 83. h
Sacramenta noui testamenti dant salutem, sa-
cramenta veteris testamenti, promiserunt
saluatorem. to. 8. 265. i
Sacramenta legis, vmbra sunt futurorum. to. 2.
22. e
Sacramenta legis non sunt bona ibi.
Sacramenta vetera, ceremoniæ Iudæorum. to.
3. 270. b. & fo. seq. i
Sacramenta Iudæorum vmbra erant futurorū
to. 3. 272. l. to. 6. 22. m. & seq. & fo. 156. c. to.
8. 281. d. e
Prænuntiatiua Christi futuri. tomo. 6.
111. h. i
Ea quæ in sacramentis veteris legis significa-
bantur pauci intelligebant. tomo. 5.
86. a. b
Sacramenta, & præcepta, complectitur vetus te-
stamentum. to. 6. 74. g. & fo. 75. e. f. & fo. 112.
f. g. & fo. 125. d. e
Sacramentorum veteris testamenti profundi-
tas to. 8. 74. R. & seq.
Antiquis cum essent omnia communia sa-
cramenta, non communis omnibus erat gra-
tia: quæ sacramentorum virtus est. eodem.
281. b

INDEX

- Sacramentorum veteris legis onera multa. to. 8.283.a,b
Sacramenta euangelica non omnibus patent. to.4.197.m
Sacramenta diuina iuxta fidem exponenda ibidem.
Pro sacramentis Christi, omnia dura & horrenda constanter perferenda Christianis, ab exemplo veterum. tomo.6.111.k,& 156.c
Sacramenta manuerunt ex latere Christi. to. 3.354.e, to.8.524.3, to.9.29.i,k
Sacramenta fluentia de latere Christi, significantur in fenestra arce Noe, existentis in eius latere to.5.141.d,e
Beneficium sacramentorum nobis à Christo datum to.9.162.d
- De sacramentis multa. to.2.epist.118.
Sacramenta duo præcipua. to.2.167.g, to.3.16.c, to.8.237.a
In sacramentis cur prius adhibeatur ignis, & post exorcismi ignem veniat ad baptismum. Eodem.225.a
Quarum rerum signa sunt in sacramentis, ipsæ res sunt in illa perfectione vitæ æternæ. ibidem.b
Sacramentum regenerationis. to.3.64.i
Sacramentum Eucharistiæ. to.2.28.b, to.3.16.c, Vide eucharistia, & communio.
Sacramenti corporis & sanguinis Christi consideratio. to.3.94.b, to.4.404.c, to.6.198.c,d, & 204.g, to.8.363.d
In sacramento altaris quod offertur ab ecclesia, quid monstrat ecclesiæ. to.5.83.g,h
Sacramentum panis. to.4.177.c
Sacramentum altaris, vnitas est corporis Christi. to.2.66.l
Sacramentum ordinationis cleri, permanens. to.6.261.c,d
Sacramentum baptismi & ordinationis nõ reiterandum. to.7.13.k, & seq. & 120.k
Et quod hæretici baptizare & ordinare possint. to.7.14.l,m
Sacramentum nuptiarum vtriusque testamenti. to.6.250.m, to.7.265.a,b
Sacramentum magnum, in Christo, & ecclesiæ. to.6.83.g,h, to.8.525.m
Sacramentum chrismatis. to.7.52.g
Sacramentorum participatione incorporamur ecclesiæ. to.4.217.a, to.7.328.k
Sacramentorum societate deuincti. to.4.326.l
Sacramenta ecclesiastica sumunt boni & mali. to.6.92.l,m, & fo.111.i, to.8.281.d, to.9.128.g,h
Sacramenta communia Orthodoxis & hæreticis. to.7.74.i, & fo.81.e, & 238.l,m, & 567.b
Sacramenta communia, gratia dei nõ item. to.8.281.e
Sacramenta ecclesiæ boni & mali communia habent: sed charitatem mali habere nõ possunt. to.8.388.e
A sacramentis Christi malos phibermos Ecclesiæ antiquus. to.4.251
Æterno regi militaturi, debent sacramentis spiritualibus obligari. to.10.215.d
Sacramenta sola sanctificant ad salutem. tomo.7.236.b
Sacramentorum integritas. to.7.131.a
Sacramenta non pollui immunditia malorum. to.7.40.h
Sacramenta non prophanat hominum malitia. Eodem.153.l,m
Sacramenta sumentes non ponant spem suam in homine, cuius cor uidere non possunt. to.8.24.h
Quod ad eos perueniant qui cum fide accipiunt, etiam si talis sit per quem accipiunt, qualis Iudas fuit. ibid.l
In sacramentis accipiendis, quid considerandum. to.4.326.k, & seq.
Sacramenta indigne sumentes. to.3.348.f
Sacramentis domini communicare, & verbis domini non communicare, quanta demerita. to.7.41.m
Nec sacramenta nec fidem prodesse, vbi charitas non est. to.7.43.k, & 59.a
Sacramentorum corporalis participatio, nõ semper facit membra corporis Christi. tomo.7.53.c
Sacramenta contempta sacrilegos faciunt. to.6.111.i
~~Sacramenta cum obliuiscuntur~~
Sacramenta cum obliuiscuntur indigne tractantibus, pro sunt tamen per eos digne sumentibus. to.7.12.l, & fo.109.b,c
Sacramenta dei in malis etiam hominibus sancta sunt. Eodem.39.b, & d
Sacramenta dantur & à malis. tomo.7.76.d,e, & 119.h,i
Sacramentum danti nocet, accipienti prodest. to.7.78.g,h
Sacramentum non rescinditur. ibid.i
Per malum ministrum operatur æquæ deus. to.7.81.h
Sacramenta melius per bonum ministrum quam per malum dispensari, quomodo dicatur. to.5.72.k

NDI VVM AVGVSTINVM.

- Sacramentum qui sciens à schismaticis accipit. to.7.120.d
Sacramenta malitia ministrum non contaminantur. to.9.111.b,c
Sacramenta ministrant mali, non sua potestate sed Christi virtute. to.7.133.g
Sacramenta sacrilega. to.1.66.l
Sacramenta paria celebrant hæretici, sententia autem dispares sunt. to.1.235.e,f
Sacramenta Montani hæretici funesta. to.6.5.h
Sacramenta habent & scripturas hæretici ad speciem, non ad salutem. to.7.133.e
Tutius in Ecclesia accipere sacramenta. eod.120.a,b
In omnibus sacramentis hæretici sunt cum Christo, sed non in charitate. tomo.8.36.g, & 177.e
Sacramenta Christi nihil prosunt vbi resistitur fidei. to.9.83.k
Sacrificium quid sit. to.5.82.d, & g
Sacrificium visibile quid. ibi.d
Sacrificia exteriora sunt inuisibilia. ibi.
Sacrificia sacramentaque diuina neglecta. to.1.101.d
In Possidonio.
Sacrificium, res antiqua. to.2.59.g
Sacrificiorum distinctio. ibi. & seq.
Sacrificia. to.3.76.k
In sacrificio quatuor considerantur. tomo.3.101.d
Et quod Christus victima perfectissima. ibidem
Sacrificiorum duo genera. to.3.273.c
Item quatuor genera. eod.60.d
Sacrificium omne quod agitur, propter quid sit. to.5.83.i
In sacrificijs quid significat ignis. tomo.6.127.e
Sacrificijs nostris non egere deum. to.2.63.a, & 59.g,h
Sacrificandum non esse creaturæ. tomo.2.60.l
Sacrificium quomodo soli deo debeat. to.5.82.b, & seq.
Sacrificari nolunt sibi angeli, vel quicumque beati, sed soli deo. eod.83.l,m
Sacrificantibus nobis deo angeli congaudent. eod.87.g
Sacrificium certe nullus hominum est qui audeat dicere debere nisi deo. to.5.72.k
- Sacrificium offerimus deo, non sanctis. tomo.5.74.l, & 132.k
Sacrificia veteris testamenti quid adumbrent. to.3.91.f,g, to.6.75.b,c, & seq. & 126.l,m, to.8.74.a
Sacrificijs humanis an deus delectetur. tomo.4.106.e,f, & seq. copiose
Victimas pecorum quare filij Israel sacrificabant visibiliter. eod.190.g
Sacrificia veteris legis quomodo placebat deo. to.5.82.c, & seq.
Sacrificia veteris legis, quid significabant. ibidem.d
Sacrificia multa præcedentia, quid significabant. to.5.87.h, & seq.
Sacrificia antiquorum fuerunt remedia contra peccatum originale. eod.137.m
Sacrificiorum veteris ac noui testamenti collatio. to.6.100.e, & 194.k, l, & seq. copiose. to.9.127.k, & seq.
Aliæ sunt partes sacrificiorum, aliud holocaustum. to.8.225.c
Sacrificia veteris testamenti cur abrogata. to.2.6.d, & 179.k,l
Sacrificiorum veteris testamenti mutatio prædicta. to.2.59.m, to.6.23.g
Sacrificia cur mutanda erant opportuno certoque tempore. to.5.82.c
Cur deus quæ prius voluit sacrificia, postea noluit. to.8.115.b
Cur sacrificia Iudeorum modo ablata sint, & perierint. ibi.d
Quod sacrificia illa vetera prænunciantia erant vnũ salutare sacrificiũ. to.8.156.b, & 163.f,g
Sacrificia Iudeis data sunt ne ad idola confugerent. to.9.20.e,f
Sacrificia pro peccatis peccata appellata sunt. to.4.16.m, to.10.40.l,m
Sacrificium testimonium est peccati. tomo.4.304.l,m
Sacrificium nõ pro manifesto delicto, sed ignoratis deus mundauit. ibi.m
Sacrificia offerimus pro peccatis. to.5.328.a, & seq.
Sacrificium deo nunc offerimus pro peccato. ibidem
Sacrificium pro morituro. tomo.1.59.a,b, & 234.m
Sacrificia pro mortuis. to.2.95.l, to.3.63.m, & seq. to.4.230.i, & 318.h,i
Sacrificium Christianorum, pro his qui non baptizati de corpore exierunt, non offerendum. to.7.386.l
Sacrificium corporis & sanguinis Christi, pro delictis

I N D E X

defunctis. tom. i. 59. a, to. 7. 374. a, & sequen.
copiose.
Sacrificium altaris. tom. 2. 83. l, & 90. i, k
sacrificium panis, & vini. to. 3. 76. k
sacrificium sanctum sanctorum, corpus Christi
to. 4. 114. f
sacrificium sumit Christus in diuina natura cū
patre, sed in humana natura. maluit esse sa-
crificium to. 5. 87. h, i, & 91. l
Vide, Corpus Christi, Communio, & Sacra-
mentum.
Quando offertur in altario sacrificium, quid
significetur to. 15. 35. h, i
si corpus quo inferiore tanquam famulo ut-
tur anima, sacrificium est: quanto magis ani-
ma ipsa, cum se refert ad deum? tomo. 5.
83. h, i
sacrificium vniuersale, ecclesia vniuersalis of-
fert per Christum ibi. i, & 87. h, i
sacrificium vnum sumus, cum omnibus beatis
offerendi per Christum eo. 91. k, l
sacrificium offerimus deo, quando nos ipsos of-
ferimus to. 5. 82. i
Quod sacrificium sit deo acceptum. tomo. 5.
82. d, 83. k
si voluisses sacrificium dedissem vtique holo-
caustis non delectaberis sacrificium deo spi-
ritus contribulatus, & c. exponitur. tomo. 5.
82. d, e
sacrificium verum quod sit. ibi. g, h, & 196. b
sacrificium est ipse homo, in quantum nūc mo-
ritur vt viuat deo to. 5. 83. h
sacrificium inuisibile nos esse debemus, & quo
modo to. 5. 87. e, f, & 191. l
sacrificium quando recte offeratur. eodem.
132. i, k
De sacrificijs quæ sancti offerunt deo sic placi-
tura quomodo in diebus pristinis & annis
prioribus placuerunt. to. 5. 198. a, & sequen-
tibus.
super quibus sacrificijs non arguat deus. to. 8.
156. m
Maximum sacrificium quod domino debemus
quid sit to. 10. 92. i
Dominus sacrificium non acceptat peccatorū;
to. 10. 123. k
sacrificandum orandumque vbiue Christia-
nis to. 1. 169. m, to. 6. 25. h, i
sacrificium laudis noui testamenti sacrificium
to. 2. 194. l, m, to. 6. 23. i, k, to. 7. 46. c, & 8. 45.
f, g, & 157. g
sacrificium in spiritu to. 3. 16. m
sacrificium iustitiæ quale sit to. 8. 8. m
sacrificiū quod deo debemus, intus habemus

si volumus
sacrificium laudis à nobis querit deus, non
aliunde to. 8. 157. f, & 172. d
sacrificium gratuitum, gratia datum. eodem.
157. g
sacrificia & vota Christianorum interna. to. 8.
161. e, f, & 182. l
Sacrificare voluntarie quid to. 8. 172. d
sacrificium fidei eo. 182. l
sacrificium laudis deo gratius, quam sacrificiū
viruli to. 8. 245. e
sacrificium est humilitas cordis nostri. eodem.
196. m
sacrificium vespertinum, quid significet. to. 8.
535. d
sacrificium mundum deo offerendum. eodem.
577. f
Videtur quomodo in sacrificio laudis. to. 10. 7. h,
148. k
sacrificium Christiani elemosyna. eodem.
197. a
sacrificia & hostias obtulerunt seipsos dei pri-
mi homines in paradiso to. 5. 211. b
sacrificia Abel & Cain discernens deus, Abel
respexit, & Cain desepxit: quod signo ali-
quo visibili attestante discerni potuit. eod.
132. i
sacrificia Cain & Abelis, quid adumbrent. to.
6. 83. k
sacrificia Cain & Abel, in quo differabant. to. 9.
132. c
Historia sacrificij Abraham to. 9. 228. a
sacrificium secundum ordinem Melchisedech
to. 6. 195. c
sacrificia duo, secundum ordinem Aaron, &
secundum ordinem Melchisedech. tomo. 8.
74. a, b
sacrificium artotyritarum panis & caseus. to.
6. 6. k
sacrificans Puluillus iussit filium inhumatum
dimitti to. 5. 46. h, i
sacrificijs siue toletis solis & lune quomodo
purgari possumus vel non, secundum Por-
phyrium to. 5. 88. f, & 89. l
sacrificans dijs eradicabitur eo. 195. f
sacrilegium tanto est grauius peccatum, quan-
to committi non potest nisi in deum. to. 7.
98. d
sacrilegi Iudæ comparantur to. 9. 80. e, f
sacrilegi reges male iubendo, & sacrilegi sacer-
dotes male docendo, nocent. tomo. 9.
145. a, b
Portare sacculum, quid sit tomo. 19.
275. c
Sagarum

IN DIUVM AVGVSTINVM.

sagarum arte homines in lupos & iumenta
conueriti tom. 3. 288. d, e
saga noctu equitantes ibi. g
sagena Evangelica to. 5. 184. l
sagittæ ardentes, & sagittæ potentis acutæ cum
carbonibus vastatoris, quæ sint. to. 8. 15. a,
468. k, 481. g, & 485. i
Sagittare rectos corde in obscura luna, quid sit
eo. 23. b, & f, & fo. 268. h
sagittæ dei poenā & vindictam animi ac corpo-
ris, quæ hic necesse est pati, significant. eod.
103. i
significant etiam verbi dei ibi.
sagittæ bonæ, sunt & malæ: & quæ. to. 8.
185. l
sagittæ paruulorum, quæ sint. ibi. m, & 215. k
sagitta prius percutit, quam ad vulnus venire
preuideatur to. 8. 215. a
sagittare in occultis immaculatum, quid sit. ibi.
dem. b, c
sagittarum nomine, verba Euangelistarum fi-
gurantur to. 8. 280. k
sagitta volans per diem, quæ sit. eo. 330. a, b, &
d, e, & fo. seq. h, i
sagittis dei amor exercitatur, non interitus co-
paratur to. 8. 468. k
Nemo pulchrius sagittat ad amorē, quam qui
verbo sagittat ibi.
sagittæ de arcu excutuntur, & quanto fortior
excesserit, tanto longius vadit. tomo. 8.
507. c
Saguntina ciuitas perire potius voluit, quam
fidem cum Romanis deserere. to. 5. 27. f, &
228. c
Desale Agrigentino, quod in igne fluit, & in
aqua crepitat to. 5. 215. d, e
Salacia, Neptuni vxor. tomo. 5. 32. b, &
61. d, e
Salamandra viuunt in igne eo. 214. c
Salem ciuitas est, quæ postea Hierusalem dicta
to. 8. 74. b
de Saluio sene, qui mortuorum canum alliga-
tione puoitur to. 7. 165. a
salutæ decurrentes super barbam Dauid, quid
signent to. 8. 75. m, & fo. seq. e
salua Christi quid significet. ibi. per totum.
salices ligo in fructuosa to. 9. 519. k
salmana, interpretatur umbra commotionis. t.
8. 301. d
Salomon to. 5. 86. l
Salomon, interpretatur pacificus. eod. 162. c, &
e. to. 8. 256. l
In Salomone non est impletum quod prædi-
ctum erat per prophetiam patri suo Dauid,

sed in Christo. to. 5. 168. b
Salomon institutus est rex adhuc viuente pa-
tre, præter morem præcedentium regum.
ibi. d, e
Salomonis tempore condita est Alba. tomo. 5.
173. k
salomon spiritum sapientiæ habuit. tomo. 4.
305. e
salomonis sapientia to. 8. 456. f
In Salomone doctrina to. 10. 138. d
De iudicio Salomonis, & duabus meretricibus
to. 10. 226. c
Regina Austri, venit audire sapientiam Salo-
monis co. 252. h, i
salomon templum ædificauit domino. t. 6. 162.
b, & seq. & 173. k
salomon tres libros composuit, scilicet Eccle-
siasten, Prouerbia, & Canticum canticorum
to. 5. 166. h
salomon inuenitur prophetaſſe in libris suis.
ibi. g, h
salomon domus plena mulieribus alienigenis,
colentibus deos falsos, & c. tomo. 5.
162. c
salomon amator mulierum reprehenditur. to.
6. 140. a, b, & fo. seq. b
salomon mulierum amator, idololatra, reproba-
tus est à deo to. 8. 489. e
salomonis idololatria. to. 3. 224. c, to. 5. 125. e,
& seq. to. 6. 146. a
salomon non errore, sed blanditijs mulierum
adorauit idola to. 5. ibid.
salomonis domus plena erat idololatriis, pro-
pter quod impletur in Christo quæ dicta
sunt de ipso to. 5. 162. m
salomon, bonis initijs, malos exitus habuit. eo.
166. h
Res secūlaræ magis Salomoni obfuerunt, quam
profuit ipsa sapientia ibi.
Optime egit misericordia dei, vt quicquid bo-
ni per Salomonem dictum est, deo tribuere-
tur: peccatum autem nominis homini. to. 8.
489. f
Quid mirum quod in populo dei cecidit Salo-
mon, cum Adam in paradiso & angelus ceci-
dit de cælo. ibi.
Salomon verus, Christus. to. 6. 91. l, m, t. 8. 256.
l, & 489. f
salus proprie quid sit. to. 8. 489. g, h
saluamur gratia, non ex operibus. to. 2. 183. c,
d, & seq.
Domini est salus ibi. e
De saluandis & perdendis voluntate dei. to. 3.
61. i
Saluatur

IN DIVVM

Saluatur nemo nisi auctore deo. eo. 68. d.
saluari dextera dei, quid sit. tomo 8. 200.
l. m.
Multi saluantur sibi, sed non deo. eodem.
361. b. c.
Genus humanum saluari non poterat, nisi per
filium deum incarnatum. to. 9. 28. g. h.
saluamur ab inimicis, & quomodo. tomo 10.
7. h.
Pauci saluantur in comparatione aliorum, &
tamen magnam massam facturi sunt. eod.
28. c. d.
Inuestigabile, quare deus vnum saluet, alterum
damnet. to. 10. 67. c. d.
Homo lapsus, primo per reconciliationem, de-
inde per penitentiam potest saluari. to. 10.
223. b.
Multi & pauci saluabuntur, quomodo intelligen-
dum. to. 10. 28. d.
Loca scripturae, quae contraria videntur concor-
data. ibi.
saluator corporis, solus Christus. t. 4. 100. a, to.
9. 54. c. f.
saluatorem scriptura dicit etiam hominem. to.
4. 103. d.
saluator quare natus ex virgine. tomo 4.
306. b.
Torus mundus aliquando inimicus saluatori.
to. 10. 119. k.
salus Punice tria sonat. to. 4. 419. a.
salutis procuratio, unde. to. 1. 41. i.
Est quaedam salus in dextera, quaedam in sini-
stra. to. 8. 524. c. f.
Via salutis in Christo, & scripturis sanctis. to.
1. 49. m.
Ad salutem via solus Christus. eodem.
50. a. b.
salus vera non est nisi in Christo. to. 2. 90. k. l.
to. 10. 113. g. h.
salus in quo posita sit. to. 2. 248. c.
Pro salute aeterna plus consulendum est, homi-
nibus, quam pro temporali. tomo 2.
67. k.
salus dei. to. 3. 269. h. i.
salus domini, quae non saluos facit. eod. 269. h. i.
& 276. g.
Cum salus animae sit deus, iuste vivit. tomo 8.
81. h.
Ad salutem nemo sibi idoneus est, quia perfe-
cta salus iustitia. eo. 259. h. i.
salus & medicus noster, Christus. to. 8. 381. c.
& seq.
In nullo homine salus nisi in vno filio homi-
nis, non propter id quod suscepit ex te,

sed propter id quod seruauit ex se. eodem.
558. l.
salus nulla est nisi in societate dei. tomo 9.
124. l.
salus, gratia, iustitia dei, &c. quomodo dicuntur.
to. 10. 56. e.
Nullus gradus praetermissus est, de quo non
haberet testimonium salus omnium. eodem.
131. l.
salus mundi ex Iudaeis est, sed processit ad gen-
tes usque ad fines terrarum. to. 10. 137. i.
salutem operari cum timore & tremore. eod.
175. a.
Dominus operatus est salutem in medio terrarum.
exponitur. to. 5. 159. k. & seq.
Et quam salutem. to. 8. 267. m. & seq.
salus & iumentis & hominibus datur, vtriusque
datur. to. 2. 183. d. & seq.
Salus hominum & pecorum domini est. to. 9.
58. d.
salus quaedam hominibus & iumentis commu-
nis, quaedam nec omnibus hominibus. to. 9.
54. f. & 58. e.
Quomodo intelligatur, homines & iumenta
saluabis domine. to. 10. 318. e.
Habeamus salutem cum iumentis quousque. ibi. d.
ninet ad nos fons vitae.
salus nostra ex solo deo. to. 1. 237. f. to. 6. 93. c.
to. 9. 17. c. & 54. f.
salus hominis vana. to. 4. 425. f.
salus nostra ex deo est. to. 9. 168. i.
Etiam incorrigibilium Ethnicorum, & genti-
lium, salutem inquirere debemus. tomo 10.
16. d.
salus animi melior salutis corporis. tomo 10.
17. i.
Non minora sunt pro salute animae, quam cor-
poris expendenda. to. 10. 304. k. l.
Duplex est salus nobis promissa. tomo 10.
318. e.
salutare dei Christus est. to. 2. 179. l. to. 4. 51.
c. & 100. m. & seq. to. 6. 23. k. & 191. c. to.
8. 83. h. i.
salutare dei, quid. to. 10. 56. k. & 132. b.
salutaris noster Christus. to. 8. 408. m. & 410. i.
& 507. f.
Idem probatur testimonijs scripturarum.
eodem. 115. l. m. & 159. k. l. & 227. m. &
307. c. d.
salutationes in epistolis catholicis explicatae.
to. 4. 415. k. l. & seq.
salutauit angelus puellam, viri salutationis igni-
ram. to. 10. 127. c.
salutationis angelicae ad Mariam, ordo. ibi. c. f.
Salutatio

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Salutatio virginis per angelum. to. 10. 129. k.
& 130. i. k.
Gabriel a salutatione incepit, qui salutem in
lingua portauit. eod. 132. f.
Quare Heliseus prohibuerit famulo, neminem
salutare. to. 10. 229. h.
Quare neminem salutare in via iubeamus, eo-
dem. 275. b. c.
Qui in via salutatur, per occasionem salutatur. ibi.
dem. c. f.
salutatio, a salute nomen accepit. tomo 10.
317. c.
saluum esse, hoc est, integrum esse. tomo 4.
313. l.
Qui vult omnes homines saluos fieri: exponi-
tur. to. 3. 62. a. b.
Nemo saluus esset, nisi deus sanaret. tomo 8.
235. k.
saluus factus de iniquitate tua, pati necesse est
iniquitatem aliorum, inter quos viuis. eod.
249. f.
Nemo sibi vsurpet quod saluum faciat, quia domi-
ni est salus. ibi. d. 251. h.
saluus esse in scriptura, quid. to. 10. 73. m.
salutius electissimus pensator verborum. to. 1.
172. a.
salutius citatus. to. 2. 18. c.
salutis eloquentia commendatur. to. 5. 16. c.
& seq.
salutius, & Virgilius, quo tempore clauerint.
to. 5. 43. h. i.
Samaritana idololatricae imaginem gerit. tomo 4.
120. c.
Ad praedium Samariae, quare venerit Chri-
stus. to. 10. 174. b.
Christus qui sexta die hominem formauerat,
sexta hora venit Samariam. ibi. c.
Samaritanae mulieris historia, exponitur. to. 3.
145. f. to. 4. 120. m. to. 10. 174. b. c.
Samaritana aquam petita Christo, ne laboret
in hauriendo. to. 9. 47. l.
Oratio Samaritanae ad Christum. tomo 9.
178. e.
Discipuli Christum cum Samaritana loquen-
tem inuenientes, interrogare non ausi sunt.
to. 10. 274. k.
Samaritana audierat prophetas seminatores, ex-
pectabat apostolos, meliores, tomo 10.
274. k.
Samaritana mulier, typus ecclesiae. tomo 9.
30. a.
Samaritanus interpretatur custos. to. 4. 120. m.
to. 8. 54. g. h. & 473. c. to. 9. 69. c. d.
Samaritani ex origine Babyloniorum. 4307. d.

samaritanorum dogma. to. 7. 208. e.
si Christus se Samaritanum negaret, nos peri-
remus. to. 8. 520. a. b.
samaritani alienigenae sunt. to. 9. 29. l.
Inter samaritanos & Iudeos contentio. to. 9.
30. l.
Bido Christus manere cum Samaritanis
quid sit. ibi. d. 31. h.
samaritani soli Christi verbo crediderunt, co-
fines autem eius signa querebant. to. 9. 32.
a. b.
samaritanum Christus non se negauit. eod.
69. c. d.
samaritanus verè Christus. to. 8. 54. g. h. to. 9.
69. c. d.
samaritanus, Christus in euangelio intelli-
gitur. to. 10. 31. e.
samaritani, & illius qui in latrones incidit, hi-
storia. eod. 56. b.
samaritani fuerunt Ioseph heredes. tomo 10.
174. b.
samaritanes, in forma pastorum, decipiunt Roma-
nos. to. 5. 26. k. & seq.
sampsolis fortitudo erat in capillis, & quid re-
praesentat. to. 3. 243. b. c. to. 7. 116. h. to. 10.
181. k. l.
sampsol putatus est Hercules. to. 5. 173. h. to.
10. 181. d. e. & seq.
Gesta Sampsolis. to. 10. 181. e.
Quid significet quod Sampsol cum uxorem
duceret, leonem discerpit. to. 8. 296. d.
Quid figuret quod caudas vulpium colliga-
uit. ibi. d. h.
De edente exiuit cibus, & de sorte est egressa
dulcedo: exponitur. to. 10. 181. g.
sampsolis egestas, quid. ibi. d. l.
sampsol licuit occidere seipsum, & Iepte filiā
suam. to. 5. 8. f.
sampsol ruina domus se oppressit. ibi. d.
sampsol diuinitus iussus, se interemit. to. 5.
9. g.
sampsolis mors expensa. to. 7. 116. h.
sampsol plures mortuus occidit quam viuis.
to. 10. 181. m.
sampsol Christum figurabat. to. 6. 37. b. to. 8.
294. i. to. 10. 181. e.
sampsol quibus comparandus sit. to. 10. 181.
f. g.
sampsol & elcesos Hebioneis Epiphanius co-
pular. to. 6. 5. b. in fine, & l.
Vide, Elcesite. to. 6. 5. b. in fine, & l.
samuel an fuerit de filiis Aaron, & sacer-
dos. tomo 4. 251. h. tomo 5. 158. k. & se-
quen.

INDEX

samuel non erat filius sacerdotis. to. 1.25.e, & fo. seq. b, c
samuel fuit sacerdos. tomo. 1.27.b, c, tomo. 5. 157. l
Heli reprobat, substitutus est in dei ministerium Samuel. to. 5. 158. R
De samuel. communicatione aduersus saul in obediens vocem domini: & quid significet precioso chlamydis eius. Eodem 161. f, & seq.
samuelis apparitio. to. 3. 244. i
samuel quomodo suscitatus. to. 4. 244. h, j, & fo. 231. h, & i, 246. g
samuel mortuus prophetavit. to. 4. 322. d
samuel & alij intonsi quid adumbrent. to. 3. 266. c, d
sancti perfecti qui. to. 8. b
sanctorum numerus certus. to. 7. 145. g
sanctus nemo prater Christum. to. 8. 325. d, e
sancti quomodo dicantur credentes. ibidem e, f
Locus non facit sanctos, sed operatio bona sanctificat locum. to. 10. 290. m
sancti clamauerunt, & salui facti sunt. to. 2. 176. f, g, & fo. seq.
sancti quare sint lapsi. to. 3. 18. h
sanctorum delicta, & quod non in omnibus imitandi. to. 4. 14. d, & seq.
sancti quoque peccatores. to. 3. 69. m, to. 7. 225. d, & seq. & fo. 242. a
Vide Peccatum.
sancti & carnales & spirituales. to. 7. 370. c, f
sancti peccatores, cur nobis proponantur. to. 7. 242. m, & seq.
sancti peccatum non operantur & tamen non sunt sine peccato. to. 8. 438. h
sancti quomodo iusti, & peccatores. to. 10. 75. a, b, & i, k
sancti antiqui in futurum Christum crediderunt. tomo. 1. 67. l, tomo. 2. 59. d, e, tomo. 3. 64. h
sancti veteris testamenti. to. 7. 300. d
sancti qui sunt in terra eius, mirificauit omnes voluntates inter illos, &c. exponitur. to. 2. 39. K
sanctos suos flagellat deus, etiam propter peccata eorum. to. 2. 160. c
sancti moderni non possunt comparari sanctis qui erunt vltimo tempore, quando diabolus soluetur, exceptis quibusdam. to. 5. 201. d
Quanto aliquis est sanctior, tanto debet oratione & fletibus esse uberior. a malis. to. 5. 205. l
Quomodo sancti se separauerint. to. 5. 205. l
to. 20. b, c, & seq.

Pugna sanctorum. to. 10. 145. h
sanctorum constantia, pro ecclesia. tomo. 1. 235. h
De sanctis mortuis, questio. to. 1. 14. e, f
sancti quomodo exceptis corporibus, in celo futuri esse credantur. to. 9. 187. l
sancti ubi erunt tempore conflagrationis. to. 5. 206. d
De sanctis quomodo cogitandum. to. 3. 166. m & seq.
In sanctis quid diligamus. Eodem. 116. a
Et quod hominum exemplis homines magis excendantur. to. 3. 118. e
sanctorum exempla, cui proponantur. tomo. 4. 325. f
Quid sit populum longe fieri, aut appropinquare sanctis. to. 8. 178. f, g
Non est facile sanctorum consortium in celo habere, qui eorum sequi exempla in ministerio etiam volunt. to. 10. 157. d
sancti confortes angelorum, tomo. 2. 60. 3, 5, 6, 7, 8, 9
sancti alij alijs quomodo sanctiores. tomo. 2. 82. f, g
sanctorum merita diuersa. to. 6. 266. a
sanctorum desiderium in Christo. tomo. 3. 455. b, c
sancti viuunt in sinu Abraham, nostri memores. to. 1. 56. l, m, to. 2. 192. d
sancti plenius cognoscant bonitatem dei. to. 3. 61. g
Mutua charitas sanctorum in celis. to. 9. 175. g, h
sanctorum gloria. eod. 183. g
sancti non de sensibilibus, sed summo bono delectantur. ibid. h, i
sanctis quid debeamus. to. 1. 207. i
sanctis non debetur latra. ibidem, & tomo. 6. 121. h
inter
orum
rtio
Per I
I
H
M
Com

IN DIUVM AVGVSTINVM.

omnium
aria
omnium
ale
a
int
nati
quod in hac vita etiam peccato obnoxij. to. 7. 304. c, d
sanctorum memorias qua religione Christiani colant, & concelebrant. to. 6. 121. f, & seq. copiose.
sanctorum natalitia cum solemnitate & sollemnitate celebranda. to. 8. 327. h, item quomodo. to. 9. 227. m
Quomodo solennia sanctorum sint celebranda. to. 10. 277. e
In festo omnium sanctorum, Sermo. to. 10. 272. a & f, g
Pro celebratione sanctorum dat nobis dominus temporalia beneficia. to. 10. 278. c
Ad sanctorum sepulchra miracula edita. to. 1. 14. b, to. 2. 197. b
Quid ista non in omnibus sanctorum memorijs ita fiant. ibidem.
sanctos non fieri signi & prodigijs. to. 3. 69. m
sancti miracula faciunt, sed non soli. tomo. 8. 280. f, g
sanctorum meritis & precibus propiciatur deus peccatis populi sui. tomo. 4. 57. a & 57. b
sanctorum animarum quomodo adsint periclitantibus, negat se posse definire Augustinus. to. 4. 322. e, f
A sanctis torqueri demones. ibid. i, k
sanctorum orationibus dixerunt aliqui omnes peccatores liberandos in iudicio. to. 5. 201. c, & 225. a, b, 222. m
sancti debent in nobis aliquid de suis virtutibus recognoscere, ut pro nobis dignentur supplicare. to. 10. 217. g
sancti dicti celi. to. 4. 401. k, & 407. i, j, to. 5. 203. h
empla dei. to. 4. 407. i
Lumina. to. 7. 14. f
sancti Ieroni. to. 2. 386. i, u
sanctificatio cur attribuat proprie spiritui sancto. to. 1. 45. l
sanctificetur nomen tuum, quomodo intelligendum. tomo. 10. 25. g, & 115. d, & 319. c
sanctificari nomen dei. tomo. 3. 39. k, & fo. seq. R, & 274. l, to. 4. 203. b, & 406. l, tomo. 8. 386. R
sanctificatio visibilis, & inuisibilis. tomo. 4. 77. f
sanctificat deus etiam per malos. to. 7. 143. e

sanctificatio multiplex. Eodem. 230. a, tomo. 10. 72. d
sanctificant sola sacramenta nostra ad salutem. to. 7. 236. b
sanctificationes veteris testamenti, vmbra erant sanctificationum noui testamenti. to. 9. 111. h
sanctificatur quis in veritate, quare est Christus. ibid. h, & seq.
sanctificat pater quempiam in filio. ibidem i, k
sanctificatio primum sonuit in die septimo. to. 9. 121. d, e
Non est sanctificatio nominata in creando cum eta, nisi in die sabbato. Eodem. 200. b, c
Ex predicatione nostra, nihil sanctificationis accedit deo. to. 10. 25. g
Vir infidelis quatenus sanctificetur in vxore fidei. Eod. 72. e
Non ideo sanctimonium malum est, quia inueniuntur sanctimoniales indisciplinate & curiose agentes, loquentes quare non oportet. to. 8. 369. f, g
sanctimoniales. to. 10. 22. f
sanctimoniales quidam per vestem suam, quae memoriam sancti stephani tetigerat, suscitata est. eod. 257. m
sive adiutorio dei homo in sanctitate proficere non potest, nec a peccatis resurgere. to. 3. 267. a
sanctitas vitae consistit in operibus rectis. to. 4. 377. c
sanctitas corporis quando amittatur, & quando non. to. 5. 7. c, & seq.
Ita non amittitur corporis sanctitas, manente animi sanctitate, etiam corpore oppresso, sicut amittitur corporis sanctitas violata animi sanctitate, etiam in corpore intacto. ibidem, f
sanctitatis & sanctificationis modi multi. to. 10. 72. d
sanctuarium dei quid. to. 8. 124. k, l, & 301. e
sanctum, & sanctum sanctorum quid sint. to. 4. 54. b, to. 9. 196. f
Nolite sanctum dare canibus, &c. exponitur. to. 4. 413. c, to. 10. 164. f
sanctum quid. to. 4. 414. f
sancta nocent malis, to. 9. 13. b, c
Vide, Banum.
sanguinis nomine, vita appellatur. to. 4. 74. k, l
sanguis, quomodo clamat ad dominum. to. 4. 306. g, h
sanguis quomodo dicatur anima. to. 6. 59. k, l, & 201. k, l

I N D E X

sanguis cur pluraliter ponatur, & quid significet. to. 8. 163. e
sanguines non est dictio latina. to. 9. 5. f
sanguinis nomine dicitur iniquitas, tomo. 8. 163. d
sanguinei viri. co. 178. h
Qui fundant sanguinem spiritaliter. ibid. c
In sanguine peccatoris lauare manus, quid sit, to. 8. 192. d, e
Viri sanguinum qui sint. eod. 192. b, & 178. b
sanguinem Christi in poculo sumi. tomo. 2. 117. b
sanguis Christi, precium est mundi. to. 8. 354. b, to. 10. 55. g
sanguis & aqua ex latere Christi manantes, quid significant to. 9. 119. d, e
sanguine Christi purgamur ab omni delicto. to. 9. 124. m, & seq.
Ex sanguine & aqua a Christi latere fusi decorantur animæ fideles. to. 9. 212. f
sanguine Christi sanctificata omnia, tomo. 10. 25. g
sanguinem Christi bibere, quid. tomo. 10. 15. b
sanguine saluatoris totius generis humani salus redempta. to. 10. 192. c
Terra sanguine Christi super eam stillante, purgata est. eod. 193. a
Nisi sanguis de Christo manasset, chirographum peccatorum nostrorum non deleuisset. to. 10. 262. b
sanus nō est, qui æternis temporalia præponit. to. 2. 187. l
sanitas perfecta corporis, est totius hominis immortalitas. to. 2. 78. e
sanitas in æqualibus membris, est æqualis. to. 82. b
sanitas in quibus consistat. to. 2. 186. e
sanitates perficiuntur mystice. to. 169. d
sanare, & mundare, spiritaliter. Ibidem & to. 7. 14. g
Deus hominem quomodo sanat. tomo. 3. 4. f, g
sanitatis iocunditas sit euidentior experta morbi molestia to. 5. 127. a, b
sanitas pro immortalitate. to. 5. 107. h
sana curanda non sunt, sed agnoscenda. to. 7. 121. m
Quod facile sanatur, non multum cauetur. to. 8. 11. d
Deus sanauit in Christo mortem carnis, quam portauit eod. 50. b
sanitas huius vitæ bene intelligentibus, non est vetique sanitas to. 8. 102. h

sanitas in comparationes futuræ sanitatis, est morbus ibid. k, l
Illa vera sanitas, quæ est immortalitas. tomo. 8. 104. e
Aliud est sanitas corporis, aliud stupor corporis, aliud immortalitas corporis. tomo. 8. 179. c, d
sanitas ægritudinem non habet, sed quando tægitur Ibidem
Nemo est insanabilior eo qui sibi sanus videtur to. 8. 198. i
Deus sanat omnino, quemlibet languidum, sed non sanat inuitum. Eod. 8. f
sanatur cor contritum, eliditur superbum. to. 8. 561. d
sanitas perfecta mortalitate transacta fiet. to. 8. 176. c, d, & 562. h
sanitas cordis tunc erit perfecta, cum & corporis reparatio implebitur, quæ promissa est. to. 8. 562. h
sanitas quam multis obsit. to. 9. 15. e
Non est vera sanitas ante immortalitatem. to. 10. 164. l, m
Modus sanandi corpora, adhibendus est animæ. to. 10. 159. R
sanitas corporis, & animæ, in Ecclesia reperitur possunt. to. 10. 234. c
sanat nos dominus, & quomodo. to. 10. 3. m, & sequen.
Christus tunc maiores sanitates operatur quæ tunc cum versaretur in terris. tomo. 10. 17. i
sanitas corporis in hac vita, non magna res. to. 10. 35. h
sanitatem vnde perdidimus. to. 10. 58. l
Quomodo sanemur. to. 10. 96. i
Deus quicquid sanat perfecte sanat. tomo. 10. 123. g
sanitas vera. to. 10. 164. m
Sapere paucorum. to. 1. 216. f, g
sapere alium, pro superbire ponitur. to. 2. 180. d, in fine.
sapere aliter quam se res habet, humanum est. to. 7. 126. m
Maleuolæ animæ dulciter sapit, quod pessime suspicatur. to. 10. 45. f
sapere secundum carnem, mors est. tomo. 10. 62. a
Non superbe sapere, nec sperare in incerto diuitiarum. to. 10. 4. h, & 184. d, e
sapiens an hariolus, & quid sit sapiens. tom. 1. 143. d
sapiens quis iuxta Academicos. eod. 148. i
sapiienti an fortuna necessaria. Ibidem, & Inter

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

Inter sapientem & philosophum parum vel nihil distare. Ibid. 148. a
sapientem scire verum. Ibid.
Vtrum sapiens nesciat sapientiam. Ibid. b, c
sapiens non est, qui nihil scit. Ibid. e
sapiens vt sis alicui sapientiæ assentiari oportet. to. 1. 152. l
Mens sapientis immobilis. to. 1. 162. f
Sapientis & stulti discrimen. Eodem, 211. m
in fine.
Sapientes vere, qui. Ibid. 212. m, in fi.
Sapientium & stultorum scopi. eod. 246. b
Aliter deus sapiens, aliter homo dicitur. to. 3. 110. d, to. 6. 181. i
In sapientem cadere perturbationes animorum, contra stoicos. tomo. 4. 30. d, e, to. 9. 87. g, h
Sapientes sunt diuites, to. 5. 59. b
Sapienti, an accendant passionem. tomo. 5. 75. m
Contra sapientes malos inuehitur, qui patriam vtunque vident, sed viam qua itur ad eam non tenent. eod. 90. i
Sapientes falsi cōperti sunt plures philosophi. to. 5. 107. m, & seq.
Sapientes nollent in actu generationis sentire æstum libidinis. to. 5. 126. l
Sapiens paruipendit corporis bona. tomo. 5. 141. i
Sapientum animas fatigant secundæ res. tomo. 5. 166. h
Sapientes septem quo tempore fuerint. to. 5. 174. k, & 175. a, & seq.
sapientis est non tam cuiuslibet rei principiū, quam exitum prouidere. to. 9. 219. b
Sapientum nomine superbi, paruulorum humiles notati. to. 10. 7. k, & 148. e, f
Dicentes se esse sapientes, stulti facti sunt. to. 10. 47. a
Sapientes & prudentes huius mundi, qui sint. to. 10. 148. e, f
Sapientia definitur. to. 1. 149. g, h, & 172. c
Sapientiæ definitio, secundum philosophos. to. 3. 140. i
Sapientia vnde. to. 5. 103. m
De sapientiæ antiquitate, nulla gens super patriarchas & prophetas nostros, vlla se vanitate iniqua iactauerunt Eodem 180. k, l
Sapientiæ species, qualis sit. to. 8. 163. g, h
Sapientia vbique est, & longe est à malis, qui vbique sunt. Ibidem
Sapientia vna, omnium sapientum communis. to. 1. 218. m

Sapientia quantum cæteris rebus præstet. to. 3. 310. g
Sapientia, donum dei. to. 7. 330. k, & 418. d
Sapientiæ studium, versatur in actione & contemplatione. to. 5. 66. R, J
Sapientiæ disciplina tripartita. to. 5. 100. e
Sapientia pertinet ad rationem. tomo. 10. 124. c, d
Sapientia creata, & increata. to. 1. 74. f
De sapientia, & numero. Eod. 217. g, h, & fo. seq. d
Sapientia, & stulticia, cibus comparata. tomo. 1. 41. f, g
Inter sapientiam & stulticiam, medium quidam. to. 1. 232. l, Retracta. 14. g
sapientia aliquando sumitur pro stulticia, in sacra scriptura. to. 9. 232. k, l
sapientia & scientia, quomodo differant. to. 3. 133. e, & 139. l, & seq. & 140. i, to. 8. 516. l, m
sit sapientia sine superbia, nec humilitas sine sapientia. to. 8. 428. m
sapientia quomodo & quibus gradibus perspicitur. to. 1. 176. m
sapientia ipsa medetur oculis, vt videri possit. to. 1. 176. c
Ad sapientiam itur septem gradibus. to. 3. 8. c
sapientia vbi inueniatur. to. 4. 450. d
Multi sunt qui sapientiæ sunt participes, & sapientes vocantur, multi eius expertes stulti nominantur. to. 8. 399. a
Ad altitudinem sapientiæ nemo peruenire potest, nisi per humilitatem obedientiæ. Eod. 457. m
sapientia apud deum. to. 1. 34. l
sapientia, vita æterna. eod. 58. g
sapientia dei, quid. to. 1. 172. c
sapientia à quibus inueniatur. to. 1. 251. m
sapientia proprie filius dicitur, cum tota trinitas sapientia dicatur. to. 3. 153. c
De summa, quæ deus est, & humana sapientia. to. 1. 220. d, & seq.
Sapiens, aliter deus aliter homo. tomo. 3. 110. d, tomo. 6. 181. i
sapientia quomodo dicatur genita vel nata. to. 3. 113. b, c
sapientia dei dicitur, non solum qua ipse sapiens est, sed quam dat homini to. 3. 144. l
sapientia dei. to. 3. 190. m
sapientia dei, panis angelorum. to. 3. 190. m
In sapientia dei rerum causæ fuerunt, non factæ. to. 6. 206. f
Sapientiæ dei participatione fit sapiens, quæcunque anima sit verè sapiens. to. 3. 144. l

I N D E X

tomo. 4. 130. h & 134. k
Sapientia, deus est. to. 5. 65. a
Sapientia dei transfert se in animas sanctas, & prophetis releuat abscondita. to. 5. 94. h
Sapientia diuina luce sic anima illustratur, ut aer luce corporali. to. 5. 69. h, i
Sapientia, vel scientia diuina vna est, & non multae. Eod. 96. i, & 109. i
Sapientiam, per quam facta sunt omnia genuit pater, vnus vnus. to. 5. 106. e
In sapientia dei quomodo cognoscant angeli res clarius, quam in seipsis. Eod. 101. h
Quomodo sapientiam dei ac virtutem non cognoscentes, decipiuntur in eius operibus. to. 5. 110. d
Sapientia dei eadem etiam virtute, acceperunt speciem rotunditas coeli, solis, lune, & huiusmodi. Eod. 111. h
Sapientia dei, significatur per lignum vite. to. 5. 117. e
Sapientia edificauit sibi domum quomodo intelligatur de Christo. to. 167. R
Sapientia desursum descendens. tomo. 7. 239. i, k
Sapientia in qua omnia facta sunt, vbi sit, quo sensu attingatur, quo oculo videatur, quo studio quaeratur, quo merito possideatur. to. 8. 399. c, d
Sapientia dei stans dicitur, propter &c. eodem. 526. h
Sapientia dei attingit a fine vsque ad finem: & vtrum sit mobilis. to. 8. 561. c
Sapientia creatae, & incertae, distinctio. to. 9. 154. i, & seq.
Principium sapientiae caput est Ecclesiae, quod est Christus. to. 10. 234. g
Qualiter sapientiae diuinae notitia adipiscatur. to. 10. 185. c
Sapientia dei panis erat sursum, & facta est lac ut a paruulis sumi posset. to. 10. 187. b
Sapientia to. 3. 284. g, h
Sapientia hominis vera, deum recte colere. to. 1. 27. i, to. 2. 71. k, l, to. 5. 3. l
Ad sapientiae studium, excitauit Augustinum Hortensius Ciceronis. tomo. 134. k, l, & 53. c
Sapientia an recta via beatae vitae. to. 1. 142. g & seq.
Sapientia vera quid. Ibid. l, & 171. f, 217. g, & seq. to. 3. 50. l, & 283. g
Quid sapientia, sine qua nemo beatus. to. 1. 217. g, h
Vna sapientia, omnium sapientum communis. ibidem, m, & seq.

sapientia ex scripturis. to. 3. 50. l
Sapientia & scientia nostra, Christus. tomo. 3. 140. b
Sapientia vera ex fide Ibid. g, & seq.
Sapientia vera dei cultus est Ibid. & 269. g
Sapientia Christianorum, est cultus dei. to. 5. 130. a
Sapientia vera est, vbi deus erit omnia in omnibus. to. 5. 195. i
Sapientia perfecta. to. 7. 250. f
Sapientia perfecta quid. to. 10. 185. c
Sapientia plena in vita futura. to. 7. 294. c
Sic se omnibus exhibet, & integra est, & casta est omnibus. to. 8. 77. i
Sapientia virtutem docet. to. 1. 10. h
Sapientiae amor purgat a sordibus auaritia. to. 5. 59. b, & seq.
Sapientiae amatores non erant philosophi. to. 5. 90. c, f
Sapientiam quidam quam odiunt, quaerunt ut insensur, quaerunt sermonibus, odiunt moribus. to. 8. 397. e
Multi sunt qui dicta sapientiae studiosissime inquirunt, sed eam in doctrina non in vita habere volunt. to. 8. 463. l, m
Qui sibi sapientiam voluerit arrogare, stultus est: sit humilis ut veniat sapientia, & illi minet eum. to. 8. 489. l
Indignum est ut sapientia pecuniae comparetur. to. 9. 198. h
Sapientiam praecunctis amplectatur puer. to. 10. 249. g, h, & seq.
Sapientia humana vana est, nisi etiam sit dei. to. v. 144. l
Sapientia serpentis to. 3. 218. m
Sapientia in malo Ibid. 49. a
Sapientia Aegyptia. to. 5. 85. i, & 180. l
Sapientiam multi habent in labijs & non in corde. to. 8. 147. m
Homini sapientia multiphariam commendatur. to. 10. 305. e
Librum sapientiae, Iudaei non recipiunt in auctoritatem canonicam. to. 1. 23. h
Sapientiae liber, non est Salomonis. to. 5. 166. i
Sapientiae libri author, & auctoritas. to. 3. 8. l
Retracta. tomo. 1. 21. e, tomo. 407. a, & 418. d
Sapientia & ecclesiasticus, Iesu filij Sirach. to. 3. 8. h
Sapientia interpretatur virtus. to. 1. 137. c
Sapientia pulchritudo. Ibid. 153. g
Sara vxor Abraham, creditur fuisse filia fratris sui. to. 5. 147. a

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

Sara num violata a Pharaone, & Abimelech. to. 4. 30. a, b, 232. c, to. 6. 88. l, m
Sara pudicitia, & q. soror Abraham dicta. to. 5. 149. g
Saram filiam patris sui dixit Abraham, & liberauit eam dominus, de domo Abimelech. to. 5. 152. g
Sara secundum naturam, parere non poterat. ibidem. h
Quare Sara parere non potuit. tomo. 7. 326. c, d
Sara excusata quod famulam suam marito permixxit. to. 6. 131. h, i
Sara dicta sarsi to. 5. 151. e
Sara interpretatur princeps mea. Ibidem. l, m
Sara dedit ancillam viro fecundandam. to. 5. 131. l
Sara sterilis, quomodo concepit. tomo. 3. 211. e, to. 10. 160. i, k, & 163. f
Sara nonagenaria filium peperit. to. 3. 238. e
Quid significet q. Sara diu sterilis, senex concepit & peperit. to. 8. 428. f
Sara, & filius eius to. 5. 131. h
Sara mortua est anno vitae suae. cxxvij. tomo. 5. 153. m
Sara mors, quid. to. 10. 165. f
Vide, Abraham.
Sara nunquam dicta est concubina, sed vxor tantum. to. 5. 153. b, c
Sara & Agar, duo testamentum adumbrant. to. 118. l, tomo. 2. 180. m, tomo. 3. 202. f, tomo. 5. 117. g, & seq.
Sara & Isaac, typus spiritualium. to. 2. 51. f
Agar & Ismael, typus carnalium. ibid. f
Sara, typus Ecclesiae to. 2. 64. f
Ad saram Christianos, ad Agar Iudaeos pertinere. to. 2. 246. c, & seq.
Sara coelestem Hierusalem significat. tomo. 4. 436. a, to. 5. 153. h
Sara bair, quid sint. to. 10. 287. k
Sara bair, quid significent. to. 1. 189. m
Saraeni, prius Madianitae to. 4. 81. f
Sarcina peccatorum to. 9. 21. i
Sarcina maiorum to. 10. 82. a
Sarcinae quae deponendae. ibidem.
Sarcina maior bene parata, maiorem gloriam comparat. to. 10. 103. m
Sarcina Christi leuat, alia sarcina premit: Christi sarcina pennas habet, alia pondus. to. 8. 200. c to. 10. 178. a
Sarcina domini quomodo sit leuis. tomo. 10. 8. a, b
Sarcinam domini ferre, quid. to. 10. 148. l
Sarcophagu quomodo vocata fuit arca in qua positus fuit serapis. to. 5. 169. c
Sardanapalus rex voluptuosissimus. tomo. 5. 17. b, c
Sardanapalus seipsum incendit. ibidem.
Viduae sareptanae historia. to. 10. 100. a
Vide, Helias.
Sarmadaci qui. to. 1. 153. d
Saramani heretici, qui. to. 6. 8. g
Satan an venerit in conspectum dei. tomo. 2. 160. d
Satan transfiguratur se in angelum lucis. tomo. 2. 226. h
Satan artes euitandae. to. 3. 57. l, m
Satan tyrannis. to. 3. 35. i, h
Per satanam quomodo fiant tentationes. to. 4. 409. c
Satan solutio tempore Antichristi. tomo. 5. 201. m
Satanas potestatem habet suadendi, non cogen di. to. 8. 336. m
Satan non cessat suadere malum, nec deus cessat admonere bonum. ibidem.
Corpus satanae homines sunt superbi & mali, sicut corpus Christi humiles. to. 9. 142. f
Quare Christus Petrum vocauerit satanam. to. 9. 212. g, h
Christus Petrum, quem paulo ante beatum dixerat, satanam appellauit. to. 10. 113. l
Satanas Paulum cadens. to. 10. 57. c
Vnum propriumq. studium satanae est, humana mentem prauis grauare consilijs. to. 10. 312. e
Satisfactio poenitentiae, quid. tomo. 3. 68. c, & 348. l
Satisfactio. to. 4. 374. l, & m
Homo remisit peccatis, per satisfactionem cogitur tolerare. to. 9. 123. d
Quomodo iniungenda sit satisfactio. tomo. 9. 209. h, i
Satisfactiones communes. ibidem. i
Modus satisfactionis. to. 9. 222. b
Sarcinae quid sint. to. 4. 103. b
Ille saturatur, qui Christum imitatur. tomo. 8. 36. m, & 507. c
Saturitas animae hic & in futuro, quae sit. tomo. 8. 212. h
Quid satiet animam humanam. to. 8. 382. b, c
Non satietur modo, qui &c. ibidem. f, g
Saturitas superbiam gignit. to. 10. 29. c
Saturitas castitatem prodit. to. 10. 165. m
Saturnia ciuitas. to. 5. 56. m
Saturnus haereticus cum Simone Mago & Menandro lenit. to. 6. 4. k
Saturnus planeta. to. 3. 162. d

I N D E X

saturnus quare frigidus. to. 3. 171. f
saturnum deum Iudeorum quidam putarunt.
tom. 4. 130. b, c
Et alia nugamenta gentium. ibid. b, & seq. co-
piose.
saturno dies sabbati dedicata. to. 4. 130. b
saturni stella conficta. eodem. 130. e, to. 5. 59.
l, m
saturnus, variè interpretatur. tomo. 4. 130.
g, h
saturnus, & sua progenies. to. 5. 32. c
saturnus filios deuorauit. to. 5. 37. b
Et quare deuorator appellatus. eodem. 60. a
saturno lapis suppositus, quem pro filio deuo-
ra ret. to. 5. 58. d
saturnus, longinquitas temporis. to. 5. 3. d
saturnus quomodo regnat. to. 5. 58. d
saturnus quid. tomo. 5. 59. d
saturni imaginis expositiones reprehendantur.
ibid. 60. a, & seq.
saturnus quare falcem portet. ibid. b
saturnus docens agriculturam, à rusticis deus
creditur. ibid.
saturnus Cælum patrem suum castrauit. to. 5.
60. b
sauciati, inter Hierusalem, & Hiericho histo-
ria. to. 10. 31. c, & seq.
saul etiam prophetauit. to. 3. 244. g, to. 4. 222.
e, to. 8. 389. a, to. 9. 135. d
saul primus rex Israel. tomo. 3. 166. g, tomo. 4.
37. a
saul quare non exauditus. to. 4. 245. h, i
saul seipsum regno priuauit. to. 4. 305. i
saulis regnum quid adumbret. ibid. R, l
saul per inobedientiam peccauit. to. 5. 161. f, g
De saule & Dauid quomodo quilibet qua-
draginta annis regnauit. tomo. 5. 173. i, &
seq.
saule reprobato, Dauid regnans quid præfigu-
rarit. to. 5. 157. g, to. 6. 87. c
saul non est electus à domino ad permanendū,
sed secundum durum cor populi & malum,
datus est ad correptionem, non ad utilitatē.
to. 8. 163. R, l
Quid significet quod Dauid in regno suc-
cessurum persequatur. ibid. & 183. h, i
saul typus regni mali, Dauid regni boni. to. 8.
164. R, l
saul interpretatur petitio, & significat mortē.
ibid. l, m
Quid figuret quod persequendo Dauid oc-
cidit sacerdotes, & ciuitates eorum subuer-
tit. ibid. m
Quod non ad vitam, sed ad mortem tempo-

ralis regni figuram gerebat. to. 8. 170. l
saul rex superbus & infrenis fuit. to. 8. 260. R
saul saul praefigurauit, cum persequeretur
Dauidem. to. 10. 65. c
saul, & saulus. to. 10. 73. a, b
saul rex superbus in regno Dauid humilem per-
sequebatur. to. 10. 163. l
saul rex pessimus Dauid iusti persequutor, si-
cut saulus Christi. to. 10. 261. l
saulus ex lupo canis factus est, ad vesperam. to-
mo. 8. 195. l
Ex saulo quomodo factus est Paulus. eod. 261.
R, l
saulus vnde Ecclesiam persequatur. to. 10.
73. h
saulus quā inanis Ecclesiae persequutor. to.
10. 92. i, k
saulus Ecclesiae persequutor quomodo conuer-
sus. to. 10. 99. f, g
saulus à saule dictus superbus primò, postea
Paulus humilis. tomo. 10. 163. l, m, & 261. l
saulus stephani persecutor fuit. to. 10. 255. e, f,
& 256. e, f
scabellum pedum dei, quid sit. tomo. 8. 364. d, &
seq. & 423. i
scæuolæ. to. 5. 20. i
M. scæuola occiditur. eod. 29. i
sequola pontifex. to. 5. 37. m
scala Iacob quomodo significet Christum. to.
5. 155. c
scala Iacob, & angeli, quid adumbrarint. to. 6.
108. g, h, to. 8. 135. b, c, & 467. c, d
scalam vidit Iacob, & angelos ascendentes &
descendentes, lapidemq. unxit. to. 9. 16. g
De scala Iacob. to. 10. 35. a, & 166. l
Quare Iacob apparuerit scala antequam uxore
rem duceret. to. 10. 167. b
Dominum scalæ incumbere, quid. ibid.
scandala oportet fieri. to. 4. 63. h, & 202. h
Qui de scandalis nō dolēt, non est in eis, Chri-
sti charitas. to. 2. 199. l, & to. seq. c
scandala temporalia non defutura. to. 2. 197.
g, & R, l
Inter scandala vnum est remedium. tomo. 8.
57. d
scandalum ponere aduersus filium matris, qd
sit. eod. 158. b, c
scandala de duobus timenda sunt. tomo. 8.
472. i
scandalū iuxta iter, qd sit. to. 5. 32. h, i, & 541. f, g
Diligens frater, non patitur scandalū. tomo. 9. 125. l
Qui scandalizantur in Christo, & qui in Ec-
clesia. ibid. l, m
Quid sit pati scandalum. ibid. m
Patientes

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

Patientes scandalum, pacem perdunt. to. 9. 126.
a, b
Scandalum infirmorum fratrum vitandum.
to. 10. 32. g
scandalum apostolis prænunciatur. to. 10. 189.
e, f, & 190. h
scapulæ dei. to. 4. 349. l
scapulæ verum dicantur partes corporis circa
regionem cordis à posterioribus dorsis, an ab
anterioribus pectoris. tomo. 8. 232. c, &
179. l
scarabæi mundi in lege. to. 1. 22. c
scarabæus ex simo. to. 1. 265. e
Retracta. to. 1. 10. l
scenorum ludorum turpitudine & interitus. to-
mo. 4. 133. f
scenici nequissimi. to. 5. 12. f
scenici homines ab omni honore pelluntur. to-
mo. 5. 14. l, m
scenopiegiorum solennitas. tomo. 9. 52. d, e
scenopogia quid praefigurant. to. 6. 111. h, to.
9. 53. a, b
sceptrum datum est Ioseph, ad tempus. tomo. 4.
303. f, g
schemata loquutionum. to. 3. 149. i
schismatici an ad communionem cogendi. to.
1. 21. f
schismatici patientia, pro Christo, quantum va-
leat. to. 4. 364. d
Lex imperialis contra schismaticos. tomo. 7.
7. i
schisma, quid propriè. to. 7. 73. d, e
schisma, & hæresis, differunt. ibid.
Vide de hæreticis.
Qui sciens, à schismaticis accipit sacramentum.
to. 7. 120. d
schismatis origo, & pertinacia, odium frater-
num. to. 7. 122. h, i
schismaticis deest charitas. to. 7. 123. c
schismatis crimen grauissimum. to. 7. 126. m,
& seq.
schismata vnde facta sint. to. 8. 40. i
Hæretici schismatici, & peccatores non habent
spiritum sanctum. to. 9. 134. c, to. 10. 12. d, &
R, l
schismata sunt periculosa. to. 10. 225. a
scire, propriè quid. to. 1. 14. g, to. 3. 294. i
Scire tantundem esse ac reminisci. tomo. 1.
10. m
scientia, reminiscencia. to. 2. 101. h
scientia, & sensus quomodo differant. tomo. 1.
49. f
scientia, & scientiae imitatio. to. 1. 108. e, f
scire, & credere, quid differant. tomo. 1. 174. m, &
189. c, to. 2. 159. f

scientia certa, quæ. to. 1. 174. s
scientia, & ratio, num in bestiis. to. 1. 203. i, &
seq. Item. fo. seq. a
scientiæ & experienciæ discrimen. to. 1. 210. h,
& seq.
Inter scientiam, & sapientiam, quid. tomo.
3. 133. c, & 139. l, & seq. & 140. i, tomo. 4.
225. g
scientia. to. 3. 294. h, & 347. R, to. 10. 91. i
scientia mali duplex est. to. 5. 242. m
scire tuum nihil est, &c. Persii versus. tomo. 2.
76. a
Non parua pars scientiæ est scienti coniungi.
to. 8. 94. R
scientia an præponenda ignorantiae. tomo. 10.
45. K
scientia mente percipitur, & non sensu corpo-
ris. to. 1. 9. b
sciri nihil posse, impugnatur. to. 1. 151. g
Ad scientiam quomodo perueniatur. to. 3. 198.
h, & seq.
scire nonnihil etiam in rerum natura. to. 1. 151.
l, m
Opiniones de tempore percipiendæ scientiæ
boni & mali. to. 3. 211. c
Quædam aliquatenus sciuntur, & vt magis ma-
gisq. sciuntur, non immerito scienda poscū-
tur. to. 8. 442. f, g
scientiæ imploratio. to. 9. 151. l
Multi quod eos non delectat, sciunt: & quare
rerum habent cognitionem non habent sua
uitatem. to. 8. 452. e, f
scientia, donum spiritus sancti. to. 4. 394. m
In scientia non gloriandum. to. 3. 351. i
scientiæ amorem inesse hominibus, ostendit.
to. 5. 101. a
Donum dei scire. to. 10. 174. d
Qui dicit se nihil scire, maiora nouit quàm q
putat plura scire. to. 10. 222. a
Qui se negat scire quod scit, ingratus est. to. 10.
319. f
scientia humana, ignorantia. to. 1. 114. b
scientiæ curiose. to. 1. 50. m, & seq.
scientiæ humane inflant. to. 2. 79. l, m, & 173.
R, to. 9. 51. e
scientia sine charitate, etiam perniciosa. tomo. 2.
174. l, to. 5. 80. h
scientia inflat, charitas edificat: exponitur. ibid.
& to. 10. 45. R
scientia sine charitate, inutilis. tomo. 7. 70. e, f
Vide, Cognito dei.
scientia qua primò imbuimur, firmius adhæ-
ret. to. 5. 2. l
Nemo

I N D E X

Nemo scit quid agatur in homine, nisi spiritus
hominis qui in ipso est. eod. 9. h
scientia omnis à deo est. to. 5. 67. g
scientia vanissima inflati philosophi, nō cogno-
uerunt Christum. to. 5. 89. d
scientia nostra causatur à rebus. eodem. 96. h
scientia nostra esset, si natura esset à nobis. to.
5. 100. f
scientia nostra est per contactum lucis in cor-
pore. ibid. 101. a
scientia nostra quomodo est causata à rebus,
sicut & diuina res ipsas causat, vt sunt. ibi-
dem
scientia si non est in brutis, inest tamen eis que-
dam similitudo scientiæ. ibid.
scire bonum, non facit hominem bonum, sed di-
ligere. ibid. c, & seq.
sciuntur quædam per speciem, quædam per spe-
ciem priuationem: quæ tamen sic sciuntur, vt
nesciantur. eod. 105. d
scire aliqua permisit deus sapientibus in hac vi-
ta, aliqua vero seruauit in futura. tomo. 5.
108. m
scientia secularium literarum magis valet ad
ingenia exercenda, quam illuminandas mē-
tes vera sapientia. eod. 180. l
scientiam habemus certissimam de rebus quas
mente ac ratione comprehendimus, licet par-
uam propter corruptibile corpus. tomo. 5.
194. d
scientiam certam habemus de multis, contra
Academicos. ibid.
Tota scientia hominis, quæ. to. 8. 248. f
Quæ est scientia huius mundi. to. 10. 295. b
Nulli sanctorum plena scientia contigit. to. 2.
235. h
A scientia ad sapientiam tendimus per Chris-
tum. to. 3. 139. l
scientia vera. to. 3. 347. k, to. 8. 248. f, tomo. 10.
185. c
scire totum dicendi sunt qui sciunt, quod illis
proficit ad salutem. to. 4. 316. m
scientia temporalium rerum quæ dæmones su-
perbiunt, vilis est Angelis beatis. tomo. 5.
80. m
sciunt Angeli res ipsas melius in diuina sapien-
tia, quam in ipsis rebus. tomo. 5. 101. h, &
seq.
scientia nostra hic est ex parte, in paradiso au-
tem erit perfecta. to. 5. 102. c
scientia sanctorum in patria respectu poenarū,
non indigebit experientia, sed sufficit ad hoc
sciendi sapientia, quæ erit plena & perfecta.
to. 5. 217. i

scientia rerum omnium quanta erit, vbi dei sa-
pientia de ipso suo fonte potabitur. tomo. 5.
239. b
De scientia beatorum, vbi etiam absentes res
videbunt. to. 5. 241. g, h
Contra eos qui negant scientiam in excelso.
to. 8. 262. a
Omnia scit, qui charitatem scit. tomo. 8. 292.
l, m
scientiæ plenitudo, est charitas. tomo. 8. 363.
f, g
Non cuiuslibet scientiæ, sed plenitudo scien-
tiæ legis utilis est homini. ibid. g, h
scientia quomodo destruat in beata vita to.
8. 393. d, e
Tunc utilis erit scientia, cum &c. tomo. 8. 452.
e, f
scire Christum, quid sit. to. 9. 99. g
scire deum quomodo possit anima. to. 1. 174. l,
& seq.
scire deum, felicitas est. to. 3. 97. g
scire deum, quid sit. eod. 115. k
scientiæ dei nihil accedit ex rebus cognitis. to.
3. 152. b
scientia & præscientia dei, quomodo accipien-
da. to. 4. 224. c
scientia dei causat res. to. 5. 96. i
scit deus præterita, præsentia, & futura. eodem.
98. a
scire, & discere dicitur deus. to. 5. 144. d
scit infinita deus per sapientiam. to. 5. 109. i, &
seq. & 153. l
scire domini. to. 8. 4. R
Nihil scit pater quod non sciat filius, licet quo-
dam locutionis genere filius aliquid nescire
dicatur. to. 8. 90. e
Deus scire dicitur, quod dono suo nos scire fa-
cit. to. 8. 169. b, c
Deus omnia sciuit quæ fecit, & vbi sciuit ante
quam faceret. to. 8. 208. l
scientia dei quomodo mirificetur ex nobis. to.
8. 386. i, k, & 527. a, b
Indicibilis scientia dei. to. 9. 172. f
scipio Nasica vir optimus à senatu iudicatus
adhuc iuuenis. to. 5. 10. f
scipio Nasica consuluit Carthaginem non do-
leri. ibid.
scipio Catoni quare contradixerit. ibidem.
f, g
scipionis & Lelij de republica disputatio. to. 5.
17. col. 2. per totum.
Scipionis pugna cum Hannibale, pax, & victo-
ria. to. 5. 26. a, & seq.
scipio Romæ, Italiæq. liberator. ibidem
scipio

IN DIVVM AVGVSTINVM.

scipio quomodo ingratus exulat. ibid.
scorpionum carnes oleo coctæ ictibus scorpio-
num medentur. to. 10. 264. c
scorpius, mundus. to. 10. 26. e, f
scribam reicit Christus, Matthæum elegit. to.
4. 245. i
scriba doctus in regno cælorum. to. 6. 71. R, &
96. h
Nomine Scribarum & Phariseorum, quos
Christus in Ecclesia sua denotauerit futu-
ros. to. 10. 41. i, k, & seq.
scriptura memoriæ subsidium. to. 1. 172. h
In scriptura Aegyptiorum, multa fabulosa po-
nuntur. to. 5. 106. l, & seq.
scripturis Græcorum magis est credendum, q̃
Aegyptiorum. ibid. 88. a
In scriptis philosophorum, licet optima inue-
niantur præcepta morum & disciplinæ, hu-
militas tamen non inuenitur. to. 8. 65. i
scripturæ sacræ, literæ sunt dei ad nos missæ de
cælo, & ad bene viuendum nos exhortan-
tes. to. 8. 333. e, f
Christus scripturam canonicam condidit. to.
5. 93. i
scriptura sancta à spiritu sancto diuinitus est in-
spirata. to. 8. 2. g
scriptura non indigent Angelis. to. 1. 79. a
scriptura, & doctis, & indoctis prodita, vtilisq.
to. 2. 5. d
scripturis non indigent illuminati. to. 3. 7. f
Deus noluit taceri, quod voluit scribi. tomo. 8.
159. b
Quare sanctæ scripturæ nobis recitentur. to.
10. 55. b
scripturæ sacræ ad nostram doctrinam scriptæ.
to. 10. 185. d
Quare deus nobis diuinas dedit scripturas. to.
10. 306. a, b
scriptura sacra variis linguis prodita. tomo. 3.
7. a
scripturas propheticas transferri fecit Ptole-
mæus in linguam Græcam. to. 5. 68. g
Tota scriptura redacta est ad symbolum, vt ne-
mo excusetur. to. 9. 238. h, i
scripturam sacram fastidit Augustinus pro-
pter simplicitatem styli. tomo. 1. 34. m, &
seq.
Qui sermo deceat scripturam. eodem. 76.
l, m
De ordine scripturæ, qui videri posset præpo-
situs. to. 3. 92. l
scripturæ canonicæ. to. 3. 8. g, h
Et quid primo, quid deinde querendum. ibi-
dem. i

De scripturarum canone seruato in tēplo He-
brai populi. to. 5. 141. h
scriptura canonica dicitur nouum testamentū,
& vetus. to. 5. 194. d
scripturarum canon, in actis & literis apostoli-
cis. to. 7. 180. h
sacra scriptura, cautio patribus nostris facta
quam & nos legeremus. to. 10. 28. b
Omnes scripturæ veteris testamenti erant ty-
pus noui. to. 10. 151. R
Literæ diuinæ apud Iudæos remanentes, eot
excitant: gentes vero instruunt. tomo. 10.
136. e
scripturarum autoritas, & vsus necessarius.
to. 1. 44. i, k, & 254. m
scriptura sacra diuina autoritate præcellit. to.
1. 209. h, to. 2. 21. c, & 55. g
scripturæ canonicæ autoritas. to. 1. 249. c, d,
& 254. m, & fo. seq. a, to. 2. 10. b, c, 19. l, 21. g,
& 55. c, to. 6. 79. b, & fo. sequen. i, k. 90. g, &
201. b, c, & seq.
scripturæ sanctæ fides mirabilem habet autho-
ritatem in orbe terrarum. to. 5. 106. b
scriptura sacra quam canonicam nominamus,
est eminentis autoritatis. eod. 93. f, & 106.
R, 194. d
De scripturæ sanctæ autoritate, quæ totum
orbem crediturum sibi prædixit. tomo. 5.
106. b
scriptura canonica nulli cedit. to. 7. 125. h
scripturæ sacræ laus, & dignitas. tomo. 1. 79.
l, m
secundum scripturam, non secundum poten-
tiam opera dei consideranda. to. 3. 161. k
scriptura diuina excellit omnia ingenia, & om-
nes alias literas. to. 5. 93. a
In scriptura sacra dixerunt aliqui nihil esse,
quod insinuet aliquid ad supernam ciuita-
tem referendum. eodem. 143. l, m, & seq. &
157. e
In scriptura sacra si quid prohibetur, vel man-
datur, & huiusmodi, nō à scriptore eius pro-
cedit. to. 5. 180. h
In scripturis sanctis cognitio dei, non miracu-
lis. to. 7. 176. l, m, & seq. copio.
In scripturis sanctis sunt, quædam delicta san-
ctæ & bonæ, quæ non sunt in auro, in epu-
lis, in luxuria, &c. to. 8. 107. h
scripturæ sacræ, sunt firmanentum contra er-
rores. to. 9. 126. f, g
De sacra scripturæ ingentibus præconiis. tomo.
10. 296. k, l
Eminentia sacra scripturæ. to. 10. 296. m, &
297. d, e

INDEX

Inter sacras literas, & prophanas, discrimen.
to. 1.51.d, e, to. 2.21.g
Scripturis sanctis parum conuenit cum discipulis liberalibus. to. 2.231.g
Scripturæ sacræ, cum prophana comparatio. to. 3.15.a
Scripturæ diuinæ & humanæ, impar auctoritas. to. 6.80.i
Scripturæ sacræ testimonia audienda non philosophorum placita. to. 8.459.f, g
Scripta philosophorum tamdiu videntur ali-quid esse, donec comparentur auctoritati euangelicæ. cod. 538.g
Scripturæ scrutandæ cum honore scriptoris. to. 1.75.e, f
Ad sacram scripturam exhortatio. tomo. 2. 2. a
Et quid in primis legendum. ibid. b
Scriptura sacra prius amanda, quam discenda. to. 6.31.a
Qui scripturam diligit etiam quod in ea non intelligit, honorat: & quod ei sonare videtur absurde, se potius non intelligere, & aliquid magnum ibi latere iudicat. to. 8.465.d
De exhortatione ad diligentem sacræ scripturæ lectionem. to. 10.296.k, l
De commendatione diuinarum scripturarum. to. 10.305.m
Scripturarum perscrutatio. to. 1.245.m
Scripturas cum labore rimamur. to. 5.102.c
A scripturarum fide incipient, qui cupiunt ad dei notitiam peruenire. to. 8.17.d
Ad hoc quidam scripturas dei inspicunt ut peccent, & faciant quod displicet deo. eodem 160.d
Qui ideo scripturas scrutantur, ut aliud ex ipsis inueniant & acquirant quam deum, non ex toto corde exquirunt. to. 8.437.m, & sequentibus.
Scripturas dei alii scrutantur, quia malunt docti esse quam iusti, alii non, quia tam recte viuunt, sed ut sciant quemadmodum viuere debeant. to. 8.437.a
De eo quod scriptum est scrutamini scripturas, &c. Sermo. to. 10.38.b
In sacris libris versantium, dux gratia dei. to. 1. 51.f
Scripturæ sacræ quomodo legendæ. to. 1.75.m, to. 3.22.e
Scripturæ sacræ consequentia, siue sententiæ circumstantia, inquirenda. to. 2.33.k, l, to. 3.15.d, & 170.i, to. 6.80.l
Scripturarum lectio orationibus adiuuatur. to. 2.185.i, k, to. 3.157.b

Scripturæ sacræ intentissime legendæ. tomo. 2. 191.h
Scriptura sacra qualem lectorem postulet to. 3. 6.d, & h, & 14.l, m
In scriptura sacra esse sanam eloquentiam. to. 3.22.f, & seq.
Quod primum historia, tum mysteria perscrutanda. to. 3.203.2, & 218.m
In scriptura sacra idioma attendendum. to. 3. 6.k, to. 4.31.f, to. 9.20.d, e
Temporum distributio obseruanda. tomo. 4. 403.l
Scriptura quomodo legenda sine explanatore. to. 6.173.i, R
sacrarum lectio scripturarum, non parua est beatitudinis præcognitio. to. 10.185.c
Lectio sacrarum scripturarum geminum confert donum. ibid. d
Scripturæ profunditas. tomo. 1.74.d, tomo. 2. 3. h
Scripturæ ambiguitatem aperit linguarum proprietates. to. 1.245.m, to. 2.90.e
Distinctio quantum faciat. to. 3.15.c
Recta pronuntiatio item. ibid. f, to. 2.191.d, to. 4.226.f, & seq.
Scripturarum mysteria nudanda. tomo. 1.247.e, to. 4.333.f, g
Scripturarum obscuritas. tomo. 2.191.l, tomo. 4. 192.c
Scripturæ obscuritas non inutilis. to. 3.7.2, 155.m, to. 5.98.h
Scripturas perperam intellectas explicat Augustinus. to. 3.81.f
Scripturam claram obscuram reddentes, taxantur. to. 3.259.m
Scripturæ arcana. to. 3.348.f, to. 4.334.f
In scripturis sanctis ambigua quædam relicta. to. 4.26.c
Nonnulla verba scripturarum obscuritate sua hoc profuerunt, quod multas intelligentias pepererunt. to. 8.31.f
Scriptura fit certa in alia lingua, quæ erant ambigua in alia cum exponat sequentem linguam præcedens. cod. 107.g
In scripturis multa latebant, quæ hæreticorum questionibus agitata intellecta sunt. tomo. 8. 177.i, k
In scripturis dura quædam videbantur cum obscura essent, sed exposita mollita sunt & facta sunt iacula. ibid. k, l
Sic se habet obscuritas scripturarum, difficile est, ut vnum pariant intellectum: quicunque tamen intellectus exierit, opus est ut regulæ fidei congruat. to. 8.272.g
Ad hoc

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Ad hoc clauduntur quædam sacramenta scripturarum, non ut denegentur, sed ut pulsantibus aperiantur. Eodem. 342.c, & 393. b, c
In scripturis sanctis profunda sunt mysteria, quæ ad hoc absconduntur ne vilescant: ad hoc quæruntur, ut exerceant: ad hoc aperiantur, ut pascant. tomo. 8.534.m, & sequen.
Quicquid de qualibet diuina pagina exculpitur, non habet finem nisi charitatem. ibid. e. 535.a, b
Si nusquam aperta esset, non pascere, nisi nusquam occulta, non exerceat. ibid. d, e
In scriptura diuina nihil peruersum est, obscurum autem est, non ut tibi negetur, sed ut exerceat accepturum. tomo. 8.563.d, e
Quare scriptura loqui voluerit per quasdam quasi caligines similitudinum. Eodem. 565.l
In copia sanctarum scripturarum pascimur aperitis, exerceamur oblectis. tomo. 10.9.m
Scripturæ loca præcedentia, declarantur sequentibus. to. 10.29.k, l
Quare diuina scriptura in aliquibus clara, in aliquibus obscura. to. 10.68.f
Scripturæ intelligentia à deo petenda. tomo. 1. 68.b, & seq. & 208.f
In scriptura si multa veræ sententiæ eieciuntur, quomodo agendum. to. 1.77.f, g
Scriptura bisariam exponitur, ad literam, & secundum prophetiam. to. 1.277.c, d
Scriptura à diuersis varie intelligitur. tomo. 1. 75.i, k, & seq. copiose.
In scripturis eundem locum varie intelligi nihil prohibet. to. 3.191.j, & 169.c
Et quod obscura locis apertioribus explicanda. Eodem. 191.l
Scripturam per scripturam exponere tutissimum. ibid. m
Scripturarum regulæ, siue clauæ Ticonij cuiusdam. to. 3.19.c
Scripturæ sacræ quomodo tractandæ, libri doctrina Christiana docent. tomo. 3. in principio.
Scriptura quibus medijs intelligatur. tomo. 3. 157.b
Ad scripturarum intellectum per prædicatores verbi veritatis ascenditur. to. 8.389.f, g
Intelligere debemus scripturas, sicut sancti intellexerunt. to. 10.20.a
Scripturarum expositio ad edificationem confert. to. 1.77.f, g, & 75.m
Scripturarum & interpretationum ratio. to.

1.246.m
Scriptura secundum cuiusque lingue proprietatem enarranda. ibidem. 246.a
Scripturarum expositio à doctis, diligentibus, & pijs petenda. to. 1.247.d
Scripturæ sacræ quadruplex expositio prima iuxta historiam, secunda per allegoriam, tertia analogiam, quarta ætiologiam. to. 3.159.c, to. 6.29.m
Scriptura sacra, quomodo catecumenis exponenda. to. 4.324.f
Scripturam diuinam exponens, non debet longe aberrare ab eo qui eam scripsit. tomo. 5. 141.g
Quid primo, quid deinde quærendum in literis sacris. to. 3.8.i
In scriptura, quid considerandum. to. 3.165.R, l
Scripturæ summa & finis, charitas. to. 3.6.d, e, & 8.c, d, & 17.l, m
Omnia quæ diuinitus scripta sunt, ad Christum referuntur: unde quia propter eos qui in terra sunt, scripta sunt, ipse in terram venit, ut in se monstraret impleri. to. 8.259.l, m
Sacra scriptura multa omisit, quæ tamen vera ratione creduntur. to. 9.169.d, e
Scriptura diuina, quid nobis commendet. tomo. 10.78.a
Scripturis credendum. to. 1.73.l, to. 2.48.a, & 158.c
Scriptura verax, etiam si non intelligatur. tomo. 1.76.h, to. 3.189.g
In scripturis sanctis, nulla mendacij suspicio admittenda. to. 2.113.l, m, & 22.g
Scripturis sacris credendum, & credendum to. 3.8.d
Scriptura quæ complectatur, & quod verax. to. 3.189.k
In scripturis prædicta esse, quæ sunt in Ecclesia. to. 4.333.l
Scripturæ diuinæ veritas certior probatur esse omnibus alijs. to. 5.87.c
Scripturæ diuinæ historia de paradiso & lignis eius & huiusmodi, quanuis multa significet: nihilominus historiæ istius veritas fidelissima rerum gestarum, narratione commendata, credatur. to. 5.117.c
Scripturarum veracium auctoritas à patribus usque ad nos, certissima successione peruenit. to. 5.140.h
Scripturæ veritas. to. 6.32.k
Omnia quæ in scripturis prædicta sunt partim, facta cognoscimus, partim futura speramus, cuncta tamen complectuntur. tomo. 8.

to. 8. 112. b, & 209. a
Nihil vnquam sefellent, & nihil dixerunt,
aut aliter accidit quam dixerunt. to. 8.
118. a, 134. b, c, & 269. f, g
Omnia quæ in scripturis prophetata sunt, mo-
do complentur to. 8. 145. d
Sic omnia quæ in scripturis sacris prædicta
vltimè ad hodiernum diem venerunt, sic &
quæ restant euentura sunt. Eodem. 229. m
Sine quæ de serpente, vel quæ de aquila refe-
runtur, siue sit fama hominum potius quàm
veritas, veritas tamen in scripturis. ibidem.
229. a
In scripturis quædam ita audienda sunt, vt si
vera sint, congruant, si falsa, non teneantur.
to. 8. 375. d
Scripturæ sanctæ certitudo. to. 10. 20. i, &
21. d
Scripturæ sacræ doctores in nullo discordant,
non sic philosophi to. 5. 180. d
Augustinus conciliat loca quæ videntur, pu-
gnare to. 6. 56. g, & seq.
Scripturæ sacræ concordia diligenter percon-
tanda to. 6. 80. k, & fo. seq. g
Scripturæ concordia to. 7. 121. k
Distribuenda tempora, & concordat scriptura
to. 10. 16. i
Scripturarum pax & concordia. to. 7. 127.
i, k, to. 9. 36. i
Tolerandæ diuersæ lectionis scripturarum, quæ
do sunt manifestæ & congruæ regulæ veri-
tatis to. 10. 72. h
Diuinæ lectiones omnes consonant. to. 10.
72. f, g
Quisquis amat litigare, non vult scripturarum
concordiam intelligere. to. 10. 142. b
Scripturæ sententia, non nostra amplectenda.
to. 1. 76. i, k, to. 3. 169. d, e, to. 8. 146. e
In scripturis tractandis, contentio fugienda. to.
1. 75. m
Scripturam homo non iudicat. to. 1. 81. d
Præter scripturam in defensione fidei, an li-
ceat aliquid affirmare to. 2. 238. e, f
Scripturæ sacræ codices, quomodo emendan-
dandi to. 3. 10. f, to. 6. 79. c, & i, k
Scripturæ sacræ testimonijs tutius agitur, quàm
coniecturis humanis to. 3. 212. c
Homines non debent esse iudices scripturæ,
sed humiliter tanquam sub iudice constitu-
ti pulsare, vt eis aperiat. to. 10. 106. f
Nemo sinendus p. arbitrio suspicari in sacris
litteris, vbi dominus scripturam ipse inter-
pretatus sit to. 10. 19. i, k
Scripturæ sacræ, quomodo à cordato legenda

vt intelligat, si sit deturpata vel male inter-
pretata to. 10. 41. l
Iudex, cum de scripturis controversia incidit,
quis esse debeat. to. 10. 84. m, & 85. d
In scripturis sanctis, via salutis. to. 1. 49. m, to.
3. 23. g, h
Quid Augustinus in sacris libris inuenit,
non inuentum in Platonis. to. 1. 51. f
Scripturæ sacræ diuinam cum huiusmodi genere
providentiam testatur. Eodem. 239. d
Scripturæ blanditur in firmitati nostræ. to. 1.
269. i, to. 3. 188. i, & fo. seq. c, d, to. 4. 31. k
Scripturæ car bona & mala futura prædicat.
to. 2. 197. k
In scripturis discimus Christum. to. 2. 228. l
In scripturis sanctis, discimus voluntatem dei.
to. 3. 83. a, & i, k
Quæ scripturæ complectatur. to. 3. 189. g
Quomodo sacræ scripturæ, exempla sunt imi-
tanda to. 4. 16. k
Eadem scripturæ pro suo cuiusque merito, pe-
ccatori est pluuia laqueorum, & iusto pluuia
vberitatis infusa to. 8. 25. e
Quod recte intellecta non periclitantem à pe-
riculo liberet, sed & demersum à profun-
do eleuet. Eodem. 67. b, c
Omnis inscriptio litterarum diuinarum aliqd
innuit intelligentibus, & non tantum audi-
torem, verum etiam cognitorem desiderat.
to. 8. 13. f
Omnia scripta diuina salubria sunt bene intel-
ligentibus, periculosa autem qui volunt ea, ad
suis cordis perversitatem detorque. Eo-
dem. 146. e
Cur commemoret peccata iustorum. to. 10.
8. 160. c
Superiora scripturæ, quæ sint. Eodem. 403. m,
& 391. m
Scripturæ diuinæ terrent & erigunt. to. 10.
46. d
Scripturæ magis inflammando ad præmium, &
iubendo ad benefaciendum nos inuitat. to.
10. 90. f
Diuina scripturæ erigit, & terret. to. 10.
109. m
Scripturæ sancta debes esse fideli tanquam spe-
culum to. 10. 244. f
In scripturis more humano, deus nobis loqui-
tur to. 4. 31. k
Scripturæ consuetudo, in temporibus compu-
tandis to. 4. 47. h, i
In scripturæ diuina Christiana eruditio con-
netur to. 5. 76. h
In scripturæ diuina miscetur sermones tro-
pici

pici proprijs. Eod. 141. d
In scripturæ sacræ vel eius historia, cur narra-
tur multa de malis hominibus vel ciuitate
mundi. to. 5. 143. b
In scripturæ sacræ aliqua dicuntur per recapitu-
lationem. Ibidem. 76. g, h
Scripturæ mors in laudandis, & vituperandis
hominibus facit. to. 6. 126. m, & seq. & fo. seq.
g, h, & 143. b, c
Cum dabitur loquitur, non secundum vi-
sionem prophete cui certum, sed secundum
eos qui mouentur. to. 8. 63. d
Scripturæ tribuit personæ dei, quod in nobis fa-
cit. ibid. l, & 26. b, c
In vna sententia, verbum præteriti temporis
ponitur pro futuro, to. 8. 5. i, & 129. m,
& seq.
Cur varietur subito de persona in personam.
Eodem. 5. h, & 33. g, & 75. g, h
Quod sepe vtatur iunctura coniunctionis,
cum sententia non præcesserit, cui sequens
annectatur. to. 8. 7. k
Non opor. vt veniat, sed cernit quod ventu-
rum sit malis ibid. 10. f, & 82. m
Non iniprecatur mala malis, sed prædicat. to.
8. 290. g
In scripturis, multis & varijs, similitudinibus,
eadem res sepe insinuat. Eod. 16. i
In omni scripturarum allegoria, hæc regula te-
nenda est, vt pro sententia præsentis loci co-
sideretur, quod per similitudinem dicitur.
Eodem. 18. a, b
Quod ponat genus femininum pro neutro.
to. 8. 42. g, h, & 450. h
Quæ videtur optare inimicis non maleuolen-
tiæ votum est, sed enuntiatio pœnæ illorū.
ibid. 47. i, & 165. m
Quod scripturæ sacræ vtatur repetitione senten-
tiæ to. 8. 71. l, m, & 86. a
In scripturis repetitio firmitatem est sen-
tiæ, non appetitus loquacitatis. Eod. 214. c,
& 270. b, & 351. f
Quod ea quæ in veteri testamento scripta le-
guntur, etiam aliquid figurent. to. 8.
74. l
In scripturæ sacræ ideo mutatur vel nomina, vel
syllabæ, vt ad mysterij sanctificationem ex-
citemur. ibid. 75. e, f, & fo. seq.
Cur modo ex persona capitis, & modo ex per-
sona corporis loquatur. Eod. 35. i, & 103. l, &
114. a, & 119. d, e, & 173. k, l, 192. l, & 525. l
Quod aliquando ex persona vnius loquatur.
to. 8. 103. a
Sue loquatur ex persona capitis, siue corporis,

vna vox est. Eod. 271. g, & 333. f, g
Narrat futura, quasi iam facta. ibid. 305. g, & l.
m, & 479. m, & seq. & 487. g, to. 10. 80. b, &
seq.
In scripturæ vna eademq. res ideo multis mo-
dis dicitur, vt modus ipse dicendi propter
fastidium varietur, sed vna fides propter con-
cordiam vna teneatur. to. 8. 140. h, i
Quod sepe numerū plurale pro singulari pon-
nat, & vult potius minus latine quam mi-
nus proprie loqui. Eod. 163. c
Cur in multis locis dicat aliquid, quod in re-
gesta non inuenitur, aut aliter esse inueni-
tur. to. 8. 256. l, & 286. g, h, & 404. i, k, &
426. i
Non vndeunque datur similitudo in scriptu-
ris, laudatur res ipsa, sed tantum in de simi-
litudine trahitur. to. 8. 188. l
Quod scripturæ partem pro toto ponere so-
leat ibid. 319. f, g
In scripturis vna res, non semper eadem signi-
ficationem habet. to. 8. 398. f, g
Quod rei inanimatæ, tribuat operationem rei
animatæ. to. 8. 404. g, h, & 407. c, f
Quod ponat contentum, pro continente. ibid.
410. b
Scripturæ sancta aliquando, nec vniuersaliter
nec particulariter, sed medio modo loqui-
tur. to. 10. 9. k
Scripturæ aliquando a plurali ad singularem nu-
merum concludit. to. 10. 22. c
Scripturæ sacræ, aduersarius noīter, cui oportet
consentire cito to. 4. 397. c
Cibus, & potus animi. to. 1. 246. a
Scripturam Antonius eremita memoriter te-
nuit. to. 3. 2. c
De claris scriptoribus. to. 2. 14. g
Scriptores prophani verborum auctores no-
bis sunt, non rerum vel sententiarum. to.
4. 32. f
Dominus ipse nihil scripsit. to. 4. 127. d
Quid significet quod dominus scripsit legem
in lapide, & digito scribebat in terra. to. 8.
383. h, i
Scripturæ sacræ auctores debuerūt esse pauci,
vt miranda non sit eorum compensio. to. 5.
180. e
Scripturarum tractatores, quomodo citet Au-
gustinus. to. 7. 235. a, & seq. & 280. k, l
& 300. g, h
In scripturæ de se tanquam de alio scriptores
loquuntur. to. 8. 235. i
Scripturæ sacræ contradicentes, taxantur. to.
1. 74. i

In scripturis quis error innoxius. *ibid. m*
A scripturæ sensu aberrare leuius est, quā seri-
pturam dicere falsam. *ibid. 7. g*
scriptura verax, etiam si non intelligatur. *ibid.*
h, & 7. e
scripturas torquent opinionum defensores. *to. 2. 23. f, g*
scripturam sacram fastidientes, notantur. *to. 3. 17. g*
In scripturis tractandis temeritas asserendi vi-
tanda. *ibid. f, & 1. 58. m*
Peruersa scripturæ interpretatio per mona-
chos. *to. 3. 26. e*
scripturam perperam intelligentes, reprehен-
duntur. *to. 4. 20. b*
Christum magica scripsisse quidam fingunt. *to. 4. 12. i, & seq.*
scripturam sacram non intelligentes, possunt
impugnare, non autem expugnare. *to. 5. 93. k*
scriptura sunt multa ab hæreticis nomine
apostolorum & prophetarum, quæ omnia
apocrypharum nomine, ab authoritate ca-
nonica, diligenti examinatione sunt remo-
ta. *to. 5. 140. g, h*
scriptura sacra melius indagatur, & intelligi-
tur, mota quæstione ab hæreticis. *eodem.*
149. l
scripturas malè intelligunt, asserentes dam-
natos aliquando liberari debere. *to. 5. 220. i,*
& seq.
scripturam in suos sensus allegorizant Priscil-
lianistæ. *to. 6. 9. c*
scripturas habent hæretici ad speciem, non ad
salutem. *to. 7. 133. e*
Qui scripturas non intelligunt, confundunt &
confunduntur. *to. 10. 19. m*
Frustratim scripturas allegantes, peruertunt
eas. *to. 10. 41. m*
scrutari testimonia domini, quomodo intelli-
gendum. *to. 8. 437. a*
Inscrutabilia quomodo iudicia dei. *cod. 441. f,*
to. 10. 80. g
sculptilia quæ dicantur. *to. 8. 358. e*
scutum pro bona dei voluntate. *to. 3. 19. l*
scutum ideo est, quia telam mimicorum exci-
pit. *to. 8. 81. c, d*
scutum, vanam significat presumptionem. *cod.*
140. c
scutum dei, est veritas eius. *to. 8. 330. a, b*
scyllæum bonum, quid philosophis. *to. 7. 366. k*
scyniphes, quid. *to. 10. 171. d, & g*
Vide, in litera c. Cyniphes
scytharum amplitudo. *tom. 4. 102. f*

scythopolis, ante Bethsan dicta. *to. 4. 102.*
seebum. *to. 1. 262. h*
sectæ innumerabiles. *to. 1. 237. h*
sectarum varietas, profuit Ecclesiæ. *cod. 158. l*
Vide, hæresis.
sectarum dissidentium multitudo. *to. 5. 511. k,*
& 186. g, & seq.
Ante secula, a seculo, in seculo, quomodo dicā-
tur. *to. 3. 190. e*
seculum præsens, malignum. *to. 4. 429. a*
Omnia reuersura sunt, secundum Platonis phā-
tasmā, per innumerabilia retro secula. *to. 5. 107. b*
secula vel tempora, quomodo fuerunt ante ge-
nus humanum dicit se ignorare. *tom. 5.*
108. b
seculum seculi, quid in scripturis. *to. 5. 221. h,*
to. 8. 260. c
secula triginta posuit Valentinus hæreticus.
to. 6. 5. c
seculo verbis, non factis renunciantes. *tom. 7.*
133. i
seculum quamdiu voluitur, intelligas punctum.
to. 8. 54. e, f
secularia negotia & celsæ iter Christianos.
cod. 165. g, h, & 205. e, f
In seculo, & si dulcia quædam sint, sed eū ama-
ritudine digeruntur. *to. 8. 167. d*
Differunt seculum, & seculum seculi. *eodem.*
260. c
seculum pro æterno, & æternum pro seculo,
cur quandoq. ponatur. *tom. 2. 327. k, l, &*
341. m
seculum & æternum si differant, ob id quod
in Græco scriptum est: & quid sit seculum se-
culi. *cod. 403. m, & 407. f, & 448. d*
Ab hoc seculo nemo corde auertitur, nisi di-
uino liberatus auxilio: exemplum. *tom. 8.*
429. l
seculi nomine non semper hoc seculum, sed
æternitas significatur. *cod. 331. m*
Comparatio huius seculi ad futurum. *tom. 9.*
226. l, & seq.
seculum, mare. *to. 10. 14. e, & g*
seculum hoc non amandum. *to. 10. 33. l*
Quid seculares in suis domibus obseruare de-
beant. *to. 10. 308. d, e*
secudiani hæretici. *tom. 6. 5. d*
secundum Manichæi epist. ad sanctum Augu-
stinum. *to. 6. 166. l, & seq.*
Contra Secundinum Manichæum. *Eod. 167.*
11, & seq. Reracta. to. 1. 22. l
secundum & secundo. *to. 1. 20. l*
securis iudicium. *to. 10. 13. g*
Puer

puer de cuius manu securis lapsa est in aqua,
Christum signat saluatorem. *to. 10. 231. a*
securis de manu pueri prolapsa, genus huma-
num significat. *ibid. a*
Nihil securum est in hac vita. *to. 1. 65. c*
securitas negligentiam parit. *tom. 2. 66. e*
securitas præpostera. *to. 3. 348. g*
securitas periculosa. *to. 3. 350. c*
securitas, maximus ciuitatis hostis. *tom. 5. 11.*
h, g
securitas ne insolentiam pariat, cōsultur Car-
thago non delenda. *ibid.*
securitas nulli populo tanta concessa est, vt ho-
stiles incurfus non timeret, æterna patriæ ex-
cepta. *to. 5. 164. i*
securitas nusquam, antequam ad Christum pe-
uenias. *to. 8. 178. e, f*
Nusquam est securitas in ista vita, nisi in spe
promissorum dei. *cod. 368. a*
securitas præpostera securitas in terrores impellit,
ita ordinata sollicitudo securitatis parit. *to.*
8. 565. m
Quantum sunt in iudicio securi boni, tantum
sibi timeant mali. *to. 9. 235. d*
periculosissima est in vltimum diem, promissa
securitas. *to. 10. 189. d*
Diabolus immittit securitatem, vt inferat per-
ditionem. *to. 10. 189. c*
Neminem decipiat vana securitas vitæ huius.
to. 10. 310. c
securitas in æternâ requie. *to. 10. 23. k*
sedere pro habitare. *to. 4. 69. b, c*
sedere magistrorum est. *to. 4. 197. b*
De sedibus quas vidit Ioannes in Apocalypsi,
per quas præsens Ecclesia intelligitur. *to. 5.*
202. k
sedere. *to. 8. 4. e*
sedere, diligentiam, & assiduitatem significat.
ibid. 158. e
sedes duodecim, quid sibi velint. *tom. 8. 316.*
d, e
sedes iniquitatis, id est, impiorum. *eodem.*
349. b
sedes, humilitatem significat, & exaltationem.
to. 8. 490. a, b
sedes hominis, est quando se humiliat in poeni-
tentia, surgit aut remissis peccatis, quando
erigitur in spem vitæ æternæ, *tom. 8.*
526. c
sedes dicuntur, quos Græci thronos non appel-
lant, & quomodo intelligatur, vt ipse sedes
sedeat. *tom. 8. 476. l*
Quod ipsi iusti sint sedes, & habeant sedes, &
in Hierusalem sedebunt sedes. *ibid. 476. a, b*

sedere ad mensam potentis, quid sit. *tom. 9. 97.*
g, h
sedens detrahebas, in psalmo, quid. *tom. 10. 90.*
h, m
De permissione ac prohibitione sedendi in Ec-
clesia, quādo vel lectiones leguntur, vel ver-
bum dei prædicatur: Homilia. *to. 10. 104. f,*
& seq.
Qui dicuntur sedentes. *to. 10. 298. a*
sedere deum, quid sit. *tom. 3. 48. f, tom. 4.*
349. b
Aliquando sedet homo corde, ubi non est cor-
pore: & aliquando corpore, quāvis non cor-
de. *to. 8. 41. l*
Si vis esse sedes dei, para locum in corde tuo
ubi sedet: sedes dei est conscientia piorum,
ita tamen, &c. *cod. 139. i*
sedes dei sancta quæ sit. *to. 8. 142. i*
sedes dei in sanctis suis. *cod. 341. i, k*
Nemo iniquus sedet cum deo, quia non habet
sedem iniquitatis deus. *to. 8. 348. h*
si vis esse sedes dei, purga te à terra. *eodem.*
356. b
sedes dei eris, si fuerit in te scientiæ plenitudo.
to. 8. 363. e, f
sedes dei, anima iusti. *ibid. 476. a*
sedes dei, templum eius. *cod. 523. c*
Dei sedes in homine. *to. 10. 77. d*
sedem istam Christus modo habet in nobis. *to.*
8. 321. m
sedes Christi omnes, in quibus regnat deus.
ibid. 324. b
Christi sedentis ad dexteram patris, mirabile
mysterium. *cod. 421. k*
selsio Christi, eius est humiliatio in passione.
cod. 490. a, & 525. b
sedere ad dexteram, est habitare cum patre. *to.*
9. 239. l
sedere ad dexteram patris, dicitur filius, non vt
maior, sed vt æqualis. *to. 10. 186. c*
seditiones Christianorum carnalium. *tom. 1.*
235. h
Quomodo deus seducat inimicos. *tom. 8. 414.*
tom, & seq.
seducere in bono & in malo, potest accipi. *to.*
9. 53. e
seducti sunt, qui peccantes non credunt pecca-
re. *to. 5. 125. e*
A seductoribus cauendum. *to. 9. 105. e*
segetia siue Segesta, dea. *to. 5. 32. f*
seia dea. *ibid.*
seir dictus Esau. *to. 4. 37. a*
seir, mons Idumææ. *cod. 95. a*
seta, interpretatur dimissio eius. *to. 6. 141. h*
Tt scilene

IN DIVVM AVGVSTINVM

seleue socia Simonis magi. to. 6.4. k
seleucianus. to. 5.21.5. c
seleuciani heretici, à Seleuco. to. 6.8. i
Mundum conditum ex materia deo coeterna
dicunt. ibid.
Angelos animarum creatores, volunt. ibi-
dem
Malum esse à deo, asseuerant. ibid.
seleuciani negant Christum, in carne sedere
ad dexteram patris. to. 6.8. i
Negant, etiam visibilem paradysum, & resurre-
ctionem. ibid.
seimon interpretatur umbra. tomo. 8. 233.
k, l
sem interpretatur nominatus, & Christum re-
presentat. to. 5.142. k
Ex Sem filio Noe, nati sunt Assyrij, & He-
braei. ibi. 146. l, & seq.
Sem benedictus est, quia patri obediuit. to. 9.
205. l
sem primò terram Chananeorum, possedit. to.
10.180. c
Abraham à Sem descendens, potuit iure repe-
tere terram promissionis à Chananeis. ibi-
dem
semen à cerebro. to. 1.242. l
Qui parit seminat, parit & metet: exponitur.
to. 2.256. h
semina an prius creata, vel herba. to. 3.188. h,
& 192. b
semina rerum. to. 3.189. d, & 191. b
seminales causae quauis gignendis rebus adhi-
beantur, vel angelorum operationibus, vel
hominum, vel mixtionibus quorumcunque
animalium, ipsas tamen naturas non nisi
deus facit, & omnes res qualescunque, sint. to.
5.11. i, R
In seminali ratione quomodo lateant omnia
membra hominis, quae postea apparent. to.
5.234. b, c
seminalem virtutem non potuit peccatum au-
ferre in homine. to. 5.237. R
semine humano, quomodo abutantur Mani-
chaei. to. 6.7. h, & seq.
semen fratris suscitare, mysticè. to. 6.95. b, c, &
fo. 155. i
semen quo regenerantur fideles, verbum dei
est. to. 7.12. b, & 28. k
semen duplex, mortale & immortale. tomo. 7.
235. f, g
semen peccati, quatenus in nobis. tomo. 7.
224. l
Semen iusti reliquiae eius sunt, quod tunc in
benedictione erit. to. 8.99. h

semen impiorum, sunt opera eorum, quod tunc
perit, quia fructum non habet. ibid. m
semen seruorum Christi, quomodo possidebit
ciuitatem dei. to. 8.245. h, i
semina nostra sunt bona opera. eod. 470. m, &
fo. 488. i
Vbi seminetur, quid seminetur, & quid meten-
tur. ibid. k
Si in fletu seminamus, in gaudio metemus, ex-
plo rustici, quem deterret imber vel ven-
tus. ibid. fo. 488. a
Exiit qui seminat seminare semen suum: & c.
exponitur. to. 8.495. h
Differentia feminum cadentium in terram. to.
9.211. k, l
semen dei, est verbum dei. to. 9.131. m
Paulus praeter ceteris Apostolis, seminator dice-
batur. to. 10.274. g, h
Athenienses rectè vocabant Paulum, verberu
seminatorem: ibid. i
Quid semen cadens supra petram, inter spi-
nas, & c. to. 10.274. m
Christus est qui exiit seminare semen suum.
to. 10.274. l
Christus est propriè qui seminat, discipuli ve-
ro metunt. ibid.
Quae sint semina, & qui manipuli. tomo. 10.
276. f
Qui defecerit in semine, non gaudebit in me-
se. ibid. g
Quare seminandum sit in lachrymis. ibid. m
g, h
qui nunc voluptates seminat cum gaudio, cum
fletu & lachrymis metet. to. 10.277. d
semen iacob, ipsum est semen Abraham. to. 2.
179. l
In Isaac vocabitur tibi semen, & filium ancil-
lae huius in gentem magnam faciam, & c. ex-
ponitur. to. 5.153. i, k
Abraham semen esse, est esse Christi. to. 9.111. a
Abraham semen, sunt gentes per repromissionem,
sicut Iudaei. to. 9.118. a
Christus dicitur factus ex semine, quauis non
intercesserit in eius conceptione semen. to.
10.223. i, R
seminarij heretici qui. to. 6.8. d
semei. to. 5.15. e
semitamis Nini vxor, virum se fingens impe-
rat, sed filium cognoscens, occiditur ab eo.
dem. to. 5.168. f
semitae hominum latæ. to. 8.130. i
semitas nostras declinare à via dei, quid sit. ibi-
dem
semita ira dei. to. 8.287. d

IN DIVVM AVGVSTINVM

semitae dei, praecepta dei sunt. to. 8.532. h, i
Quae sint semitae, quas cognouit dominus. ibi-
dem. 541. c
Omnis semita via est, non omnis via semita,
quia semitae viae sunt angustae. ibid. m
semitae iustorum. ibid. m, b, c
Qui à recta semita paululum deuiat, iam ve-
rum iter amisit. to. 10.156. c
sempiternum quod dicatur. to. 4.336. i
semper possunt dici esse angeli. to. 5.108. i
Et ita semper cum domino erimus, quomodo
intelligatur. to. 5.207. b
semper aliquando intelligitur, quandiu hic vi-
uitur, aliquando aeternum. to. 8.446. f, g, &
fo. 448. c, d
senarius numerus. to. 3.180. l, & fo. seq. b
senarius est numerus perfectus. to. 5.
seneca ad Paulum. to. 2.74. d
seneca clarescens tempore Apostolorum, theo-
logiam fabulosam, ciuilem & naturalem re-
prehendit. to. 5.54. f, & R
senectus vltima aetas. to. 2.155. m
senior in scriptura, quis dicatur. to. 3.45. d
senectus Christi quae ex vetustate vocatur,
quae sit. to. 8.250. m
senectus & senium, quomodo distinguantur
apud Graecos. eodem. 254. e, f
senectus ecclesiae, candida erit rectè factis. to.
8.338. d
senectus fidelium sit puerilis, & pueritia sit se-
nilis. Eodem. 426. l, m
senectus adolescentiae & infantiae, compara-
tio. to. 10.249. c
senior & iunior ad se inuicem dicuntur, etsi
neuter eorum senili accessit aetati. tomo. 8.
457. h
Viginti quatuor seniores propositi sunt eccle-
siarum. to. 9.141. i
senior populus Iudaicus, iunior gentilis. tomo.
10.178. i
senior populus in deserto mortuus est: iunior
terram promissionis introiuit. ibid.
senior populus Iudaicorum in deserto sepul-
tus, signat Iudaeos. to. 10.180. l, m
senes, vt plurimum, sunt intemperates & aua-
ri. to. 10.249. c
senacherib rex Assyriorum. to. 3.247. K
sentire aliud est, aliud cognoscere. to. 1.202.
m, & seq.
Non sentire non est in nobis, sed non assenti-
ri. to. 1.233. d
sentiri aliud per corpus, & aliud per mentem.
to. 2.158. g
sentendi ratio. to. 3.244. i, & seq.

sentire vel viuere, anima non definit. tomo. 5.
112. i
sentendi veritas, vtilitas, necessitas, libido,
quid sit. to. 7.342. b
sentium differentia. ibid. m, c, d
sensibilia quae dicimus. tomo. 5.67. c, d, &
100. h
sensibilia talia nuncupata sunt ab animalibus,
non quia sentiunt, sed quia sentiuntur. Eo-
dem. 84. c, d
sensualitatis totius viribus animae est resisten-
dum. to. 2.208. d
sensus in homine, tum mentis, tum corporis.
to. 1.18. f, & l, & 9. b, & 214. g
sensus retradunt memoriae. to. 1.61. R
sensuum exteriorum i. lecebrae. tomo. 1.65. c,
d, & seq.
Desensus iudicio naturali. to. 1.132. g, h
sensus non falli. tomo. 1.151. b, & sequen. &
178. h, & sequen.
De sensibus, & quomodo fiat visio. Eodem.
201. g
sensus duplex hominis interior & exterior,
& quomodo idem sentiatur à multis. tomo.
1.216. g, & seq. to. 3.283. l
Non sensus corporis, sed iudicium mentis.
to. 1.241. i
sensus vice nauis. to. 1.174. g, h
sensus animae quibus percipit deum. ibid. l
sensus corporis. to. 2.3. k
sensus rationi vicinus. to. 3.165. l
sensus ex anima, anima ex igni. to. 3.175. f
sensuum origo, pars cerebri anterior. tomo. 3.
199. e, & 283. d
Non ita iam praestantiora sunt, quae sensu pre-
cellunt. to. 3.279. f
sensus, & imaginatio, differunt. to. 3.203. c
sensus, & eius opus. ibid. h
Quae sensum habent, sic excedunt insensibilia,
vt ipsa excedantur à rationalibus & intel-
ligilibus. to. 5.56. d
In sensibus corporis posuerunt aliqui Philo-
sophi veritatis iudicium, sed hoc reprobant.
Eodem. 67. g, & seq.
Quaedam vera credimus, quaedam recorda-
mur, quaedam nec sensu, nec phantasia, sed
tantum ratione deprehenduntur. tomo. 1.
182. e
sensus interioris hominis, longè est praestan-
tior sensui corporis. to. 5.201. a
sensus animi vel mentis, rectè simul dicitur il-
le qui est interior, quo sentiuntur insensibi-
lia. Eodem. 104. f, & 101. a
Quod sensu corporis, & sic capiamus sensu-
bilia,
Te 2 bilia,

bilia, tamen de eis non sensibus corporis in dicamus
Sensus humanos, siue corporis siue alios quos simillimos corporalibus habemus, in somnis deus alloquitur, vtens creatura sibi subiecta in specie humana aliquando. Eodem.
Sensum, & intellectum, cur ponunt philosophi
Sensibus credimus in rei cuiusque euidencia, quibus vtitur animus per corpus. ibid.
Sensuum illatio facta per demones immunes phantasie. to. 5. 17. d. & seq. & 2. 7. c
Vbi non est sensus, recte aliquis absens esse dicitur.
Sensus cordis
Sensus corporei quomodo deo attribuantur
Sensus corporei non varia sibi videntur in deo loca.
Sensuum humanorum munus a deo collatum.
Omne sensus in futura vita perficietur. Eo.
Sensuum humanorum tam interiorum, quam exteriorum commendatio.
Sensus carnis omnibus est notus.
Sensus noster
Pecus solum in gustu & tactu delectatur: homo vero in omnibus quinque. to. 10. 30. 5. R
Non est membrum aut sensus in homine, qui non persequatur hominem.
Sensus quinque exteriores. to. 1. 6. 1. K, & 20. 5. g, & 2. 4. g, h, to. 2. 3. R
Sensuum ordo, & prestantia, ad obiecta.
Sensus quinque ad quatuor elementa referri.
Sensus quinque vnde formentur.
Quinque viros, id est, quinque sensus quibus regitur, habet anima ante vsum rationis.
Sensuum humanorum obiecta.
Per sensus exteriores, mors libidinis interiora subit.
Quinque sensus carnis sunt.
Quinque sensus, quare quinque iuga.
Et quare iuga bouum
Curiositatem quinque sensuum, non delectationem notauit dominus in Euangelio.
Parum profunt acta patriarcharum, nisi spiri

talibus sensibus accipiat.
Quae simplices sententiae, quae coniunctae.
Sententiae ex Augustino, & alijs decerptae.
Sententiam deus mutat, vel statutum, sed non praescientiam.
Sententia dei ita est certa & fixa, sicut certa praescientia.
Sententia iniusta non nocet homini.
Sententiam tam in reos dicere, quam innocentibus iniusta iure ab eis summovere facientes, non tantummodo propria voluntate, sed diuinae legis impulsu debent.
Deus noluit nos latere suam finalem sententiam
Sententia extremi iudicii
Sententia dea
Sententia deus
Seon, interpretatur tentatio oculorum, qui tunc occiditur, quando &c.
Separatio bonorum & malorum in hac vita
Medij multi separatores
Separari a verbo, est esse sine via, sine veritate, sine vita.
Separatus a verbo, separatur a bono, & omnis talis nihil est
Factis, opere, & obseruantia praecceptorum iungi debent, qui separantur officijs, nominibus, & vocabulis
Spiritaliter separati esse debemus a malis, in fine aut erit & corporalis separatio.
Quomodo separare nos debeamus a malis, & exire inde
Moyses intercedit pro idolatra populo, & coheret peccatoribus, cum occasionem haberet separandi.
Quod nemo se ob peccatores separare debeat ab ecclesia
Separati ab ecclesia, nullo modo proficere possunt.
Sepher eadem est quae Hebron.
Septenarius numerus perfectus.
Septies, pro omni tempore.
Septenarius numerus, cur mortuis exhibetur
Septenarius numerus ad mundationem spiritalem pertinet.
Septenarius numerus vniuersitatis
& 430. to. 3. 4. 5. c

Septies in die cadit iustus, & toties resurgit, quomodo intelligatur.
Septenario significatur spiritus sanctus.
Septem sapientes enumerantur.
Septem ecclesiae, & septem candelabra Asiae, sunt septiformis gratia data a deo per Iesum Christum.
Quod puer suscitatus septies oscitauit, septiformem spiritus sancti gratiam designabat.
Septem dies, & septem aetates mundi.
Septem dierum aliorum allegoria.
Septimus dies, vespere quare non habeat.
In septimo die, dei requies commendatur.
Dies septimus.
Septuaginta anni Hierimiae.
Septuaginta diebus luxerunt Aegyptij Iacob.
Septuaginta septies fratri donare peccata.
Septuaginta septimi numeri mysterium.
Remissionis peccatorum mysterium, in numero septuagesimo septimo.
Septuaginta fuit additior Augustinus, & reprehenditur quod non habuerit pures.
Septuaginta in ecclesijs legendi.
Septuaginta cur subinde variant ab Hebraeis.
Iuxta septuaginta tractat scripturam Augustinus.
Septuaginta interpretum mirabilis consonantia.
Septuaginta interpretatio, & eorum cellulae.
Septuaginta grauissima autoritas.
Septuaginta duo interpretes, quare solum dicantur septuaginta.
Sepulchra martyrum, memorias vocant.
Sepulchralis honor apud Carthagenenses.
Ad sepulchra martyrum edita miracula.
Et, cur non in omnibus sanctorum memo

rijs ista fiant.
Sepulchrorum & picturarum ad oratores.
Vbi & immoderatus circa mortuorum cadavera lux notatur.
Sepulchrum Petri.
Sepultura vsus.
Sepultura Iacob & Ioseph
Sepultura aperta.
Sepultura cura apud veteres.
Sepultura inferni.
Sepulturae honos quid conferat spiritibus mortuorum.
Sepulturae curam etiam philosophi contempserunt.
Sepulturae honos quare addatur.
Sepulturae locus per se nihil prodest mortuo.
Sepulturae locus per occasionem quantum proficit.
Sepulturae cura, & quomodo effectus humanus dolet insepultos eos quos amat.
Sepulturae carentia, non est timenda bonis.
Curatio funeris, conditio sepulturae, pompa exequiarum magis sunt viuorum solatia, quam subsidia mortuorum.
Sepultura si cadaueri vilis aut nulla sit, mortuo non officit.
Tobias propter sepulturas commendatur.
Sepulturae officium exercentes, commendabiles redduntur.
In sepulturis curandum est de corporibus defunctorum, praecipue fidelium, quibus spiritus sanctus vsus est tanquam organo.
Corpora quale sepeliantur, & quid sepultura significet.
Sepulchrum patens, os haereticorum.
Non est cogitandum vbi sepeliatur corpus, sed vbi maneat spiritus male agentis.
Qui ad sepulchra tollunt panem & merum, vbi inuocant nomina mortuorum, ventri suo seruiunt, non spiritibus.
In sepulturis mortuorum, mos cuiusque gentis seruandus est.
Sine mortuos sepelire mortuos suos: exponi

I N D E X

tur to. 10. 17. R
Cura sepeliendi, & sepulchra construendi pro viribus faciendā. Eod. 89. m
Sepeliendi cura, & sepulchra construendi, in scripturis sanctis, inter bona opera numerantur ibidem
Quare dicatur patens sepulchrum. tomo. 10. 195. d. e
Sepultura domini. to. 4. 174. a
Sepultura Christi quomodo ad nos pertineat, to. 3. 58. e
De sepulchri dominici terra sanante paralyticam. to. 5. 230. h
In virginis Mariæ vtero, nemo ante Christū, nemo post Christū conceptus est: ita nec in sepulchro suo nemo ante eum, vel post eum sepultus est. tomo. 9. 119. g, & tomo. 10. 195. b. c
Angeli in Christi sepulchro visi, euangelium a capite ad pedes designabant esse nunciandum to. 9. 119. i. m
Quid tres dies sepulture Christi designent. to. 9. 245. e, & seq.
Custodes sepulchri à Iudæis fuerunt, corrupti pecunia, ne veritatem dicerent. to. 10. 38. e & fo. 112. b. c
Dabo malos pro sepultura eius, & diuites pro morte eius ibid. b
Moles sepulchro imposita, quid significet. to. 10. 37. l
Facilius de cruce descendere, quam de sepulchro resurgere to. 10. 49. e
Et quare à mortuis de sepulchro surrexerit, & de cruce non descenderit. ibidem, d. e, & 194. b. c
Sepultura Christi, quid co. 193. c
Sepulture triduanæ mora, quid. tomo. 10. 194. h
De sepulchro domini, Sermo. eod. 195. b
Quare dominus in aliena, & non sua sepultura ponatur ibid. e
Sicut Christum totus mundus non capit, ita nec ipsum sepultura custodit. tomo. 10. 197. f
sequar te, &c. to. 4. 144. R
Quis Christum non sequitur. to. 4. 394. e
Non omnes sic sequuntur deum, ut conuertantur & credant. to. 8. 82. a
si sequaris Christum, non tibi prosperitates seculi promittas: per dura ipse ambulauit, sed magna promissit. eod. 95. l
sequi debemus Christum non præcedere. to. 8. 110. g, & 181. e, & fo. 211. e
De tribus quorum vnus dixit, Domine sequar

te quocunque ieris: & reprobatus est Alius non audebat, & excitatus est. Terrius discebat, & culpatus est. Sermo. to. 10. 61. i
sequi ad perfectum, quid. to. 10. 110. l
sequi dominum ibid. m
In serapis honore, quomodo Aegyptij nutriebant bouem delitiose. to. 5. 169. c
serapis ita venerabatur, ut constitutum est etiam de illo, ut quisquis eum hominem dixisset fuisse, capitalem penderet poenam. ibidem
serapis omnium Aegyptiorum deus maximus. ibid.
serenitas vnde. to. 3. 182. a
sergius Orata fortunatissimus. to. 1. 156. g
serotinum, quid. to. 3. 43. a
sermo ornatus & inornatus. to. 3. 34. h
Varietas sermonis. to. 3. 162. e, f
De sermone domini in monte. to. 4. 392. &
seq. Retra. to. 1. 16. m, & seq.
sermone domini quomodo molli, & quomodo iacula. to. 8. 177. m
sermone laudare in deo quid sit. Eodem fo. 180. e, f
sermo dei ideo bis acutus: quia &c. tomo. 8. 56. a, b
sermo dei quando habeatur in lingua, & quando in manu. ibid. e
sermone Christus dicit suos, qui alibi dicit, Sermo quem audistis, non est meus: quia ipse non est ex se, sed ex patre. to. 9. 94. h
Augustinus sermonem ab hora matutina aliquando producebat vsque ad prandij tempus. to. 10. 36. f
Non numeranda quæ in sermonibus audiuntur, sed appendenda. to. 10. 38. e
Quare Apostolus dixerit, Humanus sermo: & non diuinus sermo. to. 10. 63. g
De verbis Apostoli, fidelis sermo, & omni acceptione dignus: sermo. to. 10. 64. g
Quare Apostolus certiores dixit prophetica sermonem: quam vocem de cælo delatam. to. 10. 85. a, b
sermo ad seruos. to. 10. 126. i
Maritus, sermo: vxor, auricula. tomo. 10. 129. i
Christus debet esse author nostri sermonis, qui est author nostræ salutis. tomo. 10. 214. c
sermo vanus, vanæ conscientie iudex est. to. 10. 279. k
serpens in bono, & in malo. to. 3. 18. f
serpentes aprici. to. 1. 259. e
serpentes Magorum Pharaonis, vnde. tomo. 3. 94. c
serpentum incantatio, vis diabolica. to. 3. 222. g
serpentis

I N D I V M A V G V S T I N V M.

serpentis natura. to. 4. 122. f
serpens ad nocendum tardior. eod. 304. h
serpens diu viuit, & renouatur. to. 5. 69. b
Quomodo cum vetustate grauatur, deponat pellem, & offert omnia membra percutienti, dummodo caput integrum seruet. to. 8. 189. f, g
serpens mirabilis. to. 5. 86. e
Epidaurius serpens. ibidem, h
serpentem colunt Ophitæ. tomo. 1. 275. c, to. 6. 5. c
serpentis astutia contra incantatore. to. 8. 188. m, & seq. & 229. a
In serpente maxime astutia viger, & dolus nocendi, ideo serpit. ibid. 332. c
Astutia serpentis quadruplex est. to. 10. 280. c & seq.
In serpente diabolus. to. 1. 276. a, b, to. 3. 218. b, to. 4. 237. b
serpentis astutia. to. 3. 10. i, to. 4. 122. f, to. 8. 189. e, & seq. 532. c
serpentis dolus & persuasio. to. 3. 217. h
serpens quare dictus sapientior, siue calidior cunctis animantibus. to. 3. ibid. m, & 222. g
to. 4. 247. b
Per serpentem quare tentatio. to. 3. 219. l
Per serpentem quomodo tentatio diaboli. eod. 222. e
serpens an verba prolata intellexerit. ibid. f
Qui potuerit Adam credere serpenti. tomo. 3. 224. b
serpens operi diaboli, in tectando ministravit. to. 5. 125. d
serpentis cum Eua inimicitia. to. 1. 276. h, i
serpentis poena. ibid. g, h, to. 1. 223. f, g
serpentis caput calcare, quid mystice. to. 8. 403. g, & seq.
serpens diabolus, Eua affectus. to. 1. 276. b
serpens in paradiso, hæreticorum venena significat. to. 1. 279. b, c
serpentem in paradiso Christum fuisse, Manichæi affirmant. to. 6. 7. m
serpentis morsus. to. 10. 71. d, e
serpentis ænei historia. to. 3. 241. m, to. 5. 83. c
to. 10. 71. d, e, & 178. c
serpentis ænei exaltatio, quid præfiguravit. to. 4. 433. g, to. 6. 66. e, to. 9. 24. k, to. 10. 111. c & 178. c, d
Quare serpens in deserto factus fuit æneus, & non aureus, vel argenteus, & huiusmodi. to. 10. 178. e
serpentum morsus, aspectu serpentis ænei sanantur. to. 10. 100. m
Ezechias rex serpentem contriuit. to. 5. 83. c

serpens exaltatus in eremo, & serpens Moyfi deuorans Magorum serpentes, quid significet. to. 8. 250. b, & l. m
Recordatio cognitionis dei, & morum emendatio serpentis signo prouenit. to. 4. 304. h
serpentis aspectu egent, & paruuli. tomo. 7. 222. d, e
A serpente sanari, magnū sacramentum. to. 9. 25. b
serpens semper suggerit iniquitatem. tomo. 10. 142. a
serpens hæreticus, Eua ecclesia. to. 1. 279. b
A serpente manducari quid. to. 3. 252. c, d
serpentis nomine, peccatum appellatur. to. 8. 123. l, to. 9. 24. k, to. 10. 71. g
serpens diabolus. to. 10. 26. d
serpens pro sapientia. to. 10. 171. b
Tu domine seruabis nos, & custodies nos a generatione hac in æternum: exponitur. to. 5. 107. c
Q. Seruilius. to. 5. 25. i
seruilius prætor. to. 5. 28. a
Quis quibus dominis seruiat. to. 4. 413. c
si seruiat bonus, liber est: malus autem etiam si regnet, seruus est. to. 5. 3. e
seruire volunt homines victi victoribus prius quam interire. to. 5. 168. d
sicut seruientibus prodest humilitas, ita dominantibus obest superbia. eod. 193. h
seruiunt multi religiosi a peccato non liberis sed seruis ipsius. ibidem
seruitur dominis felicitius, quam libidini. to. 5. 195. l
Si dominus cæli seruiuit indignis, homines seruire debent domino, etiam malo, & potestati iniquæ. to. 8. 485. f
Iudæi dicentes, Nemini se vnquam seruisse, mentiebantur. to. 9. 66. f, g
seruire pro colere. to. 3. 81. b
seruimus deo ad vtilitatem nostram, quomodo intelligatur. to. 3. 204. k, l
seruiendum deo liberaliter. to. 1. 237. k
seruiendum potius creatori, quam creaturæ. to. 1. 13. k, & 236. b
seruire deo omnem creaturam. tomo. 3. 253.
seruire deo cedit in bonum nostrum, non autem suum. to. 5. 76. c
Non seruientes deo, iustitia carent. eod. 195. l
Seruiens deo obediens peccatis, plus possidet a diabolo, quam qui solum alienatus est a deo. to. 5. 201. f
seruiendum deo in timore & tremore. to. 8. 222. c

INDEX

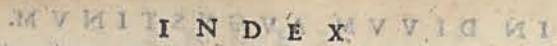
seruire debemus deo tam in prosperis quam
aduersis. cod. 251.1
Facit deo quod pati non vult, qui deo seruire
non vult, & vult ut illi seruiat homo. to. 9.
201. g
Quid melius ministrare domino & seruire,
an verbum eius audire. to. 10. 24. i
Carne seruire deo & deo seruire spiritu, quid
differant. to. 10. 72. i
seruire carne legi peccati. to. 10. 145. i
seruire mente legi dei ibidem
Seruitutis nomen, unde ortum. tomo. 5.
193. h
seruitus est introducta propter peccatum. ibi-
dem.
seruitutis conditio. to. 3. 223. h, i, & 350. i
seruitus vitiorum grauis. to. 1. 212. h, i, & seq.
to. 9. 66. g, & seq.
seruitus misera idololatrarum. tomo. 1. 242.
e, f
seruitus sub peccato, quæ dicatur. ibid. 343. h
seruitus animæ, & seruitus corporis. tomo. 1.
247. l
seruitus legis, libertas euangelij. eodem. 254. K
to. 3. 16. l
seruitus animæ carnalis miserabilis. tomo. 3.
16. l
seruitus christianorum grauior quam Iudeo-
rum to. 2. 173. i
seruitute nostra non indiget deus. tomo. 3.
203. R
seruitutem miserabilem sub diabolo primus
homo habuit peccando, pro libertate quam
concupierat ad seipsum conuertendo. to.
5. 126. d. e
seruitutis conditio iure intelligitur imposita
peccatori. eod. 193. g
seruitute subdi malis dominis, dummodo ad
peccatum non pertrahantur, nihil interest,
cum parua sit hæc vita. to. 5. 3. r. f
seruitus non est sine deo iudicante. Eodem
93. h
seruitus qua lege ordinatur. ibidem
Cum omnis seruitus amaritudine sit plena, &
conditio obligati qui seruiunt: in seruitu-
te domini, non erit gemitus, nec murmur,
nec indignatio to. 8. 368. f, g
Libera seruitus, ubi charitas non necessitas ser-
uit ibidem
eruitutem debet omnis creatura creatori, quæ
eum exhibet, li bera est, hanc accipiens a do-
mino gratiam, ut ei non necessitate, sed vo-
luntate deferuiat. to. 8. 434. c
seruitus dei vilis, to. 5. 195. l

seruitus pessima, peccatum. to. 9. 66. i, &
seruitus duplex. to. 9. 98. b, & fo. seq. c
Deus hominum seruituti, se bicit omnia. to. 9.
168. & seq.
seruitus quatuor modis variatur. tomo. 9.
261. a, b
Debita seruitia sanctis impensa, redduntur,
non dantur to. 10. 24. i
Non est laboriosa, sed amabilis seruitus dei per
petuo. to. 10. 260. b
seruus seruorum, to. 2. 138. f
seruus peccati, peccator to. 4. 54. g
seruus, & mancipium, unde dicta. tomo. 4.
40. a
serui quomodo tractandi christianis. tomo. 4.
402. d
seruorum origo. to. 5. 193. g
serui nomen culpa meruit ibidem
seruo expedit esse sub domino, & sub præcepto
to. 8. 255. m
seruum te charitas faciat, quia liberum te veri-
tas fecit. eod. 368. g
Bene Christo seruis, si seruis quibus Christus
seruit. to. 8. 295. g, h
serui & ancillæ dei fideles. ibid. 478. e
Quomodo simus serui domini. ibid.
Quod serui propter creationem, & filij per ado-
ptionem ibidem g
Quid sit qd serui habent oculos in manus do-
mini, donec misereatur. ibidem
Cum Christo iubente seruis homini, non illi
seruis, sed illi qui iussit to. 8. 484. g, h
Christus non fecit de seruis liberos, sed de ma-
lis seruis, bonos seruos. ibidem
seruus bonus esse non potest, nisi præcepta do-
mini sui impleat. to. 9. 97. m
seruus bonus, est seruus & amicus. ibidem, m
Peccator vult ut meliorem seruū habeat, quā
illum deus. to. 9. 201. g, h
seruus nesciens voluntatem domini sui expo-
nitur to. 10. 13. h
Puer Iesus, secundum serui formam, etiam pa-
rentibus suis minor to. 10. 47. i, &
A quo quis deuictus est, huic & seruus addi-
tus est to. 10. 132. d
serui fortis mulieris, vestiti duplicibus, sunt
Christiani to. 10. 235. b
De seruo pigro, qui talentum acceptum noluit
erogare. to. 10. 278. h
seruus Tullius, rex Romanus a Tarquinio
superbo genero suo occiditur. to. 5. 24. g
& seq. to. 5. 226. a
gestertius to. 5. 133. h
Seth. to. 5. 133. h

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Filius Seth, filius resurrectionis. tomo. 5.
139. i
Seth, resurrectio interpretatur. tomo. 5. 137. c
Sethiani hæretici sic appellati, quoniam Seth
honorant. to. 6. 5. e, f
Item Sem filiū Noe Christū esse dicunt. Ibid.
seuerinus. to. 231. a, b
seueritas dei puniendos, corripit malos. tomo.
5. 3. d
Dei seueritas post iudicium to. 10. 21. c, d
seueritas, quasi sæua veritas to. 10. 31. h
seuerus Episcopus Sitisensis to. 2. 190. f
seuerus hæresiarcha, unde seueriani exorti. to.
6. 5. g
Vinum non bibunt, resurrectionem cum vete-
ri testamento respuentes ibidem
seuerianæ hæresis focia Philumena puella.
ibidem
sextus Christianus to. 1. 25. c
sex numeri mysterium. to. 3. 97. h
sexus a corpore nominatur. to. 2. 84. h
Cunctis officijs, sexui, dignitatibus in sacris li-
teris præscribitur norma viuendi. tomo. 10.
20. f
sybillina vaticinia de Christo filio dei, contra
paganos & Iudeos. tomo. 1. 2249. c, to. 4.
129. R, l, & 417. h, i, tomo. 6. 8. l, & to. 20.
g, h
sibyllini aliqui libri dubie scripti sunt, & non
habent certam interpretationem. tomo. 5.
26. m
sibylla Cumæa. to. 5. 90. b
sibylla Erythræa quo tempore fuerit. Eodem
174. f
sibylla Samia. ibid. & 174. l
De sibyllæ vaticinijs, quibus prædixit passio-
nem Christi to. 5. 17. f
De sibyllæ Erythrææ versibus. ibid.
sibylla Cumana ibid. i
sibylla maga to. 5. 216. a
De sibyllinis vaticinijs. to. 6. 20. g
sibyllarum præfagia, de filio dei quatenus va-
leant to. 6. 92. l
siccitæ cœli. to. 3. 244. a
sichimam diuidere, quid sit. to. 8. 200. a
sichima, interpretatur humerus. to. 10. 168. b
sicilia depopulata. to. 5. 28. a, b
sicilia oppleta, fauilla vi Eod. 30. l
Agrigentinum Siciliæ saltem perhibent ante
ignem fluere to. 5. 215. b
Quid quinquaginta Sicili pro arca Hiebusci
dari to. 10. 226. c
sicut, aliquando ad similitudinem, aliquando
ad proprietatem refertur. to. 8. 486. i, l

De scyniorum regno, currente cum illo Assy-
riorum, quo tempore Abraham natus est.
to. 5. 168. c
scyniorum regnum consumptum. tomo. 5.
173. i
Ex Sigiberto in epistola ad Macedonium de
ortu, conuersione & vita Augustini. to. 10.
313. c
signare, quia deus verax est, quid est. tomo. 9.
28. h
signare quid est, cum dicitur de Christo: Ideo
hunc deus pater signauit. to. 9. 47. l, m
De signaculo sinus, & nephandis mysterijs.
to. 1. 265. f, g
signum non esse nisi aliquid significet. tomo. 1.
183. a
signum rerum, verba ibidem
Et alia de signis to. 3. 3. i, R
An signis ut querimus, ita respondeamus. to.
1. 184. d
An signa signis monstrentur ibid. h
signa signorum eod. m, & seq.
signa sui significatiua 185. b, c
signa rebus illustrantur to. 1. 188. f, g
signum, quid mathematicis eod. 197. l, m
signa sacramenta to. 2. 6. c
signorum, alia naturalia, alia data. tomo. 3. 7.
i, K
Inter signa principatum obtinent verba. ibi-
dem, l
signa verborum literæ. ibid. m
signa modo proprie, nunc methaphorice acci-
piuntur to. 3. 9. R
signum quid sit to. 3. 7. i
signa vtilia & inutilia to. 3. 16. b
signa Christianorum, & Israelitarum. tomo.
3. 16. c
Christiani signa interpretantur ibid.
Signorum ratio & expositio. to. 2. 29. a, b, to. 4.
333. f, Vide, Sacramenta.
signa cœlestia to. 5. 99. m
signa quæ significant videntur sustinere perso-
nas illarum rerum quas significant. tomo.
5. 183. g
signum salutis in fronte to. 6. 19. a
signa Romana to. 8. 266. f, g
signa petere satan suggerit to. 1. 41. l
signa & virtutes faciunt etiam mali. to. 3. 69. m
signa neminem faciunt sanctum. ibidem
Non fuit aliud signum qd fieret a Moysè pal-
pharæon, nisi serpens to. 4. 303. g, h
Christus signis sufficientibus resurrectionem
suam manifestauit. tomo. 10. 202. c, Vide
Miracula. Silen-

simile simile nouit. to. 3. 115. b
 similes sumus demonibus per peccatum. to. 5. 70. c
 similis simili cohæret, dissimilis dissimiles refugit. to. 10. 253. b
 Tanto quis est similior deo, quanto ab immundicia vanæ gloriæ est mundior. to. 5. 44. g
 si deo quanto similior, tanto fit quisq. propinquior: nulla est ab illo alia longinquitas, & eius dissimilitudo. to. 5. 79. 1. m
 Ille similis est deo, qui &c. to. 8. 254. f
 Homo uoluit peruerse similis esse deo, & factus est similis pecori. ibid. fo. 255. b. c
 Homo in quo similis vel dissimilis fit deo. to. 8. 274. f. g
 sicut multis similis esse uoluit Christus in humilitate, ita in claritate cum uenerit, nemo illi similis erit. eod. 300. 1. k
 Quod similitudine vel dissimilitudine accedimus aut recedimus à deo. to. 8. 337. a, b, & fo. 367. c, d
 Ad similitudinem suam Christus nos inuitat, qui per dissimilitudinē recesseramus à deo. to. 8. 337. c, d
 Deus quid in nobis sibi simile requirat. to. 9. 174. a, b
 similitudines plerumq. fallunt. to. 1. 206. h, to. 9. 42. c, d
 similitudo uisibilis, rei inuisibili inconueniens. to. 1. 219. h, j
 similitudines à uisibilibus ad inuisibilia quomodo assumantur. to. 2. 137. h
 similitudines gratiæ. to. 3. 18. c
 similitudo de spiritu super aquas. to. 3. 160. a
 similitudo quid. to. 3. 165. d. to. 4. 88. l
 Formationes similitudinum in animo. to. 2. 230. d, e
 similitudinum Christi uarietas. to. 4. 121. c
 similitudo, æqualitas, & imago distant. to. 4. 206. b, & seq.
 similitudo uoluntatis bonæ nobis angelos facit beneuolos & beneficos. to. 5. 73. m
 similitudo in faciebus hominum est magis secundum naturam, quam dissimilitudo. to. 5. 217. b
 Quod de rebus non laudandis trahantur secusdum quandam modum nonnullæ similitudines. to. 8. 188. m
 similitudines in quocunq. loco scripturarum fuerint, circumstantia sui exponuntur. to. 8. 393. b, & fo. 398. h
 similitudines dantur de rebus mortalibus ad significandam

gnificandam rem immortalem, tomo. 8.
383. b
De quacunq. creatura similitudo ducta fuerit
ad creatorem, tu intellige similitudinem,
& adora artificem creaturæ. eodem. 343.
b, c
similitudines quæ dantur in scripturis, si inue-
neris veras, crede: & si non inueneris, nisi di-
ci fama, nec valde credas: res ipsa forte ita
est, forte non est: tibi tamen proficit ad salu-
tem similitudo. to. 8. 229. a
similitudo eius rei nomen capit, cuius est simi-
litud. to. 10. 40. l
similitudines in difficilioribus adhibendæ vt
intelligantur. to. 10. 44. c
similitudines de terrenis ad cœlestia aliquan-
do dandæ. ibid.
simoniani, a Simone mago. to. 6. 4. R
simon mundum non esse a deo factum credi-
dit. to. 6. 4. R
Negabat resurrectionem. to. 6. 4. R
Iouem se credi volebat, & alia. to. 6. 4. R
Hunc Petrus Romæ expugnauit. ibi.
simon se dicebat Christum, itemq. Iouem: &
Selenem meretricem suam, Mineruam ap-
pellauit. to. 6. 4. R
simon hic fuit primus omnium Christianorū
hereticus. to. 6. 4. R
simonem magum plus delectabat potentia
Apostolorum, quam iustitia Christianorū,
ideo emere volebat quod vendere dispone-
bat. to. 8. 501. b, c
simonem magum baptizauit Philippus in Sa-
maria. to. 9. 13. e
simon volebat spiritum sanctum emere. to. 9.
20. i. R, to. 10. 103. e, f
simon pecunia voluit emere donum dei. to. 10.
103. e, f, & seq.
Quare Petrus permisit Simonem volare. to.
10. 268. a, b
simon magus figura erat diaboli. tomo. 2.
117. l
simonie vitium quàm graue sit & detestabile.
to. 5. 125. R
simoniaci signantur ab his quos Christus à tē-
plo eiecit oues & boues vendentes. tomo.
2. 20. i. R
In simoniacos. to. 10. 296. e, f
simon Cyrenæus. to. 4. 170. d
simonem Cyrenæum loco Christi crucifixū,
Basildiani credunt. to. 6. 4. l
simon Cyrenæus angariatus est tollere crucē
Christi. to. 9. 234. e, f
Rerum simplicitas vestigium est dei. tomo. 1.

241.g
Quomodo in ipsa simplicitate dei sit trinitas.
to. 3. 148.i
solus deus perfectæ simplicitatis. to. 3. 109.f
simplicitas. to. 3. 206.c
Quod de simplici bono genitū est pariter simplex est. to. 5. 96.f, & seq.
simplex bonum solum deus est. ibi.
simplicem non dicimus deū, quia solus pater,
sed quoniam hoc est quod habet. ibid.
simplicita quæ dicantur. ibid.
simplicitas sine astutia, stulticia est, tomo. 10.
280.c
simplices quid de deo quærere debeant. to. 10.
285.b, c
simplex ineffabili simplicitate. tomo. 10.
109.g
Ad simplicianum pergit Augustinus. to. 1. 51.
h, i, & l, m
simplicianus de vita Victorini. ibi. l, m
simplicianus episcopus Mediolanensis, successor Ambrosii. to. 7. 403.c
simplicianus doctor Augu. to. 10. 287.f
simplicii memoria incomparabilis. tomo. 7.
388.i
Modi simul.
to. 1. 104.g
tauit cor meum, & miseriam: & stultitiam qui simul mecum contristatur, & non fuit: consolantem ne quaesui, & non inveni. * De-erunt in escam meam fel, & in ti mea potauerunt me aceto. Halleluia, alleluia. * Ave Rex noster: tu solus nostros es miseratus rores: Patri obediens, ductus ad crucifigendum, vt agnus

simulatio perniciosa. to. 2. 11.k
simulatio fallax. to. 2. 13. h, & 17.c
simulatio & timor Petri. to. 2. 15. c, d
simulatio Pauli. ibid. i, & seq.
simulatio. to. 3. 351.k
Simulatio

simulatio Petri & Barnabæ reprehensa. to. 4.
3. m. & fo. 10. 1. & 15. d.
simulatio vel dolus quomodo Iacob simulavit
se esse Esau, non fuit malus. to. 5. 156. l.
In simulatione officii sunt insidie oculati
mæ. to. 5. 189. f.
simulatio falsorum Christianorum figurantiū
imaginem bestiar. cod. 202. m.
simulatio in Ecclesia. to. 7. 157. d. e.
simulata aequitas, duplex est iniquitas. tom. 8.
215. f.
simulata innocentia. ibid.
simulatio est iniquitas. ibid.
simulatores Ecclesiæ sibi congregant iniquita-
tem non Ecclesiæ, dum Ecclesiæ secreta ta-
luminose considerant. to. 8. 121. i.
simulatio vitanda. to. 10. 15. h.
Qui manet in claustris & intus habet simula-
tionem, totus cecidit. to. 10. 314. k.
sin. quid. to. 10. 174. e.
sina, mons. to. 5. 171. d.
sina, interpretatur mandatum. to. 8. 234. f.
sinapis granum quid significet. to. 4. 111. j. & fo.
119. e.
Vires sinapis. to. 10. 269. g. h. & 270. a. b.
Christus quomodo fuerit singularis ante pas-
sionem, & post passionem multiplicatus. to.
8. 540. e.
Per sinistram & dexteram in scripturis quid.
to. 3. 32. c. & 48. f. to. 8. 471. m. & seq. copio-
se & 520. m. & 525. e. f.
sinistra nesciat quid faciat dextera in eleemo-
synis: exponitur. to. 4. 148. c. & 405. i. & m.
tomo. 8. 471. a. & f. & 529. m. tomo. 10.
156. e.
sinistra, delectatio laudis. to. 4. 406. m.
sinistra. to. 4. 402. f.
sinistra eius sub capite meo, quid sit. tomo. 8.
472. d.
In sinistra eius, diuitiæ & gloria quomodo
sint. ibid. e.
sinistra cur præbenda sit percutienti te. ibi-
dem.
sinistra nostra, vita est temporalis. to. 8. 520. m.
& fo. 551. f.
Contra eos qui de sinistra faciunt dexteram.
cod. 521. a. b.
Qualiter de sinistra transeat ad dexteram.
to. 10. 170. g. h.
sinistra vtamur ad tempus, dexteram desidere
mus in æternum. to. 8. 551. e.
sinistra desperationis, & dextera præsumptio-
nis, & inter istas tenenda via media. to. 10.
46. d.

sinistra uanitas. to. 10. 156. e.
sinistra quid. ibid. f.
De sinistra semper festinandum est fugere ad
dexteram. to. 10. 216. f.
Qui sint futuri in iudicio ad sinistram. to. 10.
273. a.
sinus Abraham. to. 2. 81. h. & 132. e. to. 3. 201. h.
& 232. g. to. 10. 184. c.
sinus Abraham num corporeus. tomo. 7. 391.
e. f.
In sinu Abraham iustorum animæ diem iudicii
securæ expectant. to. 8. 92. h.
sinus & uterus dei, pro secreto ponuntur. to-
mo. 8. 84. g. h. & 298. i. j. & fo. 424. d. to. 9.
7. b.
sinus patris quid. to. 9. 7. b. c.
Quid sit sinus Abraham. to. 10. 184. c.
Vide, Abraham.
Mons Sion Iudæam significat. to. 5. 176. l.
sion, ipsa est quæ Hierusalem. to. 7. 169. h. to. 8.
363. i. to. 9. 81. b. & fo. 363. i. b.
sion, speculatio interpretatur, & significat Ec-
clesiam. to. 5. 165. g. to. 6. 23. e. h. to. 8. 4. m. &
20. d. & fo. 363. g. h. & 218. d. e. & fo. 363. h.
& 497. k. & fo. 510. m. & seq.
sion mons est, & à meridie contrarius Aquilo
ni. to. 8. 141. b. g.
sion, & filia Sion, eadem est ciuitas. eodem.
257. h.
sion quasi patria est Iudæorum, sed vera Sion
Ecclesiæ est Christianorum. to. 8. 273. e. f. &
288. l.
sion terrena, umbram gestauit cælestis. eod.
315. l.
Quid sit edificare Sion. to. 8. 376. d.
Quod significet omnem animam fidelem. eod.
dem. 363. h. i.
sion quomodo æterna, & quomodo captiua.
to. 8. 486. h.
sifara, gaudii exclusio interpretatur, & quid si-
guret. to. 8. 301. d.
De siti formanda. to. 1. 57. m.
sitis bona. to. 3. 351. f.
Nihil sit Christus nisi bona opera nostra. to.
8. 84. g. & 136. i.
sitre quid debeamus. eod. 123. b.
Qui sunt in isto seculo, in futuro satiabuntur.
tomo. 8. 210. c.
sunt qui sicut sed non deo, ipsum desideria
sitis est. ibidem. f. g.
sicut caro sitit aquam istam, sic anima sitit boni-
tem sapientiæ. ibid. f. g.
sitienda iustitia, sapientia. ibid. f. g.
Qui deo sitiunt, undiq. debent sitire & anima
& carne.

& carne. to. 8. 211. k. l.
Nisi quis sitiat primò in isto malo in quo est,
nūquam peruenit ad bonum quod est deus.
ibid. l. m.
sitis sine satietate. to. 9. 191. h.
sitis multiplex in scriptura. to. 10. 174. f.
sitis Christi spiritualis. to. 8. 241. d.
sitis, in Euangelio quid. to. 10. 102. f.
sitis Christus in cruce, & quid. tomo. 10.
185. l.
iustus episcopus Romanus citatur. to. 7. 247. e.
Retracta. to. 1. 25. c.
iustus episcopus & martyr. tomo. 1. 25. c. tomo. 9.
52. a.
Iobal interpretatur vana veritas. tomo. 8. 199.
d. e.
Quid prodest sobrietas, qui ebrietatem exer-
cet. to. 9. 207. c.
sobrietas mentis & corporis castitas est. tomo. 9.
216. m.
sobrietas cor hominis præparatum facit. ibi-
dem.
sobrietas conditiones & proprietates. ibid. m.
& seq.
sobrietas, sanitas est animæ & corporis. tomo. 9.
252. f. g.
sobrietatis & ebrietatis comparatio. to. 10. 309.
d. & l.
societas sanctorum. to. 2. 28. k.
societas humana. to. 3. 350. l.
societas populi quomodo consumitur. tomo. 4.
438. a.
societas bonorum & malorum angelorum, dif-
ferunt octo differentiis. to. 5. 102. k.
societas mortalium diuiditur bellis. eodem.
168. d.
socialem vitam beatam dicunt Academicis. to.
5. 198. m.
In sociali amore latent fictio & insidia. eod.
186. d. & seq.
societas ab Academicis distinguitur in qua-
tuor gradus. ibid.
societatem humanam alienauit linguarum di-
uersitas. ibid. m.
In sociali amore est quædam muliebritas. ibid.
190. c. & seq.
socii sumus Apostolorum, quia fidem commu-
nem habemus. to. 9. 124. h.
Qui socii passionum sanctorum fuerint, simul
& consolationis erunt. to. 10. 259. m.
societas & conuersatio quid possit. tomo. 10.
120. e.
socrates præceptor Platonis. to. 1. 102. h. j. to.
4. 127. g.

socraticus lepos. to. 1. 154. i.
socratis dictum. to. 1. 195. m.
socrates de diis quid senserit. eod. 233. h.
socratis sententia de viro bono. to. 2. 26. g. &
seq.
socrates dicit nostrum discere, esse rememo-
rari. to. 2. 101. a.
socrates omnium hominum sapiētissimus. to.
4. 127. f. & fo. seq. i.
socratis sententia, vnumquēq. deum sic coli
oportere quomodo seipse colendum præce-
perit. to. 4. 129. i.
socrates Archelai discipulus. to. 5. 65. g.
socrates primo philosophiam moralem inue-
nit. ibid. 65. e.
socratis mortis causa. ibid.
socrates veneno occiditur. ibid.
socrates philosophus occisus fuit inuidia. ibi-
dem.
socrates, in philosophia morali excelluisse me-
moratur. ibid. k. l.
Atheniensis ciuitas publice Socratem luxit. to.
5. 65. e.
socratis accusatores occiduntur. ibid.
De Socratis deo, to. 5. 69. d. & seq.
socrates. to. 5. 179. d.
Inter focum & nukum memorabilis beneuo-
lentia. to. 1. 58. d.
soerus Ecclesiæ, synagoga. to. 8. 133. m.
soerus Petri sanata. to. 4. 133. f.
sodales mali, contagiosa res. to. 1. 33. c. d.
sodalitas nulla tam foelix, in qua non aliquod
flagitium extiterit. to. 2. 195. e. f.
sodales dicuntur vnus conuiuii. tomo. 9. 233.
d. i. Remo. 3.
sodales vnde dicti. to. 10. 43. g.
sodalis Sampsonis, eius vxorem ducens, hæreti-
cos figurabat. to. 10. 181. h.
E Sodomis exire more vxoris Loth. tomo. 4.
27. d.
In Sodomis quare permiserit deus perire in-
fantes. to. 4. 244. m.
sodomitica vindicta. tomo. 3. 237. c. tomo. 9.
193. d.
De Sodomorum ciuitatibus exultis, & pomis
exultis. to. 5. 152. f. & 215. a.
De terra Sodomorum, cuius natura conuersa
est in foedissimam diuersitatem à conditore
naturarum. to. 5. 217. e.
sodomitæ non videntes ostium Loth, eis præ-
sens, & tamen alia videbant, percussus fuerunt
aoralia. to. 5. 235. c.
sodomitas coluerunt Caiani hæretici. tomo. 6.
35. e. p.

INDEX

Sodomam iustificare. tomo. 36.d, tomo. 7.
153.l
Sodomitas iustiores quam Iudei. to. 7. 153.l
Sodoma & Gomorra non infidelitate, sed luxuria damnata. to. 9. 195.b
Pluvia sulphurea Sodomorum, tentationes. to. 10. 26.c
Sodomitarum consuetudo mala. tomo. 10.
37.l
Sodoma cæcitas interpretatur. tomo. 10.
294.h
Quid sit fugere Sodomam. ibid.
Sodomiticum peccatum, est immunditia deo summe odibilis. to. 10. 302.g, h
Sol, quid. to. 10. 155.m
Sol, duplex. to. 10. 155.K
Solis creatio. to. 3. 168.c
Sol forte accensus est ex illa luce prima. to. 5.
94.l
Sol est vnus in vno mundo, Dixerunt tamen quidam, quod anima vna ex peccatis vnita sibi erat tanquam carceri. Eodem. fo. 99.R
Solem esse lapidem ardentem dixit Anaxagoras. to. 5. 180.c
Sol circulum signiferum per annum complet. to. 3. 163.b, c, & 171.f
Solis & lunæ cursus. to. 3. 237.R
In sole, esse lucere, & illuminare. to. 1. 175.c
In sole calor & splendor. to. 10. 114.d
Sol, calor, & calor, & tria sunt vocabula, & tria vnum. to. 10. 55.d, e, & 217.b
Solem & lunam sentire, metaphoricos. tomo. 1.
22.i
Sol aquilarum oculis vegetat. Eodem. 259.b
Solis & lunæ statio. tomo. 3. 242.h, & sequentibus.
Sol stetit. to. 5. 217.m
Sol retrocedit. to. 5. 247.R
Sole præstantior musca. to. 6. 47.c
Sol pro manifestatione. to. 6. 194.g, h, to. 7. 35.
e, to. 8. 31.g, & i
De sole, luna & syderibus quæstio. to. 6. 207.
f, & 210.b
Sol non occidat super iracundiam vestram, duobus modis intelligi potest. to. 8. 40.d
Sol prius vestit montes quam terram. Eodem.
88.i, k
sub sole non est, quicquid visibile non est. ibi.
110.c, d
Sol iustitiæ quibus oriatur, & non oriatur. to.
8. 191.k, & 397.a, b, & fo. 544.a, b, & fo.
575.d, e
Cum sole permanere & ante lunam, quid sit.
Eodem. 257.R
Solis nomine tempora designantur, ibidem.
256.b
Sol cognouit occasum suum, quid sit. tomo. 8.
397.c, & seq.
Sol quos non vrat per diem. eod. 472.K, l
Sol quomodo factus sit in potestatem dei, &c.
to. 8. 517.m
Sol occidit, & quare. to. 10. 187.a, b
Solis obscuratio in passione Christi. tomo. 2.
109.g
Solis obscuratio prophetata. to. 4. 274.i
Solis obscuritas indicauit scelus iudeorum in
passione Christi. to. 5. 29.f, g
Solis eclipsis, in passione Christi, non fuit naturalis
ibidem.
Solem lunamve quid faciat deficere. tomo. 7.
259.d
Sol obscuratus peccata sunt malorum Ecclesiam
obscurantium. tomo. 9. 144.f, g, & m
Sol & luna naues Manichæis. tomo. 2. 168.K
to. 6. 7.g
De sole Manichæi quid sentiant. to. 6. 116.m
& seq.
Solem coluerunt Manichæi. to. 1. 267. & 279.
b, to. 2. 102.l, to. 6. 95.i, k
Orantes, contra solem & lunam. to. 6. 8.b, &
fo. 51.c, d, & 95.i, k
Nec ideo est adorandus, quia aliquando in scripturis
Christum significat. tomo. 7. 23.c, &
397.b, c
Solatia vera & certa in hac vita nulla sunt. to.
2. 182.l
Homines boni videntur in hac vita præstare
non parua solatia. to. 2. 185.a
Victoria inania miserorum solatia. tomo. 5.
25.f
Solatium animæ & corporis. to. 8. 211.m
Vnde dicatur solemnitas. tomo. 10. 220.m
Deo solennitas quotannis celebratur, ne quod
semel factum est, de memoria deleatur. ibi-
dem.
Soliloquiorum libri II. tomo. 1. 172.g, & seq.
Retracta. 8.a,
Soliloquia cur inscripta. tomo. 1. 9.a, & fo.
179.a
Soliloquiorum, animæ ad deum, liber. tomo. 9.
164.a & seq.
Sollicitudo docet, quos negligentes securitas fecit.
to. 2. 66.c
Sollicitudo dei circa nos. to. 9. 161.l
Sollicitudo erga salutem animæ est apponenda.
to. 10. 179.a
Solocismos quid
solocismos

IN DIVVM AVGVSTINVM.

solocismos & barbarismos poetæ amant. to. 1.
161.a
Solon claret. to. 5. 15.d
Solonis leges Romani ab Atheniensibus mutarunt
ibidem.
Solueret legem quid est. to. 5. 202.h
Quæ solueritis in terra, soluta erunt & in cælo
exponitur. to. 10. 103.c
Non quia solus sit pater vel filius vel spiritus sanctus,
vel sola sit trinitas, vt dicunt Sabelliani, ideo simplex
est deus. to. 5. 96.f, g
Somnia, & imagines & ludibria. to. 1. 64.h, i
to. 2. 135.h, i, to. 3. 127.g, & 225.g
Somnia Venere. to. 3. 228.i
Rationes de somnijs reselluntur. tomo. 1.
152.g
Somnia Daniel interpretatur. to. 3. 248.c
Somnia quinque genera. to. 3. 302.c
Somnia quomodo per phantasiam possunt alijs apparere
to. 5. 172.l
Qui somnium indicant, cur, quasi, addant. to. 8. 151.i
Somnia pauperem diuitem facit, euigilatio pauperem.
to. 8. 25.g, h, & 275.c
Ad quid scribantur somnia patrum in scripturis.
to. 10. 34.g
De somnio Ioseph, Sermo. tomo. 10. 167.m
Somnia Ioseph de sole, luna, & stellis vndecim,
in Christo perfecte impletum est. to. 10. 168.d, e
Somnia & somnia, actus animæ. tomo. 1. 206.
l, m
Somnia non adimit animæ vires. Eodem. fol.
194.f
Somnia membra languescunt. tomo. 1.
201.c
In somno & vigilijs medium quiddam. tomo. 1.
233.c, d
Sopor Adæ quid adumbret. tomo. 1. 276.
K, l
In somno qui debet esse quietus, quomodo illudatur
a demonibus. to. 5. 237.d
Somnia pro morte poni solet. to. 8. 6.i, k
Ideo deus donauit somnum corpori, quo reparantur
membra corporis, vt possint vigilem animam sustinere
eodem. 210.d
Somnia venit ad oculos requie temporum. to. 7. 505.R, l
In somnis vnde anima tam multa videat. to. 9.
186.m, & seq.
Duplex somnus. to. 10. 221.m
Somnia quid & quomodo deprehendatur. to. 1. 131.b
Somnia diuersorum moderatus concentus, concordie
varietate, compactam bene ordinatæ ciuitatis insinuat
vnitatem. to. 5. 164.l
Somnia tria sunt genera, voce, flatu & pulsu, &
significant mentem, & spiritum & corpus. to. 8. 581.l, m
Sonus Apostolorum ideo in omnem terram exiit, vt
tu in cælum intres. to. 8. 31.g
Sopha, qui. to. 5. 74.l
Sophisticatur Augustinus. to. 1. 177.a
Qui sophistice loquitur, odibilis est: exponitur
to. 3. 13.K
Sophisticæ captiones. ibid. k, l
Sophistæ, sapientes. to. 3. 36.f
Sophonias quo tempore prophetauit. tomo. 5.
178.a
Soranus medicus. to. 7. 357.d
Retracta. to. 1. 27.h
Qui in sordibus est, sordescat adhuc. tomo. 9.
150.g
Nihil sordidum inueniat dominus in anima nostra, si
nihil in domo nostra volumus sordidum inueniri
to. 10. 123.c, f
Qui sordibus inquinatus ad festiuitatem domini
accesserit, terribilem a domino recipiet in die
iudicii sententiam. ibidem, k
A sordibus cum vestis roditur, superstitio. to. 3. 11.f
Vis sortis. to. 1. 36.h, i, & 48.g, h, & l
Sortitio sedat contradictiones. tomo. 2.
234.i, R
Sortis non aliquid mali est, sed res est in dubitatione
humana diuinam iudicans voluntatem. to. 8. 57.K, l
Sortis nomine gratia dei qua saluati sumus appellatur,
quia in sorte est electio sed voluntas dei. ibid.
Sortes ex promissione dei partes hereditatis vocantur,
quæ populo sunt distributæ. to. 8. 233.g
Sortilegi non quærendi. tomo. 2. 119.K, to. 8. 57.l
Sortilegi cur non sint consulendi. tomo. 8. 252.m
Sortilegi fugiendi Christianis. tomo. 9. 14.K
& seq.
Vide de Mathematicis. tomo. 5. 106.K
Species seculorum definita. to. 1. 62.l
Species rerum in anima. to. 1. 62.l
Species quid sit. tomo. 1. 98.c, tomo. 10. 750.g, h
Species ex deo est. to. 1. 237.d
Species a specie vicissim gignitur. tomo. 3. 129.d

IN D E X
Est species vna summa omnino incommutabilis, quæ est principium omnium. tomo. 5. 67. c.
species intelligibiles mens quidem nostra conspiciunt, sed ubi deficiunt, nesciendo condiscunt. Eodem. 101. d, e
species duplex, vna quæ adhibetur exterius, altera intrinsecus habet causas efficientes. to. 5. 21. h, i
species omnium animalium fuerunt ab æterno in diuina mente secundum Platonem. ibid. 111. c
species domus, cuius spolia diuiduntur, quæ sit. to. 8. 23. l, m
sunt tres species rectitudinis scolasticorum. to. 10. 305. h
Christus cur speciosus præ filiis hominū, non præ angelis. to. 8. 13. e, f
Christus est filius hominis, tamen speciosus præ filiis hominum. Eodem. 388. m
Christus quomodo speciosus sit, quod legitur non habuisse speciem neque decorem. tomo. 8. 387. b, c
Spectacula tragica. to. 1. 33. f, g
De inani gaudio & dolore eorum. ibidem, & seq.
Spectacula sunt vanitates & insanie mendaces. to. 8. 116. e, f
Quæ spectacula sint data Christiano, verba spectaculis vanis retrahatur. ibidem. i, k
Spectare si vis, esto spectaculum. tomo. 8. 111. b, & 115. l
Aliud sit in spectaculis mundi, quam in spectaculis dei. ibid. 115. m, & seq.
Post spectacula euntes corrigite arguendo, confolamini alloquendo, exemplum præbete bene viuendo. to. 8. 159. a
spectacula Christiana martyrum. Eodem. fo. 116. i, k
sunt spectacula quædam apperenda, & quædam fugienda. to. 8. 298. l
spectacula curiosa in quæ mutanda sunt alia. to. 9. 240. i, & seq.
Comparatio spectaculorum gentium, ad sacre scripturæ spectacula. ibidem, verbi-que.
spectaculorum theatralium detestatio. to. 10. 101. a, b
spectra. to. 3. 188. d
specula magna non reddunt maiores imagines & cetera. to. 2. 208. c
speculatores, quare constituti sint in ecclesijs. to. 5. 4. l

speculatur ubi ponuntur custodes. tomo. 8. 277. l
speculari est prospicere, vel conspiciere vel intendere, ut videas. Eod. 363. i
Locus Ezechielis. 33. de speculatore declaratus. to. 10. 41. i, k
speculum Augustini. tomo. 1. in Possidonio. to. 3. 300. f
speculum in quo deus videtur. to. 3. 149. g
speculum & ænigma, quid. ibid. i
sperantes in deo quomodo salui facti dicantur. to. 2. 84. c, d
Non sperat, sed deum tentat, qui non cauet pericula. to. 5. 149. h
sperauit vix latro vnus in cruce, in passione Christi, nunc vero sperant omnes. tomo. 5. 213. m
sperantur solum bona. to. 8. 8. a
sperant in deum qui cognoscunt nomen eius. Eodem. 20. c
In domino non sperat, qui inter malos titubet. to. 8. 41. i
Cur sperandum sit in deo, nec in aliquare, nec in homine. Eod. 54. m, 57. k
Ille sperat, qui bonam conscientiam gerit. to. 8. 61. f, g
sperandum est misericordia dei, non in meritis, non de virtute, non de fortitudine. ibid. 73. a, b
Quisquis non sperat in dño, miser est, & quis sit, qui non speret in domino. tomo. 8. 78. g
De nullo viuento est desperandum. Eodem. 94. d
Licet iusti iustos imitentur, non tamen sperant nisi in domino. to. 8. 114. d
Cur sperare debeat homo auxilium a deo, non de se. to. 8. 143. b
Nihil aliud speres in hac vita, nisi laborem, tribulationem, & tentationem. Eodem. 151. k
In futurum sperant quicunque sperant. tomo. 8. 206. b
Quomodo Christus legatur defecisse sperando in deum. to. 8. 240. m
supersperare, & si minus vilitate compositum sit verbum ex Græco, tamen implet veritatis interpretandæ necessitatem. to. 8. 449. l
sperare in domino a custodia matutina, quid sit. ibid. 499. m
Cæpisti sperare ex quo resurrexit dominus, noli deficere sperare vsque ad noctem, nam si non vsque ad noctem speraueris, deleatur quod

IN DIVVM AVGVSTINVM.

quod speraueras. to. 3. 12. b
Quid sit sperare vsque ad noctem. ibi. c
Israel cur speret in domino. ibid. e, f
sperando & desperando homines periclitantur. to. 9. 57. m, to. 10. 40. d, e
Quid sperent qui sedent in cælo nouissima verba negligunt. to. 9. 141. b, c
Peruersi sperantium & desperantium cogitationes. to. 10. 95. R
sperantium peruersè periculum. ibid. m
Qui sperat & non timet, negligens est: qui timet & non sperat, inanis est. to. 10. 283. e
In deo spes. to. 1. 64. h
spes vires ministrat. to. 1. 201. c
spes mea, ab vberibus matris meæ exponitur. to. 2. 177. g
spes ouo comparatur, & quare. to. 2. 187. a, & seq. to. 10. 26. d
spes fidelium, hereditas Christi. to. 2. 205. e, to. 3. 348. i
spes est in tenebris, & melior est canis viuus leone mortuo: exponitur. to. 4. 305. e, f
spes. to. 5. 89. f, & 138. f
spes nostræ infelicitatis, est felix. Eod. 110. c, d
spem perdiderunt discipuli. to. 5. 213. l
In spe resurrectionis viuit hic ciuitas dei. Eod. 115. K, & seq.
spe salui facti sumus. to. 6. 81. b, to. 8. 235. l, & 485. d
spes iniquorum mortalis est, caduca, fragilis, transitoria, & inanis. to. 8. 91. l, m
spes quæ in deo est posita, non confundit. Eod. 94. m
spes impiorum præsens, est fluxa & falsa: piorum futura, est certa & vera. to. 8. 169. f
spes nostra quomodo factus est Christus. ibid. 202. d, e
spes Christianorum, quæ sit. tomo. 8. 210. g, & 221. h, i
spes nostra ancoræ comparatur. Eodem. 217. d, e
Quod deus sit spes omnium finium terre, non vnus anguli, nec Orientis vel Occidentis. to. 8. 219. g
Cur spes nostra deus a iuuentute, non a pueritia, vel ab infantia. Eod. 250. h
Qui de corruptibilibus præsumperunt spes illorum corrumperetur, nostra vero spes, tunc erit res. to. 8. 270. m
Tandiu vocatur spes quæ fidei succedit, quando non videtur quod speratur. Eodem. 336. i
spes in qua humilitate consoletur hominem. to. 8. 448. l, m
spes nostra tam certa est, quasi res iam perfecta sit. Eod. 480. l
Non semper malum est non habere spem. to. 8. 499. d
Qui modo est spes tua, erit res tua. Eodem, 558. c
spes non ponenda in homine. to. 6. 2. i
spes nimia misericordiæ dei, & desperatio, plures occidunt. to. 9. 58. a
Beneficium spei. Eod. 162. R
spes humana in tribus consistit. ibid. l
Prouocatio spei, in corde peccatoris. tomo. 9. 182. g, h
spes amplius viuendi, multos perdit. tomo. 10. 17. a
spem a deo accepimus. to. 10. 26. b, c
spes ad quid nos hortetur. ibid. d, e
spei quid maxime inimicum. ibid.
spe periclitantes. to. 10. 40. d, e
In quo spes nostra ponenda. ibid. 49. a, b
spes & desperatio animas occidunt, & vtrouque periculosa sunt. to. 10. 49. f, Et qualiter. ibidem, & seq.
spes falsa. ibidem
spes nostra quando complebitur. to. 10. 51. c
spes nostra ubi. to. 10. 53. g
spes peregrinationi est necessaria. tomo. 10. 75. f
De verbis Apostoli, Spe salui facti sumus. Spes autem quæ videtur non est spes: Sermo. to. 10. 82. g
spem nostram quid erigat. to. 10. 115. e
spes est nobis necessaria. to. 10. 153. a, b
Quæ sit spes firma. ibidem
Bonorum spes in hoc mundo posita non est. to. 10. 184. k
spe, semper in anteriora penetrandum non retro respiciendum. to. 10. 16. e, f
Et de spe plura. ibid.
Diabolus toto nisu tentat a nobis spem abscondere. to. 10. 218. b
Capitis nostri præcesio, spes membrorum est. to. 10. 318. i
speusippus, Platonis successor. to. 5. 68. e
sphæræ extremum tardius rotatur, quam medium. to. 2. 208. e
sphinga monstrum ab Oedipo soluto ænigma te occidit. to. 5. 171. l
spicas confricantes discipuli, quid adumbrent. to. 4. 111. g
spicæ vultæ. to. 4. 149. g
Discipuli spicas sabbato vellebant. to. 4. 308. l, m

I N D E X

Spina ea cur creatæ & tribuli to. 3.78.a
Spina dorsu sic aliquando curuatur homo, vt
quasi quadrupedem faciat to. 5.302.f
Spina significat conscientiam peccati. to. 8.62.c
& fo. seq. c
Spina significat peccatores. Eo. 191. m, & 497.
m, & seq.
Quid sit conuerti in ærumna dum cõfigitur.
to. 8.222.f, g
Mala facientes sunt spina. to. 9.232.d
De spina potest vna legi. to. 10.42.f, g
Spina, Phariseus est. ibid. f
Quando spina decerpentem botros pungat.
ibidem, g
Spina, facta malorum prælatorum & sacerdotu
ibidem, g
Spina compunctio poenitentia. to. 10.64.1
Qui spinas seminant, ignem colligent. to. 10.
276. m
Spinensis, deus. to. 5.35. b
Spiritus vocabulū *πνεῦμα*. to. 2.135. g, h, &
se. to. 3.141. k, l, & 226. g, & 283. a, b, & 292.
c, to. 3.337. b, c, to. 5.119. m, to. 7.493. h, i, &
seq. copiose. to. 10.361. k, & 69. f, g
Spiritus sex modis in scripturis dicitur. tomo.
9.183. f
Spiritus pro animo. to. 2.11. e, to. 3.143. R, &
191. i, to. 4.303. d
Spiritus pecoris. to. 3.149. k, & 226. g, to. 10.
36. k
Spiritus ventus dicitur. to. 3.150. l, & 206. i, to.
10.36. k
Spiritus, mens rationalis. to. 3.226. g
Spiritus, dicitur etiam deus. ibid. h
Spiritus dicitur aer ventus, sed nō spiritus vitæ
to. 5.42. b
Spiritus siue diuinus, siue humanus, siue bruto-
rum, siue iste aer in sacra scriptura dicitur,
semper Cræce dicitur *πνεῦμα*. status autē di-
citur *πνεῦμα*. to. 5.119. b
Spiritus spirituales significat. to. 6.390. c, d
Effectus spiritus to. 1.78. c
Spiritus vno, quid sit to. 3.109. e
Spiritus, & mentis, differentia. to. 3.226. h, &
seq. copiose to. 7.393. h, i
Spiritus inferior mente to. 3.226. i, k
Spiritus corpore præstantior. to. 3.228. m
De spiritu & anima to. 3.281. m
Spiritus corporeus, aer, ignis. to. 3.289. e
Spiritus rationalis to. 3.292. k
Spiritus intellectualis to. 3.296. l
Spiritus triplex vis. to. 4.342. e
Spiritus & anima. to. 7.390. k, l
Spiritus dicitur vir, caro mulier. to. 9.5. f

Tres spiritus ex ore draconis procedentes. to.
9.157. g, h
Spiritus non fuit tantum spiritus. tomo. 9.203.
b, c
Prudentia spiritus. to. 10.61. l
Spiritus superfluis aquis to. 1.78. b
Quomodo ferebatur spiritus, & c. & de Chao.
to. 1.268. d
Quis spiritus dei ferebatur super aquas. to. 10.
195. k
Spiraculum vitæ to. 3.292. e
Spiritus vitæ to. 4.303. d
Spiritus vitæ est ipse deus. to. 5.42. b
Spiritus insufflatio, quid. to. 1.275. a
Qualiter accipienda sit vel illa insufflatio, in
qua primus homo factus est in animam vi-
uentem, vel illa quam dominus fecit, dicens
Accipite spiritum sanctum. to. 5.118. i
Spiritus vitalis mundi. to. 4.223. c
Spiritus vitæ, quare sic dicitur. to. 5.119. b
Spiritus hominis immundus. to. 1.78. c, &
170. k, l
Spiritus hominis, vocatur mens siue ratio. to.
1.210. l, & 275. c. to. 3.47. a, & fo. seq. f, &
115. k, & 226. g, tomo. 4.191. l, m, tomo. 7.
393. h, i
Spiritus noster dicitur bifariam. to. 3.107. a
Spiritus noster, quomodo dicatur. Ibid.
Spiritus dei, & spiritus hominis, quō vnus spiri-
tus fiat. to. 3.108. a, b, to. 4.81. a, b
Spiritus dicitur etiam in homine, qui nō mens
est. to. 3.145. k, & 231. h
Spiritus hominis, anima. to. 3.213. i, & seq. c
pious, & 283. l, & fo. seq. a, b, to. 4.81. a, b
Spiritus hominis, anima quasi maritus. tomo.
4.198. h, i
Spiritus hominis factus a deo. to. 4.191. l
Spiritus, & anima hominis, quid distent. tomo.
7.393. h
Spiritus hominum, superbia eorum, qui cum
aufertur, quomodo in puluerem conuerten-
tur to. 8.402. l, m
Omnis homo qui spiritum suum sequitur su-
perbus est: sub ergo spiritum tuum, vt ca-
piat spiritum dei to. 8.541. h
Spiritu illius aguntur, cuius reguntur imperio.
to. 10.137. i
Duplex spiritus in homine. to. 10.361. k
Apparitiones spirituum to. 3.228. g, h
Confutatio erroris dicentis homine deposita
carne esse spiritum to. 10.241. m
Spiritus egressus a corpore, tribus sensibus
vuitur. to. 10.307. k

Spiri-

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Spiritussanctus.
Spiritus sanctus. tomo. 3.56. g, & 75. f, & 256. R
Spiritus sanctus quid sit to. 9.185. b, c
De spiritus sancto quomodo loquatur scriptu-
ra. to. 3.86. a
De spiritus sancto scripsit Dydimus. tomo. 4.
45. m
Spiritus solitarie semper in bonam partem ca-
pitur to. 4.223. a, & 337. c
Spiritus quare dicatur sanctus. tomo. 5.
100. b
Spiritus sancti protestatio to. 9.152. f, g
Non quicūque spiritus spiritus sanctus est. to.
10.10. c
Articuli de spiritus sancto. to. 10.194. h, i
Spiritus sanctus deus.
Spiritus sanctus deus. to. 2.96. h, to. 4.48. d, 341.
h, & 345. a, to. 6.243. k, l, & sequen. tomo.
9.11. k
Creator. tomo. 1.250. e, & l, tomo. 3.59. h,
to. 6.240. c, d, & seq.
Spiritus in diuinis, ad aliquid. tomo. 2.235.
f, g
Spiritus sanctus verus deus non creatura. to.
3.81. b
Spiritus sancti dignitas. tomo. 4.224. k, 337. m
Probat deitatem spiritus sancti. tomo. 4.345. c
d, to. 10.224. ed
Spiritus sanctus non est creatura, quia ipse est
creator to. 8.70. a, b
Spiritus deus est, & præsens ubique & totus.
to. 9.188. a, & seq.
Spiritus sanctus, tertia in trinitate persona. to.
5.100. b
Vnum spiritum sanctum gratia testatur, quia
vnum baptisma in nomine trinitatis. to. 10.
258. g
Spiritus patris & filij.
Spiritus sancti pater & filius, vnicum principiu.
to. 3.107. a, b
Spiritus deus & Christus, vnus. tomo. 4.
341. h
Spiritus patris & filij, spiritus sanctus propria
quadam notione huius nominis, in sacris li-
teris nuncupatur to. 5.96. f
Spiritus sanctus communis patri & filio, potest
dici eorum sanctitas eod. 100. b
Spiritus sanctum suum esse & patris significa-
uit, insufflans in discipulos suos. tomo. 5.
114. b
Spiritus sanctus, vnus patris & filij spiritus, &
eiusdem cum patre & filio substantia. to. 6.
236. k, l, tomo. 8.235. i, tomo. 9.106. c, d
tomo. 10.10. m, & sequen. & 139. g, h, &

224. d
Spiritus sanctus dicitur virtus filij, sicut virtus
patris to. 9.106. e
Spiritus sanctus accipit de eo quod est filij. ibi-
dem m, & seq.
Spiritus sancto annunciente, annunciat pater &
filius to. 9.108. l, m
Spiritus sanctus non est minor patre & filio. to.
9.203. f, g, & 242. l, m
Nullus hæreticus vnquam dixit, in trinitate
spiritum sanctum esse maiorem filio. to. 10.
11. d
Spiritus sancti, potestas, a patre & filio plane in-
diuidua to. 10.11. h, i
Spiritus sanctus communiter habetur a patre &
filio, quia spiritus est vnus amborum. eo-
dem 12. f
Spiritus sanctus, nec minor patre & filio, nec eo-
rum minister est to. 10.125. f, g
Spiritus processio.
Spiritus sanctus a patre & filio procedens. to.
3.75. f, & 151. i, k, to. 6.232. R, & seq. to. 9.
106. c, & seq.
Spiritus sanctus procedit a filio, sicut procedit a
patre to. 9.106. c, d
Spiritus sanctus non dicitur natus, sed proce-
dens to. 9.106. f, g
Processio spiritus sancti, a patre & filio. tomo.
9.190. h
Spiritus sanctus nec est genitus, nec ingenus.
to. 10.140. g, & 191. a
Spiritus sanctus non est minor filio, licet ab eo
mittatur to. 10.224. e
Spiritus sancti adoratio.
In spiritum sanctum credere to. 3.48. g
Spiritus sanctus, donum.
Spiritus sanctus donū dei. to. 1.235. e, & 236. g,
h, & 247. a, b, 3.48. m, & seq. & 55. c, & 344.
l, to. 9.29. m
Spiritus sancti dona, & auxilium. to. 2.140. i, k,
& seq.
Quomodo in spiritus sancto etiam antequam
daretur, possit doni nomen intelligi, vt ei
semper non aliud fuerit donum esse, quam
ipsum esse to. 3.109. b
Spiritus sancti septem dona, siue gratia. to. 4.
393. m, to. 10.203. f, g, & 262. m
Spiritus sancti donum, ipse spiritus sanctus. to.
3.107. b, & 154. b
Spiritus sanctus donum & donatum quomodo
dicatur to. 3.107. i, & fo. seq. b, c
Spiritus sancti diuersa dona. to. 3.154. l, m, to. 8.
72. k
Spiritus sancti donum, remissio peccatorum.
V u 2 tomo

I N D E X

to. 6.21.c,d
Ad donū spiritus sancti pertinet, si tibi displiceat
malum quod fecisti to. 8.162.a
spiritus sanctus, deus & donum dei. tomo. 10.
10.h
Manus quod spiritus sanctus credentibus attu-
lit. to. 10.50.e, & seq.
spiritus sanctus, donum maximum. Ibid. k
Spiritus dei.
spiritus dei ferebatur super aquas. to. 1.78.a,b
to. 3.145.a, & 167.h, to. 4.223.b, & 239.f, &
248.m
spiritus dei, pro vitali creatura. to. 3.160.b
spiritus dei insinatio to. 4.39.l, & 38.a
spiritus dei pro creatura to. 4.223.a
spiritus dei, spiritus sanctus Ibid.
spiritus dei, arra to. 10.70.b
spiritus qui ex Deo est to. 10.97.m
spiritus dei, quomodo cognoscatur. to. 10.87.m
& seq.
Spiritus dei in homine.
spiritum nolite extinguere: exponitur, tomo.
2.27.f,g
spiritus timoris nihil prodest, sine spiritu cha-
ritatis to. 3.305.l
spiritus dei qui aguntur. to. 3.353.a, tomo. 10.
69.h, & seq.
Vivere secundum spiritum, quid. to. 5.120.b
spiritus quomodo dicatur scrutari etiam pro-
funda dei to. 8.169.b
spiritus confitens Christum venisse in carne,
ex deo est to. 9.134.d
An hæretici confitens deum in carne venisse,
spiritum dei habeant. Ibidem e, & sequen-
tibus.
spiritum dei habemus, si viscera nostra sint ple-
na charitate to. 9.137.g
Aliud nasci de spiritu, aliud pasci de spiritu. to.
10.10.k
spiritu ambulare, & concupiscentias carnis ne
perfeceritis to. 10.36.e,f, & 56.h
Quis spiritus pugnet in homine aduersus car-
nem. Eod. 36.h,i, & seq.
In spiritu esse, quid to. 10.58.h,i
spiritum Christi habere to. 10.62.d
spiritus gratiæ, quid petat Ibid. h,i
spiritum nostrum contemnere debemus, ut ac-
cipiamus spiritum dei. to. 10.74.d
spiritus dei & hominis, quomodo non solum
sine angustia, sed & cum dilatione cohabitāt
Ibidem.
Quid est ducti spiritu to. 10.145.a
Fructus spiritus to. 10.166.f

Spiritus sancti missio, aduentus, datio.

spiritus sanctus bis datur. to. 3.103.h, & 304.
g, to. 9.92.i
spiritum sanctum an possint dare viri sancti, &
Ecclesiæ prælati to. 3.304.g
spiritum sanctum accepit Christus, & quando.
Ibidem, i
spiritum sanctum accepit Cornelius ante ba-
ptismum to. 4.77.h, & 89.b, & 197.i
spiritus sancti aduentus duplex. to. 4.197.h
spiritus sancti influxus, & variæ operationes.
to. 4.337.d, & seq.
Accipite spiritum sanctum, exponitur. to. 5.
118.i, & seq.
spiritus sanctus missus ad Apostolos, quid signi-
ficet to. 5.183.k
spiritum sanctum acceperunt Apostoli ut igne
charitatis aderent Ibid. e
De spiritu dando to. 6.33.m
spiritus domini super quem requiescit. to. 6.
268.i,k
spiritus ad mensuram datur hominibus, non
autem Christo to. 9.28.k
spiritum sanctum quare non dederit Christus
ante suam resurrectionem, & quomodo Evan-
gelium dicat eum non datum, cum Symeon
dicatur Christum in spiritu suscepisse. Eod.
56.h,i
spiritum sanctum nondum datum dicebat Chri-
stus, eo quod non esset glorificatus, cum mul-
ti sine spiritu sancto loquerentur. to. 9.82.
g, h
sanctum paracletum quomodo Christus pro-
misit Apostolis. to. 6.93.f
spiritum sanctum quomodo dicebat Christus
se daturum Apostolis si diligerent, quem
qui non habent, diligere non posse alibi do-
cet Ibidem, g
Christo præsentem non missus est spiritus san-
ctus ad Apostolos. to. 9.102.h
Adhærendo Christo carnaliter, non meretur
spiritum sanctum accipere Ibid. d,e
Discipuli imperiti & idiotæ, spiritus sancti ad-
uentu, subito omnes scientias & linguas
didicerunt to. 9.126.l
spiritus sanctus venit super centum viginti ho-
mines sedentes in Hierusalem Ibid.
spiritus sancti datio tollit seruitutem, & dat li-
bertatem to. 9.101.b,c
spiritus sancti signa ad animam venientis.
to. 9.177.l

Quare

I N D I V M A V G V S T I N V M.

Quare Apostoli, accepto spiritus sancto, omniū
gentium linguis locuti sint. to. 10.11.m, &
seq.
Credentibus quid attulerit spiritus sanctus. to. 10.
50.e
Nulla post missum spiritum sanctum excusa-
tio incredulis. Ibid. d,h
spiritus sanctus ad virginem missus. to. 10.10.
127.l
spiritus sanctus non mittitur, quia subiectus ac-
seruiens sit deo imperanti. to. 10.220.a
Multi post Apostolos spiritus sancto repleti
sunt. Ibid. i,k
Quisquis putat modo spiritum sanctum non
dari, non est dignus accipere. to. 10.221.b
Quid est quod Christus dixit, Spiritus san-
ctus non potest venire, nisi ego abiero. Ibid.
h,i
Quare Christus bis dedit spiritum sanctum.
to. 10.319.f
De aduentu spiritus sancti, Sermones duo. to.
10.220.m, & 221.h, & 319.k
Spiritus sanctus qualiter, &
quando missus.
Spiritus sancti missio uisibilis. tomo. 3. 87.
i, k
spiritus sancti sensibilis demonstratio. tomo. 3.
104.k,l
spiritus sanctus varie datus. to. 10.103.g,h, &
seq. copiose.
spiritus sanctus in primitiua Ecclesia appare-
bat datus. Ibid. d
Aduentus spiritus sancti modus. to. 10.221.
e, f
spiritus sanctus in specie columbæ, quid præsi-
guravit. to. 3.255.d
spiritus sanctus per columbam & ignem quare
ostentus. to. 4.189.l, to. 9.11.i
spiritus sancti substantia nec in columbam, nec
in ignem est transmutata. tomo. 9. 185.
d,e
spiritus sancti descensus in linguis igneis quid
signet. to. 6.156.d, to. 7.35.d,e, & 50.e, to. 8.
353.c
Spiritus sanctus cur in linguis uenerit. to. 8.
31.i
Quare modo quibus datur spiritus sanctus, non
loquantur omnium linguis sicut prius. eod.
570.k
spiritus sanctus diuisus in linguis, & in colum-
ba uisus, quid significet. to. 9.12.g,h
Aduenire spiritui sancto tota Ecclesia in pau-
cis hominibus erat, sed in linguis totus or-
bis erat. to. 10.221.c

spiritus sancti missio quinquagesimo die, sicut
lex in Sina. tomo. 4.49.b, & 264.c, tomo. 6.
155.l
spiritus sanctus quando missus. to. 6.38.i
spiritus sancti missio est conformis dationi le-
gis in monte Sina. to. 10.61.b,c
Spiritus sancti inhabitatio.
spiritus sanctus habitat in paruulis baptizatis.
to. 2.34.c
spiritus sanctus aliter adiuuat nondum inhabi-
tans, aliter inhabitans. to. 2.128.i
spiritus sancti sensibilis demonstratio, quomo-
do accipienda. to. 3.104.R,l
spiritus sanctus loquutus per Prophetas. ibi-
dem, i
spiritus sancti repletiones. to. 4.223.c
spiritus sancti templa credentes. to. 6.216.b,c,
& to. seq. c
spiritus sanctus etiam in Patriarchis. to. 7.292.
j, k
spiritu dei plenus est mundus. tomo. 8. 527.
a, b
spiritum sanctum non habent, ab Ecclesia se-
gregati. to. 10.12.a
spiritus sanctus loquutus est in Prophetis &
Apostolis. to. 10.125.f,g
spiritus sanctus est in tota Ecclesia, sicut anima
est in toto corpore & qualibet parte eius.
to. 10.221.d
Spiritus sancti discessio.
Quid remanet in anima, spiritus sancti seruo-
re discedente. to. 9.178.a
Pater, filius & spiritus sanctus, simul deserunt
impios. to. 9.241.h,i
Quare spiritus sancti seruo animam aliquan-
tulum deserit. to. 9.178.b
Spiritus sancti opera, & effectus.
spiritus sancti effectus in cordibus nostris. to.
1.78.c
spiritus fouens animas infirmas. Ibid.
spiritus cur solus ferebatur super aquas. ibi-
dem, c
spiritus dei, amor. Ibid. e,f
spiritus sanctus dimittit peccata. tomo. 1.
79.h
spiritus primitiæ. Ibid. i
spiritus sanctus gemere dicitur, quando nos ge-
mere facit. to. 1.271.i,k, to. 2.140.k, tomo. 6.
217.g, & 221.g,h, 230.K, & 242.c, tomo. 7.
421.g,h, to. 9.11.R
De spiritu sancto natus Christus. to. 3.47.m, &
54.m, & 157.i
spiritus sanctus implet legem in nobis. to. 4.53.
l, m

I N D E X

Spiritus sanctus neminem vivificat extra Ecclesiam. to. 2. 69. b
Spiritus domini agit per bonos & malos. to. 4. 107. c
De spiritu sancto Mariam concepisse. to. 4. 136. f
Spiritus ubi vale spirat. to. 4. 222. f
De spiritu sancti influxibus, & variis operationibus. to. 4. 337. d
Spiritus vis triplex. to. 4. 342. e
Spiritus sanctus est ipse qui nos curat interius, sine quo medicina spiritalis nihil valet. to. 5. 132. f
Quod in primæva Ecclesia, faciebat vnus homo accepto spiritu sancto, hoc modo vnitas facit vt linguis omnibus loquatur. to. 8. 32. K, l
Spiritus suum quādo deus emittit, aufert spiritum nostrum. to. 8. 402. l, m
Spiritus sanctus quomodo arguet mundum de peccato, de iustitia, & de iudicio. to. 8. 421. l, m, to. 9. 102. g, & seq.
Spiritus dei bonus deducet me in terram rectam, quia spiritus meus malus, deducit me in terram peruersam. to. 8. 547. m
Spiritus sancto testimoniū perhibente de Christo, timor omnis abscedit. to. 9. 102. h
Spiritus quomodo clarificet filium. to. 9. 106. g, h
Spiritus dei nos hortatur ad se bibendum. Eodem. 135. d
Per spiritum sanctum, id est, charitatem deo reconciliamur, & colligimur in vnum. to. 10. 10. h, i
Christus sic in spiritu sancto peccata dimittit, sicut in spiritu sancto dæmonia eiicit. ibidem. i
In spiritu sancto populus dei in vnum colligitur, spiritus vero immundus in seipsum diuisus est. ibidem. m
Ad spiritum sanctum propriè pertinet collectio in vnum, & remissio peccatorum. to. 10. 11. l, m, & 12. e, f
Spiritus sanctus habitator noster ipse facit, auget, perficit iusticiam nostram. to. 10. 12. e
Spiritus sanctus, spiritus vnitatis & societatis: diabolus, spiritus in se diuisus. to. 10. 12. g, & i. K
Spiritus sanctus nō solum indiuisus, sed & peccatorum quæ in se diuisa sunt, dimissor & purgator. ibidem. i
Sanctus spiritus dispensatione pro meritis res ge-

runtur. to. 10. 161. d, e
Spiritus sancti effectus. to. 10. 220. K, l, & 221. e, f
Spiritus sancti nomina, & attributa. to. 9. 170. K, l
Attributa spiritus sancti. to. 9. 170. K, l
Spiritus adoptionis, & spiritus timoris, idem spiritus. to. 4. 48. b, & 424. m
Advocatus noster. to. 6. 216. a, b, to. 9. 93. l
Quare spiritus, amor dei, & sanctus, dicatur. to. 9. 185. b, c
Spiritus sanctus quare per aquam & oleum significetur. to. 8. 419. d
Spiritus sanctus, aqua. to. 9. 134. b, c
Spiritus sanctus arra nobis data, non pignus. to. 10. 70. a, b
Spiritus sanctus, calor. to. 10. 183. f
Spiritus sanctus, charitas dei. to. 3. 48. m, & seq. to. 9. 19. b
Spiritus sanctus quomodo solus dicatur charitas. to. 3. 109. f, & 153. m
Spiritus sanctus, columba. to. 2. 137. i, & seq. to. 3. 87. K, & seq.
Spiritus sanctus dicitur consolator. to. 6. 93. d, e, & 216. a, b
Spiritus sanctus, digitus dei. to. 2. 162. b, to. 3. 62. l, & 184. m, to. 4. 44. l, & 115. g, & 149. l, & 320. l, to. 5. 156. 7, to. 10. 69. m
Doctor fidelium. to. 1. 73. K, to. 9. 103. h, i, & 129. h, i, & seq.
Spiritus sanctus, fons. to. 7. 75. d
Spiritus sanctus, gratia dictus. to. 10. 50. K
Spiritus sanctus, spiritus Hebraice & Moyli. to. 3. 107. b, to. 4. 19. i, & 81. a, b
Spiritus sanctus, ignis. to. 1. 78. e, to. 2. 137. l, m, to. 3. 87. K
Spiritus sanctus, & spiritus iræ dei, idem spiritus. to. 4. 49. a
Lumen cordium. to. 1. 78. b
Spiritus sanctus pignus, & arra beatitudinis. to. 4. 184. h, to. 9. 56. h, i
Spiritus sanctus, oleum exultationis. to. 10. 6. 240. b
Spiritus rectus, spiritus sanctus: & spiritus principalis quid sit. to. 8. 162. b, c
Spiritus sanctus, in scripturis sacris, dicitur sapientia multiplex. to. 5. 96. h, i
Spiritus sanctus, numero septenario significatur. to. 3. 187. a, to. 4. 430. a, to. 9. 121. e, f
Spiritus seruitutis, qui. to. 4. 425. a, to. 10. 69. l, m
Spiritus sanctum virtutis nomine appellari. to. 9. 106. e, f
Peccatum in spiritum sanctum.
Qui verbum dixerit in spiritum sanctum non

I N D I V M A V G V S T I N V M.

non ei dimittetur, &c. exponitur. to. 10. 9. d
Augustinus difficultatem quæstionis de peccato in spiritu sancto in sermonibus ad populū, semper vitauit. to. 10. 9. g, h
Spiritus blasphemia, quid. eod. 10. c
Spiritus blasphemia, impoenitentia. to. 10. 10. m
Longam cordis impoenitentis, contradictionem, Evangelium verbum breue appellat in spiritum sanctum. Eodem 11. d, & 12. g, h
Verbum dicit spiritum sanctum, qui vnitati Ecclesie, corde impoenitenti resistit, vbi sit peccatorum remissio. to. 10. 12. K
Hereses circa spiritum sanctum.
Spiritus sanctus, Faustus manichæus. to. 1. 40. c
Spiritus sanctum in se, non Apostolos descendisse, Cataphryges dicunt. to. 2. 56. K, to. 6. 5. i
Manichæi in suum archimanichæum. to. 3. 256. K, to. 6. 7. a, 33. d, & 38. f, g
Spiritus sanctum creaturam dicunt Macedoniani. to. 6. 6. l, to. 6. 8. d, e
Eunomiani, siue Aetiani. Ibidem vtrobi- que.
Spiritus sanctum patre filioque esse minorem, Arriani docuerunt. to. 6. 8. b, & 22. K
Spiritus sanctum aliqui dixerunt non esse: alij esse, sed deum non esse, sed creaturam: alij eum ad dæmones eiiciendos nihil valere. to. 10. 9. d, e
Iadducæi spiritum sanctum negabant: Phari- sæi vero eum esse defendebant, sed in Iesu Christo esse negabant. ibidem, e
Opiniones hæreticorum de spiritu sancto. to. 10. 9. d, e
Opinio quorundam quare peccatum in spiritu sanctum non dimittatur & in filium dimittatur. to. 10. 11. d, e
Error ponentium spiritum sanctum procedere a filio, ad sanctificandum creaturas. to. 10. 140. g
Error dicentium spiritum sanctum in filij incarnatione pro semine fuisse. to. 10. 222. l, m
Spiritus commixtio. to. 3. 227. c, & fo. seq. & 288. f
Spiritus apparitiones. to. 3. 228. g, h
Spiritus discretio. ibidem, g
Spiritus quidem afficiunt mentem hominis, sed solus deus implet. to. 2. 166. h, to. 3. 227. c
Spiritus rationales. to. 3. 297. K
Spiritus quomodo partim ceciderint. ibidem
Spiritus dei bonus & malus. to. 4. 223. a
Spiritus bonorum & malorum ministeria. to. 226. h, i
Spiritus dijudicatio, donum dei. to. 4. 323. g
Spiritus dei septem. to. 8. 580. a
Spiritus nō sunt angeli, sed cū mittuntur sunt angeli. to. 8. 390. b, c
Quomodo cognoscitur spiritus si ex deo sint. to. 10. 87. m, & seq.
Duo sunt spiritus, vnus dei alter huius mundi. to. 10. 195. l
Spiritus immundus duplex. to. 2. 170. K, l
Spiritus appellantur in scripturis etiam mali angeli. to. 3. 252. e
Spiritus mundi huius, superbiæ spiritus. to. 3. 270. d, to. 10. 97. m
Spiritus malignus, quare spiritus domini dicitur. to. 4. 222. K, l
Spiritus mali ministri dei. ibidem, i
Spiritus malignus, nocendi potestatem, non habet, nisi a deo. ibidem
Superbiæ animæ spiritus inflatus affectat quæ dei sunt. to. 1. 2. b
De spiritu malorum vel dæmonum deceptione. to. 5. 12. f, g
Spiritus cogitur Hemes idololatra confiteri deos factos esse. to. 73. i
Spiritus principum superbi sunt spiritus, & quid sit auferre spiritum principum. to. 8. 277. g, h
Spiritus maligni, malevolentia pascuntur. ibidem, 358. f, g
Vide, Dæmones.
De spiritu & litera. to. 3. 266. i, K, Retracta. to. 125. m, & 14. d, to. 10. 1. 44. to. 3. 20. l, to. 4. 23. d
Litera occidit, spiritus autem viuificat, copiose exponitur to. 3. 16. K, & 168. b, & 348. K, 351. l, to. 4. 48. b
Vide, Litera.
Spiritus & carnis pugna. to. 1. 11. i, & fo. seq. l, m, & 16. m, & 18. c, d, & i, K, & 52. g, h, & 229. m, & 276. K, l, to. 2. 10. m, to. 3. 5. b, c, & 214. c, & 354. i, to. 4. 204. m, & 422. f, to. 6. 187. b, to. 7. 269. g
Spiritus & cupiditatum regna, graphice describuntur. to. 1. 211. a, to. 2. 148. d
Spiritus carni seruiens, dicitur carnalis, sicut caro spiritui seruiens in paradiso cœlesti, dicitur spiritalis. to. 5. 117. d
Spiritus & carnis pugna: ratio, secundum Ma-

I N D E X

nichæos. to. 6.8.b.
Spiritus & carnis spiritale, coniugium. Vide,
Coniugium, Vxor.
Spirituales etiam venundati sub peccato. tomo
1.20.h
spiritalis homo quomodo fiat. to. 1.236.g
spiritalis domus edificanda. to. 2.85.2, & seq.
to. 8.471.i, & seq.
Spirituales homines non diuiduntur, sed carna-
les. to. 5.150.i, & seq.
Sicut in veteri testamento quidam spirituales,
ita in nouo quidam carnales inueniuntur.
to. 7.124.e, f
Spirituales etiam errare possunt, to. 7.146.b
spiritalis intellectus credentem saluum facit.
to. 8.75.f, g
Spiritalibus inimici sunt, omnes carnales. ibid.
521.e, f
Spirituale in malo to. 9.85.d
spiritalis, quis to. 10.59.l
Spirituales, duabus alis, id est, dilectione dei &
proximi, eleuantur in altum. to. 10.153.g
Spirituales a dei & proximi amore separari non
possunt ibidem
Spiritus, quid to. 4.54.d
Splendor patris, Christus. tomo. 2.96.i, to. 6.
15.b, & seq.
splendor sanctorum, quid sit. to. 8.423.b, c
De quibus splendor dicatur. to. 10.48.d
Qui est splendor gloriæ ibid. d, e
spolia dicuntur quæ victis hostibus detrahun-
tur to. 8.232.a
Spoliare Paganum, & vestire Christianum. to.
10.79.d
Sponsus Christus, sponsa Ecclesia. tomo. 2.176.
d, to. 4.195.h, to. 6.27.d, to. 8.29.f, & 131.i
to. 9.26.e, & seq. copiose. tomo. 10.211.l, &
89.d
Sponsus & sponsa, Christus to. 8.53.k, & 184.
f, & fo. 374.h, to. 9.150.g
Sponsa non amabit nisi cum facta fuerit vxor,
quia fieri potest & vtriusque sponsæ, & alius
ducatur vxorem. to. 8.478.f, g
Sponsus & sponsa coniuncti sunt in vtero vir-
ginis. to. 9.124.g
Cognoscens sponsum & sponsam, merito ve-
nit ad nuptias to. 9.126.e
Sponsus & sponsa duo videntur, & vnus est.
to. 10.142.h
Spurius Aemilius. to. 5.25.h
Nemo tanta est firmitate suffultus, vt de stabi-
litate sua debeat esse securus to. 10.158.g
Madia. 25. aut 30. quibus nauigatis Apostolis
venit Iesus, quid significant. to. 9.47.e

stare, sedere, quid tropice to. 2.35.a
stare dei to. 4.349.d
stare, quid to. 5.203.b, c
stare in scripturis, assiduitatem designat. to. 8.
4.e, & 87.c
stare perleuerantium est. to. 8.512.e, & i
stantem Iesum videre quid. to. 10.19.a
stans Iesus, quid ibidem, c
Qui sunt stantes. to. 10.298.3, b, & seq.
Statilius deus to. 5.35.m
statoris nomen, vnde to. 5.23.g
statera charitatis to. 6.271.e, d
statera dominica to. 7.126.d, & fo. seq. f
statera in manu diaboli, deceptiones eius. to. 9.
143.f, & h
statera dolosa, & mensuræ duplices, sunt ve-
lut gladius diaboli timendæ. to. 10.234.h
stater, pòderis genus est, habes quatuor drach-
mas to. 8.525.g, h
status hominis qualis ante peccatum fuerit. to.
5.129.f, & seq.
De statu hominum triplici to. 5.194.e
statuta quomodo dicatur mutare deus. tomo.
5.124.a
Constellationum vis incerta. to. 1.48.g
stellæ non sunt adorandæ to. 2.170.d
Ex constellationibus quid debemus conijec-
re. ibid. e, & seq.
stella differt a stella in claritate: exponitur. to.
2.204.d
stellæ planetarum confictæ. to. 4.130.e
stellarum positiones to. 5.40.c
stellæ cæli non omnes videri possunt. tomo. 5.
150.d
stellarum numerum vel syderum quicunque
dixerunt se scripsisse, contemnit Geneleos
liber to. 5.209.e, d
stella circumfulget Anchisen. ibid. d, e
stellarum nomine, Ecclesiæ particulares in-
nuantur to. 8.17.e
Non stellarum necessitate, sed pro meritis suis
quisque agitur. to. 8.263.e, f
stellæ, signa sunt temporum. to. 8.341.l
stellæ tunc cadunt, cum &c. to. 8.343.d, e
Deo numerare stellas, nō puto esse magnum,
cum & hoc homines conati sint. tomo. 8.
562.i
sunt stellæ lumina quædam in ecclesia, confo-
lantia noctem nostram ibidem
stella matutina, prima resurrectio baptismalis
est to. 9.141.l
stellarum nulla est potestas to. 10.158.e
stella Magorum to. 3.250.g, to. 6.69.e, f
Orietur stella ex Iacob. &c. to. 4.310.e, f
Magna

I N D I V M A V G V S T I N V M.

Magna stella è cælo cadens, personas poten-
tium designat to. 9.144.c
stella fuit tribus Magis lingua cælorum. to.
10.276.b
stella quæ Magos perduxit, quare se subtra-
xit ibid. d
stella illa trium Magorum nunquam antea ap-
paruerat, nec post apparuit. ibid. h
Christus nouam stellam declarauit natus, qui
antiquum solem obscurauit occisus. ibi-
dem
stella Magorum quid erat ibidem
Quare magis venientibus Hierosolymā, stel-
la abscondita est to. 10.136.k
stella, die qua natus est Christus, tribus Magis
in Oriente apparuit ibid. m
stella a Christo in cælo demonstrata, Chri-
stum demonstrabat adorandum. Eodem.
127.c
In stellæ luce gratia dei, & in tribus Magis,
vocatio gentium designatur. ibidem, e, f
Error asserentium Christum sub certo stella-
rum decreto fuisse natum ibid. m
Christus non sub dominatu illius stellæ, sed
potius stellæ illius dominus apparuit. eod.
128.a
stella Magorum non tenebat sydereas vias.
ibidem.
De stella Magis apparente ante biennium. to.
10.316.e, & g
Deus Magis reuelauit, quod stella indicare nō
potuit ibidem, f
Quare stella Magorum biennio ante Christi
natale apparuerit. to. 10.316.h
stelliones to. 5.142.m
sthenelus siue sthelenus to. 3.170.a
Stephanus Græce, dicitur Latine corona. to.
8.193.b, to. 10.255.h
Stephani martyris reliquiæ. to. 2.138.e
Stephanus to. 5.185.g
Beati stephani verba ex Actis Apostolicis ci-
tantur to. 5.227.g, & seq.
Stephano prædicante clausurunt Iudæi aures
suas to. 8.188.a, b
Stephanus martyr sequebatur in Iudæos ore, cor
de diligebat, ideo non est victa charitas
in eod. tomo. 8.511.h, i, tomo. 10.245.a, b, &
255.i, k
Stephanus ex suo martyrio centenum fructum
domino reportauit to. 9.212.d, e
Si sanctus Stephanus sic non orasset, Ecclesia
Paulum non haberet. tomo. 10.255.f, &
256.g
Stephanus, exemplo Christi, orauit pro inimi-

cis & persecutoribus, ipsum lapidantibus.
tomo. 10.157.f, & 194.d, & 212.b, & 245.a
257.i, k
Stephanum vocat Augustinus Apostolum. to.
10.194.d
Stephanus talia in oratione exhibuit qualia in
mensa domini sui comedit. tomo. 10.
255.e
Stephanus primus Christi vestigia secutus. ibi.
h, & m, & seq.
Stephanus prædicando iudæis, conciliabat au-
ditores vt commendaret saluatorem. ibid.
l, m
Qui stephanum fuerit imitatus, & pudicitia
palmam & martyrij cōsequetur coronam.
to. 10.256.i
Stephanus plus Iudæorum impietatem, quam
suam mortem dolebat. ibidem, l
Stephanus pulcher erat corde & corpore. to.
10.257.d
Iudæorum consilium aduersus Stephanum.
ibid. e, & seq.
Stephanus disputabat in Iudæos, super ceremo-
nijs ipsorum ibid. e
Stephanus rapitur, ad Iudæorum concilium.
ibidem, g
Constantia Stephani, inter Iudæos. ibidem, h, i
Stephanus plenus spiritu sancto, iam cælo aper-
to dei gloriam vidit. to. 10.220.g
Vivebat Stephanus de Christo, sicut sarmen-
tu de vite. to. 10.255.c
Stephanus discipulus erat ordine, sed magister
exemplo to. 10.256.i, & k
Mortem quam saluator pro omnibus digna-
tus est pati, Stephanus primus reddidit. ibi-
dem, l
Quod Stephanus præpositus est foeminis, te-
stimonium meruit sincerissimæ castitatis.
ibidem, i
Sancti Stephani miracula. to. 5.230.m, & seq.
to. 10.257.k
Ad beati Stephani memoriam multi mortui
reuerunt to. 5.231.b
Eucharis presbyter Hispanus, memoria san-
cti stephani morbo calculi sanatus est, to.
10.257.l
Lucilli Episcopi fistula, reliquiarum sancti
Stephani portatione, sanata est. ibi-
dem, k
Mulier cæca, oratione sancti stephani illumi-
nata est ibidem
Eucharis presbyter morbo alio vita sanctus,
per dicti sancti memoriam suscitatus est. to.
10.257.l

Martialis

I N D E X

Martialis infidelis, oratione generi fidelis ad
sanctum Stephanum, in Christum credidit.
ibid.
In urbe Calamæ duo podagrici, duo ciues, &
vnus peregrinus, memoria sancti Stephani
sunt sanati. to. 10.257.m
Puer quidam rota collisus ad memoriam san-
cti Stephani delatus, reuixit. ibid.
Filia cuiusdam bafsi, Syri nomine, per vestem
suam, quæ memoriam dicti sancti tegerat,
sanata est. eod. 258.a
Clarissima quædam scemina, nomine Petro-
nia, meritis beati Stephani diuturno languo-
re liberata est. ibid. b
Filius cuiusdam Irenæi defunctus, martyris
oleo perunctus, reuixit. ibid.
Filius tribunitii Eleusini, post orationem super
memoriam martyris, suscitatus est. ibi-
dem
Ex decem fratribus tremantibus mēbris, vnus
apud Hyponē sanatus est, meritis diui Ste-
phani. to. 10.258.c
Soror ex prædictis decem eo modo quomodo
frater est sanitati restituta. ibid. e, f
De sancto Stephano sermones septem. to. 10.
255. c
stercoris utilitas. to. 1.259. a
stercutius, stercoris inuentor. ibid.
stercus, ludæos persecutores designat. tomo. 5.
159. g
stercus, vnde dicatur. to. 5.172. R
De stercore eleuare pauperem, & collocare
cum principibus, quid sit. tomo. 8.423. &
539. l
Cophinum stercoris, in Euangelio, id est, for-
des poenitentia. to. 10.13. c
stercore nihil sordidius, quo si bene vtaris, ni-
hil fructuosius. ibid. e
stercora, detrimenta, & damna, quæ existima-
uerit Apostolus, vt Christum lucrificeret.
to. 10.73. d
stercoris locus opportunus, dat fructum, impor-
tunus autem locum facit immundum. to. 10.
204. e, & g
steriles foeminae quomodo conceperint. to. 3.
218. c
Lactare sterilis quæ non parit, &c. exponitur.
to. 4.304. b, & seq.
sterilitatis allegoria. to. 6.66. i
Nemo sternutationes sacrilegas obseruet. to.
10.245. g, h
stigmata Iesu porto. to. 4.441. m
stulicia Eccl. esia, quæ sint. to. 8.220. d
stimula, dea. to. 5.33. e, & 34. i

stimulus satanæ. to. 7.251. g
stipendium iustitiæ, vita æterna. tomo. 2.
144. R
Quod stipendium est militantiū, hoc est mer-
ces operantium. ibid.
stipendium peccati, mors. to. 3.63. R
stoici notati. to. 1.254. h
stoicorum, de origine verborum, opinio. to. 1.
93. m
stoici peccata faciunt paria. to. 2.34. m, tomo. 4.
16. m
stoicorum secta vsq. ad Christum durauit. to.
2.79. R
stoici nil nisi corporea cognouerunt. to. 2.79.
d, e
stoicorum & Peripateticorum differentia. to.
5.75. l
stoicorum misericordia. to. 5.76. i
stoici. ibid. h
stoicorum error, ponentium mala corporis nō
esse mala. to. 5.188. d, e
stoici insignes dialectici. to. 2.68. c, & m
stoicorum & epicuræorum opiniones contra-
riæ. to. 10.69. d, e
stola data Adæ. to. 3.196. f
stola prima. to. 4.117. R, tomo. 7.14. f, tomo. 9.
136. l
stolæ albæ, dona spiritus sancti. to. 9.143. l, m,
& fo. seq. d
Quæ sint stolæ albæ datæ martyribus. to. 10.
25. k, l
stola animæ nostre per quid corrumpatur, &
per quid resarciatur. to. 10.98. k
stomachum Faustus Manichæus legendo ru-
pit. to. 6.123. i
strati nomine aliquid terrenum significatur, in
quo anima infirma in hac via requiescit, qd
tunc versatur in infirmitate, cum, &c. to. 8.
120. d
strenua, dea. to. 5.34. R
struthionam oisibus superstitioni vtuntur. to.
3.11. e
Actiua pars studii sapientia. to. 5
In studio nostro indigemus diuino magiste-
rio, & adiutorio. to. 5.193. d, e
studio cognoscendæ veritatis nemo prohibe-
tur. to. 5.194. e, f
Omne studium pij hominis, in hac vita, quod.
to. 10.8. a
De studio sapientia. to. 10.185. b, c
stultorum immensa turba. to. 1.140. e
stultitia an cum deo sit. to. 1.161. f
stultitia, egestas anioni. to. 1.171. k
Omnis stultus miser. ibid.
stulti

IN DIVVM AVGVSTINVM.

stulti, & sapientis, discrimen. tomo. 1.211.
a, b
Inter stultitiam & sapientiam, medium quid-
dam. to. 1.14. h, & 229. i, k
stultitia quid. eod. 156. m
stultitia dei. to. 2.136. e
stultus vt luna mutatur, exponitur. tomo. 2.
169. m
stultorum & sapientum scopi. tomo. 1.91.
g, h
stulte quæri quare deus condiderit mundum.
eod. 267. i
stulti qui sibi placent, tanquam de bono à se si-
bi parto. to. 2.184. b
stulti asini comparati. to. 4.449. c
stultiloquia atq. turpiloquia sunt cauenda. to.
9.252. f
stultum esse, est tenebrosum in corde esse. to.
10.7. l
stultum esse, quid. to. 10.148. f
stupor. tomo. 1.68. a
stupra in masculos, &c. to. 5.152. f, g
Virtus animi an strupris contaminari possit,
etiam sine voluntatis assensu. tomo. 5.6.
a, b
stylum variat Augustinus. to. 1.267. g
stylum Augustini taxat Hieronymus. tomo.
2.16. c
Ex stylo iudicium. to. 2.55. k
suadere & sollicitare potest diabolus, persuade-
re vero non. to. 10.96. g
Quod suauitas disci non possit nisi delectet. to.
mo. 8.452. c
Mentis suauitas, maior quàm ventris. tomo. 10.
25. a
suauitas ad peccatum inducit. to. 10.76. d
subditis seruire non nocet, nisi eorum iniqui-
tas propria. to. 5.31. g
Nisi subdatur voluntas deo, habere iustitiam
non potest. eod. 97. R, l
Quales esse debeant qui imperant, nō est sub-
ditorum discutere. to. 9.225. a
Consilia subditis data si bonum habuerint pa-
storem, & si malum. to. 10.38. R, l
subditi, consolationem habent, siue prælati ip-
sorum bonus sit, siue malus. ibid.
subigus, deus. to. 5.54. k, & seq.
Quæ dicantur de subiecto, quæ sunt in subie-
cto. to. 1.98. m, & seq.
Quæ de subiecto significantur. eod. 98. d
subiiciamur vni, vel alteri, parum interest. to.
1.107. e, f
Omnis substantia bona. tomo. 1.238. f, & seq.
& fo. seq. a, b

substantia, & accidens. to. 1.97. K, l
Quæ sint in substantia, & quæ extra. eodem.
99. g
substantia duæ Manichæorum. to. 1.235. m,
tomo. 6.6. e
substantia nulla per se mala, sed per incongruē-
tiam. to. 1.258. k, & seq.
substantia, pro persona. tomo. 2.69. l
substantia a subsistendo dicta. tomo. 3.113. b
substantia quomodo dicatur deus. ibid. i
Quomodo confiteamur vnus substantia esse
se patrem & filium & spiritum sanctum. to.
8.239. f, g
Quod tanta sit ibi substantia societas, vt æqua-
litatem admittat, pluralitatem non admit-
tat. to. 8.239. h
Hæreditaria successio. to. 3.302. l
Succinctoria primorum parentum, vnde. tomo.
10.64. a
Quibus potissimum sit succurrendum. tomo.
3.5. g
succurrendum omni laboranti & periclitanti
de vita siue anima. to. 10.77. a, b
sudor Christi. to. 3.348. f
Esse quosdam qui sudant, quum velint. tomo.
5.129. a
Sufflare quid sit to. 5.100. d
Suffragia sanctorum valent t. 5.220. R, & seq.
& fo. seq. l, & seq.
suggestio diabolica, miracula petere. tomo. 1.
66. l
suggestio serpentis in paradiso. to. 2.233. c, d,
& fo. 276. a, b
Cuius suggestionem diabolus ceciderit. Eodem.
233. d, e
suggestio to. 4.397. d
Quod summè est to. 4.212. b
Ego sum qui sum: exponitur. to. 5.103. m
Ego sum, proprium soli deo to. 9.63. a
summa, id est, conclusio to. 1.93. c
In summo bono & summo malo iaueniendo,
multum laborauerunt philosophi. tomo. 5.
186. f, g
summum malum ibidem. g
summum bonum ibidem.
summi boni opiniones diuersæ ibid.
summum bonum non est in hac vita. ibid.
summum bonum & summum malum, quid. to.
5.187. d
summum bonum, bonum erit beatitudinis cer-
tissimæ & æternæ, vel beatitudo pacis huius.
Eod. 197. a
Filius Sunamitis non potuit à Gieti suscitari.
to. 10.129. f

I N D E X

Super & Subter. to. 1.92.1
Rebus superior. to. 3.250.c
Christus de supernis dicebat se esse, id est, de patre, qui supra omne est. to. 9.63.c
Infra nos est caro nostra, supra nos est deus non ster. to. 9.254.i, k
Observatio superiorum ad inferiores. to. 10.308.i, k
superbia quid sit. to. 1.274.h, to. 5.125.k, l
superbia vitium. to. 1.66.a, & seq.
superbia vitio nihil est immanius. to. 1.147.k, l
Superbia avertit nos à sapientia. eodem. 233.a, b
superbia appetit potestatem, quæ refertur ad agendi facilitatem, quam non inuenit nisi anima perfecta & subdita deo, & ad eius regnum summa charitate conuersa. to. 1.246.b
superbia est, deserto secretario conscientia, foris videri velle, quod non est. to. 1.274.h
superbia est mater omnium hæreticorum. ibi. i, to. 6.38.d
Per superbiam non solum fiunt mala, sed etiam pereunt bona. to. 2.39.c, & 153.k
superbia destruit omnia bona, & maxime in recte factis est timenda. to. 2.79.m
superbia destruit, quod iustitia ædificat. to. 2.85.c
Inter apicem superbiae & voraginem desidia, iter nostrum temperare debemus. to. 2.111.c
superbia, consortium odit. to. 2.179.g
superbia mater inuidia, nec vnquam est sine tali prole aut comite. to. 2.180.g, to. 4.323.m, to. 6.266.g, h
superbia, est auersio à bono, &c. to. 2.183.a, b
superbia est dei iustitiæ contraria, qua fidentur tanquam de operibus propriis. ibi. e, f
superbia tumor, quandoque sanatur per molestias & tribulationes temporales. to. 2.188.l, & 260.h
superbia habet quendam appetitum vnitatis & omnipotentia, sed in principatu rerum temporalium: quæ omnia ueluti umbra trāseunt. to. 1.244.k
superbia lapsi cum simus, humilitate ad patriam redeamus oportet cum tribus regibus, qui per aliam viam reuerſi sunt in regionem suam. to. 3.47.k, & 100.h
superbia est maxima culpa, quare huic peccato datur maxima pœna. to. 3.102.c
superbia est vitium, cui plus cæteris, lege diu-

na resistitur. ibi.
superbia destructio, est humilitas dei incarnati. to. 3.116.m
superbia est maximum impedimentum, ne homo deo adhæreat. to. 3.139.h
superbia est amor propriae excellentia, inuidia autem, odium felicitatis aliena, superbia nā que est causa inuidia. to. 2.219.a
superbia est caput & origo omnium vitiorum. ibi. dem. l, m
ibidem & to. 4.379.a, to. 5.104.k, & 121.g, to. 9.48.f, & 132.f, to. 10.35.c, & 173.c, & 285.g
Superbia, habet confuſionis deformitatem, nō autem confessionis humilitatem. to. 3.123.c
superbia vitio & ingratitude, multi à diuina stabilitate substantia repulsi sunt. to. 3.269.h
superbia. to. 3.347.b
superbia & inuidia. to. 3.343.i
superbia vituperatur. to. 4.381.d
superbiam reuelationis congruenter significare videtur specula Galat. to. 4.109.e
De superbia nascuntur hæreses, schismata, detractiones, inuidia, iræ, rixæ, dissensiones, contentionis, inscientia, verbositas, vanitas &c. huiusmodi. to. 4.379.a
superbia, ex angelis fecit dæmones. ibi. b
superbia non est sine cupiditate. ibi. a
Cum superbia non est acceptum deo, quicquid homo facit. to. 4.381.d
superbus quomodo cognoscatur. ibi. d
superbia dinoscitur in verbis, gestis, vultu, & in oculis. ibi. f
superbiam carnis nostræ teramus, quia caro est quæ animam perdit, & totam superbiam adfert. to. 4.387.e
superbiam vitare debemus, & amici gratiam humilitatis beneficio præuenire debemus: ob hanc causam populum & vrbes filiorum Ammon, gladius Dauid & ignis consumpsit. to. 4.390.m
superbia, humilitatem violat. to. 4.431.d
superbia magis damnatur in paupere, quam in diuite. to. 4.297.a
Deus pmissit à Barbaris uirgines uiolari, vel superbiam deponerent. to. 5.102.a
superbia diaboli homo possidebatur, à quo liberauit humilitas Christi. eod. 79.i, k
superbia abstulit à philosophis Christi cognitionem. to. 5.90.d, e
superbia, peccatum angelorum. ibi. 104.k, l
superbia non est vitium dantis potestatem, vel etiam ipsius potestatis, sed animæ peruersa

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

amantis potestatem suam, potentioris contempta iustitia, scilicet dei. to. 5.105.f
superbia decedit & euanesceit quodcumque ingenium. to. 5.124.f
superbia præcessit malum opus primorum parentum, quia peruersam appetierunt celsitudinem, & sibi nimis placuerunt. Eodem. 123.k, l
superbia facit esse deorsum, humilitas sursum ibi. dem. l, m
In superbia & humilitate, discernitur ciuitas dei à ciuitate diaboli. ibi.
superbia quæ in peccatis manifestis excusationem quærit, est damnableior. ibi. dem. fo. seq. d, e
De superbia transgressionis, q̄ ipsa fuit transgressionis deterior. ibi.
superbia significatur in erectione turris Babylonis contra dominum. to. 5.144.a
superbia, peruersè imitatur deum. to. 5.192.c, d
superbia proprietates. ibi. dem.
superbia est mater errorum, sicut Ecclesia catholica est mater omnium Christianorum. to. 6.129.i, to. 9.231.f
superbia nos priuat hereditate cœlesti, quod Hismaelis exhereditatio figurat. to. 7.204.h, i
Ad superbiam vincendam atque auferendam cœlestis medicus venit humilis. to. 7.228.g
In superbiam extolli propriæ voluntatis est minimum, non operis dei, neque enim ad hoc eos compellit aut adiuuat deus. ibi. dem. m
superbia sepe gratiam impedit, quæ nisi gratia superetur, ad iustitiam nemo conuertitur. ibi. dem.
Non omne peccatum superbia est. to. 7.241.d
Per superbiam multa peccata committuntur, sed neque omnis superbus fiunt, quæ perpetram fiunt. ibi. dem.
superbiam aliquando deus non citò sanat, pro qua tamen sananda, animæ cum lachrymis & magnis gemitibus suppli cant. ibi. dem. f
superbia captiuatoris, redemptoris humilitate destruitur. to. 7.262.f
superbia in humana miseria peior hostis caueda est. to. 7.334.i
superbia. to. 8.4.h, to. 10.57.b, c
superbia vitium est maximum, quia caput est omnium vitiorum. to. 8.32.b
Maximum superbiae genus est de bonis dei se super alterum extollere. Eodem. 63.h, & 301.f, g

superbia est radix & pes peccati. to. 8.90.a
Inde solum puniendus est diabolus, quia sola superbia lapsus est, & ideo inuidet stanti, quia comes superbiae inuidet. Eo. 197.a
Omnia vitia in malefactis timenda sunt, superbia in benefactis plus metuenda est. ibi. dem. b
Comprehendi in superbia ex maledicto & maledicio. quid sit. to. 8.297.m
superbia est velle similis esse deo. Eodem. 254.i, k
superbia vana granditate tumens non finit hominem ambulare per arctam viam Christi. to. 8.427.i, k
Sicut superbia præsumit, ita humilitas confitetur. Eodem. 475.k
superbia, malorum, quæ à creaturis patimur, est causa. to. 9.3.i
Diabolus vincit, quemcumque superbum facit. to. 9.134.l, m
Aegyptiorum superbia, muscis & ranis humilibus domita est. Eod. 136.k
superbia fuit causa diuersitatis linguarum, humilitas autem vnitatis. to. 9.12.h
superbia est mater inuidia. to. 9.198.b, c
superbia exultationem non habet, cætera peccata habent. Eodem. 205.m, & sequentibus.
superbia ad cætera peccata comparatio. ibi. dem. 206.a, b
Qui superbiam habet, omnium malorum habet principium. to. 9.206.b
superbia nascitur, quando quis fratres non dignatur visitare. ibi. dem. c
superbia & humilitatis conflictus. to. 9.224.h, i
Vna mater superbia, omnes hæreses, licet diuersas, genuit. to. 9.231.i, k
Quod per primorum parentum superbiam amissum erat, per Mariæ humilitatem recuperatum est. to. 9.261.b, c
superbiae condiciones. to. 9.136.m, & seq. to. 10.293.f
superbia cauenda. to. 10.7.b
superbia cecidit homo, humilitate reducitur in statum pristinum. to. 10.29.i, & 96.c, f
superbia & inuidia diabolus mittit in ignem æternum. to. 10.45.h
superbia detestatio. to. 10.45.h, & 55.k
superbia prior est in vitijs. to. 10.45.a
superbia ne prior an inuidia. ibi.
superbia, amor excellentia. ibi.
superbia & humilitas, vtrique quid efficiat. ibi. dem.

I N D E X

ibid. m. & seq. copiose.
superbia angeli ceciderunt. eod. 46. a
superbia fecit nos recedere a vita. ibidem.
e. f.
superbia diuitiarum vermis. to. 10. 97. a
superbia impedit animæ reditum. tomo. 10.
10. b
superbiæ tumor, & contra ipsum remedium.
ibid. d. & seq.
superbia non potest abscondi ab oculis dei. to.
10. 120. h
Per superbiam primus homo deiectus est. to.
10. 126. c
superbia non est magnitudo sed tumor. to. 10.
134. f
superbia Aegyptiorum decem plagis affligit.
to. 10. 175. i. & seq.
superbiæ morbus caueadus est in diuitiis. tomo.
10. 183. m
Nihil profuit superbia diuiti. tomo. 10. 213. c
superbia ex angelis demones fecit. tomo. 10.
283. m
De superbia & humilitate, Ser. ibid.
superbia de paradiso Adam expulit. eodem.
284. a
Exempla multa superbiæ. ibid. a. b
Effectus superbiæ. ibid. b
Quid superbia vitæ. to. 10. 293. f
A superbis deus non inuenitur, propinquat in.
obtritis corde. to. 1. 34. f. g
superbus miser, indignus est misericordia. eod.
227. a. b
superbus non desiderat habere consortem. to.
2. 67. k. in fine.
superbi quare displicent deo. to. 2. 86. R
superbos arguit Augustinus. to. 2. 119. h
superbus solus cupit eminere. to. 2. 179. g
superbi in vnicornibus intelliguntur. to. 2. 179. h
Vide, Vnicornis.
superbi huius mundi Christianis aduersantur.
ibid.
superborum hominum viuientium secundum
spiritum terrenum, & de sua vanitate præsu
mentium, quodammodo aufertur spiritus
proprius. to. 3. 213. R
superbi ex mutatione nominis sancti Pauli,
exemplum humilitatis sumere debent. to. 3.
268. R
superbi & immundi per porcos in scriptura in
telliguntur, in quos demonia ire permilla
sunt. to. 4. 115. c
superbus cupit se sæper laudari ab hominibus,
& de bonis, quibus alienus est, prædicari se vult;
non patitur se cuiq. esse subiectum, sed lem
per inter suos pares primatum cupit tenere.
& in maiorem gradum ascendere: & quod
meritis obtinere non potest, adulando &
detrahendo prælatis, vult inuadere. tomo. 4.
381. c
superbus deo odibilis & diabolo simul est, &
quomodo naui comparatur. ibid.
superbi regna terrarum, sicut humiles regna cæ
lestia desiderant. to. 4. 393. f
superbi. to. 5. 2. b. c
superbus Cato subitici dedignans imperatoris
occidit seipsum. tomo. 5. 8. R. & seq. & fo.
seq. b
Quod superbi sit quidam damnabilis seu cul
pabilis, quia sciunt animi affectiones mor
derari, & huiusmodi. eod. fo. 104. R. l
superbi dicuntur sibi placentes. tomo. 5. 125.
l. m
Audeo dicere superbis esse vitale cadere in ali
quod peccatum apertum, manifestum q. vn
de sibi displiceant, qui iam sibi placendo ce
ciderant: Et exemplificat de Petro. ibid. fo.
seq. a. & seq.
superbis philosophis quare Christus viluerit.
eod. 91. a. & seq.
superbi rete ruperunt, de quo habetur in euan
gelio. to. 7. 2. b
superbi sunt quibus parum est quia mala fa
ciunt, sed & peccata sua defendunt. tomo. 8.
344. c
superbus quis sit. eod. 331. b
sic odit deus superbos, vt ei magis placeat hu
militas in malefactis, quam superbia in bene
factis. ibid. c. d
superbus eo ipso quod se altum putat, cadit. ibi
dem. f
Omnis superbus fictus & mendax. to. 3. 476. c.
d. & 532. b
Omnis superbus se attendit, & magnus sibi vi
detur qui sibi placet. eod. 477. b
superbi quare abundant. to. 8. 479. a. b
superbi superiores se putant omnibus homini
bus, cū sint per iniquitatem inferiores om
nibus. eod. 483. h
superbis non sufficiat, q. eos qui sancti sunt, non
diligunt & imitantur: uerum etiam vbicun
que possunt, persequuntur. to. 9. in Apoca
lypsi. Homil. 12. in prin.
Qui superbi, in iudicium diaboli incidunt. to. 9.
205. m. & seq.
Contra arrogantes & superbos. tomo. 10. 21.
f. g
superborum mors. to. 10. 23. m
superbi humiliabuntur. to. 10. 42. e. f
superbus

I N D I V M A V G V S T I N V M.

superbus non potest esse non inuidus. tomo. 10.
45. h
superbis continentibus expedit cadere. to. 10.
46. a
superbi pereunt de via iusta. to. 10. 174. m
superbus sic se erigit contra deum, sicut fumus
contra cælum. to. 10. 183. g
superbus raro vel nunquam obediens est. tomo.
10. 307. d
supererogare ægroto, quid mystice. tomo. 6.
273. c
superstitiosa phantasmata nostra. tomo. 1. 242.
e. f
superstitio, demonum honor. to. 1. 246. b
De superstitiosis. tomo. 1. 234. a. b
superstitiosa obseruationes taxata. to. 2. 91. h,
& seq.
superstitiosa timiditas in ceremoniis. tomo. 2.
167. i
superstitiones gentilium. to. 3. 11. d. e
superstitio mathematica. ibi. f
superstitio, meretricis nomine dicta. tomo. 4.
118. c
superstitio quid sit. tomo. 5. 38. K
superstitiones antiquorum ablatae sunt p. Chri
sti humilitatem, per Apostolorum prædica
tionem, & martyrum fidem. ibid.
Diluvium multarum superstitionum. tomo. 5.
103. m
superstitiones, inimicitia, & huiusmodi etiam
in amicorum honestis amoribus plerumque
contingunt. to. 5. 189. c
Quæ sint superstitiones. to. 9. 249. R. l. & seq.
& 250. b. c. & seq.
superstitio vana, fidei est impossibilis. to.
10. 153. a
supplantatur maior frater a minore, & quid re
praesentet. to. 10. 34. l
supportantes inuicem in dilectione, exponitur.
to. 8. 368. K
supplicium nominatur poena peccati. to. 1. 12.
i. & 230. a
supplicia peccatorum suorum animas luere. to
dem. 231. c
supplicia nocentum moderanda. tomo. 2. episto.
202.
supplicio quare nos terreat dominus. eodem.
3. d
sardi qui. to. 1. 200. e. to. 4. 111. a
surdus & surdaster differunt. to. 2. 83. i
duplices surdi. to. 10. 17. R. l. & 18. f
De surdo & muto: Sermo. eod. 319. l
argunt indocti, & cælum rapiunt. tomo. 1.
54. c
surgere non potuit homo, qui sponte cecide
rat. tomo. 1. 11. h. & 222. K. l. to. 3. 53. f. to.
4. 200. l
surgere ante lucem quid sit. to. 8. 489. l. m
surgite postquam sederitis, quid sit. ibid. m
surrectio exaltationem significat. ibid.
sus cœnum mauult quam unguentum precio
sum. tomo. 1. 32. h
Susanna tentata. to. 4. 408. m
Clamor Susannæ. to. 10. 70. a
De Susanna, Sermo. eod. 187. c
Susannæ castitas iudicem Danielem prome
ruit. ibid. d. e
Susanna inimicos suos tacuit, & vicit. ibi
dem. d
Constantia Susannæ. to. 10. 246. d. e
Infirmus Susannæ: sexus contra viros exurgit
fortior. ibid. e
Susanna quæ mori voluit, cum gloria castitatis
euasit. ibid.
Non sic te suscepit deus, quomodo infantem,
aut ægrum suscipit mater vel medicus. tomo.
8. 140. a
Christus se suscitauit. to. 8. 314. a
suspiciosi. to. 4. 391. m
suspitiones, inimicitia, & huiusmodi, in amico
rum honestis amoribus plerumque contin
gunt. to. 5. 189. e
Quod in seipso agit, hoc de aliis quisque suspi
catur. to. 8. 447. g
Ideo datus suspitionibus locus, quia &c. ibi
dem.
Hoc procliuus suspicatur homo in altero, q. d.
sentit in seipso. ibid. i
Contra suspitionis malum quod remedium.
ibid. i. R
Non sustinet nisi qui nondum accepit quod p
uissum est. to. 8. 499. R. l
Qui sustinentiam perdidit, effeminatus est, &
perdidit vigorem. eod. 46. h. i
sustinendo dominum, habebis eum. ibid.
sustine dominum, viriliter age, & sustine: quo
modo intelligatur. to. 8. 50. i
De eo quod propheta dicit in Psalmo, Sustine
dominum, viriliter age, & confortetur cor
tuum: Homil. to. 10. 95. i
ibid.
sustine dominum, quid
sichem. to. 5. 149. f. & seq.
sycomorus quid interpretetur. tomo. 10. 63.
l. m
sycomorum in Iudæa multitudo. ibi.
Oseruatio syderum. to. 3. 11. h
syderum magnitudo, & an æqualiter fulgeat.
eod. 174. f. & seq.

Et de

I N D E X

- Et de fati syderum. *ibid.* h, & seq.
Sydera an rectores habeant. *cod.* 175. l
Syderum fata Priscillianistæ admittunt. *to.* 6.
7. b, c
syderum afflatus ad quid valeant. *tom.* 5.
5. f
syderum positioni nihil est attribuendum, siue
fato, quod homini accadat boni vel mali. *to.*
5. 39. a, & seq.
syderibus unde nomina imposita legantur. *to.*
8. 32. l, m
Non ideo sunt colenda, quia inde aliqua
similitudo ducta est ad significationem san-
ctorum. *cod.* 343. b, c
Quid significet quod quarta die formata se-
guntur. *ibid.* a, b
sicut sydera peragunt itinera sua in cælo, nec
mouentur iniuriis & criminationibus ho-
minum, sic & sanctificare debent. *ibid.* c, d, &
346. f
Vide, Astra.
syllæ mors, & quomodo præ iracundia vomens
sanguinem moritur. *to.* 5. 18. f
sylla fingit deos sibi loqui. *to.* 5. 18. d
syllæ tyrannides & victoria contra Archelaum,
& Mithridatem regem Ponti. *ibid.* & seq.
syllæ prædicitur a demonibus victoria de ini-
micis, vel de sua corruptione curantibus, &
de similitudine coronæ quam vidit in sacrifi-
cio. *ibid.*
syllæ infidelitas, & quomodo occidit legiones
& Prænestinos. *to.* 5. 29. h
Qualis fuerit Sylana victoria vindex Marianæ
crudelitatis. *ibid.* & seq.
syllæ, Cinnæ, & Marij crudelitas. *tom.* 5. 49. d
syllabarum quantitas quomodo inuenta. *to.* 1.
70. a, b, & 165. h
De ratione syllabarum, ac pedibus metricis,
plura in libris de Musica. *tom.* 1. 108. x, &
seq.
sylogismus captiosus & sophisticus. *tom.* 3.
13. x
Et alia de ratione syllogistica. *ibid.*
sylogismo Diogenes captus etiam. *to.* 3. 13. k
sylos, missus: & signat Christum. *to.* 10. 115. f
sylua Numitoris filia. *to.* 5. 21. b
sylua vestalis sacerdos. *ibid.* c
syluii Latinorum reges. *to.* 5. 173. i
In symbolum, quod vocant Apostolorum, ex-
positio. *to.* 2. 46. c, & seq. *to.* 10. 190. d, & 191.
a, & 194. d
symbolum fidei, pro nouellis Christianis con-
gestum. *to.* 3. 46. c, & seq.
symbolum & oratio dominica. *cod.* 50. c
symbolum & sacparuulorum & eibus fortis.
to. 3. 63. c, d
De symbolo ad catechumenos libri quatuor.
to. 9. 138. h, & seq.
Memoria debet esse codex symboli dei. *ibi-*
dem. h
symbolum apostolorum quid contineat. *to.* 10.
115. c
symbolum Apostolorum & orationem domi-
nicam reddebant catechumeni sabbatis in
ecclesia. *cod.* 115. c, d, & 116. d, e
symbolum Græcæ, Latine collatio dicitur. *to.*
10. 185. m, & 187. f, g
De traditione symboli, Ser. *to.* 10. 185. m
Ordo symboli per singulos apostolos editi. *ibi-*
dem. & seq.
Virtus doctrinæ symboli. *to.* 10. 194. d
symbolum in cordibus scribendum est. *ibid.* k
symbolum est regula fidei. *to.* 10. 196. a
Quare Apostoli symbolum condiderunt. *cod.*
215. c
Quicquid continetur in utroque testamento,
continetur sub compendio in symbolo. *ibid.* f
Symbolum Apostolorum. *ibid.* e, f
Quis tenetur, cum ad annos peruenerit intel-
ligibiles, scire symbolum fidei. *ibid.* f
De symbolo ac deitate & omnipotentia patris,
Sermo. *to.* 10. 223. c
De symbolo & articulis spiritus sancti, Sermo.
cod. 224. b
symmachus interpres. *to.* 3. 31. f, & 44. m
sympsalma quid sit. *to.* 8. 7. l
synagoga ex congregatione appellata est. *to.* 4.
417. g, *to.* 8. 281. f, g
synagoga & ecclesiæ altercatio. *to.* 6. 25. b
synagoga mater Christi. *to.* 8. 134. b
synagoga nurus, ecclesia. *ibi-*
dem. 299. m, & *to.* 8. 134. b
Auditio nomine synagoga, noli continuo dete-
stari quasi interfectorem domini. *tom.* 8.
260. i
synagoga generali nomine omnis congrega-
tio appellatur. *cod.* 264. c, & 289. l
synagoga proprie Iudæorum, ecclesia vero
Christianorum. *to.* 8. 281. f, g
Quamuis & ecclesiæ dicta sit, nostram tamen
apostoli nunquam synagoga dixerunt. *co-*
dem. 299. m, & *to.* 8. 134. b
Extra synagoga facere Apostolos quid sit. *to.*
9. 101. f, g, & seq.
Rapi ecclesiæ synagoga regnum. *tom.* 10.
265. h
synagoga quomodo separata à deo. *tom.* 10.
165. f
synagoga infidelitas. *ibid.* f, g
synecdoche

I N D I V M A V G V S T I N V M.

- Synecdoche. *to.* 3. 21. b, 36. g, & x, 38. m, 42. l
45. h, 54. m, 96. f, & 189. x, *tom.* 4. 37. k, &
154. a
Synecdoche quando fiat, regula. *to.* 3. 38. a
Vrbs Syraculana eueritur. *to.* 5. 3. k
Syraculana ciuitas. *to.* 5. 24. m
Syri mariti. *to.* 6. 280. l
Syria interpretatur sublimis. *to.* 8. 199. d
Sylara interpretatur gaudij exclusio. *to.* 301. d
T
Tabernaculum testimonij proprie, *tom.*
4. 56. h, *to.* 5. 156. d, e
Tabernaculi topographia. *to.* 4. 60. d, &
sequen.
Tabernaculo templum successit. *to.* 4. 104. a
In sole posuit tabernaculum suum, & c. exponi-
tur. *to.* 4. 305. d
Tabernaculum filij dei. *ibid.*
Tabernaculum & alia quomodo figurant il-
la quæ sunt adimpleta per Christum. *to.* 5.
64. m
Tabernaculum. *Eod.* 86. a
Recipi in tabernacula æterna. *to.* 5. 226. i
Tabernaculum dei, Ecclesiam figurabat. *tom.*
6. 76. e, f
Tabernaculum testimonij cur appellatum. *ibi-*
dem.
Tabernaculum est proprie res belli, quantum
pro habitatione semper æterna accipitur. *to.* 8.
26. d
Quod significet dispensationem incarnationis
Christi. *Eod.* 29. f, & 31. g, & 235. h
Tabernaculum peregrinantium est quodam-
modo militantiū, & aduersus hostes pugna-
tium, & quid significet. *to.* 8. 44. i, & 47. d, &
60. d, & 124. l, & 505. m
Tabernaculum absconditum, quid sit. *cod.* 44.
d, e
Tabernaculum dei, est Ecclesia in terrâ. *to.* 8.
128. i, k
Tabernaculum dei homines sunt fideles, &
quid in illo mirabile. *ibid.*
Cum audis tabernaculum, bellum intellige.
to. 8. 127. g, h
Tabernaculum & domus differunt. *ibidem*
Tabernaculū dei i cælo sunt sancti in ecclesia.
to. 9. 146. e
Tabernaculū dei est anima fidelis, quod tunc
sanctificatur. & c. *to.* 8. 13. i
Hæretici diuidentes se à tabernaculis dei, sibi
tabernacula posuerunt. *Eodem* 565. e, f
Tabernaculum Christi dignum est esse ubi
Christus est. *to.* 9. 196. l
Magnum mysterium figuratum, in fabricatio-
ne tabernaculi. *to.* 10. 5. g
Recipiendi in æterna tabernacula, qui sancto-
rum indigentia seruiunt. *Eod.* 29. l
Æterna tabernacula qui habebunt. *ibid.*
In tabulis quæ decem verba data sunt. *tom.* 4.
24. d, e
Tabulæ legis fractæ quid signent. *tom.* 4.
249. g
Tabula Syllana. *to.* 5. 29. i, R
Tabulæ cuiusdam pictura notabilis. *to.* 5. 47.
h, & seq.
Tabulæ lapideæ quid signent. *to.* 6. 96. R
Tabulæ cordis. *to.* 10. 29. m, & seq.
Iussi tacere. *to.* 4. 131. i
Taciturnitatis simulachrum ponitur. *to.* 5. 38. b
Deus modo tacet a iudicio, non a doctrina. *to.*
8. 82. c
Deus modo tacet a præcepto, non tacet a sup-
plicio. *Eod.* 271. l, m
Non tacet vindicta qui tacet verbo. *to.* 8. 158.
d, e, & 355. g, h
Christus tacuit in passione, non taciturus in
iudicio. *cod.* 165. g, h, & 298. l
Christus nunc tacet in iudicio, non autem præ-
cepto. *to.* 9. 7. k, l
Tacet deus & non tacet, quomodo. *to.* 8. 154.
h, & 345. f, & seq.
Deus videtur parcere dum tacet, sed non sem-
per tacet. *to.* 9. 198. m
Tacens confirmat. *to.* 10. 31. e
Tacere dei, quid. *cod.* 90. m
Sacerdotes in ecclesia non taceant. *to.* 10. 181. a
Quare Christus cum accuseretur coram Pyla-
to, tacebat. *cod.* 187. d
Taciant qui & Eueratiæ nuptias damnant, car-
nes abominantur. *to.* 6. 5. h
Tacianos & Eueratitas Epiphanius discernit.
ibidem.
Tacius a Romulo recipitur consors regis, &
quomodo occiditur. *to.* 5. 23. g
Tagastense oppidum, patria Augustini. *to.* 1.
32. d, & 37. d, & in Possid.
Talenterum parabola exponitur. *to.* 1. 246.
e, f
Talentum pro munere diuino. *to.* 4. 224. m
Talentia peccata. *to.* 10. 15. c
Decem milia talentorum, quid significant. *ibi-*
dem. f
Talionis poena. *to.* 5. 218. c
Tangere Christum, est in ipsum credere. *to.*
2. 87. l, & 92. b, *to.* 9. 120. c, & 128. d
Tangere & premere dominū, quid. *to.* 10. 4. d
Mulier Christum tangebatur, turba premebat.
Eodem 28. e

I N D E X

Noli me tangere, nondum enim ascendi ad patrem, &c. exponitur. to. 4. 3. 10. c. d. to. 10. 5. 0. g. & seq.

tangit Magdalena quomodo Christus nolat, qui tactu suae simbriae, aliam sanauerat. to. 9. 4. 9. d.

Quare Magdalene sic dixerit. to. 10. 2. 0. 5. b. c. & 2. 0. 6. b. c.

Et quid significet. to. 9. 1. 2. 0. 1. & seq.

Maria Christum tangere volens. Ecclesiam figurabat. to. 10. 5. 0. g.

tangere immanum. to. 10. 1. 9. m. & seq.

tantum non negat, sed ostendit proprietatem. to. 8. 4. 8. 6. i. k.

tantalus rex. to. 5. 1. 7. 1. m.

tardare quomodo deus dicatur. to. 8. 2. 4. 8. d.

tardiora sunt omnia frigida. to. 8. 5. 7. d.

tarentum oppugnatur a Fabio. to. 5. 3. 1. R. l.

tarentinorum diu irati. ibid. l.

tarentini cum romanis pugnant. to. 5. 2. 5. f. & seq. & 2. 6. k. l.

tarentina urbs eueritur. eod. 3. k.

tarentini, naues Romanorum capiunt. to. 5. 2. 6. f.

tarquinius Collatinus urbe pellitur propter nomen. to. 5. 1. 6. h. & 2. 5. b.

Lucius Tarquinius Collatinus Lucretiae maritus. to. 5. 1. 5. h.

Tarquinius regis filius. to. 5. 7. i.

Tarquinius Lucretiam oppressit. ibid.

Tarquinius superbus propter filium expellitur. to. 5. 1. 5. h. & 2. 4. i.

Tarquinius cum patre exulat. eod. 7. R.

Tarquinius nouacula cotem secuit. to. 5. 8. 5. e.

Tarquinius Priscus. eod. 1. 7. l.

Taruntius siue Tarutius. to. 5. 5. 2. h.

T. litera in Graecis numerorum notis trecentos significat, in quo numero crucis signum est. to. 4. 1. 0. 4. c. to. 8. 2. 3. 5. c. d.

Tauri, principes plebis. to. 2. 1. 7. 8. a.

Taurus Aegypti procurator fuit per daemones. to. 5. 1. 6. 9. c.

Taurus in sacrificijs Christum praefigurabat. to. 6. 1. 0. 9. m. & seq.

Taurorum nomine haeretici, & superbi significatur. to. 8. 1. 7. 7. i. k. & 2. 3. 6. k. l.

Quid sit lanis ouium, se tegere. to. 5. 2. 3. 0. e.

Tegumentum quotidianum quare non petimus. to. 10. 1. 1. 5. f. g.

teletae. to. 5. 8. 8. f.

tellexit quintus rex Syrcinorum. to. 5. 1. 6. 9. h.

tellus dea. eod. 5. 5. m.

tellum deus. to. 5. 6. 1. k. & seq.

telluris mysteria. Eod. 6. 2. b.

temeritas afferendi vitanda. to. 3. 1. 5. 8. m. & 1. 7. 0. g.

Non temere asseuerandum. to. 3. 1. 2. 0. 2. g.

temetum quid. to. 3. 1. 2. 1. d.

temperantia quid sit. to. 1. 1. 2. 1. 1. k.

temperantiae officium. to. 1. 1. 5. 2. d. e.

temperantiam probat ex sacris literis. ibidem.

temperantia qualis esse debeat. to. 2. 3. 4. a.

temperantiae contrariatur parsimonia. ibid.

temperantiae partes. to. 4. 1. 8. 7. i.

temperantia carnales libidines frenantur. to. 5. 1. 0. 5. f.

temperantia. Eod. 1. 8. 8. g.

Intemperantia venialis. to. 7. 2. 6. 6. h.

temperantia dicitur, quia libidines refrenantur. to. 8. 3. 0. 4. k.

tempestas aquae quosdam demergit secundum carnem quosdam secundum spiritum. to. 8. 2. 3. 9. k. & 3. 4. 1. c.

tempestas, in circumitu iudicantis, qualis erit. eodem, 1. 5. 5. l. m.

tempestiuum & intempestiuum quid dici solet. to. 8. 4. 6. 4. a. b.

templum dei, homo interior. to. 1. 1. 2. 2. l. m. to. 3. 3. 5. 4. g.

templum vnum omnes, & singuli singula dei templa sumus. to. 2. 8. 3. i. tomo. 4. 4. 0. 7. i.

templum dei, abusive locus dei. to. 4. 1. 8. 6. h.

templum aedificatum est annis quadraginta sex. eod. 1. 9. 2. m.

templa Christianorum venerati sunt pagani victores. to. 5. 8. 3. i. & seq.

templum Iunonis sibi elegerat auaritia & superbia leuium Graecorum, & Christi Basilicam misericordia & humilitas immanium Barbarorum. ibid. f.

Romani nullas ceperunt ciuitates, ut in templis earum parcerent victis. ibid.

templum dei sumus nos Christiani. to. 5. 8. 2. h.

to. 10. 1. 6. m. & 1. 5. 8. c.

templum in Hierusalem reedificatur. tomo. 5. 1. 7. 5. i.

templum Salomonis gloriosius fuit tempore suo, quam post fuerit: sed domus dei gloriosior est significata per illud. to. 5. 1. 8. 3. g.

In templo deus, cum in loco non sit. tomo. 5. 5. 8. d. e.

templum spiritus sancti, fideles. eod. 2. 1. 6. a. b. & 2. 1. 8. & 2. 1. 2. g. & 2. 2. 2. i. & 2. 4. 2. k.

templum sanctum est deo mens pura: & c.

templum sanctum est deo mens pura: & c.

templum sanctum est deo mens pura: & c.

templum sanctum est deo mens pura: & c.

templum sanctum est deo mens pura: & c.

templum sanctum est deo mens pura: & c.

templum sanctum est deo mens pura: & c.

templum sanctum est deo mens pura: & c.

templum sanctum est deo mens pura: & c.

templum sanctum est deo mens pura: & c.

templum sanctum est deo mens pura: & c.

templum sanctum est deo mens pura: & c.

IN DIUVM AVGVSTINVM.

templum dei violat, qui vnitatem violat. to. 8. 2. 4. l.

templum regis ipsa est Ecclesia, constructum viuis ex lapidibus. eod. 1. 3. 7. d.

De reedificatione templi post septuaginta annos, & de eius significatione. to. 8. 2. 1. 7. l. m.

Quod iterum deiectum sit post mortem Christi, quia fabricatum erat in imagine futuri corporis domini. ibid. m.

templum dei sanctum, mirabile est non in structura, sed in iustitia. to. 8. 2. 1. 9. e. f.

Quare Iudei accusabant Christum de blasphemia, dicentes eum dixisse, Soluam templum hoc & non soluite, sicut Christus dixerat. eod. 2. 2. 3. m.

templum dei pollui, quid sit. to. 8. 1. 9. 0. a. b.

templum dei est anima quieta & iusta, Eodem 3. 4. 1. h. j.

templum dei quale sit, & ex quibus lapidibus edificetur. to. 5. 2. 2. c. d.

Quid significet, De templo Christus eiecit vendentes & ementes. eodem, 5. 0. 0. i.

templum Salomonis umbra erat, in qua demonstrabatur quod venturum erat, & ideo illud iam cecidit. ibidem, l.

templum dei non tantum singuli, sed & omnes simul sunt. to. 8. 5. 0. 4. f.

templum quod destruxerunt Iudaei Christo excitatum, Christus est. to. 9. 2. 1. e.

Deus voluit vnum templum sibi aedificari in terra, ubi rogaretur, ubi moraretur. tomo. 6. 2. 4. 0.

templum Christi in suo capite dedicatum, & quando. to. 10. 1. 6. i.

templum domini quomodo aedificetur. to. 10. 6. 9. t.

De verbis sancti Lucae in Actis apostolorum, Petrus & Ioannes ascendeabant in templum, Sermo. to. 10. 8. 3. m.

Quoties aliquod peccatum committimus, templum dei destruimus. Eod. 1. 3. 1. c.

templa cordis & corporis fidelium sunt deo magis preciosa quam templa lapidea. tomo. 10. 2. 5. 3. m.

Quomodo conuersari debemus, ut coaedificemur in templum sanctum domino. eodem, 3. 3. 4. h. i.

templum quid sit. to. 1. 7. 1. & seq.

templum hoc nihil est aliud, quam velocissimus cursus ad mortem. to. 5. 1. 1. k.

templum a creatura coepit. to. 3. 1. 8. 8. k. & 3. 5. 2. e.

Mundus non est factus in temporalibus cum tempore.

tempus fuit ante motum celi in aliquo mutabili motu. eod. 1. 0. 7. h.

Omnino tempore fuerunt angeli. ibid. h. i.

Quae tempora vel secula fuerint ante genus humanum, dicit se ignorare. ibid. 1. 0. 8. b.

Ante tempora dicit Apostolus fuisse nobis promissam vitam. ibid. & seq.

tempora creatura dei sunt. to. 8. 2. 3. 9. c.

tempus & motus. to. 3. 1. 8. 8. k. & 2. 0. 6. l. m.

tempus quantumcunque prolixum, momentum minutatim detractioe consumitur. to. 5. 1. 0. 6. h. i.

tempus non est sine mutatione aliqua. to. 5. 6. 4. e. & 1. 0. 7. f. & seq.

tempus aeternitati non potest esse coaeternum. ibidem.

tempus mutabilitate transcurrit. ibid.

tempus enim breue est, &c. exponitur. tomo. 7. 2. 6. 6. g.

temporis breuitas. to. 10. 8. 2. m.

Mensura temporis, in quo. to. 1. 6. 9. d. e.

Quale tempus metiri liceat, & quale non. ibid. h. & m.

De mensura temporis. to. 1. 7. 1. h.

tempora metimur animo. ibid. l.

temporis differentiae tres. to. 1. 7. 4. & to. 1. 1. 7. 6. g.

Non est vestrum nosse tempora vel momenta. exponitur. to. 2. 1. 0. R. & 1. 0. 4. & m.

Differentiae temporum quomodo nominantur. to. 1. 7. 0. l.

Discrimina temporum. to. 3. 1. 7. 3. a.

temporum differentia diuinis operibus attribuitur. to. 9. 1. 0. 6. b. c.

tempus triplex ante legem, sub lege, & sub gratia. to. 8. 2. 9. 6. R. to. 10. 2. 7. h.

tempus praesens an possit esse longum. to. 1. 6. 9. d. e.

tempus praesens omne, apud deum. to. 4. 1. 8. 5. g.

tempus praesens non inuenitur. to. 5. 1. 8. 3. f.

Omne tempus in hoc tempore ideo venit, ut non sit: quia, &c. to. 7. 3. 7. 8. h. i.

Comparatio praesentis temporis ad praeteritum. to. 9. 1. 1. 5. h. i.

tempus praeteritum & futurum, ubi sint. tomo. 1. 7. 0. h.

Quomodo praeterita & futura tempora praesentia sint. ibidem, i.

Quomodo praesciantur futura tempora futura, iam sunt facta in dispositione diuina. to. 5. 1. 4. 7. d.

tempora cetera. to. 1. 6. 9. b. c. & 2. 6. 7. i. k.

tempora aliter cognoscit deus, aliter homo. to. 1. 6. 5. b. c.

Omnino suis temporibus agi. to. 2. 6. 5. d.

tempora vtiliter nesciuntur. to. 2. 1. 0. 6. d.

tempora. X x tempora

Tempora superstitiose obseruanda. to. 2. 170.
de. to. 3. 62. i. to. 4. 435. e. & seq. to. 6. 63. f. g.
Temporum & numerorum ratio in scriptu-
ris. to. 3. 21. c.
Tempora. cod. 356. g.
Temporum obseruatio obseruanda in scriptu-
ris. to. 4. 403. l.
Tempus regum Romanorum. to. 5. 24. f.
Per temporum quosdam articulos tanquam
aetatum hominis profecit recta eruditio po-
puli dei, vta visibilibus ad inuisibilia farge-
ret. to. 5. 85. x.
De temporum diuersa computatione, secun-
dum diuersas scripturas. to. 5. 106. m.
Tempora quantumcunque longissimo termi-
no clausa, aeternitati comparata, non tam
exigua estimanda sunt quam nulla. tom. 5.
106. h. i.
In temporibus posuerunt philosophi circumi-
turi, post quem dicebant eadem reueri. ibi
dem. m.
Tempus, & tempora, & dimidium temporis,
Danielis. 12. quid significet. to. 5. 209. x.
Tempore quodam venturi sumus ad non tem-
pus. to. 8. 423. k.
In tempore fieri, & cum tempore, differunt.
to. 5. 94. f. & seq.
In tempore sit aliquid noui, quod non habet
finem temporis. to. 5. 107. m.
Quod pudendis prosperitatibus affluere ve-
lit, quae Christianis temporibus conque-
rantur. to. 5. 10. f. & seq.
Contra eos qui dicunt seclia iora fuisse tempora
priora quam cum venit Christus. to. 8. 519.
e. d.
De laetis & asperis temporibus conquerentes,
caruales. to. 10. 94. e. d.
Sua tempora non contristant spirituales &
bonos. ibidem.
Nunc tempus misericordiae. to. 4. 385. a.
Duo tempora modo distinguuntur, misericor-
diae scilicet & iudicij. to. 8. 270. l. m.
Tempus est, vocem pastoris audiendi, quando
pastor pondum sumpsit tempus iudicandi.
to. 2. 234. R.
Tempus iudicij & misericordiae. to. 10. 23. g. &
78. g. & 106. i.
Tempus siue vita duplex, & laboris, & praemij
to. 10. 73. a.
Prius est tempus laboris, posterius quietis. eo-
dem. 204. e.
Hoc tempus respectu diei iudicij, dicitur nox.
to. 10. 244. e.
Duo sibi tempora succedunt, tempus flendi, &

tempus ridendi. cod. 169. f. & 277. b.
Tempus opportunum, vel temporis plenitudo
est quando manifestatur gratia Christi. to.
8. 63. f. & fo. seq. f.
Tempus beneplaciti, quale sit. cod. 241. b.
Tempus suum quomodo dicebat Christus lu-
cis nondum venisse. to. 9. 52. e. f.
Tempora nescit aeternitas dei. to. 1. 59. g. & 69. m.
Tempora aeterna quomodo dicatur. to. 1. 267.
R. l. to. 4. 206. i.
Temporalitas deitatis. to. 3. 355. f.
De temporibus aeternis, quaestio. to. 4. 206. i.
De tempore annorum patriae coelestis. to. 5.
159. g. h.
In aeternitate nulla tempora. to. 10. 44. d.
Temporalibus quatenus utendum. to. 3. 349. m.
Vide bona temporalia.
Temporalia quomodo a deo petenda. to. 10. 45. m.
Sperare temporalia. to. 10. 82. h. i. seq.
Temporalia etiam a deo petenda sunt, sed se-
cundo & tertio loco. cod. 157. a.
Tenacitas vitium est simile parsimoniae, non
naturae, sed fallaci specie. to. 2. 34. a.
Tenebrae humanae quomodo illuminentur. to.
1. 78. f. g. & 1. 54. b. c. to. 3. 354. x.
Tenebrae exteriores. to. 1. 166. d. to. 2. 180. f. to.
5. 208. g.
Tenebrae super abyssum. to. 1. 72. e. & 265. a.
to. 3. 159. h. i. & seq.
Tenebrae ignorantiae & infidelitatis. to. 1. 267.
a. to. 3. 28. a.
Tenebrae quod nihil sint. to. 1. 267. b.
De gente tenebrarum somnia Manichaeorum.
Eod. 276. d. to. 3. 252. e. f.
Vide Manichaei.
Tenebrae quomodo factae. to. 1. 269. l.
Tenebrarum rectores quare daemonia. to. 2.
149. e. d. to. 3. 252. e.
Tenebrae, demones. to. 2. 181. R.
Tenebrarum nomine, significantur infideles.
ibid. & to. 3. 252. e. to. 8. 320. m.
Tenebrae ignorantiam significant, & gentili-
tatem. to. 4. 305. f.
Tenebrae, quid. to. 5. 96. i.
Tenebrae angelos malos representant. tom. 5.
102. h. & seq.
Tenebrae, absentia lucis. to. 3. 159. i. to. 6. 49. i.
& fo. seq. a. & 178. d. e.
Tenebrae non factae a deo, sed ordinate. to. 3.
161. i. to. 8. 16. g. h.
Tenebrae. to. 3. 251. i. to. 10. 114. e. d.
Tenebrae quae ceperint esse. to. 6. 190. m. & seq.
In tenebris deum habitasse, Manichaei fince-
runt. to. 6. 126. e. f.
Tenebrae

Tenebrae animarum, peccata. to. 7. 122. h. to.
8. 16. g. h. & 41. a. & 46. d. & 58. d. to. 9. 224. l.
Tenebrae exteriores vel interiores, quae sint.
to. 8. 12. i. R.
Tenebrae significant peccatores. Eodem. 81. f.
& 137. b.
Quod figurent infideles. Eod. 320. m.
Tenebrae pinguiore sunt umbræ. to. 8. 469. f.
Qui tenebreant tenebras suas quas deus non
tenebrat. Eodem. 528. g. h.
Tenebrae noctis, quando ita sint, ut lumē eius,
ibidem. x. l.
Tenebrae, non natura, sed voluntate. to. 8. 548. g.
Tenebrae in homine, lux in dño. tom. 9. 4. R. l.
Tenebrae quae dicantur, cum dicitur, Lux in
tenebris lucet. to. 9. 6. c.
Tenebrae oculorum interiorum. to. 9. 59. c.
Tenebrae pellendae sunt, si cum Christi luce
societatem habere velimus. to. 9. 124. R.
Qui in peccati tenebris est, non videt laqueos
sibi ab hoste paratos. to. 9. 167. c.
Tenebrae quibus diabolus rector, infideles sunt.
to. 10. 7. g.
Tenebrae spirituales commutantur, & sunt lux
in domino. ibidem.
Tenebrae nobis ipsi, Et libera nos a malo, id est
a nobis ipsis. to. 10. 88. c. d.
Quae sint tenebrae huius mundi. to. 10. 148. b.
Rectores tenebrarum. ibidem.
Tenebrae Aegypti. to. 10. 171. f. g.
Tenebrae quando sumus. to. 10. 173. d.
Tenebrae densae. Eod. 176. b. & seq.
Non dat homini tenebras, qui dedit ei lucē.
to. 10. 241. d.
Tantum qui modo tenet, teneat donec de me-
dio fiat: exponitur. to. 5. 206. i.
Tentatio, alia metis, alia corporis. to. 2. 178. R. l.
Tentatio alia deceptionis, alia probationis. to.
2. 205. a. to. 4. 46. c. & fo. seq. x. & 147. i. &
158. i. to. 9. 69. f.
Tentatio duplex. to. 4. 418. l. to. 9. 69. f. to. 10.
10. e. & 116. a. & seq.
Et obiter declarati loci, Deus neminem ten-
tat: & tentat vos deus. to. 10. 10. e.
Duae sunt tentationes, quibus abundat haec
vita signis, & aqua. to. 8. 226. k.
Alia est tentatio quae fit ignorantibus, alia q̄
scientibus. to. 8. 331. b. c.
Tentatio triplex in mundo. tomo. 1. 163. e.
to. 8. 18. a.
Quatuor sunt tentationes ex quibus nos deus
liberat, cui consentitur suae miserationes:
prima est erroris & famis. ibidem. 412.
8. h.

Secunda, est difficultatis vincendarum concu-
piscendarum. ibidem. h.
Tertia, tedium & fastidium verbi dei. ibi. k. l.
Quarta, est tempestatis, & periculorum in gu-
bernandis Ecclesijs. ibidem.
Contra has quatuor tentationes sunt quatuor
exclamationes, quatuor liberationes, qua-
tuor miserationum dei confessiones. ibi-
dem. m.
De diuersis animae tentationibus, & modo vin-
cendi illas. to. 10. 317. c.
Tentatio, & ieiunium. to. 3. 250. a. & 347. l.
Tentatur homo in diuersis. to. 4. 316. b. c.
Tentatio non omnis culpanda. to. 5. 153. i.
Tentatio adducens peccatum, & tentatio pro-
bens fidem. to. 10. 10. e.
Tentatio hominis quare permittitur. to. 3. 218. b.
Tentatio quare hominem deiecerit. ibidem. f.
Tentatio cur per serpentē. to. 3. 219. l. & 221. e.
Tentatoris verba. ibidem. i.
Tentatio diaboli incēpit a muliere. to. 5. 125. d.
A tentatione non praeseruaui deus hominem
quem praesciuit esse casurum. to. 5. 130. l. &
sequen.
Tentatio Euae in paradiso. to. 9. 130. b.
Tentatio diaboli ad Adam. to. 9. 257. i. R.
Tentatio diaboli cedit in decorem vniuersi.
to. 1. 242. k. l.
De tentationibus antiqui serpentis. to. 1. 276.
a. b. & seq. copiose.
Tentationes quomodo fiant per Satanam. to.
4. 409. c.
De tentatione grauissima diaboli, qua solutus
tentabit, bellaturus contra sanctos fortissi-
mos. to. 5. 201. m. & seq.
Ibi tentat inimicus, ubi perfectio est. tomo. 8.
182. a. b.
Tentare tantum diabolus finitur, quantum
expedit proficientibus. to. 8. 213. g. h.
Aliquando qui tentantur, traduntur occulto
merito suo in manus tentatoris. Eodem.
373. l.
Tentare non audet diabolus, nisi permittitur: &
potestas ei datur aut ad damnandos impios,
aut ad probandos pios. tomo. 8. 398. f. &
399. l. m.
Diaboli tentationes. to. 9. 167. b. c. & seq. tom.
10. 162. k.
Tentatio diaboli, de maioribus peccatis parua
mentitur. to. 10. 209. h. i.
Tentat deus, & non tentat. to. 2. 136. m. tom.
4. 32. h. i. to. 7. 412. g. to. 9. 69. f.
Tentatio diuina. to. 4. 313. d. e.
Quomodo deus inducat in tentationem. to-
mo. 4.

mo. 4. 408. k
Tentatur Abraham, ut obedientia sua seculis
innotescat, non deo. to. 5. 153. i
Tentavit deus aliquos, quos erudiri sic opus
est, vel decipi iustum est. to. 5. 190. e
Tentat uos deus, quomodo, intelligatur. to. 8.
93. & fo. seq. k, l
Diabolus foras eiectus est, non quod non tentet:
sed quia non tam facile in tentationem nos
inducat. to. 9. 81. g, h
De tentatione Abraham a deo, Sermo. to. 10.
162. e
Tentat deus hominem, non ut eum inueniat:
sed ut homo se inueniat. to. 162. g, h, & k
Vbi inuenitur tentas deus, lex loquitur: vbi ve
ro Christus, Euangelium. to. 10. 162. i
Differentia tentationis dei & haeretici. ibidem.
i, k
Si deus cessat tentare, magister cessat docere.
ibid. k
Tentat deus, & quare. to. 10. 191. g
Tentari, & induci in tentationem, differunt.
to. 4. 408. l
Tentationes non deprecandae. ibid.
Tentationis exempla. ibid. m
Quomodo inducamur in tentationem. to. 4.
409. d
In tentationem introire & exire, quid sit. to. 8.
473. d
In tentationem intrare, est a fide exire. to. 10.
30. i
Quid sit deum inducere aliquem in tentatio
nem. to. 10. 191. g
Deus aliquem educit a tentatione cum liberat
a malo. ibid.
Aliud est tentari, aliud in tentationem induci.
to. 10. 219. f
Tentatio, vita humana. to. 1. 64. g, & fo. seq. d,
to. 2. 84. f, to. 3. 48. l
Tentationes & illecebrae nocturnae. to. 1. 64.
h, i
Tentatio gulae, & reliquorum sensuum. ibi
dem. l
Superbiae vitium. to. 1. 66. a
Vanæ gloriae vitium. ibid. c
Tentationes homini necessariae. to. 3. 178. m,
& 351. e
Tentatio humana. to. 4. 313. c, & 409. c, to. 9.
100. d, & seq.
Tentationum varietas. to. 4. 409. d
Sine tentatione non potest esse vita humana.
to. 8. 202. b, c
Vita ista tentationibus plena est. to. 10.
206. m

Aetas pueri nascentis, tentationibus iam subia
cet. to. 10. 249. a, b
Tentationem esse vitam hanc, quomodo dixe
rit Iob. to. 10. 121. a
Precatio contra tentationes. to. 9. 167. c
Tentationis remedia. eod. 250. h, & seq. tom.
10. 207. a, b
Remedium contra tentationes diaboli. to. 10.
162. k, l, & 209. h, i
Cautio circa tentationes. to. 10. 208. g, h
Contra tentationes maior est adiutor, quam
oppugnator. ibid. i
Tentatio quomodo deiecit. to. 1. 276. d
In tentationibus sperandum in domino. to. 2.
176. e, f, & fo. seq. e
Tentationum fructus. to. 3. 332. l, to. 4. 326. e
Tentatio aliquando ad probationem fit, ali
quando sub dolo ad subversionem. to. 4.
306. b
Tentari desiderant, & metuunt boni, secundā
differentiam perfectionis, vel imperfectio
nis in eis. to. 5. 123. k, l
Tentatio est acceptanda qua fit probatio. to. 5.
151. h
In tentatione multiformi, reddimur feruentio
res ad desiderandam coelestem pacem. eod.
191. g
In tentationibus etiam vincens, indiget dice
re, Dimitte nobis debita nostra. to. 5. 107. k
De tentationibus & periculis obiectis iustis, in
quibus oportet eos bellare, vigilanter. to. 5.
237. h, & seq.
Tentationes animi non sentit, qui non profi
cit. to. 8. 50. i
In tentatione se quisque agnoscit, qualis sit. eod.
90. d
De tentatione nostra deus non accipit scien
tiam, sed ostendit. ibid. & 121. b
Omnis tentatio, probatio est, & fructum habet.
to. 8. 330. h
Nemo sibi innotescit, nisi tentatus. to. 8. 202.
b, c, to. 10. 162. k, l
Qui tentatori dat potestatem, ipse tentato pra
bet misericordiam, quia ad mensuram, per
mittitur tentare diabolus. to. 8. 228.
a, b
Omnis pertinet ad Christum, necesse est ten
tationibus variis agitari. eod. 212. a
Qui non tentatur, non probatur: & qui non
probatur, non proficit. to. 8. 247. h
Tentationes huius vitae sine adiutorio dei, p
arbitriū voluntatis superare non possumus.
eod. 327. l, m
Tentatio malis est, ut ignis sceno, bonis tan
quam

IN DIVVM AVGVSTINVM.

quam ignis auro. to. 8. 398. f
Tentationes repunt, sed caue ne surripiat. ibi.
399. e, f
Quomodo tota uita nostra sit tentatio. to. 8.
479. l
Tentatio oculorum, non est nisi mendacium
oculorum. eod. 515. b
Melius est tentari & probari quam non tenta
ri & reprobari. to. 8. 552. c
Duo tempora sunt, vnum quod nunc est in te
ntationibus: alterum, quod eris in securita
te, &c. eod. 572. e, f
Tentationibus probantur homines. to. 9.
132. c
Homo in tentatione stetit in deum factorem,
& diabolum deceptorem. to. 9. 257. i, k
Auxilium dei in tentationibus. to. 9. 162. d, e
In tantum tentatio proficit, in quantum fides
deficit. to. 10. 30. i
Tentator quomodo vincatur. to. 10. 35. d
Quicumque tentatione vincitur, peccatum ipse
committit. to. 10. 116. a
Sine tentatione nullus probatus est iustus. to.
10. 219. f
Tentatio, & ieiunium Christi. to. 3. 250. a
Iesus tentatus. to. 4. 141. k, & 306. b, c, to. 10.
35. d
Tentavit Christum princeps demonum. to.
5. 80. k
Domini tentatio tripartita, quid significet. to.
8. 18. a
Diabolus totum corpus Christi, sicut & Chri
stum duobus modis tentat, scilicet errore &
terrore. to. 8. 54. h
Tentatio Christi, nostra est doctrina. eodem.
329. c
Tentatus est Christus, ne vincatur a tentatore
christianus. to. 8. 332. c, d
Si ille non vinceret tentatorem, quomodo tu
disceres cum tentatore pugnare? ibidem.
334. e
Christus ideo tentari voluit, ideo tristis effe
ctus est: ut quid in tentationibus nostris re
spondeamus, & quem in tribulationibus in
uocemus, ostenderet. to. 9. 82. a
Tribus malis mundi, tentatus est dominus. to.
9. 127. m
Christus diabolo in tentatione respondendo,
docuit nos quid respondeamus. ibidem. 123.
a, b
Christus quare ad diaboli tentationem non se
cunt panes. to. 10. 35. d
Quare Christus tentatus est. to. 10. 207. d, e
Error super tentatione dei, & Christi. to. 10.

162. i, & seq.
Contra tentantes deum. to. 3. 265. g, h
Quod utendum industria nostra, ne deum te
tare videamur. ibid.
Periculum, quantum cauere potest non caues,
magis tentat deum, quam speret in deo. to.
5. 149. h
Tentare deum non audeat homo, quando ha
bet quod faciat. to. 6. 131. b, c
Terebinthi arboris natura. to. 4. 101. h
Terentii verba ponuntur. to. 2. 25. b
Terentius quidam. to. 5. 64. d
Terentianus adolescens, qualiter in flagitium
cotruerit. to. 2. 243. b
Tergeo, secundae inflexionis. to. 1. 89. h
Terminus deus. to. 5. 47. m
Terminus fines habet. to. 5. 57. h
terminalia in Februario celebrantur. ibi
dem. i
Terra vocabulum quomodo accipitur. to. 3.
207. m
Terra duplex. to. 10. 76. l, m
Deliramentum de duplici terra. to. 6. 41. d, e
Terra erat inanis, varie intellectum. to. 1. 75. c
Terra, corpus est simplex. to. 1. 195. b
Terra inuisibilis. to. 3. 159. h, to. 10. 195. i
Terra, in duas partes diuiditur. to. 5. 57. f, &
61. h, & seq.
Terras in tres partes diuiditur. eod. 149. g
De lateribus, & figura terrarum. to. 6. 41. c,
Terrarum coniunctio. to. 6. 42. b, c
Terra quasi finis est rerum, quia vltimum est
elementum. to. 8. 24. g, h
Quomodo fundata dicatur, & permanere in
seculum seculi. eod. 45. i
Quomodo firmata sit super aquas, cum gra
uior videatur ut non portari aquis, sed aquas
portare potius credatur. to. 8. 517. i
Terra quare gignat in frugifera, & noxia. to. 1.
269. c
terra, tellus, tellumo, differunt. to. 5. 32. d
terra deuorat quodammodo quae genuerit. eod.
60. a
terra dea, & mater deorum. to. 5. 62. a
terra, mater fecunda omnium. ibi. 111. i
terra liberatur in medio, in nihilo. to. 5.
116. h
terra, & linguae, quando diuise sint. eod. 147. g
Peccatis innumeris, terra inquinatur. to. 3. 311. c
terra es, & in terram ibis: exponitur. to. 5. 115.
e, & 207. e
Quomodo terra restituta sit Christo. to. 8.
511. a, & seq.
Melius est carne ambulare super terram quam
Xx 4 cupiditate

cupiditate ire sub terra. eod. 213.c
Terra quomodo dicatur interfecta in sanguinibus. to. 8.4.10.c
Quomodo deus dederit eam filiis hominum. eod. 43.2.i
Terra promissionis, quæ. to. 4.98.d
Terra promissionis mysticè. to. 10.100.1
Terra promissionis, terra fluens lac & mel. to. 8.404.c.d
Terra repromissionis fluens lacte & melle, quid figurabat. ibi. & 409.1.m
Terra promissionis erat natura humana ante lapsum Adæ. to. 10.169.1
Terram promissionis ingrediuntur filij Israel. to. 5.86.a
Terra repromissionis Israelitico populo reformisum Moyfi successorem, quid. to. 10.180.
Terra repromissionis si semper duratura esset non esset figura, sed res. to. 8.261.a.b
Qui filiorum Israel intrauerunt terram promissionis. to. 4.3.11.h.i
Duo tantum de sexcentis milibus viri terram promissionis ingressi sunt. to. 10.178.i
Non amplius quam duo, de seniore populo meruerunt terram promissionis intrare. to. 10.180.m
Et quid hoc significet. to. 8.383.f.g, tom. 10.180.m
Iusto dei iudicio filij Israel terram promissionis receperunt. to. 10.180.b
Terra promissionis non recuperatur, nisi regnante Iesu filio uisus Iordanis transeat. ibi dem, f
Terra promissionis, Sem filio Noe, in diuisione orbis obuenit in possessionem. Ibidem b, c
Quid terra promissionis designet. ibi. d
Terra promissionis, non lege naturæ, nec lege scripta Moyfi, sed per Iesum reformatur. to. 10.180.f
Omnis terra in scripturis. to. 3.245.a
Terra domini, est ecclesia eius, ipsam rigat & colit. to. 7.91.1
Terram spiritualiter firmari super aquas quid sit. eod. 49.g
Terra quando spiritualiter fundata. to. 8.339.m
Terra nostra, quid. to. 10.151.k, l
In terra deserta, in uia, & in aquosa: exponitur. to. 10.166.c
Fructus terræ, allegorice sunt officia pietatis. to. 1.82.1.k
Terra quæ benedicat dominum. to. 4.304.c, d
Terra nostra tunc dat fructum suum, cum &c.

to. 8.228.h, i
Terra quomodo producat spiritualiter fœnum iumentis, & herbam seruituti hominum. eod. dem. 383.i, & 395.d
Terra quomodo spiritualiter educat panem. to. 8.396.d
Terra uiuentium, ecclesia. to. 2.20.a
Quid sit terra uiuentium & quid terra mortuorum. to. 10.151.1
Et quomodo differant. to. 8.46.f.g
Terra uiuentium est regnum sanctorum. Eod. 95.h, & 100.a, b
Quomodo repleta sit possessione dei. to. 8.398.1, & to. seq. c
In terra morientium, spes mea deus in terra uiuentium, portio mea. ibi. d. 399.e
Terram tunc commouet, & turbat deus. to. 8.200.h, & seq. & 231.
Quomodo mota sit a facie dei. eod. 430.f
Terra quomodo liquecat, & defluat. to. 8.271.g
Est orbis terrarum qui non commouebitur, & est orbis terrarum qui commouebitur. eod. 340.a, b, & f, g
Terram commoueri, quid sit. to. 8.363.e, f
Terra quomodo innumeris inquinata peccatis. to. 3.311.c
Terram iudicare, est corpus damaarc. to. 10.194.k
Quomodo sit iudicanda terra. ibi. d. 1
Terra, anima sitiens. to. 1.79.b, c
Terra pro aqua ponitur. to. 4.48.m
Terra, arbores, fœnum, sunt homines terreni. to. 9.144.b
Terra nostra, est caro nostra. to. 4.407. to. 10.152.k, l
Inferiora terræ, sunt terrenæ cupiditates. to. 8.212.c
Terræ nomine, designat ecclesiam ex gentibus. to. 8.116.d
Terra, cibis diaboli. to. 8.401.h
Terra dicitur homo qui terrena sapit. ibi. dem h, i
Quod significet ecclesiam, & quæ sit firmitas eius, super quam fundata est. to. 8.391.a, b
Terra pro hominibus. to. 3.35.h, & 36.g, to. 4.404.c, d, to. 5.210.h
Terra dicitur quicquid infra spiritalem hominem est. to. 8.5.b
Terra, infideles. to. 10.115.f
Terræ nomine, figuratur humilitas hominum. to. 8.214.1
Quod significet gentem Iudæorum. to. 8.148.d, & 144.
Terra pro mari. to. 8.280.m
Terra

Terra, virgo Maria. to. 1.279.m
Terræ nomine, stabilitas in deo significatur. to. 8.4.h
Terra appellatus est peccator. to. 4.400.g, & 404.1, to. 8.24.m
Iniusti pro amore terreno, terra sunt. to. 9.145.m
Terræ motus in Africa & Thracia. to. 3.242.h
Terræ motus cordis. to. 8.402.a, b
Terrigenæ, sunt filij terræ. to. 8.147.a
Quomodo terribilis deus. to. 8.223.d, e
Deus mentes sæuissimas terruit. to. 5.3.b
Terror, optimus ciuitatis tutor. to. 5.11.g
Deus nos terret, & contristat ad emendationem. to. 10.46.c
Tertullianus. to. 1.50.d, to. 2.29.i
Tertullianus multa eloquentissime scripsit. to. 6.10.h
Tertullianum nobis inter hæreticos habitum quod ad Cataphrygas descendit, & iteratas nuptias pro stupro damnauerit. ibi. d. 1
Tertullianus Cataphrygarum ad stipulatur. to. 4.366.c
Deum corporeum esse somniauit. to. 2.214.d
to. 3.217.d, to. 6.10.h, to. 7.380.m
Animam corpoream. to. 2.214.d, to. 3.217.d, & seq. to. 6.10.h
Animas post mortem conuerti, in dæmones, & in quæcunque animalia. to. 6.10.d, & i
Animam ex traduce. to. 2.215.d, to. 6.10.i
Tertullianus hæretice sentit de monogamia. to. 6.204.d
Tertullius. to. 5.20.f
Terra ante ignem mollis, & post ignem fortis, quid significet. to. 8.36.f
Testamentum pro pacto pacis. to. 3.33.d, & 1, & to. seq. a, to. 8.300.a
Testamentum pro præcepto. to. 3.44.1
Testamenta dei appellantur multa alia a nouo & veteri. to. 5.152.R
Testamentum differre ab instrumento. to. 7.293.f
Testamentum, in scripturis, non illud solum dicitur quod non valet, nisi testatoribus mortuis, sed omne pactum placitum testamentum vocatur. to. 8.300.a
Testamenta duo signata per Agar & Saram. to. 1.7.1, to. 2.180.m, to. 4.431.m
In nouo testamento pene nulla esse, quæ non in veteri. to. 1.18.1, m
Testamentum vetus, & nouum, quæ differant. to. 2.74.g, to. 3.273.f, to. 4.59.f, g, & 83.m & 89.i, & f. seq. a, t. 5.88.c, & 15.c, t. 7.292.i
Et unde illud nouum, hoc vetus dicatur. to. 3.272.h
to. 7.193.h
Vtriusque testamenti deus vnus est. to. 1.237.c, & 251.K, l, tom. 6.63.g, & 193.1, m, Et fo. seq. g
Testamentorum ratio. to. 2.239.i
De concordia vtriusque testamenti contra Machabæos. to. 1.248.f, g, & 249.f, g
Testamentum vetus, & nouum, quid contineant. to. 1.254.R
Testamentum nouum ante prædictum. to. 2.7.d, e, & 16.m
Veteris testamenti quadragintaquatuor libri. to. 3.8.h, i
Retracta. to. 1.21.e
Testamenti noui libri enumerantur. to. 3.8.i
Testamentum nouum ex Græcis voluminibus emendandum. to. 3.10.h
Vetus item, secundum septuaginta. ibi. d. g, h
Testamentum nouum à Hieronymo castigatum probat August. to. 2.24.d
Vetus testamentum non item. to. 2.11.i, & fo. 13.a, b
Testamenta duo, duas felicitates præferunt. to. 2.174.e, d
Testamenti veteris & noui vicinitas. tom. 4.49.k
Concordia. to. 6.45.f, & 56.m, Retracta. tom. 1.18.1
to. 10.16.e, f
Testamentorum duorum differentia patet in Psalmo: Quam bonus Israel deus. to. 5.89.d, & seq.
Testamenta duo duntaxat. to. 4.94.c
Duorum testamentorum dispensatio, iuxta hominum ætates. to. 4.192.b
Testamentum vetus, est occultatio noui. to. 4.325.m
to. 5.151.f
Testamentum nouum, est manifestatio veteris. to. 4.325.m, to. 5.49.m, & 151.f
Testamentum vetus ad timorem pertinet, nouum ad charitatem. to. 4.424.m
Testamentum vetus & nouum, eadem scriptura vocatur. to. 4.440.e
Testamentum nouum promissum, non secundum testamentum. to. 6.23.h
Testamenta duo significantur, per Ismael & Isaac. to. 4.436.m, to. 5.152.h, to. 6.87.g
to. 8.74.1, m, & 469.d, e
Per scribam doctum, in regno celorum. to. 9.69.g, h
Testamentum vetus, prophetia noui testamenti. ibi. dem. i, & to. 10.151.k
Testamentorum discrimen, ratione bellorum. to. 6.238.K, l, & seq.
Testamentum nouum in vetere figuratum, & vetus in nouo reuelatum. to. 6.85.a, & seq. copiose,

I N D E X

piose item. 194.g
Noui & veteris testamenti scripturas, quomo-
do accipere debeamus. to. 5.131.g
Testamentū vetus significatur per Heli sacer-
dotem, & Saulem regem reprobato: No-
uū vero per regem Dauid, & Samuelem
instituto a deo. eod. 158.k, & seq.
Testamentum vetus nihil proficit, nisi quia
testimonium perhibet testamento nouo. to.
5.162.k
Testamentum vetus debuit precedere nouum,
sicut animale præcedit spiritale. tomo. 5.
171.d
In testamento veteri habentur lex & prophe-
ta, in nouo Euangelium & Apostolica li-
tere. eod. 199.e
Testimonia noui testamenti præponenda
sunt testimonijs veteris testamenti. ibi-
dem.
Testamenti vtriusque contitatio, contra Adi-
mantum to. 6.55.c, d
Testamentorum duorum breuissima differen-
tia. to. 6.63.g, & l
Testamentum vetus temporalia promittit, no-
uum æterna. to. 5.171.d, to. 6.71.i, tomo. 8.
265.h, i
Testificatio veteris testamenti, fidem nouo
conciliat to. 6.71.h, i
Testamentum nouum absconditū, latet in ve-
teri, tanquam in fece corporalium sacra-
mentorum to. 8.424.g
Testamentum vetus vocatur, quia per nouum
aboleatur eod. 403.m
Quod gratia noui testamenti in veteri lege ve-
labatur & in Euangelio reuelebatur, figura
liter ostenditur to. 8.547.b, c
Testamentum nouum, a veteri distinguendū.
to. 9.5.k
Duo testamenti, sunt duo vbera matris Eccle-
siae. to. 9.128.c
Testamentum in nouum canticum, vetus in
nouum, mutatum est, homo vetus mutetur
in nouum eod. 202.e, f
Comparatio veteris ad nouum testamentum,
ex parte signorum to. 10.324.a, b
Verus testamentum figuratur per Agar, & Is-
maelem to. 118.m
Vetus testamentum, quid dicatur. Eodem. fo.
21.c
Verus testamentum non accipiunt Manichæi.
to. 1.21.l, & 21.g, & 27.d, 254.R, & to. 3.
202.b, to. 6.71.i, & 71.h, i, & to. 96.d
Item Cerdoniani, Marcionistæ, Seueriani. to.
6.5.f, g

Vetus testamentum proprie, quod datum est
in monte Sina. to. 1.18.l.m, & 22.i
Vetus testamentum to. 5.88.c
Testamentum est a seculo morte mori eos, qui
transgrediuntur, præcepta dei. to. 5.151.h, i
Testamentum vetus duplicia præcepta con-
tinet. to. 6.74.g, 78.g, & 112.f, g
Testamentum vetus, quatenus Christiani acci-
pant. to. 6.71.a & 74.g, to. 7.192.b, c
Non humana suspitione, sed apostolico testi-
monio & prophetico declarantur omnia,
quæ in testamento veteri gerebantur, figu-
ram esse noui to. 8.431.m
Testamentum vetus inspicum, si ratio ibi Chri-
stus intelligatur to. 18.m
Testamentum vetus, vmbra futurorum, to. 8.
74.l.m, to. 9.52.m
Testamentum vetus quid, & eius promissio-
nes to. 9.144.l
Nouum testamentum, figuratur per Saram &
filium eius to. 1.18.l.m
Testamenti noui, ex prophetis, commemoratio.
to. 3.272.c
Testamenti noui præfiguratio. tomo. 4.59.
f, g
Testamentum nouum, reuelatum est per in-
carnationem Christi to. 5.157.d
Per testamentum nouum quicquid nobiscum
agitur, non pertinet nisi ad nouam heredi-
tatem noui testamenti. to. 5.219.b, & seq.
Ante testamenti noui reuelationem ciuitas
dei, non in lumine, sed in vmbra cucurrit.
to. 5.168.l, & seq.
Testamentum Christi ascendens. to. 7.112.d
Testamentum nouum dicitur, quo renouatur
ad nouam hereditatem. to. 8.421.k
Testamentum pacis, est testamentum patris
nostri to. 9.237.f
Testimonia, Græcè dicuntur martyria, quo
verbo iam vtimur pro latino, ita vt testes
martyres appellemus. tomo. 8.444.c, 449.i
& 455.h
Testimonium triplex to. 6.244.i
Testimonia ex lege & prophetis. to. 6.122, &
seq. copiose, & 19.l.m
Ex libris Ethnicorum eod. 20.f
Testimonium legis, eis qui lege non vtun-
tur, testimonium est quo conuincantur pu-
niendi: his vero qui ea legitime vtuntur, te-
stimonium est, quo demonstratur, ad quem
liberandi confugere debeant peccatores. to.
8.282.b
Testimonia dei scrutari, quomodo intelligen-
dum. eod. 437.m, & seq.

I N D I V M A V G V S T I N V M.

Testimonia dei sunt, quibus quantum nos di-
ligat, nobis probare dignatur. to. 8.441.g
Testimonia dei, quæ. Eod. 446.i, k, 464.f
Testimonia dei, mirabilia. to. 8.461.i
Quæ sunt mirabilia testimonia dei, & vtram
videamus hominem ab eorum seruatione
reuocare, an potius vt sedulo id agat exhor-
tari ibidem. l
Testimonia dei custodiuntur, dum non nega-
tur, quia hoc est martyrium officium. tomo.
8.466.c
Testimonium conscientie. to. 4.422.d
Testimonium inimicorum, roborat fidem no-
stram to. 5.183.c
Testimonia non vendenda. to. 2.75.c
Testimonium falsum to. 4.6.m
Non falsum testimonium dices. to. 5.8.c
Testimonium falsum, apud deum non valebit.
to. 8.105.g
Deo dederunt testimonium omnia, præter ho-
minem to. 9.6.d
Testimoniū Christi neminem accepisse, quo
modo dicebat Ioannes to. 9.28.f
Testimonia de Christo diuersa. to. 9.44.a, b
Paracletum testimonium perhibere de Chri-
sto, quid sit to. 9.101.a, b
Testimonium Christi verum. to. 10.36.a
De eo quod scriptum est in Euangelio, Si er-
go testimonium perhibeo de me, & c. to. 10.
35.m, & sequen.
Et quomodo hoc intelligendum. Eod. 36.a
Christus in martyribus, & per ipsos testimo-
nium sibi dicit ibidem. c
Satellites à Pharisæis missi, Christo testimo-
nium tribuunt to. 10.39.g
De testimonio Christi de Ioanne, & Ioannis
de Christo: Homilia to. 10.117.c
Iudæi, nostræ fidei testimonium seruant.
to. 10.166.g
De quolibet gradu hominum habuit testimo-
nium salus omnium to. 10.131.l
Adulteri, fornicatores, & id genus immundo-
rum, non inueniuntur perhibuisse testimo-
nium Christo to. 10.132.b
Testimonium Apostolorum de Christo. to.
10.200.g
Testis non debet vendere testimonium. tomo.
2.75.c
Testes veri aliquando puniuntur in iudicijs,
falsis testibus prævalentibus. tomo. 5.
190.i
Testes introducendi sunt, prius tamen causa
proposita to. 5.199.a, b
Testis in iudicio, & non solū iudex Christus

crit to. 5.211.e
Ero testis velox super maleficos, & super adul-
teros, & c. exponitur ibid.
Testes tres to. 6.244.h
Quando deus iudex est, alius testis quam con-
scientia tua non erit to. 8.106.h
Testes duo, aut res, qui sint, in ore quorum de-
bet stare omne verbum to. 9.61.g
Deus testes habere voluit homines, vt homi-
nes deum testem haberent. Eodem. 124.f
Testes dei, passi sunt ibidem.
Duo testes Christi, sint duo testamenti. to. 9.
145.c
Tethys, dea marina, pro mari. tomo. 3.
240.k
Thabor interpretatur veniens lumen. tomo.
8.323.m
Thaddæus trinominis fuit. to. 4.147.i
Thales Philosophus. to. 5.65.f, & 174.l
Thamar mendacium excusatum. to. 4.16.l
Thamar quatenus excusabilis. to. 6.136.c
Thamar amaritudo interpretatur. tomo. 6.
141.f, & k
Thamar, Ecclesie typum gerit. ibid. l
Thamis mandatum humile interpretatur. to.
8.284.c
Thare domus vna to. 5.147.m
Thare domus persecutionem passa est Chal-
dæis ibidem. 147.c
De Thare patre Abraham, & numero anno-
rum vite eius in Charra. ibidem. b, & d
Tharsus patria Pauli to. 8.144.b
Tharsis quæ nam ciuitas sit, & quid signet. ibi-
dem.
Theatrica turpi tudo to. 1.14.m
Theatrum Christianis prohibetur. tomo. 10.
19.d
Themistius Philosophus to. 1.97.h
Themistocles dictum to. 2.78.a
Theobrotus to. 5.8.h
Theodorus laudatus. tomo. 1.155.c, & 168.c,
Retracta. 9.k
Theodorus to. 2.14.i
Theodosius pecunia multauit hæreticos. to.
2.66.m, 68.a to. 7.88.c, d
Per Theodosium Manichæi proditi. to. 6.2.f
Theodosius imperator, qualis in virtutibus
fuerit, & quomodo alijs exemplum relique-
rit to. 3.49.c
Theodosius, publicam egit poenitentiam. to.
10.120.a
Theodotion hæresarcha, à quo Theodoria-
ni. to. 6.6.l
Christum merum hominem fuisse sensit. ibi.
Theolo-

I N D E X

Theologiae studium qualem animum requirat. to. 3. 14. l. m
Theologia Platonis, Pythagorica, to. 3. 12. c. f
De tribus generibus theologiae, secundum Varro- nem. l. vno fabuloso, altero naturali, ter- tio civili. to. 5. 51. h. & 87. c. & seq.
De theologia mythica. i. fabulosa, & de civili, contra Varronem. to. 5. 50. m
Theologia civilis quot habeat partes. ibid. 51. c. f
Theologia poetica, quot habeat nomina. ibi- dem
Per Theologiae, verbum graecum, quid intelli- gamus. to. 5. 64. a. b
Theologi dicti sunt poetae. to. 5. 172. c
Theopropria, seu theoproprium. to. 2. 216. f
Theosebia interpretatur, dei cultus. tomo. 3. 269. g
Theosebia. to. 5. 172. c
Theriacum quale antidoti genus. tomo. 10. 57. c
Thesaurus in vasis fictilibus. to. 4. 108. e
Thesaurus in agro absconditus, quid signet. to. 4. 111. l
Thesauros abscondere in caelo, quid. t. 4. 410. c
Thesaurus communis veritatis erit in patria. to. 5. 45. m
Thesaurus desiderabilis iustitiae, to. 6. 193. d
Thesaurus dei, dicitur secretum dei. to. 8. 71. i
In thesauro pauperum, dulcissima requies, & vera securitas. to. 8. 95. g
Thesaurus tuus, meritum tuum. to. 8. 99. g
Thesaurizare filiis, & haeredibus, stultum esse probatur. to. 8. 110. e. & 149. e
Thesaurizare, fundamentum bonum in futu- rum. to. 10. 4. i
Quae vanitas thesaurizare in hoc mundo. to. 10. 150. h. & seq.
Vbi thesaurizandum. ibid. m
Merito thesaurus in terra, quia cor in terra. ibidem
Mala quae thesaurizando committuntur. to. 10. 151. a
Thesaurum in terra condere. ibid.
Qui condit thesaurum in caelo, non perdit the- saurum. ibid.
Quicquid homo facit modo, in thesauro mit- tit. to. 10. 236. b
Bonus homo, de thesauro suo certus est, malus autem prorsus ignarus. ibid. b. c
Qui sint thesauri bonorum. to. 10. 236. d
Malorum thesauri. ibid. d
Pauperes sunt latrarii, elemosynas in thesau-

sauro coelestem portantes. ibid. e
Thesis & Hypothesis. to. 1. 105. m
Theurgiae commendatio à Porphyrio. to. 5. 84. d
Et quod falsam purgationem animis, 'dæmo- num inuocatione, promittat. ibid. m
Thomas Apostoli historia apocrypha. to. 4. 402. k. l. to. 6. 64. R. l
Thomas Apostoli vindicta. to. 6. 64. R. l. & seq. & 140. R. l
Thomas an Christum tetigerit, nec ne, dubiū est. to. 9. 120. f
Thomam Apostolum quid impediuerit à cre- dulatione. to. 10. 28. R. & m
Thomas vidit, tetigit, digitos misit. to. 10. 29. a. & 206. b. g. h. 208. d. & R. l
Thomas aliis discipulis credere noluit. to. 10. 206. g. & 208. c
Thomas signa clauorum & lanceae querebat, ideo non credebat. to. 10. 208. c. d
Thomas non petiuit tangere Christum, quod ipse dubitaret, sed ut omnem suspicionem incredulitatis excluderet. ibid. l
Thomas, Christum tangendo, multum nobis profuit. ibid.
Thomas prius dubius, factus est certus. to. 10. 220. g
De sancto Thoma, Sermo. to. 10. 255. b
Throni Graece, sedes sunt honorabiles Latine. to. 8. 469. h
Thronus bestiae, Ecclesia impiorum. tomo. 9. 147. d
Thuriarchus, siue Thurimarchus. tomo. 5. 169. e
Thuribulum, est Ecclesia. to. 9. 144. a
Thuribula figurant imaginem diuinæ scriptu- rae. to. 10. 176. h
Quid thuribulum ignitum, altari impositum, figuret. to. 10. 177. a
Thurificati qui. to. 2. 224. c
Tiberis glacie constringitur. to. 5. 26. m
Tiberis, ultra morem exundauit. ibidem. 26. g
Tiberis, prius Albula. to. 3. 203. m
Tiberinus deus. to. 5. 54. g
Ticonii regulae septem. to. 3. 19. c
Ticonii Donatistae ingenium, & eloquentia. to. 7. 4. c
Tigillus. to. 5. 58. i
Tigris fluuius paradisi. t. 1. 276. k. l. to. 3. 203. m, to. 5. 192. c
Tilos insula. to. 5. 215. c
seruare vestes & id genus, ita ut a tineis corro- dantur, peccatum est. to. 9. 252. g. h
Timor.

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

Timor. to. 1. 254. l. & 264. k. l. to. 3. 249. a. to. 5. 124. d. & seq.
Timor duplex. to. 2. 130. d. to. 8. 492. l. to. 9. 69. g. 98. b. & 138. h. to. 10. 94. R
Timor est duplex, exemplum de duabus ma- tronis, quia aliter timer adultera virum suū, aliter casta. to. 8. 447. g. & 465. b. & 493. m, & seq.
Timore poenarum mali coercendi. to. 2. epist. 48. & 50. per totum
Timor humanus, populo Israel condonatus. to. 4. 101. i
Non timeat homo quod non habet in potesta- te deuitare. to. 8. 147. c. d
Timere, vbi non timendum. eod. 169. g. h
Qui non timet, non est immortalitate indu- tus, sed sensu exutus. to. 8. 179. c
Qui non timet, nec homines sunt. eod. 215. a. b
Maiore timore minora cōtēnimus, & maiore aeternitatis cupiditate omnia temporalia fa- tidimus. to. 8. 238. b. c
Timor in praesenti vita est, non in futura. ibid. 454. h. i
Timore configere carnes, quid sit. to. 8. 460. i. k
Timor quo non amatur iustitia, sed timetur poena seruilis est, qui carnalis est: & ideo non configit carnem, sicut timor castus, quē foras mittit charitas. ibid. l. m
Timendum non est Christianis, de contriti- one temporalium. to. 9. 47. g. h
Nec timor, nec amor noster, certus est. eod. 232. i
Christus nec Iudaeos armatos, nec tormenta timuit. to. 9. 242. f
Timor huius vitae, & securitas in alia vita sine fine. to. 10. 3. f
Timebunt damnati in alia vita, qui nunc time- re nolunt. to. 10. 33. R
Virtutibus magnis praediti, timere debent, & non respicere quantum alias praecesserint, sed quantum eis adhuc deficit. tomo. 10. 45. i
Timere quid debeamus. tomo. 10. 77. f. & 78. l
Timor hominum vanus. to. 10. 77. c
Plus timendus est qui iubet, quam qui detra- hit. eod. 126. h
Dum maiora timeantur, minora celerius cauē- tur. to. 10. 159. l
Quod à nobis extorquet hominis timor, debe- ret a nobis exigere Christi amor. eodem. 257. c

Timor qui poenitentiam concupiscit, contri- tionem parit. to. 10. 283. l
Tria maxime timere debemus. tomo. 10. 309. m
Timor infirmorum videtur esse, non fortium. eod. 321. m
Timor preparat locum charitati. to. 2. 179. i. & seq.
Timor alius sanctus alius seruilis ibid. k. & f. seq. c. d. & 179. a. & seq. eod. to. 5. 124. d. e
Timoris spiritus nihil prodest sine spiritu cha- ritatis. to. 3. 350. l
Timore seruili qui non est in charitate, timet deum illi qui timore poenarum suam uolūt statuere iustitiam, quae est in lege. to. 5. 222. f. g
Timor legem non implebat, amor implebit. t. 8. 335. m. & seq.
Alius est timor domini sanctus permanens, alius quem foras mittit charitas. ibid. 493. l. m, to. 10. 233. d. e
Cum per timorem se continent homines à pec- cato, sic consuetudo iustitiae & incipit quod durum erat amari, & dulcescit deus. to. 8. 493. m
Nisi à timore incipiat homo deum colere, nō perueniet ad amorem. eod. 579. h
Timor quomodo non est in charitate, cum di- cat Psalm. Timor domini castus permanēs. to. 9. 69. f
Timor est medicamentum, sed charitas est sa- nitas. eod. 138. h
Timor seruilis poenā metuit, timor castus me- tuit amittere bona. ibid. i
Comparatio amborum timorum. ibid. k
Idem spiritus, timoris & dilectionis. tomo. 10. l. m
Timor, seruus est charitatis. ibid. m
Et quomodo. eod. 77. h
Timor seruilis & filiorum dei, siue timor ca- stus. ibid. f. g
Quomodo perfecta charitas foras mittit timo- rem. to. 10. 233. g
Timor ducit ad charitatem, & perfecta chari- tas foras mittit timorem. to. 10. 233. i. k
Multi per timorem correcti, ad amorem perue- nerunt. to. 10. 175. g. l
Timor poenae. to. 3. 349. a. t. 4. 45. f. t. 6. 268. f. g
Timor, vtrum peccatum sit. to. 4. 207. R
Timare poenae, non amore iustitiae Deo ser- uientes, veniam non consequuntur. to. 5. 124. l
Qui timendo non facit mala, male facere ta- men si liceret, nondum amat. to. 8. 68. l
In

INDEX

In veteri testamento deus timebatur, propter promissa carnalia. Eodem. 308. m
Timor seruilis, carnalis est. to. 8. 460. l. m
Timor impedit intrare per arctam portam. to. 9. 46. f. & seq.
Timere poenam, quid to. 10. 79. i
Quod homines timent poenas in hoc seculo, nec timent supplicia aeterna. Eodem. 77. a, b
timor est quidam custos ibidem. h
timor seruilis ibidem. h. i
Per timorem poenae, bona vita retinet. to. 10. 233. g
Timor, pietatis initium to. 1. 237. b
timor, amor Eodem. 254. l
Qui timentis deum, laudate eum, & timeat eum omne semen Israel: exponitur. to. 2. 179. k
timor dei primus gradus sapientiae. to. 3. 8. c
timor dei to. 3. 348. g, to. 6. 268. g
timor dei & amor, bona opera pariunt. tomo. 3. 351. k
timor dei donum spiritus sancti. to. 4. 394. m
timor castus. to. 4. 439. l, to. 9. 69. f, g, & 98. b, c, to. 10. 77. h, i
timor castus, manet in seculum seculi. tomo. 5. 124. d, & 223. g to. 10. 233. k
timore casto deo seruiunt, quibus charitas diuina inspirat to. 5. 223. g
timor domini castus vel seruilis, quis sit. tomo. 8. 30. h, & fo. seq. k
Cur solus dominus sit timendus. Eodem. 71. i
Eum timere debet homo, à quo factus est homo. Nam quod supra homines est time, & homines te non terreunt. tomo. 8. 216. c
timor dei aperit aures Eodem. 225. f
timor est in iucunditate. to. 8. 212. a, b
timere in nocte & in die, quid sit. Eodem. 331. b, c, & 333. i
Quomodo intelligatur, Ecce sic benedicetur homo, qui timet dominum, vxor tua &c. cum multi timentes dominum nolint habere vxores, aut vxores steriles habeant, & illi qui non timent deum, abundet illis. tomo. 8. 492. e, f
timor castus est, qui facit timere amissionem vultus dei, etiam si omnibus bonis abundare posset Eodem. 493. c
timor castus venit de amore: ille nondum castus qui timore poenae facit, quicquid boni facit ibidem. d
Sic time deum, vt speres in misericordia eius. to. 8. 565. f
Sicut linum sequitur setam, sic charitas timorem to. 9. 138. f

Sic timore nemo potest iustificari. tomo. 9. 138. h, i
timor domini, quid sit. Eodem. 224. l, & 233. a, 261. b, c
timor castus & oratio, sunt arma contra diabolum to. 9. 240. g
De timore domini, & vera humilitate, Sermo. to. 10. 233. a
timoris dei effectus ibidem. e, f
timentis deum bona est anima, & à tentatione diabolica tuta to. 10. 223. e
Nihil vilius quam homo, sine timore dei. ibidem. i
Gradus timoris secundum accessum ad summum ibidem. k
A timore, per singula dona, ascendendum est ad veram sapientiam to. 10. 263. b
Nemo, nisi deum timeat, potest seruare iustitiam Eodem. 262. m
De timore domini, & auaritia vitanda. to. 10. 307. f
Per timorem domini plurima nascuntur bona ibidem.
timotheus valetudinarius. to. 3. 177. m
timotheum, cur Paulus circumciderit. to. 2. 15. e, f to. 4. 3. m, 314. g, h, to. 6. 112. b
timotheus natus est matre Iudaea, & patre Graeco to. 4. 314. g, h
titulos quare veteres exercebant. tomo. 4. 35. k
Psalms primus, quare oculum non habeat. to. 8. 3. c, d
Contra eos qui mendaces titulos potentis ponunt in possessione, ne ipsam inuadat aliquis potens Eodem. 39. h, i
In titulos psalmi pendet omnis versus qui canatur, sicut si quis in domus fronte cognoscit, quod praefixum est, securus intrabit, nec cum intrauerit, errabit. to. 8. 170. k, & 178. e, & 192. i
In titulis psalmorum, cur aliquando ab expressione rerum gestarum recedatur, & aliquid dicatur quod in historia non inueniatur. Eodem. 199. b
titulus crucis Christi, scriptus erat tribus linguis to. 2. 240. i, to. 10. 136. h, i
titulus crucis Christi, tribus linguis scriptus, cur corrumpi non poterat. to. 8. 178. g, & 180. h, i, & 187. e, & 192. i
titulorum utilitas to. 10. 79. l
titus cur non circumcissus à Paulo. to. 4. 3. b
titi conclusio to. 4. 430. k
T. Tatijs Sabinorum rex. to. 5. 23. g, & 54. g
titus Latinus compulsus est à demonibus nunciare senatui, ad instaurandum Iudeos secessuros. to. 10. 233. a

IN DIVVM AVGVSTINVM.

nicos. cod. 36. n
titus Latinus. tomo. 5. 69. m
tobel. to. 5. 137. d
tobias innocentiae exemplum. to. 4. 293. h
tobiam sepeliendo mortuos, deum promeruisse. to. 4. 319. c, to. 5. 6. d
tobias consilio filium ducebat, cuius pedes filius dirigebat. to. 9. 25. h
tobias caecus uidebat, & uxor eius uidens caeca erat. to. 10. 19. b, c
De beato Tobia, Sermo. to. 10. 238. b
tobia & filii, erat anima vna. ibid. c
Parui Tobiae consilium de mercede angeli duitoris. ibid. c, d
Oblatio mercedis ad angelum. to. 10. 238. d
Angeli Tobiae de suis operibus manifestatio. ibid. d, e
Discessus Raphaelis, & admiratio Tobiae vtriusque. ibid. e
Tolerantia proximi. to. 3. 349. b
tolerantia in aduersis. cod. 352. c
Immanis tolerantia latronum. to. 4. 361. c
tolerantia quae patientia, quae sustinentia, quae longanimitas dicitur, non est nisi in malis. to. 8. 65. l, m
Ad tolerantiam mutuam exhortatio. to. 3. 68. n. l
tolerae Christi membra oportet. tomo. 9. 52. g, h
Qui sint foris, & qui intus tolerandi. tomo. 10. 253. g
tollere proprie quid dicatur. to. 8. 258. b
tonitruum, vox dei. to. 3. 37. d, to. 4. 450. k, to. 8. 282. l
tonitrua & fulgura, tempore datae legis, qualia to. 2. 137. l, to. 3. 88. a, & fo. seq. i, & seq. & 94. d
tonitruum & coruscationis generatio. to. 3. 177. a, to. 4. 389. a
tonitrua de caelo. to. 10. 171. h
topazion lapis. to. 8. 461. h
torcular, Ecclesia. to. 8. 16. i, & fo. seq. m, & 294. c, & 301. i, & seq. cop.
torcular Christianorum, pressurae temptationum. to. 8. 301. l, m
torcularia significant Ecclesias, & verbum dei. cod. 16. i
Quod significant martyria. ibid. l
In torculari fructuosa est pressura, & significat pressuram quam sancti patiuntur. to. 8. 179. l
In torculari tria sunt, lacus, praelum, & fissionem. to. 8. 294. d, & 301. i
In torcularibus gemitus, & non est sine spe. cod. 33. f

Non sine causa quidam psalmi, pro torcularibus inscribuntur to. 8. 519. d, e
torcularis calcatio, retributio est peccatorum. to. 9. 146. m
torcularia sunt mali, & mundi amatores. to. 10. 94. d
Immanitas tormentorum in aeterno igne. to. 10. 77. a
torneamenta aspicere, inutilis est voluptatis. to. 9. 240. i
torporis & virtutis exercitij conflictus. tomo. 9. 225. k, l
torquatus filium suum occidi iussit. to. 5. 8. l, & 46. f
torrens dicitur aqua ueniens cum impetu, & significat misericordiam dei, ad rigandum sperantes in eum. to. 8. 84. g, h
torrentem huius seculi bibit Christus. tomo. 8. 190. d, & 429. a
Quod significet profluxionem mortalitatis humanae. cod. 429. a
torrentes proprie dicuntur flumini, qui aestate deficiunt, aquis autem hyemalibus inundantur & currunt, licet translatitè pro fluuijs ponantur, & quid designent. tomo. 8. 267. e, f
Quod significant haereticos, & seculi tumultus. cod. 190. d
Quod figurent praesens seculum. to. 8. 481. i
De torrente in via bibere, quid sit. ibid.
torrens in austro, quid significet. tomo. 8. 487. g
tortores animae sunt duo. to. 10. 35. i
Maius torum sua parte. to. 10. 32. a, b
trabem eicere de oculo. to. 4. 413. b
trabes in oculo, quid. to. 10. 15. k
trabale telum. to. 10. 40. a
traditur filius dei à se & à patre. to. 3. 87. f, to. 6. 248. i
Et Iuda, & Iudaeis. to. 8. 349. f, tomo. 9. 135. e, f
traditores Donatistae. to. 7. 209. d, e
tradi in animas tribulantium, quid sit. tomo. 8. 46. e, f
Si pater tradidit filium, & filius seipsum, Iudas quid fecit cod. 223. b, c, & 349. f
traditio Christi nostra redemptio. cod. 349. f
Deus tradidit quem deserit. to. 8. 300. h, i
traditio patris, filii, & Iudae, in quo differant. to. 9. 135. g
traditores qui dicantur. cod. 141. c, d
traditiones patrum obseruanda secundum Augustinum. to. 2. 12. l
Ex traduce corpus, non anima. to. 2. 12. f, & 29. b, i, 33. c, d, & 215. m
traducere

Traducere. to. 2. 7. i. l. Ex translatione diuersa diuerforum interpre-
De radice peccati contra Pelagianos. tom. 7. tum plenius cognoscitur veritas rei. Eod. 212. h. i.
Tradux libidinis. to. 7. 267. i. k. Transmigratione Iudaeorum in Babyloniam. to. 6. 87. e. to. 8. 217. k.
Tradux peccati, tradux mortis, de primo pec- to. 6. 87. e. Vide Captiuitas.
cato. to. 8. 400. i. Transmutationes corporum. to. 1. 201. m.
Quomodo rapiat hominem Deus. tomo 1. Transuasio to. 6. 8. i.
64. f. g. Tremor non est nisi de conscientia delictor-
Trans a patre, quid sit. to. 7. 404. e. usque ad rum to. 8. 144. m.
finem capituli. Melior est tremor humilitatis, quam confiden-
Trahit hominem solus Deus. to. 3. 67. i. tia superbia to. 8. 402. a.
Trahit pater, cum operatur per filium. to. 4. 310. k. Triduum Christi to. 2. 62. a.
Trahit ad Christum a patre, quid sit. to. 9. 49. c. Tria pessima, totidem optima: tomo 4.
Omnia ad se tracturum, dicit Christus, non 383. a.
omnes. eodem 82. i. Tres pueri in camino ignis. to. 5. 206. d.
Quomodo ad se trahat pater hominem. tom. Tria hominum genera, de tribulatione libe-
10. 55. i. rat deus to. 9. 256. a.
Transfiguratio hominum in lupos. tomo 3. Tes mortui a domino suscitati. to. 10. 37. c. d.
288. d. e. De trina interrogatione domini, si Petrus se
Transfiguratio domini. eodem 251. f. diligeret, & trina Petri responsione, Sermo.
Transgressio primorum parentum. to. 3. 215. to. 10. 51. d.
d. & seq. copiose. tomo 4. 378. h. Trina demissio lintei in visione Petri quid
Transiliendo canta, & cantando transili. to. 8. mystice to. 10. 118. e.
107. f. & 204. d. Tres mensurae similitudinis vel trinitatem, vel
Transilienda omnia desideria carnalia. eodem tres virtutes theologas figurabant. to. 10.
277. k. 161. i.
Transitus domini quomodo celebretur. to. 2. Tres dies quibus eundum est ad sacrificandū
169. e. f. deo to. 10. 173. a.
Transire Dei, quid. to. 4. 349. d. Trecenti viri quos Gedeon assumpsit, cruce
Transire a morte in vitam, quid sit. tomo 9. domini figurabant. to. 10. 182. b. c. & e.
42. d. e. Apud Treueros vita Antonij reperta. tomo 1.
Transire in affectum cordis, quid sit. tomo 8. 53. a.
262. i. Tribulationes quomodo ferendae. to. 1. 245.
Transitus Christianorum. tomo 9. 84. m. e. f. & 278. h. i.
Transire de sinistra ad dexteram. tomo 10. Tribulationes mundi quandoque valent con-
170. g. h. tra superbiam to. 2. 188. l.
De transitu Iordanis, Helix, & Helisai. Tribulationes eueniunt iustis & malis. to. 2.
tom. 3. 245. i. 188. h. & 195. i. & 199. f.
Transitus Iordanis, quid figuret. tomo 10. Tribulantur sancti propter peccata sua. tom.
180. f. g. 2. 189. k. & seq.
De transitu Iordanis, Sermo. Ibidem, i. k. In tribulationibus non est murmurandū. ibi-
Transitus Christi, quid. to. 8. 238. m. & 295. dem.
m. 422. a. & 526. g. h. to. 9. 213. k. l. to. 10. Tribulationes fortiter sunt tollerandae. tom.
18. f. g. & 152. i. 2. 189. h. i.
Quorum oculi sanentur a transeunte Iesu. Tribulatio deus consolatur. Eod. 188. a. b.
to. 10. 19. b. Tribulationes sunt admonitiones cogitandi
Transiens ministrabit eis, exponitur. tom. 10. aeternam requiem, & aeternas poenas. Eo-
24. l. dem. 198. k.
Translatio Hieronymi ex Hebraica veritate Quod tribulationes sint dona dei. to. 2. 118. b.
taxata. tomo 2. 11. i. k. & fo. seq. a. Tribulationes amicorum scire, ad quid pro-
De translatione facta per septuaginta inter- sit to. 2. 195. h. i.
pretes, ex peccatione Prolomaei. to. 5. 68. g. h. Contra tribulationum procellas praenuntio.
Translationis beati Hieronymi, commenda- to. 3. 350. a. b.

Tribulatio

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Tribulatio omnis, aut est poena impiorum, aut
exercitatio iustorum to. 4. 186. a.
Tribulatio unde nomen acceperit. ibid.
Tribulationes prodesse. tom. 4. 425. f. tom. 8.
159. e.
Tribulatio prodest bonis vt exerceantur: ma-
lis vero vt corrigantur to. 5. 2. d.
Eadem tribulatio confert bonis, malis obest.
to. 5. 3. d.
Tribulationis tempore probatur homo. Eo-
dem. 4. d.
Tribulationes vel tormenta utiliora fuerunt,
quae verum bonum amare docuerunt, quam
bona quae suos dominos prae sui amore tor-
quebant ibidem. f.
Tribulationes in vita ista, bono sicut probant,
aut emendant to. 5. 10. e.
Tribulari urbem volebat Scipio pontifex,
ne ciues in pace positi per vitia effluerent.
ibidem. e. f.
Tribulatio praeservat a malis. tomo 5.
11. e.
Tribulationes sunt magis ex misericordia dei
momentis, quam severitate punientis. tom.
5. 30. d.
Tribulatio, licet inducat passionem inferiori-
bus, non tamen menti ibidem. 7. m.
Tribulationum & tentationum humilitate,
Ecclesia sibi comparat paradisum. tom. 5.
183. i.
Tribulatio nunquam cessabit, vel persecutio,
ab Abel usque ad finem mundi. ibidem. l.
& sequen.
De tribulatione pestifera ultimi temporis, q-
do soluetur diabolus to. 5. 201. m.
Tribulationes quanto fideliore, tanto fortiori
corde portantur to. 5. 237. e.
Tribulationum flagellis, aliquando perfidia
castigatur to. 7. 455. f.
Tribulatio medicamentum est salutis. tom. 8.
35. m.
In tribulatione boni sunt meliores, sicut au-
rum Eodem. 35. a.
Tribulatio dolorem habet. tomo 8. 55.
g. h.
Tribulatio fornax aurificis. eod. 61. c.
Plus tribulantur iusti, quam iniusti. tomo 8.
80. g.
In tribulatione quae maxime cogitare debeat
Christianus eodem. 84. b.
Malus cum tribulatur foris, nullum habet in
conscientia solatium to. 8. 94. a.
Tribulationes nobis promittunt scripturae.
eodem. 118. l. m.
Tribulatio indicat, vtrum gratis qui deum co-
lar, & quantum to. 8. 129.
Nulla maior est tribulatio quam conscientia
delictorum ibidem. 13. 8.
Quare permittat deus fieri tribulationem. to.
8. 157. h. i.
Opus est tribulationibus erudiri in isto saeculo,
sed tribulari non possumus, nisi ab eis
qui longe sunt a sanctis. ibid. 179. i.
Per quales tribulet diabolus. to. 8. 179. m.
Si putas te non habere tribulationes, nondum
cepisti esse Christianus. eod. 179. a. b.
Grauiore tribulationes sunt a falsis fratribus,
quia vitari non possunt. ibid. h. i.
Maximae tribulationes non oriuntur aduer-
sus Ecclesiam, nisi ab eis qui lege male utun-
tur: quod figuraliter ostenditur. tomo 8.
201. g.
tribulationes. dei flagella sunt corrigentis, ne
sit sententia punientis. eod. 224. m.
tribulatio quandoque utilis est, & necessaria. co-
dem. 225. d.
tribulationes iustorum in media pace. tom. 8.
245. l. m. & 246. d.
Non proficit tribulatio, si mentis prauitas non
corrigatur. eod. 266. i. k.
Quid sit in tribulatione inquirere deum, quid
sit manibus inquirere deum, &c. to. 8. 278.
b. c.
tribulatio est vita humana. ibid. c. d. & 524.
b. c.
tribulatio non inuenitur, nisi quae later. to. 8.
302. d. e.
Quando hic bene est, tribulatio est. ibidem.
311. e.
In tribulationibus tecum est deus, si tecum fue-
rit fides eius. to. 8. 335. c. d.
Christus tribulatur, quandoque aliquis in
eius corpore tribulatur. eod. 373. c. d.
Multum interest vtrum inuenias tribulatio-
nem, an inueniaris a tribulatione. to. 8. 138.
a. b. 157. h. & 518. h.
tribulationes cur deus misceat gaudiis terre-
nis. eod. 523. g.
Quis sit qui tribulationem inueniat. tomo 8.
524. b. c.
Pro Christo desiderandae sunt tribulationes.
to. 9. 173. i.
tribulationes nobis promittunt scripturae san-
ctae. to. 10. 20. k. l.
Christiani dum in hoc tempore viuunt, sem-
per habebunt tribulationes. ibi-
dem. k.
tribulationis bonum. to. 10. 27. a.
tribulatio pauperum vertetur in gaudium, &
dolor in letitiam. to. 10. 126.
Y y In

I N D E X

In omni tribulatione bene sperandum est. to. 10. 153. b
Tribulatio est nobis prouocativa. to. 10. 180. g
Tribulationes, del iudicio immittuntur. to. 10. 184. b, & seq.
Alloquium tribulatio, debet esse nostra correptio. cod. 185. a
Tribulationem Iob in omnibus bonis passus est praterquam in spiritu. tomo. 10. 237. f g, & seq.
Deus permittit multas tribulationes nobis a diabolo fieri ad probationem. to. 10. 245. g h, & seq.
Tribus duae s. Iudae, & Benjamin erant de regno Iudae; sed decem tribus erant de regno Israel. to. 5. 167. d
Tribus duas fecit Ioseph. s. Effrem & Manasse. ibidem
Tribus Leui, cur decima tertia numerabatur. ibidem
Tribus decem captiuatae sunt in Babylonia, tempore Romuli. to. 5. 174. k
Tribus, alio nomine dici possunt curiae, sed non proprie, has habuit populus Israel duodecim, iuxta numerum filiorum Iacob. to. 3. 475. g, h
Sunt tribus diaboli, sunt & tribus domini. ibidem
Iudaei quando inceperunt tributa Romanis soluere. to. 5. 182. d
Tributum cur Cæsari praestatur. to. 6. 93. m
Tributarii Iudaei. to. 8. 189. h
Per triennium quasi deus visitauit genus humanum, i. ante legem, sub lege & modo. to. 10. 13. c, d
Triennium, quid in Euangelio. to. 10. 27. h
De vacca, ariete, vel capra trium annorum, ture quoque, & columba. to. 10. 153. d
Et quid figurent. ibidem
Trigintus concius, & discipulus Augustini. to. 1. 168. h
Triginta argentei. to. 10. 189. i
Trium animalia quare sic dicantur. to. 5. 180. l
Trimegistus fuit vocatus ipse Mercurius. to. 5. 180. l
Trinitatis insinuat. to. 1. 78. a, & 81. a, & seq. to. 3. 71. b, & 167. h
Vna trinitas, & trina vnitas. to. 1. 58. b, tomo. 3. 355. d, e, to. 6. 17. l, m
Trinitatis symbola in homine. tomo. 1. 78. f g
Trinitas firmiter credenda. to. 1. 23. 2. l, m, to. 2. 96. g, & seq. & episto. 174. & 178. to. 3. 3. m, & seq.

Trinitas, vnus deus. to. 1. 4. i, to. 3. 48. g, to. 243. d, to. 9. 215. c, to. 10. 24. i
Trinitatis opera cois & indiuisa. to. 1. 235. k, to. 1. 133. f, to. 3. 55. d, & 80. d, to. 4. 344. l, & 347. f, to. 6. 215. f, g, to. 9. 39. d, to. 10. 11. c, f
Trinitatis ingenua confessio. to. 1. 247. m
Trinitati summo bono dilectione heremus. to. 1. 250. e
Trinitas perfecta. to. 2. 65. b
Trinitas personarum, vnitas diuinæ naturæ. eodem. 70. g
De trinitate error Donatistarum & Ariano- rum. eod. episto. 70. per totum.
Quæ de patre, filio, & spiritu sancto dicuntur, ut vox patris, homo, nubes, columba, sonus vocis, linguæ diuinae velut ignis, quomodo accipienda. to. 2. 132. h, i
De trinitate quid credere sufficiat. to. 2. episto. 102.
Credatur honorificè vnitati, ne fiat iniuria trinitati. eod. 240. l
De deo non triforini, sed vno. tomo. 3. episto. 177.
Trinitas. to. 3. 3. m, & 48. g, & 167. g, & 351. g
to. 4. 342. i
Trium personarum eadem essentia. to. 3. 47. d, & seq. cop. & 113. d
Trinitas incorporea. to. 2. episto. 85.
De fide trinitatis. to. 3. 64. m, & 69. e
De trinitate perfecta. to. 3. 65. e
Personarum distinctio. to. 3. 45. e
Trinitas, nullis terminis circumscripta. ibidem
Quare non dicamus vnā personam, sicut vnā essentiam, & vnum deum. tomo. 3. 69. f, & 113. l
Persona filij. to. 3. 75. g
Trinitatis vnitas, laboriose queritur. to. 3. 79. b
Et quæ iudicia lectorum varia. ibidem
De trinitate libri quindecim. eod. 78. h, & seq.
Retracta. to. 1. 22. b
Quæ tardius æditi. to. 2. 10. i, & 136. e
Eadem personarum diuinitas. to. 3. 80. i
Trinitas tota inuisibilis. eod. 88. c
Et de apparitionibus diuinis plura. to. 3. 87. & seq. cop. & 207. a, b
Trinitas coeterna. eod. 104. k, l
Trinitas an possit dici spūs sanctus. to. 3. 106. f
Tres personæ improprie dicuntur. ibidem
Trinitas non excludit simplicitatem vnitatis. to. 3. 109. f, & h
Trinitas, solus deus quomodo dicatur. eodem, 109. i
Trinus dicitur deus, non triplex. ibidem
Omnibus personis conuenit luminis & sapientiae.

I N D I V M A V G V S T I N V M.

trinitas vocabulum. to. 3. 111. a, b
tres personæ qua necessitate Græci hypostas- ses dixerint. ibidem
tres deos quare non dicimus, nec tres essentias. to. 3. 113. l
In trinitate non est maius aut minus. tomo. 115. b, c
trinitas quomodo diligatur incognita. ibidem
De trinitate quomodo cogitandum. ibidem
De trinitate quomodo inquirendum. tomo. 3. 118. h, i
Et cognitio dei quando proficietur. ibidem
trinitatis vestigium in anima. to. 3. 124. m, & seq. & 125. g
In corpore. to. 3. 125. e
Et in omni sensu corporis. ibidem
In memoria. to. 3. 128. b
trinitatis imago, in bonis tantum. tomo. 3. 127. h
trinitatis similitudo, & imago, differunt. eod. 130. g
Vestigium triadis in cognitione spiritus sancti. to. 3. 134. a, & seq.
trinitas simul operata est redemptionem hominibus. eodem 137. e
Imperfecta trinitatis imago est etiam in quibuslibet. to. 3. 140. b, c
In qua animi parte si vera trinitatis imago. to. 3. 141. m
Trinitas quæ in simplicitate dei est incompre- hensibilis. eodem 148. a
trinitas aliter nobis, quam in deo. to. 3. 156. l
trinitas quam vera sit in dei vnitate, & quam vera in eiusdem trinitate vnitas. ibidem
In trinitate nulla temporis interualla. tomo. 3. 156. f
Significatio trinitatis. to. 3. 171. h
De trinitate quaestiones. to. 3. 343. d
Contra eos qui inducunt vniuersitatem in san- ctam trinitatem. to. 3. 254. i
trinitas, cur non ab initio prædicata. tomo. 4. 261. b, c
Si vnus deus est cur in tribus spes salutis est, & non in duobus, aut quatuor, aut certe in eo vno; & quare non est trinitas prius prædi- cata. to. 4. 304. i
De trinitate & vnitate dei. Eod. 340. f, & seq. to. 10. 10. h
Ingenitus, genitus, & procedens. ibidem
trinitatem insinuant salutationes Paulinae. to. 4. 417. i, k

De trinitate quomodo scripserit Porphyrius. Circa trinitatem non sic licet nobis loqui, ut hic loquitur Porphyrius. ibidem
trinitas est vnus deus. to. 5. 66. e
trinitas in diuinis, non est solum nominum trinitas sine substantia personarum, ut di- cunt Sabelliani. ibidem
Pater & filius & spiritus sanctus sunt trini- tas, & sunt vnus deus. to. 5. 99. b
trinitas diuina ostenditur in tribus partibus phi- losophiæ. ibidem
Trinitatis imago quomodo est in nobis. ibi- dem
Deus est aeterna & vera trinitas, neque confu- sa, neque separata. to. 5. 9. e
trinitas & pluralitas intelligitur ibi, facia- mus hominem. eod. 145. f
De trinitate male sentit Donatus. to. 6. 9. m
triadis vnitas. eodem
trinitas incomprehensibilis. ibidem
personarum æqualitas. ibidem
In vna persona, interdum intelliguntur om- nes. to. 3. 82. b, c, to. 6. 24. i, c
De vnitate trinitatis ad Optatum. tomo. 6. 250. i
Quod trinitas vnus sit deus manifeste ostendi- tur verbo. tomo. 8. 8. g, h, & 70. a, b, & 162. b
Quomodo vnus sit substantiæ. eod. 239. g
tanta est ibi substantiæ societas, ut æqualita- tem admittat, non pluralitatem. ibidem
Deus apte potest dici tres, non tamen tres dij. to. 9. 21. R
Trinitas manifestissima apparuit. ibidem, 12. c
Trinitatis mysterium. to. 9. 64. c, d
Trinitatis vnitas ostenditur. to. 9. 28. h
Trinitatem in personis, & in essentia vnitatem perpulchre describit Augustinus. tomo. 9. 64. e
Trinitatis opera indiuisa, quare quandoque se- paratim nominentur. tomo. 9. 94. R, l
Trinitatis inuocatio. to. 9. 152. h, i, & seq. 156. e, f, & seq. copiose.
Sanctæ trinitatis cognitio. Eod. 190. b
Sanctæ trinitas indiuisa est. ibidem, c, & e
Trium personarum comparatio. Ibidem
Trinitatis sacramentum magis est credendum quam exponendum, to. 9. 208. f
Trinitatis proprietates. tomo. 9. 170. d, e, & 230. e, f
Non sunt diuersi gradus, vbi est vna trinitas. Eodem. 248. a, b

INDEX

Ex intellectu generatur voluntas, & ex ambo-
bus procedit memoria, inſtar trium diuina-
rum perſonarum to. 9. 27. c
Per ſpeculū & in ænigmate, trinitatem dei
contemplamur to. 10. 10. h
In patre, in diuinis, inſinuat nobis autho-
ritas, in filio natiuitas, in ſpirituſancto, patris,
filij, que communitas, in tribus æqualitas. ibi-
dem.
Pater filio veritati origo verax filius de vera-
ci patre orta veritas: ſpirituſſanctus a patre
bono & filio bono, effuſa bonitas. Ibi-
dem, i
Trinitatis, in diuinis, æqualitas, tomo. 10. 11.
d, e
Trinitatis myſteria ineffabilia, & potius ſilen-
da, quam de ipſis loquendum. tomo. 10. 32.
f, g
Nullis ſimilitudinibus peruenitur ad trinita-
tis cognitionem ibidem, g
Quare ſimilitudines non poſſint adhiberi in
demonſtranda trinitate. to. 10. 33. c, d
Gratias deo agit pro loco trinitatis intellectu.
ibidem, e
De manifeſta oſtentione trinitatis in deo no-
ſtro, & baptiſmo domini apud flumen Ior-
danem: Sermo. to. 10. 51. h, & ſeq.
Trinitas diſtincte manifeſtata, in baptiſmate
Ieſu ad Iordanem ibid. h, i
Et quali ſeparabiliter ibidem, i
Trinitas inſeparabilis to. 10. 51. R
Te trinitate plura. ibid. R, l
De trinitate non facie diſputandum, ſed viden-
dum, quid ſit, qui nos, vbi & quomodo poſi-
ti, &c. ibid.
In homine inueniri aliquam imaginem trinita-
tis to. 10. 52. R, l, & ſeq.
Trinitas fecit carnem Chriſti. to. 10. 53. e
Trinitas fecit de celo vocem ibidem.
De indiuidua trinitate, & inſeparabili vnitate,
Arrianorumque confutatione, ac fidelium po-
pulorum, de fide catholica, confirmatione,
Sermo to. 10. 55. b
De trinitate & vnitate dei contra Arrianos.
ibidem c, & ſeq.
In creaturis inueniri quaſdam trinitatis ſimili-
tudines Ibid. e, & ſeq.
Trinitatis diſcuſſio to. 10. 69. b
De trinitate quid ſentiendum. tomo. 10.
91. m
De vnitate trinitatis, & incarnatione verbi.
to. 10. 124. c
Tres magi trinitatem designabant. tomo. 10.
135. R

Dominica infra octauas Epiphaniæ, de trini-
tate & columba, Sermo. to. 10. 139. b
Nihil in trinitate ad ſe dictum, poteſt dici plu-
raliter to. 10. 140. c
Trinitatis inſeparabilis eſt ſubſtantia, eſſentia,
& operatio ibid.
Trinitas in ſubſtantia, eſt vnus ſolus, in perſo-
nis eſt tres vel tria, to. 10. 140. l, m
Dies tertius, in ſcriptura ſacra, myſterium
designat, trinitatis. to. 10. 261. m
In tribus viris ſuſceptis, Abraham trinitatem
agnouit ibidem, g
Tertij diei appellatione, trinitatis myſterium
intelligitur to. 10. 180. R
Ad trinitatis myſterium quomodo peruenia-
tur ibidem, l
In trinitate nulla eſt diuerſitas, ſed omnimoda
æqualitas to. 10. 188. a
Trinitas perſonarum coætterna eſt, & coequali-
lis. to. 10. 217. b
In trinitate nihil maius vel minus. tomo. 10.
226. a
De ſancta trinitate, Ser. to. 10. 221. m
Angeli trinitatis naturam ignorant. ibidem
Periculosa eſt diſputatio de trinitate. ibidem
m, & ſeq.
Nobis ſufficiat ſcire de trinitate, quod domi-
nus exponere dignatus eſt cod. 222. b
Trinitatis probatio ex ſcriptura ſancta. ibid.
b, c
Fidelibus ſufficiat pauca de trinitate audire.
ibidem, d
Non querenda ratio trinitatis, ſed ſufficit cre-
dere, quia eſt ibid.
In trinitate nihil ſuperius aut inferius. to. 10.
222. R
De ſancta trinitate, contra Arianos, Sermo.
ibidem, i
In trinitate, tantummodo perſonarum diſtin-
ctio eſt. to. 10. 224. b
De fide trinitatis à ſimplicibus non inueſtiganda.
to. 10. 285. a, b
Nec periculosa alicubi erratur, quam in que-
renda trinitate. ibidem, b
Trinitas diuiditur indiuiſibiliter, & coniungi-
tur diuiſibiliter ibid. d
Trinitatis probatio, per ſimilitudinem partiū
animæ ibid. e
In feſto ſanctæ trinitatis, Sermones ſeptem.
to. 10. 221. m, & ſeq.
Tres perſonas negantes, reprehenduntur. to.
225. h
Item, tres deos inducentes. ibidem
Triopas rex to. 5. 181. d
Tristitia

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Tristitia pia, quid ſit to. 2. 203. i
Tristitia ſoluit cor to. 2. 178. b
Tristitiæ malum to. 3. 23. m
Tristitia melior, quam lætitia to. 3. 350. d
Tristitia cadit in ſapientem, aduerſus Stoicos.
to. 5. 123. f
De tristitia & inuidentiā, quæ habentur de bo-
nis alienis to. 5. 132. m
Tristitia noſtra habet quaſi, gaudium noſtrū
non habet quaſi to. 8. 151. R
Tristitiam ſumpſit Chriſtus, quemadmodum
carnem to. 8. 347. b, c
Tristitiam cur deus miſceat lætiſ. cod. 523. d
Tristitiæ tuæ cauſa peccatum eſt. tomo. 8. 126.
c, f
Tristitia, & dolor, quomodo differant. Ibi-
dem, m
Contritatus eſt, vt lætificaret, vt te conſolare
tur to. 8. 66. f, g
Melior eſt tristitia iniqua patientis, quam læti-
tia iniqua facientis. cod. 185. c, d
Tristitia uoluit Chriſtus imminente paſſione,
vt oſtenderet inſirmorum perſonam. to.
8. 396. a
Sic aſſumpſit tristitiam, veram quomodo car-
nem veram cod. 347. c, d
Tristis eſt anima mea vſque ad mortem, &c.
exponitur. ibid. 348. l, m, & ſeq. c, d
Duæ ſunt tristitiæ. to. 9. 209. l, & ſeq.
Tristitia mundi, mortem operatur. eodem.
210. c
Tristitiæ, & ſpiritualis gaudij, conſlictus. ibid.
325. i
Suſcepit dominus tristitiam noſtram vt no-
bis largiretur lætitiā ſuam. tomo. 10.
186. R
Tristitia ſicut ſtercus operatur. tomo. 10. 204.
c, f
Tristitia de iniquitate propriam iuſtitiam par-
turit ibid. f
Tristitiæ diuerſitas to. 10. ibid. h
Quanta tristitia erit, cū miſeri in iudicio ſen-
tentiam audierint. to. 10. 216. l, m
Triumphantium, deuicta morte, vox. to. 10.
361. m
Triumphantium, in æterna vita vox. to. 10.
57. b
Triticum ſeminatum to. 5. 199. c, d
Trogus Pompeius to. 5. 31. R
Troia deſtructio à Græcis facta. to. 5. 2. h, &
181. l, & 172. c, d
Troia, mater Romani populi. tomo. 5. 3. e, &
21. d
Troiani dii to. 5. 23. R

Troia deleta, reliquiæ ipſorum cum Aenea in
Italiam portatæ ſunt cod. 173. g
Troporum cognitio neceſſaria. to. 3. 19. m, &
ſeq. n.
Tropica locutio, quæ. to. 3. 21. i, & 149. i
Tropi veteris inſtrumenti explicati. to. 3. 31.
col. 1. & libris. ſeq.
Troporum nomina non facile enunciantur.
to. 3. 150. R
Tropi ſacræ ſcripturæ, quomodo intelligēdi.
to. 4. 14. g
Tropi non ſunt mendacia ibid. i
Tropi in ſcripturis, quare ibid. l
Tropus, quid to. 5. 235. R, l
Tropus, quid Græcis to. 8. 230. i
Tropi, locutionum modi ſunt. to. 9. 124. a, b
Vide, Locutio.
Tubæ nomine, quid intelligatur. to. 2. 184. a,
& ſo. 204. l
Tuba ductilis malleo producit, ita & Chri-
ſtianum cor in deum, preſſurarum plagis,
extenditur to. 8. 71. i
Tubæ ductiles, & tubæ corneæ, quæ ſint. to. 8.
361. f, g
Septima tuba, ſinis eſt perſecutionis, & aduen-
tus domini to. 9. 144. m
Tuba peccatoribus neceſſaria eſt, tomo. 10.
181. a
Tubæ proprietates ibidem, a, b
Quid ſacerdotes tubæ figurent. ibidem,
c, d
Tubæ ductiles, quando dicuntur produci.
to. 10. 237. a
Tullius to. 5. 29. R
Tullij error de præſcientia diuina. to. 5. 41. h,
& ſeq.
Tullius in dialogo Hortenſio. to. 7. 344. i
Tullus Hoſtilius to. 5. 23. l
Tullus Hoſtilius fulmine aſſumptus eſt. cod.
24. g
Tumoris, & humilis ſatiſfactionis bellum. to.
9. 225. i, R.
Tumor, & magnitudo differunt. to. 10. 49. R
& 110. d, e
Tunſio peſtoris, obtritio ſeſſ, cordis. tomo. 8.
63. R
Tundere peſtus, quid ſignificet. to. 10. 7. c, &
ſo. 147. k
De tunica inconfutli ſaluatoris. to. 2. 232. f, &
ſo. 249. c
Tunica pelliceæ to. 3. 224. k
Tunicæ duæ, quid allegorice. tomo. 4.
148. b
Tunica to. 4. 402. e

I N D E X

Tunica Christi non scindenda contra Arrianos. to. 6.11.d,e, to. 8.57.l,m, to. 6.26.l,m
Si quis noluerit tibi tunicam tollere, & iudicio tecum contendere, dimitte illi & palliū: exponitur to. 2.51.a
Tunica domini inconfutis, significet. to. 8.36.g
Tunica Christi desuper texta, nec diuisa, quid significet to. 9.26.l,m
Turba, turbulenta, & cæca. to. 9.54.c,d
Turba tunc fuit turbata, cum Christo dixit, Dæmonium habes ibidem
Turbaui seipsum Christus ad nostrum exemplum to. 9.87.h
Turba quæ cæcos clamare prohibet quid adūbret to. 10.18.l,m
Turba, id est, peccatores. to. 10.19.d,e
Turba flumen to. 1.83.m
Gradus ad turpissimam to. 3.132.i
Turris Babylonica, superbiam designat. to. 5.144.c
Turris fortitudinis Christus. to. 8.202.f,g
Turrim quare ædificarint Babyloij. to. 9.12.h
Oppidum Tusculi to. 5.25.R
Turtur. to. 5.158.i, to. 10.109.K
Turtur tunc inuenit nidum, ubi ponat pullos suos, cum &c. to. 8.302.g,h
Turturis vox to. 10.109.K
Christus, turtur ibid.
Turtur, & columba to. 10.153.f
Si turtures oua refrigerare permittant, perdūt fructum eorum to. 10.235.d
Tyberis creuit vastans omnia arua. to. 5.26.g
Tychonius Donatista to. 2.56.c
Tychonij libri cod. 99.i
Tychonius scripsit de septem clauibus scripturæ. to. 2.103.i
Tychonium citat. to. 1.23.g, to. 4.23.c
Tymasius adulescens, seductus a Pelagio. to. 2.129.d,e
Tympanum, sit de corio siccato & extento, & significat carnis donationem. to. 8.236.e,f & 295.l
Tympanum quid sit, & quid figuret. ibi. 578.h,i, & fo. 581.K
Quod significet carnem Christi. to. 8.71.i,K
Typhus pro fastu, frequens apud Augustinū. to. 2.52.c
Typhus, pro arrogantis. to. 2.83.l
Typhus, superbia est to. 5.103.m
Tyrannus quare a deo permittatur. to. 5.46.d,e
Tyrus quid significet. to. 7.174.K, to. 8.300.c

Princeps Tyrii, diabolus significat. to. 3.221.b,c

V

V & b, in pronuntiatione affinitas. to. 1.94.d
Vacandum ut deum cognoscas. to. 1.241.a
Vaccæ nomine plebs Iudæorum figuraretur. to. 8.394.R,l
Vaccæ dicuntur animæ seductiles. cod. 177.B
Vaccæ triennis, quid to. 10.153.c
Vadari to. 1.90.a
Vadiani, schismatici potius quam hæretici. to. 6.8.d
Alij vocant Anthropomorphitas ibidem
Agaitana sententia to. 2.209.m
Dissolutæ vagationis & stabilitatis firmæ congresio to. 9.225.K,l
Vagitanus deus to. 5.33.d
Pueri vagitus prophetia. to. 10.83.d
Valens imperator hæreticus fauens Arrianis. to. 5.49.d, & 85.h
Valentinus hæreticus, vnde Valentiniani. to. 6.5.c
Valentinus triginta æonas, id est, secula asseruit, Christum à virgine nihil accepisse. ibidem, e
De obitu Valentinus episcopi Carthaginensis to. 10.305.c
Valentiniani Caesaris comitatus. to. 1.26.R, to. 2.38.b
Valentinianus. to. 5.48.b,c
Valentinianus maior to. 5.185.h
Valerius comes to. 1.26.K
Valerius episcopus Hipponensis. to. 1.26.R, to. 2.38.b
Valerij episcopi Augustinus coadiutor. to. 1.26.R, to. 2.38.b
Valerius Græcus, Augustini doctor. to. 1.26.R, to. 2.38.b
Valerius in Capitolio occisus. to. 5.25.h
Valerius episcopus Hipponensis dedit hortum secretum Augustino ad habitandum. to. 10.313.d
Valeritini parcendum to. 1.176.c, & e
Valeritinis ratio habenda. to. 2.186.f
Valerius aduersa toleranda. to. 2.207.d
Hippocrates de duobus fratribus aduersa valitudine præditis & simul conualescentibus. iudicauit secundum regulas propinquas to. 5.39.g, & seq.
Valla rex Gothorum Vandalos odio infectabat, anno domini. 437. to. 10.313.c

Vallis

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

Vallis pro humilitate to. 8.199.f
Vallis lacrymarum to. 8.304.d,e
Valles & conualles, collibus & montibus contra figura opponuntur. Eodem. 392.g
Vallis, locus terræ est depressus. to. 8.469.l,m
vallonia dea to. 5.32.f
vandali Africam inuaserunt. to. 10.313.c,f
vanitas, mendacium, studia humana to. 1.56.c,d
vanitas vanitatum. to. 1.207.c,f, & 238.K, & 241.R to. 4.425.c
vanitas, vita præsens to. 1.66.l,m
vanitati omnē creaturam subiectam, quomodo intelligendum. to. 4.325.b, & sequentibus.
vanitati homo assimilatus est. ibid. c, & to. 8.549.g,h
vanæ gloriæ auida Lucretia, se interemit. to. 5.71, & seq.
Ad vanæ gloriæ vitationem, deus virgines sacras permisit à Barberis violari. to. 5.10.m, & sequen.
Tanto quilibet est deo similior, quanto & ab hac immunditia mundior. Eodem. 44.g
vanam gloriam, quare amauerint Romani. ibidem, i
Si peruersitas seculi admitteret, ut honoratiores essent quique meliores: nec sic pro magno debuit haberi honor humanus. ibi. 45.b, & seq.
vanæ gloriæ cupiditas, vicit in corde Torquati dolorem mortui filij ibid. f
vanæ gloriæ, diuersimodè seruiunt diuersi. ibidem, a, & seq.
vanitas loquax to. 5.49.K
vanæ gloriæ vitium, vtrum sit ipsa iactantia, vel aliquid aliud Eod. 105.f
De vanâ gloria quam quærunt mundani, & de gloria vera quam quærunt iusti. to. 5.130.a
Vani essent omnes filij hominum, si non liberarentur per filium hominis. ibid. 163.m
vanitas sub sole to. 5.198.K, & seq.
vanitatem obseruat, qui timendo mori, mentitur to. 8.54.l,m
vanitatem obseruat, qui in alia re quam in domino, sperat ibid. m, & seq.
Quomodo vanitas omnis homo viuens. to. 8.109.b,c
vanitas & veritas, contraria inter se, differunt. Eodem. 446.m
Quomodo propheta petat oculos suos auerti, ne videant vanitatem, cum omnis crea-

tura subiecta sit vanitati, & omnia vanitas. ibidem.
Quod in spe, qua speramus nos adhæsurus veritati, subiecti simus vanitati. ibidem. fo. 446.a,b
Aqua vanitate petat propheta auerti oculos suos ibid. b, & seq.
vanitas humanæ naturæ propter peccatū. to. 10.150.g, & seq.
In quo vanitas permanet, deficit veritas. ibidem, i, k
De vanitate seculi. Serm. to. 10.306.e
De fuga vanitatis. Ser. to. 10.309.i
vapor virtutis, dei filius to. 4.336.d
vappa to. 1.261.f
Cupido varietatis, vnde nascatur. to. 3.297.h
varro, doctissimus vir. to. 5.21.b, & seq.
varronis peritia Eod. 26.a
varro quid de dijs senserit to. 5.50.h,i
varronis laus ibidem.
Quæ sit partitio Varronis librorum, suorum quos de antiquitatibus rerum humanarū, diuinarumq. composuit. ibidem. m, & sequen.
varro acutissimus & doctissimus, non eloquens. ibid. h, i, & seq. & fo. 52.b
varronis libri to. 5.50.a,b
varro to. 6.159.c
vasa dominica, indigentibus frangi Augustinus iussit to. 1. In Poisido.
vasa aurea & argentea in domo magna: exponitur to. 1.23.f,g, to. 7.79.d
vasa iræ & misericordiæ. to. 2.139.m, & seq. & 141.c to. 3.350.h
vasa iræ, quare dicantur. to. 2.214.m
Ex eadem massa fecit aliud vas in honorem. aliud in contumeliam, quomodo intelligatur to. 5.130.c
Ob vasa inhonorata non recedendum ab Ecclesia to. 7.79.c, & l
vasa mortis quæ sint to. 8.15.c
vasa diaboli, omnes impij Eod. 193.d
Tota massa perditionis, vasa diaboli. to. 10.9.a
vasa diaboli, quæ ibidem.
Ex vasis diaboli, vasa misericordiæ. ibidem.
De vase cum quatuor lineis Petro ostēso, cui est dictum, Occide & manduca, &c. to. 10.118.b, & seq.
vasa charitatis, sunt homines. to. 10.229.g
Duplicia sunt vasa in domo dei, quædam in honorem, quædam in contumeliam. to. 10.253.a

I N D E X

Omnia vastator, plus ipse vastatur vitio suo. to. 8.286.h,i
vates mente loquuntur aliena. to. 1.143.b,c
vates qui apud nos prophetæ. tom. 3.102.g
vaticinia mundi. ibid.f
vates Ethnici, cur permittantur prophetiza-
re. ibid.i
vatum gentilium præfagia de filio dei, quate-
nus valeant. to. 6.92.l
vbertates Euangelicæ triplices. to. 5.141.g
vbertas terræ, quid. cod. 15.2.i, & seq.
veium capitur. to. 5.15.h
veientes hostes Romanorum. ibidem
veii per decennium Ro. oppugnaverunt, to. 5.
25.i, & seq.
vela in ostiis ludi literarii. to. 1.30.b, in fine.
velamen super corda Iudæorum. to. 2.165.m
veli templi scissio, quid adumbret. to. 2.
177.c, to. 4.173.c, to. 6.83.m, tom. 10.41.R,
& 185.l
velamen veteris testamenti, quomodo auferat-
tur. to. 2.177.c
velamentum Moyfi, & coma priscorum san-
ctorum, idem significant. to. 3.266.d
velare caput, quid signet. ibid.d, & h
velamen Moyfi. to. 3.271.b, t. 6.203.f, t. 7.293.f
velamen super faciem Moyfi, quid designet,
& quando auferetur. to. 8.218.a
vela candentia, simplex conuersatio, & pura cō-
fessio. to. 10.14.g,h
velamen quare Moyses ponebat ante faciem.
to. 10.41.R
velum quid. tom. 10.105.d
Voluntas. to. 1.15.m, to. 3.275.l, to. 4.212.
c, to. 5.123.l, & seq. to. 10.53.b, c, & seq.
Voluntas, quid sit. to. 6.49.R. Retracta. to. 1.
15.m, to. 7.212.c
Voluntas ipsa nisi dei gratia liberetur a seruitu-
te, qua facta est serua peccati, & ut vitia su-
peret, adiuvetur; recte pieque viui à morta-
libus non potest. to. 1.11.f,g
Voluntas facti & voluntas peccati. to. 1.15.a
Velle anceps. to. 1.54.f, & seq.
Voluntas libera, quomodo usurpata. to. 1.230.b
De voluntate & gratia, quæstio difficillima.
to. 2.50.a, & 139.m
Voluntas aliena, quomodo cernatur. to. 3.135.R
Voluntas ipsa concipit malitiam. to. 4.364.b
Voluntas omnis non est a deo, sed omnis po-
testas. to. 5.41.d
Voluntates cui subijciuntur. cod. 42.b
Voluntas licet proprio quodam modo sit res-
pectu bonorum, tamen inuenitur etiam ef-
fectu respectu malorum. to. 5.122.a

Voluntas mutatur de bono in malum libero
arbitrio, nō de malo in bonum sine dei adiu-
torio. to. 5.125.h
Tunc voluntas pro facto computatur, quando
faciendi voluntas discernitur. to. 8.487.
d,e
Voluntas quando dicatur calida vel frigida.
ibidem, l,m
Voluntas dei principium nescit. to. 1.69.m
Voluntas dei, omnium causa. to. 1.267.m, to.
3.94.a & 195.R, & fo. 348.d, to. 4.186.l, &
fo. seq. c, to. 8.208.m
Voluntati diuinæ, quomodo voluntas homi-
nis subdatur. to. 2.95.c, & seq.
Voluntatem dei in scripturis sanctis discimus.
to. 3.8.c, & fo. seq. i
Voluntas dei efficax. to. 3.61.i
voluntates dei in saluandis & perdendis. ibi-
dem
Contra voluntatem dei nihil fit. ibi. 62.c
voluntas bona, alia dei, alia hominis. to. 3.
ibidem
voluntas dei bona, mala hominum voluntate
impletur. ibidem
De voluntate dei. to. 3.277.i, & 354.h, to. 7.
394.d, & seq.
voluntas dei sit, cum obtemperatur præceptis
eius. to. 4.407.a,b
voluntas dei, est lex in curia cælesti. to. 5.
16.l
voluntas dei, est causa certissima omnium. co-
dem. 80.a
voluntatis successio, non est in deo. to. 5.107.
d,e
voluntas dei potentissima. cod. 116.g
voluntas dei non impeditur actu aliquo dam-
norum vel hominum. to. 5.121.m
voluntas dei, est natura cuiusque rei conditæ.
to. 5.217.i
voluntate incommutabili quomodo deus ho-
minem condiderit in tempore quo voluit.
to. 5.226.i
Contra voluntatem dei, multa fiunt a malis.
ibidem, i
voluntas dei cum mutari dicitur, non ipsa, sed
nos mutamur. ibidem
voluntatem dei, quādo facit homo. to. 6.242.h
voluntas dei bona, præcedit nostram bonam
voluntatem. to. 8.10.i
Si in Christo erant duæ voluntates, an vna.
to. 8.66.h, & fo. seq. c
Voluntas dei, tantum a voluntate hominis
quantum deus distat, ab homine. to. 8.
67.b

Non

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

Non potest dispar esse voluntas, quorum vna
est diuinitas. ibidem. c
Voluntas dei est lex eius, quæ nunquam de
corde iusti recedit. to. 8.99.d
Non vult deus ut pecces, nam prohibet, tamē
si peccaueris, non putes hominem fecisse
quod voluit, & deo accidisse quod noluit.
Eodem. 485.f
Homo nō solum in domo sua, nec in agro suo,
sed nec in carne sua, vel in spirita suo, im-
plet omnia quæ vult, sed deus omnia quæ-
cunque voluit, fecit. to. 8.513.c
Voluntas dei in celo, pax. to. 10.25.g,h
Dei & diaboli, diuersæ erga nos & peccata no-
stra voluntates. to. 10.96.d,e
Voluntas dei, quomodo fiat. to. 10.115.e,f
Voluntas domini semper respicienda, & non
nostra. to. 10.191.e
Voluntas sicut in celo & in terra. to. 2.188.
g, to. 4.407.a, & seq.
Ex Cypriano. to. 7.302.d, e, tom. 10.115.f
Voluntas in Ecclesia sua, in prædicatoribus &
plebibus suis impletur, tanquam in celo
& in terra. to. 8.514.h
Quare optemus voluntatem dei fieri in cæ-
lo, sicut fit in terra. to. 10.191.e, & fo.
196.b,c
Fiat voluntas tua, &c. pertinet ad tertiam bea-
titudinem. to. 10.219.d
De voluntate humana, plura. to. 1.11.d, & se-
quentibus.
Vult multa Paulus, quæ non vult. tom. 1.12.
i, & 229.m
Sponte peccamus. to. 1.12.h, & l, & fo. 131.m,
& 219.h, & seq. & 236.i, k
Voluntate domino præparante, facile fit opus
pietatis, quod difficile aut impossibile fuit.
to. 2.18.b
Voluntates in homine diuersæ. to. 1.54.i, R
Voluntates duæ hominis. to. 1.12.i, & fo. 15.l,
& 229.m
Voluntatem nostram, misericordia dei præue-
nit, & præparat. to. 1.20.R
Præter voluntatem beatæ vitæ, id est, perue-
niendi ad deum, nihil habet homo. tom. 1.
172.b, & 211.g
Voluntas aliqua an sit homini. to. 1.211.f,g
Volunt omnes beati esse. to. 1.212.b,c
Vide, Beatitudo.
Bene velle & recte viuere, quomodo differat.
ibidem. c
Voluntatem homines esse miseros, quomodo di-
ctum. ibidem.
In voluntate, meritum, præmium, & suppli-

cium. ibidem. Retra. 3.e
Sponte cecidit homo, sponte surgere non po-
tuit. to. 1.11.h, & l, & 222.i
Voluntas maxime libera. to. 1.223.g
Voluntas hominis tripartita. Eod. 229.i, R
Voluntas nostra, qualis futura sit. to. 3.62.h
Voluntas hominis post baptismum. to. 3.67.m
Voluntas Adam libera. to. 3.76.b
Voluntas aliena, quomodo cernatur. to. 3.135.R
Voluntas hominis repugnans deo. to. 3.205.c
Voluntas hominis eget ope dei. to. 3.267.a, &
seq. to. 7.224.l
Voluntatem æstimari. to. 3.349.a
Voluntas hominis, causa deprauationi huma-
næ. to. 4.185.a,b
Velle nostrum misereantis dei. to. 4.204.g
Velle in potestate nostra, posse non item. tom.
4.227.l, Retra. to. 1.21.b
Voluntas impiorum post iudicium. to. 3.74.c
Voluntates diuersæ hominum vnde, cum ani-
marum natura vna sit. to. 4.189.R
Voluntates hominum. to. 5.42.a,b
Voluntates nostræ quantum valeant. ibid. d
Præter voluntatem suam quicquid homo pa-
ritur, non debet tribuere humanis, aut ange-
licis, vel cuiuscunque creati spiritus volun-
tatibus, sed eius potius qui dat potestatem
voluntatibus. ibidem, h,i
Voluntas hominis prior est ad malum, sed ad
bonum voluntas dei prior est. Eod. 115.d
Voluntatem in melius mutare, in potestate ho-
minis esse. Retra. 18.a
Voluntas excitatura domiuo. to. 7.285.c,d
Voluntate sua cadit, qui cadit: & voluntate dei
stat, qui stat. to. 7.413.b
Voluntates duæ, hominis & dei. to. 8.66.g,h,
& fo. seq. b
Voluntas nostra dirigenda ad voluntatem dei.
to. 8.89.R
Voluntas quæ est in corde recto, paratur a do-
mino fide præcedente, qua accedit ad deum
directum, ut fiat cor rectum. ibidem. 283.
R, l
Deus discutit, quid quisque voluerit, non qd
potuerit. to. 8.208.f
Voluntates nostræ, non sunt subiectæ syderi-
bus. to. 8.263.e
Voluntatem deus attendit, non facultatem. co-
dem. 150.m
Quicquid vis, & non potes, factum deus com-
putat. to. 8.342.g
Voluntatem intus bonam coronat deus, vbi
non inuenit facultatem. Eod. 391.i
Vltima voluntas morientis, ab hæredibus im-
plende

I N D E X

- plende est. to. 9. 141. b
Seruus nesciens voluntatem domini sui, & seru-
ans eandem sciens, qui sint. to. 10. 13. h
Voluntas, pro effectu, coram Deo. tomo 10.
37. c, d
Nos volumus Deum sic esse misericordem, vt
non sit iustus. to. 10. 183. c
Quomodo intelligatur, Non quod volo bo-
num hoc facio, sed quod nolo malum hoc
ago. tomo 10. 59. i, & sequen. & 143. k, &
fo. 144. l, m, & 145. f, g
Voluntas perfecta faciendi, reputabitur pro ope
refacti. to. 10. 251. f
Bona voluntas, quid sit. to. 1. 211. g
Voluntas bona à Deo præparatur. to. 1. 12. a,
& 13. m, & 20. R, & fo. seq. b, to. 2. 138. l, &
148. i, & seq. tomo 3. 63. R, tomo 10. 97. f
Voluntas bona à Deo. to. 3. 54. h, & fo. 67. g, &
267. m, tomo 4. 364. c, to. 5. 104. l, tomo 7. l
228. h, & 299. g
Voluntas bona comitatur gratiam. to. 2. 144. l
Voluntas bona, alia Dei, alia hominis. to. 3. 62. c
Beatius bona velle quæ non habeas, quam ha-
bere quicquid, vtrunque vis. tomo 3. 136. f
Voluntas Angelorum. tomo 5. 42. a
Voluntas sancta, sanctum facit corpus. tomo 5.
6. a, b
Voluntatis bonæ similitudo, facit nobis ange-
los, beneficos, & beneuolos. Eod. fo. 73. a
Voluntatis bonæ quis dicitur esse, propter amo-
rem Dei, & proximi. to. 5. 122. h, i
Voluntas recta, amor est bonus: peruersa, ma-
lus. Ibidem, k
Voluntas bona opus Dei est. to. 5. 124. b
Voluntatem bonam præcedit fides, fidē gratia.
tomo 8. 283. K, l
Voluntas bona, dicitur charitas. Eod. 95. g
Voluntas bona vacare non potest. Ibidem
Vt homo velit viam domini, ab ipso domino
gressus eius diriguntur. Ibidem, i
Nihil tam facile bone voluntati, quam ipsa fi-
bi. to. 10. 8. c, & 149. b
Bona voluntas nostra, à quo. tomo 10. 65. m
Bona voluntas, quam magna res. to. 10. 94. b
Qui nihil penitus habet erogandum huic bo-
na voluntas sufficit. tomo 10. 228. g
Voluntas mala vnde. to. 1. 229. i
Voluntas mala, ipsa est origo peccati. tomo 1.
229. R, l, tomo 7. 324. c, in fine.
Malæ voluntatis homines merito damnari.
tomo 2. 250. l
Voluntatem recte cogi ad meliora. Ibidem
Voluntas hominis repugnans Deo. tomo 3.
205. c
- Voluntate propria, quisquis malus est. tomo 5.
12. c
Voluntas male. to. 5. 104. l
Voluntas bona vel mala, quomodo causat pas-
siones bonas, vel malas. Eodem 122. f
Velle quis debet quod potest fieri. tomo 5.
129. f
Voluntates malas Deus relinquit, & damnat,
bonas autem adiuuat, & remunerat, vtra-
que, autem ordinat. Ibidem, i
Voluntatis malæ merito ita damnatus est an-
gelus, vt nunquam voluntatem bonam ha-
beret. Ibidem
Voluntas mala grande testimonium est natu-
ræ bonæ, licet sit contra naturam. tomo 5.
98. e
Voluntaria vitia solum puniuntur à Deo.
Eodem 104. c
Voluntatis malæ causa si quærat, nulla est.
Idem R, l
Voluntas mala non habet causam efficientem.
Ibidem, l
Cum voluntas relicto superiori, ad inferiora
se conuertit, efficitur mala. to. 5. 105. a, & c
Voluntatum malarum querere causas, est si-
cut velle videre tenebras, & audire silen-
tium. Ibidem, d
Voluntarios defectus non necessariis, iusta
pœna consequitur. Ibidem, e
Nisi voluntas mala præcessisset, non perue-
niretur ad malum opus. to. 5. 125. R
Voluntaria oris, sacrificia sunt laudis in con-
fessione charitatis, non timore necessitatis.
tomo 8. 458. d
Velleris nomine Iudæos significari. tomo 8.
179. m, & 258. a, b, & fo. 523. R, tomo 10.
182. c, Vide Gedeon.
Velociter Dei tale est, vt velocius nihil sit.
tomo 8. 132. d, e
Velocitas ipsa quid sit, & quod ubique sit, non
in parte. to. 8. 571. c
Velociora sunt omnia feruentiora, & omnia
frigida tardiora. Ibidem, d
Venatoribus dare, & vestire eos reprehendi-
tur, à domino, & improbat, ante oculos
omnipotentis. to. 8. 578. R, l
Qui venatori dat res suas, non homini dat, sed
arti nequissimæ, & hoc in illo amat, in quo
est nequissimus. Eodem 382. l, m
Venantes significant persequeutes, qui dulce-
dinem huius vitæ posuerunt in rauisculis.
tomo 8. 482. d
Venator in theatro depugnans. tomo 10. 361.
Verba cadere. tomo 2. 192. c

IN DIVVM AVGVSTINVM.

- Vendere, pro donare. tomo 4. 102. l
Venundati sub peccato. tomo 4. 424. f
Vendentes oues, boues, & columbas in eccle-
sia, qui sint. tomo 9. 20. g
Bonorum venditores qui à Christo à templo
eijciuntur, qui sint. tomo 9. 20. i
Figura venditionis Christi à Iuda, præcesserat
in Cain & Abel. tomo 9. 212. a, & seq.
Mos inter vendentem, & ementem. tomo 10.
147. c, f
Quæ fuit causa venditionis nostræ. ibid. g, h
Venenum, an malum. tomo 1. 258. l
Venenis assueta mulier. Ibidem, m
Venenosa quare gignit tellus. tomo 1. 269. c
Venenosa animalia, quare creata. to. 3. 177. k
Venenum, quod vita est serpentis, mors est ho-
minis. to. 4. 381. h
Venenum maledictionis. tomo 7. 30. c
Venenum aspidum, dolum significat. to. 8. 26. b
Veneti. tomo 6. 76. a
Venia quando, & à quibus est petenda. to. 2.
154. i
Venia est concedenda petenti, & culpæ agno-
scenti. to. 2. 103. d
Venia. to. 3. 351. d
Venia à fratribus est petenda. to. 10. 114. h
Venia datur mutato. to. 10. 183. e
Christus illis petebat veniam, à quibus accipie-
bat iniuriam. to. 10. 187. a
Venialia peccata difficillimum est inuenire,
periculosissimum est definire. tomo 5.
225. g
Venialia, quomodo redimantur. to. 10. 274. a
Venilia dea, est nuda quæ ad litus venit. tomo.
5. 61. d, e
Tu es qui venturus es, an alium expectamus,
exponitur. tomo 4. 306. d, & sequen. & fol.
310. d
Nemo venit ad me, nisi pater meus qui misit
me, traxerit eum. to. 4. 147. d, & seq.
Veniet Christus ad iudicium manifeste. tomo.
5. 210. f
Christus quomodo venit ad nos, & à nobis re-
cessit. to. 9. 91. f, g
Christus nisi se comprehendi permisisset, non
fecissent Iudæi, propter quod venerant,
sed nec ille, propter quod venerat. Eodem.
114. k
Venit ad nos vita, rependamus vicem, eamus
ad illam. to. 9. 248. d, e
De eo quod scriptum, Venite ad me omnes qui
laboratis, & onerati estis, &c. Sermo. to. 10.
8. a, & seq.
Locus in Euangelio Iohannis, si non venissem,
& locutus eis fuisset, &c. expositus. to. 10. 9.
l, m, & seq.
Quibus dicturus sit dominus, Venite benedi-
cti, &c. to. 10. 28. b
Si non venissem, peccatum non haberent: quo-
modo intelligendum. to. 10. 50. d
Venire, & peruenire. to. 10. 68. e
Venire ad Christum. to. 10. 102. b
Venire regnum dei, quid sit. to. 10. 115. d, e
Veniamus ad Christum credendo, proficiamus
gratias agendo, agnoscamus perseuerando.
to. 10. 129. e
Ventris nomine, quid intelligatur. tomo 2. 88.
h, & 178. b
De ventre matris meæ, tu es Deus meus: ex-
ponitur. to. 2. 177. g
Ventriloqua. to. 3. 11. k
Venter Dei. to. 4. 348. k, Vide Vterus.
Venter duo significat. tomo 8. 34. a, b
Venter Christi, infirmos Ecclesiæ significat.
Eodem 35. e
Venter pro inferioribus ponitur. tomo 8. 56. l
Venter pro memoria poni solet. tomo 8. 28. b
Quod significet carnales in ecclesia. Eodem
131. c, d
Ventus quid sit. tomo 1. 196. g
Ventos pascere, quid sit. tomo 1. 36. f, to. 7.
82. m
Venti generatio. to. 3. 176. a
Ventorum nomina, quatuor partes mundi.
tomo 4. 135. m
Ventus. tomo 4. 416. c
Ventus, spiritus. tomo 5. 42. b
Ventus significat tentationem. tomo 8. 8. h, &
82. b, & 201. c, f, tomo 10. 14. k
Ventus quid sit, & quod significet velocitatem
verbi dei. to. 8. 389. i, k
Quod ventus flet, sentis: qua causa flet, vel de
quo thesauro rationis eductus, nescis. ibi-
dem. 513. d, e
Ventorum nomine animæ designantur. tomo.
8. 28. f, & 389. i, & 523. c
Vento moueri, & circumflari omni spiritu se-
ductorio. tomo 9. 8. g
Ventus contrarius non calamitas externa, sed
potius felicitas externa. tomo 10. 14. e
Venus calua. tomo 2. 46. g
Venus sit mater Aeneæ. tomo 5. 21. h
Venus, quomodo Troianis fauebat. Eod. 23. e
Venus victrix. to. 5. 28. l
Veneres tres. Ibidem. 32. d
Venus dea. tomo 5. 54. i, & seq.
Venus quandoque sumitur pro Luna. tomo 5.
59. m

I N D E X

De veneris claritate, quæ superat omnia astra.

Ibidem

venus cur vxor Vulcani. to. 6. 117. g. h

Venus quare Martis adultera fingatur. ibid.

veneris stellam scribit Varro mutasse colorē,

magnitudinem, figuram & cursum. tom. 5.

217. l

venustiani hæretici qui. to. 6. 10. g. in fi.

ver nouellos in fide significat. to. 8. 268. k

verba quatuor modis accipimus tom. 1. 88. a

De verbis simplicibus & coniunctis. to. 1. 92.

c, d

De origine verbi. ibid. l

verbum vnde dictum. ibid.

verbi non est immorandum, cum res constet.

to. 1. 47. c, & 152. i, & 196. a, to. 5. 76. i

verbis res potiores. to. 1. 188. a, to. 4. 156. b, c

verba signa rerum. to. 1. 183. a, to. 3. 3. i, k

Vide signum.

verba delictorum quæ dicantur. to. 2. 177. c

verba vendere. to. 2. 193. c

Inter signa principatum obtinent verba. tom.

3. 7. l

verba nunc proprie, nunc metaphoricè accipiū

tur. to. 3. 9. k

verborum proprietates, quomodo percipienda.

to. 3. 9. c, f

Idem verbum, non idem significat ubiq. to. 3.

fo. 17. i

In verbis verum ametur non verba. to. 3. 25. b

verbis contendere. to. 3. 30. i

verbum, pro facto. to. 4. 103. e

verbum quare dictum. to. 3. 45. l

verba quare instituta. to. 3. 56. m

Et cogitatio, & nutus, & literæ verba sunt, &

verbi diuini habent imaginem. to. 3. 164. m,

& seq.

verbum hominis, quatenus verum. to. 3. 151. k

verborum aucupes taxati. to. 4. 247. c

verborum pro sententia. to. 4. 243. c

verbum vnum, diuersas habet significationes.

to. 4. 317. m

verbi controuersia, homines torquet. to. 5. 76. i

Quomodo verbum ad certam regulam, solū

loqui fas est catholicis. eod. 87. g

verba fœda, in necessitate, non sunt tacenda uel

horrenda. to. 5. 13. i

verborum quanta fuerit cura Demostheni. to.

7. 72. h

verba tua inueniantur in vita tua. tomo. 8.

187. h

verba iniquorum tunc prævalent super iustos.

eod. 218. i

verbum asperum mittit in laqueos venantiū.

to. 8. 330. i, & 333. g, h

verba signorum quomodo accipienda sint. ibi-

dem. 405. c

verbum hominis quomodo percipiatur. to. 9.

61. m, & seq. & 65. f, g

verba etiam opera sunt. tomo. 9. 92. c, tom. 10.

47. c

verbum accipitur, quando mente percipitur.

to. 9. 110. i, k

verbum diuersimodè accipitur in scriptura.

to. 10. 11. b

verba multa, vnum verbum scriptura appella-

re solet. ibid.

verbum mentale, quomodo transit in vocale.

to. 10. 134. l

verba sunt signa conceptuum. to. 10. 170. m

verbum hominis, non potest ab homine expli-

cari. to. 10. 201. g, h

verba turpia & luxuriosa, dedecent christia-

num. to. 10. 234. c

Quid intersit inter verbum & uocem. to. 10.

265. d

Ad verbi ministerium (se accingit Augusti-

nus. to. 1. 68. b, & seq.

verbo dei docemur in omnibus. ibid. i, k

verbum dei, quomodo loquatur cordi. ibid. k, l

verbum dei ad mentem legendum. to. 1. 282. m

verbi ministri, dispensatores salutis æternæ. to.

2. 199. d

verbum quod dominus breuiavit super terrā.

to. 2. 251. b

verbum dei nostris opinionibus præferendum

to. 3. 96. i, k, & 212. d

verbum dei doctrinæ diuina. to. 3. 150. f, g

Sermo dei cur subinde obscurus. to. 3. 153. m

verbi ministerium non esse mendicantem. to.

3. 261. b, & seq.

verbi præcones quare stipendium accipiant.

to. 3. 264. d

verbi ministris debetur victus. to. 3. 258. e, &

seq. & 261. b, to. 4. 148. m

verbi externi vsus. to. 3. 277. a, to. 9. 53. i

verbi ruminatio. to. 3. 350. b, c, 8. 99. d, & 540.

g, h, to. 9. 9. f

verbum consummans & breuians, quid sit. to.

4. 220. g

verbum dei. to. 4. 348. g

verbum veritatis mundat ab errore. to. 7. 74. b

verbo veritatis quare alii credunt, alii contra-

dicunt. to. 7. 404. m

verbum dei & annunciare, & audire, labor est.

to. 8. 69. k

verbum dei colligendum, ab exemplo formica-

rum. eod. 94. c, & 125. k

verbum

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Verbum dei, in corde liberat à laqueo, liberat

à via praua, liberat à lapsu. to. 8. 106. b, c

Verba dei excitant amorem & dolorem. Eo-

dem. 102. g

Verbum dei, ut eibus, est colligendum & refer-

uandum, pro tempore instanti. to. 8. 125. k

Verba dei cor transfigunt, & amorē excitant.

ibidem. 139. g

Verbum dei audire nolentes aspici furdæ cō-

parantur. to. 8. 188. a

Verbi dei velocitas. to. 8. 389. i

Verbi dei tedium & fastidium, qualis tenta-

tio. to. 8. 412. k, l, & seq.

Verbū veritatis auferri de ore vsquequaque,

quid sit. to. 8. 448. a, b

Verba dei sic possumus custodire, si & cæt. Eo-

dem. 457. k

Verbum dei bifariam accipi. to. 8. 457. b, c

Verbum dei, promissio dei. ibid. d

Quod sit verbum fidei, in quo nos vult per-

manere Christus ut cognoscamus verita-

tem. to. 8. 480. m

Verbum dei quibus superfluum. Eod. 495. h

Verbum dei non omnibus vtile. to. 8. 531. g

Ad verbum dei pertinet, non esse in parte, sed

vbique esse per seipsum. Eod. 571. c, d

Vtrum habeat motum. ibidem.

Verbo dei, in omni motu suo, omnia deser-

uiunt. to. 8. 575. l, m

Ad verbum dei exhortatio. to. 9. 9. e, & 14. c,

& seq.

Verbum dei & hominum, in quibus differat,

& in quibus concordent. Eod. 28. c, & seq.

De auditu verbo dei. to. 9. 54. c, d

Verbum dei tutius auditur quam prædicatur.

ibidem. 85. b, c

Verbum dei est, quod dat sacramentis virtu-

tem. to. 9. 69. d

Verbum dei, spiritualibus prædicatum, dulce

est: carnalibus amarum. Eod. 145. c, d

Verbum dei, nec prædicandum solum, nec au-

diendum, sed faciendū. to. 9. 215. a, b, & seq.

Prædicatur verbum Christi opportunè, uolens

tibus importunè, nolentibus. to. 9. 231. d

Verbo dei omnia subijci possunt. to. 10. 31. k

Verbo dei nihil æquari potest. ibid. l

Verbum dei propositum omnibus. to. 10. 31. l

Verbum dei quomodo comparetur. ibid. l

Ministri verbi, est dispensare verbum dei: po-

puli autem, erogare pauperibus. tomo. 10.

35. b

Verbum domini manet in æternum: exponi-

tur. ibidem. i, & seq.

In verbo dei manere, quid. to. 10. 40. g

Præmium quod, manentibus in verbo dei. ibi-

dem. g

Verbum dei, regula nostra. to. 10. 67. g, h

Verbum dei, non minus quam corpus Chri-

sti. to. 10. 104. g.

De verbo dei. to. 10. 79. f, g, & seq.

An verbum dei, corpori Christi præferendū.

to. 10. 104. g

Enangelistæ, verbi annunciatores, non verbo

rum. to. 10. 11. c

Verbum quomodo videat. tomo. 10. 109. e, &

sequen.

Verbum dei, vita æterna est. tom. 10. 129. b

Verbum diuinum multa fecit mirabilia. ibi-

dem. c

Verbi diuini mirabilia. to. 10. 234. h, i

Verbum dei, reddit in ore nostro saporem quæ-

cunque voluerimus. to. 10. 173. m

Verbum dei sit quodcunque desideramus. ibi-

dem.

De verbo dei audiendo. Ser. to. 10. 235. c

Deus duobus præceptis consummauit verbū:

cuius duobus annis stella prænuntiavit ad

uentum. to. 80. 316. h, i

Verbum dei nunquam tacet, sed non semper

auditur. ibidem. l

Verbum dei, gladius, ignis. to. 2. 88. c, in fi.

Verbum dei, lac. to. 10. 33. g

Verbum dei, lumen, lucerna. to. 1. 243. d, e, to.

8. 457. a, & seq. copiosè.

Verbum dei, margarita preciosa. tomo. 4.

124. f, g

Verbum dei panis, & quomodo comeden-

dum. to. 8. 99. c, d

Verbum dei, sagitta. Eod. 103. i, & 280. k, l

Verbum dei semen est, quo generantur fide-

les. to. 8. 12. a, b, & 28. k

Verbum dei, vna. to. 8. 16. i, k

Verbum dei est filius dei patris. to. 1. 68. i, tom.

9. 111. b

Verbum patris, Christus dicitur. tom. 3. 46. g

to. 9. 28. c, & seq.

Verbum, sapientia. to. 3. 106. e

Verbum, deus. tom. 10. 131. g

Quare verbum dicatur filius. to. 9. 184. l, m

De verbo summo. to. 3. 151. l, & seq.

De verbo perfecto scripsit Mercurius tomo.

6. 8. k

Verbum per omnia æquale patri promenti.

to. 3. 152. c

Verbum æternum quale. ibidem. g

Verbum quale sit, ex creaturis cognoscitur.

to. 9. 3. c

Verbi natiuitas incogitabilis. to. 4. 335. i

Verbum

IN D I V V M A V G V S T I N V M.

Verbum imago patris ibidem. l.
In verbo, angeli cognoscunt res clarius quam
in ipsis rebus to. 5. 101. i.
Verbi aeterni generatio to. 6. 218. i. k.
Vt capere possumus verbum dei, apud dei pa-
trem dedit aliquid inspicendum, & aliqd
credendum, aliquid post viuendum. to. 8.
423. h.
Verbum in sole posuit tabernaculum suum,
vt oculis solem videntibus, videretur. to. 8.
9. 124. e. f.
Quod sit sine initio & sine fine vnum ver-
bum to. 8. 139. e. f.
In verbo dei erat, quicquid facturus erat deus
in creatura, nec esset in rebus nisi esset in
verbo ibidem.
Verbum dei in principio apud deum, non ha-
bet syllabas, nec tempora, sed ppter nos de-
scendit ad particulas sonorum nostrorum.
to. 8. 398. m.
Verbum non factum est to. 9. 3. d.
Verbum qd sit cum dicitur, In principio erat
verbum to. 9. 2. m.
In principio erat verbum. Ser. to. 10. 3. 1. k, &
sequen.
Ineffabile & incomprehensibile est verbum
quod legitur in Euangelio Ioannis, capite
primo ibidem. m.
Vnde, qd homini dulce sit verbu dei. to. 7. 4. e.
Verbum dei ante omnia tempora. to. 10. 134. h.
Verbum aeternum, a verbo hominis, quomo-
do differat. to. 3. 120. a, & 150. e. f. to. 8. 139. e. f.
Homo non eo modo facit verba, quomodo fa-
ctus est per verbum to. 10. 134. a.
Explicatio verbi diuini, per comparisonem
ad nostrum verbum prolatum. to. 10.
141. h. i.
Verbum dei est, quod non potest dicere verbu
hominis to. 10. 201. f. g.
Verbum dei forma omnium rerum. to. 10. 3. 2. a.
Verbo aeterno deus condidit omnia. to. 1.
68. g. h.
Quomodo verbum sit de deo, & omnia per ip-
sum to. 8. 138. c. d.
Verbum est per quod facta sunt creaturae. to.
9. 3. e.
Omnia sub verbo & in verbo dei. to. 10.
31. l. m.
Verbum caro factu est: exponitur. to. 2. 175. a,
& seq. to. 10. 131. g, & 141. k, l.
Verbum quomodo caro factum. to. 3. 4. f. to.
4. 210. h. to. 10. 124. l. m.
Et quare to. 8. 21. k, l, to. 10. 33. 6. g.
Verbi & carnis vnio to. 3. 76. k.
Verbum non mutatum in carnem. to. 4.
417. l. to. 6. 166. a.
Verbi missio to. 3. 354. k.
Verbi incarnatio. to. 3. 349. b, & 354. f, & k,
to. 4. 334. b, & seq.
Verbum, totum hominem suscepit, & totus
homo factus est verbum. to. 8. 184. a.
Quod homo verbo, tanquam corpus lumi-
ni accessit to. 8. 233. l. m.
Verbum sic erat in homine, vt homo verbo
in vnam Christi personam copularetur. ibi-
dem. 234. c. d.
Verbum non est mutatum in hominem, ho-
mo in illo mutatus est, vt melior fieret quam
erat, non vt in ipsam substantiam verbi con-
uerteretur to. 8. 502. b, c.
Verbum & caro non vtrunq; vnum, pater
& verbum vtrunq; vnum, Christus &
Ecclesia vtrunq; vnum. to. 8. 374. g.
Verbi processio to. 9. 68. d, e.
Verbum vitae, manifestatum est in carne, vt vi-
deretur in corde to. 9. 124. i. k.
Verbi incarnati condiciones ibidem.
Verbum caro, oportuno tempore. to. 10. 134. h.
Verbum dei suscepit totum corpus & totam
animam hominis to. 10. 201. l. i.
Verbosi to. 4. 402. k.
Verbositas super omnia fugienda est. to. 10.
279. l. m.
Contra verbosos ibidem m, & seq.
Verecundus concedit Augustino rus suum.
to. 1. 56. k.
Verecundia quid sit to. 2. 71. d.
Verecundia humana to. 5. 12. f.
De verecundia pudendorum, quare. sine est ani-
mae to. 5. 127. m, & seq.
De verecundia, quam a concubitu coniugali
tollebant philosophi Cynici. Eodem. 127.
k, l.
Verecundiae causa, libido est. to. 5. 234. g.
Vergiliana lectio. to. 1. 140. f, & 145. i, & 148. k,
& 158. k.
Vergilius, Poeta magnus to. 5. 2. l.
Vergilius Poetarum more mentitus est. ibi-
dem. 3. g.
Vergilius veritatem ex persona sua dicit, re-
gna scilicet terrena peritura. to. 10. 26. i.
Vergilius cum veritatem sciret, mentiens Ro-
manis adulatus est ibidem. h. i.
Vergilius mendacium suum temperauit. ibi-
dem. h.
Vergilius, Romanis verba vendeat. ibi-
dem.
Verinus to. 2. 211. d.
Verisimile.

IN D I V V M A V G V S T I N V M.

Verisimile. to. 1. 9. i, k.
Verisimile Academicorum. to. 1. 146. e.
Verisimilis opinio quomodo fallat nos. to. 5.
237. h.
Veritatem annunciare per noctem, quid sit. to.
8. 237. e.
Non est homo verax nisi in quo loquitur deus.
Eodem. 515. l.
Verax pater, quomodo dicitur, & filius veritas
to. 9. 64. k, l.
Veraces, filij dei sunt, mendaces, filij diaboli.
to. 10. 309. i.
Veritas, quid Ciceroni to. 4. 187. h.
Veritas vnde nata secundum Manichaeos. to.
6. 69. c.
Veritas & verum, an idem sint. to. 1. 177. f. g.
Veritas. to. 3. 351. d. to. 10. 226. g.
Veritas vnde oriatur to. 1. 241. b.
Orat Augustinus vt oriatur de terra veritas,
& iustitia de coelo respiciat. eod. 79. d.
Veritas de terra oritur, duobus modis intelli-
gitur to. 8. 308. d.
Quomodo veritas de terra orta est, & iustitia
de coelo prospexit to. 10. 130. b, c.
Veritas odium parit. to. 1. 64. d, to. 3.
350. m.
Veritas summa libertas. to. 1. 219. a.
Veritatem nemo amittit inuitus. ibidem. a, b.
Veritas & fides. to. 3. 355. l. m, fol. sequen-
tibus. c.
Veritas per malos & nescientes saepe loquitur
to. 4. 157. b, & seq. copiose.
Veritas propter seipsam diligenda. to. 4. 459. b.
in fine.
Quae a veritate non veniunt plerumque etia
nullo impellente, seipsa subuertunt. to. 10.
5. 60. c.
Veritatis iudicium Stoici & Epicuræi posue-
runt in sensibus corporis eod. 67. g.
De veritate quae habetur per ociosum studi-
um. to. 5. 72. e, f.
Veritates multae dici possunt ab vna veritate,
qua illustrantur animae sanctae. to. 8.
25.
Quod nec quadra, nec rotunda, nec longa, sed
vbique praesens sit si cordis oculus ad eam
pareat to. 8. 54. e, f.
Veritas non tacet, non labijs clamat, vocifera-
tur ex corde to. 8. 187. b.
Veritatis condiciones. to. 9. 66. d.
Sine diuina luce non est veritas. to. 9. 194.
i, k.
Veritas salubris etiam pios, cum occultatur,
exercet to. 10. 3. a.
Ad veritatem inueniendam sacrae literae neces-
sariae to. 1. 44. k.
Veri inquisitio difficilis to. 1. 72. d.
Veritas reuelata eod. 77. h.
In inuentione veri, an felicitas. ibi. 141. l.
In inuestigatione veri, an felicitas. ibid.
Veritatis inueniendae duo impedimenta. to. 1.
145. g, h.
verum inuenire posse. to. 1. 147. k.
ueritatis inquisitores quales esse debeant. to. 1.
199. h, & 206. a, b.
verum potius amplectendum, quam nomina
philosophorum. to. 1. 234. c, d.
verum, non vincendi, sed inueniendi gratia
quaerendum. eod. 257. d.
uerum in verbis ametur, non verba. to. 3. 25.
b, & 203. a.
Quomodo reddimur habiles percipiendae ve-
ritati. to. 3. 98. a.
veritas in humilioribus quoq; locis inuestiga-
da. to. 1. 141. k, l.
veritas an percipi possit corporis sensibus. to.
4. 185. c, & seq.
veritatis capax mens non est, nisi a vitii libe-
ra. to. 3. 254. g.
veritatis cognitio. to. 3. 257. f.
Natura nostra capax est ediscere veritatem.
to. 4. 311. i.
veritas quomodo indaganda. to. 4. 334. f.
Ad verum & optimum, homo attingit per il-
lud quod in eo praecellit. to. 5. 66. a.
Non tam veritatis cupidus quam contentio-
nis, torquet verbi controuersia, secundum
Tullium. eod. 76. i.
Pro veritate mors suscipitur, vt aeterna mors
cuietur. to. 5. 113. l.
veritatis perceptio parua est in hoc seculo. ibi-
dem. 188. f.
veritas non reuelatur discordibus. to. 7. 126.
k, l.
veritatem audire nihil est, si non sequatur fru-
ctus. to. 8. 129. b.
veritas communis est omnibus. eod. 278. f, g.
veritatis cognitio, quid sit. to. 9. 174. i, k.
Cognitio veritatis, ad quid proficit. to. 10.
40. g.
veritas a quocunq; dicta, recipienda. to. 1.
77. g.
veritas credenda & loquenda. to. 3. 350. m.
veritatis praedicatio, bonus odor Christi. to. 3.
355. m.
veritas non semper dicenda. to. 4. 71. m, & 413. e.
verum ne dicendum, si cui mortem adferat,
to. 4. 17. b.

veritatis

V N I T 2 I N D E X

Veritatis prædicatores persecutionem patiuntur. to. 4. 394. f. & seq.
Veritas semper prædicanda. to. 7. 67. a
Verum occultari potest aliquando vtiliter. to. 7. 417. l. m. to. 3. 9. m
Verum dicitur, si hoc dicitur quod est. ibid. l
Quando verum dicitur, non est quod contradicatur. to. 8. 252. a
Veritas tutius auditur, quam prædicatur. to. 9. 86. c
Veritati assentiendum. to. 1. 149. i
Veritas sola iudicat, & à nemine iudicatur. to. 1. 240. d, e
Veritas omnibus præferenda. to. 1. 245. g
Veritas superat. to. 2. 13. c
Veritas vincit. to. 2. 236. i, to. 3. 350. d
Pro & contra veritatem leges principum. to. 7. 89. i
Veritati reuelatæ cedit consuetudo. to. 7. 170. c, f. & 134. b, c, & 152. b, & 156. h
Veritati & rationi consuetudo est postponenda. to. 7. 134. b, c, & 156. m
Veritas omnibus supereminens est. to. 8. 77. h, i
Veritas quomodo vsq. ad nubes. eod. 87. g, h
Veritas quomodo præparabitur in cælis. to. 8. 327. i, k
Veritas fallere non nouit. to. 9. 129. m
Necesse est impleri quod veritas promissit. to. 10. 209. b
Veritati diuinæ contradicentes notantur. to. 1. 74. i
Veritatis contradictores reperiuntur. to. 1. 268. d, e
Veritatis attestatio per hostes eiusdem. to. 3. 280. l, & fo. seq. d
Pro veritate contra mendacium. to. 4. 18. m, & seq.
Veritatis oppugnatores dicti canes. to. 4. 414. f
Veritatis contemptores porci dicuntur. ibid. g
Veritati contradicentium, est prohibenda transgressio. to. 5. 99. l
Veritatem non intelligentes, veritati sæpe testimonium perhibent. to. 6. 104. h, i
Ad veritatem quatenus cogendi inuiti. to. 7. 45. f, & 114. l, m
Veritas alienis ingerenda. to. 7. 68. l, m
Veritati Christianæ contraria, persequi debent Christiani. to. 7. 89. k
Veritas occultari potest ad tempus, vinci non potest. to. 8. 207. c, f
Anima mala, recedens à luce veritatis, quia ipsa non videt deum, putat se non videri à deo. to. 8. 213. f, g

Quæ liquidò vera. to. 1. 75. a
verum scire sapientem. to. 1. 148. a
verum quid sit. to. 1. 178. f
verum est, quidquid est. ibid. g
verum crimen est, delectari falso crimine. to. 5. 171. k
Quomodo veritas & falsitas in creaturis. to. 1. 50. l
De vero & falso, sophistica inductio. to. 1. 177. m, & seq.
De vero & simili. to. 1. 179. m, & seq.
verum & falsum, vnde. ibid. 179. b
veri & falsi natura. to. 1. 181. f
Nunquid ex omni parte falsum sit aut verum. ibid. l
veritas & falsitas, vnde oriuntur. to. 1. 241. b
verum probamus, veritatem sectamur. to. 1. 245. h, & seq.
veritas excedit vanitatem quamuis vanitate nihil loquacius. to. 5. 49. i
Aliud est verum tacere, aliud falsum dicere. to. 8. 9. m
Veritas dei, perpetua, æterna, immortalis. to. 1. 179. m
veritas perpetua. to. 1. 182. c
veritas dei est, mendacium hominis. to. 1. 82. i, k, to. 3. 2. g, & 354. d, to. 9. 9. f, g, & 27. f, & seq.
veritas æterna supra mentem hominis. to. 1. 240. d, e
veritas immortalis arguit animam immortalē. to. 1. 182. c
vna omnium communis summa veritas. eod. 219. h, & fo. seq. a
Ex rebus conditis quomodo deprehendatur summa veritas. to. 1. 242. h
veritatem nisi diuina ope non percipi. eodem. 150. m
veritas vbicunq. inuenta, domini est. to. 3. 11. c
veritas, Christus. to. 3. 354. c
Ex veritate qui sint. to. 3. 356. h
veritas per Christum, quomodo fiat. to. 4. 309. h
veritas dei odiosa est dilectoribus mundi. to. 5. 45. m
veritati huic vt possitis acquiescere, humilitate opus erit, quæ ceruici vestræ difficillimè perluaderi potest: loquitur contra Platonē de veritate incarnationis diuinæ. to. 5. 90. h, i
De veritate diuinæ lucis quomodo anima illa strebet, vt possit de rebus rectum iudicium habere. to. 5. 101. a
In veritate incommutabili, aliter iustitia cognoscitur quam in anima iusti. ibid. d, e

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

An veritatem diuinam mouentur angeli, tanquam ad fontem vitæ, vt quod non habeant ex seipsis, capiant ex ipsa. to. 5. 144. f, g
veritas dei est, quia non fallit reddere quæ promissit. to. 8. 203. a
veritas dei quomodo in circumitu eius esse dicatur. eod. 322. h, i
veritas immortalis est & incommutabilis, quia est illud verbū quod erat in principio apud deum. to. 8. 489. m, & seq.
veritas quomodo filius, & pater verax. to. 9. 64. i, & seq.
Docere omnem veritatem, quid sit. eod. 103. l, m
Ex veritate esse quid sit. to. 9. 116. i, k
Quid magistri foris, & veritas intus operetur. eod. 187. b
veritas ad dominum pertinet, misericordia ad saluatorem. to. 9. 260. l, m
veritas liberabit vos: exponitur. to. 10. 40. g
De eo quod scriptum, Ego sum via, veritas & vita, Sermones duo. to. 10. 46. c
De eodem, Homilia. to. 10. 109. l
De eo quod scriptum est, Ego veritatem dico vobis, expedit vobis, vt ego vadam: Sermo. to. 10. 50. b, & seq.
vermiculi secti quomodo moueantur. to. 1. 1205. l
Vermiculorum laus copiosa. to. 1. 243. c
vermis matutinus, Christus. to. 2. 62. c
vermiculi etiam obediunt iussioni diuinæ. to. 3. 210. i
Herodes percussus ab angelo dei scitens veribus expirauit. to. 4. 306. g
vermes aliqui viuunt in calidisimis aquis. to. 5. 213. f
vermē damnatorum & ignem, diuersimode exposuerunt. eod. 208. g, & 217. i
vermis an ad corpus proprie, an ad animum, translato a corporalibus ad incorporea vocabulo, pertineat. to. 5. 217. g
vermis de carne sine concubitu nascitur, sic & Christus de Maria. to. 8. 35. b
Qui sint vermes qui ex mannis ebulliant. to. 10. 173. k, l
vermes sunt in nobis ex verbo dei. Ibid. l
Primus vermis diuitiarum, superbia. to. 10. 228. k
Qui versus perperam pronunciat, & grammaticum offendat, & musicum. to. 1. 114. f
versus certo pedum vt pes syllabarum, numero constat. to. 1. 115. k
Quid inter versum & metrum. eod. 118. i
versus quid sit. ibidem, m

De arte versifica, plura in libris de musica. to. 1. 1.
versus metrum, & rythmus, quomodo differant. to. 1. 127. m
versus, vnde dictus. Ibid. 127. b, c, 166. h
Terminus versus, varius. to. 1. 127. e
De versus sine. ibid. m
De paritate in membris versus, vario semipedum numero connexorum. to. 1. 129. i
Quod patres Heroicorum versus maiorē omnibus habeant, quoad semipedes numerorum concordiam. ibi. 130. f
Auersibus conficiendis apta similitudo. to. 1. 238. k, l
versus hemptetri. to. 2. 199. b
vertex capilli perambulantiū in delictis quid sit. to. 2. 86. c, d, & 89. c, to. 8. 235. l
vesica tumens. to. 10. 171. c, & h
vesperiani mores. to. 5. 47. l
vespa, quid mystice. to. 4. 100. c
vespera quare non sequatur diem septimum. to. 1. 83. k, to. 3. 183. f, & seq.
vespere sabbati quomodo accipiendum. to. 4. 175. h
vespera exponitur. to. 5. 94. i
vesperugo, stella. to. 5. 94. l
vespera fit quando sol occidit, & quid significet. to. 8. 50. d
vespera præteritum significat. Eodem. 179. c, & 195. h
Quod significet tribulationem seculi. to. 8. 220. m
vespera, pro fine ponitur. to. 8. 339. l, & 304. l
vesta dea, ignem æternum habet. to. 5. 20. k
vestæ templum incensum. to. 5. 123. g
vesta quandoque dicitur terra, quandoque ignis. eodem 32. d
vestales sacerdotes in stupro detectas Romani viuas desodiebant. to. 5. 21. d
virgo vestalis, cribrum aqua impleuit. Eodem 86. e
vestigium trinitatis cognoscimus in omni creatura, secundum magis & minus, in nobis autem imaginem. to. 5. 110. h
Quomodo sequemur Christi vestigia. to. 10. 157. c
vestire sententiam. to. 1. 41. f
vestis muliebris an deceat virum. to. 1. 181. k
vestis monachorum non sit notabilis. to. 1. 182. b, c, to. 2. 153. a
vestimentorum molestia. to. 2. 102. h, i
vestis, ecclesiæ varietas. to. 2. 111. m
Vestimentorum Christi diuiores. to. 2. 232. f

Habitus ornatus cōceditur. to. 2. 244. m, to. 8. 265. h
Habitus matronalis, a viduali veste distinctus. to. 2. 244. m
vestes nigellæ, candidi mores ibid. 245. a
Ornatum regium sicut pannum menstruales reputauit Hester. ibid. & to. 8. 165. h
Vestes non detrita to. 3. 242. h
vestium partitio to. 4. 170. l
vestimentum dei to. 4. 349. m
vestimentum to. 4. 407. c
vestimenta, Christianorum mores significant to. 6. 76. c
vestimentum vetus, & pannus nouus, multice. to. 6. 266. g, h
vestem non habere nuptialem. to. 6. 127. h, & 193. l, to. 7. 194. h, i
vestit nudo dominos to. 7. 141. f, & seq.
vestimenta Christi, sua sunt sacramenta, quæ tunc diuiduntur, quando &c. to. 8. 36. g
Quod significet sanctos & electos eius, & totam ecclesiam eod. 135. d
vestitus reginæ ecclesiæ, sunt sacramenta doctrinæ in varijs linguis ibidem, i
Vestis Christi dealbata, significat ecclesiâ omni macula peccati mundatam. to. 7. 162. g, 561. e, f
vestimentum animæ, corpus eod. 381. c
Deum vestiri luce, sicut vestimento, quid sit. to. 8. 391. m, & seq.
vestis sacerdotalis quid figuret. eodem. 509. R
vestimentorum Christi quadripartita diuisio quid significet. to. 9. 118. d, & seq.
vestis Christi, Apostoli to. 10. 5. f
vestitus virtutibus, digne communicat. tom. 10. 123. K
vestitus peccatis indigne communicat. ibidem
vestem intuemur, & vestrum adoramus. to. 10. 186. R
vetustas carnalis, quomodo cedat nouitati spiritali to. 2. 117. a
vetus homo to. 3. 348. l
vetus testamentum & nouum, quare dicatur. to. 3. 271. h, to. 7. 293. g, h
vetus testamentum ideo dicitur, quia in figuris spiritalium rerum habere videbatur promissa carnali to. 5. 75. c, d
vetera preconia sunt nouorum. Eodem. 103. i
vetustas quomodo diruatur, & nouitas ædificetur to. 8. 353. b
vetus homo vetus vita est eod. 361. a
vetus vita, ex Adam trahitur ibidem
vetustatem tuam Christus excutit, exemplū. to. 8. 382. b, c

vetus testamentum ideo vocatur, quia per nouum aboletur eod. 403. a
vetus testamentum in nouo reuelatum, & nouum in veteri velatum to. 8. 410. h
Quid exuere veterem hominem, & induere nouum to. 9. 200. e, f
vetustitiam commendat Paulino. to. 2. 39. e
via fidei to. 1. 14. e, f
via alia, viæ aliæ to. 1. 9. c
via quæ sit optima ad felicitatem. to. 2. 26. g, h
viæ quæ a dextris sunt nouit dominus, &c. exponitur to. 2. 55. g, & seq.
via dei, fides recta to. 2. 248. l
via ad deum to. 3. 3. d, 5. i, 6. b, & 50. R
via angusta to. 3. 190. c
Deus quomodo nobiscum sit in via. to. 4. 397. b
via vniuersarum gentium to. 5. 92. c
via cundi ad vitam Christus est. to. 5. 93. d
viæ vniuersalis animæ liberandæ, Christus est. to. 5. 93. d
via ad patriam to. 6. 20. g
via media accedere, quid sit to. 7. 23. f
Christus in viam peccatorum venit, sed non stetit to. 4. e, & seq.
via domini angusta est laboranti, sed amanti lata eod. 55. d, & seq.
In via deus iustum instruit, non vt hæreat, sed ne aborret to. 8. 65. l, m
In via sumus, & omnia quibus vtimur in hac vita, sic esse debent quomodo viaturi stabulū. ibid. 83. K
viæ peccatorum tunc fiunt tenebræ & lubricum &c. to. 8. 82. b
In via quibusdam est prosperitas, & in peruatione infelicitas, alijs labor in via, & in peruatione felicitas eod. 91. c, d
In via Christi non tibi prosperitatem seculi promittas, nam &c. to. 8. 95. i, R
Non est sequendum malos per vias latas perditionis, quia viæ latæ mortiferæ sunt. ibidem 114. c
via nostra venit ad homines, inuenit errantes vocauit ad se ambulantes. to. 8. 117. l, m
Qui male agunt & viam secuti eligunt mortem pastor est eis: qui eligunt viam dei, ita pastorem eis eod. 150. a, b
Quæ sit via quam optamus cognoscere in terra to. 8. 227. l, m
viam nobis Christus monstrauit & in viam collocauit, nec in via nos dimittit. ibid. 255. b, c
via dei in sancto quæ sit ibi. 255. e, f
Aliud est deduci in viam, aliud deduci in viam. to. 8. 212. m, & seq.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Via fortitudinis dei quæ sit. Eod. 377. a, b
Vita occultæ, quas notas fecit dominus Moy si, quæ sint to. 8. 383. m
Non est certior via domini, quam fide qua iustus viuit ibid. 438. h, i
Non dicit in quo exercet iunior memoriam suam, sed in quo corrigit viam suam, quia nullo modo dicenda est via correctæ, quando est vita peruersa Eod. 440. K
Viam suam nemo per se corrigere potest, nisi deo regente & faciente. to. 8. 440. a, b
Via testimoniorum dei Christus est. ibid. g
Quomodo omnes viæ dei veritas, cum in alio loco dicatur: Vniuersæ viæ domini misericordia & veritas ibid. 404. c
Viæ iustorum ad hoc sunt in conspectu domini, vt &c. to. 8. 466. f
Via æterna non nisi Christus est, qui est vita æterna to. 8. 530. e, f
Via differt à semita, & quæ via ipsa, & viæ. to. 8. 541. c
Via nostra charitas est, & non ambulant in ea nisi humiles ibidem. d
Via qua ingrediebatur Christus. ibid. f
Via peccatorum, quam disperdet dominus, quæ sit to. 8. 560. e
Via ad cælum Christus est. to. 8. 137. d, e, to. 10. 46. d, e, & 150. d, e
De ingredienda via arcta. to. 9. 207. g, h
Qui præter viam currit, errat potius, quæ ad finem perueniat optatum. Eod. 139. h
Qui sint remanentes in via. to. 9. 202. m
Qui sint aberrantes à via. ibid. 103. a, b
Via (in qua cum aduersario ambulamus) vita ista est to. 10. 2. e, f, & 4. l
Quare inimicus permittatur insidias & laqueos ponere iuxta viam. to. 10. 46. d
Esse in via, & esse iuxta viam. tom. 10. 46. d, & 109. m, & seq.
Pagani aliqui bene currunt, id est viuunt, sed non in via to. 10. 47. c
Non necesse nobis viam quærere, sed via venire ad nos ibidem. b, c
Et pereatis de via iusta, exponitur. tom. 10. 56. a
Viatores, quomodo perfecti. to. 10. 74. i
Duplex perditionis via, sperandi & desperandi to. 10. 95. K, & seq.
via ad vitam æternam factus nobis est Christus, quæ non potest impediri. to. 10. 150. d
via lata & angusta to. 10. 154. a
Propter iustos viatores martyrum vindicta differtur to. 10. 259. m
De via trium dierum, Ser. t. 10. 172. m, & seq.

viæ tres per quod peruenitur ad infernum. to. 10. 173. d
viæ tres per quas peruenitur ad cælum. ibid.
Qualis est via iustorum to. 10. 183. i
vias noctis ambulare quid sit. to. 10. 173. d
viator Manichæus liberatus. to. 6. 5. i
viator ad vitam æternam per Christum pergens, errare non potest. to. 9. 207. c, & seq.
vicini quomodo sint tractandi, cum inuitamus eos ad comedendum nobiscum. tom. 10. 124. a
vicini à quibus vidua vasa petiuit, sunt populus gentium to. 10. 229. d, e
victimas cruentas expimus, &c. to. 5. 82. i
De Victorino rectore conuerso plura. tom. 51. l, & seq.
Victorinus Platonica transtulit ibid. l
Statua in Romano foro meruit. ibid. m
videre refertur ad omnes sensus. to. 1. 66. i, & 252. f, to. 2. 159. i, to. 3. 42. h, tom. 9. 126. e, f, to. 10. 29. b, c
visio quomodo fiat to. 1. 201. g, & seq.
visibilem nomine omnia sensibilia significantur to. 1. 252. f
visus excellentior cæteris sensibus. to. 2. 3. l
videmus partim corpore, partim mente. tom. 2. 158. c, & seq.
videre pro intelligere. to. 1. 174. l, & seq. tom. 4. 50. i, & 96. c, & 317. i
Quisquis non videt, cæcus: quisquis videt nec laudat, ingratus: quisquis laudanti reluctatur, insanus est to. 5. 3. b
videri intelligibilia solo mentis aspectu, & corporalia solo corporis sensu, dicitur philosophi to. 5. 241. e
Si parui nolint videre, vnde possint cadere, proponendi sunt magni qui ceciderunt. tom. 8. 160. c, d
vide securus, si non habes vnde mouearis. ibidem. d
Qui non vident videant, & qui vident cæci fiant, quomodo intelligatur. to. 8. 295. l
Quid inter respicere & videre intersit. tom. 9. 261. a, b
Nihil etiam corporale visu totum aspicitur. to. 10. 31. c
Qui ea quæ non videntur in veritate quæsierrit, & ea quæ videntur accipiet. tom. 10. 156. m
Quæ videntur temporalia sunt, & quæ non videntur æterna ibidem.
Aliter deus, aliter homo videt creata. tom. 1. 83. l
videre vel, quid sit. to. 4. 344. e, to. 9. 125. e
Zz 2 vidit

I N D E X

videt deus, quia bonum: est quomodo intelli-
gatur. tom. 5. 98. a, & seq.
Deus ad tempus videre & cognoscere dicitur
tom. 5. 144. c
Dominus vidit, id est, apparuit. Eodem. 153. l
Videre Christi, respectum gratiae suae signifi-
cat. tom. 8. 63. f
videre dei, est punire peccata. Ibidem, g
Visio dei miserantis & punientis. tom. 8. 72. i
Aliter videt deus quam homo. Ibidem. l & fo.
540. k
videre dei, animaduertere est. tom. 8. 134. i
Quo deus videat super filios hominum, si sit
intelligens, &c. Eod. 168. a
videre deus dicitur cum facit videre. tom. 8.
194. i, k
Ideo vidisti me ut viderem te. Eod. 211. l, m
Patris & filij nō potest separari visio, quia &c.
tom. 8. 314. m
Dei videre audire, &c. eius esse est: non sic in
homine. tom. 9. 35. k
videt filius à patre ex quo operatur. non econ-
tra. tom. 9. 36. b
Videre filij, est natum esse de patre. tom. 9.
39. g, in fine.
Deus in natura sua nos videt. tom. 9. 189. m
Videt nos Christus in vmbra. tom. 10. 8. i
Deus ubique videt. tom. 10. 39. d, e
Cor videre dei est, hominum non est. tom. 10.
205. d
videre deū quomodo possit anima. tom. 1. 167.
h, i, & fo. 174. l, m, & seq.
De videndo Deo. tom. 2. epi. 111. & 112.
Videmus nunc per speculum & in ænigmate,
tunc autem facie ad faciem: exponitur. tom. 2.
9. l, & 165. l
Qui videt me, videt, & patrem meum: exponi-
tur. tom. 2. 159. b, to. 4. 312. b, c
Animus purgatus deum videt. tom. 3. 3. d
Deus visibilis induta carne. Ibidem, d
Mundo corde cernuntur diuina. tom. 3. 156. d
Denm nemo vidit vnquam exponitur. tom. 4.
317. h, i
visio dei tantæ est pulchritudinis, ut infelici-
ssimum sit omnia alia habere, illa prætermis-
sa. tom. 5. 86. c
videre deum, est præmium sanctorum. ibidē.
155. f
videbimus deum & omnia quæ nunc credi-
mus, quando erimus in patria. tom. 5. 207. k
Sancti quomodo sint deum visuri. tom. 5.
240. k
Quomodo videbitur deus a beatis. Eo. 241. f
videbatis, me manducare, sed visu vestro vide-
batis, & cæ. exponitur. tom. 5. 117. l, m
Deus non nisi animo videri potest, nec tamen
ita, ut animus, videri potest. tom. 8.
124. g
Non videtur deus ab iniquis, sed mane cum
nox iniquitatis transferit. tom. 8. 9. k
Quod patres non viderint deum facie ad
faciem, secundum quod est, quia visio facie
ad faciem liberalis in resurrectione reserua-
tur. Ibidem. 127. k
visionem illam quam deus promissit dilectori-
bus suis, impij in dubio non videbunt. tom. 8.
147. b, c
Quod non videmus, credamus, ut credendo
videre mereamur. tom. 8. 194. a, 423. b
Fide videtur procul, nam oculis vix ante pe-
des videmus. Eodem. 269. g
Vis deum videre, prius confitere peccata tua.
tom. 8. 273. c, f
Cum vnus deus videtur, trinitas videtur, & vi-
sio ipsa tribuit nobis beatitudinem, & nihil
interest inter visionem filij & patris. Ibidē.
307. g
Quod boni post iudicium à visione formæ ho-
minis, pergant ad visionem formæ dei. tom. 8.
314. l
visio dei, tota est merces beatorum. Eodem.
336. f
Sicut oculis ista corpora, sic deus mente atten-
ditur & videtur. tom. 8. 367. b, c
Para vnde videas quod amas, antequā videas.
Ibidem.
visio Dei est vita æterna. tom. 8. 423. c, d
Prius videndus est deus per fidem, postea per
speciem, quod singulariter dominus Moyfi
dixit, posteriora mea videbis. Ibidem.
471. h, i
Tunc homo est, quando videt eum qui est, &
videndo eum qui est, fit & ipse pro modulo
suo ut fit. Ibidem. 475. h, i
Olim non per substantiam, sed per aliquam
creaturam corporalem, visus est deus Moyfi.
tom. 8. 526. g, h
Quod Moyfes nouerit istam visionem dei, af-
sumptis quibusdam corporeis creaturis, fie-
ri, ideo petiuit amica quadam familiaritate
eius maiestatem videre. Ibidem, h, i
De eo quod dominus ait Moyfi, Faciem meam
non videbis, sed ponante supra petram, &c.
Ibidem, k, l
Christus secundum formam dei quæ æqualis
est patri, invisibilis est sicut pater. Ibidem. u
tom. 9. 7. d
Qui videt deum, in ipso lætetur a quo factus
est.

I N D I V M A V G V S T I N V M.

est. tom. 8. 577. c
Est quædam visio huius temporis, quæ modò
est per fidem, altera quæ futura est per spe-
ciem. ibidem
Quisquis charitatem habet, deum videt. ibi-
dem.
Filius dei tunc factus est visibilis, quando in
carne apparuit. tom. 9. 7. d
Videre Christum in turba, difficile. tom. 9. 33. l
Visio dei non turba, sed in solitudine quærit.
ibid. & m
Deum volens videre effundat supra se animā
suam. tom. 9. 39. l
Damnati non videbunt deum in iudicio, ne-
que post. tom. 9. 43. g
Visio dei non est præsentis vitæ sed futuræ.
eod. 107. e, f
Visio beatifica in dei cognitione consistit. tom. 9.
109. e, f, & seq.
Visio dei, est merces fidei. tom. 9. 114. a, b
Iusti in iudicio Christum videbunt & gaude-
bunt, impij videbunt & confundentur. eod.
130. e, f
Si fratrem, quem vides, dilexeris, simul & deū
videbis. tom. 9. 132. b
Homo non videt deum, quia non habet dile-
ctionem. eod. 139. f
Varia nomina beatæ visionis qua beati deum
vident. tom. 9. 184. d, e
In visione dei continua sitis sine satietate erit.
tom. 9. 189. g
Quanto quis terrenis occupationibus magis
implicatur, tanto magis à sui conditoris vi-
sione impeditur. tom. 9. 204. c
Visio dei per essentiam an pro hoc statu videri
possit. tom. 9. 246. k
Mundo cordis oculo deus videtur. tom. 10.
33. f
Videre verbi, quid sit. tom. 10. 109. e
Quibus oculis videatur deus. tom. 10. 113. d
Videndo faciem dei, semper sancti esuriunt, &
semper saturi sunt. tom. 10. 150. b, c
Sine fide recta & spe firma nemo videbit deū.
tom. 10. 153. c
Christus videbatur a duobus discipulis, & non
cognoscebatur. tom. 10. 108. d
Beatifica visio non fit oculis corporeis, sed me-
tis puræ. tom. 10. 140. l
Discipuli putantes se spiritum videre, Christū
videndo in illo errore non remaserunt. tom.
10. 201. f
Qui vult videre deum, debet cor suum mun-
dare. tom. 10. 213. k, l
Quomodo mundi corde deum videbunt. to.
10. 223. q, & seq.
Quomodo mundandum sit cor nostrum, ad
videndum deum. ibidem, e
Omnes alij beati deum videbunt, sed non quia
pauperes seu mites vel huiusmodi, sed quia
mundi corde. ibid. d, e
Visiones curiosæ. tom. 1. 67. i
Visorum genera discernenda. tom. 1. 233. e
Visiones varijs modis fiunt. tom. 2. 137. a
Visa prodigiosa. tom. 2. epi. 100. & 101.
Visio in Sina. tom. 3. 90. i
Visiones sanctorum quales. tom. 3. 212. e
visionum genera tria, aut corpore aut spiritu,
aut mente. tom. 3. 225. i, & 130. f. to. 6. 67. d
visa somniantium, ægrotantium, phreneticorū
in ecclasi, & cæcorum cōsiderata. tom. 3. 229. f
g, to. 4. 321. e, f
visiones pueri cuiusdam ægrotantis. tom. 3.
228. c, d
visionum causæ, & diuersitas. ibid. e
visiones diuinitus demonstratæ. tom. 3. 230. m
visiones corporales plerunq. fallūt. tom. 3. 231. i
Sola visio intellectualis certa. ibidem
visione prophetarum. ibid. m
visio spiritalis quomodo accipiēda. tom. 3. 232. e, f
visio beatorum post mortem. ibid. 233. c
visionum animæ varia genera. tom. 3. 257. l, & se.
to. 6. 67. d
visionum exempla. tom. 3. 227. m, to. 4. 321. e, f
& 323. g
visio intellectualis imaginaria vel corporalis,
elici potest ex modis, quibus deus dicitur lo-
qui homini. tom. 5. 93. c
visio facta Abrahæ de animalibus & aubus, ex-
ponitur spiritaliter. tom. 5. 150. f, g
visionum varia genera. tom. 6. 67. d
De diuisione Petri, quando vidit linteum de-
missum a cælo plenum animalibus, &c. Ho-
milia. tom. 10. 117. m
Et quid hoc mystice. ibid.
vidua quæ in delicijs agit, viuens mortua est
exponitur. tom. 2. 186. f, g
viduæ quibus votis quandoque occupentur.
ibidem, h, i
Anna Phanuelis. tom. 2. 89. e, tom. 4. 266. a
viduæ institutio. tom. 2. epi. 121. r
viduarum exempla proba. ibid.
Viduis nuptias prohibentes taxantur. tom. 3.
252. d
viduarum vestimenta. tom. 4. 93. d, e
viduæ veræ. tom. 4. 93. d
De bono siue perfectione viduitatis. tom. 4. 365.
i, & seq.
Innuptiæ duæ paulo. ibid. k
viduis

I N D E X

viduis quare sit concessa nubendi facultas. to. 4.366.h.i
Viduarum merita, ex ipsis continentiae viribus, estimanda to. 4.367.d
Viduae triplices to. 4.367.f, to. 6.195.h.i
Viduarum oblectamenta cod. 363.c
Viduae & pupilli quomodo accipiendi in scripturis, to. 4.449.d
Viduae mortuae, to. 6.267.m
Vidua dicitur omnis anima, quae se intelligit desertam omni auxilio, nisi solius dei. tom. 8.507.a
Tota ecclesia una vidua est. ibid. b, 160.e
Clericorum erga viduas negotiationes. to. 10.20.i
Sermo ad viduas to. 10.126.g
Viduarum exheredatio ibidem
Exhortatio ad viduas. to. 10.130.a
Deus est iudex viduarum, & pater orphanorum to. 10.212.d
Vidua gentilis ad quam Helias missus est, Ecclesiam gentium significat. to. 10.226.l
Vidua quae Helisaeum recepit, designabat Ecclesiam to. 10.229.c
Vigiliarum ratio in castris to. 4.79.i
Vigilare & dormire dei, quid sit. to. 4.350.i
Vigilijs cui insunt boni. to. 5.227.h
Vigiliae Christianae to. 6.17.d
In vigilijs sanctis, ut citharae pellerentur de Ecclesia, Augustinus in Christi nomine egit to. 8.68.g
Non vigilares in te, nisi oriretur lux tua, quae te de somno excitaret. cod. 210.c
Vigilias anticipare, quid sit. to. 8.278.h.i
Vigilia noctis tres habet horas ibid. 343.f
Vigilia matutina finis est noctis, & quid significet to. 8.194.m
Vigilia una tres horas habet. to. 10.14.h
Vigiliae noctis quatuor ibidem
Quomodo sit vigilandum to. 10.23.h
De vigilatione & ociositate vitanda. Sermo. to. 10.285.l
Modus celebrandi vigilijs, tempore Augustini. to. 10.289.d
Si in nobis vigilat Christus, vigilat & fides nostra to. 10.317.c
Viginti numeri mysterium. to. 4.78.fg
Viginti quatuor seniores possunt dici libri veteris testamenti to. 9.142.m
In villa empti dominatio notatur, & proinde castigatur superbia. to. 10.28.h
Vincentius Victor, to. 1.27.c
Vincentij Victoris errores to. 7.387.d
De sancto Vincentio martyre, Sermones duo. tom. 10.260.c, & seq.
Vincentius usque poenis varijs exaratus est, ut membra adhuc durarent, & tamen tormenta deficerent ibidem
Vincentius habebat in sermone virtutem & in passione tolerantiam. ibid.
In Christo Vincentius vicit a quo victus est mundus ibidem, d
Vincentij caro patiebatur, & spiritus loquebatur to. 10.160.e
Vicit Datianum vivens Vincentius, vicit & mortuus ibidem, f
Vincentius quicquid poenarum ira Datianisae uientis excoGITabat, insuperabilis patientia vincebat. ibidem, h
Mors vincentij ibid. l
Datianus corpore Vincentij ferarum iubet impleri ventrem, quarum ipse gerebat mentem. ibidem, m
Coruus cadaueribus inimicus, Vincentij corpus ab laesione tuendum mittitur. ibidem, m
Datur nautis corpus Vincentij mergendum fluctibus cod. 261.a
Qui nec tormentis, nec carcere, vel bestijs fuerat victus, Vincentius, nec aquis vinci potuit ibidem
Vincentius multiphase vicit, to. 10.320.a, b
In natali beati Vincentij, Sermones duo. ibid. a, & seq.
Tanta poena erat in membris Vincentij, tanta securitas in verbis, tanquam alius torqueretur, alius loqueretur ibidem, c
Magis diabolus torquebatur quam Vincentius, dum Vincentium torqueret. ibid. fg
Inuictus vere quis to. 1.244.R
Vinci ab hominibus melius est quam a vitijs. to. 1.244.l, to. 2.24.f
vincere clamore. to. 2.237.g
victoria veritatis ibidem, i
victus apud bellicosos, dicitur victor occisus. to. 2.243.l
Inter victos & vincetes quid intersit. to. 5.45.b
vincendi libido dicitur perniciacia. Eodem 107.c
victus in bello, vult potius seruire quam intrare. to. 5.67.e
victoribus quomodo consueuerat oleum imponi. cod. 171.h
victi aliqui confugiunt ad gratiam adiutricem, qua post pugnantem viriliter, victores efficiuntur. to. 5.22.g
Eorum qui vincuntur duo sunt genera. to. 8.150.a

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

In Christo vincimus, quia in nobis victi sumus. & 286 d
Eodem. 381.i
Hoc est non vinci, ut charitas non vincatur ab inimicis. to. 8.509.g, h
Vincere in bono malum, quid sit. to. 10.311.R
Victoria per Helisaeum. tom. 3.245.c
Victoria cur non semper detur fidelibus. to. 4.101.c, & fo. seq. a
Victoria est veritas in caelesti ciuitate, dignitas est sanctitas, & pax est felicitas. to. 5.20.m
Victoria dea. to. 5.33.f, & m
De victoria ciuitatis mundanae quae mortalis est & mortifera. Eodem 131.m
Victoria, donum dei. ibidem, 131.b
Victoria, quid. tom. 5.191.l
Victoria belli causatur aliquando ex peccato succumbentis, & non semper ex merito vincens. ibidem, 156.f
Victoris diuino iudicio victos humiliat, vel emendans peccata, vel puniens. to. 5.193.g, h
Victoria nostra ex Deo. to. 7.426.g
Christus pro nobis mundum vicit, non armato milite, sed irrita cruce. tom. 8.213.d
Christus prius moriens vicit diabolum, ut te doceret cum diabolo dimicare. to. 8.481.g, h
Christus non vicisset mundum si eius membra vicisset mundus. to. 9.108.i
Completa est victoria Christi in ascensione eius. to. 10.213.f
Quomodo vicit Christus, vincere appetat Christianus, ut ubi est Christus, ibi sit Christianus. tom. 10.276.c
Vincula peccatorum grauiora. to. 8.230.R, l
Vincula cupiditatum vel peccatorum quomodo soluantur. Eodem. 377.i
Vincula ferrea vel aurea quae sint. to. 8.579.c, f
Christus misericordiae ligatus vinculo, iniquitatis vincula dirupit. to. 10.281.i
Duplex vindemia. to. 10.48.g
Vide infra, Vineae, Vinum.
Vindemia spiritalis, quid. to. 10.178.b
Vindicta non optanda. to. 2.71.R, to. 4.401.R
Vide, Vltio.
Vindicta Sodomitica. to. 3.237.c
Vindictae officia bono animo impleri possunt. tom. 4.111.l
Vindicta iustorum. to. 4.121.c, & 156.b
Vindicatio quid Ciceroni. to. 4.187.g
Vindicta Dei. tom. 4.222.m
Vindictae modus. to. 4.401.R, tom. 6.194.f, g
Vindicta quae ad correptionem valet, non prohibita. tom. 4.402.g
Vindicta non locum sequitur, sed causam, to. 4.304.b
Vindicta Apostolorum repressa. ibidem, b, c
tom. 6.64.b, c
Vindicta Heliae expensa. to. 4.402.i
Vindicta martyrum quomodo accipienda. to. 4.404.R, to. 8.291.l
Vindicta Petri in Anania excusata. to. 6.64.b, c
Vindex animus quomodo mitigandus. tom. 6.279.i, K
Vindicari vis Christiane, nondum vindicatus est Christus. to. 8.60.i
Necesse est ut vindicetur iniustus, siue conuertat se, siue se non conuertat: si se conuertit, hoc ipsum in illo vindicatur, quod petijt iniquitas. Eodem. 93.c
Omnis vindicta dei ira dicitur, sed aliquando ad hoc vindicat, ut perficiat, aliquando ut damnet. tom. 8.198.c
Deus vindicat in peccatores duobus modis. Eodem 291.m
Vindictam suam deus differt. to. 8.284.f
Cum homo iustus & homo malus de inimicis suis volunt a domino vindicari, vnde discernantur. ibidem, R, l
Quia non vindicat deus in malis, ideo quidam murmurant. to. 8.344.i, R
Deus vindicat non irascens, sed prohibitus, quia &c. Eodem. 365.a
Quod vindicet propitius in omnes affectiones sanctorum. ibidem, b
Vindicta conceditur, quia iustum est: sed videat, utrum ne sit in te quod vindicetur, & vindica. tom. 8.383.g, h
Eum qui se vult vindicare, deus destruit, ut non illi dimittantur peccata sua. ibidem 384.b
Vindicta fieri debet animo dilectionis non vltionis. ibidem
Qui vendicari desiderat, gloriam quaerit. to. 8.427.f
Vindicta Deo commendanda. Eod. 524.f, g
Sancti quomodo vindictam faciant in rationibus. tom. 8.578.c, d
Qui vindictam facit vel minatur, negat Christum in carne venisse. to. 9.134
Vindicta Dei siue ecclesiae in incredulos. to. 111.b
Non est vindicta de aliquo sumenda. tom. 10.157.R, & 317.d
A damnabilibus factis homines vindicta committunt. Zz 4 pelsis.

I N D E X V V I

peccit. tom. 10. 176. i
Quod Deus non statim in peccatores vindicat, patientia est non negligentia. tom. 10. 216. g
Vindicta soli Deo relinquenda. tom. 10. 255. h
Quare martyres quærant vindictam sanguinis sui. tom. 10. 259. h, i
Sancti petunt vindictam de inimicis suis duobus modis. Ibid. R
Sancti petunt de reprobis vindictam, quia diem extremi iudicii venire exoptant. Ibidem
Quare Deus sanctis petentibus vindictam, iubet expectare suos fratres. Ibidem, l
Quanto dominus diutius expectat, tanto diutius vindicat. tom. 10. 178. k
Qui vult de inimico vindictam sumere, provocat in se Dei vindictam. tomo 10. 311. i, k
Vindictiani medici dictum. to. 2. 6. m
Conducti in vineam. tom. 4. 155. h, i
Vinea Noe. tom. 6. 85. b
Vinea domini, est Ecclesia. tom. 8. 226. m, & 389. g
Quod significet populum Iudaicum. tom. 8. 293. d
Laborans in vinea domini, non obliuiscatur mercedis. tom. 9. 129. e, f
De vinea, cultoribus, seruis, & hærede occisis, parabola declarata. tom. 10. 48. i
Per homines conductos in vinea, intelliguntur omnes cuiusvis ætatis homines. to. 10. 244. a
Deus est, qui nos in vineam conducit. Ibid. c
De vino fumendo. to. 1. In Possido.
Vini & carniū abſtinentia. tom. 1. 256. e, d
Vinea vetusta. tomo 1. 263. k
Vinum myrrhatum. tom. 4. 170. e
Vinum Deus ad lætitiā corporis, non ad ebrietatem donauit. tom. 4. 381. k
Vinum non bibunt Scueriani. to. 6. 5. g
Vinum nouum non mittendum in vtres veteres. tom. 6. 96. g, h
Vinum compunctionis, quid sit. to. 8. 200. k
Est vinum erroris, & vinum impietatis, & vinum superbum. to. 8. 241. a
Vinum spiritale, quod vere lætificat cor hominis, quale sit. tom. 8. 396. d
Iudei a vino patriarcharum, & prophetarum degenerantes, erant acetum cum spongioso corde. tom. 9. 119. a
Vinum, & oleum quid significant. to. 9. 143. h, & l, m, & fo. seq. d
Vini conditiones. to. 9. 217. b, c
Vinum aliquādo leuitis interdictū fuit. Ibid. c

Vinum medicamentum, plus iusto sumptum, est venenum. to. 9. 217. e, f
Vinum spiritale, verbum Dei. to. 10. 166. k
Iudæorum populus postquam vinum plusquā oportebat accepit, idola sibi fabricare coepit. tom. 10. 240. b
Vinum, & mulierum communicatio nutrit luxuriam. tom. 10. 246. g
De eo quod scriptum, Ego sum vitis, & vos estis sarmenta, pater meus agricola: Sermo. tom. 10. 48. g
Violentia leuis. to. 7. 118. f, g
Viperarum progenies, filij diaboli. tomo 4. 111. h
Viperarum genimina pharisæi. to. 6. 57. e, d
Viperarum natura. to. 10. 169. g
Vir pro utroque sexu in scriptura accipitur. tom. 5. 208. d
Vir quis proprie dicatur. to. 10. 120. d
Vir à virtute, & mulier à mollicie, nomen accepit. to. 10. 246. g
Decemui, septemui, qua forma dicantur. tom. 1. 92. b
De viripœna. to. 1. 278. a, b
Viro lex auctoritatem tribuit. tomo 4. 87. d, & 90. m, & seq.
Vir imago Dei est. tomo 4. 317. g, h
Superbos viros vitare debemus, inuidios quoque & detractores, mendaces, periuros, seipſos, & salutem suam negligentes, qui mortui sunt virtutibus. tom. 4. 382. f
Vir perfectus. tom. 5. 235. k
Virum debere agnoscere vxori adulteræ poenitenti. tom. 6. 277. h
Inter virum, & mulierem par pudicitie forma seruetur. Ibidem i, k
Virorum impudicitia maior peiorque quam feminarum. Ibidem, l, m
vir alligatus quamdiu, siue mœcha, siue casta vxor eius viuuit. Eod. 279. h
viri sanguinum, qui dicantur. to. 8. 178. b, c, & 193. b, & 530. m
vir spiritus quare dicatur, mulier autem caro. tomo 9. 5. f
virum vocandum dicebat Christus Samaritanæ, id est intellectum præsentandum. Eodem 30. e
vbi melius vinit mulier quam vir, capite decorum pendet domus. tom. 9. 199. h
vir in eo quod fornicatur cum aliena, non est caput vxoris suæ. Eodem 200. l
Nihil exigit vir à muliere, quod ipse præstare nolit. tom. 10. 39. c
Multi viri à feminis vincuntur. Ibid. c, d
Christi

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

Christianus vir zelare debet vxorem suam, & vxor virum. to. 10. 220. b
viri qualiter se gerere debeant erga vxores suas. Ibidem, d
Iesus solus est, qui potest viros eligere potentes. tom. 10. 174. h
vires corporis quomodo crescant. tomo 1. 204. a, & seq.
De viribus infanorum, & furiosorum. tom. 1. 201. c, d
vires humanæ. vide, Homo.
virga, plana in scripturis sacris significat. to. 9. 214. h
virga ferrea, disciplina laboriosa. to. 4. 135. k
In virga ferrea reguntur boni, & mali. Ibidem, k, l
De virga, & pera. to. 4. 147. g
virga ferenda, & non ferenda, quomodo accipiendum. to. 4. 147. i
virge nomine, potestatem significari. Eodem 148. a
virga ad gregem ouium, tanquam baculus ad grandiores filios pertinet. tom. 8. 37. l
virga directionis Dei, quæ sit. tomo 8. 134. f, g
virga Dei regit spiritales, conterit carnales. Ibidem, g
virga hæreditatis Christi quæ sit. tomo 8. 266. b
virga virtutis Christi est regnum potentie eius, quæ regit in virga ferrea. to. 8. 422. c, d
virga ferrea iustitia est. to. 9. 149. d
Non potest quis regere populum nisi habeat virgam. to. 10. 177. c
virga nucæ. Ibidem, c
virga corporis nostri arida, in resurrectione, quatuor germinabit. tomo 10. 177. f, g
virga Aaron quomodo floruit. tomo 3. 211. c, & 241. l
virga in serpentem. to. 3. 238. m, tom. 10. 171. b, & seq. & 205. h
virgæ Iacob variæ. to. 4. 35. f
virga Moysi, Christi mortem figurauit. tom. 6. 86. i, k, to. 8. 265. b, c, to. 10. 170. m, & seq. & 171. c, & 173. b
virgam habet omnis princeps tribus populi. to. 10. 177. c
virgines scriptura dicit mulieres. tom. 3. 32. b, & 41. c, d
virgo, nomen ætatis. to. 4. 86. m, & 347. c
virginum religio. to. 1. 234. b
virgo velata commendatur. to. 2. 140. m
Quod deus permisit à Barbaris virgines violari, vt superbiam deponerent, vel vt superbiam non incurrerent de sua virginitate. to. 5. 10. a
virgo dea. to. 5. 19. a
virgini inobedienti mulier obediens præfertur. to. 6. 261. m, & 270. c, d
Ad virgines exhortatio. tom. 6. 262. e, f, tomo 10. 126. f, & 129. l
virginum Christi gaudia. to. 6. 266. b, & e, f
virgines agnū sequuntur quocunque ierit. Ibidem, b, & seq.
virginibus maxime cauenda superbia. tomo 6. 266. f, g
virginum corona. to. 6. 269. d, e
virgo Ecclesia appellatur. to. 8. 568. d, tom. 9. 26. i, k
virgo castimonialis votum non soluat. tom. 8. 276. b, & seq. & 302. b, c
virginem hæreticā præcedit mulier catholica. to. 8. 335. c
virgo iam dicata deo etsi habeat cætera quæ ornant ipsam virginitatem, nihil prodest si sit corpore integra, mente corrupta, si ebriosa, si superba & ligiosa: quæ omnia deus damnat. to. 8. 276. d
Sunt virgines extra templum regis, quæ nisi adducantur in templum regis, sponſo placere non possunt. to. 8. 137. d
virgines hæreticorum. to. 9. 26. k, l
Per baptismum & poenitentiam possumus virgines in interiori homine effici. tomo 9. 146. k
virginum habitus, sermo, & conuersatio. tom. 9. 217. h, i, & seq.
virginum continentia, labor & mores. Ibid.
virginis nomen, quis accipiat. to. 10. 22. g, h
virginibus multum cauenda superbia, & maxime amplexanda humilitas. tomo 10. 46. b
De virginibus præceptum non habeo, & c. exponitur. to. 10. 77. l
virgines orent perseverantiam integritatis. to. 10. 126. g
virgo in corde. Ibidem, f
Christi virgines propter Christum parere noluerunt. to. 10. 130. a
virgo domum paternam sordans adulterio, olim lapidabatur. to. 10. 131. a
Qui vsque ad nuptias virgo non permansit in nuptijs suis cum sponſa virgine benedictionem non accipiet. to. 10. 146. l, m
virginis præconia. to. 10. 271. f
In festis sanctarum virginum, Homilia. tom. 10. 278. l

I N D E X

Eua quoad abstinentia, virgo fuit. tomo. 10.
289. b, c
Virginem beatam semper fuisse virginem. to.
368. g
Sine virginis detrimento pudoris, filium la-
stant vbera genitricis to. 10. 127. d
Christus fecit grauidam virginem, qui nasci-
tus erat de virgine ibidem. i
Virgo partu suo nupsit: virginatatem dum pa-
reret, duplicauit ibidem.
Præclara Mariæ virginitas, & gloriosa fecun-
ditas ibidem. R
Nascenti Christo, non est ablata, sed consecra-
ta virginitas to. 10. 133. l
Cum spiritus sanctus ministrator Christi in-
carnationis fuerit, non est dubitandum
virginem concipere potuisse. tomo. 10.
190. e
Virgo peperit, mutatur natura, deletur & cul-
pa to. 10. 132. e
Nullo modo virginatatem matris suæ, nascenti
de, Christus ademit to. 10. 263. d
De decem virginibus, quarum quinque stultæ
& quinque sapientes. to. 2. 183. g, to. 4. 194.
m, to. 8. 568. d, e, to. 10. 21. i, R, & 122. a, b,
& 111. f, & seq.
Quinque virgines quid adumbrent. tomo. 10.
21. m
Sapientium ad stultas virgines verba, non cõ-
siliu, sed ex obliquo criminum commemo-
ratio Eodem. 22. c
Non facile indagari potest, quæ sint decem
virgines sapientes, & quæ fatuæ. Ibi-
dem. f, g
Virgines quare quinque ibidem. g
Stultæ virgines, tamen virgines, & lam-
pades portantes, si non admittuntur: vbi
manebunt impoenitentes peccatores, &
nullius boni operi factores. Ibidem. i
Somnus virginum, quis. Eodem. 23. m
Virginatatem deus permisit à multis auferri,
propter superbiam vanitatem. tomo. 5.
11. b
In virginatatis testimonium, virgo Vestalis
de stupro accusata, portauit aquam in cri-
bro to. 5. 233. b
Virginitas ex consilio est, non ex pæcepto. to.
6. 261. a, b
Virginitas Ecclesiæ in quo consistat. tomo. 9.
26. i, R
Virginatatis Ecclesiæ corruptor diabolus. to.
10. 22. i
Virginitas duplex ibidem. K
Virginitas ab abstinentia ab illicitis nomē ac-

cepit ibidem. i
Pueri atque puellæ, vsque ad nuptias virgini-
tatem seruent to. 10. 247. c
Virginitas carnis & animæ. to. 3. 348. g
Virginitas corporis etiam spiritualis. tomo. 6.
263. c
Virginitas corporis, pudicitia animi. tomo. 7.
332. i
Virginatatem corporis pauci in Ecclesia ha-
bent, sed virginatatem cordis omnes fide-
les habent, quæ tunc corrumpitur, si &c.
to. 8. 335. b, c
Paucorum est virginitas in carne, omniū de-
bet esse in corde to. 8. 568. d
Virginitas carnis, corpus intactum: virgini-
tas cordis, fides incorrupta ibidem.
Virginitas mentis, quæ. to. 9. 26. i, R, tomo. 10.
141. m
Virginitas corporis & cordis. tomo. 10. 22. i, &
141. m
Virginitas fidei ibidem
Serpens virginatatem cordis Eux extinxit. to.
10. 188. b, c
Virginitas præfertur nuptijs. tomo. 3.
68. f
Virginitas & nuptiæ to. 3. 208. h
Virgines & nuptas Iouinianistæ æquant. to.
6. 9. f
b ipi vere omir Zach ot don leru im: c xeri lu qu
Melior est maritata humilis, quam virgo su-
perba: & si respexerit ad nuptias, damna-
tur, quia iam ante recesserat. tomo. 8.
276. d
Melius est humile coniugium quam superba
virginitas, quia nihil prodest integra caro,
mente corrupta to. 8. 369. f
Virginitas etiam in coniugatis. tomo. 10.
22. h
Virginatatis laudatio ex Cypriano & Ambro-
sio to. 3. 28. c
De sancta virginatate. to. 6. 262. h, i, k, & tracta-
tio. to. 1. 23. l
Virginitas, donum dei to. 6. 268. m
Vide, Continentia.
Virginatatis excellentia to. 10. 84. g
Beata virginitas, definit esse mortis ancilla q
illum gestat in mentem, quem Maria por-
tauit in ventre to. 10. 127. i
Virginatatis magnum meritum. tomo. 10.
131. e
Virginensis dea to. 5. 33. c, & 54. i
Viride agri, quid designet to. 1. 274. c
Viride

I N D I V M A V G V S T I N V M .

Viride agri cur additum. to. 3. 187. c
Virtutes quatuor. tomo. 1. 282. d, tomo. 5. 44. k
Virtus quomodo accipiat. tomo. 1. 250. m
Virtus, quid. tomo. 5. 35. m, & 140. m, & 186. h
Virtutis nomine appellari etiam spiritum san-
ctum. tomo. 9. 106. e, f
Virtus, & disciplina differunt. tomo. 1. 102. h
A virtute non dicimus virtuosus. Ibidem, m
Virtus circulo similis. to. 1. 199. m
Virtutum catena. tomo. 2. 34. a
Virtuti periculum à vanagloria. tomo. 1. 67. f
Virtutibus diuitiæ insidantur. to. 1. 140. d, e
Virtus voluta aliq. ando præfertur, secur-
dum Varronē, aliquando subditur, aliquan-
do iungitur. tomo. 5. 186. h
Qui virtutes vitij oppositas Deo vouet, hic
votum offert. to. 10. 126. d, e
Exhortatio ad virtutes vitij oppositas. to. 10.
224. i
Quomodo per virtutes obuiandum sit vitij.
tomo. 10. 309. m
Oppositæ virtutes peccatis. Eod. 3. 10. b
Virtutes non esse veras, nisi referantur ad fi-
dem. to. 3. 140. f, & l
Virtute vera beatificatur ciuitas, sicut & ho-
mo. tomo. 5. 6. k
Quæ sit vera virtus. to. 5. 44. i
Secundum virtutem viuere dixit Plato illi so-
li euenire, qui est Dei cognitor, & imita-
tor. to. 5. 67. c
Virtutibus veris anima in Dei amplexibus fœ-
cundatur. to. 5. 82. k
Virtus vera, non nisi in iustis. tomo. 7.
335. e
Ejdem virtutibus gentiliu plura. Ibidem, e, f
Virtus quid sit. Ibidem, i
Virtus ipsa ab eo regitur, ei que militat, à quo
datur. to. 8. 232. l
Virtutis luce fulsisse philosophos, non vera
pietate præditos. tomo. 1. 141. i, k, & tracta-
tio. 1. l
Virtutem facilius est simulare, quam habere.
tomo. 1. 278. h, i
Virtutibus Roma. Deus reddidit mercedem
temporalem. tomo. 5. 45. k
Virtutes mirabiles quorundam Romanorum.
tomo. 5. 45. d, e
Virtutes non relatæ ad Deum, sunt vitia po-
tius, quam virtutes. tomo. 5. 197. f
Virtutum genera. to. 4. 212. c
Virtutes animi quomodo à Cicerone diuisæ,
& definitæ sint. to. 4. 187. g
Virtutum tria genera. tomo. 4. 212. c, & fo.
sequen. a

Ordo trium virtutum theologarum. tomo. 10.
153. b
Tres virtutes theologæ sunt necessariae ad
cor nostrum mundandum. tomo. 10.
323. f, g
Virtutum quatuor vocabula expensa. tomo. 1.
11. g, h
De quatuor virtutibus, an & quomodo sint in
beatis. to. 1. 139. e
Virtutes cardinales quatuor. tomo. 1. 143. b, &
212. i, R, to. 3. 282. d
Virtutes quatuor animæ Christianæ. tomo. 4.
196. d, e
Virtutes Cardinales intelliguntur per quatuor
flumina. tomo. 1. 275. g, to. 5. 117. f
Virtutes quatuor definit iuxta scripturam sa-
cram. tomo. 1. 250. e, & 268. b, tomo. 8.
304. i
Virtus in quatuor species distribuenda, scilicet
in prudentiam, iustitiam, fortitudinem, &
temperantiam. tomo. 5. 34. f, & seq.
Virtutes in anima. to. 3. 232. f, g
Virtus qua bene viuatur, ab animi sede mem-
bris corporis imperat. tomo. 5. 6. b
Virtutes videntur esse in irascibili, & concu-
piscibili. tomo. 5. 127. h, i
Virtutes animi, partim in opere, partim in ha-
bitu. to. 6. 260. e, f
Non est in promissione, sed in consummatio-
ne virtus. to. 10. 191. l
Virtutum seminaria quomodo plantanda.
tomo. 1. 80. f, g
Virtus discitur sicut & doctrina. tomo. 5.
188. m
In virtutibus obtinendis dubius modus. tomo.
10. 1. 8. e
De virtutum adeptione, Sermo. tomo. 10.
309. i
Virtutibus nemo malè vitur. tomo. 1. 221. f
Virtutes habenti, magna virtus est contemne-
re gloriam. to. 5. 46. c
Virtutes politicæ propter quid haberi debeant.
Ibidem, h
Difficile est medium tenere virtutis. tomo. 10.
158. e
Virtutum officia quatuor ex scripturis. to. 1.
253. b, c
Virtutis opus, quid. tomo. 1. 221. f
Virtutes an definant in vita futura. tomo. 3.
143. c
Virtus omnia agenda complectitur, omnia
optanda felicitas. tomo. 5. 35. m
Virtus secundum Var. bene vitur, & scip-
sa, & ceteris quæ faciunt hominem bea-
tum.

INDEX

- rum. to. 5. 187. R. l
Virtus secundum Varronem nihil omnino
preponit omnium bonorum anime vel cor
poris. Ibidem.
Virtutum munus a deo nobis collatum. to. 9.
161. h. i
De virtutibus suis nemo præsumat. to. 2. 119.
1. & 123. d
Virtute nostra non purgamur a peccatis, sed
misericordia diuina. tom. 5. 87. c
Virtus nostra non est æterna, alioquin lapsi
non essemus, sed eius participes efficiamur,
in cuius virtute nos erimus fortes, ille in
sua virtute dominatur in æternum. tom. 8.
224. h
Virtute nihil est melius in hac vita. tomo. 5.
189. a
Virtutes in hac vita non possunt esse sine vera
pietate. tom. 5. 82. R
Virtutes quomodo æstimandæ. tomo. 7.
Virtutes laudantur, quanuis oculo exteriore
non videantur. tom. 9. 136. a
Virtutis præmium, deus. to. 1. 208. a
Non virtus, sed causa virtutis apud deum mer
cedem habet. to. 10. 156. e
Virtutum spiritalis creatio. to. 1. 80. h
De virtute magnetis, quam verè stupendam
dicit. to. 5. 214. g
Virtutes inuisibiles, membra mouent visibili
ter. to. 9. 136. a, b
Virtus altissimi, Christus est. to. 4. 310. d
336. m
Deficiat in te virtus tua, maneat in te virtus
Christi. tom. 8. 250. l
Alia est virtus Christi, qua subiecit gentes iu
go suo: alia est sicuti est virtus dei & sapien
tia dei, in lumine perpetuo incommutabilis
veritatis. tom. 8. 423. l
Alia virtus virtutis eius, alia est virtus infirmi
tatis suæ. Eodem 423. a
Virtus salutis nostræ quæ sit. to. 8. 533. R
Virtus exiens de Christo, est Euangelium mis
sum quod totum orbem impleuit. tom. 10.
164. e
Virtus duplici genere saluator operatus est.
tom. 10. 179. g
Virtutes Christi debent nos mouere ad bene
viuendum. to. 10. 126. e, f
De virtute & fides quas Pagani templis & sa
cris honorauerunt, prætermittentes alia bo
na, quæ similiter colenda fuerunt, si re
cte alijs diuinis tribuebatur. tomo. 5.
66. f
Virtus & honor ædes propinquas habuerunt
tom. 5. 80. R
vim vi repellere an liceat. to. 1. 209. a, tom. 2.
212. i
vi nihil egit Christus. to. 1. 237. m
Retractatio. fo. 5. a
vis diuina. tom. 5. 196. d, & seq.
visitatio dei, delicta Adam ante lapsum. to. 10.
29. h
visiones. Vide, Videre.
vitis vera & agricola Christus. tom. 9. 96. a, b
vide, vinea, vinum.
vites viuere dicuntur. tom. 10. 84. R
Sine vitiorum labe nemo. to. 1. 10. R
Contra vitia lucta. tomo. 1. 67. g. tomo. 3.
352. i
vitiis remedia. tom. 1. 67. i, to. 4. 379. m
vitia expurganda. tom. 1. 80. f
vitia ipsa, non homines odio habendi. tomo. 1.
207. i, tom. 2. 164. d, tomo. 3. 348. e, & fo. se
quen. a
vitium & corruptio. to. 1. 228. m
In vitiosis quoque laudandus deus. Ibid. 228.
e, & seq.
vitium animæ vnde. tomo. 1. 238. f, & fo. se
quen. a, b
vitia, sunt occasio ad virtutem. to. 1. 246. a
vitia virtutibus contraria. to. 2. 34. a, b
Idem probatur exemplo. Eod. 34. a, b
vitiis tria genera. Eodem. 94. g
vitiis notitia non mala, sed ipsa vitia. to. 3.
121. d
vitiis fuga in contraria. to. 3. 208. i
vitium non nisi in bono. to. 3. 353. R, tom. 5.
105. m, & seq.
vitiis prior natura. to. 3. 349. d
vitium est omnia credere, & vitium est nihil
credere. to. 4. 383. m
vitia impediunt cognitionem veritatis. tom. 5.
93. d
vitium quodlibet est contra naturam, & con
trarium Deo. to. 5. 98. e
vitium non nocet Deo. to. 5. 104. b
vitium frequentatum consuetudine nimia, &
quasi naturale iam factum: est etiam volun
tarium. Ibidem. d
vitium rei attestatur bonitati naturæ eius, &
quomodo. Ibidem. R
vitium non tollit naturam. to. 5. 192. d
vitia quando vincantur facilius. tomo. 5.
219. e
Contra vitia bellum suscipiendum est. Ibidem
vitia quomodo vincantur. Ibidem
Quod vitiatum est, sanatur tantum. tomo. 7.
159. l

vitia

IN DIVVM AVGVSTINVM.

- Vitia ex nobis, & ex nostra voluntate habe
mus, & vitia non sunt substantia. tomo 8.
239. i
Eodem conflictu vincuntur omnia vitia. to. 9.
201. b, c
Omnia sub metu disciplinæ vitia iacent. to. 9.
206. g
De conflictu vitiorum, & virtutum. tomo 9.
224. f, & seq.
Vitia deuincere magna est pars martyrij. to. 9.
222. h
Vitia capitalia, quæ sint. to. 9. 251. g, h
Vitia omnia mortalium inter se contraria.
tomo. 10. 9. c
Vitia ac passionis nostræ eleuabunt nos si fuc
rint infra nos. to. 10. 214. d
Vitrum mundum, fidei puritatem designat.
tomo. 9. 150. d
Vituli minores in plebe. to. 2. 178. m
Vitulus pro boue. to. 3. 4. R
Vitulorum aureorum dedicatio. to. 3. 244. m
Vitulus sagnatus est Christus. tom. 4. 117. l
Vitulus significat Lucam Euangelistam. to. 4.
126. b
Vitumnus Deus. tom. 5. 56. a
Ad viuum rescare, id est, omnino tollere.
tomo. 1. 32. g
Vita communis. tom. 1. 46. f
Vita prior inquisitione. to. 2. 158. b
Vita differentia. to. 4. 318. R
Quomodo viuendum. tom. 3. 304. d
Vita mortalium. tom. 5. 42. h
Viuerenon est in potestate nostra. tomo 5.
129. e, f
Vita omnis à Christo. tom. 6. 46. l, m
Apostolorum potestati datum est, vt nō aliun
de quam ex Euangelio viuerent. tomo 9.
119. R
Vita præponenda multis. to. 10. 13. f
Etiam arbores, & fructueta viuunt. tomo 10.
84. R
Vita. tom. 10. 90. h, i
Viuentes qui. tom. 10. 177. b
Vita vera, aut mors, quæ. to. 1. 236. d
Viuu & mortui, qui dicantur. tom. 2. 134. i,
tom. 3. 48. g, & 56. f
Vita & mors animæ. to. 3. 296. m, & 350. R,
& fo. sequen. i
In vita ista est mors ita grauis, vt mors quæ ab
hat liberat, amore huius mortis timeatur.
tom. 5. 109. b
In vita homo nunquam est, ex quo est in isto
corpore, moriente potius, quam viuente.
tom. 5. 114. d, tom. 8. 150. a
Viuus quomodo generet mortuum. tom. 7.
360. R
Vita ista morti similis. to. 10. 34. e
Vita multiplex. to. 5. 67. b, c
Vitam multiplicem Varro distinguit esse phi
losophorum. to. 5. 136. R
Vita hominum duplex. to. 2. 124. a, b, to. 4.
9. m, & 126. a, tom. 5. 120. b, tom. 10. 90.
g, h, & 108. a
Genera vitæ tria. to. 5. 187. f
Vitas duas, significant vinum nouum, & vites
veteres. tom. 6. 96. g, h
Multæ sunt vitæ humanæ, sed vnā vitam præ
mittit Deus, & non illam dat nobis, propter
merita nostra, sed propter misericordiam
suam. to. 8. 211. e
vitæ duæ, vna in fide, altera in specie. tom. 9.
123. f, g
Duæ vitæ in Maria, & sorore eius Martha fi
gurata. to. 10. 25. d
De exhortatione ad generalem hominum in
structionem pro desiderio vitæ coelestis, &
contemptu præsentis. to. 10. 209. a
vita corporis, anima: vita animæ, Deus. to. 8.
254. e, tom. 10. 5. b, 77. d, 86. d, 322. c
vita pertinet ad animam. tom. 10. 124. c
vita actiua, & contemplatiua. to. 4. 126. a, to. 5.
172. a, tom. 10. 297. e
vita bona, & mala. tom. 10. 17. b, c
De coniugali, & casta vita, vtra excellentior.
to. 10. 45. g, & m, & seq.
De vita mortali, & immortalis, Sermo. to. 10.
185. f
vita præsentis ad futuram comparatio. tom. 3.
273. l, m, to. 9. 191. i, R, & 205. e, d
Differentia. to. 6. 21. e, f
vita ista, quantum distet à vitæ coelestis ciui
tatis. to. 5. 45. b
Ex vitæ huius donis, quæ Deus communiter
largitur bonis, & malis, conijcere possumus
quæ in patria daturus est. to. 5. 236. R, l
Ad vitam istam temporalem Deus subuenit,
alij inde, alij inde: vitam æternam, non
dat nisi Deus de se. tom. 8. 81. i
Habemus duas vitas, vnā in qua sumus, al
teram quam speramus: tolera in quæ es, &
habebis quam nondam habes. tomo 8.
208. e
vita vitæ mortalis, spes est vitæ immortalis.
tom. 8. 402. c
Si vita nostra ibi est, ubi est veritas, vita est:
non est vita nostra sub sole, ubi est vanitas.
to. 8. 446. a
vitæ præsentis, & futuræ consideratio.
tomo

com.8.572.e, & sequen.
Vita in arte, non autem in opere, cum dicitur quod factum est in ipso, vita erat. tomo 9.311
Vita hominum media inter angelorum & pecorum vitam. tomo.9.35.d
De qua vita, & quibus diebus loquatur scriptura dicens, Quis est homo qui vult vitam, & diligit dies videre bonos, & Si vis ad vitam ingredi, &c Homilia tomo.10.20.f, g
Nullus eternam vitam desiderat, nisi eum presentis vite poeniteat. tomo.9.220.i
Vita, & umbra vite. to.10.121.a
Mute vitam, qui vult accipere vitam. to.10.123.c
Vita presentis est nox, vita futura erit mane. tomo.10.311.e, f
Vita filii Dei. to.3.354.g, to.6.215.h, i
Vita pater, filius, & spiritus sanctus. tomo 3.356.f
Vita Dei, non nisi in regno Dei. tomo 7.326.h, i
Vita, lux hominum non brutorum. tomo 9.3.m
Vivere Dei, eius est esse. to.9.37.a, b
Filius vitam habet in semetipso sicut pater, et si pater vitam det filio. Ibidem, b, c
Vitam habere in semetipso patrem similiter, & filium, quid sit. to.9.43.c
Vita eterna, cognitio Dei. tomo 1.9.R, 253.d, tomo.3.272.k, tomo.6.48.e
Sapientia. to.1.58.g
Veritas. Eodem.63.c
Christus. tomo.9.91.i, k
Vivunt sancti in sinu Abraham, nostri memores. tomo.1.56.l, m
Vita eterna sanctorum qualis futura. tomo 1.58.f
Vita eterna gratis datur. to.2.140.m, tomo.8.211.c, d
Vita eterna, gratia Dei. to.3.69.k
Vita eterna. tomo.3.274.k, & 355.c
Vite eterne mansiones multe. tomo 3.355.c
Vitam eternam quis det. tomo.5.55.g
Vitam eternam magis dicimus finem bonorum nostrorum, quam pacem. Item magis quam vitam eternam. tomo.5.191.k
Eam quippe vitam eternam dicimus, ubi est sine fine felicitas: & quomodo eam solus Deus det. to.5.55.c
Vita, quam desiderare debeamus. tomo 5.198.l

Vivere, pro in damnationem non venire. tomo.5.200.l
De vite eterne incomprehensibilitate, & dignitate. to.5.240.i
Vite eterne testimonia. tomo.6.78.c
Vita eterna datur per solum Christum. to.8.62.l
Vitam talem desiderat, quae non habet finem. tomo.8.336.e
Ipsa enim sine ullo additamento dicitur vita, nec intelligitur nisi eterna, & beata: quando nihil potero timere, ne moriar. tomo 8.454.K
Vita nostra perfecta, non est, nisi illa quae promittitur. to.8.556.h
Vita eterna promissa. to.9.57.b, c
Vita eterna una omnibus, sed in ea diuersae dignitates, iuxta diuersa merita. to.9.90.h
Christus fidelibus sibi datis dat vitam eternam. to.9.113.h
Vita nostra cum Christo est. to.9.114.c, d
De vite eterna. to.9.191.i, k
Merces bonae vite eterna est. to.9.198.m
Vita eterne excellentiae. to.9.205.d
Exhortatio ad vitam eternam prosequendam. Ibidem, c
Vita in scriptura, vita eterna. to.10.17.d
Vita eterna quare nobis promittatur. tomo 10.53.i
Ad eternam vitam adipiscendam exhortatio. Ibidem, k
Facilius inueniri quid in eterna vita non sit, quam quid ibi sit. Ibidem, k
Vita eterna quanto amatur. Ibidem, l
Vita eterna tantum valet, quantum habes. Ibidem, l
Vita eterna quid. to.10.54.k, l
Vita eterna regnum Dei. to.10.70.e
Quid faciendum homini, ut acquirat vitam eternam. to.10.90.f
Vita eterna est vera salus. to.10.113.h, i
Quo sit amanda vita eterna. to.10.185.f
Inuitatio ad vitam eternam. tomo.10.247.m, & fo.248.i
Beata vivere volens, non viuat secundum rationem naturalem. tomo.1.8.f
Vita beata ubi quaerenda. to.1.38.i, 63.k, l
Vita beata quae. to.1.212.i
Et cur pauci euadant beati. tomo.1.212.b, c
Vita beata, non est aliud quam vita eterna. tomo.5.55.h
Non viuut ut vult, nisi beatus. tomo.5.129.e
Vita quando beata. Ibidem, f
Vivere beate, non est ab homine vel a virtutibus, sed a Deo. tomo.5.127.f
Vita

IN DIVVM AVGVSTINVM.

vita beata homini, deus est. Ibidem, i
Vita sola dicenda est, quae beata est, tomo.5.200.l, m
verba Christi spiritus & vita sunt. i. spiritualiter intelligenda. tomo.9.51.e
vita beata. tomo.10.183.a
Nemo adeo malus qui non velit beatam vitam vivere. tomo.10.198.l
Philosophi omnes dicebant se propter beatam vitam philosophari. tomo.10.199.l
Perfectio vite beata. tomo.10.205.e, d
vita vera. tomo.9.122.g, h
vera vite utilitas, & praemia eius dispositio. tomo.9.182.m
vita vera quomodo apprehendenda. tomo 10.4.i
vera vita quae. tomo.10.17.f
In vita futura fides transibit. to.3.141.l
An & ceterae virtutes desinant. tomo.3.143.e
vita futura gaudia. tomo.4.382.b, c, tomo.6.32.f, g
Vita aequalis erit post mortem in ore laudantium. tomo.5.45.k
Nemo potest fieri idoneus vite futurae, qui se ad illam modo non exercuerit. tomo.8.573.f
Conditiones vite futurae. to.9.162.h
vita futura quanto precio sit emenda. tomo.10.8.c
vitam futuram diligere quando incipiat Christianus. tomo.10.108.h
De futura vita diligenter excogitanda. to.10.311.l
Gradus incrementorum corporeae vite. to.3.285.c
Tria sunt in quibus tota vita nostra pendet. tomo.10.299.f
Vite presentis miseria. to.1.64.g
In hac vita nihil securum. Eodem.65.c
vita mortalium plena calamitatum. tomo.1.140.d
Vite presentis diluvium qua in naui euadere possumus. tomo.4.354.h
vita praesens quibusdam sentitur amara. to.5.4.h
vita ista sine multis calamitatibus non dicitur. tomo.5.9.k
vita hac miserrima est, respectu futurae. tomo.5.194.h, i
vitam hanc vanitati subditam quomodo describat. Ecclesiastes. to.5.198.R
vita mortalium tota est poena. tomo.5.232.c
vita nostra incipit a fletu, quando nascimur. Ibidem, d

vita praesenti conueniunt deformitates & mostra, quae a corporibus resurgentibus tollentur. tomo.5.235.c
De vite huius miseria multa prosequitur circa corpus & animam. tomo.5.236.l
vitam praesentem ostendit plenam multis calamitatibus. Ibidem,
In vita praesenti, quae bona deus contulerit naturae humanae, quantum per peccatum damnatae enumerat. to.5.237.R, & seq.
In hac vita duo sunt cauenda. to.8.277.R
vita ista, qualibet renundans felicitate, multos fallit, deus neminem. Ibidem,
vite breuitas. tomo.8.328.c, d
Vita huius domus locata est nobis, non donata. tomo.8.575.a
vita praesens falsa. to.9.42.g, h
Vita haec tentatio est super terram. tomo.9.112.e
Exhortatio ad vitam seculi fugiendum. to.9.205.b, c
vite presentis molestiae. to.9.208.b
Vita praesens, initium dolorem est. tomo.9.208.b, c
Falsa vita, haec vita. to.10.4.i
vite huius inconstantia. to.10.24.d, e, & 34.a, b & seq. & fo.35.l, m
vita ista morti similis. to.10.34.c
vite huius breuitas, & miseria, tomo.10.90.g, h
vita ista, poenitentiae, & compunctionis vita. tomo.10.92.f
Labores presentis vite. tomo.10.185.f
Quare in hac vita sumus tam solliciti. tomo.10.241.l
Quid miserrimum, quam curando vitam amittere vitam. tomo.10.274.m
Solitariae vite exempla. to.10.297.g, h
Sepulchra mortuorum indicans quam sit haec misera vita. to.10.309.h, i
Detestatio huius vite. Eodem.310.c, d
vite presentis contemptus. to.4.329.g
vitam temporalem quia ultra debitum etiam boni amant, ideo cum ipsis malis eam amarum sentiunt in flagellis temporalibus. to.5.4.R
vite huius mundi spe ac negocijs, Augustinus quomodo implicatus fuerit. to.6.29.g, h
Qui tantum istam vitam cogitat, bestiis est similis. tomo.9.249.f
vita ista quantum a nobis ametur. tomo.10.17.d, e, & 53.i, k
Qualis de vita ista exieris, talis redderis alteri vita. tomo.8.92.g
vite

I N D E X

Vita huius dies ultimus, est incertus. to. 10. 35. m
Vita mortalis semper indiget expoliri to. 10. 158. g
Corrigenda est vita ante mortem. tomo. 10. 209. l
Vita praesens, bellum est asiduum. tomo. 9. 213. d
Desertum to. 6. 86. l
Aegritudo to. 10. 21. h
Incolatus super terram. to. 4. 40. b, c, tomo. 8. 123. h, & 375. a
Peregrinatio to. 3. 3. l, to. 8. 524. b, c
Stabulum itinerantium, non habitatio commanentium to. 8. 81. i, k, & 479. a, b
Tribulatio to. 8. 278. b, c, & 524. b
Vanitas to. 3. 91. c
Vapor & tribulatio to. 10. 35. b, i
Via in qua sumus cum aduersario, id est, sermone d. i. to. 10. 92. b
Vita negotiosa to. 5. 186. k
Solitariae vitae praerogativa. to. 10. 297. g, h
Vita primorum parentum.
Vita duplici vivebat primus homo in paradiso to. 5. 129. f
De vita foelici primorum parentum in paradiso, quae fuit tam brevis, ut ad nascentium sensum nec ipsa perveneris. tomo. 5. 236. k, l
Vita longa, Vivere diu.
De fine temporalis vitae, siue longioris, siue brevioris to. 5. 5. i
Vita nullius hominis duravit mille annis. to. 5. 133. k
Vita gentis alicuius adhuc protenditur, usque ad ducentos annos, secundum Plinium. ibidem. 134. b
Vixisse post diluvium Mathusalem quatuordecim annos ibidem. h
Vixerunt aliqui post diluvium ultra quingentos annos to. 5. 141. b
Vita praeursorum, cur tam longae. tomo. 7. 259. d, e
Vita cuiusquam longissima, est quasi aura matutina to. 8. 92. g
Vita hominis longa, nihil est ad aeternitatem. to. 8. 338. k
vivere hominem diu, quid. tomo. 10. 17. f, & fo. 34. a, & 185. h
vivere diu, aut semper vivere, non magnum est, sed beate vivere, magnum est. tomo. 10. 53. i
Diu, & bene vivere, quaerunt omnes homines in hac vita to. 10. 34. a, b

Vita hominis siue humana.
vitae humanae gradus quatuor, ante legem, sub lege, sub gratia, in pace. tomo. 4. 422. e, & 438. b, c
vitam multiplicem, quomodo participet homo. tomo. 5. 43. c
vita socialis. tomo. 5. 187. a
vivere velle cur debeat homo. tomo. 5. 193. d
vita humanae conditiones. to. 9. 154. f
vita hominis. to. 10. 33. m, & 35. h
vivere in hac vita, accedere ad iudicem est. to. 10. 2. e, f
vivere nobis cum multis aliis creaturis, commune. to. 10. 84. k
Nullus homo sibi solummodo vivat. tomo. 10. 209. g
In vita, & eruditione, consistit vera disciplina. tomo. 1. 163. b
vita praerogativa pauci assequuntur. ibidem. g
vivendi praerogativa ex scriptura petenda. to. 3. 300. i, & seq.
vita anime, Deus. tomo. 1. 61. d, & 63. k, & fo. 220. c, d, tomo. 8. 323. k
vita proborum ac studiosorum, qualis esse debeat. to. 1. 163. b, c
vita bonorum, nisi diuino auxilio. ibidem. i
vita Christiana varia instituta. tomo. 1. 255. g, h
vita bona, donum Dei. tomo. 3. 267. e
vita iustorum, abominatio iniquis. to. 4. 45. b
vita Christiana traditur. to. 4. 392. e
Ad vitam bonam exhortatio. tomo. 1. 167. k, to. 7. 248. m, & sequen.
vita bonae maximus fructus est. tomo. 4. 302. l, m
vita quae mundat hominem. tomo. 5. 92. g
vivit anima ex Deo, cum bene vivit tomo. 5. 112. i
vivere secundum veritatem. to. 5. 121. k
Homo qui secundum Deum, non secundum hominem vivit, oportet quod sit amator boni. tomo. 5. 122. c
vita recta qua pervenitur ad vitam beatam, recte habet omnes suas affectiones. tomo. 5. 124. e
vitam bonam propter quid agere debeamus. tomo. 5. 188. d
vivere recte non nobis ex nobis, nisi credentes, & orantes adiuvet, qui fidem dedit. ibidem.
vita sapientis debet esse socialis. tomo. 5. 190. g, h
vita iustorum, est disponere testamentum Dei super sacrificia: tomo. 5. 210. f
vita

IN DIVVM AVGVSTINVM.

vita quidam modus est sufficiens ipsis viventibus ad salutem, quidam vero non. to. 5. 226. k
Vita est in voluntate dei, non in viribus aut meritis nostris to. 8. 50. c
Perfecti non hic vivunt nisi propter alios, quorum vita tunc in egestate infirmatur, quando &c. to. 8. 56. k
Quod vita bona non sufficiat ad salutem sine fide to. 8. 61. c
vita sanctorum modo abscondita est cum Christo in deo, quomodo radix tempore hyemis in terra, &c. to. 8. 91. l, 150. c, d
vivens secundum Christum, non solum à paganis, sed etiam à falsis Christianis insanire dicitur ibidem. f, g
vivendum est inter malos cum tolerantia, quia cum mali essemus, cum tolerantia vixerunt boni inter nos to. 8. 163. i, k
vita nostra dilectio est, & odium mors. to. 8. 175. h
Quid sit pie vivere in Christo. ibidem. m, & fo. 179. a
Qui sibi tribuunt, non gratiae dei, quod bene vivunt, iam non bene vivunt, quantacunque bona opera facere videantur. tomo. 8. 256. b
Hoc ipsum quod iuste vivit, in quantum potest homo iuste vivere, non meriti humani est, sed beneficii diuini to. 8. 420. k
Nemo incipit bene vivere, nisi a fide. tomo. 8. 414. k, l
Tanto magis vivere tendimus, quanto magis in dei cognitione proficimus. tomo. 9. 109. f
Quae spectent ad bene vivendum. tomo. 9. 197. f
Discitur sic bene vivere: ut discatur semper vivere ibidem
Quid sit bene vivere ibidem. g
Discat bene vivere, qui bene vult mori. tomo. 9. 198. m
Ad bene vivendum omnes prouocamur: tomo. 10. 20. f
vivere secundum deum to. 10. 21. f
vivite bene, ne moriamini male. tomo. 10. 23. k
Ad bonam vitam exhortatio. to. 10. 34. a
vivere debemus, quomodo volumus innotescere. to. 10. 36. h
vivere pie in Christo. to. 10. 83. d
Novit recte vivere qui recte novit orare. to. 10. 91. i
vivere hic iusti non possunt, sine persecutione.

to. 10. 95. c
vivere recte to. 10. 122. k
Qui toto anno nobis vivimus, paucos dies deo vivamus to. 10. 159. d
Si bene vivimus, mortui sumus, & resurreximus to. 10. 198. k
Vna aliquando erit vita, sed praemia diuersa. to. 10. 223. b
Tota vita Christiani hominis, si secundum Evangelium vivat, crux est atque martyrium to. 270. a
vita misera fugienda to. 1. 212. m
vitae malae origo to. 3. 73. m
vitae malae, perpetua poena, & aeterni cruciatus. to. 4. 302. l, m
vivere secundum carnem to. 4. 78. l
vivitur male, si de deo non bene credatur. to. 5. 43. k
vita non est appellanda, quae est in inferno. to. 5. 112. l
vita in corporibus impiorum, non animarum sed corporum vita est to. 5. 112. b
vivere secundum bonum creatum, deserto creatore bono, causat peccatum. tomo. 5. 121. c
vita perversa to. 5. 124. e, & seq.
vivere impie, qui dicantur to. 5. 195. m
vitam, non tamen bonam, omnes habere nolunt to. 8. 76. l
Magna hominum & vitatae peruersitas, quia cum debeant ipsi vivere secundum voluntatem dei, deum volunt vivere secundum voluntatem suam to. 8. 146. e
Qui vitam non ponit nisi delicias quotidianas, laborabit in aeternum, & vivet in fine. to. 8. 148. l
viventes male, nihil aliud dicunt, quam non est deus to. 8. 168. h, i
Falsa est vita impiorum, non enim vivunt sed vivere sibi videntur to. 8. 192. b, c
vita infidelium, nex est: vita fidelium, dies. to. 8. 278. c, d
Vita vetus ex Adam trahitur: vita nova, in Christo formatur. to. 8. 361. a, b
vita misera amatur, quanto plus debet amari aeterna to. 10. 17. d, e
vivere secundum hominem to. 10. 21. f
vita non habens sensum to. 10. 84. k
vitam malum habere to. 10. 104. d, e
Difficile est ut male vivat, qui bene credit. to. 10. 244. c
Non vivificatur, nisi quod mortuum fuerit. to. 8. 12. l, m
Ille annunciat deo vitam suam qui constituitur quod

A a cum

I N D E X

- Deum viuere fecit to. 8. 181. d
De eo quod dominus ait in euangelio, sicut pater suscitabit mortuos & uiuificabit, sic & filius quos uult uiuificat: Homilia. tomo 10. 101. m
Sicut anima non uiuificat membra nisi unita, sic nec spiritus sanctus non nisi unitos uiuificat to. 10. 279. g
Vlamus, ciuitatis nomen. to. 4. 34. b
Quæ & Bethel & Luza. eod. 36. f
Vlcera ægypti to. 10. 171. e, & h
Periculosum est vlcus iuuentutis, quod cupiditatibus contabescit to. 10. 249. d
Vlixes to. 5. 2. h
Vlixis sociorum mutatio. to. 5. 172. h
Vltio to. 3. 246. g
Vltor deus, & clemens to. 6. 57. g
Vltio permissa, & vetita ibid. l
Vltio quatenus permissa to. 6. 63. h
Vltiores destruet dominus to. 8. 384. a, b
Vlbrarum responsa to. 1. 66. l
Vmbra mortis, pro ignorantia tenebris. to. 2. 133. d, to. 8. 318. a
Vmbra transit ueniente luce. to. 5. 131. h
Vmbra futurorum fuerunt multa, quæ licet in se transierint, non tamen in his, quæ figurabant. to. 15. 1. l
Vmbra futurorum, quomodo vetus testamentum. to. 6. 82. l, m
Vmbra sit a lumine & corpore, & intelligitur defensorium ab æstu concupiscentiarum carnalium to. 8. 233. l, m
Vnanimitas non rumpenda, dum dubia discutuntur to. 7. 126. i
Vnanimis sunt vnum sentientes. to. 8. 230. i
Vnanimis, locus domini sanctus. ibidem, i, k
In nobis prima vnanimitas multa diminuta est to. 10. 210. d
In prima vnanimitate vendebant quæ habebant, in ista vero potius emunt ibidem
Vnda, persecutio to. 10. 14. g
De vndecim velis, & cilicinis, quæ erant in tabernaculo testimonij. to. 5. 139. d
In tabernaculo quare vndecim cilicia. to. 10. 15. g
Vndecimarius numerus, significat peccatum. to. 5. 139. d, & seq.
Vndecimarius numerus, transgressio legis est. to. 10. 15. g
Vndecim hora operationis in vinea, decrepitam ætatem significat to. 10. 49. c
Christiani, quare vngantur to. 10. 32. i
Vincti reges, sacerdotes, & prophetae. to. 4. 195. k, Retracta. to. 1. 20. f
Et quare to. 8. 43. d, & 57. f
Vnctum audis, Christum intellige: nec in aliquo alibi vngebantur reges & sacerdotes, nisi in regno iudeorum, unde veterum erat Christi nomen to. 8. 134. i
Vnctio Christi spiritualis. to. 3. 157. h, t. 6. 240. c, d, to. 9. 80. a, & 128. i
Vnctio sacerdotum equalis. to. 4. 69. a
Vnctionis sacramentum to. 4. 52. a
Vnctione inuisibili vngit deus. tomo 5. 165. f
Vnctio inuisibilis, quid sit. to. 9. 129. g
Vnctio cur modo ad omnes Christianos pertineat to. 8. 43. d, e
Vnctio lapidis apud patriarchas, Christum designabat to. 8. 40. f
Vnctionem habentes, cognoscunt bonos & malos to. 9. 128. i
Vnctio super infirmum to. 9. 208. l
Vnguentum ex carnibus animantium. tomo 1. 262. c
Vnguentum præciosum mystice. to. 3. 17. h
Vnguentum charitatis. to. 7. 52. e
Vnguentum a capite descendens in barbam Aaron, & oram vestimenti eius, quid significet to. 8. 509. h, i
Vngulam non diuidentia, mystice. to. 6. 106. b
Fissa vngula, quid mystice. to. 10. 11. h
Fissa vngula, in veteri testamento, quid. to. 10. 118. a
Vnicornes superbi. to. 2. 179. g, to. 8. 36. h
Vnicorni recte intelliguntur, quorum firma spes est in vnum deum to. 8. 288. d
Vnicornis aliquando superbiam, aliquando exaltationem vnitatis significat. tomo 8. 338. c
Vnigenitus, Christus. tomo 3. 47. k, to. 4. 425. h, to. 6. 45. c
De vnitatis catholica to. 1. 27. e, f
Vnitatis commendatio tomo 1. 232. i
Vnitas siue simplicitas rerum, vestigium est dei. to. 1. 141. g, h
Vnitatis pulchritudo, in quibus. tomo 1. 243. d, e
Vnitas Christiana amplectenda. tomo 2. 67. l
Vnitas dilectionis to. 3. 355. l
Vnitas commendatur in hoc quod mulier de viro facta est. to. 5. 234. g, h
Vt vnitas ostendatur quam deo sit grata, voluit deus hominem solum creare. tomo 5. 110. m
Vnitate & concordia omnium Christianorum fidelium, Ecclesia dei sit regina. tomo 5. 165. e, f
Vnitas quantum valeat to. 7. 14. m
Vnitas

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

- Vnitas Ecclesie non temere scindenda tomo 7. 17. a, b, & seq.
Vnitas Ecclesie Cypriani temporibus. to. 7. 19. c, d, & seq.
Vnitas Christianorum, vnus est homo. tomo 8. 49. c, d
Vnitas seruat charitatem to. 8. 55. f, g
Seruanda est vnitas in Ecclesia, sub vinculo pacis to. 9. 24. g, h, to. 10. 281. c
Vnitas ex charitate est to. 9. 28. i
Non habet charitatem, qui pro honore suo diuidit vnitatem to. 9. 134. g
Vnitas Ecclesie per spiritum sanctum. to. 10. 12. f, g
Vnitas non deferenda to. 10. 19. i
Vnitatem etiam ipsa auaritia amat. to. 10. 20. m
Vnitatis adipiscendæ, omnium intentio. tomo 10. 24. e, f, & h, & seq.
Vnitatis dilectio ibidem, h, i
Ad vnitatem, vnum nos perducit. ibid. h, i
Vnitatis excellentia Eodem. 25. a, b
Vnitatis & multitudinis differentia. to. 25. c
Vnitatem quantum dominus commendauerit suis to. 10. 43. a
Vnitas & charitas corporis mystici, quantum bonum to. 10. 110. i
Meritum Christianæ virtutis vilescit in cunctis, si vnitatem non habet pacis. tomo 10. 211. d
Hæretici, Pagani, & Iudæi, quomodo vnitatem fecerint to. 10. 6. g, & seq.
Quod omnia in vnum tendant. to. 1. 166. e
Vnum de diuersis naturis. to. 2. 136. e, f
Vnum sumus in Christo omnes, per naturam. f. & charitatem to. 3. 100. d
Vnum esse non possunt, quæ sunt diuersæ substantiæ to. 6. 243. b, c
Quod fideles vnum efficiantur charitate, gratia dei tribuendum est to. 9. 112. l
Diuersis intentionibus, omnes ad vnum aliquid tendimus to. 10. 24. e, f, & h
Vnum, vnitas ibidem, g
Vnum esse, quid dicto sit to. 10. 44. c
Vnum, non a multis, sed multa ab vno. tomo 10. 25. b
Vnum est necessarium, exponitur. to. 10. 74. g
Vnum multis præponitur. to. 10. 143. m
Vnitas trinitatis to. 3. 120. h
Vnitas in deo to. 10. 241. g
Aliiter vnum pater & filius, aliter nos. tomo 3. 108. a
Aliud, vnum esse cum patre, aliud vnum nobiscum to. 10. 51. b
Vnum dominum communis natura testatur, quia vnus est mundus to. 10. 258. g
Verbi & carnis vnio to. 3. 76. k
Propter vnitatem corporis Christi, omnes homines vnus homo sumus. tomo 8. 386. h
Quantæ gratiæ sit ut Christus voluerit esse vnus nobiscum, qui cum patre vnum est. to. 8. 513. c, d
Vnitas Christi & Ecclesie, vna est. tomo 10. 315. h
Error Orientalium, circa vniionem naturarum in Christo to. 10. 214. a
Vniuersitas rerum, bonitate dei consistit. tomo 3. 51. g
Vniuersi decus. to. 1. 226. e, f, & fo. 230. d, & seq. & 271. g to. 3. 349. d
Vniuersi concentus to. 2. 31. b
Vniuersitas to. 3. 165. f
Natura vniuersitatis to. 3. 206. e
Vtrum aliquid sit sursum aut deorsum in vniuerso to. 4. 186. c
Vniuoca to. 1. 97. e
vocalorum opifices to. 1. 147. d
vocalorum proprietates to. 1. 171. m
De vocabulis non anxie laborandum. tomo 1. 196. m, & seq. & fo. seq. m
Vide, Verbum.
vocatio secundum propositum dei to. 1. 18. f, to. 4. 423. g
vocare dei, quid to. 1. 269. l, m
vocatio nostri, etiam fidem præuenit. to. 1. 19. h, & fo. seq. k
vocat dominus verbo, & vi to. 3. 65. h
vocatio interna & æterna. to. 4. 202. h
vocatio nostri ante omne meritum. ibid. h, & 217. h, i, 418. l, & 427. g
vocatio, quæ sit in occulto. to. 4. 198. m
Vocati non omnes iustificabuntur. to. 4. 425. g
vocatione omnium iustorum semel fecit deus. to. 4. 452. i
vocatio non meritorum nostrorum, sed beneuolentiæ & misericordiæ dei, est. to. 8. 10. i
Deus vocat peccatores multis modis. tomo 8. 384. f
Beneficium vocationis ad fidem. to. 9. 161. f
Dominus, aliquos vltro se offerentes repulit, aliquos se excusantes, vocauit. to. 10. 5. a, b
Quare dominus se offerentem discipulum respuerit, & tacentem vocauerit. to. 10. 6. k
Qui non vocentur a domino. to. 10. 19. f
volatilia quadrupedia in lege. to. 1. 22. c, d
volatilia to. 3. 164. i
volatilia cæli non metunt, &c. quomodo intelligatur to. 3. 264. f
volatilia cæli, quid to. 10. 111. k

I N D E X

- De volatu Dædali. to. 1. 180. i. k
De volatu Medæ to. 1. 181. i
Volucrum nomine, ventosa elatio. to. 6. 270. a
Volucres cæli, pro superbis. to. 8. 18. l. m
Volucres quæ non habitant nisi super montes
Spiritalia corda significant. to. 8. 394. i
Volumna, dea. to. 5. 35. m
Volumnus, deus. ibidem
Vna arbor fuit in medio paradisi, explorans ho-
minis voluntatem. to. 9. 257. h. i
Vide, Velle. to. 5. 33. e
Voluptas, dea. to. 5. 33. e
Voluptas aurium. to. 1. 65. d
Voluptatum & deliciarum huius vitæ contem-
ptus. to. 1. 140. d. e
Voluptatis imbecillitas protrudit nos ad subli-
miora. to. 1. 250. l. m
Trahit sua quemque voluptas to. 2. 44. d. g
In voluptuarios. to. 3. 311. d. e
Voluptas & virtutes. to. 5. 47. f
Fieri aliqua possunt præter mentis voluntatē,
quæ tamen sine carnis voluptate fieri non
possunt. to. 5. 6. b
Voluptatem, quidam philosophi ponebant esse
summum bonum. to. 5. 46. h
Voluptas quærit, quid iocundum sit sensibus:
ratio autem, quid menti verum appareat.
to. 5. 98. e
Voluptas carnis extrema, aciem cogitantis
obruit. to. 5. 124. l
Voluptas corporis aut animi, virtuti subditur,
aut præfertur, aut iungitur, secundum Var-
ronem. to. 5. 186. h
Voluptas quando subdatur aut præferatur vir-
tuti. to. 5. 187. h
Voluptas quædam cordis, & quædam corporis.
to. 9. 49. e
Voluptas carnis per abstinentiam extinguitur.
to. 10. 158. l
Voluptates huius mundi. to. 9. 226. l. m
Diabolus plures capit per voluptatem, quàm
per timorem. to. 9. 240. g. h
Voluptas præmium venditionis nostræ, san-
guis Christi præcium redemptionis. to. 10.
67. g
Voluptatem parvam præcium accepit Adam,
& eo seipsum vendidit. ibid. h
Sufficit præteritum tempus, voluptates gen-
tium consumasse. to. 10. 100. m
Voluptates transitoria, sempiternam præpa-
rant amaritudinem. to. 10. 153. m
Voluptates carnis. to. 10. 304. f
Volutina, dea. to. 5. 32. g
Voracibus comes est adulatio, & omnibus ma-

- lis. to. 8. 26. a. b
Vota quotidiana deo reddidit Augustinus.
to. 1. 158. h. i
Vota seruanda. to. 2. 48. g. tom. 3. 74. m. & seq.
to. 8. 276. a. & seq.
Votum continentia non suscipiendum, nisi ex
coniugum consensu. to. 2. epi. 199.
Votum continentia seruandum. to. 3. 34. m. &
seq. to. 8. 302. b
Etiam coniugatis. to. 3. 74. m. & seq.
Votum Christianorum. to. 3. 347. h
Vouet nemo rectè quicquàm, nisi à domino
accipiat. ibidem. 347. c
Votum septe. to. 4. 106. e. & seq.
Post votum, nubentes verum contrahunt ma-
trimonium. to. 4. 367. l. m
Voto soluto, nubentes dirimi non debent. ibi-
dem, d
Voti solutio mala, coniugium tamen bonum.
cod. 367. b
De voto Apostolorum, quomodo vouerunt,
omnia se relinquere, & sequi Christum.
to. 5. 159. f. g
Votum rectum, a deo. ibidem. i
Votum non licet frangere. to. 6. 275. g. h
Vota & sacrificia Christianorum interna. to. 8.
163. f. g. & 182. l. m
In te est, quod voueas & reddas. to. 8. 182. l
Qui sint qui voueant, & non reddant, & qui
sint qui reddant votum in Hierusalem.
to. 8. 217. e. f
In uotis reddendis, quæ distinctio sit. to. 8. 225. e
Vota hominum diuersa. to. 8. 226. b. c
Quis quod potest voueat, & reddat: nec sit pi-
ger ad vouendum, &c. to. 8. 276. a
Quædam sunt vota omnium, quædam sunt
propria & singulorum. ibid.
Quisque quod vouere voluerit voueat: illud
attendat, ut quod uouerit, reddat. ibi-
dem, b
Post votum nemini de monasterio recedere
licet. ibidem, c
Quia audisti reddite, non uis vouere? ergo vo-
uere uolebas, non reddere? immo utrunque
fac: unum sit ex professione tua, aliud ex
adiutorio dei perficietur. to. 8. 276. d. e
Magis est vouere, non pati nuptias, quàm casti-
tatem coniugalem, quia &c. to. 8. 300. a. b
Vota distincta, & reddenda deo, quæ sint. to. 8.
350. c. d
Votum quale exigatur a Christiano. to. 8.
434. d
Quæ vota reddenda sint deo, & ubi. ibidem. &
to. 10. 126. b

Nemo

I N D I V V M A V G V S T I N V M.

- Non presumat suis viribus reddere, quod vo-
uerit. to. 8. 504. d
Qui te hortatur ut voueas, ipse te adiuuat ut
reddas. ibidem
Hoc omnes uouimus Deo, ut templum eius
simus. ibidem, e
Debet impiger esse animus, ut voueat & red-
dat, ne cum se minus idoneum putat ad red-
dendum, piger sit ad vouendum: nunquam
enim reddet, si de suo se putauerit redditu-
rum. to. 8. 508. l
Vota rerum particularium, non sunt optima,
nec perfecta vota. tom. 10. 126. b
Qui rancorem in alterum dimittit, propter
Dei amorem, offert Deo votum. ibidem, c
Quid, & quomodo vouendum sit Deo. ibid. d
Votum offerre simul, & reddere Deo. ibi-
dem, d, e
Qui votum Deo beneplacitum obtulerit, be-
nedicetur: & votum suum ante tribunal
Christi offeretur. ibidem, d, e
Deus in voto Abraham probauit, quem in fa-
cto tenuit. to. 10. 163. h
Non sunt ad arbores vota reddenda. tom. 10.
245. m, & seq.
Voces dicuntur tonitrua. to. 3. 36. x
Vox Dei ambulantis. tom. 3. 223. b
Vox mentis. to. 3. 348. h
Non vocem, sed affectum audit Deus. tom. 4.
326. l
Viua vox. to. 2. 29. k
Vox hybrida. to. 2. 136. c
Extrema vox. to. 4. 173. d
Vox quomodo à pulmone procedat coniuncto
pectori, tanquam follihus. to. 5. 129. l
Voces auium, & bestiarum sic quidam homi-
nes imitantur, ut nisi videantur, discerni
non possint. ibidem, m
Vox corporalis auditur, spiritalis intelligitur.
tom. 8. 8. f. g
Vox Christi, vox nostra, & vox nostra ipsius
est. tom. 8. 210. d, & 213. f
Ad hoc vox est, propter quod editur vox.
to. 8. 277. l
Vox est animi diffusi lætitia, quantum potest
expimentis affectum, non sensum compre-
hendentis. to. 8. 367. m
Vox animæ tuæ, est innocentia. to. 8. 383. k
Vox proprie animatorum est, & uiuorum.
tom. 8. 533. i, & x
Christi vocem audit, quisquis est ex veritate.
tom. 9. 116. h
Vox sonus est, index cogitationis: verbum, ip-
sa cogitatio. to. 10. 265. d

- Vrbs ab orbe, vel ab vrbo dicta. tom. 1. 94. e
Vrbicus primum Manichæus dictus. to. 6. 6. e
Vrias, interpretatur lux mea Dei. to. 6. 142. a
Vrsus tribunus, Manichæorum examinatus.
tom. 6. 7. h
Duo vrsi lacerantes 42. pueros Iudæorū, sunt
Vespasianus, & Titus. to. 10. 228. e
Vrticis falsi doctores comparati. to. 4. 452. h
Vrsi quid. to. 1. 97. b, & so. seq. i, 257. b
Secundæ vrsi, quæ dicantur. tom. 1. 99. i
Et quare. eodem 99. a
Vrsi, duobus modis capitur in scripturis.
tom. 8. 26. m, & 428. l
Vrsi quæque, quid significet. to. 8. 439. d, & h,
& 446. a
Sed tu domine vrsi quæque: exponitur. tom. 10.
85. b
Vrsi scandalum est. to. 8. 473. l, m
Fœnore trucidans pauperem, & diuiti quippiā
rapiens, æque crudeles. to. 2. 75. e
Vrsi committit, qui plus expectat, quàm
dedit. tom. 8. 99. e
Sis vrsarius Dei. ibidem
Vrsi quædo dicatur esse in plateis. to. 8. 176. i
Illa vrsi peior est, quæ exigit damnationis
supplicium. ibidem
Cur nomine vrsi, peccata significentur.
to. 8. 259. l, i
Vrsi noui, & veteres, mystice. to. 4. 115. h, i,
to. 6. 96. g, h
Vrsi in pruinâ, quid sit. tom. 8. 456. e
Vrsi Dei, qui. to. 4. 233. e, & 340. f, & 348.
k, l, to. 6. 241. i, to. 8. 424. d
Vrsi matris nostræ, quis sit. tom. 8. 528. m
Deus quando suscipiet nos de vtero matris.
Eodem, 528. a
Ex vtero ante luciferum genui te. tom. 10.
116. i
Christus pudicitiam vteri virginalis elegit, ut
castitatem præ omnibus commendaret.
to. 10. 128. d
Vteri virginalis ad sepulchrum Christi colla-
tio. to. 10. 195. b, & seq.
Vti, quid. vide Frui.
Sicut enim malum est male uti bonis, ita bonū
est, bene uti malis. to. 1. 23. k, l
Vrsi illicitus, abusus dicitur. tom. 3. 3. l
Vrsi quomodo differat à frui. to. 5. 100. e, f
Vrsi quomodo differat à frui. ibidem
Homo non seipso, diuina voluntate contem-
pta, nisi pernitiōse uti potest. to. 5. 117. h
Mali uti volunt Deo, ut fruatur mundo.
to. 5. 132. m

vrsi

INDEX

Vltus rerum temporalium referunt ad fructum
pacis terrenae, in ciuitate terrena: in celesti,
ad fructum pacis aeternae. to. 5. 193. c
Vltus rerum mundanarum communis est bo-
nis, & malis, sed finis vtrius, cuique suus
proprius est, multamque diuersus. tomo 5.
194. d
Vtica ciuitas. tomo 5. 30. m
Vtinam ubi audis, vocem optantis, agnosce: &
agnita voce optantis, deponere superbiam
praesumentis. to. 8. 439. f
Vtile & honestum differunt. tomo 4. 187. d, &
sequen.
In vtilitatem hominis omnia facta. Ibidem, f
Viucentium impie nulla est vtilitas. tomo 5.
195. m
Vua, verbum Dei. to. 8. 16. k
Vua inter spinas in sepibus nascens, quid signi-
ficet. to. 9. 232. d
Vua, Christus. tomo 10. 177. i, k
Vua a terra promissionis delata, Christum fi-
gurabat. Ibidem, l
Vuandorum irruptio. to. 1. In Possid.
Vulcanus, ignis. tomo 5. 59. d, to. 8. 279. c
Vulcanus. tomo 5. 21. l, & 17. i, k, & fo.
seq. g, h
Vulcanus cur claudus. to. 6. 117. f
Vulcani vxor Venus, quare fingatur. Ibidem, g
Insicum est naturaliter vulgo, vt de bonis sem-
per male iudicet. tomo 9. 207. a, b
Achilles inuulnerabilis. to. 2. 30. c, to. 5. 66. a
Vulnus sub tegmine medici sanatur, sed tegmi-
ne vulnerati celatur. tomo 8. 64. m
Vulnera Christi, quae. tomo 8. 244. m
Vulnerum Christi recordatio. to. 9. 174. c
Homo sua voluntate vulnerare se potuit, sana-
re vero non. to. 10. 3. m
Vulnus fumus. to. 10. 25. i
Christi vulnera seruata sunt ad sananda dubi-
tantium corda. to. 10. 120. d
Vulnera recentia, facilius veteribus curantur.
tomo 10. 172. c
Quanta solitudine corporis vulneribus me-
dicamenta applicamus, tanta anima. Eo-
dem, 179. a
Christus vulnera portauit in caelum, iterum
reportabit ad iudicium. to. 10. 215. c
Vulpium nomine, astutia significatur. tomo 6.
270. a
Vulpes, reges seculi. to. 8. 213. d, & 326. i, k
Vulpem Christus appellauit Herodem regem.
Ibidem
Vulpes, haeretici dolosi. tomo 8.
297. h

Vulpium caudas Sampson colligauit. Ibi-
dem, l
Vulpes solent habere tales foueas, vt ex vna
parte intrent, & ex alia parte exeant: & quid
significent. Ibidem, h
Vulpes dolosos, & volucres superbos signifi-
cant. to. 8. 334. h
Vulpes insidias, & volatilia caeli superbiam
notant. to. 10. 5. a
Vulpes foueas habent, & volatilia caeli nidos,
quid. to. 10. 5. a, & 6. k
Quid vulpes Sampsonis. to. 10. 81. h
Quid vulpes capere demolientes vineas.
Ibidem
Vulpium cauda, quid. tomo 10. 181. h
Vultur acure videt. to. 5. 69. h
Vultus Dei, est demonstratio sua. tomo 8.
139. k
Vultus seuerus, custos est disciplinae. tomo 10.
176. i
Vulnam concludere, quid. to. 7. 272. d, e
Vxor quaeritur Augustino. to. 1. 46. c
Vxor prudens, & Christiana describitur. tomo.
1. 58. c
Vxoris commoda, & incommoda. Eodem
175. e, & sequen.
Vxorem cuique pollicere nunquam voluit Au-
gustinus. to. 1. In Possid.
Vxores viris subditae sint. tomo 2. episto. 199.
to. 4. 87. c, d
Vxoribus non licet dicere, facio quod volo de
meo. to. 2. 244. k
Vxores multas habuerunt patriarchae. tomo 3.
17. i, & fo. sequen. c, tomo 4. 366. c, to. 6.
259. c, f
Et quid adumbrant. tomo 6. 259. l
Vxor & concubina quomodo differant. tomo 4.
35. c
Vxor, caro. to. 4. 397. c, to. 9. 5. f, g
vide coniugium.
in terris corona eum de Le A i
Habitat
tiae & p
quem
cum p

Vxores quomodo diligenda, & relinquenda.
tomo 4. 398. a, b, tomo 6. 54. f, & sequen.
Vxor Loth versa in salis statum, monet nos,
ne descendamus de via Dei. tomo 5. 152. f,
tomo 8. 276. c, & 202. l, c
is, a
ri n
m d
ctio
c di
upel
ores
recu
conf
lan

IN DIVVM AVGVSTINVM.

~~concordantia~~
Sorores accipere vxores aliquando licuit: &
de matrimonio consobrinarum. tomo 5.
137. h, i
Vxores quidam amant secundum Christum,
quidam secundum seculum, sed infra Chri-
stum. to. 5. 224. f
De vxore non dimittenda. to. 6. 115. a, b, &
259. f, g, & 271. f, & seq.
Vxores multae vnius. to. 7. 265. m
Vxorati vineulis ferreis constricti. tomo 8.
579. h
Vxorem sterilem dimittere, & causa fecundi-
tatis aliam ducere non licet. tomo 6. 259. f, g,
to. 7. 265. a, b
Vxorem suam Cato viuis alteri tradidit. to. 4.
20. i, to. 6. 260. d
De coniuge infideli dimittendo, vel non dimit-
tendo. tomo 6. 271. l, m, & sequentibus co-
piose.
Vxor alligata quandiu, siue moechus, siue ca-
stus, vir eius viuunt. to. 6. 278. h
Vxorem adulteram occidere non licet Chri-
stiano marito Ibidem, l, m
Vxor Christi, sicut vitis abundans quae sit. to. 8.
494. h, i
Viri volentes vxores suas dimittere, & ad ec-
clesiam contigentes, arctius colligantur. Eo-
dem, 579. h
Casta vxor est, quae dolet ex charitate virum
fornicantem. to. 9. 200. l
Vxoris conditiones. Ibidem, m
Vxorem ducere, quid. to. 10. 29. a
Vxores ducturi, seruent se vxoribus suis.
to. 10. 39. d
Duae vxores viri Iacob, quid praefigurarint.
Eodem 41. i
Casta vxor quae, & vere amans maritum. Eo-
dem 4. b
Abstinentum a proprijs vxoribus in solenni-
tatis domini & sanctorum. tomo 10.
123. m
Qui timore regis non adit vxorem propriam,
timore dei non adeat alienam. tomo 10.
247. b
Abraham quaerens vxorem filio suo, quid figu-
ret. Eodem 165. c, d
Quare Iacob in sua peregrinatione, duas vxo-
res accepit. to. 10. 167. g, h
In natiuitate mundi, vxor virum duxit ad mor-
tem: in Christi passione, vxor virum prouo-
cat ad salutem. to. 10. 189. k
Nullus, nisi pro procreandis liberis, vxorem
agnoscat. Eodem, 247. f

vxorem, excepto desiderio filiorum, agnosce-
re, peccatum est. Ibidem, h
Nullus vxorem suam, prope dies dominicos
vel festos, tangat. to. 10. 247. k, l
Qui vxorem suam in profluuijs, die domini-
co, aut festo agnouerit, filij, qui inde nascen-
tur, aut leprosi, aut epileptici, aut daemonia-
ci nascuntur. Ibidem.
X
Antippus Tagonenfis episcopus. to. 2.
257. m
Xantius. to. 5. 173. h
Xenocrates auditor Platonis. to. 2. 78. f
Xenocrates, Polemonem ebrium, quomodo
conuerterit. to. 2. 104. g
Xenocrates. to. 5. 68. e
Xenodochium, vox noua. to. 9. 104. e
Xenophanes Phrygius. to. 5. 175. l
Xerxes antiquior qui & Balcus appellabatur.
to. 5. 169. e, & g
Xistus Philocephus. to. 7. 247. e. Retractatio-
nem. to. 1. 25. c
Y
Vnde in litera h, Hypostasis.
Z
Abulon interpretatur habitaculum for-
titudinis. tomo 8. 236. l
Zacchaeus quanti emerit regnum caelo-
rum. to. 4. 231. g
Zacchaeus statura brevis erat, sed opere ma-
gnus. to. 8. 495. h
Zacchaeus Christum hospitio suscipiens, salua-
tus est a morbo auaritia. to. 9. 131. i, k
Zacchaeus dimidium rerum suarum dedit pau-
peribus. Eodem, 201. m
Zacchaei historia. to. 10. 30. b, c
Allegorice. Eodem, 63. l, m
Zacchaeus quare dimidium retinebat. tomo 10.
64. b, & 184. a
Zacchaeus super Sycomorum, quid significet.
Eod. 63. l, m, Et ibi de Zacchaeo & eius vo-
catione plura. Ibidem, m
Zacchaeus humiles figurat. Ibidem, m
Zacchaeus bonus diues, & quomodo. tomo 10.
184. a
Pro Zacharia, Hieremias citatus. tomo 4.
167. i, k
Zacharias, pater Ioannis propheta. tomo 5.
168. i
Zacharias & Elizabeth, quomodo sine que-
rela. to. 7. 226. g, 255. k, & 467. d
Zacharias & Aggeus, quando prophetarint
tomo 8. 423. k, l, 565. c, & 573. l
Zachariam dicit Augustinus, fuisse magnum
sacerdotem. to. 9. 79. g, h
Non

I N D E X

Non solum populi, sed & sacerdotes conspirauerunt in sanguinem Zachariae. Eodem 149.c
 Zacharias quare mutus factus. to. 10. 117. fg, & sequen.
 Zacharias desperando, angelo respondit. Ib. h, i
 Zacharias pontifex magnus, pro cultu Dei, martyrium sustinuit. to. 10. 246. d
 Idem nuncius ad Zachariam & Elizabeth mittitur, qui ad Mariam. Eodem 265. c
 Zachariae & Elizabeth laudes. tom. 10. 266. b, c
 Gabrielis nuncium ad Zachariam. ibid. d
 Zacharias ambulauit in omnibus iustificationibus domini. to. 10. 73. b
 Zeb interpretatur lupus. to. 8. 301. d
 Zebee, victima lupi. Ibidem.
 Zebaoth. to. 1. 21. b
 Filij Zebedaei. to. 4. 155. i
 Zelpha, ancilla Rachel, os hians interpretatur to. 6. 135. f
 Zelator deus. to. 4. 58. c
 Zelus dei quomodo accipiendum. Eod. 198. a
 225. f, & 350. g, 58. x. 60. f, 127. f, & 195. f, g, to. 8. 290. a
 Zelus & ira, improprie deo tribuuntur. to. 6. 59. f
 Zelus tam in bonam, quam in malam partem accipitur. to. 5. 203. h
 Zelus ardentissimus. Ibidem.
 Zelandum quid sit. to. 7. 135. k
 Zelum dei habere, sed non secundum scientiam, quid sit. to. 8. 59. b, & 545. f, g, tom. 10. 39. d & seq. & 56. f
 Zelus Christi, est persequi iniquitates. tom. 8. 241. k
 Zeli nomine, exactio castitatis intelligitur: ne anima legem domini sui contemnat, & a deo suo fornicando desperet. to. 8. 290. e, f, 463. f, g, & fo. seq. k, l
 Zelo dei, qui comeduntur. to. 9. 21. b
 Zelum dei habere to. 10. 73. k
 Zelent mulieres viros suos. to. 10. 120. b
 Zelare non licet populo Christiano. to. 10. 169. h

Zeno princeps stoicorum. to. 1. 154. k, tom. 5. 75. a, & i
 & huius placita. Ibid. 77. f, g
 Zenobio dicat Augustinus disputationem de ordine. to. 1. 155. R
 Zenobius. to. 2. 256. d
 Ziph vicus, unde Ziphai dicti. to. 8. 170. l
 Zephai, florentes interpretantur. Ibid.
 Zizania, haeretici. to. 1. 24. d
 De zizanijs in ecclesia, Cypriani opinio. Ibidem.
 Zizania & palea in ecclesia. to. 1. 239. i, & 256. g, to. 2. 32. g, to. 4. 123. h, i
 Zizaniarum sator, diabolus. to. 4. 123. i, to. 5. 199. e, to. 7. 186. a, b, to. 8. 220. e, f
 Ob zizania, non recedendum ab ecclesia. to. 4. 20. d, to. 7. 79. d, & seq.
 De zizanijs, quae in iudicio, igni traduntur. to. 5. 199. c
 Zizania colligi, est de regno eius omnia scandala colligi. Eod. 202. g
 Zizania non regnant cum Christo. ibidem, m
 Zizania sunt toleranda inter frumentum, vsque ad messem. to. 7. 135. l, m
 Zizania illa proprie dicuntur, quae nascuntur in similitudine frumentorum: & quid significant. to. 8. 577. a, b
 Zizania sunt, a solis messoribus, a frumento separanda. to. 9. 235. d
 Zizaniarum parabola. to. 10. 19. i
 Qui sunt inter segetes mixta zizania. tomo. 10. 141. e
 De parabola zizaniarum, Sermo. tomo. 10. 273. c
 Zizania, sunt peccatores. Ibidem, d
 De non habendo ex in zonis to. 6. 65. m
 Zona aurea, multitudo sanctorum est. tom. 9. 141. f
 Zoroastres statim quando natus est, risit. to. 5. 219. m
 Zozimus apostolicae sedis episcopus. tomo. 1. 27. i, to. 2. 228. f
 Beatus papa. to. 7. 256. b

Indicis in omnia opera D. Augustini,

F I N I S.

~~150.~~ *Se*

150. *Portadof*

